REPERTORIUM,
ſeu Index Generalis
RERUM AC VERBORUM
IN COMMENTARIOS
PROSPERI FAGNANI
SUPER QUINQUE LIBROS
DECRETALIUM,

Alphabetica ſerie digeſtus, & juxta materiarum varietatem ſubdiſtinctus.

VENETIIS,
Ex Typographia Balleoniana.
MDCCXLII.

Superiorum Permiſſu, ac Privilegiis.

Digitized by Google

Digitized by Google

RUBRICÆ,
ET CAPITULA
QUINQUE LIBRORUM
DECRETALIUM.

Ad majorem commoditatem in hunc ordinem diſpoſita.

de *Accuſationibus. Inquiſitionibus, & Denunciationibus.* Lib.V. pag.5

Cap. OMnipotens, pag.5.
Qualiter, & quando, il ſecondo. 13
Si conſtiterit. 8
Sicut olim. 22

de *Adulteriis, & Stupro.* Lib.V. 147

Pervenit. 147

de *Ætate, qualitate, & ordine præficiendorum,* Lib.I. 386

Accepimus. 430
Cum contingat. 415
Cum ſit ars. 434
Eam te. 402
Indecorum. 397
Præterea. 409
Quæris. 410
Ut Abbates. 386

de *Appellationibus, Recuſationibus, & Relationibus.* Lib.II. 189

Ad noſtram. 189
Conſtitutis, il ſecondo. 198
Cum cauſam. 204
De Priore. 195
Paſtoralis. 201
Super eo. 190

de *Apoſtatis, & reiterantibus Baptiſma.* Lib.V. 117

Conſultationi. 117

de *Arbitris.* Lib.I. 689

Contingit. 698
Cum tempore. 694
Ex parte. 701
Non ſine. 689

de *Auctoritate, & uſu Pallii.* Lib.I. 325

Quia nos. 325

de *Baptiſmo, & ejus effectu.* Lib.III. 589

Majores. 592
Si quis puerum.

de *Bigamis non ordinandis.* Lib.I. 496

Nuper a nobis. 502
Super eo. 496

de *Capellis Monachorum, & aliorum Religioſorum.* Lib.III. 500

Ex parte. 504
In Eccleſiis. 500

de *Cauſa poſſeſſionis, & proprietatis* Lib.II. 108

Cum Eccleſia. 108

de *Celebratione Miſſarum, & Sacramento Euchariſtiæ, & Divinis Officiis.* Lib.III. 572

Cum Creatura. 584
Cum Marthæ, §.Quæſiviſti. 580
Dolentes. 580
Presbyter. 572
Quidam. 576

de *Cenſibus, Exactionibus, & Procurationibus.* Lib.III. 538

Auctoritate. 553
Auctoritate, *ſcilicet, Diſceptatio de Grangiis.* 556
Cum venerabilis. 544
Licet. 538
Olim. 542
Procurationes. 546
Venerabili. 550

de *Clandeſtina deſponſatione.* Lib.IV. 31

Cum inhibitio. 859 37
Quod nobis. 31
Si quis. 31

de *Clericis conjugatis*. Lib. III. 25

Joannes. 25

de *Clericis nonreſidentibus in Eccleſia, vel Præbenda*. Lib. III. 26

Ad audientiam. 59
Clericos. 63
Conquerente. 34
Cum ad hoc. 62
De cetero. 36
Ex geſtis. 26
Ex parte. 40
Ex tuæ. 53
Qualiter. 48
Quia nonnulli. 28
Relatum. 30
Tuæ. 57

de *Clericis pugnantibus in duello*. Lib. V. 142

Henricus. 142

de *Clerico ægrotante, vel debilitato* Lib. III. 154

Conſultationibus. 163
Cum percuſſio. 154
De Rectoribus. 156
Ex parte. 161

de *Clerico excommunicato, depoſito, vel interdicto miniſtrante*. Lib. V. 191

Illud. 194
Poſtulaſti. 194
Si quis Presbyter. 191

de *Clerico per ſaltum promoto*. Lib. V. 197

Tuæ literæ. 197

de *Cognatione ſpirituali*. Lib. IV. 57

Ex literis. 65
Si vir. 61
Super eo. 62
Veniens. 62
Utrum autem. 57

de *Cohabitatione Clericorum, & mulierum*. Lib. III. 8

Quæſitum. 21
Veſtra. 8

de *Colluſione detegenda*. Lib. V. 190

Audivimus. 190

de *Conceſſione Præbendæ, & Eccleſiæ non vacantis*. Lib. III. 184

Literas. 194
Nulla. 184
Poſtulaſtis. 200
Quia diverſitatem. 191

de *Conditionibus appoſitis in deſponſatione, vel in aliis contractibus* Lib. IV. 39

Quicunque. 39
Si conditiones. 41
Super eo. 40

de *Confirmatione utili, vel inutili*. Lib. II. 206

Si quis. 206

de *Conjugio ſervorum*. Lib. IV. 56

Ad noſtram. 56

de *Conſanguinitate & affinitate*. Lib. IV. 67

Non debet. 70
Quia circa. 69
Quod dilectio. 67
Quod ſuper. 68
Vir qui. 72

de *Conſecratione Eccleſiæ, vel Altaris*. Lib. III. 568

Aqua. 568

de *Conſtitutionibus*. Lib. I. 13

Canonum ſtatuta. 13
Cum acceſſiſſent. 106
Cum M. 110
Cum omnes. 91
Eccleſia S. Mariæ. 118
Ex parte. 124
Ne innitaris. 24
Quæ in Eccleſiarum. 96
Quoniam. 128

de *Conſuetudine*. Lib. I. 191

Conſuetudines. 191

Cum dilectus. 202
Cum venerabilis. 201
Quanto. 197

de *Converſione Conjugatorum*. Lib. III. 428

Conjugatus. 441
Cum ſis. 433
Ex parte. 449
Ex publico. 444
Præterea. 428
Verum. 431

de *Crimine Falſi*. Lib. V. 167

Ad falſariorum. 183
Ex conſcientia. 188
Falſidicus. 167
Licet. 180
Super eo. 178

de *Decimis, Primitiis, & Oblationibus*. Lib. III. 312

Cum contingat. 315
Cum in tua. 321
In aliquibus. 321
Nuper. 323
Quoniam. 312

de *Deſponſatione impuberum*. Lib. IV. 22

De illis. 26
Tua. 22
Ubi non eſt. 24

de *Divortiis*. Lib. IV. 95

Ex literis. 95

de *Donationibus*. Lib. III. 243

Prudentes. 243

de *Eccleſiis ædificandis vel reparandis*. Lib. III. 621

Ad audientiam il primo. 621

de *Electione & Electi poteſtate*. Lib. I. 216

Cauſam. 258
Cum ad noſtram. 283
Cum cauſam. 275
Cum Eccleſia Vulterana. 278
Cum in cunctis. 240

Cum

Cum in cunctis, §. inferiora. 255
Cum in magiſtrum. 300
Cum terra. 265
Dudum, il ſecondo, 267
Licet de vitanda. 230
Maſſana. 303
Nihil. 297
Noſti. 262
Nullus. 216
Publicato. 207
Qualiter. 266
Querelam. 271
Quia propter. 286
Quia propter, §. illud autem. 292
Quiſquis. 293
Significaſti. 221

de *Exceſſibus Prælatorum, & ſubditorum*. Lib. V. 205

Accedentibus. 214
Ex literis. 213
Nimis iniqua. 218
Nimis prava. 219
Sicut unire, 205

de *Feriis*, Lib. II. 88

Capellanus. 88
Conqueſtus. 90

de *Feudis*. Lib. II. 228

Ex parte. 231
Inſinuatione, 228

de *Fide inſtrumentorum*. Lib. II. 161

G. Perpetuus. 161

de *Filiis Presbyterorum ordinandis vel non*. Lib. I. 460

Ad abolendam. 474
Ad extirpandas. 469
Conſtitutus. 481
Ex tranſmiſſa. 466
Nimis. 474
Veniens. 464
Ut filii. 460

de *Foro competenti*. Lib. II. 34

Cum contingat. 68
Ex parte. 73
Licet. 62
Nullus. 62
Propoſuiſti. 78
Si Clericus. 51
Significaſti. 75
Si quis. 34

Verum. 59

de *Furtis*. Lib. V. 153

Ex literis, 153

de *Hæreticis*. Lib. V. 88

Abſolutos. 98
Ad abolendam, 88
Cum Chriſtus, 88
Vergentis. 94

de *His quæ fiunt a maiori parte Capituli*. Lib. III. 220

Cum in cunctis. 220

de *His quæ fiunt a Prælati ſine conſenſu Capituli*. Lib. III. 210

Cum Apoſtolica. 210
Et ſi membra. 217
Paſtoralis. 211

de *His, quæ vi, metuſve cauſa fiunt*. Lib. I. 674

Perlatum; 674
Sacris. 682

de *Homicidio voluntario, vel caſuali*. Lib. V. 119

Ad audientiam. 130
De cetero. 127
Interfeciſti. 120
Petitio, 138
Quidam. 140
Sicut dignum. 123
Significaſti, il ſecondo, 136
Si quis. 119
Suſcepimus. 124
Tua nos: 137

de *Immunitate Eccleſiarum, Cæmeterii, & rerum ad eas pertinentium*. Lib. III. 628

Eccleſiæ. 645
Immunitatem. 648
Inter alia. 636
Non minus. 630
Pervenit. 628

de *In integrum reſtitutione*. Lib. I. 685

Requiſivit. 685

de *Inſtitutionibus*. Lib. III. 170

Cum veniſſent. 180
Ex frequentibus. 180
Non amplius. 170

de *Judæis, & Saracenis, & eorum ſervis*. Lib. V. 87

Poſtulaſti. 87

de *Judiciis*, Lib. II. 5

Ceterum. 5
Cum non ab homine. 8
Cum veniſſent. 17
Decernimus. 5
Venerabilis. 30

de *Jurejurando*. Lib. II. 164

Ego N. 164
Veniens. 172

de *Jurepatronatus*. Lib. III. 508

Conſultationibus. 520
Cum autem. 522
Cum propter. 528
Ex literis. 515
Nobis. 525
Perlatum. 508
Poſtulaſti. 536
Quoniam. 510

de *Litis conteſtatione*. Lib. II. 81

Olim. 81

de *Locato, & conducto*. Lib. III. 226

Potuit. 226

de *Magiſtris, & ne aliquid exigatur pro licentia docendi*. Lib. V. 79

Quia nonnullis; 81
Quoniam. 79
Super ſpecula. 84

de *Majoritate, & Obedientia*. Lib. I. 606

Cum certum. 606
Cum in Eccleſiis. 614
Cum olim. 623
His quæ. 616
Quod ſuper his. 610

de

de *Maledicis*. Lib. V. 191

Innotuit. 191

de *Matrimonio contracto contra interdictum Eccleſiæ*. Lib. IV. 75

Literæ quas. 75

Ne Clerici vel Monachi ſecularibus negotiis ſe immiſceant. Lib. III. 651

Multa. 651
Non magnopere. 659
Relatum. 663
Secundum. 661
Sententiam. 681
Sicut te. 676
Super ſpecula. 681

Ne Prælati vices ſuas, vel Eccleſias ſub annuo cenſu concedant. Lib. V. 67

Præterea. 67
Quoniam. 77

Ne Sede vacante aliquid innovetur. Lib. III. 203

Illa. 206
Novit. 203

de *Novi operis nunciatione*. Lib. V. 228

Cum ex injuncto. 228

de *Obligatis ad ratiocinia ordinandis vel non*. Lib. I. 483

Magnus. 483

de *Obſervatione Jejuniorum*. Lib. III. 611

Conſilium. 611
Explicari. 617

de *Officio Archidiaconi*. Lib. I. 508

Ad hæc. 508
Dilecto. 516
Significaſti. 512

de *Officio Archipresbyteri*. Lib. I. 517

Ut Archipresbyter. 517

de *Officio Cuſtodis*. Lib. I. 517

Cuſtos Eccleſiæ. 517

de *Officio Vicarii*. Lib. I. 518

Ex parte. 518

de *Officio & poteſtate Judicis delegati*. Lib. I. 521

Cum in jure. 532
Ex parte, il primo. 527
Quoniam. 529
Sane, il ſecondo. 521
Significantibus. 536

de *Officio Legati*. Lib. I. 543

Studuiſti. 543

de *Officio Judicis Ordinarii*. Lib. I. 549

Conquerente. 585
Cum ab Eccleſiarum. 555
Cum Vos. 559
Dilectus. 595
Grave. 597
Inter cetera. 581
Irrefragabili. 572
Irrefragabili, §. Exceſſus. 573
Irrefragabili, §. Ceterum. 578
Pernicioſam, 549
Quanto. 564
Ut juxta. 591

de *Ordinatis ab Epiſcopo, qui renunciavit Epiſcopatui*. Lib. I. 375

Requiſivit. 375

de *Ordine cognitionum*. Lib. II. 98

Intelleximus. 98
Tuam. 101

de *Pactis*. Lib. I. 638

Accepimus. 660
Antigonus. 638
Cum pridem. 644

de *Parochiis & alienis Parochianis*. Lib. III. 302

Nullus. 303
Si Epiſcopus. 302
Significavit. 308

de *Peculio Clericorum*. Lib. III. 245

Si quis ſane. 245

de *Pœnis*. Lib. V. 281

Licet. 285
Presbyteri. 281
Tuæ. 288

de *Pœnitentiis & remiſſionibus*. Lib. V. 288

Cum ex eo. 317
Manifeſta. 288
Ne pro dilatione. 320
Officii. 303
Omnis. 307
Quæſitum. 300
Qui Presbyterum. 290

de *Poſtulando*. Lib. I. 669

Clerici. 669
Cum Sacerdotis. 672

de *Poſtulatione Prælatorum*. Lib. I. 209

Bonæ memoriæ. 209
Et ſi unanimiter. 215

de *Præbendis & Dignitatibus*. Lib. III. 67

Ad hæc. 84
Cum jamdudum. 95
Cum ſecundum. 89
De multa. 116
Dilecto. 111
Dilectus, il primo. 102
Dilectus, il ſecondo. 113
Epiſcopus. 69
Expoſuiſti. 124
Extirpandæ. 124
Extirpandæ, §. Qui vero. 124
Grave. 122
Licet. 131
Niſi eſſent. 105
Non liceat. 67
Præterea. 88
Quia intantum. 75
Referente. 78
Significatum. 80
Super inordinata. 149

de *Presbytero non baptizato*. Lib. III. 601

Veniens. 601

de

de *Præſcriptionibus.* Lib.II. 174

Auditis. 174
Cum olim. 177

de *Privilegiis, & exceſſibus Privilegiatorum.* Lib.V. 234

Cum Capella. 253
Cum & plantare. 239
Cum olim, il primo. 252
Cum olim, il ſecondo. 250
Epiſeopalia. 234
Ex parte, il ſecondo. 258
Ex parte, il terzo. 277
In his. 277
Patentibus. 241
Quanto. 274
Quod nonnullis. 271
Quoniam. 266
Tuarum. 243
Ut privilegia. 267

de *Probationibus.* Lib.II. 342

Ex epiſtolæ. 124
In præſentia. 131
Per tuas. 142
Poſt ceſſionem. 129
Sicut. 327

Qui Clerici vel voventes Matrimonium contrahere poſſunt. Lib.IV. 44

Conſuluit. 44
Inſinuante. 49

Qui filii ſint legitimi. Lib.IV. 78

Lator. 78
Per tuas. 94

de *Rebus Eccleſiæ non alienandis.* Lib.III. 222

Ad noſtram. 226
Nulli. 222

de *Regularibus & tranſeuntibus ad Religionem.* Lib.III. 327

Ad Apoſtolicam. 380
Ad noſtram. 349
Conſulti. 396
Cum ſimus. 378
Cum virum. 365
Ex parte. 404
Licet. 390
Ne Religioſi. 413
Non eſt vobis. 346
Nullus. 327
Porrectum. 371
Sane. 353
Sicut nobis. 386
Significatum. 358
Si quis. 332
Statuimus. 407
Vidua. 346
Ut Clerici. 341

de *Religioſis Domibus ut Epiſcopo ſint ſubjecta.* Lib.III. 484

Ad hæc. 487
Conſtitutus. 496
Cum dilectus. 496
De Xenodochiis. 484
Inter quatuor. 494

de *Reliquiis, & Veneratione Sanctorum.* Lib.III. 602

Audivimus. 602
Cum ex eo. 608

de *Renunciatione.* Lib.I. 327

Admonet. 329
Ad ſupplicationem. 332
Dilecti. 345
Ex tranſmiſſa. 327
Niſi cum pridem. 334
Poſt translationem. 343

de *Reſcriptis.* Lib.I. 140

Ad audientiam, il primo. 154
Ad audientiam, il ſecondo. 172
Cauſam quæ. 155
Ceterum. 140
Dilectus, il primo. 187
Eam te. 151
Edoceri. 186
Inter ceteras. 146
Nonnulli. 165
Super literis. 157

de *Reſtitutione ſpoliatorum.* Lib.II. 112

Conquerente. 112
Gravis. 12
Literas. 123

de *Sacramentis non iterandis.* Lib.I. 454

Presbyter. 454

de *Sacra Unctione.* Lib.I. 440

Cum veniſſet. 440
Cum veniſſet, §. Per frontis. 453

de *Schiſmaticis, & ordinatis ab eis.* Lib.V. 100

Quod a prædeceſſore. 100

de *Secundis Nuptiis.* Lib.IV. 98

Vir qui. 98

de *Sententia & re judicata.* Lib.II. 181

Cum inter vos. 186
Cum olim. 183
Non potes. 181

de *Sententia Excommunicationis.* Lib.V. 327

A nobis, il primo. 329
A nobis, il ſecondo. 349
Contingit, il ſecondo. 367
Cum illorum. 347
Cum non ab homine. 327
Cum pro cauſa. 337
Cum voluntate. 376
In audientia. 336
Inquiſitioni. 367
Nuper. 343
Perpendimus. 334
Per tuas. 351
Pervenit. 327
Reſponſo. 357
Sacro. 270
Si aliquando. 355
Ut famæ. 350

de *Sepulturis.* Lib.III. 289

Fraternitatem. 289

de *Simonia, & ne aliquid pro ſpiritualibus exigatur, vel promittatur.* Lib.V. 29

Accuſatum. 54
Ex diligenti. 36
In ordinando. 29
Licet Heli. 47
Mandato. 60
Nobis. 37
Per tuas, il primo. 51
Quotiens. 35
Tua nos. 56

de *Solutionibus.* Lib.III. 234

Ad hoc. 234
Odoardus. 237

de

Digitized by Google

Rubricæ & Capitula Quinque Librorum Decretalium.

de *Sponſa duorum*. Lib.IV. 38

Licet. 38

de *Sponſalibus & Matrimoniis*. Lib.IV. 5

Ad audientiam. 6
Conſultationi. 18
de Francia. 5
Ex literis, il ſecondo. 9
Is qui fidem. 19
Juvenis. 5
Non eſt vobis. 10
Si inter virum. 20
Sponſam. 9
Duæ fraternitati. 14

de *Statu Monachorum*, *& Canonicorum Regularium*. Lib. III. 453

Cum ad Monaſterium. 47[illegible]
In ſingulis. 481
Monachi. 453
Quod Dei timorem. 470
Recolentes. 464

de *Succeſſionibus ab inteſtato*. Lib.III. 287

Cum dilectus. 287

de *Summa Trinitate*, *& Fide Catholica*. Lib. I. 1

Damnamus. 9
Firmiter. 1

de *Supplenda negligentia Prælatorum*. Lib.I. 349

Statuimus. 349

de *Temporibus ordinationum*, *& qualitate ordinandorum*. Lib. I. 355

Ad aures. 361
De eo. 355
Dilectus. 371
Ex parte. 366
Ex tenore. 358
Literas. 366
Nec Epiſcopi. 365
Si Archiepiſcopus. 364
Vel non eſt compos. 367

de *Teſtamentis & ultimis voluntatibus*. Lib.III. 253

Cum eſſes. 265
Joannes. 285
Nos quidem. 258
Quia ingredientibus. 253
Relatum. 278
Tua nobis. 280

de *Teſtibus*, *& atteſtationibus* Lib.II. 145

Conſtitutis, il primo. 152
In nomine Domini. 145
Intimavit. 149
Licet univerſis. 150
Non debet. 158
Præſentata. 153
Venerabili. 154

de *Teſtibus cogendis*, *vel non*. Lib. II. 158

Pervenit, il primo. 158

de *Tranſactionibus*. Lib.I. 666

Veniens. 666

de *Tranſlatione Epiſcopi*. Lib.I. 314

Cum ex illo. 314
Quanto. 316

de *Treuga*, *& Pace*, Lib. I. 630

Innovamus. 637
Treugas. 630

de *Verborum ſignificatione*. Lib.V. 385

Novimus. 385
Olim. 379

de *Vita*, *& honeſtate Clericorum*. Lib. III. 5

A crapula. 5

de *Voto*, *& Voti redemptione*. Lib.III. 452

Literaturam. 452
Quod ſuper his. 452

de *Uſuris*. Lib.V. 155

Conſuluit. 158
In civitate. 153
Naviganti. 150

F I N I S.

INDEX

INDEX
RERUM ET VERBORUM.

Numeri marginales indicant Librum.

A

2 A Præpoſitio deſignat principium temporis, & terminum a quo, in c. Ego N. n. 38. de jurejur. 168
3 Et ex ſui natura eſt excluſiva, præſertim conjuncta tempori, in c. Super inordinata, n. 29 de Præb. 152
5 A dictio denotat cauſam efficientem, in c. Cum olim, il ſecondo, n. 15 de Privil. 251
ABBAS Joachimus, vide *Joachimus Abbas.*
1 Abbas Panormitanus, & Ludovicus Romanus habiti in Concilio Baſileenſi tanquam duo orbis ſidera, in c. Significaſti, n. 45. de elect. 227
1 Iidem hoſtes acerrimi Pontificiæ dignitatis, ib. n. 49. & 50. 227
1 Abbas Archiepiſcopus Panormitanus in ſchiſmate Baſileenſi creatus fuit Cardinalis a Felice Antipapa, ib. n. 50. 228
1 Introducentibus in Concilium multitudinem Presbyterorum ob defectum Epiſcoporum libere contradixit, ib. n. 57. 228
2 Abbas Siculus ab aliquibus incaute allegatur ſuper capitibus hujus tituli, in c. Ex tranſmiſſa, n. 6. de fil. Presbyter. 467
2 Abbatis Panormitani, & aliorum error circa præſidentiam Papæ in Concilio Africano, in c. Antigonus, n. 1. & 15. de Pact. 639
5 Abbas Panormitanus auctoritatis Concilii contra Papam acerrimus propugnator, in c. Majores, n. 3. de Baptiſm. 596

Abbas quoad communia.

1 Abbates ex conſuetudine alicubi dicuntur Rectores Eccleſiarum ſecularium, in c. Ex tranſmiſſa, n. 2. de Renunc. 328
1 Et alibi reperiuntur Abbates ſeculares, ib. n. 3. 328
1 Et multis in locis conſules, & rectores artium Abbates appellantur, ib. n. 4. 328
1 Sed Abbas proprie eſt caput Monaſterii Monachorum, ib. n. 5 328
5 Abbas venit appellatione Monachorum in materia indifferenti, in c. Mandato, n. 2. & 4. de Simonia. 61
1 Abbas in cauſa Monaſterii convenitur per reſcriptum in quo nulla fit mentio de Convento, nec proprie appellari poteſt, niſi Abbatis, & Conventus bona eſſent diſtincta omnino, in c. Edoceri, n. 1. de reſcript. 186

Abbas quoad Curam animarum.

3 Abbas Monaſterii cui animarum Cura perſonarum ſecularium incumbit, ob non promotionem intra annum non incidit in pœnam c. Licet Canon. de Elect. lib. 6. in c. In Eccleſiis, n. 8. de Capell. Monach. 501
3 Abbas Monaſterii Curati an habeat ſaltem Curam habitualem, ib. num. 12. 502
1 Abbas Curam habet ſaltem fori Pœnitentialis reſpectu Monachorum ſuorum, in c. Cum in cunctis, n. 148. de elect. 254
Vide in ver. *Regulares quoad curam animarum*, *Prælatus*,

Abbas quoad degradationem.

3 Abbates non debent intereſſe examini, vel proceſſui degradationis, ſed tantum actuali degradationi aſſiſtere ut aſſeſſores, in c. Aqua, n. 32. de conſecr. Eccl. vel Altar. 578
Vide in ver. *Degradatio.*

Abbas quoad Dignitatem, officium, & poteſtatem.

3 Abbates Titulares in Synodis, & aliis functionibus præcedunt Commendatariis, in cap. In Eccleſiis, num. 12. de Capell. Monach. 505
1 Abbas ante benedictionem poteſt exercere ea, quæ ſunt officii, in c. Quanto, n. 24 de Conſuetud. 199
5 Abbates habent Dignitatem excellentiæ, & primam poſt Epiſcopalem, in c. Accedentibus, n. 28 de exceſſ. Prælat. 216
5 Ac ſi proprium territorium habeant cum juriſdictione quaſi Epiſcopali excluſis Epiſcopis, veniunt appellatione Diœceſani, ib. n. 29. 216
1 Abbas an debeat prius benedici, an in Presbyterum ordinari, in c. Ut Abbates, n. 4. de ætat. & qualit. 387
1 Abbas de jure antiquo eſſe poterat etiam in minoribus Ordinibus conſtitutus, quinimo, & laicus, ib. n. 8. 388
1 Abbates, Decani, Præpoſiti, Archidiaconi, & Archipresbyteri ſunt Prælati, ib. n. 14. 388
1 Abbates Titulares, vel habentes uſum Mitræ, in Synodis provincialibus præcedunt Commendatariis, ib. n. 17. 389
1 In Concilio Tridentino ſedebant immediate poſt Epiſcopos, ib. num. 18. 389
1 Abbas Claravallenſis ſedit inter Abbates primus, ib. 389
3 Abbates Vallis-Umbroſæ tenentur reſidere in loco Abbatiæ, vel Prioratus, licet ibi non poſſit Collegium Monachorum ſuſtentari, in c. Licet, n. 66 de Preb. 137
1 Abbas ſemel benedictus non poteſt iterum benedici, in c. Presbyter, n. 3. de ſacr. non iteran. 455
1 Abbas propter contumaciam Epiſcopi in benedicendo recipit poteſtatem alios benedicendi, perinde ac ſi eſſet benedictus, in c. Statuimus, n. 1. de ſuppl. neglig. Prælat. 350
1 Abbas ante benedictionem non conſequitur poteſtatem ſpiritualem, id eſt facultatem benedicendi Monachos, & minores Ordines conferendi, ib. n. 2. 350
3 Benedictio Abbatis, & conſecratio Epiſcopi in quibus differant, ib. num 3. 350
1 Abbates, & alii inferiores Prælati in quo ſcta juriſdictionem accipiant, ib num. 12. 351
1 Abbas eligi non poteſt non profeſſus, in cap. Cum magiſtrum, n. 5. de elect. 301
3 Abbas ſolus non poteſt quenquam recipere ad habitum, & profeſſionem, ſed cum majori parte Conventus, in c. Ad Apoſtolicam, n. 10. de Regular. 382
3 Abbas poteſt Monachi receptionem demandare alteri etiam laico, ib. n. 18. 383
3 Abbas diſpenſare non poteſt, ut Monachus vivat diſſolute, in c. Sicut nobis, n. 5. de Regular. 387
3 Abbas tacite profeſſus, quamvis amoveri poſſit ab Abbatia, tamen cogendus eſt expreſſam profeſſionem emittere, in cap. Quia ingredientibus, n. 33. de Teſtam. 256
1 Abbas an habeat juriſdictionem de jure communi, quæ prorogari poſſit etiam per Clericos ſeculares, in c. Significaſti, n. 2. & ſeq. uſque ad n. 11. de for. compet. 75
5 Abbas Monaſterium ſuum alteri ſubjicere, vel unire non poteſt ſine auctoritate Diœceſani, etiam de Metropolitani conſenſu, in c. Sicut unire, n. 1. de exceſſ. Prælat. 206
3 Abbas propter ſenium, aut nimiam ægritudinem non debet ab officio removeri, ſed dandus eſt illi coadjutor, in c. Conſolationibus, n. 4. & 71. de Cler. ægrot. 164
1 Abbatiali ſede vacante, Epiſcopus de jure ſuccedit in facultate dandi licentiam Monacho acceptandi executionem teſtamenti, in c. His quæ, n. 41. de major. & obed. 640
3 Abbas agere poteſt pro Eccleſiis, ſeu Capellis ſuo Monaſterio ſubjectis, ne indebitis graventur oneribus, in cap. Conquerente, n. 4. de offic. Ordinar. 586
3 Sed ſi illarum Rectores agere voluerint, erunt præponendi, ib. num. 5. 586
1 Abbas eſt nomen potius ſolicitudinis, quam honoris, in cap. Quia, propter, n. 10. de elect. 283
1 Dicitur tamen Paſtor, & per ejus obitum Eccleſia remanet viduata, ib. n. 11. 288
1 Abbas, & Conventus unum corpus conſtituunt, in cap. Cum Eccleſia Vulterana, n. 24. de elect. 282
1 Abbas poteſt compromittere in ipſum Capitulum, in c. Licet de evitanda, n. 70. de elect. 237
1 Abbas, vel Abbatiſſa poſſunt eſſe in judicio ſine conſenſu Monachorum, vel Monialium, in c. Perlatum, n. 2. de iis quæ vi met. cauſ. 675
3 Abbas poteſt ſuper regula diſpenſare quantum ad eſum carnium, & in aliis caſibus hic expreſſis, in c. Cum ad Monaſterium, n. 18. de ſtat. Monach. 477
3 Sed contra, ib n. 19. 477
2 Abbas poteſt abſolvere Novitium ab excommunicatione Canonis, Si quis ſuadente, niſi Clericum percuſſerit ante ingreſſum Religionis, in c. Cum inter vos, n. 18 de ſent. & re judicat. 188
5 Abbas poteſt abſolvere Monachos ſuos ab excommunicatione ob violentam manuum injectionem, dummodo exceſſus non ſit enormis, in c. Cum illorum, n. 11. de ſent. excomm. 349
5 Sive in excommunicationem inciderint poſt ingreſſum Religionis, ſive ante, ib. n. 12. 349
5 Sed ab aliis excommunicationibus eos tantum, qui inciderunt poſt ingreſſum, ib n. 13. 349

Abbas exemptus, vel nullius diœceſis.

1 Abbates, qui in Parochos, & Parochianos, quaſi Epiſcopalem habent juriſdictionem privative ad Epiſcopos, an poſſint ſuis ſubditis ſecularibus literas dimiſſorias ad Ordines concedere, in c. Significaſti, n. 12. & ſeq. uſque in fin. de offic. Archid. 514
1 Abbates, & Monachi an, & quando ſint conveniendi coram Epiſcopo ex Concilio provinciali Gneſnenſi a Sede Apoſtolica confirmato, in c. Quod ſuper his, n. 10 de major. & obed. 612
1 Abbas Presbyter, & benedictus de jure communi poteſt minores Ordines conferre, & dimiſſorias concedere tam ſuis ſubditis Regularibus, quam ſecularibus, in quos habet ordinariam juriſdictionem, in c. Significaſti, n. 13. de Offic. Archid. 514
1 Abbatibus etiam nullius, & utramque juriſdictionem habentibus, ſive intra, ſive extra fines diœceſis, non licet ſuis ſubditis Regularibus Tonſuram, & minores Ordines conferre, nec dimiſſorias dare, ſed commendatitias tantum, ib. n. 24. & 34 515
1 Abbas Caſſinenſis a Sixto V. & Cavenſis a Paulo V. jus habent dimiſſorias concedendi, ib. n. 25. 515
1 Abbates, & Commendatarii Farfen. S. Laurentii in Campo, & Caſtri Durantis non poſſunt ſuis ſubditis ſecularibus minores Ordines conferre, nec literas dimiſſorias concedere, ib. n. 27. & 32. 515
1 Abbates habentes uſum Mitræ, & Baculi prohibentur a Con. Tr. concedere dimiſſorias ſuis ſubditis ſecularibus, ib. n. 28. 515
5 Abbates, & alii inferiores Prælati Indulgentias concedere non poſſunt, in c. Accedentibus, n. 7. & ſeq. uſque ad n. 20. de exceſſ. Prælat. 215
5 Abbates nullius diœceſis habentes Ordinariam juriſdictionem quaſi Epiſcopalem in Clerum, & populum excluſis Epiſcopis, non poſſunt cauſas matrimoniales, & criminales cognoſcere, ib. n. 20. & ſeq. uſque in fin. 216

5 Abbates ex Concilio Tridentino prohibentur cauſas matrimoniales, & criminales cognoſcere, ib. n.27. 218
5 Declaratur, ib. n.48. & 50. 218
5 Abbates ſi proprium territorium habeant, cum juriſdictione quaſi Epiſcopali excluſis Epiſcopis, veniunt appellatione Diœceſani, ib. n.49. 218
5 Abbatibus, & aliis inferioribus ſunt committendæ diſpenſationes matrimoniales, literæ in forma Significavit, & alia hujuſmodi quoad eorum ſubditos, ſi modo ipſi juriſdictionem quaſi Epiſcopalem, & proprium territorium habeant, juriſdictionem pleno jure Epiſcopalem, & temporalem, ib. n. 37. 217
5 Abbates in locis ſibi pleno jure ſubjectis quoad juriſdictionem ſunt ſimiles Epiſcopis, ib. n. 44 218
5 Et valet argumentum de Abbatibus habentibus Epiſcopalem juriſdictionem ad Epiſcopos, ib. n.45. 218
2 Abbates multi reperiuntur habentes territorium, & juriſdictionem ordinariam excluſis Epiſcopis, in cap. Cum contingat, n. 27. de for. compet. 70
2 Abbati Caſtri Durantis an ſit committenda executio literarum Apoſtolicarum, ib. n. 30. & ſeq. 71
2 Abbas ſi incipiat præſcribere jura Epiſcopalia contra Epiſcopum ſit interruptio, ſi Epiſcopus ſaltem una vice iiſdem juribus utatur ante completam præſcriptionem, in c. Auditis, n. 4. de præſcr. 175
2 Declaratur, ib. n.6 & ſeqq. 175
2 Abbas in Capellis præſcribere poteſt jura Epiſcopalia, ſed obtinet in his ſolis, quæ præſcripſit, in c. Cum olim, n.3. & 10. de præſcr. 178
2 Abbates allegantes utramque juriſdictionem onerantur duriori probatione, quam allegantes ſtatum nullius diœceſis, ib. n.52. 181
3 Abbates, Abbatiſſæ, & Præpoſiti monaſteria in titulum obtinentes, vel habentes adminiſtrationem Eccleſiarum, non tenentur reddere rationem Epiſcopo, in c. Ad hæc, n.48. de Relig. domib. 491
1 Abbates benedicti an poſſint Tonſuram, & minores Ordines conferre ſecularibus, in quos habent ordinariam juriſdictionem, non obſtante cap. 10 ſeſſ. 23 Concilii Tridentini, in c. Nonnulli, n.20. uſque in finem, de reſcript. 167
1 Abbatum privilegium ordinandi ſeculares, in quos habent ordinariam juriſdictionem, an ſit inſertum in corpore Juris, ib. n.25. 168
2 Abbatis S. Facundi ſupplicatio pro facultate conferendi Sacramentum Confirmationis ſuis ſubditis, in c. Cum veniſſet, §. Per frontis, n.1. de ſacr. Unct. 453
2 Abbati petenti confirmationem facultatis conferendi Chriſma an obſtet Concilium Tridentinum, an ve expediat dictam confirmationem concedere, ib n.9. 454
2 Abbas Caſſinenſis, qui ex privilegio poteſt omnia, quæ ad Epiſcopum ſpectant, præter quam Chriſma conficere, & ſacros Ordines conferre, non poteſt adminiſtrare Sacramentum Confirmationis, ib n.10. 454
2 Conceditur tamen ei a Sanctiſſimo hæc facultas de licentia Ordinarii, ib. n.12. 454
5 Abbates exempti, & juriſdictionem ordinariam quaſi Epiſcopalem habentes non poſſunt unire beneficia ſimplicia Præbendis Canonicalibus, in vim c.15. ſeſſ. 24 Concilii Tridentini, in c. Sicut unire, n 28 de exceſſ. Prælator. 209
5 Abbatibus, & aliis inferioribus etiam exemptis, & juriſdictionem quaſi Epiſcopalem habentibus non licet Præbendas ſupprimere, ex c.15. ſeſſ 24. in c. Ex parte, n.58. de Conſt. 226
2 Nec Capitulo, Sede vacante, ib. n.19. 226
Vide in vec. *Exemptus*, *Prælatus*.
2 Abbates, Priores, Præpoſiti, & Archipreſbyteri nullius diœceſis, quibus literæ Apoſtolicæ a Dataria, & Cancellaria diriguntur, qui ſint, in c. Cum contingat, n.43. de foro compet. 72
1 Abbatia nullius diœceſis, de quibus in c.12. ſeſſ 23. proprie dicuntur, qui habent juriſdictionem ordinariam in Clerum, & populum privative ad Epiſcopos, in c. Significaſti, n. 17. de Offic. Archid. 514
1 Nullius diœceſis exiſtere, & habere proprium territorium ſeparatum a diœceſi Epiſcopi, idem important, ib. n.19. 515

Abbas quoad Ordines.

1 Abbas ſi ſit Presbyter, & benedictus, poteſt ordinem Clericalem conferre, in c. Cum contingat, n.1. de ætat. & qual. 417
1 Poteſt conferre Lectoratum, ib. n.2. 417
1 Et quid de aliis minoribus Ordinibus, ib. n 2. & ſeq. 417
1 Ut poſſit Tonſuram, & minores Ordines conferre, quæ requirantur, ib. n 4. 417
1 Conferens Tonſuram, vel minores Ordines Monacho alterius Monaſterii, imprimit characterem, ſi ſit Presbyter, & benedictus, ib. n.5. 417
3 Abbates Presbyteri, & benedicti de Epiſcopi conſenſu, vel cum ſpecialibus ejus dimiſſoriis, an poſſint Tonſuram, & minores Ordines conferre ſecularibus eidem Epiſcopo ſubjectis, in c. A qua, n.8 & ſeq. uſque ad n.20 de conſec. Eccl. vel Altar. 569
3 Abbas Presbyter, & benedictus quoad non ſubditos caret poteſtate juriſdictionis, ſed non poteſtate Ordinis; & ideo ordinando illos, imprimit characterem, ib. n.12. & ſeq. 569
3 Abbas invitatus poteſt Tonſuram, & minores Ordines conferre etiam ſubditis alterius monaſterii, ib n.15. 570
3 Abbas, qui ſine Epiſcopi conſenſu contulit Tonſuram, & minores Ordines Regularibus alterius religionis dimiſſis a ſuis Superioribus, incidit in pœnam ſuſpenſionis ab exercitio Pontificalium, & ſic ordinati ſunt ſuſpenſi ab executione ordinum, ib. num. 18. 570
2 Abbas non poteſt primam Tonſuram, & minores Ordines conferre niſi ſit Presbyter, & benedictus, in c. Quanto, n.21. de conſuet. 199
2 Abbas non benedictus non poteſt minores Ordines conferre, niſi Epiſcopus tertio requiſitus, eum benedicere recuſaverit, ib. num.22. 199
2 Abbas benedictus conferens minores Ordines ſeculari imprimit characterem; ſecus ſi non ſit benedictus, ib. n.25. 199
2 Abbas non benedictus quamvis ex privilegio habeat uſum Pontificalium, non tamen poteſt Ordines conferre, ib n.29. 199
1 Abbas Presbyter, & benedictus de jure communi poteſt minores Ordines conferre, & dimiſſorias concedere tam ſuis ſubditis Regularibus, quam ſecularibus, in quos habet ordinariam juriſdictionem, in c. Significaſti, n.13. de Offic. Archid. 514
2 Abbas benedictus ordinando poſt Eccleſiæ prohibitionem, ſeu mandati revocationem, non imprimit characterem, in c. Requiſivit, n 36. de ordin. ab Epiſcopo. 380
1 Abbas ſi ſit Presbyter & benedictus, poteſt Novitio ſui monaſterii primam Clericalem conferre Tonſuram, licet conſultius ſit, ut obtineat, in c. Nonnulli, n.26 de reſcript. 168
1 Abbates non conſequuntur poteſtatem conferendi minores Ordines ex vi ſolemnis benedictionis, ſed ex conceſſione Eccleſiæ, & adminiculo habiti ſacramenti, in c. Sint nimis, n.6. & 29. de ſupplen. neglig. Præl. 350
2 Abbas etiam benedictus ordinando contra prohibitionem Eccleſiæ, nihil confert, ib. n.9. 351
Declaratur, ib. n.31. & ſeq.
2 Abbatum poteſtas conferendi minores Ordines poteſt ab Eccleſia ex toto auferri, ſed non pro parte, ſicut nec poteſt pro parte concedi, ib. n.10 32.33.46. & 50. 351
2 Abbas benedictus conferens Tonſuram, ac minores Ordines Regularibus, etiam ſibi non ſubditis, imprimit characterem, ib n.12. 351
2 Tonſuratus ab Abbate non benedicto, vel non habente hanc facultatem ex privilegio, debet iterum tonſurari, ib. n.13. 351
2 Abbas non benedictus habens privilegium ante Concilium conferendi primam Tonſuram, & minores Ordines, ita demum ordinando characterem imprimit, ſi habeat ſubditos Regulares; alias ſecus, ib. n.14. & 31. 351
2 Abbates, & alii inferiores Prælati in quo actu accipiant poteſtatem Ordines conferendi, ib. n.20. 351
2 Abbates, & alii inferiores Prælati, in quo actu juriſdictionem accipiant, ib. n.28. 352
2 Abbates benedicti poteſtatem habent conferendi primam Tonſuram, & minores Ordines, ex conſtitut. Eccleſiæ, ib. n 29. 352
2 Abbatum juriſdictio quoad Ordinum collationem ad quas perſonas reſtringatur, ib. n 30. 352
2 Abbas non benedictus poteſt Lectoratum conferre, poſtquam Epiſcopus ter requiſitus eum benedicere recuſaverit, ib. n.31. 352
2 Abbas facultatem habens ex privilegio conferendi primam Tonſuram, & minores Ordines, & faciendi ea, quæ poteſt Abbas benedictus, ordinando non ſubditos, characterem imprimit, ib. n 39. 353
2 Abbas Presbyter & benedictus an poſſit minores Ordines conferre in Dominicis, & Feſtis diebus, in cap. De eo, n.2. de tempor. ordinat. 355
Vide in ver. *Tonſura*, in ver. *Ordinum miniſter*.
1 Privilegium conferendi minores ordines conceſſum Abbatibus in ſeptima Synodo expenditur, in c. Nonnulli, n.24. de reſcr. 168
2 Abbas in Eccleſiis ſibi pleno jure ſubjectis poteſt primam Tonſuram conferre ſuis ſubditis etiam ſecularibus, in c. Cum inter vos, n.3. de ſent. & re judic. 187
2 Secus poſt Concilium Tridentinum, ib n.6. 187
2 Abbas an poſſit Novitio ſui monaſterii primam Tonſuram conferre, ib. n.7. & ſeqq. uſque in fin. 187

Abbas quoad renunciationem.

2 Abbas exemptus ſine licentia Papæ renunciare non poteſt, in c. Dilecti, n.1. de renunc. 346
2 Quamvis ſe inſufficientem agnoſcat, ib. n.2. 346
2 Et ad arctiorem Religionem tranſilire velit, ib. n.3. 346
2 Et quid ſi non ſit exemptus, ib n.4. 346

Abbas quoad Synodum.

2 Abbates in diœceſi Epiſcopi exiſtentes tenentur accedere ad illius Synodum diœceſanam, ſi habeant populum, licet ſint exempti, in c. Quod ſuper his, n 1. de major. & obedien. 612
2 Abbates habentes uſum Mitræ, & Baculi, quorum Abbatiæ nec curam habentes, nec Conventus, non tenentur accedere ad Synodum Epiſcopi, ſi populum non habeant etiamſi exempti non ſint, ib. n.6. 612
2 Declaratur, ibidem. 612
2 Abbas poteſt per Vicarium Synodo intereſſe, ſi per eum Curam animarum exerceat, ib. n.7. 612
2 Abbates, & Monachi Parochialium Rectores, quorum exemptio confirmata fuit poſt Concilium Tridentinum, ad diœceſanam Synodum accedere non tenentur, ib. n.12. 612
2 Item nec Sacerdotes, qui in aliena diœceſi duntaxat obtinent beneficium, & ibi morantur, ib n.13. 612
Vide in verbo *Synodus Diœceſana*.
3 ABBATIA commendata nullius diœceſi non poteſt viſitari a proximiori Epiſcopo, in c. In Eccleſiis, num.18. de Capell. Monach. 502
2 Abbatia, Decanatus, Præpoſiture, & Archipresbyteretus de jure requirunt Ordinem Sacerdotalem, in c. Cum in cunctis, n.40. de elect. 246
2 Abbatia in Eccleſia Collegiata cui nulla imminet Cura, nec pœnitentialis, vel juriſdictionalis, obtineri poteſt, in vigeſimo ſecundo anno abſoluto, ib n.49. 247
2 Abbatia Caſtri Durantis an ſit nullius diœceſi, in c. Cum contingat, n.29. uſque in fin. de for. compet. 72

1 Abba-

1 Abbatia Caſtri Durantis hodie Urbania eſt Epiſcopalis, ibid. num 42. 72
3 Dum Regularis erat, non poterat viſitari ab Archiepiſcopo Urbinatenſi, in c. Nullus, n 39. de Paroch. 306
2 Abbatia an, & qualis ſit dignitas, in c. Ut Abbates, n.15. de ætat. & qual. 388
2 Et an comprehendatur in c. Licet, de præb. lib 6. ib. n.16. 388
3 Abbatia S. Joannis in Venere eſt intra fines Theatinæ diœceſis, in c. Cum nobis, n.37. de præſcr. & in c. Nullus, n.21. de Paroch. 305
3 Abbatia de Balneo an ſit nullius diœceſis, vel exempta: & an Epiſcopus Burgi S. Sepulchri poſſit jure ordinario illam viſitare, in c. Cum Dilectus, n. 19. uſque in fin de relig. domib. 497
3 Status dictæ Abbatiæ conſideratur juxta tria tempora, ib n. 20. 498
1 Abbatiæ in multis æquiparantur Epiſcopatibus, in c Quia propter, n. 12. de elect. 288
Vide ſupra in verbo *Abbas quoad dignitatem*.
1 ABBATISSA, & Prioriſſa in qua ætate eligi poſſit, in c. Cum in cunctis, n. 123. uſque ad n. 124. de elect. 252
2 Et in c. Cum ſit, n. 30 & 74. de converſ. conjug. 436
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib n. 124. 252
2 Abbatiſſa eligi non poteſt ex alio monaſterio, ſi in proprio ſit Monialis annorum quadraginta ætatis, & octo profeſſionis, ib. n. 125. 252
2 Sin minus, liberum eſt Monialibus aliam eligere in proprio monaſterio, quæ ſit annorum triginta ætatis, quinque profeſſionis, nec tenentur quadragenariam eligere in alio monaſterio, ib n. 126. 252
Et quid ſi talis in proprio monaſterio non reperiatur, nec quadragenaria in alio ejuſdem Ordinis, ib. n. 127. 252
2 Abbatiſſa nullo caſu eligi poteſt, quæ trigeſimum annum non compleverit, ſed poſtulanda eſt a Sede Apoſtolica, ib. n. 128. 252
2 Abbatiſſa eligi debet, quæ ſit ceteris magis idonea, ſi nulla ſit in monaſterio cum qualitatibus a Concilio requiſitis, & in provincia non ſit aliud monaſterium ejuſdem Ordinis, ib. n. 119 252
5 Abbatiſſæ electioni an Epiſcopus interceſſe poſſit, in c. Cum Capella, n. 30. de privil. 255
3 Abbatiſſa an poſſit novitias recipere ſine ſuorum Superiorum licentia, in c. Porrectum, n. 31. de Regul. 374
3 Abbatiſſa teſtari non poteſt, etiamſi nunquam induiſſet habitum Monachalem, in c. Quia ingredientibus, n. 2. de teſt. 254
3 ABBATISSATUS eſt actus, qui non convenit niſi profeſſis, ib. n 30. 256
3 Abbatiſſa negans profeſſam, reddit ſe indignam Abbatiſſatu, & juſte privari poteſt, ib n. 31. 256
2 Diſpoſitum in Abbatiſſa non habet locum in Abbate, in c. Cum in cunctis, n. 121. de elect. 252
3 Abbatiſſa an habeat dignitatem, in c. Ad hæc, n. 38. de præb 87
2 Abbatiſſa dignitatem habet, in c. Quia propter, n. 12. de elect. 288
2 Et eligi debet juxta hoc capitulum, ib n. 13. 288
1 Si habet monaſterium in titulum; alias ſecus, ib. 16 & ſeqq 92
2 Abbatiſſa, vel Prioriſſa ire debet alanſura ad homagium, & juramentum fidelitatis præſtandum pro feudo, quod monaſterium habet a domino temporali, in cap. Quæ in Eccleſiarum, n 72. de Conſtit. 102
1 Secus poſt Bullam S. Pii V. ib n. 73. 102
2 Monialis illegitima an poſſit eligi in Abbatiſſam, vel Prioriſſam abſque diſpenſatione Apoſtolica, in c. Ut filii, n. 25. de filiis Presbyter. 462
1 Et quid in Italia, ubi Abbatiſſæ ſunt triennales, ib. n 36. 463
2 Moniales illegitimæ non comprehenduntur in Conſtitutione Sixti V. contra illegitimos, ib. n. 33. & 54. 463
2 Abbatiſſæ in Italia ex Conſtitutione Gregor. XIII. eligi non poſſunt niſi ad triennium, ib. n. 36. 463
2 Abbatiſſa quæ non eſt perpetua, nec habet monaſterium in titulum, non dicitur habere dignitatem, ib. n. 37. 463
1 Declaratur, ib. n. 56. & 57. 464
1 Abbatiſſa habet dignitatem, ib n. 38. 463
1 Abbatiſſa non habet jus a defuncta, ſed a Canonica electione, & ideo in dignitate non habet ſucceſſionem hæreditariam, ſed ſucceſſionem ſimpliciter, ib. n. 49. 463
1 Pœnitentiaria diſpenſat cum Monialibus in utroque foro, ut non obſtante defectu natalium poſſint eſſe Abbatiſſæ, ib. n. 51. 464
2 Etiam temporales, ib n. 60 464
1 Monialis illegitima in Abbatiſſam non eligitur, ſed poſtulatur, ib num. 52 464
1 Diſpenſare tamen poſſunt Superiores Ordinum juxta eorum privilegia, ut illegitimæ poſſint eſſe Abbatiſſæ, ib. n. 53. 464
2 Abbatiſſæ in Italia durante triennio removeri non poſſunt niſi ex juſta cauſa, & juris ordine ſervato, ib. n. 58. 464
1 Curia Rom. diſpenſat cum Monialibus, ut defectu natalium non obſtante poſſint eſſe Abbatiſſæ etiam temporales, ib. n. 60. 464
3 ABDIÆ Babylonii, & ejus libro quæ fides ſit adhibenda, in c. Cum ad Monaſterium, n. 77. de ſtatu Monach. 480
2 ABSCEDERE non dicitur, qui prius non reſedit, in c. Eam te, n. 37. de Reſcript. 154
3 ABSENTES dicuntur Eccleſiam deſerere, in c. Ex parte, n. 31. de Cler. non reſid. 43
3 Abſentes pro ſervitio domini ſui, pro præſentibus ſunt habendi, in c. De cetero, n 4. de Cler. non reſiden. 37
3 Abſentes pro ſervitio Epiſcopi quatenus Epiſcopus eſt, cenſentur abeſſe pro ſervitio Eccleſiæ, ib. n. 12. 38
2 Abſentes vocati, aut non vocati in caſibus, in quibus non ſunt vocandi, tenentur ſtare deliberationi factæ a majori parte præſentium, in c. Cum omnes, n. 42. de Conſtit. 95
3 Abſens per decennium præſumitur habuiſſe animum non revertendi, in c. Significavit, n. 51. de Paroch. 312
3 Abſens in ſtudio Theologiæ percipit fructus Præbendæ, non autem diſtributiones quotidianas, in c. Licet, n. 1. de Præb. 134
3 Studiorum cauſa abſentes lucrantur fructus Præbendæ, amiſſis diſtributionibus quotidianis, ib. n. 96. 139
2 Et quid ſi redditus omnes in diſtributionibus conſiſtant, n 97. & n. 124. & ſeqq. & n. 120. 139
1 Abſentium vocatio non pertinet ad ſubſtantiam electionis, ſed ad juſtitiam, in c. Quia propter, n. 59. de elect. 289
1 Declaratur, ib. n 40 289
3 ABSENTIÆ cauſa quædam probabilis eſt, quædam neceſſaria, in c. De cetero, n 16 de Cler. non reſiden. 38
3 Abſentia pro ſervitio Epiſcopi, & ſtudiorum cauſa, æquiparantur, ib n. 21. 38
3 Abſentia illicita beneficiato non permittitur etiam cum licentia, in c. Relatum, n. 31. de Cler. non reſiden. 33
3 Abſentia quæ cenſeatur remota, arbitrarium eſt, ib n. 35. 33
3 Cauſa legitima abſentiæ fingit quem haberi pro reſidente, non autem pro divinis intereſſente, in c. Licet, n. 11. de Præb. 134
2 Abſentia a loco cum obligatione alibi manendi, morti æquiparantur, in c. Præſentatos, n. 11. de Teſtib. 154
Abſolvere, Abſolutio, Abſolutus.
1 ABSOLVERE poteſt inferior ab excommunicatione lata tam a Canone Papæ, quam Epiſcopi, ſi illius conditor abſolutionem ſibi non reſervavit, in c. Canonum ſtatuta, n. 32 de Conſtit. 17
1 Abſolvere poteſt Epiſcopus ab excommunicatione lata ab Ordinario ſibi ſubjecto, ſi injuſta ſit; alias ſecus, in cap. Cum ab Eccleſiarum, n. 11. de off. Ordin. 556
5 ABSOLUTIO a cenſura in literis Apoſtolicis proviſionum quid operetur, in c Quod a prædeceſſore, n. 76. de Schiſmat. 109
5 Abſolutio non eſt deneganda non valenti ſatisfacere ſine periculo, licet delictum videatur habere effectum continuationis, in c. Officii, n. 2. de pœnit. & remiſſ. 303
3 Abſolvere poteſt Epiſcopus, quos de jure communi, vel ex Concilio Tridentino poteſt excommunicare, in cap. Ad hæc n. 22. de relig domib. 490
5 Abſolutio Sacramentalis eſt actus judicialis, qui in non ſubditum exerceri non poteſt, in c Quod a prædeceſſore, n 90. de Schiſ. 110
2 Abſolutio ab excommunicatione eſt favorabilis, diſpenſatio autem odioſa, in c. Dilectus, n. 11. de temp. ordinat. 373
1 Abſolvi poteſt forenſis in Sacramento Pœnitentiariæ ab Epiſcopo, in cujus diœceſi commoratur, ſed non diſpenſari, ib. n. 35. 375
1 Etiamſi materia ſit conjuncta, ex qua peccatum, & irregularitas incurratur, ib. n. 36. 375
1 Abſolutus, diſpenſatus ab Epiſcopo in materia delicti perpetrati coram duobus, vel tribus teſtibus, non eſt tutus in conſcientia, ib. n. 37. 375
5 Abſolvere poteſt inferior ab omni excommunicatione lata a Canone, quoties conditor Canonis ſibi non reſervavit abſolutionem, c. Nuper, n. 16. & 29. de ſent. excomm. 345
1 Quod habet locum nedum in Canone Papæ, ſed etiam in ſtatuto Epiſcopi, vel Prælati, ib. n. 16. 345
5 Abſolutio ab excommunicatione, in quam incidunt ingredientes ſepta monaſterii Monialium abſque licentia Ordinarii, vel alterius Superioris, an ſit Papæ reſervata ex Bulla Greg. XIII ib n. 17 & n ſeqq. uſque ad n. 37. 345
5 Et quid ſi Epiſcopi ſint, vel Prælati Regulares, qui ingrediuntur ſui auctoritate officii, non ſervata forma ibi præſcripta, ib. n. 37. & ſeqq. 347
3 Abſolutio ab excommunicatione, quam incurrunt laici collectantes Eccleſias, hodie eſt Papæ reſervata, in c. Non minus, n. 37 de Immun. Eccleſ. 633
3 Abſolutio non fit ab excommunicatione injuſta, ſed relaxatio, in c. Odoardus, n. 5. de Solut. 238
Vide in ver. *Excommunicatio quoad abſolutionem*.
3 Contrarium, ib n. 6. 238
3 Declaratur ſi injuſtitia ſit notoria, ib. n. 9 10. & 11. 239
3 Abſolutio ab excommunicatione injuſta datur ſine juramento, & cautione de parendo mandatis Eccleſiæ, & ſolutione expenſorum, ib. n 8. 239
3 Abſolutio competit in dubio, relaxatio quando de injuſtitia evidenter conſtat, ib. n. 9. & 11. 239
5 Abſolutio pœnitenti non eſt deneganda, in c. Ad abolendam, n. 48 de Hæret. 92
5 Impœnitenti præſertim relapſo non eſt concedenda, ib. n. 49 92
5 Abſolutio impœnitenti non eſt concedenda cujuſvis periculi vitandi cauſa, ib. n. 62. 93
Vide in ver. *Hæreticus*.
5 Abſolutio ab excommunicatione ob levem Clerici percuſſionem regulariter ſpectat ad ſolum Epiſcopum, in c. Pervenit, n. 11. de ſentent. excomm. 328
3 Declaratur, ib. n 12. 328
Vide in ver. *Epiſcopus quoad abſolutionem*.
5 ABSOLUTUS in foro pœnitentiali in vim Bullæ Cruciatæ, aut Jubilæi, non cenſetur abſolutus in foro exteriori, in c. Poſtulaſtis, n. 14. & 32. de Cler. excomm. 196
5 Abſolutio ab excommunicatione in foro animæ non tollit pœnas fori externi, ib. n. 21.
Vide in ver. *Excommunicatio quoad abſolutionem*, & in verb. *Excommunicationis effectus*.
5 Abſolvendi facultas in utroque foro ſatisfacta parte aliquando conſuevit concedi in Bulla Cruciatæ, vel Jubilæi, ib. n. 26. & 29. 197
5 Abſolutio in foro pœnitentiali probatur dicto Presbyteri atteſtantis ſe abſolviſſe, ib. n. 28. 167
5 Abſolutio in foro externo ad effectum validitatis gratiæ probatur, dicto ſolutionis Pœnitentiarii, ib. n. 30. 197
5 Abſolutus a ſimonia occulta, ac diſpenſatus ab Epiſcopo in vim Concilii Trident. c. 6. ſeſſ. 24. non cenſetur abſolutus, ac di-

ſpenſatus ad beneficia obtinenda, ibidem numer. 31. 197
5 Abſolutio ſacramentalis eſt actus judicialis, qui in non ſubditum exerceri non poteſt, in cap. Cum, & plantare, n. 12. de Privileg. 240
3 ACCEPTIO perſonarum non debet eſſe apud Papam, in c. Ex parte, n.63. de Cler. non reſid. 46
3 Acceptio perſonarum gravius eſt peccatum in diſpenſatione rerum ſpiritualium, quam temporalium, in c. Ne innitaris, n.392. de Conſtitut. 66
1 ACCEPTIO non poteſt fieri niſi rei, quæ præexiſtit, in cap. Cum contingat, n.50. de ætat. & qual. 422
3 ACCESSUS ante Concilium Tridentinum Clerico illegitimo reſervatus per deceſſum ultimi poſſeſſoris ad beneficium, quod ante ejus Pater obtinuerat, an potuerit ſortiri effectum defuncto ultimo poſſeſſore, poſt Concilium, late diſcutitur in c. Dilectus, il ſecondo, n.6. & ſeqq uſque in fin. de Præb. 114
3 Acceſſus non tribuit jus in re, ſed ſpem quandam beneficium obtinendi, ib. n.12. 115
5 ACCUSATIO ſola non conſtituit aliquem reum, vel criminoſum, in c. Omnipotens, n.3. de accuſat. 6
5 Accuſationis pendentia præjudicat in quærendis, ſed non in quæſitis, ib.n.10. 6
5 Accuſatio ſuperveniens non impedit jam promotum adminiſtrare, niſi ſit ſuſpectus de dilapidatione, ib. n.11. 6
5 Accuſatio de crimine etiam famoſo, ſi fiat civiliter, non infamat, ib. n.15. 6
5 Accuſatio, denunciatio, & exceptio electionem impediunt, ſi infamia præceſſerit, ib. n.29. & ſeq. 7
Vide in ver. *Infamia*.
3 Accuſatio ſola, vel inquiſitio facit, ut delictum non ſit occultum quoad hoc ut Epiſcopus non poſſit diſpenſare, in c. Veſtra, n.126. de Cohabit. Cler. & Mulier 19
5 Accuſatio, vel inquiſitio, denunciatio, & exceptio an impediant promotionem, in c. Accuſatum, n.10. de Simon. 35
2 Accuſatio civilis infamiam non irrogat, nec repellit a promotione, in c. Non debet n 6. de teſtib. 158
2 Accuſationis pendentia præjudicat in quærendis, ſed non in quæſitis, ib. n 8. 158
5 Accuſationem legitima præcedere debet inſcriptio, in c. Qualiter, & quando il ſecondo, n.25. de accuſat. 16
5 Fallit in quinque caſibus, remiſſive, ib. n.26. 16
5 Accuſatio, & denunciatio fit etiam de occultis criminibus, dummodo probari poſſint; inquiſitio ſecus, ib.n.72. 19
5 Accuſationem legitima præcedere debet inſcriptio, denunciationem charitativa correctio, inquiſitionem clamoſa inſinuatio, ib.n.82. 20
3 ACCUSATORE non probante, reus abſolvitur, in c. Ne innitaris, n.359. de Conſtit. 79
3 Etiamſi reus nihil probaverit, ib n 360. 79
2 Accuſator in criminalibus forum rei ſequi debet, in c. Si Clericus, n.23. de foro compet. 54
5 Accuſator ſi in probatione deficiat, tenetur pœna talionis, in c. Falſidicus, n.1 r. de crimin. falſ. 176
5 Item efficitur infamis, & communione privatur, ib n.132 176
5 ACCUSATUS de Simonia, de qua prius erat infamatus, eſt ipſo jure ſuſpenſus tam quoad ſe, quam quoad alios, in cap. Accuſatum, n 1. de Simon. 35
5 Et quid poſt Conſtitutionem Martini V. Ad evitanda, ib n 9. 35
5 Accuſatus de Simonia non præcedente infamia eſt ſuſpenſus quoad ſe, ſed non quoad alios, ib.n.3. 35
5 Simoniacus pendente accuſatione, ab adminiſtratione Divinorum prohibetur, ib.n 4. 35
5 Prohibitio Divinorum eſt ſuſpenſio, ib.n.5. 35
5 Accuſatus de Simonia interim ſuſpenditur a celebratione Miſſæ, ib num 6. 35
5 Accuſatus, & infamatus de Simonia, hodie non eſt ſuſpenſus quoad alios, niſi ſit publice denunciatus per ſententiam, ib. num.9. 35
2 Accuſatus criminaliter pendente accuſatione, non poteſt in teſtem produci niſi criminibus exceptis, in c. Non debet, n.1. de teſtib. 158
2 Et quæ ſint hujuſmodi crimina, ib n 2. 158
2 Item non poteſt alium accuſare, nec Ordines ſuſcipere, nec eſſe alterius procurator, ib n.9. 158
2 Secus ſi fuerit accuſatus civiliter, ib.n.3. 158
2 Quod verum eſt, ſi ſit emendatus de crimine, nec enim committitur infamia, ib n.4. 158
2 Cum accuſatur quis de crimine, ſtatim gravatur ejus opinio, ib.num.5. 158
5 Accuſatus, vel denunciatus de aliquo crimine, interim ad dignitates, officia, vel beneficia promoveri non poteſt, in c. Omnipotens, n.1. & 2. de accuſat. 6
5 Sive ſint dignitates Eccleſiaſticæ, ſive ſeculares, ib. n.5. 6
5 Et licet infamia non præceſſerit, ib.n.12. 32. & 33. 6
5 Fallit primo, ſi ex accuſatione, vel denunciatione orta ſit infamia apud perſonas viles duntaxat, ib. n.13. 6
5 Fallit ſecundo, ſi accuſatio non teneat, ib.n.14. 6
5 Fallit tertio, ſi accuſatio fiat civiliter, non ad pœnam, ſed ad intereſſe, ib n.15. 6
5 Fallit quarto, ſi accuſetur Collegium, ib. n.16. 6
5 Fallit quinto, ſi crimen ſit leve, ib. n.17. 6
5 Accuſati opinio gravatur ex ſola pendentia accuſationis, ib.n.2. 6
5 Accuſatus etiam ante ſententiam honores petere prohibetur, ſecus poſt annum, niſi per ipſum ſteterit, quo minus cauſa expediretur, ib.n.6. 6
5 Accuſatus pendente accuſatione, a quibus actibus prohibeatur, ib.n.7. & ſeqq. 6
5 Et a quibus non, ib. n.8. & ſeqq. 6
5 Accuſatione pendente, Notarius poteſt conficere inſtrumenta, de quibus eſt rogatus, ſed novum officium aſſumere non poteſt, ib.n 9. 6
5 Accuſato Collegio, illius perſonæ promoveri poſſunt, niſi in accuſatione ſint ſpecialiter nominatæ, ib n.16. 6
5 Accuſatus ſi pendente judicio fuerit promotus, & poſtea reperiatur innocens, an talis promotio teneat, necne, ib. n.19. & n. ſeqq. uſque ad n.25. 7
5 Accuſatus an poſſit eligi accuſatione pendente, ib. num. 25. & ſeqq. uſque in fin. 7
5 Accuſatus, vel denunciatus, aut contra quem excipitur, eligi poteſt, ſi infamia non præceſſit, ib.n.32. 8
Vide in ver. *Infamia*.
5 Accuſatus ſuper occultis reſpondere compellitur, quia jurat de calumnia, in c. Qualiter, il ſecondo, n.73 de accuſat. 19
Accuſatus, vel inquiſitus etiam poſt accuſationem, vel inquiſitionem non præſumitur culpabilis, niſi delictum probetur, in c. Ne innitaris, n.362. de Conſtit. 79
5 Accuſatus non debet ingredi domum judicis, in cap. Tua nos, 28. de Simon. 58
5 Accuſatus de crimine capitali non poteſt judici ſecundum Juris formam interroganti veritatem celare ſine mortale peccato, in c. Falſidicus, n.125. & 155 de crim. falſ. 175
3 Accuſatus non ſtatim reus eſt, ſed qui convincitur criminoſus, in c. Veſtra, n.125. de Cohabit. Cler. & Mulier. Declaratur, ib.n.126. 19
2 ACCUSARI quis poteſt eod. libello de duobus criminibus capitalibus, in c. Pervenit, il primo, n.3. de teſtib. cogen. 159
3 ACOLYTHO an imprimatur character in acceptione Candelabri, an vero Urceoli, in c. Cum veniſſet, num 15. & 63. de Sacr. Unct. 445
3 Acolytho tradendum eſt tam Candelabrum, quam Urceolus: ſed ſi unum ſine alio tradatur, imprimitur character in traditione Urceoli, ib n.63. 449
3 Acolythus ſuggeſta pro Euchariſtia, & Calice Diaconis præparat, in c. Multa, n.94. Ne Cler. vel Monach. 658
3 ACTA quid ſint, in c. Ad audientiam, il primo, n.37. de Eccleſ. ædifican. 625
2 Acta ſive inſtrumenta communia debent edi poſtulanti ad fundandam intentionem, etiam in cauſa reconventionis, in c. G. Perpetuus, n.8. de fid. Inſtrum. 162
2 Appellans ſi culpa judicis, vel partis acta primæ inſtantiæ ad judicem appellationis transferre nequit, quo remedio ſit ei ſuccurrendum, ib.n.19. & 20. & n. ſeq. uſque ad n.31. 162
2 Acta omnia primæ inſtantiæ tenetur appellans expenſis producere coram judice appellationis, tam de jure communi, quam ex Concilio Trident. ib n 10. 162
2 Sive procedatur ex officio, ſive ad querelam partis, ib.n.11. 162
2 Et tenetur transferre etiam acta, quæ occaſione ejuſdem cauſæ coram alio judice geſta fuerint, ib n.12. 162
2 Etiamſi acta ad juſtitiam etiam non faciant, ib n.13. 162
2 Quod ex Concilio locum habet etiam in profanis ſpectantibus ad forum Eccleſiaſticum, ib n 14. 162
2 Non autem in profanis per appellationem ad Judicem Eccleſiaſticum devolutis, ib.n.17. 162
2 Item locum habet etiam in actis factis coram Delegato Apoſtolico, ib n.15. 162
2 Et Judex, & Notarius cogi poſſunt exhibere acta originalia, ſi de fide exempli ſit dubium, ib.n.16. 162
2 Item habet locum, etiamſi cauſa fuerit evocata ad Curiam, ib. num.18. 162
2 Sententia non viſis actis etiam probatoriis eſt nulla, ib.n.19 162
2 Acta tradenda ſunt appellanti per judicem a quo intra 30. dies, alioquin ſine illis cauſa, prout juſtitia ſuaſerit, terminanda eſt, ib.n.21. 162
2 Et Judex, vel Notarius in hoc culpabiles puniuntur, ut hic, ib. n.22. 163
2 Acta ſi Judex a quo, vel appellatus negaverit ſe habere, vel noluerit exhibere, Judex ad quem abſolvet appellantem, & pronunciabit acta, ſi nunquam reperiantur, fore caſſa, & vana, ib n.23. & 29. 163
2 Acta primæ inſtantiæ Judex a quo quantum in ſe eſt, tenetur appellanti gratis exhibere, Notarius vero congrua mercede accepta, ib n 31. 163
2 Niſi ſit Cancellarius Epiſcopi, & non Notarius, ib.n.32. 163
2 Appellans tenetur ad expenſas actorum, ſi ipſe, non autem appellans proſequi cauſam voluerit, ib n.33. 163
2 ACTIO ex locato quamvis non ſit in rem ſcriptam, tamen propter concurſum realis trahitur ad ejus naturam, in c. Si Clericus, n 29. de foro compet. 54
2 Actio quid ſit, in c. Olim, n.25. de lit. conteſt. 84
2 *Actionis* verbum quandoque refertur ad ſimplicem petitionem in judicio factam, in c. Si quis, n.3. de foro compet. 35
3 Actio oritur, quotieſcunque lex mandat aliquid ſervari, in c. Quoniam, n.28. de decim. 314
3 Actio ſimultanea Epiſcopi, & Parochi ſuper decimis admittitur, ib.n.31. 314
3 *Actionis* verbum hic poſitum, quo ſenſu accipiatur, in c. Canonum ſtatuta, n.7. & 8. de Conſtit. 15
2 Actiones a jure civili ſunt proditæ, in c. Quæ in Eccleſiarum, n 133. de Conſtit. 105
3 Actio eſt inanis, quam inopia debitoris excludit, in c. Odoardus, n 26. de ſolutionibus. 240
Vide in verbo *Paupertas*.
2 ACTOR ſequitur forum rei, in cap. Si Clericos, n.20. de foro compet. 54

2 Actor admitti non debet ad litigandum, niſi libello in ſcriptis porrecto, in c. Olim, n.16. & ſeq de litis conteſt. 83
2 Actor ſicut per reſponſionem rei, ita & reus per poſitionem actoris relevatur ab onere probandi, ib.n.58. 86
1 Agens poſſeſſorio recuperendæ repellitur exceptione amotionis a beneficio, & excommunicationis, in cap. Dilectus, il primo, n.7. de reſcript. 188
2 Actor originalis ſi fiat reus in judicio reconventionis, aut appellationis, vel alias, citari poteſt etiam ultra duas dietas a finibus ſuæ diœceſis, in c. Nonnulli, n.10. de Reſcript. 167
2 Actor in judicio reconventionis dicitur potius citare, quam citari, ib.n.11. 167
2 Actor habet electionem conveniendi reum plures judices habentem ſub quo maluerit judice, in c. Licet, n.41. de foro comp. 66
1 Actor an, & quando cogi poſſit ſuam petitionem ſpecificare, in c. Conquerente, n.6. & 40 de Offic. Ordin. 586
1 ACTUS ejus eſt, cujus eſt potentia, in cap. Cum contingat, n.125. de ætat. & qual. 428
2 Actus qui referri poteſt ad bonum, & malum, in dubio referri debet ad bonum, in c. In Eccleſiis, de Capell. Monach. n.30. 503
3 Actus ubi per Prælatum, ut Prælatum, & Capitulum explicandus eſt, unus non ſupplet negligentiam alterius, in c. Poſtulaſti, n.6. de Conceſſ. præbend. 201
3 Secus ſi unus ſit effectus inhabilis, ib.n.7. 201
1 Actus argumentandi eſt apud infinitos, concluſio reſpondendi, & medicina ſanandi apud paucos, in c. Ne innitaris, n.308. de Conſtitut. 66
1 Actus contra prohibitionem legis eſt ipſo jure nullus; quamvis lex non procedat ulterius irritando actum, in c. Cum acceſſiſſent, n.14. de Conſtit. 108
1 Niſi eadem, vel alia lex declaret actum valere, ib n.15. & 38 108
1 Actum contra legis præſcriptum factus ab eo qui prius juriſdictionem non habebat, eſt nullus, ſecus ſi habebat, ib.n.37. 110
1 Actus contra legem non habentem perpetuam cauſam prohibitionis non eſt irritus, ib. n.39. 110
1 Actus contra ſtatuti prohibitionem ſi fiat ab ipſiſmet ſtatuentibus valet, ib.n.40. 110
1 Actus ipſo jure nullus, & cui lex reſiſtit, nec naturalem parit obligationem, in c. Eccleſia S. Mariæ, n.22. de Conſtit. 121
1 Actus contra legem celebratus eſt nullus, quando lex adimit potentiam actum celebrandi, in c. Cauſam, n.20. de elect. 260
1 Actus ſuſcipientis curam paſtoralem neceſſario requiritur, ubi in corpus myſticum accipitur poteſtas, in c. Cum in cunctis, n.30. de elect. 245
1 Actus geſti a Superioribus non legitime profeſſis ſuſtineri poſſunt ex communi reputatione, in c. Prælatum, n.54. de iis, quæ vi met. cauſ. 680
5 Actus qui ſonat in vitium, & in non vitium, in dubio interpretari debet in non vitium, in c. Præterea, n.54. Ne Præl. vic. ſuas. 72
4 Actus geſtus contra prohibitionem non habentem cauſam perpetuam valet, in c. Literæ quas, n.15. de matrim. contract. contra interdict. 77
1 Actus tribuitur primæ cauſæ, in c. Antigonus, n.46. de pact. 643
5 Actus voluntariæ juriſdictionis poſſunt etiam in alieno territorio exerceri, in c. Ne pro dilatione, n.30. de pœn. & remiſſ. 328
3 Actus cenſetur factus in executionem obligationis præcedentis, in c. Significatum, n.6. de Regular. 350
3 Actus continuatus cenſetur unus per relationem ad principium ſui temporis, ib.n.11. 360
3 Ratihabitio actus invalidi non requirit ſcientiam nullitatis cum qualitatibus, & voluntatem eam ſanandi, ib.n.12. & 41. 360
3 Actus factus ex cauſa erronea an, & quando ſit nullus, ibidem n.29. & 38. 361
5 Actus activorum ſunt in patiente bene diſpoſito, in c. Reſponſo, n.66. de ſentent. excomm. 363
5 Actus, & paſſiones prout conſiſtunt in facto, ſunt ſingulorum, non Univerſitatis, ib n.69. & 81. 363
5 Actus qui non poteſt applicari Univerſitati, applicatur ſingularibus perſonis, ib.n.108. 366
1 Actus contra legis prohibitionem factus an, & quando ſit nullus, in c. Statuimus, n.37. & 44. de ſuppl. negl. Præl. 354
1 Actus paſcendi eſt principalis actus Epiſcopi, in cap. Niſi cum pridem, n.71. de renunc. 348
1 Actus legitimi non recipiunt conditionem, neque diem, in c. Cum in magiſtrum, n.26. de elect. 302
3 Actus quilibet a conſenſu regolatus exigit habilitatem agentis intrinſece, & libertatem, ut vim non patiatur ab extrinſeco, in c. Nullus, n.2. de Regul. 328
3 Actus requirens ſpontaneum conſenſum non valet, ſi metus interceſſerit, ib.n.23. 330
1 Actus ex ſe perfectus, & conſummatus, per contrarium eventum non reſolvitur, in c. Publicato, n.57. de elect. 313
1 Etiamſi poſtea eveniat caſus, a quo non potuit inchoari, ibid. num.58. 313
1 Actus imperfectus remanet nullus, ſive caſu, ſive culpa accidat, ut nequeat perfici, ib.n.62. 313
1 Actum nihil dicitur, cum quid ſupereſt agendum, ib.n.64 313
1 Actus ſpiritualis eſt penetrabilem, quam actus humanus, in c. Super eo, il ſecondo, n.52. de appell. 194
5 Actus ſi non valet ut agitur, ut valeat ut valere poteſt, in c. Naviganti, n.64. & ſeq. de uſur. 164
5 Actus in dubio cenſetur factus omni meliori modo, ib.n.66. 165
5 Actus confirmari non poteſt, ſi adſit inhabilitas perſonæ a principio, in c. Accepimus, n.10. de Pact. 661
3 Actus momentaneæ interpoſitionis non excludunt continuum, in c. De multa, n.47. de Præben. 121
1 Actus licet inſpecta unitate orationis videatur unicus, tamen propter diverſitatem effectuum cenſentur duo, & utilis ab inutili non inficitur, in c. Cum M. n. 69. de Conſtit. 117
2 Actus & poſſeſſiones, quæ in facto conſiſtunt, ſunt ſingulorum, non autem Collegii, vel Univerſitatis, in c. In præſentia, n.104. de prob. 140
5 Actus contra legis, vel ſtatuti prohibitionem eſt nullus, licet non adſit decretum irritans, in c. Qui Presbyterum, n.31 de pœn. & remiſſ. 594
5 Præſertim in his, quæ habent perpetuam cauſam prohibitionis, ib.n.32. 594
5 Limitatur quatuor modis, ib.n.74 uſque ad n.93. 597
3 Actus omnis requirens voluntatem ſpontaneam, ſeu liberam, ſi fiat per voluntatem coactam, non valet, in c. Majores, n.105. de Baptiſmo. 600
5 Actus illicitus quando dicatur, in c. Quidam, n.5. de Homicidio. 141
2 Actus perfecte geſti a Novitio non reſolvuntur per egreſſum e Religione, in c. Cum inter vos, n.10 de ſent. & re jud. 188
1 Actus juriſdictionis contentioſæ comprehenduntur ſub generali commiſſione, in c. Quoniam, n.48 de off. deleg. 532
5 Actus habitus tempore, aut loco inhabili valet, ſi illius effectus conferatur in tempus, aut locum habilem, in c. Conqueſtus, n.41. de Feriis. 95
2 Declaratur, ib.n.47. 95
5 Actus humanos, ut ſint recti, & habeant bonitatem moralem, præcedere debent verbum verum, & conſilium ſtabile, in c. Ne innitaris, n 60 & 87. de Conſtit. 35
1 Actus activorum non cadunt in ſubjectum inhabili, in c. Maſſana, n.4. de elect. 304
1 Actus collegialiter geſtus ab habilibus, & inhabilibus ignoranter admiſſis, ſuſtinetur propter habiles; ſecus ſi ſcienter, & n.33. ib. n.31. 306
1 Et quid ſi unus tantum ſit habilis, reliqui vero inhabiles, ibid. num 32. 306
1 Actus principalis habens in ſua eſſentia debitam formam, non vitiatur ex ſupervacua adjectione, ib.n.34 306
3 Actus contra juris prohibitionem valet, ſi idem vel alia jura dicant factum valere, in c. Præterea, n.16 de converſ. conjug. 431
5 Actus ſpiritualis eſt penetrabilior, quam actus humanus, in c. Super eo, il ſecondo, de Appell. n 51. 194
5 At ſi, dictio fictionem importat, in c. Per tuas, n 15 de Sim. 53
4 ADAM ſi hodie viveret, non poſſet cum aliqua matrimonium contrahere, in c. Vir qui, n.85. de Conſang & affinit. 74
3 ADHIBITUS idem importat, quod rogatus, in c. Cum eſſes, n.81. de Teſtam. 268
5 ADJECTIO non repugnans contractui, vel actui qui geritur, non vitiat, nec vitiatur, in c. Cum in Eccleſiis, num. 6. de Major. & obed. 615
2 ADMINICULA ſola non ſufficiunt ad obtinendam manutentionem, cum non ſint probationes, ſed auxilia probationum, n.35. & 37. de teſtib. 147
4 Adminicula plura pro quaſi poſſeſſione qualificatæ legitimitatis recenſentur, c. Latot, n 38. Qui fil. ſint legit. 85
3 ADMINISTRATIONI ſe intrudere ante obtentam confirmationem caſſatam paris ſunt, c. Cum jamdudum, num.4. de præb. 96
3 Adminiſtrationis appellatione continentur omnis eccleſiaſtica officia, in c. Ad hæc, n 21. de præb. 86
3 ADMINISTRATORES hoſpitalium, & piorum locorum cogi poſſunt quotannis ab Epiſcopo ad reddendam rationem adminiſtrationis, in c. Ad hæc, n.31. de rel. domib. 490
3 Non obſtante contraria conſuetudine etiam immemorabili, n. 31. & ſeqq. 490
3 Adminiſtratores fabricæ majoris Eccleſiæ Corm. qualiter rationes adminiſtrationis Epiſcopo reddere teneantur, ib.n.33 490
3 Adminiſtratores hoſpitalis Cordub. tenentur reddere rationem adminiſtrationis Epiſcopo, non obſtante privilegio immemorabili, & ſententia ſuper his lata, ib.n.35. 490
3 Adminiſtratores tenentur librum rationum deferre ad Epiſcopum, & in domo ejus rationem reddere, ib.n.36. 490
3 Ordinarius debet rationibus intereſſe illis diebus, quibus ex privilegio, conſuetudine, vel ſtatuto reddenda eſt ratio, ib.n.38 491
3 Non tamen dum Horæ Canonicæ recitantur, n.39. 491
3 Item adhiberi debet, etiamſi aliis ad id deputatis ratio reddenda ſit, n.40. 491
3 Et tum in rationis reddenda, quam in liberatione facienda, ib. num 41. 491
3 Et ejus votum connumerari debet cum voto ceterorum in abſolvendo, vel condemnando, n. 42. 491
3 Epiſcopus cogere poteſt adminiſtratores ad voluntatem fundatoris exequendam, non obſtante contraria lege fundationis, ib.n.46. & 59. 491
3 Adminiſtratores piorum locorum etiam privatorum male adminiſtrantes cogi poſſunt ab Epiſcopo rationes reddere, & exequi voluntatem fundatoris, non obſtante ipſius prohibitione, ib.n.59. 490
3 Adminiſtratores, qui piorum locorum redditus in ſuos uſus convertunt, incidunt in excommunicationem Papæ reſervatam, n.60. 493
3 Epiſcopus poteſt exigere rationes ab adminiſtratoribus omnium piorum locorum etiam mere laicorum, & in caſibus a jure non conceſſis, ib.n.57. 498
3 Niſi ſecus in fundatione expreſſe cautum fuerit, n.58 492
3 Adminiſtrator cum libera facultate diſponendi de fructibus dicitur habere uſumfructum, in c. Monachi, n 42. verſ Ratio diverſitatis, de ſtat. Monach. 459
5 Adminiſtratores bonorum alterius ſo, & quibus caſibus prohibean-

beantur ordinari ante dimiſſum officium, & reddita ratiocinia, in a. Magnus, n.2a & ſeqq. de oblig. ad ratioc. 486
1 ADRIANUS I. Carolo Magno, & Leo VIII Othoni I. dederunt poteſtatem eligandi, ſeu confirmandi Romanum Pontificem, in c. Accepimus, n.25. de Pactis, 662
1 Contrarium, ib. n.64. 666
1 Declaratur, n.65. 666
4 Adulter amittit jus revocandi conjugem a monaſterio, in a. Ex literis, n.17. de Divortiis. 97
Vide in verbo *Conjux*.
3 ADULTERII nomen eſt mixti fori, in c. Perniciosam, n.15. de offic. Ordin. 550
2 Adulterii pœna depoſitio, & perpetua detruſio in Monaſterium, in a. Pervenit, il primo, n.21. de Teſt. cogen. 160
2 Adulterii pœna ſecundum leges in laico eſt mors naturalis, ſecundum Canones in Clerico eſt depoſitio, & detruſio in monaſterium, in c. Cum non ab homine, n.63. de Judic. 14
4 Adulterium ſuperveniens ei judicatæ præjudicat conjugi, pro qua lata eſt ſententia, in c. Ex literis, n 9 de Divortiis. 96
4 ADULTUS cum baptizatur, niſi ipſemet reſpondeat, præſumitur ficte ad baptiſmum accedere, in c. Tuæ fraternitati, n.33. de Sponſ. & matrim. 17
2 ADVOCATUS qui docuit clientulum falſum reſpondere, tenetur parti damna reſarciri, in c. Olim, n 96. de lit. conteſtat. 88
2 Advocatorum prava ſuggeſtio in poſitionibus negandis, ibid. num 97. 88
5 Advocatus licite vendit patrocinium ſuum, in c. Quoniam, n. 10. Ne Præl. vices ſuas. 78
3 Advocatus ſumitur pro patrono, & jus advocationis pro Jurepatronatus, in c. Cum autem, n 3. de Jurepatr. 522
1 Advocatus Clericus an poſſit ſalarium exigere, in c. Clerici, n.8. de poſtuland. 671
1 Advocatus in cauſa propria poteſt eſſe quilibet Clericus, nec cogitur Procuratorem conſtituere, ib. n.14. 671
1 Advocatus pro Eccleſia ſua quilibet Clericus eſſe poteſt, ibid. num.16. 671
1 Item pro miſerabilibus perſonis, ib. n.17. 671
1 Et quid, ſi tales ſint divites, nec ſit timor oppreſſionis, ibid. num.18. 671
1 Item pro perſonis conjunctis, ib n.19. 671
1 Advocationis, & procurationis munera Clerici in Romana Curia exercens ex tolerantia Pontificis, ib. n.22. 671
1 Advocatus in cauſa ſanguinis Clericus eſſe non debet, etiam pro reo, ib. n.23. 672
2 Advocati confeſſionem eadem die revocatam ſi Judex velit habere pro lite conteſtatam, vel proceſſum ſubdelegati ratificat, ab eo licite appellatur, in a. Cum cauſam, n.1. de Appellat. 205
1 Advocato non licet pro utraque parte ſcienter patrocinari, in c. Ne innitaris, n.313. & n.315. de Conſtit. 68
1 Advocato an, & quando liceat patrocinari ſecundum opinionem probabilem, ib. n 38a & n. ſeqq. uſque ad n.39a. 81
1 Advocatus in cauſa, in qua utrinque ſunt opiniones æque probabiles, ſi proponat clientulo rem tanquam certam, mentitur, & tenetur ei ad damna, & intereſſe, ib. n.38a. 81
1 Sed non prohibetur in cauſa dubia patrocinari, ſi aperiat clientulo rem dubiam eſſe, ib. n.383. 81
1 Advocati recti meliorem vitam faciunt, quam Fratres Prædicatores, vel alii Religioſi, ib n.386. 81
1 Advocato non licet patrocinari pro parte minus probabili contra probabiliorem, ib. n 387. 82
1 Etiamſi pandat clientulo rationes adverſarii eſſe probabiliores, ib num 388 82
1 Et etiam ſi non ſit cauſa ſanguinis, vel majoris partis bonorum, ib. num 390. 82
1 Advocatus qui in principio litis credidit rationes ſui clientuli eſſe probabiliores, ſi in proceſſu appareat contrarium, tenetur cauſam deſerere, aut illum ad concordiam inducere, ibid. num. 389 82
1 Advocationis officium Sacerdoti exercere non licet, in c. Cum Sacerdotis, num 1. de poſtulan. 673
1 Etiam in foro Eccleſiaſtico, ib. n.2. 672
1 Niſi in quatuor caſibus hic expreſſis, n.5. & ſeqq. 673
1 Advocationis officium coram Judice Eccleſiaſtico Clerici etiam in ſacris, & Beneficiati exercere poſſunt etiam pro laico, Sacerdotes ſecus, ib. n.4. 672
1 Advocatus poteſt eſſe Sacerdos pro ſe, & Eccleſia ſua, ib n.5. 673
1 ÆDIFICANS bona fide in ſolo alieno repetit ſumptus rei valore inſpecto, in c. Requiſivit, n.23. de integr. reſt. 687
1 Idem in eo qui reficit domum, quam ex cauſæ fideicommiſſi tenetur reſtituere, ib. n 24. 688
1 Idem ſi in jure communi ædificaverit communi nomine ſocio ſciente, & patiente, ib. n.25. 688
1 Ædificans ſcienter in ſolo alieno ſumptus non repetit, & ædificatum cedit domino ſoli, ib n 35. 688
1 Ædificans in re communi nomine proprio non repetit melioramenta. ib. n 41. 688
1 ÆGROTUM melius eſt in manu Creatoris relinquere, quam periculo exponere dubitabilis medicinæ, in c. Ne innitaris, n.374. de Conſtit. 80
3 Ægrotum ab officio removere ex ſola cauſa ægritudinis peccatum eſt, in c. Conſultationib n 45. & ſeqq. de Cler. ægrot. 166
3 Ægroti ſi ab officiis ſuis removeantur, Clerici hoc exemplo deterrentur a Clericatu & ſtatus Eccleſiæ turbatur, ib. n 49. 167
1 ÆQUALITAS eſt ſervanda in actibus ultro citroque obligatoriis, in c. Admonet, n.29. de renunc. 331
1 AERIS intemperies an Parochum a reſidentia excuſat, in cap. Clericos, n.35. & 48. de Cler. non reſid. 66
3 Et an excuſet Canonicus, in c. Licet, n 46. & 57 de præb. 136
1 Aeris intemperies an, & quando ſit juſta cauſa petendi ceſſionem, in c. Ad ſupplicationem, n.25. & n. ſeqq. uſque in fin. de Renunciat. 333
Vide in verbo *Epiſcopus quoad renunciationem*.
1 Translatus ad ſecundum beneficium ignorans malignitatem aeris habet regreſſum ad primum, ib. n.26. 333
1 Aeris intemperies an a reſidentia excuſat, ib. n 18 & n.22. 333
3 ÆSTIMATIO licet non fuerit petita in libello, tamen quando aliquid dari, vel tradi eſt in obligatione, Judex poteſt condemnare ad rem, vel ad illius æſtimationem, in c. Olim, n.5. de Cauſib. 543
3 In Æſtimatione valoris inſpicitur tempus ſolutionis, ib. n.23 544
3 Æſtimatio facit venditionem, ib. n.25. 544
5 Æſtimatio rei pretium eſt, & fieri debet ſecundum præſentem valorem, in c. In civitate, n.23. de Uſuris. 857
5 ÆSTIMUM patris ſuffragatur filio ſtante ſtatuto, ne quis admittatur ad officium, niſi habeat cenſum in bonis, in c. Quoniam, n 9. de Magiſtris. 80
3 Æſtimum patris, filii reputatur, in c. Epiſcopus, num.22. de præben. 72

Ætas Communis.

5 ÆTAS diſcretionis quandoque dicitur poſt ſeptennium, ſed regulariter poſt annum decimumquartum in maſculo, & duodecimum in fœmina, in c. Tuæ literæ, n.14. de Cler. per ſalt. promot. 200
3 Ætates hominum quot ſint, & qualiter diſtinguantur, in cap. Cum ſis, n.14. de Converſat Conjugat. 435
3 Ætas virilitatis, & ſenectutis non determinatur a jure generaliter quoad omnes; ætas augmenti ſecus, & cur, ib. n.15 435
3 Ætates hominum ſecundum ſubjectam materiam diverſimode limitantur, & terminantur, ib. n.26. 436
1 Ætas matura quæ dicatur, in c. Cum in cunctis, n.4. de elect. 243
1 Ætas triginta annorum perfecta, ib. n.23. 245
1 Ætas an ſit computanda a tempore conceptionis, an nativitatis, vel baptiſmi, ib. n.133. 253
1 Ætas quid ſit, ib. n.134. 253
3 Ætas diſcretionis quæ dicatur, in c. Super inordinata, n.42. de præben. 154
3 Ætas pubertatis quæ ſit, in c. Nullus, n.5. de Regular. 328
3 Ætas legitima, ſeu perfecta dicitur 25. annorum, niſi ſubjecta materia aliud ſuadeat, ib. n 12. 329
4 Ætas qualiter probetur ex matrimonio, in c. Lator, n. 15. Qui fil. ſint legit. 82

Ætas in Beneficiis.

1 Ætas legitima, quæ dicatur ad Canonicatus, Præbendas, & Portiones in Eccleſiis Cathedralibus, in a. Cum in cunctis, n.51. uſque ad n.78. de elect. 247
1 Ætas quæ requiratur ad Canonicatus, & Præbendas in Collegiata Eccleſia, ib. n.78 uſque ad n.87. 250
1 Quid de jure communi, ib n 79. 250
1 Et quid ex Concilio Trident. ib. n.81. & ſeqq. 250
1 Et quid ex Regula Cancellariæ, ib n 85. 250
Vide in ver. *Canonicatus*, & in v. *Præbenda quoad ætatem.*
1 Ætas, quæ requiritur ad titulum Beneficii, requiritur ad illius Coadjutoriam, ib. n.86. 250
1 Ætas quæ requiratur ad obtinendas capellas, & beneficia ſimplicia de jure communi, ib n 87 & n ſeqq. 250
1 Et quid ex Concilio Tridentino, ib. n.88. 251
1 Ætas quatuordecim annorum a Concilio Tridentino præfixa ad obtinendum beneficium ſimplex, non requiritur in penſione, ib num. 102. 251
Vide in verbo *Ætas in Penſionibus*.
3 Ætas quæ requiratur de jure communi ad obtinenda beneficia ſimplicia, & Canonias in Cathedrali Eccleſia, in cap. Super inordinata, n 10. & ſeqq. de præben. 150
3 Ætas quatuordecim ſaltem annorum hodie requiritur ad beneficium obtinendum, ib. n 13. 151
3 Et collatio antea facta ab Epiſcopo eſt ipſo jure nulla, & proviſus non facit fructus ſuos, ib. n.14. 151
3 Sufficit tamen annum 14. eſſe inchoatum, ib. n.15. 151
3 Ætas quæ requiratur ad ſingula beneficia tam ſecularia, quam Regularia obtinenda, ib n.18. remiſſive. 151
3 Ætas 25. annorum an requiratur ad obtinendam Præbendam, cui annexa eſt Parochialis, in c. Expoſuiſti, num. 37. & 39. de præben. 148
Ætas in Parochialibus.
Vide in verbo *Parochialis quoad ætatem*.
3 Jus conferendi beneficia poteſt competere majori annorum quatuordecim tam ex privilegio, quam ratione Eccleſiæ a qua collatio dependet, in c. Indecorum, n.23. de æt. & qual. 399

Ætas in Dignitatibus.

1 Ætas quæ requiritur in promovendis ad Dignitates, Officia, & Ordines Eccleſiaſticos, latiſſime diſcutitur per duodecim quæſtiones, in c. Cum in cunctis, a n 15 uſque ad n.137. de elect. 244
1 Aetas quæ requiratur ad obtinendum Epiſcopatum, & Superiores Dignitates, ib. n.16. & ſeqq. uſque ad n.25. 244
1 Aetas triginta annorum perfecta, ib. n.13. 245
1 Aetas triginta annorum an requiratur in S. R. E. Cardinalibus de jure communi, ib. n 25. 245
1 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n 26. 245
1 Aetas quæ requiratur ad Dignitates ſeculares, quibus cura animarum incumbit, & Parochiales Eccleſias, ib n.31. & ſeqq. uſque ad n.34. 245
1 Et quid, ſi Cura ſit juriſdictionalis, ib. n.32. 245
1 Et quid, ſi Dignitas ſit principalis Collegiatæ Eccleſiæ, ib. n.33. 245
1 Et quid in Dignitatibus ſecularibus, vel perſonalibus, quibus

ſura animarum nulla ſubeſt, ib. n. 34. & ſeqq. uſque ad n. 51. 245
1 Ætas quæ requiratur ad dignitates, & perſonatus, quibus cura animarum non incumbit, ex Conc. Trid. ib. n. 17. & ſeq. 246
1 Et quid ſi dignitati annexum ſit beneficium Curatum perpetuo, & acceſſorie, ib. n. 38. 246
1 Ætas quæ requiratur ad obtinendas dignitates non Curatas, quibus annexus eſt ordo Presbyteratus, ib. n. 39. & ſeqq. 246
1 Ætatem viginti duorum annorum Concilium Trident. præfixit ad obtinendas dignitates non Curatas in Eccleſiis tam Cathedralibus, quam Collegiatis, ib. n. 49 & ſeqq. 247
1 Et refellitur contraria declaratio tanquam apochrypha, ibid. num. 50. 247
1 Ætas legitima quæ ſit ad obtinendas dignitates Regulares, ib. num. 107. 252
1 Quid in Abbatis, & Prioratu Conventuali, cui cura animarum incumbit, ib. n. 108. 252
1 Et quid in dignitatibus non Conventualibus in cura animarum habentibus, ib. n. 109. 252
1 Et quid ſi dignitatibus cura animarum non immineat, ibidem num. 110. 252
1 Ætas viginti duorum annorum præfixa ad obtinendas dignitates, quibus animarum cura ſubeſt, an habeat locum in Dignitatibus Regularibus, ib. n. 111. 252
1 Et quid in commendis monaſteriorum, remiſſive, ib. n. 112. 252
1 Ætas provectior requiritur in Abbatiſſa, quam in Abbate, propter ſexus imbecillitatem, ib n. 120. 252
1 Ætas major cur requiratur in Inquiſitore, quam in Epiſcopo, qui tamen Inquiſitor eſt, ib n. 125. 253

Aetas in Jejunio.

1 Ætas quæ in viris eſt ſexagenaria, incongrue dicitur quinquagenaria in mulieribus quoad effectum Jejunii, in c. Cum his, n. 95. de Converſ. Conjugat. 441
Vide in verbo *Jejunium*.

Ætas in Matrimonio, & Sponſalibus.

3 Ætas congrua nubendi quæ ſit, ex ſententia Ariſtotelis, in c. Cum ſis, n. 71. de Converſ. Conjug. 439
4 Ætas pubertati proxima, & potentia coeundi an copulative requirantur ad validitatem matrimonii ante ætatem legitimam, in c. De illis, il ſecondo, n. 7. de ſponſ. impub. 27
4 Ætas legitima relevat ab onere probandi pubertatem, quæ ante non non præſumitur, niſi probetur, ib. n. 21. 28
4 Ætatem prævenienti ſuccurrendum nuptiarum remedio propter periculum fornicationis, ib. n. 40. 30
4 Ætatis impedimentum non eſt ſimplex, & abſolutum, ſed conditionale, niſi malitia ætatem præveniat, ib. n. 38. 30
3 Ætas ſeptennis ſufficit ad ſponſalia contrahenda, in cap. Super inordinata, n. 43. de præbend. 154
4 Ætas qualiter probetur ex matrimonio, in c. Lator, n. 51. Qui filii ſint legitimi. 87

Aetas in Ordine.

1 In promovendis ad ſacros Ordines, Dignitates, & officia Eccleſiaſtica, requiritur ætatis maturitas, morum gravitas, & literarum ſcientia, in c. Cum in cunctis n. 6. de elect. 243
1 Ætas quæ requiratur ad Ordines ſuſcipiendos, ib. n. 130. & n. ſeqq. uſque ad n. 137. de elect. 253
1 Quid in Ordine Epiſcopali, ib. 253
1 Et quid in Ordine Presbyteratus, Diaconatus, & Subdiaconatus, ib n. 131. 253
1 Et quid in minoribus Ordinibus, & prima Tonſura, ib. n. 132. 253
3 Ætatem nullam præfinivit Concilium Trident. ad primam Tonſuram, in c. Super inord nata, n. 21. & 41. de præb. 152
3 Ætatis decem, & octo annorum Lectoribus præfinitæ, in cap. Nemo, 78. diſt. nulla eſt habenda ratio, & cur, n. 22. 151
3 Ætas minorum Ordinum, ex Decreto Zoſymi Papæ. ib. n. 24. 152
3 Item ex Decreto Siricii, ib. n. 25. 152
3 Item ex Concilio Toletano, ib. n. 26. 152
3 Item ex opinionibus gloſſarum, & Doctorum, ib. n. 27. 152
3 Item ex conſuetudine generali, ib. n. 32. 153
3 Item ex Pontificali Romano, ib. n. 33. 153

Aetas in penſionibus.

1 Ætas quæ requiratur ad penſiones obtinendas, in c. Cum in cunctis, n. 89. uſque ad n. 107. de elect. 251
1 Quid ſi penſio aſſignetur pro vitæ ſuſtentatione, ib. n. 90. 251
1 Quid ſi pro officio requirente maturitatem conſilii, ib. n. 91. 251
1 Et quid ſi pro ſervitio Eccleſiæ impendendo, ib. n. 92. 251
1 Et quid ſi ex cauſa remunerationis, ib. n 93. 251
1 Ætas quatuordecim annorum a Concilio Tridentino præfixa ad obtinendum beneficium ſimplex non requiritur in penſione, ib. num. 102. 251
Vide in verbo *Penſio quoad ætatem*. 251

Aetas in profeſſione.

1 Ætas legitima ad Monachatum quæ ſit, in c. Cum in cunctis, n. 126 de elect. 253
3 Ætas legitima quæ dicatur ad profeſſionem expreſſam tam de jure communi, quam ex Concilio Tridentino, in c. Nullus, n. 4. & ſeq. de Regular. 328
3 Et quid in profeſſione tacita, quæ inducitur ex geſtatione annali habitus indiſtincti, vel indiſtinctiſſimi, ib. n. 7. 328
3 Et quid in profeſſione tacita, quæ inducitur ex ſuſceptione habitus profeſſorum, vel aliis modis, ib. n. 10. 329
3 Statuta Ordinum, quæ requirunt ætatem majorem ſexdecim annorum ad profitendum, Conc. Trid. non adverſantur, ib. n. 15. 329
3 Ætatem profitentis majorem, vel minorem is probare debet, qui ſe fundat in ea, ib. n. 17. 329
3 Utriuſque tamen probationes recipi poſſunt, ib. n. 19. 329
Vide in verbo *Profeſſio quoad ætatem*.
4 AFFINITAS contracta inter conſanguineos viri, & uxorem ipſius, non tranſit ad conſanguineos uxoris; nec e converſo, in c. Quod ſuper, n. 3. de conſang. & affinit. 68
4 Affinitas non cauſat affinitatem, ib. n. 4. 68
4 Affinitas quid, n. 5. 68
4 Affines non ſunt vir, & uxor, ſed cauſa affinitatis, ib. n. 6. 68
4 Affinitatis impedimentum in ſecundo, & tertio genere ſublatum eſt, in c. Non debet, n. 1. & 14. de conſang. & affin. 71
4 Idem de impedimento, quo ſoboles ſuſcepta ex ſecundis nuptiis conjungi non poterat conſanguineis prioris viri, ib. n. 2. & 15. 71
4 Affinitatis genera quæ ſint, & in quo differant a gradibus, ib. num. 14. 71
4 Affinitatis impedimentum, quod oritur ex fornicatione, poſt Concilium Tridentinum ultra ſecundum gradum non extenditur, ib. n. 16. 71
4 Etiam ſi ſuperveniat poſt matrimonium contractum, ib. n. 17. 71
4 Et ultra ſecundum gradum nec dirimit matrimonium, nec ſponſalia de futuro, ib n. 18. 71
Nec impedit contrahendum, ib n. 19. 71
4 Affinitas ex fornicatione an hodie dirimat matrimonium ſecundo, & tertio gradu, in c. Vir qui, n. 10. & ſeqq. uſque ad n. 17. de conſang. & affinit. 73
4 Affinitatis impedimentum ex fornicatione reſtrictum eſt a Concilio Trid. ad primum, & ſecundum gradum, ib. n. 11. 73
4 Affinitas, quæ ex fornicatione poſt contractum matrimonium ſuperveniens debiti exactionem impedit, an cenſeatur ad primum, & ſecundum gradum reſtricta a Conc. Trid. n. 17 & ſeq. 74
4 Affinitas ex fornicatione ultra ſecundum gradum, nec cauſat impedimentum dirimens, nec impediens, ib. n. 18 74
2 Affinitas eſt quid naturale, & oritur etiam ex copula illicita, & inter infideles, in c. Per tuas, n. 12. de probat. 143
3 AFFLICTIS non eſt addenda afflictio, in c. Licet, n. 3. & 12. de Cenſibus. 538
3 Afflicto non eſt addenda afflictio, ſed potius illius miſeriæ eſt miſerendum, in c. Ex parte, n. 5. & ſeqq. de Cler. ægrot. 161
3 Afflictus in uno, in alio eſt reſervandus, ib. n d. 161
1 Afflictis afflictionem addere peccatum eſt, in c. Ceterum, n. 55. de Reſcript. 144
1 AGENTI poſſeſſorio recuperandæ in poſſeſſionis objici non poteſt vitium proprietatis etiam notorium, in c. Conſtitutus, n. 7. de fil. Presbyt. 481
1 In beneficialibus ſecus, ſive ſit notorium de Jure, ſive per confeſſionem ſpoliati, ſive per evidentiam facti, vel probationum judicialium, ib n. 8. 481
1 AGERE per ſe ipſum facilius eſt, quam alium conducere, in c. Clerici, n. 15. de poſtulan. 671
1 Agere incertum, & dimittere certum in materia morali eſt peccatum mortale, in c. Ne innitaris, n. 341. de Conſtitut. 77
4 AGRIS ſuis ſitientibus alieni non ſunt irrigandi, in cap. Ex parte, n 45. de Cler. non reſiden. 44
3 AGRICULTURAM in agro Romano Clerici ex Bulla Clementis VIII. tam per ſe, quam per alios exercere poſſunt in caſalibus propriis, & non conductis, in c. Multa, n. 45 Ne Cler. vel Monach. 655
3 Agriculturæ operam dare Presbytero non eſt prohibitum, in c. Presbyter. n 9. de celebr. Miſſar. 573
1 ALIENARE prohibitus an poſſit compromittere, in cap. Cum tempore, n 19. uſque in fin. de arbitrar. 696
1 Alienare prohibitus cogi poteſt ad compromittendum juxta formam Statuti, ib. n. 39. 697
3 ALIENATIO perſonarum major, & gravior cenſetur, quam rerum, in c. Licet, n. 26. & 39. de Regular. 393
Alienatio emphyteuſis.
Vide verbo *Emphyteuſis*.
3 Pacto privatorum conveniri poteſt, ne res in Eccleſiis alienentur, in c. Potuit, n 29. de Locat. & conduct. 228
3 Idem caveri poteſt in ultima voluntate, ib. n. 30. 228
3 Alienans omnia bona ſua, vel majorem partem etiam interpellatis vicibus præſumitur hoc feciſſe in fraudem creditorum, in c. Odoardus, n. 37. de ſolut. 241
3 Alienans bona ſua in fraudem creditorum, non gaudet beneficio, c. Odoardus, ib n. 40. 243
3 Alienationis verbum comprehendit etiam hæredis inſtitutionem, in c. Prudentea, n. 19 de Donat. 245
3 Alienatio in ultima voluntate dicitur favorabilior, quam inter vivos, ib n. 24. 245
3 Alienationis verbo quæ contineantur, in c. Nulli, n. 34. de Reb. Eccleſ. non alien. 225
3 Alienationis verbum large ſumitur, quando lex, teſtator, vel pactio prohibet alienari, ib. n. 35. 225
3 Alienatio ſtricte accipitur pro eo contractu, quo transfertur dominium, ib. n 36. 225

Alienatio rerum Eccleſiæ.

3 Alienari non debent res Eccleſiarum immobiles, & pretioſæ mobiles, in c. Nulli, n 1. & 2. de Reb. Eccleſ. non alien. 222
3 Alienatio bonorum Eccleſiæ per Canones prohibetur quibuſcunque Clericis, & multo magis laicis, ib. n. 3. & 5. 222
3 Alienatio bonorum Eccleſiæ requirit cauſam, & ſolemnitatem, ib. n. 7 & 13. 223
3 Et cauſæ alienationis quæ ſint, ib. n. 8. 223
3 Alienatio bonorum Eccleſiæ quam ſolemnitatem requirat, & an ſufficiat ſolemnitas introducta de conſuetudine, ib. n. 9. & n. 11. 223
3 Conſuetudo aliquid addens ſolemnitati a jure requiſitæ in alienatione rerum Eccleſiæ valida eſt, ſi ſit Eccleſiæ utilis, ibid. num. 10. 223
3 In alienatione rerum Eccleſiæ Decretum Judicis non requiritur, ſed ſufficit cauſæ cognitio. ib. n. 11. 223
3 Alienatio rerum Eccleſiæ etiam cum cauſa, & ſolemnitate, poſt

Extravag. Pauli II. fieri non poteſt Papa inconſulto, ibid. n.2. & n. ſeqq. uſque ad n.19. 223

3 Fallit in 5. caſibus, ut n.19. uſque ad n.29. 224

3 Feudalia bona Eccleſiæ poſſunt infeudari non obſtante juramento de non alienando Papa inconſulto, ib. n.20. 224

Vide in verbo *Feudalia bona*.

3 Alienantur licite ſine beneplacito Apoſtolico fructus, & bona Eccleſiæ, quæ ſervando ſervari non poſſunt, ib. n.22. 244

3 Et talia dicuntur, quæ non durant triennio, vel uſu conſumuntur, & non fructificant, ib. n.23. 224

3 Alienari poſſunt terrulæ, vel vineolæ de conſenſu Epiſcopi tribus concurrentibus, ibid. num. 24. 224

3 Terrulæ exigui valoris quæ dicantur ad hoc, ut alienari poſſint ſine beneplacito Apoſtolico, ib. n.2d. 224

3 Alienatio bonorum Eccleſiaſticorum, quæ fit ex neceſſitate juris, non requirit ſolemnitatem, ib. n.27. 224

3 Alienatio, & ſpecialis hypotheca differunt, ib. n.29. 285

Hypotheca bonorum Eccleſiæ.

Vide in verbo *Hypotheca*.

3 Alienantes bona immobilia Eccleſiarum, quas pœnas incurrant, in d. c. Nulli, n.44. & 4d. de reb. Eccleſ. non alien. 225

3 Alienationis contractus ſi ſit Eccleſiæ utilis, poteſt per eam ratificari, nec ab illo receditur niſi Eccleſia volente, ib. n.46. 226

3 Alienationes rerum Eccleſiæ, quæ fiunt ex neceſſitate juris, non requirunt ſolemnitatem; ſecus ſi fiant voluntariæ, licet ex cauſa neceſſitatis, vel utilitatis Eccleſiæ, in c. Paſtoralis, n.11. de his, quæ fiunt a Prælat. 213

1 Alienationis contractus alias legitime celebratus non eſt nullus ex eo, quod Eccleſia enormiter ex illo ſit læſa, ſed annullandus ope reſtitutionis in integrum, in c. Requiſivit, n.15. de in integr. reſtit. 687

2 Alienatio prædiorum decimalium facta ſub conditione de non ſolvendis decimis, tenet, ſed conditio vitiatur, in c. Sane, il ſecondo, n.2n. de off. Deleg. 523

Vide in verbo *Feudi alienatio*: & in verbo *Papa quoad infeudationem*.

3 Alienatio rerum Eccleſiæ etiam cum cauſa Epiſcopo eſt prohibita, in c. Niſi eſſent, n.56. de præben. 112

3 ALIENUM eſſe a lege divina quid importet, in c. Cum eſſet, n.109. de teſtam. 274

3 ALIMENTA quid comprehendant, in c. Epiſcopus, n.8. de præben. Et qua ratione taxari debeant, ib. n.9. 71

1 Alimenta ſunt privilegiata, etiamſi diviti relinquantur, in c. Significantibus, n.46 de off. Deleg. 540

2 Alimentis legatis veniunt non ſolum cibaria, habitatio, & veſtitus, ſed etiam medicinæ, ſalarium medici, ſtratum, & omnia ad victum neceſſaria, in c. In præſentia, n. 58. de prob. 136

2 Alimenta, & annuæ præſtationes, quæ ſortem principalem conſtituunt, debentur etiam decurſa ante petitionem, & interpellationem, in c. Gravis, n 127. de reſtitut. ſpoliator. 122

3 Alimoniæ quid importent, in c. Non liceat, n.4 de præben 68

5 ALIQUID, dictio verificatur in qualibet minima re, in c. Naviganti, n 14. de Uſur. 1d1

5 *Aliquis*, verbum, quamvis ſit relativum diverſitatis, eſt tamen diſtributivum, & verificatur etiam in uno, in c. Nobis, n 17 de Simon. 39

2 *Aliud*, dictio eſt repetitiva ſimilium, in c. Cum non ab homine, n 49 & ſeq. de judic. 13

2 *Aliud*, dictio eſt repetitiva ſimilium, & facit poſitionem ejuſdem qualitatis ad præcedentia, in c. Novimus, n.2. de verbor ſignif. 385

1 Aliis multa indulgemus, quæ nobis indulgere non poſſumus, in c. Accepimus, n d3. de Pactis. d65

1 ALLEGATIONIBUS multis ſe dilatare inutile eſt, in cap. Cum ſit ars, n.sd de ætat. & qualit. 436

1 Præterquam in compilatione librorum, in legibus, & in geſtis, ib. n.17. 436

3 Allegatio generalis admittitur, in c. Non liceat, n.2. de præb 68

3 ALTARE unum non debet diſcooperiri, ut aliud cooperiatur, in c. Ex parte, n.16. de Cleric. non reſiden. 44

5 Altaris viatici privilegium Epiſcopis conceſſum cur non ademptum a Concilio Tridentino, in c. In his, n.10. de priv. 279

5 Altaris viatici privilegium poteſt Epiſcopus de jure concedere in ſua diœceſi tantum, & ſolus Papa in univerſum orbe, ibid. num.3. 278

5 Altaris portatilis uſum Epiſcopus poſt Tridentinum Concilium concedere non poteſt, etiam in locis publicis, ib.n.20. 280

Fratrum Prædicatorum, & Minorum privilegium celebrandi in Altari viatico. Vide in verbo *Fratres Prædicatores*.

5 Altare ſemel conſecratum non conſecratur iterum, niſi fuerit diſſipatum, in c. Quod a prædeceſſore, n.3a. de ſchiſmat. 105

3 Altare privilegiatum conceditur ipſi Eccleſiæ, in c. Quidam, n.24. de celebr. Miſſae. 578

5 Altaris viatici privilegium an competat Cardinalibus, in c. Quod nonnullis, n.5. & ſeqq. uſque in fin. de privil. 272

5 Altaris viatici privilegium, quod habent Epiſcopi, & eorum Superiores, ex cap. fin. de privil. lib 6. non fuit ſublatum a Concilio Tridentino, ib.n.6. 272

5 Et Epiſcopi eo uti poſſunt ex rationabili cauſa, etiam extra cauſam abſentiæ, ib.n.7. 272

5 Altaris viatici privilegio uti poteſt Epiſcopus in aliena diœceſi, etiam contradicente Epiſcopo diœceſano, ib. n.9. 272

Altaris portatilis privilegio an gaudeant Cardinales, & Epiſcopi. Vide in verbo *Cardinalium privilegia*.

5 Altaris portatilis privilegio uti poteſt Epiſcopus electus, & confirmatus, licet non conſecratus, in d. c. Quod nonnulli, n. 15. & 23. de privil. 273

5 Altaris viatici privilegium favore cultus Divini eſt late interpretandum, quatenus patitur verborum latitudo, ibidem n.16. & 30. 273

5 Altaris portatilis privilegium conceſſum Fratribus Prædicatoribus, & Minoribus, non extenditur ad Epiſcopos, ib.n.27 273

3 ALTERNATIVÆ natura eſt, ut alterutrum ſufficiat, in cap. Qualiter, n.32. de Cler. non reſid. 51

3 Alternativa, *vel*, an ſit ordinis, vel electionis, ib. n.35.52.

1 Alternativa in electione tam Provincialium, quam Generalis, in pluribus religionibus etiam non Mendicantibus inſtituta eſt, in c. Cum dilectus, n.37. de conſuet. 206

1 Alternativa ut verificetur, ſatis eſt alteram partem eſſe veram, in c. Inter ceteras, n.2. de reſcript. 147

1 Alternativa diſpoſitio unum in effectu continet, ib. n.3. 147

1 Alternative petens non dicitur præciſe alterum petere, ibidem num.4. 147

1 Alternativa ambiguitatem, & obſcuritatem inducit, ib. n.7. 147

1 Alternativa petitio pendet a voluntate debitoris, cujus eſt electio, ib. n.8. 147

1 Alternativa poſita inter perſonas reſolvitur in conjunctivam, & requirit concurſum utriuſque copulati, ib. n. 9. 147

1 Alternativa negativa ut verificetur, an ſufficiat alterum non factum eſſe, an vero requiratur, ut neutrum ſit factum, ib. num.10. 147

1 Obligatus ad duo alternative poteſt præſtare, quod maluerit, ut liberationem conſequatur, ib. n.41. 149

1 In Alternativis electio regulariter eſt debitoris, ib.n.42. 149

1 Fallit in legatis alternativis, quorum electio in dubio eſt legatarii, ib.n.43. 149

1 Item fallit in pœnis alternative appoſitis, quarum electio eſt judicis, non rei, niſi in caſibus, n.42. 150

1 Alternativa regulariter eſt electionis, non ordinis, ib.n.46. 150

1 Fallit, ſi ſit poſita inter diverſas perſonas, & in primo nominatis ſubſit major ratio, ib. n 47. 150

4 In Alternativa prohibitione ſufficit alterum verificari, ut ſit locus pœnæ, in cap. Inſinuante, num.43. Qui Cleri vel vovent. 55

2 Alternativa quando ponitur inter genus, & ſpeciem, ſtat reſtrictive, & exponitur pro id eſt, in cap Cum non ab homine, n.5. de Judiciis. 10

2 Quando ſtatuit plura circa idem factum, ponitur pro conjuncta, ib.n.6. 10

1 Alternative petens non cenſetur præciſe alterum petere: fallit, ſi alternativa non poſſit niſi in uno verificari, in c. Super literis, n.36. de Reſcript. 161

3 Electio in pœnis alternativis eſt judicis, in c. A crapula, n.23. de Vit. & honeſt. Cler. 7

3 AMBITIO, quid ſit, in c. Quia in tantum, n.3. de Præb. 76

3 AMBITIOSUS quas pœnas incurrat, ib.n.4. 76

3 AMENTIBUS & dormientibus, qui non conſentiunt baptiſmus actuale peccatum non dimittitur, nec etiam originale, in c. Majores, n.60. de Baptiſm. 598

3 Amentes, vel dormientes recipiunt characterem baptiſmi, ſi prius propoſitum habuerint baptiſmum ſuſcipiendi; alias ſecus, ib. n.d4. 598

3 Baptizari debent in furore, etiamſi contradicant, aut injuriam inferant Sacramento, ib.n 64. 598

3 Fallit in amentibus, qui ante uſum rationis in amentiam inciderunt, qui baptizantur ſicut parvuli ex intentione Eccleſiæ, ib. n.d5. 598

3 Niſi habeant dilucida intervalla, ib n.66. 508

3 Amentes ſunt baptizandi, ſi periculum timeatur, alioquin melius eſt expectare, ut ſint ſanæ mentis, ib. n 67. 598

3 Amentes, vel dormientes, quia nunquam conſenſerunt baptiſmo, vel aliquando conſenſerunt, ſed poſtea contradixerunt, characterem non recipiunt, ib. n.72. 599

1 AMICIS duobus in contrariis opinionibus exiſtentibus ſanctum eſt pro veritate pugnare, in c. Ne initiaris, n. 316. de Conſtit. d8

1 Amicus an admittatur pro amico in judicio, in c. Cum M. n.9. de Conſtit. 112

1 Amicus intimus fraterna charitate dilectus poteſt dici conjunctus, in cap. Cum Sacerdotis, n. 15. de poſtul. d73

3 *Amittat*, verbum an importet privationem ipſo jure, in cap. Quia nonnulli, n.7. de Cler. non reſid. 29

3 AMBROSIUS Catharinus forte omnium primus aſſeruit Paſtorum reſidentiam eſſe de jure poſitivo humano, in cap. Ex parte, n.23 de Cler. non reſid. 42

5 AMPHIBOLOGIA, ſeu æquivocatione doloſe uti in judicio eſt mortale peccatum, etiamſi verba ex communi intelligentia utrunque ſenſum admittant, in c. Falſidicus, n. 149. de crimine falſ. 177

5 Amphibologia, qua uſus eſt B.Franciſcus, an ſalvetur a mendacio, ib.n.148. 177

1 ANATHEMA eſt mucro Epiſcopalis, & major pœna, quæ ſit in Eccleſia Dei, in c.Cum olim, n.14. de major.& obed. d25

5 Anathema quis eſſe non poteſt pro peccatis alienis, in c. Nobis, n.75. de Simon. 44

2 Anathema, & excommunicatio an, & in quo differant, in c. Cum non ab homine, n 21. & 23. de Judic. 12

2 Anathematis ſolemnitas quæ ſit, ib. n.24. 11

1 ANDREAS de Iſernia Reginæ Joannæ Conſiliarius, Neapoli trucidatus, in c. Ne tonitaria, n 69. de Conſtitut. 79

3 ANGARIIS Eccleſiæ, & Eccleſiaſticæ perſonæ affligi non debent, in c. Non minus, n.5. & ſeq. de Immun. Eccleſ. 631

3 Angariæ, & perangariæ, quæ dicuntur, & in quo differant, ib. num.8. 631

ANI-

1 ANIMA occiditur per ſubtractionem panis ſpiritualis, ſicut corpus per ſubtractionem materialis, in cap. Inter cetera, n.3. de offic. Ordin. 581
1 Animæ ſunt de juriſdictione Papæ, & ſpiritualium Patrum, in c. Cum veniſſet, n.24. de ſacr. Unct. 446
2 Animi judicium ex perſeverantia dijudicatur, in cap. Si quis, n.50. de foro comp. 39
2 Animalia quæ arant, & ſemina portant ad agrum, gaudent ſecuritate ſicuti Presbyteri, nec pignore dari poſſunt, in c. Innovamus, n.10. de Treug. & Pace. 638
5 Animal, quod ita ſanatum eſt, ut in priſtinum ſtatum reſtitueretur, perinde habendum eſt, quaſi nunquam morboſum fuiſſet, in c. Omnipotens, n.21. de Accuſat. 7
8 Animus probatus per extrinſeca non admittit contrariam probationem per juramentum, in c. Vidus, n.9. de Regular. 343
2 Animus perpetuo habitandi quando præſumatur, in c. Præſentata, n.4. de teſtib. 153
2 ANNATA non ſolvitur de beneficiis unitis, in c. Dudum, il ſecondo, n.33. de elect. 270
5 Annatæ utrum in Curia Romana exigantur licite, & ſine labe ſimoniæ, latiſſime diſcutitur, in c. Præterea, n.6. & ſeqq. uſque in fin. Ne Præl. vices ſuas. 69
5 Annatæ, a quibus impugnentur, ib. n.7. 69
5 Annata, unde dicatur, quid ſit, & quot illius ſpecies, ib. n.8 69
5 Annata proprie ſumpta quæ, & quanta ſit, & de quibus beneficiis ſolvantur, ib. n.9. 69
5 Annata Bonifaciana quæ, ib. n.10. 69
5 Commune ſervitium quid ſit, ib. n.11. 69
5 Minuta ſervitia quæ, ib. n.12. 69
5 Quindennium quid ſit, ib. n.13. 69
5 Annatarum origo, & antiquitas, ib. n.14. & ſeq. 69
5 Damaſi Papæ teſtimonium de annatis, ib. n.15. 69
5 Annatarum juſtitia deducitur ex jure Divino, & naturali, ib. n.17. & ſeqq. 70
5 Annata ſolvitur Papæ loco decimarum, ib. n.18. & 25. 70
5 Joannis Andreæ propoſitio in Concilio Viennenſi de vigeſima redditAuum totius orbis a Clericis perſolvenda pro ſuſtentatione Papæ, & Cardinalium, ib. n.20. & 75. 70
5 Annatarum juſtitia fulcitur jure gentium, ib. n.41. Item jure Eccleſiaſtico, n.43. Item jure civili, n.47. 71
5 Martini V. Decretum de annatis Papæ ſolvendis, approbatum Concilio Conſtantienſi, ib. n.44. 71
5 Romanam Eccleſiam excuſat neceſſitas, cum non poſſit de ſuo omnibus providere, ib. n.46. 71
8 Annatæ temporis diuturnitate ex voluntariis factæ ſunt neceſſariæ, ib. n.53. 72
5 Baſileenſis Concilii Decretum contra annatas refertur, ib. n.58. Refellitur n.59. 72
5 Petri de Monte Epiſcopi Brixienſis oratio pro annatis ad regem Angliæ, ib. n.59. 72
5 Angli ante ſubtractionem obedientiæ ſolvebant Romanæ Eccleſiæ communia, & minuta ſervitia, non autem annatam Boniſacianam, & cur, ib. n.60. 73
5 Denarii S. Petri qui ſint, n.61. 73
5 Gloſſatoris Pragmaticæ Sanctionis invectiva contra annatas retunditur, ib. n.63. 73
5 Annalia, & Vacantia differunt ab annatis, ib. n.64. 74
5 Annata eſt onus impoſitum fructibus beneficii, non autem beneficiato, ib. n.66. & 81. 74
5 Conſuetudo Normandiæ, & Diœceſis Pariſien. exigendi annalia pro deporto, an ſit reprobata, ib. n.67. 74
5 Annatarum ſolutioni nulla ineſſe poteſt licitationis ſuſpicio, & cur, ib. n.68. 74
5 Annata pro Eccleſiis Conſiſtorialibus, tertiam partem fructuum, & pro inferioribus dimidiam veri valoris non excedit, ib. n.69. 74
5 Communia, & minuta ſervitia pro Epiſcopatibus, & Monaſteriis Galliæ in patria reductis, ſextam partem veri valoris non excedunt, ib. n.73. & 75. 74
5 Viennenſe Concilium quid egerit circa annatas, & vigeſimam fructuum, ib. n.76. 75
5 Joannis Gerſonis ſententia de annatis, ib. n.77. & 97. 75
5 Annata non eſt pretium beneficii, aut collationis, ſed fructuum, qui debentur Cameræ Apoſtolicæ, ib. n.78. & ſeq. uſque ad n.99. maxime n.83. 75
5 Conſuetudo, ut dimidia fructuum primi anni præſtimoniorum vacantium cedat in utilitatem menſæ Capitularis, non eſt ſublata a Concilio Tridentino, ib. n.81. 75
5 Annata ſolvitur non in actu proviſionis beneficii, ſed expeditionis literarum, quæ multoties non expediuntur, ib. n.83. 75
5 Annata, & ſervitia pro beneficiis, bis, vel pluries eodem anno vacantibus, non ſolvuntur niſi ſemel, ib. n.87. 75
5 Annata minuitur pro rata reſervationis fructuum, ib. n.91. 76
5 Annata non ſolvitur pro expectativis, reſervationibus, & aliis gratiis ad incerta beneficiorum corpora, ib. n.92. 76
5 Nec pro beneficiis compermutatis, aut quorum valor 24. ducatos non excedit, n.93. 76
5 Annata, aut commune, & minuta ſervitia non ſolvuntur ex diſtributionibus quotidianis, cujuſcunque ſint valoris, ibid. num.94. 76
5 Duareni ſententia de annatis refellitur, ib. n.99. 76
2 Annata ſicut ſolvitur de beneficiis excedent. 24. ducatos, ita hodie de penſionibus ultra ſummam ducatorum quatuordecim, in c. Ad audientiam, il ſecondo, n.88. de Reſcriptis. 182
2 Et in expeditione literarum proviſionis beneficii, ſuper quo eſt penſio reſervata, ſolvitur detracta penſione, ib. n.89. 182
5 Annata pro beneficiis de novo inſtituendis ab Epiſcopo exigi non debet: Notario vero proceſſum ſcribenti aliquid honeſtum ſolvere non videtur inconveniens, in c. In ordinando, n.43. de Simonia. 34
1 Annatæ an in Curia Romana licite exigantur, & ſine labe ſimoniæ, in c. Cum pridem, n.140. de Pactis. 459
2 ANNIVERSARIA, & officia defunctorum Epiſcopos poteſt reducere ad præſcriptum Concilii Trid. c.4. ſeſſ.25. in cap. Ex parte, n.30. de Conſtit. 128
3 Anniverſarium quid ſit, in c. Cum creatura, n.1. & 12. de celebr. Miſſ. 587
3 Anniverſarium defunctorum ſi occurrat in feſto, fieri debet ſaltem in privato, ib. n.6. 587
3 Contrarium, n.9. & 23. 587
3 Anniverſario pro defunctis non ſatisfit dicendo Miſſam de Feriis, ib. n.9. 11. & 23. 587
3 Anniverſario occurrente in Collegiatis Eccleſiis, cantari debent duæ Miſſæ, una pro defunctis, alia de feſto, vel Feria, ib. n.23. 588
3 Idem in die depoſitionis defuncti, ib. 588
3 ANNUS probationis debet eſſe completus, in c. Ad noſtram n.14. de Regul. 350
3 Dies additus biſſexto neceſſarius eſt, ut annus probationis ſit completus, ib. n.26. 351
3 Profeſſio facta ante annum probationis nullam parit obligationem etiam ad religionem in genere, ib. n.34. 352
3 Favor eſt tam profeſſi, quam religionis, ut annus probationis duret uſque ad ultimum momentum, ib. n.33. 352
4 Probatio fieri debet in ſolitudine, & ſilentio, in c. Inſinuante, n.27. qui Cler. vel voven. 52
4 Annus probationis debet eſſe continuus, ib. n.33. 53
4 Annus probationis interrumpitur, ſi novitius animo tranſeundi ad aliam religionem duas horas in alio conventu moratus fuerit, ib. n.36. 53
4 Secus ſi animo fugiendi aliquantiſper latitaverit intra clauſtrum, n.37. 53
3 Novitiatus, ſeu probationis tempus quandiu duret ex veterum Canon. diſpoſitione, variæ referuntur ſententiæ, in cap. Ad Apoſtolicam, n.2. & ſeq. uſque ad n.23. de Regular. 381
3 Probationis tempus ex generali conſuetudine omnium fere ordinum ultra annum non extenditur, ib. n.4. 381
3 Probationis tempus a Superioribus Regularibus ultra annum prorogari non poteſt, ib. n.8. 382
3 Declaratur, n.11. verſ. Fateor tamen. 382
3 Prorogatur a Sede Apoſtolica novitiæ morbo correptæ etiam ultra ſex menſes a finito anno, donec duret ſpes recuperandæ valetudinis, ib. n.9. 382
3 Item novitiæ, quæ verebatur, ne emiſſa profeſſione bona ſua apud mercatores exiſtentia recuperare non poſſet, ib. n.11. 382
3 Trid. Concil. cap 16 verſ. Finito, ſeſſ.25. de Regularibus comprehendit etiam Moniales, n.10. 382
3 Anno probationis hodie nec tacite, nec expreſſe poteſt renunciari, & in hoc corrigitur c. Ad Apoſtolicam, de Regularibus, ib. n.23. 383
3 Annus probationis reſtringi non poteſt a Superioribus Regularibus, etiamſi per ingreſſum fiat alteri grave præjudicium, ib. n.26. 383
3 Annus probationis ad quid inſtitutus, n.41. 384
3 Annus probationis ex Concilio Tridentino non incipit niſi poſt ſuſceptum habitum, in c. Quia ingredientibus, n.7 de reſt. 254
3 Anno probationis etiam in Ordinibus non Mendicantium poſt Concilium Tridentinum renunciari non poteſt, in c. Ex publico, n.24. de Converſ. Conjug. 447
4 Anno probationis poſt Concilium Tridentinum renunciari non poteſt, in c. Ex literis, n.23. de divort. 97
4 Quibus ex cauſis liceat derogare anno probationis, ib. n.24. 97
4 Annus probationis eſt juris poſitivi, ib. n.26. 97
3 Annus probationis inſtitutus eſt, ut Religio probet mores Novitii, & Novitius auſteritatem Religionis, in cap. Significatum, n.29. de Regul. 362
5 Annus probationis ad valide profitendum requiritur etiam in Religione S. Joannis Hieroſolymitani, in c. Qui Presbyterum, n.113. de pœnit. & remiſſ. 299
5 Fallit in Bohemis, quibus indultum eſt, ut non teneantur eſſe in probatione, niſi per ſex menſes, ib. n.114. pag. 300.
5 Annus probationis non ſufficit, ut ſit completus, ſed uſque ad profeſſionem continuari debet, alias irrita eſt profeſſio, ib. a num.115. 300
Contrarium ib. 300
1 AMYLUM an ſit materia conveniens ad faciendum panem conſecrabilem, in c. Ne innitaris, n.215. de Conſtit. 53
2 Annum legitimum ſufficit attigiſſe in dignitatibus tam Secularibus, quam Eccleſiaſticis, excepto Epiſcopatu, in c. Cum in cunctis, n.18. de elect. 244
2 Annus legitimus debet eſſe completus in matrimonio tam ſpirituali, quam carnali. ib. n.19. 244
2 Annus trigeſimus in Epiſcopo cur debeat eſſe completus, cum in aliis dignitatibus ſufficiat inchoatus, ib. n.21 uſq; ad n.25. 245
2 Annus quadrageſimus in Abbatiſſa an debeat eſſe completus, ib. num 123. 253
2 Annus ubi requiritur completus, an ſufficiat ultimum diem attigiſſe, an vero tempus currat de momento in momentum, ib. n.136. 253
1 Annorum diſcretionis tres gradus conſtituuntur, in c. Omnis, n.34. de pœnit. & remiſſ. 311.
3 Annus naturalis in quo differat a civili, in c. Ad noſtram, n.14. de Regul. 350
3 Annus ex conſuetudine civiliter accipitur, ib. n.16. 359

5 Annus naturalis conſicitur diebus 365. & horis fere ſex, ex quibus annus biſſextilis, ib n.18. 350
3 Annus ubi incipit, ibi deſinit, & reſolvitur, ib.n.20. 351
3 Annus unde dictus, ib.n.21. 351
3 Annus biſſextilis non dicitur majus ſpatium, quam anni, ibid. num 25. 351
5 Annus tacitæ profeſſionis quando incipiat, & finiatur, ib n.30. 351
2 Annus integer judicio Eccleſiæ qui dicatur, in d. Literas, n.2. de tempor. ordin. 367
3 Annui redditus inter immobilia computantur, in cap. Nos quidem, n.20. de teſtam. 260
Vide *Redditus*.
5 ANTECEDENS in omni materia includitur in conceſſione conſequentis, in c. Quod a prædeceſſore, n.84 de Schiſ. 110
5 Declaratur, ib. n 91. 110
5 ANTIANITAS in militibus Hieroſolymitanis currit a die futuri paſſagii, in c. Qui Presbyterum, n.119. de pœn. & remiſſ. 300
5 Sed ea Equites non fruuntur niſi a die profeſſionis, ib.n.120 300
3 ANTICHRISTUS nunquid faciet aliqua vera miracula, in c. Audivimus, n.7. de Reliq. & Vener. Sanctor. 603
5 ANTIQUI magni, & veræ Philoſophiæ Authores, in c. Ne innitaris, n.35n. de Conſtit. 78
5 ANTIPAPA dicitur hæreſiarcha, in c. Quod a prædeceſſore, n.28 de Schiſmat. 104
2 APOCRISARII qui ſint, in c. Significaſti, n.3 de Elect. 223
5 APOSTASIA eſt temerarius receſſus a ſtatu fidei, obedientiæ, vel religionis, in c. Conſultationi, n.19. de Apoſtat. 119
3 APOSTATA a religione dicitur, qui ad ſeculum redit non ſervata forma a Conc. Trident. præſcripta, in c. Si quis, n. 56. de Regul. 338
3 Apoſtata eſt excommunicatus, & peccat mortaliter, ib.n.57. 338
3 Apoſtata a religione eſt infamis, in c. Conſulti, n.3 de Regul. 397
5 Apoſtata proprie non dicitur religioſus, niſi habitum temere dimittat, & ad ſeculum redeat, in c. Conſultationi, n.7. & 12. de Apoſtat. 117
5 Apoſtatæ proprie non dicuntur, niſi qui legem Chriſtianam dimittunt, vel qui relicta profeſſione, quam dimittere non licet, dimittunt hoc cauſa, ib.n.12. 118
5 Apoſtatæ a fide, vel a voto religionem deſerentes, in Apoſtaſia ordinati carent executione, nec poſſunt ab alio, quam a Papa diſpenſari, ib n.14. 118
5 Apoſtatarum duo ſunt genera, ib. n.17. 118
5 Apoſtatæ unde dicantur, ib.n.20. 119
3 APOSTOLI qui dantur appellationibus, cur dicantur dimiſſoriæ, in c. Significaſti, n 4. de offic. Archid. 513
3 Apoſtoli non receperunt immediate poteſtatem a Chriſto, ſed a Petro, in c. Pernicioſa, n 47. de off. Ordin. 553
3 Apoſtolis populos Chriſtus non diviſit, ib.n.52. 553
3 Apoſtoli quando, & quibus verbis fuerint ordinati Sacerdotes, & acceperint poteſtatem ligandi, & ſolvendi in c. Cum veniſſet, n.58. de ſacr. Unct. 448
2 Et in c. Presbyter, n.20. de Sacram. non iteran. 457
3 Apoſtoli dicta prævalent dictis Imperatorum, in c. Cum eſſes, n.134 de teſtam. 275

Appellatio communis.

2 Appellationis remedium ad quid inſtitutum, in c. Ad noſtram, n 2 & 4. de appellat. 189
3 Introductum eſt ad corrigendum judicum iniquitatem, vel imperitiam in c. Cum tempore, n. 37. de Arbitr. 697
5 Appellatio unius prodeſt omnibus, ſi defenſio ſit communis, & eadem ratio vincendi, in c. Cum propter, n.56. de Jurepatr 533
3 Appellationis remedium ad innocentiæ præſidium inſtitutum, in c. Dilectus, n 32 de Reſcript. 190
3 Appellatio, & negligentia quoad devolutionem juriſdictionis ad Superiorem æquiparantur, in c. Irrefragabili, §. Exceſſus n.23. de off. Ordinar. 576
3 Declaratur, ib.n 32. 577
3 Appellatio eſt a minori judice ad majorem provocatio, in cap. Studuiſti, n 31. de off Legat. 546
2 Appellationis quatuor ſunt ſpecies, in c. Paſtoralis, n.19. de Appellat. 203
5 Appellandi jus non competit niſi indebite, & contra juſtitiam gravato, in c. Mandato, n.19. & ſeqq. de Simonia. 62
5 Appellatio eſt provocatio iniquæ ſententiæ querelam continens, ib num 20. 62
5 Et illius uſus fuit inventus ad corrigendum judicantium iniquitatem, vel imperitiam, ib. n.21. 62
3 Appellationis remedium non eſt ad defenſionem iniquitatis, ſed ad præſidium innocentiæ inſtitutum, in c. Veſtra, n 105. de Cohabit. & Cler. & Mulier. 17
3 Appellatio eſt de minori ad Superiorem judicem provocatio, in c. Significaſti, n.59. de Elect. 228

Appellatio quando admittenda, vel non.

2 Appellatio Clericis renuentis ordinari propter impedimentum an ſit admittenda, in c. Quæris, n.25. de ætat. & qualit. 415
2 Appellatio a correctione legitima non admittitur, in c. Ad noſtram, n 4 de Appellat. 189
2 Appellatio contra Canones non valet, in cap. Cum in cunctis, § Inferiora, n.14. de elect. 256
3 Appellatio generalis a quocunque gravamine non tenet, in c. Recolentes, n.27. de ſtat. Monachor. 467
2 Appellatio in his, ubi de viſitatione, & morum correctione agitur ad effectum ſuſpenſivum, admittitur, niſi modus excedatur, in c. Dilectus, n.29. de Reſcript. 190
2 Appellatio in cauſis ordinariis admittitur ad utrunque effectum etiamſi in viſitatione diœceſis cognoſcantur, ib n 30 & 32. 190
2 Appellationi ab indebita carceratione Ordinarius tenetur deferre, & proceſſum tranſmittere ad Metropolitanum, reo tamen interim manente in carceribus, in c. Super eo, il ſecondo, n 44. de Appellat. 194
2 Appellatio in judicio non admittitur a futuro gravamine, niſi illud ſit irreparabile, ib.n.48. 194
2 Appellationi frivolæ deferendum non eſt, licet appellatio in reſcripto non ſit inhibita, in c. Paſtoralis, n.14 de Appellat. 202
2 Appellatio manifeſte frivola ſemper inhibetur a judice, & a jure, ib. n.20. 203
2 Appellatio latens frivola inhibetur a jure, ſed non a judice, quandiu falſitas latet, ib.n.25. 203
2 Appellatio ex cauſa probabili non expreſſa in jure non ſuſpendit juriſdictionem judicis procedentis appellatione remota, quin poſſit ſententiam exequi, ib. n.28 204
2 Fallit in tribus caſibus hic expreſſis, ib n.49. 204
3 Appellatio a converſione fructuum in diſtributiones quando ſublata ſit a Concilio Trident. in c. Quia nonnulli, n.18 de Cler. non reſiden. 30
2 Appellare an, & quando liceat a ſententia arbitri, in c. Cum tempore, n.35. de arbitr. 697
2 Appellari poteſt ab inquiſitione, quæ fit contra ſubditum non præcedente fama, in c. Pervenit ad nos, n.5. de Off. ordinar. 550
Vide in eer. *Appellatio devolutiva.*
2 Appellatio ſub conditione, quatenus propoſita petitio non admittitur, non valet, in c. Super eo, il ſecond n 25. de Appell. 193
2 Appellari poteſt a pœna arbitraria, non autem a pœna in jure expreſſa, in c. Irrefragabili, § Ceterum, n 18 de Off. Ordin. 579
2 Appellans temere punitur de jure civili, non autem de jure canonico, in c. Super eo il ſecondo, n. 4. de Appellat. 191
2 Appellari poteſt ſecundum Canones etiam extra judicium, non ſecundum leges, ib n.5. 191
2 Appellari an poſſit viva voce, dum ſententia excommunicationis profertur, ib.n.5c. & ſeqq. 194
2 Appellans debet cauſam talem exponere, quæ ſi foret probata, deberet legitima judicari, in c. Eam te, n 35. de æt. & qual. 406
Appellatio an admittatur contra elect
Vide in verbo *Electio quoad appellationem.*
2 Appellationi interpoſitæ ad Papam non deferens mittitur cum literis Ordinarii ad Curiam puniendus, in c. de Priore, n.1. de Appellat. 195
2 Appellari poteſt a correctione Prælati etiam Regularis, ſi ſit manifeſte criminoſus, ib.n.3. 196
2 Contrarium, ib n 5. 195
2 Appellationi etiam extrajudiciali non deferens puniendus eſt, ib.num.8. 196
2 Si appellatio ſit juſta, & rationabilis; alias ſecus, ib.o.p. 197
2 Judex peccat deferendo appellationi manifeſte frivolæ, ibidem num.16. 196
2 Et quid in appellatione ab interlocutoria, ib.n.11. 196
2 Appellatio in dubio præſumitur juſta, eique deferendum, ibid. num 12. 196
2 Appellatio a correctione morum non admittitur, ibid. num.19. & 24. 196
2 Niſi Prælatus etiam Regularis modum excedat in corrigendo, ib.num 14. 196
3 Appellatione remota privari poteſt beneficio, qui neceſſitate, vel utilitate Eccleſiæ exigente contumaciter renuit ſuſcipere Ordines beneficio non annexos, in c. Quæris, n.48. de ætat. & qualit. 415
3 Appellatio ad Metropolitanum non impeditur per literas commiſſionis excitativas juriſdictionis Ordinarii, in c. Grave, n.3. de Offic. Ordinar. 598
3 Appellatio in reſcripto Papæ in tribus modis removeri poteſt, in c. Studuiſti, n 40. de Offic. Legat. 547
3 Appellatio qualiter, & quando prohibeatur per clauſulam, *Appellatione remota*, ib.n.43. & ſeqq. 547
3 Indulgetur a jure in quinque caſibus ibi expreſſis, prædicta clauſula non obſtante, ib. n.45. 547
2 Appellatione remota an, & qualiter intelligatur remota recuſatio, in c. Super eo, il ſecondo, n.7. & 14. de Appell. 191
Vide in verb. *Clauſula appellatione remota.*
2 Appellatio non admittitur, ubi de Regulari diſciplina, & morum correctione agitur, niſi adſit exceſſus, in c. De Priore, n.29. de Appellat. 197
5 Appellatio an detur a ſententia lata ſuper notorio, in c. Veſtra, n 103. de Cohabit. Cler. & Mulier. 17
2 Appellari poteſt a judice, qui parti hoc petenti non facit edi communia inſtrumenta, in c. G. Perpetuus, n.1. de Fide inſtr 162
2 Appellatio in his quæ ad viſitationem, & morum correctionem ſpectant, admittitur ad effectum devolutivum tantum, non autem ſuſpenſivum, in c. Ad noſtram, n.5. & ſeqq. de Appel. 189
2 Appellare non licet in cauſis viſitationis, & correctionis ante diffinitivam ſententiam a quocunque gravamine, ib.n 6 189
Niſi a diffinitiva appellari non poſſit, aut gravamen ſit irreparabile, ib n.7. 189
2 Concilium Tridentinum a decretis viſitationis, & correctionis ſuſtulit appellationem ſuſpenſivam, non devolutivam, ib. num 9. 189

Appellatio ad quem.

3 Appellatio ad proximum Superiorem devolvitur, nec omiſſo medio eſt appellandum, in c. Irrefragabili, §. Exceſſus, n. 24 de Offic. Ordin. 576
3 Appellatio ad partem interponi non poteſt, ib.n.25 & 28. 576
3 Appellatio in cauſa alteri delegata ab uno ex duobus ſociis in juriſdictionem non devolvitur ad Delegantem, ſed ad Superiorem amborum, ib. n 29. 576
3 Appellatio a ſententiis Capitulorum in Cathedralibus Hiſpaniarum

niarum non conſuevit interponi ad Epiſcopos, ſed ad alios Superiores, ib.n.30. 577
3 Appellatio ab Epiſcopo procedente authoritate delegata in eo caſu, in quo uti poterat, etiam authoritate ordinaria, ad quem ſit interponenda, in cap. Ad audientiam, il primo, n. 45. uſque ad n.49. de Eccleſ.ædific. 626
3 Et quid, ſi procedere non poterat authoritate ordinaria, ibidem num.47. 626
3 Appellatio ab erectione Parochialis ſactæ ab Epiſcopo intra limites Parochiæ Regularibus ſubjectæ interponi non poteſt niſi ad Papam, ib.n.48. 626
2 Appellatio a ſententia, & gravaminibus Commiſſarii Cruciatæ in illis caſibus, in quibus non eſt prohibita per clauſulam, Appellatione remota, an interponi poſſit ad Collectorem, an vero ad Papam ſit interponenda, in c. Studuiſti, n.40. & ſeqq. de off. Legati. 548
3 Appellatio, omiſſo medio, valet parte non excipiente, in c. Referente, n.4. de Præben. 78
2 Conſuetudo, ut a Delegato Papæ appelletur ad Legatum de Latere, non valet, in c. Studuiſti, n.33. de off. Legati. 546
2 Conſuetudo appellandi ad parem, ſeu ad æqualem, eſt contra ſubſtantiam appellationis, ib.n.35. 547
3 Conſuetudo appellandi ab Ordinario inferiori ad Metropolitanum, omiſſo medio, valida eſt, in c. Referente, num.3. de Præbend. 78
3 Appellandum eſt in dubio a collatione ſimultanea Epiſcopi, & Capituli, non ad Epiſcopum, ſed ad Superiorem, in c. Poſtulaſti, n.32. de conceſſione Præb. 203
1 Appellari poteſt a ſententia Concilii ad Papam, ſed non e converſo, in c. Significaſti, n.60. de elect. 228
1 Appellantes a Romano Pontifice ad futurum Concilium, eorumque conſiliarii, & fautores incurrunt pœnas excommunicationis, & læſæ majeſtatis humanæ, & Divinæ, ex Bulla Pii II. ibid.n.62. 228
1 Item declaratur ſchiſmatici, & hæretici, ex Bulla Julii II. ib. num.63. 228
5 Excommunicantur in Bulla Cœnæ omnes, & ſinguli appellantes ad futurum Concilium; univerſitates vero, & Collegia interdicuntur, in c. Reſponſo, n.44. de ſent. excomm. 361
2 Appellare non licet a ſententia Papæ ad Tribunal Chriſti, in c. Quanto, n 9. de tranſlat. Epiſcopi, & in cap. Significaſti, n 61. de Elect. 228
2 Appellari non poteſt a ſententia Delegati Papæ ad Legatum de Latere, in c. Studuiſti, n.30. de offic. Legati. 546
2 Appellari non poteſt a ſententia, & gravaminibus Conſervatorum niſi ad Papam, ib.n.32. 546
2 Appellari non poteſt a Delegato niſi ad Delegantem, ib.n.36. 546
2 Appellari poteſt ad Papam omiſſo medio, ib. n.49 548
2 Appellandi facultas ad Patriarcham non cenſetur ſublata, licet per mille annos fuerit ſemper appellatum ad Papam, c. Treugas, n.65. de Treug. & Pace. 636
5 Appellatio ab inferiori Prælato ad Epiſcopum eſt effectiva juriſdictionis habitualis apud Epiſcopum remanentis, in cap. Sacro, n.64. de ſent.excomm. 375
Vide in verb *Judex quoad Appellationem*.
Et in ver. *Auditor Cameræ*.
2 Appellari poteſt ad Metropolitanum, vel ad Papam omiſſo medio a ſententia per Ordinarios latis in cauſis Regularium ſibi ſubjectorum, in d.c. de Priore, n.17. & n.37. de Appell. 106
2 Appellari non poteſt de jure civili ad Imperatorem omiſſo medio, ſed gradatim eſt procedendum, ib n.18. 196
2 Appellatio cum ſit ſpecies defenſionis, quæ eſt de jure naturali qualiter tolli poſſit a Principe, in c. Paſtoralis, n d de appe. 202
2 Appellationis remedium nulli denegandum, ib. n 9. 202
2 Appellare non licet a ſententia Papæ ad Tribunal Chriſti, in c. Quanto, n 9. de tranſlat. 318
Appellatio devolutiva, vel ſuſpenſiva.
2 Appellatio non impedit executionem eorum, quæ ad morum reformationem, & correctionem pertinent, in c. Irrefragabilis, n.d. de offic. Ordin. 573
2 Admittitur tamen ad effectum devolutivum, ib.n.8. 573
2 Et admittitur ad utrunque effectum, ſi Prælatus limites viſitationis, ſeu correctionis excedat, ib. n.9. 573
2 Appellatio devolutiva a Decretis ab Epiſcopo in viſitatione editis jure Delegato interponi poteſt etiam ad Metropolitanum, in c. Studuiſti, n.47. de off Legati. 548
2 Appellatio inſpecto futuro eventu ſententiam ſuſpendit, ſed inſpecto ſtatu præſenti eam extinguit, in c. Significantibus, n. 11. de offic. Delegati. 538
3 Appellatio a datione coadjutoris, & aſſignatione congruæ datur ad effectum devolutivum tantum, in cap. de Rectoribus, n.11. de Cler. ægrot. 158
2 Appellari poteſt poſt diffinitivam in cauſis viſitationis, & correctionis, ſed appellatio non ſuſpendit executionem, in cap. Ad noſtram, n 8. de appellat. 189
2 Appellari poteſt ad utrunque effectum, ſi Prælatus excedat modum in corrigendo, & procedat tela judiciaria, ibid.n.11. & ſeq. uſque in fin. 190
3 Appellari non poteſt ab erectione novæ Parochiæ ad effectum ſuſpenſivum, ſed devolutivum tantum, in c. Ad audientiam, il primo, n.12. de Eccleſ. ædific. 623
2 Monachus, ſicut & Clericus appellare poteſt a correctione, ſi fiat in forma judicii, in c. Ad noſtram, n.2. de appellat. 190
Appellatio a cenſura, vel illius comminatione, aut declaratoria.
Vide in ver. *Cenſura*, & in ver. *Excommunicatio quoad appellationem*.
Vide in ver. *Appellatio quando admittenda*.

Appellatio a Diffinitiva.
2 Appellatio a diffinitiva cum expreſſione cauſæ manifeſte frivolæ non tenet, in c. Super eo, il ſecondo, n.19. de appell. 192
2 In appellationibus recipiendis a diffinitiva, & inhibitionibus decernendis ſervari debet forma c. Romana de appellat. lib.6. & Decretum Sac. Congreg. Epiſcoporum, ib. n.23. 192
2 Appellatio a diffinitiva in multis caſibus non admittitur, ibid. num.35. 193
2 Appellari poteſt ſecundum Canones tam ante, quam poſt litis conteſtationem, in actu prolationis ſententiæ, & poſt: ſecundum leges vero poſt ſententiam duntaxat, in c. Super eo il ſecondo, n.2. & 1d. & ſeqq. de appellat. 192
2 Et ratio differentiæ triplex aſſignatur, ib. n.2. 191
2 Appellari poteſt poſt ſententiam diffinitivam etiam nulla cauſa expreſſa, & ſufficit dicere, Appello, ib n 16. 192
2 Quod procedit etiam in cauſis electionum, licet in his tutius ſit cauſam exprimere, ib.n.17. 192
2 Idem procedere etiam appellatione, quæ fit a judice extra judicium, ib.n 18. 192
2 Et quid in appellatione extrajudiciali, quæ fit a parte contra partem, ib remiſſive, n.20. 190
2 Appellari non poteſt a diffinitiva, niſi gravet, ib n.21. 192
2 Sufficit tamen qualecunque gravamen etiam modicum, ibid. num.22. 192
2 Appellari poteſt poſt ſententiam diffinitivam etiam in cauſis viſitationis, & correctionis, ſed ad effectum devolutivum tantum, non ſuſpenſivum, niſi gravamen ſit irreparabile, ib. num.30. 193
Vide in verbo *Appellatio ab interlocutoria:*
Appellatio ab interlocutoria.
2 Appellatio admittitur ſecundum Canones ab interlocutoria, vel gravamine aliquo, dummodo concurrant decem, quæ hic exprimuntur, in c. Super eo, il ſecondo, n.24. de appell. 192
2 Appellatio ab interlocutoria, vel alio gravamine ante diffinitivam in quibus caſibus admittatur ex Concilio Tridentino, ib. n.29. & ſeq uſque ad n 51. 193
2 Appellare non licet in cauſis viſitationis, & correctionis ante diffinitivam ſententiam a quocunque gravamine, in cap. Ad noſtram, n 6. de appellat. 189
2 Niſi a diffinitiva appellari non poſſit, aut gravamen ſit irreparabile, ib.n 7 189
2 Appellari poteſt ab interlocutoria de jure civili, quando non expectatur ulla diffinitiva, c Super eo, il ſecondo, n.2d. de app. 393
2 Item a gravamine, quod per diffinitivam, vel per appellationem a diffinitiva reparari non poteſt, ib.n 28 193
2 Appellari poteſt a gravamine etiam reparabili, quando judex extrajudicialiter procedendo gravat partes, ib. n 37 193
5 Appellatio non datur a gravamine, quod reparari poteſt per appellationem a diffinitiva, in c. Per tuas, n.25. de ſent. excom 353
5 Appellare quis poteſt a gravamine, & appellationem proſequi non obſtante exceptione excommunicationis, ib.n 46. 354
Vide in verbo *Excommunicatio quoad appellationem* & in verbo *Excommunicationis exceptio*.
2 Appellatio non datur ſecundum leges niſi a diffinitiva, ſed ſecundum Canones appellatur a quocunque gravamine, in c. Venerabilis, n 5. de Judic. 32
2 Et quid ex Concilio Tridentino, ib.n.12. 32
Vide in verbo *Appellatio quando admittenda*.
Appellatio a mala Epiſcopi electione, & approbatione examinatorum.
3 Appellatio devolutiva in vim Concilii Tridentini datur a reprobatione examinatorum, ſed non ab irrationabili judicio Epiſcopi, in c. Eam te, te, n.26. de ætat & qual. 405
3 Appellatio a mala Epiſcopi electione ex ſententia Rotæ ita demum conceditur, ſi Epiſcopus doloſe, & irrationabiliter judicaverit, ib.n 30. 405
3 Et irrationabilitas, & dolus liquide probari debent, ib.d.n.30 405
3 Contrarium ex ſententia S. Congr. Conc. ib n.31. uſq. ad n.40. 405
3 Appellare poteſt magis idoneus poſtpoſitus a mala Epiſcopi electione, & provocare prælectum ad novum examen, ex Conſtitutione S Pii V. ib.n 27. 405
3 Appellans a reprobatione examinatorum, & a mala Epiſcopi electione, poteſt provocare prælectum ad novum examen, ib. n.36. 407
3 Appellare an liceat in concurſu Parochialis Eccleſiæ a reprobatione examinatorum Synodalium, & ad novum examen provocare, in c. Cum ſit ars, n.57. & ſeqq. uſque in fin. de ætat. & qualit. 439
3 Appellare poteſt a reprobatione Epiſcopi, qui judicium examinatorum ſecutus unum magis idoneum prætulerit, ib.n.53. 439
Vide in verbo *Concurſus*.
Appellatione pendente.
5 Appellatione pendente ſtatus condemnati integer eſt, nec interea infamis interim eſt habendus, in c Omnipotens, n.4. de accuſ. 6
Appellatio quoad tranſlationem actorum.
1 Appellans tenetur expenſis ſuis acta omnia primæ inſtantiæ producere coram judice appellationis, in c. G. Perpetuus, n.10. de fide inſtrum. 102
Vide in verbo *Acta*.
3 APPROBARE, & credere eſſe validum, in quo differant, in c. Significatum, n.13. de Regular. 300
3 APPROBATUS ad aliquod officium non poteſt in ſimili officio reprobari requirente eandem perſonæ idoneitatem, in c. Ad Apoſtolicam, n.44. de Regular. 384
3 Approbato ad Ordines, aut ad officium, vel beneficium, objici non poteſt, quod ſit criminoſus, vel irregularis, niſi poſtea nova cauſa ſupervenerit, in c. Accepimus, n.2. de ætat. & qualit. 431
3 Ampliatur, ib.n.3. & 37. 431

1 Decla-

2 Declaratur, n.4. & 38. 431

1 Approbatus ad ſacros Ordinea cenſetur atiam approbatus ad beneficium, nec debet itarum eaaminari, ib.n.13.32. & 35. 41ſ

2 Fallit in beneficio Curato, n.40. 451

1 Item fallit, quando Epiſcopus per alium examinavit, ib.n.15. 431

1 Item ſallit in Epiſcopo ſucceſſore, ib. n rd. & 42. 432

1 Item ſallit in ordioato, qui aligitur ad beneficium in alia diœceſi, ib.n.17. 432

2 Apprnbatus ad dignitatem eſt aaaminandus ad ordinem eidem dignitati anneaum, niſi ſtatim cum collatione dignitatis aaaminatas, & ordinatus fuerit, ib.n.17. 432

1 Approbatus ſemel poteſt reprobari ea nova cauſa ſupervenieote reſpectu criminis, ſed non reſpectu illiteraturæ, ib.n.38 433

1 Approbatus ad ordines poteſt ad beneficium ab Epiſcopo ſucceſſore iterum examinari, & reprobari, ib 42. 433

1 Approbatio non eſt ſententia diffinitiva, ſed decectum admiſſorium, ib n.43. 433

2 Approbatuz ad duas Parochialez, debet ad tertiam æqualem, vel minorem iterum eaaminari, ib.n 45. 433

1 Approbstus ſemel Regularis abOrdinario ad confeſſiones perſonarum ſecularium audiendas, an, & quando poſſit iterum aaaminari, & repeobari, in c Grave, n.50. de offic. Ordio. 60a

1 Prælatus poteſt contra ſactum proprium veoira reprobando protſus illiteratum, quem ſemel approbavit, in cap. Accepimuz, n.47. de ætat & qual. 434

1 Approbatus ſemel poteſt reprobari favore publicæ utilitatis, in c. Quoniam, n 32. de offic. Delegat. 531

3 AQUILEJENSIS Concilii Decretum de translatione Sanctorum Corporum, & Reliquiarum, ecſartur in c. Cum ea eo, n 37. de teliq. & vener Sanctor. 611

1 ARBITER procedit in ſubſtantialibus ſervato ordine judiciali, in c. Contingit, n.21. de arbitr. 700

1 Arbiter aſſe non poteſt, qui non poteſt eſſe judex, in cap. Cum tempora, n.10. de arbitr. 695

1 Nec poteſt arbiter, qui non poteſt judea, ib.n.12. 695

1 Arbiter an habeat coercitionem, ib n.14. 695

1 Arbitri, vel judici ſententia an, & quando poſſit pro parte valere, & pro parte non, ib.n.18. 696

1 Arbiter citare debet partes, & præfigere illis terminom ad audiendam ſententiam, io c. Ea parte, n 8. de arbitr. 70a

1 Arbitri, & arbitratores habent ſolam notioem, nec pœnam, vel mulctam poſſunt partibus inſligera, ib.n.3d. 704

1 Arbitri poſſunt ordinare, ut una pars de facto dimittat beneficium, in quo jus non habet, & pecuniam a collitigante recipiat, in c. Non ſioe, n 6. de arbitr. 690

1 Arbitris an, & quando liceat ordinare, ut una pars cadat liti ſpirituali, & recipiat aliquid temporale, ib. n.8. d90

3 Arbitro non creditur, ſi de compromiſſo non conſtat, licet aſſerat in laudo factum fuiſſe compromiſſum, io c. Cum io jure, n.39 de off. Deleg. 535

1 Niſi laudum ſit latum partibus præſantibus, & non contradicentibus, ib.n 40 535

1 ARBITRAMENTUM eſt quædam tranſactio, in a. Contingit, n.20. de arbitr. 699

1 Arbitramentum non dicitur proprie ſententia, vel quaſi, neque actio, oritur ex arbitramento, ſed ea compromiſſo, ib.n.26 700

1 Arbitramentum iniquum etiam juratum, per Superioecm emendatur, in c Non ſine, n.2 & 26. verſ Quarto nota, de arbitr. 690

1 ARBITRARI de re ſpirituali non eſt actua ſpiritualis, in cap. Contingit, n.10. de arbitr. 699

1 ARBITRATOR eligitue, ut differentiam amicabilitee eomponat ſine ordine judiciario, in c. Contingit, n.25. de arbitr 700

1 Arbitrator non fert ſententiam, nec coram ipſo judicium veatitur, in c. Ea parte, n.24. de arbitr. 703

3 Arbitratores pronunciaodo peo bono paeis poſſunt eacedere limitea juris: ſed judices contra jus pronunciare ooo poſſuot, in c Niſi eſſent, n 6. & 41 de Præben. 106

1 ARBITRIA redacta ſunt ad inſtar judiciorum, in c. Contingit, n 21 699

1 Et in c. Cum tempore, n.10 de arbitr. 695

1 Arbitrium quid ſit, in eodem c. Contingit, n.23. 700

1 Arbitrium latum ſuper pluribus capitibus ſuſtinetua quoad illa, quæ a compromittentium poteſtate dependeot, in cap. Cum tempora, n.1d. de arbitr. 695

1 Arbitraria tot videntur, quot ſunt res, de quibus ſuit compromiſſum, ib.n 17. 695

3 Arbitrium eſt quædam tranſactio in arbitrium, boni viri arbitrio moderanda, ib.n.22. 696

Declaratur, n.29. verſ. *Et in hoc caſu.*

1 Arbitrium, & judicium in quibus differant, in c. Ex parte remiſſive, n 19 de arbitr. 703

1 Arbitrium ſimoniacum, & doloſum non valet, in c Non ſine, n.1. de arbitr. 690

1 Arbitrium, ut una paec cedat liti ſoper beneficio, & racipiat pecuniam ab altera, eſt Simoniacom, ib. n.3. 690

1 Fallit, ſi anteecedat authoritas Papæ, ib.n.5. 690

1 Item fallit, ſi reounciaus oullum juz habeat in beneficio, ib. oum 6. 690

1 Et quid in dubio, ib n.8. 690

3 Arbitrium in ſenectute judicanda qualiter ſit aegulandum, in c. Cum ſis, n.22. de Converſ. Conjugat. 436

1 Arbitrium judicis ſuccedit io his tantum, qoæ a lega non ſunt determinata, in c. Nonnulli, n.19. de reſcript. 167

3 Et in c Cum contingat, n.58. de Decim. 320

2 Arbitrium regulatur a jure, in c. Ut juata, n.34 de off Ordin. 504

1 Arbitrium liberum, & abſolutum nullis ſubjacet regulis juris poſitivi, io c. Ne innitatis, n.238. de Conſtit. 55

1 Arbitrii verbum in dubio viri boni, & a jure regulatum ſignificat, ib. n.39. 55

1 Clauſula *Arbitrio Rotæ*, quid importet, ib. n.240. 55

2 Arbitraria redacta ſunt ad inſtaa judiciorum, in a. Olim, n.19. de litis conteſt. 83

Vide in verſ. *Judicis arbitrium.*

5 ARCANA Regni alieni ſcrutari nooconvenit, in cap. Sicut olim, o.4. de Accuſat. 24

1 ARCHIDIACONI opinio ſuper ſexto libro Decretalium prævalet communi opinioni, in c. Ne innitaris, n.1d4 de Conſt. 47

8 ARCHIDIACONUS, & Archipreſbyter Ruralis tenentur reſidera, licet oullos habeant redditus, ſed ſolum ſtallum in Choro, in c. Cum omnes, n.26. da Conſtit. 94

5 Archidiaconi, Decani, & aliorum inferiorum appellatione non veniunt Abbates nullius diœceſis habentes juriſdictionem ordinariam excluſis Epiſcopis, in c. Accedentibus, n.32. de eaceſſ. Prælat. 21d

4 Archidiaconus contra prohibitionem Epiſcopi an poſſit eaarcere officium ſuum, in c. Literæ quas, n.22. da Matrim. contract. cum interd. Eccl. 27

1 Archidiaconi, & Archipresbyteri officia quomodo invicem ſe habeant, & in quibus diſtinguantur, in c. Ad hæc, n.1. & ſeq. uſque in fin. de Offic. Archid. 509

2 Dubia plura inter Archidiaconum, & Archipreſbyterum Adrienſem, ib.n.2. & 10 verſ. *Ex ſupradictis*, 509

1 Archidiaconus, & Archipreſbyter Vicarii Epiſcopi a juee ſuoe conſtituti, ib n 3. 509

1 Dignitates Archidiaconatus, & Archipreſbyteratus habent ſe tanquam cacedentia, & excaſſa, ib. n.4. 509

1 Archipreſbyter eſt major ordine, Archidiaconus aſt major adminiſtratione, ib n.5. 509

1 Archidiaconatus poteſtas, quæ complectatur, ib.n.d. 509

1 Archidiaconus unde dicatur, ib.n.7. 510

1 Archidiaconus aſt Vicarius Epiſcopi quoad juriſdictionem, Archipreſbytar quoad Sacerdotalia, ib.n.9. 510

1 Divinorum celebratio an ſpectet ad Archidiaconum, val Archipreſbyterum, ib.n.13. 510

1 Archidiaconi, Præpoſiti, & Decani ſeec tot ſunt aa aooſuetudine, quot ſunt Eccleſiæ, ib.n.15. 510

1 Archidiacoous poſt Epiſcopum omnibus præeſt, ib.n.16. 510

1 Si ſit Presbyter, io quibus præſit Archipreſbyter, ib.n.17 510

1 Euchariſtiæ cuſtodia ao ſpectet ad Archidiaconum, vel ad Archipreſbyt. ib n.21. 511

1 Abbates, & Abbatiſſas ponere in ſede, & inſtitutio corporalis ſpectat ad Archidiaconum, ib.n.2a 511

1 Archidiacono quæ comperaot de jure communi. ib. n.23. 511

1 Archidiaconi jus examinandi promovendoa ad Ordines, & beneficia, an ſit ſublatum a Concilio Tridentino, ib.n 25. 511

1 Archidiaconus cur dicatur oculus Epiſcopi, ib. n 26. 511

1 Poteſt modicam pœnam imponere, & ad modicum tempus ſuſpeodere, ib n.27. Habet curam, n.28 Eſt Vicarius Epiſcopi omoibus, & habet juriſdictionem ordinariam, ib n.29 512

1 Archidiaconatus dignitas poſt Epiſcopalem eſt major dignitas in Eccleſia Dei, & ſic major Abbatiali, ib.n 30. 512

1 Epiſcopus an poſſit removere Archidiaconum a Vicaria, & illius munera exercere, ib.n.31. 512

1 Archidiaconus eſt Vicarius non ab Epiſcopo aſſumptus, ſad datus a jure, ib.n.32. 512

1 Archidiaconus non dat commendatitias ad Ordines, in cap. Significaſti, n.1 de Offic. Archid. 513

1 Archidiaconus de jure communi ao poſſit concedere dimiſſorias abſente Epiſcopo, ib n.11. 515

1 Archidiaconatus eſt digoitas in Cathedrali, nec comprehenditur io c. Statutum, de alect. in d. in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, n.31. de Elect. 257

1 Archidiaconatus de juee anneaum habet ordioem Diaconatus, io a. Ut Abbates, n 12 de ætat. & qualit. 388

1 Sed ex ſtylo ubi eſt prima dignitas poſt Pontificalem, requirit Ordinem Presbyteratus, ib n 13. 388

1 Archidiaconus de jure eſt prima dignitaz poſt Pontificalem, & caput Capituli, ib.n.26. 389

1 Et ad eum ſpectat Capitulum convocaec, ib.n.27. 389

1 Ac ſi renuerit, cogi poteſt ab Ordinario, ib.n.28. 389

1 Archidiaconatus digoitas an ſit major Abbatiali, vel e cooverſo, ib.n.29 & 21. 389

5 Archidiaconi pluces eſſa poſſunt in eadem Eccleſia, io cap. Licet, n.2. de Pœnis. 385

5 Et an omnes debeant aſſe Doctores, itaut optari non poſſint a Canonicis noo Doctoribus, ib. 285

3 Archidiacooo habenti nudum jus præſidendi in Choro, dum reſider in locis ſuæ juriſdictioni ſubjectis, non debentur diſtributiones, io c. Licet, n.162. de Præben. 143

3 Debentur tamen abſentibus pro eaercitio Curæ animarum ſuæ Dignitati, vel Canonicatui incombeotiz, ib n.163. 143

3 Dum ſunt in actu admioiſtrandi Sacramenta, val ea exercendi, quæ ad Curam ſpectant, n.1d4. Et dummodo hoc præſtent per ſeipſos, ib.n.1d5. 143

3 Archidiaconi, Decani, & alii inferiores viſitara debent per ſe ipſos, aſſumpto Notario de conſenſu Epiſcopi, in c. Procurationes, n 8. de Cenſib. 547

3 Nec bodia poſſunt viſitara per alios in caſu legitimi impedimenti, ib.o.9. 547

3 Archidiacono per alium viſitaec volenti prohibere potaſt Epiſcopus, noo obſtaore quod ab immemorabili per alium viſitaverit, ib.n.1n. 547

3 Archidiaconus qui abjuravit inſtitutiones, & cuſtodias vacantium Eccleſiarum, non poteſt eas repetare, in cap.

Cum veniſſent, num.29. de Inſtitut. 183

1 Archidiaconus in Monaſterio juriſdictionem non habet, niſi quantum tribuit ei generalis, vel ſpecialis conſuetudo, in c. Dilecto, n. 1. de offic. Archid. 516

3 ARCHIEPISCOPUS poteſt procedere contra Epiſcopos deſerentes Eccleſias ſuas excommunicando, & ſuſpendendo, non autem removendo eos ab Epiſcopatu, vel adminiſtratione, in c. Ex tuæ, n.16. de Cler. non reſid. 55

3 Archiepiſcopus, qui propria temeritate ab Eccleſia receſſit, & commonitus non redit, poteſt ſpoliari Archiepiſcopatu, in c. Qualiter, n.1. de Cler. non reſid. 40

1 Archiepiſcopus ante ſuſceptum pallium, & Epiſcopus non conſecratus poſſunt exercere ea, quæ ſunt juriſdictionis tantum, in c. Quanto, n.37. de Conſuetud. 200

1 Archiepiſcopus non dicitur niſi recepto pallio, in cap. Licet de vitanda, n. 8. de elect. 232

2 Archiepiſcopus Theatinus an ſit manutenendus in poſſeſſione viſitandi loca ſubjecta Abbatiæ S. Joannis in Venere, donec Commendatarius probaverit per rem judicatam ſe in illam utranque juriſdictionem exercere, in c. Cum olim, num.36. & ſeq. uſque in fin. de præſcript. 180

1 Archiepiſcopus in viſitatione Provinciæ, Epiſcopo negligente, poteſt in criminibus notoriis procedere, & pœnas ordinarias imponere, in c. Dilectus, il primo, n. 39 de reſcript. 190

2 Archiepiſcopus poteſt cognoſcere cauſas ſubditorum ſuffraganei in prima inſtantia, negligente, non autem conſentiente Epiſcopo, in c. Significaſti, n 36. de foro compet. 78

5 Archiepiſcopus licet ſit judex ordinarius ſuorum ſuffraganeorum, nullam tamen juriſdictionem exercere poteſt in eorum diœceſibus, niſi in caſibus in jure expreſſis, in c. Sicut unire, n.8. de exceſſ. Prælat. 207

3 Archiepiſcopus qui aliquid aufert ex bonis Epiſcopi, accedens ad Provinciale Concilium, pœna quadrupli eſt puniendus, in c. Procurationes, n.56 de Cenſib. 548

1 Archiepiſcopus habet juriſdictionem in ſubditum ſuffraganei, qui publice per beneficium detinet illicite, in c. Ad extirpandas, n 2. de fil. Presbyt. 470

1 Et eſt judex in communi viſita Provinciæ, ib n.3. 470

1 Archiepiſcopus in viſitatione poteſt uti opera trium Canonicorum Eccleſiæ ſuæ, in c. Ut juxta, n.11. de off. Ordin. 593

1 Et quid in Epiſcopo, ib.n.12 & 25. 593

2 Archiepiſcopus qui proceſſum contra ſe fabricatum ſubtraxit, an habeatur pro convicto de criminibus, de quibus fuit accuſatus, nec ne, & qua pœna pro ſubtractione puniendus, in c. Pervenit, il primo, n. 10. & ſeqq. uſque in fin. de teſtib. cogen. 159

1 Archiepiſcopus appellare poteſt ante ſuſceptionem Pallii, in c. Eam te, n.10. de reſcript. 404

1 Archiepiſcopo qui juſta cauſa ceſſit, licite de Epiſcopatu vacante provideri poteſt, in c. Cum ex illo, n.50. de tranſlat. Epiſcop. 315

1 Imo, & de Parochiali, ib n.21. 315

1 Secus ſi ceſſio facta fuerit in fraudem ad obtinendum Epiſcopatum locupletem, ib n.22. 315

1 Sed qui fraudem allegat, probare debet, ib n.23. 316

1 Archiepiſcopus poteſt celebrare ſine pallio, & ſandaliis, in c. Quia nos, n.1 & 5. de Author. & uſu Pall. 325

Vide in voc. *Pallium*. Vide in voc. *Metropolitanus*.

1 Archiepiſcopus ab omnibus ſuffraganeis eſt conſecrandus: alias irrita eſt conſecratio, in c. Si Archiepiſcopus, n.1. & 9. de Tempor. Ordinat. 364

1 Archiepiſcopus conſecrari non poteſt niſi in civitate Metropoli, Comprovincialibus ibi convenientibus, ib.n.6. 364

1 Archiepiſcopi juſſus in conſecratione Suffraganei eſt actus juriſdictionis, non Ordinis, ib.n.13. 365

1 Archiepiſcopus in conſecratione Epiſcopi debet ſtare ſententiæ majoris partis ſuffraganeorum, ib.n.15. 365

1 Sed ſi eam non ſequitur, nihilominus tenet conſecratio, ibid. num.16. 365

5 Archiepiſcopus non poteſt deputare Officiales in diœceſibus ſuorum ſuffraganeorum pro appellationibus ad eum interponendis, in c. A nobis, il primo, n.27. de ſentent. excomm. 334

1 Archiepiſcopatui renuncians deſinit eſſe Archiepiſcopus, & remanet tantum Epiſcopus, & exhibet obedientiam Archiepiſcopo, in cujus diœceſi moratur, in c. Ad ſupplicationem, n.3. de Renunciat. 332

1 Archiepiſcopus qui renunciavit Archiepiſcopatui, poteſt exercere Pontificalia in loco exempto etiam ſine licentia Ordinarii, vel de alienis Clericis ſibi miſſis, ſed Pallio uti non poteſt, etiam Diœceſana licentia, ib. n.5. 333

1 ARCHIMANDRITA idem eſt quod Abbas, in cap. Ut Abbates, n.6. de ætat. & qual. 388

3 Archimandritæ Meſſanen. palatium etiam conductitium, non fixum, & habens Eccleſiam conjunctam in civitate Meſſanen. gaudet immunitate Eccleſiaſtica ſtante legitima conſuetudine, in c. Eccleſiæ, n.15. de Immun. Eccleſ. 648

3 Familiares Archimandritæ gaudent privilegio fori ſtante etiam conſuetudine, ib.n.37. 648

3 Archimandrita in Civitate Meſſanen. degens poteſt Magiſtratus coercere cenſuris ſuam juriſdictionem turbantes, ib n.38. 648

1 ARCHIPRESBYTERI, & Archidiaconi officia quomodo invicem ſe habeant, & in quibus diſtinguantur, in c. Ad hæc, n.1. & ſeq. uſque in fin. de off. Archid. 509

1 Archipresbyteri officium quod ſit, ib.n.8. & ſeq. 510

1 Archipresbyter in quibus ſubſit Archidiacono, ib. n.10 & 16 150

1 Archipresbyter poteſt vices ſuas alteri delegare, ib.n.12. 510

1 Archipresbyter habet curam animarum, & ideo debet in Presbyterum ordinari, in c. Ut Abbates, n.4. de ætat. & qual. 387

1 Archipresbyter an ſit major Archidiacono, ib n.30 remiſſive. 389

Archipresbyter Saponatiæ.

Vide in voc. *Eccleſia Collegiata*.

3 ARGENTINÆ Eccleſiæ Canonicorum inordinata ordinatio de ſuis nepotibus in Canonicos aſſumendis, redarguitur ab Hoſtienſi, in c. Grave, n.8. de Præben. 123

1 ARGUMENTUM a majori ad minus qualiter procedat, in c. Cum contingat, n.48. de ætat. & qual. 421

3 Argumentum de tanquam, ſeu reſpectivis, in cap. Poſtulaſti, n.14. de conceſſ. præben. 201

3 Argumentum a communiter accidentibus valet, in c. Cum ſis, n.57. de Converſ. Conjugat. 438

4 Argumentum a contrario ſenſu non ſumitur, ubi alia jura contradicunt, in c. De illis, il ſecondo, n.6. De deſponſ. impub. 27

1 Argumentum a minori ad majus ſumitur affirmative, a majori autem ad minus ſumitur negative, in c. Cum in cunctis, n. 9. de elect. 244

3 Argumentis frequenter, & collationibus latens veritas aperitur, in c. Cum veniſſent, n.98. de judic. 29

3 Argumentum a poteſtate Ordinis ad poteſtatem juriſdictionis, & e converſo validum eſt, in c. Nullus, n.2. de Paroch. 304

3 Declaratur, ib. n.3. uſque ad n.7. 304

3 Argumentum ab etymologia vocabuli validum eſt jure, in c. Cum ſecundum, n.7. de Præben. 90

3 Si negative ſumatur, ſed ſi affirmative, ita demum valet, ſi definitioni rei non contradicat, ib n.10. 90

3 Et quid in etymologia nominis proprii, ib.n.11. 90

3 Argumentum a genere ad ſpeciem affirmative non valet, ſed negative, ib. n.12 90

3 Argumentum a conſecratione Eccleſiæ ad conſecrationem miniſtri, & e converſo valet, ib. n.12. 91

3 Argumentum ab identitate rationis non procedit in materia correctoria, in c. Cum vitum, n.14 de Regular. 367

3 Argumentum de ſervo ad Monachum non procedit, ubi contrarium reperitur in jure expreſſum, in c. Monachi, n.22 de ſtatu Monach. 457

3 Argumentum a ſimili, vel ab identitate rationis non habet locum in his quæ exorbitant a jure communi, in c. Quod Dei timorem, n.11. de ſtatu Monach. 472

3 Argumentum de parte ad totum, vel de ſingulis ad univerſos, multoties vacat, in c. Recolentes, n.25 de ſtatu Monac 407

1 Argumentum a matrimonio carnali ad ſpirituale validum eſt, in c. Quanto, n.3. de tranſlat. Epiſc. 318

1 Argumentum a contrario ſenſu eſt fortiſſimum in jure, & quando ſecus, in c. Publicato, n 49. de elect. 312

2 Argumentum a contrario ſenſu quamvis fortiſſimum, in jure tamen aliquando vacat, in c. Nullus, n 6. & ſeqq. de foro compet. 44

1 Argumentum de pacto ad legem validum eſt, in c. Conquerente, n.59. de off Ordin. 589

3 Argumentum de bello ad peſtem validum eſt, in c. Non minus, n.60. de immun Eccleſ. 636

1 Argumentum a contrario ſenſu non procedit ad correctionem juris communis, nec quando non ſumitur a contrario ſenſu cationis, ſeu mentis legis, ſed ſimpliciter a contrario ſenſu literæ, in c. Ad extirpandas, n.18. de fil. Presbyt. 471

3 Argumentum a contrario ſenſu aliquando vacat, in c. Sicut te, n.26. & 29. de Cler. vel Monach. 677

4 Argumentum a matrimonio ſpirituali ad carnale validum eſt, in c. Tuæ fraternitati, n.10. de ſponſ. & matrim. 15

4 Fallit ib. n.34. 18

1 Argumentum a pacto, vel teſtamento ad legem, ſtatutum, vel conſuetudinem, an, & quando procedat, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.50. & n. ſeq. de Conſtit. 100

2 Argumentum ab acquiſitione ad uſucapionem non valet, & multi poſſunt acquirere, qui non poſſunt uſucapere, in c. Gravia, n.105. de reſtit. Spoliat. 120

3 Argumentum quid ſit, & quot modis, in c. Veſtra, n.21. de Cohabit. Cler. & Mulier. 12

3 Arguitur quandoque de intrinſecis ad extrinſeca, in c. Quia diverſitatem, n.5. de conceſſ. præbend. 192

2 Argumentum a ſpeciali validum eſt in jure, in c. Quia diverſitatem, n 27. de conceſſ. præbend. 193

3 Argumentum a feudo ad emphyteuſim an, & quando procedat, in c. Inſinuatione, n.13. & ſeqq de feud. 230

3 Argumentum de feudo ad emphyteuſim non procedit, quando obſtant regulæ, vel diſpoſitio juris communis, ib. n.16. & ſeqq. 230

3 Argumentum de feudo ad emphyteuſim in materia juris accreſcendi non procedit affirmative, ib.n.18 & ſeq. 230

3 Feudalia jura an poſſint allegari in emphyteuſi ad deciſionem cauſarum, ib n.14. & ſeqq. 230

4 Argumentum a partium enumeratione validum eſt in jure, in c. Licet, n.4. de Crimin. fall. 181

5 Si ſpecies omnes enumerarentur; alias ſecus, ib. n.32. 182

5 Argumentum a minori ad majus non procedit affirmative, ſed negative, in c. Cum illorum, n. 20. de ſent. excomm. 349

5 Argumentum a contrario ſenſu non ſemper pro lege, & certa ratione ſuſcipitur, in c. licet Heli, n.25. de Simon. 50

1 Argumentum a communiter accidentibus validum eſt, in c. Ne innitaris, n.563. de Conſtit. 61

5 Argumentum a contrario ſenſu non procedit, ubi appoſitum reperitur ſtatutum a jure, in c. Pervenit, n.24. de adulter. & ſtupro. 150

1 ARISTOTELES in primo Ethicorum, c.3. expenditur, in c. Ne innitaris, n.100. de Conſtit. 29

1 ARMA

Digitized by Google

a ARMA deferendi licentia adverſus edictum Principis laici a quo ſit Clericis concedenda, in c. Eccleſia S. Mariæ, n. 24. de Conſtitut. 121
a Arma Clerico oblata a Curia ſeculari an ſint ei reſtituenda, ib. num.27. 121
a Armorum uſus jure Canonico eſt Clericis interdictus, ibidem num. 35. 123
a Arma edicto Principis ſecularis prohibita, an liceat miniſtris Curiæ laicalis in Eccleſia perquirere, & inde auferre, ib n.37. 123
5 AROMATARIUS qui fabarum farinam miſcuit in cera candelarum, puniri poteſt a Prælato habente in laicos juriſdictionem Epiſcopalem, in c. Licet n.8 de Pœnis. 286
5 AROMATARIORUM uſus Fratribus Minoribus qualiter permittatur, in c. Nimis prava, n.59. de exceſſ. Præl. 227
5 ARS faciendi taxillos prohibita eſt, in c. de cetero, n. 13. de homicid. 128
Ars artium eſt regimen animarum, in c. Cum ſit ars, n.2. de ætat. & qual. 435
2 ARTICULUS quid ſit, in c. Olim n.91. de lit. conteſt. 87
a Teſtes ſuper articulis debent deponere de ſcientia per ſenſus corporeos, non autem de credulitate, ib.n.92. 83
a Articuli concluſivi ſunt loco libelli, & per reſponſionem datam ad illos oritur litis conteſtatio, ib.n.51. 86
3 ARTIFICIUM Clericis & Monachis eſt permiſſum, ſi neceſſitas ſubſit, & non ſordide exerceatur, in c. Multa, n.25. de Cler. vel Monach. 654
8 Artificio an Clericis vacare liceat extra caſum neceſſitatis, ib. n.46. & ſeqq. uſque ad n.52. 656
3 Artificium eſt licitum Clericis, & Monachis ad victum quærendum, ad otium tollendum, ad concupiſcentiam refrænandam, & ad eleemoſynas faciendas, ib. n.47. 655
3 Non autem ad purum lucrum, ib. n.53. 65d
3 Artificium in quo differat a negotiatione, ſeu mercatura, in c. Secundum, n.6. ne Cler. vel Monach. 671
3 Artificium an liceat Clericis, vel Monachis lucri cauſa exercere, ib n.10. 662
a ARUSPICES, & Sortilegi de jure Canonico deponuntur, & detruduntur in Monaſterium, in cap. Cum non ab homine, n. 86. de judic. 15
a Et quid in laicis de jure Civili, ib. n.87. 16
ARX, Domus Principis, Palatia.
Vide in ver. *Oratorium*.
a ASSASSINUS abſque ulla diſpoſitione, vel ſententia ſtatim relinquitur Curiæ ſeculari, in c. Cum non ab homine, n.72. de Judic. 15
a Nec requiritur ſolemnis degradatio, ib. n.73. 15
a Requiritur tamen declaratio judicis Eccleſiaſtici ſuper crimine, ib. num.74. 15
5 Clericus aſſaſſinus ſine ulla monitione, vel ſententia relinquitur Curiæ ſeculari, in cap. Contingit, il ſecondo, n.19. de ſentent. excomm. 369
5 Clericus de aſſaſſinio imputatus, ſi reperiatur carceratus per judicem laicum, an ſit remittendus ad judicem Eccleſiaſticum, ut ferat declaratoriam ſuper facto, ib. n.29. & ſeqq. uſque ad num 25. 369
5 Judex laicus ante declaratoriam Judicis Eccleſiaſtici ſuper aſſaſſinio neſcit ſe judicem contra Clericum, ib. n.23. 369
ASSERTIONES plurimæ a facultate Theologica Lovanienſi cenſuratæ.
Vide infra in ver. *Opinio probabilis*.
3 *Aſſignetur* eſt verbum facti requirens hominis miniſterium, in c. Cum contingat, n. 49. de Decim. 320
8 *Aſſiſtere* an importet corporalem præſentiam, in c. Ex parte, n.12. & 31. de Cler. non reſiden. 42
3 *Aſſumi*, vel *admitti*, hæc verba verificantur tam in electione, quam in collatione, & inſtitutione, in c. Præterea, n.7. de ætat. & qual. 410
3 Atrium, & porticus Eccleſiæ adhærens immunitate gaudet, in c. Eccleſiæ, n 15. de Immun. Eccleſ. 647
5 ATTENDERE non debemus, quod fieri poſſit de facto, ſed quod fieri debeat de jure, in c. Mandato, n.26. de Simon. 62
5 Attendi non debet, quod fuit, ſed quod eſt, in c. Omnipotens, n.22 de Accuſat. 7
3 ATTENTATA ante omnia ſunt revocanda, prævia tamen cauſæ cognitione, in c. Cum M. n.54. de Conſtit. 116
3 Attentare eſt delictum, ib. n.55. 116
3 Attentata ſunt plene probanda, ib. 116
3 Attentata turbida non ſunt revocanda, & poteſt Rota illa non attendere, quando cauſa fuit commiſſa ejus arbitrio, ibid. num 56. 116
3 ATTENTIO interna tanquam onus importabile hic non præcipitur, ſed ſuadetur, in c. Dolentes, n.34. de celebr. Miſſar. 583
Contrarium, n.38. & ſeqq. 583
Declaratur n.68. 586
3 Attentio virtualis intelligitur perdurare, quando aliquis ad officium accedit cum intentione Deo debitum obſequium reddendi, etiamſi in proſecutione mens ad alia rapiatur, ib. n.47. 584
3 Niſi tanta ſit evagatio, ut omnino depereat vis primæ intentionis, ib. n 48. 584
3 Attentio virtualis omnino deperit per voluntariam diſtractionem, ib n.50. 584
3 ATTREBATENSIS Epiſcopi concordia, ſeu exemptio an fuerit a Concilio Tridentino ſublata, in c. Veniens, n.9. & ſeq. uſque in finem de Tranſact. 667
3 ATTRITUS non fit contritus, ſi abſolvatur a Sacerdote poteſtatem non habente, in c. Cum veniſſet, n.97. de ſacr. Unct. 453
8 AVARITIA notatur magis in pluralitate Præbendarum, quam Canonicatuum, in cap. Cum jam dudum, num.25. de Præb. 98
a AUDITOR Nuncii an poſſit cognoſcere cauſas ad Nuncii forum pertinentes, quamvis non habeat requiſita c. Statutum, de reſcript. lib.6. & Concil. Trident. c. 20. ſeſſ 25. & in cap. Cum cauſam n 8. & ſeqq. uſque in fin. de Appellat. 205
a Auditores Nunciorum non poſſunt cognoſcere cauſas appellationum a ſententia Epiſcopi, vel ejus Vicarii in criminalibus lata, ib.n.9. 205
a Et ſententiæ ab eis latæ in cauſis appellationis hujuſmodi non ſuſtinentur ex communi errore, ib.n.10. 205
a Auditores Legatorum an habeant juriſdictionem ordinariam, vel delegatam, ib.n.11. & ſeqq. 205
a Auditores Legatorum an cenſeantur Ordinarii, licet cauſas cognoſcant ex delegatione ſpeciali, ib.n.13. 205
Auditor Cameræ.
3 Auditor Cameræ procedit contra Epiſcopos non reſidentes uſque ad ſententiam diffinitivam excluſive, in c. Qualiter, n. 23. de Cler. non reſiden. 51
a Auditor Cameræ an poſſit cognoſcere, & terminare in prima inſtantia cauſam criminalem Clerici Epiſcopo ſubjecti de ipſius Epiſcopi conſenſu, in c. Significaſti, n.23. & ſeq. uſque in fin. de foro compet. 77
a Auditor Cameræ, & Mareſcallos habent ordinariam, quæ per obitum Papæ non expirat, in c. Cum olim, n.70 de major. & obed. 629
a Auditor Cameræ generalem habet facultatem procedendi contra Epiſcopos, eoſque puniendi abſque Signatura Papæ, in c. Pervenit, il primo, n 27. & n. ſeqq. de teſt. cogen. 161
a Etiam pro delictis, pro quibus veniret imponenda pœna depoſitionis, vel privationis, ib.n.29. 161
a Monitoria tamen, ut perſonaliter compareant, decernere non poteſt ſine commiſſione manu Papæ ſignata, ib.n.27. 161
5 Auditor Cameræ eſt judex Ordinarius appellationum a ſententiis per Ordinarios latis, etiam extra ſtatum Eccleſiaſticum, in c. Per tuas, n.31. de ſent. excomm. 353
5 Non tamen poteſt abſolvere etiam cum reincidentia, vel ad cautelam excommunicatos ob violatam libertatem, vel immunitatem Eccleſiaſticam, ib.n.32. & 33. 353
5 Declaratur, ib.n 43. 354
5 Auditor Cameræ in cauſis pendentibus in ſuo tribunali debet ſuperſedere, ſi partes recurrant ad Sacr. Congregationem immunitatis pro alicujus dubii declaratione, & illam exequi, ib.n.33. 353
5 Monitoria, & inhibitiones in Tribunali Auditoris Cameræ an dari poſſunt excommunicatis ob violatam immunitatem Eccleſiaſticam, ib.n.34. 354
5 Auditor Cameræ poteſt appellantem ob injuſtitia excommunicationis per ſeipſum abſolvere, vel eum remittere ad excommunicatorem, ib n.42. 354
5 Auditor Cameræ poteſt audire excommunicatum ab Epiſcopo dicentem excommunicationem eſſe nullam, ib.n.44. 354
5 Item poteſt audire appellantem a declaratoria excommunicationis ab Epiſcopo lata, ib.n.45. 354
5 Non autem poteſt eum abſolvere ad cautelam, vel cum reincidentia, ſi excommunicatio ſit Papæ reſervata, ib.n.46. & 47. 354
5 Auditoris Cameræ ſtylus in cenſuris decernendis, in c. Sacro, n.40. & 55. de ſent. excomm. 354
a Auditor Cameræ an in cauſis Regularium poſſit concedere monitoria, & inhibitiones, & cum quibus clauſulis, diſtinguitur, in c. de Priore, n.15. & n. ſeqq. uſque in fin. de Appellat. 196
Vide in ver. *Obligatio Cameralis*.
a Quid in cauſis Regularium Epiſcopis ſubjectorum, ib n.16. 196
a Quid in cauſis ordinariis, quæ vertuntur inter diverſas Religiones, ib.n.20. 196
a Et quid in cauſis inter Regulares, & Seculares, ſive Clericos, ſive laicos, ib.n.21. 197
2 Et quid in cauſis Prælatorum Regularium Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectorum, ib n.22. 197
a Et quid, ſi agatur de debito ſalario, vel contractu in Curia inito, ib.n.23. 197
2 Et quid, ſi agatur de executione literarum Apoſtolicarum, vel Decretorum ſacrarum Congregationum, ib.n 24. 197
a Et quid, ſi rei ſponte ſe conſtituant in carceribus, ib.n.26. 197
a Et quid in criminibus atrocioribus, ib. n.27. 197
a Et quid, ſi agatur de Regularium diſciplina, & morum correctione, ib.n.28. 197
2 Auditor Cameræ eſt judex appellationum, quæ a ſententiis quorumcunque Ordinariorum ad Sedem Apoſtolicam devolvuntur, ib.n.19. 196
a Auditor Cameræ pro executione literarum Apoſtolicarum, & Decretorum, ſeu Declarationum Congregationum, dat Monitoria etiam in cauſis, & negotiis Regularium, ib.n 24. 197
a Et quid in hoc fuerit proviſum per Congregationem a Sanctiſſimo deputatam, ib.n.25. 197
2 Auditor Cameræ an poſſit procedere in prima inſtantia in cauſis ordinariis tam civilibus, quam criminalibus inter Religioſos ejuſdem Ordinis, ib.n.30. 197
2 Et quid in gradu appellationis, ib.n.3d. & ſeqq. uſque in fin. 198
a Auditor Cameræ poteſt cognoſcere de exceſſibus exemptorum privative quoad omnes, ib.n.31. 197
a Declaratur, ſi exempti ſint Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjecti, & alium judicem non habeant, ib.n.32. 197
a Auditor Cameræ prohibetur quidquam decernere, quod locorum Ordinarios impedire poſſit, nec ad executionem Decretorum Concil. Trident. & correctionem morum libere procedant, ib.n.34. 198

a Et

2 Et ejus ſacultates limitsotoe, ut noo obvient Concilii decretis, ib.num.35. 198
2 Monitoria pro executione literarom Apoſtolicarum, &c. in negotiis Regularium qualiter ab Auditore Cameræ ſint enneedenda, ib.n.25. 197
5 AUGUSTA quamvis gaudeat privilegiis Auguſti, tamen ſub generali legum vinculo comprehenditur, in cap.Ne pro dilatione, n.56. de pœn. & remiſſ. 325
1 S. AUGUSTINUS non ſucceſſit, ſed acceſſit Valerio adhuc viventi, in c. Quaoto, n.52. de translat. Epiſc. 320
3 Auguſtinus noo fuit ſucceſſine, ſed Coepiſcopus Valerii Hipponenſis Eccleſiæ Epiſcopi, in c.Nulla, n.81. de enoceſſ. Præb. 191
3 AURORA unde dicta, in c.Dolentes, n.4. de celebr. Miſſar. 581
3 AUTHORITAS eadem, quæ requiritur in coostructinoe actaa, requiritur io illius deſtructione, in c.Novit, n.37. Ne Sede vacante. 205
1 Authoritatis pondus inclinat ad actum, præcipue ſi id grave ſit, in c Ne innitaris, n.423. de Conſtit. 88
1 AUTHORIS Commentaria poſt cæcitatem incboata, in cap. Niſi cum pridem, o.83. de renuoc. 342
2 Authores pro opinione negativa capendontur, in cap. Tuam, o.41. & n. ſeqq ad n.44. & n.61. de ordin. cogoit. 105
2 Item proopioinoe affirmativa, ib.n.6. 108
1 Authoritas non eſt niſi Superioris, in c. Sigoificaſti, num.19. de elect. 254
1 Authoritas actum præcepis, io c Antigonus, o.38 de pact. 642
3 Authoritaa io facto proprio ita demum interpooi poteſt palam, & bona fide, ſi hoc fiat coram Superiore, in cap. Expoſuiſti, n.32. de Præben. 147
Reliqua vide io ver. *Doctor*, *Opinio*,

B

2 BALNEOREGIENSIS Epiſcopi ceſſio admittitur propterea quod in ea civitate, vel diœceſi ob aeris iotemperiem ſine mortis periculo morari noo poterat, in cap. Ad ſupplicationem, n.25. de renuoc. 334
3 BAPTISMALIS Eccleſia eſt Parochialis totius Plebanatus ratione adminiſtrationis baptiſmi in c. Cum cootiogat, n.24. de decim. 319
3 Et dicitur etiam matria, & cur, ib.n.35. 319
3 Non tamen eſt abſolote Parochialis, ib.n.58. 321
3 Baptiſmalis fons an eſſe debeat in omnibus Parochialibus, ib. num.59. 321
3 BAPTISMUS qoi ab hæreticis datur in nomine Patris, & Filiis, & Spiritus ſancti, & cum intentione faciendi, quod facit Eccleſia, eſt verus baptiſmus, in cap.Si quis puerum, n.1. de Baptiſmo. 590
3 Baptiſmi effectum quis poteſt intendere implicite, & explicite, ib.num.5. 590
3 Baptiſmus conferri poteſt etiam a Pagano, & Judæo, ib.n.15. 591
3 Baptiſmus non habet efficaciam a miniſtro, ſed a principali agente, qui eſt Chriſtus, ib n.16. 592
5 Baptiſmus eſt fundamentum, & janua omnium Sacramentorum, in c.Omnis, n.2. de pœn. & remiſſ. 309
2 Baptiſmus, ideſt jus tenendi in Eccleſia fontem baptiſmalem, poteſt præſcribi, io c. Cum olim, n.17. de præſcript. 179
4 Baptiſmus non confertur fari valentibus, niſi ipſimet reſpondeant in c. Tuæ fraternitati, n.8. de ſponſ. matrim. 25
4 Declaratur, ib.n.32. & 33. 27
3 Baptiſmus utiliter confereur parvulis, licet acto noo credant, nec iotelligant, & remittitur eis peccatum originale, in c. Majores, n.2. & 40. de Baptiſ. 595
Baptiſmus, & Circumciſio. 595
Vide ioſra in ver. *Circumciſio*.
3 Baptiſmus continet virtutem Chriſti, qui eſt uoiverſalis cauſa ſalutis omnium, & remiſſionis omnium peccatorum, ibid. num.46. 598
3 Baptiſmus ſi tempore Circumciſionis fuiſſet, jaouam Regni cœleſtis non aperuiſſet, ib.n.48. 598
3 In Baptiſmo parvulorum infunduntur virtutes Cardinales, & morales quoad habitum, licet non quoad uſum, ib.n.53. 598
3 Io Baptiſmo adultorum requiritur intentio ex parte baptizati ex neceſſitate Sacramenti, adeout baptizatus ſine intentione ſit denuo baptizandus, ib.n.68. & ſeqq. uſque ad o.80. 598
3 Sed ſi non conſtet, an habuerit intentionem, eſt rebaptizandus ſub conditione, Si non es baptizatus, &c. ib.n.69. 598
3 Non tameo requiritur intentio actualis, ſed ſufficit virtualis, ib.n.70. & ſeqq. 599
3 Baptiſmo eſt naturaliter, & eſſentialiter aonexa obligatio profitendi fidem, ib n.109. 601
3 Finis intentionis in Baptiſmate duplex eſt, in cap. Si quis Puerum, n 4 de baptiſ. 590
3 BAPTIZANS cum intentione faciendi, quod facit Eccleſia, licet credat nihil per baptiſmum cooferri, tamen vere baptizat, in c. Si quis puerum, n.13. & 17. de Baptiſm. 591
3 Baptizaos oon requiritur, ut ſciat quid ſit Baptiſmus, vel baptiſmum eſſe Sacramentum, ib.n.17. 591
4 Baptizans filium in extrema neceſſitate, ab uxore noo eſt ſeparandus, in c. Si vir, o.7. de cognat. ſpiritusli. 61
4 Licet contrahat cum ea cognationem ſpiritualem, ib.n.8 & 10 61
1 Baptizandus eſt puer io periculo mortis conſtitutus, ſi quid appareat extra uterum, io c. Ne innitaris, n.378. de Conſt 80
3 Baptizare poſſont in caſo neceſſitatis etiam laici, & mulieres, imo etiam pagani, & hæretici, in c. Si quis puerum, n.9. & 15. de Baptiſm. 591
3 Baptizare ſeipſum nemo poteſt, aut ſibi ipſi beneficium conferre, in c. Porrectum, n.21. de Regul. 373
1 Baptizari poſſunt io privatis domibus non ſolum filii Regum, & Principum, ſed etiam nepotes, & alii deſcendentes, in c. Ex tranſmiſſa, n.16. de fil. Presbyt. 468
3 Baptizati a Calviniſtis an ſint iterum baptizandi, & quare, in c. Si quis puerum, n.1. & ſeqq uſque io fin. de Baptiſm. 590
3 Baptizati a puero Athanaſio, qui ſe Epiſcopum ſimulaverat, juſſi non fuerunt iterum baptizari, ib.n.10. 591
3 Baptizati a Donatiſtis, & a Græcis ſchiſmaticis, juſſi non ſunt rebaptizari, ib.n.12. 591
1 Baptizati a Calviniſtis ſunt vere baptizati, nec ſunt iterum baptizandi ſub conditione, in c.Quoniam, n.24. de Conſt. 133
5 Baptizati, & ordinati ignoranter per ſimoniacam hæreſim, recipiunt characterem, & gratiam Sacramentalem, in c. Nobis, n.82. verſ. Quinimo de ſimon. 44
4 Baptizatus, de ſacro Fonte ſuſceptus efficitur filius ſpiritualis baptizantis, & ſuſcipientis, io cap. Ex literis, n.3. & 13. de cognat. ſpirit. 66
4 Baptizatum de jure communi prohibentur plures de ſacro Fonte ſuſcipere, ſed ex Concil. Trident. uous tantum, & uoa ad ſummum ſuſcipere debent, ib.n.4. 66
4 Si tameo plures deſignati ſuſceperint, & tetigerint, nec appareat quis prior ſit deſignatus, contrahent omnes cognationem ſpiritualem, ib.n 5. 66
3 Baptizatus, vel ordinatus per coactionem abſolutam, nec rem, nec characterem recipit Sacramenti in c. Majores, n.81. & 91. de Baptiſm. 599
3 Sed per vim conditionalem recipit Sacramentum, ſed non rem Sacramenti, ib.n.83 & ſeqq. & n.115. 599
3 Baptizatus per vim conditionalem compellitur ad obſervantiam fidei, & illius ſequelam, ib.o.83 & 109. 600
5 BARBITONSORIS, ſeu Phlebotomantis artem exercens, an efficiatur irregularis, in c.Ad audientiam, n.39. de homic. 133
2 BARONIÆ ſi donentur Eccleſiæ ſimpliciter, Princeps donatne laicus nullam habet io Eccleſiam juriſdictionem, in cap Verum, n.16. de foro compet. 60
2 Et Eccleſia in oullo tenetur donatori, nec etiam ad munera, quæ prius ſubibat Baronia; ſed tantum ad munera, quæ donator ſibi retinuit in donatione, dummodo ſint honeſta, ib. num.18. 61
Vide in ver. *Feudalis cauſa*.
3 BARONES etiam extra locum Baroniæ præferuntur nobilibus juriſdictionem ooo habentibus, in c Nobis, n.24 de jurep. 527
4 BARTHOLI doctrina in l. Si prius, n 8. ff. de nov. oper. nunc. explicatur, in c. Lator, n.54. & n. ſeqq. uſque ad n. 63. qui ſit ſint legit. 87
1 BASILEENSE Concilium poſt translationem, noo Synodus Eccleſiæ, ſed Satanæ, & miniſtrorum ejus Synagogæ appellatum, io c. Significaſti, n.18. de elect. 224
1 Baſileenſe Concilium a Leone X. io Concilio Lateranenſi appellatur Conciliabulum præſertim poſt translationem, ibid. num.25. 224
1 Baſileenſis Concilii Conſtitutiones, quæ fuerint a Nicolao V. approbatæ, aut improbatæ, ib.o.27. 224
1 Baſileenſis Concilii Canon an derogaverit Conſtitutioni Concilii Conſtantien. Ad evitanda, in c. Quod a prædeceſſore, n.41. de ſchiſmat. 105
5 Moguntinum Concilium etſi innovaverit Conſtitutionem Concilii Baſileenſis, tameo non derogavit Decreto Conſtantienſis Concilii, ib.n.48. 206
5 Baſileenſe Concilium quo tempore ab Eugenio IV. translatum, ſeu diſſolutum fuerit, ib.n.42. 206
5 Baſileenſis Concilii acta in quibus approbata, aut reprobata fuerint, ib n.45. 206
3 BASILICA proprie quæ dicatur, in cap. Eccleſiæ, n.3. de immun. Eccleſ. 646
2 BEGUINÆ, & Canonicæ ſecolares ſunt ſub juriſdictione Eccleſiæ, licet earom ſtatus ooo ſit approbatus, in c. Nullus, n 56. & 59. de foro compet. 49
3 BELLUM veriſimiliter non duraturum, non eſt juſta cauſa percipiendi Sacramenta in aliena Parochia, in c. Significavit, n.34 de Paroch. 311
1 Bellum, & treuga large dici poſſunt etiam inter privatos, in c. Treugas, n.13. de treug. & pac. 638
1 Bellum ex utraque parte juſtum noo datur, in c. Ne innitaris, n.306. & o.318. de Conſtit, 67
1 Bellum a ſpoliato moveri poteſt ſolum incontinenti, non autem ex intervallo, ib.n.308. 67
1 Bellum eſt perditio animæ, corporis, & ſubſtantiæ, ib n.410. 68
1 BENEDICTIO Abbatis eſt de ſubſtantia quoad poteſtatem Ordinis conferendi, ſed non quoad hoc, ut electus dicatur Abbas, io c.Quanto, n 23. de conſuetud. 199
1 Benedictio proportionaliter id tribuit Abbati, quod conſecratio Epiſcopo, ib.o.ad. 199
1 Benedictio ſolemnis eſt Ordinis Epiſcopalis, in c. Vel non eſt compos, n.38. de temp. ordinat. 370
4 Benedictio nubentium non reiteratur, in c. Ait autem, n.4. de ſecund. nupt. 98
4 Benedicendæ an ſint nuptiæ, quæ ſunt ſecundæ reſpectu viri, non autem reſpectu mulieris, ib n 6. 98
4 Conſuetudo benedicendi conjuges, quando vir ſecundam duxit virginem, an valeat, ib.n.7. & n. ſeqq. 98
4 Benedictio nubentium fieri debet a proprio Parocho, non autem ab alio Sacerdote, niſi de ipſius Parochi, vel Ordinarii licentia, non obſtante immemorabili, vel privilegio, ib. num 9. & n.14. 98

4 Et

4 Et Sacerdos contraveniens eſt ſuſpenſus, quandiu ab Ordinario proprii Parochi abſolvatur, ib.n.11. 98
4 Conſuetudo immemorabilis Venetiarum, ut Parochus mulieris benedicat conjuges, poſtquam mulier fuit traducta ad domum viri in alia Parochia habitantis, an ſit ſublata a Conc. Trid. ib. n 12. & n. ſeq. in fin. 98
Vide reliqua in verbo *Abbas*.
3 BENEFICIATI an, & quando teneantur præcepto charitatis, vel juſtitiæ redditus beneficiorum ſuorum pauperibus erogare, in c. Si quis ſane, num.1. & ſeqq. uſque in fin. de pecul. Cleric. 246
3 Redditus ſuperfluos beneficiorum ſuorum pauperibus non erogantes, an teneantur ad reſtitutionem, ib. & n. ſeqq. uſque ad n 6. & n.23. 248
3 Facit fructus ſuos, & comparantur uſufructuario in vita, & uſuario in morte, ib.n.3. 247
3 Declaratur, ib. n.5. & 12. uſque ad n.17. 248
3 Poſſidentes ſufficiens patrimonium, an poſſint vivere de fructibus beneficii, patrimonio in alios uſus collato, ib.n.6. uſque ad n 17. 248
3 Habentes patrimonium poſſunt libere teſtari de bonis patrimonialibus, & vivere de redditibus beneficii, ib. n.9. 248
3 Declaratur, ib. a n.15. uſque ad n.17. 249
3 Poſſunt recedere de fructibus beneficii non ſolum in neceſſariis, ſed etiam in iis, quæ decent, ſervata ratione conditionis, ſtatus, & perſonæ, ib n.17. 251
3 Poſſunt licite diſtribuere proventus beneficii in eos, qui quamvis habeant neceſſaria ad victum, non tamen habent ſic ſufficiens pro qualitate conditionis, & decentia ſtatus, ibidem num. 18. 251
3 Item poſſunt uſque ad ſtatus decentia donare conſanguineis, & familiaribus ſuis, & dotare ſorores, vel alias conſanguineas indigentes, ib. n.19. 251
3 De redditibus Eccleſiaſticis poſſunt remunerare accepta ſervitia, ib.num.21. 251
3 Si detracto decenti victu ex fructibus beneficii nihil ſuperſit, an nihilominus teneantur unam portionem fabricæ Eccleſiæ, & alteram pauperibus applicare, ib.n 27. uſque in fin. 252
3 Alimenta debentur beneficiatis ex juſtitia, & pauperibus ex charitate, ib.n.31. 252
3 Non tenentur ad reparationem Eccleſiæ, niſi ex fructibus, qui ſuperſunt detractis neceſſariis, ib. n.32. 252
3 Intitulantur, & obligantur Eccleſiæ, in c. Ad audientiam, il ſecondo, n.103. de reſcript. 183
3 Non habent dominium utile, nec directum, ſed ſunt conſtituti procuratores, & adminiſtratores a Papa, in cap.Quanto, n 49. de tranſlat. Epiſc. 320
3 Beneficiati Regulares, & ſeculares æquiparantur quoad poteſtatem diſpenſandi fructus beneficiorum, in cap. Ad audientiam, n.18. de Cler. non reſid. 61
3 Beneficiatus, qui horas Canonicas recitat cum diſtractione voluntaria, non tenetur ad reſtitutionem fructuum, in c. Dolentes, n 22. de celebr. Miſſar. 582
3 Contrarium, n 39. & ſeqq. maxime n.57. 585
3 Beneficiati duo in eodem beneficio ſimul eſſe non poſſunt, in c. Si quis, n.44. de foro compet. 38
3 Beneficiatus non habet dominium utile, nec directum, ſed eſt conſtitutus procurator, & adminiſtrator a Papa, in c.Quanto, n 49. de tranſlat. Epiſc. 329
3 Beneficiati, vel Capellani, quibus diebus teneantur Miſſam celebrare ratione beneficii, vel ſalarii, an poſſint ab aliis eleemoſynam accipere, & unica Miſſa omnibus ſatisfacere, in c. Fraternitatem, n 89. de ſepultur. 300
3 Beneficiatus poteſtatem non habet dandi ſucceſſorem in beneficio, in c. Nullam, n 41. de conceſſ. Præb. 188
3 Beneficiatus ſine licentia Prælati ſui beneficio renunciare non poteſt, in c. Admonet, n 1. & 4. de renunc. 329
3 Beneficiatus ut tranſeat ad aliam Eccleſiam ejuſdem diœceſis, ſufficit conſenſus tacitus Prælati; ſed ſi ſit alterius diœceſis, requiritur expreſſus, ib. n 13. 330
3 Beneficiatus tranſire poteſt ad Religionem licentia petita, licet non obtenta, ib.n.17. 330
3 Beneficiatus an poſſit beneficium dimittere acceptando aliud beneficium incompatibilem contra voluntatem Superioris, ib n 23 & ſeqq. uſque in fin. 331
3 Beneficiatus poſt collationem non poteſt opponere, quod beneficium ſit tenue, ſed tempore collationis tantum, in cap. Conquerente, n.7. de Cler non reſid. 35
3 Beneficiatus non ſentitur beneficio, c. Odoardus, contra penſionarium, ſi per ſeipſum conſentit reſervationi penſionis, in c. Odoardus, n 79. & ſeqq. de ſolut. 243
3 Secus ſi ſucceſſiſſet in beneficio gravato, & non conſenſerit per ipſum, ib n.80. 243
3 Beneficiati tenentur Ordines Beneficiis annexos per ſeipſos exercere, in c. Cum pridem, n.135. de pact.s. 659
5 Beneficiatus quoad ſui præjudicium poteſt ſe obligare ad pœnam perdendi beneficium; ſecus quoad præjudicium Superioris, in c, Ex conſcientia, n.5. de crim. falſ. 188
5 Beneficiatus an cogi poſſit edicto Epiſcopi ad oſtendendum titulum ſui beneficii, in c. Licet Heli, n.17 & ſeqq. de ſimon 49
5 Beneficiatus an cogi poſſit oſtendere titulum ſui beneficii, ſi ejus poſſeſſio ſit antiqua, ib n.27. & n. ſeqq. 50
5 Et an ſit admittendus ad probationem per juramentum, ib. n. 28 29. 30 & 32. 50
5 Et quæ poſſeſſio ad hunc effectum dicatur recens, vel antiqua, ib.num 31. 50
5 Beneficiatus qui per decennium poſſedit plura beneficia incompatibilia, & allegat ſe titulum amiſiſſe, an ſit admittendus ad probationem tituli per juramentum, ib.n.32. 50
Vide in verbo *Beneficium quoad pluralitatem, &c.*
3 Beneficiatis non Curatis tenetur Ordinarius dare licentiam ſtudendi in publica univerſitate Theologiæ, vel Juri Canonico, ſi ſtatus Eccleſiæ patiatur, & minores ſint triginta annis, in c. Super ſpecula, n.34. Ne Cler. vel Monach. 686
Beneficium Principis.
5 Beneficia Principum ſunt latiſſime interpretanda, in c. Olim, n.3. & 12. de verb ſignif. 380
5 Declaratur, ib. n 13. & 14. 381
5 Beneficii appellatione an veniat privilegium, ibid. num. 5. & num.13. 380
5 Beneficium Principis quatenus concernit præjudicium tertii, ut privilegium debet ſtricte interpretari, ib.n.13. 381
5 Verba etiam in beneficiis Principum tenaciſſime obſervari debent, ib.n 14. 381
3 Beneficium non confertur in invitum, quando agitur de commodo ipſius contradicentis tantum, in cap. Admonet, n.35. de renunc. 331
5 Beneficium Principis eſt latiſſime interpretandum, in c. Mandato, n 20. de Simon. 62
Beneficium quid, & quotuplex, & ad quid inſtitutum.
3 Beneficii appellatione ex ſtylo Concilii Tridentini non venit penſio, in c. Cum in cunctis, n.106. de elect. 252
3 Beneficium in Eccleſia aliud eſt, quam beneficium Eccleſiæ, in c. Cum in cuncta, §. Inferiora, n.7 & ſeqq. de elect. 256
3 Beneficium omne late ſumpto vocabulo poteſt appellari beneficium, ib.n.13. 256
3 Beneficium Sacerdotale quod dicatur, in c. Ut Abbates, n.61. de ætat. & qualit. 392
3 Obſervantia plurimum valet ad cognoſcendam qualitatem beneficii, ib.n 99. 396
3 Miniſteria Eccleſiaſtica, Beneficia, & Eccleſia, an & in quo differant, in c. Nulla, n.3. de conceſſ. Præb. 185
3 Beneficia ad Divinum cultum, & ad Eccleſiaſtica munia obeunda ſunt conſtituta, in c. Licet, n.24. de Præb. 135
3 Beneficium eſt ſequela officii, & ſine ſpiritualibus non poteſt conſiſtere, in c. Cum pridem, n.109. de pactis. 656
3 Beneficium poſſideri non poteſt, niſi canonice habeatur, in c. Ad audientiam, il ſecondo, n. 23. de reſcript. 176
3 Beneficium ſuper alio Beneficio creari poteſt, dummodo id fiat ſine labe ſimoniæ, & abſque ſciſſura Beneficii, ib.n 43. 179
3 Beneficium Eccleſiaſticum ex ſui natura debet eſſe perpetuum, ib n 98. & 118. 185
3 Beneficium requiritur canonicam erectionem, alias non eſt beneficium, ib.n.100. 183
3 Beneficium quid ſit, ib.n.100. 183
3 Beneficiorum etiam manualium fieri debet mentio in literis, ib. num. 116. 184
3 Beneficia manualia, vere, & proprie ſunt beneficia, ibidem num. 118. 184
3 Etiamſi authoritate Epiſcopi ſint fundata, ib. n 119. 184
3 Beneficia ſecularia ſunt perpetua; Regularia vero manualia, in c. Ad aures, n.29. de temp. ordin. 363
5 Beneficium in genere quid ſit, in c. Cum olim, n 4. de verb. ſignif. 380
5 Beneficium ſtricte ſumptum quid ſit, ib.n.6. 380
5 Manualia beneficia quæ dicantur, ib n 41. & 44. 382
3 Beneficia omnia mundi ſunt manualia Papæ, in cap. Quanto, n.38. de tranſlat. Epiſc. 320
3 Declaratur, ib. n.77. 322
7 Ad Beneficium Eccleſiaſticum conſtituendum quæ requirantur, in c. Si quis, n 28. de foro compet. 37
2 Beneficium nullius redditus obtinens, non dicitur beneficium habere, ib.n.26. 37
7 Beneficii ſola collatio, aut inſtitutio jus tribuit etiam ſine poſſeſſione, ib.n.30. 37
2 Beneficia æquiparantur ultimis voluntatibus, ib.n.31. 37
3 Beneficii appellatione non venit beneficium exiſtens in Cathedrali, in c. Expoſuiſti, n.20. de Præb. 146
3 Beneficia Eccleſiaſtica debent eſſe perpetua, in c. Ex parte, n. 8 de Cler. ægrot. tdt
3 Beneficia Regularia duplicia, quæ dicantur, in cap. Non amplius, n.82. de inſtit. 179
3 Beneficium intelligitur cum apprehenſione poſſeſſionis, in cap. Ad extirpandas, n.31. de fil. Presbyt. 472
5 Beneficiato quid conferat Prælatus in collatione beneficii, in c. Cum pridem, n.32. de pactis. 651
6 Beneficium non pertinet ad eum, qui non debet gerere officium, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.62. de Conſtit. 101
5 Beneficii nomen includit Rectorias, & Dignitates, in c. Mandato, n.5. & 37. de Simon. 62
5 Niſi obſtet intentio ſcribentis propter alterius præjudicium, ib. n.7. & 42. 61
3 Beneficii appellatione in materia odioſa, & reſtringibili non venit Curatum, ib n.40. 63
3 Beneficium quantum ad ipſius ſubſtantiam non eſt diviſibile, nec quantum ad fructus, quando diviſio eſt realis, ſeu perpetua, in c. Niſi eſſent, n.7. & n.43 de Præbend. 106
3 Beneficium ſcinditur per impoſitionem penſionis realis, ſeu perpetuæ, ib.n.43. 109
Vide in ver. *Beneficii ſectio*.
3 Beneficii aſſecutio eſt actus pertinens ad forum exterorum, in c. Poſtulaſti, n.15. de Cler. excomm. 10d
5 Beneficii poſſeſſio non ſufficit ſine Canonica inſtitutione, in c. Licet Heli, n. 23. de Simon. 50

3 Bene-

1 Beneficium ſufficiens quod dicatur, in c. Epiſcopus, num. 10. de Præb. 71
3 Beneficii appellatione non venit beneficium exiſtens in Cathedrali, in c. Expoſuiſti, n. 20. de Præb. 146
1 Beneficia electivs non comprehenduntur in mandato de providendo, ſi certi modò ſint expreſſi, in cap. Nullus, num. 18. de elect. 218
1 Secus ſi Papa ſimpliciter mandet provideri de beneficio vacaturo, ib. 218

Beneficium quibus conferendum.

5 Beneficii collatio facta ſchiſmatico, ſeu hæretico, aut excommunicato, eſt ipſo jure nulla, in cap. Quod a Prædeceſſore, n 60 73. & 77. de Schiſmat. 107
5 Beneficiorum proviſiones in perſonas hæreticorum, vitea, & effectum non habere ſanxit Gregorius XIII. ib. n. 70. 108
5 Beneficii collatio facta excommunicato non tenet, ib. n. 73. 109
5 Etiamſi excommunicatio ſit occulta, ib. n. 74. 109
5 Beneficii collatio facta excommunicato, nulla eſt etiam in foro conſcientiæ, ib. n. 75. 109
5 Beneficii impetratio non fit ab excommunicato ratione publici officii, ac propterea ex communi errore, & titulo putativo non ſuſtinetur, ib. n. 137. 115
1 Beneficia ſecularia ſecularibus, Regularia Regularibus ſunt conferenda, in c. Cum Ad noſtram, n. 3. de elect. 283
1 Si dentur in titulum; ſecus in commendam, quia tunc ordine inverſo ſecularia Regularibus commendantur, ib. n. 4. 283
1 Beneficium, cujus proviſio ob negligentiam Electorum ad Superiorem devolvitur, conferri non poteſt, niſi habenti qualitatem, cui primi Electores adſtricti erant, in cap. Cum in magiſtrum, n. d. de elect. 301
1 Beneficia certo perſonarum generi affecta, multoties conferri poſſunt iis, qui tempore collationis non ſunt de genera, ib. num 20. 302
1 Beneficio abſenti collato Epiſcopus dicitur functus officio ſuo, & ideo variare non poteſt, in c. Publicato, n. 9. de elect. 308
1 Laicus non eſt capax beneficii Eccleſiaſtici, in c. Super eo, n. 4. de bigam. 497
3 Beneficia indignis conferentes, poſt ſecundam correctionem ſuſpenduntur per Concilium Provinciale a beneficiorum collatione, in c. Grave, n. 1. de Præb. 123
3 Et illam ſuſpenſionem relaxat ſolus Papa, vel Patriarcha, ib. num. 2. 123
3 Ad Beneficia Eccleſiaſtica in defectum idoneorum aſſumi poſſunt indigni, ib. n. 3. 123
3 Niſi ſit tanta indignitas, ut eis provideri non poſſit ſine mortali peccato, vel ſine gravi aliorum ſcandalo, ib n. 4. 123

Beneficium qualiter, & ubi conferendum.

5 Beneficium non cenſetur collatum, aut confirmatum, niſi illud per verba diſpoſitiva conferatur, in c. Quod a Prædeceſſore, n. 120. de Schiſmat. 114
1 Papa ſolus confert beneficia ſub conditione, & ex tempore, ſive ad tempus, in c. Cum in magiſtrum, n. 28. de elect. 302
1 Beneficia ad tempus conferri non poſſunt niſi per Papam, in c. Veniens, n 16. de fil. Presbyt. 466
5 Collatio beneficii ſub conditione, *ſi redieris*, valida eſt, & in c. Tua nos, n. 18. de Simon. 58
5 Collatio beneficii facta eo pacto, ut proviſus ſolvat penſionem collatori debitam, non eſt ſimoniaca, ib. n. 19. 58
5 Collatio beneficii litigioſi pendet a futuro eventu, in cap. Sicut unire, n 55. de exceſſ. Præl. 212
4 Collatio clandeſtina quamvis non caret ſuſpicione, tamen valet, ubi de ea fuerit facta fides, in c. Si quis, n. 3. de Clandeſt. deſponſ. 32
2 Collatio beneficii facta a Vicario Epiſcopali, poſteaquam a diœceſi, ubi erat Vicarius, abſceſſit, & ad locum ſui Canonicatus ſe contulit, an valeat, in c. Præſentata, n. 2. & ſeqq. uſque in fin. de Teſtibus. 153
2 Vicarius Epiſcopi habens ſpeciale mandatum ad conferendum beneficia, poteſt ea conferre etiam extra diœceſim, ibidem num 12. 154
2 Niſi per abſentiam extra diœceſim Vicariatus expiraverit, ib. num. 13. 154
5 Beneficia ſub conditione non dantur, nec ad tempus, in c. Per tuas, il primo, n. 30. de Simon. 55

Beneficium a quibus conferendum.

5 Beneficiorum collationes a Schiſmaticis factæ ſunt ipſo jure nullæ, in c. Quod a Prædeceſſore, n. 45. Schiſmat. 104
5 Beneficii collatio fit ab Epiſcopo ratione publici muneris, ib. num. 51. 106
5 Beneficii collatio facta ab excommunicato non tolerato eſt irrita ipſo jure, ib. n. 59. 107
5 Beneficiorum collationes factæ in Schiſmate ab Antipapis, quo tempore præſtabatur eis obedientia, ſuſtinentur ex communi reputatione, ib. n. 127. 114
5 Contrarium, ib. n. 132. 115
5 Beneficii reſervati collatio facta a Prælato putativo etiam ratione publici officii non valet, ib. n. 133. 115
1 Beneficia omnia mundi ſunt manualia Papæ, in cap. Quanto, n. 38. de Tranſlat. Epiſcopi. 320
1 Declaratur, ib n. 77. 322
2 Beneficia conferendi facultas Vicario attributa non tranſit in ſucceſſorem, in c. Præſentata, n. 15. de Teſtib. 154
1 Collatio Canonicatuum, & Præbendarum in Cathedrali Eccleſia ad quem ſpectet de jure communi, in c. Cum Eccleſia Vulterana, n. 2. de Elect. 279
1 Collationem habens de conſenſu alterius, dicitur habere liberam collationem, ib. n. 5. 279

1 Collatio Præbendæ facta ſine conſenſu Capituli an ſit nulla, ib. num. 7. & 9. 280
1 Et an tertius poſſit hanc nullitatem opponere, aut judex allegationem ſupplere, ib. n. 8. 280
1 Collatio beneficiorum requirit conſilium, vel conſenſum illius, cujus principaliter intereſt, ib. n. 10. 280
1 Collatio Præbendarum in Cathedrali de jure eſt ſimultanea inter Epiſcopum, & Capitulum, ſecundum communem opinionem, quam ſervat Rota, ib. n. 11. & 13. 280
1 Collatio inferiorum beneficiorum in Cathedrali fieri poteſt ab Epiſcopo ſine conſenſu, vel conſilio Capituli, ib. n. 36. 282
1 Collatio beneficiorum ſonantium in nomen Rectoriæ ſpectat ad Epiſcopum cum Capituli conſilio, ſi majora ſint; ſi minora, ad Epiſcopum ſolum, ib n. 41. 283
3 Collatio beneficii reſervati facta per Papam abſque derogatione juriſpatronatus habet locum, etiamſi beneficium pertineat ad præſentationem Clerici, & laici ſimul, in cap. Cum propter, n. 23. de jurepatr. 531
3 Contrarium, ib. n. 32. 538
3 Collatio facta ab exiſtente in quaſi poſſeſſione conferendi ſuſtinetur, licet jus conferendi non habeat, in c. Conſultationibus, n. 7. de Jurepatr. 540
2 Collatio beneficii facta a Vicario Epiſcopali, poſteaquam a Diœceſi, ubi erat Vicarius, abſceſſit, & ad locum ſui Canonicatus ſe contulit, an valeat, in c. Præſentata, n. 2. & ſeqq. uſque in fin. de teſtibus. 153
2 Collatio beneficiorum non poteſt demandari ab Epiſcopo niſi Vicario Generali, ib. n. 14. 164
1 Privilegium quod habet Epiſcopus, vel Capitulum, ut alter eorum ſine altero poſſit conferre, ſervandum eſt, in c. Cum Eccleſia Vulterana, n. 29. de elect. 282
1 Et quid in fundatione Eccleſiæ, ib. n. 30. 282
3 Impetrans beneficium non tenetur facere mentionem de collatione ipſius alteri facta a non habente poteſtatem conferendi, nec de poſſeſſione inde ſecuta, in cap. Illa, num. 3. Ne ſede vacante. 207
3 Collatio facta a non habente poteſtatem non imprimit colorem tenendi, ib. n. 4. 207

Vide in ver. *Gratia*.

3 Collatio beneficiorum vacantium poſt obitum Epiſcopi reſervatur Epiſcopo ſucceſſori, & ſi periculum ſit in mora, recurritur ad Papam, ib n. 8. 207
3 Sed ex Regula 2. Cancellariæ pertinet ad Papam indiſtincte, ib. num. 19. 208
3 Viſitator Eccleſiæ vacantis non confert beneficia, niſi ſit datus a Papa, ib. n. 31. 209
5 Beneficia conferendi facultas includit etiam Curata, in c. Mandatum, n. 35. de ſimon. 63
5 Niſi agatur de præjudicio tertii, ib n. 42. 63
5 Vicarius, cui data eſt poteſtas ab Epiſcopo conferendi beneficia, poteſt conferre etiam Curata, ib. n. 36. 63

Beneficium quando conferendum.

3 Beneficia conferri debent infra ſex menſes, quibus elapſis de Epiſcopo ad Capitulum, & e converſo, & demum ad proximum Superiorem collatio devolvitur, in c. Nulla, n. 2. & 34. de conceſſ. Præb. 185
3 Beneficium qui diſtulit conferre ultra ſex menſes, privatur ea vice poteſtate conferendi, ib. n. 24. 187
3 Et tempus ſex menſium currit a die ſcientiæ, nec requiritur monitio, ib. n. 25. 187
3 Et moram purgare, aut in integrum reſtitutionem petere non licet, ib. n. 26. 187
3 Tempus ſex menſium eſt utile, in quantum non currit ignoranti, aut conferre non valenti, ib. n. 27. & 33. 187
3 Sed eſt continuum, in quantum currit etiam diebus feriatis, ib. n. 28. 187
3 Beneficii collatio tanquam actus legitimus non poteſt eſſe in pendenti, ſed aut ſtatim tenet, aut vitiatur, in c. Quod a prædeceſſore, n 97. de ſchiſmat. 118
3 Collatio pertinens ad Capitulum, & Prælatum, ut Prælatum, lapſo temporis ad alium non tranſit, in c. Poſtulaſtis, n. 1. & d. de conceſſ. Præb. 200
3 Collatio primi beneficii vacantis per aſſecutionem ſecundi ad proximum Superiorem devolvitur, ſi Epiſcopus infra ſex menſes non conferat, in c. De multa, n. 18. de Præb. 119
3 Et tantundem ex ſuis proventibus tenetur Epiſcopus illi Eccleſiæ aſſignare, quantum ex fructibus ipſius durante vacatione conſtiterit eſſe perceptum, ib. n. 19. 119
3 Quod ſi proprios proventus non habeat, aliter puniatur arbitrio judicis, ib. n. 20. 119
3 Et ſex menſes computari debent a die, quo Epiſcopus ſcivit proviſum habuiſſe poſſeſſionem pacificam ſecundi beneficii, ib. num. 21. 119
3 Semeſtre ad eligendum, ſeu conferendum a jure præfixum non currit legitime impedito, in c. Quia diverſitatem, n. 5. & 7. de conceſſ. Præb. 192
3 Nec incipit currere, niſi a die notitię vacationis, ib. n. 2. & 9. 192
3 Impedimenti tempus non computatur a ſemeſtre dato ad conferendum, ſive impedimentum ſit juris, ſive facti, ib. n. 7. 192

Beneficium quoad ætatem.

1 Beneficii collatio facta minori quatuordecim annorum eſt ipſo jure nulla, & proviſus non facit fructus ſuos, in c. Cum dilectus, n. 59. de conſuetud. 208
1 Beneficii collatio facta minori quatuordecim annorum eſt ipſo jure nulla, in c. Cauſam n. 22. de elect. 260
1 Beneficia Sacerdotalia reſpectu aptitudinis non exigunt ætatem ad Sacerd. requiſitam in actu collationis, niſi ſint Dignitates a

vel Beneficia Curata, in cap. Cum in cunctis, §. Inferiora, n. 2. de elect. 256
3 Collatio beneficii facta minori 14. annis eſt ipſo jure nulla, in c. Indecorum, n. 7. de ætat. & qual. 390
3 Collatio Apoſtolica facta pupillo coram Papa exiſtenti de Dignitate Cathedralis Eccleſiæ non tenet, niſi in literis fuerit derogatum contrariis Conſtitutionibus editis a Papa in Concilio, in c. Ex parte, n. 18. de Capell. Monach. 606
Vide ver. *Ætas in beneficiis*.

Beneficium quoad aſſecutionem alterius.

3 Beneficii aſſecutio tractum ſucceſſivum non habet, ſed unico momento perficitur, in c. Epiſcopus, n. 62. de Præb. 74
Vide infra *Beneficium quoad pluralitatem*.
3 Beneficium primum vacat per receptionem ſecundi, dummodo utrunque ſit Curatum: alias ſecus, in c. De multa, n. 2. de Præbend. 117
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 3. 117
3 Beneficium primum, quo ipſo jure privatus eſt per aſſecutionem ſecundi, ſtatim non dimittens in manibus Ordinarii, privatus eſt etiam ſecundo, & inhabilis ad Ordines, & beneficia, ib. n. 7. 118
3 Beneficium Curatum obtinens, & aliud ſimile recipiens, olim non erat privatus ſecundo, ſed erat privandus per ſententiam; hodie ſecus, ib. n. 8. 118
3 Beneficium Curatum non vacat per aſſecutionem alterius ſimilis, niſi poſt adeptam poſſeſſionem ſecundi, ib. n. 9. 118
3 Et poſſeſſio debet eſſe pacifica, ib. n. 10. 118
3 Et an requiratur adminiſtratio majoris partis bonorum, ibid. num. 11. 118
3 Beneficium Curatum vacat adepta poſſeſſione ſecundi ſimilis, etiamſi provifus ſit infra tempora promotionis ad Ordines, aut vi occupet ſecundum, ib. n. 12. 118
3 Vel primum habeat de jure, & non de facto eod. num. 118
3 Beneficium in multis caſibus non vacat per aſſecutionem alterius incompatibilis, remiſſive, ib. n. 15. 118
3 Beneficium vacans per aſſecutionem alterius, poteſt, & debet ab Epiſcopo ſtatim conferri etiam irrequiſito poſſeſſore, ib. num. 16. 119
3 Sed poſſeſſio tradi non poteſt, niſi poſſeſſore requiſito, ib. n. 17. 119
3 Beneficium primum ſufficiens vacat per aſſecutionem pacificam ſecundi, & per retentionem cum primo vacat utrunque, in c. Cum jamdudum, n. 37. & 44 de Præb. pp
3 Beneficium ſimplex vacat ipſo jure per aſſecutionem alterius ſimilis in eadem Eccleſia, in c. Literas, n. 17. & 65. de conceſſ. Præb. 196
3 Et quid ſi in diverſis Eccleſiis, ib. n. 28. 196

Beneficium commendatum.

3 Beneficia Regularia commendata, quibus Cura animarum incumbit, non ſubjacent formæ examinis per concurſum, in c. In Eccleſiis, n. 24 de Capell. Monachor. 503
Vide in ver. *Concurſus*.
Et in ver. *Commenda*.
2 Beneficium etiam perpetuo commendatum, propter non vacat per obitum commendatarii, in cap. Cum ſit Ars, n. 40. de ætat. & qual. 438
2 Beneficia ſecularia Regularibus, & Regularia ſecularibus commendantur, in c. Cum Ad noſtram, n. 3. de elect. 283
2 Beneficia Commendari poſſunt a Summo Pontefice tantum, non autem ab Ordinariis inferioribus, ib. n. 7. & 14. 284
3 Beneficium vacans per aſſecutionem alterius incompatibilis, an Epiſcopus ex Bulla S. Pii V. prohibeatur conferre nepoti ſuo, in c. Dilecto, n. 4. de Præb. 112

Beneficia quoad concurſum.

3 Beneficia Regularia commendata, quibus Cura animarum incumbit, non ſubjacent formæ examinis per concurſum, in c. In Eccleſiis, n. 24. de Capell. Monachor. 503
Vide in ver. *Concurſus*.

Beneficium Curatum.

2 Beneficium nullam habens juriſdictionem fori contentioſi, vel pœnitentialis, non poteſt dici Curatum, in c. Indecorum, n. 1c. de ætat. & qualit. 390
2 Beneficium omne Curatum habet annexum ordinem Presbyteratus, in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, n. 2. de elect. 255
2 Et quid ſi Cura ſit juriſdictionalis, ib. n. 3. 255
Vide in ver. *Beneficium quoad ætatem*.
2 Beneficium Curatum, & Parochialis Eccleſia, an & in quibus differant, ib. n. 5. & ſeqq. 255
2 Beneficium dicitur Curatum etiam ratione juriſdictionis in foro contentioſo, ib. n. 9. 256
2 Beneficium Curatum in mandato de providendo non comprehenditur beneficii appellatione, in c. Ad audientiam, il ſecondo, n. 67 de reſcript. 181
3 Epiſcopi judicium eſt, an beneficium ſit Curatum habitu tantum, necne, in c. Extirpandæ, § Qui vero, n. 46. de Præb. 130
3 Beneficium habitu tantum Curatum regulatur ut Curatum actu, ſi ſubſit ſpes reverſionis Parochianorum; alias ſecus, ibid. n. 48. & 55. 130
3 Beneficium per annexionem Parochialis non fit Curatum, in c. Expoſuiſti, n. 13. de Præben. 146
3 Beneficia habitu tantum Curata, an debeant regulari, & conferri, ut Curata, an vero ut ſimplicia; & an comprehendantur in hac Conſtitutione Concilii Generalis, in c. De multa, n. 34. & ſeqq. uſque ad n. 48. de Præb. 120
3 Status ultimus attenditur ad cognoſcendum, an beneficium ſit Curatum, necne, ib. n. 3p & ſeq. 120
3 Beneficium Curatum habitu non cenſetur Curatum, niſi ſubſit ſpes, ut de proximo revertantur Parochiani, ib. n. 43. 121
Vide in v. *Cura, Parochialis, Beneficium quoad pluralitatem.*
2 Juriſdictio ſola ſine obligatione reſidentiæ non efficit beneficium Curatum, in c. Indecorum, n. 16. de ætat. & qual. 400
3 Juriſdictio ſpiritualis in foro contentioſo, an efficiat proprie Monaſterium Curatum, in c. In Eccleſiis, n. 3. de Capell. Monachorum. 508

Beneficium quoad expectativas.

3 Beneficia non vacantia concedi, vel promitti non debent, in c. Nulla, n. 1. de conceſſ. Præben. 185
3 Beneficii vacaturi promiſſio non valet, nec ullam inducit obligationem, ſive fiat in ſpecie, ſive in genere, ib. n. 4. 185
3 Beneficium promittens cum poterit, olim obligabatur; hodie ſecus, ib. n. 6. 185
3 Beneficia vacantia poſſunt per Prælatum promitti, ſed ex hoc non adeo afficitur beneficium, ut annulletur collatio alteri facta, ib. n. 11. 186
3 Quanto quis eſt ſanctior, tanto facilius abſtinere debet a promiſſionibus vacaturorum beneficiorum, ib. n. 14. 186
3 Beneficii vacaturi collatio, vel promiſſio non inducit votum captandæ mortis cauſaliter, ſed non occaſionaliter, & ideo Papa poteſt ſuper hoc diſpenſare, ib. n. 15. & 18. 186
3 In Beneficiis Eccleſiaſticis expectatio futuræ ſucceſſionis eſt contra omnia jura, ib. n. 17. 186
2 Beneficium non poteſt alicui conferri ab Epiſcopo cum pacto, ut et poſt mortem alius ſuccedat, in c. Accepimus, n. 14. de Pactis. 660

Beneficium quoad fundationem, & onera.

2 Fundationi Beneficii per clauſulas generales Papa non cenſetur derogare, in c. Ut Abbates, n. 50. de ætat. & qual. 393
2 Fundator Beneficii in dubio cenſetur ſe retuliſſe ad univerſalem conſuetudinem, ib n. 98. 3p6
3 Prælatus, & Capitulum poſſunt Præbendæ vacanti honeſtum onus imponere, ad quod Præbendarius teneatur, in c. Significatum, n. 1. de Præbend. 80
3 Beneficio novum onus celebrationis Miſſarum ab Epiſcopo imponi non poteſt, ib. n. 2. 81
3 Etiam ex conjecturis veriſimilibus, ib. n. 5. 81
3 Vicarius Apoſtolicus, cui facultas in literis Apoſtolicis tributa non fuit, non poteſt beneficium onerare novo onere celebrationis Miſſarum, ib. n. 6. 8c
3 Beneficii inſtitutio, qua quis adſtringitur ad celebrandum quotidie per ſeipſum, eſt illicita, ib. n. 9. 81
3 Secus ſi inſtitutione cautum non ſit, ut celebret per ſeipſum, ib. n. 10. 81
Vide in ver. *Præbendarum onera*.

Beneficium juriſpatronatus.

2 Beneficia Patronatus Eccleſiaſtici pertinent ad liberam collationem Papæ in menſibus reſervatis, in c. Querelam, n. 24. de elect. 274
Reliqua vide in v. *Juriſpatronatus, Patronatus, Præſentatio.*

Beneficium quoad Ordines.

2 Beneficium ea lege fundatum, ut conferri debeat Sacerdoti, ſeu conſtituto in Ordine Sacerdotali, requirit Ordinem Presbyteratus tempore collationis, in c. Cum in conct. n. 67. de elect. 249
2 Beneficium omne Curatum habet annexum Ordinem Presbyteratus, in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, n. 2. de elect. 255
2 Et quid ſi Cura ſit juriſdictionalis, remiſſive, ib. n. 3. 255
2 Beneficia in aliis Eccleſiis, quam Cathedralibus, vel Collegiatis non comprehenduntur in Clem. Ut ii, de ætat. & qual. etiamſi in illis eſſent diſtributiones, ib. n. 41. 258
2 Beneficium quodlibet Curatum habet Ordinem Presbyteratus annexum, in c. Ex parte, n. 6. de off. Vicar. 519
2 Beneficium Sacerdotale an requirat, ut quis actu ſit Presbyter tempore collationis, an vero ſufficiat aptitudo, late diſcutitur, in c. Ut Abbates, a n. 37. uſque ad n. 60. de ætate & qual. 390
2 Quid ſi Eccleſia ſit Parochialis, ib. n. 38. 3p0
2 Quid in Dignitate Curata, & Collegiata Eccleſia etiam Parochiali, ib. n. 39. 390
2 Quid ſi ſit Dignitas non Curata, ib. n. 40. 390
2 Et quid in Canonicatibus, Præbendis, aut Portionibus Presbyteralibus in Cathedrali, vel Collegiata Eccleſia, ib. n. 41 390
2 Beneficia ſimplicia de jure communi non habent certos Ordines annexos, ſed ad illa obtinenda ſufficit prima Clericalis Tonſura, ib. n. 42. 390
2 Aliquando tamen habent Ordines annexos ex fundatione, privilegio, conſuetudine, vel ſtatuto, ib. n. 43. 390
2 Beneficia Sacerdotalia regulariter non requirunt Sacerdotium actu, ſed aptitudine, ib. n. 59. 392
2 Beneficium Sacerdotale quod dicatur, ib. n. 61. 392
2 Beneficium ea lege erectum, ut Præbendarius ſingulis diebus teneatur Miſſas celebrare, & Divinis Officiis intereſſe, non eſt Sacerdotale, ib. n. 67. 393
2 Beneficia obtinentes in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis, compelli debent Divina Officia obire per ſeipſos, ib. n. 81. 3p5
2 Beneficium quodlibet requirit ſaltem primam Tonſuram, in c. Cum pridem n. 94. de Pactis. 655
3 Beneficia Sacerdotalia exigunt ſolam habilitatem ad Sacerdotium, in c. Conquerente, n. 28 de Cler. non reſid. 36
2 Beneficiati an, & qualiter cogi poſſint ad ſuſcipiendos Ordines ſuis beneficiis annexos, in c. Quæris, n. 2p. & ſeqq. uſque ad n. 42 de ætat. & qual. 413
2 Quid ſi beneficium ſit Parochiale, vel Prioratus Conventualis, ib. num. 30. 413
2 Et quid ſi beneficium ſit Collegiatum, & Curatum, ib. n. 31. 413
2 Et quid in Dignitatibus non Curatis, ib. n. 32. 413
2 Et quid in Canonicatibus, Præbendis, & Portionibus, ibid. num. 33. 413

2 Bene-

1 Beneficiati qui propter impedimentum non ſuſcipiunt Ordines ſuis beneficiis annexos, an & quando amoveri poſſint, aut ad Ordines compelli, ib. n. 35. 414
1 Quid ſi impedimentum fuerit contractum ante adeptum beneficium, ib. n. 36. 414
1 Et quid ſi poſt, ib. n. 40. 414
1 Beneficiatus qui ſine culpa ſua poſt adeptum beneficium in impedimentum incidit, non poteſt privari ob non promotionem ad Ordines, ib. n. 40. 414
1 Secus ſi culpa ſua, ib. n. 41. 414
1 Beneficiati an & quando cogi poſſunt ſuſcipere Ordines ſuis beneficiis non annexos, ib. n. 42. & ſeqq. uſque ad fin. 414
1 Quid ſi nulla ſubſit neceſsitas, vel utilitas, ib. d. n. 43. 414
1 Et quid ſi ſubſiſtente cauſa neceſsitatis, vel utilitatis renuant ordinari propter crimen, ib. n. 42. 414
1 Et quid ſi propter impedimentum, ib. n. 45. 415
1 Et quid ſi pro ſola voluntate, ib. n. 46. 415
1 Beneficiati per privationem beneficii arctantur ad Ordines ſuſcipiendos, quos beneficia requirunt, in c. Ut Abbates, n. 1. de ætat. & qual. 387
1 Beneficiati tenentur Ordines beneficiis annexos per ſeipſos exercere, ib. n. 135. Vide in ver. *Præbenda quoad Ordines. Beneficium quoad pluralitatem, & incompatibilitatem.*
1 Beneficia plura Curata obtinens ſine diſpenſatione Papæ intelligibilis eſt tam ad Cathedrales Eccleſias, quam ad minora beneficia, in c. Dudum, il ſecondo, n. 1. & ſeqq. de elect. 268
1 Beneficia plura detinens incurrit infamiam Canonicam, ibid. num. 3. 268
1 Item avaritiæ, & cupiditatis vitium committit, ib. n. 4. 268
1 Item furtum cum ſacrilegio, ib. n. 5. 268
1 Beneficia duo Curata, quorum unum dependet ab alio, poſſunt ſimul retineri abſque diſpenſatione, ib. n. 30. 270
1 Beneficium unum Curatum obtinere in titulum, & aliud in Commendã, non eſt prohibitum de jure communi, ib. n. 34. 270
1 Secus ex Concilio Tridentino, ib. n. 35. 270
3 Beneficiorum pluralitas, quibus ex cauſis improbetur, in cap. Quia in tantum, n. 2. de Præbend. 76
3 Beneficia plura obtinere abſque rationabili diſpenſatione, an ſit peccatum mortale, ib. n. 5. & ſeqq. uſque ad n. 20. 76
3 Opinionum diverſitas circa pluralitatem beneficiorum, an excuſet a peccato, ib. n. 6. 76
3 Beneficiorum pluralitatis, quas habeat deformitates, & inordinationes, ib. n. 9. 76
3 Et quibus ex cauſis hujuſmodi deformitates evacuentur, vel augeantur, ib. n. 10. & ſeqq. 76
3 Beneficia plura obtinere etiam ex legitima cauſa jure Eccleſiaſtico non licet abſque diſpenſatione, ib. n. 12. 76
3 Beneficium ſecundum ex Conc. Tridentino ita demum poteſt non conferri, ſi primum ſit inſufficiens, & utrunque perſonalem reſidentiam non requiret, ib. n. 19. 77
3 Beneficium ſimplex obtinenti an & quando Epiſcopus poſsit conferre ſecundum ex juris communis diſpoſitione, in c. Super innordinare, n. 3. & ſeqq. de Præb. 150
3 Et quid ex Concilio Tridentino, ib. n. 7. 160
3 Beneficium obtinens, quod perſonalem reſidentiam requirit, de jure communi eſt inhabilis ad aliud obtinendum, ib n. 6. 150
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 7. 150
3 Beneficia duo perſonalem reſidentiam requirentia quantumcunque modici ſint valoris hodie ſunt incompatibilia, ib. n. 8. 150
3 Collatio ſecundi beneficii incompatibilis valida eſt, ſed adepta pacifica poſſeſsione ſecundi vacat primum, ib. n. 9. 150
3 Beneficium ſufficiens quod dicatur, in c. Epiſcopus, n. 10. de Præbend. 71
3 Quid in ordinato ad ſacros Ordines ſine titulo, ib. n. 11. 71
3 Et quid in Rectore Parochialis Eccleſiæ, ib. n. 12. 71
3 Et quid in eo, qui ratione nobilitatis, vel ſcientiæ pluribus indiget beneficiis, ib. n. 13. 71
1 Beneficiorum etiam manualium fieri debet mentio in literis, in c. Ad audientiam, il ſecondo, n. 21. de reſcript. 184
3 Beneficiorum incompatibilium pluralitas cur ſit prohibita, in c. Extirpandæ. §. Qui vero, n. 38. de Præb. 129
3 Beneficia duo incompatibilia obtinens abſque diſpenſatione, an & quando cogi poſsit unum eligere, & alterum dimittere, in c. Referente, n. 5. de Præb. 79
3 Declaratur, ib. n. 6. uſque ad n. 9. 79
3 Beneficia duo incompatibilia, ſi alicui ab Epiſcopo conferantur eodem inſtanti, an alterum ipſorum, vel utrunque dicatur vacare, an vero liceat unum eligere, & alterum dimittere, ib. n. 9. 79
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib n. 10. 79
3 Tempora quinque conſiderari debent ad ignoſcendum, an pluralis in beneficiis habeat optionem, an vero privetur primo, vel ſecundo, vel utroque, ib. n. 6. 79
3 Beneficium ſufficiens habenti poteſt conferri aliud, ſed habita poſſeſsione ſecundi, vacat primum ſufficiens, in c. De multa, n. 4. de Præben. 117
3 Beneficia plura ratione reſidentiæ, aut alias incompatibilia præſumens poſt Conc. Trid. retinere, incidit in pœnam, c. 4. ſeſſ. 7. ib. n. 5. 117
3 Beneficia plura incompatibilia quando quis retinere dicatur ad hoc, ut omnibus ipſo jure privatus exiſtat, ib. n. 6. 118
3 Beneficiorum ſimplicium pluralitas ante Concilium Tridentinum erat permiſſa ex generali conſuetudine, in c. Cum jam dudum, n. 15. & 30. de Præbend. 97
3 Beneficia plura perſonalem reſidentiam requirentia ſunt incompatibilia, ib. n. 27. 98
3 Beneficiorum pluralitas an tantum inhibita quoad peccatum in foro animæ, an vero quoad pœnam in foro fori, ib. n. 28. & 57. 98
3 Beneficium unum tantum ex Conc. Trid. regulariter eſt ſingulis conferendum etiam S. R. E. Cardinalibus, ib. n. 33. 99
3 Tridentinum Concilium ſeſſ. 24. c. 17. de beneficiorum pluralitate expenditur, ib. n. 31. & ſeqq. uſque ad n. 38. & 57. 99
3 Beneficium inſufficiens obtinenti poteſt Ordinarius conferre ſecundum, ſed non ultra duo, ib. n. 35. 45. & 71. 99
3 Beneficium ſufficiens obtinenti, nec in titulum, nec in Commendam licet obtinere ſecundum, ib. n. 36. 99
3 Beneficium primum ſufficiens vacat per aſſecutionem pacificam ſecundi, & per retentionem cum primo vacat utrunque, ib. n. 37. & 44. 99
3 Beneficia plura perſonalem reſidentiam requirentia ſunt hodie incompatibilia, ſive illam requirant ratione Curæ animarum, ſive ratione ſervitii, ib. n. 38. 99
3 Beneficia incompatibilia propter reſidentiam ratione Curæ, quæ ſint, ib. n. 39. 99
3 Et quæ ratione ſervitii, ib. 99
3 Beneficium ſufficiens obtinenti poteſt Ordinarius conferre ſecundum etiam inſufficiens, ib. n. 43. 99
3 Beneficium inſufficiens obtinenti an poſſit ab Ordinario conferri ſecundum quod per ſe ſit ſufficiens, ib. n. 44. & 55. 99
3 Beneficia duo obtinenti non poteſt auctoritate Ordinar. conferri tertium, etiamſi omnia ſimul ſint inſufficientia, ib. n. 45. & 71. 99
3 Beneficium ſufficiens obtinenti ſi Ordinarius aliud conferat, an collatio ſit nulla, an vero adepta pacifica poſſeſſione ſecundi vacet primum ipſo jure, ib. n. 51. & 56. 100
3 Beneficium obtinens, quod per ſe ſufficiat, præſumitur moveri ad impetrationem ſecundi ex ambitione, & avaritia, ſed non e contra, ib. n. 58. 100
3 Beneficia duo incompatibilia obtinens ante Concilium Lateranen. habebat optionem alterum retinendi, ex eodem Concil. debebat privari ſecundo, poſt Concilium vacabat primum, & poſt Execrabilem primum illico erat dimittendum, ib. n. 61. 101
3 Beneficia duo incompatibilia obtinens etiam ex diſpenſatione, inhabilis eſt ad aliud ſimile aſſequendum, ib. n. 64. & 66. 101
3 Beneficia duo incompatibilia ex lege fundationis non cenſentur compatibilia reſpectu tertii, ib. n. 65. 101
3 Beneficiorum pluralitas æquè prohibita eſt in una Eccleſia, atque in diverſis, in c. Ad hæc, n. 4. de Præb. 85
3 Beneficii tertii collatio uni facta ab Ordinario non eſt nulla de jure communi, in c. Literas, n. 2. de conc. Præb. 195
3 Niſi omnia beneficia in eadem Eccleſia exiſtant, ib. n. 3. & 59. 195
3 Vel niſi alias ſint incompatibilia, ib. n. 4. 195
3 Et quid ex Concilio Tridentino, ib. n. 5. 195
3 Beneficiorum pluralitas magis eſt inhibita in una Eccleſia, quam in diverſis, ib. n. 6. & ſeqq. 195
3 Beneficia plura conformia ſub eodem tecto cum in una perſona uniuntur, frangitur ibi numerus; ſecus ſi ſint diſformia, ib. num. 41. 198
3 Beneficia quorum onera ad Parochialem translata ſunt eo quod eorum Eccleſiæ in ſilvis eſſent ſitæ, non ſunt incompatibilia quaſi ſub eodem tecto, ib n. 46. 198
3 Beneficia tria etiam diſformia ſub eodem tecto vigore conſuetudinis obtineri non poſſunt, ib. n. 59. 199
3 Beneficium etiam unicum computatur ad inducendam incompatibilitatem in eadem Eccleſia, ib. n. 61. 199
3 Beneficia duo conformia ſub eodem tecto obtineri non poſſunt abſque diſpenſatione Apoſtolica, non obſtante contraria conſuetudine etiam immemorabili, ib. n. 64. 199
3 Niſi ſecus cautum ſit lege fundationis ab Ordinario approbata, ib. n. 64. & 66. 199
3 Beneficium ſervitorium, & præſtimonium in eadem Eccleſia ſunt conformia, ac primum vacat per aſſecutione ſecun. ib. n. 65. 199
3 Beneficia duo diſformia ſub eodem tecto obtineri non poſſunt abſque proviſione Apoſtolica, niſi id dictæ Eccleſiæ ſtatutum, vel conſuetudo, aut Epiſcopus expreſſe diſpenſet, ib. n. 67. 199
3 Proviſi ab Ordinario de duobus beneficiis diſformibus ſub eodem tecto, tutius eſt, ut petant novam proviſionem a Sede Apoſtolica, ib. n. 68. 199
3 Beneficia plura obtinens ex diſpenſatione, an teneatur plures officium recitare, in c. Quia nonnulli, n. 1. de Cler. non reſid. 29
3 Canonum inſtituta beneficiorum pluralitatem prohibentia, unde originem duxerint, ib. n. 3. 29
3 Beneficia perſonalem reſidentiam requirentia ſunt incompatibilia, ib. n. 4. 29
3 Beneficia plura obtinens ad ſuſtentationem ſufficientia privari poteſt, ſicut non reſidens, in c. Conquerente, n. 5. de Cler. non reſid. 29
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 6. 29
3 Epiſcopi permittere non debent quem plures Eccleſias, vel Præbendas obtinere, in c. Quia in tantum, n. 1. de Præb. 76
3 Beneficiati duo in eodem beneficio ſimul eſſe non poſſunt, in c. Si quis, n. 44. de foro compet. 38
3 Eccleſias plures habens, alteram eligere, & alteram dimittere compellitur, in c. Referente, n. 1. de Præb. 78
3 Eccleſias plures obtinens videtur ſpiritualis adulter, in cap. Ad hæc, n. 3. de Præb. 85
3 Collatio ſecundi beneficii incompatibilis valida eſt, ſed adepta pacifica poſſeſſione ſecundi vacat primum, in c. Super inordinata, n. 9. de Præb. 150
3 Collatio tertii beneficii incompatibilis de jure communi eſt nulla, in c. Cum jamdudum, n. 63. & 64. de Præb. 101
3 Et quid in tertio beneficio, quod eſſet compatibile de jure, effectum eſt tamen incompatibile ex Conc. Trid. ib. n. 63. 101
3 Collatio tertii beneficii incompatibilis vigore ſtatuti non inducit vacationem aliorum incompatibilium, ib. n. 68. 102

Vide in ver. *Diſpenſatio ad Beneficia plura*, & in ver. *Parochialis quoad incompatibilitatem*.

3 Collatio ſecundæ Dignitatis, vel Parochialis, ex Lateranenſi Concilio an valeat, in c. Quia nonnulli, n.6. de Cler. non reſiden. 29

1 Jura nihil magis abhorrent, quam unum occupare officia plurium, in c. Ad hæc, n.18. de Off. Archid. 511

5 Beneficia plura Curata, vel alias incompatibilia obtinentes cogi poſſunt ab Ordinariis ad ſuas diſpenſationes exhibendas, in c. Licet Heli, n.20. de Simon. 49

5 Et quid in obtinentibus unum, vel plura compatibilia, ib n.21. & ſeqq. 49

Vide in v. *Parochialis quoad incompatibilitatem*, & in v. *Præbendarum pluralitas*, & in v. *Conſuetudo irrationabilis*.

5 Beneficia incompatibilia obtinentes cogi poſſunt ab Epiſcopo ad diſpenſationem exhibendam, & titulos oſtendendos, non obſtante temporis longinquitate, niſi beneficia ad juriſdictionem Epiſcopi non ſpectarent, in d.c. Licet Heli, n.33. de Sim 51

3 Conſuetudini conferendi beneficia non Curata in minori ætate conſtitutis plurimum defertur, in c. Indecorum, num.12. de de ætat. & qual. 399

1 Conſuetudo obtinendi plura beneficia, ſi unum ſit ſufficiens ad ſuſtentationem, an valeat, in c. Cum omnes, n.17. de Conſt. 93

3 Conſuetudo an poſſit immutare ſtatum beneficii, in c. Ut Abbates, n.107. de ætat. & qual. 397

3 Conſuetudo inducens pluralitatem beneficiorum an valet, in c. Quia in tantum, n.17. de Præb. 77

3 Conſuetudo obtinendi plura beneficia ſimplicia, ſi unum ſit ſufficiens, eſt corruptela, ib.n.18. 77

3 Conſuetudo generalis plura beneficia ſine Cura obtinendi abſque diſpenſatione, an excuſet a peccato, in c. Cum jamdudum, n.30. de Præb. 98

3 Conſuetudo poteſt efficere, ut Dignitas perdat primævam naturam, & tranſeat in naturam beneficii ſimplicis in c. Ad hæc, n.46. de Præb 88

3 Conſuetudo obtinendi duas Præbendas in eadem Eccleſia de jure communi non valet; ſecus in diverſis Eccleſiis, in c. Literas, n.7. & 10. de conceſſ. Præb 195

3 Conſuetudo obtinendi in eadem Eccleſia duas Præbendas non valet, etiamſi unam Præbendam quis habeat uti principalem, & aliam uti annexam, ib n.18. 196

3 Conſuetudo obtinendi duo diſformia ſub eodem tecto ex collatione Ordinarii, an locum habeat in Præbenda Theologali cum Archidiaconatu, ib n.51 ſeqq. uſque in fin. 198

3 Conſuetudo obtinendi duo diſformia ſub eodem tecto de jure communi valida eſt, ib.n 52. 198

Beneficium quoad privationem.

3 Beneficiis ſuis aliquem ſpoliare non decet honeſtatem Superioris ſine manifeſta, & rationabili cauſa, in c. Conſultationibus, n.47. de Cler. ægrot. 167

3 Beneficio ſuo ſine cauſa quis privari non debet etiam per Papam, in c. Cum percuſſio, n 4. de Cler. ægrot. 155

1 Beneficium collatum remunerationis cauſa non eſt gratuitum, nec eo privari quis poteſt propter ingratitudinem, in c. Cum Sacerdotis, n.17. de poſtulan. 673

5 Beneficio ſuo privatus, qui per colluſionem illud conſtituit cenſuale, in c. Audivimus, n.1. de colluſione deteg. 290

5 Colludens in cauſa beneficiali privari debet benef. ib.n 2. 290

Beneficium quoad regreſſum.

3 Beneficium ſponte dimittenti non datur regreſſus ad jus ſemel extinctum, in c. Epiſcopus, n.61 de Præb. 74

3 Beneficium conſecutus a Principe, ſi facto Principis illud amittat, debet ad ſuam gratiam ipſo jure redintegrari, ib. n.67 75

1 Regreſſum habens dicitur habere jus ad beneficium, in cap. Ad audientiam, il ſecondo, n.124. de reſcript. 284

Beneficium Regulare.

1 Non profeſſus aſſumi non poteſt ad Abbatiam, Prioratum, vel adminiſtrationem Eccleſiæ Regularis, in c. Cum cauſam, n.11 & 34. de elect. 276

1 Et ad hoc requiritur expreſſa profeſſio, nec ſufficit tacita, ib. num.12. 276

1 Alias irrita eſt proviſio, ib n.14. & 34. 276

1 Nec valet contraria conſuetudo, ib n 23. 277

1 Et Ordinarii inferiores non poſſunt Abbatias, & Beneficia adminiſtrationem habentia conferre, niſi profeſſis, ib.n 38. 278

1 Et in proviſionibus quas faciunt non profeſſis, non eſt apponendum Decretum ex nunc prout ex tunc, & poſtq; ib.n.39. 278

1 Et nulla eſt proviſio de Dignitate Regulari facta Clerico ſeculari ab Archiepiſcopo Cæſarauguſtano cum Decreto, ut infra annum habitum ſuſcipere, & profeſſionem emittere teneatur, ib num.40. 278

1 Reges Hiſpaniarum in vim Indulti Adriani præſentare non poſſunt perſonas ſeculares ad Præfecturas Regulares, ib.n 15. 276

1 Epiſcopus præfici poteſt regimini Eccleſiæ Regularis, licet ſit Clericus ſecularis, ib.n.17. & ſeqq. uſque ad n. 23. 276

1 Beneficia Regularia adminiſtrationem habentia conferri non poſſunt, niſi Religioſis ejuſdem Ordinis expreſſe profeſſis; reliqua vero conferri poſſunt etiam Clericis ſecularibus, qui habitum ſuſcipere, & profeſſionem emittere teneantur, ib. n.34. 277

1 Et quid poſt Conc. Trid. ib n.36. 277

1 Proviſus de beneficio Regulari, cujus ſtatus fuit immutatus, non tenetur habitum Regularem ſuſcipere, vel profeſſionem emittere, ib.n 41. 278

1 Beneficii Regularis collatio facta ſeculari Clerico, tanquam de beneficio ſeculari, non valet, ib. n.42. 258

1 Ordinarii collatores an poſſint beneficia in titulum Regularibus provideri ſolita conferre ſecularibus, qui illius Ordinis habitum ſuſcipere, & profeſſionem emittere teneantur, in cap. Cum in magiſtrum, n.10. & ſeqq. uſque ad fin. de elect. 301

1 Quid de Abbatiis, Prioratibus, & Adminiſtrationibus, ib n.11. 301

1 Et quid de portionibus Monachalibus, & Canonicalibus, ib. n.13. & 33. 302

1 Et quid de aliis beneficiis, quæ in titulum Regularibus conferri ſolent, ib.n.19 302

1 Beneficia certo perſonarum generi affecta multoties conferri poſſunt iis, qui tempore collationis non ſunt de genere, ib. num 20. 302

1 Beneficia Regularia in defectum Religioſorum poſſunt conferri ſecularibus, ib n.21. 302

1 Regula de triennali tuetur Clericum Regularem in poſſeſſione Beneficii Regularis, ib n.22. 302

1 Tridentinum Concilium præcipiens beneficia Regularia conferri ſecularibus, vel iis, qui habitum ſuſcipere, & profeſſionem emittere teneantur, procedit in inferioribus collatoribus, ib. n.24. 302

1 Beneficia unius Ordinis prohibentur conferri Regularibus alterius Ordinis, ib.n.25. 302

1 Collatio beneficii Regularis facta ſeculari cum Decreto, ut teneatur habitum recipere, & profeſſionem emittere, non pendet ex tempore, aut conditione, ib n.30. & 38. 303

1 Beneficia Regularia in Francia, an & quando prætendantur non expreſſe profeſſis, ib. n 32. 303

1 Collatio beneficii Regularis facta ſeculari ex nunc prout ex tunc, & poſtquam profeſſionem emiſerit, eſt conditionalis, & non poteſt fieri, niſi a Papa, ib n.35. 303

1 Idem ſi adjiciatur, ut elapſo anno, & non ſecuta profeſſione expreſſa beneficium vacet ipſo jure, ib.n.36. 303

1 Collatio beneficii Regularis Clerico ſeculari, qua formula ab Ordinariis inferioribus ſit concipienda, ib.n.37. 303

1 Facta ſub obligatione profitendi non eſt conditionalis, ſed modalis, ib. n.38. 303

3 Beneficia Regularia duplicia, quæ dicantur, in cap. Non amplius, n 82. de Inſtitut. 179

3 Et quæ ſimplicia, ib.n 83. 179

3 Beneficia Regularia etiam non Curata, requirunt majorem reſidentiam, quam beneficia ſecularia; tamen rationabilis cauſa excuſat, in c. Ad audientiam, n.25. de Cler. non reſid. 61

3 Beneficiati ſeculares abeſſe poſſunt tempore permiſſo, etiam abſque licentia Superioris; Regulares ſecus, ib. n.27. 61

3 Beneficia Regularium ex ſui natura ſunt manualia, in c. Cum ad Monaſterium, n.30 de ſtatu Monach 477

5 Beneficia Regularium ſunt manualia, niſi ſint electiva, in c. Per tuas, el primo n.11. de ſimon. 53

Beneficium quoad reſervationem, & affectionem.

5 Beneficia propter hæreſim vacantia ſunt Sedi Apoſtolicæ reſervata ex Conſtitutione S. Pii V. eorum impetrationes non valent, niſi modus vacationis propter hæreſim ſit expreſſus, in c. Quod a Prædeceſſore, n 69. de Schiſmat. 108

5 Beneficium ratione litis cenſetur affectum, in cap. Sicut unire, n.52. de exceſſ. Prælat. 218

5 Beneficium eſſe litigioſum, minus eſt, quam eſſe reſervatum, ib. num.53. 218

Beneficium quoad reſidentiam, & ſervitium.

3 Beneficium Clerici, qui tribus edictis citatus infra ſex menſes non revertitur ad reſidentiam, cenſetur quaſi vacans ſine alia ſententia privationis, in c. Ex tuæ, n.13. de Cler. non reſid. 55

3 Beneficia ſunt illis conferenda, qui poſſint, & velint reſidere, & Curam per ſeipſos exercere, in c. Relatum, n. 3. de Cler. non reſid. 31

3 Beneficium recipiens non intendens reſidere, vel intendens, donec aliud pinguius adipiſcatur, non dicitur canonice promotus, ib n.4. 31

1 Beneficia omnia de jure communi ſcripto reſidentiam requirunt, in c. Cum omnes, n.12. de Conſtitut. 93

1 Beneficium datur propter officium, ib. n.13. 93

1 Beneficia ſimplicia de generali conſuetudine perſonalem reſidentiam non requirunt, ib.n.14. 93

Sed ſatis eſt illis deſervire per ſubſtitutum, ib. n.15. 93

Vide in ver. *Reſidentia*.

1 Beneficia ſimplicia ex generali conſuetudine perſonalem reſidentiam non requirunt, in cap. Ut Abbates, n.63. 74. & 97. de ætat. & qual. 392

1 Beneficia obtinentes in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis compelli debent Divina officia obire per ſeipſos, ib.n.81. 395

1 Beneficia obtinentes in Cathedrali, vel Collegiata cum onere inſerviendi Divinis, tenentur intereſſe Miſſæ Conventuali, ib. num.85. 393

5 Beneficia ſimplicia de jure communi perſonalem reſidentiam requirunt, in c. Super inordinata, n 5. de Præb. 150

1 Beneficium acceptans cenſetur ex quaſi contractu ſe obligare ad illius adminiſtrationem, in cap. Quanto, n.85. de tranſlat. Epiſcop. 223

3 Imputandum eſt ei, qui beneficium tenue acceptavit, in c. Extirpandæ, §. Qui vero, n. 7. de Præbend. 127

3 Beneficia duo incompatibilia obtinens poteſt reſidere, in quo maluerit, ſi ſint æqualia; alias reſidere debet in majori, ib. num.26. 118

3 Beneficia ſimplicia ex generali conſuetudine non requirunt reſidentiam, in c. Expoſuiſti, n.21. de Præbend. 146

3 Beneficia ſimplicia obtinentes non tenentur deſervire per ſe, nec per ſubſtitutum, in c. Significatum, n. 4. de Præb. 81

3 Beneficium acceptans cenſetur ex quaſi contractu ſe obligare ad illius adminiſtrationem, in cap. Conſultationibus, n.65 de Cler. ægrot. 168

3 Beneficia ſimplicia obtinentes, an teneantur in Divinis deſervire per ſeipſos, in c. Quia nonnulli, n. 5. de Cler. non reſid. 29

1 Beneficia ſimplicia obtinentes non poſſunt cogi ad reſidentiam in Diœceſi, in c. Admonet, n. 34. & 37. de renunc. 331

3 Beneficium quantumcunque minimum de jure communi perſonalem reſidentiam requirit, in c. Conquerente, n. 2. & 18. de Cler. non reſid. 34

3 Beneficia ſimplicia ex generali conſuetudine non requirunt reſidentiam niſi aliud ſit inductum de jure ſpeciali, ib. n. 4. 35

3 Beneficia Regularia etiam non Curata requirunt majorem reſidentiam, quam beneficia ſecularia; tamen rationabilis cauſa excuſat, in c. Ad audientiam, n. 2d. de Cler. non reſid. 60

3 BENEFICIATUS non reſidens privatur, ſi monitus non redeat, nec juſtam excuſationem alleget, in c. Clericos, n. 5. de Cler. non reſid. 64

3 Beneficiati an, & quando ad breve tempus ad aliam Diœceſim tranſire poſſint ſine licentia Epiſcopi, ib. n 6. 65

3 Beneficiatus abſens, an & quando teneantur inſervire per ſubſtitutum, ib n. 4. 64

3 Quibus ex cauſis a reſidentia excuſetur, ib. n. 7. 65

3 Abſens, ſi ignoretur, ubi ſit, tribus edictis citatus, & infra ſex menſes non reverſus, beneficio privabitur, in c. Ex tuæ, n. 2. de Cler. non reſid. 54

3 Et quid poſt Conc. Trid. ib. n. 31. & ſeqq. 57

3 Nunquam citari debet per edictum, ut redeat ad reſidentiam, ſi perſonaliter citari poſſit, ib. n 4 & 9. 54

3 Et quid poſt Conc. Trid. n 31. 35. & 36. 57

3 Abſens perſonaliter citatus, niſi redeat infra terminum ſibi præfixum, beneficio ſpoliari poteſt, etiam non expectatis ſex menſibus, ib. n. 9. 54

3 Abſens quandiu ſit expectandus, ut beneficio privari poſſit, ib. num. 11. 55

3 Beneficiatis abſentibus de jure communi nihil debetur ex redditibus beneficii, in c. De cetero, n. 3. de Cler. non reſid. 37

3 Beneficiati Cathedralis Eccleſiæ, ſicut & Canonici abſentes pro ſervitio Epiſcopi, percipiunt integre fructus beneficiorum ſuorum, ib n. 14. 38

3 Beneficiatus ut licite abeſſe poſſit, requiritur Prælati licentia petita, & obtenta, in c. Relatum, n. 12. & 29. de Cler. non reſid. 32

3 Et Prælato renuente poteſt adiri Superior, qui eum compellat licentiam concedere ſubſiſtente legitima cauſa, ib. n. 13. 32

3 Beneficiatus ut licite abeſſe poſſit, copulative requiritur honeſta cauſa, & Prælati licentia, ib n 10 & 29. 32

3 Si neceſſitas repentina occurrat, poteſt abſcedere etiam Prælato inconſulto, ib n. 14 33. & ſeqq. 32

3 Beneficiatis abeſſe non licet ſtudiorum cauſa ſine licentia Epiſcopi petita, & obtenta, in cap. Cum ad hoc, n. 3. de Cler. non reſid. 63

3 Alias coguntur redire per ſubtractionem fructuum, & beneficii, ib. n. 4. 62

3 Etiamſi Univerſitas ſit privilegiata ſuper fructibus in abſentia percipiendis, ib. n. 5. 63

3 Beneficiati, qui in ſtudiis morantur ſine licentia Epiſcopi, præſumuntur facere in fraudem legis, ib. n. 15. 63

Vide in ver. *Scholares*.

Beneficium quoad reſignationem, & dimiſſionem.

1 Beneficia in eorum manibus reſignata Ordinarii prohibentur ſuis, aut reſignantium conſanguineis, affinibus, vel familiaribus conferre, ex Bulla S. Pii V. in c. Non ſine, n. 33 de arbit. 692

1 Beneficium vacans per profeſſionem, & matrimonium poteſt dimitti coram Ordinario, ib. n. 40. 692

1 Beneficium matrimonii cauſa dimiſſum non vacat ante matrimonium re ipſa contractum, ib. n 42. 692

1 Beneficia reſignata cur Ordinarii prohibeantur ſuis, aut reſignantium conſanguineis conferre, ib. n. 47. 693

Vide in ver. *Reſignatio, Dimiſſio, Renunciatio, Bulla S. Pii V.*

1 Beneficia per reſignationem vacantia hodie ab Epiſcopo conferri poſſunt ejus, aut reſignantium conſanguineis, vel familiaribus, in c. Ex parte, n. 8. de off. Delegat. 528

1 Idem in vacantibus per dimiſſionem ob alterius incompatibilis aſſecutionem, ib. n 9. 528

1 Beneficium ſecundum volens obtinere poteſt in pactum deducere reſignationem primi, in cap. Ad audientiam, el ſecundo, n. 19. de reſcript. 175

1 Beneficium quamvis reſignari non poſſit, penſio tamen poteſt extingui ſine Superioris auctoritate, ib. n. 106. 183

3 Beneficium vacans etiam ex cauſa reſignationis, de jure communi non prohibetur quis conferre nepoti ſuo, in cap. Dilecto, n. 1. de Præb. 112

3 Secus ex Bulla S Pii V. ib. n. 3. 112

3 Et quid ſi beneficium vacet per aſſecutionem alterius incompatibilis, ib. n. 4. 112

1 In dimiſſione beneficii requiritur illius authoritas, quæ requiritur in beneficii aſſecutione, in c. Admonet, n. 2. & 3. de renunc. 329

1 Beneficiatus ſine licentia Prælati ſui beneficio renunciare non poteſt, ib n. 1. & 4. 329

1 An poſſit beneficium dimittere acceptando aliud beneficium incompatibile, contra voluntatem Superioris, ib num 23. & ſeqq. uſque in fin. 331

Beneficii ſectio.

3 Præbendæ duæ ex una poſſunt conſtitui, ſi rationabilis cauſa ſubſit, in c. Niſi eſſent, n. 34 de Præb. 108

3 Beneficium ſcinditur per impoſitionem penſionis realis, ſeu perpetuæ, ib. n 43. 109

3 Beneficii ſectio de jure eſt prohibita, ib. n. 44. 109

3 Et in hoc non diſpenſat Epiſc. etiam ex magna cauſa, ib. n. 45. 109

3 Beneficia Eccleſiaſtica ſine diminutione ſunt conferenda, ib. n. 47. & 49.

Beneficium quoad Simoniam.

5 Beneficium Eccleſiaſticum vendere, an ſit ſimoniacum, quia prohibitum, vel e converſo, in c. Præterea, n. 5. de Præb. vic. ſuis. 69

1 Beneficium vendere, an ſit prohibitum, quia ſimoniacum, & quid de exactione Annatarum, in c. Ex parte, n. 23. de off. Deleg. remiſſive. 528

Vide in ver. *Annata*.

1 Beneficium Eccleſiaſticum vendere, an ſit prohibitum, quia ſimoniacum, an e converſo, in cap. Cum pridem, n 30. & ſeqq. de Pactis. 649

1 Beneficii Eccleſiaſtici venditores, domum Dei ſpeluncam latronum faciunt, ib n. 41. 650

1 Beneficio Eccleſiaſtico inſunt Clericatus, & Præbenda, ibid. num. 93. 655

1 Beneficium eſt ſequela officii, & ſine ſpiritualibus non poteſt conſiſtere, ib. n. 109 656

1 Venditio beneficii Eccleſiaſtici an cadat directe ſuper jure ſpirituali, ib. n. 123. 657

Vide in ver. *Simonia*.

1 Beneficium vendere habenti Ordinem requiſitum, vel non habenti, an æqualiter ſit ſimoniacum, ib. n. 134. 659

5 Beneficium obtinens a ſe fundatum cum pacto præſentandi ſeipſum, an faciat fructus ſuos, in c. Tua nos, n 7. & ſeqq. uſque ad n. 15. de Simon. 57

Vide in verbo *Præbenda quoad Simoniam*.

Beneficium quoad titulum Ordinandi.

3 Beneficium quod conſequitur jam Ordinatus ad titulum patrimonii, non ſuccedit loco tituli, in c. Epiſcopus, n 46. de Præbend. 73

3 Nec prohibetur reſignare a Conc. Trid. ib. n. 47. 74

Vide in verbo *Clericus quoad titulum*, & in ver. *Ordo quoad titulum*, & in ver. *Patrimonium*.

3 Beneficia conſtitui non debent, niſi ſufficientia ad congruam Clerici ſuſtentationem, in c. Cum jamdudum, n 29 de Præb 98

Beneficium quoad vacationem.

1 Beneficium vacans per profeſſionem, & matrimonium, poteſt dimitti coram Ordinario, in c. Non ſine, n. 40. de Arbitr. 692

1 Beneficium matrimonii cauſa dimiſſum non vacat ante matrimonium re ipſa contractum, ib n 42. 692

3 Beneficium Clerici, qui tribus edictis citatus infra ſex menſes non revertitur ad reſidentiam, confertur quaſi vacans ſine alia ſententia, in c. Ex tuæ, n. 13. de Cler. non reſid. 55

1 Beneficium non vacat per obitum beneficiati in tribus caſibus, ideſt ſi ſit ſuppreſſum, ſi Præbendæ non ſint diſtinctæ, & ſi ſit de menſa, in c. Cum acceſſiſſent, n. 11. de Conſt. 107

1 Beneficium annexum impetrari non poteſt, quia non vacat, in c. Dudum, n 31. de elect. 270

1 Beneficia promoti ad Epiſcopatum non vacant ante illius conſecrationem, & adeptam poſſeſſionem Eccleſiæ, in c. Quanto, n 27. de translat Epiſcop. 319

1 Idem ſi provisus fructus Epiſcopatus non acceperit, eo quod ad certum tempus alteri debeantur, ib n. 28. 319

1 Beneficia electi, & in Curia conſecrati conferuntur ex ſtylo Curiæ etiam ante adeptam Eccleſiæ poſſeſſionem, ib. n 29. 319

3 Beneficium ingredientis Religionem, an ſit alteri conferendum infra annum probationis, in c. Statuimus, n. 15. & ſeqq uſque ad n. 22. de Regular. 400

3 Quid de jure communi, ib. n. 16. 409

3 Et quid ex Concilio Tridentino, ib. n. 18. 410

3 Beneficium ingredientis Religionem, etiam eo conſentiente, aut reſignante, alicui conferri non poteſt, niſi intra duos menſes ante profeſſionem, nec reſignatio effectum ſortitur, niſi profeſſione ſecuta, ib. n. 18 & 22. 410

3 Reſignatio beneficii facta a Novitio in undecimo menſe a ſuſceptione habitus valida eſt, etiamſi profeſſio ultra annum differatur, ib. n. 19. 410

3 Beneficium ingredientis Religionem non vacat ante profeſſionem, & ideo alteri conferri non poteſt, ib. n. 20 & ſeqq. 410

3 Beneficium ingredientis Religionem ante pubertatem, quando alteri conferri poſſit, in c. Nullus, n. 8. de Regular. 318

2 Beneficium vacat per obitum proviſi, licet ſolam ſupplicationem ſignatam habeat, in c. Si quis, n. 32. de foro comp. 37

3 Beneficium Novitii vacat per propoſitum mutandi vitam abſolute, in c. Conſului, n. 34. de Regular. 401

3 Beneficium non vacat per votum Religionis, niſi illud ſit ſolemne, ib. n. 35. 401

3 Beneficia non vacant per promotionem ad Epiſcopatum, & adeptam poſſeſſionem, niſi poſt ſex menſes præfixos ad conſecrationem ſuſcipiendam, in c. De multa, n. 14 de Præbend. 118

3 Beneficium quandoque vacat de jure, ſed non vacat de facto, & e converſo, in c. Literas, n. 24. 27. & 30. de concreſſ. Præb. 196

3 Beneficium vacans de jure, licet non de facto, conferri poteſt ab Ordinario abſque eo, quod cogat detentorem ad dimittendum, ſed non a Delegato, & ccc, ib. n. 24. 196

3 Beneficium an vacare debeat de jure, vel de facto, vel utroque modo, ad hoc, ut conferri poſſit ab Ordinario, vel a Delegato, ib. n. 27. 196

3 Beneficium vacans de jure, ſed non de facto, an poſſit conferri priuſquam poſſeſſor facto ipſo renunciaverit, ib. n. 30. & ſeqq. uſque ad n. 36. 197

3 Quid ſi poſſeſſio ſit colorata, ib. n. 3. & 31. & 34. 197

3 Et quid ſi nullum habeat colorem, ib. n. 32. 197

3 Beneficium vacat per mortem coadjuti tam naturalem, quam civilem, in c. Ex parte, n. 10. & ſeqq. de Cler. ægrot. 162

3 Beneficium, vel officium minime vacans Papa non intendit conferre, in c. de Rectoribus, n.43. de Cler. ægrot. 160

Beneficium quoad unionem.

1 Beneficium annexum amittit nomen beneficii, & induit naturam beneficii, cui unitur, & fit illius prædium, in cap. Dudum, il ſecondo, n.31. de elect. 270

1 Et impetrari non poteſt, quia non vacat, ib.n 32. 270

Vide in ver. *Unio*.

3 Beneficium annexum induit naturam beneficii, cui perpetuo, & acceſſorie eſt unitum, in c. Licet, n 68 de Præb. 137

5 Beneficia unius diœceſis ex quacunque cauſa ab Epiſcopo uniri non poſſunt beneficiis alterius diœceſis, in c. Sicut unire, n.10. de exceſſ. Prælat. 207

3 Beneficium per annexionem Parochialis non fit Curatum, in c. Expoſuiſti, n.13. de Præb. 146

3 Beneficium etiam unitum computatur ad inducendam incompatibilitatem in eadem Eccleſia, in c. Literas, n 61. de conceſſ. Præbend. 199

Vide in ver. *Præbendarum ſuppreſſio*.

2 BENEPLACITUM Apoſtolicum non interceſſiſſe probatur ex regiſtris, in quibus non reperitur deſcriptum, in cap. Cum Eccleſia, n.22. de cauſ. poſſeſſ. & propriet. 110

2 Beneplaciti Apoſtolici præſumptio ex obſervantia quadraginta annorum non intrat, niſi data ſcientia ſpecifica, & patientia Papæ, in c. Dilectus, n.21. de Offic. Ordin. 597

3 Beneplacitum Apoſtolicum ex curſu triginta annorum cum obſervantia ſubſecuta, præſumitur etiam contra Eccleſiam de jure communi, in c Conſuetudines, n 45. de Conſuet. 195

2 Sive fuerit reſervatum, ſive non, ib.n.46 195

2 Secus poſt Bullam Urbani VIII ib. n.47. 195

2 Beneplacitum quamvis præſumatur ex obſervantia triginta annorum, etiam ubi agitur de magno præjudicio; tamen ex regiſtro probari poteſt non interveniſſe, ib. n.48. 195

2 BIGAMIÆ irregularitas cur inducta, in c. Super eo, n.38 de Bigam. 500

2 Apoſtoli prohibitio ſuper bigamia de quibus ordinibus intelligatur, ib.n.27. 499

2 Bigamiæ quot ſint ſpecies, in c. Nuper a nobis, n 2 de Bigam. 502

2 Bigamia vera quæ ſit, ib n 3. 503

2 Bigamia interpretativa quæ dicatur, ib.n.5. & 12 & ſeqq. 503

2 Et quæ ſimilitudinaria, ib n.6 503

2 Bigamiæ irregularitatem an incurrat Clericus in ſacris, vel profeſſus contrahens cum unica, & virgine, ib.n 6 & n ſeqq. 503

2 Bigamiæ pœnam non incurrit Subdiaconus contrahens cum vidua, niſi illa ſit corrupta, ib.n.8. 503

2 Bigamia vera an incurratur ex matrimonio cum vidua legitime contracto, & conſummato, ib.n 12. 503

2 Bigamia cur inducat irregularitatem, ib.n 13. 504

2 Bigamia etiam interpretativa per ſolemnem profeſſionem non aboletur, ib n 18. 505

2 Bigamia interpretativa eſt in duplici differentia, ib.n.22. 505

2 Bigamiam contrahens ex eo quod reddat debitum uxori adulteræ, Clericalem privilegium non perdit, ib.n.26. 505

2 Nec qui contraxit plura matrimonia de facto, ib n.27. 505

2 Bigamiæ irregularitatem an incurrat Clericus minorum Ordinum, vel laicus contrahens invalide matrimonium cum vidua, vel corrupta, ib n.40. & ſeq. uſque in fin. 507

2 Bigamiæ pœnam incurrit Clericus minorum Ordinum, vel laicus, qui ſecundam uxorem accepit de facto propter quodcunque impedimentum dirimens, ib n.44. 508

2 Bigamiæ pœnam inducit matrimonium invalide contractum in omnibus caſibus, in quibus contractum valide induceret bigamiam, ib.n.45. 508

2 BIGAMUS quamvis ordinari non debeat, tamen ſi ſecus fiat, characterem recipit, in c. Super eo, n.1 de Bigam. 497

2 Bigamus qua ratione ſit irregularis, ib. n.4 & 10. 497

2 Bigamus ordinari prohibetur non propter culpam, ſed propter Sacramenti defectum, ib n.10. 498

2 Bigami omni clericali privilegio nudati ſunt, & ſub anathemate prohibentur Tonſuram, vel habitum clericalem deferre, ib num 31. 499

2 Bigami, etiamſi cœlibes deficiant, prohibentur officii ab Epiſcopo in minorum Ordinum miniſteriis, ib. n.41. 501

2 Bigamus ordinatus ab Epiſcopo ad primam Tonſuram non habet Ordinis executionem, nec eſt capax beneficii, ib n.43. 501

2 Bigamus unde dictus, in c. Nuper a nobis, n.4. de Bigam 503

2 Bigami ex matrimonio valide contracto, & conſummato cum vidua, vel corrupta, ſpoliati ſunt omni privilegio clericali, ib. n 23. 505

2 Bigami, & viduarum mariti per omnia æquiparantur, ibid. num.24. 505

2 Bigami nudantur clericalibus privilegiis, ſi ſint in minoribus tantum Ordinibus conſtituti; ſecus in ſacris, ib.n.39. 506

4 Bigamus non eſt benedicendus, in cap. Vir autem, n. 2. de ſecund. nupt. 98

2 Epiſcopus ordinans Bigamum, quas pœnas incurrat, in cap. Super eo, n.2. de Bigam. 497

Vide in ver. *Diſpenſatio ſuper Bigamia*.

2 BIS de eodem hominis facto quæri non debet, in c. Accepimus, n.34. de ætat. & qualit. 433

2 BLASPHEMIÆ, ſeu adulterii punitio non comprehenditur correctionis morum appellatione, quando Epiſcopus judicialiter proceſſit, in c. Ad noſtram, n 24. de Appellat. 190

5 BONA FIDES excuſat a culpa, & pœna; ſed non convalidat actum nullum, in c. Super eo, n.15. de Crim. falſ. 180

5 Bona fides in his, quæ ſunt juris naturalis, poteſt excuſare a peccato, ſed non a reſtitutione, in c. Naviganti, n.81. de Uſur. 16d

Bonæ fidei poſſeſſor quis, & an, & quando faciat fructus ſuos.

Vide in vec. *Poſſeſſor bonæ fidei*.

1 Bona fides abeſſe præſumitur, ubi enormis læſio reperitur, in c. Super literis, n 3. de Reſcript. 159

1 BONA minorum alienari prohibentur ſine cauſæ cognitione, & decreto; nec valet laudum ſuper his prolatum, in c. Cum tempore, n.21. & 40. de arbitr. 696

1 Bona Eccleſiaſtica jure conſanguinitatis acquiri non debent, in c. Non ſine, n.48. de arbitr. 693

3 Bona Eccleſiaſtica ſunt Dei, in c. Ex parte, n 64. de Cler. non reſiden. 46

2 Bona Eccleſiarum, & Clericorum exempta ſunt a juriſdictione Principis ſecularis, jure tam Divino, quam humano, in c. Eccleſia S. Mariæ, n. 15 de Conſtit. 111

5 Bona Clerici damnati devolvenda ſunt in fiſcum Eccleſiæ, in c. Presbyteri, n.6 de pœnis. 281

1 Confiſcatio ex delicto Clerici fit Cameræ Epiſcopali, ubicunque ex delicto laici veniunt confiſcanda bona ipſius laici, ib. num.7. 282

5 Bona Clerici decedentis ſine hærede ex Teſtamento, vel ab inteſtato, devolvuntur ad Curiam Eccleſiaſticam, non autem ad Curiam Principis ſecularis, ib n.8. 282

3 Bona præſumuntur diſmembrata a Territorio, cui adjacent, in c. Nullus, n.24. de Paroch. 306

3 Bona Eccleſiarum ſunt patrimonium Jeſu Chriſti, in cap. Cum ſecundum, n 6. de Præb. 90

4 Bona Eccleſiarum pauperum ſunt, ib.n.32. 91

3 Bona ſunt acceſſoria ad perſonam, in c. Epiſcopus, n.31. de Præbend. 91

3 Bona patrimonialia Clericorum non gaudent privilegiis bonorum Eccleſiæ, niſi in caſibus in jure expreſſis, ib.n.35. 92

3 Et quid ſint hujuſmodi caſus, ib.n.41. 92

3 Bona patrimonialia Clericorum præſcribuntur ſicut bona laicorum, ib n.65. 92

3 Reſtitutio in integrum non competit Clerico in bonis patrimonialibus, ſicut competit in bonis Eccleſiæ, ib.n 37. 92

3 Compromittere poteſt Clericus in laicum de bonis patrimonialibus, non autem de bonis Eccleſiaſticis, ib n.38. 92

3 Bona patrimonialia, ad quorum titulum Clerici ordinantur, cenſentur quaſi dotalia, & alienari non poſſunt ſine licentia Epiſcopi, ib.n 40. 92

3 Bona patrimonialia Clericorum an, & pro qua parte ſint obnoxia ſolutioni onerum Cameralium, ib. n.41. 92

3 Bona ingredientis monaſterium acquiruntur eidem loco in ſpecie in quo eſt profeſſus tacite, vel expreſſe, in c. Quia ingredientibus, n.18. de teſtam. 255

3 Bona profeſſi in genere generaliſſimo ſunt religionis in genere, arbitrio Epiſcopi diſtribuenda, in c. Conſulti, num.28. de Regular. 400

3 Bona Clericorum de jure divino immunia ſunt a collectis, & impoſitionibus laicorum, in c. Non minus, n.4. de Immun. Eccleſ. 631

3 Bona Eccleſiarum quoad fundationem, manſum, vel dotem Eccleſiæ immunia ſunt a tributis, & oneribus laicalibus etiam privatis, & antea impoſitis, ib.n.8. 632

3 Bona tranſeunt ad Eccleſiam cum oneribus antea impoſitis, dummodo hujuſmodi onera ſint vera, realia, perpetua, & invariabilia, ib.n 9. 632

3 Bona poſtquam ſunt effecta Eccleſiæ, immunia ſunt a tributis, & oneribus laicalibus de novo imponendis, ib.n.10. 632

3 Bona patrimonialia Clericorum et bona Eccleſiarum quoad immunitatem a collectis a pari procedunt, ib n 16. 632

3 Bona Religioſorum, & bona Hoſpitalium immunia ſunt a collectis, & impoſitionibus laicalibus, ib.n.17. & 19. 632

3 Bona Eccleſiarum ſunt deputata publico uſui ſpirituali; laicorum vero pro uſu Reipublicæ mundanæ, ib n.47. 634

1 Bona patrimonialia Clericorum an gaudeant privilegio bonorum Eccleſiæ, in c. Conſuetudines, n.27. de Conſuetud 193

1 Bona Eccleſiæ collocari poſſunt ſub annuo cenſu, & in emphyteuſim concedi, ſervatis tamen ſolemnitatibus requiſitis, in c. Requiſivit, n.3. & 5. de in integr. reſtitut. 686

Bona in emphyteuſim, vel feudum concedi ſolita.

Vide in ver. *Feudalia bona*.

3 Bonorum appellatio Univerſitatem continent, ſicut hæreditas, in c. Ex literis, n.28 29. 46. & 56. de jurepatr. 517

3 Bonorum appellatione veniunt etiam jura, & actiones, ibid. num 30. 517

3 Præſertim ſi adſit dictio univerſalis, *Omnia*, ib.n.31. 517

3 Etiam in materia odioſa, ut confiſcationis bonorum omnium, ib. num.32. 517

3 Bonorum omnium, ac jurium appellatio non continet univerſitatem, quando eſt reſtricta ad certum locum, alias ſecus, ib.n 47. & ſeqq. 519

2 Bona patrimonialia Clericorum non ſunt de foro laicorum, nec eorum ſtatutis ligantur, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.32. de Conſtitut. 98

2 In bonis a Jo: Galeatio donatis monaſterio Carthuſiæ Papien. fiſcus Regius Ducatus Mediolani nil prætendere poteſt, nec Magiſtratus Extraordinarius ullam juriſdictionem ſibi vindicare, in c. Verum, n.21. de for. compet. 61

2 Sed ipſorum dominium habet Carthuſia cum onere tamen diſtribuendi in pauperes annuos flor. 10 mil. aur., ib.n.22. & ſeqq 61

2 Et eorum augmentum ſpectat ad Carthuſiam, non ad pauperes, vel quoſcunque, ib n.23. 61

Vide in verbo *Baronia*.

5 Bonorum appellatione etiam beneficia Eccleſiaſtica continentur, in c. Ad abolendam, n.32. de Hæreticis, 91

3 Bo

3 Bonorum diviſionem frater major facit, & minor eligit, ſecundum opinionem Canoniſtarum, in c. Si Epiſcopus n.5. & 13. de Paroch. 302
2 Et major intelligitur non reſpectu ætatis, ſed reſpectu adminiſtrationis, ib.n.7. 302
Vide in verbo *Diviſio*.
3 Bona ſtatim atque ſunt donata Eccleſiæ, ſunt immediate acquiſita Deo, in c. Relatum, n.37. Ne Cler. vel Monach. 668
Vide in verbo *Res Eccleſiæ*.
1 BONIFACIUS II. in Concilio Romano Vigilium ſibi ſucceſſorem inſtituit, ſed factum illud in Synodo iterum congregata fuit ab omnibus reprobatum, in cap. Accepimus, n.22. & 60 de Pactis. 661
1 BONUS quilibet præſumitur, in c. Cum in jure, num.5. de off. pot. Jud Deleg. 533
1 Fallit in quinque caſibus, & præſertim cum agitur de præjudicio alterius, ib.n.6. 533
1 BOVES aratorii executioni non ſunt obnoxii, in c. Innovamus, n.11. de Treuga, & pace. 638
1 Boves aratorii, & inſtrumenta ruſtica in diſtrictu urbis quibus gaudeant privilegiis, ib.n.12. 638
5 BRACHII ſecularis invocatio de jure communi eſt remedium extraordinarium; ſecus poſt Concilium Tridentinum, in c. Pervenit, n.31. de Adulter. 151
5 Brachii ſecularis auxilium qualiter ab Epiſcopis ſit implorandum, ib n.37. 152
5 Brachii ſecularis invocatio eſt arbitraria Epiſcopo etiam contra laicos, in c. Licet, n.27. de pœnis. 287
2 Brachii ſecularis auxilium Eccleſia poteſt implorare, & judex laicus illud præſtare tenetur, in cap. Cum non ab homine, n.32. de Judic. 18
3 BREVIARIO Monaſtico reformato utentes gaudent iiſdem privilegiis, quibus gaudent utentes Breviario Romano, in c Presbyter, de celebrat. Miſſar. 574
5 BULLARUM expeditio non requiritur ad gratiæ perfectionem, ſed tantum ad illius probationem, in c. Præterea, n.85. Ne Prælat. vices ſuas. 75
5 Bullæ non ſunt producendæ, niſi ubi agitur de canonizanda gratia, ib.n.86. 75
1 Proviſus per Papam in Conſiſtorio eſt verus Prælatus ante levatas Bullas, in c. Nihil, n.17. de elect. 299
1 Promoti, vel etiam confirmati ad Cathedrales, vel Regulares Eccleſias, non debent per Eccleſiam recipi tanquam Prælati, niſi literas promotionis, vel confirmationis oſtendant, in c. Qualiter, n.4 de elect. 266
1 Promotus in Conſiſtorio ante oſtenſas Bullas non poteſt quidquam de bonis Eccleſiæ adminiſtrare, etiam ſi habeat certiſſimum nuncium ſuæ promotionis, ib.n.5. 266
1 Et contraveniens, aut literas infra annum non expediens eſt ipſo jure privatus, ib.n.7. verſ Tu vero. 267
1 Literæ non ſunt de ſubſtantia gratiæ, ſed probationis, ib n.7. 267
1 Gratia ante confectionem literarum eſt informis, & imperfecta, ib. d. n.7. 267
Vide in verbo *Literæ*.
5 Bulla Cœnæ non ſolum tollit præteritas conſuetudines, & præſcriptiones contra impedientes juriſdictionem ordinariam, ſed etiam futuras impedit inchoare, & inchoatas interrumpit, c. Pervenit, n.44. de Adulter. 152
1 Publicatur quotannis ad damnanda, & vitanda Eccleſiis, & perſonis Eccleſiaſticis præjudicialia, cum eorum uſibus, & obſervantiis, etiam immemorabilibus, in c. Conſuetudines, n.63. de Conſuet. 196
5 Bulla Clementis VI. ſuper tranſlatione Capituli Leodienſis ex cauſa rebellionis contra Epiſcopum refertur, in c. Cum ex injuncto, n.55. de Nov. oper. nunciat. 232
2 Bulla Clementis VII. contra illegitimos an fuerit correcta per Concilium Tridentinum, in c. Ad extirpandas, n.17. de fil. Presbyter. 471
2 Sex differentiæ inter jus commune, & jus noviſſimum conſtitutionis Clementis VII. & Concilii Tridentini circa ſucceſſionem illegitimorum in beneficiis parentum, ib.n.20. uſque ad num 26. 471
Vide in verbo *Filius illegitimus*.
1 Bulla Clementis VII adimens in criminalibus privilegium fori Clericis dominii Reip Venetæ refertur, in cap. Ad audientiam, il ſecondo, n.122. & 127. de Reſcript. 184
1 Bulla Clementis VIII. de Conſervatoribus an ſit innovanda, & cum quibus additionibus, & clauſulis, in cap. Si Clericus, n.39. de foro compet. 55
2 Conſtitutio de Conſervatoribus compilatur in Congr. Conc. ib. num.43. 56
2 An ſit contra Concilium Tridentinum, ib.n.53. 57
Vide in verbo *Conſervatores*.
3 Clementis VIII. Decreta de Novitiis non recipiendis, niſi in Conventibus deſignatis, expenduntur, in cap. Cum virum, n.49. de Regul. 370
Vide in verbo *Novitius in Conventibus deſignatis*,
Et in verbo *Profeſſio in Conventibus deſign.*

Bulla Cruciata.

Vide in verbo *Oratorium*.
3 Bulla Cruciatæ interpretari debet, ut minus deroget juri communi, & Concilio Tridentino, quam fieri poteſt, in cap. Auctoritate, n.30. de Cenſib. 555
5 Cruciata non obſtat, quominus Religioni S. Antonii liceat colligere eleemoſynas forma a S. Congreg. Conc. præſcripta, in c. Cum ex eo, n.28. de Pœnit. & remiſſ. 310
Bulla Eugeniana. Vide in ver. *Eugeniana Conſtitutio*.

1 Bulla Gregorii XIII. an reſtringat numerum perſonarum, quas viſitatores de jure poſſunt ſecum ducere intra clauſtra Monaſterii Monialium, in c. Ut juxta, n.41. de Off. Ordinar. 594
1 Bulla Greg. XV. in electione Papæ per ſcrutinium habet præcipuam rationem ſecreti, in c. Licet de vitanda, n.85. de elect. 239
Vide in ver. *Electio Papæ*.
Bulla Gregorii XV. de exemptorum privilegiis.
Vide in verb. *Regulares quoad Confeſſiones*.
Et in ver. *Monaſterium Monialium quoad clauſuram*.
Bulla Gregorii XV de Conſervatoribus.
Vide in ver. *Conſervatores*.
Et in ver. *Regulares quoad Conſervatores*.
5 Bulla Gregorii XV. de exemptorum privilegio, per quam ſit redditus ad jus commune, eſt favorabilis, & late interpretanda, in c. Quanto, n. 23. de Privileg. 276
3 Bulla S. D. N. Innocentii X. ſuper receſſu Cardinalium a ſtatu Eccleſiaſtico ſine licentia Papæ, & reditu eorum ad Romanam Curiam, in c. Ex geſtis, n.22. de Cler. non reſid. 28
5 Conſtitutio ejuſdem circa ſtatum Regularium compilata in Congregatione refertur, in c. Non amplius, n. 10. verſ. Sed quia Decreta, de Inſtit. 172
3 Bulla Innocentii X. ſuppreſſionis parvorum Conventuum Italiæ, & Inſularum adjacentium, in Congr. ſuper ſtatu Regular. compilata, in c. Relatum, n.46. Ne Cler. vel Monach. 670
3 Refertur, ib. n.47. 670
3 Cauſa ſuppreſſionis, ib.n.48. 670
3 Suppreſſio, & reductio ad ſtatum ſecularem, ib.n.49. 670
3 Reſervatio facultatis Congregationis, & reſervatio jurium fundatorum, ib.n 50. 671
3 Terminus præfixus ad dimittandos Conventus ſuppreſſos coram loci Ordinario, ib.n.51. 671
3 Facultas Regularium aſportandi prophanam ſupellectilem, ib. num.52. 671
3 Pœnarum adjectio, ib.n.53. 671
3 Prohibitio facienda Divina in Conventibus ſuppreſſis ſub pœna interdicti, ib n 54. 671
3 Ordinariorum facultas expellendi Regulares a Conventibus ſuppreſſis, & cetera, ib.n.55. 671
3 Deputatio Sacerdotum ſecularium ad Curam animarum dictis Conventibus incumbentem, ib n.56. 671
3 Applicatio bonorum, ib. n.57. 671
3 Prohibitio erigendi nova loca Regularia, ib.n.58. 671
3 Declaratio intentionis Papæ providendi extra Italiam, ib.d. num.59. 675
3 Obſtaculorum remotio, ib d. n 59. 671
3 Contrariorum derogatio, ib n 60 671
3 Archiepiſcopi Gneſnenſis literæ ad Innocent. X. pro extenſione Bullæ ad Regnum Poloniæ, ib. n.61. 672
5 Bulla Julii II. an ſit intelligenda de illa tantum ſimonia, quæ notoria eſt, in c. Nobis, n.12. & 78. de Simon. 39
5 Irritat electionem Papæ factam per ſimoniam etiam conventionalem, ib n 13. 39
5 An irritet electionem, quando ſolus electus ſimoniam committit, non autem eligentes, ib. n.25. uſque ad n.30. 40
5 An comprehendat electum per ſimoniam ab alio commiſſam ipſo ignorante, ib.n.53. & 71. 42
5 Supponit crimen in ſimoniace electo, cui graviſſimas pœnas infligit, ib.n.72. 43
5 Intelligi debet de ſimonia vera, non autem de præſumpta, quæ elicitur ex ſcientia, & taciturnitate electi, ib. n.101. 46
Et in ver. *Electio Papæ per ſimoniam*.
5 Bulla Nicolai V. ſuper exemptionibus cenſuum in Regno Siciliæ ad rationem decem pro centenario continet diſpenſationem in c. In Civitate, n.20. de Uſuris. 156
Vide in ver. *Cenſus*.
1 Bulla Pii IV. in quo immutaverit jura antiqua quoad juriſdictionem Cardinalium, Sede vacante, in caſibus urgentis neceſſitatis, & imminentis periculi, in c. Cum olim, n.61. de major. & obed. 628
1 Et quid ſtatuerit de illorum authoritate circa ſtatum temporalem Romanæ Eccleſiæ, ib.n.63. remiſſive. 628
Vide in ver. *Cardinales Sede vacante*.
Bulla Pii IV. prohibens Tridentini Concilii interpretationem.
Vide in ver. *Tridentini Concilii interpretatio*.
Bulla Pii IV. contra decoctos. Vide in ver. *Ceſſio bonorum*.
5 Bulla S. Pii V. ſuper collatione Parochialium Eccleſiarum expenditur, in c. Eam te, n.31. & ſeqq. uſque ad n.36. de ætat. & qualit. 407
1 Bulla S. Pii V. recipit interpretationem paſſivam a jure communi, ib.n.34. 406
1 An obſtet, quominus Ordinarii ſuis, ut dimittentium conſanguineis, &c. conferre poſſint Parochiales per dimiſſionem vacantes ob alterius Parochialis aſſecutionem, in c. Non ſine, n.34. & n. ſeqq. uſque in fin. de Arbitr. 692
1 Verbum *admittentium* in eadem Bulla mendoſe appoſitum, ib. num.45. 693
1 Quoad pœnam requirit temeritatem, & præſumptionem, ib. num 50. 693
Habet locum etiam in Parochialibus per reſignationem vacantibus, quæ per concurſum conferuntur, ib n.52. 693
3 An prohibeat, ne Epiſcopus conferat nepoti ſuo beneficium vacans per aſſecutionem alterius incompatibilis, in c. Dilecto, n.4. de Præb. 112
Vide in ver *Reſignatio*, *Beneficium quoad reſignationem*.
2 Bulla S. Pii V. declarans Societatem Jeſu eſſe Mendicantem, expenditur, in c. In præſentia, n.106. & n. ſeqq. uſque ad n. 112. de probat. 140

3 Bulla S. Pii V. contra recitantes Divinum Officium refertur, in c. Presbyter, n. 21. & ſeqq. de celebr. Miſſae. 574
3 Bulla S. Pii V ſuper Breviario Romano quoad Officium Beatæ Mariæ Virginis expenditur, ib. n. 32 & ſeqq. uſque in fin. 575
3 Bulla S. Pii V. de Novitiis non recipiendis niſi poſt decimum-octavum annum, an, & quomodo ſit temperanda, in cap. Cum virum, n. 47 de Regul. 370
Bulla S. Pii V. Durum nimis.
Vide in ver. *Simonia quoad Canonicos*.
Bulla S. Pii V. de non infeudandis locis Romanæ Eccleſiæ.
Vide in ver. *Papa quoad infeudationem*.
3 Conſtitutio S. Pii V. ſuper adminiſtrationem Sacramentorum in Indiis non eſt revocata, ſed non ſuffragatur niſi in locis ubi non ſunt Parochi, in c. Sane, il ſecondo, n. 66. de offic. & poteſt. Judic. Deleg. 426
3 Bulla Sixti V. præcipiens Epiſcopis, ut examinent qualitates ordinandorum, intelligenda eſt de propriis ſubditis tantum, in c. Cum ſecundum, n 57. de Præb. 93
De hac Bulla.
Vide in ver. *Ordines quoad Titulum*.
3 Bulla Sixti V. diſponens aliquos non eſſe admittendos ad profeſſionem niſi prius facta inquiſitione de eorum qualitatibus, inducit formam, in cap. Qui Presbyterum, n 3d. de pœnit. & remiſſ. 294
2 Bulla Sixti V. contra illegitimos redacta fuit ad terminos juris a Gregorio XIV. in c. Ut filii, n. 17. de Filiis Presbyt. 462
3 Bulla Urbani VIII. improbans, & caſſans quæcunque præjudicialia Sedi Apoſtolicæ, vel juriſdictioni, aut libertati Eccleſiæ, Eccleſiis, & perſonis Eccleſiaſticis, earumque bonis, ac juribus, per partes refertur, in cap. Conſuetudine, n. 59 & ſeqq. uſque in fin. de Conſuetud. 196
De hac Bulla vide in c. Eam te, a n 4. de Reſcript.
Vide in ver *Conſuetudo contra Eccleſiam*.
3 Bulla Urbani VIII. ſuper reſidentia Epiſcoporum refertur, in c. Qualiter, n 11. de Cler. non reſid. 50
Vide in ver. *Epiſcopus quoad reſidentiam*.
2 Bulla Urbani VIII. ſuper præſervatione jurium Sedis Apoſtolicæ, & inferiorum Eccleſiarum, tollit conſuetudines etiam immemorabiles, & cum fama privilegii, in cap. Meſſana, n. 17 de elect. 305
3 BURGI Sancti Domini erectio in Epiſcopatum non obſtat juriſdictioni Præpoſiti Buſeti, in c. Cum veniſſent, n. 10 de Inſtitut. 182
3 Quæ juriſdictio eſt cumulativa cum Epiſcopo, ib. n. 10. 182

C

3 CADUCITAS cenſetur remiſſa, ſi dominus Canonem accipiat, in c. Potuit, n 10 de Locat. & Conduct. 227
3 Sive ſit Canon temporis futuri, ſive præteriti, ib. n. 12. 227
3 CÆCITAS non eſt juſta cauſa removendi aliquem ab officio prius obtento, quamvis ſit officium Eccleſiaſticum, in cap. Cæterum, n 39 & 44 de Reſcript. 143
3 Et quamvis detur principaliter propter exercitium, & non propter Dignitatem, ib. n 62. & ſeqq. uſque in fin. 144
Vide in ver. *Officium*, *Officialis*.
3 CÆCUS non tenetur Horas Canonicas recitare, In cap. Licet, num. 143 de Præb 142
3 Nec choro intereſſe, & tamen lucratur diſtributiones, ibidem num 144 142
3 Cæcitas non privat voto quod quis haberet, ſi cæcus non eſſet, ib num. 145. 142
2 Cæcus non numeratur inter perſonas miſerabiles, niſi ſit pauper, in c. Significantibus, n. 39. de off. Delegat. 540
2 Sed contra, ib. n 50. 541
2 Cæcitatis calamitas quanta ſit, ib. n 50. & 52. 541
2 Cæcitas corporis, & cæcitas mentis quid ſint, ib. n. 50. 541
2 Cæci, & ſenio confecti, licet divites, ſunt pauperibus miſerabiliores, ib. n. 52. 541
3 Cæcus ad collectas cogi non debet, in cap. Licet, n. 3. de Cenſibus. 538
3 Cæcus eſt perſona miſerabilis, & peccatum eſt inhumanitatis eum affligere in ſolutione collectæ, ib n. 2 & 13. 538
3 Cæco inopia laboranti ſubveniendum eſt per impoſitionem collectæ, ib n. 4. 538
3 Jus Canonicum an potuerit ſtatuere, ut cæcus laicus ad collectas cogi non debeat, etiam in terris Imperii, ib. n. 6. 12. & 21. uſque ad n. 29. 539
3 Cæcus eſt de foro Eccleſiæ tanquam miſerabilis perſona, ibid. num 8. 539
3 Cæcus non pauper an ad collectas teneatur, & de quo cæco intelligatur hoc cap, ib. n 9. & ſeqq. uſque ad n. 15. 539
3 Cæcus non pauper a quibus collectis ſit immunis, ib. n. 15. & ſeqq. uſque in fin. 540
3 Cæcus ſi ſit ſapiens, cogi poteſt ire ad Concilium, & conſulere, ib n. 23. 541
3 Officialis Pœnitentiariæ an ex ſola cauſa quod cæcus evaſit, juſte potuerit per literas Papales ab officio removeri, & alius in ejus locum ſubrogari, adeo ut privatio, & proviſio hujuſmodi ſit caſſanda per Pontificem ſucceſſorem, in c. Conſultationibus, 24 & ſeqq. uſque in fin de Cler. ægrot. 165
3 Cæcus quamvis ad novum Magiſtratum adſpirare prohibeatur, tamen retinet magiſtratum prius acceptum, ib. n. 42. 166
3 Idem in furioſo, n. 43. 166
3 Cæci ſunt Epiſcopi erga nepotes, in cap Accepimus, n. 46. de Pactis. 664
3 Cæcus an teneatur choro intereſſe, ita ut alioquin non lucretur diſtributiones quotidianas, in c. Cum percuſſio, num. 12. & ſeqq. uſque ad n. 28. de Cler. ægrot. 155
3 Cæcus excuſatur a muneribus perſonalibus, ib. n. 23. 156
3 Cæcus non tenetur dicere Horas Canonicas, ib. n. 25. 156
3 Cæcus tanquam miſerabilis perſona eſt ſub protectione Eccleſiæ, ib n. 26. 156
3 Cæcus retinet Magiſtratum, & officium prius obtentum, in c. De rectoribus, n. 33. & 41. de Cler. ægrot. 159
3 Electus, & confirmatus, qui ante conſecrationem officium linguæ, vel oculorum amittit, conſecrari non debet, ſed in totum amoveri, in c. Conſultationibus, n. 7. de Cler. ægrot. 164
3 Et quid in inferiori Prælato, ib. 164
2 Cæcus qui perdit viſum, non perdit officium, in c. Cæterum, n. 40. de Reſcriptis. 143
3 Senatorium ordinem retinet, & judicantis officio fungitur, ib. num. 41. 143
3 Retinet Magiſtratum prius acceptum, ib. 143
3 A tutela non removetur, ſed datur illi curator, vel coadjutor, ib. n. 43. & 73. 143
3 Cæcis eſt miſerendum, & eis de novo ſubveniendum, ibidem num. 59. 144
3 Cæcus non poteſt dici inhabilis ad Officium, vel Magiſtratum, nec reſpectu tituli, nec reſpectu exercitii, ib. n. 81. & ſeqq. uſque in fin. 145
3 Non excuſatur a conſilio, vel patrocinio, ib. n 82. 145
3 Si ſit ſapiens, cogi poteſt ad Conc & conſulere, ib. n. 83. 145
3 Non privatur voto, quod alias haberet, ſi cæcus non eſſet, ib. num. 84. 145
Vide in v. *Officium*, *Officialis*, *Cæcitas*, *Mutus*, *Infirmus*.
3 Non dicitur inhabilis ad legendum, vel ſcribendum, cum a lege ſit habilitatus ad hæc implenda per ſubſtitutum, ib. n. 85. 145
3 Cæcis vis ingenii, & intellectus perſpicacior ſit, ib. num. 86. & ſeqq. 146
3 Cæcus poteſt contrahere, & donare inter vivos, ſicut quilibet alius, in c. Cum eſſes, n. 86. de teſtam. 273
3 Cæcus de jure communi eſt inhabilis ad teſtandum niſi ſervata forma l. Hæc conſultiſſima, C. Qui teſtam. fac. poſſ. ibid. num. 96. 273
2 CÆLESTINUS Papa de mane conferebat gratiam, & de ſero auferebat, & alteri conferebat, in c. Cum olim, n. 8. de ſent. & re judicata. 284
2 CALICIS, & patenæ traditio ex ſententia antiquorum Canoniſtarum non eſt de eſſentia Ordinis Sacerdotalis, in c. Cum veniſſet, n. 4. de ſacr. Unct. 444
2 Eadem ſententia quibus fundamentis nitatur, ib. n. 10. 445
Reliqua vide in ver. *Character*.
3 Calix, & Chriſma ab Epiſcopo conſecrata quocunque portantur ſunt ab omnibus veneranda, in c. Audivimus, n. 26. de relig. & vener. Sanctor. 604
3 CALVINISTARUM error circa Sacramentum Baptiſmi, in c. Si quis puerum, n. 2. de Baptiſ. 590
3 Calviniſtæ etſi nullam vim tribuant Baptiſmo, tamen debitam ſervant materiam, & formam, & neceſſariam habent intentionem ad baptizandum, ib n. 18. 592
3 CAMERARII, & Pœnitentiariorum Papæ officium mortuo Papa non expirat, iiſque deficientibus poteſt Collegium Apoſtolicum alios ſubrogare pro tempore vacationis, in cap. Cum olim, n. 58. de maior. & obed. 628
3 Camerarius Papæ cum adminiſtrationem habeat cum juriſdictione, dici poteſt habere Dignitatem, in c. Ad hæc, n. 40. de Præb. 87
2 CAMERA an poſſit redimere officia, & loca montium pro pretio, quo in prima erectione condita fuerunt, vel potius pro pretio ultimarum venditionum, in c. Ex epiſtolæ, num. 9 & ſeqq. in fin. de probat. 125
2 Loca montium ceſſante pacto de redimendo an poſſint per Cameram redimi, ib. n. 17. uſque in fin. 126
5 CAMPANÆ in Oratoriis publice teneri non poſſunt, In cap. Parentibus, n. 5. & 22. de privileg. 242
5 Campanas habere in loco publico, & elevato eſt ſignum loci publici, & ſacrati, ib. n. 2. 241
5 Campanarum plurium, quæ ſint cauſæ, ib. n. 10. & n. 12. & 22. 242
5 Campanarum ſonus eſt adinventus ad convocandam populi multitudinem ad audiendum verbum Dei, ib. n. 12. & 22. 242
5 Campanulas habere, & privatim pulſare non eſt prohibitum Religioſis in eorum officinis, & in privatis Oratoriis, ib. n. 21. & 24. 243
5 Campanam in privato Oratorio Religioſis publice tenere, & pulſare non licet, ib. n 22. 243
3 Campanarum uſus multiplex, & ad quid fuerit adinventus, in c. Cuſtos Eccleſiæ, n. 3. & ſeqq. de off. Cuſtod. 517
3 Campanæ cur benedicantur, ib. n. 6. 517
3 Tintinabulorum ſex ſunt genera, ibid. num. 7. 518
5 CANCELLARIA an, & quando ab Epiſcopo vendi poſſit, aut locari ſub annuo cenſu, in c. Quoniam, num. 25. Ne Præl. vic. ſuis. 78
Vide in ver. *Juriſdictionis venditio*.
5 Clementis VIII. Decretum, ne Prælati Cancellarias ſuorum tribunalium locent, ſed illas per proprios miniſtros mercede conductos exerceant, ib. n 23. 79
5 CANCELLARIUS pro ſingulis literis dimiſſoriis, ſeu teſtimonialibus decimam unius aurei partem poteſt accipere, ib. num. 26. 79
5 Item pro qualibet ſcriptura collationis, vel inſtitutionis poteſt accipere mercedem ſuo labori convenientem, quæ omnibus computatis unum aureum non excedat, ib. n. 27. & 29. 79

5 Et

5 Et quartam partem ducati pro examine teſtium in executione literarum Apoſtolicarum, ib. n. 31. 79
5 Dummodo ei nullum ſalarium pro officio exercendo conſtitutum ſit, & ex illius commodis Epiſcopo nihil emolumenti directè, vel indirectè provenire poſſit, ib. n. 38. 79
1 Cancellaria non dat literas laico contra laicum ratione peccati, vel pacti, ſeu contractus bonæ fidei, niſi de antiqua conſuetudine ad Curiam ſpectet cognitio, in cap. Antigonus, n. 12. de pactis. 640
5 Cancellaria derogat patronatui mixto unius laici, & plurium Clericorum, & non dat de reſervato, in c. Cum propter, n. 24. de jurepatronatus. 533
Reliqua vide in ver. *Notarius*.
3 Cancellarii, ſeu Actuarii Epiſcoporum ubique ſunt laici, in c. Sicut te, n. 23. de Cler. vel Mon. 680
5 Cancellarius quam mercedem poſſit accipere pro qualibet ſcriptura collationis, vel inſtitutionis, in c. In ordinando, n. 31. 34 & 35. de ſimon. 38
3 CANICIES quale indicium ſit ſenectutis, in c. Cum ſis, n. 18. de converſ. conjug. 436
3 CANONES editi a Papa in Concilio dicuntur Conciliares quoad effectum derogationis, in c. Ea parte, n. 15. & ſeqq. de Capell. Monac. 505
3 Canones ita ſunt interpretandi, ut minus corrigant jus commune, quam fieri poſſit, in cap. Cum in cunctis, §. Inferiora, n. 26. de elect. 257
1 Canon imponens pœnam ipſo jure ſuper facto per aliud jus jam damnato dicitur illius executivus, ib. n. 32. 257
1 Canonum violatores deterentur tam ab obtentis, quàm obtinendis, in c. Dudum, il ſecondo, n. 2. de elect. 208
5 Canoni ſtandum eſt etiam in terris imperii, & in foro ſeculari in materia, in qua non eſt expreſſa deciſio juris Civilis, ſed tantummodo ſunt opiniones inter Legiſtas, in c. Interfeciſti, n. 21. de homicid. 823
2 Canones, & leges interpretari is tantum poteſt, qui poteſt condere, in c. Cum veniſſent, n. 12. de judiciis. 20
2 Canonum diſciplina eſt Theologiæ ſub alternata, ibid. n. 101. 30
2 Canonum ſtatuta Principum Conſtitutionibus adjuvantur, ibid. num. 56. 25
2 Canonum Apoſtolorum primus expenditur, in c. Requiſivit, n. 87. de Ordin. ab Epiſ. 384
1 Canones ignorare periculoſum eſt Theologis, & Catholicis omnibus, in c. Cum ſit ars, n. 11. de ætat. & qual. 435
3 Canon Provincialis Concilii allegari poteſt ad deciſionem cauſarum, in ea parte quæ clauſa eſt in corpore juris, in c. Antigonus, n. 14 & n. 20. verſ. Ad hanc difficultatem, de Pactis. 640
5 Canones non ligant Papam, ſicut nec leges Imperatorem, in c. Cum pridem, n. 66. de Pactis. 658
3 Canones Apoſtolorum quot ab Eccleſia recipiantur ut Canonici, in c. Si quis ſave, n. 8. de pecul. Cler. 248
5 Canonibus Apoſtolorum præjudicatur per poſteriores Canones, in c. Nonnulli, n. 45. de reſcript. 171
1 Codex Canonum qui ſit, in cap. Statuimus, n. 43. de ſuppl. neglig. Prælat. 353
5 Canonis imperantis, vel prohibentis transgreſſio ex ſui natura eſt culpa lethalis, c. A crapula, n. 11. de vita, & honeſt. Cler. 6
2 Canonis privilegium non extenditur ad uxores Clericorum, nec ad alias perſonas non Eccleſiaſticas ſori privilegio gaudentes, in c. Nullus, n. 45. 58. & 61. de foro compet. 48
2 Canonis privilegium an fuerit ademptum Clericis non habentibus qualitates, c. d. ſeſſ. 23. Concilii Tridentini, in c. Si quis, n. 72. & ſeqq. uſque in finem de foro compet. 41
2 Canonis privilegium facilius amittitur de jure communi, quam privilegium fori, ib. n. 74. 41
3 Canones a legibus diſcrepantes in materia civili, & inter laicos ſervari debent in terris Eccleſiæ, non autem in terris Imperii, in c. Licet, n. 2. de cenſib. 541
3 Canones non dedignantur leges Gentilium imitari, in c. Nulla, n. 16. de conceſſ. Præb. 186
3 Canonum inſtituta beneficiorum pluralitatem prohibentia unde originem duxerint, in cap. Quia nonnulli, n. 3. de Cler. non reſid. 29
1 Canonum ſtatuta quot modis accipiantur, c. Canonum ſtatuta, n. 5. de conſtit. 15
1 Canones transgredi non licet in Eccleſiaſticis negotiis, vel judiciis, & proprium ſenſum ſequi, ib. n. 8. 15
5 Canonis appellatione in latiori ſignificatione venit omnis Conſtitutio Eccleſiaſtica, ib. n. 11. & 18. 16
1 Canon ſtrictè accipitur pro Conſtitutione in generali Concilio edita, ib. num. 19. 16
5 Canones qui dicantur ex ſtylo Concilii Tridentini, ib. n. 20. 16
5 Canonis nomine frequentius uſurpantur Conſtitutiones in corpore juris clauſæ, ib. n. 21. & ſeqq. 16.
1 Clauſula in his quæ ſacris Canonibus, Trid. Conc. Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis non adverſantur, de quibus Canonibus intelligatur, ib. n. 23. 16
1 Canones fidei non continent jus novum, ſed juris Divini declarationem, ib. num. 25. 17
1 Canonum appellatione an veniant ſtatuta Epiſcopi, ib. n. 27. & ſeqq. uſque ad n. 37. 17
1 Quid in materia odioſa, & pœnali, n. 28. 17
1 Et quid in materia favorabili, n. 30 17
1 Canonis appellatione in materia favorabili venit etiam Conſtitutio Capituli, ib. n. 31. & 33. 17
5 Canonis appellatione indiſtinctè venit ſtatutum Epiſcopi, ſi a Papa ſit confirmatum, in d. cap. Canonum ſtatuta, n. 35. de Conſt. 17
1 Et idem ſi ſtatutum ſit ſecundum terminos juris communis, ibid. num. 36. 17
5 Canones omnes ſunt in præcepto, ib. n. 47. 18
5 Canonum transgreſſores ex contemptu, vel neglectu, aut concupiſcentia, qualiter peccent, & puniantur ib. n. 48. 18
1 Canonum conditori, & Vicario Creatoris ſubjecta eſt omnia creatura, ibid. n. 56. 19
4 Canonum antiquorum rigor cur noſtris temporibus non ſit uſquequaque obſervandus, in c. Non debet, n. 6. de conſang. & affinit. 71
1 Canone, vel lege deficiente recurrendum eſt ad rationem naturalem, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 48. de conſtit. 100
5 Canones loquentes de Epiſcopis, & Diœceſanis, verificantur etiam in inferioribus habentibus juriſdictionem quaſi Epiſcopalem, in his, quæ juriſdictionis ſunt, in c. Pervenit, n. 15. de ſent excomm. 328
1 Canones Concilii Tridentini circa dogmata juris Divini ſunt declarationes, & ideo non incipiunt obligare a Kal. Maii 1564. ſicut aliam Decreta reformationem concernentia, ſed a Divina inſtitutione, in c. Quoniam, n. 55. de conſtit. 136
1 Conſtitutiones canonum ligant omnes, & eorum ritu tam in procedendo, quam in decidendo judicia ſunt regulanda, in c. Canonum ſtatuta, n. 8. de conſtit. 15
1 Conſtitutiones Canonicæ ab omnibus ſunt ſervandæ tam in foro externo, quam in foro conſcientiæ, ibid. num. 9. 15
1 Ligant omnem creaturam, ib. n. 55. 19
1 Et an hoc ſit reſtringendum ad ſubditos, ibid. & n. ſeqq. uſque ad num. 93. 19
1 Conſtitutiones Decretorum ſingularibus opinionibus ſunt præferendæ, in c. Ne innitaris, n. 1. de conſtit. 30
1 CANONIA non datur ſine Præbenda, in c. Cùm pridem, n. 96. de Pactis. 655
1 Jus Canoniæ ſpirituale eſt, & invendibile, in d. c. Cùm pridem, num. 135. 658
5 Canonia poteſt obtineri cum beneficio curato de jure communi, ſecus poſt Concilium Tridentinum, in c. Cùm capella, num. 5. de privileg. 254
5 Jus Canoniæ eſt ſpirituale, & non cadit in laicum, in c. Tua nos, n. 2. de ſimon. 57
1 Canonia poteſt eſſe actu ſine Præbenda, ſed non ſine ſpe, & expectatione futuræ Præbendæ, in c. Cùm M. n. 17. de conſt. 113
1 Canonia aliud eſt, aliud Præbenda, ib. n. 25. 114
1 Canonia quid ſit, ib. n. 26. 134
5 Canonia non datur ſine Præbenda, in c. Olim, n. 37. de verbor. ſignif. 282
3 Canonica portio an de oblationibus Epiſcopo debeatur, in c. Paſtoralis, n. 33. de his quæ fiunt a Prælat. 315
3 Canonica portio, quæ ex relictis piis jure debetur Epiſcopo, præſervata eſt a Conc. Trid. in c. Venerabili, n. 17. de cenſ. 551
Vide in verb. *Præbenda*.
3 CANONICATUUM, & Præbendarum collatio in Cathedrali de jure communi eſt ſimultanea inter Epiſcopum, & Capitulum in c. Poſtulaſti, n. 2. de conceſſ. Præb. 200
1 Canonicatus non requirit de ſubſtantia maturitatem conſilii, & vocem in Capitulo, in c. Cùm in cunctis, n. 55. de Elect. 247.
1 Canonicatus in Cathedrali an vigore conſuetudinis conferri poſſit majori ſeptennio propter certum miniſterium illi annexum, ib. n. 58. 248
1 Canonicatus habentes ordinem ſacrum annexum requirunt, ut proviſus ſit in ætate ad talem ordinem requiſita, ibid. n. 59. & 63. 248
1 Aliàs proviſio etiam facta ex cauſa permutationis eſt nulla, ib. num. 60. 248
1 Quod procedit, ſive illi ſit annexus ordo Presbyteratus, ſive Diaconatus, ſive Subdiaconatus, ib. n. 61. 248
1 Item ætas Ordinis requiritur tempore datæ, niſi ſit ad vacatura in genere, ib. n. 62. 248
1 Sed hodie obtinentes Dignitates, Canonicatus, & portiones, quibus Ordines ſacri ſunt annexi, ſatis eſt, ut ſint in tali ætate, ut infra annum promoveri valeant, ſive Ordines ſint annexi certis Præbendis, ſive incertis, quæ tamen poſtea certificatæ ſunt, ib. n. 63. & n. 66. 248
1 Canonicatus in Cathedrali Eccleſia conferri poteſt etiam non exiſtenti in tali ætate, ut infra annum ad Subdiaconatum promoveri valeat, ſi nondum facta ſit Ordinum diſtributio, ib. n. 71. & nu. 74. 249
1 Canonicatus conferri poteſt ante ætatem a jure, vel a Tridentino Concilio præſcriptam, ſi ita in illius fundatione ſit cautum ibid. n. 72. 250
1 Canonicatus noviter erectus in Cathedrali Eccleſia, cui nondum ſacer Ordo ſit annexus, etiam hodie conferri poteſt in ætate a jure communi præſcripta, ib. n. 74. 250
Vide in ver. *Præbenda quoad ætatem*.
Et in ver. *Ætas in Beneficiis*.
1 Canonicatus & Præbenda includitur appellatione beneficii, de quo loquitur Concilium Tridentinum c. 6. ſeſſ. 25. ib. n. 83. 250
1 Canonicatus in Collegiata, ubi vigore ſtatuti proviſi ante realem poſſeſſionem tenentur expectare per biennium, conferri non poteſt conſtituto in 13. ætatis anno, ib. n. 84. 250
1 Canonicatus, & Præbenda ex proprietate vocabuli comprehenditur beneficii appellatione, in c. Cùm in cunctis, §. Inferiora, n. 38. de Elect. 258
5 Canonicatum vendere, vel aliud ſimplex beneficium, an ſit ſimoniacum quia prohibitum, vel e converſo in c. Cum pridem n. 39. & ſeqq. uſque ad n. 35. & n. 57. de Pactis. 650
5 Canonicatibus Cathedralium Eccleſiarum quo tempore ſacri Ordines annexi fuerint, ib. n. 43. 650

1 Simonia-

Digitized by Google

3 Simoniacum eſſe vendere titulum Canonicatus, quibus rationibus probetur, ib. n. 51. 651

1 Canonicatum vendens dicitur vendere jus eligendi Epiſcopum Canonicatui annexum, ib. n. 87. 655

1 Canonicatus comprehenduntur in indulto conferendi beneficia Clericorum, in cap. Bonæ memoriæ, num. 4. de poſtulat. Prælat. 211

3 Canonicatus, & portiones Cathedralis Eccleſiæ hodie annexum habent Ordinem Presbyteratus, Diaconatus, vel Subdiaconatus, in c. Super inordinata, n. 17 de Præb. 158

3 Canonicatus, & Præbendæ in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis, cum hodie perſonalem reſidentiam requirant, ſunt incompatibiles, in c. Cum jamdudum, n. 34 de Præb 99

3 Canonicatum, & officium habenti in eadem Eccleſia, quæ ex fundatione compatibilia ſunt, ſi Epiſcopus Canonicatum alterius Eccleſiæ contulerit, an collatio ſecundi Canonicatus ſit irrita necne, ib. n. 59. & ſeqq uſque in fin. 108

3 Canonicatus cum Capella in eadem Eccleſia obtineri poteſt ex diſpenſatione Epiſcopi, in c. Literas, n. 43. & 45. de Conceſſ. Præb. 198

3 Item Canonicatus cum Archipresbyteratu, cui ex conſuetudine annexa eſt duplicata Præbenda, ib. n. 44 & 49. 108

3 Canonicatus erectio ſine Capituli conſenſu eſt nulla, in c. Dilecto, n. 27. de Præb. 113

Vide in vec. *Præbenda.*

Canonici, Communia.

1 Canonicorum Regularium Lateranenſium Congregatio præ antiquitate præcedit omnes alias Religiones, in c. Cum certum, n. 19. de Major. & obed. 608

1 Canonici Congregationis S. Georgii in Alga Venetiarum veniunt Cleri ſecularis appellatione, & ideo præcedunt Canonicis Regularibus Lateranenſibus, ib. n. 10. 607

1 Canonici, Abbates, Commendatarii, Dignitates, & Procuratores Cathedralium, quem locum habeant in Concilio Provinciali, ib. n. 15. 607

3 Canonicatus, & Præbendatos abſque diſpenſatione quis poteſt eſſe in pluribus Eccleſiis etiam diverſorum Epiſcopatuum, ſecundum opinionem Innocentii, in c. Jamdudum, n. 14. & 32. de Præb. 97

3 Canonicus in una Eccleſia, & Præbendatus in alia tenetur ſervare ſtatuta Eccleſiæ, in qua eſt Canonicus, ib. n. 24. 97

1 Canonici non poſſunt ſupprimere aliquam Dignitatem in Eccleſia, & illius redditus ſibi applicare ſine authoritate Papæ, in c. Cum acceſſiſſent, n. 5. de Conſtit. 107

1 An poſſint in ſervitio Eccleſiæ, & Chori ſeſe ſubſtituere, in c. Cum omnes, n. 28 de Conſtit. 94

1 Et quid in abſentibus a civitate, ib. n. 29. 94

1 Et quid in pernoctantibus in ſuburbiis, ib. n. 30. 94

1 Poſſunt ſe obligare ad pœnam quaſi conventionaliter pro obſervantia ſtatuti, ib. n. 30 95

1 Canonicus Pœnitentiarius debet eſſe Magiſter, vel Doctor, aut Licentiatus in Theologia, vel jure Canonico, & annorum quadraginta, in c. Cum in cunctis, n. 75. de elect. 250

1 Et annus quadrageſimus debet eſſe completus, ib. n. 76. 250

3 Defectus tamen ætatis non obſtat, ubi alias aptior pro loci qualitate non reperitur, ib. n. 77. 250

1 Canonici, & Portionarii ad Ordines ſuis beneficiis annexos non promoti, hodie quas pœnas incurrant, in cap. Cum in cunctis, § Inferiora, n. 39. de Elect 258

1 Canonicorum receptio in Cathedrali Eccleſia pertinet ſimul ad Epiſcopum, & Capitulum, in c. Cum Eccleſia Vulterana, n. 17. de elect. 281

1 Canonici tantum de jure communi habent jus eligendi Prælatum, non autem Portionarii, in c. Nullus, n. 31. de elect. 279

1 Canonici ſoli de jure communi faciunt Capitulum, ibid. n. 33. & 42 219

3 Canonici Cathedralium de jure communi non poſſunt eligi Conſervatores; ſecus poſt Conſtitutionem Gregorii XV. de Conſervatoribus, in c. Si Clericus, n. 56. de foro compet. 57

3 Canonicus, qui principaliter intereſt Divinis pro denario, committit ſimoniam mentalem, in c. Ex parte, n. 16. de offic. Delegat. 528

1 Canonici veniunt Clericorum appellatione in materia favorabili, vel indifferenti, in c. Bonæ memoriæ, n. 2. de poſtulat. Prælat. 211

1 Clericorum appellatione an veniant Canonici, & Dignitates obtinentes in materia odioſa, & reſtringibili, ib. n. 5. & ſeqq 211

1 Canonici cenſentur exempti per exemptionem Clericis Eccleſiæ conceſſam, ib. n. 6. 211

1 Canonici ſunt digniores Clericis, ib. n. 9. 211

1 Et appellantur Eccleſiæ Senatus, ib. n. 10. 211

3 Canonicus Cathedralis Eccleſiæ jura præſumuntur eſſe peritos, & conſilio maturos, in c. Super inordinata, n. 12. de Præb. 158

3 Juramentum a Canonicis ſolularum præſtitum de non impedienda tranſlatione eorum Eccleſiæ ad Ordinem Ciſtercienſem, valet in eorum præjudicium, in c. Recolentes, n. 13. de ſtat. Monachor. 466

3 Canonicis Sarnenſibus ex conventione obſtrictis cantare Miſſam ter in hebdomada, denegatur facultas omittendi Miſſam de feria, c. Cum creatura, n 8 de celebr. Miſſar. 587

3 Canonicus in Eccleſia numerata ſi conferatur ſecundum Canonicatus, collatio nihil operatur, in cap. Literas, n. 42. de conceſſ. Præb. 198

3 Canonicorum munus eſt pſallere in Choro, in c. Cum percuſſio, n. 15. de Cler. ægrot. 155

3 Canonici in viſitatione adeſſe debent in habitu, cum quo intrant in Chorum cum cappa, & ſuperpellicio, c. Ut juxta, numero 20 de offic. Ordin. 593

3 Canonicis prohibendum eſt, ne Eccleſiæ bona conducant, & locationes ſunt irritæ, in c. Multa, n. 7. Ne Cleric. vel Monachor. 653

3 Canonicorum appellatione etiam Canonici Regulares continentur, in c. Ad audientiam, n. 21. de Cler. non reſid 6[illegible]

1 Canonicus pro Concanonico non poteſt agere ſine mandato, in c. Cum M. n. 18. de Conſtit. 112

1 Canonicus Præbendatus ſi aliud beneficium impetret facta mentione de Præbenda, & non de Canonicatu, gratia non eſt ſubreptitia, ib. n. 29. 116

1 Et quid in caſu converſo, ib. n. 30. 116

3 Si duo Canonici recipiantur ad unam Præbendam, non tenet receptio, etiamſi Legati authoritas intervenerit, in c. Dilecto, n. 1. & 7 de Præb. 114

1 Canonicus poteſt recuſari in cauſa Concanonici, in cap. Noſti, n. 14 de elect. 267

3 Canonicorum munus eſt pſallere in Choro, in c. Cum percuſſio, n. 1 a de Cler. ægrot. 155

1 Canonici, & Clerici ejuſdem Eccleſiæ veniunt conjunctorum appellatione, in c. Cum Sacerdotis, n. 10. de poſtul. 673

Canonici cum expectatione Præbendæ.

1 Canonici an recipi poſſint cum expectatione futuræ Præbendæ, in c. Cum M n. 57. & ſeqq. uſque in fin. de Conſtit. 116

1 Quid ſi receptio fiat pure, & ſimpliciter, cum intentione tamen, ut Canonicus habeat Præbendam, cum primum vacaverit, ib n 58. 116

1 Et quid ſi primo recipiatur pure, & poſtea ex intervallo promittatur et Præbenda proxime vacatura, ib. n. 59. 116

1 Et quid ſi eodem tempore fiat receptio, & promiſſio ſub diverſa conceptione verborum, ea tamen intentione, ut ſtatim ſit Canonicus, ſed Præbendam non habeat, niſi cum vacaverit, ib n. 64. 117

1 Et quid ſi effectus utriuſque conferatur in tempus vacaturæ, ib. num 67. 117

1 Et quid ſi receptio, & promiſſio fiant ſub unica verborum ſtructura, ib. n 68. 117

1 Canonicus receptus cum promiſſione vacaturæ Præbendæ, debet illam habere non ex vi promiſſionis, ſed vi receptionis, ib. num. 62. 117

3 Canonici receptio ad vacaturam Præbendam non valet, in cap. Dilecto, n. 8 de Præb. 114

Vide in ver. *Expectativa, Præbenda, Canonia.*

3 In Canonicum recepto, quam cito facultas ſe obtulerit, Præbenda debetur, & interim quotidianas diſtributiones habebit, in c. Dilectus, il 2. n 2. de Præb. 103

3 Canonici receptio non vitiatur ex infecta promiſſione futuræ Præbendæ, ib. n. 3. 103

3 Quod procedit ſi recipiatur ea intentione, ut ſtatim ſit Canonicus, ſed Præbendam non habeat, niſi cum vacaverit, ib. num. 4. 103

3 Secus ſi effectus tam receptionis, quam promiſſionis differatur in tempus vacaturæ, ib n. 5. 103

Canonicus quoad diſtributiones quotidianas.

Vide in ver. *Diſtributiones.*

Canonicorum receptio per ſimoniam.

Vide in ver. *Simonia in admiſſione ad Canonicatum.*

Canonici quoad Præbendas, & Ordines annexos.

Vide in ver. *Præbenda quoad Ordines.*

Canonicus irregularis.

Vide in ver. *Irregularis.*

Canonici Regulares.

1 Canonicorum Regularium Lateranenſium Congregatio præ antiquitate præcedit omnes alias Religiones, in c. Cum certum, n 9. de major. & obed. 607

3 Canonici Regulares poſſunt cum licentia ſuorum Superiorum ex rationabili cauſa abeſſe per id tempus, quod ipſis permittitur, in c. Licet, n 63. de Præb. 137

3 An poſſint in abſentia diſtributiones quotidianas percipere, ib. num. 130. 141

3 Canonicorum Regularium, vel Monachorum Hiſpaniæ ſtatus, quibus ſolvuntur annuæ penſiones, quas vocant privilegiatas, an ſit reprobatus a jure, vel a Concilio Tridentino, in c. Monachi, n. 6 & 24. de ſtat. Monach. 455

3 Canonico Regulari, quem teſtator conſtituit executorem ad annuum redditum diſtribuendum cum facultate aliquid ſibi applicandi, an obſtet Concilium Tridentinum, in c. 2. ſeſſ. 25. de Regularibus, in c. Joannes, n. 12. de teſt. 286

3 Et an poſſit eſſe executor ultimæ voluntatis, ib. n. 14. 286

3 Poteſt præfici Parochiali etiam ſeculari cum ſocio ſui Ordinis, ſi commode fieri poſſit, in cap. Quod Dei timorem, n. 1. de ſtat. Monachor. 471

3 Canonici Regulares, & Monachi æquiparantur, ib. n. 5. 471

3 Canonici Regulares quando, & a quibus inſtituti, ib. n 8. & ſeqq. 471

3 Eorum Religio in proceſſionibus, & aliis actibus publicis præcedit omnes alias Religiones, ib n. 9. 471

3 Eorum Præpoſiti an infra annum ad Sacerdotium promoveri debeant ſicut Priores Conventuales, ex Conſtitutione Clementis V. ib. n. 10. 472

3 Monachorum appellatione an veniant Canonici Regulares, ib. d. n. 10. & ſeqq. 472

3 An poſſint hodie præfici Parochialibus Eccleſiis ſecularibus, ib num. 13. 472

3 Etiam ad tempus prohibentur aſſumi ad curam animarum, ex Decreto Gregorii XIII. ib. n. 16. 473

3 De jure communi ſunt incapaces beneficiorum ſimplicium ſecula-

ſecularium, ibidem numero 19. 473
3 An poſſint eligi in Abbates, c. Cum Magiſtrum, n.7. de elect. 301
3 Canonicorum appellatione etiam Canonici Regulares continentur, in c. Ad audientiam, n.21. de Cler. non reſid. 61
3 Canonici Regulares, & Portionarii ſeculares in Eccleſia Regulari an gaudeant vacatione trium menſium a Concilio Tridentino permiſſa, ib.n.24. 61
3 Canonici Regulares abeſſe poſſunt cum licentia Superioris, etiam ultra 40. dies ea conſuetudine permiſſos, citra amiſſionem aliquam fructuum, ib.n.29. 62
3 Canonicus Regularis, qui non poteſt vivere ſine carnibus, dicitur tranſire ad Monachos ea temeritate, in c. Licet, n.34. de Regular. 393
Vide in ver. *Regulares quoad tranſitum*.
5 Canonicus Regularis ſi fiat Monachus Religionis arctioris, manet Monachus; ſed ſi laxioris, redire compellitur, in c. Sane, n.1. de Regular. 354
3 Regula Canonicorum Regularium aſt laxior, quam regula Monachorum, ſed per conſtitutiones poteſt eſſe ſtrictior, ibid. num.3. 354
3 Canonici Regulares veſcuntur carnibus, Monachi ſecus, niſi in caſibus, &c. in cap. Cum ad Monaſterium, n.2. & 20. de ſtat. Monach. 476
3 Utuntur lineis camiſiis, ib.n.1. 476
2 Canonici Regulares inobedientes Priori ſuo, per ipſum excommunicari poſſunt, & ſi fuerint incorrigibiles, de Fratrum conſortio expelli debent, in c. Cum in Eccleſiis, n.5. de major. & obed. 615
3 Canonicorum Regularium Lateranenſium Granciæ, & Parochiales ab Innocentio X. declarantur comprehendi in ejus Bulla, Inſtaurandæ, in c. Relatum, n.68. Ne Cler. vel Monachi. 673
1 Canonicus Regularis an poſſit eligi in Abbatem, in c. Cum in Magiſtrum, n.7. de elect. 301
Canonici quoad reſidentiam, fructus, & diſtributiones.
3 Canonici de jure communi ſunt adſtricti ad perſonalem reſidentiam, in c. Cum iamdudum, n.19. de Præb. 97
3 Canonici, & alii Beneficiati in Cathedralibus, & Collegiatis in capite non reſidentiæ privari non poſſunt titulo, niſi poſt lapſum trium annorum, in c. Ex tuæ, n.14. & 35. de Cler. non reſid. 55
3 Canonicus abſens ultra ſex menſes, primo anno privari debet dimidia parte fructuum ad ratam menſium quibus abfuit, ſi non integer aſt annus; ſecundo omnibus fructibus, ib n.15. 55
3 Non reſidens poſt lapſum trium annorum qua forma ſit privandus Canonicatu, ib. n.35. 57
3 Exiſtens in ſervitio Epiſcopi percipit fructus beneficii, ſed non diſtributiones quotidianas, in c. De cetero, n.1. de Cler. non reſident. 37
3 Et quid de exiſtente in ſervitio inferioris Prælati, ib.n.2. & 6 37
3 Canonici duo, vel Beneficiati abſentes pro ſervitio Epiſcopi, an percipere debeant ſine diminutione diſtributiones quotidianas, in quibus univerſi Capituli redditus conſiſtunt, ib. n.15. & ſeqq. uſque in fin. 38
Canonici duo cogi poſſunt etiam inviti Epiſcopo inſervire, ibid. num.15. 38
3 Canonici nullum detrimentum ſentire debent ex abſentia, cum non ſtat per eos, quominus reſideant, ib. n.24. 39
3 Abſentes pro ſervitio Epiſcopi poſt Concilium Tridentinum percipere debent duas tantum tertias partes diſtributionum, ubi alii non ſunt redditus a diſtributionibus ſeparati, ibid. n.29. & ſeqq. uſque in fin. 39
3 Abſentes ſtudiorum cauſa poſt Concilium Tridentinum lucrantur duas tertias partes diſtributionum quotidianarum, in quibus redditus omnes conſiſtunt, amiſſa alia tertia, quæ accreſcit inſervientibus, ib. n.34. 40
3 Canonici ut abeſſe poſſint tribus menſibus a Concilio permiſſis nec Epiſcopi, nec Capituli licentia, nec cauſa requiritur, in c. Relatum, n.16. de Cler. non reſid. 32
1 Canonici Collegiatarum Eccleſiarum etiam non inſignium, quibus Curam animarum incumbit, tenentur reſidere non obſtante contraria conſuetudine etiam immemorabili, in cap. Cum omnes, n.33. de Conſtit. 94
2 Canonici abſentes tribus menſibus a Concilio permiſſis non lucrantur diſtributiones, etſi ab immemorabili tempore illas percipere conſueverint, ib.n.35. 95
3 Canonicatus, & Beneficia obtinentes in Cathedralibus, vel Collegiatis Eccleſiis, an, & quibus caſibus percipere poſſint in abſentia redditus beneficiorum ſuorum, in c. Licet, n.15. & ſeqq. uſque in fin. de Præb. 134
3 Canonici de jure communi in abſentia fructus Præbendæ non percipiunt, ib.n.22. 135
3 Declaratur, ib. n.25. 135
3 Abſentes non ſunt ipſo jure privati fructibus Præbendarum ſuarum, ſed privandi ad præſcriptum Conc. Trid. ib.n.25. 135
3 Non reſidentes hodie non poſſunt privari titulo niſi poſt lapſum trium annorum, ib.n.26. 135
3 Nec ſunt privandi diſtributionibus, in quibus univerſi redditus conſiſtunt, quia ſatis ſunt illis privati, ib.n.27. 135
3 Abſentes in ſtudio Theologiæ non percipiebant fructus Præbendæ ante c. Super ſpecula, de Magiſtris, ib.n.38. 135
3 Facultatem non habent diſtributiones, aut fructus abſentibus remittendi, ib.n.39. 135
3 Abſentes a ſervitio Eccleſiæ puniendi ſunt, licet ſint præſentes in civitate, ubi Eccleſia conſiſtit, ib.n.45. 136
3 Canonici etſi ſuæ obligationi ſatisfaciant quoad ſervitium Chori, & Altaris, tamen non poſſunt tuta conſcientia ordinarie abeſſe a Capitulo, ibidem numero 41. 136
3 An poſſint ſumere dies abſentiæ permiſſos in diebus Capituli, ſeu Congregationum Capitularium, ib n.44. 136
3 Abſentibus pro defenſione jurium Eccleſiæ Parochialis, in qua ſunt intitulati, non debentur fructus ſuorum Canonicatuum, ib.num 45. 136
3 Canonicis ita damum tres menſes ſingulis annis abeſſe licet ſi hoc habeat ſtatutum, vel conſuetudo Eccleſiæ, ib n.48. 136
3 Conſtitutiones quæ longius ſervitii tempus requirunt, quam novem menſium, præſervantur a Conc. Trid. ib.n.49. 136
3 Canonici, qui majori ſervitio Eccleſiæ quam novem menſium ſunt adſtricti, ſi non reſederint, ſubjacent pœnis Concilii Trident. ib. n.50. 136
3 Ut abeſſe poſſint tres menſes a Concilio permiſſos, nec Epiſcopi, nec Capituli licentia, nec cauſa requiritur, ib n.52. 136
3 Et tunc abſentes pro negotiis privatis alias non ſunt mulctandi, quam amiſſione quotidianarum diſtributionum, ib.n.53. 136
3 Canonici non poſſunt a ſervitio Eccleſiæ abeſſe ultra tres menſes ſive continuos, ſive interpolatos, ib. n.54. 136
3 Nec omnes ſimul abeſſe poſſunt, ſed ea tantum quota pars, quæ videbitur arbitrio Epiſcopi, & Capituli, ib.n.55. 136
3 Horæ cujuslibet diei non ſunt computandæ ad conficiendos tres menſes abſentiæ, ſed dies integri abſentiæ tantum, ib.n.56 136
3 Canonici Regulares poſſunt cum licentia ſuorum Superiorum ex rationabili cauſa abeſſe per id tempus, quod ipſis permittitur, ib. n.65. 137
3 Canonicatum, vel Dignitatem obtinens cum Parochiali ex diſpenſatione Apoſtolica, tenentur Parochiali reſidere, & tunc lucratur fructus Canonicatus, vel Dignitatis, ib.n.67. 137
3 Canonici dum in ſervitio Epiſcopi exiſtentes percipiunt in abſentia fructus Præbendæ, ib n.71. 138
3 Canonici familiares Papæ percipiunt fructus in abſentia, non obſtante contraria Conſtit. ib. n.72. 138
3 Canonici ſtudentes in publica Univerſitate integre percipiunt in abſentia fructus Præbendæ, modo ultra quinquennium non abſint, ib.n.73. 138
3 Idem in docentibus etiam in Eccleſia, ib n.115. 140
3 Canonici in illis caſibus in quibus in abſentia lucrantur diſtributiones, multo magis percipere debent fructus Præbendæ, ib. num.74. 138
3 Canonici abeſſe non licet a ſervitio Eccleſiæ niſi ex cauſis in jure expreſſis, quæ an veræ ſint, Epiſcopi aſt judicium, ib.n.75. 138
3 Canonicis an liceat ſe invicem ſubſtituere, ib.n.84. 138
3 Canonici Baſilicæ S. Petri tam de jure communi, quam ex Conc. Trid. tenentur ad pſallendum in Choro, ib. n 89. 138
3 Canonici non poſſunt mutuam remiſſionem punctaturarum facere, & portionem, quam ſibi invicem remiſerint, debet Epiſcopus applicare fabricæ Eccleſiæ, vel alteri pio loco, ib. num. 90. 139
3 Et quid poſtquam portiones non reſidentium perceperunt, ib. num.91. 139
3 Abſentes tres menſes a Concilio permiſſos, percipiunt fructus Præbendæ, ſed non diſtributiones, non obſtante immemorabili, ib.n.92. 139
3 Canonicis, qui peſtis cauſa abfuerunt, an debeantur quotidianæ diſtributiones, ib.n 95. 139
3 Canonici tenentur aſſiſtere Epiſcopo etiam non Pontificaliter celebranti, ſi ita ſe habeat conſuetudo, ſed diſtributiones non percipiunt, ib n.108. 140
3 Abſentes ex cauſis in jure permiſſis lucrantur diſtributiones quotidianas, ſi Præbendas diſtinctas, aut fructus groſſos non habeant, ib. n.124. 140
3 Sed poſt Concilium Tridentinum lucrantur duas tertias illarum partes, amiſſa alia tertia, quæ inſervientibus accreſcit, ib.n.126. & ſeqq. 141
3 Canonici Regulares an poſſint in abſentia diſtributiones quotidianas percipere, ib.n.130. 141
3 Canonicus infirmus percipere debet etiam portionem accreſcentem, ib.n.139. 142
3 Canonicis conceduntur diſtributiones illius Curæ, cui ſine vitæ periculo intereſſe non poteſt, ib.n 141. 142
3 Canonico a ſecretis Regis Portugalliæ in rebus Eccleſiaſticis ex gratia conceduntur in abſentia diſtributiones quotidianæ, ib. num.161. 143
3 Canonicus abſens pro negotiis Capituli lucratur diſtributiones quotidianas, nec tenetur inſervire per ſubſtitutum, ibidem num.167. 143
3 Canonici, qui tenentur aſſiſtere Epiſcopo Pontificalia exercenti in Cathedrali, tenentur etiam in aliis civitatis locis, & ſuburbiis, & tunc lucrantur diſtributiones, ib.n.168. 143
3 Canonicis pro ſervitio Epiſcopi, vel ſtudiorum cauſa abſentibus de jure communi debentur integræ diſtributiones quotidianæ, in quibus univerſi redditus conſiſtunt, in c. Quia in tantum, n.32. de Præb. 78
3 Idem ſi fructus Præbendæ ſint admodum tenues, ib.n.33. 78
3 Sed poſt Conc. Trid. debentur tantum duæ tertiæ illarum partes, amiſſa alia tertia, quæ inſervientibus accreſcit, ib.n.34. 78
5 Papa non conſuevit reſcribere, ut Canonici abſentes habeantur pro intereſſentibus, in c. Olim, n.39 de verb. ſignif. 382
5 Abſentibus ex juſta cauſa poſt Concilium Tridentinum debentur duæ tertiæ partes quotidianarum diſtributionum, ſi nulli ſint redditus a diſtributionibus diſtincti, ib. n.40. 382
5 Canonici, qui pro lucrandis diſtributionibus interſunt Choro, an ſimoniam committant, ib. n.43. 383
2 Si ſine juſta cauſa ceſſent a Divinis, Epiſcopus ceſſationem non ſervabit, & Metropolitanus cognoſcet, in c. Irrefragabili, §. Ceterum, n.1. de off. Ordin. 578

2 Abſe-

Google

2 Abſentibus ultra tres menſes a ſervitio Eccleſiæ poteſt Epiſcopus pœnam privationis fructuum ante ſententiam, vel in actu ſententiæ augere, vel diminuere, & non in totum remittere, ib. n. 28. 580

3 Habentes Præbendam æque principaliter unitam cum Parochiali tenentur in Parochiali reſidere tanquam in dignitati, in c. Expoſuiſti, n. 16. de Præb. 146

3 Redditus Canonicorum quot modis augeri poſſint ex proventibus Eccleſiæ Parochialis, ib. n. 35 & ſeqq. uſque in fin. 148

3 Infirmi, vel ſenio confecti non tenentur inſervire per ſubſtitutum, in c. Nullam, n. 73. de conceſſ. Præb. 190

3 Et an percipere debeant etiam portionem quotidianarum diſtributionum, quæ a Canonicis abſentibus amiſſa inſervientibus accreſceret, in c. Cum percuſſio, n.58. & ſeqq. uſque in fin. de Cler. ægrot. 156

3 Canonici dum abſentes pro ſervitio Epiſcopi, fructus Præbendarum ſuarum percipiunt, non obſtante conſtitutione contraria, in c. Ad audientiam, n. 1. & 7. de Cler. non reſid. 59

3 Idem in abſentibus pro ſervitio Papæ, ib. n. 7. 61

Canonici de jure communi nullam habent certam vacationem a ſervitio Eccleſiæ, ib. n. 61. 61

2 An poſſint in ſervitio Eccleſiæ, & Chori ſeſe ſubſtituere, in cap. Cum omnes, n. 28 de Conſtit. 94

2 Et quid in abſentibus a civitate, ib. n. 29. 94

2 Et quid in pernoctantibus in ſuburbiis, ib. n. 30. 94

5 Talis intereſt Divinis officiis pro denario, qui non intereſſet pro Deo, in c. Olim, n. 42. de ver. ſignif. 382

3 Fundationum privilegiis, quibus ultra tres menſes Canonicis abeſſe licet, an Concil. Trid. derogaverit, in c. Licet, n.58. de Præb. 136

3 Privilegia Apoſtolica percipiendi in abſentia diſtributiones quotidianas non ſunt ſublata a Conc. Trid., ib. n. 133. 141

3 Canonici, & Præbendati, qui abſque Epiſcopi licentia ſe contulerunt judiciorum cauſa ad univerſitatem privilegiatam, an poſſint ab eo revocari ad reſidentiam, præſertim ſi Eccleſia miniſtrorum defectum patiatur, in c. Cum ad hoc, nu. 2. & ſeqq. uſque in fin. de Cler. non reſid. 62

3 Canonici non ultra duos de licentia Epiſcopi abeſſe poſſunt ſtudiorum cauſa, ib. n. 13. 63

3 Quod verum eſt, ubi imminet et præjudicium Eccleſiæ, ſi plures mitterentur ad ſtudia, ib. n. 15. 63

Reliqua id ver. *Diſtributiones, Reſidentia Canonicorum, Statutum quoad reſidentiam.*

4 Canonicis qui ultra tres menſes abfuerunt a ſervitio Eccleſiæ, poteſt Epiſcopus pœnam privationis fructuum ante ſententiam, vel in actu ſententiæ augere, vel diminuere, & non in totum remittere, in c. Ireſtagabili, §. Ceterum, n. 28. de off. Ordin. 580

Canonici ſupranumerarii, & numerarii.

3 Canonici ſupranumerarii cur ingrediantur locum Canonicorum decedentium intra numerum, Moniales ſecus, in c. Non amplius, n. 50 de inſtit. 17d

2 Canonicis ſupranumerariis Capitulum de fructibus ſuperexcreſcentibus providere tenetur, non obſtante Conſtitutione de certo numero, & contraria proteſtatione, in c. Cum M. n. 1. de Conſtit. 112

2 Redditus ſuperexcreſcentes debentur eis, etiamſi provenerint ex Canonicorum induſtria, ib. n. 39. 115

2 Quod procedit, ſi prædia ſint communia, & redditus communiter augmententur, ib. n. 40. 115

2 Secus ſi Præbendæ ſint diſtinctæ, ib. 115

2 Supranumerariis non tenentur Canonici antiqui communicare ſuas Præbendas, ſed tantum redditus ſuperexcreſcentes, ibid. num 49. 116

2 Ultra numerum receptis debentur fructus ſuperexcreſcentes, uſque ad quantitatem valoris Præbendarum antiquarum, & non ultra ib. n. 51. 11d

2 Et quid ſi fructus non ſufficiant niſi ad unam Præb. ib n. 52. 11d.

2 Supranumerarii qualiter ab Epiſcopo creari poſſint ex ſententia S. Congregationis Concilii, ib. n. 65. 117

2 Ultra numerum recepti non poſſunt Præbendam poſtea vacantem propria authoritate apprehendere, niſi eis conferatur, nec habent jus in re, ſed jus ad rem, ib. n. 66. 117

3 In Canonicum cum quis recipitur in Eccleſia non numerata, creatur quoddam jus de novo, quod naſcitur, & extinguitur cum perſona, in c. Dilecto, n. 3. de Præb. 113

3 Canonico vita functo in Eccleſia non numerata, ſi ejus Canonicatus impetretur, non valet impetratio, ibid. n. 14. 113

3 Numerus Canonicorum an poſſit ab Epiſcopo augeri de Capituli conſenſu, ib. n. 16. & ſeqq. uſque in fin. 113

3 Quid ſi numerus non ſit per ſtatutum juratus, nec confirmatus, ib num 17. 113

Et quid ſi ſit juratus, ſed non confirmatus, ib. n. 19. 113

3 Et quid ſi ſit juratus, & confirmatus cum Decreto irritanti, ibid. num. 21. 113

3 Et quid ſi redditus Eccleſiæ ſint aucti, ib. n. 23 113

3 Numerus Canonicorum neque ab Epiſcopo augeri poteſt ſine Capitulo, neque a Capitulo ſine Epiſcopo, ibid. num. 18. 113

3 Numerus Canonicorum etiam juratus, & confirmatus cum clauſula Decreti, habet in ſe conditionem reſolutivam, niſi Eccleſiæ facultates excreverint, ib. n. 23. 113

3 Supranumerarios poteſt Epiſcopus creare, ita tamen ut nullum jus ad vacaturam Præbendam ſibi vendicent ex tali creatione, ib. num. 25. 113

3 Canonico ſupranumerario debetur Præbenda, cum ſe facultas obtulerit, non ex vi promiſſionis, quæ nulla eſt, ſed ex vi receptionis, in c. Dilectus il. 1. n. 7. de Præb. 103

3 Canonicus recipi poteſt ſine beneficio, ſeu Præbenda, ib. n. 8. 103

3 Dummodo id fiat ex cauſa, & non multi ſic recipiantur, ib. n. 9. 104

3 Nec interveniat pactum, & receptus nihil percipiat, ib. n. 10. 104

3 Canonicus ſupranumerarius vacante Præbenda extinguitur, & numerarius efficitur, ib. n. 14. 104

3 Secus in Monialibus ſupranumerariis, ib. n. 15. 104

3 Canonici ultra numerum recepti an habere debeant ſtallum in Choro, vocem in Capitulo, & quotidianas diſtributiones, ibid. num. 16. 104

3 Quid ſi ſuper hoc extet conſuetudo Eccleſiæ, ib. n. 17. 104

3 Et ceſſante conſuetudine quid in receptis voluntarie a Capitulo, ibid. 104

Vide in ver. *Statutum circa numerum Canonicorum.*

Et in ver. *Præbendarum ſuppreſſio, & reductio numeri.*

3 Et quid in receptis de mandato Papæ, ib. 104

3 Conſuetudo quæ communiter eſt ubique, ut recepti ultra numerum non habeant jura Canonicalia, nec diſtributiones quotidianas, valida eſt, & obſervanda, ib. n. 18. 104

3 Canonici expectantes dici non poſſunt beneficiati, & vocantur Canonici in herbis, ib. 104

3 Canonici ultra numerum ad limites inſtallationis vocem conſequuntur, ib. n. 19. 104

3 Numerus frangitur, ſi receptio ultra numerum fiat a Capitulo ſimpliciter, ſecus ſi cum adjectione, ut receptus ſit ſupranumerarius, ib. n. 21. 104

3 Canonicus ultra numerum receptus poteſt eſſe Delegatus Papæ, ibid. num. 22. 105

3 Item poteſt eſſe conſervator poſt Bullam Gregorii XV. de Conſervatoribus, ibid. 105

3 Canonicus ultra numerum a Capitulo receptus ex adjecto, ut ſit ſupranumerarius, non conſequitur, niſi jus quoddam præparatorium ad jus integrum obtinendum, ib. n. 24. 105

3 Numerus non frangitur, ſi Papa mandet quem recipi in Canonicum ultra numerum ſimpliciter, ib. n. 25. 105

3 Clauſula, Cum plenitudine juris Canonicalis, includit quotidianas diſtributiones, ib num. 26. 105

4 CANONISTARUM opinio circa matrimonii contractum prævalet opinioni Theologorum, in cap. Super eo, num. 5. de condit. appoſ. 41

5 Canoniſtarum opinio præferenda eſt opinioni Theologorum ſuper interpretatione juris Divini in ſpectantibus ad moralem Philoſophiam, in c. In civitate, n. 11. de Uſur. 155

5 Canoniſta in locis de hæreſi non ſuſpectis præferendus eſt Theologo, in c. Eam te, n. 43. de ætat. & qualit. 407

2 Canoniſtæ a Theologis diſſentiunt tam in identitate Tonſuræ, & Pſalmiſtatus, quam in numero Ordinum, in c. Cum contingat, n. 44. de ætat. & qualit. 420

2 Canoniſtarum opiniones de ſimonia in Beneficiis expenduntur, in c. Cum pridem, n. 126. de Pactis. 659

3 Canoniſtæ, & Theologi referuntur pro opinione affirmativa, in c. Fraternitatem, n. 15. de Sepulturis. 492

3 CANONIZARE quid ſit, in c. Audivimus, n. 2. de Reliq. & ven. Sanctor. 603

3 Canonizari ut quis poſſit, quæ ſint inquirenda, & probanda, ib. num. 3 603

3 Canonizandi modus, qui nunc ſervatur, in primitiva Eccleſia non ſervabatur, & cur, ib. n. 1d. 604

3 Ad CANONIZATIONEM an ſufficiat excellentia vitæ ſine miraculis, ibid. n. 13. 603

3 Ad Canonizationem Sanctorum qua maturitate, & conſilio, quove ordine ſit procedendum, ib. n. 15. 604

3 Canonizationis quis ſit effectus, ib. n. 17. 603

2 Canonizatio eſt unum ex ſpecialibus Papæ reſervatis, ib. n. 20. & ſeqq. uſque ad n. 38. 604

3 Nec fieri poteſt ab Epiſcopo in ſua diœceſi, & cur, & n. ſeq. 604

3 Canonizatio Sanctorum eſt una ex majoribus cauſis, quæ inter Chriſtianos proponi poſſit, ib. n. 27. 604

3 In Canonizatione alicujus Sancti ſi Eccleſia erraret, quod non eſt credendum, Deus tamen acceptaret preces in illius honorem porrectas, ib. n. 28. 605

3 Canonizatus conſtituitur omnibus communiter adorandus, ibid. num. 22. 604

2 Canonizari ut quis poſſit pro Sancto, copulative requiruntur ſanctimonia vitæ, & miracula, in c. Venerab. n. 2. de Teſt. 155

2 Canonizatio Sanctorum eſt ex his, quæ ſpectant ad ſtatum univerſalem totius Eccleſiæ, ib. n. 31. & n. 38. 157

2 Canonizatio Sanctorum eſt medium inter diffinitiones fidei, & alias ſententias, quæ ad particularia facta pertinent, ibidem num. 38. 157

2 In Canonizatione Sanctorum Divina Providentia præſervat Eccleſiam, ne medio fallibili atteſtationum fallatur, ib. n. 40. 157

2 Canonizatio Sanctorum, translatio, depoſitio, & ceſſio Epiſcoporum pertinent ad ſolum Papam, non tam Conſtitutione Canonica, quam inſtitutione Divina, in c. Perniciosam, nu. 57. de off. Ordin. 554

3 Papa ante actum canonizationis inducit populum ad orandum, ut Deus non permittat ipſum errare in hoc negotio, in c. Venerabili, n. 19. de Teſtib. 156

2 Papa canonizando aliquem ſecundum informationem ſibi factam in quantumcunque veram non approbet, tamen non errat ibid. num. 24 156

2 CANTOR non eſt nomen ordinis ſpecialis, ſed officii, in c. Cum contingat, n. 19. de ætat. & qualit. 419

2 Contrarium, ib. n. 5d. uſque ad n. 62. & 71. 421

5 Cantoria, ſeu Pſalmiſtatus in primitiva Eccleſia erat Ordo Eccleſiaſticus a Lectoratu diſtinctus, ib. n. 71. 423

2 Cantorum, ſeu Pſalmiſtarum Ordo Conſtitutione Eccleſiæ ſupprimi,

primi, aut deſuetudine aboleri non potuit, ib. n. 78 & ſeq. 424

5 CAPELLÆ Principum, & earum Capellani ſubſunt locorum Ordinariis, non autem Capellarum magiſtris, in c. Cum capella, n. 6 de privil. 254

5 Capellæ Regiæ viſitari poſſunt ab Epiſcopo ex Decretis Concilii Tridentini, ib. n. 8. 254

5 Concilium Tridentinum in c. 11. ſeſſ. 24 verſ. Et quoad Capellanos Regios, non habet locum niſi extra viſitationem, ibid. num. 10. 254

5 Capellani Regii, Milites, eorumque familiares, an, & quomodo locorum Ordinariis ſubjiciantur, in c. Tuarum, num. 41. de privileg. 249

1 Capellania ſi ea perpetua fiat amovibilis ad nutum, deſinit eſſe beneficium, in c. Ad audientiam, il ſecondo, n. 120 de reſcript. 284

3 Capella ſi intra Eccleſiam ædificetur, & ab alio dotetur, Eccleſia efficitur patrona, in c. Ad audientiam, il primo, num 40. de Eccleſ. ædific. 626

3 Capellæ appellatione quid veniat, & quot ſint Capellarum ſpecies in c. Expoſuiſti, n. 3. de Præb. 145

3 Capellæ appellatione non venit portio, ib. n. 22. 146

1 CAPELLANIA Sacerdotalis in Cathedrali obtineri poteſt to vigeſimo quarto anno inchoato, in c. Ut Abbates, n. 10. de ætat. & qualit. 388

1 Capella, in cujus fundatione cautum eſt, ut Capellanus per ſeipſum Miſſas celebrare teneatur, conferri poteſt ſimplici Clerico, in ea tamen ætate conſtituto, ut infra annum poſſit in Presbyterum ordinari, ibid. n. 52. 391

1 Capellaniæ in Cathedrali, quarum Capellani a Capitulo electi tenentur Miſſas Conventuales, & diurnis intereſſe, ſunt Sacerdotales aptitudine, ib. n. 53. 391

1 Capellania, cui eſt annexum onus Miſſarum celebrandarum, an ſit Sacerdotalis, anve Capellanus teneatur per ſeipſum Miſſas celebrare, ib. n. 60. & ſeq. uſque ad n. 89. 391

1 Capellania ea lege erecta, ut Capellanus teneatur Miſſas celebrare & in divinis deſervire, non eſt Sacerdotalis, & conferri poteſt Clerico quatuordecim annorum, ib. n. 62. 66. 70 392

1 Hæc verba *Miſſas*, vel *Divina officia celebret*, aut *In divinis deſerviat*, non importaat perſonale ſervitium, ib n. 64. 70 73. 74. 392

1 Declaratur, ib. n. 88. 97. 100. & 102. 395

1 Capellania ſic inſtituta, ut Capellanus quotidie Miſſam celebret, & ſi negligens fuerit, certam pœnam incurrat, non requirit perſonalem reſidentiam, ib. n. 68. 393

1 Idem ſi cautum ſit, ut domus pro Capellano ædificetur, ubi habitet, & ſerviat divinis, alioquin amoveri poſſit, ib n. 79. 393

1 Capella ſic ordinata, ut eligatur idoneus Capellanus Presbyter, qui Miſſam celebret, eſt Sacerdotalis, ſed Capellanus non tenetur inſervire per ſeipſum, ib. n. 71. 393

1 Declaratur, n. 79. 395

1 Capellania in Cathedrali Eccleſia ſic fundata, ut Capellanus debeat celebrare die, noctuque divinum officium, non requirit, ut Capellanus debeat eſſe Presbyter, ib. n. 72. 393

1 Capellaniam non requirere ſervitium perſonale declaratur ex obſervantia ſubſecuta, ib. n. 75. 99. 394

1 Capellano habenti onus per ſeipſum celebrandi Miſſas in Eccleſia a Teſtatore deſtinata potius indulgetur, ut celebret in eadem Eccleſia per ſubſtitutum, quam alibi per ſeipſum, ibid. n. 75. verſ. *Nec adverſatur*. 394

1 Capellanus tenetur per ſeipſum Miſſas celebrare, ſi id verbis expreſſis, aut æquipollentibus cautum fuerit in fundatione Capellaniæ. ibid. n. 76. 394

1 Reſidentia perſonalis, & obligatio Miſſas celebrandi, & inſerviendi per ſeipſum in Capellis, & beneficiis ſimplicibus, quibus caſibus cenſeatur inducta, ex ſententia S. Congregationis Conc. ib. n. 78. 394

1 Capellas, & beneficia Sacerdotalia obtinentes in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis, tenentur Miſſas celebrare, & onera adimplere per ſeipſos, ib. n. 79. & ſeq. 395

1 Capellaniæ erectæ in Cathedrali, vel Collegiata Eccleſia cum onere Miſſarum celebrandarum non comprehenduntur in Decreto Conc. Trident. c. 4. ſeſſ. 22. niſi ordinem annexum habeant, ib. n. 80. & 90. 395

1 Capellam obtinens an, & quando teneatur eſſe Presbyter, & Miſſas, ac divina officia celebrare per ſeipſum, compendioſa diſtinctio, ib. n. 87. 395

1 Capella ſic fundata in Collegiata Eccleſia, ut illam obtinens obligatus ſit in dicta Eccleſia Miſſas dicere, eique in divinis deſervire, an requirat, ut Capellanus hæc munia expleat per ſeipſum, num. 89. & ſeq. uſque in fin. 396

1 Capellania cum onere inſerviendi choro requirit perſonale ſervitium, ib n. 90. 396

1 Capellaniæ, quibus incumbit onus celebrandi Miſſas, & choro inſerviendi, non ſunt compatibiles cum Canonicatibus, & Parochialibus, quamvis per eorum Conſtitutiones liceat ſervire per ſubſtitutum, ib n. 93. 396

1 Capellaniæ Cathedralis Eccleſiæ, quarum redditus in diſtributionibus quotidianis conſiſtunt, perſonalem reſidentiam requirunt, ib. n. 94. 396

1 Capella etiam in Collegiata non dicitur Sacerdotalis, ex eo quod cautum ſit in fundatione, ut Capellanus teneatur Miſſas celebrare, ibid. n. 95. 396

1 Capellania extra Cathedralem, vel Collegiatam Eccleſiam ea lege erecta, ut Capellanus teneatur in divinis deſervire, non requirit ſervitium perſonale, ib. n. 96. 396

1 Reſidentiam intelligitur de perſonali ex vulgari modo loquendi eorum, qui fundant capellanias in Cathedralibus, & Collegiatis ib. n. 101. 397

1 Capellania cum onere intereſſendi divinis officiis in Cathedrali, vel Collegiata, requirit perſonale ſervitium, ibid n. 103. 397

1 Capellaniæ cum onere Miſſas, & divina officia celebrandi, quarum redditus diſtribuuntur inter præſentes, requirunt reſidentiam juxta formam Concilii, non obſtante contraria conſuetudine, ib. n. 104. 397

3 Capellæ adminiſtrator non poteſt fructus ſua induſtria, & labore excreſcentes pro ſe retinere, in c. Tua nobis, n. 8 de teſt. 281

3 Ordinarius non poteſt ſe immiſcere adminiſtrationi, & viſitationi Capellaniarum contra tenorem fundationis a Sede Apoſtolica approbatæ niſi in caſu negligentiæ adminiſtratorum, ibid. n. 15. 281

3 Capellanorum tenuitati, aut fabricæ, vel Sacriſtiæ in Cathedrali Epiſcopus providere non poteſt remedio c. 15. ſeſſ. 24. Concilii Trid. in c. Expoſuiſti, n. 23. de Præbend. 146

1 Capellæ Monaſterio ſubjectæ an, & quando teneantur Epiſcopo ad jura Epiſcopalia, in c. Conquerente, n. 10 de offic. Ord. 586

3 Capellania ea lege fundata, ut uſufructuariæ manutenere debeant Capellanum, qui omni die celebret, & reſideat in Eccleſia, &c. an ſit Sacerdotalis, in cap. Conquerente, num. 10 & ſeq. uſque in fin. de Cler. non reſid. 35

3 Capellanus non tenetur celebrare per ſeipſum, niſi in fundatione cautum ſit, ut per ſeipſum celebret, ib n. 11. 35

3 Ad dignoſcendum, an capella ſit Sacerdotalis, multum faciunt proviſiones ſubſecutæ, ibid. n. 22. 36

3 Capella ex eo quod Capellanus debeat eſſe Presbyter, eſt Sacerdotalis, ſed non propterea Sacerdos tenetur per ſeipſum celebrare, ib n. 26. 36

3 Capellania Sacerdotalis poteſt conferri ſimplici Clerico in ea ætate conſtituto, ut infra annum poſſit ad Sacerdotium promoveri, niſi aliud in fundatione caveatur, ib. n. 29. 36

5 In Capellania Dignitati unita Epiſcopus retinet omnia jura ſibi ante unionem competentia, niſi ſecus in literis Apoſtolicis diſponatur, in c. In ordinando, n. 44. de Simon. 34

3 Conſtitutio, qua abſentes ultra duos menſes privantur capellaniis quomodo ſit intelligenda, in c. Licet, n. 29. de Præd. 135

1 Capellaniam obtinens non tenetur Sacros Ordines ſuſcipere, ſed Miſſarum oneri poteſt per alium ſatisfacere, niſi in fundatione cautum ſit, ut per ſeipſum celebret, in c. Ut Abbates, n. 65 de ætat. & qual. 393

1 CAPITULUM Sanctorum 70. diſtinct. an fuerit indiſtincte correctum per c. De multa, de Præb. in c. Dudum, il ſecondo, n. 19. & 28. de elect. 269

3 Cap. Denique 4. diſt. non eſt B. Gregorii, licet ſub illius nomine referantur, in c. Explicari, n. 45. de obſerv. jejun. 621

3 Cap. ut lit. pend. l. 6 an habeat locum in duobus præſentatis, in c. Cum autem, n. 13. de jurepatr. 523

1 Cap. Odoardus, de ſolut. non ſuffragatur deluſo, in c. Magnus, n. 31. de obligat. ad ratioc. 488

1 Cap. Adrianus, & in c. In Synodo 63. diſt. authoritas, & fides, capenditur in c. Accepimus, n. 64. de pactis. 666

1 Cap. Quia propter de elect. eſt favorabile, nec debet multum ſtricte interpretari, in c. quia propter, n. 33. de elect. 289

3 Cap. Anaſtaſius 19. dict. eſt apocryphum, & falſo tribuitur Anaſtaſio, in c. Majores, n. 9. de Baptiſ. 596

Capitulum, communia.

1 De Capitulo eſſe poſſunt ex conſuetudine etiam penitus extranei c. Nullus, n. 26. de elect. 219

1 Capitula Cathedralium, & Collegiatarum Eccleſiarum Curam animarum habentium, & eam per Vicarios temporales exercentium, an cogi poſſint ad conſtituendos Vicarios perpetuos qui eam Curam exerceant, in c. Ex parte, n. 9. & ſeqq. uſque ad n. 14. de off. Vicar. 519

1 Anve expediat, ut Sedes Apoſtolica decernat de cetero hujuſmodi Vicarios perpetuos in prædictis Eccleſiis inſtituendos, ib. n. 21. & ſeqq. uſque in fin. 519

5 Capitulum eſt nomen intellectuale, & res incorporalis, & nihil facere poteſt, niſi per membra ſua, in c. Reſponſo, n. 74. de ſent. excomm. 363

5 Capituli alia eſt cauſa, alia Canonicorum, ib. n 86. 364

5 Canonici ſingulares citati, etiamſi fuerint contumaces, non poſſunt excommunicari pro Capitulo non comparente, ubi decreta fuit citatio contra Decanum, & Capitulum, ib n. 87. 364

5 Capitulo excommunicato an cenſeantur excommunicati Canonici ſucceſſores, ib. n. 96. 365

5 Excommunicans Capitulum, cenſetur excommunicaſſe ſingulos, ib. n. 107. & ſeq. 366

3 Capitulum S. Petri de Urbe habet Curam animarum habitu, exercitium vero eſt penes Vicarium perpetuum privative ad Capitulum, in c. Expoſuiſti, n. 41. de Præb. 148

1 Capituli jus in uno conſervatur, in c. His quæ, n. 63. de major. & obedien. 628

3 Capitulum majoris Eccleſiæ aliquando Concilium appellatur, in c. Cum ex eo, n. 30. de Reliq. & venerat. Sanctor. 611

5 Capitulum eſt Senatus Eccleſiæ, in c. Cum ex injuncto, n. 32. de novi oper. nunc. 230

5 Capituli jus in uno Canonico conſervatur, in c. Abſolutos, n. 26 de hæreticis. 99

3 Capitulum ex præſcriptione, vel privilegio poteſt in certis Eccleſiis ſibi acquirere jura Epiſcopalia, excluſo Epiſcopo, in c. Tuæ, n. 6. de Cler. non reſident. 58

3 Capitulum Civitaten. quam juriſdictionem habeat in Eccleſiis ſibi ſubjectis, in d. c. Tuæ n. 11. de cler. non reſident. 58

Capitulum quoad abſentes.

5 Capitulares actus ex contemptu aliquorum non ſunt nulli, ſed nec etiam debent caſſari, niſi ipſis proſequentibus contemptum, in c. Cum ex injuncto, n. 51. de Nov. oper. nunc. 232

5 Ab-

Digitized by Google

5 Abſentes non ſunt vocandi, niſi in tribus caſibus hic expreſſis; & in aliis conſimilibus, & multum arduis, ib. n. 52. 232
5 Et an ſint citandi abſentes extra provinciam, ib. n. 53. 232
5 De quam longinquo loco ſint vocandi, ſtatur conſuetudini, ibid. num. 54. 232

Capituli conſenſus.

3 Capituli conſenſus non requiritur, ſi nova Parochia ab Epiſcopo erigatur in Parochia Regularibus ſubjectis, in c. Ad audientiam, il primo, n. 54. de Eccleſ. ædifican. 627
3 In unionibus, & aliis actibus, quæ fiunt auctoritate Delegata, non requiritur Capituli conſenſus, ib. n. 53. 627
3 Declaratur, ib. n. 54. 627

Capituli convocatio.

2 Capitulum convocare ſpectat ad Decanum de conſuetudine, in c. Ut Abbates, n. 28. de ætat. & qualit. 389
4 Capitulum poteſt congregari ab antiquiore in defectum ejus ad quem id ſpectat de jure vel conſuetudine, in c. Quia propter, num. 75. de elect. 291
5 Epiſcopus poteſt Capitulum convocare, ſi aliquid Canonicis ad deliberandum proponat, nec de re ad ſuum, vel ſuorum commodum ſpectante agatur, in c. Cum ex injuncto, num. 26. de Novi oper. nunciat. 230
5 Nec ad id admittitur Vicarius Epiſcopi, ſi Capitulum ſit exemptum, ib. n. 27. 230

Capituli, & Capitularium exceſſus.

3 Capitula, quæ conſuetudine, privilegio, vel alio jure ſpeciali ſe tuentur adverſus juriſdictionem Epiſcopi, qua forma procedere debeant in cauſis criminalibus Capitularium, in c. Irrefragabili, §. Exceſſus, n. 9. & ſeq. & n. 22. de Off. Ordin. 574
3 Capitulo negligente in corrigendis exceſſibus Capitularium, an, & quando juriſdictio ad Epiſcopum devolvatur, ib. n. 13. & ſeqq. uſque ad n. 22. 574
3 Quid ſi Epiſcopus interſit Capitulo tanquam Prælatus, ib. n. 13. 575
3 Et quid ſi interſit tanquam Canonicus, ib. n. 14 575
3 Et quid ſi vocem in Capitulo non habeat, ib. n. 18. 575
3 Et quid poſt Concilium Trident. ib. n. 20. & ſeq. 575
3 Epiſcopus de jure communi eſt caput Capituli, ib. n. 22. 574
3 Canonicis ſinguli non ſunt conjudices, ubi Capitulum conſuevit exceſſus illorum corrigere; ſed ipſum Capitulum eſt judex, & penes ipſum eſt juriſdictio, ib. n. 15. 575
3 Epiſcopus ad quem propter negligentiam Capituli devoluta eſt juriſdictio, tenetur procedere contra Canonicos cum Capituli conſilio, vel aſſenſu, ib. n. 2d. & 26. 575
3 Item tenetur cauſam appellationis ad ſe interpoſitæ alteri delegare ſi interfuit Capitulo tanquam Canonicus, & animum ſuum propalavit, ib. n. 17. 575
3 Juriſdictio negligente Capitulo proprie ad Epiſcopum non devolvitur, ſed impedimentum removetur, ib. n. 19. 575
3 Juriſdictio ad Epiſcopum non devolvitur, ſi adjuncti a Capitulo electi una cum Epiſcopo negligant, vel renuant procedere contra Capitulares, ſed rogi debent a Metropolitano, vel a Sede Apoſtolica, ut procedant, ib n. 21. 575
3 Epiſcopus in cauſis criminalibus contra Capitulares de jure communi procedere debet cum conſenſu Capituli, ib. n. 26. 576
3 Capitulum in cauſis Capitularium an de jure communi ſit conjudex cum Epiſcopo, ib. n. 27. 576
3 Capitula exempta Cathedralium, & Collegiatarum Eccleſiarum nequeunt ab Epiſcopis viſitari, niſi per ſeipſos, in c. Procurationes, n. 11. de Cenſibus. 547
3 Capitulum congregatum ex permiſſis, & prohibitis, Capituli authoritatem non habet, in c. Maſſana, n. 27. de elect. 576
Vide in verbo *Viſitatio Capituli exempti*.

Capituli locus, & translatio.

5 Capitulum Cathedralis Eccleſiæ an, & quando ab Epiſcopo, vel aliis Canonicis ad alium locum intra, vel extra diœceſim transferri poſſit, late diſcutitur, in c. Cum ex injuncto, n. 2d. & n. ſeqq. uſque in fin. de Nov. oper. nunciat. 229
5 Quid de jure communi, ib. n. 17. 230
5 Et quid ex Bulla Clement. VI. ib. n. 39. 231
5 Capitulum celebrari debet in Eccleſia, & loco ad hoc determinato, ib. n. 17. 230
5 Nec Epiſcopus poteſt domi ſuæ illud convocare, ſed ad aulam Capitularem, ubi ante ſolitum ſuit convenire, ib n. 18. 230
5 Capitulum cum non poteſt tuto convenire in Eccleſia, vel loco Capitulari, ad alium locum transferri poteſt, ib. n. 21. 230
5 Et juſta cauſa transferendi eſt repulſio Epiſcopi ab ingreſſu in civitatem, ib. n. 23. 230
5 Canonici præſentes in Eccleſia a Tyranno occupata pro negotiis communibus tenentur ire ad Canonicos forinſecos etiam pauciores: & quando ſecus, ib. n. 34. & 36. 231
5 Et quid in abſentibus ob privatas inimicitias, ib. n. 35. 231
5 Bulla Clementis VI. ſuper translatione Capituli Leodienſis ex cauſa rebellionis contra Epiſcopum refertur, ib. n. 55. 233
5 Confirmatio Innocentii X. translationis Capituli Leodienſis, ibid. n. 56. 234

Capitulum quoad majorem partem.

5 Ad Capitulum conſtituendum regulariter non ſufficit major pars, ſed requiritur, ut duæ tertiæ partes ſint præſentes, in c. Cum ex injuncto, n. 48. de Nov. oper. nunciat. 232
5 Declaratur, ib. n. 49. 232
3 Major pars Capituli ſine rationabili cauſa non poteſt tollere conſuetudinem, utilitatem privatam nutriendo, in c. Cum omnes, n. 10. de Conſtit. 93
3 Major pars Capituli non poteſt præjudicare minori in jure eligendi, ſed requiritur omnium, & ſingulorum conſenſus, in c. Cum dilectus, n. 23. de Conſuet. 204
3 Declaratur, n. 47. & 50. 207

Capituli poteſtas.

3 Capitulum quamvis non poſſit citare Epiſcopum, poteſt tamen eum monere, ut redeat ad reſidentiam, in cap. Qualiter, n. 2 de Cler. non reſiden. 49
3 Capitulum quantumcunque moneat Prælatum ad reſidentiam, non tamen poteſt procedere ad electionem alterius ſine auctoritate Papæ, ib. n. 8. 49
3 Capitulum ſolum an poſſit Præbendas conferre ſtante abſentia Epiſcopi in Curia, cujus reditus facile non ſperatur, in c. Poſtulaſti, n. 8. de conceſſ. Præb. 101
3 Capitulum ſine Epiſcopi conſenſu non poteſt ſtatuere ſuper reſidentia, nec ſuper ſtatu univerſalis Eccleſiæ, in c. Cum omnes, n. 4. de Conſtit. 92
3 Capitulum Cathedralis etiam ſine Epiſcopo poteſt ſtatuere de his, quæ propria ipſius Capituli negotia reſpiciunt, ib. n. 37 95
3 Et an poſſit ejuſmodi ſtatutis, quo firmius obſerventur, pœnas adjicere, ib. n. 37. & ſeqq. uſque in fin. 95
3 Capituli major pars, ubicunque de neceſſitate, vel utilitate Eccleſiæ agitur, poteſt præjudicare minori in his, quæ competunt Canonicis ut univerſis, ib. n. 41. 95
3 Capitulum poteſt pœnas adjicere quaſi conventionaliter in his, quæ pacto privatorum proveniunt, ac in conventionem deduci poſſunt, ib. n. 43. 95
3 Et ſufficit conſenſus majoris partis, ib. n. 44. 95
3 Capitulares poſſunt juri electionis paſſivæ renunciare, in c. Cum dilectus, n. 30. de conſuet. 205
3 Capituli major pars poteſt ex juſta cauſa excludere certam nationem ab electione paſſiva, ib. n. 47. 207
3 Capitulum non poteſt eſſe judex, ſi aliquod dubium oriatur inter majorem partem Capituli, & aliquos ſingulares de Capitulo, in c. Licet de vitanda, n. 46. de elect. 235
3 Capitulum ſi Canonicorum exceſſus conſuevit corrigere, niſi hoc faciat intra terminum ab Epiſcopo præfixum, Epiſcopus corriget, in c. Irrefragabili, §. Exceſſus, n. 1. de off. Ordin. 573
3 Capitulum ex conſuetudine poteſt habere poteſtatem corrigendi exceſſus Canonicorum, ib. n. 2. 574
3 Etiam excluſo Epiſcopo, ib. n. 7. 574
3 Et quid in criminibus gravibus, ib. n. 3. & 10. 574
3 Et quid poſt Concil. Trident. ib. n. 9. 574
3 Terminus Capitulo præfixus ab Epiſcopo ad corrigendos Capitulares non eſt expectandus, ſi Capitulum dicat ſe nolle corrigere, ib. n. d 574
3 Capitulum poteſt in facto proprio authorizare, ubi agitur principaliter de intereſſe ſingulorum, & ſecundario de intereſſe Capituli; ſed non a contra, in c. Expoſuiſti, n. 29. de Præb. 147
3 Capitulo poteſt competere jus conferendi beneficia etiam privative ad Epiſcopum, in c. Nulla n. 40. de conceſſ. Præb. 147
3 Ad Capitulum Epiſcopo exiſtente hæretico, ſpectat facultas concedendi dimiſſorias, in c. His quæ, n. 62. de major. & obed. 2d
3 Capitulum ex cauſa publicæ utilitatis poteſt ſtatuta facere contra antiquam Eccleſiæ conſuetudinem, etiam de ea non facta mentione, in c. Cum M. 23. de Conſtit. 113
3 Etiamſi conſuetudo foveat utilitatem publicam, & ſtatutum ſit nutritivum utilitatis privatæ, ib. n. 24. 113
3 Dum principaliter, & directe concernat utilitatem Eccleſiæ, & fiat de Epiſcopi conſenſu, ib. n. 25. 113
3 Ordinatio majoris partis Capituli per contradictionem, & appellationem minoris niſi rationabile opponentis impediri non debet, in cap. Cum in cunctis, n. 3. de his, quæ fiunt a major. par. Capituli. 2d
Vide in verbo *Statutum Capituli*.

Capitulum Regularium.

3 Capitulum generale an poſſit recedere a Conſtitutionibus per Sedem Apoſtolicam confirmatis, præſcribentibus tempus faciendi decreta circa electionem Generalis in Sede vacante, in cap. Cum acceſſiſſent, n. 13. & ſeqq. uſque in fin. de Conſtit. 108
3 An poſſit ſtatuere, ut Prælatus Generalis eligi non poſſit de eadem natione, de qua fuit immediatus prædeceſſor, in c. Cum dilectus, n. 9. & ſeqq. uſque in finem, de conſuetud. 204
3 Non poteſt ſtatuere contra Canones, ib. n. 12. 204
3 Non ſtatuit contra jus privatum juri alterius detrahendo, ibid. num. 14. 205
3 Poteſt ſtatuere, ut electio Generalis fieri debeat ex certo genere perſonarum. ib. n. 25. uſque ad n. 39. 205
3 Capitulum generale de jure communi poteſt Conſtitutiones facere, ibid. n. 56. 208
3 An poſſit revocare decreta a ſe prius edita in vim privilegiorum Sedis Apoſtolicæ, ib. n. d1. 208
3 Sicut poteſt Vicarios eligere, ſic poteſtatem eos deputandi poteſt in Generalem transferre, in c. Nullus, n. 51. de elect. 221
3 Capitulum fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini Provinciæ Beticæ, cui laicus miniſter interfuit, declaratur nullum ob laicæ poteſtatis abuſum, in c. Quiſquis, n. 39. de elect. 297
3 Capitula celebrari nec ſolent, nec debent ſine Præſidente, in c. Quia propter, n. 72. de elect. 291
3 Capitulum provinciale ſufficit celebrare in fine primi triennii, & ſtatim in principio ſecundi celebrare aliud, in c. Ego N. 51. de jurejur. 169
3 Capitulum provinciale Religioſorum non ſufficit celebrare in fine primi triennii, & ſtatim in principio ſecundi aliud celebrare, ſed inter unum, & aliud debet triennium intercedere, in cap. In ſingulis, n. 1. de ſtat. Monachor. 481
Vide in vtr. *Conſtitutio Capituli generalis*.
3 Fieri debet ſalvo jure Epiſcopi Diœceſani, ib. n. 2. & 5. 482
3 Et tam a Religioſis exemptis, quam non exemptis, ib. n. 3. 482
3 Et quid poſt Concil. Trident. ib. n. 7. & ſeqq. & n. 11. 482
3 Et convenire debent univerſi Abbates, & Priores provinciæ ejuſ-

dem

dem Ordinis, ib. n. 4. 482
3 Et malitioſe impedientes, ne Capitula celebrentur, ſententiam excommunicationis incurrunt, ib. n. 6. 482
3 Capitula in aliquibus Religionibus, vel Congregationibus Monachorum an ſit permittendum ut celebrentur ſingulis annis, & Præſides eligantur annales, ib. n. 12. 483

Capitulum Sede vacante.

1 Capitulum Sede vacante poteſt ſuper jure eligendi litigare, in c. Cum dilectus, n. 4. de Conſuet. 204
1 Non concedit literas formatas, quibus Clericus abſolvitur a poteſtate ſui Epiſcopi, in c. Significaſti, n. 3 de off. Arebid. 513
5 Capitula tam Cathedralium, quam Collegiatarum Eccleſiarum Sede vacante prohibentur ſub pœna interdicti dare dimiſſorias ad Ordines infra annum, niſi arctatis occaſione beneficii recepti, vel recipiendi, ib. n. 7. 513
1 Capitulum vacante Epiſcopatu confirmat electiones ab Epiſcopo confirmandas, in c. Cum olim, n. 2. de major. & obed. 624
1 Juriſdictio Epiſcopi Sede vacante ad Capitulum devolvitur, ib. num. 2. 624
1 Capitulum Sede vacante non confert beneficia ad ſolius Epiſcopi collationem ſpectantia, ib. n. 34. 626
1 Capitulum Sede vacante poteſt ſtatuta condere; Collegium Cardinalium ſecus, ib. n. 57. 628
1 Capitulum vacante titulo Cardinalatus ſuccedit in juriſdictione niſi pro bono pacis aliquid ſit exceptum, in c. His quæ, n. 2 de major. & obed. 618
2 Capitulum an ſuccedat in juriſdictione Prælati vacante Eccleſia, ib. n. 31. uſque in fin. 619
5 Quid in Capitulo Eccleſiæ Collegiatæ, quæ eſt titulus Cardinalis, ib. n. 32. & 42. 619
1 Et quid in Capitulo alterius Collegiatæ, ib. n. 32. 36. & 39. 619
1 Et quid in Capitulo Eccleſiæ Cathedralis, ib. n. 49. 621
1 Et quid poſt Concil. Trident. ib. n. 67. 622
1 Capitulum Eccleſiæ in qua eſt titulus Cardinalis mortuo titulari non ſuccedit in juriſdictione quoad jus puniendi crimina, & fulminandi cenſuras, ib. n. 33. & 42. 619
1 Et an hoc procedat de jure communi, an vero propter reſervationem, de qua hic, ib. n. 34. 619
2 In Capitulum Sede vacante an transſeat juriſdictio competens inferiori Prælato de jure ſpeciali, ib n. 39. & ſeq. uſq; ad n. 49 620
1 In Capitulum Sede vacante non transſeunt, quæ competunt Prælato de jure ſpeciali, ib. n. 43. & 4d. 620
1 Capitulum Paduanum Sede vacante non ſuccedit in facultate conferendi gradum Doctoratus, & Magiſterii, ib n. 44. 620
1 Capitulum Sede Epiſcopali vacante poteſt judicare, abſolvere, & excommunicare, ſed non anathematizare, ib. n. 49. 621
1 Item poteſt viſitare, & procurationes recipere, ibid. num. 50. & 75. 621
1 Item poteſt in delictis etiam extra viſitationem contra certas perſonas inquirere, ib n. 51. 621
1 Item poteſt ſyndicare Fiſcalem Epiſcopi prædefuncti, ib. n. 52. 621
1 Item poteſt ſtatuta condere, non tamen duratura in tempus ſucceſſoris, ib. n. 53. 26e
1 Capitulum Sede vacante non ſuccedit in juriſdictione Epiſcopo delegata, etiam ea generali delegatione Sedis Apoſtolicæ, ibid. num. 54. 62e
1 In Capitulum Sede vacante non transſeunt ea, quæ ex Concilio Tridentino competunt Epiſcopo tanquam Sedis Apoſtolicæ Delegato, ib. n. 55. 621
1 Niſi detur Epiſcopo facultas procedendi etiam authoritate Apoſtolica, ibid. n. 56. 621
1 Capitulum Sede Epiſcopali vacante non poteſt beneficia conferre, licet poſſit præſentationes admittere, & inſtituere, ib. n. 57. 621
1 Item non poteſt bona Eccleſiæ alienare, ib. n. 58. 621
1 Item non poteſt dare licentiam Clerico transſeundi ad aliam Eccleſiam, ib. n. 59. 621
1 Item non poteſt dimiſſorias ad Ordines concedere infra annum a die vacationis, niſi arctatis ratione beneficii recepti, vel recipiendi, ib. n. 60. 621
1 Et quibus caſibus Capitulum poteſt dimiſſorias concedere, poteſt etiam interſtitia remittere; non autem Capituli Vicarius, niſi ex mandato ſpeciali, ib n. 61. 621
3 Capitulum Sede vacante ſuccedit in juriſdictione compellendi executores, in c. Joannes, n. 8. de teſtam. 286
1 In Capitulum Sede Epiſcopali vacante an, & quomodo transſeant ea, quæ ſunt Ordinis Epiſcopalis, in c. His quæ, n. 64 & ſeqq. de major. & obed. 622
1 Capitulum Sede vacante de jure communi non arctatur ad conſtituendum Vicarium, ſed poteſt juriſdictionem per ſeipſum exercere, ib. n. 66. 622
1 Capitulum infra octo dies poſt mortem Epiſcopi ex Concilio Tridentino tenetur Vicarium, ſeu Officialem conſtituere, vel exiſtente confirmare, ib. n. 67. 622
1 Capitulum Sede Epiſcopali vacante poſt Concilium Tridentinum ita demum poteſt duos Vicarios inſolidum, vel alternis menſibus conſtituere, ſi ita ſe habeat immemorabilis conſuetudo, ib. n. 68. 622
1 Sede vacante juriſdictio reſidet principaliter penes Capitulum, exercitium vero penes Vicarium, ib. n. 73. 622
1 Ad Capitulum Sede vacante non ſpectat ſubſtitutio facienda propter abſentiam Vicarii, vel aliorum Officialium, ſed ad ipſos Officiales, ib. n. 74. 622
1 Capitulum Sede vacante abſque Vicario non poteſt Viſitatorem eligere ad viſitandam diœceſim, ib. n. 75. 622
1 Item non poteſt eligere arbitros ad cognoſcendum de cauſa ſuſpicionum Vicarii, ſed debet per ſeipſum cognoſcere, ibid num. 76. 622
1 Capitula Cathedralium duntaxat arctantur a Concilio Tridentino ad eligendum Vicarium, non autem Capitula Collegiatarum, ib. n. 77. 622
1 Juriſdictio Epiſcopi Sede vacante ad Capitulum devolvitur, in c. Cum olim, n. 2. de major & Obed. 624
1 Juriſdictio ſimultanea inter Prælatum Eccleſiæ inferioris, & Capitulum, item adminiſtratio bonorum tranſit in Capitulum Sede vacante, in c. His quæ, n. 48. de major. & obed. 621
1 Sede vacante ſi Papa ſcribat Capitulo ut vicesgerenti, ut Præbendam conferrat, Epiſcopus ibi creatus mandatum adimplere tenetur, in c. Eam te, n. 1. de reſcript. 152
1 Capitulo ſi dirigunt monitoriæ, vel præceptoriæ ſuper receptione alicujus, & ad Epiſcopum ſpectat receptio, Epiſcopus qui tempore datæ erat de Capitulo, exequi tenetur, ib. n. 2. 152
Vide in ver. *Vicarius Capituli Sede vacante.*
3 Capitulum Sede vacante non confert beneficia ſpectantia ad collationem ſolius Prælati, in c. Illa, n. 1 & 8 ne Sede vacante. 207
3 Secus ſi collatio inter Epiſcopum, & Capitulum ſit ſimultanea, vel ad Capitulum tantum pertineat, ib. n. 2. & 16. 207
3 Capitulum Sede vacante ſuccedit in jure confirmandi electiones, ſed non in jure conferendi beneficia; & quæ ſit ratio diverſitatis, ib. n. 10 & ſeqq. 207
3 Capitulum Sede vacante non ſuccedit in juriſdictione voluntaria, ſed in neceſſaria tantum, ib n. 13. 208
3 Non ſuccedit in dandis indulgentiis, ib. n. 14. 208
3 Succedit in præſentationibus admittendis, & inſtitutionibus faciendis, ib. n. 15. 208
3 Capitulum Sede vacante, vel Decanus nullam auctoritatem ſibi vendicat in examinibus per concurſum pro collatione Parochialium Eccleſiarum, ſed infra octo dies poſt obitum Epiſcopi Vicarium conſtituit, ib. n. 17. & 25. 208
3 Capitulum Sede vacante non poteſt conferre Parochialem vacantem in commendam temporalem ei, qui magis idoneus fuerit judicatus, ib. n. 2d. 209
3 Nec ei fructus concedere durante commenda, ib. n. 17. 209
Capitulum quoad concurſum Parochialium.
Vide in ver. *Concurſus.*
3 Capitulum Sede vacante non ſuccedit in poteſtate dedocendi jura Epiſcopi in judicium etiam defendendo, in c. Novit. n. 22. Ne Sede vacan. 205
3 Item non ſuccedit in poteſtate alienandi jura, & bona Eccleſiæ, ib. n. 23. & 31. 205
3 Etiamſi magna urgeat neceſſitas, ib. n. 24. & 29. 205
3 Capitulum Sede vacante alienare poteſt res, quæ ſervando ſervari non poſſunt, dummodo pretium ſervetur, ib. n. 31. 205
3 Idem ſi Eccleſia diu eſſet vacatura, & ex dilatione periculum immineret, ibid n. 32. 205
3 Debet tamen Eccleſiæ dari curator, aut defenſor, cujus auctoritate fiat alienatio, & eſt ſpeciale in Eccleſiis inferioribus, ib. n. 32. & 13. 205
2 Capitulum Sede vacante non ſuccedit in juriſdictione Epiſcopo competente ratione feudi, niſi feudum eſſet commune Epiſcopo, & Capitulo, in c. Verum, n. 4. & 8. de foro compet. 60
2 Succedit in his quæ competunt de jure ſpeciali, niſi hæc communiter ſpectent tam ad Epiſcopum, quam ad Capitulum, ibid. n. 5. & 7. 60
2 Poteſtas devolvitur ab Epiſcopo ad Capitulum in iis, quæ ad Epiſcopum pertinent proprio jure; ſecus vero ſi ea quodam jure accidentali, puta jure devoluto propter negligentiam Clericorum, ib. n. 6. 60
2 Cap. unicum Ne Sede vacante, l. 6. locum habet non modo in collatione beneficiorum, ſed etiam in aliis, quæ ſpectant communiter ad Epiſcopum, & Capitulum, ib n. p. 60
5 Capitulum Sede vacante ſuccedit in poteſtate juriſdictionali Epiſcopi, etiam quoad judicandum hæreticos, in c. Ad abolendam, n. 13. de hæreticis. 90
3 Prælato excommunicato, vel ſuſpenſo, an juriſdictio devolvatur ad Capitulum, ita ut ſit locus electioni Vicarii Capitularis, in c. Quia diverſitatem, n. 1d. & ſeqq. uſque in fin. de conceſſ. Præb. 193
3 Epiſcopo a Paganis, vel Schiſmaticis capto, Sedes quaſi vacat, & juriſdictio tribuitur Capitulo, ib. n. 28. & ſeqq. 193
5 Capitulum Sede vacante an poſſit præcipere Sacriſtæ ſub pœna ſuſpenſionis, ne aſportet Sacram ſuppellectilem extra Eccleſiam abſque Capituli licentia, in c. A nobis, il primo, n. 45. & ſeqq. de ſent. excomm. 333
5 An vero hoc præceptum expiret per ingreſſum Epiſcopi, ib. n. 46. & n. 50. & ſeqq. uſque in fin. 333
5 In Capitulum Sede vacante tranſit omnis juriſdictio, & ſic etiam poteſtas ſuſpendendi, ib. n. 47. 333
5 A Capitulo non abdicatur juriſdictio per deputationem Vicarii Sede vacante, ib. n. 48. 333
Vide in verbo *Sede vacante.*
5 Capituli ſtatutum Sede vacante etiam ſi imponat pœnam pro futuro delicto, non expirat Sede plena, in d. c. A nobis, il primo, n. 51. de ſent. excomm. 333
1 Capitulum Sede vacante poteſt ponere Oeconomos in beneficiis vacantibus, quorum collatio pertinet ad Epiſcopum, in cap. Cum vos, n. 11. de off. Ordinarii. 560
1 Et quid poſt Conc. Tridentinum, ib. n. 12. 560
1 Juriſdictio delegata non tranſit in Capitulum Sede vacante, in c. Quoniam, n. 12. de off. Delegat. 530

Capituli tempus.

1 Ad Capitulum, vel Congregationem ſubditi convenire debent non ad voluntatem Superioris, ſed temporibus conſuetis, in c. His quæ, n. 14. de major. & obed. 618
1 CAPTIOSI, & nimium de ſe præſumentes volunt omnes opinio-

nes

neeſuas aliis prævalete, in c. Ne inoitatis, n. 12. de conſtit. 31
3 CAPTIVITAS eſt mors civilis, quæ non æquiparatur naturali, niſi in caſibus in jure expreſſis, in c. Per tuas, il primo, n. 16 de Simon. 53
5 De captivitate Clerico redeunti Eccleſia debet reſtitui, quotcunque tempore detentus fuerit, ib. n. 28. & 37. 54
5 Captivorum calamitati eſt miſerendum, in c. Per tuas, il primo, n. 23. & 26. de Simon. 54
5 CAPTURA in civilibus regolarites eſt prohibita; ſecus in criminalibus, in c. Pervenit, n. 34. de adultes. 151
5 Captura eſt arbitraria judici, ib. n. 41. 152
5 In domo propria nullus debet capi, in c. Inter alia, nu. 81. de Immunit. Eccleſ. 643
5 Capti in bello ſervi capientium efficiuntur, ſi bellum ſit juſtum, in c. Per tuas, il primo, n. 17. & 38 de Simon. 53
5 Hoc tamen non obtinet in Chriſtianis captis a Turcis, vel Saracenis, ib. n. 19. 53
5 Captus ab hoſtibus, & poſtea reverſus recuperat omnia jura poſtliminii tam ſecundum leges ſeculi, quam ſecundum Canones, ibid. n. 27. & ſeqq. & n. 33. & 43. 54
Vide in verbo *Poſtliminium*.
5 Captus a Piratis, vel latronibus, etiam ſecundum leges civiles liber permanet, & retinet omnia jura ſua, & fictio poſtliminii non eſt neceſſaria, ib. n. 45. 56
Provincialis Carmelitarum captus a Barbaris.
Vide in verbo *Provincialis*.
5 CAPITE langueſcente cetera quoque membra inficiuntur, in c. præterea, n. 27. Ne Præl. vic. ſuis. 70
2 Caput unde dictum, in c. Preſcioſam, n. 41. de off. Ord. 552
3 A Capite non licet membra diſcedere, in c. Cum dilectus, n. 13. de relig. domib. 397
3 CARCER de jure civili eſt ad cuſtodiam: de jure Canonico eſt etiam ad pœnam, in c. Pervenit, n. 36 de adult. 152
2 Carcer infert novum, & gravamen continuum, & nunquam tranſit tempus appellandi a gravamine carcerationis, in cap. Super eo, il ſecondo, n. 40. de appell. 194
2 Carcer regulariter inſtitutus eſt ad cuſtodiam, & locus ſanctus eſt, ib. n. 14. 194
2 Carceratus etiam cuſtodiæ cauſa dicitur luere pœnam in corpore ib. n. 42. 194
2 Carcer infamiam irrogat, & damnum irreparabile, ib. n. 43 194
5 In carcere, vel in vinculis detinere uo diſſeraut, in c. Nuper, de ſent. excomm. n. 5. 344
5 Carceratus, vel detruſus in vincula non dicitur lædi corporaliter ib. n. 6. 344
5 Carcer, & vincula principaliter non ſunt ad pœnam, ſed ad cuſtodiam, ib. 7. 344
5 Carceratus injuſte peccat non fugiendo de carcere, in c. Falſidicus, n. 128. de crim. falſ. 276
5 Contrarium, ib. n. 130. 276
5 Privilegio ne quis detrudatur in carcerem, renunciari non poteſt etiam cum juramento, in c. Odoerdus, n. 74. de ſolut. 243
3 Carceris ſqualor eſt contra naturalem æquitatem, ib. n. 76. 243
3 Carcer eſt ſpecies ſervitutis, ib. n. 77. 243
2 Carceris perpetui pœna proportionatur pœnæ mortis naturalis, in c. Cum non ab homine, n. 60 de judic. 14
5 Carcer perpetuus eſt gravior pœna, quæ poſſit Clericis imponi ab Eccleſia, in c. Novimus, n. 7 de verb. ſignif. 386
5 Et proportionatur morti naturali, ib. n. 8. 386
5 Carcer perpetuus non debet eſſe ita durus, ut infra paucos dies carceratus moriatur, ib. n. 9. 386
5 Nec debet tantum ſubtrahi de victu neceſſario, ut veriſimiliter debeat mori, ib. n. 13. 386
5 Et Officiales hæc facientes ſunt homicidæ, & irregulares, ibid. n. 10. & 13. & 14. 386
1 E carceribus dimiſſus ſub fidejuſſione de ſe repræſentando cenſetur adhuc detentus, in c. Magnus, n. 86. de oblig. ad ratioc. 495

Cardinales, communia.

1 Cardinalis a Turrecremata in dubio magis favebat opinionibus Theologorum, quam Canoniſtarum, & cur, in c. Cum contingat, n. 135. de ætat. & qualit. 429
3 Ejus invectiva in Epiſcopos non reſidentes, in c. Qualiter, n. 23. de Cler. non reſiden. 50
2 Cardinalis Turrecrematæ judicium de opinione Canoniſtarum circa Simoniam in Beneficialibus, in c. Cum pridem, num. 71. de Pactis. 653
2 Referuntur Authores pro opinione affirmativa, ib. n. 72. 653
2 Cardinalis Zabarella in opinionibus nulli cedebat, niſi urgente ratione, in c. Ne innitaris, n. 411. de Conſtit. 87
1 Cardinalis Diaconus creari poteſt in vigeſimoſecundo ætatis anno, in c. Cum in cunctis, n. 27. de elect. 245
2 Cardinalis dum allegatur ab Henrico Boich, & Bellamera, intelligitur Joannes Monachus, non autem Zabarella, qui fuit illi poſterior, in c. Cum Eccleſia Vulterana, n. 1e de elect. 280
1 Cardinalis Cajetani invectiva in ſublimes perſonas, qui munia paſtoralia per ſe non obeunt, ſed alteri delegant, in cap. Dudum, il ſecondo, n. 27. de elect. 270
2 Cardinalis Cajetani judicium de opinione Canoniſtarum in Simonia Beneficiali, in c. Cum pridem n. 124. de Pactis. 653
2 Cardinalis Zabarella quomodo ſe geſſerit circa Romani Pontificis authoritatem, in c. Significaſti, n. 58 de elect. 208
2 Cardinales Presbyteri qui dicantur, in c. Ad hæc, n. 12. de off. Archid. 510
2 Cardinales Eccleſiæ Compoſtellanæ, Ravennaten. & Mediolaneo. dicuntur Cardinales, ſicut dicitur Rex ſcaccorum, in c. Bonæ memoriæ, n. 14. de poſtul. Prælat. 211
2 Et ſunt Cardinales ſine pileo rubro, & ſine ſacco, ib. n. 15. 211
1 Cardinalis Epiſcopus ad aliam Cathedralem non eligitur, ſed poſtulatur, ib. n. 18. 212
1 Et quid in Cardinali non Epiſcopo, ib. n. 16. 212
5 Cardinales quatuor a Paulo II. creati per literas in forma Brevis poſt ejus obitum exhibitas, in c. Ex parte, il ſecundo, n. 30. de Privileg. 263
3 Cardinales non ſunt Papæ familiares, ib. n. 36. 263
1 Cardinales, cum rationes ſunt utrinque probabiles, quomodo debeant in Conſiſt. reſp. in c. Ne innitaris, n. 183. de Conſt. 44

Cardinalium aſſertio.

3 Cardinali aſſerenti aliquid factum de mandato Papæ, ut ſit credendum, tria debent concurrere, in c. De Rectoribus nu. 40. & ſeq. de Cler. ægrot. 160
3 Cardinalis etiam majoris Pœnitentiarii aſſertioni non ſtatur in præjudicium tertii, ib. n. 42. 160
1 Cardinali aſſerenti ſe legatum creditur etiam ſine literis, in c. Cum in jure, n. 45. de off. Deleg. 535
1 Idem ſi aſſerit ſe Delegatum in aliqua cauſa, ib. n. 36. & 50. 535
1 Sed contra, ib. n. 47. 535
1 Declaratur, ib. n. 48. & ſeqq. 535
2 Cardinali aliquid aſſerenti de mandato Papæ, creditur tribus concurrentibus, ib. n. 51. 536

Cardinalium depoſitio.

3 Cardinalis deponitur qui in titulo ſuo non reſidet, in c. Ex geſtis, n. 1. & 17. de Cler. non reſid. 26
3 Cardinalis an poſſit per Papam deponi ſine Concilio, ib. n. 4. 26
3 Et an ſine conſilio fratrum, ib. n. 7. 27
3 Cardinalis, qui ſpreta Parochia ſua tanquam vagus in aliena demoratur, deponi poteſt, ib. n. 15. 27
Vide in ver. *Cardinalium reſidentia*.

Cardinalium dignitas, & officium.

1 Cardinales, cum rationes ſunt utrinque probabiles, quomodo debeant in Conſiſtorio reſpondere in c. Ne innitaris, n. 183. de Conſtit. 40
2 Cardinalis eſt major Epiſcopo dignitate, & officio, Epiſcopus eſt major ordine, in c. Requiſivit, n. 65. 67. de ord. ab Epiſc. 382
2 Cardinalis depoſitus non retinet Dignitatem, ſed Ordinem ſacrum, qui erat impreſſus, ib. n. 76. 383
5 Cardinales Dignitate, & officio ſunt ſuperiores Epiſcopis, in c. Ne pro dilatione, n. 40. de pœn. & remiſſ. 323
5 Cardinales ſunt Papæ immediate ſubjecti tanquam ipſorum judici Ordinario, ib. n. 43 & ſeqq. 324
5 Familiares Cardinalium a ſuis Cardinalibus judicantur, ibid. num. 44. 324
5 Cardinales comprehenduntur in generali derogatione reſpiciente favorem publicum, & ſalutem animæ, ib. 58. 326
5 Ideoque comprehenduntur in c. Omnis utriuſque ſexus, de pœn. & remiſſion. ib. n. 59. 326
5 Item in generali derogatione habente clauſulas prægnantes, ib. n. 60. 326
2 Cardinales, quibus caſibus comprehendantur in diſpoſitione generali, in c. Bonæ memoriæ, n. 26. de poſtul. Prælat. 212
2 Cardinales ſunt coadjutores Papæ, ibid. n. 35. 213
1 Cardinalium conſilio apud Romanum Pontificem univerſalis Eccleſiæ adminiſtratio innititur, ib. n. 35 213
1 Eorum inſtantia eſt ſolicitudo omnium Eccleſiarum, ib. n. 3d. 213
5 Cardinales non ſunt Papæ familiares, in c. Ex parte, il ſecondo, n. 36. de privil. 263
1 Cardinalium Collegium eſt honorabilius Eccleſiæ membrum, in c. Accepimus, n. 52. de Pactis. 664
3 Cardinales ſunt Sacerdotes Levitici generis, coadjutores, & conſiliarii Papæ, & cum eo judicant orbem, in c. Ex geſtis, n. 12. de Cler. non reſid. 27
3 Et ſunt membra, & pars corporis Papæ, ib. n. 13. 27
3 Ejuſque collaterales, ib. n. 14. 27
3 Cardinalis officium verſatur in frequenti Papæ aſſiſtentia, & Sedis Apoſtolicæ negotiis, ib. n. 19. 28
5 Cardinales ſunt majores Epiſcopis dignitate, & officio, ſed minores Ordine, in c. Quod nonnullis, num. 11. & 13. de Privileg. 272
5 Cardinalatu nulla eſt major Dignitas in Eccleſia Dei, & in Cardinalibus reſidet tota majeſtas Chriſtianæ Reipublicæ, ibid. n. 12. & 21. 272
Vide in ver. *Papa quoad conſenſum, & conſilium Cardinalium*

Cardinales quoad electionem Papæ.

2 Cardinales an valide poſſint hodie compromittere electionem Papæ in perſonas extra Collegium, in cap. Cauſam nu. 8. & ſeqq. uſque ad n. 35. de elect. 259
2 Cardinalium cœtus non poteſt modificare, corrigere, vel immutare Conſtitutiones ſuper electione Papæ, ib. n. 19. 260
2 Cardinales an poſſint ſuper electione Papæ compromittere in unum tantum ex Collegio, ib. n. 35. & n. ſeqq. uſque in fin. 261
2 Cardinales an peccent communicando cum excommunicatis in electione Papæ, in c. Licet de vitande, n. 13. de elect. 232
2 Cardinales in Conclavi præſentes an hodie poſſint ordinare, ut electio valeat celebrari à majori parte Collegii, ib. num. 28. & ſeqq. uſque ad n. 71. 233
2 Cardinales de jure communi convenire poſſunt, ut valeat electio celebrata a majori parte collegii, ib. n. 31. & ſeqq. uſque ad n. 37. & 60 uſque ad n. 72. 233
2 Declaratur, ib. n. 87. uſque in fin. 233
2 Cardinales poſſunt tacite renunciare Decretali, Licet de vitanda, de elect. licet non poſſint expreſſe, ib. n. 35. 233
2 Cardinales unanimiter de jure communi convenire poſſunt, ut valeat electio celebrata a pluribus de Collegio etiam partium comparatione minorum, ib. n. 3d. & n. 88. uſque in fin. 234
2 Cardinales, nemine diſſentiente, poſſunt compromittere eligendi poteſta-

poteſtatem pluribus de collegio in numero ſibi grato, ibidem num 37 234
2 Cardinales de jure communi cur poſſint inter ſe ordinare, ut valeat electio Papæ celebrata a majori parte collegii, ib. n. 41 234
1 Formæ eligendi Romanum Pontificem renunciare non poſſunt, ib. num. 53. 235
2 Quomodo, & quando convenire poſſint, ut valeat electio celebrata a duabus partibus, vel a majori parte collegii, declaratur ſeptem caſus diſtinguendo, ib. n. 78. uſque in fin. 238
2 Cardinales in difficultatibus emergentibus qua ratione poſſint conſulere celeritati electionis, ib. n. 26. & ſeq. 233
2 Ad Cardinales in conclavi non licet mittere nuncium, vel ſcripturam, nec eis loqui etiam publice, & palam; non tamen excommunicantur, niſi hæc faciant ſecrete, in c. cum olim, num 80. de mator. & obed. d30
5 Cardinalium collegium jure eligendi Romanum Pontificem privari non poteſt, in c. Accepimus, n. 52. & ſeq de Pactis. 664
Cardinalis, qui dicit ſe non dediſſe votum electo, a quo pecuniam recepit, non eſt audiendus, & electio eſt nulla, ſi proceſſum fuerit per formam ſcrutinii, in cap. Nobis, n. 21. de Simonia. 40
5 Idem ſi quaſi per inſpirationem, ib. num 23. 40
5 Et quid, ſi per compromiſſum, ib. n. 24. uſque ad num. 30. 40
5 Cardinales ſi fuerint accuſati, & convicti, quod Papam ſimoniace elegerint, non propterea electus erit deponendus, ib. n. 59. 43
Cardinales quoad Epiſcopatus.
8 Cardinales ex eo quod in Epiſcopatibus prope Urbem, vel in Urbe in ſuis titulis reſederint, non excuſantur a reſidentia in cathedralibus quibus præfecti ſunt, in cap. Qualiter, n. 22. de cler. non reſid. 51
8 Cardinalibus Epiſcopis quomodo, & quandiu a ſuis cathedralibus abeſſe liceat ex cauſa vacationis Sedis Apoſtolicæ, ibidem num. 26. 55
Cardinalis Cajetani invectiva in ſublimes perſonas, quæ munia Paſtoralis per ſe non obeunt, ſed alteri delegant, in c. Dudum, il ſecondo, n. 27. de elect. 270
2 Cardinalatus de jure alt incompatibilis cum Epiſcopatu, in c. Bonæ memoriæ, n. 20. uſque ad n. 24. de poſtul. Prælat. 212
2 Et quid ex Concilio Tridentino, ib. n. 24. 278
2 Et quid de conſuetudine, ib. n. 21. 23. & 31. n. 5. 218
2 Cap. De multa, de Præben. an habeat locum in Cardinalatibus, & Epiſcopatibus, ib. n. 12. 211
2 Cardinali in Curia reſidenti Epiſcopatus non datur in titulum, ſed in commendam, ib. num. 23. 212
2 Concilium Tridentin. non habet Cardinalatum pro incompatibili cum Epiſcopatu, & refellitur contraria opinio Alphonſi Hojedæ, ib. num 24 212
2 Epiſcopatus plures nemo etiam Cardinalis poteſt ſimul retinere in titulum, ſeu in commendam, ib num. 25. 212
2 Epiſcopi etiam Cardinales tenentur præcepto Divino in ſuis Epiſcopatibus reſidere, ib. num 27. 212
2 Cardinales an expediat Metropolitanis, vel Cathedralibus Eccleſiis præficere, ib. num. 33. 213
2 Cardinalium Epiſcoporum reſignationes admitti ſolent etiam non probatis cauſis expreſſis, in c. Niſi cum pridem, n. 57. de renunciat. 340
2 Cardinales ad Epiſcopatum promovendi cur examen non ſubeant, ib. num 63. 341
3 Epiſcopatus plures nemo etiam Cardinalis poteſt ſimul retinere in titulum, ſeu commendam, in c. Bonæ memoriæ, n. 25. de poſtulat. Prælat. 212
1 Epiſcopatus non vacat per promotionem ad Cardinalatum, ib. num. 31. 213
2 Epiſcopatus Cardinales habent in Romana Curia reſidentiam, ib. num 38. 213
Cardinalium indultum.
5 Cardinalis Epiſcopus an unire poſſit Seminario ante vacationem ea beneficia, quæ ſi ipſo vivente vacarent, non obſtantibus reſervationibus, ad ſuam collationem pertinerent, in c. Sicut unire, n. 38. & ſeqq. uſque ad n. 47. de excels. Prælat. 210
5 Cardinalis Epiſcopus habens indultum an unire poſſit Seminario beneficia duplici reſervatione perſonali reſervata, vel affecta, non obſtante Decreto Clem. VIII. ib. n. 47. uſque ad n. 51. 215
Vide in ver. *Seminarium.*
Cardinalium poteſtas.
1 Cardinales de jure communi Tonſuram conferre non poſſunt, niſi ſubditis, in quos juriſdictionem habent quaſi Epiſcopalem, in c. cum contingat, n. 9. de ætat. & qualit. 418
Vide in ver. *Cardinales in ſuis titulis.*
3 Cardinalium cœtus diſpenſare non poteſt contra conſtitutiones editas a Papa in Generali Concilio, in c. Ex parte, n. 22. de capell. Monachor. 226
1 Cardinalium authoritas in dubiis, & cauſis decidendis tam ex veteri, quam ex novo teſtamento aulam trahit, in c. Quoniam num. 13. de Conſtit. 134
1 Cardinales non poſſunt jus Papæ immutare, in c. Licet de vitanda, n. 33. de elect. 233
1 Cardinalium cœtus non diſpenſat contra generalem Concilium ex defectu poteſtatis, in c. Nimis, n. 13. de fil. Presb. 476
5 Familiares Cardinalium a ſolis Cardinalibus judicantur, in c. Ne pro dilatione, n. 44. de pœnit. & remiſs. 324
Vide in verb. *Cardinales quoad electionem Papæ.*
1 Cardinalium cœtus poteſt mittere Cardinalem Legatum ad Papam electum in abſentis, in c. cum olim n. 43. de major. & obed. d27
1 Item poteſt Legatum miſſum a Papa revocare ex magna, & evidenti cauſa; alias ſecus, ib. n. 45. 627
Fagnani Repertor.
1 An poſſit Cardinalibus nuper creatis inſignia Cardinalatus tradere, & os aperire Sede vacante, ib. n. 47. 627
1 Et an poſſit ad effectum electionis faciendæ Cardinales a cenſuris abſolvere, & cum eis ſuper irregularitate diſpenſare, ib. num. 49. 627
1 Cardinalium collegium, duobus de Papatu contendentibus, aut electione ſimoniaca celebrata, poteſt generale Concilium indicere, ib. num. 50. 627
1 Item poteſt intruſum in Papatu anathematizare, ib. n. 51. 627
1 Non tamen eſt judex intruſi, niſi deviaret a fide, ib. n. 52. d28
3 Cardinalium poteſtas a ſolo Papa emanat, in c. Ex parte, n. 20. de ſcud. 233
5 Cardinalis Regni Protector poteſt inquirere ſuper qualitatibus promovendis, & examen ſuper aliquo articulo ſubdelegare Sed proceſſus Nuncii provenientis, per ſe, vel per alium impinguare non poteſt, in c. Ne pro dilatione, n. 42. verſ. *&* *per prædicta*, de Pœnit. & remiſs. 323
Vide in v. *Papa quoad conſenſum, vel conſilium Cardinalium.* Et in verbo *Papa quoad infeudationem.*
Cardinalium poteſtas in ſuis Titulis.
5 Cardinales etiam non Epiſcopi in ſuis titulis habent juriſdictionem quaſi Epiſcopalem, & minores Ordines conferunt; non tamen uti poſſunt facultatibus, quæ a Conc. Trid. Epiſcopis tribuuntur, in c. Ne pro dilatione, n. 42 de pœnit. & remiſs. 343
5 Cardinales de jure communi Tonſuram conferre non poſſunt niſi ſubditis, in quos juriſdictionem habent quaſi Epiſcopalem, in c. cum contingat, n. 9. de ætat. & qualit. 418
5 Cardinales in ſuis titulis Urbis uti non poſſunt facultatibus, quæ tribuuntur Epiſcopis a Concilio Tridentino, in c. Dilectus, n. 27. de tempor. ordinat. 274
5 Cardinalium juriſdictio in ſuis titulis Apoſtolica Sede vacante non extinguitur, in c. cum olim, n. 88. de major. & obed. d29
5 Declaratur, ib. 84 d30
5 Cardinales in Conclavi exiſtentes poſſunt in ſuis titulis juriſdictionem exercere non perſonaliter, ſed per ſuos miniſtros, ib. d. num. 84. 630
3 Cardinali titulari Presbyteri, & clerici capellarum titulo ſubjectarum debent obedientiam, & alia, de quibus hic in, cap. His quæ, n. 1. de major. & obed. 618
5 Cardinales habent in ſuo titulo, & in Eccleſiis titulo ſubjectis Epiſcopalem juriſdictionem, ib n. 15. & ſeq. uſq; ad n. 17. 618
5 Non tamen quoad ea, quæ a Concilio Trident. Epiſcopis ſunt conceſſa, ib. n. 16. d18
5 Quod intellige, ut num. 52. 621
5 Cardinales Presbyteri in ſuis titulis, & Diaconi in ſuis Diaconiis, & in capellis ſubjectis habent jus Epiſcopale, ibidem num. 18. d18
5 Idest corrigendi, & cenſuras fulminandi, ib. n. 19 619
2 Item jus viſitandi in ſuis titulis, ſicut Epiſcopi in ſuis Epiſcopatibus, ib n. 20. 619
5 Item inſtituendi, & deſtituendi, ib. n. 21. 619
5 Unde poſſunt conferre beneficia ſuarum Eccleſiarum Titularium, ib. num. 22 619
5 Dummodo ſint præſentes in Curia, alinquin ſolus Papa confert, ib. num 23. 619
5 Item jus habent reſignationes admittendi, ib. & n. 37. d20
5 Item utendi inſignibus Pontificalibus, & ſolemniter benedicendi more Epiſcoporum, licet Epiſcopi non ſint, ib n. 24 619
5 Item ſuis ſubditis, & familiaribus ſuis titulis primam Tonſuram, & minores ordines conferendi, ib. n 25. d19
5 Cardinales in ſuis titulis habentur loco Epiſcopos. quoad juriſdictionalia tantum, non autem quoad Epiſcopalia, niſi ſint Epiſcopi, ib num. 26. 619
5 Cardinalis in ſua Eccleſia habet titulum, & per ejus obitum Eccleſia dicitur vacare, ib. n. 27. 619
5 Cardinales Presbyteri tantum habent titulum, & cum titulo ſubſcribuntur, præter unum, ib n 28. d19
5 Cardinalibus Presbyteris quinquaginta tituli, & quatuordecim Diaconis totidem Diaconiæ aſſignantur a Sia. V. ib. n. 29. d19
5 Cardinales in ſuis titulis habent jus pinguius, quam Plebani, ib. num. 37 620
3 Cardinalis in ſuo titulo curam habet animarum tam fori pœnitentialis, quam contentioſi, in c. Ex geſtis, n. 55. de Cler. non reſiden. 27
Cardinalium privilegia.
5 Cardinales in vim, c. Ne pro dilatione, de pœn. & remiſſ. an poſſint ſibi eligere Confeſſorem non Curatum, nec approbatum ab Ordinario, juxta Concilium Tridentinum, in c. 15. ſeſſ. 25. ind. cap Ne pro dilatione, n. 21. & ſeq. uſque in fin. de pœnit. & remiſſ. 350
5 Cardinalis Epiſcopus, aut Legatus de Latere indubie habet privilegium ſibi eligendi Confeſſorem, n. 32. 322
5 Cardinales de jure communi confiteri debent Papæ, vel majori ejus Pœnitentiario, ib. n. 39. 323
5 Cardinales gaudent privilegio Altaris portatilis, ib. n. 4d. 324
5 Cardinalium privilegia non comprehenduntur in generali privilegiorum derogatione, ib. n. 53. 325
5 Contrarium, ib. n. 55. 355
5 Declaratur, ib. n. 58. & 90. 326
5 Cardinalium prærogativæ quamvis multum attendantur in honoribus deferendis, non tamen eximunt eos a vinculis ſacrorum Canonum, & Apoſtolicarum conſtitutionum, ib. n. 55. 355
5 Cardinales, & Epiſcopi an Romæ utantur privilegio Altaris portatilis abſque indulto Papæ, in c. Quod nonnullis, n. 30. & 31. de privileg. 272
5 Cardinales ſicut Epiſcopi poſſunt ſibi eligere Confeſſorem, qui tamen vel Parochiale beneficium habeat, vel ſit approbatus ab

Ordinarin ad confeſſiones audiendas, ib. n. 17. 273
5 Privilegia Epiſeopis eonceſſa ratione Pontificalis officii competunt etiam Cardinalibus, ib. n. 19. 273
5 Cardinales an gaudeant privilegio c. Quia periculoſum, de ſent. excomm. lib. 6. ut pœnas ſuſpenſionis, vel interdicti non incurrant, niſi in ſententia ſint expreſſi, n. 24. 273

Cardinales quoad redditus Beneficiorum.

3 Cardinales de fructibus commendatorum beneficiorum integre diſponere poſſunt uſque ad decentem perſonæ, atque familiæ ſuſtentationem, & remunerationem familiarium, in cap Si quis ſaoe, n. 33. de pecul. Cleric. 252

Cardinalium reſidentia in Curia.

5 Cardinales non poſſunt recedere a Curia ſine licentia Papæ, in c. Ne pro dilatione, o. 36. de pœnit. & remiſſ. 323
5 Tenentur reſidere in ſuis Titulis, ib. n. 27. 323
1 Cardinales habent alas ligatas ſicut Epiſcopi, in c. Bonæ memoriæ, n. 18. de poſtulat. Prælat. 211
1 Cardinales reſidentes in Curia æquiparantur ſtellis fixis, quæ non moventur niſi motu Orbis, ib. 211
3 Cardinalis deponitur, qui in titolo ſuo non reſidet, in c. Ea geſtis, n. 5. & 17. de Cler. non reſiden. 26
3 Cardinalis in ſuo titulo non reſidens privari non debet, niſi legitime monitus non redeat, ib o 9. 27
3 Cardinales tenentur in Romana Curia reſidere, nec poſſunt inde abſcedere ſine licentia Papæ, & cur, ib. num. 10. & ſeq. uſque ad o. 17. 27
3 Fallit in Cardinalibus, qoi Cathedralibus, & majoribus Eccleſiis præfecti ſunt, ib o. 16. & 24. 27
3 Reſidentes in Curia æquiparantur ſtellis fixis, Legati vero planetis, ib. o. 15. 27
3 Cardinalis, qui ſpreta Parochia ſua tanquam vagus in alienis demoratur, deponi poteſt, ib. n. 1d. 27
3 Et tempus, quo expectari debet eſt arbitrarium, ib. n. 18 28
3 Secus poſt Bullas Leonis X. & Innocentii X. ib. n. 19 & 22. 28
3 Cardinales a Romana Curia abſentes, ex Bulla Leonis X. quas pœnas incurrant, ib n. 20. 28
3 Et quid ex Decreto Pauli III. ib. n. 21. 28
3 Et quid ex Bulla Innocentii X. ib. n. 23. 28

Cardinales Sede vacante.

1 Cardinalium Collegium an ſuccedat in juriſdictionem Papali Sede vacante, in c. cum olim, n. 3. & ſeq. uſque ad o. d3. de majnr. & obed. 624
1 Quid inſpecto tempore ante Decretalem, Ubi periculum, de elect. lib. 6. ib n. 4. 624
1 Et quid poſt illam Decretalem uſque ad tempus Clem. Ne Romani, de elect. ib n. 28. 626
1 Et quid poſt dictam Clem. uſque ad tempus conſtitutionis Pii IV. ib. num. 53. 628
1 Et quid poſt ipſam conſtitutionem, ib. n. 59. 628
1 Cardinales quam juriſdictionem habeant Sede vacante ex ſententia veterum Canoniſtarum, ib. n. 5. 624
1 Cardinalium Collegium Sede vacante habet exercitium juriſdictionis Papæ in his tantum, quæ ſunt neceſſaria, vel utilia Eccleſiæ ſeu Reipublicæ Chriſtianæ, ex ſententia Hoſtienſis, ib. num 9. & 17. 625
1 Declaratur, ib. num. 26. 626
1 Cardinales Sede vacante olim utebantur juriſdictione Papali ex conſuetudine, ib. n. 10. & 36. 625
1 Hodie ſecus, ib. n. 37. 626
1 Cardinales Epiſcopi, Romano Pontifice obeunte, funguntur vice Metropolitani, ib. n. 11. 625
1 Cardinales Sede vacante poſſunt anathematizare, ib. num. 13. & 51. 625
1 Cardinales Sede vacante non ſunt ſine capite, ib. n. 15. & ſeq. 625
1 Cardinalium cœtus ante Concil. Lugdunenſe habebat in habitu Sede vacante plenitudinem poteſtatis Papæ, ib. num. 18. & 21. 625
1 Contrarium, ib num. 22. 625
1 Cardinales Sede vacante nullam habent juriſdictionem in his, quæ ratione excellentiæ, & dignitatis Papæ tantum ſunt reſervata, ib. n. 19. & 31. 625
1 Cardinalium Collegium Sede vacante ad minus ram habet juriſdictionem in Eccleſia Univerſali, quam habet Legatus Sedis, ib. num. 20. & 28. 625
1 Contrarium, ib. n. 29. 626
1 Cardinalis Oſtienſis conſilium circa clauſuram Conclavis, & cibaria Cardinalibus ſubtrahenda, ib. o. 27. 626
1 Cardinalium Collegium Sede vacante beneficia conferre non poteſt, ſicut nec inferiora Collegia, ib. n. 30. & 34. 626
1 Cardinales Sede vacante nec poſſunt Epiſcopos creare, nec confirmare, nec deponere, ib num. 32. 626
1 Quamvis poſſint Sede vacante Papam eligere, non tamen poſſunt Cardinales creare, ib. n. 33. 626
1 Cardinalium cœtus Sede vacante an poſſit Cardinales per Papam creatos rehabilitare ſaltem ad vocem, ib. n. 35. 626
1 Cardinales Sede vacante non poſſunt ſe de alio negotio intromittere, quam electionis Papæ, ib. n. 38. 626
1 Fallit, ib. n. 40 & 41. 626
1 Cardinalibus per capitulum Ubi periculum, de elect. lib. 6. non adimitur juriſdictio Sede vacante, ſed juriſdictionis exercitium, ib. o. 39. 626
1 Secus ex Clem. Ne Romani, de elect. & Bulla Pii IV. ib. n. 53. & 59. 628
1 Cardinalium cœtus mortuo Papa pro terra Eccleſiæ defendenda cum evidenti periculo poteſt mittere unum Cardinalem, qui non erit proprie Legatus cum juriſdictione, ſed Nuncius ad illum actum, ib. num. 41. 627
1 Nec mitti poterit niſi volens, ib. num. 44. 627
1 Cardinalium Collegium eſt deterioris conditionis, quam ſint inferiora Collegia, in quæ tranſit juriſdictio Sede vacante, ib. oum. 55. 628
1 Et quæ ſint eorum differentiæ, ib. n. 56. 628
1 Cardinalium juriſdictio in ſuis titulis Apoſtolica Sede vacante non extinguitur, ib. n. 68. 629
1 Declaratur, ib. num. 84. 630
1 Cardinales Sede vacante nec in arduis poſſunt ſe immiſcere, niſi pro terra Eccleſiæ defendenda, & grandi periculo imminente, ib num. 79. 630
1 Mortuo Papa, plenitudo poteſtatis eſt penes Romanam Eccleſiam, in cap. cum olim, num. 6. de major. & obed. 625
5 CARDINARE quid importet, in c. Epiſcopalia, o. 40. de Priv. 237
2 CARENTIA, & non exiſtentia an, & in quo differant, in c. Olim, num. 6d de lit. conteſt. 86
3 CARMELITARUM Diſcalceatorum Congregationis B. Mariæ Fulienſis, & Clericorum Regularium S. Pauli Decollati indulta erigendi Monaſteria de ſola Ordinarii licentia expenduntur, in cap. Non amplius, num. 71. de Inſtit. 178
Vide in vee. *Fratres Carmelitani.*
3 CARNIUM eſus in Quadrageſima ægrotis eſt indulgendus, in cap. Conſilium, o. 3. de obſerv. Jejun. 613
3 Carnium eſus an in aliquo caſu ſit neceſſarius ad liberandum infirmum a mortis periculo, ib. n. 5. 613
3 Carnibus non veſcebantur homines in prima ætate, ideſt ante diluvium, ib. n 6. 613
3 Carnibus in Quadrageſima veſci non licet etiam ex legitima cauſa ſine licentia Epiſcopi, ib n. 8. 613
3 Et quid ſi ſit cauſa urgens, ib. n. 10. 613
3 Carnium abſtinentia ſeclusa conſuetudine in ſola die Veneris per totam hebdomadam eſt in præcepto, ib. n. 19. 614
3 Carnes comedere in Sabbato eſt mortale, ubi non eſt conſuetudo comedendi, alias ſecus, ib. n. 20. 614
3 Carnium uſus apud Græcos in die Sabbati eſt tolerandus, ubi ſine ſcandalo fieri poteſt ib n. 21. 614
3 CATHALANI, & Francigenæ, qui in ſuis partibus ſolent veſci carnibus in die Sabbati, peccant, ſi alibi veſcantur, ubi non eſt ſolitum, ib. n. 34 & 40. 614
3 Idem in Mediolanenſibus, qui alibi comedunt carnes in diebus carniſprivii, ib. n. 35. 615
3 Et in Caſtellanis, qui in Sabbato veſcuntur extremis, vel interioribus partibus animalium in Luſitania, & Navarra, ubi non eſt conſuetum, ib. n. 3d. 615
3 Cathalani exiſtentes in ſtudio Tholoſano peccant, ſi juxta conſuetudinem Cathaloniæ veſcantur carnibus in Sabbato, ſed non a converſo, ib. num. 40. 615
3 Carnibus veſci licet, ſi feſtum Nativitatis contingat in ſexta Feria exceptis profeſſis, & voventibus, in c. Explicari, n. 5. de obſer. jejun. 617
3 Carnibus veſci non poſſunt in die Nativitatis Domini, qui voverunt illas nunquam comedere, ib. n. 11. 618
3 Vovens abſtinere a carnibus in ſextis Feriis an teneatur abſtinere, ſi ea die occurrat feſtum Nativitatis, ib. n. 12. & n. ſeq. uſque ad num. 30. 618
3 Vovens abſtinentiam a carnibus in die, in qua perveniet ad locum peregrinationis, vel in qua occurret Salutatio Virginis, tenetur abſtinere etiam in Dominica Reſurrectionis, ibidem num. 15. 619
3 Votum abſtinentiæ a carnibus in die Veneris an obliget in die Nativitatis, ubi non appatet de intentione voventis, ibidem num. 16 & 24 619
3 Et quid ſi votum fuerit emiſſum in memoriam Paſſionis Domini, ib. num. 17. 619
3 Votum abſtinentiæ a carnibus in die Veneris, niſi comprehendat diem Nativitatis, eſt deciſorium, ib. n. 20. Contrarium, num. 22 619
3 Vovens abſtinere a carnibus in diebus alias permiſſis tenetur abſtinere etiam in die Nativitatis, ib. num. 24. 619
3 Caro non poteſt dici corrupta, niſi mens prius corrupta fuerit, in cap Ex publico, n. 47 de converſ. Conjugat. 448
3 CAROLUS MAGNUS ex toleratia Romanæ Eccleſiæ colitur ut Sanctus in ſola ſua Capella Aquiſgrani, in Audivimus, num. 25. de Reliq. & vener. Sanct. 604
3 Carthuſia eſt ſtrictiſſima omnium Religionum, in c. Ad Apoſtolicam, num. 38. de Regular. 384
Vide in ver. *Religio ſtrictior.*
Et in vee. *Regulares quoad tranſitum.*
3 Carthuſiani petita, & non obtenta a ſuis Superioribus licentia recipi poſſunt ab Eremitis Camaldulenſibus, ib. n. 39. 384
Cartuſia Papien.
Vide in ver. *Bona Eccleſiæ.*
3 Carthuſienſium ſtatus, qui languentibus in extrema neceſſitate carnes non conceduntur, an ſit periculoſus, in cap. conſilium, num. 4. & ſeqq. de obſerv. Jejun. 613
3 CASSATIO deducit rem de eſſe ad non eſſe, in cap. cum jamdudum, num. 5. de Præbeo. 96
1 Caſſationis cauſa eſt nullitas, & iniquitas, & caſſatur de facto etiam quod nullum eſt, in cap. Etſi unanimiter, n. 6. de poſtulat. Prælator. 215
3 CASSINENSIS Eccleſiæ ſtatus, in v. Nullus, n. 18. de Paroch. 305
3 Caſtrum Cetrarii in quo Abbas Caſſinenſis exercet utranque juriſdictionem, non poteſt ab Epiſcopo viſitari, ib. n. 42. 307
3 Caſtrum de Baloco exemptum eſt a juriſdictione Epiſcopi Burgi S. Sepulcri, in cap. Cum dilectus, num. 35. de Relig. domib. 499
3 CASTALDI, Syndici, Procuratores, Vicedomini, & alii haben-

Digitized by Google

bentes onus officio annexum, ut Præpoſiti Eccleſiæ Carnoten. dicuntur habere officium, in c. Ad hæc, n. 54. de præb. 88
5 CASTIGATIO levis dicitur, ſi fiat cum molli cingulo, in c. Ad audientiam, n. 52. de homic. 131
5 Caſtigatio non ſit moderata pœnæ, judicis arbitrio relinquitur, ib. n. 13. & ſeqq. 135
5 Caſtigatio levis in robuſto, poteſt eſſe gravis in debili, vel infirmo, ib. n. 14. 531
5 Caſtigatio dicitur gravis, aut levis ex genere inſtrumenti, ib. n. 15. 532
5 Item ex parte corporis, in qua quis percutitur, ib. n. 16. 532
5 CASTRUM obſidens non animo detinendi in cuſtodia, Clericum ibi exiſtentem, ſed capiendi caſtrum, vel faciendi Clerico verecundiam, non eſt excommunicatus, in c. Nuper, n. 10. de ſent. excomm. 344

Caſus reſervati.

5 Caſus Papæ reſervati qui ſint, remiſſive, in c. Sicut unire, n. 7. de exceſſ. Prælat. 207
5 Caſus, quibus annexa eſt excommunicatio, non debet Epiſcopus ſibi promiſcue reſervare propter ſequentiam, ſcandalum, vel aliam neceſſariam cauſam, in cap. Nuper, n. 25. de ſent. excomm. 346
3 Opinio Navarri, & nonnullorum Theologorum circa diſpenſationes in caſibus Sedis Apoſtolicæ reſervatis, refellitur in c. Nimis, n. 27. de fil. Presbyt. 479
Caſus violationis immunitatis Eccleſiæ.
Vide in ver. *Immunitas Eccleſiæ quoad pœnam.*
5 Caſuum reſervatio non requirit formalitatem verborum, & poteſt fieri per relationem ad aliud, in c. Cum pro cauſa, n. 24. & ſeqq. de ſent. excomm. 339
Caſus violationis libertatis Eccleſiæ.
Vide in ver. *Libertas Eccleſiaſtica.*
Excommunicatio reſervata, vel non.
5 Regulares ab Epiſcopo approbati cum facultate abſolvendi a caſibus illi reſervatis an poſſint abſolvere confluentes ex aliena diœceſi a reſervatis in diœceſi pœnitentium duntaxat, in c. Omnis utriuſque, num. 78. & ſeqq. uſque in fin. de pœnit. & remiſſ. 314
1 Caſus eventitii non computantur, in c. Cum tempore, n. 34. & ſeqq. de arbitr. & in cap. cum Terra, num. 15. de elect. pag. 697
3 Caſus repentini æquiparantur neceſſitati, quæ non ſuccumbit legi, in c. Relatum, n. 37. de Cler. non reſiden. 33
1 Caſus mortis, ægritudinis, ceſſionis, & abſentiæ æquiparantur, in c. Nullos, n. 54 de elect. 221
5 Caſus eſt in agente præter intentionem, in c. Ad audientiam, n. 57. de homic. 135
5 Caſus venientes ex aliquo opere præter operationis intentionem non ſunt voluntarii, niſi per accidens, ib. n. 58. 135
5 Caſus omiſſus in lege nova remanet in diſpoſitione juris antiqui, in c. Nuper, n. 28. de ſent. excomm. 316
5 Caſus eventitii attendi, & conſiderari non debent, in c. Sicut unire, n. 42. de exceſſ. Prælat. 210
3 Caſus exceptus a jure communi, extenditur ad alios caſus conſimiles, in c. Ad audientiam, n. 5. de Cler. non reſid. 60
3 Caſus non proviſus a ſtatuto, relinquitur in diſpoſitione juris communis, ib. n. 6. 60
4 Caſus omiſſus habetur pro expreſſo, ſi in eo concurrat ſimilitudo, vel identitas rationis, in cap. Vir qui, n. 20. de conſang. & affinit. 74
4 Idem ſi aliàs ſequeretur abſurdum, ib. n. 25. 74
3 Caſus omiſſus in fidei commiſſo, relinquitur diſpoſitioni juris communis, in c. Petiatum, n. 20. de Jurepatr. 509
2 Caſuum fortuitorum renunciatio non validatur juramento ob defectum conſenſus in c. Veniens, n. 17 de Jurejuran. 573
5 Caſus non imputatur danti operam rei licitæ, in c. Quidam, n. 8. de homic. 141
1 Caſus nullus reperitur, in quo Concilium habeat auctoritatem in eum qui certus ſit Pontifex, in c. Significaſti, num. 70. de elect. 219
1 Catechiſmus Romanus quid ſenſerit de Clericali Tonſura, in c. cum contingat, n. 40 & 133. de ætat. & qualit. 420
4 Catechiſmus parit impedimentum impediens contrahendum, ſed non dirimens contractum, in c. Veniens, n. 20. de Cognat. ſpirit. 65
CATHALANI, & Francigenæ veſcentes carnibus in die Sabbati.
Vide ſupra in verbo *Carnes.*
1 CATHEDRALES, vel Metropolitanas plures in titulum, ſive commendam nemo poteſt recipere, & ſimul retinere, in c. Dudum, il ſecondo, n. 36 de elect. 270
1 Cathedralem unam in titulum obtinenti an poſſit commendari altera, non obſtante Concilio Tridentino, in c. 2. ſeſſ. 7. ib. n. 37. 270
1 Cathedralem unam obtinens in titulum an poſſit habere aliam in commendam ad tempus, vel eſſe illius Procurator, ib. n. 40. 275
1 Cathedrales Eccleſiæ, & Monaſteria excedentia valorem ducentorum ducatorum auri ſunt Papæ reſervata per ſecundam Regulam Cancellariæ, in c. Nullus, n. 7. de elect. 218
1 Cathedralis Eccleſiæ ſtatus deducitur ex electione Vicarii Capitularis, c. Cum certum, n. 32. de major. & obed. 610
1 Cathedralem unam in titulum obtinere, & aliam in commendam an adverſetur Concilio Tridentino, in c. 2. ſeſſ. 7. in c. Bonæ memoriæ, n. 28. de poſtul. Prælat. 212
3 Cathedralis Eccleſia ſi habeat limitatam Parochiam, fundat intentionem in perceptione decimarum in totum infra ſuos limites, in c. cum contingat, n. 27. de decim. 318
3 Idem ſi decimæ non ſint in Parochia alicujus Eccleſiæ, ibidem num. 28. 318
3 Idemque ſi Parochiæ non ſint diſtinctæ, aut in diœceſi non ſit alia Parochia, quam Cathedralis, ib. n. 29 & ſeq. 318
3 CATHEDRATICUM non eſt ſublatum a Concilio Tridentino, non tamen ſolvi debet in viſitatione, ſed extra, & in Synodi celebratione, in c. Venerabili, n. 16. de cenſib. 551
5 Ad Cathedraticum Monaſteria non tenentur utpote exempta a lege diœceſana, ſed eorum Capellæ ſolvunt hoc nomine duos ſolidos, in c. Conquerente, n. 43. de off. Ordin. 588
1 Cathedraticum, ſeu Synodaticum cur ita appellatum, ib. n. 44 & 53. 588
1 Pro Cathedratico ad cujus monetæ æſtimationem duo ſolidi ſint ſolvendi, ib. n. 49. 588
1 Cathedraticum an ſit ſublatum a Concilio Tridentino, ib. n. 48 & ſeqq. uſque in fin. 588
1 Eſt de juribus Epiſcopalibus, & adeo privilegiatum, ut in eorum præſcribi non poſſit, ib. n. 49. 588
1 Non comprehenditur in generali diſpoſitione, niſi de ea fiat mentio ſpecialis, ib. n. 59. 589
1 Fuit introductum ex Concilio Brachareoſi ſecundo, ibidem numer. 51. 589
1 Cathedraticum eſt cenſus duorum ſolidorum, qui ſolvuntur Eccleſiæ Cathedrali in ſignum ſubjectionis, & honorem Cathedræ, ib. n. 52. 589
1 Non exigitur in Viſitatione, ſed in Synodo, ib. n. 53. 589
5 Eſt de lege diœceſana, Viſitatio de lege juriſdictionis, ibidem n. 54. 589

Cauſa, communia.

4 Cauſa quantumcunque rationabilis defectum poteſtatis non ſupplet, in c. Utrum autem, n. 19. & 22. de cognat. ſpirit. 60
1 Cauſa principalis ſemper eſt potior effectu, in c. Significaſti, n. 20. de elect. 254
1 Cauſa utilitatis, vel neceſſitatis in diſpenſatione Epiſcopi debet eſſe magna, in c. Nimis, n. 7 de fil. Presbyt. 476
1 Cauſa magna de novo emergens, & impedimentum recurſus non ſufficiunt ad diſpenſandum, niſi periculum ſit in mora, ib. n. 28. 479
1 Cauſarum diſſimilium diſſimiles debent eſſe effectus, in c. cum pridem, n. 48. de pactis. 651
1 Cauſa expreſſa in lege, vel diſpenſatione, cenſetur rationabilis, niſi ſit manifeſtus error, in c. cum veniſſet, §. Per frontis n. 6. de ſacr. Unct. 454
5 Cauſa etiam injuſta excuſat quem a contumacia, in c. Nuper, n. 18. de ſent. excomm. 345
3 Cauſa per effectum cognoſcitur, & demonſtratur, & per exteriora de interioribus judicatur, in c. Quod Dei timorem, n. 8. de ſtat. Monachor. 471
1 Cauſa præſumitur in Principe etiam in his, quæ competunt alicui de jure gentium, vel de jure Divino, ubi ſolitum eſt diſpenſari, in c. Quanto, n. 22. de tranſlat. Epiſcopi 325
1 Continentia cauſæ non debet dividi, in c. Magnus, n. 42. de obligat. ad ratiocin. 489
1 Declaratur, ib. n. 49. 490
5 Cauſa eadem contrariorum naturaliter eſſe non poteſt, in cap. Nobis, n. 63 de Simon. 63 47
5 Cauſa tercedens, rei finem imponit, & perſeverans eam ampliat, & extendit, in c. Parentibus, n. 11. de privil. 248

Cauſæ delegatio.

1 Cauſæ ab Apoſtolica Sede delegantur Canonicis Cathedralium, non autem Collegiatarum Eccleſiarum, in cap. Cum in cunctis, n. 80. de elect. 250
Vide in ver. *Delegatio, delegatus.*
5 Cauſæ a Sede Apoſtolica quibus ſint committendæ ex Concilio Lugdunenſi, in cap. Cum olim, il ſecondo, n. 7. de privilegiis. 251
Et an ſint committendæ Monacho Eccleſiæ Cathedralis Monachalis.
5 Et quid ex Conſtitutione Bonifacii VIII. & ex Concilio Tridentino, ib. n. 8 & 12. 252
Vide in ver. *Monachus, communia.*

Cauſa Eccleſiaſtica.

1 Cauſa ſpiritualis ſimul Clerico, & laico delegari non poteſt, in c. Contingit, n. 10. de arbitr. 609
1 Cauſa ſpiritualis quamvis non poſſit tranſigi, poteſt tamen amicabiliter componi, ib. n. 30. 611
1 Cauſæ Eccleſiarum per Conſtitutiones laicorum diffiniri non debent, in c. Eccleſia S. Mariæ, n. 1. de Conſtit. 119
3 Cauſa individua plurium laicorum, & unius Clerici agi debet coram Eccleſiaſtico, in c. Cum propter, num. 58. de Jurepatr. 533
1 Cauſæ Eccleſiaſticæ dicidendæ ſunt ſecundum Canones, & non ſecundum leges, in c. Canonum ſtatuta, num. 49. de Conſtitut. 19
1 Cauſa etiam in foro ſeculari ſecundum Canones eſt decidenda, ſi de re Eccleſiaſtica agatur actione reali; ſecus ſi actione perſonali, ib. n. 50. 19
1 Sed in præparatoriis judiciis indiſtincte ſervandæ ſunt leges fori, ubi cauſa ventilatur, ib. n. 51. 19
1 Cauſæ Eccleſiaſticæ, quæ coram Judice laico tractari poſſint, dicuntur ratione perſonæ, delicti, aut rei, in cap. Clerici, n. 15. & ſeq. de poſtulat. 671
3 Cauſæ matrimonii, legitimitatis, juriſpatronatus, decimarum, & hujuſmodi, in judicando tractari non poſſunt niſi a Clericis, in c. Multa, n. 57. Ne Clerici, vel Monachi. 654
Vide in ver. *Cauſa matrimonialis.*
Et in ver. *Cauſa natalium.*
1 Cauſæ contra debitores, emphyteutas, conductores, & cenſuarios

menſæ Epiſcopalis ſunt in foro Eccleſiæ, & judex Eccleſiaſticus eſt judex Ordinarius, in c. Noſti, n. 25. de elect. 264
3 Cauſa Eccleſiæ non dicitur propria ipſius Rectoris, in c. Cum Sacerdotis, n. 6. de poſtulan. 673

Cauſa Epiſcoporum.

2 Cauſæ criminales graviores contra Epiſcopos a ſolo Romano Pontifice cognoſcuntur; minores vero a Concilio provinciali, in c. Non poteſt, n. 4. de ſent. & re judicat. 182
2 Cauſa appellationis a mala Epiſcopi electione prius Rotæ commiſſa, in tertia inſtantia remittitur a Sanctiſſimo ad Congregationem Concilii, in c. Eam te, n 41. de ætat. & qualit. 407

Cauſa feudales.

Feudales cauſæ coram quibus ſint tractandæ.
Vide in verbo *Vaſſallus quoad forum.*

Cauſa finalis, vel impulſiva.

1 Cauſa, finalis conſtitutionis ceſſante, ceſſat ipſa conſtitutio, in c. Cum acceſſiſſent, n. 24 de conſtitut. 109
5 Cauſa in dubio an præſumatur finalis, vel impulſiva, in c. Ne pro dilatione, n. 49. de pœnit. & remiſſ. 384
2 Cauſa finalis in proœmio expreſſa regulat totam diſpoſitionem, in c. In præſentia, n. 11. de probat. 841
3 Ratio quando non eſt generalis ad omnes, eſt impulſiva, qua ceſſante non ceſſat conſtitutio, in cap. Dilecti, num. 33. de renunciat. 348

Cauſa in Curia tractanda.

2 Cauſæ quæ ſecundum Canonicas ſanctiones in Curia ſunt tractandæ, & ab Ordinariis cognoſci non poſſunt in prima inſtantia, quæ ſint in c. Licet, num. 30. uſque in finem de for. compet. 6d
2 Cauſæ beneficiorum reſervatorum cognoſcendæ apud Sedem, & ſunt de exceptis a Concilio, ſive emergant principaliter, & directe, ſive incidenter, ib. n. 31. 66
2 Cauſæ executivæ vigore obligationis Cameralis, aut literarum Apoſtolicarum, non ſunt de comprehenſis a Concilio, in c. 20. ſeſſ. 24. ib. n. 33. 66
2 Cauſa in prima inſtantia eſt cognoſcenda in Curia, ubi Papa providit de beneficio ut reſervato, vel alias, & Ordinarius providit ut de ſpectante ad ſuam collationem, ib n. 34. 6d
2 Cauſæ ad Curiam devolutæ ſemper ſunt exceptæ Decreto c. 20. ſeſſ. 24 ib. n. 36. 66
2 Cauſæ ad Curiam devolutæ, quæ dicantur, ib. n 37. 66
2 Cauſa de conſenſu Epiſcopi non poteſt in prima inſtantia in Curiam introduci, niſi partes etiam conſentiant, ib. n. 38. 66
2 Declaratur, ib. n. 39. 66
2 Concilium Tridentinum in c. 20 ſeſſ. 24. nihil imminuit Sedis Apoſtolicæ auctoritatem in cauſis cognoſcendis, ib. 35 66
2 Cauſa ſemel effecta Curialis nunquam exibit de Curia, niſi Papa illam deleget, vel ad Ordinarium remittat, in c. Verum, n. 25. de for. compet. 61
2 Delegatus a Papa ſi eſt mortuus, Ordinarius ſe intromittere non poteſt, ib n. 26. 61
2 Delegatus a Papa etiamſi nulliter procedat, cauſa remittitur ad Delegantem, ib n 27. dr
2 Cauſa miſerabilis perſonæ, quæ juxta Canonicas ſanctiones tractari debet in Curia, ut valide committatur, an requirat ſubſcriptionem Papæ, in c. Ex parte, n. 7. & ſeqq. uſque in finem de for. comp. 74
2 Cauſa in qua agitur de interpretatione literarum Apoſtolicarum apud Sedem eſt cognoſcenda, ib. n. 11. 75
2 Signaturæ juſtitiæ commiſſio ſufficit in cauſis, quæ in Curia tractari debent, ib. n. 12. 75

Cauſa in prima inſtantia.

2 Cauſæ etiam criminales ad forum Eccleſiaſticum pertinentes in prima inſtantia cognoſci debent coram Ordinario loci, & non coram alio, niſi de ipſius Ordinarii, & partium conſenſu, in c. Significaſti, n. 31. de foro compet. 78
2 Cauſæ civiles, & criminales ad Eccleſiam Cathedralem ſpectantes ratione directi dominii, quod habet in bonis ab ea in feudum conceſſis, an comprehendantur Decreto Concil. Trid. c. 20 ſeſſ. 24. in c. Verum, n. 28 & ſeqq. de for. compet. ds
2 Juriſdictio cumulativa Epiſcopi, & inferioris pertinet ad utrunque in prima inſtantia, & eſt locus præventioni, ibidem, num. 31. 61
2 Cauſæ omnes ad forum Eccleſiaſticum quomodolibet pertinentes ex Concilio Tridentino infra biennium terminari debent, quo elapſo liberum eſt partibus Judices ſuperiores adire, in c. Venerabilis, n. 11. de judiciis. 32
2 Cauſæ tam civiles, quam criminales, ex Concilio Tridentino coram Ordinario infra biennium ſunt terminandæ, ibidem num. 15. 32
2 Quod non procedit in ordinario Commiſſario, ib n. 16. 32
2 Et quid ſi cauſa Ordinario fuerit delegata ad juriſdictionem exercitandam, ib. n. 17. 32
Vide in ver. *Inſtantia.*
5 Cauſæ majores Eccleſiæ ex Divina inſtitutione ad Romanam Eccleſiam referuntur, in c. Perniciolam, num. 5d. de Offic. Ordinar. 554
3 Majores Eccleſiæ cauſæ ad Romanam Eccleſiam ſunt referendæ, in c. Recolentes, n. 31. de ſtat. Monach. 467
3 Sedes Apoſtolica in cauſis majoribus magna circumſpectione, & maturitate procedere conſuevit, in c. Quanto, n. 74. de tranſlat. Epiſc. 322
2 Cauſæ commiſſio contra Epiſcopos debet eſſe ſpecialis, & manu Papæ ſignata, in cap. Pervenit, il primo, num. 26. de teſt. cogen. 1dt
3 Epiſcopi citari, vel moneri non poſſunt ad perſonaliter comparendum, niſi pro criminibus, pro quibus pœna depoſitionis veniret imponenda, ib. n. 29. 361

3 Cauſæ majores, & præſertim fidei, ſpectant ad Papam privative quoad omnes, in c. Majores, n. 2 de Baptiſ. 595
5 Cauſæ majores Eccleſiæ ad Papam pertinent non ex vi reſervationis Apoſtolicæ, ſed ex inſtitutione Divina, in c. Cum ex illo, nn. 2 de transl. Epiſcopi. 314
5 Et hæc auctoritas ab inferioribus acquiri non poteſt conſuetudine, aut præſcriptione etiam immemorabili, ib. n. 3. 314
2 Tranſlationes Epiſcoporum, ac Sedis mutationes ſunt ex majoribus Eccleſiæ cauſis, ib n 8. 315
Cauſæ criminales Epiſcoporum.
Vide in ver. *Cauſæ Epiſcoporum.*

Cauſa matrimonialis, & criminalis.

3 Cauſa matrimonii majores judices requirit, nec compoſitionem admittit, in c. Ex parte, n. 5. de Arbitr. 702
5 Cauſas matrimoniales cognoſcere eſt dignitatis Epiſcopalis, in c. Accedentibus, n 2 de exceſſ. Prælat. 215
5 Cauſarum matrimonialium cognitio acquiri poteſt nedum privilegio, ſed etiam conſuetudine legitime præſcripta, ibid. num. 3. 215
5 Et quid poſt Concilium Trident. ib. n 6. verſ. *Hodie vero.* 215
5 Cauſas matrimoniales, & criminales an poſſint cognoſcere Abbates nullius Diœceſis habentes ordinariam juriſdictionem quaſi Epiſcopalem in Clerum, & populum, excluſis Epiſcopis, ib. n. 20. & ſeqq. uſque in fin. 21d
5 Cauſæ matrimoniales cum ſint graves, itidem, & criminales, non ſunt per quoſlibet tractandæ, ib. n. 21. 21d
5 Cauſæ matrimoniales olim committebantur inferioribus Prælatis juriſdictionem habentibus ordinariam, vel delegatam. ib. n. 30. 21d
5 Cauſæ matrimoniales, & criminales an olim ex ſtylo Curiæ committerentur Abbatibus, & an hic ſtylus ſervari debeat; ib. n. 3d. 217
3 Cauſæ matrimoniales exigunt majores judices, nec ſunt tractandæ ab inferioribus Prælatis ſine ſpeciali conceſſione, in c. Cum dilectus, n. 25. de Religioſ. domib. 408
3 Cauſæ matrimonii, legitimitatis, Juriſpatronatus, decimarum, & hujuſmodi in judicando tractari non poſſunt niſi a Clericis, in c. Multa, Ne Cler. vel Monach. n. 17. d54
3 Cauſæ matrimonialis tractatus, & cognitio ad Epiſcopum pertinet, in c. Ex publico, n. 2 de converſ. conjugat. 445
2 Cauſa natalium pendente coram Judice Eccleſiaſtico, quæſtio hæreditatis per ſecularem Judicem inchoari non debet, in c. Tuam, n. 1. & 6 de ordin. cognit. 102
2 Cauſa natalium ad Eccleſiam pertinet tam principaliter, quam incidenter, & per viam exceptionis, ib. n. 7. 102
2 Etiamſi de illa agatur poſt obitum parentum, ib n. 8 103
2 Cauſa natalium eſt ſpiritualis, & matrimonialis, ib. n. 10. pag. 103
2 Cauſa hæreditatis prout dependet a quæſtione legitimitatis, non pertinet ad judicem Eccleſiaſticum, ib. n. 17. 103
2 Niſi coram Papa, vel coram Epiſcopo habente juriſdictionem temporalem in loco, in quo quæſtio legitimitatis, & hæreditatis ſimul proponatur, ib. n. 18 & 22. 103
2 Cauſa principalis, & incidens ubi ſunt tractandæ coram diverſis judicibus, pendentia incidentis ſuſpendit juriſdictionem in principali, ib. n. 19. & 22. 103
Vide in ver. *Quæſtio.*
2 Cauſa natalium, ſi ſit contentio, an quis ſit filius hujus, vel alterius, tractari poteſt coram judice laico, coram quo incidit, ſecus ſi ſit contentio, an matrimonium ſit contractum, ib. n. 41. & ſeqq. 105
2 In cauſa legitimitatis libellus qualiter formetur, ib. n. 42. 105

Cauſa naturalis, & accidentalis.

3 Ubi concurrunt duæ cauſæ, una naturalis, & alia accidentalis, prævalet naturalis, in c. Ad hæc, n. 20. verſ. *Nam ubi concurrunt*, de Off. Archid. 121
1 Cauſæ ordinariæ extra viſitationem ſunt cognoſcendæ, in c. Dilectus, il primo, n. 45 de Reſcript. 191

Cauſa Regularium.

Vide in ver. *Regulares quoad cauſas, & judicia.*
5 Cauſa remota quæ nullo modo eſt ordinata ad homicidium non parit irregularitatem, in cap De cetero, n. 12. de homicid. 128
5 Etiamſi præbens hujuſmodi cauſam det operam rei illicitæ, ib. n. 13. 128
5 Ars faciendi taxilles prohibita eſt, ib. n. 13. 128
5 CAUTELA mirabilis ad extorquendam confeſſionem a debitore, in c. Tuæ literæ, n. 62. de Cler. per ſalt. promot. 202
3 Cautela recipiendi pecuniam ab ingredientibus in Monaſterium ſine labe Simoniæ, in c. Non amplius, n. 25. de Inſtit. 574
1 Cautela ad dimittendum beneficium invito Epiſcopo, in c. Admonet, n. 18 de Renunc. 332
4 Cautela pro mulieribus contra viros, qui in matrimonio apponunt conditiones contra illius ſubſtantiam, in c. Si conditiones, n. 5. de condit. appoſ. 42
5 Cautela pro conferendis minoribus Ordinibus extra tempora, in c. De eo, n. 32. de tempor. Ordin. 357
3 CAUTIONIS nomine nuda promiſſio intelligitur; ſed cum additur idonea, vel ſufficiens, debet eſſe pignoratitia, vel fidejuſſoria, in c. Odoardus n. 69. de ſolut. 242
5 CELEBRANS in Eccleſia polluta non eſt ipſo jure ſuſpenſus, ſed ſuſpendendus; ſecus in Eccleſia interdicta, in c. Tuarum, n. 4. de privileg. 245
5 Celebrans in loco interdicto, ſi Clericus eſt a beneficio deponitur; ſi Monachus, vel Monialis, in arctius Monaſterium detruditur, in c. Poſtulaſtis, n. 2. de Cler. excom. 195
3 CELERITER adverbium quid importet, in c. Non eſt vobis, n. 27 de Regul. 348
5 CENSURA de jure communi erat remedium ordinarium, poſt

a Con-

Concilium Tridentinum eſt extraordinarium, & in ſubſidium in c. Pervenit, n. 30. de Adult. 151
Vide in ver. *Excommunicatio in ſubſidium.*
2 Cenſura Eccleſiaſtica trahit ſecum executionem, & ab ipſa appellatur ad effectum devolutivum tantum, non autem ſuſpenſivum, in c. Super eo, il ſecondo, n. 46. de Appellat. 194
a Sed a comminata cenſura datur appellatio ad utrumque effectum ib. n. 47. 194
5 CENSUALIS contractus ad tempus limitatum an ſit de jure licitus, in c. In civitate, n. 13. & ſeq. uſque ad 18. de Uſuris 15d
5 Et quid ſi non agatur de cenſu antiquitus conſtituto, ſed de eo, qui conſtituitur tempore contractus, ib. n. 14. 15d
5 Et quid ſi emptor computatis ſolutionibus annuis totius temporis aliquid ultra pretiũ conventũ ſit receptutus, ib. n. 15. ſeq. 15d
5 Cenſualis contractus eſt illicitus, ſi excedat annuatim redditum, quem emptor de tanta pecunia in terra empta poſſet habere, ib. n. 17. & n. 30. 15d
5 Cenſualium redditũum emptiones omni tempore vitæ ſunt ſuſpectæ, ib n. 19. 156
5 Cenſuali contractui poſſunt accedere obligationes camerales, fidejuſſiones, & hypothecæ, ib. n. 29 157
5 In Contractu cenſuali non emitur res, ſed jus petendi penſionem ibid. num. 30 & 34. 157
5 Cenſualis contractus in quibus differat a contractu emphyteutico, ib. n. 34. 157
3 CENSUS ſolutio ſubjectionem arguit, in c. ſuæ dilectus, num. 24. de Relig. Domib. 498
5 Cenſus vitalitius, in quo perpetuo pecunia fit recipientis, ſortitur naturam emptionis, in c. Navigandi, n. 43 de Uſur. 163
Cenſualis contractus.
Vide in ver. *Contractus Cenſualis.*
5 Cenſus pecuniarius certi, & determinati temporis ſupponitur Bullæ S. Pii V. in c. In civitate, n. 18 de Uſuris. 15d
5 Cenſualium redditũum emptiones omni tempore vitæ ſunt ſuſpectæ, ib. n. 19. 156
5 Bulla Nicolai V. ſuper emptionibus cenſuum in Regno Siciliæ ad rationem decem pro centenario continet diſpenſationem, ib. numer. 20. 156
5 In Cenſuum emptione non videtur certum pretium generaliter ſtatuendum, ib. n. 21. 156
5 Cenſus annales non eſt tutum decernere, ut certam ſummam non excedant, ib. n. 24. 157
5 Cenſus emptio licita eſt, ſi illius redditus, & proſus incerta ſit, ib. numer. 25. 157
5 Cenſus annui minoris valent, quam fructus; qui libere ex prædio percipiuntur, ib. numer. 26. 157
5 Pretium cenſus qua ratione ſit minuendus propter pactum de redimendo, vel alia onera emptioni adjecta, ib. num. 28. 157
5 Cenſus conſtitui non poteſt niſi ſuper re ea ſui natura fructifera, ib. numer. 31. 157
5 Cenſus pro parte perimitor re pro parte perempta, vel reddita infructifera, ib. n. 32. 157
5 Cenſus reſervativus qui ſit, & qui cenſus conſignativus, ib n. 33. 157
3 Cenſus præſcribi non poteſt, in c. Olim, n. 1d de cenſib. 544
3 Quod verum eſt in totum, ſed in parte ſecus, ib. n. 17.. 544
3 Niſi debitor ſit in mala fide ſolvendo denarios Papienſes pro Lucenſibus, ib. numer. 18. 544
Cenſus in qua moneta ſolvi debeat.
Vide in ver. *Moneta.*
3 Cenſus Eccleſiæ impoſitus ex cauſa tranſactionis ſine auctoritate Epiſcopi non excedit vitam ejus qui ſolvit, in c. Nis eſſent, numer. 33. de Præbend. 108
3 Eccleſia non poteſt cõſtitui cẽſualis auctoritate Epiſc. ib. n. 50. 110
3 Declaratur, ib. n. 62. 111
3 Eccleſiæ duæ ſi litigent ſuper ſubjectione, poteſt ſubjecta conſtitui cenſualis Epiſcopi authoritate, ib. num. d4. 111
1 CEREMONIALE continens ritus electionis Papæ, a Gregorio XV. & Urbano VIII. confirmatum, in c. Licet de vitanda, n. 27. de elect. 233
1 CERTITUDO moralis de honeſtate operationis ſufficit ad honeſte operandum, in c. Ne innitaris, n. 57. de Conſtitut. 34
1 Certitudo, alia ſupernaturalis, alia naturalis, alia moralis, ib. numer. 48. 34
1 Certitudinem mathematicam non oportet in ſunctis quærere, ib. n. 50. 34
1 Moralis materia non nititur certa demonſtratione, ſed conjecturis groſſis, & figurantibus, ib. n. 51. 34
1 Declaratur, ib. n. 9p. 39
1 Certitudo eſt determinatio intellectus ad unum, ib. n. 52. 34
1 Certitudo ſaltem moralis de rectitudine, & honeſtate operationis requiritur ad recte, & honeſte operandum, ib. n. 90. p8. 3d
1 Certitudinem ex probabilibus ſufficere in moralibus, quomodo ſit intelligendum, plene explicatur, ib. numer. 99. & num. ſeqq. uſque ad numer. 111. 3p
1 Certitudinem moralem habere de omnibus eligibilibus non eſt ſupra humanam facultatem, in d. c. Ne innitaris, n. 112. & num. ſeqq. de Conſtitut. 41
1 Certis incerta præponens in rebus ad ſalutem animæ pertinentibus graviter peccat, in c. Ne innitaris, n. 290. de Conſtit. d5
3 CERUSIÆ immoderatus potus an ſit crapula, vel ebrietas, in c. A crapula, n. 10. de vit. & honeſt. Cler. 6
3 CESSIO bonorum fieri debet uſque ad ultimum quadrantem, in cap. Odoardus, num. 15. de ſolut. 239
3 Non tamen auferuntur panni de dorſo, ib. n. 16. 240
3 Debitor laicus niſi cedat bonis, pro debito civili in ſolidum convenitur, & in carcerem detrudi poteſt, ib n. 4. 239
3 Debitor laicus ſi quid acquirat poſt ceſſionem bonorum, non convenitur, niſi in quantum facere poteſt, ib. n. 17. 240
3 Miles, maritus donator, & alii privilegiati, de jure civili ſine ulla bonorum ceſſione conveniuntur, quatenus facere poſſunt, ib. n. 18. 240
Vide in ver. *Clericus quoad privilegium, cap. Odoardus.*
3 Doloſus non eſt admittendus ad beneficium ceſſionis, vel ad beneficium c. Odoardus, vel c. Pervenit, de fidejuſſor. ib. n. 44. 241
3 Ceſſio bonorum quamvis infamiam juris non irroget, tamen ſigillat ſtatum cedentis, ſaltem quoad infamiam facti, in d. c. Odoardus, n. 5p de ſolut. 242
3 Ceſſio bonorũ alicubi ſit cum infamiã, & vituperio, ib. n. 60. 242
3 Romę ſit ſuper leonem marmoreum penes ſcalam Capitolii, ib. num. 61. 242
3 Beneficium c. Odoardus, & c. Pervenit, ex Conſtitutione Pii IV. non datur debitoribus in Urbe, niſi geſtent birretum viride, ib. n. d2. 242
3 Ceſſio bonorum de jure ſit nudo verbo cor. judice, ib. n. d3. 242
3 Ceſſio bonorum poteſt reiterari, ib. n. 67 242
1 CHARACTER ordinis imprimitur in actu traditionis inſtrumenti, in c. Cum contingat, n. d9 de ætat. & qual. 422
1 Character interior eſt eſſentialiter, & principaliter Sacramentum Ordinis, ib. n. 93. 425
1 Character quid ſit, ib. n. 99. 425
1 Character imprimitur in collatione Tonſuræ ex ſententia S. Congregat. Concilii, ib. n. 18. 41p
1 Character Epiſcopalis animæ infixus a Deo, per miniſterium hominis deleri non poteſt, in c. Requiſivit, num. 3. & 34. & ſeqq. de ordinat. ab Epiſc. 377
1 Character ordinis, habitus, & exercitium qualiter conſiderentur in ordinante, ib. n. 7. 377
1 Character ordinis, habitus, & exercitium qualiter conſiderentur in ordinante, ib. n. 7. 377
1 Character Sacerdotalis in impoſitione manuum extenditur ad poteſtatem ligandi, & ſolvendi, ib. n. 28. 379
1 Contrarium, n. 91. 385
1 Character Sacerdotalis non extenditur in ordinatione Epiſcopi, ſed novus imprimitur, ib. n. 91. 385
1 Character Ordinis prærequirit ex neceſſitate Sacramenti characterem Baptiſmi, ib. n. 94. 385
1 Calicis, & patenæ traditio ex ſententia antiquorum Canoniſtarum non eſt de eſſentia ordinis Sacerdotalis, in c. Cum veniſſet, num. 4. de Sac. Unct. 444
1 Eidem ſententiæ quibus nitatur rationibus, ib. n. 10. 445
1 Character in Sacramento Confirmationis imprimitur in ipſa unctione, ib. n. 12. 445
1 Character idem in Sacramento ordinis iterari non poteſt, & cur, ib. n. 14. 445
1 Character Ordinis poteſt animæ infigi per inſtitutionem Eccleſiæ ex ſententia Canoniſtarum, ib. n. 23. 446
1 Contrarium, n. 67. 449
1 Characterem ordinis Presbyteratus non imprimi, ſi porrigatur calix ſine vino, quibus fundamentis probetur, ib. num. 53. uſque ad n. 89. 447
1 Character in quolibet ordine imprimitur per ſuſceptionem illius ſigni exterioris, in quo principalis actus, quem reſpicit ille ordo, ſignificatur, ib. n. 29. 447
1 Manus impoſitione non imprimitur character ordinis Presbyteratus, ſed tantum confertur poteſtas ligandi, & ſolvendi, ib. n. 42. & 58. 447
1 Character ordinis inſigitur animæ immediate a Deo, ab Eccleſia autem infigi, aut deleri non poteſt, ib n. d7. & ſeq. 449
5 Character Ordinis non confertur per miniſtrum, ſed imprimitur in anima immediate a Chriſto, in c. Quod a prædeceſſore, n. 5 & 31. de ſchiſmat. 103
1 Character quid ſit, c. Statuim. n. 51. de ſuppl. neglig. Prælat. 354
a Character Sacramentalis non imprimitur præciſe coacto, in c. quanto, n 14. de tranſlat. Epiſc. 319
Reliqua Vide in ver. *Ordo.*
5 Character Ordinis non imprimitur ſine traditione inſtrumenti ad illum Ordinem ſpectantis, in cap. Qui Presbyterum, num. 15. de pœnit. & remiſſ. 293
3 Characterem tons ſacramentalis imprimit operatio, cum obicem voluntatis contrariæ non invenit obſiſtentem, in c. Majores, n. 78. de Baptiſm. 599
3 Procedit in his, qui aliquando conſenſerunt, nec poſtea contradicendo obicem poſuerunt, ib. n. 79. 599
Vide in ver. *Ordines quod characterem.*
Et in ver. *Ordines quando iterandi.*
a Character Ordinis durat etiam poſt mortem, & Clericus reſuſcitatus non eſſet iterum ordinandus, in c. Non poteſt, num. 5. de ſent. & re judicat. 182
3 CHARITATIS ordo exigit, ut primum quis ſubveniat ſibi ipſi, deinde proximo, in c. Si quis ſane, n. 30. de pecul. Cleric. 252
3 Charitas non minuitur, ſi effectus ejus dividatur in multos, imo magis augetur, in c. Fraternitatem, n. 71. de ſepultur. 298
3 Charitas ſola dividit inter filios Regni, & inter filios perditionis æternæ, in c. Audivimus, n. 12. de reliq. & vener. Sanct. 103
a CHARITATIVUM ſubſidium quas ob cauſas ſit ab Epiſcopo poſtulandum, & an ſit liberalitas, in c. Conquerente, n. 38. de Off. Ordin. 588
1 Et qua verborum formula ſit petendum, & an Reges poſſint illud imponere, ib. n. 39. 588
5 CHIRURGUS an ſit irregularis, ſi ex aduſtione, vel inciſione quam fecit, ſecuta fuerit mors, vel mutilatio, in cap. Ad audientiam, n. 38. & 40. de homicid. 133
5 Chirurgus ut ſit immunis ab irregularitate, quæ requirantur, ib. num. 42. 134

3 Chirurgia ars eſt Clericis interdicta, ib. n. 40. 134
3 CHOREPISCOPI qui, & eorum officium, in c. Epiſcopalia, n. 42. de privil. 134
3 Ordo ipſorum ab Eccleſia reprobatus, ib. n. 43. 134
3 Chorepiſcopi qui ab uno fiunt Epiſcopo, non ſunt Epiſcopi, in c. Nec Epiſcopi, n. 6. de temp. ordinat. 366
3 Epiſcopo accedenti ad conferendum chriſma, populus, vel clerus non tenetur victualia miniſtrare, in c. Venerabili, n. 19. de cenſibus. 551
Reliqua vide in ver. *Confirmationis Sacramentum*.
5 CHRISTIANORUM duo ſunt genera, in c. Ut privilegia, n. 2. de privil. 268
3 Chriſtiano indecens eſt, ſi radius ſolis ipſum in lecto dormientem inveniat, in c. Dolentes, n. 5. de celebr. Miſſar. 581
3 CHRISTI conceptio ex Spiritu Sancto fuit miraculum miraculorum, in c. Cum ſis, n. 73. de converſ. conjug. 439
3 Chriſtus in trigeſimo anno completo baptizatus eſt, & prædicavit, & refellitur contraria opinio gloſſæ, Hugonis, Archidiaconi, & Abbatis; in c. Cum in cunctis, n. 22 & 24. de elect. 245
3 Chriſtus ſolus eſt proprie ſponſus Eccleſiæ, in c. Quanto, n. 10. de translat. 324
1 Chriſti omnis actio, noſtra eſt inſtructio, in c. Accepimus, n. 18 de Pactis. 662
1 Declaratur, ib. n. 55. 665
5 Chriſtus fuit verus Deus, & verus homo; ſentiens oppoſitum hæreticus eſt, & excommunicatus, in c. Cum Chriſtus, n. 1. de Hæreticis. 89
5 CIBUS etiam non nutriens, & per modum medicinæ ſumptus poſt mediam noctem impedit Miſſæ celebrationem, in c. Si conſtiterit, n. 17. de accuſat. 10
3 Cibus nullus, vel potus eſt illicitus niſi per accidens, in cap. A crapula, n. 17. de vita, & honeſt. Cleric. 6
3 Cibus, & potus moderatus ſano poteſt eſſe ſuperfluus infirmo, & e converſo, ib. n. 35. 8
3 CINGULUM militiæ in Religione Hieroſolymitana eſt de ſubſtantia profeſſionis Regularis in gradu militum, ita ut illius omiſſio irritet profeſſionem expreſſam, & impediat tacitam, in c. Qui Presbyterum, n. 3 & num. ſeq. uſque in finem de pœnit. & remiſſ. 292
5 Cingulum militiæ, quid, ib. n. 3 & 4. 293
5 Cinguli ſolemnitas de jure communi eſt ſubſtantialis in milite ſeculari, ibid. n. 4. & num. ſeq uſque ad n. 24. 293
5 Contrarium, ib. n. 42. 293
5 Declaratur, ib. n. 43. 293
5 Cingulum venit appellatione habitus, ib. n. 23. 293
5 Declaratur, ib. n. 71. 296
5 Cinguli decoratio ex ſtatutis Ordinis Hieroſolymitani eſt de ſubſtantia profeſſionis in gradu militum, ib. n. 24 & ſeq. uſque ad n. 46. 293
5 Contrarium, ib. n. 73 & ſeqq. uſque ad n. 99. 297
5 Item ex ordinationibus Capitularibus ejuſdem Religionis, ibid. n. 46. 295
5 Contrarium, ib. n. 99. 298
5 Cingulum militiæ non materialiter tantum, ſed formaliter eſt accipiendum, ib. n. 39. 294
5 Cinguli ornatus in Militibus Regularibus de jure non requiritur ib. n. 58. & 69. uſque ad n. 73. 295
5 Cinguli, ſeu ſpathæ ceremonia in creatione Militis Regularis fuit prætermiſſa in Pontificali reformato juſſu Clementis VIII. ib. n. 59. & 72. 295
5 Cur adhibeatur in creatione Militis Secularis, & non Regularis, ib. n. 60. 296
5 Cingulo decorari dicitur, qui Miles creatur, etiamſi cinguli ſolemnitas non ſervetur, ib. n. 65. 296
5 Cingulo cæleſtis militiæ præcingi dicitur Clericus, ib. n. 66. 296
5 Cingulum in jure quandoque pro Dignitate ipſa uſurpatur, ibid. num. 67. 296
5 CIPPOS, vel truncos, aut capſulas pro eleemoſynis Miſſarum Fratribus Minoribus habere non licet, in c. Nimis prava, n. 60. de exceſſ. Prælat. 227
3 CIRCUITUS non eſt inutilis, quando per eum ſatisfit Canoni, in c. Liceat, n. 58. de Regular. 395
3 CIRCUMCISIO, & Baptiſmus, qui Circumciſioni ſucceſſit, in quibus conveniant, & in quibus differant, in c. Majores, n. 37 & ſeqq. uſque ad n. 53. de Baptiſ. 597
3 Conveniunt primo, quia ſicut olim per circumciſionem, ita hodie per baptiſmum remittitur originale peccatū, ib. n. 38. 597
3 Et ideo circumciſio non reiterabatur, ſicut nec hodie baptiſmus, ibid. n. 39. 597
3 Secundo, quia ſicut circumciſio tam adultis, quam parvulis ex præcepto Domini conferebatur; ita hodie baptiſma, ibid. n. 40. 597
3 Tertio, quia ſicut olim ſine circumciſione nullus ſalvari poterat, ita nec hodie ſine baptiſmo, ib. n. 41. 597
3 Differunt primo, quia baptiſmus tam maſculis, quam fœminis eſt conferendus, ſed circumciſio ad fœminas non pertinebat, ib. n. 42. 597
3 Secundo, quia multo plus confert baptiſmus Chriſtianis, quam olim circumciſio Judæis, ib. n. 47. 598
3 Tertio, quia baptiſmus eſt ſignificantior, decentior, & facilior circumciſione, ib. n. 50. 598
3 Quarto, quia circumciſio non imprimebat characterem, ſicut nunc imprimit baptiſmus, ib. n. 51. 598
3 Quinto, quia circumciſio conferebat gratiam juſtificantem ex opere operante, nunc vero baptiſmus illam confert ex opere operato, ib. n. 52. 598
3 Circumciſio inſtituta fuit ut ſignum fidei Abrahæ, qui credidit ſe patrem futurum Chriſti ſibi repromiſſi, ib. n. 45. 597
3 Circumciſio ſi hodie locum haberet, Paradiſi januas aperiret ſicut baptiſmus, ib. n. 49. 598
3 CIRCUMSTANTIÆ notabiliter aggravantes an ſint neceſſario in confeſſione aperiendæ ab eo, qui putat utramque opinionem eſſe probabilem, vel unam altera probabiliorem, in c. Ne Innitaris, n. 226. de Conſtit. 54
5 Circumſtantia, quæ exprimi non poteſt ſine manifeſtatione peccati alterius, an neceſſario ſit confitenda, in c. Omnis, n. 28. de pœnit. & remiſſ. 310
5 Circumſtantiæ notabiliter aggravantes an ſint neceſſario in confeſſione aperiendæ, ib. n. 48. 312
5 Circumſtantiæ, quæ mutant ſpeciem peccati, ſunt neceſſario exprimendæ in confeſſione, ib. n. 49. 312
5 Et quæ ſint hujuſmodi circumſtantiæ, ib. n. 50. 312
5 Circumſtantiæ quæ aggravent, vel extenuent delictum, remiſſive, in c. Cum illorum, n. 25. de ſent. excomm. 349
3 CISTERCII Monaſterium eſt caput Ordinis, & illius Abbas eſt Generalis totius Ordinis Ciſtercienſis, in c. Cum ad noſtram, n. 12. de elect. 284
3 Ciſtercienſes, Templarii, & Hoſpitalarii de fructibus poſſeſſionum, quas acquiſiverunt poſt generale Concilium, tenentur decimas ſolvere, ſi prius ex illis decimæ ſolvebantur, in c. Nuper, n. 1. de decim. 324
3 Ciſtercienſes emere non poſſunt prædia decimalia niſi pro Monaſteriis fundandis, & acquiſita ex largitione fidelium, vel empta pro Monaſteriis fundandis debent tradere aliis excolenda, ib. n. 2. 324
3 Ciſtercienſibus ſi abſque licentia Abbatis alium Ordinem profitetur, ſegredi compellitur, in c. Non eſt vobis, n. 1. de Regular. 346
Vide in ver. *Regulares quoad tranſitum*.
Et in ver. *Religio*.
5 Ciſtercienſium ordo eſt ſtrictior ceteris ordinibus, ib. n. 21. 24. 347
3 Contrarium, ib. n. 25. 348
3 CITATIO per edictum contra Clericum abſentem affigi debet valvis Eccleſiæ ſuæ, in c. Ex tuæ, numer. 3. de Cleric. non reſid. 54
3 Citatio contra beneficiatum abſentem fieri poteſt etiam extra provinciam, ſed ad id judex non tenetur, ib. n. 5. 54
3 Citatio per edictum ubi requiritur trina, non ſufficit unica, licet peremptoria, ib. n. 6. 54
3 Et an ſufficiat unica peremptoria ad pœnam incurrendam, ſi fuerit perſonaliter executa, ib. n. 7. & 10. 54
3 Citatio trina, & unica peremptoria cum competentibus intervallis regulariter æquiparantur, ib. n. 8. 54
3 Citationis edicta ſex menſium ſpatio præſumuntur deduci ad notitiam citati, ib. n. 12. 55
3 Citatio, & ſententia in notoriis non requiritur, in c. Qualiter, n. 7. de Cler. non reſiden. 49
1 Citatio partium in declaratione legis an, & quando requiratur, in c. Quoniam, n. 40. de Conſtit. 134
2 Citationis executio non eſt actus judicialis, & ideo poteſt per nuncium exerceri etiam extra territorium, in c. Licet, n. 13. de foro compet. 64
2 Citatio judicis contractus non conſtituit abſentem in contumacia quoad hoc ut poſſit excommunicari, vel mulctari, ſed tantum quoad hoc ut poſſit miſſionem pati, ib. n. 19. 64
2 Citatio ut ſit legitima fieri debet ad inſtantiam partis, in c. Propoſuiſti, n. 2. de foro compet. 79
2 Niſi judex procedat ex officio, ib. n. 3. 79
2 Citatio debet fieri a judice, ſeu de illius commiſſione, alias non valet, ib. n. 4. 79
2 Citationis commiſſio eſt Decretum quoddam interlocutorium, ibidem num. 5. 79
2 Citatio realis requirit ſpecialem judicis commiſſionem, ſed in perſonali ſufficit generalis, ib. n. 6. 79
2 Citatio nulla ex defectu commiſſionis validatur per comparitionem partis, de hoc defectu non opponentis, ib. n. 7. 79
2 Per citationem fruſtratoriam non prævenitur, nec perpetuatur juriſdictio, ib. n. 8. 79
2 Citatio ut ſit legitima, non eſt neceſſe ut fiat tribus edictis, ſed ſufficit unicum peremptorium, ib. n. 9. 79
2 Citatio quotuplex ſit, qui judices poſſint citare, & quot modis, remiſſive, ib. n. 10. 79
2 Juriſdictio perpetuatur per ſimplicem citationem judicis, ſive Ordinarii, ſive Delegati, ib. n. 12. 79
2 Citatio eſt principium, & fundamentum judicii, ibidem numer. 13. 80
2 Citatio reſpectu contumacis habetur pro circumducta, ibidem num. 14. 80
2 Et quid ſi contumax velit purgare moram ſolutis expenſis, & dato fidejuſſore de judicio ſiſti, ib. n. 15. 80
2 Citatio quæ fit die feriato pro non feriato, non tenet, in cap. Accepimus, n. 9. de Pactis. 611
2 Citatio ad videndum committi notario juramenta teſtium non ſuffragatur, niſi etiam dicatur ad videndum jurare, & hic defectus eſt inſanabilis, in c. In nomine Domini, num. 13. Teſtib. 146
3 Citatio non eſt neceſſaria, ubi certum eſt abſenti nullum jus competere, in c. Cum ex injuncto, n. 47. de Nov. oper. nunciat. 232
2 Citatio in impetratione gratiæ tertio præjudicialis non requiritur, in c. Cum olim, n. 24. de ſent. & re judic. 185
2 Dummodo Princeps procedat de plenitudine poteſtatis, ibidem n. 31. 185
2 Et adverſarius non ſit præſens in Curia, ib. n. 32. 185

2 Decla-

2 Declaratur, ib. n. 33. 185
2 Ubi privilegium conceditur, non eſt de mente, nec de jure, ut aliquis citetur, ib. n. 25. 185
5 Citatio generalis in literis præjudicialibus non ſufficit, quando adverſarius eſt præſens in Curia, ſed Procurator citandus eſt ad hoſpitium, ibid. n. 28. 185
2 Procedit in literis juſtitiæ, non autem in literis gratiæ, ibidem num. 29. 185
2 Citatio quamvis non requiratur in impetratione gratiæ tertio præjudicialis, tamen jus illi quæſitum non aufertur, ibidem num. 30. 185
2 Stylus Curiæ quoad citationem in impetrationibus literarum eſt ſervandus, ib. n. 34. 185
2 Citatio quamvis non requiratur in impetratione gratiæ præjudicialis, requiritur tamen in proceſſu ad ulteriora, ibid. numer. 35. 185
2 Etiamſi citatio per Principem fuerit remiſſa, ib. n. 36. 185
2 Citatio eſt de jure Divino, & naturali, ideo per Principem tolli non poteſt, ib. n. 38. & 47. 185
2 Citatio requiritur etiam in notoriis, niſi conſtet reo nullam defenſionem competere, ib. n. 42. 186
Vide in ver. *Notorium*.
2 Citatio requiritur, quantumcunque factum ſit notorium, ubi pœna corporalis debet infligi, ib. n. 45. 186
2 Declaratoria excommunicationis an requirat citationem partis, in c. Non poteſt, n. 9. & 17. de ſent. & re judic. 182
2 Citari non poteſt decerni ab Epiſcopo contra exemptum, ibid. n. 10. 182
2 Citatio eſt Decretum interlocutorium, ib. n. 11. 182
2 Citatio requiritur in diſcuſſione cauſæ etiam publicæ, ob quam fertur declaratoria, ib. n. 19. 183
2 Secus ſi cauſa ſit notoria, ib. n. 20. 183
2 Citatio pro declaratoria ob notoriam excommunicationem contra exemptum non eſt arctatoria, ib. n. 23. 183
2 Citatio quatenus ſua putet intereſſe, poteſt fieri etiam non ſubdito, ib. n. 24. 183
2 Citandus non eſt, cui notorium eſt defenſionem non competere, ib. n. 21. 183
Citatio in die feriata, & ad diem feriatam.
Vide in verb. *Feriæ*.
2 Citationis triplex eſt actus, in cap. Conqueſtus, num. 42. de Feriis. 95
2 Mandatum de citando an fieri poſſit in die feriata ad diem non feriatam, ib. n. 43. & n. 46. & 49. 95
2 Citatio eſt de proceſſu, & fundamentum judicii, ib. n. 48. 95
2 Citationis commiſſio eſt actus extrajudicialis, non requirens cauſæ cognitionem, ib. n. 50. 95
2 Et fieri poteſt etiam in territorio alieno, ib. n. 51. 95
2 Citatio conturbat mentem citati, & plerunque eum provocat ad iracundiam, ib. n. 54. 96
2 Citationis executio eſt de judiciali proceſſu, ib. n. 55. 96
e Citatio non inſerta copia delegationis cenſetur emanaſſe tanquam a privato, & non valet, in c. Cum in jure, n. 16. de offic. Delegat. 534
1 Sed contra, ib. n. 17. 534
Vide in ver. *Delegatus*.
2 CITATUS extra territorium ab Ordinario delicti non dicitur contumax, cum non teneatur comparere, in c. Licet, n. 16. de foro compet. 64
2 Citatus ob cauſam, ſi poſtea mutet forum, in cauſa illa coram primo judice reſpondere tenetur, in c. Propoſuiſti, nu. 1. & 25. de foro compet. 79
2 Citatus ad dicendum cauſam, quare non debeat excommunicari poteſt appellare, in c. Super eo, il ſecondo, nu. 49. de Appellat. 194
2 Secus ſi citetur ad dicendum cauſam, quare non debeat declarari excommunicatus, n. 50. 194
2 Citari debet pars in receptione teſtium, ut audiat illos jurantes, non autem deponentes, in c. In nomine Domini, nu. 11. de Teſtib. 146
2 Si citetur dominus, & non procurator, vel unus ex duobus procuratoribus in ſolidum, an valeant atteſtationes, ibidem n. 16. 146
2 Citatus ad domum, qui non comparuit allegans ſe citationem ignoraſſe, audiri debet ad opponendum in perſonas teſtium, licet non ſervaverit formam c. Præſentium, de Teſtib. ibid. n. 51. & 53. 148
3 Citatus ad actum debet admitti, & fortius expectari, in c. Etſi membra, n. 6. de his quæ fiunt a Prælat. ſine conſ. cap. 218
3 Niſi de novo pervenerit ad citantis notitiam, citatum non habere jus, ib. n. 7. 218
3 Vocantes tamen non tenentur præciſe vocatum admittere, ſed ei non admiſſo tenentur ad intereſſe, ib. n. 8. 218
1 Citatus ad locum non tutum non tenetur comparere, in cap. Ad ſupplicationem, n. 10 de Renunc. 333
1 Guelphus non tenetur comparere, ſi citatur in loco, ubi regnant Gibellini, ib. n. 11. 333
1 Citatus excuſatur a comparendo in loco, ubi viget peſtis, ibid. n. 17. & 20. 333
1 Citatus in loco, ad quem acceſſus eſt multiplex, non excuſatur, niſi probet nullum ex illis acceſſibus eſſe tutum, ib. n. 24. 334
1 Citatus tenetur comparere, ſi Delegatus ponat in citatione cauſam juriſdictionis, ut ſi dicat ſe Delegatum, in cap. Cum in jure, n. 18. de off. Delegat. 534
3 CIVILITATEM ratione originis non poteſt quis ſola voluntate a ſe abdicare, in c. Significavit, n. 13. de Paroch. 309

5 CIVES unius civitatis, omnes, & ſimul poſſunt non tantum interdici, ſed etiam excommunicari, in c. Reſponſo, n. 30. de ſent. excomm. 360
1 Cives eligentes ſibi Poteſtatem an poſſint variare, in cap. Publicato, num. 47. de elect. 312
1 Cives habent facultatem condendi ſtatuta in ſuis civitatibus, in cap. Quæ in Eccleſiarum, num. 3. de Conſtit. 98
1 Etiam contra jus commune, ib. n. 5. 98
1 Dummodo ſint licita, & de rebus eorum juriſdictioni ſuppoſitis, ib. n. 4. 98
2 CIVITAS aratrum paſſa deſinit eſſe civitas, in cap. Propoſuiſti, n. 22. de foro compet. 80
1 Civitas quælibet hodie habet ſua regimina, in c. Significaſti, bus, n. 75. de offic. Delegat. 54e
3 Civitas non comprehenditur ſub diſpoſitione cap. Felicis, de pœn. in 6. in cap. Ad hæc, n. 65. de relig. domib. 493
5 Civitates majores duntaxat privilegio Epiſcopatus ſunt honorandæ, in c. Epiſcopalia, n. 16 23. & ſeq. de Privil. 236
5 Ad eſſe civitatis requiritur Epiſcopus, & n. 3. & ſeqq. uſque ad n. 18. 235
5 Civitates erant ante adventum Chriſti, ib. n. 5. 235
5 Civitas quæ proprium necavit Epiſcopum, perpetuo privatur Dignitate Epiſcopali, non tamen deſinit eſſe civitas, ibid. num. 10. 235
5 Saraceni habent civitates, & non habent Epiſcopos, niſi forte abuſivos, ib. n. 11. 235
5 Princeps poteſt facere civitatem, & tamen non poteſt facere Epiſcopum, nec ſedem Epiſcopalem creare, ib. n. 13. 235
5 Civitas in Italia ex communi interpretatione appellatur illa tantum, quæ habet Epiſcopum, ſed Ultramontani hoc non recipiunt, ibid. n. 14. 235
5 Papa erigit civitatem, & dat Epiſcopum unico contextu, ibid. num. 15. 235
5 Et concedit pro maximo dono hanc Dignitatem, ib. n. 16. 235
5 Civitas an erigi poſſit a populo ſine Principis authoritate, ibid. num 18 236
5 Muros municipales nec reficere licet ſine auctoritate Principis, vel Præſidis, ib. n. 19. 236
5 Civitas dicitur civium unitas, ib. n. 20. 236
5 Structuræ autem murorum non dicuntur civitas, ſed urbs, ibid. numer. 21. 236
5 Civitas eſt multitudo hominum ſocietatis vinculo adunata, ib. numer. 22. 236
1 Civitas interficiens electum non incidit in pœnam interficientis Epiſcopum, in c. Eam te, n. 17. de reſcript. 152
Vide in verbo *Epiſcopalis Dignitas*.
1 Civitas, vel diœceſis pertinet ad juriſdictionem Epiſcopi in ſpiritualibus, in c. Sane, il ſecondo, n. 7. & 14. de off. Deleg. 522
1 Non tamen dicitur propria ipſius Epiſcopi, ib. n. 8. 522
1 Contrarium, ib. n. 14. 523
5 CLAVIS juriſdictionis non eſt quid Sacramentale, in c. Accedentibus, n. 20. de exceſſ. Prælat. 215
5 CLAUSTRUM Eccleſiæ violans, dicitur violare immunitatem ipſius Eccleſiæ, in c. Cum pro cauſa, n. 3. de ſent. excommunicat. 335
Vide in verbo *Immunitas Eccleſiæ quoad locum*.
Clauſula, communia.
1 Clauſula una ſecundum diverſos reſpectus diverſimode accipitur, in c. Omnis, n. 31. de pœnit. & remiſſ. 311
2 Clauſula utcunque odioſa in reſcripto appoſita debet intelligi, ut aliquid operetur ultra jus commune, in c. Paſtoralis, n. 8. & ſeq. de appellat. 262
1 Clauſula literis apponi conſueta ſemper ſubintelligitur, in cap. Accepimus, n. 5. de ætat. & qualit. 431
1 Clauſula apponi ſolita in reſcripto ſi fuerit omiſſa, reſcriptum non vitiatur, ib. n. 9. 432
e Clauſulæ conſuetæ omiſſio reſcriptum non vitiat, in cap. Cum M. n. 42. de Conſtit. 115
5 Clauſulæ aptæ importare executorem mixtum in literis gratiæ nihil operantur, niſi adſit clauſula, vocatis vocandis, in c. Qui Presbyterum, n. 96. de pœnit. & remiſſ. 298
e Clauſula in reſcripto poſita debet ad ſtatum juris reduci, ubicunque ſita reperiatur, in cap. Cauſam quæ, num. 2. de Reſcriptis. 256
3 Clauſula in medio poſita refertur ad proxima, non autem ad omnia præcedentia, in c. Nulli, n. 14. de Reb. Eccleſ. non alien. 223
3 Clauſula in fine poſita refertur ad omnia præcedentia, ibidem n. 15. 224
5 Clauſula abſolutionis a cenſuris in literis Apoſtolicis proviſionum quid operetur, in c. Quod a prædeceſſore, num. 7d. de ſchiſmat. 109
5 Clauſula abſolutionis a cenſuris in literis Apoſtolicis reddit gratiam efficacem, & validam, non obſtante exemptione excommunicationis, in c. Poſtulaſtis, n. 7. de Cler. excommunicat. 195
3 Clauſula, *Ad ſui vitam*, perpetuitatem importat, in c. Conſultationibus, n. 36. de Cler. ægrot. 161
e Clauſula, *Aliter fieri non poſſit*, importat Decretum irritans, in c. Cauſa, n. 24. de elect. 260
Vide in verbo *Poteſt*.
1 Clauſula, *Anteferri*, facit de poſteriore priorem, in c. Ex parte, n. 11. de off. Delegat. 528
1 Eſt odioſa, & ſtricte intelligenda, ib. n. 12. 528
Clauſula, appellatione remota.
1 Appellatio qualiter, & quando prohibeatur per clauſulam, *appellatione remota*, in c. Studuiſti, n. 43. & ſeq. de off. Legat. 547

3 Indulgetur a jure in quinque caſibus ibi expreſſis, prædicta clauſula non obſtante, ib. n. 45. 547
3 Appellatione remota, an, & qualiter intelligatur remota tecuſario, in c. Super eo, il ſecundo, n. 15. de appellat. 192
3 Clauſula, *appellatione poſtpoſita*, quæ habetur in Bulla Cruciatæ, an ſolum tollat appellationem contra reſiſtentes de facto, an vero etiam contra reſiſtentes de jure, in c. Studuiſti, n. 38. de offic. Legat. 547
2 Clauſula, *appellatione remota*, in medio literarum appoſita quid operetur, in c. Super eo, il ſecondo, n. 15. de appellat. 192
2 Clauſula, *appellatione remota*, tollit omnem appellationem, quæ a jure non eſt expreſſe permiſſa, in cap. Paſtoralis, num. 1. de appellat. 201
2 Et datur a Summo Pontifice tantum in terris Eccleſiæ indiſtincte, ſed in terris Imperii in cauſis ſpiritualibus, vel mixti fori, aut inter perſonas Eccleſiaſticas, ib. n. 2. & 4. 201
2 Non datur a Congregationibus Cardinalium, nec a Signatura juſtitiæ, ib. n. 2. 201
2 Datur ab Imperatore in locis Imperio ſubjectis in cauſis temporalibus, & inter laicos, ib. n. 5. 201
2 Item a Regibus, & Principibus non recognoſcentibus Superiorem in temporalibus, ib. n. 5. 202
2 Clauſulam, *appellatione remota*, ab interlocutoria an judices inferiores dare poſſint in ſubdelegatione cauſarum, ibidem num. 7. 202
2 Clauſula, *appellatione remota*, tollit appellationem, quæ a jure non indulgetur expreſſe ad effectum ſuſpenſivum tantum, non autem devolutivum, ib. n. 15. 202
2 Ex ſtylo Curiæ quoad partes nihil operatur, ſed tantum quoad judicem, ne teneatur deferre, ib. n. 16. 203
2 Et gravamina a judice illata poſt appellationem non revocantur per viam attentati, ſed per viam querelæ, ibid. numer. 17. & 30 203
2 Clauſula, *appellatione remota*, an hodie aliquid operetur, & quid, ib. n. 18 & ſeq. uſque in fin. 203
2 Nihil operatur reſpectu appellationis, quæ a jure indulgetur expreſſe, ib. n. 21. & 23. 203
2 Et quando appellatio dicatur a jure expreſſe indulgeri, ibidem num. 22. 203
2 Clauſula, *appellatione remota*, non impedit appellationem, ubi manifeſte quis gravatur, ib. n. 24. 203
2 Clauſulæ, *appellatione remota*, effectus octodecim, remiſſive, ib. n. 31. 204
2 Clauſula, *appellatione remota*, nihil operatur de conſuetudine, ſi apponatur in literis executorialibus, quæ expediuntur per contradictas; ſecus ſi in literis commiſſionis, ibidem numer. 32. 204
Vide in ver. *Appellatio quando admittenda*.
2 Clauſula, *amoto quolibet detentore*, intelligitur juris ordine ſervato, in c. Cum olim, n. 41. de ſent. & re judic. 186
1 Clauſula, *arbitrio Rotæ*, quid importet, in c. Ne innitaris, nu. 40 de Conſtit. 55
3 Clauſula, *auctoritate noſtra procedas*, importat juriſdictionem delegatam, in c. Grave, n. 4. de offic. Ordinar. 598
5 Clauſula codicillaria, vel *omni meliori modo*, quid operetur, in c. Nimis prava, n. 39. de exceſſ. Prælat. 223
2 Clauſula, *contradictores*, juriſdictionem non confert, niſi contra reſiſtentes de facto, in cap. Studuiſti, num. 40. de offic. Legat. 547
3 Clauſula derogatoria, *non obſtante*, non requiritur, quando Princeps reſcribit per viam privilegii, in c. Ex parte, n. 3. verſ. Ac propterea, de capell. Monach. 505
3 Clauſulæ derogatoriæ in literis Apoſtolicis ſemper apponi conſueverunt, in c. Ceterum, n. 27. de reſcript. 143
Vide in verbo *Derogati*.
1 Clauſula, *Decreti*, videtur data forma cui renunciari non poteſt, in c. Cum acceſſiſſent, n. 28. de Conſtit. 108
1 Declaratur, ib n. 22. 109
2 Clauſula, *Decreti*, poſita in fine Bullæ electionis Magni Magiſtri Hieroſolymitani ſublata eſt, & in ejus locum ſuffecta eſt alia perſtringens ſubſtantialia electionis, in c. Cauſam, num. 29. de elect. 260
5 Clauſula, *Decreti*, in fine poſita refertur ad omnia præcedentia, in c. Qui Presbyterum, n. 91. de pœnit. & remiſſ. 298
Vide in verbo *Decretum irritans*.
Clauſula, *Dummodo*, an faciat penſionem conditionalem.
Vide in verbo *Penſio, communia*.
5 Clauſula, *& non aliàs*, &c. facit diſpoſitionem conditionalem, & c. Tua nos, n. 12 de ſimon. 58
2 Clauſula, *ex certa ſcientia, & de plenitudine poteſtatis*; item clauſula, *quorum tenores*, in generali privilegiorum derogatione nonnullam etiam privilegia habentia clauſulam derogatoriam ad ſequentes contrarias diſpoſitiones, in c. Nonnulli, n. 48. de reſcript. 172
3 Clauſula, *ex certa ſcientia, & de plenitudine poteſtatis*, ſtante intentionis defectu nihil operatur, in c. Cauſam quæ, n. 21. de reſcript. 15d
3 Clauſula, *ex nunc prout ex tunc*, non operatur niſi eveniente conditione, nec conſideratur niſi a tempore conditionis purificatæ, in c. Dilectus, il ſecondo, n. 9. de Præb. 114
3 Clauſula generalis ſubſequens, quando in lege, vel Canone ſunt enumeratæ minores, vel inferiores perſonæ, nunquam comprehendit majores, vel ſuperiores, in c. Accedentibus, n. 39. de exceſſ. Prælat. 217
Clauſula generalis ſubſequens aliquibus ſpecificatis omnia comprendit, in c. Multa, n. 10. Ne Cler. vel Monach. d53
Clauſula in fine poſita refertur ad præcedentia in eodem c. ſed non in Capitulis ſeparatis; in c. Ea tuæ, n. 23. de Cler. non reſid. 5d
3 Clauſula *in virtute ſanctæ obedientiæ*, eſt præceptiva, & de neceſſitate ſalutis, in c. Cum ad Monaſterium, num. 3. de ſtat. Monachor. 476
3 Clauſula, *juſto impedimento ceſſante*, ſubintelligitur in reſcripto, licet non exprimatur, in c. Accepimus, num. 8. de ætat. & qualit. 431
3 Clauſula, *non ſe tamen adſtringens ad omnia probanda*, quid operetur, in capit. Cum jam dudum, numer. 20. de Præbend. 96
3 Clauſula, *non obſtante collatione alteri facta*, intelligitur de collatione invalida, ne tertio præjudicetur, in c. Cauſam quæ, nu. 28 de reſcript. 157
1 Clauſula, *omni meliori modo*, operatur, ut quis cenſeatur uſus ea validiori poteſtate, qua uti poterat, in c. Ex parte, n. 37. de arbitr. 704
5 An, & quomodo faciat, ut quatenus non valeat inſtitutio directa, valeat per indirectum, in c. Nimis prava, n. 27. & 38. de exceſſ. Prælat 223
5 Clauſula, *omni meliori modo*, vel codicillaris quid operetur, ibid. num 39. 223
3 Clauſula, *de plenitudine poteſtatis*, operatur etiam in præjudicium tertii, in c. Ceterum, n 24 de Reſcript. 143
Clauſulæ præſervativæ.
1 Clauſula, *in his quæ ſacris Canonibus, & Trident. Concilii Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis non adverſantur*, de quibus Canonibus intelligatur, in cap. Canonum ſtatuta, num. 23. de Conſtit. 2d
5 Clauſula, *dummodo ſacris Canonibus, & Tridentini Concilii Decretis non adverſentur*, quæ ponitur in literis confirmationis, & communicationis privilegiorum, intelligitur de Canonibus inſertis in corpore juris, in c. Tuarum, n. 2d. de privileg. 247
2 Clauſulæ, *ſine præjudicio, vel dummodo non ſit alteri jus quæſitum*, & aliæ præſervativæ, intelliguntur præter quam in expreſſis, in c. Pervenit, il primo, n 30 de teſtibus cogend. 2d1
5 Clauſula, *quatenus non tollatur jus quæſitum*, reddit gratiam conditionalem, & ſtante præjudicio gratia a principio eſt nulla, nec convaleſcit ex ſatisfactione ſubſecuta, in c. Mandato, n. dp. de ſimon. 66
3 Clauſula, *quod partes redeant ad primos judices*, in compromiſſo appoſita non ſapit compromiſſum, in cap. Significantibus, n. 18 de off. Deleg. 538
3 Clauſula, *quorum tenores*, in ſupplicatione cum facultate inſerendi tenorem in literis inducit ſcientiam Papæ fictam, non autem veram, in c. Veniens, n. 23. de tranſact. 66p
2 Clauſula, *rebus ſic ſtantibus*, ſemper in contractibus ſubintelligitur, in c. Ea epiſtolæ, n. 14. de Probat. 125
2 Idem in privilegiis, ib. n. 15. 125
3 Clauſula, *rebus ſic ſtantibus*, ſubintelligitur in reſcripto, licet non exprimatur, in c. Accepimus, numer. 7. de ætat. & qualitat. 431
5 Clauſula, *ſatisfacta parte*, ſolet apponi in Bullis, quando datur facultas abſolvendi in utroque foro, in c. Poſtulaſtis, n. 29. de Cler. excomm. 197
5 Clauſula, *ſervatis ſervandis*, non refertur niſi ad ſubſtantialia, in cap. Qui Presbyterum, n. 93. de Pœnit. & Remiſſ. 298
5 Clauſula, *ſervatis ſervandis*, & conſimiles non ſonant in conditionem, ſed in monitionem, nec dant novam formam mandati, ſed inſtruunt executorem, ib. n. p8. 2p8
3 Clauſula, *ſi eſt idoneus, & beneficio non indignus*, an, & in quo differant, in c. Accepimus, n. 10. de ætat. & qual. 431
5 Clauſula, *ſine alicujus præjudicio*, in literis tacite ſubintelligitur, ſed non facit gratiam conditionalem, in c. Mandato, n. 71. de ſimon. 6d
3 Clauſula, *ſi preces veritate nitantur*, ſubintelligitur in reſcripto, licet non exprimatur, in c. Accepimus, num. 6. de ætat. & qualit. 431
3 Clauſula, *ſub obteſtatione divini judicii*, oſtendit tranſgreſſorem eſſe reum culpæ lethalis, in c. Cum ad Monaſterium, n. 5. de ſtat. Monach. 476
3 Clauſula, *ſui ordinis periculo ſubjaceat*, quid importet, in c. Treugas, n. 9. de Treug. & Pac. 623
5 Clauſula, ſuſpenſiva quarumcunque unionum in literis reſignationis ſuſpendit etiam uniones factas Seminariis, in cap. Sicut unire, n. 28. de exceſſ. Prælat. 209
CLAUSURA.
Vide in ver. *Monaſterium Monialium quoad Clauſuram*.
Et in ver. *Monaſterium virorum*.
5 Clauſuræ nomen genus eſt tam ad interiorem, quam ad exteriorem, in c. Quanto, n. 18. de Privileg. 476
3 CLEMENTIS Epiſtola prima de ejus ſubſtitutione in Papatu refertur, in c. Accepimus, n. 20. de Pactis. 662
3 Illius fides expenditur, ib. n. 59. 665
3 Clemens a Petro electus renunciavit Papatui, & cur, ibidem n 58 665
3 CLERICATUS eſt de jure divino, in c. Cum pridem, n. 97 de Pactis. 655
2 Clericatus quid ſit, ib. 655
3 Per Clericatum mutatur ſtatus, & forus, quinimo, & genus fori, in c. Magnus, n. 47. de obligat. ad ratioc. 490
2 Clericatus poteſt probari per unum teſtem, in c. Licet univerſis, n. 16. de Teſt. 151
Clericus agens contra laicum, vel Clericum.
2 Clericus pro poſſeſſione Præbendæ poteſt laicum convenire coram judice Eccleſiaſtico, in c. Si Clericus, n. 6. de foro compet. 53

Digitized by Google

2 Clericus ſi alleget oppreſſionem, vel fraudem, contractum minus legitimum, vel ſpolium, & laicus neget, procedit Judex Eccleſiaſticus, ib. n. 19. 54
2 Clericus agens contra laicum poteſt, & debet litigare coram Judice ſeculari, & poteſt ab eo condemnari in expenſis, ibid. num. 21. 54
2 Clericus agens rei vendicatione pro rebus ſuis, vel Eccleſiæ, poteſt convenire laicum in foro Eccleſiaſtico, etiam ceſſante allegatione ſacrilegii, ib n. 27. 54
2 Et quid ſi agatur actione perſonali, ut ex locato, vel legato, ib. n. 28. 54
2 Clericus in cauſa mere civili poteſt convenire laicum coram Judice Eccleſiaſtico, ſi ita ſe habeat conſuetudo, ib. n. 30. 54
2 Clerico ex ſtylo Curiæ indiſtincte dantur literæ contra laicum ſuper quacunque quæſtione, ſive Judices ſint negligentes, ſive non, ib. n. 33. 55
2 Et laico opponenti declaratoriam fori, & appellanti non dantur literæ in cauſa appellationis, ib. n. 34. 55
2 Nec Judex ſecularis poteſt inhibere laico, ne reſpondeat contra Eccleſiaſticum, ib n. 35. 55
2 Clericus agens contra laicum in foro ſeculari, poteſt ibi civiliter conveniri, in c. Magnus, n. 57. de oblig. ad ratioc. 401
2 Clericus in Curia reſidens non poteſt reum abſentem ad Curiam trahere, ſed illius forum ſequi debet, in c. Licet, n. 47. de de foro compet. 67
Vide in ver. *Eugeniana conſtitutio.*
3 Clerici ſunt humaniter tractandi, ne alii deterreantur a Clericatu, in c. Cum percuſſio, n. 3. de Cler. ægrot. 155
3 Clerici dicuntur milites Eccleſiæ, ib. n. 6. 155
3 Clericus inſtar militis non convenitur, niſi in quantum facere poteſt, ib. n. 9. 155
Clericus quoad Beneficia Regularia.
2 Clericus ſecularis præfici non poteſt Regularibus, ſed Regularis Clericus poteſt præfici ſecularibus, & quæ ſit ratio differentiæ, in c. Cum cauſam, n. 15. de elect. 276
2 Clericus ſecularis non poteſt eſſe Clericus in Monaſterio, ib. num. 26. 277
2 Si habeat jus in participatione ſpiritualium; ſecus ſi ſimpliciter recipiatur ad officiandum, ib. n. 27. & 29. 277
2 Item non poteſt eſſe Canonicus, ſeu Præbendatus in Eccleſia Regulari, ib. n. 28. 277
2 Et quid ſi Præbendatus non faciat Collegium cum Regularibus ib. n. 30. & 32. 277
2 Et quid poſt Conc. Trid. ib n. 31. 277
Clericus conjugatus.
2 Clericis conjugati non ſunt adhibendi in miniſteriis Ordinum, niſi cum deficiunt Clerici cælibes, in cap. Super eo, n. 41. de Bigam. 501
5 Clericus conjugatus non gaudet niſi privilegio fori, & Canonis, in c. Ut privilegia, n. 21. de Privileg. 370
2 Clericus conjugatus, qui poſt dimiſſum habitum, & Tonſuram deliquit, & in Curia ſeculari condemnatus fuit, & deinde habitum, & Tonſuram reaſſumpſit, & Eccleſiæ inſervire cœpit, an poſſit a Judice laico judicari, & puniri, in cap. Magnus, n. 73. & 81. & ſeqq. de oblig. ad ratioc. 493
2 Clericus conjugatus per dimiſſionem habitus non perdit perpetuum privilegium fori, ſed ad tempus, quandiu habitum non defert, ib. n. 82. 493
2 Clericus conjugatus non incedens in habitu, & Tonſura conveniri non poteſt coram Judice Eccleſiaſtico, niſi ratione præventionis, in c. Propoſuiſti, n. 27. de foro compet. 81
2 Clericus conjugatus habens requiſita Conſtitutionis Bonifacii VIII. & Concilii Tridentini, an gaudeat privilegio fori in civilibus, ib. n. 28. 81
Vide in ver. *Tonſura.*
3 Clerici conjugati an teneantur ad cuſtodiam murorum civitatis, perinde ac laici, in c. Pervenit, n. 16. de Immun. Eccleſ. 630
3 Clerici conjugati non bigami, habitum, & Tonſuram deferentes gaudent privilegio fori, & Canonis, non autem immunitate a muneribus, ib n. 6. 630
3 Clericus conjugatus non beneficiatus non cogitur deferre Tonſuram, in c. Joannes, n. 1. de Cler. conjug. 25
3 Declaratur, ib n. 2. 25
3 Clericus conjugatus non bigamus, habitum, & Tonſuram deferens retinet privilegium Canonis, & Eccleſiæ inſerviens etiam privilegium fori, ſed reliqua privilegia perdit ipſo jure, ib. n. 2. 25
3 Nec poteſt eſſe Vicarius Epiſcopi in ſpiritualibus, ſed bene in temporalibus, ib. n. 3. 25
3 Clericus conjugatus in habitu laicali in contumaciam condemnatus in Curia ſeculari, an poſſit reaſſumpto habitu, Tonſura, & ſervitio Eccleſiæ pro eodem delicto a Judice laico perſonaliter diſtringi, ib. n. 4. & ſeqq. 25
5 Clerici conjugati non incedentes in habitu, & Tonſura clericale privilegium ſine ulla monitione amittunt, in c. Contingit, il ſecondo, n. 7. de ſent. excomm. 369
Clericus quoad degradationem, & traditionem Curiæ ſeculari.
2 Clericus depoſitus incorrigibilis per Curiam ſecularem comprimitur, c. Cum non ab homine, n. 1. & n. 25. & 29. de Judic. 9
2 Eccleſia optat hominis ſalutem, & non interitum, ideo gradatim emendando procedit, & non fulminat degradando, ib. num. 2. 9
Vide in ver. *Clericus incorrigibilis.*
2 Degradatus actualiter eſt ipſo facto nudatus omni privilegio Eccleſiaſtico, nec requiritur actualis traditio Curiæ ſeculari, ib. n. 16. & n. 90. & 91. 10
2 Clericus an pro crimine atrociſſimo, vel pro pluribus criminibus depoſitione dignis ſtatim ſit degradandus, & tradendus Curiæ ſeculari, licet non ſit incorrigibilis, ib. n. 36. & ſeqq. uſque in fin. 12
2 Referuntur Authores, & fundamenta opinionis affirmativæ, ib. n. 37. & 38. & ſeqq. uſque ad n. 65. 12
2 Item Authores, & fundamenta opinionis negativæ, ib. a n. 65. uſque ad n. 104. 14
2 Item Authores hoc relinquentes arbitrio Judicis, ib. n. 104. 17
2 Et conſulto Romano Pontifice, ib n. 105. 17
2 Eccleſia tradendo Clericum Judici ſeculari debet efficaciter intercedere, ut citra mortem ſententia moderetur, ib. n. 46. 13
2 Degradatio Clerici, & traditio Curiæ ſeculari fit pro quolibet flagitio damnabili, & damnoſo, ib. n. 48. 13
2 Declaratur, ib. n. 50. 13
2 Degradandus non cavetur privilegio fori, antequam ab Epiſcopo fuerit actualiter degradatus, & traditus Curiæ ſeculari, ib n. 90. & 102. 16
2 Traditio Curiæ ſeculari quomodo fieri intelligitur, ib. n. 91. 16
2 Homicidia, vel furta iterata non ſufficiunt ad tradendum Curiæ ſeculari non data incorrigibilitate, ib. n. 95. & ſeqq. 16
Vide in ver. *Degradatio.*
2 Sacerdos Regularis apoſtata, qui decem furta qualificata commiſit ex voto Congregationis a Sanctiſſimo deputatæ ad triremes in perpetuum tranſmiſſus fuit, ib n. 106. 5
5 Clericus traditur Curiæ ſeculari, quis degradatur ſeculari poteſtate præſente, cui etiam denunciatur, ut recipiat illum in ſuum forum, in cap. Novimus, num. 1. 3. & 5. de verbor. ſignif. 385
5 Traditio Curiæ ſeculari intelligitur fieri, quando ab ipſo Epiſcopo fit degradatio ſecularis poteſtate præſente, & pronunciatur, ut in ſuum forum recipiat degradatum, ib. n. 5. 385
5 Nec requiritur traditio manualis, ſed verbalis, ib. n. 6. 386
5 Clericus de hæreſi convictus non ſtatim eſt tradendus Curiæ ſeculari, ſed prius eſt degradandus, in cap. Ad abolendam, n. 14. de Hæret. 90
5 Clericus pro crimine quantumvis enormi de jure non degradatur, nec traditur Curiæ ſeculari, niſi in tribus caſibus hic expreſſis, ib. n. 44. 92
Clericus quoad delicta, & pœnas.
5 Clericus propter ſtuprum cum virgine commiſſum punitur pœna depoſitionis, in c. Pervenit, n. 9. de Adulter. 148
5 Pœnis legalibus effici non debet abſque eo, quod a Judice Eccleſiaſtico tradatur Curiæ ſeculari, ib n. 15. 149
4 Degradatur ab Ordine Clericus primæ Tonſuræ, in c. Cum contigat, n. 61. & ſeqq. uſque ad n. 71. de ætat. & qualit. 422
5 Deponendus eſt Clericus homicida, & perpetuo detrudendus in Monaſterium, in c. Henricus, n. 10. de Cleric. pugnan. in duell. 143
4 Cum armis prohibitis deprehenſus qua pœna ſit puniendus, in c. Eccleſia S. Mariæ, n. 28. de Conſtit. 122
3 Clericus crapuloſus, vel ebrioſus monitus non deſiſtens, ab officio, vel beneficio ſuſpenditur, in cap. A crapula, n. 1. de vit. & honeſt. Cler. 6
3 An liceat Clericis bibere ultra tertiam vicem, ib. n. 6. 6
3 Clerici bibentes vinum ſine aqua qualiter peccent, ib. n. 16. 6
3 Clericus Beneficiatus ſolitus incedere in habitu, & Tonſura, licet aliquando talem geſtationem intermiſerit non incidit in pœnam privationis Beneficii, ex Bulla S. Pii V. in c. Si quis, n. 26. de foro compet. 37
3 Clerici pro honeſtate Eccleſiæ debent in ea verberari per Clericum, & non per laicum, in c. Inter alia, n. 75. de Immun. Eccleſ. 642
Vide in ver. *Occultum.*
3 Clericus etiam minorum Ordinum ratione delicti eſt deponendus, in c. Cum non ab homine, n. 13. de judic. 10
3 Clericus pro furto, homicidio, vel perjurio poteſt deponi, ib. num. 14. 10
3 Depoſitus etiam pro crimine irregularitatem inducente non perdit ipſo jure privilegium fori, ib. n. 15. 10
3 Irregularis ex homicidio non eſt depoſitus ipſo jure, ſed deponendus, ib. n. 17. 10
3 Deprehenſus in flagranti crimine non poteſt ſtatim condemnari, niſi etiam ſit convictus, vel confeſſus, ib. n. 18. 10
3 Si tamen factum ſit notorium, ſtatim condemnari poteſt, ib. num. 19. 10
3 Clericus depoſitus, & incorrigibilis, an ſtatim efficiatur de foro ſeculari ante actualem degradationem, & traditionem, ib. n. 25. & ſeq. 11
3 Et quid ſi notorie conſtet de incorrigibilitate, ib. n. 27. 11
Vide in ver. *Clericus incorrigibilis.*
3 Clericus concubinarius in Officiis vitandus non eſt, niſi ſit notorius, in c. Quæſitum, n. 1. de cohabit. Cler. & mulier. 22
3 Clericus a jure ſuſpenſus propter notoriam fornicationem, illico poſt pœnitentiam recuperat officii executionem quoad alios, ib. n. 2. & 17. 22
3 Clericus non tantum pro fornicatione, ſed & pro quolibet peccato mortali eſt ſuſpenſus quoad ſe, & peccat graviſſime miniſterium alicujus Ordinis exercendo, ib. n. 3. & 21. 22
3 Non tamen propterea efficitur irregularis, ib n. 4. & 21. 22
3 Sacerdos notorie criminoſus non eſt ſuſpenſus quoad alios, nec eſt vitandus, niſi ſit præciſus notorius fornicator, vel ſimoniacus, ib. n. 5. 22
3 Et quid poſt Extravagantem Martini V. Ad evitanda, ib. n. 6. & 26. 22
3 Notorius fornicator an celebrando efficiatur irregularis, in c. Quæſitum, n. 7. & ſeqq. uſque in fin. de cohabit. Clericor. & mulier. 22

3 Con-

3 Concubinarius notorius eſt ipſo jure ſuſpenſus quoad ſe, & quoad alios, & quamvis pœniteat, non debet celebrare ante diſpenſationem; alias fit irregularis, ibidem num. 9. & 12. 22
3 Concubinarius notorius non eſt ſuſpenſus ſimpliciter, ſed quandiu non pœnituerit, ib. n. 17. 23
3 Contrarium, ib. n. 13. 23
3 Diſtinguitur, ib. n. 21. 23
3 Concluditur, ib. n. 22. 23
3 Concubinarii Clerici, vel Epiſcopi, ex Conc. Tridentino quas pœnas incurrant, ib. n. 29. 24
3 A Clerico fornicario non notorio licite audiuntur Divina, & percipiuntur Sacramenta; ſi autem eſt notorius, & abſtinendum eſt, in c. Veſtra, n. 1. & n. 10. & 14. & ſeq. de cohabit. Clericor. & mulier. 10
3 Et quid poſt Conſtitutionem Concilii Conſtantienſis, ibidem num. 17. 11
Clericus fornicarius eſt ſuſpenſus quoad ſe ſicut quilibet exiſtens in peccato mortali, & graviſſime peccat celebrando, in c. Veſtra, n. 18. de cohabit. Clericor. 11
3 Non tamen incurrit irregularitatem, ib. n. 12. 11
3 Clericus fornicarius ſi ſit occultus, ſeu ab Eccleſia toleratus, non eſt ſuſpenſus quoad alios, ib. n. 14. 11
3 Secus ſi ſit notorius notorietate juris, ib. n. 15. 11
3 Et quid ſi ſit notorius per operis evidentiam, ib. n. 15. 11
3 Sacerdos notorie concubinarius an ſit vitandus in Divinis Officiis, & Sacramentis, antequam ſit monitus ab Epiſcopo, ib. num. 16. 11
3 Poſt Conſtitutionem Concil. Conſtantienſis non eſt vitandus, niſi fuerit nominatim denunciatus per ſententiam, ib. n. 17. & ſeq. 11
3 Sacerdos notorie fornicarius an celebrando efficiatur irregularis, ib. num 18. 12
3 Sacerdotes Græci procuratores, vel ſtudioſe negligentes oppreſſionem filiorum ſuorum deponuntur; & ſi eſt publicum, publice puniuntur, in c. Quæſitum, n. 1. de pœn. & remiſſ. 301
Vide in ver. *Pœnitentia publica*.
Vide in ver. *Pœnitentia ſolemnis*.
5 Clericus Presbytericida eſt irregularis, & perpetuo deponendus, ib. n. 17. & ſeq. 302
Clerici falſantes literas Principis, vel inferioris.
Vide in ver. *Falſum*.
Clerici falſantes literas Papæ.
Vide in ver. *Falſarius*.
5 Clericus in magno crimine deprehenſus, depoſitus, in Monaſterium detruditur, in c. Tuæ, n. 1. de Pœnis. 288
Clericus quoad exemptionem ab oneribus.
3 Clerici volentes mittere ſua animalia ad paſcua Univerſitatis, tenentur ad onera ſtatuto Univerſitatis impoſita, in c. Cum in cunctis, n. 20. de his quæ fiunt a major. parte Cap. 221
3 Secus ſi paſcua ſint ad uſum Clericorum, & laicorum, ibid. num. 21. 221
Vide in ver. *Collecta*.
3 An teneantur Clerici ad cuſtodiam murorum civitatis perinde ac laici, in c. Pervenit, n. 9. & ſeqq. uſque in fin. de Immun. Eccleſ. 629
3 Et quid in Clericis primæ Tonſuræ, ib. n. 14. 629
3 Et quid in Clericis conjugatis, ib. n. 16. 630
3 Clerici etiam primæ Tonſuræ gaudent immunitate a muneribus realibus, & perſonalibus, ib. n. 14. 629
3 Etiamſi habitum, vel Tonſuram non deferant, niſi tertio moniti contumaces extiterint, ib. n. 15. 629
3 An teneantur Clerici refectionem murorum civitatis, ibidem num 17. 630
3 Sunt Clerici cum eorum familia immunes ab angariis, & perangariis, niſi pro vigiliis murorum, & ratione feudi, in c. Nonminus, n. 7. de Immunit. Eccleſ. 631
3 Tenentur ad onera, quæ ratione quadam naturali ipſis rebus incumbunt, ut reficere iter ante domum, & purgare puteum neceſſarium toti viciniæ, n. 12. 632
3 Et vicini poſſunt hoc caſu propria auctoritate collectam indicere, ib. n. 13. 632
3 Clerici, & eorum mancipia, & coloni ad ſordida munera non tenentur, ib. n. 14. & ſeq. 632
3 Clerici ut licite ſolvant collectas, & impoſitiones laicorum, quæ requiruntur, ib. n. 2. & ſeq. uſque ad n. 33. 632
3 Primo, deliberatio Epiſcopi, & Cleri, ib. n. 23. 632
3 Secundo, magna neceſſitas, vel utilitas, ib. n. 25. 633
3 Tertio, ut hæc neceſſitas, vel utilitas ſit communis tam laicorum, quam Clericorum, ib. n. 26. 633
3 Quarto, ut laicorum facultates non ſuppetant, ib. n. 30. 633
3 Quinto, ut contributio fiat ſine ulla exactione laicali, ibidem num. 31. 633
3 Sexto, ut Romanus Pontifex conſulatur, ib. n. 32. & 52. 633
3 Nullo caſu ad collectam ſunt compellendi per ſecularem, ſed per Eccleſiaſticum Judicem, de cujus foro ſunt perſonæ, licet res ſint de foro laici, ib. n. 32. 633
3 An teneantur ad contributionem gabellæ pro annona civitatis impoſita, ib. n. 38 uſque ad n. 55. 633
3 Clerici ſunt membra Reipublicæ, ib. n. 40. 633
3 Declaratur, ib. n. 49. 634
3 Tenentur ad inſtaurationem viarum, & pontium, ib. n. 41. 634
3 Contrarium, ib. n. 50. 635
3 Tenentur contribuere pro conſtituendis, vel inſtaurandis muris, fontibus, & ſimilibus ad communem utilitatem ſpectantibus, ib. n. 42. 634
3 Contrarium, ib. n. 50. 635
3 Tenentur ad collectam impoſitam ad redimendam vexationem & incurſionem hoſtium patriam deprædari volentium, ib. num. 43. 634
3 Contrarium, n. 45. verſ. Contraria opinio, & n. ſeqq. 634
3 Tenentur contribuere, ubi agitur de communi utilitate laicorum, & Clericorum, ib. n. 44. 634
5 Contrarium, ib. n. 45. Contraria opinio. 634
3 Quas ob cauſas Clerici non teneantur ſubire onera Reipublicæ laicalis, ib. n. 49. & 61. 635
3 An teneantur contribuere ad collectas, quæ fiunt propter peſtem in locis, ubi peſtis graſſatur, ib. n. 55. & ſeqq. uſque in fin. 636
3 Panormitani ad ſedandam populi commotionem aboleverunt gabellas, in c. Novit. n. 9. ſed. vacant. 205
3 Et cum nonnullas ſede vacante repoſuiſſent etiam ab Eccleſiaſticis perſolvendas, ſupplicatio confirmationis fuit rejecta, ib. num. 20. 205
3 Vicarius Capitularis cum Clero ſede vacante non ſupplet conſenſum Epiſcopi, ad hoc ut Eccleſiaſtici graventur gabellis, ib. num. 21. 205
1 Clerici an, & quando eximi poſſint per laicum ab obligatione legis de armis non deferendis, in c. Eccleſia S. Mariæ, n. 34. de Conſtit. 121
Clericus quoad exemptionem a ſeculari juriſdictione.
1 Clerici ſunt exempti a ſeculari juriſdictione jure humano, & Divino, in c. Eccleſia S. Mariæ, n. 10. de Conſtit. 120
1 Clerici ad legum ſecularium obſervantiam, quæ de Clericis, & eorum bonis expreſſe diſponunt, etiam de honeſtate non tenentur, ib. n. 21. 121
1 Clerici an edicto Principis ſecularis de armis non deferendis ligentur vi coactiva, ib. n. 25. 121
1 Et an vi directiva rationis, ib. n. 26. 121
1 Clerici cum armis reperti an poſſint a Curia ſeculari armis ſpoliari, ib. n. 26. 121
1 Arma Clerico ablata a Curia ſeculari an ſint ei reſtituenda, ib. num. 28. 122
Vide in ver. *Clericus quoad delicta*.
Et in ver. *Conſuetudo quoad forum*.
Et in ver. *Laicus quoad immunitatem Eccleſiarum*.
Et in ver. *Clericus quoad fori privilegium*.
Et in ver. *Statutum laicorum*.
1 Clerici an ſint membra Reipublicæ, & veniant populi appellatione, in c. Eccleſia S. Mariæ, de Conſtit. n. 29. 122
1 Clericis non licet judicem ſecularem adire pro licentia deferendi arma, ib. n. 30. 122
1 Clerici an, & quomodo eximi poſſint per laicum ab obligatione legis de armis non deferendis, ib. n. 34. 122
1 Juriſdictionem Judicis Laici non poteſt Clericus prorogare, in c. Significaſti, n. 77. de elect. 229
3 Clerici ſunt laicis ſuperiores, & exempti ab eorum juriſdictione, in c. Cum in cunctis, n. 19. de his, quæ fiunt a major. par. Cap. 221
3 Clerici etſi ſint membra Reipublicæ, non tamen ligantur ſtatutis Univerſitatis laicalis, ib. n. 22. 221
1 Coercitio Clerici eſt juriſdictionis mere ſpiritualis, quæ non cadit in laicum, in c. Magnus, num. 49. de obligat. ad ratioc. 490
1 Declaratur, ib. n. 50. & ſeq. 491
1 Exemptionem Clericorum Eccleſia poteſt declarare in aliquibus caſibus non ſuſtragari, ib. n. 88. 495
2 Clericis ſunt res ſpirituales, & ante omnem humanam Conſtitutionem exempti a juriſdictione Imperatoris, in c. Nullus, n. 2. & 4. de foro compet. 43
2 Laicis quantumcunque, & qualicunque fulgeant Dignitate, non licet Clericos judicare, in cap. Cum non ab homine, n. 7. de judic. 10
2 Clerici etiam primæ Tonſuræ non poſſunt a ſeculari poteſtate judicari, ib. n. 11. 10
2 Clericus in crimine deprehenſus non poteſt capi a Curia ſeculari, niſi auctoritate Prælatorum, ib. n. 20. 10
2 Clericorum exemptio a ſeculari poteſtate non tantum Canonicis ſanctionibus, ſed etiam Divina ordinatione fuit conſtituta, ib. n. 66. & n. 69. 14
2 Et Papa ſolus poteſt hujuſmodi exemptionem limitare, ſeu declarare, ib. n. 67. 14
5 Clericus natus in terris Principis laici dicitur eſſe originaliter, & naturaliter de dominio, & ditione ipſius Principis, in cap. Ad falſariorum, n. 20 de crimin. falſ. 185
5 Non tamen contra eum dici poteſt committere crimen læſæ majeſtatis, ib. n. 21. 185
5 Clericus deprehenſus in enormitatibus, & captus ſine habito, & Tonſura, remittendus eſt ad Judicem Eccleſiaſticum, in c. Contingit, il ſecondo, n. 14. de ſent. excomm. 369
5 Clerici habent juris aſſiſtentiam ſuper commoda exemptione a ſeculari poteſtate, ib. n. 21. 369
2 Clericus an generaliter, & indiſtincte coram proprio Epiſcopo ſit conveniendus, in c. Si quis, n. 9. & n. ſeqq. uſque ad n. 27. de foro compet. 35
Clericus incorrigibilis.
2 Clericus depoſitus incorrigibilis Curiam ſecularem comprimitur, in cap. Cum non ab homine, num. 1. num. 25. & 29. de Judic. 9
2 Eccleſia optat hominis ſalutem, & non interitum; ideo gradatim emendando procedit, & non fulminat degradando, ib. num. 2. 9
Vide in verb. *Clericus quoad degradationem, & traditionem Curiæ ſeculari*.

2 Cleri-

2 Clericus depoſitus, & incorrigibilis, an ſtatim efficiatur de foro ſeculari ante actualem degradationem, & traditionem, ib. n.25 & ſeqq. 11
2 Et quid ſi notorie conſtet de incorrigibilitate, ib.n.27. 11
2 Clericus etiam non depoſitus, qui tertio monitus ingerit ſe enormitatibus, perdit ipſo jure privilegium Clericale, ib. num.26. 11
2 Incorrigibilis an ſit Clericus, cognoſci debet per Judicem Eccleſiaſticum, ib. n.28. 11
2 Clericus depoſitus, & incorrigibilis ita demum comprimendus eſt per Curiam ſecularem, ſi Eccleſia de facto non habeat ultra quid faciat, ib.n.29. & 97. 11
2 Et quis dicatur incorrigibilis, ib. d.n.29. & 33.34 & 39. 11
2 Clericus incorrigibilis ut tradi poſſit Curiæ ſeculari, qui gradus ſint ſervandi, quando pœna incipit a crimine, ib.n.34.11
2 Et quid ſi pœna incipiat a contumacia, ib. n.35. 12
2 Incorrigibilis quis dicatur, ib.n.96. 16
2 Clericus incorrigibilis non eſt tradendus Curiæ ſeculari, niſi prius Eccleſia ſit experta omnes modos correctionis, ibidem num.96. 16
5 Clericus incorrigibilis quando perdat privilegium fori, in cap. Contingit, il ſecondo, n.18. de ſent, excomm. 369
5 Clericum incorrigibilem Prælatus incarcerare poteſt, & debet, in c.Ut famæ, n.1. de ſent. excomm. 350

Clericus quoad irregularitatem.

5 Clericus pro defenſione vitæ poteſt invaſorem occidere; ſecus pro defenſione rerum, in c. Interfeciſti, n.27 de homicid. 122
5 Pugnans etiam contra Saracenos irregularis eſt, ſi aliquem illorum occidit, & in dubio abſtinebit, in cap. Petitio, n 1. de homic. 139
5 In bello juſto poſſunt adeſſe, & hortari, ſed non propria manu pugnare, ib.n.2. 139
5 In bello juſto, poſſunt deferre arma defenſiva tantum, ibidem num 3. 139
5 Interficiens Clericum ob neceſſitatem proximi defenſionem non eſt excommunicatus, ib.n 5. 139
5 In bello juſto ex percuſſione etiam cum ſanguinis effuſione citra mortem non fit irregularis, ib.n.14. 140
Vide in ver. *Irregularitas*.
5 Non licet Clerico pro rebus conſervandis latronem interficere, licet aliter res conſervari non poſſint, in c.Suſcepimus, n.5. & 7. uſque in fin. de homicid. 125
5 Occidens furem, vel ſpoliatorem pro neceſſaria rerum defenſione an efficiatur irregularis, ib.n 7. uſque in fin. 125
5 Clerici ſeculares, & Monachi quoad irregularitatem contrahendam non differunt, ib n.9. 125
5 Latronem capere, & ligare licitum eſt etiam Clerico, dummodo id fieri poſſit ſine homicidio, & gravi ſanguinis effuſione, ib.n.10. 125
5 Licitum eſt Clerico proſequi delinquentem uſque ad ſatisfactionem damni, & non ultra, ib. n.12. 126
5 Non licet Clerico ob res ſuas neceſſitorias armis ſe tueri, & interficere ſpoliatorem, licet hoſtis fortior ſit, & ſine armis impetat, & ſpoliet, ib. n.13. 126
5 Valerii Reginaldi opinio, quod pro ſalvandis rebus trium, vel quatuor ducatorum liceat Clerico furem occidere, improbatur, ib.n 14. 126
5 Licet Clerico res proprias manuum injectione, baculo, & gladio defendere, dummodo non procedat ad ſæva, ib.n.27.127
5 Occidens, aut cauſam præbens occiſioni pro defenſione perſonæ, & rerum, an, & quando incurrat irregularitatem, ib. num.28. 127
5 Clericis prohibentur omnia illa, ex quibus ſequitur, vel ſequi poteſt vitæ amiſſio, vel ſanguinis effuſio, in c. Sententiam, n.1. Ne Cler. vel Monach. 681
Vide in ver. *Clericus quoad judicium ſanguinis*.
5 Irregularis efficitur Clericus equitans, ſi equus diſrupto fræno hominem prætereuntem occiderit, in c. Quidam, n.7. de homicid. 141
5 Caſus non imputatur danti operam rei licitæ, ib.n.8. 141
5 Clerici non debent movere arma corporalia, etiam contra hoſtes, nec propria perſona pugnare, ſed tantum adeſſe, & hortari, in c. Per tuas, il primo, n.40. de Simon. 55

Clericus quoad judicium ſanguinis.

3 Clericis prohibentur omnia illa, ex quibus ſequitur, vel ſequi poteſt vitæ amiſſio, vel ſanguinis effuſio, in c. Sententiam, n.1. Ne Cler. vel Monach. 681
3 Clericus nec dictare, nec proferre ſententiam ſanguinis debet, nec quicquam aliud exercere, per quod ad vindictam ſanguinis tendatur, nec purgationi vulgari opem ferre, ib.n.2.681
Vide in ver. *Clericus quoad irregularitatem*.
Et in ver. *Irregularis*.

Clericus quoad Horas Canonicas.

3 Clerici ceſſantes a Divinis Officiis, tenentur ad reſtitutionem fructuum, in c. Ad audientiam, n.31. de Cleric. non reſid.62
3 Clerici in minoribus non Beneficiati an teneantur ad Horas Canonicas, in c. Presbyteri, n.26. & ſeqq. de celebrat. Miſſae. 574
Vide in ver. *Hora Canonica*.
3 Clericus an peccet, qui dum eſt in officiis, cogitat ſuper aliquo bono ſpirituali, vel temporali, in c. Dolentes, n.52. de celebr. Miſſar. 585
5 Et quid ſi non intelligat, quæ ibi dicuntur, vel leguntur, ib. num.53. 585
3 Et quid ſi nimium fatigatus ſpiritu de aliis cogitet, ib.n.54.585

Clericus quoad negotia ſecularia.

3 Clerici dignitatem, vel perſonatum habentes, aut Presbyteri excommunicati ſunt poſt duos menſes a die, quo inceperunt leges, vel medicinam audire, in c. Super ſpecula, n.17. Ne Cler. vel Monach. 684
3 Parochi non Presbyteri, qui leges audiunt, vel medicinam, non ligantur Conſtitutione, c. Super ſpecula, niſi Eccleſiæ fuerint Plebaniæ ſub ſe Capellas habentes, in quibus inſtituuntur Clerici perpetui, ib.n.16. 684
3 Clerici ſeculares prohibiti ligantur ubivis audiant, ib.n.23.685
1 Poteſt Clericus ſui beneficii fructus vendere, & locare, in c. Cum pridem, n.11n. de Pactis. 656
3 Clericus, & laicus poſſunt ſimul deputari executores in teſtamento, in c. Joannes, n 4. de Teſtam. 286
3 Clerici, & Religioſi deputati poſſunt eſſe executores in teſtamento etiam ad non pias cauſas, ib.n.er. 286
1 Clerici non poſſunt eſſe Procuratores, nec Advocati in foro ſeculari, niſi pro Eccleſiæ, miſerabilibus perſonis, conſanguineis, & quorum negotia de jure gerunt, in c. Magnus, n 2. de oblig.ad ratiне. 484
1 Secus in foro Eccleſiaſtico, ib. n 3. 484
1 Non prohibentur Clerici unum negotium laicorum in foro ſeculari procurare, ib.n.4. 484
1 An poſſint eſſe Coadjutores, ib. n.5. 484
1 Poſſunt emere fructus Eccleſiæ ad tempus, ib.n.6. 485
1 Prohibentur adminiſtrationes ſuſcipere, ſed non prohibentur aliqui dum tolerantur, ib,n.13. 485
1 Debent tamen ſuſpendi ab executione Ordinum, quouſque rationes reddiderint, ib.n 14. 485
1 Patrocinari poſſunt pro miſerabilibus perſonis etiam divitibus, quæ Advocatum non reperiunt, in c.Significantibus, n 55. de off. Delegat. 541
3 Clerici in ſacris compellendi ſunt per Beneficiorum ſubtractionem, ut deſiſtant a Tabellionatus exercitio, in c. Sicut te, n.1. Ne Cler. vel Monach. 675
3 Clerici etiam in ſacris, ſi egeant, poſſunt honeſtam negotiationem exercere, ac proinde etiam Tabellionatus officio uti, ib.n.21. & 23. 676
3 Negotiari non licet Clericis habentibus unde vivant, ſive ex Beneficio, ſive ex patrimonio, ib n 28. 677
3 Patrocinari poſſunt Clerici pro defenſione miſerabilium perſonarum, ſed tamen gratis, in c. Multa, n.5. Ne Clerici, vel Monachi. 653
3 In cauſa ſanguinis non poſſunt eſſe Advocati etiam pro reo, ib. num.16. 654
3 Artificiolo, vel agricoltura ſibi victum parent, ib.n.26. 654
3 Alienarum poſſeſſionum conductores, vel adminiſtratores eſſe non poſſunt avaritiæ cauſa; ſecus ad ſui, & ſuorum ſuſtentationem, ib. n.29. & 42. 655
3 Locare poſſunt animalia, quæ habent ex decimis, vel ſucceſſione, aut alias ſibi data, & eorum fructus vendere, ib. n. 30. & 44. 655
3 Item ſi habeant paſcua, poſſunt emere animalia, ut illa depeſcant ad ſuſtentationem ſuam, ſuorum, & pauperum, ib. num.31. & 35. 655
3 Secus ſi emant, ut tradant ad crementum, ib. n.3n. 655
3 Item ad ſui, & ſuorum ſuſtantationem poſſunt emere equi pullum nutriendum, & tabulam pingendam, ut carius vendant, ib.num.33. 655
3 Item poſſunt agros ſuos opera laicorum colere abſque reatu illicitæ negotiationis, ib n.34. 655
3 Item poſſunt pro hujuſmodi culturæ uſu boves, & alia animalia neceſſaria coemere, illorumque ſœtus juſto pretio, atque honeſta ratione vendere, dummodo tamen, &c. ibidem n.36. & 40. 655
3 Item poſſunt arborum folia in eorum bonis exiſtentium laico concedere ad medietatem lucri ex bombicibus provenientia, ib.n.37. & 41. 655
3 Item poſſunt ſuarum arborum foliis arti ſericæ operam dare pro ſua, & familiæ ſuſtentatione, cum perſonis tamen non ſuſpectis, & de licentia Epiſcopi, ib.n.42. 655
3 Item poſſunt ob ſuam, ſuæque familiæ neceſſitatem terras Eccleſiaſticorum conducere, non autem laicorum, niſi ex mera præciſa neceſſitate, ib. n 43. 655
3 Clerici minorum Ordinum ſi competens beneficium non habeant, an poſſint eſſe Advocati, ib.n.81.& 96. 657
3 Clericis in ſacris, & minoribus Beneficiati in multis æquiparantur, in c. Presbyteri, n.18 de celebr. Miſſar. 573
3 Clericis, vel Monachis non licet lucri cauſa negotiari, c. Secundum, n.1. & 8. Ne Cler. vel Monach. 662
3 Clericus negotiator mortaliter peccat, & ſi monitus non deſiſtat, debet excommunicari, ib.n.4. 662
3 Non licet Clericis aliorum poſſeſſiones conducere, niſi urgente neceſſitate, ib.n.11. 662
1 Clericus in ſacris, vel minoribus Beneficiatus in foro ſeculari poſtulare non debet niſi pro ſe, vel pro ſua Eccleſia, vel miſerabili perſona, in c. Clerici, n.1. de poſtul. 670
1 Opprobrium eſt Clericis, ſi ſe peritos diſceptationum forenſium oſtendant, ib n.2. 670
1 Clerici in minoribus non Beneficiati non prohibentur eſſe Advocati etiam pro laico in foro ſeculari, ib.n.3. 670
1 Et quid ſi aliunde habeant, unde commode vivere poſſint, ib. num.5. 670
1 Clerici etiam in ſacris, & Beneficiati coram Eccleſiaſtico Judice etiam pro laico patrocinari non prohibentur, ib n.7. 670
1 An poſſit Clericus Advocatus ſalarium exigere, ib n 8. 671
1 Clerici quamvis generaliter prohibeantur eſſe Advocati, tamen unum negotium adminiſtrare non prohibentur, ibidem num 9. 671

1 Cle-

2 Clerici in ſacris non Beneficiati poſſunt in foro ſeculari eſſe Advocati pro negotiis, & cauſis Eccleſiaſticis, ib n. 10. 671
2 Clericus poteſt pro Clerico eſſe Advocatus in foro ſeculari, ib. num. 12. 672
8 Non prohibetur Clericus in ſacris, & Beneficiatus domi conſulere etiam in ſcriptis, ib. n 20. & n. ſeqq. 671
5 Clericus vacans rei mechanicæ, vel ædificationi, an dicatur rei illicitæ operam dare, in c. Quidam, n. 4. de homic. 141
5 Clericis opus rurale permiſſum eſt, ib. n. 5. 141

Clericus quoad nomen, & dignitatem Clericalem.

2 Clerici an ſint membra Reipublicæ, & veniant Populi appellatione, in c. Eccleſia S. Mariæ, n. 29. de Conſtit. 222
3 Sunt laicis ſuperiores, exempti ab eorum juriſdictione, in cap. Cum in cunctis, n. 19. de his quæ fiunt a major. part. Capituli. 228
3 Etſi ſint membra Reipublicæ, non tamen ligantur ſtatutis Univerſitatis laicalis, ib. n. 22. 222
2 An appellatione Clericorum veniant Canonici, & Dignitates obtinentes, in materia odioſa, & reſtringibili, in c. Bonæ memoriæ, n. 5. de poſtul. Prælator. 211
2 Nomen Clericorum eſt generale, & comprehendit parvos, & magnos, ib. n. 8. 212
3 Appellatione Clericorum veniunt etiam conſtituti in minoribus Ordinibus, in c. Non liceat, n. 6. de Præb. 68
3 Clerici tanquam digniores ſunt præmittendi, ubi fit ſermo de Clericis, & laicis, in c. Joannes, n. 2. de teſtam. 286
3 Sunt Clerici humaniter tractandi, ne alii deterreantur a Clericatu, in c. Cum percuſſio, n. 3. de Cler. ægrot. 285
3 Dicuntur Milites Eccleſiæ, ib. n. 6. 286
3 Appellatione Clericorum Regularium non comprehenduntur Monachi, & Moniales, in cap. Non amplius, n. 8. de inſtitut. 172
3 Clerici ſunt membra Reipublicæ, in c. Non minus, num. 40 de Immun. Eccleſ. 633
3 Declaratur, ib. n. 49. 635
3 Clerici primæ Tonſuræ etiam non Beneficiati dicuntur Milites Dei, in c. Multa, n 88. Ne Cler. vel Monach. 657
3 Et coronam habent ab inſtitutione Eccleſiæ, antequam eſſent tituli beneficiales, ib. n 89. 658
3 Nec ſunt de corpore Reipublicæ mundanæ, ſed Eccleſiæ, ib d. num 90. 658
3 Clerici in ſacris, & minoribus beneficiati, in multis æquiparantur, in c. Presbyter, n. iſſ de celebr. Miſſar. 573
3 Clericorum appellatione in materia feudali veniunt Clerici etiam Regulares, & Epiſcopi, etiamſi vocetur Clericus major natu, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 91 & 93. 103
3 Clericorum genus habet ſub ſe duas ſpecies, ideſt Clericos ſeculares, & Religioſos, & appellatione unius non venit altera, in c. Sane, n. 19. de Regular. 355
2 Dignitas nulla ſecularis Sacerdotio adæquatur, in c. Cum non ab homine, n. 8 de judic. 19
5 Clericorum appellatione veniunt Clerici minorum Ordinum, in c Si quis Presbyter, n. 5 de Cleric. excomm. miniſtran. 192
3 Clerici omnes dici poſſunt Sacerdotes, in c. Nulli, n. 4. de Reb. Eccleſ. non alien. 222

Clericus quoad obedientiam, & ſubjectionem Epiſcopo.

2 Clerici non poſſunt cogi ab Epiſcopo ad præſtandum aliquod ſervitium non expreſſum in jure, in c. Conquerente, n. 8. de off. Ordinar. 586
8 Clerici, & laici qualeſcumque potentes tenentur Epiſcopo ad canonicam obedientiam, ib. n. 12. 587
3 Clericus ſecularis tranſire poteſt ad Religionem non petita Epiſcopi licentia, imo & ipſo contradicente, in c. Licet, n. 28. de Regular. 393
3 Epiſcopus tamen poſſet eum repetere, ſi Eccleſia gravem pateretur jacturam, licet tranſiviſſet de ejus licentia, ib. n. 29. 393

Clericus quoad officium Clericale.

8 Clerici officium in ſpiritualibus conſiſtit, in cap. Cum pridem, n. 98. de Pactis. 655
2 Clerici inferiores qualitat tenentur laicos excedere in cognitione diſtincta fidei, in c. Firmiter, n. 21. & 30. de Summa Trinit. 5
8 An liceat Clericis explicitæ cognitioni articulorum fidei præponere alia opera pietatis, aut alias ſcientias, ib. n 25. 5
8 An ſufficiat Clericis habere fidem implicitam de articulis ab Eccleſia diffinitis, ib. n 50. 8
3 Clerici debent eſſe ſancti, & in ſuis actibus relucere, in c. Inter alia, n. 70. de Immun. Eccleſ. 642
5 Clerici a laicis diſcernuntur in modo Tonſuræ, in veſtimentorum forma, & negotiorum qualitate, in cap. Contingit, il ſecondo, n. 3. de ſent. excomm. 568

Clericus quoad Ordines.

2 Clericus non exiſtens in ſacris, olim non poterat aſſumi ad beneficium Curatum, niſi diſpenſative, in c. Præterea, n. 3. de ætat. & qualit. 409
8 Beneficium ſimplex obtinens compellitur ſuſcipere Ordines ſacros ſuis beneficiis non annexos ex cauſa neceſſitatis, vel utilitatis Eccleſiæ, in c. Quæris, n. 1. de ætat. & qualit. 411
2 Etiamſi beneficium ſit modici valoris, ib. n 4. 411

Vide in ver. *Ordines*.

2 Numeroſam Clericorum multitudinem quibus ex cauſis expediat compeſcere, in c. Cum ſit ars, n. 14 de ætat. & qualitat. 435
3 Numerum Clericorum augere favorabile eſt, in c. Cum ſecundum, n. 30. de Præbend. 91
3 Clerici non Beneficiati habentes de patrimonio unde vivant, licite poſſunt ad ſacros Ordines promoveri, in c. Epiſcopus, numero 17. de Præbend. 71
3 Et quid ex Concilio Tridentino, ib. n. 24. 72
8 Clerico non ſecluta ratione tituli an poſſit ob occultum crimen prohiberi aſcenſus ad Ordines, in c. Ex tenore, num. 18. de tempor. ordin. 359
2 Clerici præſertim in ſacris conſtituti minus capaces reperti, poſſunt ab Epiſcopo ſuſpendi ab executione Ordinum, ib. n. 17. 361
5 Filius habens patrem divitem poteſt promoveri ad ſacros Ordines abſque patrimonio, in cap Quoniam, num. 10. de magiſtr. 80
3 Contrarium, ib. n. 11. 80

Clericus quoad privilegium.

5 De privilegio Clericali ſecundum Canones eſt judicandum, nec ſuper eis ſtandum eſt legibus, ſtatutis, vel conſuetudinibus laicorum, in c. Perpendimus, num. 11. de ſentent. excomm. 335

Clericus quoad privilegium fori, & Canonis.

2 Clerici primæ Tonſuræ gaudent privilegio Canonis, & fori jure Divino, in c. Cum contingat, num. 82. & 112. de ætat. & qualit. 424
8 Clericus minorum Ordinum poteſt retrocedere, & pro laico ſe gerere, & omnibus privilegiis Clericalibus ſe exuere, ib. num. 131. 429
2 Clerici an ſint membra Reipublicæ, & veniant populi appellatione, in c. Eccleſia S. Mariæ, n. 29. de conſtit. 222
2 Clericus primæ Tonſuræ, qui beneficium Eccleſiaſticum a ſe poſſeſſum reſignavit, reſervata ſibi penſione, an gaudeat fori privilegio, licet habitu, & Tonſura non incedat, in c. Ad audientiam, il 2. n. 121. & 127. de Reſcript. 184
8 Conſtitutio Clementis VII. adimens in criminalibus privilegium fori Clericis dominii Republ. Venetæ, refertur, ib. num. 122. 184
8 Clericus penſionem obtinens an veniat appellatione Clerici non beneficiati, de quo prædicta conſtitutio loquitur, ibid. num. 123. 184
8 Clericis indultum eſt fori privilegium jure Divino, ibidem num. 126. 184
2 Clericus Beneficiatus gaudet privilegio fori, licet Clericalem habitum, & Tonſuram non deferat, & Eccleſiæ non inſerviat, in c. Inter ceteras, n 3. de Reſcript. 847
8 Clericus, qui dimiſſo habitu, & Tonſura, deliquit, & poſtea habitum, & Tonſuram ſumpſit, & Eccleſiæ inſervivit, gaudet privilegio fori, niſi reaſſumpſerit habitum in fraudem, in c. Magnus, n. 29. de oblig. ad ratioc. 488
2 Clericus, qui dimiſſo habitu, & Tonſura dedit mandatum ad committendum delictum, quod fuit commiſſum, poſtquam habitum, & Tonſuram aſſumpſit, & Eccleſiæ inſervivit, gaudet privilegio fori, niſi reſumpſerit habitum in fraudem, ib. n. 34. 488
2 Clericus hæres laici conventi in foro ſeculari an teneatur ibi cauſam proſequi, ib. n. 58. & 61. verſ. Non obſtat. 498
2 Clericus primæ Tonſuræ incorrigibilis non poteſt puniri a Judice laico, antequam fuerit traditus Curiæ ſeculari præcia declaratione Eccleſiaſtici ſuper delicto, ib. n 68. 493
2 Clericus aſſaſſinus poteſt a Judice laico puniri etiam abſque aliis degradatione; requiritur tamen declaratio Ordinarii ſuper qualitate aſſaſſinii, ib. n. 69. 493
8 Clericus immiſcens ſe enormitatibus an perdat privilegium fori, ib. n. 83 495
2 Clericus non inſerviens Eccleſiæ cui Epiſcopus beneficium contulit, dum detineretur in carceribus Curiæ ſecularis, puniri poteſt a Judice laico, etiam pœna corporis afflictiva, ibid. num 87. 495
3 Clericus in quatuor caſibus hic expreſſis, & in aliis pluribus coram Judice ſeculari conveniri poteſt, in c. Nullus, n. 3. de foro compet. 43
2 Clericus ut in fori privilegio gaudeat, quæ requirantur ex Concilio Tridentino, in cap. Si quis, num. 19. de foro compet. 36
2 Clericus ſi habitum a ſe geſtari ſolitum aliqua occaſione ad breve tempus depoſuerit, non ideo fori privilegium amittit, ib. num. 20. 36
2 Monitio non requiritur, ut Clericus carens qualitatibus a Concilio Tridentino requiſitis fori privilegium amittat, ibidem num. 21. 36
2 Clericus in minoribus habitum, & Tonſuram deferens, & Eccleſiæ inſerviens, licet ſine mandato Epiſcopi, gaudet fori privileg. ib. n. 22. & ſeqq. 36
2 Idem ſi inſerviat alteri Eccleſiæ, quam cui Epiſcopus mandavit, ib. n. 25. 37
2 Clericus beneficio privatus ex Bulla Sixti V. eo quod habitum, & Tonſuram non detulerit, fori privilegium non amittit ante latam a judice Eccleſiaſtico declaratoriam ſuper facto, ib. nu. 24. & ſeqq. 37
8 Clericus Beneficiatus ſolitus incedere in habitu, & Tonſura, licet aliquando talem geſtationem intermiſerit, non incidit in pœnam privationis Beneficii ex Bulla Sixti V. ib. n. 26. 37
2 Clericus primæ Tonſuræ de Capella Sacerdotali inſtitutus an gaudeat privilegio fori, licet illius poſſeſſionem ob litem ſibi motam non acquiſierit, ibid. numer. 27. & ſeqq. uſque ad numer. 45. 37
2 Clerici ante Concilium Tridentinum an deberent eſſe in Eccleſia intitulati, aut illius ſervitio adſcripti, ad hoc ut fori privilegio gauderent, ib. n. 40 & ſeq. uſque ad n 60. 38
8 Clericus Eccleſiæ deputatus, qui ad ſacrificium quotidianum acceſſerit, pro Clerico non habetur ex Concilio Toletano, ib. num. 42. 38

8 Cle-

2 Clericus non beneficiatus ſolitus Eccleſiæ inſervire, & in habitu, & Tonſura incedere, ſi noctu, vel interdiu in habitu laicali deprehendatur cum armis, an fori privilegio gaudeat, ibid. n.45 & ſeqq. uſque ad n 59. 38

2 Clericus beneficiatus ex Conc. Trid. fruitur fori privilegio, licet habitum, & Tonſuram non deferat, ib.n.46. 38

2 Clerici cœlibes de jure communi etiam non beneficiati ſine monitione in gaudent privilegio fori, licet in habitu non incedant, Clerici conjugati ſecus, ib.n 47. 39

2 Sed hæc differentia ſublata eſt a Conc. Trid. ib. n. 48. 39

2 Clericis non habentibus requiſita Concilii Tridentini non admittitur perpetuo privilegium fori, ſed ſuſpenditur ad tempus, ib. num.49. 39

2 Clericus deferens ad breve tempus veſtes virgatas, & partitas, non incidit in pœnam Clem. Quoniam de vita, & honeſt. Cler. ib.n.5d. 39

2 Clerici incedentes in habitu, vel Tonſura, de jure communi gaudebant privilegio fori, licet Eccleſiæ non inſervirent, ib. num 60. 42

2 Clerici quamvis fori privilegio non gaudeant, tamen puniri poſſunt ab Epiſcopo præveniente, ſi pro Clericis adhuc publice ſe gerant, ib.n.75. 42

8 Clericus, qui cum vidua de facto matrimonium contraxit, & eam cognovit, an privilegio Clericali gaudere debeat, in c. Nuper a nobis, n. 20. uſque ad n.29 de Bigam. 504

8 Quid in Clerico minorum Ordinum, ib.n.21. 504

8 Et quid in conſtituto in ſacris, ib.n.28. 504

8 Clericus fori privilegio nec expreſſe, nec tacite renunciare poteſt, in c. Magnus, n.48. de oblig. ad ratioc. 490

8 Declaratur, ib. n.5d. & 59. 491

2 Fori privilegio quænam perſonæ præter Clericos gaudere debeant latiſſime diſcurritur, in c. Nullus, a n.16. uſque in fin. de foro comper. 45

8 Fori privilegium conceſſum eſt Clericis propter characterem, qui a perſona non egreditur, ib.n.36. & 41. in c. Nuper a nobis, n 36.de Bigam. 506

2 Fori privilegium quas ob cauſas a Concilio Tridentino fuerit limitatum, in c. Si quis, n.73. de foro comper. 41

3 Clericus non habens requiſita Concilii Tridentini, quamvis non gaudeat privilegio fori, tamen ſi gerit ſe pro Clerico, poteſt puniri etiam ab Epiſcopo, & eſt locus præventioni, in c. Odoardus, n.25. de ſolut. 240

8 Privilegio fori expreſſe renunciare non poteſt Clericus etiam cum juramento: poteſt tamen tacite, habitum, vel Tonſuram non deferendo, aut Eccleſiæ non inſerviendo, ib.n.72. & 78. 242

Vide in verb. *Laicus in fraudem factus Clericus*, vel *Profeſſus*.

Et in ver. *Forus*.

Et in ver. *Eugeniana conſtitutio*.

Et in ver. *Penſionarius*.

Et in ver. *Judex laicus in Clericos*.

8 Clerici primi Tonſuræ in Eccleſiis militanti gaudent privilegio Canonis, & fori jure Divino, in c. Cum contingat, n. 81. & 112 de ætat. & qual. 424

2 Clericum pedibus percutiens, vel perfundens aqua, aut in eum ſpuens, vel ejus veſtem frangens, excommunicatus eſt, in c. Nuper, n.31.de ſent. excomm. 346

5 Clericum cogens per metum ad ſe redimendum, vel exeundum domo, ut ipſam occupet, excommunicationem non incurrit, ib.n.21. 344

5 Clericus ſi a Prælato ſuo tertio monitus non reaſſumit habitum, & Tonſuram, perdit privilegium Clericale, in c.Contingit, il 1. n 1. de ſent.excomm. 368

5 Clericus quamvis habitum, & Tonſuram dimittat, & negotiis ſecularibus ſe immiſceat, non perdit privilegium Canonis, niſi tertio monitus noluerit ſe emendare, ib. n.2. 368

5 Clericus non poteſt verbis renunciare privilegio Canonis, nec fori; poteſt tamen facto ipſo, ib.n.5. 368

Vide infra *Clericus per dimiſſionem*.

5 Clericus dimiſſo habitu ſe enormitatibus ingerens perdit privilegium Canonis, in c. Perpendimus, n.2. & 11. de ſentent. excomm. 334

5 Sed non privilegium fori, ib n 4 5.& 17. 334

5 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib.n. 25. 334

5 Clericus, qui dimiſſo habitu ingreditur bellum, vel aggreſſiones, captus debet remitti Eccleſiaſtico Judici, ib.n.4. 334

5 Clericus, qui dimiſſo habitu, & Tonſura immiſcet ſe enormitatibus, poteſt puniri per Judicem ſecularem, licet non fuerit ter monitus, ſecundum unam opinionem, ib.n.5. 334

5 Saltem ſi in enormitatibus diu perſeveravit, ſecundum aliam opinionem, ib.n.7. 335

5 Contrarium, ib.n.8. 335

5 Privilegium Canonis quo jure inductum fuerit, ib.n.9. 335

5 Facilius perditur, quam privilegium fori, ib. d. n.9. 335

5 Et quid poſt Concilium Tridentinum, n.16. 335

3 Clericus ut gaudeat fori privilegio quoad perſonam, inſpicitur in quo ſtatu reperiatur, cum Judex laicus incipit eum diſtringere, in c. Joannes, n. 5. de Cler. conjug. 115

5 Clerici, qui dimiſſo habitu, & Tonſura ingerunt ſe enormitatibus, an, & quando perdant privilegium Clericale, in cap. Perpendimus, n.12. & ſeqq. uſque in finem, de ſentent. excommunic. 335

5 Quid de privilegio Canonis, ib.n.13. 335

5 Et quid de privilegio fori, ib.n.15.& 16. 335

5 Clerici habitum Clericalem dimittentes ex vanitate, vel negligentia, non perdunt privilegium Canonis ante trinam monitionem; ſecus ſi ex iniquitate, vel malitia, ibidem num. 14. 335

5 Clericus per dimiſſionem habitus, & Tonſuræ ante trinam monitionem non perdit privilegium fori, in cap. Contingit, il ſecondo, n.6. & 9. de ſentent. excomm. 368

5 Nec privilegium Canonis, ib n. 10. & 13. 368

5 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib n. 25. 370

5 Et monitio fieri non poteſt per Judicem ſecularem, vel alium, ſed per Epiſcopum, vel alium Prælatum habentem Epiſcopalem juriſdictionem, ib.n.7. 368

5 Nec ſufficit una monitio pro omnibus, ſed debet eſſe trina, ib. num 8. 368

5 Clericus, qui dimiſſo habitu, & Tonſura immiſcet ſe negotiis ſecularibus, non perdit privilegium immunitatis ab oneribus laicalibus, niſi ter monitus a negotiationibus non abſtineat, ib.num.11. 368

Sacerdos an gaudeat, &c.

Vide in ver. *Sacerdos*.

5 Clerici etiam in ſacris per annum exercentes artem joculatoriam, vel hiſtrionum, perdunt ipſo facto privilegium Clericale; ſed ſi breviori tempore, requiritur trina monitio, ib. num.14. 369

5 Clericus qui miles efficitur, & ſævu exercet, perdit ipſo facto privilegium Clericale, ib. n.1d. 369

5 Clericus minorum Ordinum non beneficiatus, niſi habitum, & Tonſuram deferat, & Eccleſiæ inſerviat, ex Conc. Trid. fori privilegium perdit, ſine ulla monitione, ib. n. 25. 370

5 Clericus ut laicus incedens tertio monitus non reſipiſcens perdit privilegium Clericale, in cap. In audientia, n.1.de ſentent. excomm. 336

5 Clericus, qui depoſito habitu arma militaria geſtat, non perdit privilegium Clericale ante trinam monitionem, niſi etiam ſævis enormitatibus ſe immiſceat, ib. n.2. 336

5 Qui in habitu, & Tonſura, & ceteris ut laici converſantur, deprehenſi in maleficiis, puniri poſſunt a Judice ſeculari, in c. Ex parte, il terzo, n.1. de privil. 177

Clericus quoad privilegium cap. Odoardus.

3 Clericus, qui non eſt ſolvendo, non debet excommunicari, nec aliter moleſtari, præſtabit tamen cautionem ſaltem juratoriam de ſolvendo, cum pervenerit ad pinguiorem fortunam, in c. Odoardus, n 2. de ſolut. 238

3 Clericus pro debito civili excommunicari poteſt, ſi contumaciter reſiſtat præcepto judicis de ſatisfaciendo, ſed non debet carceribus mancipari, ib.n.3. 238

3 Sed ex Concilio Tridentino excommunicari non debet niſi in ſubſidium, ib n 4. 238

3 Milites armatæ, legalis, & cæleſtis militiæ æquiparantur quoad beneficium, ut non conveniantur, niſi in quantum facere poſſunt habita ratione ne egeant, ib.n.19. 240

3 Clerici etiam primæ Tonſuræ gaudent beneficio, c. Odoardus, ib. n. 20. 240

3 Quamvis non ſint beneficiati, nec habitum, & Tonſuram deferant, vel alicui Eccleſiæ inſerviant, ib.n.21. 240

3 Tridentinum Concilium c.d. ſeſſ. 23. non ademit Clericis non habentibus requiſita, niſi privilegium fori. Privilegium vero c. Odoardus, & reliqua remanſerunt in diſpoſitione juris communis, ib.n 22. 240

3 Clericus conjugatus gaudet privilegio fori, & Canonis, ſed non privilegio, c. Odoardus, ib.n.23. 240

3 Clericus, qui abjecto habitu Clericali gerit ſe publice pro laico, non gaudet beneficio d. c. Secus ſi gerat ſe pro Clerico, licet non habeat requiſita Conc. Trid. ib.n.24. 240

3 Solutio partis debiti regulariter non admittitur creditore invito, ſed fallit in Clerico, qui pro parte non eſt ſolvendo, ib. num.29. 240

3 Clericus non gaudet privilegio cap. Odoardus, ſi creditor ſit ipſo pauperior, ib.n.30. 240

3 Clericus, ut gaudeat beneficio c.Odoardus, paupertatem probare debet, ib.n.31. 240

3 Clericus, qui in ludis prohibitis, vel luxurioſe vivendo bona ſua diſſipavit, non gaudet beneficio cap. Odoardus, ib.n.35. 39. & 40. 241

3 Contrarium, ib.n 41. 241

3 Clericus cenſetur tacite renunciare beneficio cap. Odoardus, ſi dolo, vel fraude factus eſt inops, ib.n 3d.44. & 46. 241

3 Vel ſi prioribus creditoribus prepoſuit poſteriores, ib n. 38. 241

3 Alienans bona ſua in fraudem creditorum non gaudet beneficio c. Odoardus, ib.n 46. 241

3 Doloſus non eſt admittendus ad beneficium ceſſionis, vel ad beneficium c. Odoardus, vel c. Pervenit, de fidejuſſor. ib. num 44. 241

3 Spoliator qui fraudem adhibuit, non admittitur ad beneficium c. Odoardus, ib.n.45. 241

3 Alienans bona ſua in fraudem creditorum non gaudet dicto beneficio, ib.n.4d. 241

3 Clericus non gaudet beneficio hujus cap. niſi conveniatur civiliter, vel pro maleficio ad intereſſe præſtandum, ib.n.47. 241

3 Secus ſi agatur criminaliter ad pœnam, vel pœnitentiam imponendam, quia non fit commutatio pœnæ pecuniariæ in corporalem, niſi actore volente, ib n.48. 241

3 Et hoc ſi pœna applicetur parti; ſecus ſi applicetur fiſco, ibid. num.50. 241

3 Clericus ita demum gaudet privilegio hujus cap. ſi conveniatur actione perſonali; ſecus ſi actione reali, ut depoſiti, &c.ib. num.52. & 54. 241

3 Clericus non gaudet privilegio c. Odoardus, niſi debitum confiteatur, ib.n.55. 241

3 Et

3 Et multo minus ſi debitum pertinaciter neget, ib n.57. & 58. 241
3 Si cedat bonis, antequam condemnetur, vel debitum in jure confiteatur, non eſt audiendus, ib.n.56. 241
3 Clericus gaudet privilegio c. Odoardus, abſque ulla bonorum ceſſione; ſecus in prioris non privilegiatis, ib.n 58.& ſeqq. uſque ad n 64. 241
3 Beneficium c. Odoardus, & c. Pervenit, ex Conſtitutione S. Pii V. non datur debitoribus in Urbe, niſi geſtent biretum viride, ib.n.62. 242
3 Clericus inops cum ad pinguiorem fortunam pervenit, non tenetur in totum, ſed in quantum facere poteſt, habita ratione ne egeat, ib n 65. 242
3 Clericus ſemel admiſſus ad beneficium c. Odoardus, non prohibetur iterum admitti, ib.n 66. 242
3 Clericus non admittitur ad beneficium c. Odoardus, niſi præſtet juratoriam cautionem de ſolvendo, cum ad pinguiorem fortunam devenerit, ib n.68. & ſeqq. 242
3 Beneficio ne quis conveniatur ultra quam facere poteſt, ſi competat ratione perſonæ privilegiatæ, non poteſt renunciari; ſecus ſi ratione contractus, in d. c. Odoardus, n.70. 242
3 Fallit in renunciatione tacita, quæ fit per actum contrarium, ib num.70. 242
3 Clericus an poſſit cum juramento renunciare beneficio c. Odoardus, ib. n 73. 243
3 Beneficium d. c. Odoardus habet duos effectus, ib.n.64. 243
3 Privilegio ne quis detrudatur in carcerem, renunciari non poteſt etiam cum juramento, ib n 75. 243
3 Privilegium ne quis conveniatur ultra quam facere poteſt, ſi competat ob reverentiam perſonæ, renunciari non poteſt etiam cum juramento, ib. n 78. 243
3 Beneficiatus non fruitur beneficio c. Odoardus contra Penſionarium, ſi per ſe ipſum conſenterit reſervationi penſionis, ib. n 79. & ſeqq. 243
3 Secus ſi ſucceſſerit beneficio gravato, & non conſenſerit per ſe ipſum, ib.n 80 243

Clerici quoad redditus Eccleſiaſticos.

3 Clerici vivere debent de patrimonio Jeſu Chriſti, in cap. Cum pridem, n 95. de Pactis. 655
3 In collatione Præbendæ non confertur Clerico novum jus, ſed jus quod habet a Deo, determinatur ab Eccleſia certa poſſeſſio, ib n.103. 656
3 Clericis deſervientibus debita ſunt Eccleſiæ ſtipendia, ex ſacrarum Literarum teſtimoniis, in c.Si quis ſane, n 7. de pecul. Cleric. 248
3 Et quomodo Eccleſiæ deſervire intelligantur, ib.n.12. 249
3 Authoritates Hieronymi, Auguſtini & Proſperi aſſerentium Clericos, qui bonis parentum, aut ſuis ſuſtentari poſſunt, peccare, ſi redditus Eccleſiæ percipiant, in quos ſenſus a Doctoribus accipiantur, ib.n 9. & ſeqq.uſque ad n.17. 248
3 Clerici in primitiva Eccleſia nihil poſſidebant proprii, ſed omnia erant communia, & erat aliquis modus vivendi ab Eccleſia approbatus, ib. n.15. 250
3 Poteſt Clericus pro libito diſponere de portione, quam per ſuos labores ab Eccleſia meretur, aut quam ſibi ſubtrahit de iis, quæ ad decentem ſtatum ſunt neceſſaria, nec, ſi profundat, tenetur ad reſtitutionem, ib.n.23. 255
3 Clerici in Urbe, & ejus diſtrictu intra decem millaria decedentes ex Bulla Pauli V. libere poſſunt diſponere de bonis ibi conſiſtentibus, etiam provenientibus ex redditibus Eccleſiaſticis, tam inter vivos, quam in ultima voluntate, eiſque inteſtatis ſuccedunt hæredes ab inteſtato, ib.n 24. 25e
3 Clerici habentes patrimonium, quamvis poſſunt vivere de bonis Eccleſiæ, tamen ſi illa inſumant in uſus inhoneſtos, tenentur ad reſtitutionem, in cap. Cum ſecundum, n.4. de Præbend. 90
3 Mendicitas Clericorum cedit in opprobrium Ordinis Clericalis, & opprobrium ejus, in cujus ſortem aſſumpti ſunt, ib.n.28. & 69. 9s
3 Humaniter ſunt tractandi Clerici, ne alii deterreantur a Clericatu, c. Cum percuſſio, n 3. de Cler. ægrot. 155
3 Non convenitur Clericus inſtar militis, niſi in quantum facere poteſt, ib. n.p. 155
Beneficiati an, & quando teneantur redditus beneficiorum ſuorum pauperibus erogare.
Vide ſupra in ver. *Beneficiati.*

Clerici Regulares.

3 Clericis Regularibus Theatinis, & Miniſtrantibus infirmis interdictum eſt, ne quenquam ad habitum Regularem recipiant ante pubertatem, in cap. Cum virum, n.47. de Regul. 370
3 Clericorum Regularium appellatione Monachi, & Moniales non comprehenduntur, in c. Non amplius, n.7. de Inſtitution. 172

Clericus quoad reſidentiam.

3 Clericus habens beneficium reſidentiam requirens, non poteſt ad aliam diœceſim morandi cauſa tranſire ſine ſui Prælati licentia, in c. Clericos, n.2. de Cler. non reſid. 64
1 Vagabundus poteſt ad reſidentiam revocari, licet ejus beneficium perſonalem reſidentiam non requirat, in c.Cum omnes, n.19 de Conſtit. 93
Vide in ver. *Reſidentia.*
3 Non poteſt Clericus ex una ad aliam Eccleſiam, vel Civitatem tranſire ſine literis Epiſcopi proprii, in c. Significavit, n.4. de Paroch. 309
2 Clerici in ordinatione adſcripti ſervitio Eccleſiæ, non debent eam deſerere ſine licentia Epiſcopi, quamvis non ſint intitulati, in c. Admonet, n.15. & 37. de renunciat. 330

Clericus quoad titulum patrimonii, vel beneficii.

3 Clericos non debere ſine titulo ordinari, quibus ex cauſis conſtitutum fuerit, in c. Non liceat, n.3. & 9. de Præb. 68
3 Minorum Ordinum Clericis cur Epiſcopus cogatur titulum aſſignare ſicut conſtitutis in ſacris, ib n.13. 69
3 Clerici non beneficiati habentes de patrimonio unde vivant, licite poſſunt ad ſacros Ordines promoveri, in cap. Epiſcopus, n.17. de Præben. 7s
3 Et quid ex Concilio Tridentino, ib. n.18. 71
3 Clericorum mendicitas cedit in dedecus Ordinis Clericalis, & opprobrium ejus, in cujus ſortem aſſumpti ſunt, in c. Cum ſecundum, n.28. de Præb. 91
2 Ad onus qui eligitur, non debet repelli a mercede, ib.n.29. 9s
3 Epiſcopus in ſuo officio generali providere debet, ne quis Clericorum egeat, ib.n.31. 91
Vide in ver. *Ordines quoad titulum.*
Et in ver. *Patrimonium.*

Clericus quoad Tonſuram Clericalem.

1 Clericus primæ Tonſuræ non eligitur in militiam Dominicam, ſed in ſortem Domini, in c. Cum contingant, n.26. de ætat. & qualit. 419
1 Contrarium, ib.n.1 ap. 428
1 Poteſt Tonſuram Clericalem dimittere, & ad ſtatum laicalem redire, ib n.35. 4ep
1 Degradatur ab Ordine, ib.n.61. & ſeqq. uſque n.71. 422
1 Gaudet privilegio Canonis, & fori jure Divino, ib.n.82. & num.112. 424
1 Sicut in Eccleſia militanti per Tonſuram, ita in triumphanti characterem Clerici a laicis diſtinguuntur, ib. n.p8. 425
1 Clerici etiam primæ Tonſuræ male promoti ab executione Ordinis ſunt ſuſpenſi, ib.n.116. 427
1 Per primam Tonſuram tranſeunt a ſtatu laicali ad Clericalem, & veniunt proprie Clericorum appellatione, ib. n 128. 428
1 Item efficiuntur Milites cæleſtis Militiæ, ib. n.129. 428
Vide in ver. *Tonſura.*

Clericus ubi conveniendus.

1 Clerici in Judicem non ſuum etiam Eccleſiaſticum ſine propria Epiſcopi licentia conſentire non poſſunt, in c. Significaſti, n.78 de elect. 329
2 Clerici ſuper exceſſibus coram Epiſcopo ſuo convenire debent, non coram illis, quibus ſerviunt, niſi conſuetudo, vel privilegium aliud inducat, in c. Cum contingat, n. 1. de foro compet. 68
2 Clerico in Curia Romana convento non competit declinatoria fori, competit tamen ſibi ex cauſa jus revocandi domum, in c. Licet, n 1 de ſuo. compet. 63
2 Clericus an in Curia Romana conveniri poſſit in prima inſtantia non obſtante Decreto Conc. Trid. in c.20. ſeſſ.24. ib.n.25. uſque in fin. 65
2 Poteſt Clericus conveniri in loco originis, vel ubi contraxit ante Clericatum, ſed non coram primo Judice, in c. Propoſuiſti, n.24 de for. compet. 80
2 Clericus, qui citatus coram Epiſcopo, poſtea de illius conſenſu ad aliam diœceſim ſe tranſtulit, tenetur coram primo Judice cauſam proſequi, ib. n.26. 81
2 Clericus conveniendus eſt coram proprio Epiſcopo, ſive conveniatur a Clerico, ſive a laico, in c. Si quis, n.15. de for. compet. 36
2 Et in cauſis tam civilibus, quam criminalibus, ib.n.16. 36
2 Etiamſi ſit Clericus primæ Tonſuræ, ib.n.17. & 19. 36
2 Vel ſuſpenſus, excommunicatus, interdictus, depoſitus, aut irregularis, ib n 18. 36
2 Clericus ſine licentia proprii Epiſcopi non poteſt ſubjicere ſe alieno, & illius juriſdictionem prorogare, in c. Quod ſuper his, n.18. de major. & obed. 612
2 Clericus ſine diœceſani licentia non poteſt ſe ſubmittere juriſdictioni non ſui judicis, in c. Significaſti, n.2.de for.comp.75
2 Clericus debet conveniri coram ſuo Epiſcopo, in cap. Si quis, n.1. & 9. de for. compet. 35
2 Clericus non poteſt prorogare juriſdictionem alterius Judicis etiam Ordinarii abſque conſenſu Epiſcopi proprii, ib. n.4. & 7. 35
2 Epiſcopus proprius quis dicatur, ad hoc ut Clericus coram ipſo conveniri debeat, ib.n.10. 35
Vide in ver. *Clericus quoad fori privilegium.*
3 CLERUS etiam donando Papæ non poteſt obligare Epiſcopum ad ſolvenda data a ſe indicta, in c. Novit, n.27. Ne ſede vacante. 205
1 COACTIO duplex, ideſt abſoluta, ſeu præciſa, & conditionalis, ſeu cauſativa, in c. Sacris. n.2. & n.23. de his, quæ vi met. 682
2 Coactio abſoluta eſt majoris rei impetus, qui repelli non poteſt, ib.n.3. 682
1 Fit per manuum attractionem, vel detentionem, ibid. num.4. & 9. 683
1 Conſenſum prorſus excludit, ib. n.5. 683
1 Coactionis abſolutæ exempla, ib. n 9. 683
1 Coactio abſoluta, ſeu oppreſſio ad copulam cadit in mulierem, ſed non in virum, ib.n.12. 683
1 Coactio abſoluta non poteſt intervenire in emiſſione verbi, ib. num. 14. 683
1 Coactio conditionalis, ſeu vis compulſiva, & metus, idem ſunt, ib.n.17. 683
3 Coactio abſoluta conſenſum prorſus evacuat, in cap. Majores, n.80. de Baptiſmo. 599
1 COACTUS a prædominio ſi quis vult, magis non vult, quam vult, in c. Quiſquis n. 27. de elect. 296

1 Coactus

1 Coactus abſolute, magis pati, quam agere convincitur, & dormienti æquiparatur, in c. Sacris, n. 5. de his, quæ vi met. cauſ. 683
1 Nec meretur, nec demeretur, ib. n. 7. 683
3 Coactus per metum dicitur conditionaliter volens, licet abſolute non velit, in c. Majores, n. 84 de Baptiſm. 599
3 COADJUTORIÆ quæ dantur hodie a Sede Apoſtolica cum futura ſucceſſione, an adverſentur juri communi, vel Decretis Concilii Tridentini, in c. Nulla, n. 42. & ſeqq. uſque in fin. de conceſſ. Præb. 183
3 Coadjutoriæ gratia non eſt mere præventiva, ſed habet fomentum juris propter conſenſum coadjuti, ib. n. 43. 188
3 Coadjutorias hodiernas eſſe odioſas, & a jure communi exorbitantes, qui authores ſenſerint, n. 46. 188
3 Coadjutoria cum futura ſucceſſione in Cathedralibus, & Monaſteriis an, & quo reſpectu dicatur eſſe contra Canones, ib. n. 47. & ſeqq. 188
3 Coadjutoriæ cum futura ſucceſſione, quæ dantur a Papa in Canonicatibus, & aliis beneficiis in Cathedrali, & Collegiata Eccleſia, an exorbitent a jure communi, ib. n. 50. & ſeqq. uſque ad n. 69. 188
3 An vero exorbitent a Concilio Tridentino, n. 69. 189
3 Coadjutoria cum futura ſucceſſione in inferioribus beneficiis eſt prorſus incognita ſacris Canonibus, ib. n. 51. 188
3 Coadjutoria hodierna hæreditariæ ſucceſſionis imaginem refert, ib. n. 52 & n. 75. 188
3 Coadjutoria cum futura ſucceſſione ingerit votum captandæ mortis, quod non excluditur per conſenſum coadjuti, ibid. n. 53. 188
3 Coadjutoria cum futura ſucceſſione propter conſenſum coadjuti eſt minus odioſa, quam gratia mere præventiva, ib. n. 56. 189
3 Coadjutoria hodierna in quibus differat a coadjutoria ſecundum formam juris communis, ib. n. 57 uſque ad n. 69. 189
3 Coadjutoria perpetua requirit conſenſum coadjuti, alioquin gratia eſt nulla, ib. n. 58. 189
3 Coadjutoria de jure non datur propter benemerita, aut in favorem perſonæ, ſed ob Eccleſiæ neceſſitatem, ib. n. 61. 189
3 Coadjutoria cum futura ſucceſſione continet duas gratias æque principales, unam in favorem coadjutoris, alteram in favorem coadjuti, ib. n. 62. 189
3 Coadjutoria temporalis non datur niſi decrepitis, vel morbo incurabili impeditis officium exercere, ib. n. 63. 189
3 Coadjutoria temporalis dari poteſt ab eo, ad quem ſpectat deſtitutio, vel ceſſionis admiſſio, ib. n. 67. 189
3 Coadjutoriam perpetuam non dat Legatus de latere, ſed ſolus Papa, ib. n. 68. 189
3 Coadjutoriæ cum futura ſucceſſione permittuntur a Concilio Tridentino in Cathedralibus, & Monaſteriis duntaxat, non autem in beneficiis inferioribus, & n. ſeqq. uſq. ad n. 78. 189
3 Et quæ ſit ratio differentiæ, ib. n. 72. 190
3 Coadjutoriæ utilitas non eſt tanta, ut illi non præponderent gravamina plurima, quæ ea futura ſucceſſione Eccleſiis, & perſonis Eccleſiaſticis inferuntur: & quæ ſint hujuſmodi gravamina, ib. n. 75. & ſeqq & n. 79. 190
3 Ad Coadjutoriam obtinendam exiguntur literæ commendatitiæ aut Epiſcopi, aut Capituli, ib. n. 76. 190
Coadjutoria concernit principaliter publicam utilitatem, non autem remotionem officialis infirmi ab officio, in c. Ceterum, n. 50 de Reſcript. 144
1 Coadjutoriæ gratia cur non requirat derogationem regulæ de jure quæſito non tollendo, ib. n. 53. 144
3 Coadjutoria cum futura ſucceſſione ante Concilium Tridentinum obtenta non potuit poſt Concilium effectum ſortiri, in c. Dilectus, il ſecondo, n. 21. de Præb. 215
3 Coadjutoria duplex, in c. Ex parte, n. 14 de Cleric. ægrot. 160
3 Coadjutoria cum futura ſucceſſione quando expiret, ib. n. 15. 162
1 COADJUTOR Canonici cum futura ſucceſſione poteſt puniri ab Epiſcopo ſine adjunctis Capitularibus, niſi in literis Coadjutoriæ conceſſa ei fuerint omnia privilegia, quæ habent Canonici, in c. Nullus, n. 41. de elect. 220
1 Coadjutor Canonici cum futura ſucceſſione non eſt Canonicus, nec Capitularis, ib. n. 42. 220
1 Coadjutores perpetui in cura animarum ea lege ad reſidentiam tenentur, qua Rectores Parochialium Eccleſiarum, In capitulo ex parte, n. 4. de off. Vicar. 518
1 Nec poſſunt ſibi alios Vicarios ſubſtituere, ib. n. 5. 519
3 Coadjutor dandus eſt Archidiacono loqui non valenti, in c. Conſultationibus, n. 1. de Cler. ægrot. 164
3 Prælatus inhabilis propter morbum ſupervenientem, ab officio non amovetur, ſed datur illi coadjutor, ib. n. 2. & 6. 164
3 Idem in habente perſonatum, vel quodcunque beneficium certi Monaſterii, & officii, ib. n. 3. 164
3 Idem in Abbate, ib. n. 4. & 71. 164
3 Idem in Generali Religionis, ib. n. 5. & 40. 164
3 Coadjutor ut infirmo dari poſſit aut debeat, talis eſſe debet infirmitas, ut eum impediat officium ſuum exercere, ib. n. 8. 164
3 Item debet eſſe perpetua, & incurabilis, ib. n. 10. 164
2 Et talis cenſetur, licet tolli poſſit per divinum miraculum, ib. num. 11. 164
3 Coadjutor non datur ægroto, ſi morbus ſit curabilis, ſed ipſemet poteſt ſibi Vicarium temporalem conſtituere ab Ordinario approbandum, ib. n. 12. & ſeqq. 164
3 Coadjutor datur illi, qui officium linguæ, vel oculorum amiſit, ib. n. 14. & 41. 164
3 Non autem monoculo, ib. n. 15. & 70. 164
3 Item datur epileptico, ib. n. 16. 164
3 Item decrepito, n. 17. 164
3 Item dementi, vel furioſo, n. 18. 164
3 Leproſus ſi ſit Epiſcopus, vel Superior, non cogitur cedere, ſed datur illi coadjutor; inferior autem removetur in totum, ib n. 19. & ſeqq. 164
Et quæ ſit ratio differentiæ, ib. n. 21. 164
Sed contra, ib. verſ. Tu dic melius. 164
3 Coadjutor quid ſit, unde dicatur, quis detur, cui, & quibus caſibus, & per quem, quod ſit ejus officium, quæ poteſtas, & quando expiret; an detur invito, & cujus expenſis, an plures uni, & unus pluribus dari poſſit, ib. n. 25. 165
3 Coadjutores de jure communi non ſumebantur niſi propter neceſſitatem regendi Eccleſias, & hi non cum futura ſucceſſione, ib. n. 23. 165
3 Coadjutor cum futura ſucceſſione reſpectu beneficii nec titulum habet, nec poſſeſſionem, ſed eſt fictus beneficiatus, in c. Nulla, n. 54. & 66 de conceſſ. Præb. 188
3 Coadjutor de jure communi tenetur reſidere, ib. n. 59. 189
3 Coadjutor cum futura ſucceſſione non poteſt Choro, aut Capitulo intereſſe, nec aliquid jurium Canonicalium exercere contradicente coadjuto, ib. n. 60. 189
3 Coadjutori de jure datur certa portio ex redditibus beneficii in compenſationem laborum, ib. n. 64. 189
3 Coadjutor cum futura ſucceſſione diſtributiones non lucratur ſibi, ſed in utilitatem coadjuti, nec quidquam percipit ex fructibus beneficii, ib. n. 64 189
3 Coadjutor temporalis poteſt quandocunque amoveri, & alius in ejus locum ſubrogari, ib. n. 66. 189
3 Coadjutor cum futura ſucceſſione quibus conditionibus detur Epiſcopo ſecundum antiquos Canones, ib. n. 79. 190
3 Coadjutor dandus eſt Epiſcopo, qui propter incurabilem morbum paſtorale officium exercere non poteſt, in c. Ex parte, n. 1. de cler. ægrot. 161
3 Coadjutorum datio Epiſcopis, & Superioribus Prælatis eſt de cauſis majoribus, & pertinet ad ſolum Papam, ib. n. 2. 161
3 Coadjutor datur etiam invito, ib. n. 4. 161
3 Coadjutoris officium quando expiret, ib. n. 9. 162
3 Coadjutoria cum futura ſucceſſione quando expiret, ib. n. 15 162
3 Coadjutori cum futura ſucceſſione acquiritur in beneficio jus ad rem, quod eveniente vacatione per obitum coadjuti efficitur jus plenum, nec eſt opus nova collatione, ib. n. 16. 162
3 Coadjutor datus Epiſcopo cum futura ſucceſſione an poſſit adminiſtrare ea, quæ ſunt juriſdictionis ſpiritualis, ſeu temporalia ipſo Epiſcopo contradicente, ib. n. 17. & ſeqq. uſq; ad n. 25. 162
3 Quid ſi ſit datus dementi, vel alias omnino inhabili, ib. n. 18. 162
3 Et quid ſi datus ſit impedito, vel non prorſus inhabili, ibid. num. 19. 162
3 Coadjutor quid ſit, ib. n. 21. 162
3 Coadjutus retinet in habitu poteſtatem, & juriſdictionem, ib. num. 22. 160
3 Coadjutor an & quando poſſit beneficia conferre, ib. n. 24. 162
3 Coadjutus alteri delegare non poteſt ea, quæ coadjutor vult, & poteſt per ſeipſum exercere, ib. n. 25. 162
3 Coadjutus non poteſt revocare, quæ coadjutor geſſit in caſibus ſibi a jure, vel conſuetudine permiſſis, ib. n. 26. 160
3 Coadjutori conveniens habitatio eſt concedenda in ædibus Epiſcopalibus, ib. n. 27. 162
3 Coadjutori in conſueto tribunali Epiſcopi jus reddere debet, ib. num. 28. 162
3 Coadjutor dicitur habere curam animarum quoad exercitium, non autem quoad jus, & habitum curæ, in c. De rectoribus, n. 6. & 34. de cler. ægrot. 157
3 Coadjutor vivere debet de Eccleſiæ proventibus, & inde recipere congruam portionem, ib. n. 8. 158
3 Appellatio a datione coadjutoris, & aſſignatæ congruæ datur ad effectum devolutivum tantum, ib. n. 11. 158
3 Coadjutori, & coadjuto ſi redditus Eccleſiæ non ſufficiant, uter ſit præferendus, ib. n. 12. & ſeqq. 158
3 Coadjutor nec titulum habet, nec poſſeſſionem, ſed nudum exercitium; titulus vero, & poſſeſſio remanet penes coadjutum, ib. n. 35. 159
3 Coadjutor Vicarii Parochi poteſt matrimonio intereſſe, & aliis dare licentiam, ut interſint, in c. Quod nobis, n. 32. de clandeſt. deſponſ. 34
3 Coadjutor datur Prælato inhabili, nec juriſdictio tranſit in capitulum, in c. Quia diverſitatem, n. 32. de conceſſ. Præbend. 193
Vide in verb. *Papa quoad coadjutorias*.
3 CODICILLI non veniunt appellatione teſtamenti, niſi large, & improprie, in c. Cum eſſes, n. 5. de Teſtam. 268
3 CŒMETERIUM gaudet immunitate Eccleſiaſtica, in c. Immunitatem, n. 1. de Immun. Eccleſ. 649
3 Cœmeterium, & Eccleſia gaudent eodem privilegio, & uno violato, cenſetur & aliud violatum, in c. Eccleſiæ, n. 21. de Immun. Eccleſ. 647
3 COGITATIONIS pœnam nemo patitur, in c. Dolentes, n. 24 de celebr. Miſſar. 582
3 Declarator, n. 64. 586
2 COGNATI unde dicti, in c. Per tuas, n. 9 de Probat. 143
4 Cognationem ſpiritualem an contrahat compater, qui in actu Baptiſmi infantem non tetigit, ſed Presbytero tradidit baptizandum, vel baptizatum de manu Presbyteri ſuſcepit, in c. Veniens, n. 1. & ſeqq. uſque ad fin. de cognat. ſpirit. 63
4 Cognatio ſpiritualis an poſſit contrahi per procuratorem, ib. n. 5. & 19. 63
4 Cognationis ſpiritualis diffinitio, ib. n. 6. 63
4 Cognatio ſpiritualis ex Concilio Tridentino requirit tactum, & deſignationem, ib. n. 8. 63
4 Cognatio ſpiritualis inducta eſt de jure poſitivo ad inſtar generationis,

tionis, & nativitatis naturalis, ib. n. 9. 64
4 Cognatio ſpiritualis imitatur naturam, ib. n. 11. 64
4 Cognatio ſpiritualis inter fidelem, & paganum non poteſt contrahi, ib. n. 14. 64
4 Sed bene cum Chriſtiano mox futuro, ib. n. 20. 65
4 Cognationis ſpiritualis impedimenta reſtricta ſunt ad terminos Concilii Tridentini, cui non eſt derogatum per Bullam S. Pii V. in c. Utrum autem, n. 1. verſ. *Hodie*, de cognat. ſpirituali, 58
4 Cognatio ſpiritualis non contrahitur per eum, qui in actu baptiſmi nullum præſtat miniſterium, ib. n. 3. 58
4 Cognatio ſpiritualis an contrahatur inter concubinarium, & concubinam, quæ filium ex eo ſuſceptum baptizatum tenuit, in c. Si vir, n. 5. & ſeqq. uſque in fin. de cognat. ſpirituali. 58
4 Cognatio ſpiritualis contrahitur a laico baptizante in extremo neceſſitatis articulo, ib. n. 6. 58
4 Cognatio ſpiritualis, quam contrahit pater baptizando proprium filium ex concubina ſuſceptum, impedit matrimonium contrahendum, & dirimit poſt contractum, ib. n. 9. 59
4 Cognationem ſpiritualem non contrahit, qui baptizatum non tetigit, ſed candelam tenuit juxta conſuetudinem loci, in c. Super eo, n. 8. de cognat. ſpirit. 62
4 Cognatio ſpiritualis de jure communi oritur inter baptizatum, & natum baptizantis, impediens, & dirimens matrimonium inter eos contrahendum, in c. Ex literis, n. 1. de cognat. ſpirit. 66
4 Cognatio ſpiritualis olim triplex, paternitas, compaternitas, & fraternitas, ſed hæc ultima ſublata eſt a Concilio Tridentino, ib. n. 2. 66
4 Filii duorum compatrum, niſi conſuetudo repugnet, licite contrahunt, ſi per eorum neutrum deventum eſt ad compaternitatem: alias ſeparantur, in c. Utrum, n. 1. de cognat. ſpirit. 58
4 Cognationis ſpiritualis impedimentum eſt juris mere Eccleſiaſtici, d. c. Ex litteris, n. 7. de cognat. ſpirit. 66
4 Et an dotis acceſſio ſit cauſa ſufficiens diſpenſandi, ib. n. 8. & num. 17. 66
4 Cognatio ſpiritualis major eſt, & difficilius ſolvitur, quam carnalis, ib. n. 14. 65
4 Cognationem ſpiritualem contraxit puella novem annorum, quæ infantem levavit de ſacro fonte, & cum ea Gregorius XIII. noluit diſpenſare, ib. n. 15. 66
4 Magis vitanda eorum conjugia, qui ad nos per ſpiritualem, quam per carnalem cognationem attinent, ib. n. 12. 66
4 Cognationis legalis impedimentum a Concilio Generali non eſt ſublatum, in c. Non debet, n. 25. de conſanguinitate, & affinit. 70
2 Cognitio, quæ tendit ad deſtructionem, vel confirmationem actus debet ab eo procedere, qui poteſt actum celebrare, in c. cum veniſſent, n. 13. de judic. 20
3 COITUS primus inter conjuges non eſt gratuitus, in c. Ex publico, n. 5. de converſ. conjug. 445
3 COLLATIO Beneficii dicitur donatio, in c. Poſtulaſti, n. 5. de conceſſ. Præbend. & in c. cum acceſſiſſent, n. 9. de conſtitut. 201
3 Collatio beneficii non obſtante collatione alteri facta, intelligitur de invalida, in c. conſultationibus, num. 54. de cler. ægrot. 167
1 Collatio beneficii non eſt actus Ordinis, ſed iuriſdictionis, in c. Vel non eſt compos, n. 24. de tempore ordinat. 370
3 Collatio beneficiorum alia neceſſaria, alia voluntaria, in c. Ex frequentibus, n. 3. de inſtit. 180
3 Collatio neceſſaria non eſt donatio, ib. n. 6 & ſeqq. 180
3 Collatio Parochialis eſt debita magis idoneo prælecto in concurſu, ib. n. 7. 189
Reliqua in verbo *Beneficium*.
Et in verbo *Præbendarum collatio*,
3 Collatio ſi ſit ſimultanea inter Epiſcopum, & capitulum, Epiſcopo ſuſpenſo, jus conferendi ad capitulum devolvitur, in c. Quia diverſitatem, n. 15. de conceſſ. Præb. 192
Collatio beneficii facta excommunicato.
Vide in verbo *Excommunicationis effectus*.
1 Collatio cur habeat vim electionis, & confirmationis, in c. Nullus, n. 25. de elect. 219
3 Collatio pertinens ad capitulum, & Prælatum, lapſu temporis ad alium non tranſit, in cap. Poſtulaſtis, numer. 1. de conceſſ. Præb. 200
3 COLLECTA ſi imponatur Epiſcopo pro ſe, & Clericis patronis pro ſe, Eccleſia debet contribuere ſimul cum Clericis, non autem cum Epiſcopo, in cap. cum propter, num. 18. de Jurepatronat. 530
3 Collecta, quæ imponitur perſonis pro rebus, eſt munus patrimoniale, in c. Licet, n. 29. de cenſib. 540
3 Collecta an ſit munus extraordinarium, & an ex ſtatuto inferiorum poſſit fieri ordinarium, ib. n. 30. 541
1 Collecta aliqua ab Epiſcopo imponi non poteſt Eccleſiis ſibi ſubjectis, præter charitativum ſubſidium, in c. Conquerente, n. 9. & 38. de offic. Ordin. 586
3 Collectam imponentes Eccleſiis, vel Clericis, excommunicati ſunt, etiamſi Imperiali, vel Regali præfulgeant dignitate, de Immun. Eccleſ. c. Non minus, n. 3. 361
3 Collectam pro ſubſidio laicorum Epiſcopus imponere non poteſt Clericis ſine conſenſu Cleri, ib. n. 23. 632
3 Nec ſufficit conſenſus Capituli, ib. n. 24. 633
3 Collectam Clerici non tenentur, nec poſſunt ſolvere ad relevandas neceſſitates, vel utilitates laicorum tantum, ib. n. 26. 633
3 Sed ubi verſatur neceſſitas, vel utilitas laicorum ſimul, & Clericorum, poſſunt Clerici illam ſolvere concurrentibus aliis requiſitis, ib. 633
3 Collectam tenentur ſolvere omnes, qui gravari poterant oneribus in quorum locum collecta ſucceſſit, ib. n. 45. 634
3 Ad Collectas, quæ ob peſtem imponuntur, de jure civili tenentur etiam habentes exemptionem generalem ab oneribus perſonalibus, realibus, & mixtis, ib. n. 56. 636
3 Secus de jure can. ib. n. 57. 636
1 Collectæ Eccleſiis, ac perſonis Eccleſiaſticis, earumque bonis ſine Apoſtolica authoritate per laicos, vel alios imponi, & exigi non poſſunt etiam a ſponte dantibus, in c. conſuetudines, n. 68. de conſuetudine. 196
Vide in verbo *Clericus quoad exemptionem ab oneribus*.
1 COLLECTOR decimæ ſi capiat calices, vel miſſalia, aut alia ornamenta divinis officiis deputata, an poſſit puniri ab Ordinario, in c. Studuiſti, n. 17. de offic. legati. 545
1 Collector Portugalliæ an poſſit cognoſcere cauſas appellationum a ſententiis Commiſſarii Cruciatæ, non obſtante clauſula, *Appellatione remota*, ib. n. 28. & ſeqq. uſque in fin. 546
1 Quid de jure communi, ib. n. 29. 546
1 Et quid vigore facultatum, n. 37. 547
1 Collector Portugalliæ facultatem habet cognoſcendi cauſam tam per viam querelæ, quam appellationis quibuſvis judicibus etiam Sedis Apoſtolicæ delegatis, ib. n. 37. 547
1 Collector Portugalliæ ex conſuetudine admittit appellationes etiam ad Papam interpoſitas, ib. n. 48. 548
1 Subcollectoris commiſſio facta a Collectore poteſt per teſtes probari, in c. cum in jure, n. 36. de off. Delegat. 535
1 COLLEGIATAM etiam Parochialem obtinens infra annum non promotus ad Ordinem Presbyteratus, non eſt privatus ipſo jure, ſed privandus monitione præmiſſa, in c. cum in cunctis, n. 28. & n. ſeqq. uſque ad n. 35. de election. 245
1 Collegiata omnis naturaliter electiva eſt reſpectu Prælati, in c. Nullus, n. 45. de elect. 220
5 Collegiata Eccleſia non dicitur, quæ per deſuetudinem deſiit eſſe Collegiata, in c. De multa, n. 44. de Præb. 324
Vide in verbo *Eccleſia Collegiata*.
1 COLLEGIUM ipſum cenſetur eligere, cum electio fit a compromiſſariis, in c. cauſam, n. 9. de elect. 219
1 Collegium ex univerſo ſumitur, & loco unius Perſonæ habetur, in c. Nullus, n. 9. de elect. 219
1 Collegium non facit ſocietas privata, ſed publica authoritas, ib. n. 44. 220
3 Collegium quandoque repræſentat ſingularis perſona, licet collegium non faciat, in c. Licet de vitanda, n. 66. de elect. 237
3 Collegium in quo ſunt pariformiter Clerici, & laici, in dubio cenſetur Eccleſiaſticum, in c. Non magnopere, num. 21. ne cler. vel Monach. 660
3 Collegium Doctorum utriuſque juris quale cenſeatur, ib. n. 12. 660
3 De Collegia diverſa an, & quando quis eſſe poſſit, ib. n. 27. 661
1 Collegio ſublato an Eccleſia deſinat eſſe Collegiata, in c. cum ſit ars, n. 33. de ætat. & qual. 438
1 Collegium conſervatur in uno, ib. n. 35. 438
5 Collegium quid, & in quo differat ab Univerſitate, in c. Reſponſo, n. 37. de ſent. excomm. 360
5 Conſules mercatorum non faciunt Collegium, ib. n. 46. 361
5 Collegium, & Univerſitas non dicitur perſona vera, ſed ficta, & repræſentata, carens anima, & baptiſmo, ib. nu. 64. & num. ſeqq. 363
4 Univerſitas vel Collegium an ab inferioribus a Papa excommunicari valeat, ib. n. 79 & ſeqq. uſque ad n. 88. 364
5 Collegii major pars ſi delinquat, Collegium ipſum dicitur deliquiſſe, ib. n. 85. 364
3 Collegio Judæorum, vel alias illicito legari non poteſt, ſingularibus perſonis ſecus, in cap. Recolentes, num. 26. de ſtatu Monach. 462
1 Ad eſſe Collegii non requiritur, ut habeat Prælatum, in c. Quia propter, n. 73. de elect. 291
1 Collegia, ceſſante exemptione, habent Ordinarium pro capite; exempta vero Papam, ib. n. 74. 291
2 Collegium aſſumit naturam a perſonis, ex quibus componitur, c. In præſentia, n. 105. de Probat. 140
1 Collegium habet intentionem fundatam ſuper iure eligendi Prælatum in Collegiata Eccleſia, in cap. cum terra, numer. 2. de elect. 265
3 Collegium tres homines faciunt, duo Congregationem, in c. Veſtra, n. 90. de cohabit. cler. & mulier. 16
1 Maior pars Collegii non ſufficit in ſtatutis, quæ ſunt contra jus alteri competens, in c. Cum dilectus, numer. 25. de conſuetud. 205
1 Maior pars Collegii non poteſt præiudicare minori, ſi actus ſint voluntarii; ſecus ſi neceſſarii, vel ob publicam utilitatem, ib. num. 48. 207
1 Maioris partis factum in jure Univerſitatis, vel Collegii præiudicat minori; ſecus in jure ſingulari, ib. n. 50. 207
5 Collegio accuſato, illius perſonæ promoveri poſſunt, niſi in accuſatione ſint ſpecialiter nominatæ, in c. Omnipotens, n. 16 de Accuſat. 6
3 Collegii jus, & quaſi poſſeſſio ex quibus colligatur, in c. Poſtulaſti, n. 5. & 15. de Jurepatr. 537
3 Collegii jus de jure communi habent Eccleſiæ Cathedrales, & Regulares, quæ ad Congregationem tenendam ſufficienter ſunt dotatæ, & quæ in communi vivunt, ib. n. 6. 537
3 Collegii jus in uno retinetur, ib. n. 7. 537
5 COLLUDENS in cauſa beneficiali, privari debet beneficio, in c. Audivimus, n. 2. de colluſ. deteg. 190
5 COLLUSIO quid ſit, ib. n. 4. 190

5 Geſta

5 Geſta per colluſionem non tenent, ib.n.5. 190
3 COLORES an liceat mercari ad colorandam mulierem, vel vitium, in c. Multa, n.61. Ne Cler. vel Monach. 656
1 COLUMBA, per quam Ravennates Archiepiſcopi eligebantur, a Corvo dicitur occiſa, in c. Quia propter, n.4. de elect. 287
3 COMMENDA non mutat ſtatum beneficii, in c.In Eccleſiis, n.16. de Capell. Monachor. 502
3 Commenda ceſſante per obitum Commendatarii, beneficium non vacat per obitum, ſed eo modo, quo vacabat ante commendam, ib.n.17. 502
3 Commenda non eſt vere titulus, ib. n.19. 502
3 Commendæ noſtri temporis magis participant de collatione, & vero titulo, quam depoſito ſimplici, in c. Dudum, il ſecondo, n.38. de elect. 271
3 Commendæ de jure communi non inducebant incompatibilitatem, ſecus poſt Conc. Trid. ib.n.43. 271
3 Commendæ ad ſex menſes in beneficiis curatis, quæ fieri poterant ab Ordinariis, poſt Conc. Trid. locum non habent, ſed deputari debent Vicarii, ib.n.44. 271
3 Commenda Parochialis Eccleſiæ fieri non poteſt, niſi actu Sacerdoti, in c. Ut Abbates, n.47. de ætat. & qual. 391
1 Commendæ noſtri temporis redactæ ſunt ad inſtar titulorum, in c. Cum ſit ars, n.38. de ætat. & qual. 438
1 Commenda etiam perpetua non mutat ſtatum beneficii, ibidem num.39. 438
1 Commendæ de jure communi erant temporales, & ideo non erant incompatibiles cum titulis, in c.Bonæ memoriæ, n.29. de poſtul. Prælator. 212
1 Commendæ noſtri temporis ſunt perpetuæ, & habent rationem tituli, & Commendatarius facit fructus ſuos, ib.n.30. 212
1 Commendæ cur adinventæ, in c. Cum ad operam, num.5. de elect. 283
1 Commenda quid ſit, ib.n.6. 284
1 Commendæ noſtri temporis an ſint a jure, vel Concilio Tridentino improbatæ, ib.n.8. 284
1 Et an a Concilio Lateranenſi ſub Leone X, ib. n.14. 284
1 Commendæ perpetuæ de jure antiquo non erant cognitæ, ibid. num 9. 284
1 Tridentinum Concilium non prohibet, quin Monaſteriis, quæ ſuos habent Conventus, detur de commenda in commendam, ib. n.10. 284
1 Niſi Monaſteria hujuſmodi ſint capita ordinum, n.11. 284
1 Commendæ graviter lædunt Monaſteria tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus, ib.n.14. 284
1 Commenda non mutat ſtatum beneficii, ib.n.24. 285
1 Commenda ceſſante, beneficium vacat, eo modo, quo ante commendam vacabat, ib. n.25. 285
1 Etiamſi commenda ſit perpetua, ib.n.26. 285
Vide in ver. *Monaſterium Commendatum*.
3 COMMENDATARII Monaſteriorum S. Benedicti, vel S. Baſilii, quibus Cura animarum incumbit, an teneantur perſonaliter reſidere, & Curam per ſeipſos exercere, in c.In Eccleſiis, n.1. & ſeqq. uſque in finem, de Capell. Monach. 501
3 Commendatarius Monaſterii, cui imminet juriſdictio temporalis tantum, non tenetur ſacris initiari, nec reſidere, ibid.n.1. 501
3 Commendatarius, cui juriſdictio ſpiritualis incumbit in foro contentioſo, an arctetur ad ſacros Ordines ſuſcipiendos, & perſonaliter reſidendum, ib n.2 501
3 Commendatarius, cui incumbit Cura animarum in foro pœnitentiali, an teneatur Ordines ſacros ſuſcipere, & reſidere, ib.n.4. & ſeqq. uſque in fin. 501
3 Commendatarii hodie habentur pro veris titularibus, ib. n. 5. & 22. 501
3 Commendatarii Monaſteriorum non ſunt cogendi ſacros Ordines ſuſcipere, nec reſidere, ſi Cura animarum ſacramentalis incumbat Eccleſiæ, vel Monaſterio, non autem perſonæ Commendatarii, ib.n.6. 502
3 Commendatarius non eſt proprie Prælatus, ſed quaſi depoſitarius, ib. n.20. 502
3 Commendatarius ſubrogatus eſt in locum Abbatis titularis, etiam quoad jura perſonalia, ib. n.23. 503
1 Commendatarii olim non faciebant fructus ſuos, in c. Dudum, il 2. n.39. de elect. 271
2 Commendatarii Monaſteriorum ſi menſa ſit ſeparata a Conventuali quartam, ſi vero ſit communis tertiam fructuum partem tenentur erogare in fabricam, ſeu ornamenta Eccleſiæ, vel alimoniam pauperum, in c.Si quis ſane, n.28. de pecul. Cler. 147
2 Declaratur, ib. n.33. & ſeqq. 148
3 Commendatarii, ſeu beneficiati alimenta ſecundum decentiam ſtatus anteponenda ſunt ſuſtentationi pauperum, ib.n.29. 147
3 Commendatarii tenentur procurare Viſitatorem Apoſtolicum a quo poſſint viſitari, in c. Venerabili, n.6. de cenſib. 551
3 Commendatarius Prioratus Canonicorum Regularium, cui animarum Cura perſonarum ſecularium incumbit, an teneatur in Prioratu reſidere, & Curam animarum per ſeipſum exercere, in cap. Quod Dei timorem, n.20. & ſeqq. uſque in fin. de ſtat. Monachor. 473
3 Commendatarii Monaſteriorum an poſſint ſe immiſcere in his, quæ concernunt Regularia inſtituta, in c.Edoceri, num.4. de reſcript. 186
3 COMMEMORATIONI pro defunctis, qui legata pro Miſſas reliquerunt, quomodo ſatisfiat ex ſententia Sacr. Congregationis Concilii, in c. Cum creatura, n.19. de celebr. Miſſar. 588
1 COMMISSIO facta ab habente duplicem Dignitatem cenſetur facta nomine ejus Dignitatis, quæ facit actum valere, etiamſi illa expreſſa fuerit per dictionem, *& cætera*, in c. Ex parte, n.38. de arbitr. 704
1 In commiſſionibus cauſarum, quando in ſupplicatione non exprimitur articulus certus juris, jubetur addi clauſula, *Dummodo* non agatur de interpretatione Decretorum Concilii, in c. Quoniam, n.39. de conſtit. 134
1 Commiſſio Papæ præſumitur conformis libello, in c.Conſtitutus, n.16. de fil. Presbyter. 482
1 COMMISSARIUS Cruciatæ non eſt conſtitutus Judex ſed executor, in c. Studuiſti, n 39. de off. legat. 547
1 Commiſſarii ad teſtes examinandos an ſubdelegare poſſint, in c. Venerabili, n.9. de teſtib. 155
1 Commiſſarius tenetur non modo oſtendere literas ſuæ commiſſionis, ſed etiam illarum copiam parti dimittere, in c.Cum in jure, n.23. de offic. Deleg. 534
1 Commiſſarii, qui de Provincia ad Provinciam mittuntur, debent præſentare literas ſuæ facultatis Præſidi Provinciæ; alias poteſt eis reſiſti, ib n.40. 535
5 COMMITTERE quis non dicitur per ſe, vel alium, qui prorſus ignorat, in c. Nobis, n.77. de ſimon. 44
3 COMMODUM non debet quis conſequi ex eo, quod facit invitus, in c. Quoniam, n.39. de jurepatr. 513
3 Commode ſuſtentari, & ſine penuria, an differant, in c. Non amplius, n.25. & ſeqq. uſque ad n.20. de Inſtit. 174
3 COMMODITAS æſtimatur ſecundum conſuetudinem regionis, & utilitatem perſonæ, ib. n.16. 174
5 COMMUNE ſervitium quid ſit, in c. Præterea, n.81. Ne Præl. vic. ſuas. 69
5 Communia, & minuta ſervitia pro Epiſcopatibus, & Monaſteriis Galliæ in patria reductis ſextam partem veri valoris non excedunt, ib n.73. & 75. 74
1 Commune pluribus ut ſingulis, vel ut univerſis, quando aliquid eſſe dicatur, in c. Licet de vitanda, n.69. de elect. 237
2 Communis uſus loquendi prævalet verborum proprietati, in c.Cum veniſſent, n.67. de Judic. 27
2 Declaratur, n.68. 27
2 COMMUNICATIO privilegiorum in forma communi non comprehendit facultatem conferendi Ordines, in c. Quanto, n.27. de Conſuetud. 199
1 Communicatio quantumvis ampla, & generalis non comprehendit facultatem ordinandi, cum ſit difficillimæ conceſſionis, ib.n.28. 199
3 Communicatio privilegiorum quantumvis ampla exemptionem a decimis prædialibus non includit, in c. Nuper, n.33. de decim. 326
Vide in ver. *Privilegiorum communicatio*.
5 COMMUNICARE in die Cœnæ non jejuno ſtomacho, quamvis olim licuerit, hodie tamen eſt mortale, in c. Si conſiteri, n.3 de Accuſat. 9
5 Communicantes in Hebdomada ſancta, vel infra octavam Paſchæ ſatisfaciunt præcepto Eccleſiæ ex declaratione Eugenii IV. in c. Omnis, n.41. de pœnit. & remiſſ. 318
5 Communicare non licet in ipſa die Reſurrectionis de manu Regularium, etiam devotionis cauſa, ib.n.43. 312
5 Communicantes quolibet anni die in Inſulis Philippinis ſatisfaciunt præcepto Eccleſiæ, ib.n.47. 312
5 Epiſcopus poteſt procedere ad excommunicationem in eos, qui negligunt adimplere præceptum c. Omnis utriuſque, ac eleemoſynas pro loco applicandas injungere; ſed non expedit, ut ſibi abſolutionem reſervet, ib.n.46. 312
5 COMMUNITAS quid ſit, in c. Reſponſo, n.36. de ſentent. excommun. 360
5 Communitas non præſumitur ita tota ad malum conſentire, quin aliqui ſint diſſentientes, ib.n.81. 364
3 COMMUTATIO legati annui Fratribus Minoribus relicti an ſit nulla ex defectu intentionis eo quod Papa ignoraverit hæredes fuiſſe vocatos in eventum commutationis, in c.Nos quidem n.48. & ſeqq. uſque ad n 65. de teſtam. 263
3 Commutatio voluntatis locum non habet, ubi teſtator providit quid fieri debeat de legato, ſi in uſum deſtinatum converti nequeat, ib.n.49. 263
3 Et in quibus caſibus commutatio impugnari poſſit ex defectu intentionis, eo quod Papa ignoraverit præciſionem Teſtatoris, ib. n.50 & n. ſeqq. 263
1 Commutatio voluntatis ab inferiori, a Principe regulariter fieri non poteſt, in c. Ea parte, n.22. de conſtit. 127
1 Et quid ſi proventus hæreditatis non ſufficiant ad onera adimplenda, ib.n.23. & ſeqq. 127
1 Voluntas teſtatoris poteſt ab Epiſcopo in alium pium uſum commutari, ſi de jure, vel de facto adimpleri non poſſit, ib. num.27. 127
1 Commutandi ultimas voluntates, ſi quæ facultas Epiſcopis competebat, non eſt ſublata a Concilio Tridentino, ib.n.28. 127
Vide in ver. *Papa quoad commutationem voluntatum*.
3 COMPOSITIVUM ſupponit poſitivum, licet improprie aliquando ponatur pro poſitivo, in cap.Epiſcopalia, n.7. de Privileg. 235
2 COMPAGI ſunt caligæ Epiſcoporum, in c.Quia nos, n.4. de Auth. & uſu pallii. 325
4 COMPATERNITAS ſciente, vel ignoranter inter conjuges ſuperveniens, conjugium non diſſolvit, in c. Si vir, n.1. de cognat. ſpirit. 61
4 COMPATER, qui in actu Baptiſmi infantem non tetigit, ſed Presbytero tradidit baptizandum, vel baptizatum de manu Presbyteri ſuſcepit, an contrahat cognationem ſpiritualem, in c. Veniens, n.1. & ſeqq. uſque in fin. de cogn. ſpirit. 63

4 Compatrum duorum filii, per quorum neutrum devenutum eſt ad compaternitatem, licita invicem matrimonium contrahunt, niſi obſtet loci conſuetudo, in cap. Super eo, n.1. de cognat. ſpirit. 62
Reliqua in vet. *Cognatio ſpiritualis*.
1 Compatres fidei rudimenta ignorantes quomodo ex Concilio Mediolanenſi prohibeantur infantes de ſacro fonte ſuſcipere, in c. Firmiter, n.47. de Summ. Trinit. & fid. cathol. 8
3 COMPENSATIO delictorum non fit, ubi pœna venit fiſco applicanda, ſive ſit ſpiritualis, ſive temporalis, ſive pecuniaria, in c. Venientes, n.10. de jurejur. 173
3 COMPLETUM dicitur, licet ſuperſit aliqua pars illius, in c. Ad noſtram, n.19. de Regular. 351
3 COMPOSITIO ſuper decimis facta per Parochiam ſine beneplacito Apoſtolico, an tranſeat in ſucceſſorem, in c. Nuper, n.24. de decim. 326
3 Componere eſt pro damno dato, vel offenſa, vel injuria pecuniariter ſatisfacere, in cap. Inter alia, n.17. de immun. Eccleſiaſt. 638
3 Compoſitio ſuper jure beneficii præſumitur ſimoniaca, niſi facta fuerit auctoritate Superioris, in cap. Niſi eſſent, n.3. de Præbend. 106
3 Compoſitio amicabilis ſuper ſpiritualibus valida eſt, licet tranſactio ſtricta non valeat, ib.n.4. & n.42. 106
3 Oportet tamen, ut compoſitio capiat initium ab auctoritate Superioris, & non a pactione partium, ib.n.5. 106
3 Compoſitio ſuper juribus Eccleſiæ poteſt fieri a Rectore in præjudicium ſui ipſius, etiam ſine conſenſu Superioris, ibidem num.30. 108
3 Compoſitio ſuper re ſpirituali fieri poteſt, ſed non tranſactio, in c. Dilectus il primo, n.2. de Præben. 103
5 COMPROMISSARIUS in dubio an cenſeatur pronunciaſſe ut arbiter, an & ut arbitrator, in cap. Contigit, n.34. de arbitr. 709
1 Compromiſſarius an ſit Procurator compromittentium, in cap. cauſam, n.12. 13. & 16. de elect. 259
2 Compromiſſarius arbitrari debet, an Prælatus ſit idoneus ad officium Prælaturæ, ib.n.13. 259
1 Compromiſſarii poſſunt eſſe alii a Capitulo, dummodo ſint viri Religioſi, & Clerici, ib.n.17. 250
3 Compromiſſarii eligere poſſunt, & honeſtius eſt, ut eligant per ſcrutinium ſecretum, in c. Licet de vitanda, n.51. & 61. de elect. 235
1 Compromiſſarii a principio poſſunt eſſe incerti, certificandi tamen per eos, quibus data eſt eligendi poteſtas, ib.n.59. 236
1 Compromiſſarii non arctantur ad eligendum ſervata forma ſcrutinii, ib n.61. & 67. 236
3 Compromiſſarii licet procedant per viam ſcrutinii, non tamen arctantur ad formam, c. Quia propter, in cap. Publicato, n.45. de elect. 312
5 Compromiſſarii ſimpliciter dati non arctantur ad eligendum per ſcrutinium ſecretum, in c. Nobis, n.24. de ſimon. 40
3 Compromiſſarii non arctantur ad ſecretum, in c. Quia propter, n.86. de elect. 288
3 COMPROMITTENTES in arbitrium, vel arbitratorem, de jure Canonico poſſunt ſe juramento obſtringere ad obſervantiam arbitrii, vel arbitramenti, in cap. Non ſine, n.18. de arbitr. 695
5 Et hoc jus Canonicum ſervari debet etiam in foro civili, ibid. num.19. 603
1 Compromittentes tenentur recipere electum a compromiſſario, dummodo ſit idoneus, in c. cauſam, n.1. de elect. 259
3 COMPROMISSOR, & compromiſſarius idem eſſe non poteſt, in c. Licet de vitanda, n.45. & 58. verſ. *Neque dicas*, de elect. 235
5 COMPROMISSUM de rebus ſpiritualibus in laicum fieri non poteſt, in c. contingit, n.1. & ſeqq. de arbitr. 698
1 Etiam authoritate Epiſcopi, ib n.5. 699
3 Compromiſſum initum contra legis prohibitionem eſt irritum, quamvis lex non procedat ulterius ad irritationem actus, ib. num.2. 698
5 Compromiſſum de re ſpirituali fieri poteſt in Clericum, & laicum ſimul, ib.n.8. 699
5 Etiamſi unus ſit Clericus, & plures laici, ib.n.9. 699
5 Dummodo tamen fiat authoritate Superioris, ib.n.10. 699
3 Compromiſſum de jure, & de facto ſuper beneficio, vel jure ſpirituali fieri non poteſt etiam in Clericum, ib.n.16. 699
5 Compromiſſum factum in laicum de re ſpirituali tanquam in arbitrium arbitratorem an ſuſtineatur, ib.n.33. 700
5 Compromiſſum cur fieri non poſſit ab Eccleſia exempta in præjudicium libertatis, in c. Cum tempore, n.6. & n. ſeqq. uſque ad n.16. de arbitr. 695
3 Compromiſſum ab initio eſt voluntatis, poſt factum, neceſſitatis, ib. num.13. 635
5 Compromiſſum ſuper his, quæ alienari prohibentur, ſi fiat de facto, non valet, ib.n.28. & n. ſeqq. 696
5 Secus de jure, ib.n.30. & ſeqq. uſque in fin. 697
1 Compromiſſum non valet, per quod Eccleſia obligetur, ibidem num.29. 696
3 Compromiſſum ſuper juriſdictionem Archidiaconali, item ſuper quæſtione ſpirituali Hoſpitalis valet, etiamſi authoritas Superioris non interveniat, ib. n.32. 697
3 Compromiſſum fieri poteſt de omnibus etiam tangentibus jus alterius, ſed arbitrium non tenet in alterius præjudicium, ib. num.38. 697
3 Compromiſſum expirat morte alterius compromittentium, in c. Ex parte, n.1. de arbitr. 702
5 Etiamſi ante mortem fuerit concluſum in cauſa, & præfixus terminus ad ſententiam, ib n.15. 702
1 Compromiſſum eſt ſtricti juris, nec extenditur ad hæredes, vel alios, de quibus expreſſe non eſt cautum, ib.n.18. 702
1 Compromiſſum fieri poteſt in Judicem, ut in arbitratorem, tam ſecundum leges, quam ſecundum Canones, ib. n.21. 703
3 Sive ſit Judex ordinarius, ſive delegatus, ib.n.22. 703
5 Compromiſſum cenſetur factum, ut in arbitratorem, ſi data ſit poteſtas procedendi de jure, & de facto, & renunciatum reductioni ad arbitrium boni viri, ib.n.42. 704
3 Compromiſſum ſub nomine Dignitatis factum, an tranſeat in ſucceſſorem, ib.n.44. 705
3 Compromiſſum ſuper beneficio Eccleſiaſtico, ſeu jure ſpirituali, licite fieri poteſt, in c. Non ſine, n.9. de arbitr. 690
3 Si fiat de jure, ſecus ſi de facto, ib.n.10. 690
3 Compromiſſum de jure, & de facto alienationem includit, & habet vim tranſactionis, ib.n.11. & ſeqq. 690
1 Compromiſſum de re ſpirituali in laicum fieri non poteſt, ib. num.13. 691
3 Compromiſſum etiam juratum generaliter initum in laicum non includit cauſam ſpiritualem, ib.n.14. 691
1 Compromiſſum de jure civili prohibetur fieri cum juramento tam arbitrorum, quam partium, ib.n.21. 691
3 Compromiſſum juratum, quamvis de jure civili actionem non producat, tamen ſecus eſt de jure Canonico, ib.n.22. 691
3 Compromiſſum ſuper electione poteſt fieri in unum tantum, in c. cauſam, n.6. & 38. de elect. 259
3 Item fieri poteſt in extraneum a Collegio, ib.n.7. 259
3 Compromiſſum ſuper electione Papæ a Cardinalibus initum in unum tantum de Collegio, an valeat, ib.n.45. 262
1 Compromiſſum in aliquos initum ea forma, ut compromiſſarii teneantur eligere nominatum a majori parte Capituli, validum eſt, in c. Licet de vitanda, n.29. de elect. 233
3 Declaratur, ib.n.56. & ſeqq. & 86. 235
3 Compromiſſum initum in aliquam partem Collegii an videatur initum in perſonas incertas, ib.n.42. 234
3 Compromiſſum de incerta perſona aſſumenda non tenet, ibid. num.43. 234
Declaratur, ib.n.59. 236
3 Compromiſſum factum in aliquem ex Collegio Cardinalium hac forma, ut ille votis ſingulorum ſecreto exquiſitis eum eligat, in quem major pars Collegii conſenſerit, hodie non valet, ib.n.56. & 85. verſ. *Quantus caſus*. 235
3 Compromiſſum initum in aliquem ex Collegio hac forma, ut ille eligat eum, in quem libere, ac nulla forma ſervata major pars Collegii conſenſerit, validum eſt, ibidem num.57. & 86. 236
5 Compromiſſum fieri poteſt ſub hac forma, ut compromiſſarius eligat eum, quem poſtea elegerint aliqui de Collegio, ibid. num.58. 236
3 Compromiſſum factum a Cardinalibus directe in majorem partem Collegii, an valeat, ib.n.60. uſque ad n.72. & 87. uſque in finem. 236
3 Compromiſſum factum in quotam partem Collegii, non dicitur in perſonam incertam, ib n.62. 236
1 Compromiſſum fieri poteſt in Collegium, imo & in Concilium Generale, & poſtea ſufficit conſenſus majoris partis, ibid. num.63. 237
3 Compromiſſum factum in majorem partem Collegii, an videatur factum in ſeipſum, ib n.64. 237
3 Compromiſſum an requirat conſenſum ſingulorum, vel ſufficiat in communi, ib n.68. 237
3 Compromiſſum in aliquos ex Cardinalibus initum hac forma, ut compromiſſarii eligere debeant eum, in quem votis ſingulorum inquiſitis duæ partes Collegii conſenſerint, an fieri poſſit a duabus ex tribus partibus Cardinalium, ib n.72. & ſeqq. uſque in fin. 237
3 Compromiſſum initum hac forma, ut compromiſſarii teneantur eum eligere, in quem major pars Capituli conſenſerit, valet, & eſt expeditior forma quam habeamus, ib.n.72. 237
3 Compromiſſum a Cardinalibus initum ea forma, ut compromiſſarii votis ſingulorum per ſecretum ſcrutinium inquiſitis teneantur eum eligere, in quem duæ partes Cardinalium conſenſerint, an valeat, ib.n.78. 238
3 Et an fieri poſſit a duabus ex tribus partibus Cardin. ib.n.79. 238
3 Et quid ſi compromiſſum ſit cum forma, ut ſimpliciter vota ſingulorum exquiri debeant, ib n.80. 239
3 Compromiſſum cum forma, ut compromiſſarii teneantur eligere eum, in quem conſenſerint duæ partes Collegii votis ſingulorum per ſcrutinium apertum inquiſitis, an valeat, ib.num.81. 239
3 Et an fieri poſſit a duabus ex tribus partibus Cardin. ib. n.82. 239
5 Compromiſſum cum forma, ut compromiſſarii teneantur eligere nominatum a majori parte Collegii, requirit conſenſum omnium nemine diſſentiente, ib.n.86. 240
3 Compromiſſum directe factum in majorem partem Collegii non valet, ſi ſit cum forma, ut vota ſingulorum ex quirantur, ib. num.87. 240
1 Et hoc fieri poteſt etiam in plures de Collegio partium comparatione minorum, ib.n.89. 240
1 Vitiatur tamen, ſi vel unus diſſentiat, ib.n.90. 240
3 Compromiſſum de cauſa Eccleſiaſtica fieri poteſt in duos laicos ob adjunctionem unius Clerici, in c. cum propter, n.53. de jurepat. 533
1 Opinio Lapi, quod in compromiſſo limitato ſufficiat conſenſus majoris partis Capituli, declaratur, in c. Licet de vitanda, n.83. de elect. 239

Vide

Vide in verſ. *Judex quoad compromiſſum.*
Et in ver. *Arbiter, Arbitrator*
3 Compromiſſum ubi agitur de crimine criminaliter, non poteſt fieri in privatum, in c. Veniens, n. 5. de jurejur. 172
3 Secus ubi de crimine agitur civiliter, ib. n. 6. 172
3 Compromiſſum ſuper ſatisfactione injuriarum fieri poteſt non ſolum in extraneum, ſed etiam in ipſum offenſum tanquam amicabilem compoſitorem, ib. n. 7. 172
3 Secus tanquam in arbitrum, ib. n. 8. 172
Vide in ver. *Injuria.*
2 Compromiſſi verba quantumcunque lata relata ad arbitrium tertii, profeſſoatur ſub quadam confidentia legalitatis, & bonitatis ejus, in quem compromittitur, ib. n. 52. 173
3 Compromiſſum ſuper electione an poſſit fieri in laicum, in cap. cauſam, n. 10 & n. ſeqq. uſque ad n. 18 de elect. 259
3 COMPROMITTI poteſt in laicum de rebus Eccleſiæ non ſpiritualibus, ſed mere civilibus, in cap. contingit, num. 12 de arbitr. 699
3 Nec requiritur conſenſus judicis Eccleſiaſtici, ib. n. 13. 699
3 Compromitti non poteſt de liberali cauſa, in c. Cum tempore, n. 8. de arbitr. 695
3 Compromittere poteſt Clericus in ſui præjudicium, non autem in præjudicium Eccleſiæ, ib. n. 20. 26. & 29. 696
3 Declaratur, n. 38. 697
3 Compromitti poteſt de rebus temporalibus Eccleſiæ etiam in mulierem habentem juriſdictionem de jure, vel de conſuetudine, ib. n. 30. 697
3 Etiam ſine authoritate Epiſcopi, ib. n. 31. 697
3 Compromitti poteſt ſuper beneficio, dummodo arbiter ex vi compromiſſi beneficium adjudicare non poſſit titulum non habenti, ib. n. 33. 697
3 Compromitti poteſt ſuper electione, & matrimonio ſpirituali, in cap. Ex parte, n. 3. de arbitr. 702
3 Secus ſuper matrimonio carnali, ib. n. 4. 702
3 Compromitti non poteſt de libertate hominis, ſecus de libertate Eccleſiæ in præjudicium compromittentium, ib. n. 6. 702
3 Compromitti non poſſunt de facto, quæ alienari prohibentur de jure, in c. Non ſine, n. 12. de arbitr. 690
2 Compromitti poteſt de juribus Eccleſiæ in Clericos ipſius, in c. cum olim, n. 3. de præſcript. 178
3 Compromittere poteſt Clericus in laicum de bonis patrimonialibus, non autem de bonis Eccleſiaſticis, in c. Epiſcopus, n. 28. de Præben. 73
5 CONCEDIMUS, ſeu INDULGEMUS, hæc verba relata ad id, quod erat conceſſum de jure communi, nil novum concedunt, ſed jam conceſſum oſtendunt, in cap. Tuarum, num. 22. de privileg. 247
5 CONCESSA omnia videntur, quæ non inveniuntur prohibita, in c. Porrectibus, n. 8. de privileg. 242
Declaratur, ib. n. 14. 242
3 CONCESSIONE aliqua utens, ejus qualitates reſpuere non debet, in c. De eo, n. 33. de tempor. ordin. 357
3 Conceſſio indeterminata intelligitur juxta formam petitionis, in c. Innovamus, n. 6. de Treug. & Pace. 637
Concilium, commune.
3 Concilium unde dictum, in c. Ex parte, nu. 10. de capell. Monachor. 505
3 Conciliorum inſtitutum eſt non ſolum hæreticos confutare, ſed etiam catholicos orthodoxam fidem docere, in c. Cum contingat, n. 74. & ſeqq. de ætat. & qualit. 423
3 Concilium primum, ubi quando, & cur ab Apoſtolis celebratum, in c. Antigonus, n. 39. de Pactis. 642
2 Concilium tertium Apoſtolorum fuit plenaria Conciliorum forma poſtmodum a Summis Pontificibus obſervata, ib., & numer. 40. 642
3 Concilium œcumenicum quod dicatur, in c. Firmiter, num. 8. de Summ. Trinit. & fid. Cathol. 3
2 Concilia œcumenica quæ, & quot in Eccleſia fuerint hactenus celebrata, ib. n. 9. 3
3 Conſtitutiones in Concilio generali an edendæ ſint nomine Papæ, an nomine Concilii, in c. Antigonus, num. 35. uſque in fin. de pactis. 642
3 Conſtitutiones in Conciliis generalibus, præſente Papa, variis nominibus reperiuntur conceptæ, ib. n. 34. 642
3 Conſtitutiones, quæ fiunt a Papa de conſilio Concilii, denominari debent a Papa, & illius nomine promulgari, ibidem n. 35. 642
3 Idem ſi de conſenſu Concilii contra diſtinctionem Abbatis, vel de conſilio, & conſenſu ſimul, ib. n. 36. 642
3 Conſtitutiones in Concilio edendæ ſunt nomine Papæ, ſi materia legis originatur a Papa, & nomine Concilii, ſi materia originatur a Concilio, ib. n. 37. 642
3 Contrarium, ib. n. ſeqq. uſque in finem. 642
3 Declaratur, ib. n. 41. 643
3 Concilia ſunt cœtus Epiſcoporum, & Sacerdotum, & fiunt propter Eccleſiaſticas cauſas, in c. Et ſi membra, n. 25. de his, quæ fiunt a Prælat. ſine conſ. capituli. 218
Vide in verb. *Tridentinum Concilium, Congregatio, Declarationes.*
Reges in Concilio.
Vide in verb. *Synodo Provinciali qui debeant intereſſe.*
3 Concilii Epheſini II. diffinitiones Leo Papa tanquam hæreticas damnavit, in c. Majores, n. 30. de Baptiſm. 597
3 Concilia nationalia, quibus Summi Pontifices, vel eorum Legati præfuerunt, an & quomodo univerſalia, ſeu generalia nuncupari poſſint, in cap. Firmiter, n. 7. de Summ. Trinit. & fid. cathol. 3
Fagnani Repertor.
3 Concilium Florentinum, & Tridentinum expenduntur pro ſententia Theologorum, in cap. Requiſiſti, n. 10. de Ordin. ab Epiſcop. 374
3 Concilium Carthaginenſe IV. expenditur pro ſententia Canoniſtarum, ib. n. 43. 380
3 Patres in Concilio exiſtentes non poſſunt aliquid ſtatuere ſine auctoritate Papæ, in c. Antigonus, n. 55. de Pactis. 643
Concilii generalis authoritas.
1 Conciliorum diffinitionibus obtrudere non licet defectum cauſæ, in c. Cum contingat, n. 73. de ætat. & qualit. 423
2 Concilia non reſtringunt Papam, ſed conſtringuntur ab ipſo, in c. Significaſti, n. 10. & ſeqq. de elect. 253
3 Concilia omnia per Romanæ Eccleſiæ authoritatem facta ſunt, & robur acceperunt, ib. n. 15. 224
3 Concilium non dicitur, ſed conciliabulum, ſeu conventicula, quod ſine authoritate Summi Pontificis celebratur, ibidem num. 16. 214
3 Concilium legitime congregatum, poſt diſſolutionem remanet acephalum, & ſchiſmaticum, ib. n. 17. 224
3 Concilia non dederunt primatum Romanæ Eccleſiæ, ſed datum immediate a Domino explicarunt, ib. n. 21. 224
3 Concilia generalia quomodo Romani Pontificis ſuperioritatem agnoverint, ib. n. 51. & ſeqq. 227
3 Statuta Papæ a Concilio non confirmantur, ſed ſtatuta Concilii confirmantur a Papa tanquam Superiore, ib. n. 54. 227
3 Concilium eſt Judex in ſchiſmate, cum duo, vel plures contendunt de Pontificatu, ib. n. 64. & ſeqq. 228
3 Concilium cognoſcit, quando electio Papæ non fuit canonica, ib. n. 65. 228
3 Item in caſu hæreſis formalis, non autem alterius criminis etiam notorii, & ſcandaloſi, ib. n. 66. 228
3 Concilia omnia œcumenica obſervari debent ſicut Evangelia, in c. Nimis, n. 14. de filiis Presbyter. 477
3 Decreta in Conciliis, quibus Summi Pontifices non præſunt, aut concipiuntur imperative, ſeu impersonaliter, aut nomine Concilii, in c. Antigonus, n. 32. de Pactis. 643
3 Decreta in Concilio, cui Papa præſidet, ita demum edenda ſunt nomine Concilii, ſi Papa in hoc conſentiat; alias ſecus, ib. n. 41. & ſeqq. uſque in fin. 643
3 Concilia omnia univerſalia congregantur, & authoritatem accipiunt a Romano Pontifice, ib. n. 44. 643
3 Concilia generalia, & eorum canones a Romano Pontifice confirmantur, alias nullum habent robur, ib. n. 47. 643
3 Concilia generalia ſervanda ſunt ſicut quatuor Evangelia, in c. Si quis, n. 40 de Regular. 336
3 Concilia omnia œcumenica manant ex eodem fonte Apoſtolicæ poteſtatis, ſine qua non habent firmamentum, in c. Nonnulli, n. 44. de reſcript. 178
3 Conciliaria decreta ita ſunt interpretanda, ut non ſint inania, & eluſoria, ib. n. 46. 178
3 Conciliorum diffinitionibus firmiter adhærendum, in c. Cum venerint, n. 79 de ſacr. Unct. 451
1 Conciliorum generalium præſtantia quibus ex cauſis ſit deſumenda, in c. Firmiter, n. 2. de Summ. Trinit. & fid. cathol. 2
1 Conciliorum quatuor univerſalium dignitas, ib. n. 5. 3
3 Concilia omnia univerſalia, ſolius Romanæ Eccleſiæ authoritate fiunt, & roborantur, ib n. 10. 3
3 Concilii ſtatuta concernentia jus poſitivum poſſunt per Papam tolli, & abrogari etiam ſine Concilio, in c. Majores, n. 8. de Baptiſm. 596
3 Concilii, & Papæ poteſtas eſt major, quam ſolius Papæ, extenſive, non autem intenſive, ib. n. 10. & 17. 596
3 Concilium non eſt Eccleſia univerſalis, niſi repræſentative, ib. num. 23. 596
3 Concilii judicium in quæſtionibus fidei, an & in quibus caſibus ſit infallibile, ib. n. 24. & ſeqq. uſque ad n. 37. 597
3 Quid ſi Concilium ſit congregatum ſine authoritate Papæ, ibid. num 25. 597
3 Et quid ſi authoritate Papæ ſit congregatum, & Papa ibi ſit præſens, ib. n. 26. & 36. 697
3 Et quid ſi Papa ſit abſens, ib. n. 27. & 36. 597
3 Concilium ſine authoritate Papæ congregatum eſt acephalum, ſchiſmatica conventicula, & ſynagoga Satanæ, ib n. 25. 597
3 Concilii diffinitiones, cui Papa præſidet, ſunt infallibiles, ib. num. 26. & 36. 597
3 Alias ſecus, niſi poſt confirmationem Apoſtolicam, ibid. num. 28. & 36. 597
3 Vel niſi Papa committat Concilio, ut talem articulum ſic diffiniat, ib. n. 36. 597
3 Concilium legitime congregatum habet poteſtatem ſtatuendi pleno jure, ſed ejus determinationes non ſunt infallibiles, niſi in tribus caſibus, ib. n. 27. & 36. 597
3 Concilium etiam legitime congregatum errare poteſt, prout aliquando erravit, ib. n. 28. 597
3 Concilii Epheſini II. diffinitiones Leo Papa tanquam hæreticas damnavit, ib. n. 30. 597
3 Conciliorum decreta Romani Pontifices olim confirmabant congregata Synodo Prælatorum ſub Patriarchatu Romano, & prævia diligenti examinatione, ib. n. 31. & 36. 597
3 Concilii diffinitiones poſt impartitam illi authoritatem a Papa cenſentur Papales, non tamen infallibiles, niſi in caſibus, ut num. 36. ib. n. 32. 597
Vide in ver. *Papa quoad Concilium.*
Et in ver. *Papa quoad fidei articulos.*
3 Conſtitutio edita a Papa in Concilio non impedit, quin ſucceſſor poſſit contra eam privilegium, vel diſpenſationem concedere, in c. Nuper, n. 26. de decimis. 326

Concilii derogatio.

3 Concilia generalia habent tacite clauſulam annullativam eorum, quæ in contrarium fiunt, in c. Ex parte, n. 8. & 26 de Capell. Monach. 505

3 Concilio generali in contrariis reſcriptis, & privilegiis cur debeat ſpecialiter derogari, ib. n. 9. 505

1 Concilia generalia habent clauſulam derogatoriam ad ſequentes contrarias diſpoſitiones, in c. Quanto, n. 42. de conſuet. & in c. Nimis, n. 19. de fil. Presbyt. 477

3 Concilio generali debet expreſse, & ſpecialiter derogari, nec ſufficit generalis derogatio, in c. Nonnulli, n. 21. de reſcript. 167

3 Contrarium, ib. n. 37. verſ. *Nec eſt omittendum.* 170

1 Declaratur, ib. n. 28 & ſeqq. 168

1 Conciliaria decreta non includuntur in derogationibus Generalibus, ſi derogationes hujuſmodi ponantur in literis gratiæ, & reſcriptis contra jus, ib n. 28. 168

1 Concilia generalia habent clauſulam derogatoriam ad ſequentia reſcripta contraria, non autem ad ſequentes conſtitutiones, etiamſi ſint ſolius Papæ, ib. n. 30. 169

1 Concilii generalis poſterius Decretum tollit primum contrarium, quamvis generali Concilio expreſse non deroget, aut de illo mentionem non faciat, ib n. 31. & ſeqq & n. 35. uſque ad n. 38. & 42. uſque ad n. 49. 169

1 Reſcriptum contra generale Concilium non valet, niſi Concilio fuerit ſpecialiter derogatum, ib. n. 32. 169

1 Literæ Apoſtolicæ, in quibus generali Concilio non derogatur ſunt invalidæ, non ex defectu poteſtatis Papæ, qui eſt ſupra Concilium, ſed ex defectu voluntatis, ib. n. 34. 169

1 Conſtitutiones Conciliares ſi invicem ſunt contrariæ, quænam ex illis ſervari debeat, ib. n. 37. 170

2 Concilia generalia habent clauſulam derogatoriam ad ſequentes diſpoſitiones contrarias, in cap. Si quis, num. 66. de foro compet. 41

2 Et quid in Concilio Tridentino, ib. n. 67. 41

3 Conſtitutio edita a Papa in Concilio, an dicatur Conciliaris quoad hoc, ut contraria reſcripta, vel privilegia non valeant, niſi Concilio fuerit derogatum, in c. Ex parte, n. 1. & ſeqq. uſque in fin. de Capell. Monachor. 504

3 Conſtitutionibus Papæ, vel Decretalibus Epiſtolis in privilegiis non eſt opus ullatenus derogare, & in reſcriptis ſufficit derogatio generalis, ib. n 2. 505

3 Declaratur, ib. n. 21. 506

3 Conſtitutiones editæ a Papa in Concilio appellantur ſimpliciter Conſtitutiones Papæ, ib. n. 5 505

3 Contrarium, ib. n. 1. 504

3 Declaratur, ib. n. 21. 506

3 Conſtitutionibus Conciliaribus debet ſpecialiter derogari in contrariis privilegiis, & literis gratiæ, ib n. 14 & 27. 505

3 Conſtitutiones editæ a Papa, & Concilio ſimul, ſunt majoris authoritatis, quam Conſtitutiones ſolius Concilii, ib. numer. 17. 506

3 Conſtitutio edita a Papa ſacro approbante Concilio dicitur Conciliaris, ib. n. 20. 506

3 Contradicente Concilio valet, ſed non eſt Conciliaris, nec eget ſpeciali derogatione in contrariis reſcriptis, & privilegiis, ib. n 25. 507

1 Conſtitutiones Conciliares ſi invicem ſint contrariæ, quænam ex illis ſervari debeant, in c Nonnulli, n. 37. de reſcript 170

3 Conſtitutio, c. Nuper ad effectum, ut requiratur derogatio, eſt Conciliaris, in c Nuper, n. 30 de decimis. 326

5 Conſtitutio poſterior tollit priorem Conciliarem etiam ſine ſpeciali derogatione, in cap. Quod a Prædeceſſore, numer. 71. de ſchiſmat. 108

1 Privilegium Papæ contra Concilium abſque derogatione non valet, in c. Quanto, n. 48 de conſuetud. 201

Concilium Provinciale.

Vide in ver. *Synodus Provincialis.*

1 CONCORDATIS Germaniæ non obſtant reſervationes non inſertæ in corpore juris, in c. Nullus, n. 11. de elect. 218

1 Concordata non obſtant, quin valeat nominatio Regis de perſona ſeculari ad Abbatiam Regularem, in c. Cum in magiſtrum, n. 52. de elect. 302

2 CONCORDITER fieri non dicitur, niſi vel unus contradicat, in c. Cum Eccleſia, n. 8 de cauſ. poſſeſſ. & propriet. 110

1 CONCORDIA plena non dicitur, niſi omnes conſentiant, nemine diſcrepante, in c. Licet de vitanda, n. 2. de elect. 252

1 Concordiæ per Papam confirmatæ ex certa ſcientia, & cum cauſæ cognitione, non ſunt ſublatæ a Concilio, c. 4 ſeſſ. 6. & c. 6. ſeſſ. 25. in c. Veniens, n. 6. & 10. de tranſact. 667

1 Secus in pacto gratuito, ib n. 7. 667

1 Concordia ex quibus diverſificetur a pacto gratuito, ſeu privilegio, ib. n. 11. 667

1 Concordia in latiori ſignificatione accipitur, prout contradiſtinguitur a diſcordia, ib. n. 17. 668

2 Concordiæ a Sede Apoſtolica confirmatæ, non ſunt ſublatæ a Concilio Tridentino c. 6 ſeſſ. 25 in c. Si quis, n. 24. & 34. de confirm. util. vel inutil. 297

2 An hoc procedat in confirmationibus tantum ex certa ſcientia, an vero etiam in confirmationibus in forma communi, ibidem n. 25. & ſeqq. uſque in fin. 307

2 Concordiæ ut ſint reales, & obligent ſucceſſores, debent eſſe confirmatæ ex certa ſcientia, alias ſunt perſonales, ibidem num. 38. 308

5 Concordiæ a Sede Apoſtolica confirmatæ in forma communi, intelligitur derogatum a Concilio Tridentino, etiamſi cum ea concurrat immemorabilis conſuetudo, ib. n. 37. 108

5 CONCUBINARII, & adulteri, quibus pœnis ab Epiſcopo ſint puniendi, in c. Pervenit, n 36. de adulter. 152

1 Concubinarii tam ſoluti, quam uxorati, ſi ter admoniti concubinas non ejecerint, excommunicari poſſunt, ex Concilio Tridentino, in c. Perniciosum, n. 18. de offic. Ordinar. 551

1 Etiamſi cum diverſis concubinis ſucceſſivo tempore fuerint deprehenſi, ib. n. 19. 551

1 Monitio trina contra adulteros, & concubinarios non eſt neceſſaria, niſi quando ad excommunicationem proceditur, & puniri poſſunt aliis pœnis, etiam non expectato anno poſt excommunicationem, ib. n. 20 & 22. 551

1 Concubinarii in prima, ſecunda, & tertia monitione puniri poſſunt pœna pecuniaria, piis locis, vel apparitoribus applicanda, ib. n. 21. 551

1 Pœnæ a jure communi, vel ſtatutis ſynodalibus contra concubinarios inflictæ, non ſunt ſublatæ a Concilio Tridentino, ib. n. 22 551

1 Pœna ejectionis extra oppidum contra mulieres adulteras, & concubinas non habet locum in viris, ib n. 23. 551

1 Concubina Clerici an ipſius Clerici forum ſortiatur, in c. Nullus, n. 25 & ſeqq. uſque ad n. 33. de foro compet. 47

1 Concubina Clerici dicitur committere ſacrilegium, ibidem numer. 26 46

1 Concubinarius ex cujuſdam Theologi ſententia non tenetur concubinam e domo expellere, ſed tantum; polliceri ſe cum ipſa non peccaturum, quando ex dimiſſa turpiter vitam duceret, in c. Nemo itaris, n. 324 de conſtit. 69

Vide in ver. *Clericus quoad delicta, & pœnas.*

1 In CONCURSU Parochialis præferri debet is, cujus mores probati ſunt, doctiori, cujus vita ignoratur, & multo magis ſi prava ſit, in c. Eam te, n. 18. de ætat. & qualit. 404

1 Judex appellationis ex Bulla S. Pii V non poſſit vocare prælectum ad novum examen, antequam rejectus doceat per alia documenta de irrationabili judicio Epiſcopi, ib. n. 29 & ſeqq. uſque in finem. 405

1 Concurſus plures in Urbe habiti ex Decreto S. Congreg. conc. inter appellantem, & prælectum, ib n 37. 407

1 Concurſus novus ex ſtylo Congreg. Concilii in Urbe inſtituitur, ubi appellans de irrationabili judicio dederit fumum, ibidem num. 39. 407

1 Concurrentium qualitates ſunt invicem conferendæ, ut liqueat uter eorum ſit magis idoneus, ib. n. 42. 407

1 Epiſcopi affectus inordinatus in prælectiones minus idonei, ex quibus eliciatur, ib. n. 48. 408

1 Concurſus non requiritur in Parochiali juriſpatronatus mixti laicorum, & Eccleſiaſticorum, in cap. Quoniam, n. 38. de conſtit. 137

1 Concurſus an requiratur in Dignitatibus, & Manſionariis, ſeu Hebdomadariis Curam animarum habentibus in Cathedralibus, vel Collegiatis Eccleſiis, in c. Cum ſit ars, n. 19. & ſeqq. uſque ad n. 28. de ætat. & qual. 436

1 Concurſus an requiratur in Parochialibus non Collegiatis, ubi Cura animarum per plures exercetur, aut in Parochialibus habentibus nomen Dignitatis, ib. n. 24. & 27. 437

1 Item an requiratur in Prioratu commendari ſolito, qui eſt dignitas habitu, & non actu, cuive Cura imminet animarum, ib. n. 28. & ſeqq. uſque ad n. 41. 437

1 Concurſus non requiritur in beneficiis regularibus Curatis, etiam Clericis ſecularibus commendari ſolitis, ib. n. 27. & ſeqq. uſque ad n. 41. 438

1 Concurſus habitus infra terminum decem dierum non eſt nullus, ſi nemo poſt examen comparuit, qui ſe læſum prætendat, ib. n. 48. 439

1 Idem ſi aliqui fuerint examinati infra decem dies, alii vero poſt, itaut nullus ex concurrentibus remanſerit non examinatus, n. 49. 439

3 Deciſio Sac. Congreg. Conc. quod in Parochialibus patronatus laicorum non requiratur forma examinis per concurſum, an habeat locum, quando plures a patrono laico ſunt præſentati, in c. Cum autem, n. 31. & ſeqq uſque in fin de jurepatr. 525

3 Concurſus an requiratur in Parochialibus patronatus laicorum, quarum collatio ob lapſum tempus ad præſentandum præfixum ad Epiſcopum eſt libere devoluta, in c. Cum propter, n. 7. & ſeqq. uſque ad n 13. de jurepatr. 529

3 Concurſus non requiritur in Parochialibus ad Sedem Apoſtolicam devolutis ob lapſum temporis Epiſcopo ad providendum præfixi, ib. n. 8. 530

3 Concurſus fieri debet inter plures ab eodem patrono laico ad Parochialem vacantem cumulative præſentatos, ib. n. 10. 530

3 Concurſus a Concilio Tridentino præſcriptus in Parochialibus Juriſpatronatus Eccleſiaſtici, an ſit etiam obſervandus in Parochialibus patronatus partim Eccleſiaſtici, & partim laicalis, ib. n. 21. & ſeqq. uſque ad n. 39. 535

3 Et quid in Parochialibus Juriſpatronatus, quod origine erat totum laicale, ſed pro duabus tertiis partibus ex donatione laicorum effectum poſtea fuit Eccleſiaſticum, ib. nu. 39. & ſeqq. uſque ad n 74. & n. 80. 535

3 Concurſus an præjudicialis patronis, quorum libertas in præſentando reſtringitur, ib. n. 34. & 37. 535

3 Concurſus non requiritur in Parochiali Juriſpatronatus pro una parte laicalis, & pro duabus Eccleſiaſtici, ib. n 80. 534

1 Concurſus habitus coram Examinatoribus non Magiſtris, ſeu Doctoribus, aut Licentiatis in Theologia, vel Jure Canonico, non eſt nullus, in c. Inter ceteras, n. 54. de reſcript. 151

1 Concurſus non requiritur in Beneficiis Regularibus Curatis, & quæ Regularibus in titulum conferri conſueverunt, ſed ſufficit, ut Regularis præficiendus ſit ab Ordinario examinatus, atque proba-

Digitized by Google

probatus, in c. Cum ad noſtram, n. 22. de elect. 285
a Concurſus non requiritur in Parochialibus patronatus laicorum, & Vicariis perpetuis, ib. n. 28. 285
5 Concurſus requiritur in Parochialibus etiam litigioſis, in c. Sicut unire, n. 63. de exceſſ. Prælat. 213
3 Electo detrectante novum examen ſubire intra præfixum terminum, jubetur appellans coram Urbis Vicario examinari, in c. Eam te, n. 38. de ætat. & qualit. 407
Vide in vec. *Appellatio a mala Epiſcopi electione*.
Et in ver. *Parochialis Juriſpatronatus*.
3 Concurſus fieri debet ab Epiſcopo, licet collatio Parochialis ad alium ſpectet, in c. Illa, n. 33. Ne ſede vacante. 209
3 Capitulum habens jus conferendi Parochialem, non poteſt edicta proponere pro concurrentibus, ſed hoc jus pertinet ad Epiſcopum, ib. n. 36. 209
Concurſus Sede vacante.
Vide in ver. *Vicarius Capituli Sede vacante*.
Vicarius Apoſtolicus quoad concurſum.
Vide in ver. *Vicarius Apoſtolicus*.
3 Examen per concurſum requiritur in qualibet vacatione, nec ſufficit, ut quis fuerit alias in concurſu approbatus, in d. c. Illa, n. 21. Ne Sede vacante. 208
3 Electio magis idonei, & collatio ſunt diverſa, & ex una ad aliam non infertur, ib. n. 32. 209
8 Collatio Parochialis eſt debita magis idoneo prælecto in concurſu, in c. Ex frequentibus, n. 7. de inſtit. 180
5 Parochialis Eccleſiæ ex juſtitia eſt debita digniori inter probatos in concurſu ab Examinatoribus Synodalibus, in c. Mandato, n. 17. & n. 26. & ſeqq. de ſimon. 62
5 Et poſtpoſitus poteſt appellare ab irrationabili judicio Epiſcopi, ex Bulla S. Pii V. ib. n. 18. & 27. 62
5 Parochialem impetrans in concurſo, tacendo ſuam inhabilitatem occultam, peccat contra juſtitiam, & ad reſtitutionem tenetur, ib. n. 22. & n. ſeqq. uſque ad n. 35. 63
5 Impediens, ne beneficium detur digniori in concurſo, reſtituere tenetur, ib. n. 29. 62
Vide in vec. *Examinatores*.
Et in ver. *Epiſcopus quoad Parochialium collationem*.
5 Parochiales Eccleſiæ in pluribus caſibus hic relatis conferuntur ſine forma examinis per concurſum, ib. n. 52. 64
5 Revalidatio beneficii in concurſu obtenti eſt ex ſui natura præjudicialis, ib. n. 62. 65
1 Concurſus, in quo una cum tribus Examinatoribus Synodalibus, alii quoque non Synodales fuerunt adhibiti, non valet, in c. Maſſana, n. 28. de elect. 305
3 Concurſus non requiritur in Parochiali Eccleſia, quam Epiſcopus confert jure devoluto ob lapſum temporis Patrono laico ad præſentandum præfixi, in c. Quoniam, num. 62. de Jurepatron. 514
3 CONCUSSIONIS crimen punitur in quadruplum, in c. Procurationis, n. 25. de cenſib. 548
4 CONDEMNATIO in beneficialibus ex ſtylo Rotæ non fit, niſi cum fructibus perceptis, & ſub fructibus ſemper comprehenduntur diſtributiones quotidianæ, in cap. Gravis, num. 86 de Reſtitut. ſpoliat. 119
5 CONDEMNATUS in pœnam, quæ aufert libertatem, perdit teſtamenti factionem, ſed non ea, quæ ſibi competunt ratione publici Officii, in cap. Qualiter, & quando, il ſecondo, n. 92. de Accuſat. 21
2 CONDICTIO ſine cauſa datur ex æquitate contra eum, qui factus eſt locupletior, non modo ex re mea, ſed etiam ex re mihi debita, in c. Gravis, n. 58. de reſtit. ſpoliat. 117
3 CONDITIO ſi puella non nupſerit alicui ex certo genere perſonarum, non eſt contra libertatem matrimonii, ſi alii ſuperſint, quibus poſſit nubere, in cap. Cum dilectus, n. 41. de conſuet. 206
1 Conditio formam ſubſtantialem inducit, in cap. Cauſam, n. 25. de elect. 260
4 Conditio, quæ non poteſt impleri de jure, ſufficit ut impleatur de facto, in cap. Literas quas, num. 11. de matrim. contract. contra interd. Eccl. 76
3 Conditio ſatis eſt, ut per momentum temporis impleatur, licet implementum non duret, in cap. Epiſcopus, nu. 54. de præbend. 74
3 Niſi non duret facto illius, qui conditionem implevit, ibidem num. 61. 74
3 Aut niſi aliter conſtet de mente diſponentis, n. 64. 75
3 Conditionem non ſufficit ſemel extitiſſe, ubi ſequitur effectus juris, ib. n. 65. 75
3 Modus, vel conditio impoſſibilis, ſi ad nullum honeſtum finem adjiciatur legato, impleri non debet; ſi vero ad honeſtum finem, fit converſio in alium uſum, in cap. Nos quidem, n. 24. de Teſtam. 261
3 Conditio impoſſibilis in ultimis voluntatibus habetur pro non ſcripta, ſi contineat aliquid turpe; ſecus ſi nihil turpe, quia impleri debet de facto, ſi non poteſt de jure, ibidem num. 27. 261
3 Conditio adjecta legato facto Religioſo, ne Superior poſſit ſe de illo intromittere, alias ſit ademptum, tanquam turpis habetur pro non adjecta, ib. n. 39. & ſeqq. 262
3 Conditio per indirectum habilitans Fratres Minores ad redditus annuos eſt turpis, ib. n. 45. 262
3 Conditio habetur pro non adimpleta, quando implementum non durat facto illius, qui tenetur adimplere, in cap. Porrectum, n. 55. de Regular. 376
4 Conditio nihil ponit in eſſe, etiam ſi ſit tacita, & a jure ſubintellecta, in cap. Treugas, n. 47. de Treug. & Pac. 634
4 Conditiones, quæ matrimonii ſubſtantiæ, ſeu illius bonis adverſantur, vitiant matrimonium, in c. Si conditiones, n. 1. & ſeqq. de condit. appoſ. 41
4 Conditio contra matrimonii ſubſtantiam illud non vitiat, ſi alter conjux oppoſitioni conditionis contradicat, ib. n. 3. 42
4 Et idem ſi taceat, quia cenſetur contradicere, & cur, ibidem num. 4. 42
4 Cautela pro mulieribus contra viros, qui in matrimonio apponunt conditiones contra illius ſubſtantiam, ib. n. 5. 42
4 Conditio contra naturam matrimonii vitiat illud, etiamſi ſit reſolutiva, ib. n. 6. & n. ſeqq. 42
4 Conditio, ut liceat viro aliam ducere, ſi uxor adulterium commiſerit, an vitiet matrimonium, ib. n. 7. 42
4 Conditio turpis, vel impoſſibilis, quæ matrimonii ſubſtantiæ, ſeu illius bonis adverſatur, habetur pro non adjecta, nec matrimonium vitiat, ſed vitiatur, ib. n. 9. 42
4 Idem in ultimis voluntatibus, ib. n. 10. 42
4 Secus in contractibus, qui vitiantur ex conditione turpi, aut impoſſibili, ib. n. 11. 42
4 Conditiones impoſſibiles de jure, vel de facto, aut natura, æquiparantur, ib. n. 12. 42
4 Conditio, contraho tecum ſi es legitima, an vitiet matrimonium, ſi poſtea apparuerit mulierem illegitimam eſſe, ibidem num. 13. 42
4 Conditio de præterito, vel de præſenti, non ſuſpendit actum, ib. n. 16. 43
4 Conditio, ſi es legitima, poſſibilis, & honeſta eſt, ib. n. 19. 43
4 Conditiones ex ſui natura impoſſibiles rejiciuntur a matrimonio, non autem impoſſibiles ex accidenti, ib. n. 20. 43
4 Conditio de futuro non reddit actum nullum ab initio, ſed ſuſpendit; ſecus ſi conditio ſit de præſenti, vel de præterito, ib. n. 23. 43
4 Conditionis turpis defectus in contractu matrimonii appoſitæ non vitiat matrimonium, ſed vitiatur, in c. Quicunque, n. 1. de condit. appoſ. 39
4 Conditio reſolutiva an vitiet matrimonium, vel potius vitietur, ib. n. 2. 39
4 Conditio, an & quando matrimonium ſuſpendat, aut vitiet, remiſſive, ib. n. 3. 40
5 Conditio impoſſibilis natura vitiat ſtipulationem, in c. Falſidicus, n. 100 de crim. falſ. 174
5 Conditione purificata perinde eſt, ac ſi diſpoſitio a principio fuiſſet pura, in c. Mandato, n. 70. de ſimon. 66
3 Conditionalis gratia ſuperveniente impedimento ante implementum conditionis expirat, in cap. Dilectus, il ſecondo, n. 7 de præbend. 114
3 Conditionis adimpletæ dies non retrotrahitur ad tempus diſpoſitionis, quando ante impletam conditionem ſupervenit impedimentum, ib. n. 8. 114
3 Diſpoſitio facta ſub duplici conditione evaneſcit, niſi utraque conditio adimpleatur, in c. Prudentes, n. 14. de donat. 244
3 Verba, quæ reperientur, ſive quæ reperirentur tempore obitus, faciunt legatum conditionale, ib. n. 13. 244
1 Conditio, quæ non adverſatur ſubſtantiæ Religionis, ſi ſit licita, tenet; ſi illicita, vitiatur, ſed non vitiat profeſſionem, in c. Cum in Eccleſiis, n. 7. de major. & obedien. 616
1 Conditio reſervationis proprii, licet adverſetur ſubſtantiæ Religionis, tamen ex communi opinione vitiatur, & non vitiat ingreſſum, ib. n. 9. 616
1 Conditio reſolutiva, alias honeſta, an vitiet matrimonium carnale, ib. n. 10. & 14. 616
3 CONDUCERE aliquem pretio pro aliquo ſeculari quæſtu, an & quando Clericis, vel Monachis liceat, in c. Multa, n. 3. Ne cler. vel Monach. 653
3 Conducere res ſecularium Clericis non licet, niſi cogente neceſſitate, ib. n. 6. 29. & 43. 653
3 CONDUCTORI laico ſi Clericus ſuccedat jure hæreditario, poteſt in conductione remanere uſque ad præfinitum tempus locationis, ib. n. 8. 653
3 Conductor ad modicum tempus nullum dominium habet, nec poſſeſſionem, ſed nudam detentionem, in cap. Ex literis, n. 14 de jurepatr. 516
3 Conductio ad non modicum tempus, dicitur quando excedit decennium, vel eſt ad decennium, in cap. Nulli, n. 43. de rebus Eccleſ. non alien. 225
Vide in vec. *Locatio*.
3 Conferre habens de conſilio alterius, illo in remotis agente, poteſt ſolus conferre, in cap. Poſtulaſti, n. 9. de conceſſ. Præbend. 201
3 Secus ſi collatio ſit ſimultanea, vel fieri debeat de conſenſu alterius, ib. n. 10. 201
1 Conferre aliud eſt, aliud conferenti conſentire, in c. Cum Eccleſia Vulterana, n. 5. de elect. 279
1 Conferre habens de Capituli conſenſu, habere debet conſenſum ſaltem majoris partis, alias nulla eſt collatio, ibidem numer. 9. 280
3 CONFERATUR verbum, qualiter ſit accipiendum, in c. Cum jamdudum, n. 52. 54. & 70. de Præben. 100
3 Conferens ignoranter beneficium, tenetur ei, cui contulit, ad conſimile beneficium, in c. Literas, n. 29. de conceſſione Præbend. 197
1 CONFESSIO occulti criminis, propter quod Clericus renuit ſuſcipere Ordines ſuo beneficio non annexos, an ei præjudicet, itaut beneficio privari poſſit, in c. Quæris, n. 20. & n. ſeqq. uſque ad n. 25. de ætat. & qualit. 412
3 Quid ſi confeſſio emanaverit in foro contentioſo, ib. n. 21. 412
1 Et quid ſi in foro pœnitentiali, ib. n. 22. 412

1 Et quid ſi in foro mixto, ib. n. 23. 413
5 Confeſſio Sacramentalis an ſit nulla, ſi fiat Sacerdoti in aliena diœceſi commoranti etiam ibi approbato ab Ordinario, in c. Ne pro dilatione, n. 19. de pœnit. remiſſ. 328
5 Confeſſio mulieris auditur, quæ ſibi partum alienum ſuppoſuit, vel proprium ex adulterio ſuſcepit, & hoc marito non vult detegere, in c. Officii, n. 1. de pœnit. & remiſſ. 303
5 Sigillum confeſſionis, ſicut & confeſſio, eſt de neceſſitate ſacramenti, de jure Divino, ib. n. 27. 305
5 Sigillum confeſſionis ſine pœnitentis licentia nullus mortalium violare poteſt, etiam pro ſalute totius mundi, ib. n. 38. 305
5 Confeſſio ſacramentalis, ubi, quando, & a quo inſtituta, in c. Omnis, n. 22. de pœnit. & remiſſ. 310
5 Confeſſio peccatorum omnibus poſt baptiſmum lapſis jure Divino neceſſaria exiſtit, ib. n. 23. 310
5 Confeſſio debet eſſe integra, ib. n. 26. 310
5 Confeſſio ſacramentalis eſt actus judicialis, ib. n. 53. 312
5 Confeſſiones ſecularium etiam Sacerdotum ex Concilio Tridentino nullus Presbyter audire poteſt, niſi aut Parochiale beneficium, aut Epiſcopi approbationem obtineat, ibidem numer. 59. 313
3 Confeſſiones, quas audit Sacerdos non approbatus, ſunt irritæ, in c. Presbyter, n. 25. de Sacram. non iteran. & in c. Statuimus, n. 45. de ſupplen. negl. Prælat. 457
1 Ad Confeſſiones perſonarum ſecularium audiendas Regularis ſemel ab Epiſcopo approbatus, an & quando poſſit iterum examinari, & reprobari, in cap. Grave, num. 50. de Offic. Ordinat. 602
4 Confeſſioni conjugum ſtandum eſt ſuper matrimonio jam contracto, in c. Quod nobis, n. 5. de clandeſt. deſponſ. 32
4 Et proles ante publicationem ſuſcepta pro legitima eſt habenda, ib. n. 6. 32
4 Niſi agatur de præjudicio alterius matrimonii publice contracti, num. 7. 32
4 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 19. 32
2 Confeſſio etiam ſpontanea coram judice incompetenti non valet, in c. Tuam, n. 57. de ordin. cognit. 107
3 Confeſſio ficta, vel præſumpta non poteſt magis operari, quam vera, in c. Pervenit, n. 12. de teſt. cogen. 159
5 Epiſcopus etiam quoad ſubditos non poteſt limitare juriſdictionem Sacerdotis ſibi non ſubditi, in c. Omnis, n. 82. de pœn. & remiſſ. 315
2 Confeſſionem Advocati eodem die revocatam, ſi judex velit habere pro lite conteſtata, vel proceſſum ſubdelegati ratificet, ab eo licite appellatur, in c. Cum cauſam, num. 5. de Appellat. 205
Vide in ver. *Sacerdos quoad confeſſiones*.
5 Conſuetudo, ac privilegium eligendi confeſſorem non approbatum ad confeſſiones audiendas, ſublata ſunt a Concilio Tridentino, in c. Ne pro dilatione, n. 17. de pœnit. & remiſſ. 322
5 Conſuetudo etiam immemorabilis, ut quis præter ſui Superioris licentiam confeſſorem ſibi eligere valeat, reprobatur, ibid. num. 68. 326
5 Conſuetudo abſolvendi confluentes a caſibus in aliena diœceſi reſervatis quoad Sacerdotes ſeculares, an valeat, in d. c. Omnis. num. 95. 316
5 CONFESSOR eligendus ex privilegio, c. Ne pro dilatione, de pœnit. & remiſſ. debet eſſe habilis ad confeſſiones audiendas, in d. c. Ne pro dilatione, n. 6. 321
Vide in ver. *Privilegium eligendi Confeſſorem*.
5 Confeſſorem eligere eſt illius juriſdictionem prorogare, ibidem num. 11. 325
5 Confeſſor electus in vim d. cap. an cenſeatur ordinarius, ibidem num. 16. 325
5 Confeſſor eligendus in vim Bullæ Cruciatæ debet eſſe approbatus ab Ordinario ipſius Confeſſoris, licet in Bulla id non exprimatur, ib. n. 18. 322
5 Confeſſor ab Epiſcopo electus poteſt illius confeſſiones audire etiam extra diœceſim approbantis, ib. n. 25. 322
5 Confeſſor ſive ſecularis, ſive regularis in una diœceſi approbatus non poteſt extra illam audire confeſſiones etiam perſonarum illius diœceſis, in qua eſt approbatus, ib. n. 65. & ſeqq. 326
5 Confeſſor quomodo ſe debeat gerere cum muliere, quæ prolem ſuſcepit ex adulterio, in cap. Officii, numer. 15. de pœnit. & remiſſ. 304
5 Confeſſor pro conſilio obtinendo poteſt peccatum ſibi confeſſum detegere ſine expreſſione perſonæ, ib. n. 22. & 25. 305
5 Confeſſor an prohibeatur revelare non tantum peccatorem, ſed etiam peccatum in Sacramento pœnitentiæ ſibi detectum, ib. n. 23. & ſeqq. uſque in finem. 305
5 Confeſſor revelans peccatum ſine expreſſione perſonæ, an ſit deponendus, & in Monaſterium detrudendus, ib. n. 38. 306
5 Et an aliquo caſu poſſit illud cum fructu revelare, ibid. num. 39. & 42. 306
5 Confeſſor an poſſit Epiſcopo revelare caſum reſervatum in pœnitentia ſibi detectum pro obtinenda facultate abſolvandi, ibid. num. 44. 306
5 Confeſſario abſenti non licet confiteri per epiſtolam, vel internuncium; & contrariam propoſitionem, ut temerariam, & ſcandaloſam, damnavit Clemens VIII. in cap. Omnis, nu. 38. de pœnit. & remiſſ. 315
5 Confeſſor non poteſt valide abſentem abſolvere, etiamſi prius preſens illius confeſſionem audierit, ib. n. 39. 315
5 Confeſſori an liceat revelare peccatum ſine revelatione peccatoris, ib. n. 51. 318
5 Confeſſores in locis exemptis approbandi ſunt ab Epiſcopo diœceſano, ib. n. 76. 314
5 Confeſſorem oportet ſcire, a quibus caſibus non poſſit abſolvere, ib. n. 88. 315
5 Confeſſori an liceat aliqu[illegible] a pœnitente ex injuſte acquiſitis, in c. Cum volun[illegible] 27. de ſent. excomm. 378
1 Confeſſores ex Concilio P[illegible] Mediolanenſi V. quomodo prohibeantur abſolvere ignorantes, qui memoriter neſciunt orationem Dominicam, Angelicam ſalutationem, Symbolum fidei, & Præcepta decalogi, in c. Firmiter, num. 47. de Summa Trinit. & fid. cathol. 8
Vide in ver. *Sacerdos quoad Confeſſiones*.
1 Confiteri ſtatim an ſit in præcepto poſt lapſum in mortale, in c. Naturalis, n. 227. de conſtit. 54
5 Confiteri ſacramentaliter ſemel in anno ut quis teneatur, quæ requiſita ſint neceſſaria, in c. Omnis, n. 3. de pœnit. & remiſſ. 309
5 Inſanus, furioſus, vel mente captus non habens dilucida intervalla, non ligantur edicto de confitendo ſemel in anno, ibid. num. 5. 309
5 Peccata venialia tantum habens, an teneatur jure poſitivo ſemel in anno confiteri, ut ſatisfaciat præcepto Eccleſiæ, ibid. num. 14. 309
5 Chriſtianus, qui ſaltem ſemel in anno non confitetur, eſt ſuſpectus de hæreſi, ib. n. 15 309
5 Confiteri ſemel in anno ex præcepto Eccleſiæ non tenentur illi, quibus ex gratia collatum eſt, ut ſint immunes a peccato veniali, ib. n. 16. 309
5 Peccata venialia non tenetur quis confiteri ſemel in anno ſpecialiter, & numeraliter, ſed in generali, ib. n. 17. 309
5 Hermaphroditus an teneatur confiteri ſemel in anno, ibidem num. 18. 310
5 Papa an adſtringatur edicto de confitendo ſemel in anno, & communicando in Paſchate, ib. n. 20 & ſeqq. uſque ad n. 26 310
5 Pueri tenentur ſemel in anno confiteri, cum ſunt doli capaces, quod ut plurimum contingit circa ſeptennium, ib. n. 32. 311
5 Confiteri quis debet proprio Sacerdoti, non alieno, niſi de proprii licentia petita, & obtenta, ib. n. 52. 312
5 Confeſſi Sacerdotibus Regularibus ſatisfaciunt præcepto Eccleſiæ, nec tenentur iterum confiteri Parochiali Presbytero, ib. num. 57. & 73. 313
2 CONFIRMATIONIS Sacramentum conferri poteſt per ſolos Epiſcopos, non autem per ſimplices Sacerdotes, in c. Quanto, n. 2. de conſuet. 197
3 Confirmationis materia eſt Chriſma confectum ex oleo, & balſamo, in c. Cum veniſſet, n. 53. de Sacr. Unct. 448
3 Manus impoſitio, & unctio cur ſit de eſſentia Sacramenti Confirmationis, non autem Ordinis, ib. n. 56. 448
3 Abbatis Sancti Facundi ſupplicatio pro facultate conferendi Sacramentum Confirmationis ſuis ſubditis, in c. Cum veniſſet, § Per frontis, n. 5. de ſacra Unct. 453
3 Confirmationis ordinarius miniſter eſt Epiſcopus, Delegatus tamen poteſt eſſe etiam non Epiſcopus, ib. n. 4. 453
3 Papa poteſt munus adminiſtrandi Sacramentum Confirmationis committere etiam ſimplici Sacerdoti, ib. n. 2. 453
3 Epiſcopus eſt ordinarius miniſter Confirmationis, Delegatus tamen poteſt eſſe etiam non Epiſcopus, ib. n. 4. & 8. 453
3 Chriſma conferendi facultas, ex quibus cauſis per Sedem Apoſtolicam ſit concedenda inferiori Prælato, ib. n. 5. 453
3 In Sacramento Confirmationis datur Spiritus Sanctus ad robur, ſicut datus eſt Apoſtolis in die Pentecoſtes, ib. n. 7. 454
3 Abbati petenti Confirmationem facultatis conferendi Chriſma, an obſtet Concilium Tridentinum, aut expediat dictam Confirmationem concedere, ib. n. 9. 454
3 Abbas Caſſinen. qui ex privilegio poteſt omnia, quæ ad Epiſcopum ſpectant, præterquam Chriſma conficere, & ſacros Ordines conferre, non poteſt adminiſtrare Sacramentum Confirmationis, ib. n. 10. 454
3 Conceditur tamen ei a Sanctiſſimo facultas de licentia Ordinarii, ib. n. 13. 454
5 Confirmatio eſt complementum Baptiſmi, & ante eam quis non dicitur plene chriſtianus, in c. Reſponſo, num. 27. de ſent. excomm. 360
3 Epiſcopo accedenti ad conferendum Sacramentum Confirmationis, populus, vel Clerus non tenetur victualia miniſtrare, in c. Venerabili, n. 19. de cenſib. 558
1 Confirmatio dat robur actui confirmato, ſed illum non extendit, in c. Cannonum, n. 15. de conſtit. 16
1 Confirmatio Pii V. cum clauſula Decreti non operatur, ut omnia geſta contra Concilium Tridentinum ſint nulla, in cap. Cum acceſſiſſent, n. 28. de conſtit. 109
3 Confirmatio quotuplex, in c. Studuiſti, num. 27. de Offic. legat. 546
1 Confirmatio in forma communi quid operetur, in c. Ex parte, n. 4. de conſtit. 125
1 Confirmatio ſubreptitia non convalidat Præbendarum ſuppreſſionem nullam, ib. n. 5. 125
1 Confirmatio eſt manifeſtum ſignum ſuperioritatis, in c. Significaſti, n. 55. & ſeqq. de elect. 227
1 Confirmatio dicitur ex certa ſcientia, ſi illius tenor ſit inſertus in literis, non autem in ſuplicatione, in cap. Veniens, nu. 28. de tranſact. 669
3 Confirmatio Apoſtolica dat jus perpetuum, & irrevocabile, in c. De Rectoribus, n. 23. de cler. ægrot. 256
2 Confirmatio rei litigioſæ etiam ex certa ſcientia non facta mentione litis eſt ipſo jure nulla, nec impedit judicem in cauſa procedere, in c. Si quis, n. 2. de confirm. util. vel inutil. 206
2 Declaratur, ib. n. 17. 207
2 De re ſcienter confirmata per Papam judex inferior non cognoſcit,

ſcit, niſi tempore confirmationis res eſſet litigioſa, vel confirmatio aliàs ſubreptitia, ib.n.1. 206
2 Confirmatio ex certa ſcientia quando dicatur, ib. num.11. 28. & 29. 207
2 Confirmatio, in qua inſeritur tenor rei confirmatæ, dicitur in forma ſpecifica, ib n.12. 207
2 Confirmatio, in qua exprimitur ſubſtantia rei, probat abſque eo, quod doceatur de confirmato, ib.n.13. 207
2 Confirmatio ex certa ſcientia ligat manus Judicis, quominus poſſit cognoſcere de quæſtione exorta ſuper re confirmata, ib.num.14. 207
2 Niſi conſtet notorie confirmationem eſſe ſubreptitiam, ibidem n 15. & 17. 207
2 Confirmatio in forma communi, quæ ſit, ib.n.18. 207
2 Parum aut nihil operatur, ib.n.19. 207
2 Non impedit Judicem cognoſcere de re confirmata, ib n.20 207
2 Dat cauſam, & titulum legitimum præſcribendi, ib.n.23. 207
2 Confirmatio ſine cauſæ cognitione an ſit vera, vel falſa, ſolus Papa cognoſcit, ib.n.21. & 26 207
2 Confirmationum Apoſtolicarum Concilium Tridentinum non meminit, niſi in cap.14. ſeſſ.24. ib.n.2d. 207
2 Confirmatio in forma communi, & ex certa ſcientia, in quibus differant, ib.n.27. 207
2 Confirmatio an ſit ex certa ſcientia, ſi fiat cum clauſula, *Sicut juſte poſſides*, ib.n.28. 207
2 Et quid ſi cum clauſula, *Ex certa ſcientia*, n. 29. 207
2 Confirmatio ut ſuos producat effectus, duo requiruntur, ideſt ut fiat ex certa ſcientia, & cum cauſæ cognitione vocatis partibus, ib.n.30. 207
2 Per confirmationem in forma communi Papa non cenſetur præjudicare Ordinariis, n.31. 208
2 Confirmationis appellatione in dubio venit illa, quæ fit ex certa ſcientia, ib.n 34. 208
2 Confirmatio facta judiciali ordine obſervato habet vim diffinitivæ, in c. Conſtitutis, il ſecondo, n.19. de Appellat. 200
2 Confirmatio electionis clandeſtine facta, quando dicatur, ib. num.20. 200
3 Confirmans non donat, ſed tantummodo ſeras adminiſtrationes ſolvit, & reſerat, in cap. Illa, num.11. Ne Sede vacante. 208
3 Confirmatio eſt actua neceſſitatis, & ſapit juſtitiam collatio eſt voluntatis, & ſapit gratiam, ib.n.12. 208
3 Confirmatus poteſt libere adminiſtrare, etiamſi de viribus confirmationis in judicio diſceptetur, in cap. Cum jamdudum, n.d. de Præbend. 9d
3 Dummodo a confirmatione appellatum non fuerit; alias ſecus, ib. num.7. 9d
CONFISCATIO.
Vide in ver. *Fiſcus*.
5 CONFRATER dici non poteſt, qui bona ſua dat Religioni, in c. Ut privilegia, n 13 de privileg. 269
3 CONFRATERNITATES laicorum ex conſuetudine poſſunt recipere oblationes, dummodo nil ſibi applicent, ſed in pios uſus totum convertant, cap. Paſtoralis, n.22. de his, quæ fiunt a Prælat. 214
Vide in ver. *Laicus quoad decimas*, *& oblationes*.
3 CONGREGATIO Clericorum Doctrinæ Chriſtianæ unita Religioni Clericorum Regularium de Somaſcha, diſſoluta unione redacta fuit ad antiquum ſtatum ſecularem, in cap. Novit, n 45 Ne ſede vacante. 206
2 Congregationem quot homines faciant, & quot collegium, in c. Nullus, n.27. de elect. 219
2 Congregatio quotuplex ſit, & an differat a collegio, ibidem num.28. 219
3 Congregationem duo homines faciunt, collegium tres, in c. Veſtra, n.91. de cohabit. Cler. & Mulier. 16
3 Congregationis Concilii ſtylus in licentiis non reſidendi inimicitiarum cauſa, in c. Clericos, n.25. de Cler. non reſid 66
5 Congregationis Concilii ſtylus in diſpenſationibus ſuper homicidio voluntario, in c. Henricus, num.35. de Cler. pugnan. in duel. 146
3 Congregationis Concilii declaratio ſuper facultate Abbatum conferendi Ordines Minores cum dimiſſoriis Epiſcopi, a quorundam impugnationibus vendicatur, in c. Aqua, n.9. de conſecr. Eccleſ. vel Altar. 569
2 Congregationis Concilii declarationes an habeant legis authoritatem, itaut obligent in utroque foro, in cap. Quoniam, n.6. & n ſeqq. ad n.d9. de Conſtit. 130
1 Congregationis Concilii inſtitutio, & facultas, ib. n.7.& 35. & ſeqq. 130
2 Congregationis Concilii authoritas in Decretis Trident. Conc. interpretandis eſt Apoſtolica, & facit jus quoad omnes, ib. n 8 & n. ſeqq. 131
1 Declarationes a Congregatione Concilii fieri debent conſulto Romano Pontifice, & cur, ib.n.10 131
1 Congregatio Concilii in ſuis reſcriptis frequentius utitur verbo *cenſuit*, & cur, ib. n.20. 133
1 Congregationis Concilii declarationes inſunt Concilio, & obligant in utroque foro ex vi legis declaratæ, ib.n.21. 133
1 Congregatio Concilii inhibet Officialibus Urbis in cauſis Conciliaribus, in quibus habet juriſdictionem privative quoad omnes, ib.n.36. 134
1 Congregationis Concilii declarationes non requirunt publicationem, ib. n.45. & ſeqq. 135
1 In declarationibus Congregationis Concilii non conſuevit apponi tempus, neque locus, & cur, ib. n.52. 13d
1 Congregationis Concilii declarationes an careant legis authoritate, eo quod aliquando videantur ſibi contrariæ, ib.n 56. 137
1 Declarationibus Congregationis Concilii impreſſis, vel manuſcriptis, ſigillo, & ſubſcriptione carentibus, an & quæ fides ſit adhibenda, ib.n.59. 137
1 Congregationis Concilii interpretatio non probabilis tantum, ſed neceſſaria, ib n.61. 137
1 Congregatio Concilii reſpondet ad dubia juris, ea vero, quæ factum concernunt, rejicit ad Judices Ordinarios, ibidem num d5. 138
1 Congregationis Concilii declarationes, quamvis edantur in aliquo ſpeciali caſu, tamen faciunt jus quoad omnes, ibid. num dd. 138
1 Congregationis Concilii authoritas in Decretis Triden. Concil. interpretandis eſt Apoſtolica, & facit jus quoad omnes, in c Quoniam, n 8. de Conſtit. 131
1 Congregationis Concilii ſtylus in dubiis decidendis, & cauſis expediendis, ib n 35. 134
1 In declarationibus Congregationis Concilii non conſuevit apponi tempus, neque locus, & cur, ib. n.52. 146
1 Congregationis Concilii reſcripta ſunt veluti reſponſa prudentum, ib.n 68. 138
1 Congregatio Concilii occaſione viſitationis Liminum, & recognitionis Conciliorum Provincialium, reſpondet etiam ad dubia non conciliaria, ib.n.69. 139
1 Congregationis Concilii deciſio de collatione ſimultanea, incaute a quibuſdam refertur, in c. Cum Eccleſia Vulterana, n.14. de elect. 281
1 Congregationis Concilii declarationes ſigillo, & ſubſcriptione munitæ, etiamſi editæ fuerint in aliquo ſpeciali caſu, faciunt jus quoad omnes, perinde ac ſi a Papa editæ eſſent, in c. Cum veniſſent, n.17. de Judic. 21
2 Congregatio Concilii a Pio IV. ad Concilium Tridentinum non interpretandum, ſed exequendum aſſumpta, hæſitavit, an ab initio ei licuiſſet Concilium interpretari, ib n.30. 22
3 Congregationis Concilii declarationes non publicantur, & cur, in c. Nullus, n.47 de Paroch. 207
1 Congregatio Concilii conſulitur a Nuncio Apoſtolico in Belgio de conſenſu Concilii privati Archiducis in ſcriptis habito, in c. Veniens, n 1a. de Tranſact. 6d7
1 Papa dat literas in forma Brevis, & Auditor Cameræ monitoria pro obſervatione declarationum Congregationis Concilii, in c. Quoniam, n.41. de Conſtit. 135
1 Rotæ Romanæ teſtimonium de authoritate reſolutionum Sacr. Congregationis Concilii, ib n.70.71. & 72. 139
1 Stylus in cauſis Rotalibus, cum dubia emergunt ad interpretationem Concilii pertinentia, ib n.38 & n. ſeqq. & n.72. 134
3 Congregationis Ordinis S. Benedicti in Belgio erectio cum facultate aggregandi Monaſteria non exempta, in Congregatione rerum conſiſtorialium examinatur, in cap. In ſingulis, n.10. de ſtat. Monachor. 482
3 Congregationis Concilii Decretum de rebus Regularium non alienandis non comprehendit generalem hypothecam, in c. Nulli, n 32. de rebus Eccleſ non alien. 255
2 Congregatio Concilii quæſtiones facti rejicit ad Judices competentes, in c. Cum olim, n.40. de præſcript. 180
3 Congregatio ſuper bono regimine conſulit Congregationem Concilii de pluribus dubiis ſpectantibus ad interpretationem, c. 2. ſeſſ. 21. in c. Epiſcopus, n. 34 de Præb. 73
1 Congregatio examinis Epiſcoporum coram Papa a Clemente VIII. inſtituta in c. Nin cum pridem, n. 61. de renunc. 341
1 Congregationum Cardinalium juriſdictio an expiret, vel ſit ſuſpenſa, Apoſtolica Sede vacante, in c. Cum olim, n. d3. & ſeqq. uſque in fin. de major. & obed. 628
1 Congregationum quindecim a Sixto V. inſtitutarum juriſdictio eſt ordinaria, ib. n. d4. & n. ſeqq. 628
1 Congregationum a Sixto V. inſtitutarum facultates ſunt perpetuæ, & durant etiam in tempus Pontificum Succeſſorum, ib. num. 72. 629
1 Congregationum Cardinalium juriſdictio non includitur in prohibitione clem. Ne Romani, de elect. nec Bullæ Pii IV. circa juriſdictionem Collegii Apoſtolici Sede vac. ib. n. 73. d29
1 Congregationum Cardinalium facultates creato novo Pontifice non conſueverunt renovari, ib. n. 7d. d29
1 Congregationum juriſdictio Cardinalibus in Conclavi manentibus debet conquieſcere quoad negotia, quæ in Congregatione expediuntur per ſubſcriptionem Cardinalis Præfecti, ibid. num.78. 630
1 Secus ſi manerent extra, n. 81. d30
1 Congregationum negotia, quæ in communi forma a Secretario expediri poſſunt Sede vacante, ib. n. 87. d30
1 Congregatio Epiſcoporum jubet expungi Decretum Epiſcopi declarans in collatione Tonſuræ, non imprimi characterem, in c. Cum contingat, n.117. de ætat. & qualit. 427
1 Congregatio Epiſcoporum de iis, quæ ad interpretationem Concilii pertinent, aut de ipſis Congregationis Concilii Decretis cognoſcere non poteſt, in c. Quoniam, n. 37. de Conſtit. & in c. Cum veniſſent, n. 18. de Judic. 134
2 Congregatio Epiſcoporum non habet jus Tridentini Concilii Decreta interpretandi, in c. Cum veniſſent, n. 18. & ſeqq. de Judic. 21
2 Congregatio Epiſcoporum, & Regularium cognoſcit cauſas vertentes inter diverſas Religiones, dummodo formam judiciariam ne requirant, in c. De Priore, n. 20. de Appellat. 199
3 Congregationi peregrinorum Ordinis Prædicatorum conceditur, ut ſine Epiſcopi conſenſu poſſint Conventus erigere, ubi non ſunt Epiſcopi, in cap. Non amplius, num. 67. de Inſtitut. 178

5 Congregationis Fabricæ S. Petri Decretum circa legata annua fratribus Minoribus relicta refertur, in c. Nimis prava, n. 61. de exceſſ. Prælat. 222
3 Congregatio ſuper ſtatu Regularium ab Innocentio X. inſtituta, c. Relatum, n.42. Ne Cler. vel Monach. 668
Reliqua vide in ver. *Tridentinum Concilium, Declarationes.*
3 CONGRUA portio coadjutoribus, & vicariis aſſignanda ex præſcripto Conc. Trid. an & quando taxari debeat arbitrio Epiſcopi, in c. De Rectoribus, n.9. de Cleric. ægrot. 158
3 Et qualiter arbitrium ſit moderandum, ib. n.10. 158
5 CONJUGALIS ſtatus non eſt incompatibilis cum ſtatu Oblati, in c. Ut privilegia, n.29. de privileg. 870
3 CONJUGATUS non eſt ordinandus ad ſacros Ordines, niſi uxor continentiam promittat, in cap. conjugatus, n.1. de converſ. conjugat. 442
Vide in ver. *Maritus, Uxor.*
3 Quod ſi ordinari ſe fecerit, an uxor teneatur Religionem profiteri, aut ſaltem cogi poſſit ad perſeverandum in clauſura alicujus Monaſterii Monialium in habitu ſeculari, ut vitentur ſcandala, ib n.2. & ſeqq. uſque in fin. 442
3 Conjugatus non poteſt ad ſacros Ordines aſcendere abſque uxoris licentia, etiamſi matrimonium non fuerit conſummatum, ac ſi aſcendat, revocari poteſt ab uxore, & tenetur ei debitum reddere, ſed exigere non poteſt, ib n.13 & ſeqq. 443
3 Conjugatus ut poſſit ad ſacros Ordines promoveri, & uxor Religionem ingredi, an requiratur licentia Epiſcopi, ibidem num.12. 443
8 CONJUGIUM ſpirituale, quod inter Epiſcopum, & Eccleſiam contrahitur, non humana, ſed divina potius poteſtate diſſolvitur, in c. Niſi cum pridem, n.22. de renunc. 338
4 Conjugium non repugnat ſubſtantiæ Ordinis ſacri, & prohibitio inducta ex prohibitione Eccleſiæ, in c. Nullus, n.35. de foro compet. 47
4 CONJUNCTI dicuntur conſanguinei, & affines ex licita copula uſque ad quartum gradum, in c. Cum Sacerdotis, n. 8. de poſtul. 673
4 Illicita vero uſque ad ſecundum, ib. n 9. 673
3 CONJUX non adulter poteſt Religionem profiteri, licet remanens in ſeculo ſit juvenis, & caſtitatem non promittat, in c. Cum ſis, n 4. de converſ. conjug. 443
3 Conjux invita uxore ordinatus, poteſt ab ea revocari etiam poſt ſententiam divortii, in cap. Conjugatus, n 14. de converſ. conjugat. 443
3 Conjux non poteſt ad ſacros Ordines aſcendere uxore id ignorante, & non conſentiente, etiamſi præceſſerit ſententia divortii, ib.n.17. 443
3 Conjux ante matrimonium conſummatum poteſt altero invito Religionem ingredi; ſed remanens in ſeculo poteſt ad ſecunda vota tranſire, in c. Verum, n.8. de converſ. conjug. 432
3 Conjux Religionem ingreſſurus cautionem præſtare debet, quod vel Religionem profiteri, vel ad conjugium redire debeat infra duos menſes, ib.n.10 & ſeqq. 432
3 Et quid poſt Conc. Trid. ib.n.11. 432
4 Conjuges in multis caſibus continere coguntur ſine culpa, ſed non ſine cauſa, in cap Conſuluit, n.26. Qui Cler. vel vovend. 47
8 Conjux, qui habet conſcientiam impedimenti ex credulitate levi, non poteſt exigere debitum, niſi prius deponat ſcrupulum, in c. Ne innitaris, n 96. & 221. de Conſtit. 39
3 Conjux tranſire non debet ad Religionem altero in ſeculo remanente cum voto caſtitatis, ſine licentia Epiſcopi, in c. Præterea, n.13 de converſ. conjug. 430
3 Conjuges in occultis caſibus ſine culpa, ſed non ſine cauſa continere coguntur, in cap. Ex publico, num 20 de converſ. conjug. 446
Vide in ver. *Sponſa.*
5 Conjux innocens ob adulterium conjugis liberatur ab omni ſervitute, quam illi debet ratione conjugii, in cap. Ex literis, n.16. de Divort. 97
Vide in ver. *Adulter.*
4 Conjuges non benedicuntur, ſi ambo, vel alter fuerit benedictus, in c. Vir autem, n.1. de ſecund. nupt. 98
4 Conjuges monendi ſunt, ut non cohabitent ante benedictionem in templo ſuſcipiendam, ib. n.10. 98
5 CONNEXORUM alterum recipiens cenſetur ad alterum ſe obligare, in c. Tuæ literæ, n.59. de cler. per ſalt. promot. 203
2 CONSANGUINITAS, ſeu cognatio eſt quid naturale, in c. Per tuas, n.8. de probat. 143
Conſanguinitas quid ſit, ib.n.10. 143
2 Conſanguinitatis vinculum oritur etiam ex complexu infidelium, ib.n.11. 143
2 Conſanguinitas eſt fortius vinculum, quam affinitas, ibidem num.13. 144
2 CONSANGUINEI, vel familiares Epiſcop. aut reſignantis admitti non debent ad concurſum Parochialis ſic reſignatæ, in c. Non ſine, n.53. de Arbitr. 693
4 Conſanguinei mariti cum conſanguineis uxoris licite contrahunt, in c. Quod ſuper, n.1. de conſang. & affinit. 68
2 Conſanguinei ſi impediant teſtes actoris, punitur reus, de cujus voluntate hoc fieri præſumitur, in c. Conſtitutis, el primo, n.2. & 5. de teſt. & atteſtat. 152
4 Conſanguinei, & affines de jure antiquo prohibebantur copulari uſque ad ſeptimum gradum, in c. Vir qui, n.12. de conſang. & affinit. 73
3 CONSCIENTIÆ ſuæ quis relinquitur in materia indifferenti, non autem in prohibita, in c. Relatum, n.51. de Cler. non reſidend. 34
8 Cum conſcientia erronea etiam erroneitate juris operari non licet abſque peccato, in c. Ne innitaris, n.213. de Conſtit. 52
8 Conſcientia erronea deponenda eſt ad conſilium, & determinationem Romani Pontificis, in c. Niſi cum pridem, n.19. de Renunc. 338
3 Conſcientiæ ſuæ quis relinquitur, ubi de animo non apparet per actus exteriores, in c. Vidua, n.12. de Regular. 343
Conſcientia dubia.
Vide in ver. *Opinio dubia.*
3 Conſcientia regulari debet ex his, quæ a jure ſunt diſpoſita, in c. Cum eſſes, n. 102. de Teſtam. 274
8 Conſcientiam ſuam tenetur quis informare ſecundum leges, in c. Ut filii, n.10. de filiis Presbyter. 461
3 Et quid ſi habeat conſcientiam læſam, ib.n 12. 462
8 Conſcientia quid ſit, in c. Ne innitaris, n 260. & ſeqq. de Conſt 60
8 Conſcientia eſt quædam conſonantia, & harmonia cum veritate, ib n.386. 83
1 Lex conſcientiæ debet dici Lex Evangelica, a Patre luminum nitens, ib n.397. 83
8 Conſcientia eſt Angelus mentis præſes, ib.d n.397. 83
3 CONSECRANS Eccleſiam indotatam, tenetur eam competenter dotare, in c. Quoniam, n.36. de Jurepatr. 513
3 Et in defectum Epiſcopi conſecrantis tenetur fundator, ibidem num.37. 513
3 Conſecrans Eccleſiam ſine competenti dote tenetur de ſuo eam dotare, in c. Cum ſecundum, n 21. de Præben. 98
8 CONSECRATIONIS actum perficere poſſunt plures Sacerdotes ſimul, & una omnes eandem Hoſtiam conſecrant, in c. Cum contingat, n.25. de ætat. & qualit. 419
8 Conſecratio Papæ ad poteſtatis plenitudinem nihil addit, in c. Licet de vitanda, n 4. de elect. 232
8 Conſecratio omnis, vel poteſtas in conſecratione collata auferri poteſt per Papam præter Sacramentalem, in c. Requiſivit, n 39. de ordinat. ab Epiſc. 380
2 Conſecrationes aliquæ ſubtrahi poſſunt ab Eccleſia, ſed quandiu ſuſtinetur, repugnant venalitati, in c. Cum pridem, n. 128. de Pactis. 658
8 Conſecratio veſtium in quo differat a conſecratione miniſtrorum, in c. Cum veniſſent, n 59. de ſacr. Unct. 449
3 Conſecratio ſacramentalis per nullum Eccleſiæ Prælatum poteſt auferri; ſecus in aliis conſecrationibus, quæ ſunt de jure poſitivo, in c. Cum ad Monaſterium, n.71. de ſtat. Monach. 480
3 Conſecratio, ſeu benedictio, in qua conſiſtit ſolemnitas, non eſt ſacramentalis, ſed ex ſtatuto Eccleſiæ, ib.n.72. 480
2 Conſecrationes ſpectant ad Præſules Eccleſiæ, in c. Conqueſtus, n.63. de feriis. 96
5 CONSENSUS liber voventis eſt de intrinſeca ratione voti, in c. Tuæ literæ, n.50. de Cler. per ſalt. promot. 203
8 Conſenſus defectus in matrimonio tam carnali, quam ſpirituali ſuppleri non poteſt, in c. Perlatum, n.48. de iis, quæ vi metus cauſ. 680
3 Conſenſus in matrimonio tam carnali, quam ſpirituali eſt de jure naturali, & divino, in c. Si quis, n 32. de Regul. 335
3 Conſenſus ſicut requiritur in conjugio ſpirituali contrahendo, ita & in diſſolvendo, in c. Quanto, n.23. de translat. Epiſc. 319
2 Declaratur, n.91. 323
3 Conſenſus ſemper exquirendus eſt ab eo, penes quem reſidet jus principale, in c. Nos quidem, n.68. de teſtam. 264
2 Conſenſus partium, vel conſuetudo, non removet incapacitatem Judicis laici in ſpiritualibus, in c. Tuam, n.58. de ordin cognit. 107
4 Conſenſus legitimus in matrimonio qualiter dicatur, in c. Tuæ fraternitati, n 36. de ſponſ. & matrim. 18
3 Conſenſus titularis intelligitur præſtitus ſub eadem conditione ſub qua penſio fuit reſervata, in cap. Ad hoc, num.26. de ſolut. 236
2 CONSERVATOR, ſi offenſa negetur notoria, debet ſuper hoc prius probationes recipere ad ſuam juriſdictionem fundandam, in c. Si Clericus, n.14. de foro compet. 53
2 Conſervatores an poſſint vices ſuas alteri committere, ibidem num.42. 56
2 Conſervatores Regularium an poſſint procedere per cenſuras contra Ordinarium, ib. n 47. 56
2 Et an poſſint exercere juriſdictionem extra locum, in quo ſunt deputati, ib n 48. 56
2 Poſt Bullam de Conſervatoribus an ſint iterum eligendi, ib. num.49. 57
2 Et eorum mutatio qualiter ſit permittenda, ib.n.56. 57
2 Epiſcopi, & eorum Vicarii an poſſint eligi in conſervatores Regularium, ib.n.52. 57
2 Conſervatores Regularium an debeant eſſe Judices Synodales, ib num.55. 57
2 Conſervatores, ubi non extant Judices Synodales, quomodo eligendi, ib n.57. 58
5 Conſervatoriæ in cauſis criminalibus, & mixtis nemini ſuffragantur, quin poſſit coram Epiſcopo accuſari, & contra eum procedi, & quid in cauſis civilibus, in c. Tuarum, n.37. de privileg. 249
2 Conſervatores Religioſorum an ex Concilio Tridentino teneantur infra biennium cauſas terminare, in c. Venerabilis, n.18. de judiciis. 22
5 CONSILIUM, & eventus exigitur a juriſconſulto, in c. Ad audientiam, n.63. de homicid. 535
8 Conſilium irreverentiæ obligationem non excludit, in c. Perniciosam, n.73. de offic. Ordinat. 555
3 Conſilio, & verbis hortatoriis parendum eſt, ſi materia ſit de præcepto, in c. Recolentes, n 3. de ſtatu Monach. 465

3 Con-

3 Conſilium perfectionis non eſt obligatorium, in c. Accepula, n. 20. de vita, & honeſt. Cler. 6
2 Conſilium accipitur pro conſenſu, quando agitur ab eo, de cujus ſuperioritatis præjudicio agitur, in c. Si quis, n. 5. de foro compet. 35
2 Et prolatum a jure imponit neceſſitatem, ib. n. 6 35
1 Conſilii lex regularitee non eſt obligatoria, in c. Canonum ſtatuta, n. 97. de conſtit. 22
3 Conſilii legem non ſervans ex contemptu, mortaliter peccat, ib. n. 98 22
1 Conſilium reverentiæ quod dicatur, ib. n. 99. 22
3 Conſilium in ſpiritualibus a laicis petere non eſt prohibitum, in c. cum ex eo, n. 19. de Reliq. & venerat. Sanctor. 610
3 Conſilium petere, qui tenetur, illud ſequi non cogitur, ib. n. 20. 610
3 Conſilium, & conſenſus ſibi invicem compatiuntur, ib. n. 21. 610
1 Conſilium quandoque ponitur pro conſenſu, vel authoritate, in c. Admonet, n. 3. de renunc. 319
3 Conſilium, qui tenetur requirere, non ſequi adſtringitur, in c. Licet, n. 14. de Regular. 392
2 CONSISTORIUM Dei, & Papæ, unum & idem eſt cenſendum, in c. Quanto, n. 8. de translat. Epiſcop. 318
5 CONSTANTIENSIS Concilii conſtitutio Ad evitandum, recipienda eſt ut Canonica, & perpetua, in c. Quod a prædeceſſore, n. 39. de ſchiſmat. 105
5 Abbatis, Nicolai de Auſmo, Felini, & Navarri error circa Conſtitutionem Concilii Conſtantienſis, ib. n. 44. 106
5 Conſtantienſis Concilii Conſtitutioni de vitandis excommunicatis fuit derogatum per contrariam conſtitutionem Concilii Lateranenſi ſub Leone X. ib n. 53 & ſeqq. 107
5 Conſtantienſis conſtitutionis tenor refertur, ib. n. 54. 107
5 Conſtantienſe Concilium non relevat excommunicatos, vel interdictos, nec eis in aliquo ſuffragatur, ib. n. 72. 109
5 Conſtantienſis Concilii conſtitutio indulget Catholicis, ut poſſint recipere ſacramenta etiam ab hæreticis, & ſchiſmaticis non denunciatis, ib. n. 83. 110
5 Conſtantienſis Concilii conſtitutio, Ad evitanda, habilitans Catholicos ad ſacramenta recipienda ab excommunicatis, in aliquis ſupponit terminos habiles, ib. n. 86 uſq. ad n. 94. 110
5 Conſtitutio, Ad evitanda, quibus ex cauſis edita fuerit in Concilio Conſtantienſi, ib. n. 100. 111
5 An habeat locum in proviſis de Parochialibus Eccleſiis, vel Dignitatibus poſt excommunicationem, ſeu ſchiſma, ib. n. 101. & ſeqq uſque ad n. 126. 112
5 In quibus conſuluerit timoratis conſcientiis, & ſcandalis obviaverit, ib. n. 103. 112
5 Extendi non debet ad rehabilitationem ad beneficia ad ulteriorem correctionem juris communis, ib. n. 109. 113
5 Nec in favorem Catholicorum ſanavit defectus titulorum, ſeu Canonicæ inſtitutionis, ib. n. 95. 111
5 Excommunicati in vim dictæ Conſtitutionis retinent juriſdictionem reſpectu non excommunicatorum privilegio alieno, non proprio, ib. n. 94. 110
1 Conſtantienſis Concilii conſtitutio de non promotis ad Ordines beneficio annexos refertur, in c. cum in cunctis, §. Inferiora, n. 23. de elect. 256
1 Expenditur, ib. n. 24. & ſeqq. uſq. in fin. 257
1 Imponens pœnam privationis ipſo jure ob non promotionem ad Ordines, in quibus beneficiis hodie ſit ſervanda, ib. n. 41. 258
1 Conſtantienſis Concilii Canon de poteſtate Concilii in Romanum Pontificem expenditur, in c. Significaſti, n. 22. de elect. 224
1 Conſtantienſis Concilii Decreta, quæ ad fidem pertinent duntaxat, a Martino V. confirmata fuerunt, ib. n. 23. 224
1 Conſtantienſe Concilium qualiter dici poſſit habuiſſe immediate poteſtatem a Chriſto, ib. n. 24. 224
5 Conſtantienſe Concilium ſpeciali Conſtitutione revalidavit collationes, & titulos eorum, qui in Concilio Piſano fuerunt a ſuis Dignitatibus depoſiti, in c. Quod a prædeceſſore, n. 93. & 110. de ſchiſmat. 112
1 CONSTANTINOPOLITANUM Concilium de Eremitis comatis ad ſolitudines rejiciendis expenditur, in c. Nullus, n. 60. de foro compet. 49
Vide in verb. *Excommunicatio quoad participationem*.

Conſtitutio, communia.

1 Conſtitutio quid ſit, & an illius appellatione veniant declarationes Apoſtolicæ, in c. Quoniam, n. 5. de Conſtit. 130
Vide in verb. *Declarationes*.
3 Conſtitutio, & conſuetudo ſunt duæ ſpecies juris inter ſe differentes, in c. Ad audientiam, n. 11. de Cler. non reſid. 60
3 Et appellatione unius non venit alia, etiam in materia, in qua verba improprientur, ib. n. 11. 60
1 Conſtitutiones Papales non continentes tempus & locum an valeant, in c. Quoniam, n. 5e. de Conſtit. 136
3 Conſtitutio Leonina, quæ dicatur, in c. Nulli, n. 44. de Rebus Eccleſ. non alien. 225
3 Conſtitutio Innocentii X. pro numero perſonarum in ſingulis Monaſteriis præfigendo, in Congregatione ſuper ſtatu Regularium compilata, in c. Relatum, n. 45. Ne Cler. vel Monach. 668
3 Refertur, ib. n. 45. 669
3 Conſtitutio Innocentii X. ſuper receſſu Cardinalium a ſtatu Eccleſiaſtico ſine licentia Papæ, & reditu eorum ad Romanam Curiam, compendioſe per partes refertur, in c. Ex geſtis, n. 2e. de Cler. non reſid. 28
Vide in verb. *Bulla, ſtatutum & lex*.

Conſtitutionum abrogatio, derogatio.

1 Conſtitutiones per contrariam legem, vel conſuetudinem abrogatæ, non ſunt ſervandæ, in c. Canonum ſtatuta, n. 95. de Conſtit. 22
1 Et illis utentes incidunt in pœnam falſi, ib. n. 96. 22
2 Conſtitutiones Apoſtolicæ non tolluntur per non uſum, vel contrarium uſum, niſi ſpatio annorum 40. cum ſcientia, & patientia Papæ, in c. Treugae, n. 74 de Treug. & pac. 636
1 Conſtitutiones factæ authoritate Papæ cenſentur Papales, & ab inferioribus revocari non poſſunt, in c. Quoniam, n. 9. de Conſtit. 131
5 Conſtitutio revocata, vel illius ratio ad deciſionem cauſarum allegari non poteſt, in c. Naviganti, n. 79. de uſur. 166
1 Conſtitutio poſterior tollit Priorem, licet de ipſa mentionem non faciat; ſed non tollit locorum ſpecialium conſuetudines, vel ſtatuta, in c. Cum in cunctis, n. 47. de elect. 246
3 Conſtitutionibus Papæ, vel Decretalibus Epiſtolis in privilegiis non eſt opus ullatenus derogare, & in reſcriptis ſufficit derogatio generalis, in c. Ex parte, n. 2. de capell. Monach. 505
3 Decleretur, ib. n. 21. 506
5 Conſtitutio poſterior edita motu proprio, & ex certa ſcientia, derogat primæ contrariæ etiam habenti clauſulam derogatoriam ad futuras diſpoſitiones, in c. Ex parte, il a. n. 29. de privileg. 262
1 Conſtitutio poſterior tollit priorem directe contrariam etiam conciliarem, licet de illa mentionem non faciat, in c. Nonnulli, n. 29. de reſcript. 169
2 Conſtitutiones Papales quando cenſeantur abrogatæ per contrarium uſum, in c. Si quis, n. 70. de foro compet. 41
3 Conſtitutiones Ordinis tolli poſſunt per contrarias Conſtitutiones, ſed regula per Conſtitutiones tolli non poteſt, in c. Sane, n. 8. de Regul. 354
1 Conſtitutio Capituli ſuper his, quæ pertinent etiam ad Epiſcopum, ſine Epiſcopo facta non valet, in c. Cum omnes n. 2. de Conſtit. 92
1 Conſtitutio Capituli, quæ non eſt communis omnibus, & per quam tollitur antiqua conſuetudo, non valet, ib n. 8. 93
1 Conſtitutio Collegii in damnum aliquorum, & commodum aliorum, ceſſante rationabili cauſa non tenet, ib. n. 9. 93
Vide in verb *Capitulum*.
1 Conſtitutio Capituli generalis confirmata a Sede Apoſtolica cum clauſula Decreti, a ſtatuentibus revocari non poteſt, etiam quatenus concernit eorum favorem, in c. Cum acceſſiſſent, n. 17. de Conſtit. 108
1 Contrarium, ib. n. 21. 108
1 Conſtitutio Capituli generalis qua cavetur, ne in Priores Monaſteriorum eligantur plures, quam tres de una natione, valida eſt, in c. Cum dilectus, n. 36. de conſuet. 206
1 Excludens perſonas unius tantum nationis ab electione paſſiva non eſt contra libertatem electionis, ib. n. 29. 206
1 Conſtitutionibus omnium fere Ordinum Regularium reperiuntur aliqui inhabilitati ad electionem paſſivam, ib. n. 45. 207
1 Conſtitutio arctans ad eligendum Abbatem ex gremio certi Monaſterii intelligitur, ſi ibi reperiatur aliquis idoneus, ibid. num. 51. 208
1 Conſtitutiones Ordinum ſecundum quas deputatio Vicarii pertinet ad Abbatem, approbantur a jure, in c. Nullus, n. 52. de elect. 221
5 Conſtitutio Capituli generalis confirmata per Papam, donec revocata non fuerit per ſequens generale Capitulum, dicitur perpetua quandiu non revocatur, in c. Qui Presbyterum, n. 50. de pœn. & remiſſ. 395
Vide in verb. *Capitulum Regularium*.

Conſtitutiones Eccleſiæ.

3 Conſtitutio, qua abſentes ultra duos menſes privantur Capellaniis, quomodo ſit intelligenda, in c. Licet, n. 28. de præbend. 134
3 Conſtitutiones, quæ longiore ſervitii tempus requirunt quam novem menſium, præſervantur a Conc. Trid. ib. n. 49. 136
3 Et cur in Cathedralibus, vel Collegiatis Eccleſiis non præſervatæ a Concilio Tridentino, & non conſuetudines, in c. Ad audientiam, n. 12. de Cler. non reſid. 60
Vide in verb. *Canonici quoad reſidentiam*.

Conſtitutionum interpretatio, & extenſio.

2 Conſtitutiones Parochiales reſpectu certorum locorum, vel perſonarum, ad alia loca, vel alias perſonas non extenduntur, in c. Canonum ſtatuta, n. 94. de Conſtit. 21
2 Conſtitutio loquens per verba univerſalia, & geminata non recipit reſtrictivam a jure communi, in c. conſuetudines, n. 25. de conſuet. 193
3 Conſtitutio nova non tollit ſpeciales locorum conſuetudines, vel ſtatuta, in c. Presbyter, n. 36. de celebr. Miſſ. 575
1 Conſtitutio futura reſpicit, non præterita, niſi in ea de præteritis caveatur, in c. Quoniam, n. 4. de Conſtit. 130
1 Conſtitutio diſponens idem quod jus commune, recipit interpretationem paſſivam a jure communi, in c. cauſam, n. 39. & in c. Licet de vitando, n. 76. de elect. 261
1 Conſtitutio reſpicit futura, diſpenſatio autem præterita, in c. Nimis, n. 31. de fil. Presbyt. 279
2 Conſtitutio tollens conſuetudinem non tollit interpretativam, in c. Cum veniſſent, n. 86. de Judic. 28
3 Conſtitutionem implicat eſſe declaratoriam, & non habere locum in præteritum, in c. Super ſpecula, n. 4. Ne Cler. vel Monach. 683
Vide in verb. *Declaratio*.
3 Conſtitutio pœnalis debet potius reſtringi, quam ampliari, ib. n. 10. 683
3 Conſtitutio prohibens perſonis Eccleſiaſticis audire leges, vel medicinam, an ſit odioſa, vel favorabilis, ib. n. 13. & ſeqq. uſque

uſque ad n. 18. 684
5 Conſtitutio juris veteris declaratoria novum jus non inducit, ſed quod prius latebat, manifeſtat, in c. Ex parte, il 2. n. 43. de privileg. 264
1 Conſtitutio exorbitans ſtricte intelligi debet, ut minus lædat jus commune, quam fieri poſſit, in c. Ad audientiam, il 2. n. 125. de reſcript. 184
2 Conſtitutio tollens privilegia, non tollit clauſa in corpore juris, in c. Licet, n. 52. de foro compet. 67
2 Conſtitutio trahitur ad præterita, ſi ſit declaratoria, non autem ſi ſit novi juris, ſeu privilegii inductiva, in c. In præſentia, n. 107. de probat. 141
1 Conſtitutio in favorem animæ recipit latam interpretationem, licet ſit exorbitans, & pœnalis, in c. Eam te, n. 26. de Reſcript. 153
5 Conſtitutio prohibens uſum alicujus rei, vel actus, comprehendit etiam uſum rei præteritæ in c. Dilectus, il ſecondo, n. 20. de Præbend. 115
3 Conſtitutio nova recipit interpretationem paſſivam a jure antiquo, dummodo ſit clarum, & non habens varios intellectus, in c. Immunitatem, n. 29. de Immunit Eccleſ. 651
3 Quod multipliciter intelligitur, illius veritas ignoratur, ibid. num. 30. 651
5 Conſtitutio juris antiqui declaratoria trahitur etiam ad præterita, in c. Cum & plantare, n. 3. de privileg. 240
1 Conſtitutio juri communi conformis recipit ab eodem jure interpretationem paſſivam, in c. Cauſam, n. 30 de elect. 261

Conſtitutio nova.

5 Conſtitutio nova per relationem ad jus commune perinde operatur, ac ſi jus commune eſſet in ea inſertum, in cap. Cum pro cauſa, n. 25. de ſent. excomm. 329
3 Conſtitutio nova comprehendit diſpoſitionem, quæ habet factum de præterito, quod expectat perfectionem de futuro, ſi antequam perficiatur, nova Conſtitutio ſupervenıat, in cap. Dilectus, il ſecondo, n. 10. de Præb. 115

Conſtitutionum publicatio.

7 Conſtitutiones Canonicæ ligant omnem creaturam, in c. Canonum ſtatuta, n. 55. de Conſtit. 19
2 Et an hoc ſit reſtringendum ad ſubditos, ib. & n. ſeq. uſque ad num. 93. 19
7 Conſtitutiones Eccleſiaſticæ ante publicationem non ligent, in c. Canonum ſtatuta, n. 93. de Conſtit. 21
7 Conſtitutiones Apoſtolicæ ante illarum publicationem an, & quando ligent ignorantes, in c. Quoniam, n. 47. de Conſt. 135
7 Conſtitutio nova etiam ante publicationem ligat eos, qui illius habent notitiam, ib. n. 51. 136
2 Conſtitutiones Papales cenſentur effectum ſortitæ, cum primum ſunt promulgatæ, in cap. Si quis, num. 69. de foro compet. 41
2 Et quando cenſeantur abrogatæ per contrarium uſum, ibidem num. 70. 41
2 Exceptio, quod non fuerunt uſu receptæ, non admittunt, ib. num. 72. 41
Vide in verb. *Publicatio.*

Conſtitutio Synodalis.

5 Conſtitutio Synodalis Regni Poloniæ inhabilitans dimiſſos a Societate Jeſu ad Prælaturas, & Canonicatus Cathedralis, non obſtet, quominus ſic dimiſſus poſſet eſſe Epiſcopi ſuffraganeus, in c. A nobis, il primo, n. 10. & n. ſeqq. uſque ad n. 22. de ſent excomm. 330
Vide in verb *Synodi provincialis auctoritas, & acta.*

Conſtitutio uſu recepta.

5 Conſtitutionibus Apoſtolicis objici non poteſt, quod non ſint uſu receptæ; ſed bene objici poteſt, quod per contrarium uſum ſint abrogatæ, in c. Naviganti, n. 82. de Uſur. 166
3 Conſtitutio de Treuga ſervanda hodie non tenet, nec Epiſcopi cenſentur illius tranſgreſſores, quia non fuit moribus utentium approbata, in c. Treugas, n. 17. de Treug. & pace. 632
1 Contrarium, ib. n. 22. 633
1 Declaratur, ib. n. 71. 636
Conſtitutionibus Apoſtolicis ad ſuſtinenda Eccleſiis præjudicialia objici non poteſt, quod non ſint publicatæ, vel uſu receptæ, in c. Conſuetudines, n. 65. de Conſuet. 196
2 Exceptio quod Conſtitutiones Papales non fuerunt uſu receptæ, non admittitur, in c. Si quis, n. 71. de for. compet. 41
3 CONSTRUCTIONIS nomine includitur etiam fundatio in c. Quoniam, n. 25. de Jurepatr. 512
5 CONSULES mercatorum non faciunt Collegium, in c. Reſponſo, n. 46. de ſent. excomm. 361
1 CONSULTATIO Papæ etiam edita in aliquo particulari caſu facit jus commune inter omnes, in cap Quoniam num. 11 de Conſtit. 131
3 CONTEMPTUS plus juris habet ad annullandum geſta majoris partis, quam plures præſentes, & contradicentes, in c. Cum in cunctis, num. 6. de his, quæ fiunt a major. part. cap. 220

Conſuetudo, communia.

4 Conſuetudo ut dicatur legitime præſcripta, quæ requirantur, in c. Ultum autem, n. 17. de cognat. ſpirit. 60
4 Conſuetudo ut vincat legem, requirit ſcientiam, & approbationem ejus, qui poteſt ſuper ea jus condere, ib. n. 18. 60
1 Conſuetudo non inducitur per obſervantiam juris communis, in c. Cum omnes, n. 5. de Conſtit. 93
1 Conſuetudo in tantum valet, in quantum oritur tacito conſenſu ejus, qui poteſt jus condere, in c. Cum dilectus, n. 28. de Conſuet. 205
5 Conſuetudo præſumitur habuiſſe bonum initium, in c. Præterea, n. 55. Ne Prælat. vices ſuas. 70
5 Conſuetudo Normandiæ, & diœceſis Pariſienſ. exigendi annalia pro deportu, an ſit reprobata, ib. n. 67. 74
3 Conſuetudo requirit poteſtatem cum voluntate Principis, cujus eſt legem abrogare, in c. Explicari, num. 43. de Obſervat. Jejun. 620
2 Conſuetudo juri communi conformis, ſublata intelligitur eodem jure ſublato, in c. Si quis, n. 61. de for. compet. 40
2 Conſuetudo diſponens idem, quod jus antiquum correctum, præſumitur rationalis, ib. n. 64. 68. & 73. 40
3 Conſuetudo in quo differat a præſcriptione, in c. Venerabili, n. 26. & 28. de cenſib. 550
1 Conſuetudo ut ſit ſervanda, debet eſſe rationabilis & Religioni conveniens, in c. Conſuetudines, n. 5. de conſuet. 191
1 A Conſuetudine ſine magna cauſa non eſt recedendum, ibidem num. 14. 193
3 Conſuetudo in quibus differat a ſtatuto, in c. Ad audientiam, n. 13. de Cler. non reſid. 60
3 Conſuetudo juri communi conformis, ſublata cenſetur jure communi ſublato, ib. n. 15. 61
2 Conſuetudines a Sede Apoſtolica confirmatas an Concilium Tridentinum ſuſtulerit, in c. Si quis, n. 38. de Confirmat. util. vel inutil. 208
1 Conſuetudines etiam ſpeciales, & privilegia tolluntur per clauſulam generalem, non obſtantibus conſuetudinibus, & privilegiis, in c. Significaſti, n. 21. de off. Archid. 515
3 Conſuetudo laudabilis, ut Princeps, & Magiſtratus tempore peſtis miniſtros Sacramentorum conducant mercede ex ærario, in c. Clericos, n. 44. de Cler. non reſid 67
2 Conſuetudinem intentans, videtur utrunque cumulare, in cap. Cum Eccleſia, n. 13. de cauſa poſſeſſ. & propriet. 110
3 Conſuetudo in actibus mere facultativis non inducitur per non uſum, in c. Cum ad Monaſterium, n. 37 de ſtat. Monach. 478
3 Conſuetudo generalis poteſt concurrere cum jure communi, etque aliquid addit, ſaltem illud confirmando, & roborando, in c. Cum veniſſent, n. 4. de inſtit. 182
7 Conſuetudine induci non poteſt, ut laici admittantur ad actus ſpirituales, etiamſi ſit immemorabilis, in c. Maſſana, n. 12. & 16. de elect. 305
1 Conſuetudo, & ſtatutum non differunt, niſi ſicut tacitum, & expreſſum, in c. Conſuetudines, n. 8. de Conſuet. 193
1 Conſuetudine induci non poteſt, ut electus adminiſtret, non habita confirmatione a Superiore, in c. Cum Venerabilis, n. 7. & 13. de conſuetud. 201
1 Conſuetudo circa ſimultaneam collationem Epiſcopi, & Capituli eſt juris communis obſervanti, in c. Cum Eccleſia, n. 28. de elect. 282
Conſuetudo dandi aliquid in ſua receptione.
Vide in verb. *Simonia in admiſſione ad Canonicatum.*
5 Conſuetudo eligendi Prædicatorem in Cathedrali, eique præſtandi eleemoſynam, an & quomodo ſit obſervanda, in cap. Inter cetera, n. 20 de off. Ordin. 583
5 Et quid, ſi ſit immemorabilis, ibidem num 21. & num. ſequent. 583

Conſuetudinis authoritas.

4 Conſuetudo poteſt limitare, augere, & interpretari jus Divinum, in c. Ultum, n. 5. de cognat. ſpiritual. 58
4 Derogat juri poſitivo, ſi ſit rationabilis, & legitime præſcripta, ib. n. 13. 59
3 Poteſt plurimum in his, quæ ſunt juriſdictionis, ſed in his, quæ ſunt Ordinis nihil poteſt, in c. Aqua, n. 3. de Conſecr. Eccleſ. vel Altar. 568
5 Non habilitat Presbyteros ad ea, quæ ſunt reſervata Ordini Epiſcopali, in c. Quanto, n. 1. de conſuet. 197
1 Conſuetudo Romanæ Eccleſiæ prævalet authoritati cujuſcunque Doctoris, ib. n. 5. 198
5 Conſuetudo circa poteſtatem Presbyteris tribuendam in his, quæ ſunt Ordinis Epiſcopalis, nihil poteſt, ib. n. 9. 199
1 Contra Concilia generalia valide introduci non poteſt, ibidem num. 43. 201
2 Conſuetudo, & privilegium æquiparantur, in c. Cum contingat, n. 2. de foro compet. 68
2 Conſuetudo ſicut privilegium dat juriſdictionem, territorium aſſignat, & jura territorii ampliat, ibidem num. 3. & 26. 68
2 Conſuetudine acquiri poteſt quidquid poteſt acquiri privilegio, ib. n. 4. 68
2 Præſertim, ſi Conſuetudo ſit immemorabilis, ib. n. 5. 68
2 Declaratur, ib. n. 8. & 11. 69
2 Conſuetudinem non valere in his, quæ per privilegium conceduntur, quomodo ſit intelligendum, ib. n. 10. 69
2 Conſuetudo tribuere poteſt ordinariam juriſdictionem etiam privatæ perſonæ, ib. n. 12. 69
2 Si ſit approbata Superioris auctoritate; alias ſecus, ib. n. 13. 69
2 Conſuetudo non poteſt tribuere privatæ perſonæ facultatem deponendi Clericos, ib n. 14. 69
2 An poſſit tribuere ſimplici Clerico facultatem excommunicandi, ib. n. 16. 69
2 In ordine judiciorum poteſt diſponere contra jus commune, in c. Si Clericus n. 31. de foro compet. 55
2 Conſuetudo contra Conſtitutionem Apoſtolicam habentem Decretum irritans, & infligens pœnam excommunicationis, valide introduci non poteſt, in c. Cum veniſſent, n. 60. de judiciis. 25
5 Conſuetudo Eccleſiæ Romanæ prævalet auctoritati cujuſcunque Doctoris, in cap. Præterea, num. 16. Ne Prælati vic. ſuas. 70

3 Coo-

3 Conſuetudo univerſalis Eccleſiæ cenſetur traxiſſe originem ex traditionibus Apoſtolorum, vel ex generalibus Conciliis, in c. Explicari, n. 28. de obſervat. jejun. 620
3 Ratione legis manente, non conſuetudo, ſed lex conſuetudinem vincit, ib. n. 10. 620
3 Conſuetudo in delictis excuſat multitudinem a pena temporali, ſed non a gehennali, ib. n. 47. 621
1 Conſuetudines, & conſtitutiones diverſæ per diverſa loca valent in officiis, in c. Ad hæc, n. 14. de off. Archid. 510
1 Conſuetudo longæva, licet irrationabilis, inducit probabilem dubitationem, in c. cum cauſam, n. 5. de elect. 275
1 Niſi ſit contra jus naturale, vel Divinum, ib. n. 4. 276
2 Conſuetudine induci non poteſt, ut Clericus ſecularis præficiatur regimini Eccleſiæ Regularis, ib. n. 13. 277
1 Conſuetudo an valeat contra jus commune, ib. n. 45. 278
2 Conſuetudo Eccleſiæ Romanæ facit jus, in c. Bonæ memoriæ, n. 32. de poſtul. Prælat. 313
2 Conſuetudo immemorabilis inferiorum Prælatorum cognoſcendi cauſas matrimoniales, & criminales, non eſt ſublata a Concilio Tridentino, in c. Significaſti, n. 22. de offic. Archid. 515
3 Conſuetudo univerſalis Eccleſiæ quamvis ſit contraria juri ſcripto, pro lege ſervanda eſt, in c. Super inordinata, n. 32. de Præbend. 153
3 Conſuetudo immemorabilis, vel ſtatutum non obſtant, quominus Epiſcopus viſitare poſſit hoſpitalia, & loca pia ſuæ diœceſis, in c. Ad hæc, n. 24. de Relig. Domibus. 490
3 Conſuetudo an excuſet a pœna excommunicationis ib. n. 70. 493
5 Conſuetudo contra Concilium Generale non valet, in c. Quod a prædeceſſore, n. 61. de ſchiſmat. 107
2 Conſuetudo dat juriſdictionem, in c. Nullus, n. 47. & 64. de for. compet. 48
2 Conſuetudo contra Concilia Generalia non poteſt valide introduci, in c. Si quis, n. 65. & ſeqq. de for. compet. 41
1 Conſuetudinis tranſgreſſor puniendus, eſt ut tranſgreſſor legis in c. Irrefragabili, §. ceterum, n. 21. de off. Ordinar. 582
3 Conſuetudine introduci poteſt, ut officium in Eccleſia quod nullam habet prærogativam juriſdictionis, ſit Dignitas, in c. Ad hæc, n. 34. de Præben. 87
3 Conſuetudo poteſt efficere, ut Dignitas perdat primævam naturam, & tranſeat in naturam beneficii ſimplicis, ib. n. 46. 88
3 Conſuetudo, & communis reputatio non ſolum delere, ſed etiam adimit Dignitatem, ib. n. 48. 88
2 Conſuetudo de licito facit illicitum, in c. De eo, n. 10. de tempor. Ordinat. 356
3 Conſuetudo Eccleſiæ generalis ita obligat, ſicut præceptum, in c. Cum eſſe, n. 123. de teſtam. 275
3 Conſuetudinis Eccleſiæ tranſgreſſio inducit culpam lethalem ſicut tranſgreſſio præcepti, ib. n. 129. & 130. 275
3 Conſuetudo nihil poteſt contra ſubſtantiam rei, in c. Studuiſti, n. 24. de offic. Legat. 546
Vide in ver. *Conſuetudo irrationabilis*.
Conſuetudo contra Eccleſiam & Eccleſiaſticas perſonas.
1 Conſuetudo contra Eccleſiaſticam libertatem non valet, in cap. Quiſquis, n. 18. de elect. 295
2 Conſuetudo inferens gravamen Eccleſiis, ſeu ais oneroſa, non tenet, c. Conſuetudines, n. 5. de conſuet. 193
2 Et de facto revocari debet, ib. n. 4. 192
1 Conſuetudo ut ſit ſervanda, debet eſſe rationabilis, & Religioni conveniens, ib. n. 25. 193
1 Conſuetudo ut ſit Eccleſiæ præjudicialis, ratione caret, ib. n. 6. & 33. 193
1 Conſuetudo ut dicatur Eccleſiis oneroſa, non ſufficit qualecunque præjudicium, ſed requiritur magnum, ib. n. 10. 193
1 Quod judicis arbitrio relinquitur, ib. n. 11. 193
1 Et quid poſt Bullam Urbani VIII. ib. n. 21. & ſeq. 193
1 Conſuetudo qua Parochus tenetur ſuis Parochianis in Paſchate dare agnum Paſchalem, vel paſtum, aut certo die candelas de cera alba, an valeat, ib. n. 17. & 18. 193
1 Et quid in conſuetudine, qua Plebanus dare debet cuilibet Parochianorum certas libras carnis porcinæ ratione ſolutionem decimarum, ib. n. 19. 193
1 Conſuetudo gravans Clericos, eorumque bona patrimonialia, an ſit nulla, ib. n. 26. & ſeq. 193
2 Et quid poſt Bullam Urbani VIII. ib. n. 28. 194
1 Conſuetudines Eccleſiis præjudiciales per hoc c. ſublatæ, quæ ſint, ib. n. 30. & ſeqq. uſque ad n. 58. 194
1 Quid ſi conſuetudo ſit inter laicos, ib. n. 33. 194
1 Et quid ſi præjudicet Eccleſiæ aliter, quam reſpectu immunitatis, aut libertatis Eccleſiaſticæ, ib. n. 34. 194
1 Et quid in conſuetudine interpretativa, ib. n. 35. 194
1 Et quid in conſuetudine inductiva 10 vel 20. annorum, ib. n. 37. & 42. 194
1 Et quid in centenaria, ib. n. 40. 194
1 Et quid in quadragenaria, ib. n. 41. 194
1 Et quid in immemorabili, ib. n. 48. 195
1 Et quid ſi cum immemorabili concurrat fama privilegii, ib. numer. 52. 195
1 Conſuetudo multum gravans Eccleſiam eſt nutritiva peccati, & impræſcriptibilis, ib. n. 33. 194
1 Conſuetudo minoris temporis, quam annorum quadraginta, contra Eccleſiam non procedit, ib. n. 37. 194
1 Conſuetudo laicorum non poteſt clericos adſtringere, ib. n. 39. 194
1 Conſuetudo, vel præſcriptio centenaria procedit etiam contra Eccleſiam Romanam, concurrentibus de jure requiſitis, ib. num. 40. 194
1 Conſuetudo, vel præſcriptio quadragenaria obtinet contra Eccleſiam, ib. n. 41. & 44. 194
2 Conſuetudo ut judex laicus ſit competens in cauſa civili reconventionis contra Clericum, ſervanda, cum articulus ſit dubitabilis, in c. Tuam, n. 35. & 59. de ordin. cognit. 104
1 Conſtitutio Urbani VIII. improbans, & caſſans quæcunque præjudicialia Sedi Apoſtolicæ, vel juriſdictioni aut libertati Eccleſiæ, &c. per partes refertur, in c. conſuetudines, n. 59. & ſeqq. uſque in finem, de conſuetud. 196
1 Conſuetudo contra libertatem Eccleſiaſticam non valet, in c. cum terra, n. 6. de elect. 265
2 Etiamſi ſit immemorabilis, ib. n. 7. 265
3 Conſuetudo præjudicialis immunitati Eccleſiæ eſt nulla, & impræſcriptibilis etiam per tempus immemorabile, in c. Inter alia, n. 94. de Immunitat. Eccleſ. 644
1 Conſuetudo contra Eccleſiaſticam libertatem eſt impræſcriptibilis, in c. Maſſana, n. 13. de elect. 305
1 Conſuetudine induci non poteſt, ut Clerici ſolvant collectam etiam de bonis patrimonialibus, ib. n. 14. 305
1 Conſuetudo mala amittit nomen conſuetudinis, & dicitur corruptela, ib. n. 15. 305
Vide in verb. *Immunitas*.
Et in ver. *Laicus quoad immunitatem Eccleſiaſticam*.
Conſuetudo quoad electionem.
Vide in ver. *Electionis libertas*.
Et in verb. *Conſueto communis*.
4 Conſuetudo in Sacramentalibus non valet, niſi Papa ſciat, & toleret, in c. Vir autem, n. 8. de ſecond. nupt. 98
Conſuetudo quoad extenſionem.
3 Conſuetudo, quæ habet fomentum juris, & nemini præjudicat extenditur ad caſus ſimiles, in c. Literas, n. 53. de conceſſ. Præbend. 198
3 Conſuetudo obſervata in Monaſteriis Religionis extenditur ad nova ejuſdem Religionis Monaſteria, ib. n. 54. 199
3 Conſuetudo quamvis ſit favorabilis, tamen non extenditur in materia valde præjudiciali, in cap. cum contingat, n. 10. de decim. 317
2 Conſuetudo non valet ultra probationem plenam exigens juramentum in c. Sicut, n. 1. & n. 8. de probat. 127
2 Conſuetudo exigens juramentum ultra plenam probationem adverſatur juri naturali, ſcripto, & Divino, ib. n. 8. 128
2 Conſuetudo invalidans plenam probationem, aut eam reſtringens non valet, ib. n. 9 128
Conſuetudo quoad forum, & juriſdictionem.
2 Conſuetudo, qua Clerici habitum, vel Tonſuram deſerentes fori privilegio gaudent, licet beneficium non habeant, nec alicui Eccleſiæ inſerviant, an ſit obſervanda, in c. Si quis, n. 59. & ſeqq. uſque ad n. 71. de foro compet. 40
2 Conſuetudo cur fuerit ſublata a Concilio Tridentino ſeſſ. 23. c. 6. quoad Clericos conjugatos tantum, ib. n. 62. 40
2 Conſuetudo quod Clerici conjugati gaudeant privilegio fori, licet habitum, & Tonſuram non deferant, an valeat de jure communi, ib. n. 63. 40
1 Conſuetudo conveniendi Regulares coram Ordinario ſublata fuit ex privilegiis Apoſtolicis, in c. Quod ſuper his, n. 19. de major. & obed. 612
1 Conſuetudo Anglorum, qua Clerici conjugati etiam in ſacris conſtituti conveniuntur coram judice ſeculari, improbatur, c. Nuper a nobis, n. 37. de Bigam. 506
3 Conſuetudo ut judex laicus ſit competens in cauſa civili reconventionis contra Clericum, ſervanda eſt, cum articulus ſit dubitabilis, in c. Tuam, n. 53. & 59. de ordin. cognit. 117
3 Conſuetudo in articulo dubitabili propter varietatem opinionum declarat judicis competentiam, ib. n. 59. 107
Vide in v. *Fori privilegium*, *Clericus quoad fori privilegium*.
Conſuetudo ſecundum quam de jure communi Epiſcopus non proceſſit ad capturam contra laicos, fuit ſublata a Concilio Tridentino, in c. Pervenit, n. 38. de Adulter. 152
2 Conſuetudo trahendi laicos ad forum Eccleſiaſticum ex qua cauſa fuerit introducta, in c. Si Clericus, n. 32. de for. compet. 55
1 Conſuetudo tribuit juriſdictionem aliàs non habenti, in c. Noſti, n. 27. de elect. 264
Conſuetudo immemorabilis.
2 Conſuetudo immemorabilis habet vim tituli, ſeu privilegii, in c. cum contingat, n. 6. de foro compet. 68
2 Et in his, quæ ſunt Principi reſervata, ib. n. 7. 69
Conſuetudine ſimpliciter ſublata, an & quando cenſeatur ſublata immemorabilis, in cap. Ad hæc, num. 34. & 36. de Religioſ. domib. 490
3 Ad immemorabilem conficiendam computari debent anni elapſi uſque ad tempus controverſiæ motæ, in c. conſultationibus, n. 13. de jurepatr. 521
1 Immemorabilis poteſt Eccleſiis præjudicare, quia habet vim tituli, in c. Conſuetudines, n. 49. de conſuet. 195
1 Contrarium, ib. n. 50. 195
1 Declaratur ib. num. 52. 195
1 Immemorabilis non habet vim privilegii, quando eſt a jure reprobata, vel quando eſt in materia, in qua non eſt veriſimile, ut Papa aliquem privilegiaverit, ib. n. 51. 195
1 Immemorabilis conſuetudo, vel præſcriptio præjudicialis Eccleſiæ, quibus caſibus tollatur per Conſtit. Urb. VIII. ib. n. 52. 195
1 Immemorabilis a jure reprobata non ſuſtinetur poſt Bull. Urb. VIII. etiam concurrente fama privilegii Apoſtolici, ib. numer. 53. 195
3 Immemorabilem habens poteſt allegare meliorem titulum de mundo, in c. cum Apoſtolica, num. 6. de his, quæ fiunt a Prælat. 211
3 Fallit in laico quoad ſpiritualia propter ejus incapacitatem, ib. num. 7. 211

3 Immemorabilis ſola non ſuffragatur laico in perceptione decimarum, ib. n 8. 211
3 Niſi laicus poſſediſſet decimas tanquam vaſſallus, & at talis fuiſſet agnitus ab Eccleſia, ib. n. 11. 211
3 Vel niſi una cum immemorabili concurrat fama privilegii, ib. num. 12. 211
3 Et quid poſt Bullam Urbani VIII. ib. n. 13. 212
3 Immemorabilis eſt infinita, & capit omne tempus, ib. n. 9. & in c. Cum propter, n. d. de Jurepatr. 529
2 Immemorabilis poſſeſſio quando habet vim tituli, in c. Quanto, n. 33. de conſuet. 200
4 Conſuetudo immemorabilis intelligitur ſublata, quando lex damnat conſuetudinem uti corruptelam, in c. Quod ſuper, n. 8. de conſang. & affinit. 68
2 Immemorabilis conſuetudo dimittendi Prælaturas, vel adminiſtrandi, non habita Superioris licentia, non valet, in c. Cum venerabilis, n. 8. de conſuet. 202
2 Immemorabilis non habet vim tituli, ubi conſuetudo a jure eſt reprobata, ib. n. 9. 202
2 Conſuetudo immemorabilis habet vim privilegii, in c. Noſti, n. 28. de elect. 265
3 Conſuetudo immemorabilis, ſecundum quam ea quavis cauſa, & ultra tres menſes ab Eccleſiis Cathedralibus abeſſe licet, ſublata eſt a Conc. Trid. in c. Cum omnes, n. 22. de conſt. 94

Conſuetudo interpretativa.

4 Conſuetudo facilius admittitur ad interpretandum, quam ad inducendum, in c. Veniens, n. 22. de cognat. ſpirit. 65
2 Eſt optima legum interpres, in cap. Cum dilectus, num. 7. de conſuet. 204
2 Conſuetudo in legibus interpretandis primo loco ſpectanda eſt, deinde propria ſignificatio verborum, in c. Cum veniſſent, n. 87. de Judic. 28
3 Conſuetudo interpretativa facilius, & minori tempore inducitur, quam novi juris inductiva, in c. Super inordinata, n. 32. de Præben. 153
2 Non oportet ut ſit præſcripta, ſed ad eam inducendam ſufficiunt decem anni, in c. Nos quidem, n 72. de teſtamen. 265
3 Conſuetudo poteſt legem interpretari, & tollere, in c. Ad Apoſtolicam, n. 5. de Regular. 381
2 Conſuetudo interpretativa non cenſetur ſublata per ſtatutum tollens conſuetudinem, in c. Conſuetudines, n. 35. de conſuet. 194
2 Favorabilior eſt quam inductiva, & ſufficit probare obſervantiam ſine præſcriptione, ib. n. 36. 194
3 Conſuetudo interpretativa non requiritur ut ſit inſcripta, in c. Duæ, n. 15. de Cler. non reſid. 58
3 Conſuetudini interpretativæ potius ſtandum eſt, quam communi opinioni, in c. Irrefragabili, § Exceſſus, n. 32. de off. Ordin. 577

Conſuetudo irrationabilis.

4 Conſuetudo irrationabilis dicitur, quæ reprobatur a ſacris Canonibus, aut juri Divino adverſatur, in c. Utrum autem, n. 14 de cognat. ſpirit. 59
5 Conſuetudo, qua accuſans, & accuſatus adſtringitur ad pugnandum, damnata eſt, in cap Henricus, n. 2. de Cler. pugn. in duell. 242
2 Conſuetudo a jure improbata, etiamſi immemorabilis ſit, vim privilegii non habet, niſi data fama privilegii, in cap. Cum contingat, n. 15. de for. compet. 69
3 Conſuetudo irrationabilis, & impreſcriptibilis eſt quæ diſcrepat ab inſtituto univerſalis Eccleſiæ, aut quæ eſt contra Eccleſiaſticam diſciplinam, in c. Explicari, n. 41. de obſerv. Jejun. 020
2 Conſuetudo, quæ morum reformationem, & correctionem impedit, non valet, in c. Irrefragabili, n. 3. de off. Ordin. 573
2 Conſuetudo longæva licet irrationabilis inducit probabilem dubitationem, in c. Cum cauſam, n. 2. de elect. 275
2 Niſi ſit contra jus naturale, vel Divinum, ib. n. 4. 276
2 Conſuetudo mala eſt radicitus extirpanda, ib. n. 6. 276
3 Conſuetudo nutritiva peccati extirpanda eſt, in c. Extirpandæ, n. 2. de Præbend. 124
3 Idem in conſtitutione, appellatione, juramento, & privilegio, ib. num. 3. 124
Et ſuper talibus ad Papam, non ad Imperatorem eſt recurrendum, ib. num. 4. 124
3 Conſuetudo, ſecundum quam Prælati Regulares non revocant ad Monaſterium ſuos ejectos, & fugitivos, eſt nutritiva peccati, in c. Ne Religioſi, n. 7. de Regular. 414
3 Conſuetudo nutritiva peccati eſt corruptela, ib. n. 12. 415
5 Conſuetudo irrationabilis, & nutritiva peccati dicenda eſt potius corruptela, quam conſuetudo, in cap. Quod a Prædeceſſore, n. 65. de ſchiſmat. 108
3 Conſuetudines pravæ, & corruptelæ debent ab Eccleſia radicitus extirpari, in c. Tuæ fraternitati, n. 29. de ſponſ. & matrim. 17
2 Conſuetudo, per quam ſine cauſa jus alterius aufertur, non valet, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 115. de conſtit. 104
2 Conſuetudo dimittendi dignitatem, vel ad aliam ſe transferendi ſine Superioris licentia non valet, in c. Cum venerabilis, n. 1 & d de conſuet. 201
Vide in verb. *Conſuetudo immemorabilis.*
2 Conſuetudo induci non poteſt, ut electus adminiſtret non habita confirmatione a Superiore, ib. n. 2. 7. & 13. 202
2 Conſuetudo non valet, per quam rumpitur nervus Eccleſiaſticæ diſciplinæ, ib. n. 4. 202
2 Conſuetudo periculoſa eſt, per quam omittitur inquiſitio, quæ in confirmatione ſervari debet, ib. n. 10. 202
3 Conſuetudo contra jus Divinum eſt corruptela, & omnino impreſcriptibilis, in c. Cum ex illo, n. 4. de Tranſlat. Epiſc. 314
2 Conſuetudine ſublata tanquam irrationabili cenſetur ſublata etiam immemorabilis, in cap. Si Archiepiſcopus, num. 8. de Tempor. Ordin. 365
2 Conſuetudo, per quam detrahitur ſubſtantiæ actus ipſo actu remanente, non tenet, in c. Cum terra, n. 12 de elect. 266
3 Conſuetudo nutriens pluralitatem beneficiorum non valet, in c. quia in tantum, n. 17. de Præben. 77
3 Conſuetudo obtinendi plura beneficia ſimplicia, ſi unum ſit ſufficiens, eſt corruptela, ib. n. 18. 77
Vide in ver. *Beneficium quoad pluralitatem*

Conſuetudo laudabilis.

3 Conſuetudo favens immunitati Eccleſiæ tanquam pia eſt attendenda, in c. Inter alia, n. 79. de Immunitat. Eccleſ. 643

Conſuetudo quoad reſidentiam.

Vide in verb. *Reſidentia.*
3 CONTEMPLATIONIS opus duplex, oratio, & lectio, in c. Sane, num. 28. de Regular. 356
Vide in ver. *Religio.*
3 CONTENTIONES, lites, & rixæ in quibus differant, in c. Multa, n. 4. Ne Cler. vel Monach. 653
2 CONTESTARI quid ſit, in c. Olim, n. 41. de lit. conteſt. 85
Conteſtatio litis.
Vide in ver. *Litis conteſtatio*
2 CONTINUE habitare in civitate quis dicitur, etiamſi tempore meſſium ruri permaneat, in cap. Si quis, num. 53. de foro compet. 39
2 CONTINENTIA cauſæ non debet dividi, in c. Magnus, n. 42. de oblig. ad ratioc. 489
2 Declaratur, ib. n. 49. 490
3 Continentia præterita non eſt de ſubſtantia Monachatus, ſed futura tantum in c. Vidua, n. 2. de Regular. 342
3 Continentia eſt res voti, non præcepti, nec debet eſſe niſi voluntaria, in c Majores, n. 101. & 105. de Baptiſ. 600
3 Continentia requirit libertatem a coactione, ib. n. 105. 600
2 CONTRACTUS, & officia ſpiritualia in lege Eccleſiæ determinantur, ſicut officia humana legibus humanis, in cap. Cum pridem, n. 14 de Pactis. 648
2 Contractus etſi ab initio ſint voluntatis, tamen poſt factum erunt cum Principe ſunt neceſſitatis, in c. Ex Epiſtolæ, n. 8. & 23. de probat. 125
2 Contractus a Principe initus etiam cum ſubdito irrevocabilis eſt, ib. num. 20. 126
2 Quod maxime procedit cum Principe Eccleſiaſtico, n. 21. 126
2 Contractus omnes, qui a Principe celebrantur, habent naturam bonæ fidei, ib. n. 28. 126
2 Contractus ratione conſenſus ſunt de jure naturali, cui etiam Princeps ſubjicitur, ib. n. 32. 127
2 Contractus ſine cauſa diſſolvi non poteſt etiam per Principem, in c. Quanto, n. 86. de translat. 323
3 Contractus bonæ fidei dolo initus, eſt ipſo jure nullus, in cap. Sicut nobis, n. 1d. de Regular. 388
3 Contractus claudicare non debent, in c. Nullus, n. 36. de Regular. 331
3 In contractibus ultro citroque obligatoriis, diſpoſitum in uno ex correlativis cenſetur diſpoſitum in alio, ib. n. 37. 331
5 Contractus præſumitur, qualis in ſui figura apparet, in c. Naviganti, n. 41. de uſur. 163
5 Contractus mutui quoad uſurariam pravitatem multum differt a contractu innominato, ib. n. 49. & 42. 164
5 Contractus in quo datur alicui pecunia cum pacto duplum reſtituendi, ſi accipiens ducat uxorem, aut Presbyter fiat, non eſt uſurarius, ib. n. 60. 164
5 Contractus non a nomine, ſed a conventionibus, & circumſtantiis ſortiuntur naturam, ib. n. 65. 164
5 Contractus in dubio neque injuſtus, neque uſurarius eſt judicandus, ib. num. 68. 165
5 Contractus natura hoc non patitur; ergo eſt contractus injuſtus, erronea eſt conſequentia, ib. n. 76. 166
5 Contractus quando dicatur jure poſitivo, vel naturali prohibitus, ib. num. 77. 166
3 Contractus initi cum prodigo poſt judicii interdictum non valent, in c. Sicut te, n. 37. Ne Cler. vel Monach. 678
3 Contractus talis denominatur a contrahentibus; ergo talis eſt judicandus, non eſt bona conſequentia in c. Potuit, n. 25. de locat. & conduct. 228
Contractus emphyteuticus.
Vide in ver. *Emphyteuſi.*
3 Contractus feudalis, & emphyteuticus ſunt ejuſdem naturæ, a. Inſinuatione, n. 8 de feud. 230
3 Et deciſiones loquentes de feudo locum habent in emphyteuſi, ſi ſit eadem ratio, & contrarium non reperiatur in jure expreſſum, ib. n. 9. & 13. & 14. 230
3 Contractus conditionis dicitur, ubi prædium conſtituitur tributarium, in c. Nulli, n. 37. de Reb. eccleſ. non alien. 225
Contractus cenſualis.
Vide in ver. *Cenſualis.*
3 CONTRADICERE plus eſt, quam minime conſentire, in c. Majores, n. 82. de Baptiſm. 599
CONTRADICTORIA.
Vide in verb. *Propoſitio.*
4 Contrahentes matrimonium contra conſuetudinem poſſunt tantum ſeparari ad pœnitentiam peragendam, vel ad tempus, in c. Utrum autem, n. 7. de cognat. ſpirit. 58
2 Contrahens cum transeunte, quando poſſit eum convenire in loco celebrati contractus, in c. Licet, n. 7. de foro competen. 64
3 Contrahentibus in foro animæ non licet ſe decipere, in cap. Si quis, n. 30. de Regular. 335

a CON-

1 CONTRARIETAS turpis eſt in Doctores, in c. Ne innitaris, n. 225. de Conſtit. 68
1 CONTRARIORUM quandoque non eſt eadem diſciplina, in c. Studuiſti, n. 26. de offic. legati. 546
4 Contraria mutuo ſe expellunt, & vincit quod eſt potentius, in c. Quod nobis, n. 14. de cland. deſponſ. 33
5 Doctorem ſibi non eſſe aliquando contrarium, eſt fere impoſſibile, in c. Ne innitaris, n. 138. de Conſtit. 45
1 In partita contrariorum motuum oportet quieſcere, quod pluribus exemplis oſtenditur, ib. n. 154. 46
2 CONTUMACIA non eſt juſta cauſa, ut quis jure ſuo privari debeat, in c. G. perpetuus, n. 25. de fide inſtrum. 163
2 Nec audientia propter contumaciam denegatur in perpetuum, ſed ad tempus, ib. n. 26. 163
2 Niſi interveniat etiam contemptus, ib. n. 27. 163
2 Vel in præcepto fuerit comminata pœna, ib. n. 28. 163
5 CONTRITUS eſt abſolutus quoad Deum etiam ante abſolutionem Sacramentalem, in cap. A nobis, il ſecondo, num. 10. de ſent. excomm. 344
5 In contritione tamen voti Sacramentum includitur, ib. n. 11. 344
1 CONTUMAX dici non poteſt qui negat juriſdictionem, in c. Cum in jure, n. 27. de off. Deleg. 534
1 CONVENTUALES Eccleſiæ ex proprietate vocabuli intelliguntur Regularium, non Clericorum ſecularium, in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, n. 29. de elect. 257
1 Conventualis Eccleſia per unionem æque principaliter non efficitur Cathedralis, in cap. Cum certum, n. 34. de majorit. & obedient. 610
2 Conventualis Eccleſia ex proprietate vocabuli dici poteſt Collegiata tam ſecularis, quam Regularis, in c. Cum Eccleſia, n. 9. & 11. de cauſ. poſſ. & propriet. 110
2 Et quid ex communi uſu loquendi, ib. n. 10. 110
2 CONVENTUS dicitur Religioſorum, Capitulum ſecularium, in c. Cum Eccleſia, n. 11. de cauſ. poſſ. & propriet. 110
1 Conventus quid importet, in c. Antigonus, n. 16. de pactis. 640
Conventus parvi.
3 Conventus parvi ſtatim transferri poſſunt ad Clericos ſeculares, nec ſervandi ſunt gradus, c. Inter quatuor, de Relig. domib. in c. Relatum, n. 8. Ne Cler. vel Monach. 664
3 Conventus in quibus ali non poteſt competens numerus Religioſorum, ſunt incapaces reformationis, ſive id contingat ob redditum tenuitatem, ib. n. 9. & 12. & 28. 665
3 Sive ob aeris intemperiem, ib. n. 10. 665
3 Sive ob infeſtationem pravorum hominum, ib. n. 11. 665
3 Conventus parvi, circumſcriptis exemptionibus, reduci poſſunt ad ſtatum ſecularem auctoritate Epiſcopi, ib. n. 13. 665
3 Joannis Mauburni invectiva in parvos Prioratus, ib. n. 14. 656
3 Generales Ordinum cur abſtinuerint a dimiſſione parvorum Conventuum, ib. n. 15. & n. ſeqq. 666
3 Bona ſuppreſſorum Conventuum cur non potuerint applicari majoribus Monaſteriis alibi exiſtentibus, ib. n. 15. verſ. Vel demum quia, & n. 50. 666
3 Conventus parvi ab Innocentio X. ſuppreſſi in tota Italia, & Inſulis adjacentibus, ib. n. 16. & n. 26. 666
3 Et bona ipſorum applicata piis uſibus in iiſdem et locis, ubi Conventus exiſtunt, ib. n. 19. & n. 40. 666
3 Papa poteſt applicare bona parvorum Conventuum ſuppreſſorum aliis piis uſibus etiam de poteſtate ordinaria, ib. n. 20. & 36. 666
3 Religiones plurimæ, & Monaſteria per Papam ſuppreſſa, & eorum bona aliis piis uſibus applicata referuntur, ib. n. 40. 668
3 Hiſtoria ſuppreſſionis parvorum Conventuum refertur, ib. n. 41. & n. ſeqq. uſque in fin. 668
Bulla Innocentii X ſuppreſſionis parvorum Conventuum Italiæ & Inſularum adjacentium.
Vide in verb. *Bulla Innocentii X.*
3 Literæ Archiepiſcopi Gneſnenſis ad Innocentium X. pro extenſione Bullæ Inſtaurandæ ad Regnum Poloniæ, in d. c. Relatum, n. 61. Ne Cler. vel Monach. 672
3 Literæ circulares Congregationis exprimentes nominatim Conventus ſuppreſſos, & exquirentes Epiſcoporum, & Capitulorum ſententias pro bonis applicandis, ib. n. 62. 672
3 Relationes applicationis bonorum Conventuum ſuppreſſorum Papa ad ſe relatas approbavit, ib. n. 63. 672
3 Literæ circulares ſuper granciis, & membris etiam Curatis Monaſteriorum, ib. n. 64. 672
3 In granciis, & membris Monaſteriorum habitare non poſſunt Regulares Sacerdotes, ſed Converſi tantum pro bonorum adminiſtratione, n. 65. 672
3 Miſſæ in Capellis granciarum quando, & a quibus celebrandæ, ib. n. 66. 672
3 Cura animarum in granciis, & membris Monaſteriorum exerceri non poteſt per Regulares, ſed per Vicarios perpetuos, vel amovibiles, ab Ordinario deputandos, ib. n. 67. 673
3 Granciarum bona reſervantur ipſarum Monaſteriis, ib. n. 67. 673
3 Canonicorum Regularium Lateranenſium granciæ, & Parochiales ab Innocentio X declarantur comprehendi in ejus Bulla Inſtaurandæ, ib. n. 68. 673
3 Conventus plurimi primum ſuppreſſi, ac deinde ex rationabilibus cauſis a Papa Religionibus reſtituti, ib. n. 69. 673
3 Unio parvorum Conventuum ejuſdem Religionis in eodem loco exiſtentium, qua lege facta fuerit, ib. n. 69. verſ. *Praterea.* 673
3 Decretum Innocentii X. ſuper ſubjectione nonnullorum Conventuum juriſdictioni Ordinarii loci refertur, ib. num. 70 & num. ſeq. 673
5 Declarationes ad hoc Decretum, in c. Quanto, n. 42. de offic. Ordinarior. 568
3 Conventus ſuppreſſi, ac poſtea Religionibus reſtituti ſubjiciuntur Ordinario, quandiu actu non alunt duodecim Religioſos, in c. Relatum, n. 71. Ne Cler. vel Monach. 673
3 Quod ſi non alant quatuor Sacerdotes, & duos Converſos, gratia reſtitutionis nulla eſt, ib. n. 72. 673
3 Conventus nunquam ſuppreſſi, in quibus non aluntur ad minus quatuor Sacerdotes, & duo Converſi ſunt ſubjecti juriſdictioni Ordinarii loci, ib. n. 73. 673
3 Decretum Urbani VIII. ſuper Monaſteriis erectis cum pauciori numero, quam duodecim Religioſorum, præſervatur in Decreto Innocentii X. Ut in parvis, ib. n. 74. 673
5 CONVERSUS Eccleſiæ Regularis cum perſona cenſetur etiam bona obtuliſſe, in c. Ut privilegia, n. 16. de privil. 269
5 Secus in Converſo Eccleſiæ ſecularis, ib. 269
5 Converſi, & Oblati in quibus differant, ib. n. 24. 269
3 Converſum in uſum, & utilitatem propriam non dicitur quod reſtitui debet, in c. At hæc, n. 67. de relig. domib. 493
3 Converſi recipi non poſſunt ad habitum regularem ante annum vigeſimum inchoatum, in c. Nullus, n. 16. de regul. 329
3 Converſi non veniunt Monachorum appellatione, in c. Non eſt vobis, n. 6. de Regular. 347
3 Profitentur tamen eandem Regulam, & eorum educatio non prætermittenda, ib. n. 7. 347
3 Converſi Novitii dormitorium habere debent ſeparatum a Novitiatu Clericorum, ſed tamen ſubſunt Novitiorum Magiſtro, & Superioribus Monaſteriorum, ib. n. 8. 347
3 Ad profeſſionem non admittuntur ante expletum vigeſimum primum ætatis annum, ib. n. 9. 347
3 Converſi ad Clericorum ſtatum etiam durante anno probationis tranſire non poſſunt, ib. n. 10. 347
3 Converſi, & Oblati magis adſtricti ſunt Monaſterio, quam Monachi, & ideo tranſire non poſſunt ad arctiorem Religionem licentia petita, niſi etiam ſit obtenta, ib. n. 11. 347
3 Contrarium quoad Converſos, ib. n. 12. & ſeqq. 347
Et quoad Converſos non profeſſos, ſeu Oblatos, ib. n. 16. uſq. ad n. 21. 347
3 De Converſis judicatur, ut de Monachis, ib. n. 13. 347
3 Converſi quid differant a Monachis, in c. Cum dilectus, n. 12. de ſucceſſ. ab inteſtat. 283
1 Converſi laici poſſunt electionibus Regularium intereſſe ex conſuetudine, in c. Miſſana, n. 18. de elect. 305
3 CONVERTITÆ ſunt perſonæ Eccleſiaſticæ, quæ alicui Religioni addictæ ſolemniter pœnitent, in c. Ad Apoſtolicam, n. 29. de Regular. 383
3 Et poſſunt profeſſionem emittere juxta diſpoſitionem juris communis, earumque Conſtitutiones, ib. n. 30. 383
3 Tenentur tamen ad clauſuram formalem, & emiſſionem trium votorum, nec in earum Monaſteriis reponi poſſunt Moniales aliorum Monaſteriorum correctionis cauſa, n. 31. 383
3 Convertitis, ſeu Monaſterio Dames piæ non licet exigere dotes in ſuſceptione habitus non obſtante Concil. Trident. in c. 16. verſ. Sed neque, ſeſſ. 25. de Regular. in c. Statuimus, n. 60. de Regular. 413
2 CONVIVIUM quid, & unde dictum, in c. Veniens, n. 3. de jurejur. 172
4 COPULA actualis non requiritur ad hoc ut malitia ſuppleat ætatem, ſed ſufficit aptitudo ad copulam, quæ ex aliis ſignis probari poteſt, in cap. De illis, il ſecondo, n. 5. de deſponſ. impub. 57
5 Copula, *&*, reſolvitur in disjunctivam, ubi neceſſe eſt, alias requirit amborum concurſus, in c. Interfeciſti, n. 9. & ſeqq. de homic. 121
1 Copula requirit concurſum omnium copulatorum, & conjungit æque principaliter, in c. Cum veniſſet, n. 49. de ſacr. Unct. & in c. Inſinuante, n. 54. Qui Cler. vel voven. 448
3 Copula carnalis quamvis nihil addat quoad ſubſtantiam matrimonii, tamen addit quoad multa, in c. Verum, num. 5. de converſ. conjug. 432
3 Copula carnalis complet tranſlationem corporis unius conjugis in poteſtatem alterius, & uterque intrat in poteſtatem ſibi traditæ poteſtatis, in c. Ex publico, n. 15. & 51. de converſ. conjug. 446
4 Copula carnalis inducit conſenſum conjugalem, licet nullum verbum proferatur, ſi aliquis tractatus præceſſerit, alias ſecus in c. Ad noſtram, n. 16. & 18. de conjug. ſervor. 57
4 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 19. 57
3 COR hominis vagum, & mobilius omni mobili, in c. Dolentes, n. 49. de celebr. Miſſar. 584
3 CORNELIA e Scipionum familia poſt ſexageſimum ſecundum annum Voluſium peperit, in cap. Cum ſis, num. 52. de converſ. conjug. 438
1 CORONATIONIS dies dicitur ortus Imperii, in c. Licet de vitanda, n. 6. de elect. 232
1 In CORPORE vitiatis non peccat anima, ſed natura, in cap. Niſi cum pridem, n. 83. de renunc. 342
3 Corpora Sanctorum an Epiſcopus poſſit de Eccleſia ad Eccleſiam transferre ſine authoritate Papæ, in c. Cum ex eo, n. 53. & ſeqq. uſq. ad n. 29. de reliq. & vener. Sanct. 609
3 Corpora Sanctorum juſſu Principis non ſunt transferenda, ibid. num. 17. 610
3 Corporum defunctorum translatio cur legibus Imperialibus interdicta, ib. n. 24. 610
3 Corpora excommunicatorum, & hæreticorum exhumari debent, ib. n. 25. 610
3 Corpora Sanctorum transferre an poſſit Epiſcopus ſine Capituli conſenſu, ib. n. 29. 611
3 Corpora Sanctorum de loco ad locum ſine juſta cauſa transferri non debent, ib. n. 31. 611

3 Cor-

3 Corpora Sanctorum transferens ſine legitima licentia, qualiter ſit puniendus, ib. n. 34. 611

2 Corpora multa Sanctorum venerantur in terris, quorum animæ cruciantur in inferno, in cap. Venerabili, num. 20. de teſtibus. 156

5 Corpus mulierum non vis maculat, ſed voluntas, in c. Ex publico, n. 48. de convers. conjug. 448

2 Corpus delicti conſtare debet, etiamſi reus vere, vel ficte ſit confeſſus, nec alias poteſt ſequi condemnatio, in c. Perveniſt, il primo, n. 11. & ſeqq. de teſtib. cogen. 159

2 Corpus delicti conſtare debet, ut damnati poſſit contumax, qui in vim ſtatuti, vel conſuetudinis habetur pro confeſſo, ibid. num. 13. 159

3 Diverſitatem corporum diverſitas ſæpe ſequitur animorum, in c. Quia diverſitatem, n. 4. de conceſſ. Præb. 192

1 CORRECTIO fit ad pœnitentiam, in c. Ad noſtram, n. 13. de Appellat. 190

1 Correctionis fraternæ regula an ſit ſervanda cum Summo Pontifice, in c. Significaſti, n. 67. de elect. 228

5 Correctio legum induci non debet per ſubauditos, & tacitus intellectus, in c. Accedentibus, n. 31. de exceſſ. Prælat. 216

5 Correctio debet eſſe levis, & moderata, in c. Ad audientiam, n. 10. de homic. 131

1 Correctio an depoſitionem contineat, in c. Dilectus, il primo, n. 24. de reſcript. 190

5 Correctio juris eſt favorabilis, quando fit redditus ad jus commune antiquum, in c. Non amplius, n. 63. de Inſtit. 177

1 Correctio, & reformatio an, & in quo differant, remiſſive, in c. Conquerente, n. 28. de off. Ordin. 587

5 Crimina, qui poteſt emendare, & non corrigit, ipſe committit, in c. Ad abolendam, n. 56. de Hæret. 93

5 Correctio jurium induci non debet per ſubauditos intellectus, in c. Cum dilectus, n. 5. de ſucceſſ. ab inteſt. 288

5 Correctio duplex, coactiva, & oſtenſiva, ſeu fraterna, & utraque eſt in præcepto, in c. Licet Heli, n. 5. de Simon. 48

5 Correctio coactiva eſt actus juſtitiæ, correctio fraterna eſt actus charitatis, ib. n. 6. 48

Vide in ver. *Prælati quoad correctionem ſubditorum.*

CORRECTOR Pœnitentiariæ.

Vide in verb. *Pœnitentiaria,*

Et in ver. *Officialis.*

2 CORRIGERE quid ſit, in cap. Ad noſtram, num. 15. de Appellat. 190

5 Clerico licet propriam familiam corrigere, etiam moderate verberando, nec caſus mortis inde contingens illi imputatur, in c. Ad audientiam, n. 9. de homic. 132

1 CORRELATIVA poſita ſe ponunt, & perempta ſe perimunt, in c. Pervenioſam, n. 43. de off. Ordin. 552

3 Correlativa in eodem ſubjecto eſſe non poſſunt, in c. Cum pridem, n. 143. de Pactis. 660

5 Correlativorum natura eſt, ut concesſo uno, cenſeatur conceſſum & aliud, ib. n. 145. 660

5 Prohibitio facta uni ex correlativis cenſetur etiam alteri facta, in c. Quanto, n. 80. de Privil. 276

5 CORRESPECTIVITAS præſumitur ex proximitate temporis, in c. Navigantis, n. 23. de Uſur. 162

3 CORRUPTA indecorum eſt ut præſit virginibus, in c. Cum ſis, n. 77. de converſ. conjugat. 439

1 Corrupta per vim abſolutam dormiendo, vel in furore exiſtens non poteſt inter virgines velari, in c. Sacris, n. 11. de his quæ vi met. cauſ. 683

3 Corrupta violenter perdit virginitatem, non tamen ejus beneficium quantum ad Deum, in c. Ex publico, n. 29. & 55. de convers. conjug. 447

3 Corrupta violenter inter virgines conſecrari non poteſt, ibid. num. 55. 449

5 COVARRUVIÆ opinio adſtruens ebrium ſua culpa non eſſe irregularem ex homicidio, refellitur, in c. Si conſtiterit, n. 33. de accuſat. 12

3 CRAPULA quid ſit, & unde dicatur, in c. A crapula, n. 8. de vita, & honeſt. Cleric. 6

3 Crapula quandoque inebriat, & mentis exilium inducit, ibid. num. 12. 6

5 CREARE eſt ex nihilo aliquid facere, in c. Qui Presbyterum, n. 8. de pœn. & remiſſ. 293

2 CREDENS ut loquitur etiamſi falſa loquatur, fideliter loquitur; & e converſo, in c. Venerabili, n. 23. de Teſtibus. 156

3 *Credo* verbum a Legiſlatore prolatum non importat opinionem, ſed veritatem, in c. Conſulti, n. 4. de Regular. 397

2 *Credimus* ver. exponitur, id eſt ſcimus, in c. Cum olim, n. 18. de ſent. & re judic. 185

5 *Credimus* verbum a Legiſlatore prolatum inducit juris diſpoſitionem, in c. Per tuas, il primo n. 1. de Simonia. 52

5 Idem de verbo *Videtur*, ib. n. 2. 52

5 Prælatus non debet eſſe facilis ad credendum in præjudicium alterius, in c. Licet Heli, n. 7. de Simon. 48

3 Credendi facultas ceſſante proximi præjudicio eſt ſimplicitatis, & juſtitiæ, ib. n. 8. 48

3 CREDITOR an poſſit furari rem debitoris ſui ſibi naturaliter obligati, in c. Si quis, n. 44. verſ. *Quinimo licet in ea*, de Regulat. 336

3 CREDULITAS quotuplex, & per quos gradus ad plenam credulitatem perveniatur, in cap. Ne innitaris, num. 261. de Conſtit. 60

3 CRESCERE invitus nemo cogitur, in cap. Quanto, n. 18. de Translat. Epiſc. 319

3 CRIMINA ſunt ſuſtinenda ratione ſcandali, vel ſchiſmatis, in c. Explicari, n. 46. de obſerv. Jejun. 621

5 Crimen ſuum non tenetur quis prodere cum gravi honoris detrimento, in c. Officii, n. 10. de pœn. & remiſſ. 304

3 Crimina regulariter morte extinguuntur, in c. Cum ſecundum, n. 22. de Præb. 91

5 Crimina multa licet occulta impediunt Ordinis executionem, etiam poſt peractam pœnitentiam, in cap. Dilectus, n. 24. de tempor. ordinat. 374

3 Ob criminis immunitatem receditur a communibus regulis juris, in c. Immunitatem, n. 7. de Immunit. Eccleſ. 649

5 Crimina gravia quæ ſint, & quæ levia, in c. Omnipotens, n. 17. de Accuſat. 6

1 CRIMINOSI non prohibentur admitti ad concurſum, cum ſit in facultate Ordinarii eos non approbare, in c. Eam te, n. 19. de ætat. & qualit. 404

1 Criminoſus poſt peractam pœnitentiam incipit eſſe quod non erat, in c. Super eo, n. 9. de Bigam. 498

1 Criminoſus ineligibilis eſt, in c. Cum in cunctis, num. 21. de Elect. 244

1 Item impoſtulabilis, in cap. Bonæ memoriæ, n. 74. de poſtul. Prælat. 214

1 Criminoſus occultus moneri poteſt, ne promoveatur ad Ordines, ſed prohiberi non debet, in c. Ex tenore, n. 1. de tempor. ordinat. 359

1 Criminoſus occultus pœnitentia, vel illius parte peracta, poteſt in ſuſceptis miniſtrare, etiamſi crimen ſit degradatione dignum, ib. n. 2. 359

1 Et quid ſi crimen impediat Ordinis executionem, etiam poſt peractam pœnitentiam, ib. n. 6. 359

1 Satisfactio criminoſi occulti an ex præcepto procedere debeat celebratione Miſſæ, ib. n. 3. 359

2 Crimen etiam enorme ſi ſit occultum, non impedit, quominus acta pœnitentia poſſit quis ſine peccato officio ſuo uti, & ad majores Ordines aſcendere, ib. n. 4. 359

1 Nec requiritur diſpenſatio Epiſcopi, ib. n. 5. 359

1 Fallit, ſi crimen impediat officii executionem etiam poſt peractam pœnitentiam, quia tunc non licet ſine peccato aſcendere, vel miniſtrare, ib. n. 6. 359

1 Et quæ ſint ejuſmodi crimina, ib. n. 7. 359

1 Epiſcopus ob crimen occultum quantumcunque enorme non poteſt de jure communi interdicere ſubdito aſcenſum ad Ordines, ib. n. 8. 359

1 Etiamſi crimen ſit tale, ut poſt peractam pœnitentiam impediat Ordinis executionem, ib. n. 9. 359

1 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 12. 360

1 Vindictæ ratio ceſſat in occultis criminibus, ib. n. 10. 359

1 Epiſcopus ex Concilio Tridentino poteſt ob crimen occultum extrajudicialiter prohibere ſubdito aſcenſum ad ſacros Ordines, eumque ſuſpendere a ſuſceptis Ordinibus, gradibus, & dignitatibus, ib. n. 22. 360

1 Epiſcopus an poſſit ex cauſa etiam extrajudicialiter interdicere Subdiacono aſcenſum ad Ordines Diaconatus, & Presbyteratus, ib. n. n. 13. & ſeq. uſque in fin. 360

1 Epiſcopus poteſt ob occultum crimen ſuſpendere jam promotum ad ſacros Ordines, ne miniſtret, etiam ſub pœna excommunicationis, n. 19. 361

1 Crimen impediens Ordinis executionem poſt peractam pœnitentiam eſt juſta cauſa cedendi Epiſcopatui, in c. Niſi cum pridem, n. 15. de renunc. 338

1 Crimina, quæ poſt peractam pœnitentiam impediunt officii executionem, quæ ſint, ib. n. 17. 338

1 Crimen hæreſis, & aſſaſſinii inducunt privationem tituli ipſo jure, ib. n. 44. 340

5 Crimen qui poteſt emendare, & non corrigit, ipſe committit, in c. Ad abolendam, n. 56. de Hæreticis. 93

Criminis ſocius.

Vide in ver. *Socius*,

5 CRIMINOSI regulariter condemnari, & puniri debent, etiamſi pœniteant, in d. c. Ad abolendam, num. 16. de hæreticis. 90

5 Fallit in hæreticis, & cur ib. n. 17. 90

5 Criminoſus primo eſt arguendus, ſecundo increpandus, tertio ſuſpendendus, quarto excommunicandus, quinto deponendus, in c. Qualiter, & quando, il ſecundo, n. 13. de Accuſat. 16

CRUCIATA.

Vide in ver. *Bulla Cruciata*.

Et in ver. *Oratorium*.

1 CULPA deletur per pœnitentiam, irregularitas ſecus, in c. Super eo, n. 6. & p. de bigam. 497

5 Culpa leviſſima an ſufficiat ad irregularitatem contrahendam, in c. Ad audientiam, n. 34. de homic. 133

5 Culpa ubi eſt major, ibi debet eſſe major vindicta, in cap. Nuper, n. 19. de ſent. excomm. 345

1 Culpa licet tollatur per pœnitentiam, tamen in omnibus non deletur infamia, in c. Niſi cum pridem, n. 18. de renunc. 338

5 Culpa leviſſima in committendo tranſit in culpam levem, in c. Quidam, n. 10. de homic. 141

5 Culpa tunc abeſt, ſi omnia facta ſunt, quæ diligentiſſimus quiſque obſervaturus fuiſſet, ib. n. 11. 141

3 CURA habitualis an, & quando obliget ad reſidentiam, in c. In Eccleſiis, n. 14. de Capell. Monach. 502

3 Cura animarum in Monaſterio ubi eſt Congregatio Monachorum, non incumbit Abbati & Monachis, ſed Monaſterio, ſeu Eccleſiæ ipſorum, ib. n. 15. 502

1 Cura animarum incumbit Capitulo, non autem Epiſcopo, cum Eccleſia Collegiata habet Parochiam, in c. Ex parte, n. 13. de offic. Vicar. 510

1 Cu-

1 Cura animarum in Cathedralibus & Collegiatis Curatis non eſt penes ſingulares perſonas, ſed penes Capitulum, ib. n. 14. 519
1 Cura non eſt dividenda inter Sacerdotes, ſed unus conſtituendus qui eam regat, ib. n. 15. 519
1 Curam animarum exercentes, quas qualitates habere debeant ex ſacrorum Canonum præſcripto, ib. n. 17. 520
5 Cura quid ſit, in c. Omnis, n. 56. de pœnitent. & remiſſ. 313
3 Curam animarum habentes tenentur jure Divino oves ſuas cognoſcere, & illarum cuſtodiæ incumbere, in c. Nè Religioſi, n. 5. de regular. 414
3 Cura animarum ceteras omnes ſuperat, & excellit, in c. Extirpandæ, §. Qui vero, n. 27. de Præben. 128
3 Cura habitualis in foro animæ an ſit penes Canonicum, cujus Præbenda unita eſt Parochiali, in c. Expoſuiſti, num. 36 de Præbend. 148
1 CURATOR datus hæreditati jacenti compromittere non poteſt, in c. Cum tempore, n. 24. & 28. de arbitr. 696
5 Poteſt tamen cogi ad compromiſſum ea forma ſtatuti, ib. numer. 40. 697
2 Curator dari poteſt etiam pupillo, in c. Magnus, n. 7. de oblig. ad ratioc. 485
3 CURATIS inferioribus non licet abeſſe etiam per hebdomadam abſque licentia Epiſcopi in ſcriptis, in c. Relatum, n. 32 & 49. de Cler. non reſid. 35
1 Curato non licet Eccleſiam deſerere, ut tranſeat ad vitam eremiticam, in c. Niſi cum pridem, n. 4. de renunciat. 237
3 Curatus, & Rector Parochialis anneæ quid dicatur, in c. Expoſuiſti, n. 33. de Præben. 148
3 Quid ſi Parochialis ſit annexa Præben. Canonicali, ib. n. 35. 148
3 Et quid ſi ſit annexa Capitulo, vel menſæ capitulari, ib. n. 41. 148
3 Et quid ſi ſit aſſignata certa portio ſuper fructibus Parochialis alicui ex Canonicis, vel Capitulo, ib. n. 42. 149
1 Curati tenentur præſtare Prælato obedientiam per juramentum, nec ſufficit manualis, in c. His quæ, n. 6. de major. & obed. 618
5 CURIA Romana committit cauſas matrimoniales Epiſcopis, & ſi alios adjungit, ponit clauſulam, *Quod ſi non omnes, tu frater Epiſcope*, in c. Accedentibus, n. 22. de exceſſ. Prælat. 216
2 CURIALIS ſi conveniatur in partibus coram loci Ordinario an poſſit opponere declinatoriam, & petere, ut cauſa ad Curiam remittatur, in cap. Licet, n. 40. & ſeq. uſque in fin. de foro compet. 66
2 Quid de jure communi, ib. n. 41. 66
2 Et quid vigore Eugenianæ, ib. n. 43. 67
2 Procurator Curialis litem conteſtando in partibus coram loci Ordinario cenſetur illius juriſdictionem prorogare, & excludit principalem a beneficio Eugenianæ, ib. n. 54. 67
1 CUSTOS Eccleſiæ dicitur is, cui ea, quæ Eccleſiæ competunt cuſtodienda committuntur ſub obedientia Archidiaconi, in c. Cuſtos Eccleſiæ, n. 1. de off. Cuſtod. 517
1 Cuſtodis officium quod ſit, ib. n. 2. 517
2 CUSTODIA Eccleſiæ vacantis ad quem ſpectet, in c. Cum vos, n. 13. de offic. Ordinar. tentative. 560

D

2 DÆMONIUM non ſufficit ejicere per pœnitentiam in oratione, & jejunio, niſi reſtituantur fructus injuſte percepti in c. Gravis, n. 99. de reſtit. ſpoliat. 120
1 DAMNARE, & reprobare, an & in quo differant, in cap. Damnamus, n. 4. de Summa Trinit. & fid. Cathol. 11
5 DAMNATUS ad mortem, peccat aufugiendo de carcere, in c. Faſſidicus, n. 126. de crimin. falſ. 176
3 Damnatis ad ultimum ſupplicium veſtes non auferuntur, in c. Odoardus, n. 16. de ſolut. 240
5 DAMNIFICANS aliquem videtur & auferre id, in quo ipſum damnificat, in c. Mandato, n. 23. de ſimon. 62
5 Damnificans aliquem impediendo, ne adipiſcantur quod erat in via habendi, tenetur aliquam recompenſationem facere, ſecundum conditionem perſonarum, & negotiorum, ib. n. 32. 63
Vide in ver. *Concurſus*.
3 DAMNUM non debet quis ſuſtinere, unde meruit gratiam reportare, in c. Ne religioſi, n. 25. de Regular. 415
3 Duplici damno quis affici non debet, in cap. Ex parte, n. 7. de Cler. ægrot. 161
3 DATARIUS qualiter admittere debeat ſupplicationes illas quibus habens Parochialem, vel ſimplex ſufficiens petit ſibi aliam Parochialem, vel aliud ſimplex, in c. Cum jamdudum, n. 53. de Præben. 100
5 DATÆ tempus non attenditur in mandatis de diſpenſando, vel conferendo quoad habilitatem impetrantis, in c. Mandato, n. 67. de ſimon. 66
5 Habilitas ſufficit, quando potentia explicatur ad actum, ib. num. 67. 66
3 Datæ tempus, vel receptionis an attendatur in reſcriptis ad lites, vel ad beneficia, in c. Dilectus, il ſecondo de Præben. n. 8. 114
3 Quoad habilitatem, vel inhabilitatem impetrantis in literis ad beneficia inſpicitur tempus executionis, & non datæ, ib. n. 2. & ſeqq. 114
3 Niſi a principio fuerit commiſſa ſubreptio, ib. 114
3 DATUM ob cauſam repeti poteſt cauſa non ſecuta, in cap. Significaſti, n. 45. de Præb. 83
5 *Dare* verbum liberalitatem notet, non neceſſitatem in c. In ordinando, n. 7. de ſimon. 30
3 *Debet* verbum regulariter neceſſitatem importat, in cap. Qualiter, n. 37. de Cler. non reſid. 52
3 *Debet* verbum ex proprietate vocabuli eſt neceſſitativum, in c. Et ſi membra, n. 4. de his, quæ fiunt a Prælat. ſine conſ. c. 218
Debet verbum non ſemper eſt præcepti, in c. De eo n. 37. de tempor. Ordinat. 357
5 *Debeant* verbum præceptum, & neceſſitatem importat, & ii quando ſapiat honeſtatem, illud eſt ſpeciale, in c. Qui Preſbyterum, n. 28. de pœnit. & remiſſ. 294
1 DEBILITAS corporis impediens executionem paſtoralis officii eſt juſta cauſa cedendi, in c. Niſi cum pridem, num. 49. de renunc. 340
1 Debilitatem corporis non ſequitur debilitas cordis, intellectus, & ſpiritus, ib. n. 55. 340
3 Debilitas corporis excuſat a muneribus perſonalibus, quæ corpore non quæ conſilio adimplentur, in c. Licet, n. 18. & 23. de cenſib. 540
3 DEBITOR qui luit in corpore, liberatur ab obligatione ſolvendi pœnam pecuniariam, in capit. Odoardus, n. 51. de ſolution. 141
5 Debitor ſi juravit ad certam diem ſolvere ſub certa pœna, ſi non ſolvat creditori in hæreſim lapſo, pœna non committitur, nec eſt perjurus, in c. Abſolutos, n. 8. & ſeqq. de hæreticis. 98
5 Debitoris juramentum habet tacitam conditionem, ſi creditor in eodem ſtatu manſerit, ib. n. 9. 98
5 Debitor lapſi in hæreſim tenetur ſolvere fiſco, ſi bona ſunt publicata, ib. n. 10. 98
5 Debitor excommunicati non tenetur ei debitum ſolvere, ſed illud deponere debet apud ædem ſacram, donec ab excommunicatione fuerit abſolutus, ib. n. 11. 99
5 Debitor eſt mutuanti naturaliter obligatus ad antidota, in cap. conſuluit, n. 6. de uſuris. 158
3 Debitor in officiis, & muneribus perſonalibus non liberatur, ſi per alium facit, in c. Ex parte, n. 50. de Cler. non reſiden. 45
3 Debitor non poteſt prævenire tempus ſolutionis, quando dilatio appoſita eſt creditoris gratia, in c. Presbyter, n. 7. de celebrat. Miſſar. 573
3 Debitor qui non eſt ſolvendo, excommunicatus quia non ſolvit, abſolvitur cum cautione de ſolvendo, ſi ad pinguiorem fortunam devenerit, in c. Odoardus, n. 1. de ſolut. 238
3 Excommunicatio notorie injuſta, ut quia ſi lata contra debitorem, qui notorie non eſt ſolvendo, an ſit ipſo jure nulla, ib. n. 11. & ſeq. 239
3 Debitor ad hoc ut gaudeat beneficio c. Odoardus, quæ requiſita debeant concurrere, ib. n. 13. & ſeqq. uſque ad n. 79. 239
Vide in ver. *Clericus quoad Privilegium c. Odoardus*.
3 Debitor laicus niſi cedat bona, pro debito civili inſolidum conveniri, & in carcerem detrudi poteſt, ib. n. 14. 239
3 Debitor laicus ſi quid acquirit poſt ceſſionem bonorum, non convenitur, niſi in quantum facere poteſt, ib. n. 17. 240
1 Decanatus Clodien. habens nudam præeminentiam in Eccleſia ſine juriſdictione, fructibus, dote, voce, & loco in Capitulo, reſidentiam non requirit, in cap. Cum ex more, num. 27. de conſtit. 94
1 Decanatus an ſit Dignitas, in c. Ut Abbates, n. 21. de ætat. & qual. 389
1 Decanus an ſit major Archidiacono, vel e converſo, in c. Cum in cunctis, § Inferiora, n. 1. de elect. 255
1 Decanus eſt honorabilior de Capitulo, in cap. Ut Abbates, n. 20. de ætat. & qual. 389
1 Decanus non eſt de Capitulo, niſi ſit etiam Canonicus, vel hoc habeat conſuetudo, ib. n. 22. 389
1 Decanus an ſit major Præpoſito, vel e contra, ib. n. 32. 389
3 Decem homines poſſunt infamare Presbyterum, ut ei ſit purgatio inducenda, in c. Veſtra, n. 58. & 118. de cohabit. Cler. & mulier. 18
Vide in ver. *Populus*.
1 DECERNERE neceſſitatem inducit, & referri poteſt tam ad novæ legis editionem, quam ad legis jam editæ declarationem, in c. Quoniam, n. 12. de conſtit. 134

Decimæ, communia.

3 Fructuum appellatione veniunt Decimæ, & quicquid ex fundo naſcitur, & renaſcitur, in c. Cum contingat, n. 45. & ſeq. de Decimis. 319
3 Oblationum, & obventionum appellatione veniunt etiam Decimæ, ib. n. 41. 319
3 Decimæ, & alia jura mere ſpiritualia, cum univerſitate non tranſeunt in c. Ex literis, n. 7. de Jurepatr. 516
3 Decimæ in generali donatione non includuntur, ib. n. 9. 516
3 Niſi tale jus donetur Eccleſiæ, quod habeat in ſe temporalia jura, ut Præbenda, ib. n. 10. 516
3 Decimas integre non ſolventes excommunicari debent, & ſic mortaliter peccant, in c. In aliquibus, n. 2. de Decimis. 322
2 Decimarum cauſa, ſi ſit quæſtio ſuper jure decimandi, ſpectat ad forum Eccleſiæ tantum; ſecus ſi ſuper facto, in c. Tuam, n. 39. de ordin. cognit. 105
3 Decimæ communes, non autem ex pacto, pollicitatione, vel voto, comprehenduntur in Clem. Diſpendioſam, de Judiciis, & in c. Nuper, n. 5. de Decimis. 324
Vide in ver. *Cauſa Eccleſiaſtica*.

Decimarum conſuetudo, præſcriptio, privilegium.

3 Conſuetudo plurimum valet in transferendo jus decimarum de una ad aliam Eccleſiam, in c. Cum contingat, n. 18. & 36. de Decim. 317
3 Conſuetudo, ut oblationes factæ imagini alicujus ſancti debeantur laico domino muri, ubi depicta eſt illa imago, non valet, in c. Paſtoralis, n. 19. de his, quæ fiunt a Prælat. 214
3 Etiam reſpectu adminiſtrationis, ib. n. 20. 214
3 Fallit, ib. n. 21. & 22. 214
3 Conſuetudo, ut oblationes non debeantur Parochiali, ſed alteri

ei Eccleſiæ, ſeu perſonæ Eccleſiaſticæ, valida eſt, ib. n. 36. 21d
3 Conſuetudo etiam immemorabilis non poteſt in totum eximere quenquam laicorum a ſolutione decimarum prædialium, in c. Nuper, n. 20. de decim. 325
3 Et quo caſu poſſit eximere Religioſos ab hujuſmodi ſolutione, ib. n. 21. 325
3 Conſuetudo eximens a ſolutione decimarum an ſit attendenda, in c. In aliquibus, n. 10. & ſeq. de decim. 322
3 Quid in Clericis, & Religioſis, ib. n. 11. 322
3 Et quid in laicis, ib. num. 12. 322
3 Conſuetudo induci non poteſt, ut laici ea toto ſint exempti a ſolutione decimarum prædialium, ſed ad hoc requiritur vel privilegium, vel immemorabilis cum fama privilegii, ib. num. 13. 322
3 Et quid poſt Bullam Urbani VIII. ib. n. 14. 323
3 Conſuetudine induci non poteſt, ut decimæ nulli Eccleſiæ ſint ſolvendæ, in c. Significavit, n. 17. de Paroch. 309
Vide in ver. *Laicus quoad Decimas, & oblationes.*
3 Decimas qui præſcribit in aliena Parochia, ſi ibi inſurgunt novalia, ipſorum decimas non habebit, in c. Cum contingat, num. 1. de Decim. 31d
3 Decimas præſcribere una poteſt Eccleſia in Parochia alterius Eccleſiæ, ib. n. 2. 31d
3 Requiritur tamen quadragenaria cum titulo, vel immemorabilis, ib. num. 3. 316
3 Decimas an poſſit Clericus præſcribere non intuitu Eccleſiæ, ib. num. 4. 316
Decimarum perceptio in aliena Parochia non extenditur ad novalia, ſi competat ea præſcriptione, vel conſuetudine: ſecus ſi ea privilegio, & quæ ſit ratio differentiæ, ib n. 5. & ſeqq. uſque ad n. 11. 316
3 Decimas petens ea præſcriptione de ſingulis prædiis probare debet, ib. num. d. 3rd
3 Decimæ poſſunt præſcripta Religioſis, aut Clericis ſecularibus, tam active, quam paſſive, in c. Nuper, n. 3d. de decim. 327
3 Requiritur tamen immemorabilis, vel quadragenaria cum titulo, ib. num. 37. 327
3 Decima omnium fructuum prædii debetur ei, qui præſcripſit ſibi decimas, ſed ad aliud prædium præſcriptio non extenditur, in c. Cum in tua, n. 1. de decim. 322
3 Privilegium ſuper decimis an ſit late, vel ſtricte interpretandum, in c. Cum contingat, n. 8. decim. 316
3 Decimarum conceſſio includit etiam futura, ib. n. 9. 316
3 In decimis prædialibus, quæ debentur Eccleſiis non Parochialibus ea privilegio, vel præſcriptione, aut alio jure ſpeciali, an habeat locum c. Nuper, de decimis, ib. n. 3 & ſeqq. uſque ad num. 10. 317
3 Quid ſi decimæ debeantur Eccleſiæ Cathedrali, ib n. 8. 316
3 Et quid ſi debeantur inferioribus Eccleſiis ea conſuetudine, vel privilegio, aut præſcriptione, ib n. 9 316
3 Privilegium exemptionis a decimis prædialibus conceſſum Religioſis Societ. J. abſque derogatione c. Nuper, de decimis, validatur a Greg. XIII. in c. Ex parte, n. 9 de capell. Monach. 505
3 Privilegium quod habent Religioſi non ſolvendi decimas de novalibus, quæ propria manibus excolunt, per hoc Capitulum non fuit ſublatum, in c. Nuper, n. 22. de Decimis. 325
3 Locatio prædiorum decimalium in eo, qui ex conſuetudine non ſolvit decimas, eſt prohibita, in c. Sane, il ſecondo, n. 21. de off. delegat. 523
Decimarum infeudatio.
3 Decimarum donatio, quas laicus ante Conc. Later. habuit in feudum, facta per eum Eccleſiæ de ſolius diœceſani conſenſu, valida eſt, in c. Cum Apoſtol. n. 1. de his, quæ fiunt a Præl. 210
3 Decimarum infeudatio in laicum quo tempore primum fuerit prohibita, ib n. 4. 210
Vide in ver. *Laicus quoad decimas, & oblationes,*
5 Decimæ Papales exiguntur pro ingruentibus Eccleſiæ neceſſitatibus, nec ſunt perpetuæ, in c. Præterea, n. 25. Ne Prælat. vices ſuas. 70
Decimæ perſonales.
3 Decimæ perſonales ſolvi debent Eccleſiæ, ubi quis habet domicilium; prædiales vero, ubi prædia ſita ſunt, in c. Significavit, n. 15. de Paroch. 309
3 Niſi ex conſuetudine alteri Eccleſiæ debeantur, ib. n. 1d. 309
3 Decimæ perſonales pertinent ad Eccleſiam, ubi quis audit Divina, & percipit Sacramenta, in c. Cum contigat, n. 20. 32 & 36. de decim. 317
3 Decimæ perſonales tranſeunt in Parochialem noviter erectam, etiam ante ullam Epiſcopi aſſignationem, ib. n. 52. & ſeq. 320
3 Decimæ perſonales non debentur primæ Parochiali, ſi quis mutaverit domicilium, ſed ſecundæ, ib. n. 53. 320
3 Decimæ perſonales cui Eccleſiæ debeantur, ſi quis perceperit Sacramentum Baptiſmi in Eccleſia Matrice, & reliqua Sacramenta in Parochiali, ib. n. 55. 321
3 Decimæ perſonales ſunt dividendæ inter plures Eccleſias pro rata temporis, quo Parochiani in eis audiunt Divina, & recipiunt Sacramenta, ib. n. 56. 321
Vide in ver. *Decimæ quo jure, & quibus, &c.*
Decimæ de quibus ſolvendæ.
3 Decimandi jus an, & quando extendatur de ſpecie ad ſpeciem, in c. Cum contingat, n. 11. & ſeqq. uſq; ad n. 16. de decim. 317
3 Quaſi poſſeſſio decimandi fructus unius fundi, ex quo ſolum frumentum colligebatur, extenditur etiam ad milium, ib. num. 13. 317
3 Decimas percipiens ea paſcuis, piſcariis, aut nemoribus, obtinere debet etiam de novalibus, quæ ibi inſurgunt, ib. n. 14. 317
3 Item ſi percipiat decimas ex agro pro parte culto, qui poſtea pro alia parte factus novalis, ib. n. 15. 317
3 Ad decimas præſtandas Epiſcopus etiam non requiſitus poteſt ex officio compellere poſſeſſores terrarum, in c. Quoniam, n. 6. de decimis. 313
3 Decimæ etiam de fructibus prædiorum dotalium Eccleſiæ vel monaſterii ſolvi debent illis Eccleſiis, quibus antea ſolvebantur, in c. Nuper n. 10. de decim. 325
3 Item ſolvi debent de fructibus fundi, vel manſi monaſterii ante illius conſtructionem, ſive excolatur propriis manibus, ſive aliis excolendus tradatur, ib. n. 11. 325
3 Secus poſtquam monaſterium fuerit ibi ædificatum, ib n. 12. 325
3 Decimæ prædiales a Regularibus privilegiatis ſolvendæ ſunt de fructibus illarum poſſeſſionum, quas acquiſiverunt poſt datam Concilii Generalis, ib. n. 14. 325
3 Secus de acquiſitis ante, ib. n. 1d. 325
3 Decimas de poſſeſſionibus acquiſitis poſt Generale Concilium Regulares privilegiati ita demum tenentur ſolvere, ſi de illis antea decimæ ſolvebantur, ib. n. 18. 325
3 Alias ſecus, ib. n. 19. 325
3 Et quid ſi decimæ antea ſolvebantur ratione ſolius adminiſtrationis Sacramentorum, ib. n. 23. v. *Quod autem dictum eſt.* 325
2 Decimæ prædiales ſolvi debent ſine ulla deductione ſeminis, & aliorum ſumptuum, qui fiunt in agricultura in c. Gravis, n. 6. de Reſtitut. ſpoliat. 115
Decimæ quo jure, & quibus debeantur.
5 Decimarum decimæ ſummo Sacerdoti in lege veteri ex præcepto Divino a Levitis præſtabantur, in c. præterea, num. 18. Ne Prælat. vices ſuas. 70
5 Decimæ debentur jure Divino omnibus Curam animarum habentibus, ib. num 21. 70
3 In decimis percipiendis quis fundet intentionem de jure communi, in c. Cum contingat, n. 1d. & ſeqq. uſque in finem, de decimis. 317
3 Quid ſi Epiſcopus concurrat cum Eccleſia Baptiſmali, vel Parochiali, ib. n. 17. & ſeqq uſque ad n. 31. 317
3 Et quid, ſi Baptiſmalis cum Parochiali concurrat, ib. n. 31. & ſeq. uſque in fin. 318
3 Parochialis Eccleſia de jure communi fundat intentionem ſuper decimis prædialibus ea fructibus, qui colliguntur infra limites Parochiæ ſuæ, ib. n. 21. 317
3 Sive Parochia is ſit etiam Baptiſmalis, ſive non, ib. n. 22. 317
3 Epiſcopus fundatam habet intentionem de jure communi ſuper quarta decimarum ſui Epiſcopatus, ib. n. 23. 318
3 Sive concurrat cum Eccleſia Baptiſmali, ſive cum Parochiali, ib. num. 24. 318
3 Epiſcopus an fundet intentionem quoad petitionem decimarum in totum faciendam nomine Parochialium Eccleſiarum, anve pro ſua quarta decimarum agere poſſit immediate contra Parochianos, remiſſive, ib. 25. 318
3 Cathedralis Eccleſia ſi habeat limitatam Parochiam, fundat intentionem in perceptione decimarum in totum infra ſuos limites, ib. n. 27. 318
3 Idem ſi decimæ non ſint in Parochia alicujus Eccleſiæ, ibidem num. 28. 318
3 Idemque ſi Parochiæ non ſint diſtinctæ, aut in diœceſi non ſit alia Parochia, quam Cathedralis, ib. n. 29. 318
3 Decimæ in Parochia noviter erecta de jure communi an ſpectent ad Eccleſiam Matricem, an vero ad novam Parochialem, ib. n. 31. & ſeqq. uſque ad n. 43 318
3 Et quid poſt Concilium Trident. ib. n. 43. uſque ad n. 52. 319
3 Et quid de decimis perſonalibus, ib. n 52 320
3 Decimæ de jure communi non ſunt Plebibus ſubtrahendæ, ut dentur Capellis, ib. n. 33. & 42. 318
3 Eccleſia eo ipſo quod habet limitatam Parochiam de jure communi debentur illi redditus ſpirituales provenientes ex prædiis intra Parochiam incluſis, ib. n. 40. 319
3 Oblationum, & obventionum appellatione veniunt etiam decimæ, ib. n. 41. 319
3 Decimæ, vel alia corpora reddituum Matricis Eccleſiæ ab Epiſcopo aſſignari poſſunt Rectori Parochialis noviter erectæ, ib. num. 44. 319
3 Decimæ prædiales debentur Eccleſiæ, in cujus Parochia ſita ſunt prædia; perſonales vero, ubi ſpiritualia recipiuntur, in c. Quoniam de decimis, n. 2. 313
3 Decimarum quartam Epiſcopus exigere poteſt immediate a Parochianis, ib. n. 7. & 27. 313
3 Contrarium, ib. n. 14. & 17. 313
3 Diſtinguitur a n. 20. uſque in fin. 314
3 In decimarum perceptione Epiſcopus, & Parochus ſunt quaſi portionarii, ib n. 8. 16. & 29. 313
3 Decimæ prædiales totius Epiſcopatus integræ ad Epiſcopum pertinent, ſi prædia decimatoria non ſint infra limites alicujus Parochiæ, aut incertum ſit, de cujus Parochia exiſtant, ib. n. 9. & ſeqq. 313
3 Decimæ prædiorum exiſtentium in altera ex duabus Parochiis ſunt dividendæ inter utranque Eccleſiam, ſi non appareat, infra cujus limites prædia ſint ſita, ib. n. 11. 313
3 Inſula ſi in mari appareat, decimæ novalium cui debeantur, ib. n. 12. 313
3 Epiſcopus an pro ſua quarta decimarum agere poſſit immediate contra Parochianos, an vero illam petere debeat a Parochis, ib. n. 13. 313
3 Quid ſi Parochi jam exegerint a Parochianis integras decimas, ib. n. 21. 314
3 Et quid, ſi nondum exegerint, ſed tamen non negligant illas petere, ib. n. 22. 314
3 Et quid, ſi ſint negligentes, an tunc Epiſcopus agere poſſit nomine

mine Eccleſiæ contra Parochianos pro Integris decimis, ib. o. 23 & ſeqq. 314
3 Et an jure proprio poſſit agere actione directa pro ſua quarta Canonica, ib. n. 26. 314
3 Anve poſſit agere officio judicis nobili, ib. n. 33. 315
3 Epiſcopus in prædiis decimatoriis habet jus reale, & coæquale cum Parochis, ib. n. 16. & 29. 313
3 Quæ realitas, & coæqualitas tolli non poteſt per negligentiam, vel malitiam Paroch. non comparentium, ib. n. 17. & 30. 313
3 Parochiani per ſolutionem decimarum factam Parocho conſequuntur liberationem, ore ſuper quarta poſſunt ab Epiſcopo moleſtari, ib n. 21. 314
3 Decimæ qua ratione dicantur eſſe in poteſtate Epiſcopi, ibid. num. 24. 314
3 Actio ſimultanea Epiſcopi, & Parochi ſuper decimis admittitur, ib. n. 31. 314
3 Decimarum quarta debetur Epiſcopo propter conjunctionem, & Curam univerſalem, quam habet in Eccleſiis ſubjectis, ib. num. 33. 315
3 In decimis debitis Cathedralibus Epiſcopus fundat intentionem de jure communi, in c. Nuper, n. 8. de decim. 324
3 Decimæ ſaltem prædiales etiam hodie ſunt ſolvendæ de jure Divino, in c. In aliquibus, n. 3. & ſeqq. uſq. ad n. 10. & n. 16. de decim. 325
3 Quid in decimis perſonalibus, ib n. 5. & 15. 322
3 Decimarum præceptum in lege veteri partim fuit morale, partim judiciale, partim ceremoniale, ib. n. 4 6. & 8. 322
3 Reſpectu quotæ hodie eſt de jure Eccleſiaſtico, ib. n. 9. 325
3 Epiſcopus fundatam habet intentionem de jure communi ſuper quarta decimarum ſui Epiſcopatus, in c. Cum contingat, n. 23. de decimis. 318
3 Sive concurrat cum Eccleſia baptiſmalis, ſive cum Parochiali, ib. n. 24. 318
3 Epiſcopus an fundet intentionem quoad petitionem decimarum in totum faciendam omnino Parochialium Eccleſiarum, anve pro ſua quarta immediate contra Parochianos, ib. n. 25. remiſſive. 318
2 Vicarius perpetuus fundat intentionem ſuam ſuper de decimis, in c. Ex parte, n. 29. de off. Vicar. 520
2 Decimalia prędia alienari prohibentur ſub conditione de non ſolvendis decimis, tenet tamen alienatio, ſed conditio vitiatur, in c. Sane, il ſecondo, n. 20. de off. & pot. Jud. Deleg. 523
2 Epiſcopus an præcipere poſſit ſuis ſubditis, ne alienent prædia Regularibus privilegiatis, niſi reſervatis Eccleſiæ decimis, ib. n. 29. 523
Vide in ver. *Decimæ perſonales*.
Et in ver. *Parochus quoad decimas*.
Decimarum tranſactio.
3 Super decimis tranſactio, ſeu compoſitio fieri poteſt inter Eccleſiaſticas perſonas ſine beneplacito Apoſtolico, & afficit etiam ſucceſſores, in c. Cum contingat, n. 19 de decim. 317
1 DECLARANS non inducit jus novum, ſed tantum manifeſtat quod prius latebat, in c. Quoniam, n. 15. de Conſt. 132
1 DECLARARE quid ſit, ib. n. 17. 133
2 DECLARATORIA facti ſemper requiritur, quantumcunque lex imponat pœnam ipſo jure, in c. Si quis, n. 25. de foro compet. 37
5 Declaratoria ſuper facto rebellionis non requiritur, quando de illa incidenter agitur, in c. Cum ex injuncto, n. 44. de Nov. oper. nunciat. 231
5 Nec quando rebellio eſt totaliter notoria, ut nulla poſſit tergiverſatione celari, aut defendi, ib. n. 45. 231
1 DECLARATIONES Apoſtolicæ an dicantur ſtatuta Canonum, in c. Canonum ſtatuta, n. 24. de Conſt. 16
1 Declarationes editæ Principis authoritate habent vim Conſtitutionis generalis, in c. Quoniam, n. 9. verſ. *Et in terminis*, de Conſtit. 131
2 Declaratio dubiorum emergentium ex Decretis generalium Conciliorum, a Sede Apoſtolica petenda eſt, in c. Cum veniſſent, n. 13. de judiciis. 20
1 Declaratio legis ab eo facta, qui a Principe authoritatem habet legem interpretandi, effectualiter non differt a lege declarata, in c. Quoniam de Conſtit. n. 14. 132
1 Declaratio legis etiam obſcuræ, & dubiæ, publicationem non requirit, ib n. 44. 135
1 Declaratio triplex, & proprie ſit ſuper dubio, ibid. n. 35. verſ. *Et ſane*. 135
1 Declaratio legis trahitur etiam ad præterita, imo & ad pendentia, ib. n. 55 & 53. & ſeqq. 135
1 Declaratio legis habet vigorem ex tempore legis declaratæ, ib. num 5;8. 136
3 Declaratio Papæ quamvis edita in aliquo ſpeciali caſu, facit jus commune quoad omnes, in c. Super ſpecula, n. 5. ne Cler. vel Monach. 683
4 Declaratio retrotrahitur ad principium actus declarati, in cap. Quod a nobis, n. 20. de cland. deſponſ. 33
2 Declaratio dubii ardui, & difficilis circa intelligentiam Canonis, a Sede Apoſt. petenda eſt, in c. Capellan. n. 5. de fer. 88
3 Declaratio novum jus non inducit, in c. Super ſpecula, n. 2. de Cler. vel Monach. 683
De declarationibus Congregationis Concilii.
Vide in verb. *Congregatio Concilii*.
2 Declaratio Apoſtolica alicujus conceſſionis ſi non convenit actui declarato, habendus eſt Pontifex pro circumvento, in cap. Cum olim, n. 15 de ſent. & re judicat. 185
2 Declaratio Papæ iniqua, eſt ipſo jure nulla, & tribuenda circumventioni, vel importunitati, aut errori, ib. n. 16. 185
1 Declaratio poſt appellationem eſt valida, in c. Non poteſt, n. 14. de ſent. & re jud. 182
5 Declaratio dubiorum in jure conſiſtentium, a Sede Apoſtolica petenda eſt, in c. Cum illorum, n. 7. de ſent. excomm. 349
Declaratoria excommunicationis.
Vide in ver. *Excommunicatio quoad denunciationem*.
5 Declaratoria non requiritur, ubi factum eſt notorium, in cap. Abolendum, n. 24 de hæret. 97
5 Declaratur, ib n. 34. 100
1 DECLINATORIA fori noviter nata opponitur etiam poſt litem conteſtatam, in c. Magnus, n. 44 de oblig. ad ratioc. 490
2 DECRETALIUM quot compilationes fuerint, & qui illarum compilatores, in c. Cum veniſſent, n. 22. de judic. 22
3 Decreta Conciliorum, Decretales, & leges Civiles a Gratiano volumini ſuo inſertæ non aliam habent auctoritatem, quam leges ipſæ, Decreta, & Decretales, in c. Super inordinata, n. 23. de Præb. 152
1 Decretales Epiſtolæ etiam non clauſæ in corpore juris habent legis auctoritatem, in c. Statuimus, n. 42. de ſupplend. neglig. Prælat. 353
1 Decretalis Epiſtola, Decretum, dogma, mandatum, interdictum, & ſanctio in quibus differant, in c. Canonum ſtatuta, n. 18. de Conſtit. 16
3 Decretales debent eſſe communes, nec facile judicari debent locales, in c. Pervenit, n. 11. de immun. Eccleſ. 629
3 Suppletiones ad Decretales non ſunt permiſſæ, & qui ſupplet, corrigit, in c. Relatum, il primo, n. 7. de teſtam. 279
3 DECRETUM irritans importat formam, in c. Ad noſtram, n. 23. de Regular. & in c. Ad Apoſtolicam, n. 24. eod. tit. 351
3 Decreta Sedis Apoſtolicæ tranſgrediens quas pœnas incurrat, in c. Si quis, n. 29. de Regular. 335
1 Decretum fidei Eugenii IV. editum in Conc. Florent. adſtringit etiam Græcos, in c. Cum veniſſet, n. 93. de ſacr. Unct. 352
1 Decreti liber in quibus hodie intelligatur approbatus, in c. Canonum ſtatuta de Conſtit. n. 46. 18
2 Decreto irritanti a partibus renunciari non poteſt, niſi tantum privatam reſpiciat utilitatem, in cap. Licet, n. 55. de foro compet. 27
1 Decretum irritans tollit contrariam conſuetudinem, tam præteritam, quam futuram, in c. Cum olim, n. 37. de major. & obed. 226
1 Decretum irritans operatur, ut quidquid contra fit, irritum ſit ipſo jure, ib. n. 53. 628
1 Et inficit titulum, & poſſeſſionem, ib. n. 54. 628
3 Decretum irritans tollit conſuetudinem nedum præteritam, ſed etiam futuram, in c. Non amplius, n. 30 de Inſtit. 175
3 Et operatur, ut non poſſit dari de non uſu Conſtitutionis, ib. n. 31. 175
Vide in ver. *Clauſula Decreti*.
1 Decretum irritans, quoad pœnas non ligat ignorantes, in cap. Non ſine, n. 51. de arbitr. 603
1 Decretum oppoſitum in regreſſu, vel alia gratia, non habet effectum niſi volente eo, in cujus favorem eſt appoſitum, in c. Cum acceſſiſſent, n. 20. de Conſtit. 109
1 Decretum irritans in confirmatione Conſtitutionum, quarum aliquæ habent clauſulam annullativam actus contrarii, & aliæ non, minime inducit nullitatem quoad omnia, ib. n. 27. uſq. ad n. 34. 109
1 Decretum irritans apponitur ad finem removendi obſtacula impedientia executionem actus, ſuper quo decernitur, ibidem num. 33. 109
1 Decretum irritans non impedit manutentionem, dum diſcutitur an principalis diſpoſitio locum habeat, nec, ib. n. 35. 110
1 Decreta Apoſtolica, & Conciliaria obligandi vim habent, etiam ſub reatu mortalis peccati. in c. Quoniam, n. 52. de Conſt. 133
1 Decreta Clementis VIII. de Novitiis ad habitum, & profeſſionem non recipiendis, ad quos terminos reſtringantur, in c. Perlatum, n. 53. de iis, quæ vi met. cauſ. 680
1 Decreta in Conciliis, quibus Summi Pontifices non præfuerunt, aut concipiuntur imperative, ſeu impersonaliter, aut nomine Concilii, in c. Antigonus, n. 32 de pactis. 642
1 Decreta in Concilio, cui Papa præſidet, ita demum edenda ſunt nomine Concilii, ſi Papa in hoc conſentiat; alias ſecus, ib. n. 41. & ſeq. uſq. in fin. 643
3 Decreta generalia ante publicationem non ligant, in c. Nullus, n. 45. de Paroch. 307
3 Sufficit tamen publicatio facta Romæ, ib. n. 46 307
5 Pro Decretis in teſtamentis Clericorum interpoſitis ſi quid Epiſcopus de jure, vel conſuetudine poteſt accipere, non debet excedere taxam conſuetam, in c. In ordinando, n. 36. de Simon. 33
4 Decretum Gratiani a Gregorio XIII. approbatur ut pars certa juris Canonici, in c. Tua, n. 22. de deſponſ. impuber. 24
2 Decretum prohibens Regularibus acceſſum ad Monaſteria Monialium, an deroget Conſtitutioni Gregorii XIII. in c. Ut juxta, n. 35. de off. Ordinar. 594
5 Decretum irritans formam ſubſtantialem inducit, in cap. Qui Presbyterum, n. 47. de pœn. & remiſſ. 295
5 Decretum irritans impedit, ne Epiſcopus poſſit diſpenſare in criminibus infra adulterium, in cap. Vergentis, n. 33. de Hæret. 97
3 Decretum Innocentii X. ſuper ſubjectione nonnullorum Conventuum juriſdictioni Ordinarii loci referetur, in c. Relatum, n. 70. & ſeqq. Ne Cler. vel Monach. 673
3 Decretum Urb. VIII. ſuper Monaſteriis erectis cum pauciori numero, quam XII. Religioſos præſervatur in Decr. Innoc. X. Ut in parvis, in c. Relatum, n. 74. ne Cler. vel Monach. 673
Decreta pro Novitiis recipiendis.

Vide in vec. *Novitius, communia*.
3 Decretum irritans in aliqua diſpoſitione appoſitum operatur, ne pars non poſſit illi renunciare, in cap. Ea publico, n. 25. de converſ. conjug. 447
3 Decretum irritans inducit formam, cui renunciari non poteſt, in c. Licet de vitanda, n. 54. de elect. 835
3 Decretum S. Pii V. non extenditur ad loca nullius diœceſis, in c. Nullus, c. 48. de Paroch. & alien. Parochiam. 307
3 Decretum irritans inducit formam, in c. Ad Apoſtolicam, n. 24. de Regular. 383
3 Decreta Clementis VIII. ad Regularium reformationem an ſint innovanda, in c. Ne Religioſi, n. 57. de Regular. 419
De declarationibus Congregationis Concilii.
Vide in vec. *Congregatio Concilii*.
5 DEFECTUS principiorum naturalium, ſuper quibus fundatur eſſentiæ vis, ipſam tollit, in c. Nobis, n. 43 de Simon. 41
3 DEFENSIO non competit ei qui poteſt juſte, & impune offendi, in c. Ne innitaris, n. 318. de Conſtit. 68
5 Defenſio rerum temporalium regularitæ non eſt in præcepto, in c. Suſcepimus, n. 24 de homic. 186
3 Defenſio a Judice, vel a Principe tolli non poteſt, in c. Dilectus, il primo, n. 34 de reſcript. 190
3 Defenſio propriæ vitæ præponitur defenſioni patriæ, & parentum, in c. Audivimus, n. 68 de reliq. & vener. Sanct. 607
3 DEGRADATIO ſolemnis quid ſit, in c. Cum contingat, n. 63. de ætat & qual. 428
3 Degradationis forma in Clericis primæ Tonſuræ, ib. n. 64. 422
3 Degradatio actualis non fit ab officiis, & Dignitatibus, ſed tantum verbalis depoſitio, ib. n. 66. 422
3 Degradatio Clericorum an poſſit demandari ab Epiſcopo Abbatibus Presbyteris, & benedictis, in c. Aqua, n. 20. de conſecr. Eccl. vel Altar. 571
3 Degradatio eſt ordinis Epiſcopalis, ib. n. 21. 571
3 In degradatione Presbyteri olim ſex Epiſcopi erant adhibendi, tres in degradatione Diaconi, vel Subdiac. ib. n. 25. 571
3 Degradatio ſolemnis fieri poteſt ab Epiſcopo per ſeipſum, adhibitis tamen ſex Abbatibus uſum mitræ, & baculi habentibus, ib. n. 27 571
3 Vel aliis perſonis Eccleſiaſticis, etiam non diœceſanis, ſi Abbates commode intereſſe non poſſint, ib. n. 28. & 33. 571
3 Degradatio poſt Concilium Tridentinum fieri poteſt ab Epiſcopo aliis Epiſcopis non adhibitis, non ſolum in caſu hæreſis, ſed etiam in aliis criminibus, in quibus ad actualem degradationem ſit procedendum, ib. n. 29. 571
3 Degradatio, ſeu depoſitio ab Ordinibus eſt ordinis Epiſcopalis, in c. Quanto, n. 40. de conſuet. 200
3 Degradatio fit ab Ordine tantum, depoſitio vero ab officiis, & Dignitatibus, in c. Requiſivit, n. 74 de ordin. ab Epiſc. 383
3 Degradatio an requiratur in Clerico primæ Tonſuræ, in c. Magnus, n. 67. & 70. de oblig. ad ratioc. 493
3 Degradari an poſſit Clericus, & tradi Curiæ ſeculari pro crimine parricidii, ſi non ſit incorrigibilis, in c. Canonum ſtatuta, n. 11. de Conſtit. 16
5 Degradatio Clerici fit ut exauthorizatio ejus qui militiæ deſervit armatæ, in c. Qui Presbyterum, n. 20 de Pœn. & remiſſ. 293
5 Declaratur, ib. n. 63. 296
3 Epiſcopus in caſibus a jure expreſſis actualiter degradatur adhibitis duodecim Epiſcopis, in c. Requiſivit, n. 73. de ordinat. ab Epiſc. 383
Clericus an, & quando ſit degradandus, & tradendus Curiæ ſeculari. Vide in verb. *Clericus quoad degradationem &c.*
2 Degradationis pœna, & traditionis Curiæ ſeculari ſecundum Canones ſuccedit in omnibus delictis, pro quibus ſecundum leges imponitur pœna mortis naturalis, in c. Cum non ab homine, n. 56. de Judic. 14
2 Contrarium, ib. n. 62. 14
2 Degradationis pœna imponitur tantum in caſibus in jure expreſſis, in d. c. Dudum non ab homine, n. 68 & n. 79. 15
2 Id eſt hæreſis, ib. n. 69. 15
2 Falſificationis literarum Apoſtolicarum, ib. n. 70. 15
2 Conſpirationis in proprium Epiſcopum, ib. n. 71. 15
2 Incorrigibilitatis, ib. n. 75. 15
2 Vitii nefandi, ib. n. 76. 15
2 Miſſarum celebrationis, & auditionis confeſſionis a non ordinato in Presbyterum, ib. n. 77. 15
2 Falſificationis monetæ, ib. n. 77. 15
2 Degradatio non fit extra caſus in jure expreſſos etiam in identitate, vel majoritate rationis, etiam ubi lex Civilis imponit aliquam pœnam ex ſævisſimis, ib. n. 83. & 90. 15
5 Degradatio fieri non poteſt pro quolibet flagitio damnabili, & damnoſo, niſi in caſibus in jure expreſſis, in c. Novimus, n. 2. de verb. Signif. 385
5 Degradationis pœna de jure communi non imponitur niſi in tribus caſibus hic expreſſis, in c. Ad falſariorum, n. 41. de Crimin. falſ. 186
Degradatio falſantis literas Apoſtolicas
Vide in ver. *Falſarius*.
5 Degradatio accipitur etiam pro verbali depoſitione, in c. Qualiter, il ſecondo, n. 76. de Accuſat. 20
5 Et eſt pœna capitalis, ib. n. 77 20
5 DELATOR qua pœna ſit mulctandus, in c. Si quis, n. 4. de Homic. 119
3 DELEGARI poſſunt ab Epiſcopo Clericis etiam minoribus, quæ ſunt juriſdictionis, non autem, quæ ſunt Ordinis, in c. Aqua, n. 2. de conſecr. Eccl. vel Altar. in c. Quanto, n. 38. de conſuet. 264
3 Delegari non poſſunt ea, in quibus eſt electa induſtria perſonæ, in c. Extirpandæ, §. Qui vero, n. 2. de Præb. 126
3 DELEGATIO ſi fiat Epiſcopo, & unus habeat Epiſcopatum habitu, & alius exercitio, erit judex qui habet habitu, in c. De multa, n. 35. de Præb. 120
Vide in vec *Judex Delegatus*.
1 Delegatio facta Vicario non tranſit in Epiſcopum, in c. Quoniam, n. 14 de off. Deleg. 530
1 Delegatio cauſarum ab Apoſtolica ſede ſit Canonicis Cathedralium, non autem Collegiatarum Eccleſiarum, in c. Cum in cunctis, n. 80 de elect. 250
1 DELEGATUS Papæ in cauſa ſibi commiſſa juriſdictionem habet ſuper Ordinarium, & quemcunque majorem, in c. Sane il ſecondo, n. 1. de off. Deleg. 523
1 Delegatus Papæ poteſt procedere etiam contra Epiſcopum, qui in cauſa ei delegata contumax, aut rebellis extiterit, ib. n. 3. & 15. 523
1 Delegatus a Sede Apoſtolica gerit vices Papæ, ib. n. 5. 522
1 Delegatus Apoſtolicus poteſt procedere contra Epiſcopum rebellem, aut contumacem, etiam per cenſuras Eccleſ. ib. n. 15. 523
1 Debet tamen in his deferre Dignitati Pontificali, & ſervare ordinem hic deſcriptum, ib. n. 16. & 38. 523
1 Delegati juriſdictio de facili per Ordinarium Judicem revocatur, in c. Ceterum, n. 71. de reſcript. 145
1 Delegatus Papæ an procedere poſſit contra exemptos, ſi in literis non ſit facta mentio exemptionis, in c. Grave, n. 5. de off. Ordinar. 598
1 Delegatus non poteſt beneficio privare, niſi hoc exprimat commiſſio ei facta, in c. Dilectus, il primo, n. 10 de reſcript. 189
1 Delegatus Papæ in cauſa ſibi commiſſa eſt major quolibet Ordinario, etiam de Latere Legato, in c. Studuiſti, n. 3. de off. Legati. 544
1 Delegatus Papæ quamvis ſua facultate abutatur, tamen a Legato prohiberi non poteſt, ib. n. 10. 545
1 Contrarium, n. 14 & 19 545
1 Si Delegatus procedat contra formam commiſſionis, vel alias nulliter, Legatus poteſt de nullitate cognoſcere, ib. n. 14 545
1 Delegatus Papæ an ſortiatur forum Ordinarii loci ubi delinquit, ib. n. 18. & ſeq. 545
1 Delegatus exigens immoderatas ſportulas poteſt puniri ab Ordinario, ib. n. 19. 546
1 Delegatus, qui pronunciavit ſe juriſdictionem non habere, etiam de conſenſu partium cauſam non reaſſumit, in c. Significantibus, n. 1. de off. Deleg. 537
1 Delegatio cauſæ inter laicos ad petitionem miſerabilis perſonæ non pauperis non eſt nulla ab initio, ſed pendet validitas ex negligentia Judicis ſecularis, ib. n. 43. 540
1 Delegationis literæ contra laicos ad petitionem viduæ pauperis ſunt validæ ab initio, ib. n. 62. 542
5 Delegatus non ſervans formam mandati, tunc demum nulliter procedit, ſi conditiones in commiſſione adjectæ ſint præter jus, ſeu ſi de jure inſint, & alias non ſint ſubſtantiales, in c. Qui Presbyterum, n. 97. & ſeq. de pœn. & remiſſ. 298
2 Delegatus a Papa ſi eſt mortuus, Ordinarius ſe intromittere non poteſt, in c. Verum, n. 26, de foro compet. 61
2 Delegatus a Papa etiamſi nulliter procedat, cauſa revertitur ad delegantem, ib. n. 27. 61
3 Delegati geſta præter, vel contra formam reſcripti ſunt ipſo jure nulla, in c. Cum veniſſent, n. 12. de Inſtitut. 181
2 Delegatus lapſu trienii non obſtante, poteſt in cauſa procedere, in c. Venerabilis, n. d. de Judic. 32
2 Niſi Princeps delegans præfixiſſet inſtantiam triennio minorem, ib. n. 7. 38
2 Delegatus ab alio quam a Principe non poteſt cauſam alteri delegare, in c. Cum cauſam, n. 2. de Appellat. 205
2 Delegatus ab inferiori a Principe ad univerſitatem cauſarum poteſt unam cauſam ſubdelegare, ib. n. 3. 205
2 Delegatus ad univerſitatem cauſarum Ordinario æquiparantur, ib. n. 4. & n. ſeqq. & n. 15. 205
2 Et idem poteſt quod Ordinarius, ib. n. 5. 205
2 Et ab ejus ſententia non appellatur ad Delegantem, ſed ad Superiorem ipſius Delegantis, ib. n. 7. 205
1 Delegatus Papæ poteſt ſubdelegare, licet datus ſit ex officio, vel de partium conſenſu, vel cum clauſula, *Quod ſi non omnes* in c. Quoniam, n. 1. & 9. de off. deleg. 529
1 Delegatus Papæ in cauſa ſibi commiſſa eſt major Ordinario, ib. num. 16. 530
1 Delegatus quis non creditur, niſi delegationem probet, in cap. Cum in jure, n. 1. de off. & poteſt. Judic. Deleg. 533
1 Delegatus Papæ in ſuis literis dicit, noſtris, ſeu verius Apoſtolicis parere mandatis, & cur, ib. n. 2. 533
1 Delegatus poteſt præcipere Ordinario, ut exequatur factum ſuum, ib. n. 3. 533
1 Delegato non tenetur Ordinarius fidem adhibere, nec ejus mandatis obtemperare, niſi ille ſuam delegationem probet, ib. n. 4. 533
1 Hæc regula ampliatur tredecim modis, ib. n. 7. uſq. ad n. 4. 533
1 Et declaratur duobus modis, ib. a d. n. 44. uſq. in fin. 535
1 Delegatus quis non præſumitur, licet præſumatur bonus, ib. n. 5. 533
1 Delegatio Principis probari non poteſt niſi per literas delegationis, ib. n. 7. & n. 35. 533
1 Delegatio probari debet per mandatum originale, ib. n. 9. 533
1 Vel per exemplum ab originali ſolemniter ſumptum, ib. n. 10. 534
1 Delegatus, ſi citet aſſerendo ſe Delegatum, non tenetur citatus comparere, niſi in citatione inſeratur tota copia reſcripti, ib. n. 15. 534
1 Contrarium, ib. n. 17. 534

2 Citatio non inſerta copia delegationis cenſetur emanaſſe tanquam a privato, & non valet, ib. n. 16. 534
2 Sed contra, ib. num. 17. 534
Vide in ver. *Citatio*.
2 Delegato creditur in minoribus, etiam non oſtenſis literis delegationis, in d. c. Cum in jure, n. 19. de off. Delegat. 534
2 Delegatus tenetur inſerere in citatione copiam reſcripti, quando eſt perſona incapax delegationis, ib. n. 20. 534
2 Idem quando citatus eſt in loco longinquo, ib. n. 21. 534
2 Niſi citatio fiat per Nuncium publicum, & notum, puta Curſorem Papæ, ib. n. 22. 534
2 Exceptio quod non conſtet de delegatione, poteſt opponi etiam in actu executionis, ib. n. 21. 534
2 Delegato juriſdictionem exercenti non oſtenſis literis ſuæ commiſſionis poteſt Ordinarius de facto reſiſtere, ib. n. 32 & 43. 535
2 Delegato etiam ab inferiore a Principe non eſt credendum, niſi delegationem probet, ib. n. 34. 535
2 Delegatio Papæ, vel Imperatoris non probatur, niſi per ſcripturam; ſed delegatio inferioris probari poteſt etiam per teſtes, ib. n. 35. 535
2 Delegationis literæ non oportet ut ſint ſcriptæ vel ſubſcriptæ a delegante, ſed ſufficit, ut ſint ejus ſigillo munitæ, ib. n. 37. 535
2 Delegatus lapſu triennii non obſtante, poteſt in cauſa procedere, in c. Venerabilis, n. d. de judiciis, 32
2 Niſi Princeps delegans præfixiſſet inſtantiam triennio minorem, ib. 32
3 DELICTUM transferentis Sanctorum Corpora cui aſſimiletur, in c. Cum ex eo, n. 36. de Reliq. & venerat Sanctor. 611
2 Delictum conſanguinei, amici, vel famuli, præſumitur commiſſum de voluntate illius, in cujus commodum reſultat, in c. Conſtitutis, il primo, n. 6. de teſt. & atteſtat. 152
2 Dummodo habeat cauſam continuam, ſeu ſucceſſivam: ſecus ſi delictum ſit momentaneum, ib. n. 8 152
5 Delicto unico poteſt quis lædere plures perſonas, & tenetur omnibus ſatisfacere, in c. Falſidicus, n. 3. de crim. falſ. 169
5 Et qui in pluribus offendit, in pluribus punitur, ib. n. 4. 169
2 Delicti ob frequentiam ſeverius aliquid ſtatuitur, in c. Cum non ab homine, n. 52. de Judic. 13
5 Delictum gravius eſt in perſonam Principis, cui delinquens eſt ſubjectus, quam in extraneum, in c. Ad falſariorum, n. 18. de crimin. falſ. 185
5 Delictum in ebrietate commiſſum non conſtituit novam ſpeciem peccati, ſed eſt circumſtantia peccati præcedentis, in c. Si confiteris, n. 35. de Accuſat. 21
5 In delictis primaria cauſa ſurgit a voluntate, & ab anima rationali, in c. Cum voluntate, n. 5. de ſent. excom. 376
2 DELINQUENS in Eccleſia non privatur immunitate niſi propter homicidium, vel membri mutilationem, in c. Eccleſia S. Mariæ, n. 39. de Conſtit. 123
1 Delinquens nullam pertimeſcit culpam, cum ſperet rem nummis redimere, in c. Irrefragabili, §. Ceterum, n. p. de off. Ord. 599
3 Delinquens non debet eſſe melioris conditionis, quam non delinquens, in c. Ex publico, n. 28 & 43. de converſ. conjugat. 447
1 DEMENTIA non eſt juſta cauſa removendi ab officio perpetuo, ſed ſolum dandi coadjutorem, in c. Ceterum, n. do. de reſcript. 144
5 DENARII S. Petri quid ſint, in c. Præterea, n. 61. ne Prælat. vic. ſuae. 73
1 DENOMINATIO fieri debet a Superiore confirmante, c. Antigonus, n. 48. de pactis. 643
1 Denominatio fieri debet a majori, & digniori, ib. n. 51. 643
2 Denominatio facienda eſt ab eo, qui producit effectum, ib. numer. 59. 644
1 Item a potentiori, ib. 644
1 Denominatio ſumitur quandoque a cauſa, quandoque a loco, in c. Conquerente, n. 45. de offic. Ordin. 588
1 Denominatio ſola facit aliquem malæ fidei poſſeſſorem, in cap. Requiſivit, n. 40. de in integr. reſtit. 688
5 DENUNCIATIONES matrimoniales remitti non poſſunt ab Ordinariis inferioribus, ſed ab Epiſcopo tantum, in c. Accedentibus, n. 26. de exceſſ. Prælat. 216
5 Denunciationes matrimoniales non ſunt de ſubſtantia, & ideo ſi omittantur a Delegato ad diſpenſandum cum clauſula Servatis ſervandis, actus non vitiatur, in c. Qui Presbyterum, n. 94. de pœnit. & remiſſ. 298
2 Matrimonia contracta non præmiſſis denunciationibus, valida, in c. Cum acceſſiſſent, n. 10. de conſtit. 109
5 Denunciatio non addit vinculum, in c. Cum pro cauſa, n. 9. de ſent. excom. 338
5 In Denunciationis judicio judex non debet pœnam ordinariam imponere, ſed ad pœnitentiam compellere, in c. Qualiter, il ſecondo, n. 78 & ſeq. de Accuſat. 20
5 Denunciatio triplex, Evangelica, judicialis, & Canonica, & in qualibet diverſæ ſervantur ſententiæ, ib. n. 79. 20
5 Denunciationis finis eſt emendatio fratris, accuſationis vero, punitio criminis ad publicam vindictam, ib. n. 81. 20
Matrimonia cum ſunt contrahenda, debent per Presbyteros in Eccleſia edicta proponi, aſſignato termino ad opponenda impedimenta, in cap. Cum inhibitio, num. 1. de Clandeſt. deſponſat. 37
4 Nec de jure poſſunt Epiſcopi ſuper hoc diſpenſare, ib. n. 2. 37
4 Secus ex Concilio Tridentino, ib. num. 3. 37
4 Denunciationes matrimoniales qualiter ex Concilio Tridentino ſint præmittendæ, aut remittendæ, ib. d. n. 3. 37
4 Ordinarius, de quo loquitur Conc. Trident. in denunciationibus remittendis, intelligitur Epiſcopus Diœceſanus, & non alii, qui ſunt Ordinarii de jure ſpeciali, ib. n. 6. & n. 9. 37
4 DEPONITUR quis a minoribus Ordinibus ſicut a majoribus, ib. num. 7 & 13. 37
5 DEPOSITARIUS pœnarum a Capitulo conſtitui debet, qui Epiſcopo, præſente Capitulo, rationem adminiſtrationis reddat, in c. Presbyteri, n. 33. de pœnit. 284
4 DEPOSITIONIS pœna olim dignum erat quodlibet peccatum mortale, in c. Non debet, n. 9. de conſang. & affinit. 71
2 Depoſitio habetur inſtar mortis, in c. Cum non ab homine, n. 42. de judiciis. 13
5 Depoſitio eſt ab Altaris miniſterio perpetua remotio, in c. Quaſitum, n. 18. de pœnit. & remiſſ. 302
2 Sacerdos ſine juſta cauſa non eſt ab Epiſcopis etiam in unam ſententiam concordantibus, deponendus, in c. Non poteſt, n. e. de ſent. & re judicat. 181
2 Depoſitio, & degradatio Epiſcoporum, Presbyterorum, & aliorum Clericorum, quem numer. Epiſcopor. requirat ib. n. 2. 182
2 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 3. 182
2 Depoſitionis pœna infligi non poteſt niſi pro culpa mortali, in c. Ne innitaris, n. 243. de Conſtit. 65
5 Depoſitio habetur inſtar mortis, in c. Si quis, n. 5. de homic. 120
3 Depoſitio Epiſcoporum jure Divino eſt Papæ reſervata, in c. Extuæ, n. 17. de Cler. non reſiden. 55
3 Depoſitio ab Ordine ad eum ſpectet, ad quem ſpectat ordinatio, in c. Aqua, n. 21. de conſecr. Eccl. vel altar. 571
3 Declaratur, ib. n. 23. & ſeqq. 571
3 Depoſitio verbalis ab Ordinibus etiam ſacris fieri poteſt ab Epiſcopo tam per ſeipſum, quam per ejus Generalem Vicarium, ib. n. 26. 571
3 Depoſitione ſolvitur ſpirituale conjugium inter Prælatum, & Eccleſiam, in c. Ne Religioſi, n. 35. de Regular. 416
2 Depoſitio Epiſcopi in dubio cenſetur facta ex juſta cauſa, in c. Quanto, n. 78. de tranſlat. Epiſc. 322
2 Depoſitio includit in ſe ſuſpenſionem, in c. Cum non ab homine, n. 23. de judic. 20
Reliqua in ver. *Derogatio*.
5 DEPOSITUS vel ſuſpenſus celebrans, & monitus non deſiſtens excommunicatur, & ſi nec ſic deſiſtat, per ſecularem poteſtatem ad requiſitionem Eccleſiæ exilio damnatur, in cap. Si quis Presbyter, n. 1. de Cler. excomm. miniſtr. 192
5 Beneficia ejus, qui per ſententiam fuit depoſitus, poſſunt per Epiſcopum alteri conferri, in c. Qualiter, il 2. n. 93. de Accuſ. 21
5 Depoſitus ſpoliari poteſt etiam beneficiis, quæ poſſidet in aliis diœceſibus, ib. p4. 21
5 DEROGATIO non fit niſi ad contraria, in c. Tuarum, n. 49. de privileg. 250
2 Derogatio generalis nunquam operatur circa ignorata, in facto conſiſtentia, in c. Nonnulli, n. 39 de reſcript. 270
3 Derogatio c. Nuper, in privilegio exemptionis a decimis prædialibus, non requiritur quoad illa prædia, de quibus decimæ prius non ſolvebantur, in c. Nuper, n. 27. de decim. 325
3 Sed quoad illa, de quibus antea ſolvebantur, neceſſaria eſt derogatio, alias privilegium eſt nullum ex defectu intentionis in concedente, ib. n. 28. 326
3 Derogatio primæ partis hujus cap. Nuper non cenſetur conceſſa niſi in ſpecie fuerit expreſſa, ib. n. 29. 326
3 Derogatum cenſetur c. Nuper, ſi in literis exemptionis a decimis prædialibus derogetur alicui Concilio Generali, & poſtea addatur clauſula, *& aliis Conciliis*, ib. n. 31. 326
3 Idem ſi dicatur, non obſtante aliqua conſtitutione in generali Concilio edita, ib. n. 32. 326
Vide in ver. *Concilii derogatio*.
Et in ver. *Conſtitutionum abrogatio, derogatio*.
Et in ver. *Privilegii derogatio*.
3 DESERERE quid ſit, in c. Ex parte, n. 14. de Cler. non reſid. 42
2 DESERVIRE IN DIVINIS, hæc verba intelligenda ſunt ſecundum ſubjectam materiam, in c. Ut Abbates, n. 104. de ætat. & qualit. 397
1 Divinis inſervire, aut intereſſe, in Cathedrali, vel Collegiata Eccleſia importat ſervitium Chori, quod adimpleri non poteſt per ſubſtitutum, ib. n. 88. 97. 103. & 105. 395
2 Ad Deſponſationem verbalem non poteſt quis abſolute compelli, ſed bene ad actualem per annuli immiſſionem, in c. Sacris, n. 1d. de his quæ vi met. cauſ. 683
1 DESTITUERE qui poteſt, multo magis poteſt corrigere, ſed non e converſo, in c. Conquerente, n. 21. de off. Ordin. 587
2 DESTITUTIO ad eum ſpectat, ad quem inſtitutio, in c. Quanto, n. 45. de tranſlat. Epiſc. 320
3 DESTRUERE ejus eſt, cujus eſt condere, in c. Ex parte, n. 23. de Cler. non reſiden. 43
2 Deſtruere poteſt jus, qui illud condidit, in c. Quanto, n. 46. de tranſlat. Epiſc. 320
3 DETENTATIO pura nec collationem impedit, nec impetrationem, in c. Literas, n. 32. de conceſſ. Præb. 197
3 Declaratur, ib. n. 36. verſ. *Tene igitur*. 197
1 DESUETUDO habens principium vitioſum non excuſat, in c. Treugas, n. 13. de Treug. & Pace. 633
2 Declaratur, ib. n. 29. & 41. 633
2 Deſuetudo ut legem abroget, quæ debeant concurrere, ib. numer. 73. 636
2 Deſuetudo non excuſat contravenientem, ſi aliqui in eadem loco legem ſervaverint, ib. n. 75. 637
3 DETERMINATIO una reſpiciens duo determinabilia debet utrunque pariformiter determinare, in c. Cum ex eo, n. 8. de reliq. & vener. Sanctor. 609
3 Niſi in uno diverſa ſit ratio, quam in alio, ib. n. 9. & 11. 609
3 Vel niſi alias induceretur juris correctio, ib. n. 22. 610
3 DETINERE idem eſt quod rapere, & idem eſt auferre quod non

dare in c. In aliquibus, n. 7. de Decimis. 312
3 DETRUSI in Monaſterio ad agendam pœnitentiam non coguntur habitum regularem ſuſcipere, in c.Cum virum, n. 21. de Regular. 367
3 Pœna detruſionis in Monaſterium Monialium an poſſit infligi mulieribus ſecularibus, in c.Cum virum, n. 19. de Reg. 367
3 DEVOLUTIO poteſtatis conferendi fit ad Superiorem, ſi is ad quem ſpectat, ultra ſex menſes conferre neglexerit, in cap. Nulla, n. 29 de conceſſ. Præben. 187
3 Quod procedit in omnibus Dignitatibus, officiis, & Præbendis, dummodo ſint diſtinctæ, vel certus numerus ſit ſtatutus, ib. n. 30. 187
3 Item procedit etiam in Epiſcopatibus, & Abbatiis, ſed minus tempus datur ad eligendum, id eſt trium menſium, ib. n. 31. 187
3 Devolutionis pœna locum non habet contra eum, qui beneficium non contulit propter impotentiam juris, vel facti, etiam culpa contingentem, ib. n. 33. 187
3 Devolutio ob negligentiam non conferentis beneficium fit ad proximum Superiorem gradatim, & quilibet ipſorum habet ſex menſes ad conferendum, ib. n. 34 187
3 Devolutio poteſtatis conferendi non fit ad Metropolitanum, niſi omnes inferiores intra certum tempus conferre neglexerint, ib. num. 35. 187
3 Devolutio poteſtatis conferendi fit etiam de Superioribus ad minores, velut ab Epiſcopo ad Capitulum. ib. n. 39. 187
1 Devolutio juriſdictionis non inducitur niſi in caſibus in jure expreſſis, in c.His quæ, n. 40. de major. & obed. 620
Vide in ver. *Juriſdictio devolvitur*.
1 DEI voluntas, a qua lex divina proficiſcitur, eſt immutabilis, in c.Cum pridem, n. 78 de pact. 653
1 Deus quoque ea ſua promiſsione obligatur, in c.Ex Epiſtolæ, num. 22. de probat. 124
2 Deus non eſt author iniquitatis, ſed omnia aut juſto judicio facit, aut ſuo permiſſu ita fieri ſinit, in c.Quanto, n. 67. de translat. Epiſc. 321
3 Deus quo ſenſu intelligatur non poſſe ſuſcitare virginem poſt ruinam, in c.Cum ad Monaſterium, n. 55. de ſtat. Monac. 479
2 Deus regit intima per inferiores Angelos, media per ſuperiores, ſuprema per ſeipſum, in cap. Ea parte, num. 4. de for. compet. 74
5 Deus audit verba noſtra prout ex intimis proferuntur: humanæ aures prout foris ſonant, in c.Falſidicus, n. 28. & 70. de crimin. falſ. 570
5 Declaratur, ib. n. 76 & 80 & 162. ver. *Non obſtat ſecunda*. 173
1 Deus, & lex non obligant ad impoſsibile, in c.Ne innitaris, n. 55. de conſtit. 35
1 Dei judicium ſemper innititur veritati, quæ nunquam fallit, nec fallitur, ib. n. 146. 46
1 Deus ſolus poteſt facere ut aliquis mortalium ſit major Apoſtolico, in c. Significaſti, n. 72 de elect. 229
1 DEUTERONOMII authoritas, *Non arabis in bove ſimul, & aſino*, exponitur, in c. Cum cauſam, n. 8 de elect. 276
2 DIACONI in primitiva Eccleſia fuerunt ordinati per manus impoſitionem abſque traditione libri Evangeliorum, in c. Cum veniſſet, n. 16 & 65. de ſacr. Unct. 449
1 Diacono imprimitur character in traditione libri Evangeliorum, ib. n. 62. 449
1 Diaconi poteſtas eſt media inter poteſtatem Subdiaconi, & Sacerdotis, ib. n. 61. 449
2 Diaconi Selvatici quot in ſingulis Eccleſiis deputari poſsint, & quibus privilegiis fruantur ex decreto juſſu Gregorii XV. hac de re edito, in c. Nullus, n. 19. de for. compet. 45
Diaconus cui oculus fuit effoſſus, in Presbyterum ordinari non poteſt, in c.Conſultationibus, n. 70 de Cler. ægrot. 169
1 DICTAMEN rationis quid ſit, in cap.Ne innitaris, n.258. de Conſtit. 59
3 DICTIO, *una*, abſonum eſt ut reſpectu unius determinabilis ſtet alternative, & reſpectu alterius copulative, in c.Cum jamdudum, n. 23. de præben. 97
1 Dictio *etiam*, eſt implicativa, in c.Quoniam, num. 7. de off. delegat. 530
5 Dictionis taxativæ natura eſt ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere, in c.Accedentibus, n. 24. de exceſs. Prælat. 216
5 Declaratur, n. 41. & ſeq. uſque ad n. 46. 217
5 Dictio taxativa in diſpoſitione legis non excludit caſus ſimiles, vel eandem rationem habentes: & ſufficit, ut ſint ſimiles quoad id, de quo diſputatur, ib. n. 43. & 45. 218
1 *Alioquin*, orationem conditionalem facit, & inducit conditionem in caſu contrario, in c. Irrefragabili, §.Exceſſus, n. 7. de off. Ordin. 574
3 Venit adverſative ad præcedentia, & includit ex propria ſignificatione contrarium intellectum, in c.Quoniam, n. 10. de decimis. 313
5 *Aliorum*, infert omnimodam ſimilitudinem ad expreſſa, & quamvis juncta ſit cum dictione *omnium*, tamen non comprehendit majora, quam expreſſa, in cap.Accedentibus, n. 38. de exceſſ. Prælator. 217
1 *Alius*, eſt implicativa, & repetitiva ſimilium, in c. Cum contingat, n. 14. de ætat. & qualit. 427
1 Implicat ſimilia, in c. Ad audientiam, il 2. n.53. de Reſcript. 180
1 Niſi per alia jura declaretur aliquid non eſſe ſimile, ib. n. 56. 180
1 Denotat diverſitatem in ſuppoſito, & identitatem in ſubſtantia, & eſt implicativa ejuſdem generis, ib. n. 55. & 65. 180
1 Importat diverſitatem in ſubſtantia, & identitatem in qualitate, in c. Significantibus, n. 49. de off. deleg. 541
1 Eſt repetitiva ſimilium, etiamſi ei adjuncta ſit dictio univerſalis, in c.Conquerente, n. 58. de Offic. Ordin. 589
3 *Amodo*, quod importet, in c.Nuper, n. 15. de Decim. 325
3 *Aſſidue ſemper, indeſinenter*, & conſimiles dictiones non ſunt amare intelligendæ, ſed civiliter, & cum aliquo temperamento, in c.Significatum, n. 11. de Præben. 81
3 *Autem*, dictio eſt adverſativa præcedentium. & in caſu contrario retinet idem thema præcedens, in c.Monachi, n. 53. de ſtat. Monachor. 460
1 *Cetera*, eſt implicativa ſimilium, in c. Requiſivit, n. 48. de ordin. ab Epiſc. 381
5 *Circa*, quid importet in c.Quanto, n. 17. de Privileg. 275
3 *Coram*, id eſt præſentibus, & intelligentibus, in c. Cum eſſes, n. 16. de Teſtam. 268
1 *Cum*, conjungit per modum acceſſorii, non autem principalis diſpoſitionis, in c. Antigonus, n. 43 de Pactis. 643
1 *Deinceps*, quid importet, in cap. Cum pridem, num. 44 de Pactis. 650
3 *Donec*, collata in incertum eventum importat conditionem, in c.Epiſcopus, n. 53. de Præb. 74
2 *Etiam*, eſt ampliativa, & implicativa præcedentium, in cap. Cum contingat, n. 40. de for. compet. 72
1 Importat caſum magis dubitabilem, in c. Inter ceteras, n. 53. de reſcript. 251
5 Eſt implicativa caſus præcedentis cum eiſdem qualitatibus, in c.Pervenit, n. 7. de ſent. excom. 328
5 *Etiamſi*, ampliat diſpoſitionem, & implicat caſum magis dubitabilem, in c.Sicut unire, n. 56. de exceſſ. Prælator. 212
1 *Ex tunc*, denotat temporis extremitatem, in c.Irrefragabili, §. Exceſſus, n. 8 de offic. Ordinar. 574
1 *Forſitan*, quandoque ponitur affirmative, in cap.Niſi cum pridem n. 16. de Renunciat. 338
3 *Idem*, quandoque importat identitatem in genere, & diverſitatem quoad ſpecificas qualitates, in c.Ea tuæ, n.22. de Cler. non reſid. 56
3 *Libere*, quid importet, in c.Statuimus, n.13. de Regular. 409
3 *Mox*, quid importet, in c.Super inordinata, n. 31. de Præb. 152
1 Et in c.Quia propter, n. 56. de elect. 290
3 *Nec*, negat, & copulat præcedentia cum ſuis qualitatibus, in c.Monachi, n. 37. de ſtat. Monach. 458
5 *Nullatenus*, quid importet, in c.Nimis prava, n. 37. de exceſſ. Prælator. 223
3 *Omnimodo*, quid importet, in c. Cum dilectus, n. 37. de Relig. domib. 499
3 *Omnino*, quid importet, in cap. Relatum, n. 19. de Cler. non reſid. 38
1 Et in c.Cum in magiſtrum, n. 26. de elect. & in c.Ad audientiam, n. 16. & ſeqq. de ſponſ. & matrim. 302
1 *Per*, cauſam efficientem ſignificat, in c.Presbyter, n. 35. de Sacram. non iterand. 459
1 *Porro*, eſt diverſificativa præcedentium, in c. Cum ſit ars, n. 44. de ætat. & qualit. 439
1 *Præſertim*, quid importet, in c.Cum voluntate, n. 16 de ſent. excom. & in c.Ex tenore, n. 18. de tempor. ordinat. & in cap. Significaſti, n. 26. de elect. 224
3 *Quacunque de cauſa*, quid importet, in cap.Si quia, n. 66. de Regular. 339
3 *Quandocunque*, comprehendit omne tempus, in c.Qualiter, n. 21. de Cler. non reſiden. 51
1 *Quaſi*, aliquando non importat diminutionem, ſed exceſſum, in c.Cum in cunctis, n. 24. de elect. 245
5 *Quicunque*, eſt effrænata, & comprehendit omnes etiam in ſublimiori dignitate conſtitutos, in c.Ex parte, il ſecundo, n. 14. & 45. de Privileg. 261
2 *Quocunque modo*, extendit diſpoſitionem etiam ad impropria, & alias non comprehenſa in diſpoſitione generali, in c.Cum veniſſent, n. 70. de Judic. 27
2 Includunt omnem modum tam principalem, & directum, quam incidentem, in c.Veniſſent, n. 81. de Judic. 28
3 *Quodcunque*, univerſaliter omnia includit, in c.Cum in cunctis, §. Inferiora, n. 33. de elect. 257
3 Niſi per aliud jus aliquis caſus reperiatur exceptus, ib. n. 34. 257
5 *Quoque*, eſt copulativa, & repetitiva præcedentium, in cap. Pervenit, n. 33. de Adulter. 151
1 *Quoquomodo*, includit generalem modum, in c.Ad extirpanda, n. 21. 37. & 44. de fil. Presbyt. 471
5 *Saltem*, eſt ſubſidiaria, in cap.Quin nonnulli, n. 21. de Magiſtris. 83
2 *Semper*, quid importet, in cap.Requiſivit, n. 12. de reſtit. in integr. 687
2 *Seu*, ex ſui natura eſt augmentativa, in c.Inter ceteras, n. 17. de reſcript. 148
1 Contrarium, ib. n. 21 148
1 Regulariter eſt disjunctiva, ſeu alternativa, ib. n. 21. 148
1 Unita cum relativo auget diſpoſitionem, ib. n. 24. 148
1 *Seu, & ſive*, dictiones ſunt alternativæ proprie, & ſimpliciter, ſed habent naturam mixtam, in c.Inter ceteras, n. 12. de Reſcriptis. 148
1 Et ſunt indifferentes ad disjunctam, & conjunctam, ib. n. 13. 148
1 Contrarium, ib. n. 21. 148
1 Declaratur, ib. n. 33. 149
1 In diſpoſitione favorabili, ut in legatis, ſtant ampliative, in non favorabili, in contractibus, ſtant disjunctive, ib. numer. 14. 148
1 Contrarium, ib. n. 17. 148
1 Quando ponuntur inter illa, quæ habent conformitatem, & convenientiam, ſtant ampliative, ib. n. 27. 148
1 Inter ſynonyma ſtant expoſitive, pro id eſt, ib. n. 30. 149
1 In-

1 Inter eaius, & ſpecem ſtant conjunctive, ſeu expoſitive, ib. num. 31. 149
1 Ad vitandum abſurdum, quamvis verba disjungant, ſenſum tamen conjungunt, ib. n. 32. 149
1 Augent, disjungunt, & exponunt, prout ſuadet mens diſponentis, & ſubjecta materia, ib. n. 33. 149
1 Habent ſymbolum cum conjuncta, in quam facilius tranſeunt, quam dictiones *aut*, & *vel*, ib. n. 34. 149
3 *Si*, adjecta verbo futuri temporis conditionem importat, in c. Qualiter, n. 30. de Cler non reſid. 51
2 *Sicut*, eſt exemplificativa, in c. Requiſivit, n. 79. de Ordinat. ab Epiſcopo. 384
2 *Sicut*, importat omnimodam ſimilitudinem, in c. Conqueſtus, n. 78. de feriis. 97
3 *Sive*, proprie importat alternativam, ſeu disjunctivam, in c. Inter ceteras, n. 23. de reſcript. 148
Vide ſupra in dictionibus *Seu*, & *ſive*.
5 *Tantum*, dictio taxativa in diſpoſitione legis non excludit caſus ſimiles, vel eandem rationem habentes, in c. Accedentibus, n. 43. de exceſſ. Prælator. 218
5 Et ſufficit ut ſint ſimiles quoad id, de quo diſputatur, ib. n. 45. 218
5 Taxativæ natura eſt ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere, ib. n. 24. 216
5 Declaratur, ib. n. 41. & ſeqq. uſque ad n. 46. 217
3 *Tunc*, denotat extremitatem temporis, & idem importat, quod eo caſu, in c. Cum verum, n. 33. de Regular. 368
3 *Ve*, quando ſtat copulative, in c. Ex parte, n. 28 de arbitr. 703
3 *Vel & aut*, ſunt dictiones proprie, & ſimpliciter alternativæ, quæ & ſenſum disjungunt, in c. Inter ceteras, num. 15. de reſcript. 148
Vide ſupra in dictionibus, *Seu*, & *ſive*.
1 *Vero*, eſt adverſativa præcedentium, & adverſatur in jure, & in facto, in c. Ad audientiam, il ſecondo, n. 70 de reſcript. 181
3 *Una*, in cap. Cum jamdudum, n. 23. de Præb. 97
2 *Uſque*, dictio ponitur excluſive, in c. Conqueſtus, n. 38. de feriis. 94
2 *Ut*, an cauſam finalem inducat, vel impulſivam, in c. Ad aures, n. 11. & 15. de tempor. ordinat. 368
3 *Ut ſupra*, inducit repetitionem præcedentium, in c. Pervenit, n. 33. de adulter. 151
1 DICTIS Sanctorum Patrum an, & quando ſit ſtandum, in c. Ne innitaris, n. 5. de Conſtit. 30
5 Dicta Sanctorum Patrum in Philoſophicis non ſunt majoris authoritatis, quam dicta Philoſophorum, quos ſequuntur, ib. num. 9. 32
5 Dictum Sancti fulcitum authoritate veteris, vel novi Teſtamenti prævalet dictis aliorum omnium, in c. Si Epiſcopus, n. 14. de Paroch. 203
5 DIGESTIO cibi, vel potus an debeat præcedere ſumptionem Euchariſtiæ, in c. Si conſtiterit, n. 13. de Accuſat. 10

Dies feſti.

3 Conſuetudo regionis ſervari debet in colenda feſtivitate Sancti Bartholomæi, in c. Conſilium, n. 26. de obſervat jejun. 614
3 Idem in feſtivitate B Margaritæ, ib. n. 30. 614
3 Diebus feſtis licet, non tantum ſpiritualiter, ſed etiam corporaliter honeſte lætari in cibis, & veſtibus, in c. Explicari, n. 18. de obſerv. jejun. 619
1 Dies feſti, in quibus minores Ordines licet conferre, qui ſint, in c. De eo, n. 3. de temp. Ordinat. 356
2 Diebus feſtis licet dare operam rebus ad victum neceſſariis, & tempore perituris, in c. Conqueſtus, n. 18. de feriis. 92
2 Dies feſti de præcepto qui ſint hodie ex Conſtitutione Urbani VIII ib n. 23. 92
2 Dies feſti de præcepto ſunt etiam feriati quoad judicialia, ſed non e contrario, ib. n. 26. 93
2 Dies feſtos ſolus Papa in Eccleſia univerſali poteſt indicere, & ſinguli Epiſcopi in ſuis diœceſibus, ib. n. 27. & num. ſeq. & num. 58. 93
2 Diei Dominici obſervatio ſuccedit obſervantiæ Sabbati, non ex vi præcepti legis, ſed ex Conſtitutione Eccleſiæ, & conſuetudine Populi Chriſtiani, ib. n. 28. 93
2 Diem feſtum an poſſit Epiſcopus indicere ſine Populo, ib. n. 31. & ſeq. 93
2 Dies feſtus ſolus Populus, ſeu laicalis poteſtas indicere non poteſt, etiam quoad judicialia, ib. n. 33. 93
2 Princeps laicus an ſtatuere poſſit, ut dies alicujus Sancti, ab Eccleſia canonizati a ſuis ſubditis ſervetur, ac ſi eſſet dies feſtus ex præcepto Eccleſiæ, ib. n. 57. & n. ſeq. uſq. in fin. 96
2 Dierum feſtorum indictio eſt actus ſpiritualis, & pertinens ad Paſtores Eccleſiæ, ib. n. 62. 96
3 Dierum feſtorum indictio eſt quædam conſecratio temporis, ib. num. 64. 96
2 Diem feſtum ſi Princeps, vel Civitas ſtatuat ſub certa pœna colendum, tranſgreſſores culpam non incurrunt, ſed pœna exigi poteſt, ib. n. 70. 97
2 Contrarium, ib. n 71. 97
2 Statutum laicale poteſt pœnam imponere violantibus dies feſtos ab Eccleſia inſtitutos, ib. n. 73. 97
2 Princeps laicus non poteſt ſtatuere, ut ejus ſubditi in die alicujus Sancti ab operibus ſervilibus abſtineant, ib. n. 75. 97
2 Diei feſti celebrationis formalitas in quibus conſiſtat, ib. n 79 97
2 Declaratio Apoſtolica nullitatis literarum Senatus Mediolani, & edicti Gubernatoris Status Mediolanenſis ſuper obſervatione feſtivitatis Sancti Dominici in dicto Statu, ib. n. 80. 98
5 Dies in Eccleſia Romana incipit a media nocte, in c. Si conſtiterit, n. 12. de Accuſat. 10
3 Dies ſicte expletus dicitur poſt veſperas, in c. Conſilium, n. 53.

de obſerv. jejun. 616
3 Dies cœpta in materia profeſſionis non habetur pro completa, ſed tempus currit de momento ad momentum, in c. Ad noſtram, n. 9. 21. 22. & 23. de Regular. 350
3 Dies cœpta in favorabilibus habetur pro completa, ib. n. 11. 350
3 Dies cœpta habetur pro completa, prout ſuadet favor, vel odium ut duret, vel finiatur, ib. n. 31. 352
1 Dies in actibus, qui commode nocturno tempore exerceri non poſſunt, non naturaliter, ſed artificialiter ſunt computandi, in c. Treugas, n. 3. de Treug. & Pace. 632
1 Dies quotuplex ſit, ib. n. 4. 632
1 Dies, & locus non ſunt de ſubſtantia electionis, in cap. Quia propter, n. 67. & n. 69. de elect. 291
2 Etiamſi in Conſtitutionibus Eccleſiæ, vel Ordinis certus dies, aut locus ſit præfinitus, niſi adſit Decretum irritans, ibid. n. 68. 291
2 Dies cœpta habetur, vel non habetur pro completa, prout favor aut odium ſuadet, ut habeatur, vel non habeatur, in c. Ego N. n. 44. de jurejur. 168
3 Dies ſtatuti interpellat pro homine, in c. Potuit, n. 8. de loc. & conduc. 217
3 Dies conditionis adimpletæ non retrotrahitur ad tempus diſpoſitionis, quando ante impletam conditionem ſupervenit impedimentum, in cap. Dilectus, il ſecondo num. 8. de Præbend. 214
3 DIETÆ non computantur a loco, ubi reus domicilium habet, ſed a finibus ſuæ diœceſis, in cap. Nonnulli, num. 6. de reſcript. 166
1 Si agatur actione perſonali, n. 5. 166
2 Et quid ſi actione reali, aut perſonali in rem ſcripta, vel quæ datur ad certam rem, ib. n. 8. 166
1 Dietæ hodie reſtrictæ ſunt ad unam tantum, ultra quam ſi fiat delegatio, non valet ſententia, ib. n. 15. 167
2 Dietarum tria ſunt genera, de quibus dietis intelligatur, ibid. num 16. 167
5 In DIFFERENTIBUS ſpecie, in eo quod plus eſt non continetur id quod eſt minus, in cap. Sicut unire, n. 59 de exceſſ. Prælat. 212
5 Quæ differunt in quantitate temporis, non differunt ſpecie, ib. num 61. 212
2 DIFFINITIO quid ſit, in c. Ad audientiam, il ſecondo, n. 107. de reſcript. 183
1 Quidditatem rei oſtendit, ib. n. 108. 183
2 Et differentiæ ſpecierum non cognoſcuntur niſi per diffinitionem, ib n. 109. 183
1 DIFFINITUM cui convenit, impoſſibile eſt non convenire diffinitionem, in c. Cum veniſſet, n. 86. de ſacr. Unct. 452
3 Diffinitio Authoris ponitur, & per partes explicatur, in cap. Olim, n. 55. uſq in fin. de litis conteſt. 86
3 DIFFINITORES Ordinis Prædicatorum nullam habent Dignitatem Eccleſiaſticam, nec poſſunt eſſe Conſervatores, in c. Sane, il ſecondo, n 34. de off. & poteſt Jud. Deleg. 524
3 DIGNITAS non conſtituitur ex nudo miniſterio conferendi beneficia, in c. Indecorum, n. 10. de ætat. & qualit. 399
3 Dignitas Patritiatus, & Conſulatus, jus patriæ poteſtatis ſolvit ib. n. 29. & 56. 400
2 Dignitas, quæ jure hæreditario defertur, non comprehenditur in cap. Quoniam Abbas, de off. deleg. in c. Ex parte, n. 45. de arbitr. 705
3 Dignitatem obtinens, cui ſit annexum beneficium Curatum, reſidere debet in Dignitate, & conſtituere Vicarium perpetuum in Parochiali, in cap. Ex parte, n. 66. de Cler. non reſiden. 46
Vide in verb. *Reſidentia*.
1 Dignitatis collatio devolvitur ad Papam, ſi omnes collatores habuerunt ſex menſes ad conferendum, & neglexerunt conferre, in c. Cum acceſſiſſent, n. 1. de Conſt. 107
1 Dignitas, perſonatus, & officium, an differant, ib. n. 3. 107
3 Dignitates non Curatæ, quibus annexus eſt ordo Presbyteratus, requirunt annum vigeſimum quartum inchoatum, in c. Cum in cunctis, n. 42. de elect. 246
2 Quod procedit, ſi talis ordo ſit annexus de jure ſpeciali, ibid num. 43. 246
3 Secus ſi de jure communi, quia tunc ex Concilio Tridentino ſufficit annus vigeſimus ſecundus completus, ib. n. 44. 246
2 Et quæ ſit ratio differentiæ, ib. n. 46. 246
1 Dignitates in Collegiata, quibus animarum Cura nulla ſubeſt, requirunt annum vigeſimum ſecundum completum, etiamſi ſint primæ, ib. n. 48. & n. ſeq. 247
1 Dignitates non Curatæ de jure etiam requirunt annum vigeſimum quintum inchoatum, ex Concilio Tridentino, vigeſimum ſecundum completum, in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, n. 4. de elect. 255
1 Dignitas Eccleſiæ unita non comprehenditur in literis expectativis de Dignitate in Eccleſia, ib. n. 8. 256
2 Dignitatum collatio in Cathedrali Eccleſia an ſit ſimultanea, in c. Cum Eccleſia Vulterana, n. 18. & ſeq. de elect. 282
2 Dignitas, & jura Eccleſiæ poſſidentur pariter per Epiſcopum, & Capitulum, ib. n. 19. 282
3 Dignitates omnes originaliter Romana fundavit Eccleſia, in c. Nullus, n. 3. & 6. de elect. 217
1 Dignitates majores poſt Pontificalem in Cathedralibus, & primæ in Collegiatis Eccleſiis reſervantur in tertia regula Cancellariæ, ib n. 9. 218
2 Item reſervantur Dignitates Conventuales, & Præceptoriæ generales, non tamen militiarum, ib. n. 10. 218
2 Dignitas electiva non comprehenſa in gratia ad Dignitatem,

pertinet ad quamlibet diſpoſitionem quorumcunque, ibidem n. 23. 219

3 Dignitates obtinentes in Cathedrali Eccleſia, de jure communi ſunt de Capitulo, ib. n. 43. 250

3 Dignitates etiam ſeculares non debent pluribus de eadem domo ſucceſſive deferri, in c. Ex parte, n. 7. de off. deleg. 527

3 Dignitates omnes inſtituit, & fundavit Romana Eccleſia, in c. Pernicioſam, n. 27. de oſt. Ordin. 552

3 Dignitates Abbatiæ, Decanatus, Præpoſituræ, & Archipreſbyteratus, jure annexum habent Ordinem Sacerdotalem, in c. Ut Abbates, de ætat. & qualit. n. 2. 387

3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 5. & ſeqq. 388

3 Dignitates omnes, quibus animarum Cura nulla ſubeſt, hodie obtineri poſſunt in vigeſimo ſecundo anno completo, ac proinde non ſunt Præſbyterales, ib. n. 5. 388

3 Dignitates Curatæ in Cathedrali, vel Collegiata an veniant Parochialis appellatione, in c. Cum ſirars, n. 20. de ætat. & qualit. 436

3 Dignitas habitu tantum Curata an comprehendatur appellatione Parochialis, ib. n. 30. & ſeqq. 437

3 Dignitati non ſolum Regiæ, ſed etiam Pontificali renunciandum eſſet, ſi ex hia conſcientia non eſſet tuta, in c. Officii, n. 19. de pœnit. & remiſſ. 304

3 Dignitates obtinentes licite poſſunt ſtudiorum cauſa abeſſe, in c. Licet, n. 6. de Præb. 134

3 Dignitates, Canonicatus, vel Portiones obtinentes in Cathedralibus, vel Collegiatis, tenentur perſonaliter reſidere, ib. n. 52. 135

3 Dignitates obtinentes in Cathedrali ſine ullis fructibus, tenentur reſidere, non obſtante contraria conſuetudine, ibidem n. 40. 136

3 Dignitates, quibus perpetuo, & acceſſorie annexus eſt Canonicatus, non tenentur, niſi ad reſidentiam Dignitatibus injunctam, ib n. 69. 137

3 Secus in obtinentibus Dignitates cum Canonicatibus ex conſuetudine, vel diſpenſatione Apoſtolica, ib. n. 70 138

3 Dignitates obtinentes non obſtante contraria conſuetudine tenentur per ſeipſos celebrare Miſſas, ſicut cetera officia, ibid. n. 83. 138

3 Dignitatem, vel perſonatum, aut beneficium Curatum obtinens, ſi ſecundum tale recipiat, vacat primum; quod ſi retinere contenderit, etiam ſecundo privabitur, in c. De multa, n. 3 de Præb. 217

3 Dignitas aliud eſt, aliud perſonatus, ib n. 29. 219

3 Dignitates plures obtinens abſque diſpenſatione Apoſtolica ineligibilis eſt, & inhabilis ad beneficia obtinenda, in c. Cum jamdudum, n. 3 de Præb. 96

3 Dignitates plures, vel perſonatus in una, vel diverſis Eccleſiis quis habere non poteſt in c. Ad hæc, n. 1 de Præb. 85

3 Dignitatum, ac perſonatuum pluralitas eſt omni rationi contraria, ib n. 2. 85

3 Dignitates, & officia requirunt reſidentiam continuam, ibid. n. 7. 85

3 Dignitas, perſonatus, & officium quid ſint, & an inter ſe differant, ib. n. 6. & ſeq, uſq in fin. 85

3 Dignitas, perſonatus, & officium quandoque accipiuntur ut ſynonyma, ib. n 7. 85

3 Quandoque ut diverſa, ib. n. 8. 14. & 15. 86

3 Dignitas large comprehendit etiam perſonatum, vel cuſtodiam, ſeu officium aut inferius miniſterium, ib. n 9. 85

3 Dignitatis appellatione an veniant Epiſcopatus, & majores Dignitates, ib. n. 10. & 17. 85

3 Inter Dignitatem, perſonatum, & officium jura non conſtituunt ſpecificam differentiam, & nominum diverſitas introducta eſt ex diverſis conſuetudinibus Eccleſiarum, ibidem n. 12. 86

3 Contrarium, n. 14. 86

3 Dignitas ſe habet ad perſonatum, officium, tanquam genus ad ſpecies, ib. n. 16. 86

3 Contrarium, n. 18. 86

3 Dignitas ſumitur large, & ſtricte ſecundum ſubjectam materiam, vel intentionem proferentis, ib. n 17 86

3 Dignitatem habens dicitur etiam habere perſonatum, ſed non a contra, ib n. 19. 86

3 Dignitatis diffinitio quæ, ib. n. 20. 86

3 Dignitatis ventoſæ nullus alius eſt effectus, quam ut invidiam generet, & ſcandalum ſeminet inter fratres, ib. n. 22. 86

3 Dignitas Eccleſiaſtica non conſtituitur, niſi ſit perpetua, ibid. n 23. 86

3 Dignitas Eccleſiaſtica ſatis eſt ut habeat adminiſtrationem rerum temporalium ad Eccleſiam pertinentium, ib. n. 30. 87

3 Dignitas eſt excellentior gradus, ib. n 31. 87

3 Dignitas quæ ſit major in Eccleſia, ea quibus deprehendatur, ib. n. 32. 87

3 Dignitatis præeminentia ex quatuor cauſis conſtituitur, ibid. n 33. 87

3 Dignitas Eccleſiaſtica cognoſcitur ex eo quod habeat adminiſtrationem rerum Eccleſiaſticarum cum juriſdictione, ib. n. 34 & ſeq. 87

3 Dignitas, adminiſtratio, & juriſdictio ſunt annexa, & quaſi inſeparabilia, ib. n. 35. 87

3 Dignitas proprie dicitur, cum in illius inſtitutione cautum eſt, ut ſit Dignitas, ib. 41. 87

3 Dignitas cenſetur quæ ex conſuetudine Eccleſiæ reputatur Dignitas, licet de jure non ſit talis, ib. n. 42. 87

3 Dignitates non tantum adminiſtrationem habentes cum juriſdictione, ſed etiam quæ ſolum ex conſuetudine Eccleſiæ pro Dignitatibus habentur, præſervatæ ſunt a Concilio Trident. in c. 6 ſeſſ 24. ib n. 44. 87

3 Dignitatem habere non dicitur exercens miniſterium ſpectans ad Dignitatem, ſi in loco non reputetur Dignitas, ib. n 45. 88

3 Dignitas an conſtituatur ex eo quod vocetur aliquo nomine Dignitatis in jure expreſſæ, ib. n. 47. 88

3 Dignitas cognoſcitur, quando habet nomen Dignitatis, & prælationis, & prærogativam in Choro, & in Capitulo, licet non habeat rerum adminiſtrationem, vel juriſdictionem, ut Archidiaconus Parmen. ib n. 49. 88

3 Dignitates plures, vel Eccleſiæ uni conferri non debent, & cur, in c. Quia nonnulli, n. 1. de Cler. non reſid. 29

3 Dignitas quot modis accipiatur, ib n. 9. 29

3 Dignitates in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis quale ſervitium requirant, & an eas obtinentibus liceat quotannis ultra tres menſes ab Eccleſia abeſſe, ib. n 10 & ſeq. uſq. in fin. 30

3 Dignitatum duo genera a Concilio Tridentino conſtituuntur in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis, ib. n. 12. 30

3 Dignitates habentes redditus ſeparatos a Capitulo de jure communi non obligant ad reſidentiam, ib n. 13. 30

3 Nec ſunt incompatibiles cum aliis beneficiis reſidentiam requirentibus, ib n. 14. 30

3 Dignitatibus ſeparatos redditus habentibus poteſt Epiſcopus arbitrio ſuo competens ſervitium aſſignare, ib n. 19. 30

3 Dignitates Cæſarauguſtanæ eodem jure cenſeri debent quo aliæ, de quibus agitur a Concilio Trident ſeſſ. 22. c. 3. ib. n. 20. 30

3 Et Archiepiſcopus poteſt illis congruum ſervitium ſtatuere, & diſtributiones pro tertia parte fructuum deductis penſionibus aſſignare, ib. n. 21. 30

5 Dignitas acquiſita per Simoniam ſe ignorante commiſſam, dimittenda eſt in foro animæ, non in pœnam criminis, ſed ex natura rei, quæ vendibilis non eſt, in c. Nobis, n. 52. de Simon. 42

5 Contrarium, ib. n. 80. & ſeq. 44

5 Declaratur, n. 82. 44

3 Dignitatem omnino novam Epiſcopus ſolus erigere non poteſt, in c. Dilecto, n. 26 de Præb. 113

3 Epiſcopus de Capituli conſenſu poteſt in Cathedrali novas Dignitates erigere, uſitatas tamen, & ſacris Canonibus recognitas, ib n. 24. 113

3 In Dignitatibus Eccleſiaſticis non licet de majori ad minorem tranſire, in c. Cum ex illo, n. 9. & 15. de Transl. Epiſc. 315

3 Declaratur, ib n 20 & ſeq. 315

Vide in vec. *Epiſcopus quoad tranſlationem*.

3 Subreptitia eſt impetratio Dignitatis facta ſub narrativa ceſſionis Epiſcopatus, ſi ceſſio fuit invalida, ib n. 19. 315

3 Dignitatis jura Prælato irrequiſito, Epiſcopus diminuere non poteſt, in c. Nifreſſent, n. 22 de Præb. 107

5 Dignitas, & officium præponderat ordini in Prælationibus, in c Quod nonnullis, n. 14. de privil. 272

3 Dignitatem præditus poteſt deſcendere ad minorem, in cap. Ad ſupplicationem, n. 4 de Renunc. 333

3 Dignitas perſonarum compenſatur cum numero, in c. Ne innitaris, n 446. de Conſtit. 90

3 Dignitates plures habens alteram dimittere compellitur, in c. Præterea, de Preb n. 5. 89

3 DIGNIOR ad officium regiminis eſſe poteſt, qui tamen non excellit gratia ſanctitatis, in c. Eam te, n. 12. de ætat. & qual. 404

3 DIGNUM eligens poſtbabito digniori peccat contra juſtitiam diſtributivam, ib. n. 21. 404

3 Minus idoneus ad Sacerdotium promoveri, vel ad regimen animarum aſſumi non debet, in c. Cum ſit ars, n. 1. de ætat. & qualit. 435

3 Magis dignum trahit ad ſe minus dignum, ubi eſt favor magis digni ut trahat & non trahatur, in c. Cum propter, n. 24. & 33. de Jurepatr. 531

5 DILAPIDATIO dicitur cum res immobiles alienantur, cum vero mobiles dicatur quaſi dilapidatio, in c. Licet Heli, n. 15. de Simon. 49

Vide in verb. *Prælatus quoad alienationem*, *&c.*

3 DIMISSORIAS concedendi facultas an includatur in generali mandato, in c. Significaſti, n 5. de off. Archid. 513

3 Dimiſſorias concedere poteſt Epiſcopus etiam abſenti, & examen committere Ordinario loci, in quo ille degit, in c. Cum ſecundum, n. 60 de Præb. 93

3 Dimiſſorias ſufficit obtinere ab uno ex Canonicis, ſi reliqui propter hæreſim ſint diſperſi, vel adeunda eſt Sedes Apoſtolica, in c. His quæ, n. 62. de major. & obed. 612

5 Dimiſſorias concedendi facultas ſpectat ad Capitulum, Epiſcopo exiſtente notorie hæretico, in c. Ad abolendam, n. 36. de Hæreticis 91

5 Dimiſſoriæ Epiſcopo exiſtente hæretico, an ſint concedendæ a Capitulo Cathedralis Eccleſiæ, in cap. Abſolutos, n. 16. & ſeq uſq in fin. de Hæret. 99

5 Et quid ſi Canonici uno excepto propter hæreſim ſint diſperſi, ib. n 17. & n. 19 & 25. 99

5 Et quid, ſi omnes abſint, ib. n. 27. & ſeqq uſq. in fin. 99

5 Dimiſſorias concedere Sede vacante non ſpectat ad Canonicos ut ſingulos, ſed uti repræſentantes Capitulum. ib. n. 25. 99

5 Dimiſſoriæ, Sede vacante, dari non poſſunt a Canonicis abſentibus, ib. n. 27. 99

5 Dimiſſorias concedendi poteſtas Epiſcopo, & Capitulo non extantibus, conſervatur penes Eccleſiam, nec devolvitur ad Archiepiſcopum, ib. n 58. 100

5 Epiſcopus in viſitatione poteſt compellere Clericos ad oſtendendas dimiſſorias, quarum vigore ordinati ſunt, in cap. Licet Heli, n 34. de Simon. 51

1 DIMITTERE quid importet, c. Non ſine, n. 44. de Arbitr. 693
1 DIŒCESANUS dicitur ſolus Epiſcopus, in c. Cum olim, n. 7. de præſcript. 178
2 Diœceſani appellatione an, & quando veniat inferior Prælatus, ib. n. 9. 178
2 DIOECESIS appellatione in dubio comprehenditur diœceſis domicilii, in c. Licet, n. 10. de foro compet. 64
1 Diœceſis appellatione etiam civitas includitur, in c. Pernicioſam, n. 26. de off. Ordin. 551
3 Diœceſum diviſio, in c. Nullus, n. 15. de Paroch. 305
3 Diœceſis tota eſt unum corpus, cujus caput eſt Epiſcopus, in c. Cum dilectus, n. 12 de relig. domib. 407
2 *Diſcordiæ* verbum comprehendit etiam privatorum diffidia, in c. Treugas, n. 12. de Treug. & pac. 632
3 DISCRETIO in Religionibus præfertur jejuniis, vigiliis, & hujuſmodi obſervantiis, in c. Sane, n. 37. & 46. de Regul. 356
Vide in ver. *Religio*.
1 DISJUNCTA poſita inter perſonas inter quas cadit affectio reddita, non reſolvitur in conjunctam, in c. Inter ceteras, n. 48. de reſcript. 150
Reliqua in verb. *Nullius diœceſis*.

Diſpenſatio quid, & quotuplex.

3 Diſpenſatio dupliciter accipitur, in c. Ex parte, n. 57. de Cler. non reſid. 45
5 Diſpenſationis gradus tres, in capit. Henricus, n. 24. de Cler. pugnan. in duello. 145
5 Diſpenſatio eſt quædam miſericordia, ib. n. 13. 143
1 Diſpenſatio dicitur vulnus, & cur, in c. Cum in cunctis n. 36. de elect. 246
2 Diſpenſatio quid ſit, in c. Nimis, n. 4. de fil. Presbyter. 475
1 Diſpenſatio eſt juris relaxatio, ſeu ſuſpenſio, in c. Dilectus, n. 4. de tempor. ordinat. 372
1 Diſpenſare majus eſt, quam abſolvere, ib. n. 19. 374
3 Diſpenſare non eſt legem tollere, ſed ordinare ex cauſa, ne liget eo caſu, quo diſpenſatur, in c. Cum ad Monaſterium, n. 75. de ſtatu Monachor. 480
5 Diſpenſandi eſt major poteſtas, quam poteſtas abſolvendi ab excommunicatione, in cap. Cum illorum, n. 9. de ſentent. excommun. 349
1 Diſpenſatio ad ſimilia non extenditur, in c. Nihil, n. 14 de elec. 298
Diſpenſatio quibus caſibus Epiſcopo ſit permiſſa.
Vide in verb. *Epiſcopus quoad diſpenſationem*.
Diſpenſatio quibus caſibus a Papa concedi poſſit.
Vide in ver. *Papa quoad diſpenſationem*.

Diſpenſatio ad quæ extendatur.

3 Diſpenſatio cum Monacho ad beneficium Curatum non extenditur ad ſimplex, in c. Quia in tantum, n. 21. de Præbend. 77
3 Diſpenſatio extenditur ad acceſſoria, vel connexa, ſeu conſecutiva, & dependentia, ib. n. 23. 77
1 Diſpenſationis edictum eſt prohibitorium, in c. Dilectus, n. 2. de tempor. ordinat. 372
1 Diſpenſatio reſpectu diſpenſantis non eſt ſtricti juris, ſed quid favorabile, ib. n. 20. 374
3 Diſpenſationes ſunt odioſæ, & in eis non valet argumentum de majori ad minus, in c. Quia in tantum, n. 20. de Præbend. 77
3 Diſpenſatio, ut quis tranſire poſſit ad Archiepiſcopatum, non habet locum in Epiſcopatu, ib. n. 22. 77
1 Diſpenſatio ad plura Curata neceſſario includit diſpenſationem ſuper reſidentia in alterutro ipſorum, in cap. Dudum, il ſecondo, n. 21. de elect. 269
1 Diſpenſatus ad beneficium non intelligitur diſpenſatus ad ordinem beneficio annexum, in c. Quæris, n. 38. de ætat. & qualitat. 414
3 Diſpenſatus ſuper fructibus in abſentia percipiendis quotidianas diſtributiones non percipit, in c. Licet, n. 2. de Præb. 134
3 Diſpenſatus ad duo beneficia incompatibilia cenſetur diſpenſatus ſuper reſidentia alterius, in c. Quia in tantum, n. 27. de Præbend. 77
3 Et conſequenter ad percipiendos fructus in abſentia, ib. n. 28 77
1 Diſpenſandi facultas ut favorabilis eſt amplianda, niſi agatur de præjudicio tertii, in c. Ex parte, n. 32. de conſtitut. 128
1 Diſpenſandi facultas in ſimplicibus non extenditur ad majora, ib. num 33. 128
3 Diſpenſatus ad plures dignitates non cenſetur diſpenſatus ad plures dignitates in eadem Eccleſia, niſi hoc exprimatur, in c. De multa, n. 23. de Præbend. 119
Vide in ver. *Diſpenſatio tacita*.
5 Diſpenſandi poteſtas eſt late interpretanda, in c. Mandato, n. 3. & n. ſeqq uſque ad num. 13 & 33. de ſimonia. 62
5 Fallit in tribus caſibus, ib. n. 10. 62
5 Diſpenſandi poteſtas eſt beneficium datum diſpenſanti, & non delinquenti; & ideo large interpretatur ib. n. 9. 61
5 Diſpenſatio eſt odioſa, & ſtricte accipienda, ib. n. 33. 63
5 Diſpenſandi poteſtas ſuper beneficiis extenditur etiam ad beneficia Curata, ubi de nullius præjudicio agitur, ib. n. 34. 63
5 Alias ſecus, ib. n. 41. 63
5 Diſpenſandi poteſtas, quando agitur de præjudicio alterius, quam Principis concedentis, eſt odioſa, & reſtringenda, ib. n. 39. 63
5 Diſpenſandi poteſtas utcunque ampla, & exuberans non extenditur in præjudicium tertii ſine derogatione reg. de jure quæſit. non toll. ib. n. 49. 64
5 Diſpenſandi poteſtas non extenditur etiam ex majoritate rationis de uno caſu ad alium ſublata verborum ſignificatione non comprehenſum, ib n. 63. 65
1 Diſpenſatio nunquam porrigitur ad defectus ſuppreſſos, in c. Super literis, n. 31. de reſcript. 261
1 Sufficit tamen exprimere qualitatem in genere, ib. n. 32. 120
5 Diſpenſandi poteſtatem habens cum ſubdito delinquente, non poteſt diſpenſare cum eo, qui deliquit, antequam eſſe ſubditus, in c. Cum illorum, n. 14. de ſent. excomm. 349
5 Diſpenſatus ſuper fructibus in abſentia percipiendis habetur pro præſente, non autem pro intereſſente, in c. Olim, n. 38. de verbor. ſignif. 382

Diſpenſatio ad beneficia plura.

3 Diſpenſatio ad duo Curata eſt de jure poſitivo, & ideo concedi poteſt per Papam, etiam ſine ulla cauſa, in c. Ex parte, n. 23. de Cler. non reſiden. 43
3 Contrarium, ib. n. 56 & ſeqq. 45
Declaratur, ib. n. 61. 46
3 Diſpenſatio ad plura beneficia Curata quam cauſam requirat, ib. n. 59. & ſeqq. 45
1 Diſpenſatio ad plura Curata ob prærogativam meritorum fit principaliter propter bonum publicum, in c. Dudum, il ſecondo, n. 17 & 28. de elect. 269
1 Diſpenſatio ad plura Curata neceſſario includit diſpenſationem ſuper reſidentia in alterutro ipſorum, ib. n. 21. 269
1 Diſpenſatio Papæ ad plura Curata talem cauſam requirit, ut jus Divinum in caſu illo vero ad reſidentiam non obliget, ib. num. 25. 270
1 Diſpenſatio ſuper retentionem plurium Eccleſiarum in Germania quam ob cauſam concedi ſoleat, ib. n. 19. 270
Vide in ver. *Beneficium quoad pluralitatem*.
3 Diſpenſatio ad plura beneficia ſine rationabili cauſa non reddit tutum diſpenſatum quoad Deum, in c. Quia in tantum, n. 13. de Præben. 76
3 Diſpenſatio nulla requiritur, ut quis poſſit habere perſonatum cum Cura, & Præbendam, cui ſit annexa Eccleſia Parochialis, in c. Extirpandæ, §. Qui vero, n. 37. de Præbend. 129
3 Diſpenſationibus veris ſuper pluralitate incompatibilium a Concilio Tridentino ſublatis, multo magis cenſentur ſublatæ præſumptæ, in c. De multa, n. 49. de Præbend. 122
3 Diſpenſatio ad duo incompatibilia nihil operatur reſpectu collationis tertii beneficii, in c. Cum jamdudum, n. 66. de Præbend. 101
3 Diſpenſatio ad duo difformia ſub eodem tecto quam cauſam requirat, in c. Literas, n. 48 & 68. de conceſſ. Præbend. 198
1 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus ad duo Curata, vel ad dignitatem cum Parochiali ob prærogativam meritorum, in c. Dudum, el ſecondo, n. 13. & ſeqq. de elect. 269
1 Et quid ob utilitatem, vel neceſſitatem Eccleſiæ, ib. n. 14. & ſeqq. uſque ad n. 30. 269
3 Diſpenſatus ad plura beneficia cenſetur etiam diſpenſatus ſuper fructibus alterius in abſentia percipiendis, in c. Quia in tantum, n. 24 & 28 de Præbend. 77
3 Diſpenſatus ad Parochialem cum Canonicatu, dum reſidet in Parochiali, an percipere debeat integras diſtributiones quotidianas, in quibus univerſi reddìtus Capituli conſiſtunt, vel aliquam eorum partem, ib n. 26. & ſeqq. uſque in fin. 77
3 Diſpenſatus ad duo incompatibilia cenſetur diſpenſatus ſuper reſidentia alterius, ib. n. 27. 77
3 Et conſequenter ad percipiendos fructus in abſentia, ib. n. 29. 77
1 Epiſcopis diſpenſare non licet in retentione beneficiorum, & fructuum perceptorum, cum eis, qui beneficia in irregularitate occulta obtinuerunt, in c. Dilectus, n. 7. de tempor. ordinat. 373
3 Diſpenſare poteſt Papa cum ſublimibus, & literatis perſonis ad plures dignitates, & beneficia etiam Curata, in c. De multa, n. 30. de Præbend. 119
3 Et quæ ſit forma talis diſpenſationis, ib. n. 31. 120
3 Diſpenſare nequeunt Epiſcopi ad plura Curata ob prærogativam perſonæ, ib. n. 32 120
3 Neque ob urgentem Eccleſiæ neceſſitatem, vel evidentem utilitatem, ib. n. 33. 120
3 Diſpenſare an poſſit Epiſcopus ſuper pluralitate beneficiorum ſimplicium, in c. Cum jamdudum, n. 46. de Præbend 99
3 Quid, ſi beneficia exiſtant in diverſis Eccleſiis, ib. n. 47. & 49 99
3 Et quid, ſi in eadem Eccleſia, ib. n. 48 & 50. 99
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 49. 100
3 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus ad duos Canonicatus, & duas Præbendas in eadem Eccleſia, in c. Literas, n. 13. 39 & 41. de conceſſ. Præben. 169
3 Diſpenſare an poſſit Epiſcopus ad duo beneficia in eadem Eccleſia, ib. n. 38. & ſeqq. uſque ad n. 51. 197
3 Quid, ſi beneficia ſint conformia, ib. n. 39. 197
3 Et quid, ſi difformia, ib n. 40. 198
3 Diſpenſare poteſt Epiſcopus ad dignitatem cum Canonicatu in eadem Eccleſia, ib. n. 40. 43. & 45. 198
3 Contrarium, ib. n. 49. 198
3 Diſpenſare non intelligitur Epiſcopus conferendo ſimpliciter duo beneficia difformia ſub eodem tecto, ſed requiritur diſpenſatio expreſſa, ib. n. 47. & 67. 198
3 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus ad duo difformia ſub eodem tecto, ſi præciſam reſidentiam requirant, ib n. 48 & 68 198
3 Idem ſi primum ſit ſufficiens ad congruam ſuſtentationem, ib. num. 50. 198
1 Diſpenſare non licet Epiſcopis in retentione beneficiorum, & fructuum perceptorum, cum eis, qui beneficia in irregularitate occulta obtinuerunt, in c. Dilectus n. 7 tempor ordin. 373
3 Diſpenſatio ad beneficia in Eccleſia, in qua pater, non extenditur ad beneficium patris, in c. Dilectus, il ſecondo, n. 26. de Præbend. 116

Diſpenſatio ſuper bigamia.

1 Diſpenſatur facilius cum ordinante bigamum, quam cum ordinato, in c. Super eo, n. 5. de bigam. 497

1 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus cum bigamo in ſacris Ordinibus, ib. n. 7. 498
3 Diſpenſare an poſſit Epiſcopus auctoritate ordinaria cum ſibi ſubditos vero bigamo ad primam Tonſuram,& beneficia ſimplicia, ib. n. 19. & n. ſeqq. uſq. in fin. 498
2 Quod ſi diſpenſet, & Tonſuram, ac beneficium conferat, quas pœnas tam ipſe, quam ſic promotus incurrant, ib. n. 20. & 44. & ſeqq. 498
3 Diſpenſare poteſt Epiſcopus cum Clerico in ſacris, qui de facto contraxit cum unica, & virgine, in c. Nuper a nobis, n. 10. de bigam. 503
3 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus, ſed ſolus Papa cum Subdiacono, qui de facto contraxit cum vidua, ib. n. 15. 504
3 Et an hoc procedat tam in officio, quam beneficio, ib. n. 16. 504
3 Et quid ſi contraxerit ignoranter, ib. n. 17. 504
Vide in verb. *Bigamia*.
Et in verb. *Papa quoad diſpenſationem*.
Et in verb. *Epiſcopus quoad diſpenſationem*,

Diſpenſatio ex cauſa.

1 Diſpenſatio nulla concedi debet ſine juſta cauſa, in c. Super eo, n. 40. verſ. Ceterum de bigam. 509
3 Diſpenſatio non habens reſpectum ad bonum commune irrationabilis eſt, in c. Ex parte, n. 62. de Cler. non reſid. 46
3 Diſpenſatio intuitu carnalitatis, & affectionis non dicitur diſpenſatio, ſed diſſipatio, ib. n. 65. 46
3 Diſtinctio Abbatis ſuper diſpenſatione, quæ fit principaliter ob prærogativam meritorum, & ſecundario ob utilitatem Eccleſiæ reſellitur, in c. Dudum, il ſecondo, n. 20. uſque ad n. 30. de elect. 269
1 Diſpenſatio cauſam requirit communis utilitatis, vel neceſſitatis, in c. Nimis, n. 6. & ſeqq. de fil. Presbyt. 476
1 Cauſa utilitatis, vel neceſſitatis in diſpenſatione Epiſcopi debet eſſe magna, ib. n. 7. 476
1 Diſpenſatio fieri debet cum cauſæ cognitione, alias cenſetur ſubreptitia, ib. n. 8. 476
1 Diſpenſatio ſine juſta cauſa dicitur diſſipatio, ib. n. 9. 476
1 Cauſa magna de novo emergens, & impedimentum receſſus non ſufficiunt ad diſpenſandum, niſi periculum ſit in mora, ibid. num. 28. 476
3 Diſpenſatio inferioris contra legem Superioris juſtam cauſam requirit, in c. Cum pridem, n. 77. de pactis. 653
3 Diſpenſatio irrationabilis diſſipatio dicenda eſt, in c. Quia in tantum, n. 14. de Præb. 76
3 Papæ voluntas in diſpenſationibus habetur pro ratione, ibid. num. 15. 76
3 Declaratur, ib. n. 16. 77
3 Diſpenſatio nulla fieri debet, niſi ad honorem Chriſti, vel utilitatem Eccleſiæ, in c. Quanto, n. 90. de transl. Epiſc. 323
3 Diſpenſatur facilius in delictis, quæ pœnitentia tolluntur, quam in defectibus, qui durant etiam poſt Baptiſmum, in c. Super eo, n. 36. de bigam. 500
5 Diſpenſare non poteſt inferior a Papa, niſi ex cauſa magnæ utilitatis, vel neceſſitatis Eccleſiæ, in c. Henricus, n. 12. de Cler. pugn. in duell. 143
Vide in verb. *Diſpenſatio ad beneficia plura*.
1 Diſpenſatur facilius ſuper jam facto, quam ſuper faciendo, in c. Nimis, n. 35. de fil. Presbyt. 480
1 Diſpenſatus ab eo, a quo alias non poterat, ceſſante impedimento tenetur recurrere ad Sedem Apoſtolicam pro nova diſpenſatione, ib. n. 41. 480
1 Diſpenſatoris principale objectum debet eſſe Eccleſiæ utilitas, vel neceſſitas, non autem prærogativa perſonæ, in cap. Dudum, il ſecondo, n. 28. de elect. 270
1 Diſpenſationes, & privilegia conceduntur nemine citato, in c. Cum olim, n. 27. de ſent. & re judicat. 185
Vide in verb. *Citatio*.

Diſpenſatio circa electionem.

5 Diſpenſat Epiſcopus cum electo reprobato propter vitium Simoniæ, in c. Nobis, n. 2. & 9. de Simon. 38
5 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus poſt electionem caſſatam cum ſimoniace electo etiam ignorante, ib. n. 9. 39
1 Diſpenſare an poſſit Epiſcopus ad dignitates cum electo per laicæ poteſtatis abuſum, in c. Quiſquis, n. 7. de elect. 294
3 Diſpenſare tacite intelligitur Papa cum ineligibili, ſi eum ſcienter provideat, ib. n. 8. 295
1 Secus in aliis Superioribus citra Papam, ib. n. 9. 295
3 Diſpenſatio in his, quæ ſunt contra votum tacitum, vel expreſſum, & in aliis, quæ ſunt contra Evangelium, non prodeſt, niſi ex cauſa fiat, & peccat diſpenſans, & is, cum quo diſpenſatur, in cap. Cum ad Monaſterium, num. 80. de ſtatu Monach. 489

Diſpenſationis executio.

5 Diſpenſationes matrimoniales, literæ in forma ſignificavit, & aliæ hujuſmodi ſunt committendæ Abbatibus, & aliis inferioribus quoad eorum ſubditos, ſi modo ipſi juriſdictionem quaſi Epiſcopalem, & proprium territorium habeant, vel juriſdictionem pleno jure Epiſcopalem, & temporalem, in c. Accedentibus, n. 37. de exceſſ. Prælat. 217
3 Diſpenſatio ab Epiſcopo, & Vicario ſunt gratis exequendæ non obſtante immemorabili: Notarius quartam partem aurei accipere poteſt pro examine teſtium, in c. In ordinando, n. 38. de Simon. 33
3 Diſpenſationes matrimoniales committuntur Abbati nullius diœceſis, ſed non Commendatario, quia non eſt Abbas, in c. In Eccleſiis, n. 21. verſ. Et alias eum Cardinalis Vercellen. de Capell. Monac. 502
Vide in ver. *Simonia*, *Notarius*.

Diſpenſatio contra Concilium.

1 Diſpenſatio contra Concilium cenſetur prohibita eo ipſo, quod non reperitur conceſſa, in c. Super eo, n. 35. de bigam. 500
1 Diſpenſatio contra generale Concilium difficilius conceditur, quam contra alios Canones non Conciliares, in c. Nimis, n. 18. & ſeqq. de fil. Presbyt. 477
3 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus contra Canonem Concilii etiam ex cauſa utilitatis, vel neceſſitatis Eccleſiæ, in cap. Dudum, il ſecondo, n. 15. de elect. 269
3 Diſpenſare an poſſit Epiſcopus contra Concilium generale de ſui Capituli conſenſu, in cap. Paſtoralis, n. 4. de his, quæ fiunt a Prælat. 212
1 Diſpenſare poteſt Epiſcopus ex magna cauſa neceſſitatis, & utilitatis contra generale Concilium ex ſententia Rotæ, in cap. Canonum ſtatuta, n. 113. de Conſtit. 23
1 Contrarium, ib. n. 121. 24
1 Declaratur, ib. n. 125. 24
Vide in ver. *Papa quoad diſpenſationem*.

Diſpenſatio contra jus naturale, & Divinum.

3 Diſpenſatio ad jus naturale non pertinet, ſed ad poſitivum, in c. Ex parte, n. 60. de Cler. non reſid. 46
1 Diſpenſatio nulla fieri poteſt contra legem Divinam, in cap. Cum pridem, n. 76. & ſeqq. uſq. ad n. 86. de pactis. 653
3 Diſpenſatio ad jus naturale non pertinet, in c. Quia in tantum, n. 11. de Præb. 76
1 Cauſa præſumitur in Principe etiam in his, quæ competunt alicui de jure gentium, vel de jure Divino, ubi ſolitum eſt diſpenſari, in c. Quanto, n. 151. de tranſlat. Epiſc. 325
3 Diſpenſare in præceptis Divinis non poteſt, niſi Deus, vel is, cui Deus ipſe commiſit, in c. Dudum, il ſecondo, num. 23. de elect. 269
Diſpenſatio cum illegitimis.
Vide in ver. *Illegitimus*.
Diſpenſatio contra jus Canonicum.
Vide in ver. *Epiſcopus quoad diſpenſationem*.

Diſpenſatio cum male promotis.

3 Diſpenſat Epiſcopus ſolus cum ordinato ad minores, vel ignoranter ad ſacros ab Epiſcopo, qui renunciavit Epiſcopatui, in c. Requiſivit, n. 1. de ordin. ab Epiſc. 377
3 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus cum ordinato ſine titulo ad aliquem ex ſacris Ordinibus, ut ſine novo titulo ad altiores Ordines aſcendat, & reſellitur contraria opinio, in c. Epiſcopus, n. 4. de Præbend. 71
3 Diſpenſare poteſt Epiſcopus cum ordinato ante ætatem, ſi ad legitimam ætatem pervenerit, & defectus ſit occultus, in c. Dilectus, n. 9. de tempor. ordinat. 373

Diſpenſatio circa matrimonium.

3 Diſpenſatio ſuper matrimonio rato, quibus ex cauſis ſit concedenda, in c. Ex parte, n. 20. de converſ. conjug. 451
3 Diſpenſationem ſuper matrimonio rato non conſummato quæ debeant præcedere, ib. n. 26. 453
4 Diſpenſatio an ſit concedenda contrahendi matrimonium cum ea, quam quis in Sacramento Confirmationis tenuit, ob dotis acceſſionem, & ad tollendas lites, in c. Ex literis, n. 6. & ſeqq. uſq. in fin. de cognat. ſpirit. 66
4 Diſpenſatio in ſecundo gradu non concedenda, niſi inter magnos Principes, & ob publicam cauſam, ib. n. 10. 66
4 Et an hoc procedat in cognatione ſpirituali, ib. n. 11. 66
4 Diſpenſare an ſoleat Eccleſia in primo gradu cognationis ſpiritualis, ib. n. 15. & ſeqq. 66
4 Diſpenſatio an filiæ, invito patre, ſit concedenda ſuper impedimento publicæ honeſtatis in primo gradu ex matrimonio rato non conſummato, in c. Tua, n. 10. & ſeqq. uſq. in fin. de deſponſ. impuber. 28
4 Diſpenſatio cum aliquibus, ut poſſint contrahere in quarto gradu, intelligitur, ſi uterque diſtat quarto, dummodo hoc approbet conſuetudo, in c. Quod dilectio, n. 1. de conſang. & affinit. 67
4 Et an gradus remotior indiſtincte attendatur tam in diſpenſationibus, quam in impedimentis, ib. n. 2. remiſſive. 67
3 Diſpenſandum an ſit cum nobili conjugata, ut in domo Turris ſpeculorum Urbis emittat tria vota ſubſtantialia in manibus Delegati Apoſtolici, itaut per hanc proviſionem ſalvetur matrimonium non conſummatum, in c. Ex parte, il ſecondo, n. 12. & ſeqq. uſq. in fin. de converſ. conjug. 450
1 Diſpenſare poteſt inferior in articulo mortis in impedimento dirimente, ne publica ſalus egeni periclitetur, in c. Nimis n. 41. de fil. Presbyt. 480
1 Diſpenſari non poſſe ab Eccleſia in nonnullis conſanguinitatis, & affinitatis gradibus, qui in Levitico exprimuntur, eſt hæreſis, in c. Cum contingat, n. 75. de ætat. & qualit. 423
1 Opinio Navarri, & nonnullorum Theologorum circa diſpenſationem, in caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, reſellitur, in c. Nimis, n. 27. de fil. Presbyt. 479
3 Papa diſpenſat in matrimonio rato non conſummato, in c. Verum, n. 8. de converſ. conjug. 432
3 Et an ingreſſus in Religionem Societatis Jeſu ſit cauſa ſufficiens, ib. n. 9. & n. ſeqq. 432
3 Et quid de promotione ad Epiſcopatum, ib. n. 12. 432
3 Diſpenſatio an ſit concedenda, ut matrimonium ratum diſſolvatur per vota ſimplicia a viro emittenda in Religione Societatis Jeſu, in c. Verum, n. 6. & ſeqq. uſque in fin. de converſ. conjug. 432
4 Diſpenſatio obtenta a Papa non valet ſuper matrimonio inter conſanguineos contracto, ſi ibi falſa cauſa ſit expreſſa, niſi eam poſtea Papa confirmet, in c. Quia circa, n. 1. de conſang. & affinit. 69

4 Diſpenſandi cauſa legitima ſuper matrimonio contracto in gradu probibito eſt ſoboles ex eo ſuperſtes, ib. n. d. 69
4 Diſpenſatur ſuper matrimonio tam contracto, quam contrahendo, ſi timeantur ſcandala, vel futuræ inimicitiæ, ib. n. 7. & ſeqq. 69
4 Declaratur, ib n. 12. & 14. 70
4 Propter ſcandalum receditur a diſpoſitione juris poſitivi, ibidem num. 8. 69
4 Diſpenſatio an ſit concedenda in ſecundo affinitatis gradu ad vitandas inimicitias, & lites inter familias illuſtres, ib. n. 9. 69
4 Diſpenſatio in ſecundo gradu ex Concilio Tridentino non concedenda, niſi inter magnos Principes, & ob publicam cauſam, ibid. num. 10. 67
4 Quod locum habet tam in ſecundo affinitatis, quam conſanguinitatis, ib. n. 10. 69
4 Et copula, &, reſolvitur in disjunctivam, ib. n. 11. 70
4 Periculum, ne civitas factionibus dividatur, eſt juſta cauſa diſpenſand. in ſecundo gradu conſanguinitatis, ib. n. 13. 70

Diſpenſatio cum ordinato per ſaltum.

5 Diſpenſare poteſt Epiſcopus cum Presbytero ordinato per ſaltum, ut poſtquam pœnitentiam egerit, & Ordinem omiſſum receperit, in Presbyteratu miniſtret, in c. Tuæ literæ, num. 1d. de Cler. per ſalt. promot. 200
5 Et quid ſi ordinatus fuerit ſcienter, & doloſe, ib. n. 16. verſ. Verum Hoſtienſis. 200
5 Et quid ſi miniſtraverit in Ordine, quo carebat, ib. n. 17. & 20. 200
5 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib n. 21. 201
5 Diſpenſare quis poſſit cum ordinato per ſaltum poſt annum ætatis decimumquartum, ib. n. 18. 200
5 Diſpenſare an hodie poſſit Epiſcopus cum ſcienter ordinato per ſaltum, ib. n. 24. 201
Vide in ver. *Ordines per ſaltum.*

Diſpenſatio ſuper reſidentia.

3 Diſpenſationes de non reſidendo, & de fructibus in abſentia percipiendis, non ſuffragantur, niſi Ordinarii conſenſus accedat, in c. Cum ad hoc, n. 8. de Cler. non reſid. 63
Vide in ver. *Reſidentia.*

Diſpenſatio ſuper irregularitate ex homicidio.

5 Diſpenſari poteſt cum homicida voluntario ad obtinendum beneficium, etiam in titulum, in cap. Henricus, n. 8. de Cler. pugn. in duell. 143
5 Et an hæc diſpenſatio ſit debita, adeo ut Superior peccet non diſpenſando, ib. n. 9. 143
5 Diſpenſare poteſt cum homicida voluntario etiam Epiſcopus ad beneficium ſimplex, ſed ad Curatum non diſpenſat, niſi Papa, ib. n. 1d & 17. uſque in fin. 143
5 Diſpenſare an poſſit Epiſcopus cum homicida voluntario ad beneficium Curatum prius obtentum, ib. n. 16. verſic. Et quamvis. 143
5 Et quid ad beneficium non Curatum, cui ſit annexum onus miniſtrandi in ſacris Ordinibus per ſeipſum, ib. n. 17. 144
5 Et quid ſi alter beneficium impetraverit in eventum privationis ante accuſationem inſtitutam, ib. n. 17. verſ. An autem Epiſcopus. 144
5 Diſpenſare an poſſit Epiſcopus cum occulto homicida etiam in ſacris, ib. n. 21. 144
Vide in ver. *Diſpenſatio ſuper irregularitate occulta.*
5 Concilium Tridentinum ſeſſ. 14. c. 7. excludens voluntarium homicidam a ſpe diſpenſationis, an habeat locum in jam promoto ad ſacros Ordines, ib. n. 23. & ſeqq. 144
5 Concilium Tridentinum nec voluit, nec potuit adimere Papæ poteſtatem diſpenſandi in ſacris Ordinibus cum voluntario homicida, ib. n. 26. 145
5 Doctores aſſerentes Eccleſiam non diſpenſare ſuper homicidio voluntario, exponuntur, ib. n. 33. 146
5 Diſpenſari poteſt cum Eccleſiaſticis irregularibus ex homicidio ob neceſſariam patriæ, vel parentum defenſionem, in c. Petitio, n. 15. de homic. 140
5 Tridentinum Concilium c. 7. ſeſſ. 14. a regula diſpenſationem prohibente excipiens homicidium ad ſui defenſionem, comprehendit etiam homicidium ad defenſionem parentum, ibidem d. num 15. 140
5 Diſpenſatio in irregularitate eſt diſpenſatio circa Ordines, in c. Cum illorum, n. 30. de ſent. excom. 350

Diſpenſatio ſuper irregularitate occulta.

3 Epiſcopi ex Concilio Tridentino diſpenſant in irregularitatibus, & ſuſpenſionibus ex delicto occulto provenientibus, in c. Dilectus, n. 22. de ordinat. 374
3 Item abſolvunt a caſibus occultis, & Sedi Apoſtolicæ reſervatis, in foro conſcientiæ tantum, ib. n. 23. 374
3 Prælati Regulares, & Abbates juriſdictionem quaſi Epiſcopalem habentes, diſpenſare, & abſolvere nequeunt in caſibus occultis, ex Concilio Tridentino, ib. n. 26. 374
3 Diſpenſare poteſt Epiſcopus in irregularitate occulta ex mutilatione membri, licet non poſſit in irregularitate ex homicidio occulto, ib n. 28. 375
3 Diſpenſatus, & abſolutus ab Epiſcopo in materia delicti perpetrati coram duobus, vel tribus teſtibus, non eſt tutus in conſcientia, ib. n. 37. 375
5 Concilium Tridentinum ſeſſ. 24. c d. expenditur, in c. Henricus, n. 43. de Cler. pugn. in duel. 147
3 Occultum delictum quando dicatur ad effectum, ut Confeſſores in vim literarum S. Pœnitentiariæ, vel Epiſcopi in vim Concilii Tridentini poſſint diſpenſare ſuper irregularitate ex eo provenienre, late diſcutitur, in c. Veſtra, n. 106. & ſeqq. uſque in fin. de cohabit. Cler. & mulier. 17
Vide in ver. *Epiſcopus quoad diſpenſationem.*

Diſpenſatio tacita.

3 Diſpenſatio tacita ſuper defectu inducitur, quando alias ex gratia nulla utilitas perciperetur, in c. Quod a prædeceſſore, n. 85. de ſchiſm. 510
3 Diſpenſatio Apoſtolica ex diuturnitate temporis in inſolitis non præſumitur, in c. De multa, n. 51. de Præben. 122
3 Diſpenſatio tacita non inducitur ex ſimplici tolerantia Papæ in his, quæ ſunt contra jus, in c. Cum jamdudum, num. 11. de Præben. 96
3 Diſpenſare non cenſetur inſcius a Papa faciendo actum ſuæ Conſtitutioni contrarium, in c. Cum pridem, num. 547. de pactis. 660
3 Diſpenſare non intelligitur Epiſcopus conferendo ſimpliciter duo beneficia difformia ſub eodem tecto, ſed requiritur diſpenſatio expreſſa, in c. Literas, num. 47. & 67. de conceſſ. Præbend. 598
Vide in ver. *Diſpenſatio ad quæ extendatur.*
3 Diſpenſare an tacite cenſeatur Epiſcopus, ſi ſcienter conferat filio legitimo beneficium, quod pater habuit immediate, in c. Veniens, n. 4. de fil. Presbyter. 465
3 Diſpenſare intelligitur Epiſcopus, quotieſcunque facit ſcienter, quod eſt contra jus commune, & materia eſt talis, in qua poteſt diſpenſare, ib. n. 5. 465
3 Dummodo ſuper cauſa præcedat ſummaria cognitio, & cauſa in diſpenſatione exprimatur, ib. n. d. 465
3 Diſpenſare tacite intelligitur Papa cum ineligibili, ſi eum ſcienter provideat, in c. Quiſquis, n. 8. de elect. 295
3 Secus in aliis ſuperioribus extra Papam, ib. n. 9. 295

Diſpenſationis effectus.

3 Diſpenſatus ſuper impedimento cogi poteſt Ordines ſuſcipere, perinde ac ſi impedimentum non contraxiſſet, in c. Quaſi, n. 37. de ætat. & qualit. 414
3 Diſpenſatus ſuper defectu ætatis ad Præbendam, ob non promotionem ad Ordinem eidem Præbendæ annexum privari non poteſt, ib. n. 39. 414
5 Diſpenſati a Legato extra limites ſuæ legationis, non ſunt tuti ex titulo putativo, & communi errore, in c. Super eo, n. 13. de crim. falſ. 180
3 DISPOSITIO per media congrua interponitur in tranſitu de ſtatu ad ſtatum, a quo non datur receſſus, in c. Cum contingat, n. 130. de ætat. & qual. 428
3 Diſpoſitio generalis non comprehendit illicita, in c. Eccleſiæ S. Mariæ, n. 4. de conſtit. 119
3 Diſpoſitium in Abbatiſſa non habet locum in Abbate, in c. Cum in cunctis, n. 12. de elect. 252
3 Diſpoſitionis verbum generale eſt, & idem eſt, quod ordinatio, in c. Nullus, n. 22. de elect. 218
3 Diſpoſitio in primo actu verificatur, ſi actus effectum ſortitus fuerit, in c. Epiſcopus, n. 59. de Præben. 74
3 Quod procedit in diſpoſitione legis, ſecus in diſpoſitione hominis, ib. n. 60. 74
5 Diſpoſitio pœnalis injungens pœnam excommunicationis, non reſtringitur, ſed extenditur, in c. Nuper, n. 20. de ſent. excom. 346
5 Contrarium, ib. n. 30. 346
5 Diſpoſitio quantumcunque generalis recipit reſtrictionem de habilitate, & poſſibilitate, in c. Reſponſo, n. 120. de ſent. excom. 366
5 Diſpoſitio partim favorabilis, & partim odioſa, reſtringi debet quatenus præjudicat tertio, vel cultui Divino, in c. Olim, n. 63. de ver. ſignificat. 384
3 Diſpoſitio omnis ſimpliciter concepta veſtitur a jure communi, & ad illius intellectum eſt redigenda, in c. Porrectum, n. 64. de Regular. 377
3 Diſpoſitio intelligitur de actu valido, in c. Conſulti, n. 59. de regular. 404
5 Diſpoſitio loquens de aliquo actu in materia ſtricta non comprehendit fictum in c. Nobis, n. 94. de ſimon. 45
3 Diſpoſitio quælibet intelligitur, rebus ſic ſtantibus, in c. Cum M. n. 44. de conſtit. 116
1 Diſpoſitio loquens de ſolo Epiſcopo non excludit Capitulum ratione conjunctionis, in c. Ut juxta, n. 38. de off. Ordin. 594
3 Quod procedit in materia, quæ communiter explicatur, ibid. num. 39. 594
4 Diſpoſitio conditionalis per adventum conditionis perficitur, perinde ac ſi ab initio pure facta eſſet, in c. Super eo, n. 3. de conditi appoſ. 40
5 Diſpoſitio reſpiciens duo determinabilia debet utrunque pariformiter determinare, in c. Pervenit, n. 6. de ſentent. excommunic. 328
5 Diſpoſitio generalis commenſuratur agentis poteſtati, in c. A nobis, il primo, n. 3. de ſent. excom. 330
2 Diſpoſitio contra filios legitimos, multo magis habet locum in ſpuriis, ſecus ſi conferat filius illegitimis aliquod beneficium, in c. Per tuas, n. 14. de probat. 144
5 DISPUTARE non licet de factis Papæ, in c. Ex parte, n. 61. de Cler. non reſiden. 46
2 Diſputare publice, vel occulte de articulis fidei an liceat Clericis, vel laicis, in c. Cum veniſſent, n. 103. de Judiciis. 30
3 DISSIMULATIO aliquando accipitur pro approbatione, in c. Præterea, n. 50. de converſ. conjug. 430
3 Diſſimulatio peccatorum in Prælato eſt culpa mortalis, in cap. Irrefragabilis, n. 2. de offic. Ordinar. & in c. Ne Religioſi, n. 3. de Regular. 414
4 *Diſſimulare poteris*, hæc verba habent vim diſpenſationis, in c. Quia, n. 3. de conſanguinit. & affinit. 69
1 DISSOLUTIONIS materia generatur ex introductione Clericorum

corum ſecularium intra clauſtra Monaſterii, in c. Ut juxta, n.3 de offic. Ordin. 592
5 DISTINCTIO, an modus licitus adjectus fuerit, ſit in legatis particularibus tantum, non autem in ſucceſſione univerſali, in c. Nimis, n. 36. de exceſſ. Prælat. 483
3 DISTRACTIO voluntaria in officio ſi ſit ſecundum actum interiorem, eſt quidem gravis, & temeraria, ſed non mortale, in c. Dolentes, n. 29. de celebr. Miſſar. 581
3 Contrarium, n.38. & ſeqq. 583
3 Diſtractio voluntaria non eſt culpa mortalis, niſi tanta ſit, ut notabilem officii, vel Miſſæ partem abſumat, ib. n.51. & n. ſeqq. uſque ad n. 57. 585

Diſtributiones quotidianæ, communia.

3 Diſtributionum quotidianarum quæ ſit natura, in c. De cetero, n.10. de Cler. non reſid. 38
3 Diſtributiones quotidianæ ſuccedunt loco fructuum Præbendæ, ubi nulli ſunt redditus diſtributionibus diſtincti, ib. num 18. & 23. 38
3 Diſtributiones quotidianæ proprie quæ ſint, ib.n.28. 39
5 Diſtributiones quotidianæ non veniunt appellatione fructuum, c. Præterea, n 95. Ne Prælati vices ſuas. 76
5 Nec comprehenduntur in regulis de Valore, ib. n 96. 76
2 Diſtributiones quotidianæ aſſignantur pro Miſſa Conventuali, ſicut pro Horis, in cap. Ut Abbates, num.48. de ætat. & qualit. 295
3 Diſtributiones quotidianæ ſunt redditus caſuales, & incerti, in c. Licet, n.5. de Præb. 134
3 Diſtributiones quotidianæ cur inſtitutæ, ib. n.14. 134
3 Diſtributiones quotidianæ cenſentur, etiamſi dividantur in fine anni, dummodo diviſio fiat pro rata ſervitii, & abſentes nihil percipiant, ib.n.18. 134
3 Seminarium Clericorum non eſt contribuendum ex diſtributionibus quotidianis, ib n. 19. 134
3 Diſtributiones in quibus univerſi redditus conſiſtunt, habentur loco Præbendæ, & eſt locus erectioni Præbendæ Theologalis, ib n 25. 136
3 Diſtributiones an ſuccedant in locum Præbendæ, ubi tenues ſunt fructus a diſtributionibus diſtincti, ib. n. 127. 141
3 Et quomodo hæc tenuitas ſit æſtimanda, ib.n.128. 141
3 Et quid, ſi fructus quartam partem diſtributionum non ſuperent, ib num 129. 141
3 Diſtributiones quotidianæ ubi nulli ſunt fructus, ſuccedunt in locum Præbendæ, & ideo debentur abſentibus ex juſta cauſa, in c. Quia in tantum, n 29. de Præb. 77
5 Diſtributiones quotidianæ quæ ſint, & quibus nominibus appellentur, in c. Olim, n.44 de verb. ſignif. 383
5 Diſtributiones quotidianæ an dicantur redditus illi, qui in fine anni dividuntur pro rata ſervitii cujuſque horæ, ib. n. 45. & ſeqq. uſque in fin. 383
3 Fructuum appellatione non veniunt quotidianæ diſtributiones, ib n.48. 383
5 Diſtributiones duplices an debeantur obtinenti in eadem Eccleſia Dignitatem cum Canonicatu, ib.n.53. 383
5 Decimæ Papales, & ſpolia an deducantur ex diſtributionibus quotidianis, ib.n.54. 383
5 Et quid, ſi redditus omnes in diſtributionibus conſiſtant, ibid. num. 55. 383
5 Diſtributiones quotidianæ ad quem finem inſtitutæ fuerint, ib. num 58. 384
5 Diſtributiones quotidianæ, in quibus univerſi redditus conſiſtunt, in materia favorabili, & privilegiata ſuccedunt in locum Præbendæ, ib.n.60. 384
5 Secus in materia odioſa, & reſtringibili, ib. n.61. 384
5 Fidei profeſſionem non emittentes an perdant diſtributiones quotidianas, in quibus univerſi redditus conſiſtunt, ibidem num 62. 384
2 Diſtributiones quotidianæ non computantur inter fructus, nec fructus dicuntur, in c. Gravis, num.77. & 82. de reſtit. ſpoliat. 119
2 Contrarium, ib. n.85. 119
2 Declaratur, ib n.84. 119
2 Diſtributiones quotidianæ nihil commune habent cum corpore beneficii, ſed dantur in recompenſam ſervitii, ib.n.78. 119
2 Quandoque manualia, quandoque victualia appellantur, ib. num.79. 119
2 Dantur pro opere diurno, & tanquam merces laboris, ibid. num.80. 119
2 Declaratur, ib.n.87 89 & 91. 119
2 Diſtributiones quotidianæ plene acquiruntur, quam fructus Præbendæ, & ideo Clericus de eis teſtari poteſt, ib n 92. 119
2 Diſtributiones quotidianæ non computantur in valore fructuum, ib.n.84. 119
2 Sed tamen ſub fructibus comprehenduntur, ib. n. 85. 119

Diſtributiones quotidianæ quibus accreſcant, vel applicentur.

3 Diſtributiones Canonicorum abſentium primo applicandæ ſunt fabricæ Eccleſiæ ſi indigeat, ſin minus alteri pio loco arbitrio Ordinarii, in c. Qualiter, num.36. de Cleric. non reſiden. 52
3 Diſtributiones quas perdit abſens ultra tempus a Concilio permiſſum, non accreſcunt inſervientibus, ſi redditus omnes in diſtributionibus conſiſtant, in c. Licet, num.28. de Præbend. 135
3 Diſtributiones quando accreſcant inſervientibus, vel applicentur fabricæ Eccleſiæ, in c. Quia nonnulli, num.16. & 21. de Cler. non reſid. 30
Vide in verb. *Jus accreſcendi*.

Diſtributionum converſio.

3 Diſtributiones ubi nullæ ſunt, vel tenues, tertia pars fructuum ſeparari debet, & in diſtributiones converti, in c. De cetero, n. 30. de Cler. non reſid. 39
3 Fructus Præbendæ dignitatum qualiter ſint convertendi in diſtributiones, in c. Quia nonnulli, n.11. & 21. de Cleric. non reſid. 30

Diſtributiones quotidianæ quibus debeantur, vel non.

3 Diſtributiones quotidianæ abſentibus non debentur, quantumcunque abſint ex juſta cauſa, in c. De cetero, n. 9. de Cler. non reſid. 37
3 Diſtributiones quotidianas de jure communi integre lucrantur duo Canonici in ſervitio Epiſcopi exiſtentes, ſi univerſi Capituli redditus diſtributionibus conſtent, ib.n.17. 38
3 Et quid poſt Conc. Trid. ib. n 19. uſque in fin. 39
3 Diſtributiones quotidianæ debentur Canonico ab Eccleſia per vim expulſo, ib. n.25. 39
3 Item injuſte excommunicato, aut carceri mancipato, ſi antea ſolitus erat Divinis intereſſe, ib. n.26. 39
2 Diſtributiones quotidianæ jubentur aſſignari Canonicis, qui Epiſcopum limina viſitantem comitati ſunt, vel qui ejus nomine viſitarunt, in c. Ego n 81. de jurejur. 171
3 Diſtributiones quotidianas non recipiunt, niſi qui ſtatis horis interfuerint, in c. Licet, n.76. de Præb. 138
3 Statuta ut diſtributiones debeantur non intereſſentibus, ſublata ſunt a Concilio Tridentino, ib.n 80. 138
3 Diſtributiones non lucrantur abſentes, licet per ſubſtitutum inſerviant, ib.n.82. 138
3 Diſtributiones debentur his, qui vere Divinis interſunt, non autem his, qui ficte, aut juris interpretatione, ib.n.102. 139
3 Diſtributiones quotidianæ non debentur Inquiſitoribus, nec examinatoribus Synodalibus, nec his, qui voluntarie ſe confeſſionibus audiendis exponunt, ib n 104. 139
3 Nec familiaribus Epiſcopi eum comitantibus, aut illi inſervientibus, dum Miſſam particulariter celebrat, ib. n.105. 139
3 Nec duobus Canonicis in ſervitio Epiſcopi exiſtentibus, niſi redditus omnes, &c. ib n. 106. & 124. & ſequ. 139
3 Nec aſſociantibus Epiſcopum volentem audire Miſſam in Eccleſia non Cathedrali, ib.n.107. 139
3 Diſtributiones non lucrantur inſervientes Epiſcopo in Monialibus velandis, in examine promovendorum, in Seminario, aut in cognitionibus S. Officii, ib n.109. 140
3 Nec comitantes Epiſcopum in viſitatione diœceſis, ib.n.110 140
3 Nec Canonicos Vicarius Epiſcopi non obſtante immemorabili conſuetudine, ib.n.111. 140
3 Nec electus Judex in vim reſcripti, aut Judex Synodalis, niſi abſit pro exequendis ſibi commiſſis, ib. n.112. 140
3 Nec aſſiſtens Congregationi rerum ſpiritualium, ib.n.113. 140
3 Nec ſermocinantes ex debito ſui officii, ib.n.114. 140
3 Diſtributiones non lucrantur Canonici Miſſam celebrantes ſubmiſſa voce, dum Horæ Canonicæ recitantur, niſi illa hora ad celebrandum compulſi fuerint, ib. n.118. 140
3 Nec peregrinantes devotionis cauſa, ib. n.119. 140
3 Et quid in abſentibus tempore Jubilæi, ib.n.120. 140
3 Diſtributiones debentur abſentibus, ſi ita cautum ſit lege fundationis, ib.n.131. 141
3 Vel ſtatuto a Sede Apoſtolica confirmato, ib n.132. 141
3 Privilegia Apoſtolica percipiendi in abſentia diſtributiones quotidianas non ſunt ſublata a Concilio Tridentino, ibidem num 133. 141
3 Diſtributiones debentur viſitantibus limina pro Epiſcopo, aut eum in eadem viſitatione comitantibus, ib. n.134. 141
3 Ordinarius poteſt ſine Capituli conſenſu excuſare Canonicos a ſervitio Chori ex cauſis tantum expreſſis in Conſtitutione Bonifacii VIII. ib. n.135. 141
3 Diſtributiones quotidianæ debentur infirmis abſentibus, etiam non probata conſuetudine illas in abſentia percipiendi, ib. num.136 142
3 Statutum Capituli, ut ægrotis non dentur diſtributiones, non valet, ib. n.138. 142
3 Tempus infirmitatis non eſt computandum pro tempore vacationum, ib n.140. 142
3 Diſtributiones debentur podagra impedito, ib n.142. 142
3 Diſtributiones debentur ſenio confectis, ſi alias reſidere ſint ſoliti, ib.n 146. 142
3 Item infirmis ex propria culpa, & peccato, ib n.147. 142
3 Dummodo antea eſſent ſoliti Chori intereſſe, ib.n 148. 142
3 Et an debeantur ei, qui dum abeſſet tribus menſibus vacationum, vel ex cauſa Jubilæi, in morbum incidit, ib.n.149. 142
3 Diſtributiones quotidianæ debentur abſentibus ob juſtam, & rationabilem corporalem neceſſitatem, ib.n.150. 142
3 Unde debentur ei, qui medicinam ſumpſit, aut ſanguine minutus eſt, ib. 142
3 Item expulſo a civitate propter ſeditiones, ib. n.51. 142
3 Etiam non probata conſuetudine, ut diſtributiones debeantur abſentibus ex juſta cauſa, ib. n 152. 142
3 Item indebite conjectis in carcerem ubique locorum, & quid de fructibus Præbendæ, ſeu maſſæ groſſæ, ib.n.135. 142
3 Item abſenti, ut injuſtam Judicis vexationem redimeret, ib. num.154. 143
3 Item citato ob cauſam criminalem, qui ſe innocentem probavit, ib n.155. 143
3 Item condemnato, vel excommunicato, & poſtea abſoluto per ſententiam, quæ in judicatum tranſierit, ib.n.156. 143
3 Diſtributiones quotidianæ debentur abſentibus ob evidentem Eccleſiæ utilitatem, ib. n.158. 143
3 Niſi probetur conſuetudo, ſecundum quam abſentes ob dictam

cauſam diſtributiones non percipiant, ibid. num. 159. 143
3 Archidiacono habenti nudum jus præſidendi in Choro, dum reſidet in locis ſuæ juriſdictioni ſubjectis, non debentur diſtributiones, ib. n. 162. 143
3 Debentur tamen abſentibus pro exercitio Curæ animarum ſuæ Dignitati, vel Canonicatui incumbentis, ib. n. 163. 143
3 Dum ſunt in actu adminiſtrandi ſacramenta, vel ea exercendi, quæ ad Curam ſpectent, ib. n. 164. 143
3 Et dummodo hoc præſtent per ſeipſus, ib. n. 165. 143
3 Diſtributiones debentur Theologo præbendato in diebus, in quibus legit, ib. n. 169. 143
3 Item Pœnitentiario audienti confeſſiones in Eccleſia, ſive in Confeſſionario, ſive extra, dum Divina celebrantur, ib. numer. 170. 143
3 Item dum Capitulum comitatur corpus defuncti ad ſepulturam, ib. n. 171. 144
5 Diſtributiones quotidianæ debentur privilegiato ſuper fructibus in abſentia percipiendis, ſi redditus omnes in his diſtributionibus conſiſtant, in c. Olim, n. 36. uſque ad n. 41. de verb. ſignif. 48e
5 Diſtributiones non lucrantur abſentes ſtudiorum cauſa, nec valet contraria conſuetudo, ib. num. 50. 383
5 Et quid ſi nulli ſint fructus a diſtributionibus diſtincti, ib. numer. 51. 383
5 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 52. 383
5 Diſtributiones duplices an debeantur obtinenti in eadem Eccleſia Dignitatem cum Canonicatu, ib. n. 53. 383
5 Conſuetudine, vel conſtitutione Eccleſiæ an poſſit induci, ut Divinis intereſſentes, non lucrentur quotidianas diſtributiones, ib. num. 56. 383
5 Conſtitutio Eccleſiæ, ut abſentes per quinquaginta vices amittant integras diſtributiones quotidianas, an valeat, ib. n. 57. 383
1 Diſtributiones quotidianæ debentur ſenio confectis, ſi alias reſidere ſint ſoliti, in c. Niſi cum pridem, n. 53. de renunc. 340
1 Item infirmis ex propria culpa, & peccato, ib. n. 54. 340
1 Diſtributiones quotidianæ debentur Canonico, qui amiſit officium linguæ, quamvis Choro non interſit, in c. Cum percuſſio, n. 13 de Cler. ægrot. 155
5 Fidei profeſſionem non emittentes an perdant diſtributiones quotidianas, in quibus univerſi redditus conſiſtunt, in cap. olim, n. 62. de verb. ſignif. 384
Vide in verb. *Canonicis quoad reſidentiam, fructus, & diſtributiones.*
Vide in verb. *Infirmus.*
Diſtributionum quotidianarum quando reſtituendæ.
2 Diſtributiones quotidianas perceptas, & quas percipere potuiſſet, an malæ fidei poſſeſſor reſtituere teneatur, in c. Gravis, n. 76. & ſeqq. uſque ad n. 97. de Reſtit. ſpoliat. 119
2 Diſtributiones quotidianas, quas malæ fidei poſſeſſor percipit Divinis intereſſendo, tenetur reſtituere, etiamſi ea parte impediti nulla præceſſerit proteſtatio, ib. n. 83. & 95 119
2 Et quid in percipiendis, ib. n. 99. 120
2 Diſtributiones quotidianæ perceptæ ſine titulo, vel cum titulo reprobato, & ſine juris fomento, reſtituendæ ſunt, ib. numer. 87 119
2 Et eas percipiens cum titulo reprobato committit furtum, vel rapinam, ib. n. 88. 120
2 Non debentur inſervientibus, niſi ſint canonice inſtituti, ib. num. 89. 120
2 Diſtributiones quotidianas, quas malæ fidei poſſeſſor Divinis intereſſendo percipere potuiſſet, non tenetur reſtituere, niſi præceſſerit proteſtatio ſpoliati, ib. n. 94. & ſeq. 120
2 Fallit in caſibus, remiſſive, ib. n. 96. 120
2 Condemnatio in Beneficialibus ex ſtylo Rotæ non fit niſi cum fructibus perceptis; & ſub fructibus ſemper comprehenduntur diſtributiones quotidianæ, ib. n. 86. 119
2 Diſtributiones quotidianas non tantum perceptas, ſed etiam quas percipere potuiſſet bonæ fidei poſſeſſor, tenetur reſtituere a die controverſiæ motæ, ib. n. 117. 121
2 Sed quoad eas, quæ percipi potuiſſent, neceſſaria eſt proteſtatio, ib. n. 127. 125
Vide in ver. *Fructuum condemnatio.*
3 DIVERSITATEM corporum diverſitas ſequitur animorum, c. Quia diverſitatem, n. 4. de conceſſ. Præb. 192
3 DIVERTISSE non videtur populus ſtatim reverſurus, in cap. Extirpandæ, §. Qui vero, n. 51. de Præb. 130
Diviſio bonorum.
3 Diviſionem bonorum frater major facit, & minor eligit, ſecundum opinionem Canoniſtarum, in cap. Si Epiſcopus, n. 5. & 13. de Paroch. 302
3 Et major intelligitur non reſpectu ætatis, ſed reſpectu adminiſtrationis, ib. n. 7. 302
3 Frater minor non provocat ad diviſionem, ſed provocatur a fratre majore, ib. n. 6 302
3 Fratres ſi debeant aliquam hæreditatem dividere, non major natu debet diviſionem facere, ſed ille qui diutius res paternas adminiſtravit, ib. n. 8 303
3 Frater major ſecundum Legiſtas non tenetur facere portiones, nec minor eligere; ſed diviſio facienda eſt judicis officio, vel ſortes mittendæ, ib. n. 10. & ſeq. 303
3 Frater poteſt fratrem ad diviſionem vocare judicio familiæ erciſcundæ, vel communi dividundo, ib. n. 11. 303
3 Judex quomodo ſe gerere debeat in diviſione facienda inter fratres, ib. n. 12. 303
3 Conſuetudo ut frater major dividat, & minor eligat, teſte Auguſtino, traxit originem a diviſione Abrahæ, & Loth, ib. n. & ſeqq. 303
3 Diviſio inter ſocios ſtudii fieri debet ab eo, qui diutius in ſtudio fuit, in c. Si Epiſcopus, n. 9. de Parochis. 303
5 Diviſio proventuum in fine anni fit gratia commodioris ſolutionis, in cap. Olim, n. 49. de verb. ſignif. 383
3 DIUTURNITAS temporis ſine veritate, & ratione eſt vetuſtas erroris, in c. Irrefragabili, n. 4. de offic. Ordinar. 573
3 *Diu*, dictio quod tempus importet, in c. Nulla, n. 21. de conceſſ. Præb. 186
1 DOCERE prius quam doceri præpoſterum eſt, & impoſſibile, in c. Cum in magiſtrum, n. 3 de elect. 301
3 DOCTORES, & magiſtri prohibentur gloſſas, commentarios, adnotationes, & ſcholia ſuper Decretis Concilii Tridentini typis mandare, atque impreſſa edere, in cap. Cum veniſſent, n. 52. & ſeq. uſque ad n. 63. de judic. 25
3 Doctorib. & magiſtris non licet gloſſas commentarios, adnotationes, aut ſcholia ſuper Decretis Concilii Tridentini manuſcripta evulgare, ib. n. 63. & ſeqq. 26
1 Declaratur, n. 71. & 76. 27
3 Doctores antiqui mittebant ſibi invicem libros manuſcriptos propter illorum penuriam, ib. n. 74. 27
3 Doctores qui gloſſas, & commentarios manuſcriptos ſuper Decretis Concilii Tridentini non evulgant, ſed ad uſum ſuum ſibi reſervant, non incidunt in pœnas Conſtitutionis Pii IV. ib. n. 76. 27
3 Doctores, & Advocati, qui aliquod Tridentini Concilii Decretum incidenter interpretantur, eamque interpretationem ſcriptam, aut impreſſam edunt, excuſantur a Cenſuris Bullæ Pii IV. ib. n. 80. 27
3 Magiſtri, & Doctores licite poſſunt in ſcholis Tridentini Concilii Decreta ore tenus interpretari, ib. n. 89. & ſeqq uſque in finem. 29
3 Doctores, & magiſtri de jure communi facultatem habent legere, & Canones interpretandi, ib. n. 92 29
1 Doctor poteſt interdum ſubrogare ſcholarem, in c. Cum ſit ars, n. 4. de ætat. & qualit. 435
3 Doctor reſpondens per verbum *Videtur*, intelligitur de jure reſpondere, quod facit pro dictis Innocentii, in c. Cum virum, n. 31. de Regular. 368
3 Doctor ignarus prodeſt, ac nullus, in cap. Inter cæteras, num. 55. de reſcript. 151
3 Doctorum opinio non habens contradicentem, dicitur caſus legis, in c. Quoniam, n. 18. de decim. 314
Reliqua in verb. *Authoritas, Opinio.*
3 Doctor ſemel probatus reprobari poteſt, in c. Accepimus, n. 44 de ætat. & qualit. 433
3 Doctori atteſtanti de ſtylo Curiæ non eſt credendum, in c. Quia propter, n. 46. & n. 53. de elect. 290
1 Doctor habens ſalarium a civitate non prohibetur contra eam eſſe Advocatus, in c. Cum Sacerdotis n. 18. de poſtulan. 673
3 Doctores Catholici in principio, vel in fine librorum ſuorum quam ſæpe ant proteſtationem ad evitandam hæreſim, in cap. Damnamus, n. 23. & ſeqq de Summ. Trinit. & fid. Cathol. 12
5 Doctor reſpondens per verbum *Videtur*, intelligitur affirmative reſpondere, in c. De cætero, n. 3. de homicid. 128
5 Doctores aſſerentes Eccleſiam non diſpenſare ſuper homicidio voluntario expenduntur, in cap. Henricus, n. 33. de Cler. pugn. in duell. 146
1 Doctorem non eſſe ſibi aliquando contrarium eſt ſere impoſſibile, in c. Ne innitaris, n. 138. de conſtit. 45
1 Doctoris unius authoritas per contrariam authoritatem alterius enervatur, ib. n. 166. 48
1 Doctor referens plures opiniones in dubio, quam cenſeatur approbare, ib. n. 271. 62
1 Doctor, qui ſimpliciter approbat unam opinionem, cenſetur contrariam refellere, ib. n. 272. 63
1 Idem ſi dicat unam opinionem eſſe probabiliorem, ſeu veriorem, ib. n. 273. & ſeqq. 65
1 Doctoribus antiquis magis deferendum eſt, quam modernis, ib. n. 349. & quatuor numeris ſeqq. 78
1 Doctores antiquos relinquens, ut modernis adhæreat, non recte ſapit, ib. n. 351. 78
1 Doctorum dictis in tantum eſt credendum, in quantum Canonicis ſcripturis deſerviunt, ib. n. 408. 86
Doctoris unius authoritas an faciat opinionem probabilem.
Vide in verb. *Opinio probabilis.*
1 Doctori atteſtanti de conſuetudine, vel de communi uſu loquendi non creditur, in d. c. Ne innitaris, n. 410. de conſtit. 87
5 DOCTORATUS inſignia, ideſt liber, & infula, an ſint de ſubſtantia Doctoratus, in c. Qui Presbyterum, num. 13. de pœnit. remiſſ. 293
5 Doctoratus in jure Canonico in quinque annis ſi velit in ea facultate ſtudere, ad reſidentiam revocari non poteſt, in c. Super ſpecula, n. 13. de magiſtris. 86
1 DOCTRINA ſufficiens requiritur de ſubſtantia in Paſtore, Sanctitas vero tanquam conditio ſine qua non, in cap. Eam te, n. 10. de ætat. & qualitat. 404
1 Doctrina de libera electione opinionis probabilis unde originem duxerit, in c. Ne innitaris, n. 23. & 306. de conſtit. 32
Vide in verb. *Opinio.*
1 Doctrina de libera electione probabilium opinionum valde utilis eſt Chriſtianæ Republicæ, ib. n. 41. 33
1 Imo valde perniciosa, ib. a n. 209. uſque ad n. 236. n. 310. 52
5 Doctrina non eſt tradenda de his, quæ melius eſt neſcire, quam ſcire, in c. Licet, n. 2. de crimin. falſ. 181
1 Docendi licentiam vendere an ſit prohibitum, quia ſimoniacum, in c. Cum pridem, n. 86. de pactis. 695
3 Docentes, & ſtudentes tam in Theologia, quam in jure Canoni-

co

Digitized by Google

eo in publica Univerſitate gaudent privilegio de percipiendis fructibus in abſentia, in c. Licet, n.8. & 129.de Præb. 134
3 Etiamſi Præbendæ ſitæ ſint in Cathedrali ejuſdem civitatis, ib. num 9. 134
3 Et quid in docentibus in Eccleſia, n.115. 140
5 DOLI capax, & voto, & Sacramento ſe obligare poteſt, in c. Tuæ literæ, n.29. de Cler. per ſalt. promot. 201
5 Declaratur, n.32. & 45. 201
3 Dolus in ſpiritualibus non vitiat contractum, in c. Sicut nobis, n.9. de Regular. 388
3 Dolus bonus dicitur, quo quis ad meliorem vitam inducitur, ib.n.16. 388
3 Declaratur, n.15. 388
3 Dolus malus quid ſit, ib.n.11. 388
5 Dolo allici quis non debet ad Religionem ingrediendam, ib. num.13. 388
3 Dolus ſuus nemini debet eſſe lucroſus, n.15. 388
3 Dolus dans cauſam contractui ita demum nocet, ſi ſit dolus ipſius contrahentis, ſecus ſi alterius, ib.n.17. 388
3 Dolus an debeat eſſe Abbatis, & Monaſterii, ad hoc ut bona ſeducti ad Religionem ſine hæredibus reſtituenda, ib.n.18. 388
3 Dolus tutoris, vel curatoris dans cauſam contractui nocere pupulo, ib.n 20. 388
3 Dolus non præſumitur in his, quæ habent juris aſſiſtentiam, ib num.35. 390
2 Dolum non præſumitur quis commiſiſſe in re modica, in c. Super literis, n.43. de Reſcript. 161
2 Dolus præſumitur in eo, qui in facto proprio, non antiquo, neque intricato, falſum narrat, etiam in literis juſtitiæ, ib. n.44. & 46. 161
2 Dolus in literis gratiæ præſumitur in eo, qui expreſſit falſum, vel tacuit verum in facto proprio, ib.n.46. 162
2 Dolus in eo, qui ſuggeſſit falſum, vel tacuit verum in reſcripto, ex quibus probetur, ib.n.50. 162
Vide in ver. *Subreptio doloſa*.
5 Dolus in duo præſumitur, quando ex officio, vel ex natura actus prærequiritur diligens indagatio, in c. Ad falſariorum, n.12. de crimin. falſ. 184
5 Dolus præſumitur in his, quæ ſunt de genere prohibitorum, in c. Ex conſcientia, n.12. de crimin. falſ. 189
3 DOLOSUS non eſt admittendus ad beneficium ceſſionis, vel ad beneficium c. Odoardus, vel c. Pervenit, de fidejuſſor. in c. Odoardus, n 44. de ſolut. 241
n DOMESTICI præſumuntur non facere, niſi quod placet majori ſuo, in c. Conſtitutis, il primo, n.7. de teſtibus, & atteſtat. 152
n Hæc tamen præſumptio admittit probationem in contrarium, ib.num 9. 152
3 DOMICILII conſtitutio ſicuti eſt voluntaria, ita & illius extinctio, vel mutatio, in c. Significavit, n.3.de Paroch. 309
3 Domicilii tranſlatione quis ſubtrahitur juriſdictioni prioris Epiſcopi, ib. n.8. 309
3 Domicilii transferre ex loco originis non eximitur a juriſdictione naturalis domini, nec quoad ſpiritualia, nec quoad temporalia, ib.n.11. 309
3 Domicilium ad effectum recipiendi Eccleſiaſtica ſacramenta ibi quis dicitur habere ubi habitat, ib.n.18.27. & 31. & ſeq. 309
3 Relegatus in loco, in quem relegatus eſt, interim neceſſarium domicilium habet, ib.n.35. 311
3 Domicilium an transferatur eo ipſo quod quis alio ſe confert ad habitandum; an vero ad hoc ſit aliquod tempus a jure præfinitum, ib.n.40. & ſeq. uſque in fin. 318
3 Domicilium de jure civili non conſtituitur, niſi per habitationem decem annorum, ib. n 41. 311
3 Contrarium, n.44. Declaratur, n. 52. 311
3 Habitator ſimplex non cenſetur in loco domicilium contrahere, niſi per decennium habitaverit, ib.n.42. 318
3 Declaratur, n.57. 312
3 Domicilium non conſtituitur ſine animo perpetuo habitandi, ib.n 44. 311
3 Impubes, qui diu penes tutricem, vel tutorem fuerit, non dicitur ibi domicilium contraxiſſe, ib.n 45. 311
3 Domicilium conſtituitur animo, & facto ſimul, nec ſufficit unum ſine altero, ib. n.46. 311
3 Animus vero ex conjectura deprehenditur, n. 47. 311
3 Et quæ ſint ejuſmodi conjecturæ, ib.n.48. 318
3 Domicilium conſtitui poteſt minori tempore, quam decem annorum, ſi alia concurrant indicia, ib.n.49. 311
3 Domicilium ſufficienter demonſtratur per habitationem decennalem, ib.n.50. 318
3 Scholares non contrahunt domicilium, ubi ſtudiorum cauſa morantur, niſi tranſacto decennio, & cur, ib. n 52. 312
3 Idem in mercatore, & lectore publico, n. 53. 312
3 Domicilium cenſetur quis immediate conſtituere in loco, ad quem ſe tranſtulit cum familia, & fortunis ſuis; ſi ibi poſſeſſiones emerit, aut animum ſuum declaraverit, ib. num. 54. & 56. 312
3 Alioquin tempus erit arbitrium, n 55. 312
4 Domicilium ceſſantibus aliis conjecturis non conſtituitur per ſimplicem habitationem, niſi ſit decennalis, ib.n.57. 310
2 Domicilium ut contrahatur, requiritur animus perpetuo habitandi, in c. Præſentata, n.3. de Teſtib. 153
2 Domicilii tranſlatio ex quibus probetur, ib. n.5. 153
2 Domicilium Clerici facile præſumitur in loco beneficii reſidentiam requirentis, ib.n.7. 153
2 Ad Domicilium contrahendum an ſufficiat ſola animi declaratio ſine alia probatione, ib.n 8. 158

Reliqua in ver. *Laicus quoad Domicilium*.
2 DOMINI juriſdictionem habent ſuper familiam, ſicut magiſter ſuper diſcipulos, pater in filium, & maritus in uxorem, in c. Cum contingat, n.20. & ſeq. de foro compet. 70
5 Domini temporales, & magiſtratus quicunque impedientes libertatem matrimonii incidunt in excommunicationem, c.9. ſeſſ.24. de reform. Conc. Trid. non autem privatæ perſonæ, in c. Nuper, n.27 de ſent. excomm. 346
3 Dominus temporalis ſi Superiorem non recognoſcit, æquiparatur Principi; ſi recognoſcit, Præſidi, in c. Nobis, n.22.de jurepatron. 527
1 DOMINIUM, vel poſſeſſio non poſſunt eſſe inſolidum apud plures, in c. Ex parte, n.14. de arbitr. 702
2 Dominium in dubio intelligitur de directo, non de utili, in c. Significaſti, n.4. de foro compet. 75
1 Dominium ſecuta traditione transfertur ex contractu etiam inutili, non tamen nullo, & contra legem, in c. Tua nos, n.11. de ſimon. 57
3 Dominium rei mutatæ conſumptione amittitur, & fit alterius, c. Naviganti, n 11. de uſur. 161
3 Dominium quandoque difficilius, quam poſſeſſio, regulariter contra, in c. Literas, n.15. de conceſſ. Præb. 196
3 Declaratur, ib. n.16. 196
1 Dominia ſunt de jure gentium, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 110. de Conſtit. 104
1 Sed modi acquirendi per jus civile diſtinguuntur, Ib.n.116. 104
2 In Dominio potior habetur, cui res primo tradita eſt, licet alios in titulo prævenerit, in c. Cum olim, n.14.de ſentens. & re judic. 184
2 Sed hoc non procedit in Clericis, ib. n.14. 184
3 Dominium rerum Eccleſiarum proprie loquendo non eſt apud aliquam Eccleſiam particularem, ſed apud Chriſtum, in c. Relatum, n.32. & n.37. Ne Cler. vel Monach. 667
Vide in ver. *Papa quoad jus quæſitum*.
3 DOMUS venerabilis appellatione includitur etiam Monaſterium, in c. Nos quidem, n.4. de teſtam. 459
Domus Principis, Arces, & Palatia.
Vide in verb. *Miſſa ubi celebranda*.
Et in verb. *Oratorium*.

Donum, Donans, Donatio, Donare, Donator, Donatus, Donatio cauſa mortis.

3 Donatio cauſa mortis facta revocatur ſecuta reconvaleſcentia; in c. Cum olim, n.67. de teſtam. 272
3 Donatio cauſa mortis non eſt mera ultima voluntas, & prout in eſſe deducitur, æquiparatur contractui, ib n.85. 273
3 Donatio facta a Clerico concubinæ non valet, ſicut nec facta meretrici a milite, in c. Cum percuſſio, n.8 de Cler. ægrot. 155
2 Donatio omnium bonorum præſentium, & futurorum facta Eccleſiæ valida eſt, in c. In præſentia, n.6. de probat. 133
3 Donationes quæ fiunt ab Imperatore, videntur fieri contemplatione ejus, in quem conferuntur, in c. Poſtulaſti, n.20. de conceſſ. Præb. 205
Donatio ingredientis Monaſterium.
Vide in ver. *Novitius quoad renunciationem*.
Res Eccleſiæ donata. Vide in ver. *Res Eccleſiæ*.
2 Donans ſimpliciter, omnia jura ſibi competentia conceſſiſſe videtur, in c. Verum, n 19. de foro compet. 82
Vide in verb. *Bona Eccleſiæ*. Et in verb. *Baroniæ*.
3 Donare eſt proprium animi nobilis, in c. Prudentes, n.3. de donat. 244
3 Donatio proprie dicitur, cum aliquis dat non aliam ob cauſam, quam ut liberalitatem exerceat, ib.n.5. 244
3 Donatio perfecta revocari non poteſt, niſi in caſibus hic expreſſis, ib. n.7. 244
3 Donans uni Eccleſiæ bona, quæ ſuperfuerint tempore ſui obitus, an poſſit in prædictis bonis aliam Eccleſiam ſibi hæredem inſtituere, ib.n.8. & n. ſeqq. uſque in fin. 244
3 Donans bona, quæ acquiſita reperirentur tempore ſui obitus, cenſetur reſervaſſe ſibi facultatem diſponendi de bonis donatis, ib.n.9. 244
3 Donatio bonorum, quæ acquiſita reperientur tempore obitus includit duplicem conditionem, ib.n.11. 244
3 Donatio perfecta per teſtamentum reſcindi non poteſt, ibidem num.15. 244
3 Secus ſi donatio ſit conditionalis, ib.n.16. 244
3 Donans bona, quæ reperientur tempore ſui obitus, an poſſit de illis diſponere in ultima voluntate, ib.n.17. & n.26. 244
3 Donatio inter vivos dicitur perfecta, licet effectus ſuſpendatur in tempus mortis, ib.n.21. 245
3 Idem in donatione cauſa mortis, ib. n. 22. 245
3 Donator, qui reſervavit ſibi facultatem diſponendi in vita de bonis donatis, poteſt illa teſtamento relinquere, ib.n.23. 245
3 Mitius agitur cum eo, qui ex mera liberalitate convenitur, quam qui ex debito, ib. n.25. 245
3 Donatio cauſa mortis confirmatur morte civili, ſicut naturali, in c. Quia diverſitatem, n.22. de conceſſ. Præb. 193
3 Donans prædium Monaſterio ſub conditione, ut recedentibus fratribus prædium redeat ad donantem, illud non recuperat, ſi fratres recedant de mandato Papæ, in c. Relatum, n.28. Ne Cler. vel Monach. 667
2 Donatio facta Magiſtro ex cauſa diſciplinæ, non eſt mera donatio, nec indiget inſinuatione, in cap. Cum Sacerdotis, n. 29. de poſtulan. 673
3 Donatum ſocio occaſione ſocietatis cedit lucro donatarii, in c. Poſtulaſti, n.17. de conceſſ. Præb. 201
3 Donator non tenetur de evictione, in c. Cum ſecundum, n.43. de Præben. 92

3 Donatum Monaſterio ob cauſam erroneam validitatis profeſſionis poteſt repeti, in c. Significatum, n. 15. de Regular. 360

1 Donata res acquiritur donatario, ſed non irrevocabiliter, quia poteſt illam reſpuere, in c. Quanto, n. 22. de tranſlat. Epiſcop. 319

3 Donatio facta a Principe ex cauſa remunerationis revocari non poteſt, etiam propter ingratitudinem ſupervenientem, in c. Conſultationibus, n. 63. & 65. de Cler. ægrot. 168

3 DONATI, ſeu oblati quid differant a Converſis, in c. Cum dilectus, n. 13. de ſucceſſ. ab inteſt. 288
 Vide in verb. *Oblati*.

3 DONORUM qualitas an ſit attendenda ad dignoſcendum, cujus intuitu fuerint collata, in c. Poſtulaſti, n. 21. & ſeqq. de conceſſ. Præben. 201

3 Donorum magnitudo ſpectanda eſt non tam ex perſona illius, cui conferuntur, quam ex perſona ejus, qui confert, ibid. num. 24. 202

3 Donum fidei eſt ſupereminens fidei certitudo ad inſtruendum alios, in c. Majores, n. 34. de baptiſm. 597

5 DORMITIO poſt cibum, vel potum, an debeat præcedere celebrationem Miſſæ, in c. Si conſtiterit, n. 10. & 13. de accuſat. 9

3 DOTIS augmentum non ſufficit ad acquiſitionem juriſpatronatus; ſed requiritur totalis dotatio, in c. Cum propter, n. 67 de jurepatr. 133

3 Dos modica non efficit quem patronum, in c. Quoniam, n. 27. de jurepatr. 512

3 Dotans Eccleſiam prius fundatam, & conſtructam de conſenſu diœceſani juspatronatus acquirit, ib. n. 40. 513

3 Et fingitur ab initio eam dotaſſe, ib. n. 48. 513

3 Dotis conſtitutio de diœceſani conſenſu retrotrahitur ad tempus fundationis, & conſtructionis Eccleſiæ, ib. n. 48. 513

1 Dos ſine matrimonio eſſe non poteſt, in c. Quanto, n. 19 de tranſlat. Epiſp. 319

1 Dotis promiſſio intelligitur ſub conditione, ſi nupriæ ſecutæ fuerint, ib. n. 20. 319

3 Dos ante Tridentinum Concilium Monaſterio ſoluta, poſt Concilium reſtitui debet, ſi puella ante profeſſionem deceſſerit, deductis tamen impenſis alimentorum, in c. Statuimus, n. 37. de Regular. 411

3 Dos novitiæ decedentis ante profeſſionem debet hæredibus reſtitui una cum fructibus, deducto tamen illius victu, & veſtitu, ib n. 38. 411

3 Non obſtante pacto, ut ſi puella poſt annum deceſſerit facta, vel non facta profeſſione, dos Monaſterio acquiratur, ib. verſ. Quinimo. 411

5 Dos Eccleſiæ non poteſt conſtitui ad tempus, in c. Cum contingat n. 47. de decim. 320

1 Dos dicitur cauſa pia, ſive detur pauperi, ſive diviti, in c. Significantibus, n. 47. de offic. deleg. 540

3 Dotis taxatio in ducatis du... indifferenter facta ab Epiſcopo in Monaſteriis Monialium Majoricen. non probatur a Sacra Congregatione Concilii, in c. Non amplius, n. 21. de Inſtitut. 174

3 Dos Monialis numerariæ an licite recipi poſſit a Monaſterio, ib. num. 24. 174

3 Dos Monialis ſupranumerariæ quanta eſſe debeat, ib. n. 42. 176

4 Dotis acceſſio an, & quando ex ſtylo Curiæ ſit juſta cauſa diſpenſandi in gradibus prohibitis, in c. Ex literis, n. 17. de cognat. ſpiritual. 67

5 DUBITANS an ſit irregularis, debet tutiorem partem eligere, & abſtinere a miniſterio altaris, in c. Ad audientiam, n. 2. de homicid. 131

1 DUBITATIO unde oriatur, in c. Ne innitaris, n. 147. & num. ſeqq. & n. 162. de conſtit. 46

1 Dubitatio quid ſit, ib. n. 150. & n. 153. & 159. 46

1 Dubitans applicat animum ſuum ad plura, & neſcit quid eligat, ib. n. 157. 47

1 Dubitatio fit ex principiis tam intrinſecis rationum, quam extrinſecis authoritatum, ſi utrinque ſint æquales, ib. n. 162. & n. ſeqq. uſque ad n. 171. 47

5 Dubia res dicitur, ubi ſunt opiniones ex utraque parte probabiles, in c. Si conſtiterit, n. 50. de accuſat. 12

5 Dubia contra ſeipſum in deteriorem partem ſunt interpretanda; ſecus contra proximum, in cap. Ad audientiam, num. 6. de homicid. 132

5 DUBIUS tenetur tutiorem partem eligere in omni materia, in qua ſubeſt periculum ſalutis æternæ, ib. n. 5. 131
 Vide in ver. *Opinio dubia*.
 Et in ver. *Opinio tutior*.

1 Dubius ſimile quiddam ligatis patitur, in c. Ne innitaris, num. 152. de conſtit. 46

5 Dubia emergentia in audientia Papæ referenda ſunt ad ipſum Apoſtolicum, in c. Quoniam, n. 11. de conſtit. 131

5 Dubia in foro judiciali ſunt interpretanda in meliorem partem, ſed in foro animæ in duriorem, in c. Naviganti, numer. 33. de uſur. 162

1 Dubium quid ſit, in c. Ne innitaris, n. 151. & 158. de conſtitut. 46

1 Dubium eſt motus indifferens in utranque partem contradictionis, ib. n. 158. 47

1 Quieſcere oportet in paritate contrariorum motuum, quod pluribus exemplis oſtenditur, ib n. 154. 46

1 Dubium juris dicitur, cum rationes pro, & contra concurrunt, vel ubi ſunt diſcordes Doctorum opiniones, nec conſtat de communi, ib. n. 169. & n. 183. 48

1 Referuntur aliquot Theologorum aſſertiones de conſcientia dubia, videlicet, &c. num. 174. 48

1 Dubitans, an ſit excommunicatus, ſive dubium ſit juris, ſive facti, non debet ſe habere pro excommunicato, nec tenetur petere abſolutionem, ib. n. 174. 48

1 Item dubitans, an lex imponens pœnam excommunicationis ſit uſu recepta, poteſt exiſtimare non eſſe receptam, ib. numer. 175. 48

1 Item dubitans, an caſus ſit reſervatus, poteſt ab illo abſolvere, ibid. n. 176. 48

1 Item dubitans, an commiſerit peccatum mortale, non tenetur illud confiteri, ib. n. 177. 48

1 Item dubitans de legitima poteſtate Prælati, non tenetur illi obedire, ib. n. 178. 48

1 Item dubitans, an beneficium ſit tenue, non tenetur officium recitare, ib. n. 179. 48

1 Item dubitans in die Jovis, an media nox ſit tranſacta, poteſt comedere carnes, ſecus ſi dubitet in die Sabbati, ib. n. 180 49
 Aſſertiones ſupraſcriptæ confutantur, ib. n. 181. & n. ſeqq. uſque ad n. 212. 49

1 Dubia cum conſcientia operari non licet, niſi prius dubium deponatur, ib. n. 182. 49

1 Dubia cum eſt abſolutio, Epiſcopus jubetur excommunicatum vitare, ib. n. 185. 49

1 Dubitans de validitate ſponſalium cum puella ſeptennio proxima ſeparatur ab illius conſobrina, quam poſtea duxit in uxorem, in d. c. Ne innitaris, n. 186. de conſtitut. 49

1 Presbyteri ordinati ab Epiſcopis incognitis, de quibus dubium eſt, an fuerint Epiſcopi, ſunt iterum ordinandi, ib. n. 187. 49

1 Parvuli a parentibus ſubtracti, de quibus dubitatur, an ſint baptizati, ſunt iterum baptizandi, ib n. 188. 49

1 Eccleſia de qua incertum eſt, an fuerit conſecrata, iterum conſecrari debet, ib. n. 189. 49

1 Matrimonium de quo dubitatur, an valeat, non eſt iterum contrahendum, ſed præſumitur pro illius validitate, ibidem num. 190. 49

1 Epiſcopus quamvis ſit in poſſeſſione communicandi cum fidelibus, tamen dicitur deponendus, eo quod in dubio non geſſit ſe pro excommunicato, ib. n. 190. 49

1 Mulier dubitans de morte prioris conjugis, non poteſt pergere in poſſeſſione debitum exigendi a ſecundo marito, ibidem numer. 193. 49

1 Judex in dubio non debet judicare quemquam irregularem, ſed quilibet in dubio tenetur ſe irregularem judicare, in d. c. Ne innitaris, n. 197. de conſt. 50

1 Interpretatio in dubio contra rectium facienda eſt in meliorem partem, contra ſeipſum in deteriorem, & cur, ib. n. 199. 50

1 In obligationibus, quæ concernunt Deum, tutius eſt præſumere quem ligatum, quam ſolutum, ib. n. 200. 50

1 Dubium juris habens, an ſit excommunicatus, tenetur ſecuriorem partem eligere, ibi. n. 224. 54

1 In dubiis omnibus tres maximæ ſunt ſervandæ ex ſententia Scoti, ib. n. 216. 53

1 Dubium perſonæ quo ſenſu accipiatur a juriſperitis, ib. n. 217. 53

1 Dubiis in rebus non eſt de facili præſtandus aſſenſus, ib. n. 270. 62
 Vide in verb. *Opinio tutior*,
 Et in verb. *Pars tutior*.
 Et in verb. *Doctor*.

5 DUELLUM purgationis vulgaris, quibus rationibus reprobatur, in c. Henricus, n. 3. de Cler. pugn. in duello. 143

5 Duellum purgationis vulgaris, quo jure ſit prohibitum, ibid. num 7. 143

2 DUO ubi copulative requiruntur, non ſufficit alterum adimpleri, in c. Cum non ab homine, n. 99 de jud. 16

1 Duos ſimul in eodem beneficio jus habere impoſſibile eſt, in c. Ex parte, n. 11. & n. ſeqq. de arbitr. 720

3 DUPLICITAS a Deo, & a jure reprobatur, in c. Ut Clerici, num. 2. de Regular. 341

E

Ebrietas, Ebrioſus, Ebrius.

3 Clericus crapuloſus, vel ebrioſus monitus non deſiſtens, ab officio, vel beneficio ſuſpenditur, in c. A crapula de vita, & honeſtate Cler. num. 1. 6

3 Ebrius quid differat ab ebrioſo, ibid. num. 1. 6

3 EBRIETAS inducit exilium mentis, & libidinis incentivum, ib. num. 3. 6

3 Ebrietatis quæ, & quanta ſint mala, ib. n. 4. 6

3 Vinolentum Sacerdotem & Apoſtolus prohibet, & vetus Lex damnat, ib. n. 5 6

3 Clericis an liceat bibere ultra tertiam vicem, ib. n. 6. 6

3 Moniales debent vinum fugere ſicut venenum, ib. n. 7. 6

3 Ebrietas quid, ibid. num. 9. 6

3 Cerviſiæ immoderatus potus, an ſit crapula, vel ebrietas, ib. num. 10. 6

3 Obligantium ſe ad potus æquales, abuſus reprobatur, ibidem num. 13. 6

3 Sponſio quod alter alterum in bibendo ſuperabit, non eſt rata, ib. num. 15. 6

3 Clerici bibentes vinum ſine aqua, qualiter peccent, ib. n. 16. 6

3 Cibus nullus, vel potus eſt illicitus, niſi per accidens, ib. n. 17. 6

3 Vinum bibere, an propter ſcandalum ſit peccatum, ib. n. 18. 6

3 Ebrietas an ſit peccatum mortale, ibid. numer. 24. 7

3 Ebrietas tripliciter poteſt contingere, ibidem num. 29. 7

3 Rationis uſu ſeipſum privare, an ſit culpa lethalis, ibidem numer. 31. 7

3 Ebrietatem eſſe peccatum mortale, ſi ſit aſſidua, quomodo intelligendum ſit, ib. n. 32. 7
3 Ebrietas voluntaria ad valetudinem recuperandam, an ſit peccatum, ib. n. 33. 8
3 Ægrotus frequenti ebrietate a periculoſo morbo de conſilio Medici liberatus, ib. n. 34. 8
3 Cibus, & potus moderatius ſano, poteſt eſſe ſuperfluus infirmo, & e converſo, ib. n. 35. 8
3 Inebrians ſe ad vomitum provocandum, an peccet, ib. n. 36. 8
3 Inebriare ſe num liceat ſine peccato ad vitandam tyranni ſævitiam, ib n. 37. 8
5 Ebrietas ſola non eſt ſufficiens cauſa privationis Beneficii, in c. Si conſtiterit, num. 5. de accuſat. 9
5 Ebrietas cognita licet non aſſidua ſemper ſecundum ſe eſt mortale peccatum, ib. n. 7. 9
3 Ebrietas quot modis accipiatur, & quando ſit peccatum, in c. Audivimus n. 32. 39. & 63. de Reliq. & vener. Sanctor. 605
3 Ebrietatis peculiare vitium eſt, ſecretum nullum cuſtodire, ib. n. 34. & ſeqq. & n. 45. 605
3 Ebrietas quæ mala producat, ib. n. 35. 55. & 64. 605
3 Ebrietas voluntaria non eſt intrinſece mala ib. n. 37. Contrarium, num 63. 605
3 Ebrietas formalis, vel materialis, quando dicatur, ib. nu. 38. & 65. 605
3 Ebrietas incepit a Noe, qui primus plantavit vineam, ib. numer. 39. 605
3 Ebrietas licita eſt ad evitandam ſævitiam tyranni, ib. num. 41. Contrarium, num 67. 605
3 Ebrietatis tortura gravior eſt, quam tortura conſueta, ibidem num. 56. 606
3 Ebrietas eſt mater omnium flagitiorum, ib. n. 64. 607
3 Ebrietas cur ſit licita ad valetudinem corporalem, non autem ad ſalutem Reipublicæ, vel ad evitandam ſævitiam tyranni, ib. num. 65. & 67. 607
5 Ebrietas an ſit peccatum, in c. Si conſtiterit, n. 22. de accuſ. 10
5 Ebrietas dupliciter accipitur, ib. 10
5 Ebrietas continetur ſub gula, ſicut ſpecies ſub genere, ibidem num. 23. 10
5 Ebrietas contracta ignoranter, & ſine culpa, nullam pœnam meretur, ib. n. 27. 11
5 In ebrietate oportet veniam habere, ib. n. 44. 12
5 Delinquentes per ebrietatem non dicuntur ſtudioſe delinquere, ſed impetuoſe, & ideo mitius puniuntur arbitrio Judicis, num. 45. 12
5 Ebrietas voluntaria quæ dicatur, ib. n. 46. 12
5 Ebrietas voluntaria eſt culpa mortalis, ib. n. 48. 12
5 EBRIUS vino ſepultus ignorat quid loquatur, in c. Si conſtiterit, num. 8. de accuſat. 9
5 Ebrii quæ ſit pœna, ib. n. 24. 10
5 Ebrius in foro temporali, ſi ſteterit in meris finibus ebrietatis, nulla pœna tenetur, ib. n. 25. 11
5 Ebrius ſi ſua culpa in ebrietatem incidit, & ebrius exiſtens hominem interfecit, vel mutilavit, an & quando ſit irregularis, ib. n. 26. & ſeqq. uſque in finem. 11
5 Ebrius meretur duplicem maledictionem, ib. n. 31. 11
5 Ebrius, & furioſus æquiparantur, ib. n. 34. 11
5 Ebrii ſunt in duplici differentia, ib. num. 41. & 46. 12
5 Ebrii plures injuriantur, quam ſobrii, ib. n. 47. 12
5 Ebrius ſua culpa, qui in ebrietate homicidium commiſit, indiſtincte abſtinere debet a miniſterio altaris, ib. n. 49. 13
3 Ebrii teſtimonium non valet, in c. Audivimus, n. 57. de Reliq. & vener. Sanctor. 606
3 Ebrii quandoque effutiunt falſa, ibid n. 62. 606
3 Ebrioſi Regnum Dei non poſſidebunt, ib. n. 63. 606

Eccleſia, communia.

3 Eccleſia minor in præjudicium Papæ de libertate compromittere non poteſt, in c. Cum tempore, n. 5. & 6. de arbitr. 694
3 Declaratur, ib. n. 11. & 18. & ſeqq. & n. 38. 695
4 Eccleſia S. Hippolyti de Faventia eſt Sedes ordinaria Generalis Camaldulenſis, in c. Nullus, n. 41. de Paroch. 306
2 Eccleſia Græca ab Eccleſia Latina diſcrepare non poteſt in eſſentialibus Sacrament. in c. Cum veniſſet, n. 25. de ſacr. Unct. 446
2 Eccleſia & pupillus tenentur in eo, in quo facti ſunt locupletiores, in c. Epiſtolæ, n. 13. de probat. 125
3 Eccleſia reſtituitur adverſus contractum alias legitime celebratum, in c. Requiſivit, n. 1. de integr. reſtitut. 686
3 Eccleſia ſi ſit læſa ultra dimidium juſti pretii, non juvatur beneficio reſtitutionis, ſed experiri debet remedio juris ordinario, ibid. num. 18. 687
3 Eccleſia nulla præter Cathedralem fundat intentionem ſuper ſubjectione alterius Eccleſiæ etiam fundatæ intra limites Parochiæ alterius, etiam invito Rectore, in c. Ad audientiam, il primo, n. 10. de Eccleſ. ædific. 613
4 Eccleſia tam Cathedralis, quam inferior poteſt dici Eccleſia ipſius Epiſcopi, in c. Ut juxta, n. 21. de Offic. Ordinat. 593
3 Eccleſia eſt in Epiſcopo, in c. de cetero, n. 13. de Cler. non reſid. 38
1 Eccleſiæ omnes diœceſis in poteſtate Epiſcopi ſunt conſtitutæ, in c. Nullus, n. 6. de elect. 218
3 Eccleſiam ſecularem non poteſt Epiſcopus in Regularem erigere, nec monaſterium de novo conſtruere ſine conſenſu Capituli, in c. Paſtoralis, n. 10. de his, quæ fiunt a Prælat. 213
3 Eccleſia ſecularis ab Epiſcopo erigi poteſt in monaſterium de conſenſu quorum intereſt, & ſine præjudicio Rectoris, in c. Non amplius, n. 68. de Inſtitut. 178
3 Eccleſias & altaria dedicare ſolus Epiſcopus poteſt, non autem Vicarius, ib. n. 78. 179
5 Eccleſia S. Laurentii in Damaſo eſt titulus Cardinalis, & perpetuo aſſignata Vice-Cancellario pro tempore exiſtenti, in c. His quæ n. 30. de major & obed. 629
3 Eccleſias plures obtinens videtur ſpiritualis adulter, in c. Ad hæc, num. 3. de Præb. 85
3 Eccleſias plures habens, alteram eligere, & alteram dimittere compellitur, in c. Referente, n. 1. de Præb. 78
5 Eccleſia quid ſit, in c. Reſponſo, n. 8. de ſent. excomun. 359
5 Eccleſiæ ultroni non ſubduntur, quæ in finibus nudæ colonitatis conſiſtunt, in c. Tuas nos n. 45. de Simon. 69
3 Eccleſia via orat pro occiſo in ebrietate in c. Audivimus, n. 30. de reliq. & vener. Sanctor. 605
1 Eccleſia nunquam humanis legibus conſtringitur, in c. Eccleſia S. Mariæ, n. 16. de Conſtit. 125
1 Eccleſia eſt extra territorium judicis laici, ib. n. 38. 133
1 Eccleſiarum bona nunquam vacant, ſed ſunt de dominio, & patrimonio Chriſti, in c. Dudum, il 2. n. 20. de elect. 269
1 Et dicuntur ab Eccleſia poſſideri, ib. n. 21. 269
1 Res Eccleſiaſticæ dona Dei ſunt, in c. Cum pridem, numer 46 de pact. 650
1 Res Eccleſiaſticæ ſunt Papæ ut principalis diſpenſatoris, non autem ut domini, & poſſeſſoris, ib. n. 85. 654
1 Suſcipientes fructus, & bona Eccleſiarum, non incidunt in excommunicationem, niſi id faciant authoritate uſurpata, & ſubreptione bonorum Eccleſiæ, in c. Nuper, n. 26. de ſent. excomm. 346
3 Eccleſiæ conductitiis Sacerdotibus non committendæ, in c. Ex parte, n. 34. de offic. Vicar. 320
3 Eccleſiæ ſine ſubſtantia rerum deſerviri non poteſt, in c. Quoniam, n. 47. de jurepatr. 513
3 Eccleſiæ etiam per laicos fundatæ cum dotibus ſuis olim ad ordinationem pertinebant Epiſcoporum, ib. n. 5. 588
3 Eccleſia, vel Baſilica appellari non poteſt, niſi in conſtructione ſit eo uſque proceſſum, ut poſſint ibi divina officia celebrari, ib. num. 30. 512
3 Eccleſiæ ſi habent populum, habeat jus funerandi, dummodo cœmeterium fuerit eis ab Epiſcopo deputatum, in c. Fraternitatem, n. 4. & 6. de ſepult. 290
3 Eccleſiæ de jure communi regulariter non habent cœmeterium, ibid. n. 3. 292
5 Eccleſia vacat eo ipſo, quo Papa invitum transfert, nec ad eam datur regreſſus, in c. Quanto, n. 33. de translat. Epiſc. 319
1 Eccleſia ſecunda dicitur viduata per obitum Epiſcopi ad eam translati, ib. num. 113. 324
Vide in ver. *Viduata*.
1 Eccleſia per quorum obitum viduata remaneat, in c. Quia propter, n. 7. & ſeqq. uſque ad n. 36. de elect. 289
3 Eccleſia recipiens rem oblatam cum onere celebrationis Miſſarum facto ipſo naturaliter obligatur ad oneris implementum; in c. Significatum, n. 30. de Præb. 83
1 Eccleſia eſt cultrix juſtitiæ, nec in ſe injuſtum patitur, nec in alium tolletat, in c. Quia in Eccleſiarum, nu. 43. de Conſtitut. 100
3 Eccleſia comparatur pupillo, & jure minoris fungitur, in cap. Novit, n. 25. Ne Sede vacant. 205
3 Et ſine decreto Epiſcopi nil alienare poteſt, ib. n. 26. 205
3 Eccleſia non præſumitur quem privilegiaſſe contra ſe in c. Inter alia, n. 67. de immun. Eccleſ. 641
3 Eccleſia non eſt de territorio Principis ſecularis, ib. n. 97. 644
3 Nec habet territorium, niſi in his, quæ pertinent ad forum Eccleſiaſticum, ib. n. 98. 644
5 Eccleſia non profert ſententiam ſanguinis, in c. Si quis, nu. 1. de homic. 119
5 Eccleſia ad ſui regimen indiget viris literatis, & non porcis, vel aſinis ferratis, in c. ſuper ſpecula, n. 12. de Magiſtr. 86
4 Eccleſia per ſententiam, a qua non fuit appellatum, poteſt ſubjici inferiori Prælato, in cap. Cum inter vos, numer. 2. de ſent. & re judic. 187
4 Eccleſia dicitur pleno jure ſubjecta inferiori, cum Epiſcopus nullum jus Epiſcopale ibi exercet, ſed tota juriſdictio ad inferiorem pertinet, ib. n. 4. 187
5 Eccleſia per captivitatem Prælati non vacat vere, ſed ficte, ſeu interpretative, in c. Per tuas, il primo, n. 14. de Simon. 53
5 Eccleſia utens duplici privilegio, licet ex uno ſuccumbat, ex alio poterit obtinere, in c. Cum olim, il ſecondo, n. 1. de Privileg. 252
3 Eccleſia pleno jure ſubjecta dicitur, in qua quis habet ordinariam, & quaſi Epiſcopalem juriſdictionem, in c. Tuæ, n. 7. de Cler. non reſid. 58
5 Judices ſeculares poſſunt compelli per Eccleſiam ad juſtitiam faciendam, in c. Vergentis, n 6. de Hæret. 95
5 Eccleſia ſecularis poteſt ab Epiſcopo fieri Regularis, ſed non e converſo, niſi deficientibus Regularibus, in c. Relatum, n. 7. Ne Cler. vel Monach. 664
1 Eccleſia de qua incertum eſt, an fuerit conſecrata, iterum conſecrari debet, in c. Ne innitaris, n. 189. de Conſtit. 49
3 Eccleſia quo ſenſu dicatur pollui ab indignis, in c. Veſtra, de cohabit. Cler. & mulier. n. 7. 18
3 Eccleſia non poteſt præcipere, ut officium recitetur, vel Miſſa audiatur cum attentione interna, in c. Dolentes, n. 23. & n. ſeqq. uſque ad num. 33. de celebr. Miſſar. 582
3 Contrarium, num. 58. 585
3 Declaratur, num. 64. 586
3 Eccleſia Baptiſmalis licet non ſit Curata, tamen requirit perſonalem reſidentiam, & eſt incompatibilis cum Canonicatu, vel Parochiali, in cap. Extirpandæ, §. Qui vero, num. 51 de Præben. 128

3 Con-

3 Cancellaria inter ſigna Eccleſiæ Curatæ præcipue attendit, an in ea ſit ſons Baptiſmalis, ib. n. 21. 128
1 Eccleſiarum civitatis appellatione in literis Beneficialibus non includitur Cathedralis, in c. Ad audientiam, el 2 n. 48 de Reſcript. 181
1 Eccleſia poteſt declarare Clericorum exemptionem a ſeculari poteſtate, licet de jure Divino in aliquibus caſibus non ſuffragari, in c. Magnus, n. 88. de obligat. ad ratioc. 495
5 Eccleſiæ, & Monaſteria in patria reducta quæ dicantur, in cap. Præterea, n. 74 de Prælat. vices ſuas. 74
5 In Eccleſia Collegiata ſi omnes de Collegio ſint mortui, eliget Epiſcopus non nomine ſuo, ſed nomine Eccleſiæ, ib. n. 8. 69
5 Electio, & collatio Præbendarum in Collegiata Eccleſiæ ex fundatione, privilegio, vel conſuetudine poteſt pertinere ad Epiſcopum, vel alios Clericos, ib. n. 9 69
5 Eccleſia de Saponaria Marticen. diœceſis an ſit Collegiata, ib. n. 10. & n. 13. uſque ad n. 18. 69
5 Et an electio Archipresbyteri in dicta Eccleſia pertineat ad Collegium, ib. n. 11. & n. 18. 69
5 An vel juriſdictio civilis, criminalis, & mixta in Clericos ejuſdem Eccleſiæ ſpectet ad Archipresbyterum, & qualiter, ib. n. 12. & 20. 69
5 Eccleſia ex enunciativis inſtrumentorum in antiquis probatur eſſe Collegiata ſaltem præſumptive, quoadiu non probatur oppoſitum, ib. n. 14. 69
5 Eccleſia probatur eſſe Collegiata ex fama, & communi reputatione in antiquis, ib. num. 17. 70
5 In Eccleſia Collegiata electio de jure communi pertinet ad Collegium, ib. n. 18. 70
3 Eccleſiæ Conventualis appellatione comprehenditur omnis Collegiata, in c. Nobis, n. 15. de Jurepatr. 517
1 Eccleſiarum Curatarum appellatione ex ſtylo Concilii Tridentini non veniunt Eccleſiæ Regulares commendatæ, in c. Cum ad noſtram, n. 27. de elect. 185
3 Cancellaria inter ſigna Eccleſiæ Curatæ præcipue attendit, an in ea ſit ſons Baptiſmalis, in c. Extirpandæ, §. Qui vero, n. 22. de Præbend. 128
Vide in ver. *Parochialis*, *Concurſus*.
1 Eccleſiæ Collegiatæ non debet provideri de Prælato per collationem, ſeu proviſionem, ſed per electionem Collegii, in c. Nullus, n. 5. de elect. 217
1 Collegiatæ nemo inferior a Papa poteſt Prælatum præficere, ſed fieri debet electio per illos de Collegio, ib. n. 14. 218
3 Eccleſia Collegiata quæ dicatur, remiſſive, in c. Nobis, n. 16. de Jurepatr. 527
3 Eccleſia ex quibus probetur Collegiata, in c. Poſtulaſti, n. 2. & n. 13. uſque ad n. 18. de Jurepatr. 536
3 Eccleſia non poteſt fieri Collegiata ſine conſenſu Patroni, & aliorum, qui ea mutatione ſtatus læderentur, ib. n. 3. 536
3 Eccleſiæ cum dubitatur, an ſit Collegiata, Clerici vel Patronus manutenentur in ea poſſeſſione, in qua reperiuntur, ib. numer. 4. 536
Vide in ver. *Collegiata*.

Eccleſia quoad ædificationem, & deſtructionem.

5 Eccleſia ædificata poſt nunciationem novi operis, deſtruenda eſt expenſis conſtruentis, in c. Cum ex injuncto, n. 1. de Novi oper. nunciat. 229
5 Deſtructa Eccleſia, vel loco propter aliquorum delicta, nullus debet vocari Clericus illius Eccleſiæ, vel municeps illius loci, ib. num. 10. 229
5 Secus ſi deſtruatur ab hoſtibus, quia omnia privilegia retinet, ib. num. 11. 229
5 Idem ſi deſtruatur terræmotu, ib. n. 13. 229
5 Et idem ſi in alium locum transferatur, vel uniatur, ib. n. 14. 229
5 Quod locum habet etiam in civitatibus, & aliis locis profanis, ib. num. 17. 230
5 Reædificatum auctoritate Superioris recuperat omnia privilegia, ib. num. 11. 229
3 Eccleſia ædificari non debet, niſi prius aſſignantur, quæ neceſſaria ſunt pro luminibus, pro cuſtodia, & pro ſtipendiis miniſtrorum, in c. Quoniam, n. 34. de Jurepatr. 513
3 Eccleſia de facto conſtructa ſine dotis aſſignatione conſecrari non debet, niſi prius fundator illam dotet, ib. n. 35. 513
3 Eccleſiam reædificans funditus dirutam ſine Diœceſani conſenſu, non efficitur patronus, ib. n. 53. 514
5 Eccleſiam conſtructam reædificare favorabilius eſt, quam de novo conſtruere, ib. n. 54. 514
3 Eccleſiam per totalem deſtructionem remanet execrata, ib. numer. 55. 514

Eccleſia quoad immunitatem, & libertatem.

1 Eccleſia eſt immunis tam quoad perſonas, quam quoad bona, in c. Eccleſia S. Mariæ, n. 40. de conſtit. 123
1 Eccleſia non poteſt ſe ſubmittere ſuperioritati, ac legibus Imperatoris, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 28. de conſtit. 99
3 Eccleſia non conſecrata, in qua divina celebrantur, gaudet immunitate, in c. Eccleſiæ, n. 1. de Immunit. Eccleſ. 646
3 Eccleſiæ appellatione venit etiam non conſecrata, ib. n. 2. 646
3 Eccleſia non conſecrata gaudet immunitate, etiamſi divina officia ibi nondum fuerint celebrata, ib. n. 5. 8. & 10. 646
3 Eccleſia non conſecrata eodem privilegio gaudet, quo conſecrata, ib. num. 6. 646
3 Et cum fundata eſt, ſpectat ad ordinationem Epiſcopi, & eſt locus devotus, & religioſus, ib. n. 7. 646
3 Statuta Præfecti Urbis ſalvant confugientes ad ipſam, ib. numer. 9. 646
3 Eccleſia interdicta gaudet privilegio immunitatis, ib. n. 11. 647
3 Idem in Eccleſia polluta, ib. 647
3 Eccleſia deſtructa gaudet immunitate, dummodo ſubſit ſpes reædificationis, & auctoritate Epiſcopi deſtructa non fuerit, ib. num. 14. 647
3 Eccleſia gaudet immunitate per circuitum quadraginta, vel triginta paſſuum, etiamſi cœmeterium minori ſpatio perſtringatur, ib. n. 18. 647
3 Niſi infra dictos paſſus alia domus laicorum interponatur, ib. num. 19. & num. 30 647
3 Quid ſervetur de conſuetudine, ib. n. 19. 647
Vide in ver. *Immunitas*, *Libertas*, *Conſuetudo*, *Statutum*, *Laicorum*, *&c. Lex civilis*, *Lex ſecularis*.
3 Eccleſia Mater, ex cujus obventionibus erigitur nova Parochia, efficitur patrona ſimul cum alio dotante, in c. Ad audientiam, il primo, n. 38 de Eccleſ. ædific. 626
3 Non acquirit juſpatronatus in Eccleſia fundata intra ſuos limites, niſi de ſuo aliquid contulerit, quamvis obligationes futuræ dicantur eſſe loco dotis, ib. n. 39. 626
3 Eccleſia nova poteſt in Parochia ædificari propter nimiam diſtantiam Parochialis, eique certa portio aſſignari ex redditibus Eccleſiæ antiquæ, in cap. Ad audientiam, il 2. n. 1. de Eccleſ. ædiſ. 622
Vide in verb. *Parochialis*.
3 Eccleſia Parochialis quandoque erigi poteſt ſine dote, in c. Ad audientiam, il primo, n. 7 de Eccleſ. ædif. 623
3 Eccleſia eo ipſo quod habet limitatam Parochiam, de jure communi debentur illi redditus ſpirituales provenientes ex prædiis intra Parochiam incluſis, in c. Cum contingat, n. 40. de decim. 319
Vide in verb. *Parochialis quoad erectionem*.
Et in verb. *Parochialis quoad decimas*.
3 In Eccleſiæ Regulari an Clerici ſeculares habere poſſint Præbendas, & beneficia, aut ſtipendia, in cap. Ad audientiam, n. 17. de Cler. non reſid. 61
3 Eccleſiæ Regulares an comprehendantur in c. Unic. de Cler. non reſid. lib. 6. & in cap. 12. §. Diſtributiones, ſeſſ. 22. Concilii Tridentini, ib. n. 19. 61
3 Veniunt appellatione Eccleſiarum, ib. n. 20. 61

Eccleſia quoad conſecrationem, & reconciliationem.

3 Eccleſia polluta, per Sacerdotem ſimplicem reconciliari non poteſt, etiamſi aqua fuerit per Epiſcopum benedicta, in c. Aqua, num. 1. de conſecr. Eccleſ. vel Altar. 568
1 Eccleſia per ſimplicem Sacerdotem non poteſt reconciliari, & contraria conſuetudo eſt corruptela, in c. Quanto, n. 35. de conſuetud. 200
3 Conſecrans Eccleſiam indotatam tenetur eam competenter dotare, in c. Quoniam, 36. de Jurepatr. 513
3 Et in defectum Epiſcopi conſecrantis tenetur fundator, ib. numer. 37. 513
3 Eccleſia per totalem deſtructionem remanet execrata, ib. n. 55. 514
5 Celebrans in Eccleſia polluta non eſt ipſo jure ſuſpenſus, ſed ſuſpendendus; ſecus in Eccleſia interdicta, in c. Tuarum, num 4. de privileg. 245

Eccleſia Romana, & univerſalis.

5 Eccleſiæ Romanæ obſervantia prævalet auctoritati cujuſcunque Doctoris, in c. Henricus, n. 39. de Cler. pugn. in duell. 146
1 Ejus doctrina eſt regula fidei, in c. Ne innitaris, n. 7. de conſtitut. 35
1 Eccleſia Militans exemplata, ac diviſa a Triumphante, in c. Significaſti, n. 38. de elect. 226
1 Eccleſiæ Catholica non ab Apoſtolis, ſed a Chriſto primatum obtinuit, ib. n. 41 & ſeqq. 226
5 Eccleſia aſſimilatur Congregationi Politicæ, Conventus vel Parochiæ Congregationi œconomicæ, in c. Accedentibus, n. 14. de exceſſ. Prælat. 215
5 Eccleſia eſt unum corpus myſticum in multa membra diffuſum inſtar corporis humani, in cap. Præterea, n. 26. Ne Prælat. vices ſuas. 70
5 Eccleſiæ omnes prodierunt ex utero Eccleſiæ Romanæ, ib. numer. 28. 71
5 Et Romanæ ſubſunt Eccleſiæ, ib. n. 33. 71
4 Et quidquid habent in peculio, habent ſeparatum quodammodo a rationibus Dominicis Domini permiſſu, ib. n. 34. 71
5 Eccleſia Romana cum aliquid percipit ab Eccleſiis inferioribus, nil novi acquirit, ſed retinet quod ſuum eſt, ib. n. 35. 71
1 Eccleſiæ omnes reguntur per authoritatem Eccleſiæ Romanæ, in c. Pernicioſam, n. 36. de offic. Ordinar. 552
1 Eccleſiæ particulares ad Eccleſiam Romanam comparantur, ſicut radii ad Solem, rivuli ad fontem, & rami ad radicem, ib. num. 40. 552
1 Eccleſiæ Romanæ auctoritas in exponendis ſacris Scripturis, in c. Cum pridem, n. 45. de pactis. 650
1 Eccleſia Romana uſque ad Urbanum I. dicitur abſque redditibus vixiſſe, ib. num. 70. 653
1 Eccleſia Græca in ordinationibus, & confirmationibus ſervare debet unctiones, quas ſervat Eccleſia Romana, in cap. Cum veniſſet, n. 1. de ſacr. Unct. 443
1 Eccleſia Græca ab Eccleſia Latina diſcrepare non poteſt in eſſentialibus Sacramentorum, ib. n. 25. 446
1 Eccleſia univerſalis eſt unum corpus myſticum multorum Epiſcoporum concordi numeroſitate diffuſum, cujus caput eſt Papa, in c. Quanto, n. 60. de translat. Epiſc. 321
5 Eccleſia Romana in præjudicium ſuum non præſumitur voluiſſe quenquam privilegiare, in c. Olim, n. 17. de verb. ſignif. 381
3 Eſt caput Univerſalis Eccleſiæ, & ideo ejus eſt ad ſingula membra alimenta transfundere, in c. Significatum, num. 24. de Præbend. 82
3 Eccleſia eſt fideliſſima interpres inſtitutionis Chriſti, in c. Frater-

ternitatem, num. 54. de ſepultur. 296
5 Eccleſia authoritatem Dei habet ſuper regna, in c. Canonum ſtatuta, n. 76. de conſtitut. 20
1 Eccleſia Romana authoritatem Canonibus impertitur, ſed non eis alligatur, ib. num. 102. 22
3 Eccleſiæ intereſt habere plures Conſiliarios, & miniſtros, in c. Dilectus, n. 24. de Præb. 113
5 Eccleſia tenetur tolerare incommoda non multum lædentia propter conſuetudinis authoritatem, in c. Conſuetudines, n. 13 de conſuet. 193
3 Eccleſia vix orat pro occiſis in ebrietate, in c. Audivimus, n. 30 de Reliq. & venerat. Sanct. 605
2 Eccleſia in Canonizatione Sanctorum an poſſit errare, in c. Venerabili, n. 10. & ſeqq. uſque in fin. de teſtib. 155
2 Eccleſia quatenus poteſt debet ſe conformare judicio Dei, ib. num. 16. 156
4 Non judicat de occultis, ſed ſequitur ea, quæ apparent, licet non ſint, in c. Tuæ fraternitati, n. 24. de ſponſ. & matrim. 17
3 Ejus judicium in quæſtionibus fieri eſt infallibile, ſi Eccleſia conſideretur prout eſt unum corpus, cujus caput eſt Papa, in c. Majores, n. 17. & 21. de Baptiſm. 596
3 Secus ſi conſideretur ſeorſim a capite, ib. n. 18. & ſeqq. 596
3 Eccleſiæ corpus non eſt ſine capite, & omnis a capite defluit in membra poteſtas, ib. num. 19. 596
3 Eccleſiæ unum caput eſſe exiſtimantur Chriſtus, & Papa, ib. num. 20. 596
3 Eccleſia prout eſt collectio omnium fidelium, non eſt poſſibile, ut in unum conveniat ad determinandum quæſtiones fidei, ib. n. 22. & ſeqq. 596
5 Romanæ Eccleſiæ poteſtas dicitur nervoſa, quia non frangitur, licet in cortice vulneretur, in c. Cum venerabilis, num. 5. de conſuetud. 202
5 Eccleſia an errare poſſit ligando non ligandum vel abſolvendo non abſolvendum, in c. A nobis, il ſecondo, n. 28. de ſent. excomm. 342
5 Eccleſia poteſt mitigare duritiem legis civilis, in c. Pervenit, n. 5. de adulter. 148
5 Habet carcerem, & infligit pœnam relegationis, ib. n. 19. 150
5 Non poteſt quenquam invitum obligare ad votum continentiæ, in c. Tuæ literæ, n. 51. de Cler. per ſalt. promot. 203
5 Nunquam diſpenſat ſuper homicidio voluntario etiam ex conſuetudine, in c. Henricus, n. 28. & 33. de Cler. pugn. in duell. 146
5 Contrarium, ib. num. 34. 146
4 Eccleſia effectum ſacramenti impedire non poteſt, quando concurrunt ea, quæ ſunt de neceſſitate Sacramenti, in c. Quanto, 16 de conſuetud. 199
3 Poteſt conſtituere, ut matrimonium ratum diſſolvatur, ſi alter conjugum labatur in hæreſim, in c. Ex parte, il ſecondo, n. 5. de convers. conjugator. 434
3 Secus ſi matrimonium ſit conſummatum, ib. n. 9. 435
4 Non diſpenſat in ſubſtantialibus Sacramentorum, in c. De illis, il ſecondo, n. 28. de ſponſ. impub. 29
Vide in verb. *Diſpenſatio, Papa quoad poteſtatem, Papa quoad diſpenſationem.*
4 Eccleſia tripliciter ſe habet in his, quæ ad matrimonium pertinent, in c. Literæ quas, n. 6. de matrim. contract. contra interd. Eccleſ. 76
5 Habet juriſdictionem etiam in laicos, ut pax ſervetur, in c. Antigonus, n. 10. de pact. 640
5 Idem ubi agitur de materia peccati, ib. n. 11. 640
5 Eccleſia an potuerit ſimoniam inducere in his quæ ex ſui natura non ſunt ſimoniaca, in c. Cum pridem, n. 11. de pactis. 647
5 An re ipſa ſtatuerit, ut ſimoniacum eſſet quod prius non erat, ib. num. 15. & ſeqq. uſque ad num. 30. 648
5 Eccleſia habet fiſcum, non tamen ad explendam Epiſcoporum avaritiam, in c. Presbyteri, n. 27. de pœnis. 283
5 Ubi vertitur ſalutis periculum, multoties generaliter ſtatuit, aut prohibet ad cautelam eorum, quæ poſſunt contingere, in c. Officii, n. 34. de pœnit. & remiſſ. 305
5 In neminem judicium exercet, qui non prius in ipſam per Baptiſmi januam fuerit ingreſſus, in c. Omnis, n. 3. de Pœnit. & remiſſ. 309
3 Non poteſt quenquam invitum Religioni alligare, in c. Si quis, num. 31. & 72. de Regular. 335
3 Declaratur, ib. num. 73. 335
4 Eccleſia ſicut non poteſt nova Sacramenta inſtituere, ita nec materiam, nec formam Sacramentorum immutare, in cap. Cum veniſſet, n. 20. de ſacr. Unct. 446
4 Ordinem Sacerdotalem non tradit diverſo modo ab inſtitutione Chriſti, ib. num. 87. 451
5 Eccleſia non judicat de occultis, in c. Tua nos n. 41. de ſim. 59
4 In traditione poteſtatis apponere poteſt legem, quam vult, in c. Statuimus, n. 25. de ſupplen. neglig. Prælat. 352
5 Declaratur, ib num. 40. 44 & 46. 353
1 Poteſt agere contra Epiſcopum tranſlatum, ut redeat, in cap. Quanto, n. 35. de tranſlat. Epiſcopi. 319
3 Non poteſt juſte obligare quenquam invitum ad Religionem in genere, in c. Conſulti, n. 30. de Regul. 400
3 Exercet juriſdictionem etiam in laicos, ubi agitur, de violentia, & peccato, in c. Licet, n. 7. 13 & 14. de cenſibus. 539
4 Poteſt quoſdam inhabilitare ad matrimonium contrahendum, in c. Quod nobis, n. 25. de Clandeſt. deſponſat. 33
5 Eccleſiæ ultioni non ſubduntur, quæ in finibus nudæ voluntatis conſiſtunt, in c. Tua nos, n. 45. de Simon. 60
3 Eccleſia poteſt ſub mortali obligare ad aliquid vitandum, vel faciendum etiam cum periculo mortis, in c. Sacris, n. 48. de his quæ vi met. cauſ. 685
4 Eccleſia non judicat de occultis, ſed ſequitur ea, quæ apparent, licet non ſint, in c. Tuæ fraternitati, numer. 24 de ſponſ. & matrim. 17
1 Eccleſia non poteſt ſe ſubmittere ſuperioritati, ac legibus Imperatoris, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 28 de conſt. 99
5 Eccleſia quandoque errat ligando non ligandum, vel abſolvendo non abſolvendum, in c. A nobis, il ſecondo, n. 8 de ſent. excomm. 341
Et quid in Eccleſia univerſali, ib. n. 9. 341
Vide in verb. *Eccleſia Romana, &c.*
2 Eccleſiæ poteſtas non extenditur ad peccatum, in c. Licet univerſis, n. 10. de Teſtibus. 151
3 Eccleſia cum diſpenſat in voto, non diſpenſat in præcepto juris naturalis; ſed determinat id, quod cadebat ſub obligatione deliberationis humanæ, in c. Cum ad Monaſterium, n. 74. de ſtat. Monachor. 480
3 Eccleſia damnat in genere, & verbalem pœnam infligit pro crimine occulto; ſed occultum peccatorem manifeſte, & ſpecifice non punit, in c. Veſtra, num. 47. de cohabit. Cleric. & mulier. 13
3 Eccleſia in quibus caſibus habeat juriſdictionem in laicos, in c. Cum dilectus, n. 7. de ſucceſſ. ab inteſtat. 288
3 Eccleſiaſtica poteſtas non ſolet ſe immiſcere in juriſdictione aliena, ib num. 6. 288
1 Eccleſiaſtica poteſtas lege Evangelica a Chriſto ſupernaturaliter conſtituta eſt, in c. Eccleſia S. Mariæ, n. 13. de Conſtit. 120
Vide in ver. *Eccleſia Romana.*
1 EDICTA contra non revelantes concubinarios, & uſurarios publicari poſſunt ab Epiſcopo etiam non adhibitis duobus de Capitulo, in c. Pernicioſam, n. 9. de off. Ordinar. 550
5 Edictum an Epiſcopus poſſit facere, ut quilibet Clericus oſtendat titulum ſui beneficii ſub pœna privationis, in c. Licet Heli, n. 17 & n. ſeqq. de Simon 49
3 EDUCARI non debet apud ſubſtitutum ex fideicomiſſo is, cui per obitum ſuccedendum eſt, in c. Accepimus, num 4. de Pactis. 661

Electio, communia.

3 Electio in dubio eſt debitoria, in c. Quidam, n. 29. de celebr. Miſſar. 579
1 Electio ſecunda eſt attentata, ſi lite pendente inter duos electos, alter moriatur, in c. Ex parte n. 9. de Arbitr. 707
2 Etiamſi ſuperſtes nullum jus habeat, ib. n. 10. 707
1 Electiones duæ de eodem ad eandem non valent, ib. n. 12. 707
2 Electio, poſtulatio, & nominatio in quibus conveniant, in c. Bonæ memoriæ, n. 39. & ſeqq. uſque ad n. 57. de poſtul Prælat. 213
1 Et in quibus differant, ib n. 57. & ſeqq. uſque in finem. 214
5 Electio, poſtulatio, & nominatio fieri debent collegialiter, alias per ſubſequentem conſenſum ſingulorum non convaleſcunt, ib. num. 46. 213
1 Electio quid ſit, ib n. 58. 214
5 Electiones, & poſtulationes in Cathedralibus, & Monaſteriis quatenus ſublatæ fuerint in Gallia ex concordatis, in c. Nullus, n. 12 de elect. 218
2 Electio licet ſemper facta fuerit ex gremio unius Eccleſiæ, non tamen per hoc cenſetur præſcriptum, quominus fieri poſſit ex gremio alterius, in c. Treugas. n 64 de Treuga, & Pace. 636
5 Electores dici poſſunt actu electionis inchoato, licet non conſummato, in c. Publicato, n. 2 de elect. 308
1 Electi in ſchiſmate dicuntur hæreſiarchæ, & eorum geſta ex communi errore non ſuſtinentur, in c. Niſi cum pridem, n. 34. de renunciat. 339
3 Opponenti plura contra electum ſufficit alterum probare, quod ad caſſationem ſufficit, in c. Cum jamdudum, n. 1. de Præbend. 96
1 Conſuetudine induci poteſt, ut una Eccleſia de Collegio alterius teneatur ſibi Prælatum eligere, in c. Cum dilectus, n. 5. & 26. de conſuetud. 204
1 Conſuetudo eligendi Prælatum ex certo genere perſonarum valet, ib. num. 26. 204
1 Conſuetudo in electionibus, & beneficiorum collationibus ſpectanda eſt, in c. Cum Eccleſia Vulterana, numer. 25. de election. 282
1 Sive collationem det ſoli Prælato, ſive ſoli Capitulo, ſive alteri eorum de conſenſu, vel conſilio alterius, ib. n. 26. 282
1 Dummodo tamen ſit legitime præſcripta, ib. n. 27. 282
5 ELECTO ſufficit probare eligentem tempore electionis poſſediſſe, in c. Querelam, n. 1. de elect. 272
2 ELIGENDI jus quod habent Capitula Eccleſiarum, non eſt de jure Divino, ut male affirmat Ferrettus, in c. Nullus, num. 13. de elect. 218
3 Eligendi poteſtas ad Superiorem non devolvitur, licet quæſtio ſuper jure eligendi infra tempus ad eligendum præfixum non fuerit diffinita, in c. Quoniam, n. 21. de Jurepatr. 518
5 Ad electionis Canonicæ probationem de jure ſufficit ſolum decretum, in c. Nihil, n. 32. de elect. 300
5 Per electionem ſpirituale matrimonium non initiatur, & acquiritur electo jus adminiſtrandi in habitu, ib. n. 33. 300
3 Electio magis idonei, & collatio ſunt diverſa, & ex una ad aliam non infertur, in c. Illa, n. 32. Ne ſede vacante. 209
5 Eligendi jus ſpirituale eſt, & non cadit in laicum, in c. Cum terra, n. 9. & de elect. 266
5 Eligere eſt unum ex pluribus capere, ib. n. 13. 266
1 Electionem habens ex diſpoſitione teſtatoris, eligendo indignum privatur ipſo facto poteſtate eligendi, in c. Cum vos, n. 41. de off. Ordin. 562
1 Idem ſi habeat electionem ex gratia, vel ex privilegio, ib. n. 42. 562
1 Declaratur, ib. n. 54. 563

1 Electio dat jus in re, præſentatio vero jus ad rem, ib.n.52. 5d2
1 Electio paſſiva majorem libertatem requirit, quam activa, in c. Cum dilectus, n.23. de conſuet. 204
2 Per reſervationem Dignitatum fuit ademptum electoribus jus eligendi, in c. Nihil, n.18. de elect. 299
2 Quod tamen fuit præſervatum in concordatis Germaniæ, quibus non obſunt reſervationes non clauſæ in corpore juris, ibid. num.19. 299
1 Electio eſt favorabilis, collatio & inſtitutio odioſa, in cap. Præterea, n 8. de ætat.& qualit. 410

Electio a quo.

3 Electio facta a non exiſtente in quaſi poſſeſſione juris eligendi quamvis ſit nulla, tamen conſtituit eum in quaſi poſſeſſione, in c. Vidua, n 23. de Regular. 344
4 Electio non adſcribitur eligenti, ſed potius tribuenti facultatem eligendi, in c. Quod nobis, n.42. de clandeſt. deſponſat. 35
1 Electio Prælati in Cathedrali, Collegiata, vel Conventuali Eccleſia, de jure communi pertinet ad Capitulum, Collegium, vel Conventum, in c. Cum Eccleſia Vulter. n.39. de elect. 282
1 Confirmatio ad proximum Superiorem, ib.n 40 282
1 Electio Prælati in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis tributa fuit Capitulis ex conceſſione Apoſtolicæ ſedis, in c. Nulla, n.4. & 13. de elect. 218
1 Electio Prælati fit per Collegium utriuſque Eccleſiæ æque principaliter unitæ, in c. Cum cetrum, n.34. de major. & obedient. dro
8 Electio Prælati pertinet ad Canonicos, non autem ad inferiores Beneficiatos, in c. Bonæ memoriæ, n.3. de poſtul. Prælat 212
1 Electio Canonicorum de conſuetudine poteſt ad ſolum Capitulum pertinere, in c. Cum Eccleſia Vulterana, n.1. de elect. 279
1 Electio Prælati non competit Beneficiatis Eccleſiæ Collegiatæ, niſi ſint ibi ut Collegium, in c. Nullus, n.31. de elect. 219
1 Electores non poſſunt ſuffragium ferre per procuratorem, niſi ſint canonice impediti, in c. Quia propter, §. Illud autem, n.1. de elect. 292
Vide in ver. *Electionis forma.*

Electio ubi celebranda.

5 Electio quamvis fieri debeat in Eccleſia, tamen ſi fiat alibi, non propter hoc eſt nulla, nec annullanda, in c. Cum ex injuncto, n.19. & ſeqq. de novi oper. nunciat. 230
5 Locus non eſt de ſubſtantia electionis, ib.n.20. 230
Vide in ver. *Electionis forma.*

Electionis forma.

1 In electionibus forma cur introducta, in c. Publicato, n.26. de elect. 310
1 Electio non ſervata forma hujus cap. non valet, & eligentes privandi ſunt pro illa vice poteſtate eligendi, in cap. Quia propter, n.8. de elect. 287
1 Formæ electionis ſunt ſcrutinii, compromiſſi, & quaſi inſpirationis, ib.n.2. 287
1 A Concilio Trid. non ſunt ſublatæ, ib.n 20. 288
1 Electio ad Dignitates, Perſonatus, & Canonicatus in Cathedralibus Eccleſiis neceſſario fieri non debet juxta d c. Quia propter, ib.n.34. 289
1 Niſi aliud habeat conſuetudo Eccleſiæ, ib. n.35. 289
1 Electionis actus non debet eſſe ſingularis, ſed Collegialis, ib. num 37. 289
1 Electio clandeſtina quæ dicatur, ib.n.65. 291
4 Electio non valet, ſi ſit clandeſtina, in c.Si quis, n 4.de clandeſt. deſponſ. 131
4 Electio tenet, licet electi, & eligentium conſenſus eodem tempore non concurrant, in c. Licet, n.4. de deſponſ. duor. 39
1 Electio caſſari non debet niſi ad petitionem contempti, nec per alium, quam per Superiorem, & interim variare non licet, in c. Publicato, n.18. de elect. 309
1 Non vitiatur ex contemptu aliquorum, ſed caſſari debet ipſis proſequentibus contemptum, in c. Quia propter, n.39. de elect. 289
2 Electio Epiſcopi fieri debet ſecundum formam hujus capitul. ib. num.8. 287
2 Electio Prælatorum principalium Eccleſiarum Collegiatarum, qui generalem habent juriſdictionem, fieri debet ſecundum hujus c. formam, ib.n.32. 289
2 Electio debet eſſe Canonica, in cap. Bonæ memoriæ, n.75. de poſtul. Prælat. 214

Electio per inſpirationem, vel quaſi.

Electio quaſi per inſpirationem quando fieri dicatur, in c.Licet de vitanda, n 47. de elect. 235
1 Electio quaſi inſpirata non dicitur, ſi vel unus contradicat, ib. num 48. 235
1 Prævio tractato celebrata potius dicitur per inſtigationem, quam per inſpirationem, ib. n.50. 235
1 Electio Superiorum Regularum per viam compromiſſi, vel quaſi inſpirationis, eſt ſublata a Concilio Tridentino, in c. Quia propter, n.25 & ſeqq. & n 30. de elect. 288
8 Electio per veram inſpirationem eſt immediate a Deo, nec redigitur ad aliquam formam juris poſitivi, ib.n 3. 287
1 Electio quaſi inſpirata quæ dicatur, ib n.27. 288
1 Non eſt abſolute a Deo, ſed quaſi a Deo, ib.n.28. 288
8 Subjacet legi poſitivæ, & indiget canonica approbatione, ib. num.28. 288

Electio per ſcrutinium.

1 Electionis per viam ſcrutinii primum ſubſtantiale eſt, ut fiat per congregatos in unum, in c.Quia propter, n.3d. & ſeqq. de elect. 289
1 Secundum, ut ſcrutatores aſſumantur a Collegio, ib.n.42. 289
e Tertium, ut ſcrutatores ſint tres, ib. n.43. 289
1 Quartum, ut ſcrutatores ſint de Collegio, ib. n.45. 289
1 Quintum, ut vota ſingulorum exquirantur ſecrete, ib.n.47. 290
2 Sextum, ut vota exquirantur ſigillatim, ib n.48 290
1 Septimum, ut exquirantur vota cunctorum, ib. n.49. 290
1 Octavum, ut vota in ſcriptis redigantur, ib.n.53. 290
1 Nonum, ut vota in communi publicentur, ib.n.55. 290
1 Decimum, ut publicentur mox, ib n.56. 290
8 Undecimum, ut fiat collatio numeri ad numerum, meriti ad meritum, & zeli ad zelum, ib n 57 290
1 Duodecimum, ut collatio fiat incontinenti poſt publicationem, ib.n.58. 290
1 Decimumtertium, ut fiat communis electio, n. 59. 290
1 Decimumquartum, ut eadem electio fiat ſtatim poſt collationem, ib. n.60. 290
8 Decimumquintum, ut electio fiat de illo, in quo major, & ſanior pars Capituli conſenſit, ib.n 61. 291
8 Decimumſextum, ut electio ſit verbalis, ib n 63. 291
1 Decimumſeptimum, ut electio non ſit clandeſtina, ibidem numer. 64. 291
1 Decimumoctavum, ut prædictorum omnium ordo ſervetur, ib. num.66. 291
1 Electio facta a minori parte de conſenſu totius Capituli an valeat, in c. Licet, de vitanda, n 40 de elect. 234
1 Electio ex votis ſingulorum publicatis, & invicem collatis immediate producitur, in c. Cum pridem, n.88 de pactis. 455
2 Electio fieri debet a majori parte Collegii, in cap. Bonæ memoriæ, n 40. de poſtul. Prælat. 213
1 Fallit in electione Papæ, in qua duæ partes requiruntur, ibid. num 41. 213
8 Electio an ſit differenda, ſi aliquis publicato ſcrutinio probare velit nominatum eſſe ineligibilem, in cap. Publicato, n.44. de elect. 311
8 Electio non valet, ſi poſt collationem protrahatur per ſimplicitatem, vel negligentiam electorum; ſecus ſi mala fide, ib. num.61. 313
1 Electio, in qua ultra ſolitos ſcrutatores electi fuerunt alii tres laici, non valet, in c. Quiſquis, n.38. de elect. 297
2 Electio fieri non poteſt, niſi ſint præſentes duæ partes vocandorum, in c. Quia propter, n. 40. de elect. 289
2 Et in numero duarum partium qui debeant computari, ibidem num.41. 289
2 Electio communis poſt collationem votorum qua forma fieri debeat, ib.n.59. 291
8 Electio ut ſit valida, non ſufficit, ut quis habueit majorem ſuffragiorum partem, niſi etiam illa ſit ſanior, & idem in caſu converſo, ib.n.61. 291
8 Electio publicari debet in Capitulo, & totum eſt, ut & populo publicetur, ib. n.64. 291
1 Electio honeſtum eſt ut fiat in Eccleſia vacante, ſed hoc non eſt de ſubſtantia, niſi aliud habeat conſuetudo, ib.n.69. 291
1 Electio ut celebretur antequam cadaver Prælati ſit traditum ſepulturæ, non eſt de ſubſtantia, ib.n.71. 291
Vide in ver. *Scrutinium, Scrutatores.*
1 ELECTORIS cujuslibet intereſt conſenſum ſuum explicare per ſecretum ſuffragium, in c.Licet de vitanda, n 84 de elect 239
1 Scrutinio publicato electoribus variare non licet, in cap. Bonæ memoriæ, n.48 de poſtul. Prælator. 215
1 Electores ſcrutinio publicato non poſſunt variare, ſed cogi debent ad collationem, & electionem, in c. Publicato, n.1. de elect. 308
2 Ampliatur ſex modis, ib.n.21.uſque ad n.23. 309
1 Et fallit in novem, ib. n n 45. uſque ad n 52. 312
1 Electores publicato ſcrutinio ſunt compellendi ad collationem, & electionem a Superiore, ad quem ſpectat confirmatio, ib. num.3. 308
1 Electoribus cur non liceat variare ſcrutinio publicato, ibid n.5. & ſeqq. 308
1 Electores nec ſingulariter, nec in communi variare poſſunt, ſcrutinio publicato, ib.n 11. 309
1 Electoribus ſicut poſt publicationem ſcrutinii non permittitur variatio, ita nec ſubſtitutis in eorum locum, ib. n.12. 309
1 Idem in Metropolitano, ad quem jus eligendi ſit devolutum, ib.n.13. 309
8 Electores poſt ſcrutinii publicationem excommunicati, ac deinde abſoluti, variare non poſſunt, ib n.14. 309
1 Et an poſſint facere electionem ante abſolutionem, ibid. n.15. remiſſive. 309
8 Electoribus aſſerentibus ſe non conſenſiſſe in eum, qui in ſcrutinio repertus nominatus, non creditur, ib n.16. 309
1 Scrutinio publicato ſi ſuperveniat defectus in forma, an electores ad novum ſcrutinium procedentes teneantur eligere jam nominatum, ib.n.19. & ſeqq.& n.28 & ſeqq. 309
1 Electores in forma peccantes privati ſunt ea vice poteſtate eligendi, ib.n.22. 309
8 Scrutinii publicatione inchoata, ſed non conſummata, an liceret electoribus variare, ib. n.35. 312
1 Et quid, ſi publicato ſcrutinio vota appareant æqualia, ibidem num 36. 311
1 Et an pars minor variare poſſit accedente majori, ib.n.37. 311
8 Et quid, ſi nominatus in ſcrutinio juri ſuo renunciaverit, ib. num 39. 311
8 Et quid, ſi notorium ſit, nominatum eſſe ineligibilem, ibid. num.40. 318
1 Et quid, ſi dubitetur, an ſit poſtulandus, vel eligendus, ibid. num 43. 312
1 Et quid in Compromiſſariis eligentibus per viam ſcrutinii, ib. num.45. 312

1 Et quid in Patronis Eccleſiarum, ib. n. 46. 312
2 Electoribus variatio non eſt prohibita, niſi in præjudicium nominati, ib. n. 3d. & ſeqq. 311
1 Variare poſſunt electores ante publicationem ſcrutinii, ibidem num. 53. 312
1 Idem in Superiore, ad quem jus eligendi ſit devolutum, ibid. num. 53. 312
1 Et quid ſi ſcrutatores receſſerint a loco ſcrutinii, ib. n. 54. 312
1 Eligentium vota debent in ſcriptis redigi vel per ſcrutatores, vel per tabellionem extraneum, in cap. Quia propter, n. 53. de elect. 290
2 Electio Prælati per laicos, & Canonicos facta non valet, etiamſi hoc habeat conſuetudo, in c. Maſſana, n. 1. de elect. 304
1 Eligendi jus in Collegiata Eccleſia non cadit in laicum, ibidem num. 2. 305
1 Electio a Canonicis celebrata an irritetur ex eo, quod laici ignoranter fuerint admiſſi, aut violenter ſe intruſerint, ib. num. 11. 305
2 Electus in ſcrutinio poteſt diſſentire, etiam poſt electionem ſibi præſentatam, in c. Publicato, n. 39. de elect. 311
3 Electus nulliter ob non ſervatam formam Concilii generalis an ſine peccato beneficium retineat, in c. Si quis, n. 45. verſ. Ad quod facit, de Regular. 331
2 Electus a minori parte Capituli an, & quando ſit præferendus, ſi electio facta a majori parte ſit nulla, in cap. Publicato, n. 31. de elect. 309
1 Electio Procuratoris ad eligendum non poteſt fieri ſorte, in c. Quia propter, § Illud, n. 2. de elect. 292
1 Electores abſentes non poſſunt votum ſuum dare ſcripto obſignatum, ib. n. 3. 292
Vide in ver. *Electio a quo*.
3 Electio celebrata nudo conſenſu eligentium non ſervata forma c. Quia propter, ſuffragatur electo in foro conſcientiæ quo ad hoc tantum ut cedere non teneatur, ſed non valet in foro externo, in c. Poſtulaſti, n. 22. de Cler. excomm. 196
Electio per compromiſſum.
1 In Electione per compromiſſum factum in majorem partem Collegii debent omnes ſuffragium ferre, in c. Licet, de vitanda, n. 44. de elect. 234
1 Declaratur, ib. n. 67. 237
1 Electio Papæ per viam compromiſſi uno ex Cardinalibus diſſentiente initi irrita eſt, ib. n. 74. & ſeqq. 238
1 Et quid, ſi compromiſſum ſit limitatum cum forma, ut ſingulorum vota ſcrutari debeant; ib. n. 75. & ſeqq. & n. 82. & 83. 238
1 Electio Superiorum Regularium per viam compromiſſi, vel quaſi inſpirationis, eſt ſubjecta a Concilio Tridentino, in c. Quia propter, n. 25. & ſeqq. & n. 30. de elect. 288
1 Electio fieri poteſt per viam compromiſſi, quamvis ab immemorabili tempore facta fuerit per viam ſcrutinii, in c. Treugas, n. 63. de treug. & pace. 6,6
1 Electio facta a minori parte de conſenſu totius Capituli an valeat, in c. Licet de vitanda, n. 40. de elect. 234
Vide in ver. *Compromiſſum*.
1 Eligendi poteſtas utilius committitur pluribus, quam uni, in c. Cenſum, n. 37. de elect. 261
1 Melius tamen expenditur per unum, quam per plures, ibidem num. 38. 261
1 Eligendi poteſtas conſultius committitur in impari numero, ib. num. 42. 262
3 Eligere ſeipſum nemo poteſt, etiam cum proceditur per viam compromiſſi, in c. Nobis, n. 29. de ſimon. 41
1 Opinio Lapi, quod in compromiſſo limitato ſufficiat conſenſus majoris partis Capituli, declaratur, in c. Licet de vitanda, n. 83. de elect. 239
Electionis libertas.
2 Electio non dicitur libera, ſi facultas eligendi reſtringatur, ita ut certum genus perſonarum, imo una perſona eligi non poſſit, in c. Cum dilectus, n. 22. de conſuetud. 205
2 Declaratur, ib. n. 29. 35. 39. & 55. 205
1 Electio paſſiva majorem libertatem requirit, quam activa, ib. num. 23. 205
1 Electio de certo genere perſonarum facta per metum, vel impreſſionem, an valeat, ib. n. 31. 206
2 Electionis libertas non violatur, ſi ab ipſiſmet Capitularibus, quorum intereſt, reſtringatur electio, ib. n. 55. 208
2 Electio non poteſt pendere ex conſenſu alterius, ſive ille ſit Clericus, ſive laicus, in c. Quiſquis, n. 14. de elect. 295
2 Regis tamen aſſenſus poteſt requiri ſuper electione jam facta, ib. num. 15. 295
2 Electio quæ fit contra libertatem Eccleſiæ, nulla eſt, in cap. Quiſquis, ib. n. 37. 297
Vide in ver. *Electio per abuſum laicæ poteſtatis*.
2 Electorum libertas non læditur ex eo quod non reperiatur niſi unus idoneus in Monaſterio, de cujus gremio tenentur eligere, in c. Cum dilectus, n. 52. de conſuetud. 208
1 In electionibus liberum debet eſſe arbitrium non ſolum ab oppreſſione manifeſta, ſed etiam ab occulta formidabili, in c. Quiſquis, n. 23. de elect. 296
3 Electus quamvis non concurrat in ſua electione active, concurrit tamen paſſive, in c. Nobis, n. 26. & 29. de ſimon. 40
2 Eligentes per metum, vel impreſſionem non puniuntur, in c. Quiſquis, n. 26. de elect. 296
2 Conſuetudine induci poteſt, ut una Eccleſia de Collegio alterius teneatur ſibi Prælatum eligere, in c. Cum dilectus, n. 1. & 26. de conſuetud. 204
2 Conſuetudo eligendi Prælatum ex certo genere perſonarum valet, ib. n. 26. 205
2 Conſuetudo in electionibus, & beneficiorum collationibus ſpectanda eſt, in c. Cum Eccleſia Vulterana, n. 25. de elect. 282
2 Sive collationem det ſoli Prælato, ſive ſoli Capitulo, ſive alteri eorum de conſenſu, vel conſilio alterius, ib. n. 26. 282
2 Dummodo tamen ſit legitime præſcripta, ib. n. 27. 282
2 Electio an, & quando poſſit reſtringi ad duos, in c. Conſtitutis, n. 2. de Appellat. 199
2 Electio honeſtius eſt ut fiat de idoneo de eodem Collegio, quam ut fiat tranſitus ad magis idoneum alterius Collegii, ibidem num. 3. 199
Vide in ver. *Statutum circa electionem*.
1 Electio debet eſſe in libertate eligentium, nec valet contraria conſuetudo, in c. Cum terra, n. 5. de elect. 265
1 Conſuetudo ſecundum quam electio non eſt in libertate eligentium, ſed pendet ex arbitrio tertii, ſive Eccleſiaſtici, vel laici, extirpanda eſt, ib. n. 8. 266
1 Conſuetudo per quam in totum tollitur electio, valida eſt, ib. num. 10. 266
1 Secus ſi libertas eligendi remanente electione in totum tollatur, ib. num. 11. 266
1 Electio ſi ſit facienda de certo gremio, & ibi non ſit niſi unus idoneus, ille eſt eligendus, ib. n. 24. 266
Electio per abuſum laicæ poteſtatis.
1 Electio quarumcunque dignitatum a Clericis celebrata per abuſum laicæ poteſtatis eſt ipſo jure nulla, in c. Quiſquis, n. 2. & ſeqq. de elect. 294
1 Electioni de ſe factæ per ſecularis poteſtatis abuſum conſentiens efficitur ineligibilis ad Dignitates, & beneficia curata, non autem ad Canonicatus, ib. n. 4. 294
1 Et quid in electione Papæ, ib. n. 6. 294
1 Electio an, & quando dicatur celebrata per ſecularis poteſtatis abuſum, ib. n. 12. & ſeqq. uſque in fin. 295
1 Quid, ſi electores requirant Principem laicum ſuper perſonis eligendis, ut conſenſum præſtet, ib. n. 23. 295
1 Et quid, ſi Princeps laicus interſit electioni ex privilegio, vel conſuetudine, ib. n. 1d. 295
1 Et quid, ſi laicus interſit ut tabellio, ib. n. 29. 295
1 Et quid, ſi interſit ut privatus ad colligendum, ib. n. 22. 295
1 Et quid, ſi laicus Princeps, vel poteſtas incutiat metum electoribus, ut certam perſonam eligant, ib. n. 23. 296
1 Et quid, ſi electioni interſit authoritative, ut coeligat, vel alias juriſdictionem exerceat, ib. n. 28. 296
1 Et quid, ſi aſſiſtat electoribus extra aulam Capitularem ad protegendum, ib. n. 29. 296
1 Et quid, ſi in ipſa aula Capitulari, ib. n. 30. 296
1 Electio per abuſum poteſtatis ſecularis eſt contra libertatem Eccleſiaſticam, ib. n. 17. 295
1 Electio facta per impreſſionem laicorum non valet propter abuſum poteſtatis ſecularis, ib. n. 23. 296
1 Et quando dicatur facta per impreſſionem, & quæ minæ illam inficiant, & quid differat metus ab impreſſione, ib. n. 25. 296
Vide in ver. *Electionis libertas*.
1 Eligentes per ſecularis poteſtatis abuſum, ab officiis, & beneficiis ſuſpenduntur, & tunc eligendi ſunt poteſtate privati, in c. Quiſquis, n. 1. & 11. de elect. 294
1 Eligendi jus ſpirituale eſt, & non cadit in laicum, in c. Cum terra, n. 9. de elect. 26d
Vide in ver. *Laicus quoad electionem*.
Electionis appellatio.
2 Appellatio contra electum, & confirmatum non admittitur ad impediendum electionis, vel confirmationis effectum, in c. Conſtitutis, n. 2. n. 1. & 17. de Appellat. 199
2 Fallit primo in appellatione judiciali, ib. n. 18. & 19. 200
2 Fallit ſecundo in confirmatione clandeſtine facta, ib. n. 20. 200
2 Fallit tertio, ſi in loco vigeat conſuetudo confirmandi non poſitis edictis, ib. n. 21. 200
2 Fallit quarto in collatione, ſeu proviſione, ib. n. 22. 200
Electionis confirmatio.
1 Electio ipſo jure nulla an poſſit confirmari, in cap. Publicato, n. 30. de elect. 310
1 Electio caſſetur, ſi electus ſe immiſceat adminiſtrationi Eccleſiæ ante confirmationem, in cap. Bonæ memoriæ, n. 53. de poſtul. Prælat. 213
1 Confirmatio electionis Prælati in Cathedrali, Collegiata, vel Conventuali Eccleſia, de jure pertinet ad proximum Superiorem, in c. Cum Eccleſia Vulterana, n. 40. de elect. 280
Vide in ver. *Confirmatio*.
1 Electo acquiritur jus petendi confirmationem, in c. Bonæ memoriæ, n. 47. & 77. de poſtul. Prælat. 213
1 Electo quale jus acquiratur ante confirmationem, n. 77. 214
1 Confirmans electum indignum ad regimen animarum perdit poteſtatem confirmandi primum ſucceſſorem, & a perceptione proprii beneficii ſuſpenditur ad beneplacitum Superioris, ſi per negligentiam id fecerit, in c. Nihil, n. 1. & 7. de elect. 298
1 Si vero per malitiam, gravius punitur Superioris arbitrio, vel pœna depoſitionis, ib. n. 8. 298
1 Electi immediate ſubjecti Papæ, per ſe, aut per perſonas inſtructas debent adire Papam pro confirmatione, ib. n. 2. 10. 298
1 Et ſi ſint electi in concordia, & ſint ultra Italiam, interim adminiſtrant, ita tamen, ut nihil alienent, ib. n. 3. 11. 12. & 24. 298
1 Niſi in provincia ſit Legatus de latere, ib. n. 19. v. Limitabis. 299
1 Et dicuntur electi in concordia, ſi nullus diſcrepet, ib. n. 12. 298
1 Confirmator, antequam confirmet, debet electionis proceſſum, & merita electi diligenter examinare, ib. n. 5. 298
1 Idque vocatis oppoſitoribus, &c. alias confirmatio non valet, ib. num. d. 298
2 Legatus de latere poteſt electos confirmare ex officio legationis, ſed

Digitized by Google

ſed alii Legati hoc non poſſunt ſine ſpeciali mandato, ibid. n.10 & 19 verſ. Limitabis. 290
1 Electus ut poſſit adminiſtrare ante confirmationem, quæ requirantur, ib. n.11. & 24 298
1 Suffraganeus quamvis ſit valde remotus a ſuo Metropolitano, tamen adminiſtrare non poteſt ante confirmationem, ibid. n.13. & ſeqq 298
1 Extravagans injunctæ de electione, non habet locum in inferioribus a Papa confirmationibus, ib. n.17. 299
5 Adminiſtrationem Prælaturæ an Epiſcopus in partibus remotis ſuſcipere poſſit ob urgentem Eccleſiæ neceſſitatem ante receptas Bullas, n.20. 299
5 Adminiſtrare poteſt Epiſcopus, ſi literas ſuæ conſecrationis habere non potuit propter obitum Papæ, ib.n.21.& 34. 299
1 Electus in concordia in partibus remotis non cecidit a jure ſuo, ex eo quod ante confirmationem adminiſtraverit ob neceſſitatem Eccleſiæ, licet Curia ſit ultra montes, ib. n.25. 299
1 Electus ſi non habeat ſufficientem ſcientiam, vel ante confirmationem adminiſtret, ejus electio caſſari debet, in c.Qualiter, n.1. de elect. 26d
1 Electus non poteſt ſe ingerere adminiſtrationi Prælaturæ ante obtentam confirmationem, nec valet contraria conſuetudo, ib. num.2. 266
1 Electus an poſſit permittere ſe inſtallare ante confirmationem, ib. n 3. & ſeqq. 26d
1 Inſtallare quid ſit, ib. d.n.3. 26d
1 Promoti, vel etiam confirmati ad Cathedrales vel Regulares Eccleſias, non debent per Eccleſiam recipi tanquam Prælati, niſi literas promotionis, vel confirmationis oſtendant, ib. num 4. 26d
1 Electus qui ante confirmationem per ſe, vel per alium adminiſtrat in ſpiritualibus, vel temporalibus, eo ipſo privatus eſt jure ex electione quæſito, ib.n.9. 267
1 Sive adminiſtret œconomatus, vel procurationis nomine, aut alio quis quæſito colore, ſive tanquam electus, ib.n.10. 267
1 Fallit in electo in concordia extra Italiam, ib. n.11. 267
2 Proviſio Conſiſtorialis habet vim electionis, & confirmationis, in c. Nihil, n.29 de elect. 299
2 Confirmatio facta judiciali ordine obſervato habet vim diffinitivæ, in c. Conſtitutis, il 2. n.19.de Appellat. 200
2 Confirmatio electionis clandeſtine facta quando dicatur, ibid. num.20. 200
2 Conſuetudo confirmandi electum non poſitis edictis valida eſt, ib. num.21. 200
1 Licentia adminiſtrandi ante confirmationem non ſufficit petita, niſi fuerit obtenta, in c.Cum venerabilis, n.7. de conſuetud. 202
1 Electus poteſt adminiſtrare ante confirmationem, ſi hoc habeat ex privilegio, ut Ciſtercienſes, & Præmonſtratenſes, ib n.11. 202
2 Electi in partibus remotis ſtante conſuetudine poſſunt adminiſtrare ante confirmationem, etiamſi Curia ſit ultra montes, ib.n.12. 202
1 Electi in concordia extra Italiam, & Papæ immediate ſubjecti adminiſtrare poſſunt ante confirmationem, niſi eſſet Legatus in Provincia, ib.n.14. 202
Vide in verb. *Conſuetudo irrationabilis*.
5 Epiſcopus electus, & confirmatus repellitur, ſi fiat inhabilis ante conſecrationem, in c. Dilectus, il 2. n.16. de Præbend. 115
1 Electiones Præpoſiti Generalis S. Hieronymi de Feſulis nulliter celebratæ convalidantur, in cap. Quia propter, §. Illud autem, n.8. de elect. 292
1 Electus ante confirmationem beneficia conferre, vel aliter adminiſtrare non poteſt, in c. Noſti, n.1. de elect. 263
1 Poteſtas conferendi beneficia, & adminiſtrandi pendet ex confirmatione, non autem ex electione Collegii, ib n.2. 263
1 Electio dat jus Prælaturæ, & jus adminiſtrandi in habitu: confirmatio vero jus adminiſtrandi in actu, in d. c. Noſti, n.3. de elect. 263
5 Electio non caſſatur, ſi crimen in modum exceptionis probatum contra electum ſit modicum, in c. Omnipotens, num.18 de Accuſat. 7

Electio de digno.

1 Electio de digno, poſthabito digniori, poſt factum ſuſtinetur de jure communi, in c. Eam te, n.23. de ætat. & qual. 405
1 Præſumitur pro Ordinarii judicio, ib. n 24. 405
1 Et ad irrationabilitatem Ordinarii excludendam ſufficit, ut poſſint in electo concurrere majores qualitates, ib. n.25. 405
1 In electione qualibet eligendus eſt melior, & vitæ ſanctitate præſtantior, in c. Cum dilectus, n.18. de conſuet. 205
1 Declaratur, ib. n.53. 208
1 Electio de digno, omiſſo digniori, regulariter ſuſtinetur, ſed peccant ſic eligentes, ib.n.19. 205
1 Electio non eſt ſemper facienda de digniori ſimpliciter, ſed de digniori quoad aliquid, ib.n.53. 208
1 Electio fieri debet de digniori, licet ſuſtineatur de digno, in c. Bonæ memoriæ, n 71. de poſtul. Prælat. 214
Vide in ver. *Concurſus*.
1 Eligentes ſcienter indignum ſunt ipſo jure privati pro illa vice poteſtate eligendi, ib.n.43. 213
1 Eccleſiæ Dei nihil tam perniciosum, quam ut indigni aſſumantur Prelati ad regimen animarum, in c. Nihil, n.14 de elect. 298
1 Prælatus indignus debet dejici, etiamſi fuerit confirmatus, ib. num.7. 298
2 Electoribus deferri poteſt juramentum a Superiore, ut magis idoneum eligant, in c.Conſtitutis, il 2. n.4 de Appellat. 199
2 Electio in foro conſcientiæ debet fieri de magis idoneo, ib.n.8. 199
2 Eligens dignum poſthabito digniori mortaliter peccat, ibidem num 9. 199
2 Et magis idoneus dicitur non tantum reſpectu ſui, ſed etiam in ordine ad utilitatem Eccleſiæ, ib n.14. 200
2 Electio de digno omiſſo digniori in foro externo valida eſt, nec debet retractari, ib.n.10. 200
2 Quod procedit, non obſtante juramento de eligendo magis idoneo, ib n.11. 200
2 Et quid, ſi a contraria electione fuerit appellatum, ib.n.12. 200
2 Et quid in concurſu Parochialium Eccleſiarum, ib.n.13. 200
1 Electio ſi ſit facienda de certo gremio, & ibi non ſit, niſi unus idoneus, ille eſt eligendus, in cap. Cum terra, num. 14. de elect. 26d
5 Electio non caſſatur, ſi crimen in modum exceptionis probatum contra electum ſit modicum, in c. Omnipotens, num.18. de Accuſat. 7
Accuſatus an ſit eligibilis.
Vide in ver. *Accuſatio*, *Accuſatus*.
Infamia an repellat ab electione, & promotione.
Vide in ver. *Infamia*.
3 Epiſcopus qualis ſit eligendus, in c. Ex parte, n.53. de Cleric. non reſiden. 45

Electio nulla.

5 Electio invalida ob occultam irregularitatem convalidatur per diſpenſationem, in c. Mandatum, n.59. de ſimonia. 65
5 Niſi ante diſpenſationem alius fuerit canonice electus, ibidem num.60 65
5 Electio facta per vota non ſecreta, non eſt irrita, ubi non ſunt, niſi duo vocales, in c. Abſolutos, n.32. de hæret. 100

Electio ſimoniaca.

Electio ſimoniaca eſt caſſanda, ſi electoribus propter hoc ſit promiſſa pecunia, quamvis electus ignoret, in cap. Nobis, nu.1. de ſimon. 38
5 Eſt ſimoniaca etiam, cum pecunia promittitur uni tantum ex electoribus, licet electus hoc ignoret, ib. n. 3. 16. & ſeq. 39
5 Cur tota inficiatur ex voto unius ſimoniaci, non autem ex voto unius excommunicati ignoranter adhibiti, ib. n.4. 39
5 Eſt ſimoniaca eodem modo, ſi pecunia electoribus ſit promiſſa, ac ſi ſoluta fuerit, ib. n. 6. 39
5 Quamvis electio ſit ſimoniaca, non tamen viciatur, quando pecunia eligentibus datur, vel promittitur malitioſe, & in fraudem electi, ib. n. 8. & 32. 39
5 Non ſuſtinetur electio ſimoniaca ex eo, quod eligentes dicant, ſe non fuiſſe pecunia motos ad eligendum, quia alias electuri erant, ib. n. 19. 40
5 Declaratur, ib. n. 20 & 108. 40
5 Electio facta per ſimoniam cum electoribus commiſſam, electo ignorante, an ſit nulla ipſo jure, ib. n. 35. & ſeqq. uſque ad num. 83. 40
5 Electio eſt nulla de jure naturali, quando quis eſt intruſus, vel ſimoniace electus, ib. n. 46. & 52. 42
5 Contrarium, ib. n. 80. 44
5 Declaratur, ib. num. 82. 44
5 Electio ob defectus intrinſecos redditur nulla etiam electo ignorante, ib. n. 47. 42
5 Electionem inferiorum per ſimoniam electo ignorante commiſſam non eſſe nullam, quibus fundamentis probetur, ibidem num. 67. 43
Vide in ver. *Electio Papæ per ſimoniam*.
5 Electus offerens Ordinatori, vel Conſecratori ſuo electuarium, vel aliud quidpiam modici pretii, non cenſetur ſimoniacus, in c. Tua nos, n. 37. de ſimon. 59
5 Electus aliquando eſt ſimoniacus, ſed non ſimoniace electus, in c. Nobis, n. 27. 54. & 111. de ſimon. 40
5 Electus nonnunquam eſt ſimoniace promotus, ſed non ſimoniacus, ib. n. 54. 42
5 Simoniaca eſt electio, licet electores dicant, ſe non fuiſſe motos propter pecuniam ſibi datam, vel promiſſam, quia alias electuri erant, in c. Naviganti, n 22. de uſur. 160

Electio Papæ.

1 Electionis Papæ forma ſubſtantialis præſcribitur in Conſtitutione Gregorii XV. in §. Quod ſi electio, in c. Cauſam, numer. 28. de elect. 260
1 Canones loquentes de electionibus inferiorum, an & quando locum habeant in electione Papæ, ib.n.43. & 45. verſ. Et cum ſimiliter. 252
1 Electionis Papæ nullus mortalium poteſt eſſe judex, in c. Licet de vitanda, n 21. & ſeqq de elect. 233
1 Et quid de Concilio, ib. n.22. 233
1 Electio per ſcrutinium requirit ſecreta ſchedularum ſuffragia duarum ex tribus partibus Cardinalium in Conclavi præſentium, ib. n.9. 234
1 Electio Papæ per viam compromiſſi, uno ex Cardinalibus diſſentiente initi, irrita eſt, ib.n 74 & ſeqq. 238
1 Et quid, ſi compromiſſum ſit limitatum cum forma, ut ſingulorum vota ſcrutari debeant, ib.n.73.& ſeqq. & n.82. & 83. 238
1 Electio Papæ ſi nulla ſit ex defectu formæ præſcriptæ in Conſtitutione Gregorii XV. an Cardinalibus in novo ſcrutinio liceat variare, in c. Publicato, n.23. & ſeqq. uſque ad n.35. de elect. 309
1 Electio, quamvis nulla ex defectu formæ, tamen ſi adſit conſenſus eligentium, & electi, dicitur Canonica de jure naturali, ib n.24. 310
1 Et poſt conſecrationem nihil poteſt objicere Eccleſia de forma non ſervata, ib.n.25. 310
1 Contrarium, ib.n.28 & ſeqq. 310
1 Electio Papæ an vitietur ex eo, quod aliquot ſchedulæ deperierint ante conſummatam ſcrutinii publicationem, ib.n.56. & ſeqq. uſque in fin. 312

3 Et quid, ſi bis caſus contingat in ſcrutinio, & acceſſu, ibidem num 65. 313

3 In electione Papæ quanta ſit virtus Spiritus ſancti, in c. Accepimus, n.40 de pactis. 664

5 Electio Papæ per ſcrutinium debet eſſe ſecreta, itaut nomen eligentis nunquam publicetur, in c. Nobis, num.22. de ſimon. 40

5 Electio Papæ quaſi per inſpirationem pro forma requirit, ut nullus præcedat de perſona ſpecialis tractatus, atque ut fiat ab omnibus Cardinalibus communiter nemine diſſentiente, ib. n. 23. 40

3 In electione Papæ an ſint ſervandæ formæ ſcrutinii, compromiſſi, & quaſi inſpirationis, remiſſive, in c. Quia propter, n 35. in fin. de elect. 289

2 Miſſa non eſt de forma electionis Papæ, in cap. Cum Eccleſia, n 3. de cauſ. poſſ. & propriet. 109

3 Miſſæ ſacrificium an ex forma præcedere debeat electionem Papæ, in c. Cauſam, n.33. de elect. 263

Vide in ver. *Papa quoad electionem.*

Et in ver. *Cardinales quoad electionem Papæ.*

Et in ver. *Papa quoad ſucceſſorem.*

3 Electus in Romanum Pontificem poteſt ſtatim ſcribere Pontificatum, in c. Licet de vitanda, n.3. de elect. 232

3 Electio in Papam an poſſit objici, quod Cardinales eligentes non ſint ſaltem in Diaconatus Ordine conſtituti, ib. n. 18. 232

3 Vel quod forma Conſtitutionis Gregorii XV. non fuerit obſervata, ib n 19. 232

2 Et quid de exceptionibus intrinſecis electionis, vel juris naturalis, & Divini, ib. n.20. 232

3 Electus a majori parte Cardinalium de conſenſu omnium, non a majori parte tantum, imo a toto Collegio electus cenſetur, ib n 34. & ſeqq. & n.39. 233

3 Electus in Papam non ſervata forma Conſtitutionis Gregorii XV. non eſt Apoſtolicus, ſed Apoſtaticus, in c. Publicato, n. 27. de elect. 310

3 Eligendi poteſtas tribus modis a Cardinalibus poteſt transferri in majorem partem Collegii, in c. Licet de vitanda, n.45 & n.85. verſ. Quartus caſus, uſque in fin. de elect. 235

3 Electio Papæ an reddatur irrita ex eo, quod ſchedulæ poſt illarum publicationem appareant eſſe plures numero, quam Cardinales, & num. ſeqq. uſque in fin. in cap. Mallana, de elect. n.21. 305

3 Quid ſi electus habuerit tantum duas tertias partes ſuffragiorum habita ratione numeri Cardinalium, non autem numeri ſchedularum, ib. n.22. 305

3 Et quid, ſi habuerit duas tertias partes ſuffragiorum, etiam ſuperfluis non computatis, n.26 & n. ſeqq. uſque in fin. ib. d. num.22. 305

3 Vota eligentium debent eſſe certa, alias non valent, & n.25. ib.num 23. 305

3 Electionis actus eſt individuus, ib n.27. & ſeqq. 305

3 Electio vitiatur propter admiſſionem inhabilium etiam ignoranter factam, ib. n 20 305

3 Contrarium, n.31. & ſeqq 306

5 Electio Papæ per ſimoniam celebrata an, & quando ſit ipſo jure nulla, in c. Nobis, n 10. & ſeqq. uſque ad n. 20 de ſimon. 39

5 Quid, ſi ipſemet electus cum Cardinalibus votum dantibus ſimoniam commiſerit, ib. n 11. & 56. 39

5 Et quid, ſi alius eam commiſerit electo contradicente, ib.n.10 41

5 Et quid, ſi ille hoc fecerit malitioſe, & in fraudem, ib.n.82. 44

5 Et quid, ſi non malitioſe, ſed tamen electo ignorante, ib n.35. uſque ad n.83. 41

5 Et quid, ſi electus poſtea ratam habuerit, ib.n.83. 45

5 Et quid, ſi ſimonia per alium commiſſa fuerit electo ſciente, & tacente, ib. n 96. 45

5 Electio Papæ celebrata per ſimoniam commiſſam cum Cardinalibus votum dantibus ab ipſomet electo, vel ab alio de illius voluntate, eſt ipſo jure nulla ex Conſtitutione Julii II. ib. n 11. & 56. 39

5 Nec per ſucceſſivam inthronizationem, vel adorationem, aut curſum temporis convaleſcit, ib. n.12 39

5 Electio ſimoniaca eſt nulla, etiamſi pecunia de voluntate electi promiſſa fuerit uni tantum ex Cardinalibus votum dantibus, ib.n.16 & 55. 39

5 Etiamſi votum illud non ſit neceſſarium ad integrandam electionem, ſed ſuperabundet, ib.n.18. 40

5 Electio ſimoniaca non ſuſtinetur ex eo, quod eligentes dicant, ſe non fuiſſe pecunia motos ad eligendum, quia alias electuri erant, ib.n.19. 40

5 Declaratur, ib.n.20. & 108. 40

5 Electio Papæ de jure communi non infirmatur, eo quod electus ratam habeat pecuniæ ſolutionem ſuo nomine factam eligentibus, ib.n 90 45

5 Et quid ex Conſtitutione Julii II ib. n 93. 45

5 Electio Papæ propter ſimoniam commiſſam de voluntate electi cum aliquo votum non habente, an ſit irrita, necne, ibid. num 102. 46

5 Et quid, ſi pecunia alicui magnati ſoluta fuerit, ad hoc ut libertatem electionis de facto non impediat, ib. n.103. 46

5 Et quid, ſi fuerit ſoluta, ad hoc ut quempiam ex electoribus inducat ad eligendum, ib. & n.107. 46

5 Electo a duabus partibus Cardinalium objici poſſunt defectus intrinſeci, qui reficiunt naturalia electionis principia, ib. num 40 41

5 Et qui ſint hujuſmodi defectus, ib.n.41. 41

5 Electum in Papam a duabus partibus Cardinalium non repellunt defectus extrinſeci, & qui ſint tales defectus, ib.n.43. 41

Vide in ver. *Bulla Julii II.*

Et in ver. *Simonia in electione.*

5 Electo a duabus partibus Cardinalium de jure communi non poteſt objici, quod electio ſit ſimoniaca, etiamſi ipſe ſimoniam commiſerit, ib. n.56. & 60. 42

5 Et quid ex Conſtitutione Julii II. ib. n 71. 43

5 Electus, qui novit ſimoniam cum eligentibus commiſſam, tacendo, & non contradicendo, conſentire videtur, ib.n 96 45

Electio Regularium.

1 Electio Provincialis facta non prævio juramento de eligendo digniorem contra Conſtitutiones Ordinis confirmatas cum decreto irritanti non eſt nulla, in c. Cum acceſſiſſent, n 32. de Conſtit. 109

3 Electio Abbatis Generalis tam activa, quam paſſiva, libera ſpectat ad univerſam Congreg. in c. Cum dilectus, n.10. de conſuet. 204

3 Epiſcopus cum ſuo Capitulo poteſt ſtatuere, ut Monachi unius Monaſterii eligant ſibi Prælatum de gremio alterius Monaſterii, ib.n.33. 206

3 Ut electio ab uno Monaſterio fiat de gremio alterius, non eſt contra, ſed præter jus, ib.n.34 206

3 Electio Generalis, quæ in aliquibus Religionibus fit ex ſingulis Provinciis per turnum, an ſit rationabilis, ib.n.38. 206

3 Electio Prioris de jure ſpectat ad Conventum, confirmatio ad Superiorem, in c Nullus, n 47. de elect. 220

3 Electio Prælatorum Regularium facienda eſt ſecundum formam præſcriptam, in c. Quia propter, n 9 de elect. 287

3 Quod procedit, ſi Prælati Regulares ſint intitulati; alias ſecus, ib.n.14. & ſeqq 288

2 Electio Abbatum fieri debet juxta formam c. Quia propter, ib. num 10 288

3 Si ſint perpetui; ſecus ſi temporales, ib n.14. & ſeqq. 288

3 Electio Generalium, & aliorum Superiorum Regularium etiam perpetuorum, qui Monaſteria non habent in titulum, fieri non debet ſecundum formam hujus c. ib. n.14 & 38. 288

3 Sed ſufficiunt ſingulares conſenſus Capitularium, dummodo præveniant in commune, ib.n 15 288

3 Et electio fiat per vota ſecreta ad præſcriptum Concilii Tridentini, ib.n.6 & 30. 288

3 Electio Regularium, in qua duo, vel tres ſuſcipiunt vota eligentium, non eſt conformis diſpoſitioni Concilii Tridentini, ib n.22 288

3 Et quid in electione Abbatiſſæ, ib.n 52. 290

2 Idem ſi ſcriba communis det ſingulis electoribus plures ſchedulas cum nomine unius tantum eligendi, ib n. 23. 288

3 Electio Superiorum Regularium per viam compromiſſi, vel quaſi inſpirationis, eſt ſublata a Concilio Tridentino, ib. n.52. & ſeqq & n 30. 288

3 Fieri debet tantum per vota ſecreta, ib n.30. 288

3 Electio ad Eccleſiam, quam obtinet Novitius, etiam ipſo conſentiente non valet, collatio ſecus, & quæ ſit ratio differentiæ, in c. Admonet, n.19. de renunc. 330

3 Electio de uno Profeſſo ad regimen Eccleſiæ Regularis caſſatur, conſuetudine non obſtante, in cap. Cum cauſam, num.1. de elect. 275

5 Eligere ſpectat ad Profeſſos tacite, vel expreſſe, in c. Vidua, n.21. de Regular. 344

3 Regulares in electionibus votum non habent, niſi ſaltem ſint Subdiaconi, in cap. Quia propter, §. Illud autem, num.6. de elect. 292

Electio ad ſecundam Eccleſiam.

3 Electus ad ſecundam Eccleſiam, non poteſt ſe transferre ſine licentia Epiſcopi, ad quem pertinet prima Eccleſia, in c. Admonet, n.8. de renunc. 330

3 Licet contrarium ſervetur de facto, ib. num.11. verſ. Veruntamen. 330

3 Et ſi tranſierit, ab Epiſcopo revocari poteſt, ib n 9.& 10. 330

3 Et ſi monitus non redeat, eſt excommunicandus, ib.n.10. 330

3 Et quando ſecundæ Eccleſiæ de alia perſona ſit providendum, ib.num.13. 330

3 Tranſiens ad ſecundam Eccleſiam ſine licentia Superioris non eſt ipſo jure privatus prima, ſed privari poteſt infra ſex menſes; ſecus ſi tranſeat cum licentia, ib n 12. 330

3 Electus ad ſecundam Eccleſiam, poteſt electioni de ſe factæ conſentire ſine Superioris licentia, & eum eligentes non peccant, ib. n.20. 330

3 Fallit in Epiſcopo, qui non poteſt eligi, ſed poſtulari, ibidem num 21. 331

3 Electioni de Clerico factæ ad ſecundam Eccleſiam, ſi Epiſcopus primæ Eccleſiæ maliтioſe renuat conſentire, per Superiorem eſt cogendus, in c. Admonet, n 22. de renunc. 331

Electionis tempus.

Vide in ver. *Beneficium quando conferendum.*

Electos, electos.

Vide in ver. *Electio*,

Electoribus an & quando liceat variare.

Vide in ver. *Electio per ſcrutinium*, *verſ. Electoris.*

Eleemoſyna.

5 Eleemoſynarum quæſtores ſine Apoſtolicis, vel Diœceſanorum literis admitti non debent, in c. Cum ex eo, n.1. & n.40. de pœn & remiſſ. 318

5 Et debent eſſe modeſti, & diſcreti, & a locis, & expenſis incongruis abſtinere, ib n. 2. & n.9. 318

5 Eleemoſynarum quæſtores indigent literis Papæ, vel Epiſcopi, ſi eleemoſynas quærant nomine alieno; ſecus ſi proprio, ib. num.5. 318

5 Quæſtores non poſſunt pro eleemoſynis colligendis aliud populo propo-

proponere, vel prædicare, quam in eorum litteris continetur, ib. n.6. 318
5 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n.18. & 22. 318
5 Quæſtorum abuſus corrigere ad officium Epiſcoporum pertinet, non obſtante exemptione, ib n.7. & n 24. 318
5 Literarum forma pro colligendis eleemoſynis, qua uti ſolet Sedes Apoſtolica, & ſecundum quam Epiſcopi debent ſuas literas moderari, refertur in textu, ib n.8 318
5 Beguinarum fictarum hoſpitia ſunt quaſi proſtibula, a quibus modis omnibus eſt cavendum, ib. n.10. 318
5 Eleemoſynarum quæſtores, qui per ſe, vel per alios prædicare præſumunt, ab Ordinariis locorum ſunt puniendi, non obſtantibus privilegiis, ib. n.18. & n.24. 318
5 Quæſtorum nomen, atque uſum aboleri juſſit Concilium Tridentinum, ib. n.19. 318
5 Epiſcopi eleemoſynas, & oblata ſibi charitatis ſubſidia colligere poſſunt, nulla tamen mercede accepta, ib. n.20. 318
5 Formula literarum in S. Congregatione Concilii compilata ad colligendas eleemoſynas pro Hoſpitalibus actu hoſpitalitatem exercentibus refertur, ib. n.21. 318
5 Eleemoſynarum collectores hodie quas qualitates habere, & quæ obſervare debent in quærendis eleemoſynis, ib n.22. 319
5 In eleemoſynis colligendis campanellæ uſus ſoli Religioni Sancti Antonii a Sede Apoſtolica fuit conceſſus, ib. n.23. 319
5 Eleemoſynarum collectores non obſervantes leges ſibi præſcriptas, publice ſunt puniendi, & ſtatim removendi ab Epiſcopo Diœceſano, ib n.24. 319
5 Eleemoſynarum collectio Monachis S. Antonii non eſt prohibita a Conc. Trid. quam faciunt tempore æſtatis, ib n 25. 319
5 Presbyteri non prohibentur a Conc. Trid. accedere ad accipiendas primitias frugum, ſive animalium, ib. n.26. 319
5 Eleemoſynas quærere, & earum nomine triticum, & vinum tempore meſſium, & vindemiarum, & alias res colligere Fratres Ordinum Mendicantium non prohibentur, ib. n.27. 319
5 Dummodo id non faciant per alios, ſed per ſeipſos, ib. n.30. & num.32. 319
5 Cruciata non obſtat, quominus Religioni S. Antonii liceat colligere eleemoſynas forma a Sacr. Congregatione Concilii præſcripta, ib. n.28. 319
5 Eleemoſynas colligere juxta propriorum locorum neceſſitatem non eſt prohibitum, ib. n.31. 319
5 Regulares quærentes eleemoſynas extra diœceſim, in qua ſitum eſt Monaſterium, tenentur ſuorum Superiorum licentiam Ordinario oſtendere, & illius conſenſum obtinere, ib. num 32. 319
5 Epiſcopus poteſt tam in ſua diœceſi, quam in aliena de Diœceſani conſenſu per perſonas ſpectatæ probitatis, ac fidei eleemoſynas quærere pro Eccleſiis, & piis locis ſuæ diœceſis, ib. num 33. 319
5 Eleemoſynarum uſus an habeat locum inter Clericum, & Clericum, in c. Præterea, n 5d. ne Præl. vic. ſuas. 72
5 Eleemoſynam obſtrictus facere nomine alterius, poteſt eam ſibi conferre, ſi in evidenti neceſſitate ſit conſtitutus, in cap. Presbyteri, n.19. de pœn. 383
5 Eleemoſynas an liceat recipere ab excommunicatis, & furibus non autem oblationes, in c. Cum voluntate, n.14. de ſent. excomm. 377
5 Eleemoſyna licite poteſt recipi ab excommunicatis, & peccatoribus etiam notoriis de rebus licite acquiſitis, ib. n 24. 378
5 Eleemoſynam de rebus reſtitutioni obnoxiis recipere non poſſunt habentes officium prædicandi, niſi ob neceſſitatem ſummis, ib. n.25. 378
5 Et quid in habentibus officium prædicandi, ib. n.26. 378
2 Eleemoſynas pauperibus erogandas Epiſcopus reducere non poteſt in vim cap.4. ſeſſ.25. Concilii Tridentini, in c. Ex parte, n.31. & ſeqq. de Conſtit. 328
2 Eleemoſynam dantes pro Miſſa communiter intendunt, ut ſacrificium ſibi applicetur, in c. Significatum, n.44. de Præb. 84
3 Eleemoſynam parare etiam propriis manibus laborando tenentur ex præcepto Clerici, & laici, ut ſubveniant extreme indigenti, in c. Multa, n.50. ne Cler. vel Monach. 65d
2 Eleemoſynam tempore egeſtatis poteſt facere Monachus de bonis Monaſterii etiam ſine licentia Prælati, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.9. de Conſtit. 98
2 Si neceſſitas ſit extrema, alias ſecus, ib. n.10. 98
2 Eleemoſyna pro nutrimento indiſtincte danda eſt, ib. n.12. 98
Vide in vet. *Regulares quoad eleemoſynam*.
2 Eleemoſynam alterius nomine facere obligatus, poteſt eam facere ſibi ipſi, ſi ſit in neceſſitate conſtitutus, vel ſuis conſanguineis, ſi ſint pauperes, in c. Dilectus, n.28. de off. Ord. 596
2 ELIGENTES ſcienter indignum ſunt ipſo jure privati pro illa vice poteſtate eligendi, in c. Cum eos, n.30. 44. & 50. de off. Ordin. 561
Vide ſupra in ver. *Electio*.
3 ELISABETH conceptio miraculoſa, in c. Cum ſis, n.72. de convers. conjug. 439
3 EMERE totum frumentum, vel merces omnes nemini licet, ut coactis aliis a ſe emere vendat ſuo arbitratu, in c. Multa, n.72. ne Cler. vel Monach. 657
3 Tempore tamen ubertatis poteſt quis multa victualia emere, ne abundet tempore egeſtatis, ib. n.72. 657
3 Vel ut aliis poſſit vendere pretio tunc currenti, dummodo hoc faciat, ne in terra ſua victualia deficiant, ib. n.73. 657
3 Secus ſi ut vendat carius, ib n.74. 657
5 EMPTIONIS, & venditionis nomine in diffinitione ſimoniæ venit omnis contractus non gratuitus, in cap. In ordinando, n. 5. de ſimon. 50
2 EMPTOR in redemptione officii recuperare debet nedum pretium, ſed etiam pretii acceſſionem, in c. Ex epiſtolæ, n.18. de probationibus. 125
3 EMPHYTEUSIS ob canonem non ſolutum infra ſtatutum tempus non reſcinditur ipſo facto, ſed ita demum, ſi domino placuerit, in c. Potuit, n 9. de locat. & conduct. 227
3 Caducitas cenſetur remiſſa, ſi dominus canonem acceperit, ib. num.10. 227
3 Sive ſit canon temporis futuri, ſive præteriti, ib. n 12. 227
3 Emphyteuticus contractus eſt medius inter venditionem, & locationem, & particeps utriuſque, ib n.13. 227
3 Proprius tamen accedit ad naturam locationis, ib n.14. 227
3 Emphyteuſis, & locatio, in quibus differant, ib. n.15. 227
3 In emphyteuſis contractu diſpoſita, trahi non debent ad contractum locationis perpetuæ, ib n 16. 228
3 Emphyteuſis, & locationis perpetuæ contractus inter ſe magnam habent ſimilitudinem, ib. n.17. 228
3 Et de utroque idem eſt judicandum, ib. n.18. 228
3 In neutro transfertur dominium directum, ſed tantum utile, ib num.19. 228
3 Non tamen ſunt per omnia ſimiles, & æquiparati, ib n.20. 228
3 In emphyteuſi ſolvitur quid minimum pro recognitione, ibid. num.21. 228
3 In locatione penſio debet eſſe magna, ideſt fructibus correſpondens, ib. n.22. 228
3 Locatio judicatur ex magna penſione, ex modica vero emphyteuſis, ib. n 23. 228
3 Etiamſi contrahentes in inſtrumento appellaverint locationem, vel emphyteuſim, ib. n.24. 228
3 Emphyteuſi conceſſa ad tertiam, vel quartam generationem, repetitur locatio, ſi penſio fructibus correſpondeat, ibidem num.26. 228
3 Pacta ne bona emphyteotica alienentur in Eccleſiam, an ſint contra immunitatem Eccleſiaſticam, ib. n.28. & ſeqq. uſque in finem. 228
3 Alienatio emphyteuſis etiam in caſibus alias permiſſis fieri non poteſt in perſonam potentiorem, ib. n.28. 228
3 Et talis dicitur etiam Hoſpitale, ib. n.30. 228
3 Item Eccleſia, ib. n.33. 228
1 In emphyteuſi cenſus debet eſſe modicus, in locatione vero debet eſſe magnus, itaut fructibus correſpondeat, in c. Requiſivit, n.4. de in integr. reſtit. 686
3 Emphyteuſis contractus de bonis Eccleſiæ poteſt fieri ſine beneplacito Apoſtolico, ſi tres conditiones concurrant, in cap. Nulli, n.1d. de reb. Eccl. non alienan. 224
3 EMPHYTEUTA poteſt meliorationes ſuas vendere, & jus emphyteuticum in alium transferre, concurrentibus tamen ſeptem requiſitis, de quibus his, in c. Potuit, n.1. & 3. de locat. & conduct. 227
3 Emphyteuta Eccleſiæ ceſſans in ſolutione canonis per biennium cadit a jure ſuo, niſi moram celeriter purgaverit, ib. nu. 2. & 4. 227
3 In privato autem requiritur triennium, ib. n.5. 227
2 Emphyteutæ laici, ſi contendant de dominio utili, quod habent ab Eccleſia, cauſa coram Judice Eccleſiaſtico agi debet, in c. Nullus, n 47. de foro compet. 48
3 ENTHUSIASTARUM error ab Auguſtino damnatus, in c. Multa, n 48 ne Cler. vel Monach. 655
1 ENUCLEARE quid ſit, in c. Quoniam, num.15. verſ. *Quod ſatis confirmant*, de Conſtit. 132
2 ENUNCIATIVÆ infra centum annos non dicuntur antiquæ, nec probant ſaltem contra tertium, in c. Cum dilectus, n. 28. de Relig. domib. 498
3 Enunciativæ eliduntur contrariis præſumptionibus, ib. n. 29. 498
2 Enunciativæ Papæ per modum ſtatuti plene probant ſituationem in diœceſi, in c. Cum ab Eccleſiarum, n. 5d. de off. Ord. 557
2 Enunciativæ plures, & antiquiſſimæ, plene probant ſituationem, ib. n.19. 557
2 Præſertim ſi ſint aliis adminiculis, & probationibus fulcitæ, ib. num.20. 557
2 Enunciativa partis non probat, ib. n.26. 558
2 Licet Papa in ea ſe fundet, ib. n 28. verſ. *Item non obſtat*. 558
2 Enunciativa unica non probat, etiamſi ſit ſupra centum annos, cum ad minus debeant eſſe duæ, ib. n.27. 558
2 Enunciativis Papæ in literis ad ſupplicationem non ſtatur in præjudicium tertii, in c. Veniens, n.19. de tranſact. 668
2 Enunciativæ juriſpatronatus, & quædam aliæ per incuriam Miniſtrorum in expeditionibus literarum inſertæ, declarentur erroneæ, in c. Conſuetudines, n.7d. & ſeqq. de conſuetud. 196
2 Enunciativæ antiquiſſimæ probant famam, quæ eſt loco tituli, in c. Cum Eccleſia, n.40. de cauſ. poſſ. & propriet. 212
5 Enunciativa verba non propter ſe, ſed propter aliud prolata non probant, neque diſponunt, in c. Quod a Prædeceſſore, n.122. de ſchiſmat. 114
3 EPHESINI Concilii II. diffinitiones Leo Papa tanquam hæreticas damnavit, in c. Majores, n.30. de Baptiſm. 597
3 EPICHEJA an, & quando judicibus uti liceat, in cap. Canonum Statuta, n.114. de Conſtit. 23
Epiſcopalis Dignitas.
2 Dignitas Epiſcopalis jus patriæ poteſtatis ſolvit tam de jure civili, quam Canonico, in cap. Indecorum, n.18. de ætat. & qualit. 400
3 Inſtitura eſt a Domino propter officium, in c. Ex parte, n.33. de Cler. non reſid. 43
3 Actus Epiſcopales ſunt in triplici differentia, ib. n.71. 46
2 Epiſcopatus dicitur ſummum beneficium, in c. Cum in cunctis, n.27. de elect. 244

1 Epiſcopatuum proviſio olim ad Papam tantum pertinebat, in c. Nullus, n.5. de elect. 217

5 Epiſcopatus nomen eſt oneris, non honoris, in cap. Niſi cum pridem, n.9 de renunc. 337

1 Epiſcopos eſſe Presbyteris Superiores in Eccleſiaſtica hierarchia ex inſtitutione Divina eſt de fide, in cap. Cum contingat, n.76. de ætat. & qualit. 423

3 Epiſcopi etiam in primitiva Eccleſia, & Sacerdotes gradu, ordine, & poteſtate differebant, in cap. Quanto, n.7. de conſuetud. 198

3 Epiſcopi ſucceſſerunt in locum Apoſtolorum, Presbyteri vero in locum Diſcipulorum, ib. n.8. 198

3 Epiſcopi, & Presbyteri unde dicti, ib n.11. 198

5 Epiſcopus ſolus proprie Prælatus Eccleſiæ dicitur, in c. Accedentibus, n.15. de exceſſ. Prælat. 215

1 Epiſcopi ſinguli in ſingulis urbibus ſunt conſtituendi, in c. Perniciosam, n.2. de off. Ordin. 550

1 Epiſcopi vocati ſunt ab Eccleſia Romana in partem ſollicitudinis, non in plenitudinem poteſtatis, ib.n.31 & 67. 551

1 Epiſcopos eſſe poſitos a Spiritu ſancto regere Eccleſiam Dei, quomodo ſit intelligendum, ib n.50 553

1 Ordo Epiſcoporum quadripartitus eſt, in c. Requiſivit, n. 11. de ordin. ab Epiſcopo. 378

1 Epiſcopi declarantur eſſe Presbyteris ſuperiores, & ſoli miniſtros Eccleſiæ ordinare, in c. Quanto. n.41. de conſuetud. 201

5 Jacobus frater Domini fuit primus Epiſcopus ab Apoſtolis ordinatus, in c. Requiſivit, n.18. de ordin. ab Epiſcopo. 378

1 Non habet Epiſcopus quoad Sacramentum Euchariſtiæ poteſtatem ſuperiorem ſimplici Sacerdote, ib. n.21. 378

1 Declaratur, ib. n.88. 92 & ſeqq. 385

1 Actus principalis Epiſcopi eſt miniſtros Eccleſiæ ordinare, ib. num 85. 384

1 Petrus fuit primus Epiſcopus a Chriſto inſtitutus, ib. n.85. 384

3 Inſtitutio Epiſcoporum, & majorum Prælatorum, in c. Nullus, n.14. de Paroch. 305

3 Per excellentiam dicuntur Epiſcopi Eccleſiarum Rectores, in c. Conſultationibus, n.20 de Cler. ægrot. 164

1 Non præſumitur Epiſcopus violare Canonicas ſanctiones, in c. Accepimus, n.18. de ætat. & qualit. 432

5 Sanctior præſumitur quolibet Monacho, vel Abbate, in cap. Cum cauſam, n.21. de elect. 276

5 Epiſcopus ſolus de jure communi habet jus deferendi annulum, in c. Quanto, n 6. de tranſlat. Epiſcopi. 318

1 Epiſcopus dicitur Officialis communis, in c. Sane, il ſecondo, n.13. de off. Delegat. 583

1 Epiſcopatus eſt nomen oneris, non honoris, in cap. ceterum, n 74 de Reſcript. 145

5 Epiſcopalis Dignitas non debet tribui, niſi locis inſignibus, & populoſis, in c. Epiſcopalia, n.1. & n.23 & ſeqq. de privileg. 235

5 Civitates majores duntaxat privilegio Epiſcopatûs ſunt honorandæ, ib n.2.6. 23 & 24. 235

Vide in ver. *Civitas*,

5 Epiſcopalis Dignitas poſt Chriſti adventum inſtituta, ib.n 4. 235

5 Epiſcopi non in Caſtellis, & modicis Civitatibus debent conſtitui, ib n 8. 235

5 Epiſcopus poteſt eſſe ſine Civitate, ib n.12. 235

5 Princeps poteſt facere Civitatem, & tamen non poteſt facere Epiſcopum, nec Sedem Epiſcopalem creare, ib.n.13. 235

Vide in ver. *Civitas*.

5 Epiſcopalis Dignitas ſui numeroſitate vileſcit, ib. n.23. 236

5 Epiſcopi dicuntur Sanctiſſimi Chriſti Legati, & Columnæ Eccleſiæ, ib n.25. 236

5 Item Beatiſſimi, ac Sereniſſimi & Principes Terræ, ib n.26 236

5 Epiſcopatus dicitur excellentiæ dignitas, ib n.27. 236

5 Item culmen Dignitatis, ib n.28. 236

5 Epiſcopalis ſublimitas quanta ſit, ib.n.29. 236

5 Locus, aut divitiarum potentis, vel paupertatis humilitas Epiſcopum ſublimiorem, vel inferiorem non faciunt, ib.n.30. 236

5 Declaratur, ib.n 31. & 33. 236

3 Epiſcopatus dividitur modo hic expreſſo inter Epiſcopum ſubſtitutum Epiſcopo hæretico, & ipſum hæreticum reverſum, & ex diſpenſatione receptum, in c. Si Epiſcopus, num 1 de Paroch. 302

3 Epiſcopi duo ex magna cauſa poſſint conſtitui in uno Epiſcopatu, ib.n.2. 302

5 Epiſcoporum appellatione veniunt etiam eorum Superiores, in c. Quod nonnullis, n.20 & 30. de privil. 273

5 Epiſcopi appellatione venit etiam nondum conſecratus in materia proportionabili tam confirmato, quam conſecrato, ib. num 23. 273

5 Epiſcopi appellatione in materia exorbitante non venit non conſecratus, etiamſi ageretur de exercenda juriſdictione, in c. Cum illorum, n.31. de ſent. excom. 350

5 Epiſcopatum appetere non licet, in cap. Tua nos, num. 34 de ſimon. 59

5 Epiſcopalis Dignitas poſt Chriſti adventum inſtituta, in cap. Epiſcopalia, n.4 de privil. 235

Epiſcopalis Ordo.

1 Ordo Epiſcopalis ſupponit neceſſario Ordinem Sacerdotalem, in c. Indecorum, n 38. de ætat. & qualit. 408

1 Ordo Epiſcoporum eſt de jure Divino, & præcipuus in Eccleſiaſtica hierarchia, in c. Perniciosam, n 71. de offic. Ordin. 555

5 Ordo Epiſcopalis an prærequirat characterem Presbyteralem ex neceſſitate Sacramenti, in c. Tuæ literæ, n.6. de Cler. per ſalt. promot 199

1 Conſecrationis Epiſcopalis fundamentum eſt Sacerdotium, ſine quo nihil recipitur, in c. Requiſivit, n.15. de ordinat. ab Epiſcop. 378

1 Contrarium, ib. n.79. 384

1 Declaratur, ib.n.81. 384

1 Poteſtas Epiſcopalis in quo excedat poteſtatem Sacerdotalem, ib. num.63. 385

1 Status Epiſcopalis perfectior eſt, quam ſtatus Religioſus, in c. Niſi cum pridem, n.7. de renunc. 337

1 Jura Epiſcopalia, quæ competunt Epiſcopo in Eccleſiis ſuæ diœceſis etiam inferiori Prælato ſubjectis ſunt decem, & octo hic per ordinem enumerata, in c. Conquerente, n.11. uſque ad n 40. de off. Ordin. 587

3 Epiſcopatus eſt Ordo, in c. Aqua, n.7 de conſecr. Eccleſ. vel Altar. 569

1 An ſit Ordo Sacramentalis imprimens characterem, latiſſime diſcutitur, in c. Requiſivit, a n.8. uſque in fin. de Ordin. ab Epiſcopo. 337

1 Opinio eorum, qui dixerunt Epiſcopatum non fuiſſe a Chriſto inſtitutum, refellitur tanquam erronea, ib. n 89 & ſeqq. 378

1 Epiſcopatum non eſſe Ordinem, prout eſt Sacramentum, ſed prout eſt officium, & poteſtas ad actiones Hierarchicas, quos Authores ſenſerint, ib.n 10 378

1 Ordinis Sacramentum conferrur in Sabbato quatuor temporum, Epiſcopatus vero tantum in Dominicis, ib. n.16. 378

1 Epiſcopatum eſſe Ordinem Sacramentalem, ſed non diſtinctum ab Ordine Sacerdotali, qui Theologi tradiderint, ib.n.26. 379

1 Epiſcopalem Ordinem imprimere characterem, & non eſſe Sacramentum, non compatiuntur, ib n.27. 379

1 Ordo Epiſcopalis eſt ſuperior Presbyterali, ib n.32. & 93. 379

1 Canoniſtæ in quo differant ab opinionibus Theologorum circa Ordinem Epiſcopalem, ib n.33. 379

1 Epiſcopatum eſſe Ordinem Sacramentalem, & diſtinctum ab Ordine Presbyterali, deducitur ex Conc. Trid. ib. n.47. 381

1 Canones loquentes de Ordine, & Ordinatione Epiſcopi, generaliter expenduntur, ib.n.49 381

1 Ordini Epiſcopatus convenit diffinitio Ordinis, & Sacramenti, ib num 54. 381

1 Materia Ordinis Epiſcopalis quæ ſit, ib n.55. 381

1 Unctiones in conſecratione Epiſcopi non ſunt de ſubſtantia, ib. num 56. 381

1 Opinio aſſerentium impoſitionem libri Evangeliorum non eſſe materiam Ordinis Epiſcopalis, ſed manuum impoſitionem, refellitur, ib n.57. 381

1 Græci conveniunt cum Romana Eccleſia in impoſitione libri Evangeliorum ſuper cervice Epiſcopi conſecrandi, ib n 58 382

1 Forma in Ordinatione Epiſcopi quæ ſit, ib n 59 382

1 Ordo Epiſcopalis eſt ex Divina inſtitutione, ib.n 69 & ſeqq. 383

1 Ordinis Epiſcopalis collatio an teneat, ſi Epiſcopus non ſit Sacerdos, ib n.79 & ſeqq. 384

1 Epiſcopatus an prærequirat characterem Ordinum inferiorum, ib. num 81. 384

1 Epiſcopatus eſt ſummus Ordo, ib n.84. 384

1 Ordo Epiſcopalis quam relationem habeat ad Euchariſtiæ Sacramentum, ib.n.89 385

1 Epiſcopatus habet anneaum Ordinem Diaconatus reſpectu actus, majores vero reſpectu aptitudinis, in c. Ut Abbates, n 46. de ætat & qualit. 398

1 Epiſcopatus eſt vere, & proprie Ordo Sacramentalis, in c. Vel non eſt compos, n 29 de temp. Ordin. 370

1 Epiſcopus Ordine non eſt minor Archiepiſcopo, Presbyter Archipresbytero, in c. Ad hæc, n.19. de off. Archid. 511

1 Poteſtas Epiſcopi, quamvis ſit indelebilis, tamen non habet rationem characteris, in c. Requiſivit, n.25. de ord. ab Epiſc. 379

1 Contrarium, ib n 34 & ſeqq. 380

1 Non eſſe Epiſcopos Presbyteris ſuperiores, vel poteſtatem, quam habent confirmandi, & ordinandi eſſe cum Presbyteris communem, eſt hæreſis, ib.n.62. & 89. 382

1 Sunt Epiſcopi pares Apoſtolico quantum ad Ordinem, & poteſtatem conſecrationis, ib n.66. 383

1 Eſt Epiſcopus major Ordine Presbytero Cardinale, ib.n.67. 383

1 In primitiva Eccleſia Epiſcopum non fuiſſe diſtinctum a Presbytero in collatione Sacramentorum eſt error, ib n 72. 383

3 Epiſcopi ſoli manus imponunt ob honorem Sacerdotii, non ob legis neceſſitatem, in c. Cum veniſſet, §. Per frontis, n.3. de ſacr. Unct. 453

1 Non habent Epiſcopi communem cum reliquis inferioris gradus poteſtatem chriſmandi, & ordinandi, in c. Statuimus, n.4 de ſuppleo. neglig Prælator. 350

1 Ordo Epiſcoporum quadripartitus eſt, in c. Requiſivit, n.11. de Ordin. ab Epiſcopo, 378

1 Actus principalis Epiſcopi eſt Miniſtros Eccleſiæ ordinare, ib. num 82. 384

1 Epiſcopalis juriſdictio tota reducitur ad ea, quæ ſunt Ordinis, juriſdictionis, & ſimplicis poteſtatis, ſeu Dignitatis, in c. Dilectus n 4 de off Ordin. 596

1 Ordinis Epiſcopalis quæ ſunt, non veniunt in generali conceſſione, niſi de illis fiat ſpecialis mentio, in c. Cum veniſſet, §. Per frontis, n.21. de ſacr. Unct. 454

5 Epiſcopatus Clero, & populo carentes, ſunt ad liberam proviſionem Papæ, in cap. A nobis, il primo, num.14. de ſent. excomm. 330

Epiſcopus, communia.

3 Epiſcopi appellatione in materia juriſdictionis veniunt etiam inferiores Prælati ſimilem juriſdictionem habentes, in cap. Tuæ, n.17. de Cler. non reſiden. 58

3 Secus ſi habeant ſolum jus conferendi, ib. n.20. 58

1 Epiſcopus quamvis ſit in poſſeſſione communicandi cum fidelibus,

bus, tamen dicitur diſponendus, eo quod in dubio non geſſit ſe pro excommunicato, in cap. Ne innitaris, n.192. de Conſtitut. 49
3 Epiſcopus qualis ſit eligendus, in c. Ex parte, n.53. de Cleric. non reſid. 45
3 Epiſcopus debet quolibet die Dominico in propria Eccleſia præſens eſſe, & ſaltem ſemel in hebdomada celebrare, in c. Dolentes, n.15. de celebr. Miſſar. 58a
3 Nec decet eum tranſire ullam diem, quin Miſſam celebret, vel audiat, ib.n.rd. 58a
1 Epiſcopum quem fieri ex mero laico, repugnat Canonicis inſtitutis, in c. Cum contingat, n.120. de ætat. & qual. 427
1 Epiſcopus in viſitatione inquirere poteſt nedum de rebus ſcandaloſis, & publicis, ſed etiam ſecretis, in c. Perniciosam, n.8 de off. Ordin. 550
1 Epiſcopus ludens cum ſubdito non ligatur pœna excommunicationis ſuo ſtatuto contra ludentes impoſita, in c. Cum pridem, n.144 de pactis. 660
3 Epiſcopus tenetur ſervare juramentum in his, quæ ſunt ſeparabilia a præjudicio Eccleſiæ, in cap. Cum venissent, n.28. & n.30. de Inſtitut. 183

Epiſcopus quoad abſolutionem.

2 Abſolvere non poſſunt Epiſcopi, a caſibus occultis in Bulla Cœnæ Sedi Apoſtolicæ reſervatis, in c. Quoniam, num.29. de Conſtit. 134
2 Item poſt Bullam S. Pii V. nequeunt abſolvere Moniales in materia clauſuræ ſecreto delinquentes, ib n.30. 134
2 Abſolventes, nec diſpenſantes in caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis incidunt in Bullam Cœnæ, ib.n.31. 134
Vide in ver. *Abſolutio*, *Caſus reſervati*, *Excommunicatio*, *Suſpenſio*.
2 Epiſcopi Regionum, in quibus Concilium Tridentinum non eſt receptum, uti non poſſunt facultate ſibi tributa in cap.6. ſeſſ.24. in c. Dilectus, n.25. de tempor. Ordinat. 374
2 Abſolvere non poteſt Epiſcopus in caſibus occultis poſt Concil. Tridentinum Sedi Apoſtolicæ reſervatis, ib. n.30. 375
2 Epiſcopis, & Inquiſitoribus ex Bulla Cœnæ adempta eſt facultas, quam habebant ex Conc. Trid. abſolvendi ab hæreſi occulta, ib.n.31. 375
5 Epiſcopus non poteſt abſolvere eum, qui leviter percuſſit Clericum, ſine ſpeciali commiſſione, juxta unum intellectum, in c. Pervenit, n.1. & ſeqq. de ſent. excom. 327
5 Qui reprobatur, ib. n.4. & ſeqq. 328
5 Epiſcopus abſolvit pro leviſſima injuria Clerico illata, ibidem num.3. 327
5 Abſolutio ab excommunicatione ob levem Clerici percuſſionem regulariter ſpectat ad ſolum Epiſcopum, ib. n.11. 328
5 Declaratur, ib. n.12. 328
Vide in ver. *Excommunicatio quoad abſolutionem*.
2 Epiſcopus ſuſpenſus ab Ordinibus conferendis non poteſt abſolvere ſubditum a ſuſpenſione, de qua in c.1. de re judic. lib.6 in c. Vel non eſt compos, n.44. de tempor. Ordinat. 371
3 Epiſcopus qui eſt in ſtudio ut ſcholaris, in actibus ſcholaſticis ſedere debet poſt Rectorem univerſitatis, in c. Poſtulaſti, n.27. de conceſſ. Præb. 202
5 Epiſcopus dicitur habere fiſcum, in c. Presbyteri, num.3. de pœnis. 282
5 Epiſcopus non poteſt concedere ſuo ſubdito, ut abſolvatur in aliena Diœceſi a Sacerdote non habente juriſdictionem, in c. Omnis, n.85. de pœn. & remiſſ. 318
5 Epiſcopus, vel Delegatus ab eo poteſt abſolvere pœnitentem non obſtante prohibitione Prælati, vel inferioris, vel æqualis, ib n.92.
Epiſcopus quoad Altare viaticum.
Vide in ver. *Altare*.
Et in ver. *Cardinalium privilegia*.

Epiſcopus quoad Beneficiorum collationem.

1 De jure communi fundat intentionem ſuper collatione omnium beneficiorum diœceſis, in c. Eam te, n.6. de ætat. & qualit. 403
1 Conferens Epiſcopus Beneficium reſignatum contra Bullam S. Pii V. quae pœnas incurrat, in c. Non ſine, n.52. de arbitr. 693
2 Qui ignoranter contulit Parochialem, ob aſſecurationem alterius dimiſſam, ſuo conſanguineo, non incidat in pœnas Bullæ S. Pii V. ib. n.49. 693
Vide in ver. *Beneficium*, *Colluſio*.
3 Qui contulit beneficium alterius, an teneatur providere de æquivalenti beneficio, in c. Cum ſecundum, n.42. de Præb. 92
2 Epiſcopus ſi mandet uni beneficium conferri non poteſt variare etiam re integra, in c. Cum olim, num.5. de ſentent. & re judic. 184

Epiſcopus quoad Capitulum, & Canonicos.

2 An poſſit ſine adjunctis procedere ad privationem Canonicorum, ex eo quod Ordines ſuis Præbendis annexos non ſuſceperint, aut non reſederint, in c. Quæris, n.14. de ætat. & qual. 414
3 Aliquando intereſſe poteſt Capitulo tanquam Canonicus, in c. Poſtulaſti, n.11. de conceſſ. Præb. 201
3 Quo in loco ſedere debeat, quando intereſt Capitulo tanquam Canonicus, ib.n.25. & ſeqq. 202
1 Poteſt Epiſcopus ſolus ſine Adjunctis procedere contra Portionarios, licet ex conſuetudine, privilegio, vel ſtatuto habeant in Capitulo ſemper, vel ut plurimum vocem, in cap. Nullus, n.40. de elect. 220
5 Epiſcopus cum Capitulo faciunt unum corpus, in c. Quod a Prædeceſſore, n.38. de ſchiſmat. 105
1 Epiſcopus Abulen. non poſſit cognoſcere de cauſis Capitularium a ſententiis contra eos latis a Capitulo pro delictis in Eccleſia patratis, in c. Irrefragabili, §. exceſſus, n.22. & ſeqq. uſque in fin. de off. Ordin. 57d
Vide in ver. *Capitulum*, *Prælatus quoad Capitulum*. *Viſitatio Capituli exempti*.
5 Epiſcopus, & Canonici ſunt unum corpus, in c. Cum ex injuncto, n.24. de nov. oper. nunc. 230
5 Nec decet Epiſcopum in negotiis Eccleſiæ omiſſis membris aliorum conſilio uti, ib.n.25. 230
5 Epiſcopus quæ negotia expedire non poſſit ſine conſenſu, vel conſilio Capituli, ib n.3e. 230
5 Epiſcopus non cognoſcit de cauſa hæreſis ſine conſenſu, vel conſilio Capituli, in c. Ad abolendam, n.12. de hæret. 90
1 Epiſcopus de Capituli conſenſu poteſt in Cathedrali novas dignitates erigere, uſitatas tamen, & ſacris Canonibus cognitas, in c. Perniciosam, n.70. de off. Ordin. 555

Epiſcopus captivus, vel expulſus.

3 Epiſcopo ab hoſtibus capto juriſdictio jure proprio pertinet ad Papam, in cap. Quia diverſitatem, num.30. de conceſſ. Præbend. 193
5 Epiſcopo a Paganis, vel Schiſmaticis capto, non inſtituitur alius in locum ipſius, ſed Capitulum adminiſtrat ad tempus, in c. Per tuas, il 1. n.13. & n.21. & 33. de ſimon. 53
5 Epiſcopus a Paganis, vel Schiſmaticis bello captus, non efficitur ſervus capientium, ib.n. 53
5 Epiſcopus ab hoſtibus expulſus, & in alia Eccleſia intitulatus, ceſſante hoſtilitate reſtituendus eſt primæ Eccleſiæ, & qui medio tempore fuit ſubſtitutus, debet dimittere, ib n.29. 54
3 Epiſcopus civitatis ab hoſtibus captivatæ, alteri Eccleſiæ eſt præficiendus, in c. extirpandæ, §. Qui vero, n.49 de Præb. 130
3 Officium paſcendi, cui innititur obligatio reſidentiæ, ceſſat ovibus deficientibus, ib n.50. 130
Vide in ver. *Prælatus*, *communis*,
1 Epiſcopus nullum habens titulum verum, nec putativum, non ſolum poteſt, ſed etiam debet ex ſe ipſo Epiſcopatum dimittere, in c. Niſi cum pridem, n.27. de renunc. 338
1 Epiſcopus propter perſecutionem ſubditorum an debeat fugere, & Eccleſiam deſerere, ib.n.72. 342
Epiſcoporum cauſæ.
Vide in ver. *Cauſæ Epiſcoporum*.

Epiſcopus quoad confeſſiones.

5 Epiſcopi, & alii Superiores, & minores Prælati exempti poſſunt ſine alia licentia ſibi eligere confeſſorem, in c. Ne pro dilatione, n.1. de pœn. & remiſſ. 321
5 Poſſunt Epiſcopi ſibi eligere confeſſorem, etiamſi exempti non ſint, ib. n.2. 321
5 An Epiſcopus hodie poſſit eligere confeſſorem ſibi non ſubditum, qui a proprio Ordinario non fuerit approbatus ad præſcriptum Conc. Trid. in c.15. ſeſſ.23. ib. n.5 & ſeqq. uſque ad n.31. & 62. 321
5 Eligendo confeſſorem ſibi ſubditum videtur illum approbare, ib. num.15. 321
5 Non decet Epiſcopum iter agentem confeſſorem eligere in ſingulis diœceſibus, ib n.30. 322
3 De jure communi confiteri debet Archiepiſcopo, Archiepiſcopus Patriarchæ, Patriarcha Papæ, ib.n.34 & ſeqq & n.39 323
5 Poſſunt eligere ſibi Confeſſorem, ſed non tenentur eligere Curatum, ſeu approbatum ab Ordinario, ib.n.42. 326
1 Epiſcopus lapſus in aliquod delictum poteſt etiam in Urbe ad ſe abſolvendum deputare proprium Confeſſorem ex Concilio Trid. c.d ſeſs.24. in c. Dilectus, n.34. de tempor. Ordin. 375
Vide in ver. *Confeſſio*, *Confeſſor*, *& Prælatus quoad Confeſſorem*.

Epiſcopus quoad conſecrationem.

2 Epiſcopus, qui renunciavit Ordini, poteſt de licentia Papæ executionem reaſſumere ſine nova conſecratione, in cap. Requiſivit, n.6. de Ordin. ab Epiſcopo. 377
1 Epiſcopalis conſecrationis fundamentum eſt Sacerdotium, ſine quo nihil recipitur, ib.n.15. 378
1 Contrarium, ib.n.79. 384
1 Declaratur, ib.n.81. 384
1 Epiſcopi conſecratio non fuit inſtituta immediate a Chriſto, ib. num.17. 378
1 Contrarium, ib.n.68 & ſeqq. & n.85. 383
1 Poteſtatem cognoſcendi non amittunt Epiſcopus, vel Sacerdos excommunicatus, depoſitus, & degradatus, in c. Quanto, n.18 de conſuet. 199
1 Non conſecratus Ordines conferre non poteſt, ib.n.20. 199
1 Tres Epiſcopi in conſecratione Epiſcopi ſunt adhibendi ex neceſſitate Sacramenti, in c. Requiſivit, n.86. de ordinat. ab Epiſcopo. 384
5 Ante conſecrationem non poteſt Epiſcopus exercere ea, quæ ſunt Ordinis, ſed tantum ea, quæ ſunt juriſdictionis, in cap. Nullus, n.5 de Paroch. 304
5 Electus, & confirmatus ante conſecrationem an poſſit indulgentiarum literas dare, in c. Accedentibus, n.9. & ſeqq. de exceſs. Prælator. 215
5 Et quid, ſi non ſit Presbyter, ib n.11. 215
1 Cum conſecratur Epiſcopus, inungitur Chriſmate in capite, & manibus; quod ſi fuerit omiſſum, per tres Epiſcopos eſt ſupplendum, in c. Cum veniſſet, n.1. de ſacr. Unct. 443
5 In conſecratione Epiſcopus non ſolum hæreſim, ſed etiam ſchiſma anathematizat, in c. Quod a Prædeceſſore, num.15. de ſchiſmat. 103
1 Poteſtas, quæ confertur Epiſcopo per conſecrationem, eſt indelebilis, & remanet in Epiſcopo etiam excommunicato, depoſito, & degradato, in c. Statuimus, n.7. de ſupplen. negligent. Prælator. 350

Digitized by Google

3 Poteſtatem accipiunt Epiſcopi conferendi Ordines in conſecratione, ib. num. 19. 351
3 Jurisdictionem accipiunt in confirmatione etiam ante conſecrationem, ib. num. 21. 351
3 Semel conſecratus perpetuo retinet nomen conſecrationis, in c. Niſi cum pridem, num. 8. de renunciat. 337
Vide in ver. *Conſecratio*.
3 Epiſcopus electus non poteſt invitus conſecrari, ſed ſatis eſt, ut dignitati cedat, in c. Quanto, n. 13. de translat. epiſc. 319
3 Electus, & confirmatus, qui ante conſecrationem officium linguæ, vel oculorum amiſit, conſecrari non debet, ſed in totum amoveri, in cap. Conſultationibus, num. 7. de Cleric. ægrot. 164
3 Et quid in inferiori Prælato, ibid. num. 7. 164
3 Electus, & confirmatus in Epiſcopum non eſt Epiſcopus, niſi poſt conſecrationem, in c. De multa, n. 14. de Præben. 118
3 Promotus non dicitur quis ante conſecrationem, licet ſit electus, & confirmatus, vel proviſus, in cap. eam te, num. 3. & 5. & 15. de reſcript. 152
2 Contrarium, ib. num. 23. & ſeqq. 153
2 Declaratur, ibid. num. 30. & 38. 153
2 Epiſcopus non dicitur ante conſecrationem, ſed electus, ib. numer. 6. & 28. 152
2 Declaratur duobus modis, ib. n. 30. & 38. 153
2 Electio, & conſecratio unum faciunt Epiſcopum, ib. n. 7. 152
2 Proviſus a Papa ante conſecrationem non dicitur Epiſcopus, ſed electus, ib n. 9. 152
2 Declaratur, ib. num. 30. & 38. 153
2 Proviſio, ſeu pronunciatio Papæ in Conſiſtorio habet vim electionis, & confirmationis, ib. num. 15. 152
2 Epiſcopi, vel Pontificis appellatione in materia pœnali non venit electus confirmatus ante conſecrationem, ib. n. 16. 152
2 Contrarium, ib. num. 25. 153
2 Civitas interficiens electum, non incidit in pœnam interficientis Epiſcopum, ib. num. 17. 152
2 Proviſi a Papa etiam ante conſecrationem appellantur promoti, ib. num. 24. & 27. 153
2 Proviſi nondum conſecrati accedentes ad Eccleſias, & adminiſtrantes ante levatas Bullas incidunt in penas Extravag. Injunctæ, de elect. t. num. 25. 153
2 Præfecti Cathedralibus Eccleſiis dicuntur etiam non conſecrati, ib. num. 29. 153
2 Epiſcopi appellatione venit etiam electus, quando in eo militat eadem ratio, quæ in conſecrato, ib. n. 30 153
2 Epiſcopus electus, & confirmatus tenetur perſonaliter reſidere, ſicut conſecratus, ib. nu. 31. & ſeqq. & 40. 153
2 Et inter eum, & eligentes contrahitur ſpirituale conjugium, ib. num. 32. 153
2 Epiſcopus electus, & confirmatus ante conſecrationem non poteſt exercere ea, quæ ſunt Ordinis Epiſcopalis, ſed ea tantum, quæ ſunt juriſdictionis, ib. num. 33. 153
2 Epiſcopi appellatione venit tantum conſecratus in concernentibus exercitium, & decorem Ordinis Epiſcop., ib. n. 38 154
2 Sed in concernentibus juriſdictionem venit etiam electus confirmatus, vel proviſus per Papam, ib. num. 39. 154
2 Electus confirmatus poteſt dare licentiam Clerico ſe abſentandi a Parochiali ſtudiorum cauſa, ib. num. 41. 154
3 Epiſcopus, qui intra ſex menſes munus conſecrationis non ſuſcipit, eſt ipſo jure privatus Eccleſia, in c. Cum ex illo, n. 13. de translat. Epiſcop. 315
2 Non tamen poteſt cedere propria authoritate, niſi factum ſit notorium, vel declaratum per ſententiam, ib. n. 14. 315
2 Sed bene poteſt, ac debet cedendi licentiam poſtulare, ibidem num. 24. 316
2 Conſecratio Epiſcopi a tribus ſaltem Epiſcopis facienda eſt, in c. Nec Epiſcopi, n. 1. de tempor. Ordinat. 365
2 Et hoc eſt de ſubſtantia conſecrationis, ib. num. 3. & ſeqq. & num. 9. 366
2 Nec eſt Epiſcopus, qui minus, quam a tribus, auctoritate etiam Metropolitani, factus eſt Epiſcopus, & num. 5. 366
2 Quod in Provincia non ſint tot Epiſcopi, vel unus ſolus, convocari debent vicinorum auxilia, ib. num. 2. 366
2 Conſecrationis Epiſcopi formam ab Apoſtolis introductam poteſt Papa immutare, ib. num. 4. 8. & ſeqq. 366
2 Et ſolus ordinandi cenſetur diſpenſare, ib. n. 10. 366
2 Conſecrationem Epiſcopi unus Epiſcopus perficit, alii vero duo ſunt aſſiſtentes, ib num. 7. 366
2 Diſpenſandum an ſit, ut in Provincia, in qua Epiſcoporum copia haberi non poteſt, loco duorum Epiſcoporum, qui conſecrationi Epiſcopi intereſſe debent, ſubrogentur duo Abbates, vel duo alii in dignitate Eccleſiaſtica conſtituti, ib. nu. 8. 9. & 10. 366
2 Epiſcopus chriſmare conſecrator in capite, in c. Cum non ab homine, num. 19 de judic. 10
5 Epiſcopi appellatione venit etiam nondum conſecratus in materia proportionabili tam confirmato, quam conſecrato, in c. Quod nonnullis, num. 23. de privil. 273
5 Epiſcopus electus ante conſecrationem non poteſt concedere indulgentias, in c. Cum illorum, n. 32. de ſent. excom. 350
3 Epiſcopus olim eligebatur ab univerſo Clero, in c. Cum certum, num. 33. de major. & obed. 610

Epiſcopus quoad delegationem,

3 Epiſcopi tam præſentes, quam abſentes, an poſſint paſtoralia munia aliis delegare, in c. Ea parte, n. 21. & 28. & 67. verſ. *Demum non obſtat*, de Cler. non reſid. 42
3 Poteſt alteri Epiſcopo ea, quæ ſunt Ordinis, demandare, in c. Aqua, n. 14. de conſecr. Eccl. 570
2 Non licet Epiſcopis, nec unquam licuit committere Sacerdoti, ut conferat Chriſma, in c. Quanto, n. 3. de conſuet. 198
2 Non poteſt Epiſcopus Clericorum cauſas delegare laico, & Clerico ſimul, nec Clerico conjugato, in cap. Perniciosam, n. 60. de off Ordin. 554
1 An poſſint Epiſcopi, Archiepiſcopi, & Legati cauſas delegare ultra duas dietas, in c. Nonnulli, n. 2. de reſcript. 166
2 Extra diœceſim Epiſcopus cauſas audire, vel delegare non poteſt, ib. num. 3. 166
2 Non poteſt Clericum invitum ſubmittere juriſdictioni alterius Epiſcopi, in c. Significaſti, n. 19. & 30. de foro compet. 77
2 Non poteſt cauſam committere extra diœceſim, niſi & litigantes conſentiant, ib. num. 29. & 31. 77
Vide in ver. *Delegatio*, *cauſa*.

Epiſcopus quoad delicta.

5 Epiſcopus cujus auctoritate homicidium eſt commiſſum, a miniſterio Altaris, & officio Pontificali, & Epiſcopatus adminiſtratione deponitur, in cap. Ex literis, num. 1. de excell. Prælator. 214

Epiſcopus quoad diſpenſationem.

3 Epiſcopus an poſſit diſpenſare ſuper defectu ætatis ad beneficia, in c. Indecorum, num. 8. de ætat. & qualit. 399
3 Præficere Parochiali Eccleſiæ non idoneum ætate, moribus, vel doctrina, etiam diſpenſative, non poteſt, in cap. Eam te, n. 8. de ætat. & qualit. 404
1 Non diſpenſant Epiſcopi contra Apoſtolum, in c. Super eo, n. 8. de bigam. 498
1 Nec contra Canonem etiam non Conciliarem ſtatuentem per ver. Non poteſt, ib. n. 34. verſ. *Adſunt etiam*. 499
2 Cur diſpenſet Epiſcopus cum illegitimo, & non cum bigamo, ib. num. 37 500
1 Quo caſu poſſit ſuper bigamia diſpenſare, ib n. 40. 500
2 An poſſit cum bigamo diſpenſare ad beneficia ſimplicia, ibidem num 42. 501
Vide in verb. *Diſpenſatio*.
2 Diſpenſat cum illegitimo, in d. c. Super eo, n. 24. de bigam. 499
2 Item cum Diacono, qui matrimonium contraxerat, ib. n. 25 499
5 Item cum Monialibus, & Monachis, qui ſubeundo bigamiam contraxerunt, ib. num. 26. 499
1 An poſſit Epiſcopus ex neceſſaria cauſa contra generale Concilium diſpenſare, ib. n. 32 499
3 De jure communi diſpenſare poſſunt cum Parochis, ut ad ſeptennium ſtudiorum cauſa abeſſe poſſint, & interim non teneantur ad Sacerdotium promoveri, in cap. Clericos, num. 21 de Cler. non reſid. 65
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 21. 65
3 Non habent Epiſcopi facultatem diſpenſandi contra Conſtitutiones Conciliares, ſicut nec Legati, in cap. Ex parte, n. 6. de Capell. Monachor. 505
3 Secus ſi conſtitutiones ſint editæ a Papa in Concilio, ib. n. 7. 505
3 Contrarium, ib. num. 22. 507
3 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus cum ſibi ſubdito vero bigamo ad primam Tonſuram, & beneficia ſimplicia, ib. n. 23. 507
5 Poſt Concilium Tridentinum an poſſit diſpenſare ſuper homicidio voluntario ſaltem occulto ad executionem minorum Ordinum, & beneficia ſimplicia, in c. Henricus, num. 42. de Cler. pugnan. in duell. 146
1 Ex magna cauſa neceſſitatis, & utilitatis poteſt contra generale Concilium diſpenſare ex ſententia Rotæ, in cap. Canonum ſtatuta, n. 103. de Conſtit. 22
1 Contra Canones diſpenſare non poteſt, niſi reperiatur eis a jure permiſſum, ib. num. 121. 24
1 Non poteſt diſpenſare cum vero bigamo ad primam Tonſuram, aut beneficia ſimplicia, in cap. Quoniam, num. 32. de conſtit. 134
4 Non diſpenſat ſuper impedimentis dirimentibus, in c. De illis, il ſecundo, n. 32. de deſponſ. Impuber. 29
4 An ex urgentiſſima cauſa diſpenſare poſſit, ut puella pubertati proxima matrimonio copuletur, ib. num. 33. 29
4 Compilato proceſſu ſuper malitia quid agere debeat, ib. n. 37. 29
1 Diſpenſare non poteſt contra Concilium generale, licet Concilium non prohibeat diſpenſationem, in c. Nimis, n. 2. de fil. Presbyt. & n. 44. ubi refellitur contraria opinio. 475
1 An poſſint Epiſcopi ex magna cauſa diſpenſare contra generale Concilium, ib. n. 21. uſque in fin. 476
1 Sine juſta cauſa diſpenſans eſt deponendus, ſi de hoc fuerit accuſatus, ib. n. 10. 476
1 Contra Canones non diſpenſat, niſi diſpenſatio illi appareat permiſſa, ib. num. 16. 477
1 Cum vero bigamo ad primam Tonſuram, & beneficia ſimplicia diſpenſare non poteſt etiam ex magna cauſa utilitatis, vel neceſſitatis, ib. n. 20. 477
1 Contra generale Concilium Epiſcopum non diſpenſare etiam ex magna cauſa qui authores ſenſerint, ib. n. 21. 477
1 Concurrentibus requiſitis poſſunt Epiſcopi rigorem Canonum relaxare per viam diſpenſationis, non per viam ſtatuti, ib. num. 30. 479
1 Ceteris concurrentibus diſpenſat Epiſcopus in impedimentis, ſi ſint occulta, & matrimonium publicum, & ſeparatio ſine magno ſcandalo fieri non poſſit, ib. num 33 479
1 Sed non diſpenſat in matrimonio contrahendo in articulo mortis ad legitimandam prolem, & refellitur contraria opinio, ib. num 34. 479
1 Declaratur, ibid num. 43. 480
1 Facultas Epiſcoporum diſpenſandi in impedimentis, & irregularitatibus occultis, habet locum in foro conſcientiæ tantum, ib. num. 37. 480

1 Et dummodo matrimonium ſit contractum cum probabili ignorantia impedimenti, ib. n. 38. 480
1 Non poteſt diſpenſare cum Vicario perpetuo ſuper ætate, in c. Ex parte, n. 27. de off. Vicar. 520
1 Diſpenſat Epiſcopus ſuus cum ordinato ad minores, vel ignoranter ad ſacros ab Epiſcopo, qui renunciavit loco, & Dignitati, c. Requiſivit, n. 1. de ordin. ab Epiſc. 377
2 Diſpenſant Epiſcopi cum Simoniacis in præambulis ad Ordinem quoad pœnam juris poſitivi tantum, in c. Cum pridem, n. 89. de Pactis. 655
Vide in ver. *Irregularitas, Bigamia, Beneficiorum pluralitas.*
5 Nequeunt diſpenſare ad Parochiales Eccleſias cum minoribus 25. annorum, aut illegitimis, criminoſis, aut corpore vitiatis, in c. Quod a Prædeceſſore, n. 96 de ſchiſmat. 211
3 Nequeunt etiam pro una vice, & de Patroni conſenſu diſpenſare contra legem in fundatione beneficii, in cap. Recolentes, n. 42. de ſtat. Monachor. 468
2 Epiſcopi Regnorum, in quibus Concilium Tridentinum non eſt receptum, uti non poſſunt facultate ſibi tributa, in c. 6. ſeſſ. 23. in c. Dilectus, n. 25. de tempor. ordinat. 374
2 Diſpenſare an poſſit Epiſcopus cum filio legitimo ad Eccleſiam paternam, in c. Veniens, n. 7 de fil. Presbyter. 465
1 Diſpenſare an poſſit Epiſcopus cum illiterato, an ve illum promovendo cenſeatur cum eo tacite diſpenſare, in c. Accepimus, n. 46. de ætat. & qualit. 433
3 Diſpenſare in criminibus exceptis prohibetur propter ſcandalum, in c. Veſtra, n. 116. de cohabit. Cler & mulier. 18
3 Diſpenſatus ab Epiſcopo in materia delicti perpetrati coram duobus, vel tribus teſtibus, licet non ſit notorium, non eſt tutus in conſcientia, ex ſententia S. Congr. Conc. ib. n. 127. 19
3 Diſpenſare poteſt Epiſcopus cum occulte excommunicato, qui publice celebravit, ib. n. 148. 21
3 Secus ſi publice ſit excommunicatus, & celebraverit occulte, ib d. n. 148. 21
1 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus in materia delicti ad forum contentioſum deducti, & per ſententiam puniti; & refellitur contraria opinio, ib. n 140. 20
1 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus cum inquiſitis de delicto, quod non potuit probari, ſi nec diffinitive, nec alio modo fuerint abſoluti, ſed dimiſſi cum cautione de ſe præſentando, ibid. num. 136. 20
2 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus contra Canonem non Conciliarem reſervantem Summo Pontifici diſpenſationem, in c. Dudum, il ſecondo, n. 16. de elect. 269
1 Diſpenſare non poſſunt Epiſcopi contra Canones, niſi appareat eis expreſſe permiſſum, in c. Dilectus, n. 2. & ſeq. uſque ad n. 22. de tempor. ordinat. 372
1 Diſpenſare non poteſt in lege humana, niſi is, a quo lex auctoritatem habet, ib. n. 3. 372
1 Epiſcopi in criminibus diſpenſare poſſunt, niſi eis appareat prohibitum, ib. n. 14. 373
1 Diſpenſare nunquam poteſt Epiſcopus, niſi ei concedatur a Canone, etiamſi in Canone reperiatur, quod Papa diſpenſet, ib. n. 15. 373
1 Diſpenſare poteſt Epiſcopus, ubi Canon permittit diſpenſationem, licet eam Epiſcopo non indulgeat, ib. n. 17. 374
1 Et quid ſi Canon ſit Conciliaria, ib. n. 18. 374
1 Caſus in quibus Epiſcopi poſſunt, vel non poſſunt diſpenſare, ib. num. 21. 374
1 Diſpenſare poteſt Epiſcopus cum Clerico in ſacris, qui de facto contraxit cum unica, & virgine, in c. Nuper a nobis, n. 10. de bigam. 503
2 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus, ſed ſolus Papa cum Subdiacono, qui de facto contraxit cum vidua, ib. n. 15. 504
2 Et an hoc procedat tam in officio, quam beneficio, ib. n. 16 504
Et quid, ſi contraxerit ignoranter, ib. n. 17.
Vide in ver. *Diſpenſatio ſuper Bigamia.*
2 Diſpenſare qui poteſt ſuper irregularitate impoſita a Canone, poteſt diſpenſare cum Monacho irregulari ex celebratione poſt incurſam excommunicationem latam ex conſtitutione Ordinis, in c. Canonum ſtatuta, n. 33. de Conſt. 17
1 Diſpenſare nequeunt Epiſcopi contra Canones, niſi quatenus eis reperiatur permiſſum, ib. n. 121. 24
1 Diſpenſare poteſt Epiſcopus contra Canonem in articulo dubio propter diverſas opiniones, ſaltem quoad hoc, ut non poſſit contravenire, in c. Veniens, n. 8. de fil. Presbyter. 465
3 Prælatus etiam in caſibus a jure permiſſis ſine juſta cauſa non diſpenſat contra jus, in c. Relatum, n. 11. de Cler. non reſid. 32
5 Epiſcopus poteſt diſpenſare cum excommunicato, ut retineat beneficium poſt excommunicationem ſibi collatum, in cap. Poſtulaſtis, n. 4. de Cler. excomm. 195
5 Dum tamen non ſit ipſe idem Epiſcopus, qui ſcienter contulit, ib. num. 5. 195
5 Et quid, ſi collatio fuerit ei facta per Papam, ib. n. 6 & ſeq. 195
5 Epiſcopus an poſſit diſpenſare cum filiis hæreticorum ad officia, & beneficia, in c. Vergentis, n. 32. & n. ſeqq. uſque in fin. de Hæret. 97
5 Decretum irritans impedit, ne Epiſcopus poſſit diſpenſare in criminibus infra adulterium, ib. n 33. 97
5 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus cum iis, qui a Canone ſunt perpetuo privati beneficiis obtentis, vel inhabiles ad illa obtinenda, ib. n. 34. 97
5 Nec in concernentibus fidem, vel ſtatum univerſalis Eccleſiæ, ib. num. 35. 97
5 Epiſcopus an poſſit diſpenſare cum filiis interficientis Prælatum, ib. n. 36. 97
5 Epiſcopus diſpenſare poteſt ubicunque in materia pœnali Canon permittit diſpenſationem, ibidem numero 37. 97
3 Epiſcopus diſpenſare non poteſt cum Ordinato ſine titulo ad aliquem ex ſacris Ordinibus, ut ſine novo titulo ad altiores Ordines aſcendat, refellitur contra opinio Henriquez, in c. Epiſcopus, n. 4. de Præbend. 71
3 Diſpenſare an poſſit Epiſcopus contra Concilium generale de ſui Capituli conſenſu, in c. *Paſtoralis*, num 4 de his, quæ fiunt a Prælat. 215
5 Non diſpenſat Epiſcopus cum electo reprobato propter vitium Simoniæ, in c. Nobis, n. 2. & 9. de Simon. 38
Epiſcopus quoad electionis confirmationem.
Vide in verb. *Electionis confirmatio.*
Et in ver. *Conſuetudo irrationabilis.*
Et in ver. *Epiſcopus quoad conſecrationem.*
Epiſcopus quoad executionem, & commutationem ultimarum voluntatum.
3 Epiſcopus propter negligentiam hæredis exequitur piam voluntatem teſtatoris, in c. Nos quidem, n. 1. de teſtam. 259
3 Omnium piarum diſpoſitionum tam inter vivos, quam in ultima voluntate, in caſibus a jure permiſſis ſunt executores, ib. num 9. 260
3 Succedit Epiſcopus hærede, vel executore negligente, in facultatem exequendi etiam ad non pias cauſas, ib. n. 10. 269
Vide in verb. *Executio, commutatio.*
Epiſcopus quoad feuda.
Vide in ver. *Feudi ſucceſſio.*
Et in ver. *Feudalia bona.*
Et in ver. *Epiſcopus Regularis.*
Et in ver. *Regularis quoad ſucceſſionem feudalem.*
3 Vaſallus factus Epiſcopus cenſetur habilitatus ad inſerviendum per ſubſtitutum, licet feudum requirat ſervitium perſonale, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 83. de Conſtit. 102
1 Epiſcopus eſt ſucceſſibilis in feudo paterno, ib n. 84. 102
3 Epiſcopi, & Cardinales retinent feuda ad ſe devoluta jure ſucceſſionis, ib. n. 85. 102
3 Epiſcopi propter excellentiam Dignitatis comprehenduntur in Capitulis feudalibus excludentibus Clericos, & Monachos a ſucceſſione, ib. n. 101. 103
3 Epiſcopus ſi fiat vaſallus Eccleſiæ Romanæ, non deſinit eſſe miles Chriſti, ib n. 104. 103
1 Feudum apertum Religioſo ad Epiſcopatum aſſumpto tranſit in Cathedralem Eccleſiam quoad commoditatem domini utilis durante vita naturali ipſius Epiſcopi, ib n. 105. & 107. 103
Epiſcopus quoad fructus Beneficiorum
3 Epiſcopus antequam beneficium conferat, ſi aliquid ſubtrahat de fructibus illius in pios uſus expendendum, non eſt illicitum, in c. Niſi eſſent, n. 31. verſ. *Tertio ad idem*, de Præb. 108
3 Eccleſia non poteſt conſtitui cenſualis auctoritate Epiſcopi, ib. num. 50. 110
3 Declaratur, ib. n. 64. 111
Vide in ver. *Cenſus.*
Epiſcopus quoad juriſdictionem, & judicia.
3 Epiſcopus habet imperium merum in ſua diœceſi, in c. Eccleſia n. 31. de Conſtit. 122
2 Poteſt ac debet habere familiam armatam, immunitate Eccleſiaſtica gaudentem, ib. n. 45. 124
2 Epiſcopus ſolus de jure communi eſt Ordinarius, & habet imperium in tota diœceſi, in c. Cum contingat, n. 23. de foro compet. 70
5 Tenetur ex officii ſui debito juriſdictionem gratis adminiſtrare, in c. Quoniam, n. 11. ne Prælat. vic. ſuas. 78
1 Poſſunt Epiſcopi in ſuis Diœceſibus crimina inquirere, & punire, & cum opus fuerit invocare brachium ſeculare, in c. Perniciosam, n. 11. de off. Ordin. 550
1 In ſua diœceſi habet Epiſcopus juriſdictionem ordinariam, & merum, & mixtum imperium, ib n. 25. & ſeqq. 551
1 An poſſint Epiſcopi in ſua diœceſi quidquid poteſt Papa in univerſali Eccleſia, exceptis his, quæ Papa ſibi reſervavit, ib. n. 28. & ſeqq. uſque ad n. 72. 551
1 An accipiant poteſtatem juriſdictionis immediate a Chriſto, an vero a Papa, ib. n. 29 & ſeq. uſque ad n. 57. 551
1 Poſſunt cauſas fidei ventilare, ſed non definire, ib. n 55. 554
3 Poteſtatem juriſdictionis accipiunt immediate a Papa, ſed poteſtatem Ordinis immediate a Deo, in c. Ex parte, n. 54. de Cler. non reſid. 45
2 Fundat intentionem de jure communi ſuper juriſdictione univerſali in omnibus Eccleſiis ſuæ diœceſis, in c. Cum olim, n. 5. de præſcript. 178
2 Si juriſdictio ſpiritualis ſit, alias ſecus, ib. n. 6. 178
2 Poteſt cauſas matrimoniales, & criminales cognoſcere, prædicandi licentias concedere, & Confeſſores approbare in locis intra ſuæ diœceſis fines exiſtentibus, donec probetur ſtatus alterius diœceſis, ib. n. 38. 180
2 Habet aſſiſtentiam juris, & Conc. Trid. ſuper juriſdictione ſpirituali in omnibus Eccleſiis etiam Regularibus intra fines ſuæ diœceſis, quandiu non probentur exemptæ, ib. n 42 180
5 Fundat intentionem in tota diœceſi, & in qualibet ipſius parte ſuper exercitio ordinariæ juriſdictionis, in c. Cum capella, n 7 de privileg. 254
4 An poſſit inhibere inferioribus poteſtatem circa ea, quæ illis commiſſa ſunt, in c. Literas quas, n. 19. de matrim. contr. interd. Eccleſ. 77
4 Poteſt ſuſpendere a totali Curæ exercitio, ib n 25. 77
3 Qui non utitur juriſdictione ſibi attributa in exemptos in caſibus, in quibus Concil. Trident. utitur verbis præceptivis, ſeu obligativis, peccat mortaliter, in c. Si quis, n. 40. verſ. *In ſpecie vero*, de Regular. 330

5 Non

5 Non poſſunt Epiſcopi Sedis Apoſtolicæ Decreta in totum, *vel* in partem convellere, vel mutare, in c. Reſponſo, n. 83. de ſent. excomm. 364
3 Non poſſunt Epiſcopi, & Prælati Regulares ſupprimere Religionem a Sede Apoſtolica approbatam, in c. Recolentes, n. 35. de ſtat. Monach. 468
3 Juriſdictionem accipiunt in confirmatione etiam ante conſecrationem, in c. Statuimus, n. 21. de ſuppl. negl. Prælator. 351
2 An Epiſcopus poſſit omnia in ſua diœceſi, quæ poteſt Papa in univerſo Orbe, exceptis reſervatis, in c. Dilectus, n. 16. de temp. Ordin. 374
5 Subſunt Epiſcopo omnia loca pia, & ad ejus ſollicitudinem debent ordinari ad ultim deſtinatum, in c. De xenodochiis, n. 1. de Relig. domib. 484
3 An poſſit reo gratiam facere poſt ſententiam, in c. Irrefragabili, §. Ceterum, n. 36. de off. Ordinar. 580
3 Et quid in inferiori Prælato, ib. n. 37. 580
Vide in ver. *Gratia*.
3 Tueri poteſt poſſeſſionem ſuam armis materialibus, & ſpiritualibus, in c. Procurationes, n. 29. & 44. de cenſib. 548
3 Prudenter agit, ſi tanquam pars, & non tanquam judex procedat pro ſuo jure tuendo, ib. n. 35. 549
3 In cauſa Eccleſiæ ſuæ judex eſſe non debet, ſi commodum eſt ſibi applicandum, ib. n. 41. & 43. 549
3 Fallit conſentiente adverſario, & alio Procuratore conſtituto ab Epiſcopo ad cauſam defendendam, ib. n. 47. 549
3 Imo ſatis eſt, ut non recuſetur, ib. n. 48. 549
3 In Eccleſiis diœceſis ſuæ debet eſſe contentus juribus Epiſcopalibus, in c. Conquerente, n. 1. de off. Ordinar. 586
3 Ab Eccleſiis ſibi ſubjectis non poteſt petere niſi jura Epiſcopalia in jure expreſſa, ib. n. 5. 586
3 Fundat intentionem ſuper jure inſtituendi, & deſtituendi in Eccleſiis omnibus ſuæ diœceſis, ib. n. 19. 587
3 De jure communi procedere poteſt contra omnes Clericos ſuæ diœceſis, licet ſubſint inferiori Prælato, ib. n. 23. 587
3 Declaratur, ib. n. 24. 587
2 Proprius Epiſcopus quis dicatur, ad hoc ut Clericus coram ipſo conveniri debeat, in c. Si quis, n. 20. de foro compet. 36
Vide in verb. *Juriſdictio*.
3 Jura Epiſcopalia, quæ competunt Epiſcopo in Eccleſiis ſuæ diœceſis etiam inferiori Prælato ſubjectis, ſunt decem & octo hic per ordinem enumerata, in c. Conquerente, n. 11. uſque ad n. 40. de off. Ordin. 587
2 Juriſdictio Epiſcopalis quibus conſtet, in c. Cum olim, n. 48. de præſcr. 181
5 Epiſcopi expulſi poſſunt omnimodam juriſdictionem exercere in aliena diœceſi, petita, licet non obtenta licentia a diœceſanis locorum, in cap. Cum ex injuncto, n. 29. de Nov. oper. nunc. 230
5 Et dicuntur expulſi etiam non admiſſi, n. 30. 230
3 Epiſcopus judicat in Eccleſiis, vel in Palatio ſuo, & quandoque damnat Clericum ad perpetuum carcerem, quandoque ad verbera, in c. Inter alia, n. 74. de Immun. Eccl. 642
2 Epiſcopus poteſt eſſe judex in cauſa Eccleſiæ ſuæ, in c. Noſti, n. 4. de elect. 263
3 Melius eſt tamen, ut id expediat per Delegatos, ib. n. 11. 263
2 Cauſa Eccleſiæ non eſt Epiſcopi, in c. Noſti, n. 10. de elect. 263
2 Epiſcopus in cauſa Eccleſiæ ſuæ poteſt recuſari, ib. n. 22. 263
3 Idem in ejus conſanguineo, ib. n. 13. 263
3 Epiſcopus in cauſa ſua menſæ non poteſt eſſe judex, ib. n. 18. 264
3 Nec teſtis, ib. n. 19. 264
2 Et quid ſi fundet intentionem de jure communi, ſeu notorium ſit bona ad menſam Prælati pertinere, ib. n. 20. 264
2 Epiſcopus poteſt eſſe judex in cauſa ſuæ menſæ, ſi id ſut præſcripſerit ex antiqua conſuetudine, ib. n. 26. 264
2 Epiſcopo ex privilegio poſſunt committi cauſæ ſuæ menſæ recuſatione remota, ib. n. 29. 265
2 Epiſcopi, & Vicarii non eſt idem tribunal in materia recuſationis, ib. n. 30. 265
3 Epiſcopus etiam de Capituli conſenſu non poteſt abdicare a ſe juriſdictionem in totum, in c. Cum veniſſent, n. 27. de Inſtitut. 183
3 Juriſdictio Epiſcopalis tota reducitur ad ea, quæ ſunt Ordinis, juriſdictionis, & ſimplicis poteſtatis, ſeu Dignitatis, in c. Dilectus, n. 4. de off. Ordin. 596
Vide in ver. *Lex quid*, *& quotuplex*.
Et in ver. *Epiſcopalis Ordo*.
5 Epiſcopus non debet contra ſubditum in criminalibus procedere, niſi adhibitis ſecum Canonicis Eccleſiæ Cathedralis, in c. Qualiter, & quando, il ſecondo, n. 12. de Accuſ. 15
5 Epiſcopus in cauſis criminalibus non tenetur ſequi conſilium Capituli, ſed ſatis eſt, ut illud requirat, ib. n. 13. 15
5 Sed de conſuetudine procedunt Epiſcopi ſoli ſine Capitulo, & valet talis conſuetudo, ib. n. 14. 15
5 Et quid ſi Capitula ſint exempta, ib. n. 15. 15
2 Epiſcopus habens facultatem etiam ut Delegatus, poteſt jure ordinario procedere in his, quæ prius ei competebant de jure communi, in c. Quoniam n. 4. de off. deleg. 530
2 Epiſcopus in cauſa ſibi delegata non procedit ut Epiſcopus, ſed ut Delegatus, ib. n. 12. 530
2 Epiſcopus non poteſt alteri, quam Vicario Generali, delegare facultatem decernendi excommunicationes ad finem revelationis, ib. n. 43 532
3 Eccleſia ſita in diœceſi Epiſcopi, tenetur ei in Epiſcopalibus reſpondere, niſi appareant remiſſa, in c. Conſtitutus, n. 1. de Relig. domib. 496
3 Et poteſt Epiſcopus remittendo ſpiritualia cenſum ſibi retinere, ibidem. 496
1 Epiſcopi præcipue pertinent ad Hierarchicum ordinem Divina ordinatione inſtitutum, in c. Quanto, n. 15. de conſuet. 198

Epiſcopus quoad juriſdictionem in laicos.

5 Epiſcopus in cauſis criminalibus Eccleſiaſticis, vel mixti fori, an poſſit laicos ſibi alias in temporalibus non ſubditos carceri mancipare, & corporaliter punire, licet ex conſuetudine adverſus laicus ad perſonalem diſtrictionem procedere non conſueverit, in c. Pervenit, n. 10. & ſeqq. uſq. in fin. de adult. 149
5 In delictis ad ejus forum pertinentibus poteſt contra laicos pœnis etiam pecuniariis procedere, ib. n. 11. 149
5 De jure communi debet primo uti cenſura Eccleſiaſtica, & in ſubſidium, brachii ſecularis auxilio, ib. n. 14. & 28. 149
5 Carcerat laicos pro criminibus ſacrilegii, & ſtupri, quæ ſunt mixti fori, ib. n. 17, & ſeqq. 149
5 Tribuitur Epiſcopo facultas procedendi contra laicos in cauſis ad ejus forum pertinentibus, non ſolum per ſacros Canones, ſed etiam per leges Regias, & Imperiales, ib. n. 25. 150
5 An Epiſcopus poſſit procedere ad capturam contra laicos, ex c. 3. ſeſſ. 25. Concilii Trident., ib. n. 29. 151
2 In criminibus Eccleſiaſticis inquirere poteſt contra laicos privative ad judicem ſecularem, in c. Perniciosam, n. 12. de off. Ordin. 550
2 In criminibus mixti fori procedit tam judex Eccleſiaſticus, quam ſecularis, & eſt locus præventioni, ib. n. 13. 550
2 Cogere poſſunt judices laicos ad præſtandum brachii ſecularis auxilium, ſed non e converſo, ib. n. 72. 555
5 In cauſis ſpiritualibus, vel mixti fori Epiſcopus, vel alius judex Eccleſiaſticus an poſſit contra laicos ſibi in temporalibus non ſubditos pœnis pecuniariis procedere, in c. Licet, n. 14. de pœn. 286
5 Quid in terminis juris communis, ib. n. 15. & 18. 286
5 Ex Concilio Tridentino an poſſit procedere contra laicos, in cauſis ad ejus forum pertinentibus, etiam pœnis pecuniariis, ib. n. 21. & ſeq. 287
Vide in ver. *Laicus quoad forum*.
Et in ver. *Laicus in fraudem factus Clericus*, *vel profeſſus*.
2 Epiſcopus in his, in quibus vertitur intereſſe laicorum, non poteſt ſtatuere ſine illorum conſenſu, vel ſaltem debent eſſe præſentes, in c. Conqueſtus, n. 32. de feriis. 93
Epiſcopus an poſſit indicere dies feſtos ſine populo.
Vide in ver. *Dies feſti*.

Epiſcopus quoad juriſdictionem in Regulares, & exemptos.

Vide in ver. *Exempti*, *Regulares quoad exemptionem*, *&* *Monaſterium quoad exemptionem*.
2 Epiſcopi ſunt executores Decretorum Concilii Trident. non tamen contra exemptos, niſi in caſibus, in quibus hæc facultas ſpecialiter eis attribuitur, in c. Sane, il ſecondo, n. 24. & 46. de off. & poteſt. judic. Deleg. 523
Vide in ver. *Regulares quoad Confeſſiones*, *&c.*
Et in ver. *Regulares quoad Conſervatores*.
5 Statutum Epiſcopi excommunicans accedentes ad Monaſterium Monialium exemptum ſine ejus licentia, an valeat, in cap. Quanto, n. 3. & ſeqq. de privil. 275
Vide in ver. *Monaſterium Monialium quoad clauſuram*.
Et in ver. *Excommunicatio quoad denunciationem*.
2 Regulares reſiſtentes Epiſcopo exercere volenti Pontificalia in eorum Eccleſiis, non ab ipſo Epiſcopo, ſed ab eorum Superioribus Regularibus ſunt compellendi, in c. Quia nos, n. 19. de auth. & uſu Pallii. 527
3 Epiſcopi qui non utuntur juriſdictione ſibi attributa in exemptos in caſibus, in quibus Concilium Tridentinum utitur verbis præceptivis, ſeu obligativis, & peccant mortaliter, in c. Si quis, n. 40. de Regular. 336

Epiſcopus quoad loca exempta, & nullius diœceſis.

5 Epiſcopus in locis ipſis nullius diœceſis excepta viſitatione jure delegato nullam prorſus auctoritatem exercere poteſt, in c. Accedentibus, n. 33. de exceſſ. Prælat. 217
5 Etiam quoad ordinationem Clericorum, ib. n. 34. 217
5 Vel concernentia Curam animarum, & Sacramentorum adminiſtrationem, ib. n. 35. 217
2 Epiſcopus Marſicanus non poteſt viſitare oppidum Cavenſe, in quo Abbas Caſſinenſis utranque juriſdictionem exercet; poteſt tamen hominibus dicti loci dimiſſorias concedere, in Significaſti, n. 32. de off. Archid. 516
2 Epiſcopus obtinens in Commendam Monaſterium exemptum, non poteſt ibi ordinare ſeculares ſubditos ratione dicti Monaſterii, ib. n. 30. 516
3 Proximior poteſt perſonas nullius diœceſis ordinare, ſed non judicare, in c. Nullus, n. 4. de Paroch. 304
3 An, & quomodo poſſit loca nullius diœceſis viſitare, & illorum perſonis Ordines conferre, ac dimiſſorias concedere, ib. n. 10. & ſeqq. uſq. in fin. 30.
3 Qui poteſt viſitare Eccleſias nullius diœceſis, poteſt etiam illarum ſubditos ordinare, eiſque dimiſſorias concedere, ibid. num. 11 304
3 Vicinior habet jus viſitandi loca nullius diœceſis, ſi ſint extra fines utriuſque diœceſis; ſi vero intra, hoc jus competit Epiſcopo, intra cujus diœceſis fines exiſtunt, ib. n. 23. & 26. 305
3 Proximitas a Cathedrali, non a diœceſi ſumenda eſt, ibid. num. 25. 306
3 Manutenentur in quaſi poſſeſſione juriſdictionis in locis, quæ probaverit eſſe intra fines ſuæ diœceſis, donec ab inferiori Prælato probetur ſtatus nullius diœceſis per rem judicatam, ib. n. 27 306
3 Vel exercitium utriuſque juriſdictionis, ib. n. 33. 306
3 Et quando hoc procedat, ib. n. 28. 306

3 Ad

3 Admittendus eſt ad plenariam viſitationem locorum nullius diœceſis, ib. n. 29. 306
3 Et quid in ejus Vicario, ib. 306
3 Viſitans loca nullius diœceſis debet declarare ſe id facere ut Delegatum Sedis Apoſtolicæ, ib. n. 32. 306
3 In viſitatione locorum nullius diœceſis cauſas ordinarias cognoſcendo nulliter procedit, ib. n. 49. 307
3 Secus in viſitatione diœceſis; ſed tunc datur appellatio ad utrumque effectum, ib. n. 49. 307
3 Non poteſt ordinare Clericos nullius diœceſis, niſi in ſua diœceſi, ib. n. 52. 307
3 In diœceſi ſua ordinare poteſt etiam ſubditos illorum locorum, in quibus capita ordinum ſedem principalem habent, vel alii inferiores utranque juriſdictionem exercent, ib. n. 53. 307
2 Poteſt cauſas matrimoniales, & criminales cognoſcere, prædicandi licentias concedere, & Confeſſores approbare in locis intra ſuæ diœceſis fines exiſtentibus, donec probetur ſtatus nullius diœceſis, in c. Cum olim, n. 38. de præſc. 180
2 Habet aſſiſtentiam juris, & Concilii Trident. ſuper juriſdictione ſpirituali in omnibus Eccleſiis etiam Regularibus intra fines ſuæ diœceſis, quandiu non probetur exempta, ib. n. 42. 180
2 Viſitans loca exempta, vel nullius diœceſis in vim Concilii Trident. an poſſit cauſas ordinarias cognoſcere, & diffinire, in c. Dilectus, il primo, n. 26. & ſeqq. uſq. in fin. de reſcript. 190
2 Extra viſitationem nullam habet juriſdictionem in locis nullius diœceſis, ib. n. 31. & 35. 190
2 In loco exempto non poteſt tribunal erigere, ib. n. 35. 190
Vide in ver. *Exemptio*, *Nullius Diœceſis*, *Prælati inferioris auctoritas*, *Prælatus inferior quoad præſcriptionem*.
5 Epiſcopus executor non poteſt Ordines conferre, aut Pontificalia exercere in locis nullius diœceſis ſine Ordinarii licentia, ſed ſubditos dictorum locorum debet ordinare in ſua diœceſi, in c. Epiſcopalia, n. 62. de privil. 238
2 Epiſcopus viſitare volens Eccleſias exemptas, vel nullius diœceſis exprimere debet ſe id facere ut Sedis Apoſtolicæ Delegatum, in c. Quoniam, n. 34. de off. Delegat. 531
2 Et poteſt eos viſitare etiam per Vicarium generalem, cum ſpeciali tamen in ſcriptis facultate, ib. n. 35. 532
3 Viſitare poteſt Epiſcopus hoſpitalia, & loca pia ſuæ diœceſis, etiamſi exemptionis privilegio ſint munita, in c. Ad hæc, n. 20. de Relig. domib. 489
Epiſcopus quoad Moniales.
2 Epiſcopus non eſt de Collegio Monialium, licet ſit ipſarum Caput in c. Cauſam, n. 8. de elect. 159
3 Negligente Abbatiſſa non poſſit Moniales creare, ſi Monaſterium abundet, & Monialium defectum patiatur, in c. Porrectum, n. 28. & ſeqq. de Regular. 374
3 Non ſpectat ad Epiſcopos ſupplere negligentiam Monialium exemptarum, ſed ad earum Superiores, vel ad Sedem Apoſtolicam, ib. n. 29. 374
3 Non poteſt transferre Monialem ab uno ad aliud Monaſterium ex cauſa furoris, ſine licentia Sedis Apoſtolicæ, in c. Recolentes, n. 49. de ſtat. Monach. 409
Vide in ver. *Moniales*, *Monaſteria Monialium*.
Epiſcopus quoad officium Epiſcopale.
3 Epiſcopus non eſt dicendus qui taorum præeſſe deſiderat, & non prodeſſe in c. Ex parte, n. 8. de Cler. non reſid. 41
3 Indicere debet obſervantiam conſuetudinis inducentis jejunium, vel abſtinentiam a carnibus in ſua diœceſi, in. c. Conſilium, n. 18. de obſervat. jejun. 614
2 Debent Epiſcopi in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis inſtituere viros idoneos pro Prædicationibus, viſitationibus, & confeſſionibus audiendis, in c. Inter cetera, n. 5. de offic. Ordin. 581
2 Actus principalis Epiſcopi eſt miniſtros Eccleſiæ ordinare, in c. Requiſivit, n. 82. de ord. ab Epiſc. 384
3 Ex ſuo officio generali providere debent, ne quis Clericorum egeat, in c. Cum ſecundum, n. 31. 44. & 46. de Præb. 91
2 Tenentur de fidei articulis reddere rationem omni poſcenti, & hæreticos proſequi, & confutare, in c. Firmiter, n. 24. de Sum. Trin. & fide Cathol. 5
2 Sunt cuſtodes Canonum, & jurant ſacras Regulas defendere, & retinere, in c. Dilectus, n. 4. de temp. ordinat. 373
2 Sunt executores Canonum, & diſpenſatores, ib. n. 29. 374
2 Præcipuum Epiſcoporum munus eſt ſubditorum vitia redarguere, in c. Ex tenore, n. 15. de temp. ordinat. 360
3 Eſt Epiſcopus ordinator non ſolum ſpiritualium, ſed etiam temporalium ad Eccleſiam pertinentium, in c. Cum contingat, n. 28. de Decim. 219
3 Epiſcopi ex præcepto Divino tenentur ad Curam animarum propter illarum ſalutem, qui eſt finis obligationis Epiſcopalis, in c. Ex parte, n. 32. de Cler. non reſid. 43
3 Debet in ſeipſo oſtendere, qualiter alios in domo Dei oporteat converſari, ib. n. 43. 44
2 Sanctior præſumitur quolibet Monacho, vel Abbate, in c. Cum cauſam, n. 21. de elect. 200
2 Et Religione debet omnibus præeminere, ib. n. 25. 200
3 Paria ſunt habere Epiſcopum inutilem, vel non habere, in c. Ex parte, n. 16. de Cler. non reſid. 42
2 Non præſumitur Epiſcopus violare Canonicas ſanctiones, in c. Accepimus, n. 18. de ætat. & qualit. 432
2 Epiſcopus dicitur officialis communis, in c. Sane, il ſecundo, n. 13. de off. Deleg. 523
Epiſcopus poteſt de jure concedere privilegium Altaris viatici in ſua diœceſi tantum, & ſolus Papa in univerſo orbe, in c. In his, n. 3. de Privil. 678
Vide in v. *Prædicatio*, *Reſidentia*, *Prælatus quoad correctionem*,
Epiſcopus quoad Ordines.
2 Epiſcopus qui ſubdito alterius Epiſcopi primam Tonſuram contulit, declaratur non incidiſſe in pœnam ſuſpenſionis, in c. Cum contingat, n. 38. de ætat. & qualit. 410
1 Non tenetur credere Beneficiato aſſerenti ſe non poſſe Ordines recipere propter conſcientiam læſam, in cap. Quæris, n. 5. de ætat. & qual. 413
2 Poteſt Clericos ab Ordinibus repellere, & ſuſpendere ex delicto etiam occulto, dummodo illud noverit extra ſacramentum Pœnitentiæ, ib. n. 24. 413
2 An, & qualiter poſſit cogere Clericos ſibi ſubditos ad Ordines ſuſcipiendos, ib. n. 25. & ſeqq. uſq. in fin. 413
2 Quid de Clericis non Beneficiatis, ib. n. 26. 413
2 Et quid in expectantibus, ib. n. 27. 413
2 Et quid in penſionariis, ib. n. 28 413
2 Ordinans bigamum quas pœnas incurrat, in c. Super eo, n. 5. & 44. de Bigam. 497
3 Non poteſt Epiſcopus, cui commendatum eſt Monaſterium exemptum, ordinare ſeculares ſibi ſubditos ratione Monaſterii, in c. Pollicitalis, n. 14. de conceſſ. Præb. 501
5 Si conferat Ordinem Diaconatus, quem non habet, characterem non imprimit, in c. Tuæ literæ, num. 8. de Cleric. per ſalt. promot. 206
2 Epiſcopus obtinens in Commendam Monaſterium exemptum non poteſt ibi ordinare ſæculares ſubditos ratione dicti Monaſterii, in c. Significaſti, n. 30. de off. Archid. 516
2 Epiſcopus qui renunciavit loco tantum, non titulo poteſt ordinare ſicut prius; ſi vero & Dignitati, characterem imprimit, ſed non confert executionem, in c. Requiſivit, n. 5. & ſeqq. de ordin. ab Epiſc. 377
2 Ordinem quem non habet, conferre non poteſt, ib. n. 83. 384
3 Parochianum alterius nec ordinare poteſt, in c. Nullus, n. 1. de Paroch. 304
3 Ordinans etiam ad primam Tonſuram alterius diœceſanum ſine Ordinarii licentia eſt ſuſpenſus per annum a collatione Ordinum, ib. n. 7. & ſeq. 304
3 Proprius Epiſcopus quoad Ordines conferendos dicitur ratione originis, beneficii, vel domicilii, ib. n. 9. 304
Reliqua in ver. *Ordo*, *Character*.
3 Ignoranter ordinando ſubditum alienum, qui furtive, aut ex ſimplicitate ſe in numerum ordinandorum ingeſſit, aut literas detulit furtive impetratas, in pœnam ſuſpenſionis non incidit, in c. Cum ſecundum, n. 22. de Præb. 93
3 Qui ordinavit aliquem ad ſacros Ordines ſine titulo non habentem de ſuo unde vivat, ei de proprio providere tenetur, donec aliquem titulum fuerit conſecutus, in c. Epiſcopus, n. 1. de Præb. licet talis jam eſſet in ſacro Ordine conſtitutus, ib. num. 2. 70
3 Clericum ordinans ſine titulo, ei in neceſſariis providere tenetur, in c. Non liceat, n. 1. & 3. de Præb. 68
3 Promovens aliquem ſine titulo ad minores Ordines, an teneatur ei vitæ neceſſaria miniſtrare, ib. n. 5. & ſeqq. uſq. in fin. 68
3 Prohibitus a Papa chriſmare, vel Ordines conferre ſi contempta prohibitione ſecus faciat, imprimit characterem, in c. Statuimus, n. 8. de ſuppl. neglig. Prælat. 350
3 Ordinando Clericos alienos imprimit characterem, ſed Ordinis executionem non confert, ib. n. 24. 351
2 Idem in Epiſcopo, qui renunciavit Epiſcopatui, ib. n. 25. 351
2 Et in Epiſcopo hæretico, ex communicato, vel degradato, ib. num. 27. 351
2 De jure communi monere poteſt criminoſos occultos, ne ordinentur, ſed prohibere non debet, in cap. Ad aures, n. 5. de temp. Ordin. 362
3 De jure communi Epiſcopi, & Prælati Regulares non poterant ſuſpendere criminoſos occultos a ſuſceptis Ordinibus, ib. n. 6. 362
2 Ex Concilio Tridentino poteſt Epiſcopus ſuſpendere ſubditos ab Ordinibus, gradibus, & Dignitatibus jam ſuſceptis ex cauſa etiam occulta, & extrajudicialiter, ib. n. 7. 362
3 Item a ſuſcipiendis. ib. n. 9. & 12. 362
3 Recuſante Epiſcopo aliquem ordinare, qui ſtylus ſervetur in Dataria, ib. n. 25. 364
1 Conferens eiſdem una die plures ſacros Ordines etiam de mandato Metropolitani ab ordinandi poteſtate ſuſpenditur, in cap. Dilectus, n. 1. de temp. Ordin. 372
4 De dimiſſoriis licentia ordinat ſuum ſubditum extra diœceſim jure proprio, non jure concedentis licentiam, in c. Quod nobis, n. 43. de clandeſt. deſponſ. 35
Vide in ver. *Ordo*,
2 Epiſcopus poteſt ordinare eum, qui momento temporis declaratione ſua acquiſivit domicilium in diœceſi, in c. Cum inter vos, n. 17. de ſent. & re judicat. 188
2 Epiſcopus ordinans Bigamum, quas pœnas incurrat, in c. Super eo, n. 5. de Bigam. 497
Epiſcopus quoad Parochialium collationem, & concurſum.
2 Epiſcopus etiam diſpenſative non poteſt præficere Parochiali Eccleſiæ non idoneum ætate, moribus, vel doctrina, in cap. Eam te, n. 8. de ætat. & qual. 404
2 In concurſu Parochialis an teneatur omnino præeligere digniorem, ita ut alias liceat poſtpoſito appellare, ib. n. 20. & ſeqq. uſq. ad n. 40. 404
2 Quid de jure communi, ib. n. 21. 404
2 Quid ex Concilio Trident. ib. n. 24. 405
2 Quid poſt Bullam S. Pii V. ib. n. 25. 405
2 Judicium Epiſcopi in præelectione unius ex concurrentibus ad Parochialem Eccleſiam ex quibus deprehendatur eſſe irrationabile, ib. n. 40. & 42. uſq. in fin. 407
2 Epiſcopus, qui ignoranter contulit Parochialem ob aſſecutionem

nem alterius dimiſſam ſuo conſanguineo, an incidat in pœnas Bullæ S. Pii V. in c. Non ſine, n. 52. de arbitr. 693
1 Poteſt differre electionem magis idonei uſque ad ſex menſes, ſi Parochialis in ſuo menſe vacaverit, & uſque ad quatuor, ſi vacaverit in menſe Sedi Apoſtolicæ reſervato, c. Cum ſit ars, n. 42. de ætat. & qual. 438
Vide in ver. *Concurſus.*
Et in ver. *Examinatores.*

Epiſcopus quoad penſiones.

Vide in ver. *Penſio a quo reſervanda.*

Epiſcopus quoad Pontificalia.

Vide in ver. *Pontificalia.*

Epiſcopus quoad prædicationem.

3 Epiſcopi, & Parochi per ſeipſos, ac ſi legitime impediti fuerint, per alios prædicare tenentur, in c. Ex parte, n. 35. & ſeqq. de Cler. non reſid. 44
5 Epiſcopi ſi legitime impediti non fuerint, tenentur prædicare per ſeipſos, in c. Inter cætera, n. 10. de off. Ordin. 582
5 Nec excuſantur in vim contrariæ conſuetudinis, vel prætextu, quod aptitudinem non habeant ad concionandum, ib n. 11. 582
5 De jure communi Epiſcopus fundat intentionem ſuper deputatione Prædicatorum in tota ſua diœceſi, ib n. 12. & 19 & ſeqq. 582
5 In Cathedrali an, & quomodo poſſit vendicare ſibi electionem Prædicatoris populo competentem ex immemorabili conſuetudine, ib n. 24. 583
5 Quando, & quomodo poſſit vendicare ſibi electionem alteri ex conſuetudine competentem in alia Eccleſia, quam Cathedrali, ib. n. 27. & 31. 584
Vide in ver. *Prædicatio.*
3 Epiſcopus etiam non conſecratus, & Parochus non Sacerdos tenentur prædicare Populo Verbum Dei, in c. Reſponſo, n. 18. de ſent. excomm. 1360

Epiſcopus quoad promotionem, electionem, & poſtulationem.

1 Epiſcopum quem fieri ex mero laico, repugnet Canonicis inſtitutis, in c. Cum contingat, n. 1. de ætat. & qual. 427
3 Qualis ſit eligendus, in c. Ex parte, n. 53. de Cler. non reſid. 45
2 In eminentiori gradu debet habere qualitates requiſitas in inferioribus Ordinibus, & Miniſteriis Eccleſiaſticis, in c. Cum in cunctis, n. 7. de elect. 244
2 Debet eſſe natus de legitimo matrimonio, ib. n. 12. 244
2 Olim eligebatur ab univerſo Clero, in c. Cum certum, n. 33. de majorit. & obed. 610
2 Poteſt præfici regimini Eccleſiæ Regularis, licet ſit Clericus ſecularis, in c. Cum cauſam, n. 17. & ſeqq. uſq. ad n. 23. de elect. 276
2 Et dicitur Epiſcopus, & Abbas, & Monachis immediate præeſt, eoſque ad profeſſionem recipit, ib. n. 18. 276
2 Et Monachi debent illi obedientiam, quam debent Abbati, ib. num. 19. 276
Vide in ver. *Electio, Poſtulatio.*
2 Formula qua utitur Papa in promovendis Epiſcopis in Conſiſtorio, in c. Eam te, n. 34. de Reſcript. 153
Promotus an dicatur ante conſecrationem.
Vide in ver. *Epiſcopus quoad conſecrationem.*
2 Epiſcopus poſtulandus eſt, non eligendus, in c. Et ſi unanimiter, n. 1. de Poſtulat. Prælati. 215
2 Fallit, ſi nulli ſit alligatus Eccleſiæ, ib. n. 2. & 3. 215
2 Concordia plena non ſupplet defectum modi in providendo, nec poſtulandum facit eligibilem, ib. n. 3. 215
2 Electio de perſona poſtulanda non valet, ib. n. 4. 215
Et in verb. *Electio, Poſtulatio, Prælatus qualis, & a quo eligendus.*
2 Epiſcopus ſi de facto eligatur ad aliam Dignitatem, non debet electio per Superiorem confirmari, in c. Et ſi unanimiter, n. 8. & ſeqq. de Poſtulat. Prælat. 216
2 Epiſcopus non poteſt electioni ſuæ conſentire, ib. num. 10. & ſeqq. 216

Epiſcopus quoad renunciationem.

3 Epiſcopus poteſt cedere Epiſcopatui, ſi in diœceſi non poteſt ſecure morari, vel propter aëris intemperiem, vel propter inimicitias, in c. Clericos, n. 49. de Cler. non reſid. 67
2 Non licet Epiſcopo Epiſcopatui renunciare propter frugem melioris vitæ, in c. Niſi cum pridem, n. 2. de renunc. 337
2 Non poteſt Curam paſtoralem deſerere, ut tranſeat ad Monachatum, ib. n. 5. & ſeqq. uſq. ad n. 11. 337
2 Tandiu obligatur ad retinendam Curam paſtoralem, quandiu poſſit ſubditis proficere ad ſalutem, ib. n. 13. 338
2 Pro crimine quantumcunque gravi renunciare non poteſt ſine licentia Papæ, ib. n. 20. 338
2 Tranſlatio, depoſitio, & ceſſio Epiſcoporum ſunt ſoli Papæ reſervata, non tam Conſtitutione Canonica, quam inſtitutione Divina, ib. n. 23. 338
2 Intruſus an poſſit Epiſcopatui renunciare ſine licentia Papæ, ib. n. 25. uſq. ad n. 49 338
Vide in verb. *Intruſus.*
2 Epiſcopatum accipiens Regia ordinatione tenetur illi cedere ſine licentia Summi Pontificis, ib. n. 37. 339
2 Item proviſus ab Antipapa, vel alio ſchiſmatico, ib. n. 38. 339
2 Privatus ob crimen notorium, vel declaratum per ſententiam, cedere poteſt abſque Superioris authoritate, ib. n. 46. 340
2 Secus ſi crimen ſit occultum, ib. n. 48. verſ. Aut crimen. 340
2 Si propter debilitatem corporis ſit inhabilis ad ſpiritualia, non temporalia, poteſt, non autem cogitur renunciare, ſed datur illi coadjutor, ib. n. 56. 340
2 Propter ſcandalum aliquando non ſolum poteſt, ſed etiam debet renunciare, ib n. 73. 342
2 Epiſcopus, qui propter crimen renunciavit Epiſcopatui ad Religionem deſcendens, ad Epiſcopatum reaſſumi non poteſt e ſecus ſi renunciavit propter aliam cauſam, in c. Poſt tranſlationem, n. 1. de renunc. 343
Vide in ver. *Renunciatio.*
2 Simoniacus an poſſit Epiſcopatum reſignare ſine auctoritate Superioris, in c. Niſi cum pridem, n. 42. de Renunc. 340
2 Electus a minori parte tenetur cedere, dummodo de non Canonica electione conſtet in figura judicii, ib. n. 39. 339
3 Epiſcopus poteſt Eccleſiam deſerere, ut tranſeat ad Religionem ſine licentia Papæ, nec debet hujuſmodi licentiam petere, aut obtinere, quandiu ſuis ſubditis prodeſſe poteſt, in c. Licet, n. 16. de Regular. 392
3 Epiſcopus non poteſt monachari, ſed Religioſus poteſt epiſcopari, ib. n. 18. 392
Vide in verb. *Prælatus quoad renunciationem.*
2 Renunciatio Epiſcopi non valet, niſi per Papam fuerit admiſſa, in c. Cum ex illo, n. 11. de tranſlat. Epiſcopi. 315
2 Epiſcopus eſt Eccleſiæ ſuæ alligatus vinculo matrimoniali, quod diſſolvi non poteſt niſi per Papam auctoritate Divina, in cap. Etſi unanimiter, n. 9. de poſtulat. Prælat. 216
2 Papa concedit licentiam cedendi Epiſcopo, qui ſine mortis periculo in Eccleſia ſua morari non poteſt, in c. Ad ſupplicationem, n. 1. de Renunc. 332
2 Renunciationis legitima cauſa eſt, cum Epiſcopus acceſſum non habet ad Eccleſiam ſine periculo mortis, ib. n. 2. 332
2 Renuncians Archiepiſcopatui deſinit eſſe Archiepiſcopus, & remanet tantum Epiſcopus, & exhibet obedientiam Archiepiſcopo, in cujus diœceſi moratur, ib. n. 3. 332
2 Epiſcopus poteſt petere ceſſionem a Papa, cum habet in Eccleſia ſua capitales inimicitias, ib. n. 6. & n. ſeqq. uſq. ad n. 15. 333
2 Declaratur, ib. n. 13. & 14. 333
Vide in ver. *Papa quoad Epiſcoporum promotionem.*
2 Inimicitiæ capitales præbent legitimam cauſam cedendi, dummodo ſint veriſimiliter duraturæ, ib. n. 13. 333
2 Et dummodo ſubditorum ſaluti poſſit per alium provideri, ib. num. 14. 333
2 Aëris intemperies an, & quando ſit juſta cauſa petendi ceſſionem, ib. n. 15. & ſeqq. uſq. in fin. 333
2 Peſtilentia præbet juſtam cauſam cedendi, dummodo ſit perpetua, vel longo tempore duratura; alias ſecus ſecundum opinionem Baldi, ib. n. 21. 333
2 Sed contra, ib. n. 22. 334
2 Declaratur, ib n. 23. 334
2 Balneoregienſis Epiſcopi ceſſio admittitur propterea quod in ea civitate, vel diœceſi ob aëris intemperiem ſine mortis periculo morari non poterat, ib. n. 25. 334
2 Epiſcopus, qui renunciavit Ordini, poteſt de licentia Papæ executionem reaſſumere ſine nova conſecratione, in c. Requiſivit, n. 6. de ordin. ab Epiſc. 377
Vide in ver. *Papa quoad promotionem.*

Epiſcopus quoad reſidentiam.

3 Epiſcopus peſtis tempore an continue reſidere, & Parochis infectis ſacramenta miniſtrare teneatur, in c. Clericos, n. 46. de Cler non reſid. 67
3 Et an ad aliquam ſuæ diœceſis partem, in qua peſtis non vigeat, ſe poſſit conferre, ib. n. 47. 67
3 Quamvis poſſit aliquando gregem deſerere corporaliter, nunquam tamen poteſt illum deſerere ſpiritualiter, in c. Ex parte, n. 17. de Cler. non reſid. 42
3 An Epiſcopi, & alii inferiores, quibus Cura animarum incumbit, teneantur de jure Divino in ſuis Epiſcopatibus, vel Eccleſiis perſonaliter reſidere, ib. n. 20 & ſeqq. uſq. ad n. 75. 42
3 Ambroſius Catharinus forte omnium primus aſſeruit Paſtorum reſidentiam eſſe de jure poſitivo humano, ib. n. 21. 42
3 Tenentur Epiſcopi præcepto Divino oves ſuas verbi Dei prædicatione, ſacramentorum adminiſtratione, & bonorum operum exemplo paſcere, ib. n. 29. 43
3 Tenentur Epiſcopi præcepto Divino ad Curam animarum propter illarum ſalutem, qui eſt finis obligationis Epiſcopalis, ib. n. 32. 43
3 Epiſcopus pauper ut extra ſuam diœceſim alteri Epiſcopo inſerviet, abuſus eſt deteſtabilis, ib. n. 44. 44
3 In diœceſi aliena Epiſcopus non eſt paſtor, ſed mercenarius, in d. c. Ex parte, n. 49. de Cler. non reſid. 44
3 Quandoque per accidens ad perſonalem reſidentiam non tenetur, ib. n. 74. 47
3 Quibus ex cauſis excuſetur a perſonali reſidentia, ib. n. 75. 47
3 An poſſit ab Eccleſia abeſſe ex cauſa infirmitatis, ib. n. 77 47
3 An poſſit abeſſe a diœceſi pro tuendis juribus Eccleſiæ ſuæ, ib. n. 80. & 88. 47
3 Et quid pro neceſſitate ſpirituali alterius Epiſcopi, ib. n. 81. 47
3 Licite Epiſcopi ſunt Legati ad pacem inter Principes Chriſtianos, ib. n. 82. 47
3 Secus ad negotia temporalia, ib n. 83. 47
3 An, & quando Epiſcopus licite abeſſe poſſit a diœceſi pro negotiis univerſalis Eccleſiæ, vel pro ſervitio Papæ, in d. c. Ex parte, n. 84 & ſeqq. de Cler. non reſid. 47
3 An Epiſcopus eſſe poſſit Officialis in Romana Curia, ib. n. 85. 47
3 Videtur habere Eccleſiam pro derelicta Epiſcopus, qui commonitus non redit ad reſidentiam, in c. Qualiter, n. 4. de Cler. non reſid. 49
3 Habens Eccleſiam pro derelicta poteſt ea ſpoliari per Papam ſine citatione, & ſententia, ib. n. 6. 49
3 Quas pœnas Epiſcopi non reſidentes incurrant ex Decretis Concilii Trid. & Conſtitutionibus Apoſtolicis, ib. n. 9. 11. & ſeqq. 49
3 Et quibus ex cauſis abeſſe poſſint, ib. n. 9. 49
3 Ab Imperatore, ſeu Rege vocati, an excuſentur a reſidentia, in d. c. Qualiter, n. 14. de Cler. non reſid. 50

3 Et

3 Et quid, ſi a Principe habeant regalia, ib. n. 15 & ſeqq. 50
3 Habens feudum a Principe ſive a Papa, etiam poſt regiam præceptionem relictis omnibus regalibus ſequatur Papam, ib. n. 17. & ſeqq. 50
3 Vocatus a Metropolitano ad Concilium, vel ad cauſam, item vocatus a Rege, cui potius parere teneatur, ib. n. 18. 50
3 Non habens regalia a Principe, illius præceptis non eſt obnoxius, ib. n. 19. 51
3 Ratione muneris, aut Reipublicæ officii Epiſcopatibus adjuncti quomodo excuſentur a reſidentia, ib. n. 21. 51
3 Ultra, vel citra montes quandiu ex cauſa viſitationis liminum abeſſe poſſint, ib. n. 24. 51
3 An hodie ſingulis annis abeſſe poſſint tribus menſibus a Concilio Trid. permiſſis, in d. c. Qualiter, n. 27 de Cler. non reſid. 51
3 Temporibus Adventus, & Quadrageſimæ an in Cathedrali Eccleſia reſidere teneantur, an vero ſatis ſit, ut in diœceſi reſideant, ib. n. 27 & ſeqq. uſq. in fin. 51
3 Abſens a Cathedrali, ſi in diœceſi reſideat, an incidat in pœnas Trid. Concilii, ib. n. 28. 51
3 Ante Concilium Trid. tenebantur omni tempore in Cathedrali reſidere, ib. n. 34. 51
3 An uti poſſint abſentia trium menſium a Concilio permiſſa temporibus Adventus, & Quadrageſimæ, ib. n. 39 & n. 44. 52
3 Ut æqua ex cauſa poſſint quotannis duos, vel tres menſes abeſſe Papæ, vel Metropolitani licentia non exigitur, in c. Relatum, n. 17. de Cler. non reſid. 32
2 Tenetur præcepto Divino paſcere oves ſibi commiſſas non tantum verbi Dei prædicatione, & Sacramentorum adminiſtratione, ſed etiam bonorum operum exemplo, in cap. Cum in cunctis, n. 10 de elect. 244
2 Tenentur Epiſcopi etiam Cardinales præcepto Divino in ſuis Epiſcopatibus reſidere, in c. Bonæ memoriæ, n. 27 de poſtul. Prælat. 212
2 Epiſcopus Civitatis, & diœceſis ubi ſunt tantum Græci ſchiſmatici, an ad reſidentiam teneatur, in c. Poſt translationem, n. 2, de renunc. 334
2 Ob intrinſecam perſecutionem cogi debet ab Eccleſia recedere, ib. n. 5. 345
2 Ob duritiem plebis non poteſt abſcedere a reſidentia abſque Sedis Apoſtolicæ licentia, ib. n. 7. 345
3 Cardinalis a Turrecremata invectiva in Epiſcopos non reſidentes, in c. Qualiter, n. 53. de Cler. non reſid. 50
2 Cardinalis Cajetani invectiva in ſublimes perſonas, quæ munia paſtoralia per ſe non obeunt, ſed alteri delegant, in cap. Dodum, il ſecondo, n. 27. de elect. 270
2 Epiſcopatus Cardinales habent in Romana Curia reſidentiam, in c. Bonæ memoriæ, n. 38 de poſtul. Prælat. 213
2 Epiſcopi promoti in Curia an ex Bulla Urbani VIII. teneantur ſe conferre ad reſidentiam infra menſem, computandum a die proviſionis, an vero a die conſecrationis, in c. Eam te, n. 4. & ſeqq. uſq. in fin. de reſcr. 152
Vide in ver. *Epiſcopus quoad conſecrationem.*
2 Epiſcopi æqua ex cauſa poſſunt ſingulis annis duos, vel tres menſes abeſſe ab Eccleſia, in cap. Eam te, num. 20. & 3d. de Reſcript. 153
2 Et hæc facultas non fuit eis adempta per Conſtitutionem Urbani VIII. ſuper reſidentia, ib. n. 21. 153
2 Et illa uti poſſent a principio ſuæ promotionis, etiam antequam ſe conferant ad reſidentiam, ib. n. 22. 153
2 Contrarium, ib. n. 37. 154
3 Epiſcopus an poſſit jungere trimeſtrem abſentiam unius anni cum trimeſtri anni ſequentis, in c. Qualiter, n. 40. & 44. de Cler. non reſid. 52
3 Epiſcopus in caſibus, in quibus ex rationabili cauſa abeſſe poteſt, an primo uti debeat tribus menſibus a Concilio permiſſis, & non niſi ipſis conſumptis licentiam petere non reſidendi, ib. n. 41. & 46. 53
3 Epiſcopus viſitans limina in fine unius triennii, non poteſt in principio triennii ſequentis iterum viſitare, nec ab Eccleſia abeſſe per octo continuos menſes, ex Bulla Urbani VIII. ib. n. 42. & 47. 53
3 Epiſcopo an poſſit concedi, ut per tres menſes abeſſe queat ex ſola cauſa, quod per multos annos continuus reſederit, ib. n. 43. & 48. 53
3 Conditio perſonæ an, & quando excuſet Epiſcopum a reſidentia, in c. Ex parte, n. 86 de Cler. non reſid. 48
Reſidentia Epiſcopi.
Vide in ver. *Reſidentia Epiſcopi, Cardinales quoad Epiſcopatum, Prælatus quoad reſidentiam.*
Epiſcopus quoad reſidentiam Canonicorum.
3 Epiſcopi habere poſſunt duos Canonicos tantum pro ſervitio ſuo, etiam ſine Capituli conſenſu, & non probata utilitate Eccleſiæ, in c. De cetero n. 5. de Cler. non reſid. 37
3 Declaratur, ib. n. 12. 38
3 An, & qualiter Epiſcopus pro ſuo ſervitio habere poſſit ultra duos Canonicos, ib. n. 7. & ſeqq. 37
3 Debet concedere Canonicis licentiam non reſidendi ad quinquennium ſtudiorum cauſa, ac ſi renuerit, cogi poteſt a Superiore, in c. Licet, n. 7 de Præb. 134
3 Declaratur, ib n. 73. 138
Vide in v. *Canonicus, Reſidentia Canonicorum Diſtributiones.*
Epiſcopus quoad reſidentiam Parochorum.
3 Epiſcopo non licet pro Cathedralis Eccleſiæ ſervitio, vel ſuo, aliquem ex Curatis extra ipſorum Curam adhibere, in c. Clericos, n. 17. de Cler. non reſid. 65
3 Nec pro viſitatione diœceſis, niſi pro tempore a Conc. permiſſo, & tunc conſtituto in Parochiali idoneo Vicario, ib. n. 18. 65
3 Nec pro Vicario foraneo, vel ſervitio Seminarii, ib. n. 19. 65
3 Nec pro cura Monaſteriorum Monialium, etiam ob Sacerdotum penuriam, ib. n. 20. 65
3 De jure communi Epiſcopi diſpenſare poſſunt cum Parochis, ut ad ſeptennium ſtudiorum cauſa abeſſe poſſint, & interim non tenentur ad Sacerdotium promoveri, ib. n. 21 65
3 Et quid poſt Concilium Trident. ib. d. n. 21. 65
3 Eſt ad Epiſcopi arbitrium procedere contra Parochos non reſidentes, vel cenſuris, vel ſequeſtratione, & ſubtractione fructuum, vel privatione Parochialis, in c. Ex tuæ, n. 8. & 20. verſ. Poſtremo, de Cler. non reſid. 55
3 Quoties Epiſcopus in pœnam non reſidentiæ vult Parochis ſubtrahere partes fructuum, quas fecerunt ſuos, quoad intervalla, & quotas, ſervare debet præſcriptum Concilii in c. 1. ſeſſ. 6 ib. n. 24. 56
3 Secus in executione facienda ſuper fructibus, quos pro rata temporis abſentiæ ſuos non fecerunt, ib. n. 15 56
3 Judicium Epiſcopi qualiter ſit informandum in cauſis abſentiæ Parochi, in c. Relatum, n. 46 de Cler. non reſid. 33
Vide in ver. *Reſidentia Parochorum.*
Et in ver. *Parochus quoad reſidentiam.*
Epiſcopus quoad ſcientiam.
3 Epiſcopum oportet eſſe Doctorem, in cap. Ex parte, n. 35. de Cler. non reſid. 44
3 Dicuntur Epiſcopi lux mundi, ib. n. 41. 44
2 Debet habere notitiam ſcrutabiliter Novi, & Veteris Teſtamenti, in c. Cum in cunctis, n. 141. de elect. 254
2 Item habere debet ſcientiam juris, eum ſecundum illud debeat judicare, ib. n. 142 254
2 Epiſcopus ordinandus ſuper quibus examinari debeat ex Decreto Concilii Carthaginenſis IV. in c. Firmiter, n. 25. de Summ. Trinit. & fide Cathol. 5
2 Legem ſcire debent ſcrutabiliter, non perfunctorie, ib. n. 49. 5
2 Tenentur de fidei articulis reddere rationem omni poſcenti, & hæreticos perſequi, & confutare, ib. n. 24. 5
Epiſcopus quoad Synodum.
5 Epiſcopus poteſt in Synodo conſtitutiones facere de conſilio Capituli tantum, in c. Cum olim, il 2. n. 17. de privil. 251
Vide in ver. *Synodus.*
3 Scientia conveniens ſufficit in Epiſcopo, in c. Qualiter, n. 8. de elect. 267
Epiſcopus quoad translationem.
2 Epiſcopus, qui propria auctoritate de ſua Eccleſia ſe transfert ad aliam, carebit utraque, in cap. Quanto, n. 1. de translat. Epiſc. 318
2 Translatio Epiſcopi fieri non poteſt niſi a Papa, ib. n. 10. 318
2 Papa an poſſit Epiſcopum invitum transferre, ibidem latiſſime diſcutitur, a n. 11. uſq. in fin. 318
2 Epiſcopus electus, & confirmatus, ſed nondum conſecratus non poteſt invitus transferri ad alium Epiſcopatum, ib. n. 12. 319
2 Papam non poſſe Epiſcopum transferre invitum, quibus rationibus probetur, ib. n. 15 uſq. ad n. 32 319
2 Epiſcopus per translationem abſolvitur a vinculo prioris Eccleſiæ non pure, ſed ſub conditione, quatenus conſenſerit, ib. n. 16. 319
2 Declaratur, n. 91. 323
2 Translatio quantumcunque pura intelligitur ſub conditione, ſi nuptiæ cum ſecunda Eccleſia ſecutæ fuerint, ib. n. 21. 319
2 Translatus quis non dicitur, niſi ſecundæ Eccleſiæ poſſeſſionem quæſiverit, ib. n. 26. 319
2 Contrarium, n. 99. 323
2 Papam poſſe pro libito voluntatis Epiſcopum transferre, qui Auctores ſenſerint, ib. n. 32 319
2 Eccleſia vacat eo ipſo quod Papa invitum transfert; nec ad eam datur regreſſus, ib. n. 33. 319
2 Epiſcopus quoad translationem liberum diſſenſum non habet, ſed Monacho æquiparatur, ib. n. 34. & 37. 319
2 Declaratur, n. 75. 322
2 Eccleſia poteſt agere contra Epiſcopum translatum, ut recedat, ib. n. 35. 319
2 Epiſcopus ab initio nemo cogitur fieri invitus, ib. n. 36. 320
2 Papam non poſſe transferre Epiſcopum invitum niſi ex cauſa neceſſitatis, vel utilitatis Eccleſiarum, qui Authores ſenſerint, ib. n. 58. 320
2 Translationis juſta cauſa eſt inſuperabilis reſiſtentia Populi etiam injuſta, ib. n. 59. 322
2 Papa ſi videt membrum Eccleſiæ, ideſt Epiſcopum eſſe inutilem ob perſecutionem quam patitur, debet illum amovere, & ad aliam Eccleſiam transferre, ib. n. 61. 321
2 Conjugium ſpirituale inter Epiſcopum, & Eccleſiam eſt de jure Divino, ejuſque diſſolutionem Deus ſuo judicio reſervavit, ib. n. 63. 321
2 In translationis materia ſemper jura ponderant juſtam cauſam utilitatis, vel neceſſitatis Eccleſiarum, ib. n. 72. 322
2 Opinionum conciliatio circa translationem Epiſcopi inviti, num. 73. 322
2 Translatio Monachi an differat a translatione Epiſcopi, ibidem num. 75. 322
2 Epiſcopos eſſe ad nutum amovibiles repugnat ſacris Regulis, ib. n. 77. 322
2 Translatio facta in gratiam Epiſcopi non inducit vacationem Eccleſiæ niſi poſt conſenſum præſtitum ad ſecundum, ib. n. 89. uſq. ad n. 91. 323
2 Translatio in favorem ſolius translati improbatur a ſacris Canonibus, ib. n. 92. 323
2 Epiſcopus tranſiens ad aliam Eccleſiam ſine juſta cauſa dicitur adulterium committere, ib. n. 94. 109. 323

1 Diſpenſatus ad majorem cur non poſſit tranſire ad parem, ibid. num. 95. 323
1 Translatio in dubio cenſetur fieri de Epiſcopo non invito, ib. n. 96. & 120. 323
1 Translatio facta in gratiam Epiſcopi requirit illius conſenſum non ex defectu poteſtatis Papæ, ſed voluntatis, ib. n. 97. 323
1 Et ſufficit conſenſus præſumptus, ib. n. 98. 323
1 Vacatio Eccleſiæ inducitur eo ipſo quod Epiſcopus translationi conſenſit ante adeptam poſſeſſionem ſecundæ, ib. n. 99. 323
1 In translatione duo extrema ſunt conſideranda, ib. n. 100. 323
1 Epiſcopatus vacat eo ipſo quod Epiſcopus ex cauſa transfertur invitus, nec ad eum datur regreſſus, ib. n. 101. 323
1 Epiſcopus an contrahat ſpeciale conjugium cum Eccleſia, ad quam transfertur, ib. n. 102. uſq. ad n. 118. 323
1 Vinculum fortius eſt inter Epiſcopum, & Eccleſiam, quam inter profeſſum, & Religionem, ib. n. 105. 324
1 Ex translatione locus tantummodo variatur, non autem Dignitas Epiſcopalis, ib. n. 107. 324
1 Locus vel ſublimiorem, vel inferiorem non reddit Epiſcopum, ib. n. 108. 324
1 Epiſcopus durante vinculo prioris Eccleſiæ non poteſt contrahere alteri matrimonio ſpirituali, alias contingeret adulterium ſpirituale, ib. n. 109. 324
1 Translatio eſt modus providendi Eccleſiæ ſicut electio, ibidem num. 110. 324
1 Translatus quoad primam Eccleſiam habetur pro mortuo, ibid. num. 112. 324
1 Eccleſia ſecunda dicitur vidua per obitum Epiſcopi ad eam translati, ib. n. 113. 324
1 Epiſcopus æque abſolvitur a vinculo Eccleſiæ per translationem, ac per ceſſionem, vel depoſitionem, ib. n. 117. 324
1 Epiſcopus an cogi poſſit cauſative, ut translationi ad ſecundam Eccleſiam conſentiat, ib. n. 119. 325
1 Epiſcopus in dubio an cogatur tranſire, ubi non apparet, an translatio fuerit facta ex cauſa necne, ib. n. 120. 325
1 Translatio an cenſeatur facta de Epiſcopo non invito, cum non apparet, an Papa proceſſerit providendo, vel jubendo, ib. num. 123. 325
1 Epiſcopi qui ad aliam Eccleſiam transferuntur, novo examini non ſubjiciuntur, in c. Niſi cum pridem, n. 64. de renunc. 341
3 Epiſcopus civitatis ab hoſtibus captivatæ alteri Eccleſiæ eſt præficiendus, in c. Extirpandæ, §. Qui vero, n. 49. de Præb. 130
Vide in ver. *Translatio*.
1 Translationes Epiſcoporum, ac ſedium mutationes ſunt ex majoribus Eccleſiæ cauſis, in c. Cum ex illo, n. 7. de translat. 315
1 Epiſcopus, qui propria auctoritate ad aliam Eccleſiam ſe transfert, carere debet utraque, ib. n. 12. 315
1 Ab Epiſcopatu ad ſcholaſtriam tranſire non licet, ib. n. 15. 315
1 Translatio Epiſcopi requirit cauſam utilitatis, vel neceſſitatis Eccleſiæ, ib. n. 16. 315
1 Et aliter tranſiens dicitur ſpiritualis adulter, ib. n. 18. 315
Epiſcopus translatus ad Patriarchatum.
Vide in ver. *Patriarcha*.
3 Epiſcopus Canonicus dum abeſt ex cauſa viſitationis ſuæ diœceſis, diſtributiones quotidianas non lucratur, in c. Licet, n. 98. de Præb. 139
Epiſcopus excommunicatus, vel ſuſpenſus.
3 Epiſcopo excommunicato, vel ſuſpenſo, nec ejus officialis, nec alius poteſt jus reddere, niſi Papa, in c. Quia diverſitatem, n. 25. de conceſſ. Præb. 193
Epiſcopo excommunicato, vel ſuſpenſo, an juriſdictio devolvatur ad Capitulum.
Vide in ver. *Capitulum Sede vacante*.
3 Epiſcopi ſuffraganei excommunicati juriſdictio non devolvitur ad Metropolitanum, ib. n. 26. 193
Epiſcopus infirmus.
1 Epiſcopus quem non crimen, ſed infirmitas ab officio abjicit, Eccleſia privari non debet invitus, in cap. Quanto, n. 31. de translat. Epiſc. 319
Vide in ver. *Coadjutor, reſidentia Epiſcopi*.
Epiſcopus quoad renunciationem.
Epiſcopus Regularis.
3 Spolia Epiſcopi Regularis morientis ab inteſtato in Indiis Orientalibus ad propriam Eccleſiam pertinent, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 80. de Conſt. 102
Regularis factus Epiſcopus an ſuccedat in feudo.
Vide in ver. *Regulares quoad ſucceſſionem feudalem*.
1 Monachus factus Epiſcopus paternam hæreditatem vendicat non ſibi, ſed Eccleſiæ in d. c. Quæ in Eccleſiarum, n. 79. de Conſt. 102
1 Regularis ſi fiat Epiſcopus non per hoc abſolvitur a voto paupertatis, in. c. 86. & 89. 102
1 Et cum nihil habeat, nihil donare poteſt, ib. n. 87. 102
1 Regularis Epiſcopus quidquid poſt ſuam conſecrationem acquirit, non ſibi, ſed Epiſcopatui acquirit, ib. n. 88. 102
1 Frater Minor ſi fiat Epiſcopus, non efficitur capax ſucceſſionis, ſed tamen bona in ſuam Eccleſiam deferuntur, ib. n. 89. 102
3 Epiſcopus Regularis Eccleſiæ poteſt Monachos ſibi ſubditos ad profeſſionem admittere, in c. Porrectum, n. 27. de Regul. 374
3 Idem in Epiſcopo Eccleſiæ ſecularis, cui Monaſteria ita ſunt ſubjecta, ut ad eum ſpectet receptio Monachorum, vel Monialium, ib. n. 32. 374
Epiſcopus ſchiſmaticus, & hæreticus.
5 Epiſcopus ſchiſmaticus nec poteſt excommunicare, nec abſolvere, nec indulgentias concedere, ac ſi fecerit, nihil eſt actum, in c. Quod a Prædeceſſore, n. 33. de ſchiſmat. 105
5 In vim conſtitutionis Conſtantienſis valide juriſdictionem exercet, & beneficia confert, ib. n. 50. & ſeq. 106
5 Contrarium, ib n. 53. uſq. ad n. 126. 107
5 Parochialium collationes factæ a ſchiſmaticis non valent, ibid. num. 58. 107
5 Epiſcopo exiſtente hæretico, an ſubditi ab illius obedientia liberentur, in c. Abſolutos, n. 29. & n. 34. de hæretic. 100
A quo debeant ſuſcipere Ordines.
Vide in ver. *Ordinum miniſter*.
Et a quo dimiſſorias petere.
Vide in ver. *Dimiſſoriæ*.
Propter hæreſim Epiſcopi an Sedes vacet.
Vide in ver. *Sede vacante*.
Et in ver. *Hæreticus*.
5 Epiſcopus in hæreſim lapſus Epiſcopatum non recuperat niſi ex miſericordia, in c. Vergentis, n. 10. de hæret. 95
5 Epiſcopus hæreticus ad fidem converſus recuperat primum locum diſpenſative, in cap. Si Epiſcopus, n. 3. de Paroch. & alien. Parochian. 302
Epiſcopus ſuffraganeus.
Vide infra in ver. *Epiſcopus titularis*.
Et in ver. *Suffraganeus, & ſuffraganeatus*.
3 Epiſcopi titulares in Eccleſia ſunt per accidens, in c. Ex parte, n. 47. de Cler. non. reſid. 44
3 Quos ſine rationabili cauſa creare abuſionis eſt, ib. n. 48. 44
3 Poſſunt Ordines conferre de licentia Epiſcopi Diœceſani, in c. Aqua, n. 13. de conſecr. 570
1 Habent poteſtatem Ordinis, ſed non executionem, ſeu poteſtatem juriſdictionis, in c. Perniciosam, n. 46. de off. ordin. 552
1 In Decreto de reſidentia non comprehenduntur, in c. Poſt translationem, n. 6. de renunc. 345
2 Epiſcopi titulares, & Comites Palatini non dicuntur proprie tales, ſed abuſive, in c. Si quis n. 35. de for. compet. 37
2 Declaratur, ib. n. 39. 38
2 Quamvis Clero, & Populo Chriſtiano careant, tamen ſunt veri Epiſcopi, in c. Ego N. n. 83. de Jurejur. 171
3 Beneficia promoti ad Epiſcopatum titularem non vacant, cum per eum non ſtet, quominus poſſeſſionem adipiſcatur, in c. De multa, n. 11. verſ. Et ex hoc de Præb. 118
5 Epiſcoporum titularium creatio quibus rationibus improbetur, in c. Epiſcopalia, n. 34. & ſeqq. & n. 47 & 53. de privil. 236
5 Epiſcopi titulares ſerenitatem Pontificalis obnubilant Dignitatis, ib. n. 35. 236
5 Quærunt Vicarias Epiſcoporum maxime habentium amplas diœceſes, ib. n. 36. 236
5 Adhærent Principibus, qui honoris cauſa quærunt habere Capellanos Epiſcopos, ib. n. 36. 236
5 Fere vagabundi ſunt, & permanentem ſedem non habent, ib. n. 37. 236
5 Quaſi Epiſcopalem Cathedram eligunt in locis nullius diœceſis, ib. d. n. 37. & 57. 236
5 Epiſcopus titularis an ſit creandus pro Pontificalibus exercendis in nonnullis oppidis Militiarum nullius diœceſis, ib. n. 38. & ſeqq. uſq. in fin. 237
5 Epiſcoporum titularium origo, ib. n. 39. 237
5 Epiſcopi titulares ex Concilio Lateranenſi noviſſimo conſtitui poſſunt ſuffraganei in Eccleſiis Cardin. Epiſc. ib. n. 41. 237
5 Et quid ex Decreto S. Pii V. ib. n. 48. 237
5 Epiſcopus titularis abſque urgenti neceſſitate creari non debet, ib. n. 45. & 53. 237
5 Etiam mortuo Epiſcopo ab infidelibus expulſo, ib. n. 46. 237
5 Et hic abuſus maxime viget in Religioſis, & cur, ib. n. 47. 237
5 Et quando creandus, & quibus conditionibus, ex Decreto S. Pii V. ib. n. 48. 237
5 Epiſcopi titulares, & ſuffraganei dos quanta, & qualis eſſe debeat, ib. n. 40. 237
5 Pontificalia exercere non poteſt, niſi in diœceſi, cui datus eſt ſuffraganeus, ib. n. 52. 54. & 55. 237
5 Creari non debet Epiſcopus titularis, ut ſit Coadjutor Archiepiſcopi Arboren. abſentis propter infirmitatem, & capitales inimicitias, ib. n. 51. 237
5 Epiſcopi titulares ex, quæ ſunt Ordinis, exercentes in locis nullius diœceſis, ſunt ſuſpenſi per annum ab exercitio Pontificalium, ib. n. 52. 237
5 Propoſitio Eccleſiæ Tuniſen. facta in Conſiſtorio a Cardinali Pacecho pro exercendis Pontificalibus in locis Ordinis Sancti Jacobi de Spatha, ib. n. 54. 238
5 Epiſcopum titularem an deceat ſubeſſe inferiori Prælato, ib n. 5d. 60. & 61. 238
5 Epiſcopum titularem non decet eſſe ſuffraganeum inferioris Prælati, ib. n. 60. 238
5 Epiſcopi titulares ſunt veri Epiſcopi, ib. n. 61. 238
5 EPISTOLA quid ſit, in c. Si aliquando, n. 19. de ſentent. excommun. 356
5 EQUUM occidens, cui Clericus inſidet, non incidit in Canonem, in c. Nuper, n. 4. de ſent. excomm. 344
2 EREMITÆ an ſint perſonæ Eccleſiaſticæ, & exemptæ a ſeculari poteſtate, in c. Nullus, n. 50. & ſeqq. uſq. ad n. 65. de foro compet. 50
2 Eremitæ quamvis non abrenuncient propriis, tamen annexum habent votum continentiæ, nec debent eſſe acephali, ib. n. 51. 53. & 58. 48
2 Non ſunt tamen vere Religioſi, niſi dent ſe alicui ex Religionibus approbatis, ib. n. 52. & ſeqq. 48
2 Eremitæ ſunt ſicut locuſtæ ſine Rege, ib. n. 53. 48
2 Declaratur, n. 63. 49
2 Eremitarum quatuor ſunt ſpecies, ib. n. 54. 49
2 Eremitæ viventes in Congregatione, & habentes vivendi modum

dum

modum ab Epiſcopo approbatum, non prohibentur teſtari, ib. n. 55. 49
2 Eremiticam vitam ducentes de Superiorum licentia in habitaculis eremi, non includuntur in prohibitione de novis domibus non recipiendis, ib. n. 57. 49
2 Concilium Conſtantinopolitanum de Eremitis comatis ad ſolitudines rejiciendis expenditur, ib. n. 60. 49
2 Eremitæ, & alii exiſtentes in ſtatu pœnitentiæ, & habitantes in Oratoriis auctoritate Prælati, dicuntur perſonæ Eccleſiaſticæ, & eorum caput eſt Chriſtus, ib. n. 61. 49
2 Eremitæ an gaudeant privilegio Canonis, ib. n. 62. 49
3 Eremitæ miraculum, cui Angelus interdum deferebat uvas acerbas, interdum maturas, interdum marcidas, in c. Presbyter, n. 8. de celebr. Miſſar. 572
Eremitæ Camaldulenſes, & Montis Coronæ.
Vide in ver. *Unio Monaſteriorum*.
3 ERGASTULORUM pœna Regularibus quando imponenda, in c. Ne Religioſi, n. 30. de Regular. 416
3 Ergaſtulorum remedium ad coercendos Monachos incorrigibiles periculoſum, ib. n. 55. 419
Error, errare.
5 Error an excuſet homicidium involuntarium, in c. Ad audientiam, n. 68. de homic. 136
3 Errantis, & ignorantis nullus eſt conſenſus, in c. Significatum, n. 7. 21. & 41. de Regular. 81
3 Errans an præſumatur facturus fuiſſe, ſi ſciviſſet, quando ex actu oritur obligatio, ib. n. 35. & 38. 83
5 Error communis ad validitatem eorum, quæ geruntur ab excommunicato, vel irregulari, debet eſſe facti, non juris, in c. Quod a Prædeceſſore, n. 135. de ſchiſmat. 215
Vide in ver. *Prælatus putativus*.
5 Errans in fide non imputatur, ſi ea ſimplicitate deficiat, & fidem ſuam ſupponat fidei Eccleſiæ, in c. Firmiter, n. 20. de Summ. Trinit. & fide Cathol. 5
1 Errare, id eſt aliud pro alio putare in his, quæ ad fidem aut mores non pertinent, an, & quando liceat, ib. n. 53. 9
2 Error ſtultus Jo. Vvicleff. in c. Accepimus n. 63. de Pactis. 665
2 Error communis excuſat Prælatos non ſervantes legem uſu non receptam a tranſgreſſione, & a pœna, in cap. Treuga, num. 32. de Treug. & pac. 633
2 Contrarium, ib. a n. 47. 634
4 Error qualitatis non excludit conſenſum a matrimonio, in c. Si conditiones, n. 14. de cond. appoſ. 42
4 Fallit, ſi qualitas apponatur in conditione, ib. n. 15. 42
2 Errare poteſt, qui utitur medio fallibili, in c. Venerabili, n. 12. de Teſtib. 156
2 Declaratur, ib. n. 40. 157
2 Errare nihil aliud eſt, quam unum pro alio putare, ib. n. 35. 156
2 Error damnabilis in Eccleſia eſſe non poteſt, ib. n. 32. 157
2 Error circa Reliquiarum approbationem non eſt præſumendus, maxime in Eccleſia Romana, ib. n. 45. 157
2 Error juris dabit das juſtam cauſam præſcribendi, & æquipollet errori facti, in cap. Cum Eccleſia, n. 39. de cauſ. poſſeſſ. & propriet. 112
4 Error conditionis dirimit matrimonium jam contractum, in c. Ad noſtram, n. 4. de conjug. ſervor. 56
4 Procedit, ſi error ſit conditionis deterioris, ib. n. 6. & 13. 56
4 Secus ſi ſit conditionis melioris ib. n. 8. 56
4 Et quid in errore qualitatis perſonæ, ib. n. 11. 56
4 Error eſt unum pro alio putare, ib. n. 9. 56
4 Errantis nullus eſt conſenſus, ib. n. 5. 56
4 Declaratur, ib. n. 8. & ſeq. 56
3 Error expreſſus in ſententia an eam reddat nullam ipſo jure, in c. Odoardus, n. 12. de ſolut. 239
5 ESSE, & non eſſe, contradictorie ſunt appoſita, in c. Falſidicus, n. 101. de crim. falſi. 174
3 ETHICÆ diviſio in monaſticam, œconomicam, & politicam, in c. Indecorum, n. 6. de ætat. & qual. 399
3 ETYMOLOGIA dat verbis proprium ſignificatum, ubi definitio non repugnat, in c. Cum ſecundum, n. 8. de Præb. 90
3 Etymologia quid ſit, ib. n. 9. 90
3 Etymologia non convertitur, ſicuti diffinitio cum diffinito, ſed generalior eſt. ib. n. 11. 90
1 EVANGELIORUM liber non potuit eſſe materia conſecrationis Epiſcopalis ante obitum Chriſti, & cur, in c. Requiſivit, n. 19. & 86. de ordin. ab Epiſc. 378
1 Evangelium quibus temporibus ſcriptum fuerit ab Evangeliſtis, in c. Cum veniſſet, n. 18. de ſacr. Unct. 446
5 EUCHARISTIA cur a jejunis tantum ſumenda ſit, in c. Si conſtiterit, n. 4. de accuſ. 9
2 Euchariſtiæ cuſtodia an ſpectet ad Archidiaconum, vel ad Archipresbyterum, in c. Ad hæc, n. 21. de off. Archid. 512
1 Actus conſecrandi Euchariſtiam, qui ad Sacerdotem pertinet, eſt principalior, & nobilior; quam actus conſecrandi miniſtrum, qui pertinet ad Epiſcopum, in c. Requiſivit, n. 30. & 93. de ordin. ab Epiſc. 379
5 Euchariſtia in qua ætate ſit pueris exhibenda, in c. Omnis, n. 33. de pœnit. & remiſſ. 315
5 Euchariſtia an amentibus, & phreneticis præberi poſſit, ib. n. 34 verſ. An auctoritatem non habens. 311
5 Euchariſtia ſemel tantum in anno, id eſt in Paſchate ſumenda eſt ex neceſſitate præcepti, ib. n. 40 311
5 Euchariſtiam ad minus in Paſchate non ſumere eſt ſignum hæreſis, & malæ credentiæ, ib. n. 44. 312
5 Paſchale tempus ad Euchariſtiam ſumendam poteſt a proprio Sacerdote ex cauſa prorogari, ib. n. 46. 312
5 Epiſcopus non poteſt certa tempora præſcribere, quibus viris conjugatis, negotiatoribus, & mulieribus liceat Euchariſtiam ſumere, in c. Omnis, n. 45. de pœnit. & remiſſ. 312
5 EVENTUS nihil operaturus non eſt expectandus, in cap. Perſuas, n. 12. de ſent. excomm. 352
Vide in ver. *Fruſtra*.
5 EUGENIANÆ conſtitutioni quoad obtinentes beneficia non fuit derogatum a Concilio Tridentino niſi in cauſis criminalibus, in c. Ex parte, il 2. n. 10. de privil. 261
2 Eugeniana conſtitutio eximens curiales ab Ordinariorum juriſdictione, comprehendit tam laicos, quam Clericos, in c. Licet, num. 43. de for. compet. 67
2 Eſt favorabilis, & pro tutela curialium, ib. n. 44. 67
2 Suffragatur reſidentibus in curia Romana, non autem venientibus ad eam pro aliquo momentaneo negotio, & requiritur reſidentia ſaltem per annum, ib. n. 45. 45
2 Non tuetur curiales, qui recedunt a curia animo non redeundi, vel diu extra curiam morantur, ib. n. 46. 67
2 Locum non habet, ſi curialis ſit actor, ſed tantum ſi ſit reus, ib. n. 47. 67
2 Eugeniana non juvat curialem, qui intentat remedium l. Diffamari, niſi poſſideat ib. n. 48. 67
2 Item non juvat obtinentes beneficium extra curiam, quin ratione illorum beneficiorum conveniri poſſint coram loci Ordinario, ib. n. 49. 67
2 Et quid in Referendariis, ib. n. 50. 67
2 Eugeniana non tuetur curialem, quin poſſit conveniri in partibus vigore l. unicæ, C. Quando Imper. inter. pupill. & vid. ibid. n. 51. 67
2 Eugenianæ beneficio non gaudet curialis non opponens in partibus declinatoriam fori ante litem conteſtatam, ib. n. 53. 67
Vide in verb. *Clericus agens contra laicum, &c.* 67
3 EXAMEN inter rejectum, & prælectum in concurſu coram judice appellationis fieri debet non ſolum quoad ſcientiam, ſed etiam quoad alias qualitates, in c. Eam te, nu. 32. & 42. de ætat. & qualitat. 406
3 Examinis forma a Conc. Trident. præſcripta in Parochialibus conferendis quæ ſit, in c. Cum ſit ars, n. 18. de ætat. & qual. 436
3 Examen de qualitatibus ordinandorum quamvis ſit faciendum ab Epiſcopo dimiſſorias concedente, non autem ab ordinante; tamen ſi Epiſcopus alienus ſciret aliquem criminoſum, peccaret ordinando, in c. Cum ſecundum, n. 59. de Præb. 93
Vide in ver. *Ordines quoad examen*.
2 Examen teſtium ſuper vita, & miraculis canonizandi poteſt committi in partibus, in c. Venerabili, n. 8. de Teſtib. 155
2 Examen teſtium non poteſt dici extra terminum, quando teſtes intra terminum jurarunt, in c. Ego N. n. 46. de jurejur. 168
Examen per concurſum.
Vide in ver. *Concurſus*.
3 Examinatores in concurſu Parochialium Eccleſiarum an debeant vota ſua palam dare, in c. Eam te, n. 17. de ætat. & qual. 404
2 Examinatores niſi retulerint concurrentes idoneos quoad omnes qualitates, concurſus eſt nullus, ib. n. 5. 404
2 Sufficit tamen, ſi renuncient ſimpliciter aliquem idoneum, vel non idoneum, approbatum, vel reprobatum, n. 16. 404
2 Examinatorum officium eſt idoneos judicare, electio autem magis idonei ad ſolam Epiſcopum pertinet, in c. Cum ſit ars, n. 5. 2. & ſeq. de ætat. & qual. 439
1 Examinatorum Synodalium auctoritas an, & quando expiret, & an Epiſcopus in locum demortuorum poſſit alios extra Synodum ſubſtituere, ib. n. 54. 404
1 Concurſus in quo una cum tribus examinatoribus Synodalibus alii non Synodales fuerunt adhibiti, eſt nullus, & collatio Parochialis ad Sedem Apoſtolicam devolvitur, ib. n. 55. 404
4 Literis examinatorum creditur, in cap. Cum ſecam, n. 56. de Præb. 93
1 Examinatores Synodales an ſint neceſſario eligendi Magiſtri, Doctores, aut Licentiati, an vero ſit in optione Epiſcopi eligere alios Clericos his qualitatibus carentes, in cap. Inter ceteras, n. 45. in ho. de reſcript. 150
1 Examinatores Epiſcoporum quod juramentum præſtent ante ſuſceptum officium, in c. Niſi cum pridem, n. 66. de renunc. 348
5 Examinatores pro examine & approbatione ad Parochiales nihil poſſunt accipere, in c. In ordinando, n. 39. de Simon. 33
Vide in ver. *Concurſus*.
3 Examinatorum ſynodalium authoritas an, & quando expiret, in c. Illa, n. 20. Ne Sede vacante. 208
3 Examinatores ſynodales non unum ſolum, ſed plures, quos judicaverunt idoneos, debent renunciare, ib. n. 22. 208
3 Ex quibus non examinatores, ſed Epiſcopus, vel Vicarius Capituli Sede vacante magis idoneum eligat, ib. n. 23. 208
2 Examinandi non ſunt quoad doctrinam proviſi de Canonicatibus in forma dignum, ſi jam Diaconi, vel Presbyteri ſunt, in c. Accepimus, n. 14. de ætat. & qual. 431
2 Examinatus, & promotus ad Ordinem ſacrum, an quoad doctrinam ſit iterum examinandus ad beneficium juriſpatronatus requirens eundem Ordinem, ib n. 30. & ſeqq. uſq. in fin. 433
1 Examinatus ſemel quoad doctrinam, regulariter non debet iterum examinari, ib. n. 32. 433
1 Examinatus ad Ordines non poteſt ratione inſufficientiæ a beneficio expelli, ib. n. 35. 433
Declaratur, ib. 433
Vide in ver. *Ordines quoad examen*.
2 Examinatus ad beneficium, vel officium, non tenetur ad aliud ſimile ſe iterum examini ſubjicere. Secus ſi ad majus, vel diſſimile ib. n. 39. 433
1 EXCEPTIO negativa pro parte rei non eſt probanda, in c. Ne innitaris, n. 3. de Conſtit. 33

5 Ea

5 Exceptio in uno caſu non firmat regulam in contrarium in aliis caſibus, qui ſunt ſimiles excepto, in c. Officii, n. 42. de pœnit. & remiſſ. 306
5 Etiamſi caſus fuerit exceptus per dictionem taxativam, ibidem num. 3. 306
3 Exceptio non numeratæ pecuniæ poſt biennium an habeat locum in foro conſcientiæ in c. Si quis, n. 89. de Regul. 335
2 Exceptio regulam firmat, ſed non ampliat, in c. Cum veniſſet, §. Per frontis, n. 11. de ſacr. Unct. 454
3 Exceptio debet eſſe de Regula, alias eſt inepta, & impertinens, in c. Paſtoralis, n. 8 de his, quæ fiunt a Prælat. 213
3 Exceptio criminis contra ordinatum de æquitate ſemper eſt admittenda, in c. Accepimus n. de ætat. & qual. 431
3 Exceptiones frivolas executor debet rejicere, rationabiles admittere, & inſtatim ſuperſedere, ib. n. 3. 432
3 Exceptio ætatis, dummodo adſit rationis uſus, contra electum a duabus partibus Cardinalium non admittitur, in c. Accepimus, n. 50. de pactis. 664
5 Exceptio qua ſubjectum negatur, ſemper admittenda eſt. in c. Nobis, n. 42. de Simon. 41
2 Exceptio facta per dictionem taxativam non excludit alias ſimiles exceptiones, in c. Conquerente, n. 60. de off. ordin. 589
2 Exceptio quæ non eſt de regula, eſt deriſoria, in c. Ut juxta, n. 8. de off. ordin. 592
2 Declarat regulam de materia exceptionis eſſe intelligendam, ib. num. 9. 592
2 Exceptio illegitimitatis eſt peremptoria, & ſuſpenſiva juriſdictionis laici, in c. Tuam, n. 3. de ordin. cognit. 102
2 Et litis conteſtationem non inducit, ib. n. 4. 102
4 Exceptio turbida, & altiorem requirens indaginem, non admittitur in judicio poſſeſſorio legitimitatis, in c. Lator, n. 7. & n. 8t. Qui fil. ſint legit. 91
2 Exceptio conſanguinitatis admittitur contra mulierem petentem aliquem in maritum, in cap. Intelleximus, num. 4. de ordin. cognit. 99
2 Si agat judicio petitorio; ſecus ſi poſſeſſorio reintegranda, ib. n. 3. 99
2 Et quid, ſi maritus offerat probationes incontinenti paratas, ib. n. 4. 99
Exceptionem peremptoriam non expedit reo proponere ante fundatam intentionem actoris, ib. n. 5. & n. 13. 99
2 Exceptio peremptoria eſt, quæ perimit petitionem actoris, ibid. num. 6. 99
2 Exceptio dicitur actionis excluſio, ib. n. 7. 99
2 Exceptio omnis peremptoria debet diſcuti, antequam diffiniatur negotium principale, ib. n. 8. 99
2 Lite tamen prius conteſtata, ib. n. 9. & n. 34. 99
2 Niſi ſit exceptio litis finitæ, ib. n. 10. 99
2 Vel ſit notoria, ib. n. 11. 99
2 Aut contineatur in inſtrumento, vel reus offerat ſe illam in continenti probaturum, ib. n. 12. 99
2 Exceptio peremptoria etiamſi veniat cognoſcenda coram diverſo Judice, debet diſcuti ante diffinitionem articuli principalis, ib. n. 14. & 31. 99
2 Exceptiones dilatoriæ regulariter ſunt proponendæ ante litis ingreſſum, ib. n. 6. 100
2 Exceptio dilatoria ſolutionis proponi debet ante litem conteſtatam, non tamen poſtquam actor fundavatit intentionem ſuam, ib. n. 18. 100
2 Exceptio dilatoria, quæ incipit competere, aut venit ad notitiam rei poſt litem conteſtatam, tunc proponi poteſt, ibid. num. 10. 100
2 Exceptio, quæ limites exceptionis excedit, non premittit quæſtionem principalem, ſed ſunt duæ petitiones viciſſim tractandæ, & terminandæ, ib. n. 20. 100
2 Exceptiones peremptoriæ quamvis proponi debeant ante litis conteſtationem, tamen non probantur, niſi lite conteſtata, ib. n. 34. 101
2 Exceptio illegitimitatis an ſit præjudicialis, vel peremptoria, ib. n. 36. 102
3 Exceptio firmat regulam in caſibus non exceptis, in c. Illa, n. 31. Ne Sed. vac. 209
3 Exceptio non firmat regulam in caſibus non exceptis, quando alii caſus excipiuntur a jure, in c. Inter alia, n. 34. & 38 de Immun. Eccl. 629
3 Etiamſi exceptio ſit cum dictione taxativa, ib n. 35. 639
3 Exceptio non excludit caſus ſimiles exceptis, ib n. 58. 640
3 Exceptio non excludit caſus ſimiles, in c. Cum non ab homine, n. 80. de judic. 15
5 Exceptiones tot non recipiuntur contra Regulares, quot contra ſeculares, in c. Qualiter, il 2. n. 101. de Accuſ. 20
3 Exceptio regulariter non prodeſt, niſi opponatur, in c. Ex publico, n. 34. de converſ. conjug. 447
2 Exceptio quod non conſtet de delegatione non poteſt opponi etiam in actu executionis, in c. Cum in jure, n. 25. de off. deleg. 524
2 Exceptiones a jure naturali, & Divino provenientes non ſunt ſublatæ per Decretalem Licet, de elect. in c. Cum in cunctis, n. 29. de elect. 245
5 EXCESSUS enormis dicitur reſpectu quantitatis facti, in cap. Cum illorum, n. 26. de ſent. excomm. 349
5 Item reſpectu qualitatis perſonæ, ib. n. 20. 349
5 Item reſpectu ſcandali, ib. n. 22. 349
5 Item reſpectu loci, ib. n. 23. 349
5 Enormis ſemper dicitur exceſſus in Epiſcopum, vel Abbatem, vel alium Superiorem, ib. n. 20. 349
5 Et idem ſi in patrem, vel in magiſtrum, ib. n. 22. 349
2 EXCOMMUNICANDI poteſtas eſt juriſdictionis, in cap. Cum contingat, n. 17. de foro compet. 69

Excommunicatio, & Excommunicatus, communia.

2 Excommunicatio non infligitur niſi pro culpa mortali, in c. Relatum, n. 40. de Cler. non reſiden. 35
3 Excommunicationis pœna induci non debet, niſi in caſibus in jure expreſſis, in c. Adhæc, n. 62. de Relig. domib. 493
3 Excommunicatio juris ſemper ſupponit peccatum mortale, ibid. n. 68. 493
5 Pœna nulla eſt major in Eccleſia quam excommunicatio, & ideo non debet in ea fieri extenſio, ſed potius reſtrictio, in c. Nuper, n. 30. de ſent. excomm. 346
5 Excommunicationis gladius nervus eſt Eccleſiaſticæ diſciplinæ, ne ſi contemnatur, perniciem potius pariat, quam ſalutem, in c. Reſponſo, n. 9 de ſent. excomm. 359
5 Excommunicatio eſt medicinalis, non mortalis, ib. n. 10. 359
5 Excommunicationis pœna quam gravis ſit, ib. n. 39. 302
5 Excommunicatio ſive juſta, ſive injuſta timenda eſt, ib. n. 100. & 112. & ſeqq. 365
5 Si lata ſit ab Ordinario, & in talem, qui quamvis ſit ſine culpa, tamen culpam committere potuit, ib. n. 101. 365
5 Excommunicationis ſententia contra Canonis prohibitionem tenet, ſi feratur ab Ordinario, ſecus ſi a Delegato, ibidem n. 102. 365
3 Excommunicatio eſt mucro Epiſcopi, in c. Procurationes, n. 30 de cenſib. 548
2 Excommunicatio ſequitur perſonam, ſicut lepra leproſum, in c. Treugas, n. 7. de treug. & pac. 632
5 Excommunicatio, quæ annexa eſt Apoſtaſiæ, non incurritur niſi pro peccato mortali, in cap. Conſultationi, numer. 8. de Apoſtat. 118
5 Excommunicati large dicuntur ſchiſmatici, in c. Quod a Prædeceſſore, n. 8 de ſchiſmat. 103
5 Excommunicati publice, vel occulte non differunt in his, quæ geruntur ratione publici officii, ib. n. 138. 115
5 Excommunicatus non præſumitur, quem Papa ad oſcula ſciente admiſit, in c. Si aliquando, n. 10. de ſent. excomm. 356
2 Excommunicatus poteſt iterum excommunicari, in c. Nullus, n. 12 & ſeq. de foro compet. 44
2 Excommunicatus in una diœceſi haberi debet pro excommunicato in univerſo orbe, in cap. Treugas, num. 6. de Treug. & pac. 632
5 Excommunicationis uſus fuit in Eccleſia etiam temporibus Apoſtolorum, in c. Sacro, n. 28. de ſent. excom. 373
2 Excommunicatio, & anathema an, & in quo differant, in cap. Cum non ab homine, n. 21. & 23. de judic. 10
2 Excommunicationis verbo major excommunicatio intelligitur, ib. n. 22. 10
2 Gladius ſpiritualis Eccleſiæ non eſt ad mortem, ſed ad medelam, ib. n. 45. 13
5 Excommunicatus, & ſuſpenſus a jure poteſt excommunicari, & ſuſpendi ab homine, in c. Accuſatum, n. 7. de hær. 35
Vide in ver. *Cenſura*.
2 Excommunicationis ſententia, & declaratoria in quo differant, in c. Non poteſt, n. 18. de ſent. & re jud. 183
5 Excommunicatus retinet beneficia prius obtenta, licet non poſſit de novo acquirere, in cap. Ad abolendam, numer. 40. de hæret. 91
5 Excommunicationis pœna nulla eſt major in Eccleſia, in c. Sacro, n. 23. de ſentent. excommun. 373

Excommunicatio a quo.

3 Excommunicandi jus non competit non Prælato, in c. Procurationes, n. 49 de cenſib. 549
5 Excommunicationis materia, & illius cognitio ſpectat ad judicem eccleſiaſticum tantum, in c. Sacro, n. 27. & ſeq. uſque ad n. 34. de ſent. excom. 373
5 Ejus uſus fuit in Eccleſia etiam temporibus Apoſtolorum, in c. Sacro, n. 28. de ſent. excomm. 373
5 Judici ſeculari vetitum eſt prohibere judici eccleſiaſtico, ne quem excommunicet, vel mandare, ut latam excommunicationem revocet, ib. n. 30. 373
5 Excommunicatio ubi minus rite, recteve lata fuit, ad ſolum Superiorem Eccleſiaſticum ſpectat errorem corrigere, ibidem n. 32. 373
2 Excommunicatio lata in Ordinarium a Delegato non oſtendente literis ſuæ commiſſionis, eſt ipſo jure nulla, in c. Cum in jure, n. 29. de off. Delegat. 534

Excommunicatio in quos.

2 Excommunicatio lata in Capitulum an teneat, in c. Olim, n. 2. de lit. conteſt. 83
3 Excommunicatio prohibetur ferri in univerſitatem, in c. Ad hæc, n. 66. de Relig. domib. 493
5 Excommunicatio non ligat niſi perſonam veram, in c. Reſponſo, n. 65. & 69. de ſent. excomm. 363
5 Excommunicatione non ligatur niſi perſona rationalis, & baptizata, ib. n. 67. 363
5 Excommunicatione ut quis ligetur, quas qualitates habere debeat, ib. n. 70. 363
5 Excommunicatio lata a Papa in univerſitatem an valeat, ibid. n. 88. 364
5 Et an liget innoxios, ib. n. 89. 364
5 Et quid in foro poli, ib. n. 90. 364
5 Eccleſia non poteſt per excommunicationem excludere a regno Dei niſi indignos, qui per peccatum mortale charitatem amiſerint, ib. n. 92. 364
5 Excommunicatio lata in univerſitatem ab inferioribus a Papa non ligat, & timenda ſit, ib. n. 93. & ſeq. uſque in fin. 365

5 Excom-

5 Excommunicatio lata in univerſitatem non poteſt referri ad ſingulos, ib. n. 95. & ſeqq. 365
5 Contrarium, ib. n. 106. & ſeqq. 366
5 Excommunicatio generaliter lata in univerſitatem referri non poteſt niſi ad ea pacea excommunicationis, ib. n. 109. 366
5 Excommunicatio lata in univerſitatem, an dicatur lata contra illius privilegium, ib. n. 115. 367
Excommunicatio lata ab Epiſcopo in Abbatem renuentem viſitari.
Vide in verb. *Viſitationem impedientes*.
3 Epiſcopus, qui excommunicat exemptum renuentem viſitari, non eſt puniendus, niſi appareat de illius malitia, vel craſſa ignorantia, in c. Procurationes, n. 37. de cenſ. 549
Excommunicatio Epiſcopi in exemptos renuentes viſitari.
Vide in ver. *Viſitationem impedientes*.
Excommunicatio an, & quando fieri poſſit in Clericum non ſolventem.
Vide in ver. *Clericus quoad privilegium c. Odoardus*.
Excommunicatio in debitorem.
Vide in ver. *Debitor*.
5 Privilegiati quod excommunicari non poſſunt ab Ordinariis, non debent excommunicari etiam indirecte, in c. Quanto, n. 1. de privil. 275
5 Excommunicatio lata ab Epiſcopis in ſubditos ſuos, qui molunt in moleadinis, vel coquunt panem in furnis Regularium exemptorum, non tenet, ib. n. 4. 275
5 Excommunicatio generalis non ligat niſi ſubditos proferentis, in c. A nobis, il 1. n. 1. de ſent. excom. 380
5 Excommunicatio in Suffraganeos lata ab Officialibus Archiepiſcopi, qui de facili poteſt haberi, ligat, quamvis ferri non debeat, in c. Reſponſo, n. 12. de ſent. excomm. 366
Excommunicatio quoad abſolutionem.
3 Excommunicationibus pluribus ligatus poteſt abſolvi ab una, nec cenſetur a reliquis abſolutus, in cap. Majores, n. 62. de Baptiſm. 598
3 Ab excommunicatione injuſta non fit abſolutio, ſed relaxatio, in c. Odoardus, n. 6. de ſolut. 238
3 Contrarium, ib. n. 5. 238
3 Declaratur, ſi injuſtitia ſit notoria, ib. n. 9. 10 & 11. 239
5 Excommunicatus a ſuo Epiſcopo non poteſt abſolvi ab alieno, in c. Omnis, n. 80. de pœn. & remiſſ. 314
5 Abſolutionis forma non ſervata, excommunicatus non intelligitur abſolutus, in c. Si aliquando, n. 8. & 13. de ſent. excom. 356
5 Excommunicatus non præſumitur quem Papa ad oſculum ſcienter admiſit, ib. n. 16. 356
5 Excommunicati vigore Conſtitutionis, quam Papa vult haberi pro infecta, non indigent abſolutione, ib. n. 12. 356
2 Excommunicatus non debet abſolvi, niſi prius de injuria ſatiſfaciat, in c. nullus, n. 15. de foro comp. 45
5 Excommunicatus ab Epiſcopo ſi ad Metropolitanum appellet, poteſt ab illo abſolvi, in cap. Per tuas, num. 1. de ſentent. excomm. 352
5 Metropolitanus tamen ſuffraganeo deferens poteſt eum remittere abſolvendum, ib. n. 2. 352
5 Et tenetur remittere, ſi ejus exceſſus fuerit manifeſtus, ibidem num. 3. 352
Vide in ver. *Excommunicatio quoad appellationem*.
5 Abſolutionem petens fatetur ſe excommunicatum, niſi proteſtetur, ib. n. 27. 353
Auditor Cameræ an poſſit appellantes abſolvere ab excommunicatione.
Vide in ver. *Auditor Cameræ*.
3 Excommunicatus, in quo apparuerunt in morte contritionis evidentia ſigna, poſt mortem abſolvitur ab eo, a quo vivens fuerat abſolvendus, in c. A nobis, il ſecondo, n. 5. & 14. & 30. de ſent. excom. 341
Vide in ver. *Abſolutio*.
Et in ver. *Excommunicatio nulla, vel injuſta*.
5 Hæredes ab Eccleſia pro ipſo ſatisfacere compelluntur, in d. c. A nobis, il 2. n. 2. 3. & 31. de ſent. excom. 341
5 Excommunicato defuncto non eſt communicandum ante abſolutionem, nec pro ipſo orandum, licet ſit quoad Deum abſolutus, ib. n. 3. 341
Vide in ver. *Excommunicatio quoad participationem*.
5 Abſolutionis formula pro excommunicato, qui in excommunicatione deceſſit, ib. n. 14. 342
5 Excommunicatus ex pluribus cauſis, ſi in abſolutione omnes non expreſſit, non habetur pro abſoluto, in c. Cum pro cauſa, n. 1. de ſent. excom. 337
5 Excommunicatione una, vel pluribus ligatus, & ex pluribus cauſis an poſſit abſolvi unica abſolutione, ib. n. 2. 337
5 Epiſcopus non poteſt abſolvere eum, qui leviter percuſſit Clericum ſine ſpeciali commiſſione, juxta unum intellectum, in c. Pervenit, n. 1. & ſeqq. de ſent. excom. 327
5 Quod reprobatur, ib. n. 4. & ſeqq. 328
5 Epiſcopus abſolvit pro leviſſima injuria Clerico illata, ibidem num. 3.
Vide in ver. *Epiſcopus quoad abſolutionem*.
5 Excommunicati pro levi manuum injectione in Clericum poſſunt per Epiſcopum abſolvi, ib. n. 8. 328
5 Excommunicati ob percuſſionem Clericorum, quibus caſibus per Epiſcopum abſolvi poſſint, compendioſa diſtinctio, ib. n. 9. 328
5 Prælatus inferior habens juriſdictionem quaſi Epiſcopalem an poſſit abſolvere ſubditos ab excommunicatione ob levem Clerici percuſſionem, ib. n. 10. & ſeqq. uſq. in fin. 328
5 Abſolutio ab excommunicatione ob levem Clerici percuſſionem regulariter ſpectat ad ſolum Epiſcopum, ib. n. 11. 328

5 Declaratur, ib. n. 12. 328
5 Prælatus inferior habens jura Epiſcopalia poteſt abſolvere ab excommunicatione Canonis, quando Canon eam non reſervat, ib. n. 14. 328
5 Vicarius Epiſcopi, & Vicarius Capituli Sede vacante abſolvunt ab excommunicatione Canonis, ſi levis ſit percuſſio, ib. n. 16. 329
5 Excommunicatus licet abſolutus in foro animæ non poteſt ſe immiſcere Divinis officiis, cap. Poſtulaſti, n. 16. de Cler. excom. 196
5 Et in publico debet ſe gerere tanquam excommunicatum, ib. n. 17. 196
5 Et puniri poteſt in foro judiciali, ib. n. 18. 196
5 Excommunicatus per abſolutionem in foro pœnitentiali a quibus liberetur, ibid. n. 20 & ſeqq. 196
5 Abſolutio ab excommunicatione in foro animæ non tollit pœnas fori externi, ibid. n. 21. 196
5 Excommunicatus abſolutus in foro conſcientiæ tantum, parte opponente, nunquam debet admitti ad participationem Sacramentorum, ac Divinorum celebrationem, ib. n. 23. 196
Vide in ver. *Excommunicationis effectus*.
3 Excommunicatus pro manifeſta offenſa non abſolvitur cum cautione, ſed ſatisfactione præmiſſa niſi ſatisfactione concernat ſpiritualia, in c. Ex publico, n. 8. de conv. conjug. 445
1 Abſolvere poteſt inferior ab excommunicatione lata a Canone tam Papæ, quam Epiſcopi, ſi illius conditor abſolutionem ſibi non reſervavit, in c. Canonum ſtatuta, n. 32. de Conſtit. 17
Excommunicatio quoad appellationem.
5 Excommunicatus ab Epiſcopo, ſi ad Metropol. appellat, poteſt ab illo abſolvi, in c. Per tuas, n. 1. de ſent. excom. 352
5 Metropolitanus tamen Suffraganeo deferens poteſt eum remittere abſolvendum, ibid. n. 2. 352
5 Et tenetur remittere, ſi ejus exceſſus fuerit manifeſtus, ibid. n. 3. 352
5 Excommunicatus appellans ab injuſtitia excommunicationis non auditur, niſi prius petat abſolutionem, ib. n. 4. & n. 10. 352
5 Secus ſi dicat ſententiam nullam, ib. n. 5. & 8. 352
Vide in ver. *Excommunicatio nulla, &c.*
Vide in ver. *Excommunicationis exceptio*.
5 Excommunicatus poteſt appellare, & appellationem proſequi, licet abſolutionem non petat, ibid. n. 14. & 35. 352
5 Declaratur, ibid. n. 16. & 40. 352
5 Appellatio eſt ſpecies defenſionis, quæ excommunicato non denegatur, ibid. n. 15. 352
5 Appellatio ab excommunicatione operetur effectum devolutivum, non ſuſpenſivum, ibid. n. 19 353
5 Excommunicatio trahit ſecum executionem, ibid. n. 20. 353
5 Appellatio a comminatione excommunicationis datur ad utrumque effectum, ibid. n. 22. 353
5 Appellatio a declaratoria excommunicationis datur ad effectum devolutivum, & ſuſpenſivum, ib. n. 24. & 45. dum duobus ſeqq. 353
5 Appellare quis poteſt a declaratoria excommunicationis, & appellationem proſequi abſque eo, quod petat abſolutionem, ib. n. 26. 353
5 Appellans a declaratoria excommunicationis, quamvis non egeat abſolutione, tamen ad cautelam poteſt abſolvi a Metropolitano, ibid. n. 28. 353
5 Niſi abſolutio ſit Sedi Apoſtolicæ reſervata, ibid. n. 30. 353
5 Appellans a declaratoria excommunicationis non auditur, ſi exceſſus ſit notorius, ibid. n. 47. & 48. 354
Appellatio a comminatione, vel declaratoria cenſurarum.
Vide in ver. *Cenſura*.
Excommunicatio quoad denunciationem.
1 Excommunicatus per declarationem amplius non ligatur, cum ab initio ligatus jam fuerit, in c. Quoniam, n. 54. de Conſt. 136
2 Regulares excommunicati ob notorium delictum an poſſint ab Epiſcopo denunciari, in c. Non poteſt, n. 7. & ſeqq. uſque in fin. de ſent. & re judic. 182
2 Miles Hieroſolymitanus, qui Parochum publice percuſſit, non poteſt ab Epiſcopo declarari excommunicatus, ib. n. 8. 12. 182
2 Declaratoria excommunicationis an requirat citationem partis, ib. n. 9. & 17. 182
2 Regulares Sacramenta adminiſtrantes ſine Parochorum licentia poſſunt ab Epiſcopo denunciari excommunicati, ib. n. 12. 182
2 Denunciatio, & declaratio circumſcripta citatione non eſt actus juriſdictionalis, ib. n. 13. & 15. 182
2 Declaratio poſt appellationem eſt valida, ib. n. 14. 182
2 Exemptus notorie excommunicatus poteſt declarari ab Epiſcopo, ib. n. 16. 183
2 Excommunicationis ſententia, & declaratoria, in quo differant, ib. n. 18. 183
Excommunicationis effectus.
5 Excommunicatus vel ſuſpenſus etiam non denunciatus de jure communi eſt deſtitutus omni facultate beneficia conferendi, in c. Quod a prædeceſſore, n. 78. de ſchiſm. 109
5 Et quid in occulte excommunicato, ib. n. 79. 109
5 Excommunicati non ſunt privati beneficiis ante excommunicationem canonice obtentis, nec ſunt privandi, niſi in excommunicatione inſorduerint, ib. n. 92. 110
5 Excommunicati in vim Conſtitutionis *Ad evitanda*, retinent juriſdictionem reſpectu non excommunicatorum, privilegio alieno, non proprio, ib. n. 94. 110
5 Excommunicatus proviſus a Papa de Parochiali cum clauſula abſolutionis a cenſuris, poteſt non excommunicatis adminiſtrare Sacramenta ex Conc. Conſtantienſi, ſecus de jure communi, ib. n. 112. 113

5 Excommunicatis & interdictis prædicari poteſt verbum Dei, in c. Reſponſo, n. 1. de ſent. excom. 358
5 Excommunicati licite poſſunt Eccleſiam ingredi, dummodo officium non audiant, ib. n. 2. 358
5 Contrarium, ib. n. 6. & ſeq. 359
5 Excommunicatus permittendus eſt per Eccleſiam tranſire, ibid. n. 3. 358
5 Excommunicato Miſſam audiente extra Eccleſiam, Sacerdos ceſſare debet, niſi incœperit Canonem, ib. n. 4. 359
5 Orare non licet in Eccleſia in qua excommunicatus exiſtit non orandi cauſa, ib. n. 5. 359
5 Excommunicatis licitum eſt communicare ad finem ut ad pœnitentiam reducantur, ib. n. 6. 359
5 Excommunicatus, ſive occultus, ſive manifeſtus nullo tempore intrare debet Eccleſiam niſi ad audiendam prædicationem verbi Dei, ib. n. 7. 359
5 Excommunicatis non denunciatis, nec publicis Clericorum percuſſoribus, an liceat Eccleſiam ingredi poſt conſtitutionem Concilii Conſtantienſis, ib. n. 12. 359
5 Excommunicatus traditur Diabolo corporaliter, & ſpiritualiter, ib. n. 40 361
3 Excommunicatorum corpora non ſunt exhumanda, ſi a fidelibus diſcerni non poſſint, in c. Cum propter, n. 54. de jurepatr. 533
1 Excommunicatus in una diœceſi haberi debet pro excommunicato in univerſo Orbe, in c. Treugas, n. 6. de Treug. & pac. 632
5 Excommunicatio impedit promotionem, in c. Ex literis, num 3. de furtis. 153
Violans immunitatem Eccleſiæ an ſit excommunicatus.
Vide in verb. *Immunitas Eccleſiarum*.
5 Excommunicatio ſeparat a corpore Chriſti, in c. Sacro, n. 24. de ſent. excom. 373
5 Excommunicatus pro violenta manuum injectione in Clericos ante denunciationem vitandus eſt, niſi ſit occultus, in c. Cum non ab homine, n. 1. de ſent. excom 327
Vide in verb. *Excommunicatio quoad participationem*.
5 Excommunicationis notitiam habens per famam, & celebrans deponitur de rigore, in cap. Illud, num. 1. de Cler. excom. miniſtr. 194
3 Excommunicatus Eccleſiam conſtruens de conſenſu Epiſcopi, quamvis non debuerit admitti, tamen efficitur patronus, ſed exercitium non habebit ante abſolutionem, in c. Nobis, n. 12. de jurepatr. 526
5 Excommunicatus per Epiſcopum remanet excommunicatus etiam poſt mortem Epiſcopi, in c. A nobis, il primo, nu. 57. de ſent. excomm. 333
5 Excommunicato beneficii collatio facta non valet, & ſcienter conferens a beneficiorum collatione ſuſpenditur, in c. Poſtulaſtis, n. 1. & 3. & 8. de Cler. excom. 195
5 Secus ſi ignoranter, ib. n. 9. 196
5 Excommunicatus tenetur cedere beneficio poſt excommunicationem obtento, nec poteſt illud ſalva conſcientia retinere, ib. n. 3. 195
5 Excommunicato etiam occulto collatio beneficii facta eſt nulla, ib. n. 9. & ſeq. 196
5 Excommunicato collatio beneficii facta non tenetur etiamſi communi reputatione habeatur pro abſoluto, in d.c. Poſtulaſtis n. 11. de Cler. excomm. 196
5 Nec validatur per ſequentem abſolutionem, ib. n. 12. 196
5 Collatio beneficii facta excommunicato abſoluto in foro pœnitentiali in vim Bullæ Cruciatæ, vel Jubilæi, an ſit valida necne, ib. n. 13. & ſeq. uſque in fin. 196
5 Excommunicatus licet abſolutus in foro animæ non poteſt ſe immiſcere Divinis officiis, ib. n. 16. 196
Vide in ver. *Excommunicatio quoad abſolutionem*.
5 Et in publico debet per ſe gerere tanquam excommunicatum, ib. num. 17. 196
5 Et puniri poteſt in foro judiciali, ib. n. 18. 196
5 Excommunicatus quibus pœnis afficiatur in foro animæ, & in quibus in foro externo, ib. n. 20. 196
5 Excommunicatio occulta in foro externo non impedit beneficii aſſecutionem, ib. n. 24. 196
5 Excommunicatus, qui ſcienter recipit Ordines, deponendus eſt, ſi eſt Clericus ſecularis: ſi regularis, ab executione Ordinum eſt ſuſpenſus, in c. Cum illorum, n. 1. & 8. de ſent. excom. 348
5 Diſpenſat ſolus Papa cum Clerico ſeculari, qui ignorans jus, vel factum in excommunicatione recipit Ordines, ib. n. 2. 348
5 Sed cum Regulari diſpenſat Abbas, ſi ignorantia eſt probabilis, & factum non eſt grave, ib. n. 3. & n. 26. 348

Excommunicationis exceptio.

2 Excommunicationis exceptio quamvis ſit dilatoria tamen proponi poteſt quandocunque etiam poſt ſententiam, in c. Intelleximus, n. 17. de ordin cognit. 100
5 Exceptio excommunicationis repellit a limine judicii, & impedit litis ingreſſum, in c. Per tuas, n. 37. de ſent. excomm. 354
5 Et poteſt opponi in qualibet parte judicii, ib. n. 38. 354
5 Excommunicatus eſt officio Judicis repellendus, licet excommunicationis exceptio non opponatur, ib. n. 39. 354
5 Appellare quis poteſt a gravamine, & appellationem proſequi, non obſtante exceptione excommunicationis, ib. n. 40. 354
5 Etiamſi fuerit excommunicatus pro eadem cauſa, pro qua eſt in judicio, ib. n. 41. 354
Vide in ver. *Excommunicatio quoad appellationem*.

Excommunicatio ad finem revelationis.

5 Monitoria ad finem revelationis decerni non poſſunt ab Abbatibus nullius diœceſis habentibus Epiſcopalem juriſdictionem, ſed petenda ſunt a Sede Apoſtolica, in c. Accedentibus, n. 25. & 47. de exceſſ. Prælat, 216
1 Legati de Latere non prohibentur a Concilio Tridentino hujuſmodi excommunicationes decernere, in c. Quoniam, n. 44. de off. Deleg. 532
Quid in Vicario Epiſcopi.
Vide in ver. *Vicarius Epiſcopi*.
5 Excommunicationes ad finem revelationis relinquuntur arbitrio Judicis, in c. Sacro, n. 39. de ſent. excom. 374
5 Monitoria ad finem revelationis quoad ſubditos Abbatis juriſdictionem quaſi Epiſcopalem habentis petenda ſunt a Sede Apoſtolica, ib. n. 58. 375
5 Et quid ſi Abbas habeat dictam juriſdictionem in una parte diœceſis, ſed appellationes ab ipſo ad Epiſcopum interponantur, ib. n. 59. & ſeqq. uſq. in fin. 375
1 Monitoria ad finem revelationis pro locis nullius diœceſis petenda ſunt a Sede Apoſtolica, in c. Quoniam, n. 44. de off. Delegat. 532

Excommunicatio minor.

5 Excommunicati minori excommunicatione in Eccleſiam intrare non prohibentur, in c. Reſponſo, n. 12. de ſent. excom. 359
5 Communicans excommunicato extra crimen incurrit minorem excommunicationem, & reconciliari poteſt ſine juramento per ſimplicem Sacerdotem, in c. Nuper, n. 3 & 14. de ſent excom 344
5 Et quid poſt Conſtitutionem Concilii Conſtantienſis, ib. n. 15. verſ. Ceterum. 345
Vide *Excommunicatio quoad participationem*.

Excommunicatio latæ ſententiæ, vel ferenda.

5 Excommunicatio latæ ſententiæ annunciatur per hæc verba, *Sicut excommunicatus ab omnibus evitetur*, in c. Super ſpecula, n. 1. uſq. ad n. 8. M. Cler. vel Monach. 681
5 *Incurrat* verbum importat excommunicationem ipſo jure, in c. Sacro, n. 57. de ſent. excom. 375
Vide *Verba latæ ſententiæ*.

Excommunicatio quoad monitionem.

5 Prælatus excommunicare non debet, niſi monitione præmiſſa, & ex manifeſta, & rationabili cauſa, in c. Sacro, n. 1. & 4. de ſent. excom. 371
5 Excommunicatio fieri non debet, niſi trina monitione præmiſſa, ib. n. 6. 372
5 Vel una pro omnibus cum competentibus dierum intervallis, ib. num 16. 372
5 Et quid poſt Concilium Trid. ib. n. 19. 372
5 Prælatus excommunicans unica monitione præmiſſa non incidit in pœnam, c. Sacro, ib. n. 7. 372
5 Monitio ex cauſa eſt arbitraria, & poteſt omitti, quando eſt periculum in mora, ib. n. 8. 372
5 Monitio debet præmitti, quando excommunicatio fertur pro culpis præteritis, ſecus ſi pro futuris, ib. n. 9. 372
5 Monitio non requiritur, ſi exceſſus ſit notorius, ib. n. 10. 372
5 Contrarium, ib. n. 11. 372
5 Declaratur, ib. n. 12. 372
5 Monitio non eſt neceſſaria, ſi excommunicatio feratur ad defenſionem ſui juris, ib. n. 13. 372
5 Prælatus Regularis ſi excommunicet Monachum non præmiſſa monitione, & non in ſcriptis, an incidat in pœnam interdicti per menſem ab ingreſſu Eccleſiæ, ib. n. 14. & ſeq. 372
5 Excommunicatio, non præmiſſa monitione, eſt injuſta, ſed non eſt nulla, niſi feratur in participantes, ib. n. 17. & 26. 372
5 Monitio ex Concilio Trid. poteſt fieri etiam per edictum, ſed de jure communi fieri debet perſonaliter, ib. n. 20. 372
5 Fallit in quatuor caſibus, ib. n. 21. 372

Excommunicatio nulla, vel injuſta.

3 Ab excommunicatione injuſta non fit abſolutio, ſed relaxatio, in c. Odoardus, n. 5. de ſolut. 238
3 Contrarium, ib. n. 6. 238
3 Declaratur, ſi injuſtitia ſit notoria, ib. n. 9. 10. & 11. 239
3 Excommunicatus injuſta reperit fructus medii temporis, in c. Licet, n. 157 de Præb. 143
5 Nullitas, & injuſtitia excommunicationis in quibus differant, in c. Per tuas, n. 7. & ſeqq. uſq. ad n. 26. de ſent. excom. 352
5 Excommunicationem qui dicit nullam, auditur, licet non petat abſolutionem pure, vel ad cautelam, ib. n. 8. & 44. 352
5 Et quid, ſi fuerit excommunicatus propter notorium exceſſum, ib. n. 47. & 48. 354
5 Excommunicationem qui dicit injuſtam, volens probare ejus injuſtitiam non auditur, niſi ante omnia petat abſolutionem, ib. n. 10. 352
Vide in ver. *Excommunicatio quoad abſolutionem*.
Et in ver. *Excommunicatio quoad appellationem*.
5 Excommunicatio etiam injuſta ligat quoad Eccleſiam militantem, ib. n. 11. 352
5 Excommunicatus injuſte non petendo abſolutionem videtur contemnere ſententiam Eccleſiaſticam, & ex hujuſmodi contemptu ligatur etiam quoad Deum, ib. n. 13. 352
5 Excommunicationem dicens injuſtam abſolvitur pure, ſed dicens nullam, quamvis non egeat abſolutione, tamen ſolet abſolvi ad cautelam, ib. n. 17. 352
5 Niſi diceretur, & infra octo dies probaretur excommunicatus pro manifeſta offenſa, ib. n. 18. 352
5 Excommunicationem ubi quis dicit nullam, non modo juriſdictio ad Superiorem devolvitur, ſed etiam ſuſpenditur effectus ſententiæ, ib. n. 21. 353
5 Subditus qui falſo conqueritur ſe excommunicatum injuſte, punitur, in c. Sacro, n. 2. de ſent excom. 371
5 Excommunicatio dicitur injuſta ex cauſa, ex animo, & ex ordine, ib. n. 3. & ſeqq. 371
5 Excommunicatio ubi minus rite, recte vel lata fuit, ad ſolum Superiorem Eccleſiaſticum ſpectat errorem corrigere, ib. n 32. 373

Excom.

Digitized by Google

Excommunicatio quoad participationem.

1 Excommunicatum vitare jubetur Epiſcopus, quoties abſolutio eſt dubia, in c. Ne nnitaris, n. 185. de Conſtit. 49

5 Excommunicati omnes etiam non denunciati ante Concilium Conſtantienſe dicebantur non tolerati, in c. Quod a Prædeceſſore, n. 36. de ſchiſmat. 105

5 Excommunicati denunciati duntaxat, aut notorii Clericorum percuſſores, ex Concilio Conſtantienſi dicuntur non tolerati ib. n. 40 46. & 54 105

5 Excommunicati notorie niſi ſint denunciati, aut notorii Clericorum percuſſores, ex Concilio Conſtantienſi non ſunt evitandi, ib. n. 46. & 54. 106

5 Excommunicati omnes notorie ex Conſtitutione Concilii Lateranenſis vitari debent, etiamſi non ſint nominatim denunciati, aut notorii Clericorum percuſſores, ib. n. 56. 107

5 Communicatio in Divinis cum excommunicatis eſt culpa mortalis, ib. n. 62. 107

5 Et quid extra Divina. ib. d. n. 62. remiſſive. 107

5 Communicantes in Divinis cum excommunicatis incidunt in excommunicationem majorem, quæ non infligitur niſi pro mortali reatu, ib. n. 63. 108

5 Excommunicati in quibus actibus de jure communi ſint evitandi, ib. n. 104. 112

5 Notorie excommunicati vitari debent etiam ante declarationem, ib. num. 105. 112

5 Communicatio cum excommunicatis majori excommunicatione extra crimen an ſit mortalis, ib. n. 106. 112

5 Excommunicato in Eccleſiam ad orandum ingrediente ceſſandum eſt a divinis etiam Miſſa inchoata, ſi nondum cœptus ſit Canon, ib. nu. 107. 112

5 Communicatio cum excommunicatis in adminiſtratione, vel receptione ſacramentorum eſt culpa lethalis, ib. n. 108 112

5 Excommunicatum alloquens in his, quæ pertinent ad ſalutem etiamſi alia verba interponat, excommunicatus non eſt, in c. Cum voluntate, n. 1. & 8. de ſent. 376

5 Excommunicato an liceat communicare in ſpectantibus ad ſalutem corporis, ib. n. 10. 377

5 Et quid in oratione, menſa, & cohabitatione, ib. n. 11. 377

5 Excommunicatum alloquens converſionis cauſa, an poſſit verba interſerere, quæ ad abſolutionem non ſpectant, ib. n. 12. 377

5 Excommunicatus etiam per literas ſalutari non debet, in cap. Si aliquando, n. 3. de ſent. excom. 355

5 Excommunicato licitum eſt communicare in his, quæ pertinent ad ſalutem animæ, ib. n. 17. 356

5 Non tamen ſalutando eum, aut cohabitando, vel orando cum eo, ib. num. 18. 356

5 Contrarium, ib. nu. 20. & ſeqq. 357

5 Excommunicato licitum eſt communicare etiam per literas in ſpectantibus ad ſalutem, ib. n. 19. 356

5 Excommunicatum alloquens correctionis cauſa, poteſt etiam interſerere verba placentia, & ſigna dilectionis oſtendere, ib num. 21. 357

5 Imo & cum eo participare in menſa, & cohabitatione, dummodo hoc faciat principaliter, ut eum ad pœnitentiam inducat, ib. num. 22. 357

5 Communicans excommunicato ſcienter in crimine excommunicatus eſt, & non poteſt abſolvi, niſi ab excommunicatore, vel ipſius ſuperiore, & cum juramento, in cap. Nuper, nu. 2. & 14. de ſent. excom. 344

5 Communicans excommunicato extra crimen incurrit minorem excommunicationem, & reconciliari poteſt ſine juramento per ſimplicem Sacerdotem, ib. num. 3. & 14. 344

5 Et quid poſt Conſtitutionem Concilii Conſtantienſis, ib. n. 15. verſ. Ceterum adverte. 345

5 Communicans criminoſo in crimine, præſtando illi conſilium, auxilium, vel favorem, tenetur eadem pœna cum principali, ib. num. 12. 344

5 Communicare excommunicato quis dicitur non ſolum comedendo, loquendo, vel deoſculando, ſed etiam cum ipſo orando, ib. num. 13. 345

5 Communicans ſcienter cum excommunicato extra crimen, an peccet mortaliter, ibid. num. 15. remiſſive. 345

8 Excommunicatus non eſt qui abſolute coactus cum excommunicato communicat; ſecus ſi coactio fuerit conditionalis, in c. Sacris, n. 1. de his quæ vi met. cauſ. 683

8 Excommunicato ſcienter communicans an peccet mortaliter, in c. Sacris, n. 25. & ſeqq. uſque in fin. 683

8 Quid, ſi communicet per metum cadentem in conſtantem virum, ib. n. 27. 31. & 45. 683

8 Quid, ſi communicet in oratione, convivio, & ſimilibus, ibid. num. 33. & 35. 684

8 Et quid, ſi omnis frequenter, ib. n. 41. 684

8 Quid, ſi excommunicatio ſit lata etiam in participes, ib. numer. 34. & 40. 684

8 Quid, ſi communicet in Divinis, ib. n. 35. & 40. 684

8 Quid, ſi in crimine, ib. n. 35. 36 & 40. 684

8 Quid, ſi communicet cum excommunicatis a Canone, vel ab homine, ib. n. 39. 684

8 Quid, ſi in contemptum clavium, vel Superioris, ib. n. 39. & 40. 684

8 Et quid poſt Concilium Conſtantienſe, ib. n. 43. 685

8 Excommunicato communicare quis poteſt licite ad emendum, vel recipiendum victui neceſſaria, ne fame pereat, ibid. numer. 26. & 32. 683

8 Excommunicato communicans etiam ſimpliciter ligatur majori excommunicatione, ſi lata fuerit etiam in participes, ib. n. 34. & 40. 684

8 Idem ſi communicet in crimine, in Divinis, vel in contemptum, ibid. num. 35. & ſeq. & 40. 684

8 Cum excommunicato communicans etiam in Divinis ob metum mortis non peccat mortaliter, ib. nu. 36. 684

8 Contrarium, ib. n. 38 & 46. 684

8 Cum excommunicatis a Canone, vel ab homine poſt Concilium Conſtantienſe licitum eſt communicare etiam in Divinis, niſi ſint publice denunciati, vel notorii Clericorum percuſſores, ib. n. 43. 685

Vide in ver. *Conſtantienſis Concilii conſtitutio.*

8 Et cum publice denunciatis ſcienter communicare etiam ſimpliciter eſt mortale peccatum, ib num. 44. 685

8 Nec excuſat metus etiam cadens in conſtantem virum, ibidem num. 45. 685

8 Cum excommunicatis communicare in oratione, convivio, & ſimilibus, imo etiam in Divinis, eſt prohibitum ex Conſtitutione Eccleſiæ, ib. n. 47 685

5 Cum excommunicato defuncto non eſt communicandum ante abſolutionem, nec pro ipſo orandum, licet ſit quoad Deum abſolutus, in cap. A nobis, il 2. n. 3. de ſent. excomm. 341

Vide in ver. *Excommunicatio quoad abſolutionem.*

5 Excommunicatus pro violenta manuum injectione in Clericos ante denunciationem vitandus eſt, niſi ſit occultus, in c. Cum non ab homine, n. 1. de ſent. excom. 327

Excommunicatio ob percuſſionem Clerici. &c.

5 Excommunicatus eſt, qui volens percutere unum Clericum percuſſit alium, in cap. Ad audientiam, n. 70. de homicid. 136

5 Excommunicatus eſt permittens Clericum percuti, ſi potuit prohibere, & non prohibuit, in cap. Suſcepimus, numer. 22. de homicid. 126

5 Excommunicatus eſt, qui Clericum detinet in cuſtodia publica, vel privata, aut in vinculis etiam ſine corporali læſione, in c. Nuper, n. 1 & 4. de ſentent. excomm. 344

5 Declaratur procedere, ſi hoc faciat animo inferendi injuriam, ſeu violentiam Clerico; ſecus aliam ob cauſam, ib. n. 12. 344

5 Excommunicatus eſt, qui de manu Clerici rapit, vel quæ illius corpori adhærent, aut eum per veſtem tenet, aut per frœnum equi, ib. n. 9. 344

5 Mortuum Clericum percutiens, an ſit excommunicatus, in c. A nobis, il 2. n. 25. & ſequent. de ſentent. excomm. 342

5 Excommunicatus non eſt interficiens Clericum, qui contempto Clericali habitu ſe enormitatibus immiſcuit, in c. Cum non ab homine, n. 2 de ſent. excom. 327

5 Excommunicati ob violentam manuum injectionem in Clericum non tenentur in multis caſibus adire Sedem Apoſtolicam, in c. Perpendimus, n. 1. de ſent. excomm. 334

5 Percutiens, ſeu interficiens Clericum, qui dimiſſo habitu, ſævis enormitatibus ſe immiſcuit, non eſt excommunicatus, ibid. nu. 3. & 13. 334

5 Excommunicatus pro violenta manuum injectione in Clericum regulariter non abſolvitur niſi a Papa, in c. Cum illorum, n. 4. de ſent. excomm. 348

5 Fallit in caſibus hic enumeratis, ib. n. 5. & ſeqq. 348

5 Clericum interficiens ob neceſſariam proximi defenſionem non eſt excommunicatus, in capit. Petitio, n. 5. de Homicid. 139

5 Clericum percutiens quibus caſibus in excommunicationem non incidat, in capit. Cum voluntate, n. 29 de ſentent. excommunic. 379

Excommunicatio quas ob cauſas.

Excommunicatio lata ab Epiſcopo in Abbatem renuentem viſitari.

Vide in verb. *Viſitationem impedientes.*

3 Epiſcopus tueri poteſt poſſeſſionem ſuam armis materialibus, in c. Procurationes, n. 29. & 44. de cenſ. 548

3 Epiſcopus excommunicans rebelles pro conſervatione ſuæ poſſeſſionis, non procedit ut judex, ſed ut pars, ib. n. 32. & 40. 548

3 Declaratur, ib. n. 49. 549

3 Poſſeſſionem ſuam poteſt Epiſcopus excommunicatione tueri, etiam lite pendente coram Papa, vel Metropolit. ib. n 33. 548

3 Excommunicatio lata ab Epiſcopo in rebelles pro conſervatione ſuæ poſſeſſionis tenet, etiamſi cauſæ cognitio, & monitio non præceſſerint, ib. n. 34. 548

3 Declaratur, ib. n. 49. 549

Excommunicatio in Clericum non ſolventem.

Vide in ver. *Clericus quoad privilegium c. Odoardus.*

Excommunicatio in debitorem.

Vide in ver. *Debitor.*

8 Excommunicatus poteſt iterum excommunicari, in c. Nullus, n 12. & ſeqq. de foro compet. 44

5 Excommunicatio ab homine non fertur niſi pro contumacia, in c. Per tuas, n. 43. de ſent. excomm. 354

5 Mortuos exinterantes, membratim concidentes, aut aquis coquentes, excommunicati ſunt, in c. A nobis, il ſecondo, n. 20. de ſent. excomm. 342

Vide in ver. *Mortuus.*

Excommunicatio ob violatam immunitatem, vel libertatem Eccleſiaſticam.

Vide in verb *Immunitas Eccleſiarum.*

Et in verb. *Libertas Eccleſiaſtica.*

5 Prælatus excommunicare non debet, niſi monitione præmiſſa, & ex manifeſta, & rationabili cauſa, in cap. Sacro, n. 1. & 4. de ſent. excomm. 371

5 Excommunicatio fertur propter contumaciæ perſeverantiam, ibid. n. 5. 12. & 22 & 29. 371

5 Excommunicatio non infligitur, niſi pro culpa mortali cum contumacia, ib. n. 24. 373

5 Excommunicationis ferendæ cauſa in obligatos in forma Cameræ eſt contumacia, ib. n. 51. 375

5 Excommunicatio regulariter non ligat niſi ex contemptu, in c. A nobis, il primo, n. 39. de ſent. excomm. 374

Excommunicatio reſervata, vel non.

5 Excommunicatio propter ingreſſum in Monaſterium Monialium ad malum finem eſt Sedi Apoſtolicæ reſervata, in c. Nuper, num. 36. de ſent. excomm. 347

3 Excommunicatio indantes, & accipientes aliquid ex bonis Novitii ante profeſſionem non incorritur ipſo jure, nec eſt Sedi Apoſtolicæ reſervata, in c. Statuimus, n. 58. de Regular. 413

5 Incendiarii, & effractores Eccleſiarum incidunt in excommunicationem Sedi Apoſtolicæ reſervatam, in c. Cum pro cauſa, num. 7. de ſent. excom. 358

5 Excommunicatio ob violatam immunitatem, vel libertatem Eccleſiaſticam.

Vide in verb. *Immunitas Eccleſiaſtica*,

Et in verb. *Libertas Eccleſiaſtica*.

5 Epiſcopus poteſt procedere ad excommunicationem contra non communicantes in Paſchate, ſed non expedit, ut abſolutionem ſibi reſervet, in c. Omnis, n. 46. de pœnit. & remiſſ. 312

Excommunicatio, in ſubſidium.

5 Excommunicatio lata ab Epiſcopo non ſervata forma Concilii Tridentini, c. 3. ſeſſ. 25. valida eſt, in c. Reſponſo, n. 115. de ſent. excomm. 366

5 Epiſcopus de jure communi prius debebat uti cenſura pro executione ſuæ ſententiæ, & in ſubſidium invocare brachium ſeculare, contra poſt Conc., in c. Licet, n. 22. de pœnis. 287

Vide in verb. *Cenſura*.

5 Excommunicatio ex Concilio Tridentino non fertur niſi in ſubſidium, ideſt ubi executio realis, vel perſonalis in cauſis tam civilibus, quam criminalibus fieri non poteſt, in c. Sacro, n. 18 et & 35. de ſent. excom. 372

5 Si tamen feratur ea forma non ſervata, eſt valida, & excommunicatus indiget abſolutione, ibid num. 26. 373

5 Judex ſi velit excommunicare contumaces, an ſit neceſſe, ut conſtet in actis executionem realem, vel perſonalem fieri non poſſe, ib. num. 34 & ſeqq uſque ad num 41. 373

3 Cenſuræ non poſſint relaxari contra unum ex duobus reis in ſolidum obligatis in forma Cameræ, ſi contra alium tantum poſſit fieri executio realis, vel perſonalis, ib. num. 41. & ſeqq. uſque ad num. 54 374

5 Et quid ſi ex inſtrumento obligationis, vel ex actu judiciario ſuſceptionis cenſurarum jam legitime fuerit irrogata excommunicatio, & ſic agatur de declaratione excommunicationis jam incurſæ, ibid num. 54 55. & 56. 375

5 Cenſuræ ſecundum ſtylum hodiernum obligationis Cameralis non ſunt relaxandæ contra reos, ſi fieri poſſit executio realis, vel perſonalis, ibid. num. 44. 374

5 Excommunicationis gladius ex Concilio Tridentino in ſubſidium eſt adhibendus, ubi agitur de excommunicatione ferenda, non autem ubi agitur de declaratione excommunicationis jam incurſæ, ib. num. 55. 375

5 Tridentinum Concilium, c. 3. verſ. In cauſa, ſeſſ. 25. non habet locum in pœnitentiis vigore literarum, in quibus cavetur, ut lapſo termino ſententiam excommunicationis incurrant, ib num. 56. 375

3 EXCUBIÆ fieri debent viciſſim, & ſucceſſive, niſi tanta ſit neceſſitas, ut oporteat omnes ſimul adeſſe, in c. Pervenit, nu. 7. de Immun. Eccleſ. 258

3 EXECUTIO non debet præcedere ſententiam, in c. Pernicioſam, n. 10. de offic. Ordin. 550

5 Executio eſt pars juriſdictionis, in c. Cum Capella, num. 67. de privileg. 555

1 Executio ſententiæ capitulis non ſit differenda, ſi compareat aliquis dicens reum eſſe ſibi obligatum ad reddendam rationem alicujus adminiſtrationis, vel negotiationis, in c. Magnus, num. 51. de oblig. ad ratiocin. 486

1 Executionem, & publicationem ſententiæ ſuæ judex unius territorii poteſt committere judici alterius territorii, in c. Treugas, num. 8. de Treug & pac. 630

Vide in ver. *Simonia in executione literarum Apoſtolicarum*.

1 EXECUTOR literarum Apoſtolicarum tribuens jus inſtituendi præter fines reſcripti præbet juſtam cauſam præſcribendi, in c. Auditis, num. 9. de præſcript. 176

3 Epiſcopus cogit executores ad exequendas pias voluntates defunctorum, etiamſi teſtator hoc interdixerit, in c. Tua nobis, num. 1. de teſtam. 281

3 Et dicitur pia voluntas ad hunc effectum, etiam ad non pias cauſas, ib. num. 5. verſ. Pia autem voluntas. 281

3 Epiſcopus exequitur ultimam voluntatem, cum certus executor deputatus non eſt, vel ſi eſt, detrectat exequi, ibidem numer. 2. 281

3 Et quid, ſi teſtator providerit ſibi de alio executore in caſum negligentiæ primi, ib. num. 3. 281

3 Epiſcopi ſunt executores piarum diſpoſitionum in caſibus a jure conceſſis, ib. num. 4 281

3 Sed rationes exigere poſſunt ab adminiſtratoribus piorum locorum etiam privatorum, & in caſibus non conceſſis a jure, ib. num. 5. 281

3 Executores teſtamentorum falcidiam non detrahunt, ib. n. 6. 281

3 Executores compelli poſſunt ad exequendam piam teſtatoris voluntatem etiam per cenſuras, ib. num. 9. 281

3 Executoris officium ſibi delatum in teſtamento non cogitur quis acceptare, ib. 281

3 Monitiones quot, & quales requirantur, ut executor cogi poſſit ad implendam teſtatoris voluntatem, ib. n. 10. 281

3 Executores teſtamentorum eſſe poſſunt Clerici, & Religioſi etiam ad non pias cauſas, ib. num. 18. 282

3 Fratres Minores non poſſunt eſſe executores teſtamentorum, ibidem. 282

3 Legatarius an executor quis ſit, ex quibus probetur, ibidem num. 21. 282

3 Executor cenſetur, qui habet facultatem diſponendi ad libitum juxta voluntatem ſibi a teſtatore ſecreto communicatam, ib. num. 25. 283

3 Executoris officium conſiſtit in perſona, nihilque ordini requiritur, ib. num. 26. 283

3 Executori atteſtanti de voluntate teſtatoris ſibi ſecreto commiſſa creditur, ib. num. 27. 283

3 Legatarius cui imminet reſtitutio, habetur loco executoris, ib. num. 29. 283

3 Executor an teneatur revelare voluntatem teſtatoris ſibi ſecreto communicatam, ib. num. 36. 283

3 Juramentum executoris de non revelando Superiori ſecretam teſtatoris voluntatem eſt temerarium, ib. num 37. 283

3 Executor ſecundum mentem teſtatoris tenetur reddere rationem, ib num. 49. 284

3 Executori revelanti ſecretam mentem teſtatoris an ſit credendum, ib num. 50. 284

3 Monachus executor poteſt a Superiore privari facultate exequendi, ſi voluntatem teſtatoris revelare noluerit, ib. n. 52 284

3 Epiſcopus poteſt ſibi vendicare executionem alteri a teſtatore commiſſam, ſi ſit ſuſpicio fraudis, ib. num 54. 284

3 Et fraudis ſuſpicio ex quibus orietur, ib. num 55. 284

3 Executoris fidei ſtandum non eſt, quando non eſt perſona legalis, ib. num. 56. 285

3 Executore renuente ſecretam mentem teſtatoris revelare, quomodo ſit facienda executio, ib. num. 58. 285

3 Executor teſtamentarius, qui ſuſcepit officium, illud exequi compellitur, in c. Joannes, num. 1 de teſtam. 286

3 Clericus, & Laicus poſſunt ſimul deputari executores in teſtamento, ib. num 4. 286

3 Alternativa in deputatione plurium executorum reſolvitur in conjunctivam, ib. num. 5. 286

3 Executio teſtamentorum pertinet ad Epiſcopum etiam quoad temporalia, ib. n. 6. 286

3 Prælati inferiores habentes in loco juriſdictionem quaſi Epiſcopalem poſſunt compellere executores ad exequendam teſtatoris voluntatem, ib n. 7. 286

3 Capitulum ſede vacante ſuccedit in juriſdictione compellendi executores, ib. n. 8. 286

3 Executores teſtamentarii quibus nominibus appellentur, numer. 9. 286

3 Executores proprie qui ſint, n. 10. 286

3 Clerici & Religioſi deputari poſſunt executores in teſtamento etiam ad non pias cauſas, ib. n. 11. 286

3 Canonico Regulari quem teſtator conſtituit executorem ad annuum redditum diſtribuendum cum facultate aliquid ſibi applicandi, an obſtet Concilium Tridentinum, c. 2. ſeſſ. 25. de Regul. ib n. 12. 286

3 Canonicus Regularis an poſſit eſſe executor ultimæ voluntatis, num. 14. 286

3 Executor ad diſtribuendum in pios uſus non poteſt ſibi aliquid applicare, ib. n. 5. 286

3 Executor ad diſtribuendum dicitur adminiſtrator, n. 17. 286

3 Executio voluntatis teſtatoris fieri debet intra annum computandum a die monitionis factæ per judicem, in c. Nos quidem, n. 2. de Teſtam. 259

3 Executores habentes ex teſtamento facultatem declarandi voluntatem teſtatoris, a declaratione ſemel facta reſilire non poſſunt, ib. num. 70. 264

1 Executor poteſt recuſari, & tamen ab eo appellari non poteſt, niſi excedat fines mandati, in c. Super eo, il ſecondo, num. 14 de appellat. 192

1 Executor reſcripti præſentis ſuper modo providendo in beneficialibus, quomodo debeat procedere, in c. Accepimus, nu. 85. de ætat. & qualit. 432

3 Executor Apoſtolicus beneficium conferre non poteſt, niſi prius coget detentorem ad renunciandum de facto, in c. Literas, num. 20. 23 de conceſſ. Præb. 196

1 Executor poteſt admittere exceptiones ſententias infringentes, & de eis cognoſcere, in cap. Cum ab Eccleſiarum, nu. 9. de off Ordin. 556

5 Executores, ſi hæredis inſtitutio non valeat, an cenſeantur inſtituti hæredes, & rogati bona erogare in uſus a teſtatore præſcriptos, in c. Nimis prava n. 28 & 41. de exceſſ. Prælat. 253

1 Executor cum aſſumit partes judicis, judicatur de eo ſicut de judice, in c. Ad audientiam, il 2. n. 35. de reſcript. 276

1 Executor ſpecialis ad maritandas virgines poteſt illis dotes conſtituere, non autem generalis executor, in cap. Studuiſti, num 25 de offic. legati. 546

1 Executores literarum Apoſtolicarum non habent juriſdictionem niſi contra reſiſtentes de facto, ib. n. 42. 547

1 Executori, de cujus facultate non conſtat, impune non paretur, in c. Cum in jure, n. 41. de off. Delegat. 535

5 Executor datus cum poteſtate limitata nulliter procedit, ſi fines mandati non ſervet, in c. Qui Presbyterum, nu. 42. de pœnit. & remiſſ. 294

5 Declaretur, ib. n. 93. & ſeqq. uſque ad n. 101. 298

5 Executor non eſt mixtus, ſed merus, ubi commiſſio dirigitur parti impetranti, ib. n. 95. 298

5 Executor cui aliquid certo loco expediendum committitur, ſi id eo loco ſecure non poſſit, extra locum poterit expedire, in c. Cum ex injuncto, n. 28. de Nov. oper. nunc. 430

3 EXEMPLUM malorum Monachorum eſt contagioſum, & alios inficit,

ficit, in c. Relatum, n. 2. Ne Clerici, vel Monachi. 664
3 Maxime ſi perveniat a Prælato, ibid. num. 3. 664
3 Exemplum vitæ eſt veluti quoddam perpetuum prædicandi genus, in c. Ex parte, n. 12. de Cler. non reſid. 42
2 Exempla regulam non reſtringunt, in c. Ego N. num. 23. & 24. de jurejur. 367
5 Et in c. Nimis prava, n. 6. de exceſſ. Prælat. 220
3 Exemplum declarat diſpoſitionem de ſimilibus eſſe intelligendam, in c. Non minus, n. 19. de Immun. Eccleſ. 633
3 Exempli cauſa ſunt pauca exprimenda, in c. Multa, n. 1. Ne Cler. vel Monach. 653
5 Exempla non reſtringunt regulam, vel illius rationem, in cap. Per tuas, n. 9. de ſent. excomm. 351

Exemptio, Exemptor, Exemptus.

1 Exemptionis privilegio Eccleſia exempta non poteſt renunciare, in c. Cum tempore, num. 2. de Arbitr. 694
2 Exemptionis privilegium eximit a ſubjectione, non a ſituatione, & denominatione, in cap. Cum contingat, nu. 33. de foro compet. 71
2 Exemptio quotuplex ſit, & quando eximat a diœceſi, ibidem num. 39. 72
2 Exemptionis materia eſt ſtricte accipienda, in c. Bonæ memoriæ, num. 7. de poſtul. Prælat. 211
2 Exemptio non inducitur ex ſola receptione ſub protectione Sedis Apoſtolicæ, in c. Cum olim, num. 49. de præſcript. 181
5 Receptio generalis perſonæ tantum, aut perſonæ, & rerum ſub protectione Papæ, non eximit perſonam nec res a juriſdictione Epiſcopi, in c. Ex parte, il 2. n. 1. de privileg. 259
5 Exemptio alia eſt mere perſonalis, alia localis, vel mixta, ib. verſ. Secundo nota. 259
5 Tridentini Concilii Decretum c. 11. ſeſſ. 24. procedit in cauſis criminalibus tantum, non autem in civilibus, ib. n. 8. 260
5 Exemptio a viſitatione ſub generali exemptione a juriſdictione non comprehenditur, ibid. num. 24. 262
5 Declaratur, num. 30. & ſeqq. 263
5 Exemptionis privilegium potius intelligi debet, ut in ſuo caſu corrigat jus præcedens, quam ut ſit inane, & eluſorium, ib. num. 25. 262
5 Exemptiones a juriſdictione Ordinarii etiam in poſterum concedendæ, quæ titulis honorariis ſunt annexæ, ſublatæ ſunt a Concilio Tridentino, ib. num. 28. 262
5 Exemptio a juriſdictione Ordinarii quantumcunque lata reſtringitur ad tres caſus exceptos, in cap. Volentes, de privileg. in 6. ibid. num. 45. 264
5 Exemptio non inducitur per ſolam receptionem ſub protectione Sedis Apoſtolicæ, ib. num. 47. 265
5 Exemptiones mere perſonales non ſunt reſtrictæ ad tres caſus delicti, contractus, aut rei, de quibus in c. Volentes, de privil. in 6. ſed mixtæ tantum, ib. num. 49. 265
5 Exemptio ſuper certo articulo conceſſa, ad alium articulum non extenditur, in c. Cum capella, num. 11. de privil. 254
5 Exemptione ut duobus vel tribus denariis Religioni oblata acquirantur, indignum eſt, in cap. Ut privilegia, num. 19. de privileg. 269
5 Tridentini Concilii requiſita in cap. 11. ſeſſ. 24. ſunt neceſſaria ad vitandum forum Ordinarii, non autem judicis laici, ib. num. 27. 270
5 Exemptiones quantumcunque generales locum non habent, cum exempti delinquunt, ſeu contrahunt, aut res litigioſa conſiſtit in loco non exempto, in cap. Tuarum, num. 1. & 14. de privileg. 244
5 Exemptiones contra Generale Concilium non valent, niſi Concilio fuerit ſpecialiter derogatum, ibid. num. 12. 245
5 Exemptiones ſpeciales etiam ratione delicti commiſſi, contractus celebrati, aut rei ſitæ in loco non exempto, non fuerunt ſublatæ, aut reſtrictæ per c. Volentes, de privil. in 6. ibid. num. 16. & ſeqq. 246
3 Exemptionem Monaſterii allegans probare debet, in cap. Cum dilectus, num. 15. de relig. domib. 497
3 Dummodo antea Epiſcopus probaverit illud intra fines ſuæ diœceſis exiſtere, ib. num 16. 497
2 Exemptionis privilegium eximit univerſaliter a juriſdictione judicis ordinarii, niſi privilegium ſit præventum per actum citationis, in c. Propoſuiſti, num 29. de foro compet. 81
3 Exemptione revocata a viſitatione, an cenſeatur revocata exemptio a procuratione, in c. Venerabili, n. 32. de cenſib. 552
1 Exemptio ſupponit exiſtentiam in diœceſi, in c. Cum ab Eccleſiarum, num. 24. de offic. Ordin. 558
1 Exemptionis privilegium ab Epiſcopo conceſſum non obligat ſucceſſorem, in c. Veniens, num. 12. de tranſact. 667
3 Exemptio a decimis prædialibus poſt generale Concilium obtenta an valeat, in cap. Nuper, num. 25. & ſeqq. uſque ad num. 32. de Decim. 326
3 Quid, ſi in privilegio fuerit expreſſe derogatum huic cap. Nuper, ibidem num 25. 326
3 Et, quid ſi derogatum non fuerit, ibid. num. 27. 326
3 Exemptio a decimis prædialibus non conceditur niſi magna cum difficultate, & cauſæ cognitione, ib. num. 34. 326
3 Exemptio a decimis intelligitur de extraordinariis, non autem de ordinariis, ibidem num. 35. 327

Vide in ver. *Privilegium exemptionis.*

1 EXEMPTI actu exercentes utramque juriſdictionem non tenentur Synodo Epiſcopi intereſſe ratione Parochialium Eccleſiarum, in c. Quod ſuper his, n. 11. de major. & obed. 613
1 Exemptus excommunicatus a jure in caſu Papæ non reſervato an poſſit abſolvi ab Ordinario loci, in cap. Grave, n. 8. de off. Ordin. 599
1 Eccleſiæ, & perſonæ exemptæ, vel nullius diœceſis tam ſeculares, quam regulares, an, & quibus caſibus hodie ſubſint viſitationi, & juriſdictioni Epiſcopi, ib n 9 & ſeqq uſq; in fin. 599
1 Locus exemptus in quo differat a loco nullius diœceſis, ib. numer. 10. 599
5 Exempti Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjecti non ſubſunt viſitationi Ordinarii, in cap. ex parte, il 2. n. 33. de priv. 263
5 Exemptorum duæ ſpecies, ib. num. 41. 264
5 Exempti generaliter, & indefinite gaudent exemptione, etiam cum delinquunt, ſeu contrahunt, aut res litigioſa conſiſtit in loco, ubi domicilium habent, quamvis idem locus exemptus non ſit, ib. num 46. 264
5 Exempti a juriſdictione Ordinarii eo hoc ipſo Papæ ſunt immediate ſubjecti, ib. num 48. 265
5 Exempti, etiamſi exiſtant in loco exempto, ſi tamen delinquant in loco non exempto, puta projiciendo lapides, &c. puniri poſſunt ab Ordinario, ib. num. 50. 265
5 Exemptus conveniri non poteſt in loco domicilii, ſi alibi delinquat, vel contrahat, aut res litigioſa conſiſtat, n. 52. 265
5 Exemptus ratione certæ rei, vel loci, non cenſetur exemptus reſpectu certæ rei, vel loci, in cap. Cum Capella, numer. 2. de privil. 253
5 Exemptis Eccleſiæ Canonicis, vel Clericis, Eccleſia cenſetur exempta, ib. num. 3. 253
5 Exemptus reſpectu certi loci, ſi extra illum delinquat, non gaudet privilegio exemptionis, ib. num. 4. 254
5 Exemptus ut ſuſpendi, interdici, vel excommunicari non poſſit, in reliquis puniri poteſt ab Ordinario, ib. n. 12. 254
5 Exemptus ratione Canonicatus, reſpectu Parochialis ſubeſt juriſdictioni Epiſcopi, ib. num. 14. 254
5 Exemptus ſubeſt Epiſcopo ratione rei non exemptæ, ib. n. 15. 254
5 Exempta Eccleſia, nec Parochus quoad Curam animarum, nec Parochiani intelliguntur exempti, ib. num. 16. 254
5 Exempti tam ſeculares quam regulares Sacramentum aliquod de facto adminiſtrantes, & in aliis caſibus hic expreſſis, an ſint ſubjiciendi juriſdictioni, & punitioni Epiſcopi Diœceſani, ib. num. 18. & ſeqq. uſque in fin. 254
5 Conſtitutionis Gregorii XV. de exemptorum privilegiis origo, & compilatio, ib. num. 29. 254
5 Exempti delinquentes circa Clauſuram, vel perſonas intra ſepta degentes, vel adminiſtrationem Monaſteriorum Monialium, an ab Epiſcopo puniri valeant, ib. num. 29. 255
5 Exemptus perſonaliter tantum, ubilibet delinquat, contrahat, aut res ſita ſit, forum Ordinarii non ſortitur, in c. Tuarum, num. 5. de privil. 245
5 Exemptus reſpectu certi loci, ſi delinquat in loco exempto, a Diœceſano puniri non poteſt, ib. num. 6. 245
5 Niſi effectus delicti extendatur, ſeu explicetur extra locum exemptum, num 7. 245
5 Projiciens lapidem extra locum exemptum, vel alias turbando Ordinarium cum campanis exiſtentibus in loco exempto, ab eodem Ordinario coerceri poteſt, ib. 245
5 Exempti reſpectu certi loci ſortiuntur forum Ordinarii ratione delicti commiſſi, contractus initi, aut rei ſitæ extra locum exemptum, ibid. 9. 245
5 Exemptorum a juriſdictione Ordinarii duæ ſunt ſpecies, ibid. num. 14. 245
5 Exemptorum tres ſunt ſpecies, & quibus caſibus a Tridentino Concilio ſiant ſubjecti Ordinariorum juriſdictioni, ib. n. 40. 249
5 Exempti a procuratione pecuniaria non videntur exempti a procuratione in victualibus, ſed tantum ab indebita extorſione, in c. Venerabili, n. 31. de cenſib. 552
1 Exemptus a juriſdictione Epiſcopi non cenſetur exemptus a jure reverentiali, in c. Conquerente, n. 16. de offic. Ordinar. 587
1 Eximere a ſe pleno jure non poteſt Epiſcopus Eccleſias ſibi ſubjectas, in c. Veniens, n. 25. de tranſact. 669
1 Exempti ſimpliciter a juriſdictione Epiſcopi ſunt Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjecti, ib. num 26. 669
5 In exemptis poſſunt procedere Epiſcopi tanquam Sedis Apoſtolicæ Delegati extra viſitationem, ſi in ſuis Eccleſiis reſideant, alias ſecus, in c. Ex parte il 2. n. 23. de privil. 301
3 Tridentinum Concilium tribuit juriſdictionem Epiſcopis tanquam Apoſtolicæ Sedis Delegatis, ubi noluit exemptorum privilegia vulnerare, in c. Cum dilectus, nu. 42. de Relig. domib. 499
5 Juriſdictio contentioſa in exemptos non cenſetur tributa, niſi in caſibus in jure expreſſis, in cap. Cum capella, num. 27. de privileg. 255

Excommunicatio Epiſcopi in exemptos.

Vide in ver. *Viſitationem impedientes.*

5 Exempti ſubſunt Ordinariis ſuper his, quæ contra hæreticos inſtituuntur, in c. Ad abolendam, n. 8 de Hæret. 89
5 Exempti delictum ſi extendit vires ſuas, & effectum extra locum exemptum, licet committatur in loco exempto, poteſt per Ordinarium puniri, in c. Patentibus, n. 4. de privil. 241
4 Declaratur, ibidem num. 5. 240
5 Exemptus an poſſit a quo maluerit Epiſcopo Ordines ſuſcipere, in c. Abſolutos, n. 30. de Hæret. 100

Vide in verb. *Papa quoad exemptiones.*

1 Exempta loca quamvis ſint in diœceſi, cenſentur tamen ac ſi eſſent extra diœceſim, in cap Quia nos, num. 15. & 17. de Auth. & uſu Pallii. 326
1 Procedit quoad juriſdictionem contentioſam, non quoad voluntariam, ibidem num. 16. & ſeqq. 326
5 Exemptus non tenetur promittere obedientiam Diœceſano, non tamen poteſt ſine ipſius licentia in loco non exempto Eccleſiam conſtruere, in c. Cum olim, il 2. n. 2. de privileg. 251

2 EXEQUI debent Epiſcopi ſententias juſtas Prælator. ſibi ſubjectorum, in c. Cum ab Eccleſiarum, n. 8. de Offic. Ord. 576
2 Exequi poſſunt minores judices ſententias ſuas verbaliter, non autem realiter, ib. num 10 556
Vide in ver. *Executio*, *Executor*.
5 *Exercere* verbum in diſpoſitione pœnali verificatur in unico actu, in c. Ad falſariorum, num. 26. de crim. falſ. 185
3 EXERCITIUM cum nec ſubeſt re, nec ſpe, nunquam comprehenditur in lege conjunctim reſpicente habitum, & actum, in c. Cum ſit ars, num. 32. de ætat. & qual. 438
5 Exercitium non excedit metas habitus, a quo ut a cauſa dependent exercitii actus, in c. A nobis, il primo, nu 5. de ſent. excomm. 330
2 Exhæredatio valet, licet fiat verbis contumelioſis, & turpibus, in c. Olim, n. 29. de lit. conteſt. 84
4 EXILII pœna eſt Canonica, in c. Cum non ab homine, num. 21. de judic. 55
3 EXPECTANTES ad titulum beneficii, quandiu expectant, ordinari non poſſunt, in c. Quæris, num. 27. de ætat. & qualit. 413
2 Expectans Apoſtolicus an poſſit acceptare præbendam, cui reſpectu actus annexus eſt Ordo Sacerdotalis, ſi actu non ſit Sacerdos, in c. Ut Abbates, n 49 de ætat. & qual. 398
2 Expectans poteſt renunciare litteris impetratis, & earum commodo non ſolum expreſſe, ſed etiam tacite, in c. Ad audientiam il 2 n. 4 de reſcript. 175
2 Expectans nullum contrahit vinculum ſpirituale cum beneficio, quod expectat, nec habet jus in re, ib. n. 5. 175
2 Expectans an poſſit renunciare literis pro pecunia ſine labe ſimoniæ, ib. num. 6. uſque ad n. 13. 175
2 Expectans non conſequitur jus in re, nec jus ad rem, ſed jus quoddam præparatorium ad beneficium obtinendum, ibidem num. 8. 175
2 Imo conſequitur jus ad rem, num. 9. 175
2 Et quamvis non habeat jus ſpirituale completive, habet tamen intuitive, ib. num 10. 175
2 Expectans non poteſt ſecundum beneficium adipiſci, niſi renunciet literis, ib. num. 14. 175
2 EXPECTATIVA ad beneficium ſpectans ad collationem Epiſcopi, & Capituli, non includit beneficium ad collationem Epiſcopi cum Capituli conſenſu, in c. Cum Eccleſia Vulterana, n. 6. de elect. 279
3 Expectativa ſuper beneficio ſpectante ad collationem unius non poteſt impleri in beneficio, cujus collatio ad eum ſimul cum alio pertinet, in c. Fraternitatem, n. 92. de ſepult. 300
3 Expectativæ reſervationes mentales, & quæcunque gratiæ ad vacatura, & indulta ad alienas Eccleſias, ex Concilio Tridentino nemini ſunt concedenda etiam S. R. E. Cardinalibus, in c. Nulla, n. 8. de conceſſ. Præb. 185
3 Expectativæ ad beneficia vacatura ab inferioribus a Papa concedi non poſſunt, ib num. 71. 189
3 Expectativæ conceſſæ a Papa ſuſtinentur, etiamſi Concilio Tridentino derogatum non fuerit, ib. num. 85. 190
Expectativa ad beneficium ſimplex an comprehendat beneficium Curatum habitu tantum, in c. De multa, num 45 & ſeqq. de Præbend. 221
2 Expectativæ ſunt ambicioſæ, & reſtringendæ, in c. Super literis, n 23 de Reſcript. 160
3 Expenſæ quos dom... quis feciſſet, non repetuntur, in c. Venerabili, n. 10 & 12 de cenſibus. 551
2 Expenſæ repetuntur rei valore inſpecto, in cap. Requiſivit, n. 20 de reſtit. in integr. 687
5 Expenſæ tribunalis ad Epiſcopum pertinent, in c. Presbyteri, num. 37. de pœn s. 284
Vide in ver. *Impenſa*.
2 EXPRESSIO ejus quod tacite ineſt, debet aliquid augere, in c. Paſtoralis, n. 21. de appell. 202
2 Expreſſio ejus, quod de jure ineſt, quandoque eſt illicita, in c. Cum M. num 60 de conſtit. 117
2 Maxime ſi alio modo exprimatur, quam inſit, ib n 61. 117
4 Expreſſum dicitur etiam quod verbis generalibus exprimitur, in c. Quod nobis, num. 30 de clandeſt. deſponſ. 34
2 EXTENSIO in pœnalibus non eſt facienda de caſu ad caſum, in c. Cum venillent, num. 95. de judic. 29
3 Extenſio non fit de caſu ad caſum etiam ex identitate rationis, in his, quæ exorbitant a jure communi, in cap. Cum ad noſtram, num. 29 de elect. 89. & in cap. Statuimus, num. 44. de Regular. 411
3 Niſi ſint correlativa, in c. Nullus, n. 39. de Regul. 538
3 Extenſio in odioſis, prohibitivis, & exorbitantibus non fit ad caſum, qui licet videatur ejuſdem rationis, tamen non eſt omnino ſimilis, in c. Ex tranſmiſſa, n. 23. de fil. Presbyter. 468
3 Extenſio non fit in pœnalibus ex identitate rationis, in c. Immunit. n. 12 de Immunit. Eccleſ. 649
3 Fallit, quando agitur de puniendis delictis, ib. num. 23. 649
3 Item fallit, quando ratio eſt expreſſa in lege, ib. n. 24. 649
3 Et quid ſi lex ſimul ſit pœnalis & exorbitans, & minuat Eccleſiæ immunitatem, ib num. 31. 658
5 Extenſio de caſu ad caſum fieri non debet etiam ex majoritate rationis ubicumque poteſtas conceditur laicis ſuper juribus, & perſonis Eccleſiaſticis, in c. Perpendimus, num. 20. de ſentent. ex. comm. 335
3 EXTINGUI aliud eſt, aliud ceſſare, vel in ſuſpenſo manere, in c. Dilecto, num. 15. de Præb. 113
3 EXTRAVAGANS Ambitioſæ locum habet in alienantibus res temporales, non autem ſpirituales, in c. Cum ex eo, n. 37. de Reliq. & vener. Sanctor. 612
2 EXTREMÆ UNCTIONIS materia eſt oleum olivæ ab Epiſcopo benedictum, in c. Cum veniſſet, n. 52. de Sacr. Unct. 448
2 Oleum non ſanctificatum ſi adhibeatur in extrema Unctione, non fit ſacramentum, ib. num. 51. 448
2 EXTRUSUS per ſententiam non dicitur cedere, ſed recedere, in c. Niſi cum pridem, num. 47. de renunciat. 540

F

3 FACIES naturalis ſine peccato alterari non poteſt, in c. Multa, num. 62. Ne Cler. vel Monach 656
5 FACIENS per alium, per ſeipſum facere videtur, in c. Ad falſariorum, num. 34. & 43. de crim. falſ 185
5 Item procedit etiam in ſtatutis pœnalibus, quæ juri communi non obviant, ib. n. 37. & ſeqq. 186
2 FACTUM non attenditur, ſed potius quid fieri debeat, in cap. Cum cauſam, num. 5 de elect 259
2 Facta contra jus habentur pro non factis, & quæ de facto proceſſerunt, de facto retractari debent, ib num 7. 259
3 Factum aliquid non cenſetur, ſi factum non durat, in c. Porrectum, num 42. de Regul. 376
3 Factum hominis an, & qualiter concurrat cum miniſterio juris, in c. Cum contingat, n 50. & ſeqq. de decim. 340
2 Facti quæſtio habet complicationem, & mixturam inſeparabilem cum quæſtione juris, in c. Tuam, n 54. de Ordin. cogn. 107
4 Facta ſunt potentiora, quam verba, ad conſtituendum in quaſi poſſeſſione legitimitatis, in c. Lator, n. 30. & num. 65. Qui filii ſint legit. 84
2 Factum ſuum illicitum, & peccati nutritivum quandoque Epiſcopus retractare non poteſt, in cap. Veniens, num. 10. de fil. Presbyt. 465
4 Factis non minus loquimur, & conſenſum exprimimus, quam verbis, in c. Tuæ fraternitati, n 25. de ſpoſ. & matr. 27
4 Imo potentiora ſunt facta, quam verba, ib. n. 26 27
5 Facto qui mentitur, & mente concepit verum, non eſt a mendacio immunis, in c. Fatidicus, n 216 & 146 de crimin. falſi. 170
5 Factis, aut verbis ſignificare id, quod non eſt, nunquam licet, ſed prætermittere ſignificare id quod eſt, aliquando licet, ib. num. 164. 178
2 Factum contra legis prohibitionem non valet, quamvis lex non procedat ad annullationem actus, in c. Etſi unanimiter, numer. 5. de Poſtulat. Prælat 615
3 Factum legitime non retractatur, licet deveniat ad eum caſum, a quo inchoare non potuit ſi actus fuerit perfectus, & conſummatus, alias ſecus, in c. Dilectus, il 2 n. 19 de Præb. 115
3 Factum ab honeſta, & provida perſona, licet alias videatur de genere malorum, non præſumitur factum illicite, in c. Niſi eſſent, n 2. de Præb 106
3 Facta ſunt potentiora, quam verba, in c. Contingit, il ſecondo, num. 4. & ſeqq. de ſent. excomm. 368
3 Factum idem diverſis reſpectibus poteſt ſimul approbari, & reprobari, in c. Dilectus il 2. n. 6 de Præb. 103
5 FALLI & errare eſt unum pro alio, ſeu falſum pro falſo putare, in c. Fatidicus, n. 85. de crim. falſ. 173
5 Fallit quiſquis falſum loquitur, etiam ſi audiens non fallatur, quia fallaciam intendit ſecundum quod eſt in fallente, ibid. num. 88. & ſeqq. 174
Falſarius, *& falſitas literarum Apoſtolicarum*.
5 Falſantes per ſe, vel per alium literas Papæ, excommunicati ſunt cum ſuis fautoribus, in c. Ad falſariorum, num. 1. & 27 de crimin. falſ. 184
5 Et Clerici officiis, & beneficiis privati ſunt, ib. n 2. & 28. 184
5 Item ſunt degradandi, & Curiæ ſeculari tradendi, ib. n. 3. & 40. 184
5 Falſis literis Apoſtolicis utentes, ſi Clerici ſunt, officiis, & beneficiis privantur: ſi laici, excommunicati ſunt, ibidem n. 4 47 & 48 184
5 Falſis literis utens cum ignorantia craſſa, mitius punitur, quam cum dolo expreſſo, ibid. num. 14 184
5 Clerici falſantes literas Principis, & Imperatoris, quas pœnas incurrant, ib. n. 55. & 56. 184
Vide in ver. *Falſum*.
5 Falſans literas Apoſtolicas etiam ſemel tantum, puniendus eſt pœna cap. Ad falſariorum, ib. num. 27 185
5 Falſantes literas Papæ ſunt excommunicati, ſive ſint laici, ſive Clerici, ſive Monachi, ib num. 29. 185
5 Et quid in Epiſcopis, ib. num. 56. 187
5 Et abſolutio eſt Sedi Apoſtolicæ reſervata, ib num 20 185
5 Falſarii literarum Apoſtolicarum, vel falſo eas fabricantes, aut ſupplicationes falſo ſignantes, excommunicantur in Bulla Cœnæ, ibidem num 31. 185
5 Excommunicatio Bullæ Cœnæ, & excommunicatio, c. Ad falſariorum, de crimine falſi, contra falſarios literarum Apoſtolicarum in quibus differant, ib num. 32 185
5 Falſans literas Papæ per alios, an incidat in excommunicationem Bullæ Cœnæ, ib. num 33. 185
5 Falſans ſupplicationes manu Papæ ſignatas incidit in excommunicationem Bullæ Cœnæ, ibid. num. 37. 186
5 Et an incidat in pœnam c. Ad falſariorum, ibid. d. n 37. 186
5 Falſantium literas Papæ beneficia impetrari poſſunt tanquam vacantia, ibidem num. 39. 186
5 Falſantes literas Papæ ſi laici ſunt, ſuis dignitatibus, & officiis non ſunt ipſo jure privati, ibidem num 39. 186
5 Falſarii literarum Apoſtolicarum præviâ degradatione judicis eccleſiaſtici traduntur Curiæ ſeculari pœna legali puniendi, ſcilicet mortis naturalis, ib.d num. 40. 186
5 Falſans literas Papæ non per ſe, ſed per alium, an ſit degradandus,

duſ, & Curiæ ſeculari tradendus, ib. num. 42. 186
5 Locuta ratione rei Eccleſiaſticæ falſificando reſcriptum Papæ ſubjicitur foro Eccleſiæ, ib. n. 44. 187
5 Falſis literis Apoſtolicis utentes ſunt ipſo facto excommunicati, etiamſi ab illarum uſu deſiſtant infra viginti dies, ibidem numer. 48. 187
5 Secus in habentibus literas falſas, quia non ſunt excommunicati, ſi illas infra viginti dies laceraverint, vel reſtituerint, ib. num. 49. 187
5 Falſis literis Clerici ſcienter utentes an ſint excommunicati, ibib. num. 50. 187
5 Falſificantium literas Papæ, & falſis literis utentium pœnæ ſunt in triplici differentia, ib. num. 51. 187
5 Falſis literis utentes, & falſas literas impetrantes, ſed non exercentes per ſe falſitatem æquiparantur, ib. nu. 54. 187
5 Falſitatis ſuggeſtione literas a Papa impetrantes qua pœna puniantur, ib. num. 55. 187
5 Falſantes Epiſcopi literas Papæ non incidunt in pœnam c. Ad falſariorum de crim. faſ. ib. num. 56. 187
5 Sunt tamen excommunicati ex Bulla Cœnæ, ib. n. 57. 187
5 Falſarius literarum Apoſtolicarum etiam occultus incurrit pœnam excommunicationis, & privationis officiorum, & beneficiorum eo ipſo, quod crimen committit, ib. nu. 58. 187
5 Sed pœna degradationis ei infligitur tantum ſi criminaliter ſit convictus, ib. num. 63. 188
5 Sive per viam accuſationis, ſive inquiſitionis, ib. n. 64. 188
5 Si vero civiliter actum fuerit, mitius punitur, ib. n. 59. 187
5 De falſitatis literarum Apoſtolicarum crimine an alius, quam Papa poſſit cognoſcere, ib. num. 66. 188
Falſæ an probentur literæ Apoſtolicæ ex raſura.
Vide in verb. *Literarum Apoſtolicarum raſura*.
5 Falſantur literæ Apoſtolicæ novem modis expreſſis in c. Licet, n. 2. de crim. falſ. 181
5 Falſantes ſupplicationes, ſeu confingentes ſignaturam ſupplicationis Papalis, ſcribendo verbum *Fiat*, an incurrant pœnas falſantium literas Apoſtolicas, ib. n. 3 & n. ſeqq. uſq. in fin. 181
5 Falſarii ſupplicationum gratiam, vel juſtitiam concernentium a Papa ſignatarum excommunicantur in Bulla Cœnæ, ibidem num. 7. 181
5 Falſificatio literarum Apoſtolicarum enormius eſt delictum, & ſeverius judicandum, quam falſificatio ſupplicationum ſignatarum, ib. n. 20. 182
5 Contrarium, ib. n. 26. & ſequen. uſque in fin. 182
5 Falſitates facilius committuntur in ſupplicationibus, quam in literis, & cur, ib. n. 29. 182
5 Falſare ſignaturam Papæ, ſeu *Fiat*, proprijſſime eſt falſare literas Apoſtolicas, ib. n. 31. 182
5 Falſæ literæ juriſdictionem non conferunt, in c. Super eo, n. 2. & 8. de crim. falſ. 179
3 Falſa cauſa non obligat profitentem, in c. Significatum, n. 16. de Regular. 360
3 Falſa cauſa obligat religioni, ubi conſtat de intentione profitentis, ib. num. 30. 361
Falſitas, vel ſubreptio in uno ex disjunctive narratis non vitiat reſcriptum, in c. Inter ceteras, nu. 35. de reſcript. 149
4 Falſum exprimere deteſtabilius eſt, quam verum tacere, in c. Quia circa, n. 5. de conſang. & affinit. 69
1 Falſitas non præſumitur in literis ad lites, ſicut præſumitur in literis ad beneficia, in c. Super literis, n. 14. de Reſcript. 160
1 Falſi crimen nemo præſumitur committere propter literas de ſimplici juſtitia, ib. n. 42. 161
1 Falſitas, quæ non inducit Principem ad gratiam facilius concedendam, ſed eſt ſuperflua, non præſumitur doloſa, ib. n. 48. 162
1 Idem, ſi vero expreſſo, Princeps difficilius conceſſiſſet, ib. n. 49. 162
Vide in verb. *Subreptio*.
5 Falſi pœna tenetur teſtis non modo ſi falſum dicit, ſed etiamſi veritatem occultet, in c. Falſidicus, n. 2. & 124. & ſeqq. de crimin. falſ. 169
Declaratur, ib. num. 5. 6. & ſeqq. & num. 144. 169
5 Falſum non committitur ſine dolo, in c. Ad falſariorum, n. 11. de crim. falſ. 184
5 Clerici falſantes literas Principis, ſeu Imperatoris, quas pœnas incurrant, ib. n. 15. & 16. 184
5 Et quid in falſantibus literas, ſeu ſigillum Regis, ib. n. 23. 185
5 Et quid in falſantibus literas majoris Pœnitentiarii, vel Nuncii, aut Brevia Papæ, ib. n. 24. 185
5 Et quid in falſantibus literas Epiſcopi, vel Capituli, ibidem num. 25. 185
Vide in verb. *Falſarius literarum Apoſtolicarum*.
5 Falſi pœna de jure civili quæ ſit, ib. n. 45. & 46. 187
1 FAMA in judicio inquiſitionis obtinet vicem accuſatoris, in c. Pernicioſam, num. 4. de offic. Ordinar. 550
5 Bona famæ altioris ordinis ſunt, quam rei familiaris, in c. Officii, num. 11. de pœnit. & remiſſ. 304
4 Fama probatur per teſtes deponentes per verba, *Publice, & palam dicebatur*, in c. Lator, n. 38 Qui filii ſint legit. 86
4 Fama legitimatis non eſt neceſſario probanda in loco originis, ſed ſufficit in loco ubi filius fuit educatus, vel converſatus, ib. num. 39 86
4 Fama probat filiationem legitimam, & illegitimam, & ſufficit major pars viciniæ, in c. Per tuas, n. 7. Qui filii ſint legit. 94
2 Fama poteſt ſe habere ad bonum, & ad malum, in c. De Priore, num. 7. de Appellat. 196
3 Fama quid ſit, & quotuplex, in c. Veſtra, n. 27. de cohabit. Cler. & mulier. 12
3 Fama de homine deſcribitur, ib. d. num. 27. & 42. 12
3 Fama proprie loquendo non poteſt eſſe niſi bona, ib. n. 28. & 42. 12
Fagnani Repertor.
3 Famam ſuam negligens, crudelis eſt, ib. n. 29. 12
3 De fama cum dubitatur, in loco converſationis eſt quærendum, ib. num. 30. 12
3 Famæ inter homines deſcriptiones variæ, ib. n. 38. & ſeqq. 13
3 Fama eſt prica rei geſtæ, vel quæ reputatur pro geſta, ib. n. 40. 13
4 Fama vulgaris eſt publicus præco virtutis, infamia vitiorum, ib. num. 42. 13
Vide in verb. *Infamia*.
3 Famam ſubtractam an, & quando detractores reſtituere teneantur, ib. n. 43. 13
3 Famam, ſeu manifeſtum facit clamor tot hominum, quot ex clamore ſcandalum ſuſcitatur, in c. Veſtra, n. 60. & 116. de cohabit. Cler. & mulier. 15
3 Famoſum omne, & manifeſtum contradiſtinguitur a notorio, ib. num. 110. 18
3 Sacerdotibus pro crimine famoſo, & non notorio inducitur Canonica purgatio, & ſi in purgatione defecerint, ſunt deponendi, ib. num. 111. 18
5 Fama in inquiſitionis judicio tenet locum Accuſatoris, in cap. Qualiter, & quando, il ſecondo, n. 17. de Accuſat. 16
Vide in verb. *Inquiſitio*.
5 Probationes ſuper fama leviores ſufficiunt contra ſubditum, quam contra Prælatum, ib. num. 48. 18
3 Fama qualiter probetur, ib. num. 84. 20
5 Teſtes ſuper fama interrogati qualiter debeant deponere, ibid. num. 85. 20
5 Fama in criminalibus an aliquem gradum probationis conſtituat, ib. num. 86. & ſeqq. 20
5 Fama eſt ſufficiens indicium ad inquirendum contra eum, qui maleficium commiſit, ib. num. 87 20
5 Fama in criminalibus nec ſemiplenam facit probationem, niſi de crimine civiliter agatur, ib. num. 88. 21
5 Et ſine adminiculis an ſit ſufficiens indicium ad torturam, ibid. num. 89. 21
2 Fama non probatur per teſtes deponentes ſe audiviſſe a multis, in c. Per tuas, num. 26. de Probat. 144
1 FAMILIA Epiſcopi de ipſius licentia an poſſit deferre arma prohibita edicto Principis ſecularis, in c. Eccleſia S. Mariæ, n. 42. de Conſtitut. 123
1 Familia Epiſcopi exempta eſt a juriſdictione ſeculari, ibidem num. 44. 123
2 Familiæ appellatione qui veniant, in cap. Nullus, num. 21. de foro compet. 46
2 Familia Epiſcopi exempta eſt a ſeculari juriſdictione, ibidem num. 23. 46
3 FAMILIARES Archimandritæ gaudent privilegio fori, ſtante etiam conſuetudine, in c. Eccleſiæ, n. 37. de Imm. Eccl. 648
2 Familia Epiſcopi gaudet privilegio fori, in c. Cum non ab homine, num. 12. de Judic. 20
3 Familia Epiſcopi gaudet privilegio fori, licet ſit ſecularis, in c. Eccleſiæ, num. 31. de Immunit. Eccleſ. 648
3 Familiares Papæ non percipiunt in abſentia diſtributiones quotidianas, in c. Licet, num. 99. de Præben. 139
3 Nec privilegiati ſuper fructibus in abſentia percipiendis, ibid. num. 100. 139
3 Etiamſi in reſcripto dicatur, ut pro præſentibus habeantur, numer. 101. 139
3 Secus ſi dicatur, perinde ac ſi divinis intereſſent, ib. n. 103. 139
5 Familiaritas vera, & non ficta conſtituitur ex commenſalitate, & ſervitio, in c. Ex parte, il 2. n. 35. & ſeqq. de Privileg. 263
5 Familiares veri non conſtituuntur ex eo quod recipiantur a Papa in veros, ac proprios familiares, niſi aſſiſtant circa ſervitia, & vivant expenſis illius, ib. num. 37. 263
2 Familiaris perpetuus habet privilegium perpetuum ſicut dominus, temporalis autem non niſi durante familiaritate, in c. Nullus, num. 22. de foro compet. 46
2 FAMULUS an poſſit ducere concubinam in domum heri abſque peccato, in c. Ne innitaris, num. 43. de conſtit. 33
3 Famulo ægroto an debeatur ſalarium, in cap. Licet, n. 137. de Præben. 132
2 Famuli Clericorum an gaudeant privilegio fori, in c. Nullus, n. 20. & ſeqq. de foro comp. 45
3 FARFENSE, ac Sublacenſe monaſteria ſunt in Provincia Romana, in c. Nullus, n. 17. de Paroch. 305
4 Farfenſis Abbatiæ Commendatarius quamvis habeat juriſdictionem quaſi Epiſcopalem, tamen non poteſt denunciationes remittere, in c. Cum inhibitio, n. 9. de Clandeſt. deſp. 38
3 FEDERICI Imperatoris mater quinquagenaria publice voluit parere, & cur, in c. Cum ſis, n. 54. de converſ. conjug. 438
3 FERRUM ex vena deducere, colare, & diſtinguere, & alio lucri cauſa aſportare non eſt negotiatio, ſed artificium, de quo Monachi non tenentur ad gabellam, in c. Secundum, n. 7. Ne Cler. vel Monach. 662
2 FESTA Sanctorum non omnia ubique ſunt veneranda, in cap. Audivimus, num. 23. de reliq. & vener. Sanctor. 604
Vide in verb. *Dies Feſti*.
Et in verb. *Feriæ*.

Feriæ.

2 Feriis introductis ob honorem Dei, & Sanctorum, niſi ob neceſſitatem, vel pietatem, judicium exerceri non poteſt, etiam de conſenſu partium, in c. Conqueſtus, n. 1. & 3. de feriis. 91
2 Feriis favore hominum introductis poſſunt partes renunciare, ibidem num. 2. 91
2 Feriæ Sanctorum ſunt principaliter introductæ ob reverentiam Dei, ibid. num. 4. 92
2 Judex non debet in cauſis procedere, nec etiam citare ad diem feriatam, ib. num. 5. 92

2 Citatus in die feriata comparere poteſt, ib n. 6. 92
2 Feriis introductis in honorem Dei partes renunciare non poſſunt, ib. num. 7. 92
3 Feriis repentinis nequeunt partes renunciare, ib n. 8. 92
2 Feriis meſſium, & vindemiarum partes renunciare poſſunt etiam tacite, ib. num. 9. 92
2 Arbiter tenetur ſervare ferias ſolemnes, ib. n. 10. 92
2 Feriæ in honorem Dei partes compromittendo tanquam in arbitrum, renunciare non poſſunt, ib. num. 11. 92
2 Secus ſi tanquam in arbitratorem, ib. num 11. & n. 20. 92
2 Sententia lata, & proceſſus habitus in die feriata non tenent, ib. num. 12. 92
2 Feriatis diebus judicium exerceri poteſt, ſi ſubſit neceſſitas, tam circa temporalia, quam circa ſpiritualia, ib n. 13. 92
2 Feriatis diebus agi poſſunt cauſæ miſerabilium perſonarum, ib. num. 14 & n. 16. 92
2 Item cauſæ ſpirituales electionum, decimarum, uſurarum, inquiſitionum, & matrimoniales, ib. num. 15. 92
2 Decretum ſuper alienatione rerum minoris in die feriata interponi non poteſt, ib. num. 17. 92
2 Feriatis diebus expediri poſſunt, quæ pertinent ad pacem, vel concordiam, & pacta, & tranſactiones fieri, ibid. n. 19 92
2 Feriatis diebus fieri poteſt compromiſſum tanquam in arbitratorem, ib. num. 20. 92
2 Appellatio interponi poteſt quolibet die feriata, ſed eam proſequi non licet, ib num. 21. 92
2 Executio ſententiæ an fieri poſſit tempore feriato, ib. n. 22 92
2 Feriati dies quoad judicialia qui ſint, ib. n. 24 & n. 25. & 26. 93
3 Ferias indicere non poſſunt Epiſcopi in die alicujus Sancti ab Eccleſia non canonizati, ib. num. 30. 93
2 Feriarum ſpecies quot ſint, & a quibus indicantur, ib. nu. 35. & ſeqq. 94
2 Feriæ ruſticæ ſuffragantur etiam non occupatis in meſſibus, & vindemiis, ſi a judice ſint indictæ, ib num 36. 94
2 Citatio an fieri poſſit in die non feriata ad feriatam, ib. num. 37. & 39. 94
3 Mandatum de citando an fieri poſſit in die feriata ad diem non feriatam, ib num. 43. & n. 47. & n. 49. 95
2 Executio mandati de citando an die feriata fieri poſſit, ib. num. 44 & n. 45. & 53. 95
2 Proceſſus ex citatione inchoandus fieri non poteſt die feriata, ib. num 45. 95
2 Mandatum de citando in die feriata non poteſt fieri a judice pro tribunali ſedente, ib. n 52. 95
2 Feriæ repentinæ a Principe indictæ non ſunt ſervandæ in foro Canonico, ib. n 62. 96
2 Feriis in honorem Dei, & Sanctorum Princeps laicus derogare non poteſt, ib. num. 65. 96
2 Conſtantini lex de obſervatione diei Veneris in honorem Dominicæ Paſſionis non fuit recepta ab eccleſia, ib. n 66. 96
3 Statuto civitatis poſſe introduci ferias in honorem Dei, quo ſenſu ſit accipiendum, ib. num. 67. 97
2 Conſuetudo non poteſt inducere ferias in honorem Dei, niſi interveniat conſenſus Epiſcopi, & Cleri, ib. n. 69. 97
3 Feriæ repentinæ quæ ſint, & quas ob cauſas a Principe indicantur, ib num 76. 97
2 FEUDATARIUS ſatis eſt ut juret fidelitatem eccleſiæ, in cap. His quæ, num 5. de major. & obed 618
2 Feudatarius obſtrictus certo ſervitio non poteſt invito domino feudium renunciare, in c. Admonet, n. 27. de Renunciat. 331

Feudalis cauſa

Cauſæ feudales coram quibus ſunt tractandæ.
Vide in ver. *Vaſſalus quoad forum.*
2 Feudalis juriſdictio tanquam ſuperinducta, & præjudicans juriſdictioni ordinariæ, eſt reſtringenda, in c. Ceterum, n. 23. de judiciis. 7
2 Poſſeſſorii quæſtio eſt facti, non juris, nec tangit ſubſtantiam feudi, ib. n 27. 7
2 Feudi dominus, ſive eccleſiaſticus, ſive ſecularis feudalem cauſam cognoſcit, etiamſi vaſſalli ſint Clerici, in c. Verum, num. 5. 10. & 12. de for. compet. 60
2 Et ſi plures prætendantur domini, non poteſt unus cognoſcere, maxime alio abſente, ib. n. 2. 60
2 Res ſi negetur feudalis, de hoc ante omnia cognoſci debet, in cap. Clericus, n. 22 de fut. compet.

Feudum quid, & quotuplex,

2 Feudum perpetuum redigitur ad inſtar proprietatis, & poteſt appellari francum, in c. Quæ in eccleſiarum, n. 54. de conſtitut. 100
2 Feudum eſt beneficium Principis, & latiſſime interpretandum, ib. num 90. 103
2 Feudum proveniens ab Eccleſia Romana eſt Eccleſiaſticum, ib. num. 102. 103
2 Et ad illud non extenduntur jura feudalia excludentia a ſucceſſione feudi Clericos, & Monachos, ib n. 103. 103
2 Feudum eſt contractus ultro, citroque obligatorius, ib. n. 127. 104
2 Feudum an ſit Eccleſiaſticum vel ſeculare, attenditur prima cauſa conceſſionis feudalis, in c. Verum, n. 29. de foro compet. 62

Feudi alienatio.

3 Vaſſallus alienans feudum ſine conſenſu domini directi cadit ipſo jure a feudo, in c. Ex parte, n. 12. de feud. 232
2 Vaſſallus non poteſt ſuper feodo compromittere ſine licentia domini, in c. Cum tempore, n. 23. & 28. de Arbitr. 696
2 Alienationem feudi in Eccleſiam an Capitula feudalia prohibere poſſint, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 42. & n. ſeqq. uſque ad n. 49 & ſeqq. de Conſtitut. 100
Vide in ver. *Papa quoad infeudationem.*

Feudalia bona.

3 Bona infeudari, vel emphyteuticari ſolita non ſunt de menſa Eccleſiæ, in c. Ex parte, n. 4 & 9. de feud. 232
3 Bona Eccleſiæ dicuntur ſolita dari in feudum, vel emphyteuſim quando infra quadraginta annos bis fuerunt data, ib. n. 7. 232
3 Bona deſinunt eſſe feudalia, quando Prælatus ea deſcripſit inter bona menſæ Eccleſiæ, vel quando ex illis fructus collegit tanquam ex bonis menſæ incorporatis, ib. n. 8. 232
3 Bona feudalia per alienationem vaſſalli ad Eccleſiam devoluta Epiſcopus de novo infeudare poteſt filio, vel conſanguineo alienantis, non obſtante juramento de non infeudando, ib. num. 10. 232
3 Item poteſt illa infeudare etiam extraneo, ſi ſit talis, ut mediante illius perſona poſſit Eccleſia bona ſic alienata recuperare, ib. num. 11. 232
3 Bona infeudari ſolita poſſunt de novo in feudum concedi, & cauſa præſumitur ab initio interveniſſe, ib n. 28. 233
3 Feudalia bona Eccleſiæ poſſunt infeudari non obſtante juramento de non alienando, Papa inconſulto, in c. Nulli, n. 20. de Reb. eccleſ. non alien. 249
Vide in ver. *Papa quoad infeudationem.*
3 Juramentum de non infeudando Papa inconſulto refertur tantum ad bona, quæ nunquam fuerunt infeudata, non autem ad bona feudalia, in c. Ex parte, n. 4. de feud. 232
3 Juramentum de non infeudando intelligitur, ut terram non feudalem conſtituat feudalem, ib. n. 5. 232
3 Juramentum non alienandi non extenditur ad bona in emphyteuſim dari ſolita, ib n. 6. 232

Feudales conſuetudines.

3 Feudales conſuetudines ſpecifice diſponentes de rebus ſpectantibus ad Eccleſias, vel perſonas Eccleſiaſticas ratione utilis dominii non valent, in c. Quæ in Eccleſiam, num. 52. 94. & ſeqq. de conſtitut. 100
3 Feudorum liber eſt authenticus, & allegari poteſt ad deciſionem cauſarum, & ligat etiam Eccleſiam, & Eccleſiaſticas perſonas, ib. n 94. 103
3 Fallit quoad Capitula, quæ de Eccleſiis, vel perſonis, ac rebus earum ſpecifice diſponunt, ib. n. 95. 103
3 Feudorum liber non emanavit a Principe, ſed a privatis hominibus non habentibus authoritatem legis condendæ, ib. numer. 97. 103
2 Et ideo ſecundum aliquos non ligat, ib. n. 98. 103
Sed contra, & cur, ib. n. 97. 103
2 Conſuetudine feudorum cum ſint ſuper hominum memoriam, habent vim privilegii, & videntur ab Eccleſia approbatæ, ib. num. 99. 103
2 Fallit in Capitulis, quæ ſunt contra immunitatem Eccleſiaſticam, ib. n. 100. 103
2 Feudalia jura excludentia a ſucceſſione feudi Clericos, & Monachos, non extenduntur ad feudum proveniens ab Eccleſia Romana, ib. n. 102. & 103. 103
3 Feudalia jura an poſſint allegari in emphyteuſi ad deciſionem cauſarum, in c. Inſinuatione, n. 14. & ſeq. de feud. 230
Vide in ver. *Argumentum a feudo.*

Feudum quoad juramentum fidelitatis, & ſervitium.

2 Feudi ſervitium an & quando poſſit explicari per ſubſtitutum, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 66. & n. ſeqq. uſque ad n. 79. de conſtitut. 101
2 Feudum ſi ſit nobile, antiquum, & honorificum, liberum, francum, & expeditum, vaſſallus intelligitur abſolutus ab omni ſervitio, præterquam ab expreſſo in inveſtitura, ibid. num. 67. 101
3 Servitium quod præſtatur in ſignum recognitionis, cum ſit annuum, in quocunque ſtatu præſtari poteſt, ib. n. 68. 101
2 Obſequia a vaſſallo præſtanda ſunt ad inſtar eorum, quæ libertus debet patrono, ib. n. 69. 101
3 Homagium, & ſacramentum fidelitatis honeſte a Religioſo vaſſallo præſtari poteſt per ſeipſum, ib. n. 71. 102
3 Abbatiſſa, vel Prioriſſa exire debet e clauſura ad homagium, & juramentum fidelitatis præſtandum pro feudo, quod Monaſterium habet a domino temporali, ib. n. 72. 102
2 Secus poſt Bullam S. Pii V. ib. n. 73. 102
2 Forma fidelitatis nihil continet, quod a vaſſallo Religioſo, & Epiſcopo non poſſit honeſte per alium explicari, ib. n. 74. 102
2 Vaſſallus ex forma fidelitatis non tenetur ad militandum, præſertim in propria perſona, ib. n. 75. 102
2 Et eſt in optione ipſius, an ad expeditionem bellicam velit ire, vel mittere, an ſubminiſtrare dimidium redditus unius anni, ib. n. 76. & 78. 102
2 Non tenetur ſequi dominum in bello, neque ad alia ſervitia perſonalia, niſi hoc expreſſe ſit cautum in inveſtitura, ib. n. 77. 102
2 Inhabilis ad ſerviendum feudo, ſi habilitetur ad ſuccedendum, cenſetur etiam habilitatus ad ſerviendum per ſubſtitutum, ib. num. 92. 105
Vide in ver. *Regulares quoad ſucceſſionem feudalem.*
Et in ver. *Homagium.*

Feudi ſucceſſio.

3 Feudum perſonale ad filium non extenditur, in c. Ex parte, n. 2. de feud. 232
3 Femina non ſuccedit in feudo, niſi expreſſe ſit cautum in inveſtitura, ib. n. 3. 232
2 Feudum an tranſeat in Monaſterium, ſi Feudatarius ſiat Monachus, in c. Quæ in Eccleſiarum, num. 53. & 57. uſque ad n. 66. de conſtit. 100
2 Feudum perpetuum ad omnem hæredem tranſit, quia redigitur ad inſtar proprietatis, & poteſt appellari francum, ibidem num. 54. 100

2 Sed

Digitized by Google

1 Sed ſi ſit ad vitam, morte naturali finitur, ib. n. 55. 100

5 Clericorum appellatione in materia feudali veniunt Clerici etiam Regulares, & Epiſcopi, etiam ſi vocetur Clericus major natu, ib. n. 91. 103

Vide in verb. *Epiſcopus quoad feuda.*

Et in verb. *Regulares quoad ſucceſſionem feudalem.*

3 FICTIO non eſt tantæ potentiæ, quantæ eſt veritas, & naturalis actus, in c. De cetero, n. 31. de Cler. non reſident. 79

3 Fictiones, ſeu præſumptiones non habent locum in foro animæ, in c. Si quis, n. 24. de Regular. 354

3 Declaratur, num. 69. & ſeqq. 339

3 Fictio non generat ſchiſmam, in c. Quod a prædeceſſore, n. 131. de ſchiſmat. 114

3 Fictio idem operatur in caſu ficto, quod veritas in caſu vero, in c. Non quidem, n. 57. de teſtam. 263

3 Fingens, ſe feminam, & profeſſionem faciens in Monaſterio Monialium, obligatur ad religionem in genere, in c. Conſulti, n. 54. de Regular. 404

3 Fictio non debet eſſe majoris efficaciæ, quam veritas, & naturalis actus, in c. De multa, n. 50. de Præbend. 182

5 Fictio non poteſt operari, quod veritas ipſa non operatur, in c. Nobis, num. 91. de ſimon. 45

5 Fictum non habet eſſe realiter, ſed intellectualiter, ib. numer. 95. 45

5 Fictio fundatur ſuper falſo, ib. n. 95. 45

3 Ficta præſentia an æquiparetur veræ, in c. Cum percuſſio, n. 21. de Cler. ægrot. 156

2 Fictio locum non habet niſi in caſibus in jura expreſſis, in c. In præſentia, num. 23. de probat. 134

3 Actus fictus non debet eſſe majoris potentiæ, quam actus naturalis, & verus, in c. Quia diverſitatem, n. 23. de conceſſ. Præbend. 103

3 Fingentes ſe Monachos, aut intrare, aut exire compelluntur, in c. Ut Clerici, n. 1. de Regul. 341

1 Fingere aliud eſt, & aliud opinari, in c. Ne innitaris, n. 140. & num. 141. de conſtit. 45

3 Ficti qui non ore, ſed corde diſſentiunt, Baptiſmi ſuſcipiunt ſacramentum, in c. Majores, n. 73. de Baptiſ. 599

3 Et dicuntur ficti, qui apparenter oſtendunt ſe rectam fidem habere, & Sacramentum venerari, & velle ſe Chriſto conformari, & corde diſſentiunt, ib. n. 74. & ſeqq. 599

3 Ficti quot modis dicantur, ib. n. 75. 599

3 Ficti accedentes ad Baptiſmum ſuſcipiunt Sacramentum, ſed non effectum Sacramenti, ib. n. 76. 599

3 Et recedente fictione per cordis contritionem, Baptiſmus incipit prodeſſe in remiſſionem peccatorum, ib. n. 77. 599

Fideicommiſſum.

3 Puellæ Monaſterium ingredi volenti an ſit indulgendum, ut fideicommiſſum non purificetur per illius profeſſionem, ſed prorogetur uſque ad diem mortis naturalis, in c. Cum ſimus, n. 13. & ſequent. uſque in finem, de Regular. 379

3 Præjudicium, quod ex prorogatione fit vocatis ad fideicommiſſo conditionali, non eſt conſiderabile, ib. n. 17. 379

3 Subſtitutis quale præjudicium generetur ex prorogatione fideicommiſſi, & quo remedio ſit eis conſulendum, ib. n. 18. 380

Vide *Monaſterium quoad ſucceſſionem.*

5 FIDEICOMMISSARIUS univerſalis eſt hæres in effectu, in c. Nimis prava, n. 45. de exceſſ. Prælat. 284

3 FIDEJUBENS judicatum ſolvi, donec lata fuerit ſententia diffinitiva, liberatur lata ſententia abſolutoria, licet illa poſtea revocetur, in c. Epiſcopus, n. 58. de Præb. 74

1 Fidejubere non poteſt Clericus pro laico, & tamen poteſt pro Clerico, in c. Clerici, n. 13. de poſtul. 671

5 Fidejuſſor excutiendus eſt priuſquam, deveniatur ad carcerationem principalis, in c. Sacro, n. 49. de ſentent. excommun. 374

5 Confidejuſſoris facultates aggregatæ cenſentur, cum quæritur, an ſolvendo ſit principalis fidejuſſor, in cap. Sacro, n. 50. de ſent. excomm. 375

3 FIDES de neceſſitate in baptizante non requiritur, in c. Si quis puerum, n. 14. de Baptiſm. 591

2 Fides alia eſſe non poteſt apud Græcos, alia apud Armenos, alia apud Latinos, in c. Cum veniſſet, n. 94. de ſacr. Unct. 452

1 Fides una eſt, ſimplex, & incommutabilis, quæ in omnibus univerſalibus Conciliis declaratur, in c. Firmiter, n. 4. de Summ. Trinit. & fide Cathol. 1

1 Fidei diffinitio quæ, ib. n. 13. & ſeqq. 4

1 Fidei articulos explicite credere an neceſſarium ſit ad ſalutem cuilibet habenti uſum liberi arbitrii, an vero ſufficiat illos credere implicite, ib. n. 15. & ſeq. uſque in fin. 4

1 Fides implicita, & explicita quid ſit, ib. n. 17. 4

1 Adulti omnes etiam ſimplices, & laici tenentur explicite credere Deum eſſe, & eſſe remuneratorem omnium bonorum, ib. num. 18. 4

1 Laicis, & ſimplicibus an ſufficiat implicite credere articulos fidei, ib. n. 19. 41. & ſeqq. 4

1 Erranti in fide non imputatur, ſi ex ſimplicitate deficiat, & fidem ſuam ſupponat fidei Eccleſiæ, ib. n. 20. 5

1 Clerici inferiores qualiter teneantur laicos excedere in cognitione diſtincta fidei, ib. n. 21. & 50. 5

1 Clericis an liceat explicitæ cognitioni articulorum fidei præponere alia opera pietatis, aut alias ſcientias, ib. n. 22. 5

1 Prælati Eccleſiarum, & alii Curam animarum habentes, & officium docendi fidem, tenentur explicite ſcire articulos Symboli Patrum, & Athanaſii, ib. n. 23. & 49. 5

1 Epiſcopi tenentur de fidei articulis reddere rationem omni poſcenti, & hæreticos perſequi, & confutare, ib. n. 24. 5

1 Fidei articuli in Symbolo Apoſtolorum comprehenſi quot numerentur, & qualiter ſinguli ſingulis Apoſtolis attribuantur, ib. n. 29. 6

1 Fidei profeſſionis formula a Pio IV. præſcripta ſymbolum appellari poteſt, ib. n. 37. 7

1 Articulus fidei quid ſit, ib. n. 39. 7

1 Articulus fidei tripliciter accipitur, ib. n. 40. 7

1 Fidei articulos qui continentur in Symbolo Apoſtolorum, explicite credere unicuique neceſſarium eſt ad ſalutem, ib. n. 41. 7

1 Laicos non teneri ad aliquem fidei articulum explicite credendum eſt hæreſis, ib. n. 42. 7

1 Fidei objectum duplex, n. 43. 7

1 Clericis an ſufficiat habere fidem implicitam de articulis ab Eccleſia diffinitis, ib. n. 50. 8

1 De articulis circa fidem continentibus ſententiam veram, ſed ab Eccleſia non diffinitam, an liceat dubitare, aut contrarium aſſerere, ib. n. 51. 8

1 Propoſitionum in fide peccantium tres ſunt gradus, n. 52. 9

1 Errare, id eſt aliud pro alio putare in his, quæ ad fidem, aut mores non pertinent, an, & quando liceat, ib. n. 53. 9

1 Propoſitiones multæ ab Inquiſitoribus hæreticæ pravitatis cenſura temeritatis notantur in articulis non diffinitis, ſi ratione, & authoritate ſint deſtitutæ, ib. n. 54. 9

1 Actus fidei duplex, n. 55. 9

3 Fides præ ceteris virtutibus in miraculis operatur, in c. Audivimus, n. 9. de reliq. & vener. Sanctor. 603

3 Fidem informem quis poteſt habere ſine charitate, ita ut illius virtute faciat miracula, ib. n. 10. 603

3 Fides ſine charitate pro canonizandis adultis non ſufficit, ib. numer. 11. 603

3 In fide Chriſti omnia purgantur, ib. n. 29. 605

4 Fides officialis ſuper qualificata legitimitate facit adminiculum, in c. Lator, n. 35. Qui filii ſint legitimi. 85

1 Laicis, & ſimplicibus an ſufficiat implicite credere articulos fidei, in c. Firmiter, n. 19. de Summ. Trinitat. & fid. Cathol. 4

1 Laicos non teneri ad aliquem fidei articulum explicite credendum, eſt hæreſis, ib. n. 42. 7

3 Fides magis adhibetur indigenis ignotis, quam extraneis, in c. Cum eſſes, n. 25. de Teſtam. 269

1 Errorem in fide nulli fas eſt defendere, in c. Damnamus, n. 7. de Summ. Trinit. & fid. Cathol. 11

1 De fide publice diſputare an, & quando liceat, ib. n. 8. 11

2 Fides, opinio, ſuſpicio, & dubitatio in quibus differant, in c. Ne innitaris, n. 161. de Conſtitut. 60

3 Fidem Chriſtianam committere arbitrio unius hominis periculoſum, in c. Majores, n. 6. de Baptiſm. 596

3 Declaratur, ib. n. 11. 596

3 Fidei diffinitiones Papa etiam cum Concilio revocare non poteſt, ſed tantum explicare, ib. n. 7. 596

3 Fides una debet eſſe totius Eccleſiæ, ib. n. 16. 596

3 FIERI multa prohibentur quæ facta tenent, in c. Ad Apoſtolicam, n. 50. de Regular. 383

4 FILIATIONIS quaſi poſſeſſio non relevat ab onere probandi legitimitatem, in c. Lator, n. 75. Qui fil. ſint legit. 91

4 Filiationem, & legitimitatem probandi quatuor ſunt ſpecies, in c. Per tuas, n. 6. & n. ſeqq. Qui fil. ſint legitim. 94

3 Filiatio vere probari non poteſt, ſed jus vehementer præſumit eum filium, qui natus eſt ex nuptiis, in c. Veſtra, n. 86. de cohabitat. Cler. & mulier. 16

3 Filiatio vera prævalet fictæ, in c. Cum ſimus, num. 5. de Regular. 375

2 Si quis nominet aliquem filium, & ita communiter reputetur, non creditur alteri eorum juranti contrarium, in c. Per tuas, n. 1. de probat. 143

2 Filiatio etiam ex damnato coitu probatur præſumptive ex tractatu, & nominatione parentum, ib. n. 2. 143

2 Et diſſolvit matrimonium cum conſanguinea patris, ib. n. 2. verſ. Secunda concluſio. 143

2 Filiatio vulgo quæſiti probatur per aſſertionem matris, & tractatum ejus, qui eam domi aluit, ib. n. 23. 144

2 Filiatio per ſolam formam non probatur, ib. n. 25. 144

2 Filiatio præſumpta ex tractatu, & nominatione parentum, impedit contrahendum, & dirimit contractum in gradibus prohibitis, etiam inter illegitimos, ib. n. 27. 144

3 FILIA minor duodecim annis a parentibus Monaſterio tradita, ſi major facta ſponte velatur, ad ſeculum redire non poteſt, in c. Cum virum, n. 1. de Regular. 366

3 Religioni an filius impubes alligetur ex oblatione parentum, ib. n. 3. & 24. 366

3 Profeſſus tacite cenſetur per vim oblatus Religioni a parentibus, ſi poſt pubertatem habitum profeſſorum ſuſceperit, ib. num. 4. 366

3 Et hæc eſt præſumptio juris, & de jure, ib. n. 5. 366

3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, n. 8. 366

3 Puella minor duodecim annis a parentibus Monaſterio oblata, an habitum regularem ſuſcipere poſſit, non obſtante Concilio Tridentino, ib. n. 9. & ſeqq. uſque ad n. 23. 366

3 Filii poſt pubertatem non poſſunt inviti a parentibus Religioni offerri, ib. n. 16. 367

3 Et quid poſt pubertatem, n. 17. 367

3 Parentes, qui cogunt puellas invitas ad ingrediendum in Monaſterium ante duodecimum annum, an ſint excommunicati, ib. n. 18. 367

3 Licentiæ admittendi ad habitum regularem puellas duodecim annis minores peti conſueverunt a S. Congregatione Epiſcoporum, & Regularium, ib. n. 23. 368

3 Parentes, vel tutores, an poſſint Religioni offerre impuberem invitum, ib. n. 24. uſque ad n. 45. 368

3 Fi-

3 Filius impubes poteſt Monaſterio tradi a parentibus, ib. numer. 25. 368
3 Tutores ſicut poſſunt pupillum e Monaſterio revocare, ita & Religioni offerre, ib. n. 26. 368
3 Oblatio parentum de impubere ſe habet ad profeſſionem ſicut ſponſalia ad matrimonium, ib. n. 38. 368
3 Contrarium, n. 41. 369
3 Parentes, vel tutores poſſunt a Monaſterio revocare impuberem, licet invitum, ib. n. 34. 368
3 Puellæ in electione propoſiti non coguntur ſequi parentum imperium, ſi ſint in ætate nubili; alias ſecus, ib. n. 32. 368
4 Filia nubens invitis parentibus mortaliter peccat, in c. Tua, n. 12. de deſponſat. impub. 23
4 Saltem ſi ex juſta cauſa contradicant, & filia non habeat legitimam cauſam non obediendi, ib. n. 15. 23
4 Filia nubens ante annum vigeſimumquintum invitis parentibus, ſecundum leges poteſt ab eis exheredari, ib. n. 18. 23
4 Et quid ſecundum Canones, ib. n. 19. 23
1 Cujus filiam habere non licet, nec ejus neptem, in c. Ex tranſmiſſa, n. 12. de fil. Presbyt. 467
1 Contrarium, ib. n. 18 & 19. 468
5 Filiæ tenentur alere matrem inopem jure naturæ, in c. Præterea, n. 31. Ne Prelat. vices ſuas. 71
2 Filia etiam nefaria admittitur ad vindicandam necem parentum, in c. Per tuas, n. 20. de probat. 144
4 Filia non committit ingratitudinem, quæ poſt vigeſimumquintum annum innupta peccat in corpus ſuum, in c. Ex literis, n. 7. de divort. 96
Vide in verb. *Novitius quoad conſenſum.*

Filius, communia.

4 Filii duorum compatrum, niſi conſuetudo repugnet, licite contrahunt, ſi per eorum neutrum deventum eſt ad compaternitatem, alias ſeparantur, in c. Utrum autem, n. 1. de cognat. ſpiritual. 58
3 Filii tergemini in utero eſſe a jure præſumuntur, in c. Cum ſis, n. 61. de converſ. conjug. 438
3 Filius natus octavo menſe an ſuccedat, & hæreditatem tranſmittat, ib. n. 62. 438
5 Filius in quibus cenſeatur eadem perſona cum patre, in c. Suſcepimus, n. 18. de homicid. 126
1 Filius præeſſe poteſt Eccleſiæ, cui patre præfuit mediate, in c. Ex tranſmiſſis, n. 1. de fil. Presbyter. 467
1 Filius unde dicatur, ib. n. 8. 467
1 Filiorum appellatione deſcendentes omnes continentur, ib. numer. 9. 467
1 Contrarium, ib. n. 15. 468
1 Declaratur, ib. num. 21. & 22. 468
1 In filio, & nepote diverſæ ſunt ſpecies, & diverſi gradus, ib. num. 19. 468
1 Filius præeſſe poteſt Eccleſiæ, in qua pater ſine titulo miniſtravit, in c. Conſtitutus, num. 1. de fil. Presb. 481
1 Et quid poſt Concilium Tridentinum, & Conſtitutionem Clementis VII. ib. num. 27. 482
3 Filii non obligantur ex ſponſalibus contractis per parentes, niſi conſentiant tacite, vel expreſſe, in cap. Si quis, n. 15. de Regular. 334
3 Filiorum favor major eſt, quam piæ cauſæ, in cap. Cum eſſes, num. 111. de Teſtam. 274
3 Declaratur, ib. n. 155. & 156. 277
3 Filium exhæredare volens, & Eccleſiam inſtituere, quærat alium, qui ſuſcipiat, quam Auguſtinum, ib. n. 111. & 156. 274
3 Religio divina eſt carior filiis, ib. n. 155. 277
Vide in verb. *Teſtamentum ad pias cauſas.*
3 Filius non tenetur ad debita patris, niſi creditores probent eum ſe immiſcuiſſe hæreditati paternæ, in c. Ad hoc, n. 2. de ſol. 235
3 Et tunc tenetur etiam ultra vires hæreditatis, ſi eam adierit ſine inventario, ib. num. 3. 235
3 Et quid de æquitate Canonica, & in foro animæ, ib. n. 4. 235
5 Filii quandoque puniuntur temporaliter propter criminis paterni immanitatem, in c. Vergentis, n. 12. de hæret. 95
5 Non autem ſpiritualiter, ib. n. 13. 95
5 Filius regulariter puniri non debet pro delicto patris, ib. n. 13. 95
5 Presbytericidæ filii a Pœnitentiaria redduntur inhabiles ad beneficia obtinenda, ib. n. 12. 95
5 Filius hæretici an ſit ipſo jure privatus, vel privandus beneficiis obtentis, & penſionibus ſibi reſervatis, antequam pater condemnaretur, ib. n. 20. & n. ſeqq. uſque in ſin. 96
5 Et quid in Congregatione Generalis Inquiſitionis, ib. n. 31. 97
Vide in ver. *Hæreticus.*
5 Filii percutientium Cardinales ſunt ipſo jure privati beneficiis obtentis, ib. n. 21. 96
5 Ratio ubi eſt eadem, lex non dicitur extendi, ſed enucleari, ib. num. 23. 96
5 Et ubi habet locum legis ratio circa id prodiit, dici debet lex, ib. num. 24. 96
5 Etiam in materia pœnali correctiva, ib. n. 25. 96
2 Filiorum appellatione veniunt etiam naturales, quando verba diſpoſitionis ſonant in nomen potius naturale, quam civile, in c. Puer tua, n. 19. de probat. 144
4 Filius tenetur jure naturæ ſubvenire patri egeſtate laboranti, in c. Ex literis, n. 6. de divortiis. 94
3 Filius offerri poteſt Religioni a parentibus etiam invitis Tutoribus, in c. Si quis, n. 9. de Regular. 333
3 Filius invitus an poſſit a parentibus offerri Religioni, an ve ſic oblatus exire poſſit etiam ante annos pubertatis, ib. n. 13. 333
3 Filius impubes a patre oblatus Monaſterio cogitur ibi remanere uſque ad pubertatem, ſed factus pubes libere exire poteſt, in c. Cum ſimus, n. 3. de Regularibus. 278
1 Filios adoptivos abhorret lex, in c. Quanto, n. 25. de tranſlat. Epiſcopi. 319
1 Filiusfamilias pater cum ſit in poteſtate alterius, filiam non habet in poteſtate, nec eam poteſt occidere cum adultero, in c. Indecorum, n. 22 de ætat & qualit. 400
1 Filiusfamilias per ſacrum Ordinem non eximitur a patria poteſtate in rebus patrimonialibus, & profectitiis, ib. num. 33. & 41. 400
1 Secus in rebus Eccleſiaſticis, & in his, quæ agit ratione Ordinis, vel dignitatis, ib. n. 34. & 44. 400
1 Filiusfamilias per ſacrum Ordinem non ſolvitur a naturali reverentia, quam tenetur patri exhibere, ib. n. 42. 402
1 Filiusfamilias Clericus in beneficialibus, & aliis cauſis ſpiritualibus, & ab eis dependentibus, ſine authoritate patris agere poteſt, ib. n. 55. & ſeqq. 401
1 Si major ſit 14. annis agit per ſe vel per Procuratorem: ſi minor per Procuratorem ſibi datum ad lites authoritate judicis Eccleſiaſtici, ib. n. 46. 402
1 Filiusfamilias per ſacrum Ordinem eximitur a poteſtate patria quoad peculium adventitium, & quæſita poſt Clericatum, ib. num. 51. 402
1 Licet alias de illis teſtari non poſſit, etiam permittente patre, ib. num. 52. 402
1 Filiusfamilias Presbyter quicquid acquirit ex cauſa adventitia, & non contemplatione Sacerdotalis officii, acquirit ſibi pleno jure, ib. num. 53. 402
3 Filiusfamilias jure civili non obligatur voto, jure Canonico ſecus, in c. Cum eſſes, n. 176 de teſtam. 278
5 Filius habens patrem divitem poteſt promoveri ad ſacros Ordines abſque patrimonio, in c. Quoniam, n. 10. Ne Prælator. vices ſuas. 78
5 Contrarium, ib. n. 11. 78
1 Filius etiam legitimus non poteſt immediate ſuccedere in beneficio patris, in c. Ex parte, n. 4. de offic. delegat. 527
1 Idem in nepote ex filio, & aliis deſcendentibus, ib. n. 5. 527
1 Filius etiam legitimus removetur ab Eccleſia, in qua immediate ſucceſſit Patri Vicario, vel Rectori, in c. Ad extirpandas, n. 1. & 5. de fil. Presbyt. 470
1 Filius legitimus, quamvis non poſſit immediate ſuccedere in beneficio patris, poteſt tamen beneficiari in Eccleſia, cui pater præeſt, ib. n. 5. 470
1 Secus in filio illegitimo, ib. n. 6. 470
4 Filius natus ex ſecundo matrimonio publico cenſetur legitimus, non autem natus ex primo clandeſtino, in c. Quod nobis, n. 7. de clandeſt. diſpenſat. 32
4 Filius in dubio præſumitur natus poſt matrimonium, & contrarium dicenti incumbit onus probandi, in c. Lator, n. 14. Qui fil. ſint legitimi. 82
4 Etiamſi vir eam ante matrimonium cognoverit, ib. n. 16. 82
4 Filius probatur legitimus ab origine ex quaſi poſſeſſione præſentis legitimitatis, etiamſi dubium ſit, an mulier fuerit uxor, vel concubina, ib. n. 55. & 61. 87
4 Filius ſuſceptus ex ſponſa de futuro carnaliter cognita, eſt legitimus, licet matrimonium nunquam fuerit publicatum, in c. Per tuas, n. 5. Qui fil. ſint legit. 94
4 Secus poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 3. 94
1 Filius legitimatus per reſcriptum Principis prohibetur obtinere beneficium in Eccleſia in qua pater; ſecus ſi ſit legitimatus per ſubſequens matrimonium, in c. Ad extirpandas, n. 33. de fil. Presbyter. 472
Vide in verb. *Legitimatus.*
3 Filius natus ex uxore præſumitur eſſe filius mariti, in c. Cum eſſes, n. 103. de teſtam. 274
3 Et fatuus reputatur, ſi credat matri aſſerenti eum ex adulterio genitum, ib. n. 104. 274
3 Contrarium, ib. n. 141. verſ. Nec applicatur. 276
Vide in verb. *Filius illegitimus.*
1 Filius judicatur, qui conſtante matrimonio natus eſt, niſi probetur abſentia, vel infirmitas, ſeu impotentia generandi, in c. Ut filii, n. 11. de fil. Presb. 462
5 Filius an teneatur credere matri aſſerenti eum ex adulterio conceptum, in c. Officii, n. 20 de pœn. & remiſſ. 304
1 Filius illegitimus de jure communi poteſt intitulari in beneficio, quod patre obtinuit mediate, in c. Ad extirpandas, n. 7. de fil. Presbyt. 470
1 Secus ex Conſtitutione Clementis VII. & Concilio Tridentino, ib. num. 9. & 12. 470
1 Filii illegitimi non modo Presbyterorum, ſed etiam Clericorum hodie repelluntur a beneficiis parentum, ib. n. 11. 470
1 Filius illegitimus non poteſt obtinere beneficium in Eccleſia, in qua pater de preſenti eſt beneficiatus, ib. n. 13. 471
1 Poteſt tamen de jure communi habere aliud beneficium ab eo, quod in eadem Eccleſia pater habuit in præteritum, niſi in caſu, &c. ib. n. 14. 471
1 Secus ex Concilio Tridentino, ib. 471
1 Filius illegitimus poteſt intitulari in Eccleſia, cui pater præfuit ſine titulo, & tanquam Capellanus ad nutum amovibilis, ib. num. 15. 471
1 Secus ex Conſtitutione Clementis VII. ib. n. 16. 471
1 Conſtitutio Clementis VII. contra illegitimos an fuerit correcta per Concilium Tridentinum, ib. n. 17. 471
1 Filius illegitimus hodie non poteſt eſſe Capellanus amovibilis in Eccleſia, in qua pater fuit intitulatus, ib. n. 19. 471
1 Item nec Cantor, ib. n. 20. 471
1 Filius illegitimus an hodie poſſit celebrare devotionis gratia in Eccleſia in qua pater, ib. num. 22. 471

Digitized by Google

1 Filii illegitimi non poſſunt hodie obtinere penſiones ſuper beneficiis, quæ eorum patres habent, vel habuerunt, ib n. 23. 472

1 Filius illegitimus poteſt obtinere beneficium in Eccleſia, in qua pater olim fuit intitulatus, ſed poſſeſſionem nec per ſe, nec per procuratorem habuit, ib. num. 30. 478

1 Filius illegitimus prohibetur obtinere beneficium, quod olim ejus pater abſque legitimo titulo, & minus pacifice aliquandiu poſſedit, ib. n. 32. 478

1 Filius illegitimus, cujus pater fuit Rector Eccleſiæ matricis, an poſſit obtinere filialem dependentem, ſeu alias illi unitam, ib. num 34. 478

1 Filii illegitimi quas ob cauſas excludantur a beneficiis parentum, ib. num. 47. 474

1 Filius illegitimus de Capella patris ſcienter proviſus, & ad illius titulum ordinatus, ac deinde ſpoliatus, debet ad eam reſtitui amoto alio inſtituto, in c. Veniens, n. 3 de fil. Presbyt. 465

1 Filius illegitimus poteſt licite retinere beneficium paternum ſibi ab Epiſcopo ſcienter collatum, ad cujus titulum fuit ordinatus, ib. n. 9 & ſeqq. uſque ad n. 15. 465

1 Filii illegitimi promotio ad Eccleſiam paternã, ad cujus titulum ſcienter fuit ordinatus, licet non valeat quoad alios, valat tamen quoad promoventem, ut retractare non poſſit, ib n 11. 465

1 Filius illegitimus ſpoliatus beneficio paterno debet reſtitui, antequam cognoſcatur de Canonico ingreſſu, ib. n. 12. 465

1 Licet vitium innotuerit Epiſcopo, ib. n. 13. 465

1 Filius illegitimus ab Epiſcopo ignoranter promotus ad Eccleſiam paternam, ad cujus titulum fuit ordinatus, poteſt eam licite retinere, donec in alia Eccleſia ſibi provideatur, ib. n. 15. 465

1 Et interim erit Prælatus ex tacita diſpenſatione Papæ, ib. numer. 17. 46d

1 Vel Commendatarius, ib. n. 18. 46d

3 Filius ſo potius præſumatur natus ex patre ſeptuagenario, quam ex adulterio, in c. Cum ſis, n. 49. de converſ. conjugat. 439

2 Filius vulgo conceptus nullum agnatum habet, neque cognatum, in c. Magnus, n. 20 de oblig ad ratioc. 485

5 Filius qui matri eum ſpurium aſſerenti fidem adhibuit, & regno renunciavit, deluditur a Legiſtis, laudatur a Canoniſtis, in c. Officii, n. 18. de pœnit. & remiſſ. 304

1 Filius an teneatur credere matri aſſerenti eum ex adulterio ſuſceptum, ib. n. 20. & in cap. Ut filii, n. 8. & ſeqq. uſque ad n. 13. de fil. Presbyter. 461

1 Filius illegitimus in Religione, in qua pater ſive ante, ſive poſt nativitatem filii profeſſus fuit, non admittitur patre vivente, ib. num. 18. 461

1 Filiis obeſſe non debent iniquitates parentum, ib. n. 31. 463

1 Venia ſunt digni, qui alieno vitio laborant, ib. n. 32. 463

2 Filius natus ex concubina, an & quando præſumatur eſſe filius illius, qui eam domi retinebat, in c. Per tuas, n. 4. verſ. Secundo idem, & n. 22. de probat. 143

Vide in verb. *Illegitimus*.

2 Filii ſpurii etiam nefarii quoad effectum matrimonii dicuntur conſanguinei, & affines, ib. n. 15. 144

2 Filii nati ex damnato coitu non reputantur cognati patris quoad effectus civiles tantum; ſecus vero quoad naturale vinculum, & jura ſanguinis, ib. n. 1d. 144

1 Filiis ex inceſtuoſis nuptiis non debentur alimenta de jure civili; ſecus de æquitate Canonica, ib. n. 21. 144

1 Filius Sacerdotis non concluditur in Sacerdotio genitus, in c. Inter ceteras, n. 36. de reſcript. 149

1 Filius Sacerdotis non excluditur a beneficio, niſi probetur genitus poſt Ordinem Sacrum, ib n. 38. 149

1 Fallit, ſi agatur de beneficio paterno, ib. n. 39. 149

1 Item fallit in Eccleſia Orientali, ib n. 40. 149

2 Filius Sacerdotis appellatur etiam genitus ante Sacerdotium, in c. Ad extirpandas, n. 4. de fil. Presbyt. 470

Filium Sacerdotis legitimum Epiſcopus amovere non poteſt ab Eccleſia paterna, quam ei contulit ſcienter, in c. Veniens, n. 1. de fil. Presbyter. 465

2 Filius ex Presbytero, & conjugata genitus, ex quo genere ſpuriorum ſit, in c. Per tuas, n. 3 de Probat. 143

1 Filius Sacerdotis probatur ex tractatu, & nominatione ipſius, ib n. 24. 144

1 FINIS eſt potior iis quæ ſunt ad finem, in c. Requiſivit, n. 31. de ordinat. ab Epiſcop. 379

1 Finis in qualibet obligatione attendi debet, in c. Poſt tranſlatione, n. 4. de renunc. 344

1 Finis attendi debet ad dignoſcendum, an diſpoſitio cenſeatur favorabilis, vel odioſa, in c. Ad extirpandas, n. 44. de fil. Presbyter. 474

Vide in verb. *Inducta*, *&c.*

5 Fine permiſſo videntur permiſſa illi omnia, per quæ pervenitur ad illum; & excluſus a medio, excluditur a fine, in cap. Per tuas, n. 3d de ſent excomm. 354

5 Fine cui conceditur, videntur conceſſa omnia, quæ ad illum finem tendunt, in c Quanto, n. d. de privil. 275

3 FINITUM in plures diviſum minus habetur a ſingulis, in cap. Fraternitatem, n. 49 53. & 91 de ſepultur. 296

1 Finito jure dantis, finitur jus accipientis, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 56. de Conſtitut. 100

3 Ad FIRMAM dare, ideſt ad annuum cenſum concedere, ſeu locare etiam ad longum tempus, in c. Ex literis, n. 12. & ſeq. de Jurepatr. 516

1 FIRMITAS quid ſit, in c. Firmiter, n. 12. de Summ. Trinit. & fid. Cathol. 3

Fiſcus.

5 Bona Clerici damnati devolvenda ſunt in Fiſcum Eccleſiæ, in c. Presbyteri, n. 6. de pœn. 281

5 Confiſcatio ex delicto Clerici fit Cameræ Epiſcopali, ubicunque ex delicto laici veniunt confiſcanda bona ipſius laici, ib. num 7. 281

5 Bona Clerici decedentis ſine hærede an teſtamento, vel ab inteſtato, devolvuntur ad Curiam Eccleſiaſticam, non autem ad Curiam Principis ſecularis, ib. n. 8. 282

2 Fiſcus Regius Ducatus Mediolani nihil poteſt prætendere, nec Magiſtratus extraordinariae ullam juriſdictionem ſibi vindicare in bonis a Joanne Galeazzio donatis Monaſterio Carthuſien. Papien. in cap. Verum, n. 21. & n. ſeqq. uſque ad fin. de foro compet. 61

1 FLAGITIA quædam ſunt, quæ potius per Judices ſeculares, quam per Eccleſiaſticos vindicantur, in c. Cum non ab homine, n. 55. de Judic. 13

1 FLORENTINI Concilii diffinitio de primatu Romani Pontificis in univerſum orbem, in c. Significaſti, n. 50 de elect. 227

4 Florentini Concilii diffinitio de cauſa efficiente matrimonii expenditur, in c. Tuæ fraternitati, n 39 de ſponſ. & matrim. 17

1 FLUCTUANS quantum ſapit fluctuationis, tantum ſapit indeterminationis, in c. Ne innitaris, n 89 & 96 de conſtit. 38

3 FŒMINÆ in veteri teſtamento non circumcidebantur, ſed decimaquarta die in templum offerebantur, ibique nomen eis imponebatur, in c. Majores, n 44. & ſeq. de Baptiſm. 597

5 FORENSIS an in dubio præſumatur ignorare pœnam ſtatuti, in c A nobis, il primo, n. 41. de ſent excom. 332

Vide in verb *Statutum quoad forenſes*.

1 FORMÆ in Sacramentis tantum ſunt præfinitæ, non autem in collatione officiorum, ſeu dignitatum, in c. Cum contingat, n 49. de ætat. & qual. 421

1 Forma, & materia Sacramentorum ſunt ex inſtitutione Chriſti, ib n. 51. 421

1 Formæ omnium Sacramentorum cur non habeantur ex ſacris literis, ib. n. 52. 421

1 Forma in ordinatione Epiſcopi quæ ſit, in c. Requiſivit, n. 59. de ordinat ab Epiſcop. 382

1 Formas, quibus in ordinatione imprimitur character, eſſe ex inſtitutione Eccleſiæ, erroneum eſt aſſerere, in c. Cum venisset, n. 66. de ſacr. Unct. 449

1 Forma quid, in c. Statuimus, n. 52 de ſuppl. negl. Prælat. 353

1 Forma in electionibus cur introducta, in c Publicato, n 26 de elect. 310

1 Forma ubi ex aliquo caſu adveniente ſervari non poteſt, valeat actus etiam tali forma non ſervata, ib. n 59. 313

1 Formæ hic ſtatutæ non ſunt ſervandæ, niſi in electione illorum Prælatorum, per quorum mortem Eccleſiæ ſunt viduatæ, in c. Quia propter, n. d. de elect. 287

1 Forma electionis per compromiſſum quæ ſit, ib. n. 76. 291

4 Forma ſubſtantialis inducitur, ubi lex utitur verbis neceſſitatem importantibus, in c. Tuæ Fraternitati, n. 5. de ſponſ. & matrim. 15

4 Declaratur, ib n 18. 19. & 22. 16

4 Forma dat eſſe rei, & impleri debet præciſe, & non per æquipollens, ib. n. 6. 15

4 Declaratur, ib. n. 22. & 27. 1d

5 Forma ſubſtantialis inducitur ex verbis neceſſitatem deſignantibus, in c Qui Presbyterum, n. 26. de pœn & remiſſ. 293

5 Declaratur quadrupliciter, ib. a n. 74. uſque ad n. 93. 297

5 Forma in actibus humanis eſt partium ordinatio ſecundum prius, & poſterius, ib. n. 37. 294

5 Pro forma non eſt abſurdum, ut inducatur etiam aliquod præambulum, ib n. 41. 294

5 Forma ſervari debet etiam in minimis, alias actus eſt nullus, ib. num. 51. 295

5 Forma a jure tradita, in dubio cenſetur ſubſtantialis, & de eſſentia actus, ib. n. 51. 295

5 Forma ſtatuti circa profeſſionem Regularem non cenſetur ſubſtantialis, niſi habeat decretum irritans, ib. n. 80. 297

5 Etiamſi datus ſit ordo per prius, & poſterius, ib. n. 81. 197

5 Forma impleri debet in ſpecie, & non per æquipollens, in c. Cum pro cauſa, n. 21. de ſent. excomm. 339

1 Forma quibus verbis inducatur, in c Cauſam, n. 23 de elect. 260

1 Formæ renunciari poteſt, quando privatam reſpicit utilitatem, in c. Cum acceſſiſſent, n. 11. de conſtit. 109

3 Formæ an poſſit renunciari, quatenus concernit privatam utilitatem ipſius renunciantis, in c. Ad Apoſtolicam, n. 25. de Reguler. 363

1 Forma juſtitiæ appellatur forma communis, in c Accepimus, n. 21. de ætat. & qual. 432

1 Forma juſtitiæ regulatur ſecundum naturam obligationis præcedentis, ib. num. 28. 431

1 FORMULA qua utitur Papa in promovendis Epiſcopis in Conſiſtorio, in c. Eam te, n. 34. de reſcript. 153

3 Formula deſcribendi ſtatum cujuſque Monaſterii de mandato Congregationis ſuper ſtatu Regularium confecta, in c. Relatum, n. 45. Ne Cler. vel Monach. 670

1 FORMIDO quid ſit, in c N- innitaris, n. 93. de Conſtit. 38

1 Formido morali certitudini non præjudicat, ib. n. 155. verſ. Moventur ſeptimo. 58

1 Contrarium, num. 398. verſ. Ad ſeptimum. 83

1 Declaratur, ib. verſ. Ad rationem quintam. 83

1 Formido duplex, ib. 83

4 Ob FORNICATIONEM ſimplicem olim deponebatur non ſolum Clericus, ſed etiam Epiſcopus, in c. Non debet, n. 7. de conſang. & affinit. 71

4 Hodie ſecus, niſi fornicatio ſit notoria, vel ſcandaloſa, aut diu continuata, ib. n. 8. 71

1 Fornicationis ſimplicis pœna quæ ſit, in cap. Pervenit, il primo,

mo, num. 22. de teſtib. cogen. 180
5 FORTITUDO nulla ſine juſtitia eſt laudanda, in c.Henricus, n. 6 de Cler. pugnan. in duell. 143
2 FORUM ſortiri, & ſtatutis ligari, a pari procedunt, in c.Canonum ſtatuta, n. 7p. de conſtitut. 11
Et in c Quæ in Eccleſiarum, n. 23. eod. tit. 99
2 Forum quis ſortitur, in cujus territorio delinquit, licet alias ei ſubjectus non ſit, in c.Licet, n. 2. de foro compet. 63
2 Forum quis ſortitur in loco ubi contrahit, vel fingitur contraxiſſe, ib. num. 5. 64
2 Forum ut quis ſortiatur ratione contractus, quæ requirantur, ib. n. 6. & num. 15. & ſeqq. 64
2 Forus domicilii dicitur proprius, & naturalis forus, ib.n. 9. 64
2 Forum quis ſortitur, ubi res litigioſa, ſive illius poſſeſſio ſita eſt, ſive res mobilis, ſive immobilis, ib. n. 20 64
2 Forum ſortiendi quinquaginta duo modi numerantur a Speculatore, ib. num. 28. 65
3 Habitatio de præſenti ſufficit ad ſortiendum forum pœnitentialem, nec requiritur domicilium, in c.Conſilium, n. 42. de obſerv. jejun. 615
3 Forus conſcientiæ non erroneæ ſemper nititur veritati, In c. Si quis, n. 25. de Regular. 334
3 Forus conſcientiæ regulariter ſequitur forum judicialem, ib. num. 59. 334
3 Forus conſcientiæ diſtinguitur a foro judiciali, quando lex præcipit, ut diſtinguatur, ib. n. 61. & 77. 338
3 Declinatoria fori noviter nata apponitur etiam poſt litem conteſtatam, in c.Magnus, n. 44. de oblig. ad ratioc. 490
2 Fori adjectio aliud eſt, & aliud mutatio, ib n. 46. 490
2 In foro domicilii, vel originis, aut contractus, vel delicti, an & quomodo Clericus, abſens conveniri poſſit, in c.Licet, n. 42. de foro compet. 67
2 Forum mutans ante citationem eximitur a jurisdictione primi judicis; ſecus ſi non fiat mutatio, ſed accumulatio, in cap. Propoſuiſti, n. 11. de foro compet. 79
2 Forus domicilii eſt mutabilis, ib. n. 16. 80
2 Et quid in foro contractus, n. 17. 80
2 Et quid in foro originis, ib. n. 21. & ſeqq. 80
2 Fori mutatio poſt citationem, in quibus caſibus non eximat a juriſdictione primi judicis, ib. n 25. 80
2 Debitor ſi in loco ſui domicilii mecum contraxerit, & poſtea etiam ante citationem alio domicilium tranſtulerit, potero eum convenire in loco contractus, ib. n. 18. 80
2 Et an potero eum convenire in loco domicilii, quod habebat tempore contractus celebrati extra locum domicilii, ib. n 19. 80
2 Fori privilegio quænam perſonæ præter Clericos gaudere debeant, latiſſime diſcutitur in c.Nullus, n. 16. uſque in fin. de foro compet. 45
2 Forum privilegiati ſortitur non privilegiatus in cauſa individua, ib. n 30. 46
2 Fori privilegium conceſſum eſt Clericis propter characterem, qui perſonam non egreditur, ib. n. 36. & n. 41. 47
2 Forus domicilii cum ceteris omnibus concurrunt, In c.Si quis, n. 10. de foro compet. 35
2 Forum qualiter ſortiatur Clericus ratione beneficii, ib. n.11. 36
2 In foro originis propriæ, vel paternæ Clericus conveniri poteſt, dummodo ibi ſit præſens, licet alibi domicilium habeat, ib. num. 12. 36
2 Forum non ſortiatur Clericus ratione Ordinis collati, ib.n.13. 36
2 Fori privilegium quas ob cauſas a Concilio Tridentino fuerit limitatum, ib. n. 73. 41
2 Fori privilegium conceſſum eſt Clericis propter characterem animæ indelebiliter impreſſum, in c.Nuper a nobis, n. 36. de bigam. 506
Vide in verb. *Clericus quoad fori privilegium*.
5 Forum quis ſortitur ratione delicti, in c.A nobis, il primo, n. 24. de ſent. excomm. 331
5 Et pluribus aliis modis, ib. n. 26. 331
5 Forus conſcientiæ, & forus judicialis tendunt ad diverſos fines, in c Poſtulaſtis, n. 19. de Cler. excomm. 196
Vide in verb. *Abſolutio*.
3 De foro Eccleſiæ ſunt omnes homines de mundo in concernentibus animam, in c Nulli, n. 6. de reb. Eccl. non alienan. 623
3 FRANCHITIAS in Urbe prohibuit Julius III. etiam quoad omnes Principes, & S. R. E. Cardinales, in c. Eccleſiæ, n. 34. de immun. Eccleſ. 648
2 FRATER major ſi in re communi amplum ædificium fecerit, a fratre minore ſumptus non repetit, in c.Requiſivit, n. 26. de reſtit. in integr. 688
2 Frater major quoad diviſionem bonorum.
Vide in verb. *Diviſio*.

Fratres Carmelitani.

5 Fratrum Carmelitarum Indultum, quod occaſione c.Volentes, nullum præjudicium generetur eorum exemptioni, quomodo intelligendum, in c.Tuarum, n. 28. de privil. 248
3 Carmelitarum Diſcalceatorum, Congregationis B Mariæ Fulienſis, & Clericorum Regularium S.Pauli Decollati indulta erigendi Monaſteria de ſola Ordinarii licentia ſuspenduntur, in c Non amplius, n. 71. de inſtitut. 178
Vide in verb. *Monaſterii erectio*.
2 Fratres Conventuales qui ſint, in cap.In præſentia, n. 79. de probat. 138

Fratres S. Jo. Hieroſolymitani.

3 Fratres Capellani S Joannis Hieroſolymitani Curam animarum habentes tenentur Synodo intereſſe, in c.Quod ſuper his, n. 9. de major. & obed. 611
5 Fratris nuncupatio in Religione Hieroſolymitana non convenit, niſi profeſſis, in c Qui Presbyterum, n. 109. de pœnit. & remiſſ. 299
Vide in verb. *Milites*.
5 Fratres B. Joannis Dei an ſint exempti ab Ordinariorum juriſdictione, in c.Tuarum, n. 15. de privil. 247
3 Fratres, & Adminiſtratores Hoſpitalium B.Joannis Dei tenentur ſingulis annis reddere Ordinario rationem adminiſtrationis, in c Ad hæc n. 49 de Relig. domib. 491

Fratres Mendicantes.

3 Fratres Mendicantes quo ordine inter ſe præcedere debeant, & quid de Confratribus Societatum, in c.Cum certum, n. 12. de major. & obed. 608
3 Mendicantibus ex Conſtitutione Boniſacii VIII. non licebat nova loca recipere, vel recepta mutare ſine licentia Papæ, niſi pro eremitica vita ducenda, in c.Non amplius, n. 5p. de Inſt. 177
3 Mendicantes qui ſint, ib. n. 62. 177
2 An ſint capaces acquiſitionis bonorum immobilium in communi, in c In præſentia, n.38. & n.ſeqq uſque ad n.69. de probat. 135
2 Mendicantes exceptis Minoribus de jure poſſunt acquirere bona immobilia in communi, etiam per viam inſtitutionis, non ut retineant, ſed ut vendant, & ſe alant, ib. n. 65. 137
2 Et quid ex Concilio Tridentino, ib. n. 67. & 117. 137
2 Mendicantes exceptis Capuccinis, & Minoribus de Obſervantia ex Concilio Tridentino poſſunt in communi bona immobilia poſſidere, & excludunt ſubſtitutum ad inſtar non Mendicantium, ib. n. 68. 137
2 Mendicantes qui ſint, ib. n. 87. 139
2 Mendicantes habent pro dote mendicitatem, ib. n. 88. 139
2 Mendicantes Ordines a non Mendicantibus differunt ſpecie, ib. num. 93. 139
2 Mendicantes ad vitam activam, Monachi vero ad contemplativam ſunt inſtituti, ib. n. 94. 139
2 Mendicantibus non licet ad non Mendicantes tranſire, ut ibi officia, & adminiſtrationes aſſumant, ib. n. 99. 140
2 Mendicantium Ordinum, Monaſteriorum, vel Collegiorum nomine intelliguntur illorum perſonæ, non autem ædificia, vel Univerſitas, prout eſt perſona ficta, ib. n. 102. 140
2 Mendicantium ſtatui, & eſſentiæ non repugnat bona immobilia in communi poſſidere, ib n 115. 140
2 Mendicantes ſunt, qui ex fundatione ſuæ Regulæ non habent redditus, licet de facto, vel ex privilegio non mendicent, ib. n. 116 142
2 Mendicantes tranſeuntes ad non Mendicantes ſine licentia Papæ ſunt ex ipſo excommunicati per Extravag. Martini IV. in c. Dilecti, n. 30. de renunc. 348
2 Etiamſi tranſeant ex juſta cauſa, 348
2 Et refellitur contraria opinio, ib. n.31. 348
Vide in vat. *Regulares quoad tranſitum*.
5 Mendicantibus poſt Extravagantem Joann. XXII *Quia cunctos*, non licet in ſuis Conventibus habere, niſi unam campanam, in c.Patentibus, n. 18 & n. 25 de privil. 242
5 Et quid, ſi unam habeant pro ſe, & aliam pro Univerſitate, ib. num. 19. 242
5 Et quid, ſi antea plures habuerint ſine contradictione, ib. n. 20. & 26. 242
5 Et quid, ſi ita ſe habeat conſuetudo, ib. n. 27. 243
5 Et quid, ſi habeant Parochias, ib. n. 28. 243
5 Fratres Ordinum Mendicantium non prohibentur eleemoſynas quærere, & eorum nomine triticum, & vinum tempore meſſium, & vindemiarum, & alias res colligere, in c.Cum ex eo, n. 27. de pœnit. & remiſſ. 319
5 Dummodo id non faciant per alios, ſed per ſeipſos, ib. n. 30. & 32. 319

Fratres Minores.

5 Fratres Minores an ſint capaces inſtitutionis ea lege factæ, ut bona hæreditaria vendantur, & pretium erogetur in reparationem Eccleſiæ, &c. & quatenus inſtitutio non valeat, jure legati leges, in c.Nimis prava, n. 20. & ſeqq. uſque ad n. 46. de exceſſ. Prælator. 221
5 An, & quomodo ſint capaces bonorum ex diſpoſitione c.Exiit, de verb. ſignif. lib. 6. ib. n 21. & 25. 222
5 Sunt incapaces ſucceſſionis, ib. n. 23. 221
5 Fratrum Minorum inſtitutio in perſonam Eccleſiæ Romanæ non ſuſtinetur & c Exiit in hoc revocatur per Extravag. Ad conditorem, ib. num. 24. 221
5 Fratribus Minoribus in bonis eis, ſive Ordini relictis, vel oblatis nullum jus, ſeu dominium acquiritur, ib. n. 25. 221
5 An ſubveniatur officio judicis, ut impleatur teſtatoris voluntas, ib n. 30. & 41. 222
5 Fratres Minores ſunt incapaces annui redditus, cum inter immobilia reputetur, ib. n. 31. 222
5 Sunt incapaces fideicommiſſi, & legati univerſalis, ib. n. 40. & 44. 223
5 Fratres Minores tam de familia, quam ex Reformatione, quorum legatorum ſint capaces, ib. n. 46. & ſeqq. uſque in fin. 224
5 Quid de legatis bonorum mobilium, quæ unica præſtatione adimplentur, ib. n. 47. & 51. 224
5 Et quid de legatis annuis factis fabricæ Eccleſiæ, vel Sacriſtiæ, ib. num 48 & 52. 224
5 Et quid de legatis annuis, quæ fiunt ipſis fratribus cum onere celebrationis Miſſarum, ib. n. 49. & 53. 224
5 Et quid de legatis annuis ſine onere, ib. n. 50. & 54. 224
5 Fratres Minores Ciſmontanæ familiæ quibus conditionibus permiſſi fuerint Novitios ad habitum, & profeſſionem recipere, ib. num. 55. 225
5 Fratres Minores non prohibentur annuos redditus recipere a ſponte dantibus per modum eleemoſynæ, ib. n. 56. 226

5 Fra-

Digitized by Google

5 Fratres Minores legata annua cum onere, vel ſine onere accipientes, quam proteſtationem facere teneantur, ib. n. 57 & ſeqq. 226

5 Fratrum Minorum incapacitas ex doctrina D. Bonaventuræ, ib. num. 58 226

5 Fratribus Minoribus qualiter ſit interdictum aromatariarum uſus, ib. num. 59. 227

3 Fratres Minores obligantur ex voto profeſſionis ad omnia, quæ in Regula ipſi ſub verbis obligatoriis indicuntur, & in ſpecie ad jejunandum in ſextis feriis, in c. Explicari, n. 6. & 7. de obſerv. jejunii. 218

8 Fratres Minores ad Cathedralem non eliguntur, ſed poſtulantur, in c. Bonæ memoriæ, n. 73. de poſtul. Prælat. 214

3 Fratres Minores non poſſunt eſſe executores teſtamentorum, in c. Tua nobis, n. 18. de teſtam. 282

3 Fratres Minores ſunt incapaces annuorum redituum, in c. Nos quidem, n. 19. de teſtam. 260

3 Poſſunt recipere legata annua a ſponte dantibus per modum eleemoſynæ, dummodo de illis per Papam non fuerit diſpoſitum, ib. num. 28. 261

3 Fratres Minores ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna prohibentur impedire proviſos Apoſtolicos de Beneficiis, quibus legata annua ipſis fratribus relicta applicata fuerint, ib. num. 29. 261

3 Fratres Minores habentes contra Regulam redditus annuos, peccant mortaliter, ib. n. 46. 261

3 Fratres Minores tranſeuntes ad Ordinem Canonicorum Regularium, anno probationis renunciare non poſſunt, in cap. Ad Apoſtolicam, n. 37. & 64. de Regul. 384

3 Fratres Minores ad Conventuales ejuſdem Ordinis tranſeuntes ſunt incapaces ſucceſſionis ex Bull. Alexandri VI. ib. n. 66. 386

3 Fratres Minores poſſunt bona immobilia ſub modo licito ſibi legata vendere ſine ulla ſolemnitate, in c. Paſtoralis, n. 12. de his, quæ fiunt a Prælat. 213

2 Fratres Minores ſunt incapaces hæreditariæ ſucceſſionis etiam in communi, in c. In præſentia, n. 39. de probat. 135

2 Sunt fundati in arctiſſima paupertate ſupra omnes Mendicantes, ib. n. 40 135

2 Frater Minor ſi hæres inſtituatur, perinde eſt, ac ſi mortuus inſtitutus fuiſſet, ib. n. 41. 135

2 Fratres Minores non ſunt capaces fideicommiſſi univerſalis, ib. num. 43. 135

2 Nec jure legati habere poſſunt hæreditatem, ib. n. 44. 135

2 Nec legata particularia jure inſtitutionis, ib. d. n. 44. 135

2 Fratres Minores ſi hæredes inſtituantur ea lege, ut vendant, & pretium convertant in ſuas neceſſitates, inſtitutio non valet, ib. num. 45 135

2 Idem ſi inſtituantur ea lege, ut pretium erogent in conſtructionem Eccleſiæ, ib. n. 46. 135

2 Fratres Minores non excludunt ſubſtitutum ſub conditione, ſi deceſſerit ſine liberis, ib. n. 47. 135

2 Et bona profitentis Religionem Fratrum Minorum, ſi de illis antea non diſpoſuerit, deferuntur venientibus ab inteſtato, ib. num. 48. 135

2 Fratres Minores ſunt capaces legati rei immobilis, vel annui redditus, ad effectum vendendi, & convertendi pretium in ſuas neceſſitates, ib. n. 58 136

2 Dummodo pretium ſit moderatum, ib. n. 53. 136

2 Et legatum fiat ſub modo licito, & ſimpliciter, ib. n. 54. 136

2 Infirmariæ Fratrum Minorum an valide fieri poſſit legatum annui redditus, ib. n. 55. & ſeqq. uſque ad n. 65. 136

2 Fratribus Minoribus conceditur recurſus pro pecunia ad amicos ſpirituales pro neceſſitatibus infirmorum, & Fratribus induendis duntaxat, ib. n. 56. 136

2 Fratribus Minoribus legari non poteſt annuus redditus pro alimentis, ib. num. 57. 136

2 Fratribus Minoribus annuos redditus habere non licet, ib. numer. 59 136

2 Niſi pro Divino cultu, ib. n. 60. 136

2 Fratrum Minorum Eccleſiæ relinquere idem eſt, quod relinquere ipſis Fratribus, ib. n. 62. 137

2 Frater Minor tranſiens ad Tertium Ordinem S. Franciſci an recuperet jus ſuccedendi in bonis ſibi ex teſtamento, vel ab inteſtato poſt tranſlationem delatis, ib. n. 69 & ſeqq. uſq; ad n. 81. 138

2 Fratres Minores S. Franciſci de Obſervantia tranſeuntes ad Conventuales ſunt incapaces ſucceſſionis, ib. n. 78 138

2 Frater Minor ſi fiat Epiſcopus, non efficitur capax ſucceſſionis, ſed tamen bona in ſuam Eccleſiam deferuntur, in cap. Quæ in Eccleſiarum, n. 89 de conſtit. 102

Teſtamentum in quo Fratres Minores ſunt inſtituti, an valeat. Vide in verb. *Teſtamentum, communia.*

3 Fratres Minores alienare poſſunt ſine ſolemnitate bona immobilia eis legata ſub modo licito, vel ſimpliciter, in c. Nulli, n. 28 de rebus Eccleſ. non alien. 224

3 Fratres Ciſmontanæ familiæ qualiter fuerint redintegrati ad recipiendos Novitios, in c. Cum virum, n. 5. de Regul. 370

Fratres Prædicatores.

5 Fratres Prædicatores præferuntur Fratribus Minoribus, in cap. Nimis prava, n. 1. & ſeqq. de exceſſ. Prælat. 220

5 Exempti ſunt a Proceſſionibus ex privilegio Joannis XXII. ib. num. 9. 220

5 Fratres Prædicatores non ſecus, ac Fratres Minores, ſunt in ſtatu arctiſſimæ paupertatis, ib. n. 12. 221

5 Et nihil proprii habere poſſunt, etiam in communi, ib. n. 13. 221

5 Item ſunt incapaces annui redditus perpetui, ib. n. 14. 221

5 Fratres Prædicatores ſunt Mendicantes ex Conſtitutionibus, Fratres Minores ex Regula, ib. n. 15. 221

5 Fratres Prædicatores ex privilegiis ſunt capaces redditus perpetui, & hæreditatum, ib. n. 17. 221

5 Fratres Prædicatores, & Minores an poſſint in Clauſtro Monaſterii ſui Ordinis in Altari portatili Miſſam celebrare etiam invito Epiſcopo, & quid de illius licentia, in c. In his, n. 1. & ſeqq. uſque in fin. de privil. 278

5 Fratres Prædicatores, & Minores ex indulto Honorii III. uti poterant Altari viatico, etiam Epiſcopo non permittente, ib. num 4 278

5 Fratres Prædicatores, & Minores etiam ante Concilium Tridentinum uti non poterant Altaris viatici privilegio, poſteaquam habuerunt Eccleſias conſecratas, ib. n. 5. 278

5 Altaris viatici privilegium fuit innovatum a Sixto IV. & Alexandro VI. quoad Minores tantum, non autem quoad Prædicatores, ib. n. 6. 278

5 Fratrum Prædicatorum, & Minorum privilegium in Altari viatico celebrandi fuit ſublatum a Conc. Trid. ib. n. 8. 279

5 Fratres Prædicatores, & Minores non poſſunt in Clauſtris ſuorum Monaſteriorum celebrare in Altari portatili etiam de Epiſcopi licentia, ib. n. 14. & 19. 279

5 Secus ſi Altare ſit fixum in Oratorio ad Divinum cultum dedicato, ib. & num. 22. 280

5 Fratrum Prædicatorum, Minorum, Sancti Auguſtini, Carmelitarum, Servorum, Minimorum, & Clericor. Regularium de Somaſcha exemptio a juriſdictione Ordinariorum etiam ratione delicti, contractus, ac rei, in c. Tuorum, n. 19. de privil. 246

2 Fratres S. Dominici, & Servorum mutare poſſunt Conſtitutiones ſuas, ſed non originalia inſtituta Religionis, in c. Recolentes, n. 44. de ſtat. Monach. 468

5 Ordines Prædicatorum, & Minorum, quo tempore fuerint per Sedem Apoſtolicam approbati, in c. Nimis prava, n. 2. de exceſſ. Prælat. 220

Fratres S. Spiritus in Saxia.

3 Fratres Commendatarii S. Spiritus in Saxia an poſſint diſponere ultra victum, & veſtitum de fructibus ſuarum Commendarum, in c. Monachi, n. 6 de ſtat. Monach. 455

2 FRATRES TERTII ORDINIS S. FRANCISCI ſunt capaces bonorum immobilium in communi ex inſtituto, Fratres Conventuales ex privilegio, in c. In præſentia, n. 79. & 80. & n. ſeqq. de probat. 138

2 FRAUS in omni diſpoſitione intelligitur excepta, in c. Magnus, n. 30. de oblig. de exnoc. 488

2 Fraudis ſuſpicio ſicut excluditur ex temporis intervallo, ita arguitur ex brevitate temporis, ib. n. 37. & ſeqq. 489

2 Fraus an præſumatur ex infamia criminis ante Clericatum, ib. num 39. 489

5 Fraus per conjecturas probatur, in c. Nobis, n 33. de ſimon. 42

2 Fraus omnis eſt prohibita de jure naturali, in c. In præſentia, n. 64 de probat. 157

5 FREQUENTIA delicti eſt juſta cauſa reſervationis abſolutionis, in c. Nuper, n. 24. de ſent. excomm. 345

3 FRIGIDITAS viri, & tranſitus ad cælibatum, an ſint juſta cauſa diſpenſandi ſuper matrimonio, in c. Ex parte, il ſecondo, n. 25. de converſ. conjugat. 455

3 Frigiditatis impedimentum perpetuum dirimit matrimonium, in c. Verum, n. 13. de converſ. conjugat. 433

3 Et ſi ſuperveniat poſt matrimonium ratum, an ſit juſta cauſa diſpenſandi ſuper eo, ib. n. 14. 433

Fructus, communia.

2 Fructus intelliguntur deductis impenſis, quæ quærendorum, colligendorum, & conſervandorum eorum gratia fiunt, in cap. Gravis, n. 2. de reſtit. ſpoliat. 115

Vide in ver. *Impenſa.*

2 Fructus alii ſunt naturales, alii induſtriales, alii civiles, ib. num. 18. 115

De quibus vide infra ſuis locis.

Fructus an, & quando faciat ſuos poſſeſſor bonæ, vel malæ fidei. Vide in ver. *Poſſeſſor.*

2 Fructuum quoad acquiſitionem ſpectanda ſunt ſingula temporis momenta bonæ, vel malæ fidei, in c. Gravis, n. 106. de reſtit. ſpoliat. 120

2 Fructus, qui petuntur non acceſſorie, ſed principaliter tanquam ſors, & capitale, reſtituendi ſunt a bonæ fidei poſſeſſore, etiam ante motam litem, ib. n. 123 & 127. 122

5 Fructus beneficiorum vacantium ut Epiſcopo, vel alteri ex juſta cauſa ſint reſervati, introduci poteſt privilegio, conſuetudine, vel ſtatuto, in c. Præterea, n. 45. ne Præl. vic. ſuas, 71

5 Fructus beneficiorum a communiter accidentibus præſumuntur potius aucti, quam diminuti, ib. n. 70. 74

5 Fructus beneficii an, & quando vendi poſſint ſine labe ſimoniæ, ib. num 79. 75

3 Diſpenſatus ſuper fructibus in abſentia percipiendis, quotidianas diſtributiones non percipit, in c. Licet, n. 2. de Præb. 134

3 Fructuum appellatione non veniunt diſtributiones quotidianæ, ib. num. 3. 134

3 Niſi materia large interpretanda aliud ſuadeat, ib. n. 4. 134

3 Fructus beneficiorum non debentur non reſidentibus, niſi in caſibus in jure expreſſis, ib. n. 16. 134

3 Fructus præbendæ, & diſtributiones quotidianæ, in quibus differant, ib. num. 17. 134

3 Pœna amiſſionis fructuum ob non reſidentiam non habet locum in diſtributionibus, quas Canonicus inſerviens, jam lucratus, eſt, ib. n. 30. 135

5 Fructuum deductiones, & ſolutiones, quæ ex prava conſuetudine, aut conſtitutionibus fiunt tempore ingreſſus, vel poſſeſſionis, reprobantur a Concilio Tridentino, & Conſtitutione S. Pii V. in cap. Tua nos, num. 30. de ſimonia. 59

5 Di-

5 Diſpenſatus ſuper fructibus in abſentia percipiendis habetur pro præſente, non autem pro intereſſente, in c.Olim, n. 38. de verbor. ſignif. 382
5 Fructuum appellatione non veniunt quotidianæ diſtributiones, ib. num. 48. 383
3 Fructuum appellatione veniunt decimæ, & quidquid ex fundo oritur, & renaſcitur, in cap.Cum contingat, num. 45. de decim. 319
3 Fructuum aſſignatio facta Eccleſiæ in perpetuum dat utile dominium, ib. n. 48. 320
3 Fructus Præbendæ dignitatum qualiter ſint convertendi in diſtributiones, in c.Quia nonnullis, n.15 & 31 de Cler.non reſid. 30
Vide ver. *Diſtributionum converſio*.
3 Fructus ſuperaccreſcentes debentur Canonicis ultra numerum receptis, quando Præbendæ non ſunt diſtinctæ, ſed fit diviſio per certam menſuram fructuum, in c. Cum M. n. 3. de Conſtitut. 112
2 Fructus induſtriales cedunt lucro Præbendati, ubi Præbendæ ſunt diſtinctæ, ib. num.4. & 40. 112
3 Fructus pertinent ad bonæ fidei poſſeſſorem, non ad proprietarium, in c. Conſultationibus, n. 6. de jurepatronatus. 510
2 Fructus Eccleſiæ vacantis ſucceſſori ſunt reſervandi, in c.Cum vos, n. 21. de off. Ordin. 561
2 Niſi ſint tales, qui ſervando ſervari non poſſint, ib. n. 22. 561
2 Vel niſi ſint fructus, ſeu ſpolia beneficiati præmortui, ib. numer. 23. 561

Fructus civiles qui.

2 Fructus civiles qui dicantur, in c. Gravis, n. 31. & n. ſeqq. de reſtit. ſpoliat. 116
2 Penſiones domorum, uſuræ, vecturæ navium, mercedes jumentorum, & operæ ſervorum dicuntur fructus civiles, ib. n. 32. & ſeqq. 116
2 Penſiones domorum, quo ſenſu ab aliquibus vocentur fructus induſtriales, ib. n. 34. 116
2 Fructus civiles magis accedunt ad naturales, quam ad induſtriales, ib. n. 35. 116
2 Penſiones Eccleſiaſticæ abſque dubio inter fructus civiles computantur, ib. num. 36 116

Fructus induſtriales qui.

2 Fructus induſtriales, qui ſint, in c.Gravis, n. 20. de reſtit. ſpoliat. 115
2 Fructus an judicari debeant induſtriales, vel naturales, relinquitur arbitrio judicis, ib. num. 21. 115
2 Et quando hujuſmodi arbitrium ſit regulandum, ib. n. 22. 115
2 Oliva, & oleum ſunt fructus induſtriales, ib. n. 23. 115
2 Fructus omnes, qui ſeminantur, induſtriales ſunt, ib.n. 24. 115
2 Fœnum, & palea fructus induſtriales dicuntur, ib. n. 25. 115
2 Item lana, & lac, ib. num. 26. 116
2 Item aucupia, venationes, & piſcationes, ib. 116
2 Item lapidicinæ, & cretofodinæ, ib. n. 28. 116
2 Item cereviſia, ib. n. 29. 116
2 Paſcua ſunt fructus induſtriales, ſi falce ſecentur, alias ſecus, ib. num. 30. 116

Fructus naturales qui.

2 Fructus naturales qui ſint, in cap Gravis, num. 19 de reſtit. ſpoliat. 115
2 Fructus an judicari debeant naturales, vel induſtriales, relinquitur arbitrio judicis, ib. n. 21. 115
2 Et quomodo hujuſmodi arbitrium ſit regulandum, ib.n.22. 115
2 Paſcua ſunt fructus naturales, niſi falce ſecentur, ib.n 30 116
2 Conſumptio in fructibus naturalibus idem operatur, quod induſtria, & cultura in induſtrialibus, ib. n. 47 & 62. 117
Vide in ver. *Poſſeſſor bonæ fidei quoad fructum*, &c. 117

Fructuum condemnatio

2 In fructibus perceptis ante motam litem regulariter non fit condemnatio, niſi expreſſe petantur in libello, in c.Gravis, n. 13 & 15. de reſtit. ſpoliat. 115
2 Fallit, quando agitur de vi expulſiva, aut compulſiva, vel petitione hæreditatis, ib n. 14. 115
2 Fructus quando acceſſorie petuntur in libello, ſi in eis non fiat condemnatio, non poteſt de eis amplius agi, nec ſuper omiſſo ſententia ferri, ib. n.16. 115
2 Secus ſi petantur principaliter, & jure actionis, ib. n. 17. 115
2 Condemnatio in beneficialibus ex ſtylo Rotæ non fit, niſi cum fructibus perceptis, & ſub fructibus ſemper comprehenduntur diſtributiones quotidianæ, ib. n. 86. 119
Vide in ver. *Poſſeſſor malæ fidei*.
Et in ver. *Poſſeſſor bonæ fidei*.
Et in ver. *Diſtributiones quotidianæ quando reſtituendæ*.
2 FRUGIS appellatione quid veniat, in c Nisi cum pridem, n. 3. de renunc. 337
2 FRUI pro parte poſſumus, uti parte non poſſumus, in c.Statuimus, n. 49. de ſuppl. negl. Prælat. 353
5 FRUSTRA fieri dicitur, cum non perficitur id cujus gratia fit, in cap.Fraternitatem, n. 55. de ſepult. 295
5 Fruſtra expectatur eventus nihil operaturus, in c.Per tuas, n. 12. de ſentent. excomm. 352
5 Fruſtra legis auxilium invocat, qui committit in legem, in c. Immunitatem, n. 10 & 17. de immunit. Eccl. 649
5 FUCATIO ex ſui natura eſt illicita, & prohiberi poteſt per ſtatutum Epiſcopi, in c.Multa, n. 64. de Cler. vel Monach. 656
5 Non tamen eſt peccatum mortale, niſi fiat propter laſciviam, vel Dei contemptum, ib n. 95. 656
3 FUMUS enumeratur inter corporalia, in c.Parentibus, n. 87. de privileg. 242

Fundare, Fundatio, Fundator.

3 FUNDARE quid ſit in c.Quoniam, n. 24. de jurepatr. 512
3 Fundans non efficitur patronus, ſi nemo alius Eccleſiam conſtruat, & dotet, nec conſtruens, ſi nemo alius dotem aſſignet, nec dotans, ſi nullus Eccleſiam fundet, & conſtruat, contra Lambertinum, ib. n. 26. & ſeqq. uſque ad n. 49. 512
3 Fundator, qui compulſus Eccleſiam dotat, an ex dotatione efficiatur patronus, ib. n. 38. 513
3 Fundationis qualitatibus non poteſt Ordinarius derogare etiam de conſenſu patronorum, in c.Conquerente, n. 24. de Cler. non reſid. 36
3 Obſervantia longe poſt fundationem non poteſt eſſe interpretativa actus fundationis, ib. n. 23. 36
3 Fundationis verba quando non reſpiciunt actum præſentationis, ſed illius proſecutionem, non requiritur Sacerdotium actu, ib. num. 27. 36
3 Fundationis verba, pro ſuſtentatione Clerici, qui divinis inſerviat, non reſpiciunt actum præſentationis, ib. n. 32. 36
2 Epiſcopus poteſt in erectione Canonicatus in Cathedrali admittere conditionem, ut inſtituatur Clericus, licet decimumſextum ætatis annum non excegerit, in c.Cum in cunctis, n. 73. de elect. 250
3 FUNICULUS duplex difficilius rumpitur, in cap.Explicari de obſerv. jejun. num. 23. 629
2 Funiculus triplex difficile rumpitur, in cap.Treugas, n. 10. de treug. & pac. 632
1 FURIOSUS, etiamſi reſipuerit, promoveri non poteſt abſque diſpenſatione Apoſtolica, in cap.Eam te, n. 47. de ætat. & qualit. 408
5 Furioſus habens dilucida intervalla in Subdiaconum ordinatus, an continere teneatur, & an ſit ei concedenda diſpenſatio, ut poſſit contrahere matrimonium, in c.Tuæ literæ, n. 80. de Cler. per ſal. promot. 205
5 Et quid, ſi dum erat compos mentis, intentionem habuit ſuſcipiendi Diaconatum, ib. n. 81. 205
5 Et quid, ſi tempore ſuſceptionis non agitabatur furore, ib. numer. 82. 205
5 Et quid in dubio, ib. num 83. 205
1 Furioſus habens dilucida intervalla ad Subdiaconatum promotus, an teneatur continere, in cap Ne innitaris, n. 331. de conſtit. 53
5 Furioſus, qui culpa propria incidit in furorem, an ſit irregularis ex homicidio in furore commiſſo, in c.Ad audientiam, n. 24. de homicidio. 132
5 Furioſus ex culpa ſua puniendus eſt, ſed mitiori pœna, & refellitur contraria opinio Menochii, ib. n.25. 132
5 Furioſus quod facit, perinde eſt, ac ſi quadrupede, vel tegula per ſe cadente factum eſſet, ib. n 26. 132
1 Furioſus, ſeu fatuus, vel idiota præſumitur, qui venit contra jura, in c.Vel non eſt compos, n. 2. de tempor. Ordin. 368
2 FURORIS qualitas ex quibus probetur, in c.Eam te, n. 45.de ætat. & qual. 408
2 Furor probatur per teſtes ſingulares, ib. n. 46. 408
1 Fur de jure communi an ſit ſuſpendendus pro unico furto magnæ quantitatis, in c.Ne innitaris, n. 370 de conſtitut. 80
2 Fur ſacrilegus Judæ comparatur, in c Dudum, il ſecondo, n. 6. de elect. 268
5 Fur, qui equis ſubtractis mulierem confregit, non tenetur lege Cornelia de Sicariis, in c. Ad audientiam, n. 60.de homic. 135
5 Fur, & latro an & in quo differant, in c.Interfeciſti, ver.Quibus ponderatis, n. 8. & 12. de homicid. 120
5 Furem, vel latronem occidere an liceat laico pro neceſſaria rerum defenſione, ib n. 3 & ſeqq. uſque in fin. 121
5 Quid de jure civili, & in foro contentioſo, ib. n. 4 & 18. 121
5 Et quid de jure Canonico, & in foro pœnitentiali, ib. n. 5. & ſeqq. 121
5 Fur nocturnus, vel diurnus, an & quando poſſit impune occidi, ib. num. 11. 122
2 Fures, & invaſores quo diutius rem detinent, eo magis peccant, in c.Niſi cum pridem, n. 28.de renunc. 338
2 Contra furem omnis actio degenerat, in cap.Gravis, n. 68. de reſtit. ſpoliat. 118
5 Fur occultus poteſt poſt reſtitutionem,& pœnitentiam ad ſacros Ordines promoveri, in c.Ex literis, n. 1.de furtis. 153
2 Furti actio datur etiam pro re minima, in c Ne innitaris, n. 391. de conſtit. 82
2 Furtum proprie non committitur in re immobili, aut in corporali, in c.Dudum, il ſecondo, n. 7. de elect. 168
2 Furtum non committitur rei, quæ caret domino, ut hæreditatis jacentis, ib. n. 9. 269
5 Furtum unde dictum, in c.Suſcipimus, n. 4 de homicid. 125
3 Furtum an committat, qui re aliena utitur ad alium uſum, quam dominus conſenſerit, in cap. Ad hæc, n. 73. de Relig. domib. 493
5 Furtum æris, non auri committit, qui æs ſurripuit putans aurum ſurripere, in c.Cum voluntate, n 7. de ſent. excom. 376
2 Furtum committere dicitur malæ fidei poſſeſſor, ſive titulo fructus conſumendo, non autem percipiendo, in c.Gravis, n. 67. & 69. 88. & 133. de reſtit. ſpoliat. 118
2 Furtum cum ſacrilegio non punitur pœna degradationis, in c. Cum non ab homine, n. 94 de judic. 16
2 Sacerdos Regularis apoſtata, qui decem furta qualificata commiſit, ex voto Congregationis a Sanctiſſimo deputatæ ad triremes in perpetuum tranſmiſſus fuit, ib. n. 106. 17
Vide in ver. *Clericus quoad degradationem*, &c.
4 Furari, & occidere licet in neceſſitate, non autem fornicari, & cur, in c.Ex literis, n. 8. de divortiis. 96
2 Futurum, & præteritum non eſt in Deo, in c.Cum pridem, n. 133. de pactis. 659

Ga-

G

Gabella.

Vide in ver. *Collecta*.
Et in ver. *Clericus quoad exemptionem ab oneribus*.

3 GEMINATIO actus multum operatur, in c. Vidua, n.33. de Regular. 345

3 GENUS comprehendit ſpecies, ſed non infert; ſpecies vero infert genus, ſed non comprehendit, in c. Cum ſecundum, n.13. de Præbend. pp

3 Genere exiſtente incapaci non fit diſtributio, vel diffuſio in ejus ſpecies, in c. Reſponſo, n.97. de ſent. excomm. Contrarium, n.112. 365

3 Generis poſitio neceſſario ſequitur ad poſitionem ſpeciei, in c. Adhæc, n.28. de Præbend. 86

2 Genus idem operatur quoad omnia, quod ſpecies quoad ſpeciem, in c. Literas, n.11 de conceſſ. Præbend. 19d

2 Genus a quo removetur, & quælibet ejus ſpecies, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.36. de Conſtitut. pp

2 GENERALI non licet in electione Provincialium, & aliorum officialium aliquos nominatim proponere, ex quibus unus Canonice eligatur, in c. Cum dilectus, n.21. de conſuet. 205

2 Generalis Ordinis Silveſtrinorum an poſſit ſuis ſubditis Regularibus primam Tonſuram, & minores Ordines conferre, ut conſuevit ab immemorabili tempore, in c. Quoto, n.20. & ſeqq. uſque in fin. de conſuetud. 199

2 Generalis Præpoſiti facultas deputandi Vicarium in locum alicujus Præpoſiti defuncti, an adverſetur ſacrorum Canonum, & Concilii Tridentini Decretis, in c. Nullus, n.46. uſque ad n.53. de elect. 220

2 Generalis facultas deputandi Vicarium in locum defuncti an extendatur ad caſus infirmitatis, abſentiæ, ceſſionis, & conſimiles, ib n.53. 221

2 Generales Ordinum in Concilio Tridentino poſt Abbates collocari fuerunt, & inter hos primus Generalis Ordinis Prædicatorum, in c. Ut Abbates, n.29. de ætat. & qual. 389

3 Generalis Religionis perpetuus propter ægritudinem factus inhabilis non debet ab officio removeri, ſed eſt dandus illi Coadjutor, in c. Conſultationibus, n.5. de Cler. ægrot. 164

2 Generalia Ciſtercienſis, & Cluniacenſis ſunt etiam Abbates perpetui, ac proinde eligi debent ſecundum formam hujus cap. Quia propter, n.19. de elect. 288

2 Generales Ordinum Regularium quinam hodie ſint perpetui, in c. Ut filii, n.59. de fil. presbyter. 464

5 Generales, & Provinciales indulgentias concedere non poſſunt, in c. Accedentibus, n.19. de exceſſ. Prælat. 216

2 GENTILIS poteſt licite puniri per Papam, ſi contra legem naturæ faciat, ut ſi colat Idola, in cap. Canonum ſtatuta, n.67. de Conſtitut. 20

Gentiles in lege veteri ſignificantur nomine advenarum, & peregrinorum, quando ponuntur ad differentiam filiorum Iſrael, in c. Inter alia, n.63. de immun. Eccleſ. 641

5 GERMANIÆ appellatione ex ſtylo in facultatibus non venit Belgium in c. Super eo, n.14. de crim. falſ. 180

3 GERUNDIUM importat conditionem, in c. Qualiter, n.31. de Cler. non reſiden. 51

2 Gerundium unde dictum, & quam vim habeat, in c. Ut Abbates, n.57. de ætat. & qual. 392

2 GESTA contra Conſtitutiones Ordinis confirmatas cum decreto irritanti non valent, in c. Cum accesſiſſent, num.16. de Conſtitut. 108

2 Declaretur, ib.n.21. & 27. 108

5 Geſta a Prælato putativo non ſuſtinentur ex communi errore, ſed requiritur etiam titulus ab habente auctoritatem, in cap. Super eo, n.9. de crim. falſ. 179

Vide in ver. *Prælatus putativus*.

1 Geſta contra formam ſunt ipſo jure nulla, in c. Cauſam, n.26. de elect. 260

5 Geſta ab excommunicato ut valeant, requiritur titulus putativus a legitimo Superiore, nec ſufficit a Superiore putativo, in c. Quod a prædeceſſore, n.130. de ſchiſmat. 114

5 Geſta ab intruſo non ſuſtinentur, etiamſi gerantur prætextu publici officii, ib n.132. 115

5 Geſta ab occulte excommunicato non ſuſtinentur quoad eos, qui ſciunt impedimentum, ib. n.134. 115

5 Electi in ſchiſmate dicuntur hæreſiarchæ, & eorum geſta ex communi errore non ſuſtinentur, in cap. Niſi cum pridem, n.34. de renunc. 339

3 Geſta ratione publici officii non tenent poſt interdictum Superioris, in c. Sicut te, n.38 & 40 ne Cler. Monach. 178

3 Geſta in Concilio perpetuam fidem faciunt, in cap. Ex geſtis, n.2. de Cler. non reſid. 26

3 Dummodo ſint deſcripta per perſonam publicam, vel reperiantur in Archivis authenticarum perſonarum, ib.n.3. 26

3 Geſta extrajudicialia ſunt, acta vero judicialia, ib.n.4. 26

3 Geſta per electum toleratum, an ſuſtineantur ex titulo putativo, & communi errore, remiſſive, in cap. Nihil, n.35. de elect. 300

5 Geſta contra prohibitionem legis non procedentis ad irritationem actus, an & quando ſit nulla, in c. Reſponſo, n.103. de ſent. excomm. 365

5 GLADIUS utrique reſtitutus Sacerdotibus, ab Ethnicis Principibus uſurpatus, in c. Cum ex eo, n.27. de Reliq. & vener. Sanctor. 610

2 GLOSSÆ Cardinalis Antonii Caraſæ, & Epiſcopi Mauricolæ ſuper Decretis Concilii Tridentini, in cap. Cum cenſiſſent, n.77. & ſeqq. de judic. 27

3 Gloſſæ authoritas, quæ in cap. Ne ſonitaris, n.105. & 109. de Conſtit. 40

2 Gloſſæ authoritas omnes alias anteceſſit, ib.n.35a. 78

5 GNESNENSIS Archiepiſcopi literæ ad Innocentium X. pro extenſione Bullæ ſuppreſſionis parvorum Conventuum ad Regnum Poloniæ, in c. Relatum, n.dt. ne Cleric. vel Monach. 672

5 GRADUATIO, & degradatio fit per inſignia, in c. Qui Presbyterum, n.51. de pœn. & remiſſ. 293

2 GRADUUM Eccleſiæ appellatione intelliguntur Ordines Eccleſiaſtici, in c. Cum contingat, n.57. de ætat. & qual. 425

2 Graduum, & Ordinum diſtinctio, cur a Deo conſtituta fuerit in Eccleſia militante, in c. Cum certum, n.3. de major. & obed. 607

1 Gradus appellatione quid veniat, in cap. Requiſiſit, n.41. de Ordin. ab Epiſc. 380

4 Gradibus conſanguinitatis, & affinitatis ſublatis, cenſentur etiam ſublati gradus honeſtatis, in c. Ad audientiam, n.19. de ſponſ. & matrim. 8

4 Gradu quarto, vel citeriori diſtans a ſtipite, cum diſtante quinto, vel ulteriori contrahere poteſt, in c. Vir, qui n.1. de conſang. & affinit. 73

4 Gradu quoto remotior perſona diſtat a communi ſtipite, toto diſtat a quolibet alio deſcendente per aliam lineam, ib.n 2. 73

4 Etiamſi eorum alter diſtet a ſtipite in primo gradu, ib.n 3. & ſeqq. & n 8 11. & ſeqq. 73

4 Gradum remotiorem in diſpenſationibus matrimonialibus non ſufficit exprimere, ſi alter ex conjunctis primum gradum quoquo modo attingat, ib.n.4. & n 7. 73

4 Sed in aliis gradibus remotior attenditur, & trahit ad ſe propinquiorem, ib.n 5. 73

4 Gradus in aſcendentibus tot ſunt, quot perſonæ, dempto ſtipite, ib.n.6. 73

4 Gradus primus, non autem remotior attenditur quoad obtinendam diſpenſationem, non autem ad inducendum impedimentum conſanguinitatis, & affinitatis, aut publicæ honeſtatis, ibi n.7. & n. ſeqq. 73

4 Gradus primus, & ſecundus publicæ honeſtatis ſublatus eſt a Conc. Trid. cum fiat computatio a remotiori, ib.n.9. 73

4 Gradus propinquior num in diſpenſationibus ſit attendendus, ib.n.14. & n. ſeqq. 73

4 Ex Conſtitutione Pii IV. gradus propinquior exprimendus, non tamen ſuper eo diſpenſandum, ib. n.15. 74

4 Eadem Conſtitutio quoad expreſſionem gradus propinquioris revocata eſt a S. Pio V. præterquam quoad primum gradum, & declarationem ſuper remotiori, ib.n.16. 74

4 Gradus nullus jure Divino hodie prohibitus eſt, qui idem non ſit prohibitus jure naturæ, ib.n.29. & n.31. 74

3 Grangiæ, & earum privata Oratoria, an ab Epiſcopo viſitari poſſint, ſi pertineant ad aliquod Monaſterium juriſdictioni Epiſcopi ſubjectum, in vim Decreti Innocentii X. in c. Authoritate de cenſibus, diſcept. de Grangiis, a n.1. & ſeqq. uſque ad n.17. 556

GRANGIÆ, & membra Monaſteriorum.

Vide in ver. *Conventus Sacer*.

2 GRATIA gratum faciens datur in Sacramentis, non autem in ſacris, & ceremoniis non eſſentialibus, in c. Cum contingat, n.90. de ætat. & qualit. 425

Et in c. Requiſiſit n. 50 de Ordin. ab Epiſcop. 381

5 Gratis recipi poteſt gratis oblatum, in c. Tua nos, n.24. de ſimon. 58

5 Gratis data gratis dari debent, in c. Nobis, n.81. de ſimon. 44

5 Gratia ex ſola ſignatura ſupplicationis perficitur, in c. Præterea, n.84. ne Prælati vic. ſuas. 75

2 Gratiam facere reo eſt actus juriſdictionis, in c. Irrefragabili, §. Ceterum, n.35. de off. Ordin. 580

2 Epiſcopus an poſſit reo gratiam facere poſt ſententiam, ibid. num.36. 580

2 Et quid in inferiori Prælato, n.37. 580

3 Gratia ad beneficium Curatum verificatur in Curato tempore vacationis, licet tempore datæ literarum eſſet ſimplex, in c. De multa, n. 41. de Præbend. 120

3 Gratia nulla ab initio ex ſuperveniente cauſa confirmari non poteſt, ib.n.42. 110

3 De gratia adverſarii, quæ nulla eſt, non tenetur quis in gratia ſua facere mentionem, in c. Illa, n.5. ne Sede vacante. 207

Vide in ver. *Beneficium a quibus conferendum*.

Et in ver. *Subreptio*.

5 Gratia ſui natura præjudicialis non dicitur illa, quæ frequenter præjudicat, ſed illa, quæ præjudicat ſemper, & per neceſſe, in c. Mandato, n.50. de ſimon. d4

3 Gratia ab initio ſubreptitia ob ætatis defectum per ſupervenientiam legitimæ ætatis non convaleſcit, in c. Dilectus, il 2. n.5. de Præben. 114

3 Gratia conditionalis ſuperveniente impedimento ante implementum conditionis expirat, ib.n 7. 114

2 Gratiæ tenor poteſt probari per teſtes, ſi literæ ſint perditæ, in c. Nihil, n.30. de elect. 299

3 Gratiæ gratis datæ non poſſunt alteri communicari, niſi a Deo, in c. Majores, n.24. de Baptiſm 597

1 Gratia ſecunda, quamvis faciat mentionem de prima, tamen non tollit primam, niſi in ſecunda fuerit expreſſe derogatum regulæ de jure quæſito non tollendo, in c. Ceterum, n. 13. & 17. de reſcript. 143

Vide

Vide in ver. *Regula de jure quæſito &c.*
2 G... a ſui natura præjudicialis quando dicatur, ib. n. 29. 30. & 31. 143
2 Gratia ſecunda nunquam præſumitur præjudicare primæ alteri conceſſæ, in c. Cum olim, n. 10. de ſent. & re judic. 184
2 Et potius præſumitur circumventio, quam variatio, ib. n. 11. 184
2 Et probatio in contrarium non admittitur ib. n. 17. 185
2 Etiam in gratia motu proprio, ib. n. 21. 185
2 Gratia ſecunda, etiamſi videatur revocatoria primæ, tamen ſi de mente Papæ non appareat clare, nunquam præſumitur revocatio, ib. n. 13. 184
1 GRATIANI dicta non ſunt pro Canonibus recipienda, in c. Canonum ſtatuta, n. 37. de Conſtit. 17
1 Gratianus quid egerit coram Pontifice, ut ſe Decreti authorem oſtenderet, ib. n. 44. 18
3 GRATIFICATIO datur Epiſcopo inter plures ſucceſſive præſentatos a patrono laico, ſed inter præſentatos ab Eccleſiaſtico potentior eſt primo præſentatus, in c. Cum autem, nu. 2. de jurepatr. 522
3 GRATIFICARI poteſt Epiſcopus alteri ex præſentatis a patrono laico, ſi merita ſint æqualia, ib. n. 14. & 20. 523
3 Gratificari an poſſit Epiſcopus alteri ex præſentatis in diſcordia, an vero teneatur inſtituere digniorem, in c. Quoniam, nu. dr. remiſſive, de jurepatr. 514
3 Gravatus in uno, in alio relevatur, in c. Cum dilectus, num. 45. de Relig. domib. 499
2 GRÆCI conveniunt cum Romana Eccleſia in impoſitione libri Evangeliorum ſuper cervice Epiſcopi conſecrandi, in c. Requiſivit, n. 58. de ordin. ab Epiſcop. 382
2 Græci qua utuntur forma in ordinatione Epiſcopi, Presbyteri, & Diaconi, ib. n. 63. 382
2 Græci in Ordinatione Sacerdotum, an utantur porrectione calicis, & patenæ, an vero ſola manuum impoſitione, in c. Cum veniſſent, n. 87 & ſeq. uſque ad num. 89. & num. 90. uſque in fin. de Sacr. Unct. 446
2 Græcorum ritus ordinandi Presbyteros per ſolam manus impoſitionem, an olim extiterit in Eccleſia Græca, ibidem num. 69. 446
2 Græci an receperint Canones Concilii IV. Carthaginenſis, ib. n. 70. 450
2 Græcos in Sacra Ordinatione habere uſum porrectionis inſtrumentorum, multis rationibus ſuadetur, ib. n. 71. & ſeq. 450
2 Græci an adeſſent in Concilio Florentino, quo tempore editum fuit ab Eugenio Decretum fidei, ib. n. 74. 450
2 Materia Ordinis Presbyteratus, quæ dicatur eſſe in Eccleſia Græca, n. 75. 450
2 Græci, quam formam, & materiam adhibeant in Ordinibus conferendis, oſtenditur ex eorum Ritualibus, ib n. 90. 451
2 Græci in Ordinationibus non utuntur inſtrumentis tanquam materia, n. 91. 452
2 Græcorum Euchologio manuſcripto, quod aſſervatur in Monaſterio Cryptæ Ferratæ, an, & quæ fides ſit adhibenda n 92. 452
2 Decretum fidei Eugenii IV. editum in Concilio Florentino adſtringit etiam Græcos, ib n. 93. 452
2 Græci non tenentur canere inter Miſſarum ſolemnia Symbolum Patrum cum additione, *Filioque*, ib. n. 95. 452
2 Tenentur tamen credere Spiritum Sanctum etiam a Filio procedere, ſed & pronunciare, ſi ſubeſſet ſcandalum, aut neceſſitas poſtularet, ib. n. 96. 452
5 Græci qui ab unitate Eccleſiæ Romanæ recedunt, ſunt ipſo jure excommunicati, in c. Quod a Prædeceſſore, n 13 de ſchiſm. 103
5 Græci ſchiſmatici noſtri temporis ſunt formaliter hæretici, ibid. n. 16. 103
5 Patriarcha, Archiepiſcopi, & Abbates Græci ſchiſmatici in Concilio Florentino, ut tales indifferenter agniti, & tractati fuerunt ib. n. 102. & 116. 112
5 Imperator Græcus, & Patriarcha Conſtantinopolitanus, cur ut tales habiti, & tractati fuerint in Concilio Florentino, ib. n. 124. 114
5 Græci Epiſcopi, & Sacerdotes ſchiſmatici an cenſeantur in ſuis regionibus Ordinarii, & Parochi titulo ſaltem putativo, & errore communi, ib n. 126. uſque ad n. 139. 114
5 Clementis VIII. Conſtitutio prohibens divortia fieri quoad vinculum inter Græcos, an habeat locum in matrimoniis Græcorum ſchiſmaticorum, ib. n. 140. 116
5 Græci ſchiſmatici Latinos ritus abominantur, ib. n. 141. 116
5 Græci Epiſcopi non ſunt admittendi ad Ordines, vel alia Sacramenta conferenda, nec Sacerdotes in Parochialibus inſtituendi, niſi abjurato ſchiſmate, ib. n 142. 116
3 Græci legem continentiæ non ſuſceperunt, in c. Nuper a nobis, n 32. & 37. de bigam. 505
3 GRÆGORIUS dicitur, quaſi gregem regens, in c. Cum ſecundum, n 1d. de Præb. 91
4 Gregorii VIII. reſponſum petenti diſpenſationem ad matrimonium impuberis, in c. De illis, n. 46. de ſponſ. impuber. 30
5 Gregem faciunt decem oves, in c. Reſponſo, n. 63. de ſentent. excomm 363
GUBERNATORIS Mediolani edictum ſuper feſto S. Dominici. Vide in ver. *Dies feſti*.
2 GUELPHUS non tenetur comparere, ſi citatus in loco, ubi regnant Gibellini, in c. Ad ſupplicationem, n. 11. de renunc. 338

H

2 Habere proprie eſt jure dominii poſſidere, in c. Cum olim, nu. 60. de major. & obed. 628
3 Habere proprie quia dicitur jure dominii, in c. *De Rectoribus*, n. 18 de Cler. ægrot. 159
2 Et in c. In præſentia, n. 89. de probat. 159
2 Habere quid importet, in c. Si quis n. 34 & 37 de foro comp. 37
2 Habilitas non eſt præſcriptibilis in c. Cum cauſam, num. 24 de elect. 277
2 Præſertim contra jus Divinum, & rationem naturalem, ibidem num. 25. 277
5 Habilitas ſufficit, quando potentia explicatur ad actum, in cap. Mandato, n. 67. de ſimon. 66
3 Habilitas perſonæ ſatis eſt, ut adſit, quando potentia excitatur ad actum, in c. Dilectus, il ſecondo, n. 3 de Præben. 114
3 Habilitas quando conſideretur utriuſque extremi, ib. n. 18. 115
5 Habilitas promoti attenditur tempore promotionis, & declaratio innocentiæ præcedere debet, in c. Omnipotens, n. 24. de accuſat. 7
3 HABITATIO qualis requiratur ad hoc, ut quis dici poſſit alicujus Eccleſiæ Parochianus, late diſcutitur, in c. Significavit, n 20. uſque ad n. 40. de Paroch. 310
3 Habitatio longior, an requiratur ad recipienda Sacramenta voluntaria, quam ad neceſſaria, ib. n. 26. 32 & 33. 310
3 Habitatio ſaltem annalis requiritur ad jus Parochiæ acquirendum, ib. n. 23. 310
3 Contrarium, n. 27. 310
3 Habitus Regularis quotuplex, in c. Ex parte, n. 3 de Regul. 405
3 Habitus non facit Monachum, ſed profeſſio regularis, in c. Porrectum, n. 15. de Regular. 372
3 Et quid in habitu profeſſionis, ib. n. 12. & ſeq. 372
3 Habitum portans diu extra Monaſterium, non cenſetur tacite profiteri, n. 13. 373
3 Habitum profeſſorum ſuſcipiens in ingreſſu Religionis, an infra triduum ſit profeſſus, n. 14. 373
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, n. 16. 373
3 Ingreſſus Monaſterii, & habitus Religionis de jure communi non ſunt de ſubſtantialibus Monachatus, ib. n. 17. 373
3 Veſtes profeſſionis tempore debent benedici, ut a Novitiorum habitu diſtinguantur, in c. Statuimus, n. 2. de Regular. 409
3 Habitus Religionis quotuplex ſit, ib. n. 7. 409
3 Habitus profeſſorum habet votum profeſſionis annexum, quod impedit matrimonium contrahendum, & dirimit poſt contractum, ib n. 8. 409
3 Habitus probationis, vel profeſſionis extra Monaſterium ſumptus non facit Monachum, ib n. 9. 409
3 Habitus Novitiorum, aut patenter, aut latenter diſtinguitur ab habitu profeſſorum, ib. n. 10. & 12. verſ. Quod autem. 409
Benedictio habitus probationis facit, ut ſit cenſendus habitus profeſſionis, n. 11. 409
3 Habitum recipiens benedictum, vel alias latenter diſtinctum ab habitu Novitiorum, ſciens qualitatem illam, cenſetur tacite profiteri, ib. n. 12. 409
3 Adultus, qui per annum defert habitum latenter diſtinctum ab habitu profeſſorum, cenſetur tacite profeſſus, ib. n. 13. 409
3 Pacta ſuper conviviis exhibendis, dum puella habitum ſuſcipit, vel profitetur, an ſint toleranda, in c. Statuimus, nu. 57. de Regular. 413
3 Habitus Religionis non requiritur neceſſario ad validitatem profeſſionis, in c. Quia ingredientibus, n. 2. de teſtam. 254
3 Et quid poſt Concilium Trident. n. 7. 254
3 Habitus non facit Monachum, ſed profeſsio regularis, ib. n. 3. 254
3 Habitus Clericorum ſecularium debet eſſe diſtinctus ab habitu Monachorum, & Monialium, nec valet contraria conſuetudo, ib. n. 4. 254
3 Moniales portare poſſunt pannum ſecundum conſuetudinem loci, ib n. 5. 254
3 Ad Epiſcopum ſpectat compellere Monachos, & Moniales ad deferendum habitum Religioni congruentem, ib. n. 6. 254
2 Habitus an ſit Clericalis, judex Eccleſiaſticus cognoſcit, in c. Si quis, n. 21. de foro compet. 36
2 Habitus Clericalis non prodeſt ei, qui antea ſe gerebat pro Laico, ib. n. 52. 39
5 Qui ad Monaſterium convertitur habitum ſumendo Novitii, poteſt infra annum ad ſeculum redire, niſi appareat eum voluiſſe vitam mutare omnino, in c. Conſulti, numer. 8. de Regular. 397
3 Habitus Religionis triplex, ib. n. 2. 397
3 Habitum probationis aſſumens in dubio, non præſumitur velle profiteri, ſed tantum probare auſteritatem Religionis, ibid. n. 23. 399
3 Habitus profeſſorum extra Monaſterium aſſumptus tacitam profeſſionem non inducit, ib. n. 37. 401
3 Fallit, ſi præceſſerit votum continentiæ, ib n. 38. 401
3 Habitus profeſsionis aſſumptio, & exercitium actus profeſſorum idem operantur, in c. Vidua, n. 18 de Regular. 343
5 Habitus Religionis non eſt de ſubſtantia Monachatus, in c. Qui Presbyterum, n. 70 de pœnit. & remiſſ. 296
5 Habitus profeſſorum in Militibus Hieroſolymitanis eſt Crux alba in pallio, ib. n. 104 & ſeq. 299
5 Habitus profeſſorum geſtatio in dubio cenſetur fieri potius ex cauſa neceſſaria, quam voluntaria, ib. n. 106. 299
3 Clericus ſecularis utens habitu, & nomine Monachali, cogitur, ut fiat Monachus, vel ab hoc deſiſtat, in c. Ut Clerici, nu 3. de Regular. 341
3 Habitus profeſſorum extra Monaſterium ſuſceptus, etiam de mano habentis poteſtatem incorporandi Religioni, non ſolemnizat votum, ib. n. 4. 341
3 Inducit tamen votum ſimplex, quod impedit matrimonium contrahendum, licet non dirimat contractum, ib. n. 5. 341

4 Habi-

4 Habitus profeſſorum ſuſceptus extra Monaſterium, & de manu non habentis poteſtatem incorporandi Religioni, impedit matrimonium contrahendum, ſed non dirimit contractum, in c. Conſuluit, n. r. & 2. qui Cler. vel voven. 45
4 Idem ſi fuerit ſuſceptus extra Monaſterium de manu habentis poteſtatem, ib. n.3 4. & 5. 45
4 Habitus profeſſorum in legitima ætate inducit tacitam profeſſionem, dummodo ſuſcipiatur intra Clauſtra; alias ſecus, ib. num.5. 45
4 Habitus profeſſorum extra Monaſterium ſuſceptus inducit votum ſimplex, quod impedit matrimonium contrahendum, ſed non dirimit contractum, ib.n.6. 45
4 Et quid poſt Concilium Tridentinum, remiſſive, ib n.7. 45
Vide in ver. *Profeſſio tacita*.
3 HÆREDITATEM cenſetur adire gerens actus, qui fieri non poſſunt circa nomen, & jus hæredis, in c. Vidua, n.19. de Regular. 344
2 Hæreditatem petenti obſtat exceptio nativitatis, quæ debet prius coram Eccleſiaſtico Judice terminari, in c. Tuam, n.6. de Ord. cognit. 108
3 Hæreditas eſt quid univerſum, in c. Ex litteris, n. 53 de Jurepatr. 519
5 HÆRES ſemel, nunquam deſinit eſſe hæres, in cap. Nimis prava, n.34. de exceſſ. Prælat. 22e
5 Hæredes ad quæ teneantur, ib.n.38 223
3 Hæredes ſecundum Canones etiam ex maleficio defuncti obligentur, in c. Cum ſecundum, n 38 de Præbend. 92
3 Hæredes an ſint diſcutiendi, priuſquam inveniatur ſucceſſor in dignitate, ſuper alimentis promoti ad ſacros Ordines ſine certo titulo, ib.n.39. 92
3 Hæres non conficiens inventarium, an teneatur in foro conſcientiæ ultra vires hæreditarias, in c. Si quis, n.28. & 71. de Regul. 335
3 Hæredi a ſeipſo legari non poteſt, in cap. Nos quidem, n.6n. de teſtam. 264
2 Hæres poteſt inſtitui in tempus, cum capere poterit, in c. Accepimus, n.r r. de pactis. ddr
2 Hæres habens malam fidem, cum defunctus haberet bonam, fructus ſuos non facit, in cap. Gravis, num 98. de reſtitut. ſpoliat. 120
Vide in ver. *Poſſeſſor bonæ fidei quoad fructuum acquiſ.*
2 Hæredi bona fide, qui ſucceſſit defuncto malam fidem habenti, non prodeſt quoad fructuum acquiſitionem, ib n 130. 122
2 Hæres ſuccedit etiam in vitium, & malam fidem defuncti, ib. n 131. & ſeqq. 222
2 Hæres poſt litem conteſtatam tenetur de fructibus perceptis, & percipiendis, ib n.132. 122
3 Hæredis inſtitutio eſt caput, & teſtamentum totius teſtamenti, in c. Cum eſſet, n.74. de teſtam. 272
3 Hæredes ab inteſtato, qui non cedunt duobus, vel tribus teſtibus fidem adſtruentibus teſtamenta ad non pias cauſas, non cenſentur habere conſcientiam læſam, ib. n 101. 274
3 Contrarium, ib. n.103. 274
Vide in ver. *Teſtamentum ad pias cauſas*.
5 Hæredes ejus, qui poſt mortem debet abſolvi, compelluntur ab Eccleſia ſatisfacere injuriam paſſo, quamvis ſint laici, in c. A nobis, il ſecondo, n.31. de ſent. excom. 348
5 Hæredes an teneantur ſatisfacere pro excommunicato abſolvendo, licet ad eos nihil pervenerit ex bonis defuncti, ib. n.32. & ſeqq. 343
5 Quid ſi defunctus dederit ſigna contritionis, ib.n.33. 343
5 Et quid, ſi non dederit hujuſmodi ſigna, ib n.34 343
5 Votum defuncti tenetur hæres adimplere, ib.n 35. 343
3 Hæres rogatus reſtituere quidquid ſuperfuerit tempore ſui obitus, poteſt alienare bona fideicommiſſo ſubjecta, reſervata tamen quarta parte fideicommiſſarius, in c. Prudentes, n.10. & n.26. de donationib. 244
3 Hæres tenetur ſolvere omnia debita defuncti qualitercunque contracta, in c. Ad hæc, n.d de ſolut. 235
2 HÆRESIS exceptio an poſſit opponi contra electum in Romanum Pontificem, in c. Licet de vitanda, n. 1d. de elect. 232
2 Hæreſes in Eccleſia unde naſcuntur, in c. Significaſti, n.43. de elect. 227
2 Hæreſes in cauſa Paſtorum abſentia, in c. Ex parte, n.t8. de offic. Vicar. 2a0
2 Hæreſis Macedonii, & ſequacium tolerabilior eſt, quam ſimonia, in c. Cum pridem, n.10 de pactis. 647
5 Hæreſis eſt error in fide cum pertinacia, in c. Quod a prædeceſſore, n.17 de ſchiſmat. 103
2 In cauſa hæreſis concurrunt Legatus, & Epiſcopus cum Inquiſitore, in c. Studuiſti, n.7. de off. Legat. 545
5 Hæreſis ſtricte ſumpta objici poteſt contra electum in Romanum Pontificem, in c. Nobis, n 70 de ſimon. 43
2 Hæreſis crimen eſt mere Eccleſiaſticum, etiamſi ſit quæſtio ſuper facto, in c. Tuam, n.48 & n.50 de Ordin cognit. 106
2 Hæreſes plures Jo. de Parma de doctrina Abbatis Joachimi, in c. Damnemus, n.14. de Sum. Trin. & fid. Cath. 12
Vide in ver *Joachimus Abbas*.
2 Hæreſis initium eſt error in intellectu, hæreſis complementum eſt pertinacia in voluntate, ib n.21. 12
2 Ad hæreſim evitandam Doctores Catholici in principio, vel in fine librorum ſuorum, quam faciant proteſtationem, ib.n.23. 12
2 Almarici hæreſes quæ, ib.n.28. 12
5 Suſpectus de hæreſi, ſi ſe purget, punitur eadem pœna, qua punitur hæreticus, in c. Ad abolendam, n.4. de hæret. 89
5 Hæreſis cauſa ſpectat ad Judicem Eccleſiaſticum etiam contra exemptos, & laicos, ib. n.20. 89

5 Sed ſi dubitetur, an aliqua aſſertio ſit Catholica, ſolius Papæ eſt hoc diffinire, ib.n.21. 90
5 Epiſcopus non cognoſcit de cauſa hæreſis de conſenſu, vel conſilio Capituli, ib n.22. 90
5 Capitulum Sede vacante ſuccedit in poteſtate juriſdictionali Epiſcopi, etiam quoad judicandum hæreticos, ib n.23. 90
5 Hæreſis crimen eſt mere Eccleſiaſticum, ib. n.21. 90
5 Et judex laicus ſolam habet executionem, ib n.2e. 90
5 Judex laicus in executione ſententiæ contra hæreticum latæ non poteſt cognoſcere de nullitate proceſſus, ib n.23. 90
5 Conſtitutiones Apoſtolicæ contra hæreticam pravitatem, quæ Decretalibus Sexti non obviant, præſervantur, ib.n.34. 91
3 Hæreſis perficitur in ſola mentis cogitatione, in c. Dolentes, n.60. de celebr. Miſſar. 585
3 HÆRETICUS eſt, qui negat aliquem ex articulis ab Eccleſia diffinitis, in c. Ex parte, n 19 de Cler. non reſid. 42
2 Hæreticus eſt, qui de Sacramentis aliter ſentit, aut docet, quam Romana Eccleſia prædicat, & obſervat, in c. Cum veniſſet, n.96. de ſacr. Unct. 452
5 Hæretici dicuntur, qui extollunt ſe contra Romanam Eccleſiam, & hi, qui principales ſunt hæreſiarchæ, in c. Quod a prædeceſſore, n. 12 de ſchiſmat. 103
5 Hæreticus omnis eſt ſchiſmaticus, ſed non e converſo, ib.n.20. 104
5 Hæretici, vel ſchiſmatici, de jure communi nullam Ordinum executionem, vel juriſdictionem habent, ib.n.37. 105
5 Hæretici, & ſchiſmatici non dicuntur denunciati in Bulla Cœnæ, ib n 47. 106
5 Hæretici, & ſchiſmatici ex Conſt. Pauli IV ſunt ipſo jure privati omnibus dignitatibus, & beneficiis Eccleſiaſticis, ibid. num 66. 108
5 Pauli IV. Conſtitutio, Cum ex Apoſtolatus, expenditur, ib. num 67. 108
5 Hæretici, & ſchiſmatici noſtri temporis ſunt irregulares, & inhabiles ad beneficia obtinenda, ib.n.77. 109
5 Hæretici, ſeu ſchiſmatici non ſolum ſunt inhabiles ad beneficia obtinenda, ſed etiam ipſo jure privati beneficiis ante hæreſim, vel ſchiſma canonice obtentis, ib. n. 98. 112
5 Hæreticorum filii ex conſuetudine, & pietate relaxantur beneficio, ib n.99 112
5 Hæretici & ſchiſmatici in Conciliis generalibus conſueverunt admitti diſputationis gratia, & ad eorum errores confutandos, ib.n 129. 124
5 Hæretici dum tolerantur in aliqua dignitate, & ſunt occulti, poſſunt excommunicare, beneficia conferre, & literas impetrare, ib.n. 188. 124
2 Hæreticum eſt ſentire contra determinationem Concilii, in c. Venerabili, n. 34. de teſtib. 157
2 Hæreticus cenſeri non debet errans in fide, ſi Romanæ Eccleſiæ fidem ſuſcipere ſit paratus, in c. Damnemus, n.r. & 20. de Summ Trinit. & fid. Cathol. 12
2 Hæretici dictum, etſi bonum ſit, reprobatur quantum ad hoc, ut authoritatem in ſe contineat; alias quaſi verum, non tamen authenticabile, approbatur, ib n.18. 12
2 Hæreticorum libros continentes hæreſim, vel de Religione tractantes, qui legunt, aut retinent, excommunicantur in Bulla Cœnæ, ib n.19. 12
Vide in ver. *Liber*.
2 Jo. de Poliaco Doctor Pariſienſis non fuit hæreticus, quia licet errorem ſuum defendere niteretur, tamen ſe ſubmiſit definitioni Apoſtolicæ Sedis, ib. n.20. 12
5 Hæreticus male ſentiens, vel docens de Sacramentis Eccleſiæ excommunicatus eſt, in c. Ad abolendam, n.1. de hæret. 89
5 Et niſi ſe corrigat, & errorem abjuret, ſi Clericus eſt, degradatus, traditur Curiæ ſeculari, ib. n.8. 89
5 Per quam etiam laicus legitime punitur, ib n.3. 89
5 Hæreticus relapſus ſeculari judici ſine ulla audientia eſt relinquendus, ib n.45. 92
5 Hæretico relapſo in caſu poſito in c. Ad abolendam, an per Sedem Apoſtolicam ſit concedenda abſolutio, ac rehabilitatio ad honores, & dignitates, ib.n 46 & ſeqq uſque in fin. 92
5 Hæreticus relapſus poteſt per Sedem Apoſtolicam nedum abſolvi, ſed etiam ad honores rehabilitari, ib n.47. 92
5 Relapſus non eſt recipiendus ad Sacramenta Pœnitentiæ, & Euchariſtiæ, niſi manifeſta dederit ſigna pœnitentiæ, ib.n.50. 92
5 Hæreticus ſe impœnitentem oſtendit, qui nondum obtenta abſolutione intereſt Divinis, ib. n.57. 93
5 Relapſo non ſufficit levis pœnitentia ad abſolutionem obtinendam, ib n.dr. 93
Vide in ver. *Pœnitentia*.
Et in ver. *Abſolutio*.
5 Impœnitentiæ ſignum nullum majus in relapſis, quam hæreticos provehere, d. c. Ad abolendam, n.55. de hæret. 93
5 Pœnitentiæ ſigna hæretici relapſi quæ ſint, ib n.51. 92
5 Hæreticus eſt non ſolum, qui male ſentit de articulis fidei, ſed etiam de corpore, & ſanguine Chriſti, in d. c. Ad abolendam, n 9. de hæret. 89
5 Hæreticus converſus ut effugiat pœnam mortis, quæ requirentur, ib.n 15. 90
5 Hæretici ad fidem redeuntes, quamvis evitent mortem, tamen in perpetuum carcerem detruduntur, ib.n 18. 90
5 Niſi ſponte compareant, antequam ſint denunciati, vel accuſati, ib. n.19. 90
5 Et quid, ſi pœniteant ſtatim poſt capturam, vel ante publicationem teſtium, ib.n.20. 90
5 Hæreticus relapſus non eſt audiendus, licet iterum velit abjurare, ib.n 25. 90
5 Etiamſi tempore primæ abjurationis crimen non fuerit plena

probatum, ibidem numero 26. 90
5 Hæretici an ſint ipſo jure beneficiis privati, an vero privandi per ſententiam, ib.n.28 & n. ſeqq. uſque ad n 44. 92
5 Hæretici beneficia an vacent, ubi hæreſis incurritur; an vero, ubi lata eſt ſententia declaratoria, ib. n.33. 91
5 Hæretici beneficia impetrari poſſunt uti vacantia, etiam ante ſententiam declaratoriam, ib n.41. 91
5 Hæreticus tamen non poteſt a poſſeſſione amoveri, antequam ſit pronunciatum ſuper crimine, ib. n.42. 92
5 Hæreticorum filii ſi a Papa inhabilitentur uſque ad quartam generationem, an hoc intelligatur tam de filiis filiarum, quam de filiis filiorum, ib n 43. 92
3 Epiſcopus hæreticus ad fidem converſus recuperat primum locum diſpenſative, in c. Si Epiſcopus, n 5 de Paroch. 302
3 Epiſcopo notorie hæretico facultas concedendi dimiſſorias pertinet ad Capitulum, in c. Quia diverſitatem, n.24 & 34. de conceſſ. Præbend. 193
1 Hæreticus baptiſando, aut levando de ſacro fonte acquirit cognationem ſpiritualem, ſed Eccleſiam conſtruendo non acquirit patronatum, in c. Nobis, n.10. de Jurepatr. 526
5 Hæreticus perdit ipſo jure fidelitatis, homagii, & quamcunque aliam obligationem eo ipſo, quod eſt hæreticus, in c. Abſolutus, n.1. & 4. de hæret. 98
5 Hæretici amittunt ipſo jure dominium omnium bonorum a die commiſſi criminis, ib.n.3 & n.14. & 15. 98
5 Et eorum familiares, ſervi, liberi, & mercenarii ſunt ſoluti omni obligatione, qua eis tenebantur, ib.n.5. 98
5 Hæreticorum filii liberantur a patria poteſtate, & emancipatio facta a patre non tenet, ib.n.7. 98
Hæretici debitor.
Vide in ver. *Debitor*.
5 Hæreticorum bona ſunt ipſo jure confiſcata, etiamſi ſint occulti, ib.n 14. 99
5 Hæretici beneficium vacat ipſo jure, ſed detentor non poteſt dejici a poſſeſſione ante declaratoriam ſuper facto, ib.n.21. 99
5 Declaratoria tamen non requiritur, ubi factum eſt notorium, ib num.24. 99
5 Declaratur, ib n.34. 100
5 Sedes Epiſcopalis an vacet propter hæreſim Epiſcopi, ib. n.18. & 23. 99
Hæretici feodum.
Vide in ver. *Vaſſallus*.
Hæretico exiſtente Epiſcopo, a quo ſint concedendæ dimiſſoriæ.
Vide in ver. *Dimiſſoria*.
Vide in ver. *Epiſcopus ſchiſmaticus*.
5 Hæreticorum bona confiſcantur, etiamſi Catholicos habeant filios, & in terris Eccleſiæ applicantur fiſco Eccleſiæ, in terris Imperii fiſco ſeculari, in c. Vergentis, n.1. n 3. & 16. de hæreticis. 94
5 Hæreticorum bona licet ſint ipſo jure confiſcata, tamen apprehendi non poſſunt per poteſtatem ſecularem, niſi prius Judex Eccleſiaſticus pronunciaverit ſuper crimine, ib n.5. 95
5 Hæretici etiam ſponte abjurantes non recuperant bona, niſi ex miſericordia, ib.n 9. 95
5 Hæretici committunt crimen læſæ majeſtatis Divinæ, quod eſt gravius, quam læſæ majeſtatis humanæ, ib n.14 18 & 41. 95
5 Hæreticorum filiis etiam orthodoxis nihil relinquendum eſt ex bonis parentum, licet poſt mortem fuerint damnati, ib.n.16 95
5 Quod locum habet etiam in terris Imperii, ib.n.17. 95
5 Hæretici filius ſit ipſo jure privatus, vel privandus beneficiis obtentis, & penſionibus ſibi reſervatis, antequam pater condemnaretur, ib.n.20. & ſeqq. uſque in fin 96
5 Et quid ſervetur in Congregatione generalis Inquiſitionis, ib. num.21. 97
5 Nicolai III. Conſtitutio privans filios hæreticorum beneficiis obtentis, & inhabilitans ad obtinenda, refertur, ib. n.28.97
5 Conſtitutiones pœnales ad hæreſes arcendas ſunt favorabiles, ib num.7. 95
5 Hæreticus, & erraticus qualiter differant, in c. Firmiter, n. 20. de Sum. Trin. & fid. Cathol. 5
3 Hæreticus qui non proceſſit in opus externum, ſed hæreſim tenet in corde tantum, non eſt excommunicatus, in c. Dolentes, n.27 de celebr. Miſſar. 582
3 Contrarium, n. 80. 585
5 HERMAPHRODITUS an teneatur confiteri ſemel in anno, in c. Omnes, n.18. de pœn. & remiſſ. 310
5 Hermaphroditus, qui in ſexu femineo invaleſcit, niſi recipit Ordinis characterem, nec poteſt cum femina matrimonium contrahere, ib. n.19. 310
1 HIERARCHIA Eccleſiæ ſanctis, & cæleſtibus hierarchiis conformis eſt, in c. Cum contingat, n.103. de ætat. & qual. 426
1 Hierarchia in Eccleſia Catholica, divina ordinatione inſtituta eſt, in c. Significaſti, n.34. de elect. 225
2 Hierarchiam Eccleſiaſticam confundit, qui affirmat omnes in Eccleſia pari poteſtate præditos eſſe, in c. Cum certum, n.6. de majot. & obed. 407
2 Hierarchia Eccleſiaſtica conſtat ex Epiſcopis, Presbyteris, & Miniſtris, in c. Requiſiſti, n 71. de Ordinat ab Epiſc. 383
1 Hieronymi authoritas cur prævaluerit ſententiæ Concilii, in c. Nec ionitneris, n 8. de Conſtit. 31
5 Hieronymus, & Auguſtinus contra authoritatem Papæ ſententiam ſuam non defendunt, in c. Reſponſo, n 78. de ſentent. excom 364
5 HIEROSOLYMITANA Religio in primæva illius fundatione non tantum ad hoſpitalitatem, ſed etiam ad militandum pro fide fuit inſtituta, in cap. Presbyterum, n.29. de pœnit. & remiſſ. 294
5 Hieroſolymitani milites non deſcripti in matricula non habentur pro fratribus, nec privilegiis fruuntur, ib.n.44. & n.66. & n. 100. 294
5 In Hieroſolymitana Religione profeſſio fieri non poteſt, niſi in gradibus militum, Capellanorum, & ſervientium, & factis probationibus nobilitatis, alias non valet, ib.n 46 91. 295
5 Hieroſolymitani ſexdecim Capitulares facultatem non habent decernendi contra ſtatuta Ordinis, ib.n.48 295
5 Sed ſolum Generale Capitulum, ib.n.54 295
5 Et eorum ordinationes ſunt temporales uſque ad novum Capitulum Generale, etiamſi contigerit eas a Sede Apoſtolica confirmari, ib n.49. 295
5 Declaratur, ib. n 50. 295
5 Hieroſolymitani profeſſi non ſervata forma ſtatutorum olim dejiciebantur ad gradum inferiorem, ib.n.74. & ſeqq. 297
5 Hieroſolymitani milites per cingulum diſtinguuntur a Capellanis, & ſervientibus, ib. n 78. & ſeqq. 297
5 Hieroſolymitana in Religione fratris nuncupatio non convenit, niſi profeſſis, ib n.109. 299
Reliqua vide ſupr. in ver. *Cingulum*.
Et infra in ver. *Miles*.
3 HISTORIA ſuppreſſionis parvorum Conventuum refertur, in c. Relatum, n.41. & n. ſeqq. uſque in fin. ne Cleric. vel Monach. 668
Vide in ver. *Conventus*.
5 HOMAGIUM facere pro habendis ſpiritualibus ſimoniacum eſt, in c. Ex diligenti, n.1. de ſimon. 36
5 Homagium eſt munus ab obſequio, ib.n 2. 36
1 Homagium, & ſacramentum fidelitatis honeſte a Religioſo vaſſallo præſtari poteſt per ſe ipſum, in c. Quæ in Eccleſiarum, n 71. de Conſtit. 102
Vide in ver. *Feudum quoad juramentum fidelitatis*.
5 HOMICIDA incorrigibilis debet deponi, & tradi Curiæ ſeculari, ut moriatur, in c. Si quis, n 3 de homicid 319
5 Homicida ex propoſito debet deponi ab Altaris miniſterio, ib. num. 6. 320
5 Homicida voluntarius in ſacris Ordinibus non diſpenſatur, in c. Henricus, n.18. de Cler. pugnan. in duello. 144
5 Et quid in minoribus, ib.n 19. 144
5 Homicida voluntarius etiam occultus ex Concilio Tridentino omni ordine, beneficio, & officio Eccleſiaſtico perpetuo carere debet, ib n 22. 144
5 Cum homicida voluntario ad effectum ingrediendi Religionem qualiter diſpenſetur, ib.n.36. 146
5 Cum homicida voluntario nunquam diſpenſatur ad Ordines ſuſcipiendos, ib. n.41. 146
5 Homicida eſt, qui potuit hominem a morte liberare, & non liberavit, in c. Suſcepimus, n.20. de homicid. 126
1 Homicida voluntarius, ejuſque ſocius poteſt obtinere, & obtentas retinere penſiones abſque diſpenſatione, non obſtante cap 7. ſeſſ. 14. Concilii Tridentini, in c. Ad audientiam, il ſecondo, n.134 de reſcript. 185
2 Homicida, & ſpurius licet tonſurari non debeant, tamen tonſurati recipiunt characterem, ſed non Ordinis executionem, in c. Magnus, n.75. de obligat. ad ratioc. 494
3 Homicidium per inſidias committitur, idest proditorie, & ſub ſpecie amicitiæ, in c. Inter alia, n.49. de immun. Eccl. 639
3 Homicida proditorius eſt, qui veneno aliquem necat, ibidem num.50. 640
Homicida quoad immunitatem Eccleſiæ.
Vide in ver. *Immunitas Eccleſiæ quoad perſonas*.
2 Homicida proditorius non gaudet immunitate Eccleſiæ, in c. Cum non ab homine, n.41. de judic. 53
5 HOMICIDIUM caſuale imputatur ei, qui dabat operam rei licitæ, ſi non adhibuit diligentiam quam debuit, in cap. Ad audientiam, n.1. de homicid. 331
5 Homicidium caſuale tunc imputatur danti operam rei illicitæ, quando actus ille eſt ordinatus de ſui natura ad homicidium ſubſecutum, ib.n.61. 335
5 Homicidium culpoſum, non doloſum, quando dicatur, ib. num. 62. 335
5 Homicidium furis pro ſola rerum defenſione an ſit permiſſum de jure civili, in c. Interfeciſti, n.18. de homicid 333
5 In homicidio ebrii conſiderari poſſunt tres actus, in c. Si conſtiterit, n.42. & 46. de Accuſat. 52
1 Homicidium, & mutilatio membri, in quibus æquiparentur, in c. Dilectus, n.29. de tempor. Ordinat. 375
2 Homicidia, vel furta iterata non ſufficiunt ad tradendum Clericum Curiæ ſeculari, non data incorrigibilitate, in c. Cum non ab homine, n.95. & ſeqq. 56
Vide in ver. *Clericus quoad degradationem, &c.*
5 Homicidium caſuale non imputatur ei, qui dedit operam rei licitæ, nec fuit in culpa, in c. Quidam, n.8. de homic. 141
5 Actus illicitus quando dicatur, ib n 2. 141
5 Homicidium caſuale quando imputetur danti operam rei illicitæ, ib.n.3. 141
5 Homicidium imputatur Clerico ad irregularitatem, ſi proveniat ex actu conſervandi bona etiam extra propoſitum, ib.n.12. 141
Vide in ver. *Clericus quoad irregularitatem*.
5 Clericum interficiens ob neceſſariam proximi defenſionem, non excommunicatur, in c. Petitio, n.5. de homic. 139
5 Laico an liceat occidere latronem pro neceſſaria rerum defenſione, in c. Suſcepimus, n.29. de homic. 127
1 HOMO non dicitur, qui eſt in utero, in c. Cum in cunctis, n 135. de elect. 253
1 Homo videt, quæ foris apparent; Deus autem intuetur cor, in c. Venerabili, n.32. de teſtib. 156

3 Hominem ſimul univerſis fulciri virtutibus impoſſibile eſt, in c. Licet, n.8. de Regular. 392

3 Profeſſionis diverſæ homines an, & quando poſſint in eodem officio ſociari, in c. Non magnopere, n.26. ne Cleric. vel Monach. 661

1 HONORES, & munera etiam inter perſonas Eccleſiaſticas diſtribui debent ſecundum diſtinctionem graduum, & ordinum, in c. Cum certum, n.2. & ſeqq. de major. & obed. 607

2 Honor, quem Sanctis exhibemus, eſt quædam fidei profeſſio, in c. Venerabilis, n.38. de electib. 157

3 HONORARI præ cæteris debet, qui majorem habet jurisdictionem, in c. Nobis, n.21.24. & 30. de Jurepatr. 527

3 Honor proceſſionis, qui debetur patrono, quotuplex, ib. n.15. & ſeqq. 527

Vide in ver. *Patronus*.

Horæ Canonicæ.

3 Horarum momenta non ſunt digna animadverſione legiſlatorum, in c. Ad noſtram, n.15. de Regular. 350

3 Horis congruis non accedens ad actum explicandum, non cenſetur eidem intereſſe, in c. Ad audientiam, el primo, n.3. de Eccleſ. ædifican. 622

3 Horarum Canonicarum majorem partem qui recitare non poteſt ad partem ſuperſtitem, quam poteſt, non obligatur, in c. Cum percuſſio, n.19. de Cler. ægrot. 155

3 Horas Canonicas recitare impeditus non tenetur alia die eas reaſſumere, ib. n.21. 155

3 Horas Canonicas Beneficiatus recitare tenetur, quantumcunque beneficium ſit tenue, & nullum omnino ſervitium requirat, in c. Conquerente, n.8. de Cler. non reſid. 35

3 Quod procedit non modo, ſi Beneficiatus ſit dubius, ſed etiam ſi ſit omnino certus de tenuitate beneficii, ib. n.9. 35

3 Horas Canonicas dicere tenetur Presbyter horis debitis, ci tamen ex cauſa permittitur, ut mane illas dicat uſque ad veſperam incluſive, in c. Presbyter, n.1. de celebr. Miſſar. 572

3 Horæ Canonicæ ex aliqua rationabili cauſa poſſunt inſimul dici uſque ad veſperam incluſive, ib. n.4. 573

3 In Horis Canonicis dicendis ſatius eſt prævenire, quam præveniri, ib. n.5. 573

3 Ceſſante legitimo impedimento, horis debitis ſunt perſolvendæ, ita ut hora officii reſpondeat horæ diei, ib. n.6. 573

3 Horæ Canonicæ an ſint ſeptem, vel octo, ib. n.10. 573

3 Horas Canonicas dicere qui teneantur, ib. n.12 & n. ſeqq. uſque ad n.30. 573

3 Quid in Presbyteris, ib. n.13. 573

3 Et quid in Diaconis, & Subdiaconis, ib. n.14. & 19. 573

3 Et quid in Clericis Minorum Ordinum Beneficiatis, ib. n.17. n. ſeqq. uſque ad n.26. 573

3 Et quid in non Beneficiatis, ib. n.26. & ſeqq. 574

3 Et quid in Clericis profeſſis, ib. n.28. 575

3 Horas Canonicas omittentes Clerici in ſacris, etiam non Beneficiati, graviter peccant, & puniuntur a Concilio Provinciali Mediolanenſi, ib. n.16. & n.25. 573

3 Horas Canonicas an Clerici in ſacris, vel in minoribus Beneficiati teneantur dicere de jure Divino, ib. n.19. 573

3 Quilibet Clericus habens officium cum Cura, & ſine Cura, ſi poſt ſex menſes officium Divinum non dixerit, fructus ſuos non facit pro rata omiſſionis, & temporis, & beneficio privari poteſt, ex Concilio Lateranenſi, ib. n.20. 574

3 Et quomodo hæc rata ſit accipienda, ex Bulla S. Pii V. ib. n.21. 574

3 Horas Canonicas qui primis ſex menſibus poſt obtentum Beneficium non dicit, graviter peccat, ib. n.22. 574

3 Horas Canonicas tenentur dicere etiam obtinentes præſtimonia, vel alia Beneficia nullum ſervitium requirentia, ib. n.23. 574

3 Ab Horis Canonicis dicendis non excuſatur, qui febre, vel adverſa valetudine leviter laborat, ib. n.25. 574

3 Ad Horas Canonicas tenentur profeſſi Clerici etiam in Ordinibus Minoribus conſtituti, ib. n.28. 575

3 Fallit in Clericis Societatis Jeſu, ib. n.29. 575

Vide in ver. *Monachus quoad officium Divinum*.

3 Horæ Canonicæ ſine ſyncopa celebrari debent, in c. Dolentes, n.6. de celebr. Miſſar. 581

3 Syncopa quid ſit, ib. n.7. 580

3 Horas Canonicas celebrans cum ſyncopa quando habeatur pro celebrante ſecundum opinionem Vincentii, ib. n.8. 581

3 Non peccat, niſi venialiter, ſi ex negligentia aliquam dictionem, aut verſum omittat, nec tenetur ad caput Pſalmi propter hoc reverti, ib. n.9. 581

3 Nec ſi omittatur Pſalmus, ad illum eſt redeundum, ib. n.10. 581

3 Non eſſet tamen inconveniens Pſalmum prætermiſſum dicere, ſive eſſet in eodem, ſive in alio nocturno, ut in Pſalmis Veſpertinis, niſi timor ſcandali ſubeſſet, ib. n.10. 581

5 HOSPITALARII qui mittunt pro eleemoſynis cruce falſo ſignatus, privantur prædicationis officio, & miſſi, ſi ſunt laici, excommunicantur, ſi Clerici, ab officio, & beneficio ſuſpenduntur, in c. Tuarum, n.1. de privil. 244

3 Hoſpitalarii poſſunt in præjudicium ſuum ſe, & domum ſuam alteri Religioſæ domui ſubjicere, in c. Recolentes, n.14. & n.46. verſ. Ad tertium de ſtatu Monach. 466

2 Hoſpitalarii, leproſarii, & hujuſmodi an ſint de foro Eccleſiæ, in c. Nullus, n.72. & ſeqq. de foro compet. 51

2 HOSPITALIA, quæ in titulum conferuntur, vere, & propriæ ſunt beneficia Eccleſiaſtica, in c. Cum pridem, n.138. de pactis. 659

1 Adminiſtrationes Hoſpitalium, & officiorum temporalium poſſunt committi etiam laicis, & illas vendere non eſt ſimoniacum, niſi quia prohibitum, ib. n.139. 659

3 Hoſpitale quilibet etiam laicus poteſt ſibi conſtruere in domo propria, ſed non erit Religioſum, niſi fuerit fundatum authoritate Epiſcopi, in c. Ad hæc, n.5. de Relig. domib. 488

3 Hoſpitalia, & loca pia an ſubſint viſitationi, & juriſdictioni Epiſcopi Diœceſani, ib. n.6. uſque ad n.59. 489

3 Hoſpitalia authoritate Epiſcopi fundata ſubſunt illius viſitationi, ib. n.7. 489

3 Idem in aliis locis piis, n.8. 489

3 Hoſpitalia, & alia loca pia viſitari poſſunt ab Epiſcopo tam per ſeipſum, quam per Vicarium, ſeu alios Viſitatores, ib. n.9. 489

3 Etiamſi illorum cura ad laicos pertineat, ib. num.10. & ſeqq. num. 27. 489

3 Hoſpitalium Adminiſtratores, imo & Rectores eſſe poſſunt non tantum Clerici, ſed etiam laici, n.11. 489

3 Judices ſeculares non prohibentur a Concilio Tridentino viſitare Hoſpitalia, Confraternitates, eleemoſynas, & alia pia loca, ſi alias eis hoc jus viſitandi legitime competat, n.12. 489

3 Confraternitas laicorum, & hoſpitale ei adjunctum viſitari poteſt ab Epiſcopo, & eleemoſynarum diſtributio relinquenda eſt Confraternitati, ſi bene utatur, ib. n.13. 489

3 Schola, ſeu domus Hoſpitalis S. Mariæ Mediolan. viſitari poteſt ab Archiepiſcopo, n.14. 489

3 Hoſpitalia, & loca pia ſubſunt viſitationi Epiſcopi, etiamſi illorum adminiſtratores laici a Principe deputentur, n.15. 489

3 Hoſpitale majus Eugubinum viſitari poteſt ab Epiſcopo, licet ex privilegio a ſeptem laicis a Duce Urbini confirmandis gubernetur, ib. n.17. 489

3 Hoſpitalia ſubſunt viſitationi Epiſcopi, licet ſint ſub cura Univerſitatum, n.18. 489

3 Cauſa ſuper viſitatione Hoſpitalis Plateæ Nidi Neapolis committitur in Rot. ſine retardatione viſitationis Ordinarii, ib. num 23. 490

3 Conſuetudo immemorabilis, vel ſtatutum non obſtat, quominus Epiſcopus viſitare poſſit hoſpitalia, & loca pia ſuæ diœceſis, n.24. 490

3 Epiſcopus in viſitatione hoſpitalium, piorum locorum poteſt ſtatuere, quæ ad rectam adminiſtrationem pertinent, ib. n.25. 490

3 Hoſpitalium adminiſtratio, Rectoriſque, & Miniſtrorum deputatio, de jure communi ad Epiſcopum pertinent, n.26. 490

3 Ex conſuetudine tamen, vel privilegio poteſt competere etiam laicis, n.27. 490

3 Mulier an poſſit præfici curæ hoſpitalis, n.28. 490

3 Adminiſtratores hoſpitalium, & piorum locorum cogi poſſunt quotannis ab Epiſcopo ad reddendam rationem adminiſtrationis, ib. n.31. 490

3 Non obſtante contraria conſuetudine etiam immemorabili, n.31. & ſeqq. 490

3 Hoſpitalia, & alia loca pia, quæ ſunt ſub immediata Regum protectione ab Epiſcopo viſitari nequeunt ſine illorum licentia, ib. n.93. 490

3 Epiſcopus viſitare non poteſt hoſpitalia, & loca pia ex lege fundationis exempta, nec rationes exigere, ib. n.44. 58. 491

3 Et in fundatione ſufficit diœceſani conſenſus, ib. n.45. 491

3 Hoſpitalia, & alia pia loca Militarium Ordinum, & aliorum Religioſorum Epiſcopus viſitare poteſt, nec rationes adminiſtrationis exigere, ib. n.147. 491

3 Fratres, & Adminiſtratores hoſpitalium B. Joannis Dei tenentur ſingulis annis reddere Ordinario rationem adminiſtrationis, ib. n.49. 491

3 Religioſi an præfici poſſint hoſpitalibus, n.50. 491

3 Hoſpitale conſtructum ſine authoritate Epiſcopi non eſt Religioſum, ſeu Eccleſiaſticum, nec ſubeſt illius viſitationi, n.51. 491

3 Hoſpitale ſine authoritate Epiſcopi fundatum an poſſit ad prophanos uſus reduci, n.53. 492

3 Ordinarius non habet authoritatem viſitandi Hoſpitalia, neque Confraternitates, quæ a laicis reguntur, niſi in caſibus a jure expreſſis, n.54. 492

3 Hoſpitale privatum eſt locus pius, & mortuo patrono ſpectat ad ſolicitudinem Epiſcopi, ut voluntas fundatoris executioni demandetur, ib. n.55. 492

3 Hoſpitale fundatum ſine authoritate Epiſcopi eſt privatum, poteſt tamen ab Epiſcopo viſitari in iis tantum, quæ ad obſervandam voluntatem fundatoris pertinent, n.56. 492

1 Hoſpitale an ſit beneficium, an ve de eo in literis ſit facienda mentio, in c. Ad audientiam, il a n.61 & 63. de reſcript. 180

3 Epiſcopus in fundatione excluſus a viſitatione, & adminiſtratione Hoſpitalis, poteſt tamen in his ſe immiſcere, adminiſtratoribus negligentibus, in c. Tua nobis, n.16 de teſt. 282

3 Epiſcopus fundat ac intentionem de jure communi ſuper ſubjectione, adminiſtratione, & ordinatione hoſpitalium, aliorumque locorum piorum ſuæ diœceſis, in c. de Xenodochiis, n.2. de Relig. domib. 484

3 Hoſpitale, qui dicit exemptum, probare debet ſtatuta in fundatione, vel præſcriptione, aut privilegio, ib n.3. 484

3 Sed poſt Concilium Tridentinum exemptionis privilegium, & conſuetudo etiam immemorabilis non ſuffragantur, ib n.4. 484

3 Hoſpitale Papiæ poteſt ab Epiſcopo viſitari non obſtante privilegio Nicolai V. ib. n.5. 484

3 Xenodochium proprie quid ſit, & de variis hoſpitalium nuncupationibus, n.6. 484

3 Hoſpitalium redditus in quibus ſubſint Epiſcopi diſpenſationi, num.7. 485

3 Ordinarii curare debent, ut Hoſpitalia quæcunque a ſuis adminiſtratoribus etiam exempti fideliter, & diligenter gubernentur, ib n.8. 485

3 Item ut eleemoſynæ ab adminiſtratoribus fabricæ expendantur in uſum deſtinatum, & omnia fideliter peragantur, ib. n.9. 485

3 Hoſpitalia, & loca pia ita demum ſubſunt viſitationi Ordinarii,

ſi ſint Religioſa, ideſt fundata authoritate Epiſcopi, alias ſecus, ib. n. 10. 485
3 Hoſpitale privatum mortuo patrono ſpectat ad Curam Epiſcopi, ut pia voluntas executioni demandetur, ib. n. 12. 485
3 Hoſpitalis adminiſtratoribus detrectantibus exequi voluntatem fundatoris, jus exequendi ad Epiſcopum devolvitur, ibid. num. 13. 485
3 Hoſpitalium etiam privatorum adminiſtratores tenentur quotannis reddere Epiſcopo rationem adminiſtrationis, n. 14 485
3 Hoſpitalia ſub immediate Regum protectione, quæ ex fundatione, vel privilegio, aut conſuetudine non probantur exempta, an potiùs ab Epiſcopo viſitari, ib. n. 15 uſque ad n. 30 485
3 Viſitatio Hoſpitalium reſtringitur a Concilio ad cauſas jure conceſſos, jus exigendi rationes non item, ib n. 18. 485
3 Hoſpitalia ſub immediate Regum protectione non eximuntur per Concilium Tridentinum a viſitatione Epiſcopi, ſed præſervatur illorum exemptio, ib. n. 19. 486
3 Fundator Eccleſiæ, & Hoſpitalis ſub Regia protectione non ſpectat ad laicos, ſed ad Sedem Apoſtolicam, vel Ordinarium, ib. n 23. 486
3 Hoſpitale fundatum ſub jurisdictione Epiſcopi non fit exemptum ex eo, quod poſtea illius Eccleſia fundetur ſub Regis protectione, ib. n 27. 486
3 Monaſterium unitum, & commendatum Hoſpitali ſub Regia protectione exiſtenti poteſt ab Ordinario viſitari, ib. n 28 486
3 Hoſpitalia exiſtentia in ſtatu Mediolani non comprehenduntur in c. 8. ſeſſ 22 Concilii Tridentini, niſi quæ expreſſe reperiuntur ſub Regia protectione, ib. n. 30. 486
3 Epiſcopo viſitare volenti ſi opponatur, quod Hoſpitale ſit ſub Regia protectione, cognitio exceptionis non ad Judices ſeculares, ſed ad ipſum Epiſcopum pertinet, ib n. 31. 486
3 Fructus Hoſpitalium ad uſum peregrinorum, ſi in loco non ſint peregrini, convertitur in uſum inſtitutioni proximiorem ab Ordinario cum duobus de Capitulo, in c Nos quidem, n 17 de teſtam. 460
3 Hoſpitalium redditus univerſi in uſum pauperum infirmorum ſunt erogandi, in c. Venerabili, n. 37. 39. & 42. de cenſ. 552
3 Hoſpitalium miniſtris ex redditibus ipſorum merces eſt perſolvenda, alias non tenentur inſervire, ib n. 38. & 40. 552
3 Hoſpitalium miniſtris quod erogatur, in uſum pauperum erogari intelligitur, ib. n. 41. 553
2 Hoſpitalium adminiſtrationem laici non poſſunt ſuſcipere, nec ſuſceptam deſerere ſine diœceſani licentia, in c. Admonet, n 16 de renunc. 330
3 Hoſpitalia, & Oratoria cum non apparent conſtructa auctoritate Epiſcopi, ex quibus ſignis præſumantur publica, vel privata, in c. Porrectibus, n. 3. de privil. 241
3 Hoſpitalia gaudent immunitate, ſi conſtructa ſint auctoritate Epiſcopi, in c. Eccleſiæ, n 27. de immun. Eccleſ. 648
Vide in ver. *Unio Hoſpitalium*.
1 HOSTIENSIS ex villa Secuſia oriundus, in cap. Nonnulli, n. 17. de reſcript. 167
2 HUMILITAS quæ contra obedientiam erigitur, eſt ſuperbia, in c. Niſi cum pridem, n 15. de renunc. 338
3 HUMANI moris eſt illum vitæ, cujus voluntate nunc erigitur, nunc deprimitur, in c. Ex parte, num 11. de Capell. Monach. 505
2 HYMNI TE DEUM LAUDAMUS decantatio non eſt de ſubſtantia electionis Papæ, in c. Cum Eccleſia, n. 5. de cauſ. poſſeſſ. & propr. 109
3 HYPOTHECA ſpecialis bonorum Eccleſiæ eſt prohibita, in c. Nulli, n. 30. de reb Eccl. non alien. 225
3 Et quid in hypotheca generali, ib d n. 30. 225
3 Hypotheca generalis bonorum Eccleſiæ in caſu permiſſo an fieri poſſit ſine authoritate Epiſcopi, ib. n. 31 & 32. 225
3 Hypotheca generalis non comprehenditur in Decreto Congregationis Concilii de reb. Regularium non alien. ib. n. 32. 225
3 Hypotheca in quo differat a pignore, ib. n 33. 226
3 Hypotheca non oritur ex aſſignatione redditum ſuper certo fundo, niſi aſſignatio fiat pro alimentis, in c. Ad hoc, n. 14. de ſolut. 236
3 Contrarium, ib. n. 16. in fin. 236

I

2 JACOBUS frater Domini fuit primus Epiſcopus ab Apoſtolis ordinatus, in c. Requiſivit, n. 18. & 85. de Ordination. ab Epiſcop. 378
2 Jacobum fratrem Domini tres Apoſtoli conſecrarunt, ſed unus tantum Epiſcopus, ideſt Petrus, ib. n 87. 384
3 IDOLIS thurificare per vim abſolutam coactus, notam alicujus reatus non incurrit, in c. Majores, n. 81. de Baptiſ. 599
2 IDONEUS reputatus ad unam Dignitatem, ſi eligatur ad aliam, debet ſimiliter idoneus reputari, in c. Accepimus, n. 24. de ætat. & qual. 432
2 Declatur, ib n. 39. 433

Jejunium.

3 Conſuetudo an in jejuniis ſit ſervanda, in c. Conſilium, n. 15. & ſeqq uſque in fin. de obſerv. jejun. 614
3 Quid in conſuetudine jejunii inductiva, ib. n. 16. 614
3 Et quid in jejunii translativa, ib 30 614
3 Conſuetudo in jejuniis non extenditur de loco ad locum, ibid. num 26. 614
3 Nec de uno ad aliud genus perſonarum, ib. n. 7. 614
3 Conſuetudo laicorum in jejuniis non ligat Clericos, nec Clericorum ſecularium Religioſos, ib. 614
3 Conſuetudo de uno in alium diem ex rationabili cauſa jejunium transferens, ſervanda, ib. n. 28. 614
3 Conſuetudo jejunii relaxativa, valida, ſi ſit generalis in tota Eccleſia, ib. n. 44. 615
3 Conſuetudo particularis ex rationabili cauſa poteſt in partem jejunium relaxare, ſeu interpretari quoad horam, collationem, & cibos, n 45. & ſeqq. 615
3 Conſuetudo, quæ in totum relaxat jejunium, an valeat, ib. num 55. 616
3 Quid in jejuniis ſolemnibus, ib. n. 56. 616
3 Et quid in aliis non ſolemnibus, ib. n. 57. 616
3 Conſuetudo poteſt jejunium modificare, ſi ex rationabili cauſa ſit introducta, non autem ut homines intendant ventri, in c. Explicari, n 29 de Obſerv. jejunior. 620
3 Conſuetudo præſertim jejunii relaxativa, ut tollat legem, debet eſſe rationabilis, & legitime præſcripta, ibid. num. 39. & 43. 620
5 Jejunium naturæ, & Eccleſiæ in quo differant, in c. Si conſtiterit, n. 18. de accuſat. 10
3 Jejunium an, & quando poſſit quis ſolvere propria authoritate, in c. Conſilium, n. 10. de obſervat. jejunior. 613
3 Quid, ſi cauſa ſit evidens, n. 11. 613
3 Et quid, ſi dubia ſit, ib. n. 12. 613
3 Et quid, ſi ſubſit periculum ſcandali, ib. n. 13. 613
3 In Jejunio an ex juſta cauſa diſpenſare poſſit proprius Sacerdos, ib num 14. 614
3 Jejunium quid ſit, ib. n 16 614
3 Jejunia conſuetudinaria ſervanda ſunt a diœceſanis, & indigenis, perinde atque indicta ab Epiſcopo, ib n. 7. 614
3 Epiſcopus indicere debet obſervantiam conſuetudinis inducentis jejunium, vel abſtinentiam a carnibus in ſua diœceſi, ib. num. 18. 614
3 Jejunium an extra ſexta non ſit ex præcepto, ſed ex conſilio tantum, ib n. 23. 614
3 Jejunium in Adventu Domini non eſt in præcepto, niſi hoc habeat conſuetudo, ib n. 24. 614
3 Idem in vigiliis Rogationum, ib. n 25. 614
3 Jejunium propter magnam loci ſolemnitatem poteſt authoritate Epiſcopi in aliam diem transferri, ib n. 13. 614
3 In Galliis ubi ſunt Eccleſiæ S. Quirini, non jejunatur in vigilia omnium Sanct. ſed in tertia præcedenti die, ib n 32 614
3 Peregrini, & viatores in jejuniis, & abſtinentia a carnibus debent ſe conformare conſuetudini loci ubi reperiuntur, ib n 33 614
3 Contrarium, ib n 17 Declaratur, n. 38. 615
3 Exteri in jejuniis tenentur ſervare conſuetudinem loci, ſi eo venerunt animo habitandi; alias ſecus, ſecluſo ſcandalo, ib. num. 18. 615
3 De jejunii integritate quæ ſint, ib. n. 46. 616
3 Jejunium ſolvitur ex geminata comeſtione, ib. n. 47. 616
3 Secus ſi aliquid ſumatur pro collatione ſerotina magis ad ſuſtentationem naturæ, quam ad delicias, ib. n 48. 616
3 Et refellitur quorundam opinio circa collationem in die Natalis Domini, ib. n 49. 616
3 Hora comedendi in diebus jejunii quæ ſit de conſuetudine, ib. num 50. 616
3 Et quæ de jure ſcripto, ib. n. 51. 616
3 Cur in quadrageſima ſit hora Veſperarum, ib n. 52. 616
3 Ovis, & lacticiniis veſci licet in jejuniis extra quadrageſimam, niſi obſtet conſuetudo, ib n 54 616
3 Jejunia quæ a ſingulis diœceſanis per ſingulas diœceſes indicuntur ab omnibus ſubditis ſunt ſervanda, ib n. 58. 616
3 Jejunium frangere an ſit peccatum inobedientiæ, vel gulæ, in c. Cum pridem, n. 6. 22 & 28. de Pactis. 647
3 Jejunium conſtituit Eccleſia in virtute obedientiæ, ib n. 28. 54p
3 Opinio Cajetani, & Navarri circa jejunium ſenum expeditur, in c Cum his, n 80. de converſ. Conjug. 439
Vide in ver. *Senes*.
3 Opinio Sanchez, quæ excuſat mulieres quinquagenarias a jejunio Eccleſiæ, refellitur, ib n. 89. 440
3 Mulieres jejunium facilius tolerant, quam viri, & cur, ibid. num. 96 441
5 JEJUNUS quando quis dicatur ad effectum ſumendi Euchariſtiam, in c. Si conſtiterit, n. 82. & ſeqq. & n 66. & 19 de Accuſat. 10
3 Jejunantes ſine corporis detrimento, imo & cum utilitate utuntur modica refectione loco cœnæ, in c. Cum ſis, num. 98. de converſ conjugat. 441
4 Jejunare vovens in ſextis feriis tenetur etiam in die Natalis Domini, in c. Explicari, n. 27. de obſer. jejun. 620
3 Jejunandi cauſæ plures ſi concurrant eadem die, unico jejunio poteſt omnibus ſatisfieri, in c. Fraternitatem, n. 24. & 79. de Sepultur. 293
3 Jejunare obſtrictus certa die, ſi in ea non poteſt, non tenetur in alia, in c Cum percuſſio, n 20. de Cler. ægror. 255
2 JESUATORUM ſtatus fuit approbatus a Martino V. & hodie profitentur Regulam S. Auguſtini, & gaudent privilegiis Mendicantium, in c. Nullus, n. 75. de foro compet. 51
JESUITÆ.
Vide in ver. *Societas Jeſu*.
3 IGNORANS non dicitur contemnere, in c. A nobis, il primo, n 40 de ſent. excomm 332
2 IGNORANTIA juris valde dubii, & intricati an excuſet Epiſcopum a pœna, in c. Super eo, n. 45 de Bigam. 502
3 Ignorantia juris non excuſat Parochum abſentem etiam ex juſta cauſa ſine licentia Epiſcopi, in c. Relatum, n. 49. de Cler. non reſid. 34
5 Ignorantia craſſa, & ſupina non excuſat, in cap. Tuæ literæ, n. 18. &

n. 18. & ſeq. de Cler. per ſalt. promot. 200
5 Ignorantia non eſt tolerabilis in facto proprio, maxime recenti, & ſolemni, ib. n. 19. 200
5 Ignorantia, & error perinde ac furor, & ebrietas excludunt conſenſum, in c. Si confiteritur, n. 37. de Accuſ. 11
2 Ignorantia juris dubii an, & quando excuſet, in c. Quoniam, n. 33. de Conſt. 134
1 Ignorantia declarationum Congregationis Concilii an, & quando excuſet, ib. n. 46. & 50. 135
1 Ignorantia juris dubii non excuſat, quando conſuli poſſunt periti, ib. n. 49. 136
2 Ignorantiæ juris an, & quando excuſet, ib. n. 50. 136
3 Ignorantia juris non eſt probabilis in juriſperito, in c. Cum ſis, n. 2. de converſ. conjug. 434
1 Ignorantia promoti probatur per examinationem, in c. Cum ſit ars, n. 6. de ætat. & qual. 435
3 Ignorantia facti, & juris in quibus differant, in c. Ea parte, n. 7. de Regul. 405
3 Ignorantia juris nullitatis profeſſionis expreſſæ an profit militibus, mulieribus & minoribus, quo minus cenſeantur tacite profeſſi ex perſeverantia annali in Religione, ib. n. 8. 405
3 Ignorantia juris prodeſt militibus, & minoribus, ruſticis, ac mulieribus, quando agitur de excuſando eos a pœna, vel damno vitando; alias ſecus, ib. n. 10. 405
3 Ignorantiæ juris exceptio ad excludendum conſenſum in matrimonio, profeſſione, & ſacris Ordinibus non admittitur, ib. num. 12. 406
3 Ignorantiæ præſumptio non pendeſt, niſi allegetur, in c. Significatum, n. 2. de Regul. 359
3 Ignoranti non currit tempus, ib. n. 18. 360
3 Ignorantia, & error an, & quando excludant voluntarium, ib. n. 21. & ſeqq. 360
3 Ignorantia antecedens, & concomitans quæ ſit, ib. n. 22. 360
3 Ignorantia an ſit antecedens, vel concomitans, quibus regulis cognoſcatur, ib. n. 25. 361
3 Ignorantia non excuſat in his, quæ quis tenetur ex officio inquirere, in c. Nullus, n. 47. de Regul. 332
3 Ignorantia juris excuſat militem, ſed non Clericum, in c. Cum percuſſio, n. 10 de Cler. ægrot. 155
5 Ignorantia excludit delictum, ſed non legitimat actum, in c. Nobis, n. 48. de Simon. 42
5 Et quamvis excuſet a pœna, non tamen dat robur actui alias invalido, ib. n. 49. 42
5 Ignorantia excludit delictum, ib. n. 73. & 76. 44
5 Ignorantia ſimoniæ probatur per juramentum electi, niſi ex adjuncto probetur ſcientia, ib. n. 78. 44
3 Ignorantia allegari non poteſt, ubi publica emanavit prohibitio, in c. Sicut te, n. 39. Ne Cler. vel Monach. 479
1 Ignorantia in facto proprio non præſumitur, in c. Super literis, n. 47. de Reſcript. 162
5 Ignorantia eorum affectata eſt, qui potuerunt certiorari, & noluerunt, in c. Quæſitum, n. 8. de pœnit. & remiſſ. 308
3 Ignorantia excludit negligentiam, in c. Quia diverſitatem, n. 10. de conceſſ. Præb. 292
5 Ignorantia quamvis præſumatur in delictis, hoc tamen fallit, quando debet præcedere diligens inquiſitio, in c. Ad falſariorum, n. 10. & ſeq. de crim. falſ. 184
5 Ignorantia affectata, craſſa & ſupina quæ, ib. n. 13. 184
1 Ignorantia vincibilis, & affectata æquiparatur ſcientiæ, in c. Ne innitaris, n. 262. de Conſt. 60
1 Ignoratur jus licet indoctis, ac rudibus, non autem eis, qui ſua prudentia inſtructi ſunt, ib. n. 426. 89
1 Illiteratus debet conſulere peritiores, alioquin ex juris ignorantia non excuſatur, ib. n. 427. & ſeq. 89
1 Ignorantia nulla invincibilis eſt peccatum, ib. n. 429. 89
1 Ignorantia craſſa, & ſupina neminem excuſat, n. 430. 89
2 Et quæ dicatur hujuſmodi ignorantia, ib. n. 431. 89
Vide in ver. *Opinio probabilis &c.*
2 ILLEGITIMUS abſque diſpenſatione Papæ ad Dignitatem, Perſonatum, vel Beneficium curatum promoveri non poteſt, in c. Nimis, n. 1. de fil. Preſb. 475
1 Illegitimus ſicut non eſt capax beneficii, ita nec penſionis ſine diſpenſatione, in c. Ad audientiam, il 2. n. 90 de reſcr. 182
2 Privilegium habilitandi illegitimos, ad dignitatem, & gradus aliquibus Religionibus conceſſum, non eſt ſublatum a Concilio Trid. in c. Perniciosam, n. 24. de off. Ordin. 551
1 Cum illegitimo ad dignitatem, perſonatum, & beneficium curatum ſolus Papa diſpenſat; ad ſimplex vero beneficium diſpenſat etiam Epiſcopus, in c. Ad extirpandas, n. 24. de fil. Preſb. 472
1 Sed ad beneficium paternum etiam ſimplex requiritur diſpenſatio Apoſtolica, ib. n. 25. 472
2 Illegitimus diſpenſatus ad Ordines, cenſetur etiam diſpenſatus ad penſiones, & beneficia ſimplicia, ib. n. 27. 472
1 Sex differentiæ inter jus commune, & jus noviſſimum Conſtitutionis Clementis VII. & Concilii Trid. circa ſucceſſionem illegitimorum in beneficiis parentum, ib. n. 10. uſq. ad n. 20. 472
2 Diſpoſitio excludens illegitimum ab Eccleſia, in qua pater, cenſetur favorabilis, & amplianda, ib. n. 21. 37. & 44. 471
2 Privilegium habilitandi illegitimos ad dignitates, & gradus aliquibus Religionibus conceſſum, non eſt ſublatum a Concilio Trident. in c. Perniciosam, n. 24. de off. Ordin. 551
1 Illegitimus non ordinatur, niſi Religioſus fiat, nec tunc præficitur, in c. Ut filii, n. 1. de fil. Preſb. 461
1 Illegitimus etiam ex fornicatione genitus, nec ad ſacros, nec ad minores Ordines promovetur, ib. n. 2. 461
1 In minoribus tamen diſpenſat Epiſcopus, in ſacris vero diſpenſat ſolus Papa, ib. n. 2. 461
1 Illegitimus tribus ex cauſis repellitur a promotione, ib. n. 5. 461
1 Illegitimi ut plurimum parentum vitia, & incontinentiam imitari ſolent, ib. n. 6. 461
1 Illegitimus ignoranter promotus excuſatur, ſi ignorantia ſit probabilis; alias ſecus, ib. n. 7. 461
1 Profeſſio emiſſa in Monaſterio Monachorum, vel Canonicorum Regularium, non alterius Ordinis, tollit irregularitatem ex defectu natalium, ib. n. 13. 462
Procedit quoad Ordines ſuſcipiendos, & exercendos, ibidem num. 14. 462
1 Non autem quoad effectum obtinendi dignitates, & Prælationes, ib. n. 15. 462
1 Conſtitutio Sixti V. contra illegitimos redacta fuit ad terminos juris a Gregorio XIV. ib. n. 17. 462
1 Illegitimus per ingreſſum Religionis non habilitatur ad Prælationem, nec in Monaſteriis ſuis, vel alterius Ordinis, nec in Eccleſia ſeculari, ib. n. 19. 462
1 Poteſt tamen obtinere adminiſtrationem ad nutum Prælati, dummodo Curam non habeat, ib. n. 20. 462
1 Illegitimus per Papam diſpenſatus ad Sacerdotium, non cenſetur diſpenſatus ad Eccleſiam curatam, ib. n. 21. 462
1 Papa ſolus diſpenſat cum Religioſo illegitimo ad dignitatem, ib. n. 22. 462
1 Poſſunt tamen Superiores Ordinum diſpenſare juxta eorum privilegia, dummodo ſint in uſu, & ſub ullis revocationibus non comprehenſa, ib. n. 23. 462
1 Illegitimus a ſecularibus dignitatibus non repellitur, ib. n. 24. 463
1 Filiis obeſſe non debent iniquitates parentum, ib. n. 31. 463
1 Venia ſunt digni, qui alieno vitio laborant, ib. n. 32. 463
1 Illegitimum eſſe eſt nota defectus, & vacillat ejus opinio, ib. n. 44. 463
1 Collatio beneficii facta filio illegitimo in Eccleſia, in qua pater eſt, ipſo jure nulla, etiamſi alias mendicare cogeretur, in c. Veniens, n. 20 de fil. Preſb. 466
1 Niſi ad illius titulum fuiſſet Preſbyter ordinatus, ib. n. 21. 466
1 Et quid poſt Concilium Trid. ib. n. 22. 466
Vide in ver. *Filius illegitimus.*
1 Penſionem habens ſuper Parochiali, ad quam fuit præſentatus cum facultate transferendi, an poſſit eam transferre in filium illegitimum ad penſiones obtinendas diſpenſatum, in c. Ad extirpandas, n. 20. de fil. Preſb. 472
1 Illegitimus maxime ſpurius ſi inſtituitur in Eccleſia, in qua inſtituta eſt pater, inſtitutio non valet, & inſtituens a ſuis beneficiis ſuſpendatur, in c. Ad abolendam, n. 8. de fil. Preſb. 474
1 ILLITERATI etiam dociles, & ex magna cauſa neceſſitatis promoveri non debent ad ſacros Ordines, in c. Cum in cunctis, n. 151. & ſeqq. de elect. 254
1 Sed jam promotis conferri poſſunt Parochiales, quando literatiores inveniri nequeunt, ib. n. 152. 254
1 Illiteratus an poſſit privari beneficio obtento, & a promovendo in c. Accepimus, n. 48 de ætat. & qual. 434
3 Illiterati an, & quando repellantur a promotione, in c. Grave, n. 2. de Præb. 123
1 IMAGINARI poſſumus, ut libet, opinari autem non eſt in nobis, in c. Ne innitaris, n. 139. & 140 de Conſt. 45
3 Imagines ſunt res religioſæ, quarum uſumfructum privatus habere non poteſt, in c. Paſtoralis, n. 15. de his, quæ fiunt a Prælat. 214
Immunitas a muneribus.
3 Immunitas a muneribus publicis includit extraordinaria tantum, nec porrigitur ad ordinaria, in c. Licet, num. 24. de cenſib. 541
5 Immunitas a tutela ſuffragatur Clericis, & Monachis, quandiu apud Eccleſiam, vel Monaſteria permanent, in c. Quoniam, n. 3. de privil. 266
Immunitas Eccleſiæ, communia.
1 Immunitatis, & libertatis Eccleſiaſticæ violationes generaliter improbantur, in c. Conſuetudines, n. 70 & 72. de conſer. 196
1 Et ad cautelam revocantur cum conſuetudinibus etiam immemorabilibus, & cum fama privilegii, ib. n. 74. 196
1 Immunitati Eccleſiaſticæ, & Eccleſiis, ac perſonis Eccleſiaſticis, earumque bonis præjudicialia quæcunque ſunt irrita, nec unquam fuerunt convalidata etiam ex immemorabili cum fama privilegii, ſcientia, & permiſſione Romanorum Pontificum, ib. n. 72. 196
1 Et ad cautelam revocantur, ib. n. 74. 196
1 Et Eccleſiæ in integrum reſtituuntur, ib. n. 75. 196
Vide in ver. *Conſuetudo contra Eccleſiam.*
5 Immunitas, & libertas Eccleſiaſtica an, & in quo differant, in c. Cum pro cauſa, n. 32. de ſent. excom. 339
5 Immunitas Eccleſiæ quid ſit, ib. n. 33. 339
3 Lex civilis non potuit reſtringere immunitatem Eccleſiæ Dei ordinatione, & Canonicis ſanctionibus conſtitutam, in c. Inter alia, n. 38. & 64. de immun. Eccl. 640
3 Immunitatis privilegium, quod conſequitur liber homo ad Eccleſiam confugiens, in quibus conſiſtat, ib. n. 9. & ſeqq. uſque ad n. 20. 638
3 Reus ſi indebite extrahatur ab Eccleſia, poteſt petere ſe eidem reſtitui, ib. n. 10. 638
3 Confugiens ad Eccleſiam damnari non poteſt ad mortem, vel aliam pœnam corporis afflictivam, ib. n. 11. & 17. 638
3 Judices ſeculares in perniciem animarum ſuarum proferunt ſententias capitales, vel corporis afflictivas in confugientes ad Eccleſias, vel ibi reſidentes, ib. n. 12. & ſeqq. 638
5 Confugiens ad Eccleſiam non poteſt criminaliter accuſari, ib. num. 113. 638

3 Nec in carcerem conjici, ib.n.19. 639
3 Poteſt tamen detrudi in Monaſterium ad agendam pœnitentiam, ib n.14. & 66. 638
3 Quod declara, ut n.15. & 96. 638
3 Item poteſt puniri pœna pecuniaria, ib.n.16. & ſeq. 638
3 Item pœna exilii, n.18. 639
3 Principes, & Prælati qualiter delinquant circa immunitatem Eccleſiaſticam, ib n 20. 639
3 Confugiens ad Eccleſiam an in caſibus non exceptis poſſit extrahi per Judicem Eccleſiaſticum, ib n 65. & ſeqq 641
3 Conſuetudo favens immunitati Eccleſiæ tanquam pia eſt attendenda, ib n 79. 643
3 Et in cap. Eccleſiæ, n.10. eodem tit. 647
3 IMMUNITAS in majori Eccleſia ad quadraginta paſſus extenditur circumquaque, in minoribus vero Eccleſiis, vel Capellis ad triginta, ib n.16. 647
3 Niſi Eccleſiæ minores, vel Capellæ ſint in Caſtellis, ib.n.17.647
3 Immunitatem violat, qui ſtans extra cœmeterium trahit illum, qui ſtat intus per partem pallii, ib. n 22. 647

Immunitas Eccleſiæ quoad pœnam violantium, & abſolutionem.

5 Abſolutio a cenſuris ob violatam immunitatem Eccleſiaſticam in terminis Bullæ Gregorii XIV. an ſit Sedi Apoſtolicæ reſervata, in cap. Cum pro cauſa, n.5. & ſeqq. uſque in fin. de ſent. excomm. 328
3 Immunitatem Eccleſiæ violantes inde extrahendo perſonas, vel res, de jure veteri non erant excommunicati, ſed excommunicandi, ib. n.6. 338
5 Immunitatem Eccleſiæ violans in clauſtro laicum verberando an ſit excommunicatus, ib n.8 & ſeqq. 338
5 Caſus violationis immunitatis Eccleſiæ, a DD. qui ſcripſerunt ante Paulum II. recenſetur inter caſus Epiſcopales ex conſuetudine, ib.n.11. & 24. 338
5 Extravagans Inter cunctas de privilegiis, quæ violationem immunitatis Eccleſiæ ponit inter caſus reſervatos ex conſuetudine, fuit revocata in Concilio Viennenſi, ib. 340
5 Abſolutio a cenſuris ob violatam immunitatem in terminis Bullæ Gregorianæ recenſetur inter caſus Papales in Decretis Clementis VIII. ib.n.36. 340
5 Immunitatem Eccleſiæ violans vaſa ſacra ſurripiendo non eſt ipſo jure excommunicatus, in c. Ex literis, n 4 de furtis 153
5 Immunitatem Eccleſiæ violantes, ſecundum Canones non ſunt excommunicati, ſed excommunicandi, ib. n 4 153
5 Fallit in incendiariis, & effractoribus Eccleſiæ, ib n.5. 151
3 Immunitas Eccleſiaſtica violatur etiam per violentam extractionem rerum ab Eccleſiis, & locis immunibus, in c. Inter alia, n.100. de immun 644
3 Et extrahentes ſunt ſacrilegi, & excommunicandi, ibidem num. 101 644
3 Non tamen incidunt in excommunicationem Bullæ Cœnæ, ib. num 102. 645
3 Sed ſi ab eis actio fiat authoritative, incidunt in excommunicationem Bullæ Cœnæ Domini, ib n.103 645
3 Formula literae in S. Congregationis Immunitatis pro extrahendis rebus ad Eccleſiam delatis ad evitandam executionem mandati, ib. n.104 645

Immunitas Eccleſiæ quoad perſonas.

3 Malefactor fugiens ad Eccleſiam immunitatem gaudet, niſi in duobus caſibus; ſervus vero reſt ituitur domino de ipſius impunitate juranti, in c. Inter alia, n.1. & 10. de immunitat. Eccleſ. 638
3 Immunitate Eccleſiaſtica reus ad Eccleſiam confugiens non eſt privandus propter quamcunque criminis atrocitatem, ib. num. 8. 638
3 Latro publicus immunitatem Eccleſiæ non gaudet, ib.num 21. & 49. 639
3 Depopulator nocturnus agrorum non gaudet immunitate Eccleſiaſtica, ib n 27. 639
3 Immunitate Eccleſiæ non gaudet committens in ipſa Eccleſia homicidium, vel mutilationem membri, ib.n.29 & 47. 640
3 Item nec aſſaſſinus, qui tamen extrahi non poteſt, niſi per Judicem Eccleſiaſticum, ib n.30. & 99. 639
3 Item nec homicida proditorius, ib.n 31. 49. & 59. 639
3 Item nec hæreticus, ib. n 33. 639
3 Item nec reus læſæ Majeſtatis in perſonam ipſiuſmet Principis, ib num.33. 639
3 Immunitate Eccleſiaſtica de jure civili non gaudent homicidæ, adulteri, & raptores virginum, ib.n 36. 639
3 Secus de jure Canonico, cui ſtandum eſt, ib n.37. & ſeq. 639
3 Immunitate Eccleſiaſtica gaudent fures, ib. n.39. 640
3 Sacrilegi, ib. n 40. 640
3 Blaſphemi, ib.n 41. 640
3 Excommunicati, ib.n 42. 640
3 Banniti, ib n.43. 640
3 Tranſeuntes per Eccleſiam, dum ad ſupplicium ducuntur, ib. n.44. 85. & 92. 640
3 Homicidæ animo deliberato ſeu ex propoſito, an gaudeant immunitate Eccleſiaſtica, ib. n 45. 640
3 Immunitate Eccleſiaſtica gaudent rei in omnibus caſibus non exceptis in Bulla Gregorii XIV. etiamſi in illis ſit eadem, vel major ratio, quam in exceptis, ib. n 51. & 55. 640
3 Et quid in terminis juris communis, ib. n.52. 640
3 Immunitate Eccleſiæ non gaudet homicida inſidioſus, etiamſi non ſit publicus latro, ib.n.54. 640
3 Immunitate Eccleſiaſtica an gaudeat delinquens in ipſa Eccleſia, ib n 56. 640
3 Et quid in confugiente ad Eccleſiam pro debito civili, ib. n.57. & n. ſeq. & 81. 641
3 Judæi vel Pagani an gaudeant immunitate Eccleſiæ, ibid. n.59. & ſeqq. uſque ad n.65. 641
3 Confugiens ad Eccleſiam an in caſibus non exceptis poſſit extrahi per Judicem Eccleſiaſticum, ib n 65. & ſeqq. 64c
3 Clerici, & Religioſi an gaudeant immunitate Eccleſiæ, ita ut non poſſint per Judicem proprium inde violenter extrahi, late diſcutitur, ib.n.70. & ſeqq. uſque ad n 99. 642
3 Religioſi ſecundum eorum inſtituta, & jure communia poſſunt per Superiorem in Monaſterio coerceri, verberari, & in carcerem detrudi, ib.n.73. & 77. 644
3 Nec per hoc violatur Eccleſiæ immunitas, ib. n. 93. 644
3 Epiſcopus judicat in Eccleſiis, vel in palatio ſuo, & quandoque damnat Clericum ad perpetuum carcerem, quandoque ad verbera, ib n.74. 642
3 Epiſcopus tenetur omnes confugientes ad Eccleſiam, præcipue Clericos defendere, ib. n.83. 643
3 Immunitas conceditur non ſolum confugientibus ad Eccleſiam, ſed etiam in ea reſidentibus, nec attenditur, qua intentione ad eam ſe contulerint, ib. n. 85 & 86. 643
3 Immunitatis privilegio non poteſt reus renunciare permittendo ſe cap. in Eccleſia, ib.n.87. 643
3 Immunitas Eccleſiæ non violatur, ſi confugiens ad eam ſe offerat juſtitiæ, & ſponte exeat, ib. n.90. 643
Religioſi quando ab uno Monaſterio in aliud arctius detruduntur Eccleſiæ immunitas non violatur, ib n 93. 644
3 Clericus ad Eccleſiam confugiens in illis caſibus, in quibus non gaudet immunitate, an poſſit extrahi per Ju[illegible] m ſecularem, an vero ſit extrahendus per Judicem E[illegible] cum tantum, ib. n.96 & ſeqq. 644
3 Et quid ex Bulla Gregorii XIV ib n 100 644
2 Homicida proditorius non gaudet immunitate Eccleſiæ, in c. Cum non ab homine, n 42 de Judic. 13
3 Immunitas an ſuffragatur delinquentibus in ipſa Eccleſia, in c. Immunitatem, n.2 & n ſeqq uſque in fin de imm. Eccl.649
3 Immunitate non gaudet committens homicidium, vel mutilationem membri in Eccleſia, vel illius cœmeterio, ib.n 4 649
3 Etiam ex improviſo, & non ſub ſpe immunitatis, ſecundum opinionem quæ hodie eſt approbata, ib n 28. 651
3 Immunitate gaudent indiſtincte committentes in Eccleſia ſacrilegium, homicidium, vel aliud crimen, juxta ſecundam opinionem Goffredi, quæ reprobatur quoad homicidium, ib. num.5 & 6. 649
3 Immunitate non gaudent committentes in Eccleſia adulterium, raptum, furtum, vel aliud crimen, ſecundum aliam opinionem in d.c Immunitatem, n.8.& ſeqq de imm Eccl 649
3 Quæ reprobatur, ib.n.20. & 28 650
3 Immunitate non gaudet ſecundum aliquos, delinquens in una Eccleſia, & ad aliam confugiens, ib. n 25. 650
3 Idem in eo, qui ſemel deliquit in Eccleſia, iterum deliquit extra Eccleſiam, & poſtea ad Eccleſiam confugit, ib n.16 650
3 Immunitate non gaudent graviter in Eccleſia delinquentes, etiam ſine ſpe immunitatis conſequendæ, ib.n.17. 650
3 Contrarium, ib.n.20 & 28 650
3 Immunitate non gaudent, qui ſub ſpe immunitatis in Eccleſia delinquunt, ſecundum tertiam opinionem, ib. n. 23. & n. ſeqq. 650
3 Quæ reprobatur, ib.n 28. 651
3 Et quando dicatur delinquere ſub ſpe immunitatis, ib.n.25.650
3 Delinquentes prope Eccleſiam animo ad eam confugiendi, ſecundum aliquos non gaudent immunitate, ib. n.24. 650
3 Sed declaratur, ib n.28. 651
3 Delinquens ex propoſito in Eccleſia, præſumitur hoc feciſſe ſub ſpe immunitatis præſumptione juris, & de jure, ib n 25.650
3 Subveniretur tamen ei, ſi probaretur hoc non feciſſe ſub ſpe immunitatis, ib n 26. 650
3 Immunitate non gaudet committens homicidium, vel mutilationem membri in Eccleſia ſub ſpe immunitatis, alias ſecus, ſecundum quartam opinionem, quæ hodie reprobatur, ib. num. 27. 651
3 Homicidia, vel mutilationes membrorum in Eccleſia committentes etiam in pura rixa, & ſine ſpe immunitatis conſequendæ, ex Bulla Gregorii XIV. immunitate non gaudent, ib. num 28. 651

Immunitas Eccleſiæ quoad loca.

2 Immunitas conceſſa fuit Eccleſiæ non intuitu perſonæ, ſed ob reverentiam Deo, & ejus Eccleſiæ debitam, in c. Eccleſia S. Mariæ, n 41. de Conſtit. 123
5 Immunitate Eccleſiæ an gaudeat exiſtens extra Eccleſiam, qui ſagitta interfecit aliquem in Eccleſia, in c. Tuarum, n 8 de Privileg. 245
2 Immunitas non fuit conceſſa perſonis ad Eccleſiam confugientibus, ſed ipſi Eccleſiæ, in c Magnus, n.61 de obligat. ad ratiocin. 492
5 Clauſtrum Eccleſiæ violans, dicitur violare immunitatem ipſius Eccleſiæ, in c Cum pro cauſa, n.3. de ſentent. excommun. 337
5 Immunitatis privilegium non reſtringitur ad portas, & parietes Eccleſiæ tantum, ſed extenditur circumquaque per 40. vel 30. paſſus, ib n 4. 337
5 Immunitatem Eccleſiæ violans in clauſtro laicum verberando, an ſit excommunicatus, ib n 8 & ſeqq. 338
3 Judæorum ſepulchra gaudent immunitate, in cap. Inter alia, n.60. de Immunit. Eccleſ. 641
3 Immunitatis privilegium non conceditur intuitu perſonarum, ſed propter honorem, & reverentiam, quæ locis ſacris, & divino cultui debetur, ib.n 61. 645
3 Cœmeterium gaudet immunitate Eccleſiaſtica, in c. Immunitatem, n.1. de Immunit. Eccleſ. 649

IMPE.

IMPEDIENS.
Vide in ver. *Damnificans*.
Et in ver. *Curſus*.
Et in ver. *Reſidentia*.
3 IMPEDIMENTUM duplex, in c. Ex parte, n. 76. de Cleric. non reſiden. 47
4 Impedimentum cognationis ſpiritualis ex conſuetudine inductum non dirimit matrimonium poſtea contactum, in cap. Utrum autem, n.d. de cognat. ſpirit. 58
e Impedimentum recurſus ad Papam ex qua diſtantia ab Urbe conſtituatur, in c. Nimis, n.26. de fil. Presbyt. 479
a Impedimentum juſtitiæ publicæ honeſtatis, quod oritur ex matrimonio contra formam Concilii contracto, & non conſummato, non fuit a Concilio ſublatum, & durat uſque ad quartum gradum, in c. Cum veniſſent, n.49. de Judic. 24
5 Impedimento uno ex duobus ſublato actus impediri non poteſt, in c. Nec pro dilatione, n.7. de pœn. & remiſſ. 341
1 Impedimentum oritur etiam ex actu nullo, in c. Conſulti, n. 47. de Regular. 402
a Impedimentum citati notum judici reddit ipſo jure nullam ſententiam tam diffinitivam, quam interlocutoriam, qualis eſt receptio teſtium, in c. In nomine Domini, n.50. de teſt. 148
2 Secus ſi judex impedimentum ignorabat, quia tenet proceſſus ipſo jure, ſed debet retractari, ib.n.54. 149
4 Impedimenta matrimonium dirimentia poſſe conſtitui ab Eccleſia eſt de fide, in cap. Quod nobis, num.24. de clandeſt. deſponſ. 33
4 Impedimentum publicæ honeſtatis, quod oritur ex matrimonio conſummato, non fuit a Concilio Tridentino ſublatum, ſed durat in omnibus caſibus, & gradibus, in quibus ante oriebatur, in c. Tua, n.24 de deſponſ. impub. 24
4 Impedimentum conſanguinitatis, & affinitatis ultra quartum gradum non extenditur, in cap. Non debet, n.3. & n. 16. de conſang. & affin. 71
4 Impedimentum publicæ honeſtatis, quod olim oriebatur ex ſecundo, & tertio genere affinitatis, ſublatum eſt a Concilio generali, ib.n.20. 72
4 Idem in publica honeſtate, quæ oriebatur ex ſecundis nuptiis inter ſobolem ex illis ſuſceptam, & conſanguineos primi viri, ib n.22. 72
4 Sed publica honeſtas, quæ oritur ex ſponſalibus de futuro, non eſt ſublata, ib n.23. 72
4 Et multo minus illa, quæ oritur ex ſponſalibus de præſenti, ib. num 24. 72
4 De impedimento publicæ honeſtatis tollendo, vel reſtringendo actum fuit in Concilio Lugdun. ſed nihil obtentum, ib. num 26. 72
4 At ex Tridentino hoc impedimentum non oritur ex ſponſalibus nullis; & ex validis primum gradum non excedit, ib.n.27. 72
4 Et hoc in ſponſalibus de futuro, ſed in ſponſalibus de præſenti adhuc durat ad præſcriptum juris veteris, ib. n.28. 72
4 In impedimento publicæ honeſtatis inducendo Eccleſia magis reſpexit ad factum, quam ad jus, in c. Ad audientiam, n.7. & 21. de deſponſ. & matrim. 7
4 Impedimentum publicæ honeſtatis ex ſponſalibus nullis omnino ſublatum eſt a Concilio Tridentino, & ex validis reſtrictum eſt ad primum gradum, ib n.8. 7
4 Impedimentum publicæ honeſtatis an oriatur ex matrimonio contracto contra formam Concilii Tridentini, & non conſummato, ib n.21. & n. ſeqq. uſque ad n.22. 7
4 Et quatenus oriatur, an fuerit reſtrictum ad primum gradum per Concilium Tridentinum, ib.n.22. & n.ſeqq. uſque in fin. 8
4 Impedimentum publicæ honeſtatis, quod oritur ex matrimonio rato, & non conſummato, non eſt ſublatum a Conc. Trid. ib n.12 & 22. 7
4 Impedimentum publicæ honeſtatis an obſtet in foro conſcientiæ, ſi matrimonium ſit omnino occultum, ib. n 28. 9
4 Impedimentum publicæ honeſtatis oritur ex ſponſalibus mutuo conſenſu diſſolutis, ib n 29. 9
4 Impedimentum publicæ honeſtatis oritur inter ſponſam, & conſanguineos ſponſi, impediens, & dirimens matrimonium inter eos contrahendum, in c. Sponſam, n.1. de ſponſ. matr. 9
4 Et durat uſque ad quartum gradum, ſi ſponſalia ſint de præſenti, licet contracta fuerint non ſervata forma Concilii Tridentini, ib.n.2. 9
4 Si vero ſponſalia ſint de futuro, & valide contracta, primum gradum non excedunt, ib. n.3. 9
a Impedimenta an teſtibus, vel inſtrumentis probari debeant, in c. Ego N. n.9. de Jurejur. 165
2 An vero, & quando probari poſſint juramento, ib.n.10. 165
2 Et an hoc pendeat ex arbitrio Judicis, in d. c. Ego N. n.11. 166
a Juramento impediti ſtandum eſt, quando veriſimilis præſumptio eſt pro jurante, ib n.12. 166
2 Impedimentum adeſſe non ſufficit, niſi ob illud quis impediatur, ib. n.17. 166
a Nec ſatis eſt illud in genere allegare, niſi etiam exprimatur factum, & cauſa impedimenti, ib.n.18. 166
a Impeditus probare debet ſe non potuiſſe impedimentum removere, ib.n.19. 166
a Impedimenta legitima quæ ſint, relinquitur arbitrio judicis, ib. num.20. 166
a Impedimentum juſtum dicitur neceſſitas præciſa, ſeu impoſſibilitas, ib.n.25. 167
a Impedimentum quando abſorbet omnem diligentiam prius adhibitam, tunc dilatio debet reſtaurari, ib.n.35. 167
a Impedimentum ſuperveniens in ultimo momento non excuſat quando quis poſuit ſe in neceſſitate ultimi momenti diei, cum potuerit antea eſſe diligens, ib. n.57. 169
3 Impedimenti tempus non computatur a ſemeſtri dato ad conferendum, ſive impedimentum ſit juris, ſive facti, in cap. Quia diverſitatem, n.7. de conceſſ. Præben. 192
a Impedimentum dirimens matrimonium oritur in gradibus prohibitis etiam inter illegitimos, & natos ex damnato coitu, in c. Per Tuas, n.7. & n. ſeqq. uſque in fin. de probat. 143
a In impedimentis matrimonii conſtituendis Eccleſia magis reſpexit ad jus naturale, quam civile, ib n.18. 144
1 IMPEDITUS ex juſta cauſa ſuſcipere Ordines ſuo beneficio annexos, quamvis non ſit ipſo jure beneficio privatus, tamen privari debet, in c. Ut Abbates, n.33. de ætat. & qual. 390
1 Quod procedit, ſi culpa ſua ad talem ſtatum pervenit, ut promoveri non poſſit; alias ſecus, ib. n.34. 390
1 Item procedit in eo, qui impedimentum prius contractum in ordinatione ſua ſubticuit, ib n.35. 390
1 Infirmitas præbet juſtam cauſam excuſationis a privatione beneficii ob non promotionem ad Ordines, licet ex propria culpa provenerit, ib n 36. 390
a Impeditus ex juſta cauſa non poteſt dici contumax, in cap. In nomine Domini, n 49. de Teſtib. 348
a Impeditus citari debet, ut ſaltem compareat per procuratorem, ſi eſſet cauſa nimis gravis, ib n.54. 149
3 Impeditus juſte non poteſt dici negligens, in c. Quia diverſitatem, n.8. de conceſſ. Præb. 192
Impenſæ.
2 Fructus intelligitur deductis impenſis, quæ quærendorum, colligendorum, conſervandorumque eorum gratia fiunt, in c. Gravis, n.2. de reſtit. ſpoliat. 125
a Impenſas pro quærendis, colligendis, & conſervandis fructibus deducit etiam prædo, ib. n.3. 125
a Et nullus caſus intervenire poteſt, qui hoc genus deductionis impediat, ſi impenſæ ſint neceſſariæ, ib. n.4. & 5. 125
Vide in ver. *Expenſæ*.
a IMPERATOR recognoſcit imperium ab Eccleſia, in c. Eccleſia S. Mariæ, n.27. de Conſtit. 121
e Imperator non dicitur niſi corona ſuſcepta, in cap. Licet de vitanda, n.7 de elect. 131
a Imperator in cauſa cum ſuo ſubdito in temporalibus ſubeſt Papæ tantum, non autem inferiori; in ſpiritualibus vero ſubeſt etiam Epiſcopo ſuo, in c. Ex Epiſtolæ, n.2. de probat. 124
a Imperator, vel Papa nec de plenitudine poteſtatis poſſunt contravenire contractui, ib.n.23. 126
a Idem in ſucceſſore, n. 24. 126
5 Imperator Græcus, & Patriarcha Conſtantinopolitanus cur ut tales habiti, & tractati fuerint in Concilio Florentino, in c. Quod a prædeceſſore, n.124 de ſchiſmat. 114
1 Imperator poteſt auferre rem privati, & dare militibus in præmium, in c. Quanto, n.47. de tranſlat. Epiſc. 320
3 Imperator dicitur oriri in die coronationis, nec antea poteſt ſe immiſcere adminiſtrationi imperii, in c. Quia ingredientibus, n 10. de teſtam. 854
3 Imperator non comprehenditur in decreto Conc. Trid. ſeſſ.24. c.19. in c. Nulla, n 10. de conceſſ. Præbend. 186
1 Imperator unico verbo etiam procedendo, & extra ordinem prolato poteſt facere quem Doctorem, in c. Canonum ſtatuta, n.104. de Conſtit. 22
e Imperator, & omnes Principes Epiſcopis ſuis in ſpiritualibus ſunt ſubjecti, in c. Conquerente, n.13. de off. ordin. 587
5 Imperator adminiſtrationem Imperii non recipit ante coronationem, in c. Qui Presbyterum, n.9. & 14. de pœnit. & remiſſ. 293
5 Imperator non dicitur graduatus, niſi poſtquam coronantem receperit inſulam, ib.n.14. 293
1 Imperator quamvis habeat juriſdictionem in univerſos, non tamen habet dominium rerum privatarum, in c. Quæ in Eccleſiarum, n 123. de Conſt. 104
3 Imperator eſt Vicarius Dei, & ideo non poteſt venire contra factum Domini, in c. Cum eſſes, n.11d. de teſtam. 274
1 Imperator non dicitur ante coronationem, in c. Ex ta, n.14. de Reſcript. 151
3 Imperator Fridericus natus eſt ex matre Conſtantia quinquagenaria, quæ fuerat Monialis, in cap. Cum ad Monaſterium, n. 69. de ſtat. Monach. 480
1 Imperator poteſt eſſe judex in cauſa fiſci, in c. Noſti, n.9. de elect. 263
1 Imperatores ex privilegio ſibi olim conceſſo eligendi, ſeu confirmandi Romanum Pontificem, nullum jus ſpirituale transferebant, in c. Maſſana, n.8. de elect. 304
3 IMPERFECTA plura in ſua ſpecie non faciunt unum perfectum, in c. Veſtra, n.146 de cohabit. Cler. & mulier. 20
d Imperfecta duo quandoque faciunt unum perfectum, in cap. Conſulti, n.5. de Regular. 397
2 IMPERIUM merum quid ſit, in c. Pernicioſam, n.27. de off. Ordinar. 551
a Merum Imperium an ſit præſcriptibile, in c. Cum contingat, n.18 de foro compet. 70
3 Imperium merum, & ea in quibus eligitur induſtria perſonæ ſubdelegari non poſſunt, in cap. Majores, num.35. de baptiſmo. 597
5 Imperium Romanum a Græcis cur in Germanos tranſlatum a Leone III. in c. Venerabilem, n.8. de hæret. 95
Impetrans, Impetratio.
1 Impetrans Dignitatem in Eccleſia primo vacaturam præfertur ſecundo impetranti certam Dignitatem ipſius Eccleſiæ, cum vacaret, in c. Ex parte, n 1. de off. deleg. 527
Impetrans an teneatur facere mentionem de literis ad beneficia

prius renunciatis, in c. Ad audientiam, il ſecondo, n. 1. de reſcript. 174
3 IMPETRATIO beneficii vacantis, non facta mentione receptionis vigore literarum ad vacaturum, valet, ſi receptus velit renunciare juri quod habet ex priori receptione, ib. n. 2 174
3 Impetrans non tenetur facere mentionem de beneficio jam reſignato, ib. n. 3. 174
3 Impetrans certo modo, qui litem infra præſcriptum tempus non movit, tanquam beneficio privatus ex vi regulæ de annali non gaudet fori privilegio, in c. Si quis, n. 43. de foro comp 38
3 Impetratio beneficii ex taciturnitate ſuppreſſionis nullæ non redditur ſubreptitia, in c. En parte, n. 7. de Conſtit. 125
2 Impetratio ſubreptitia beneficii, vel privilegii non valet, in c. Si quis, n. 3. de conc. util. vel inutil 206
5 IMPIETAS quædam infidelitatis eſt a Deo dimidiam ſperare veniam, in c. Ad abolendam, n. 54 de hæret. 93
4 IMPOSSIBILE dicitur quod fieri non poteſt de jure communi, ſed tantum ex diſpenſatione Papæ, in c. de illis, il ſecondo, n. 42 de deſponſ. impub. 30
2 Impoſſibilia reputantur, quæ pendent a voluntate Principis, & concedi non conſueverunt, in c. Cum ſit ars, n. 31. de ætat. & qual. 408
3 IMPOSSIBILITAS juris, & naturæ æquiparantur, in c. Nos quidem, n. 56 de teſtam. 263
3 Impoſſibile dicitur quoad ſalva dignitate fieri non poteſt, ibid. num 62. 264
4 IMPOTENTIA coeundi non dirimit matrimonium jure naturæ, niſi ſit perpetua, in c. De illis, il 2. n. 16. de deſponſ. impub. 28
5 IMPUBES poteſt ad alia vota ſe obligare, non autem ad votum continentiæ, & cur, in c. Tuæ literæ, n. 45. de Cler. per ſalt. promot. 202
3 Impubes monaſterium ingreſſus, poſt annum a parentibus revocari non poteſt, in c. Si quis, n. 1. de Regular 333
3 Impubes Religioni oblatus, infra annos pubertatis exire non poteſt, ib. n. 11. 333
4 Impuberes ambo, vel alter niſi pro bono pacis conjungi non debent, in c. Ubi non eſt, n. 1. de deſponſ. impub. 25
3 IMPUGNARE non debet is, qui defendere debet, in c. Inter alia, n. 69. & 85. de immunit. Ecclеſ. 642
5 *In* dictio deſignat intrinſecitatem in loco, ſeu in actu, in cap. Cum olim, il 2. n. 16. de Privileg. 251
5 INCENDIARII & effractores Eccleſiarum incidunt in excommunicationem Sedi Apoſtolicæ reſervatam, in c. Cum pro cauſa, n. 7. de ſentent. excomm 338
1 INCERTUM dicitur, quod ignoratur, in c. Maſſana, n. 54. de elect. 305
2 Incertitudo in cauſa inducit incertitudinem in effectu, ibidem num. 55. 305
2 INCERTUS committitur etiam in gradibus prohibitis ex Conſtitutione Eccleſiæ, in c. Cum pridem, n. 10. de pactis. 647
3 Inceſtus quid ſit, ib n 13. 648
3 INCLUSIO juris unius in beneficio eſt excluſio alterius, in c. Ex parte, n 13 de arbitr. 702
5 Incluſio unius caſus in materia juriſdictionis omnes alios diverſos excludit, in c. Tuarum, n. 43 de privileg 249
3 INCOLA eſt adſtrictus muneribus tum loci domicilii, tum loci originis, in c. Significavit, n 14 de Paroch. 309
3 Incola non cenſetur, niſi qui in loco moratus fuit per decennium, ib. n. 41 311
3 INCONTINENTIÆ periculum oritur ex hoc ſolo, quod conjux ſit juvenis, in c. Cum ſis, n. 10. de convers. conjug. 425
2 Incontinentiæ paternæ ſuſpicio magis viget in filia, quam in filio in c. Ut filii, n 45. de fil. Presbyter. 463
3 INCORPORALIA dividi non poſſunt, in c. Perlatum, n. 10. de Jurepatr. 508
5 *Incurſus* verbum eſt latæ ſententiæ, niſi habeat relationem ad antiquas pœnas, exquirant ſententiam hominis, in c. Sicut olim, n. 108 de Accuſat. 28
3 INDEFINITA legis æquipollet univerſali, etiam in odioſis, in c. Monachi, n. 57. de ſtatu Monach. 461
3 Præſertim ſi ſit negative concepta, ib. n. 58. 461
4 Indefinita legis æquipollet univerſali, ut reſponſio congruat interrogationi, in c. Latur, n 37. qui filii ſint legit. 85
2 Indefinita æquipollet univerſali, in c. De eo, n. 9 de tempor. Ordinat. 356
2 INDIGNUS ſcientia, moribus, vel ætate ad Eccleſiam Curatam inſtitui non debet, in c. Eam te, n. 1. & 8. de ætat. & qual. 403
3 Indignus in uno officio debet indignus haberi in alio, in cap. Accepimus, n. 25. & ſeq. de ætat. & qual. 430
2 INDITIA etiam vehementia ad infligendam pœnam ordinariam non ſufficiunt, in c. Ne innitaris, n. 365. de Conſt 79
2 INDUCTA ad majorem confirmationem actus non debent ejus infirmationem operari, in c. Cum veniſſent, n. 102. de jud. 30
5 Inducta ad augmentum divini cultus non debent operari diminutionem, in c. Olim, n 59. de verb. ſignif. 384

Indulgentia.

5 Indulgentias Epiſcopi concedere non poſſunt in dedicatione Baſilicæ ultra annum, & in anniverſario dedicationis, & pro quibuslibet aliis caſibus ultra quadraginta dies, in c. Cum ex eo, n. 3. & n. 14 de pœnit. & remiſſ. 318
5 Indulgentia per Prælatos concedenda debet eſſe moderata, & ſecundum quantitatem, & qualitatem cauſæ, ib. n. 11. 318
5 Per indulgentias indiſcretas, & immoderatas claves Eccleſiæ contemnuntur, & pœnitentialis ſatisfactio enervatur, ibidem num. 12. 318
5 Indulgentiæ proſunt non dum in purgatorio, ſed etiam quoad pœnitentiam hic injunctam, ib. n. 13. 318
5 Papa poteſt reſtringere poteſtatem Epiſcoporum in concedendis indulgentiis, ib. n. 14. 318
5 Indulgentiæ, quæ ab Epiſcopis conceduntur ultra annum in dedicatione Eccleſiæ, & ultra quadraginta dies in aliis caſibus, ſunt ipſo jure nullæ in ea parte, in qua excedunt, ib. n. 15. 318
5 Epiſcopi habent poteſtatem concedendi indulgentias a Papa; ipſe vero a ſolo Deo, ib n. 16. 318
5 Indulgentias ultra numerum dictum hic taxatum non prohibentur Epiſcopi concedere in foro pœnitentiali, ib. n 17. 318
5 Indulgentiæ adhibitis duobus de Capitulo, debitis temporibus ab Epiſcopo ſunt publicandæ, ib. n. 20. 318
5 Indulgentias quæſtuandi facultatem quomodolibet continentes revocavit S. Pius V. & prætextu indulgentiarum, & facultatum quæſtus fieri prohibuit, ib n. 29. 319
5 Indulgentiæ conceſſæ a falſis Prælatis ob communem errorem an valeant, in c. Super eo, n 6. & n 11. de crim. falſi. 179
5 Indulgentiæ a falſis Prælatis conceſſæ quomodo intelligantur eſſe meritoriæ, ib n. 11. 179
5 Indulgentias concedere non poſſunt Abbates, & alii inferiores, in c. Accedentibus, n 7. & ſeq. uſque ad n. 20. de exceſſ. Prælator. 215
5 Indulgentiæ partim accedunt ad Dignitatem Epiſcopalem, partim ad Ordinem, ib. n 8 215
5 Indulgentiæ non pertinent ad diſpenſationem Sacramentorum, ſed ad diſpenſationem bonorum communium Eccleſiæ, ibid. num. 10. 215
5 Indulgentiæ pertinent ad clavem juriſdictionis, ib n. 12 215
5 Indulgentiæ dari non poſſunt ab inferioribus Prælatis, etiam juriſdictionem quaſi Epiſcopalem habentibus, ib. n. 12 ſed ab Epiſcopo tantum, n. 13 215
5 Indulgentias dare non poteſt Vicarius generalis Epiſcopi, nec Capitulum Sede vacante, ib n. 17 215
5 Et an valeat contraria conſuetudo, ib n 18. 215
5 Indulgentias concedendi poteſtas plene reſidet in Papa, in Epiſcopis vero eſt taxata ſecundum Papæ ordinationem, ibidem num. 36. 215
3 Indulgentias animæ defunctorum non conſequuntur a Sacerdote celebrante, ſed a Pontifice concedente per modum ſuffragii, in c. Quidam, n 15. de celebr. Miſſar. 578
3 Indulgentia non acquiritur, niſi conditio ſub qua conceditur adimpleatur, ib. n 16. 578
3 Indulgentiarum materia eſt favorabilis, ib. n. 26. 578
3 Indulgentia pro defunctis non eſt privilegium, ſed beneficium nulli noxium, & late interpretandum, ib n. 27. 578
3 Indulgentiæ tantum valent, quantum ſonant, ib. n. 28. 578
5 Indulgentiarum literas an poſſit dare Epiſcopus electus, & confirmatus ante conſecrationem, in c. Accedentibus, n. 9. & ſeqq. de exceſſ. Prælat. 215
5 Et quid, ſi non ſit Presbyter, ib. n. 21. 215
1 Indulgentiam plenariam pro recitantibus Salutationem Angelicam ad terna ſigna Campanæ in Solis occaſu dicitur conceſſiſſe Adrianus VI. in c. Cuſtos Eccleſiæ, n. 4 de off. Cuſtod. 517
5 Indulgentia an poſſit ab Epiſcopo concedi ſubditis pro opere conſtruendo in alterius diœceſi abſque diœceſani conſenſu, remiſſive, in c. Quanto, n. 7. de privileg. 275
5 Indulgentia conceſſa ab Epiſcopo non prodeſt non ſubditis, in c. A nobis, il primo, n. 15. & ſeq. de ſent. excom. 331
1 Indulgentias concedendi poteſtas plene reſidet in Papa, in Epiſcopis vero eſt taxata ſecundum Papæ ordinationem, in c. Pervenit in ſam, n 60. de Ordin. 555
1 INDULTA perpetua de non reſidendo etiam ex juſtis, & rationabilibus cauſis conceſſa non ſuffragantur, in c. Clericos, n. 5. de Cler. non reſiden. 63
3 Indulta Apoſtolica de non reſidendo ſtudiorum cauſa non ſuffragantur, niſi accedat conſenſus Ordinarii loci ubi beneficia conſiſtunt, in c. Licet, n. 10. de Præbend. 134
3 Indultum Capituli Cauriens. vacandi quinque menſes ſingulis annis a ſervitio Eccleſiæ ob aeris intemperiem, ib n. 17. 136
3 Indultum vacandi tres menſes ſervitio Eccleſiæ non conceditur Canonico a majori ſervitio adſtrictis, n 51. 136
5 Indultum Cardinalium non ampliat poteſtatem ordinariam conferendi, ſed præſervat tollendo obſtaculum, in c. Sicut unire, n. 41. & 46 de exceſſ. Prælat. 210
5 Indultum Cardinalium non comprehendit beneficia reſervata duplici affectione perſonali, ſeu coæquali, ib n. 48. & 50 211
5 Et quid, ſi reſervationes ſint diſpares, ib. verſ. Sin autem. 215
3 Indulta miſcеſſionis cauſa non tolluntur per generales non obſtantias, in c. Significantibus, n. 80. de off. Deleg. 543
1 Nec poteſt illis expreſſe renunciari, ib. n. 81. 543

Inebriare.

3 Ægrotus frequenti ebrietate a periculoſo morbo de conſilio Medici liberatus, in c. A crapula, n. 34. de vit. & honeſt. Cler. 8
3 Inebrians ſe ad vomitum provocandum an peccet, ib. n. 36. 8
3 Inebriare ſe num liceat ſine peccato ad vitandam tyranni ſævitiam, ib. n. 37. 8
4 Inebriare aliquem an liceat ad detegendum aliquod ſecretum concernens publicam ſalutem, ut proditionis patriæ, vel conjurationis in Principem, in c. Audivimus, n. 33. & ſeq. uſque in fin. de reliq. & vener. Sanctor. 605
3 INFALLIBILITAS in determinationibus fidei eſt donum Dei Petro, & ſucceſſoribus datum, quod non eſt alteri communicabile, in c. Majores, n. 33. & ſeqq. de Baptiſm. 597
3 INFAMIA quid ſit, & quomodo contrahatur, & aboleatur, in c. Veſtra, n. 31. de Cohabit. Cler. & mulier. 12
3 Infamia juris quæ ſit, ib. n. 32. 12

3 Infa-

3 Infamia facti quæ, ib. n. 33. 13
3 Infamiam facti removere ſolius Dei eſt, ib. n. 34. 13
3 Infamia ſurgens a malevolis, & inimicis, non ſufficit ad inquirendum, ib. n. 35. & ſeq. 13
3 Orta ex ſententia Judicis laici contra Clericum non attenditur, ib. n. 129. 19
3 Quod oritur ab inimicis & æmulis, ſuſpicione & invidia non caret, ib. n. 36. 13
3 Infamia Canonica per peccatum contrahitur, & per pœnitentiam aboletur, ib. n. 37. 13
3 Infamia eſt publicus præco vitiorum; fama virtutum, ib. n. 42. 13
Vide in ver. *Fama*.
3 Infamia facti reddit quem ineligibilem, etiam ſine aliqua litis motione, in c. Omnipotens, n. 30. de Accuſ. etiamſi pœnitentiam egerit, ib. n. 31. 8
3 Infamia ſola, quæ oritur ex accuſatione, denunciatione, & exceptione, non impedit electionem, ib. n. 33. 8
Vide in ver. *Accuſatio*, *Accuſatus*.
5 Infamia, quæ ex pœna procedit, evidentior eſt, quam quæ ex ſententia, in c. Qualiter, il 2. n. 97 de Accuſ. 21
5 Infamia juris per ſolum Principem aboleri poteſt, non per Epiſcopum, in c. Vergentis, n. 38. de Hæret. 97
5 INFANS, furioſus, vel mentecaptus non habens dilucida intervalla non ligantur edicto de confitendo ſemel in anno, in c. Omnes, n. 5. de pœn. & remiſſ. 309
3 Infantiæ proximus quis dicatur, in c. Super inordinata, n. 30. de Præb. 152
5 Infantes excommunicationis ſententia ligari non poſſunt, in c. Reſponſo, n. 91. & 109. de ſent. excom. 364
3 Infans an poſſit Religionem ingredi, & habitum ſuſcipere, in c. Nullus, n. 13 de Regular. 329
3 Infans tradi poteſt Religioni a Parentibus, in c. Cum virum, n. 74. de Regul. 369
4 Infantes ſunt matrimonii incapaces jure naturæ ob defectum conſenſus, in c. De illis, il 2. n. 29. de deſponſ. impub. 29
2 INFERIOR Conſtitutionem Superioris tollere, modificare, aut illi aliquatenus detrahere non poteſt, in c. Contingit, n. 6. de Arbitr. 699
2 Inferior a Papa non diſpenſat contra præceptum Apoſtoli, in c. Super eo, n. 33. de Bigam. 499
5 Inferiorum appellatione veniunt omnes Epiſcopo inferiores, in c. Accedentibus, n. 23. de exceſſ. Prælat. 216
5 Declaratur, ib. n. 38. & 50. 217
2 Inferior contra legem Superioris in caſibus inopinatis non diſpenſat, ſi ad Superiorem poſſit haberi recurſus in c. Nimis, n. 25. de fil. Presbyt. 478
2 Inferior a Principe non diſpenſat ſuper jure prohibitorio, ibid. n. 36. 480
3 Inferiores a Papa non poſſunt facere de Monacho non Monachum, in c. Ne Religioſi, n. 34. de Regul. 416
2 Inferior jura Superioris non relaxat, in c. Dilectus, n. 15. de tempor. ordin. 273
2 Inferior non prohibetur cognoſcere de geſtis per Superiorem, ubi geſta ſunt nulla, in c. Studuiſti, n. 25. de off. Legat. 545
3 Inferior non ſupplet negligentiam Superioris, vel partis, niſi in jure ſit expreſſum, in c. Nulla, n. 39. de conceſſ. Præb. 187
2 Inferior aliquando juriſdictionem habet in ſuum Superiorem, & poteſt in eum animadvertere, in c. Sane, il 2. n. 4. de off. Delegat. 522
2 Inferior non diſpenſat in lege Superioris, in c. Dilecti, n. 29. de renunc. 348
5 Inferioribus expreſſis adjecta clauſula generali non veniunt Superiores, in c. Mandato, n. 6. de Simon. 61
2 Inferior a Papa regulariter non poteſt eſſe Judex in cauſa propria in c. Nulli, n. 15. de elect. 264
2 Sed Papa regulariter contra, ib. n. 16. 264
Vide in ver. *Judex in cauſa propria*.
INFEUDATIO.
Vide in ver. *Feudalia bona*.
Et in ver. *Papa quoad infeudationem*.
2 INFIDELES ad fidem, & obſervantiam novæ legis non coguntur inviti, in c. Canonum ſtatuta, n. 5. 78. & 8. de Conſt. 15
2 Pagani, & Infideles, an & in quibus ſubſint juriſdictioni Eccleſiæ, ib. n. 64. & ſeq. uſq. ad n. 93. 20
2 Infidelibus detinentibus terram, in qua juriſdictionem habuerunt Chriſtiani Principes, Papa poteſt prohibere, ne injuſte divexent Chriſtianos, & contrafacientes juriſdictione, & dominio privare, ib. n. 70. 20
2 Item poteſt infidelibus præcipere, ut admittant Prædicatores Evangelii in terris eorum juriſdictioni ſubjectis, ib. n. 70. 20
2 Infidelium dominium, ſeu prælatio ſuper fideles poteſt juſte tolli per ſententiam, & ordinationem Eccleſiæ, ib. n. 75. 20
2 Infideles non ſunt directe de foro Eccleſiæ, ſed alieni a Chriſto, & ſervi diaboli, ib. n. 77. 20
2 Infideles Eccleſia non excommunicat, ib. n. 78. 21
5 Infidelium ſectas ore profiteri, ſubaudiendo in corde, ſi mihi liceat nefas eſt Chriſtiano, in c. Falſidicus, n. 106. de crimin. falſ. 174
3 INFINITORUM nullum virtutem habet finitam, in c. Fraternitatem, n. 21. de ſepultur. 293
2 Infirmariæ Fratrum Minorum an valide fieri poſſit legatum annui redditus, in c. In præſentia, n. 55. & n. ſeqq. uſq. ad n. 65. de probat. 236
Vide in ver. *Fratres Minores*.
3 INFIRMITAS an excuſet Parochum a reſidentia, in c. Clericos, n. 8 & n. ſeqq. uſq. ad n. 16. de Cler. non reſid. 65
3 Et quid, ſi in morbum incidat extra locum beneficii, ib. n. 9. 65
3 Et quid, ſi infra limites Parochiæ, ib. n. 10. 65
3 Et quid, ſi deſit ibi copia medicorum, medicinarumve, ib. n. 11. 65
3 Et quid, ſi oporteat Cælum mutare, vel ire ad balnea, ib. n. 12 65
Reliqua in ver. *Parochus*, *Peſtis*, *Reſidentia*.
2 Infirmitas præbet juſtam cauſam excuſationis a privatione beneficii ob non promotionem ad Ordines, licet ex propria culpa provenerit, in c. Ut Abbates, n. 36. de ætat. & qualit. 390
3 Tempus infirmitatis non eſt computandum pro tempore vacationum, in c. Licet, n. 140. de Præbend. 142
3 Declaratur, n. 149. 142
2 Infirmitas eſt juſta cauſa cedendi, etiamſi proveniat ex propria culpa, in c. Niſi cum pridem, n. 52 de renunc. 340
3 Infirmitas debilis, aut vetus quartana non eſt juſta cauſa percipiendi in abſentia redditus beneficii, in c. Conſultationibus, n. 9. de Cler. ægrot. 164
2 Infirmitas quando excuſet Epiſcopum a liminibus per ſeipſum viſitandis, in c. Ego N. n. 24 de Jurejur. 167
2 INFIRMI remotio ab officio, vel Beneficio eſt contra jus, & utilitatem publicam, in c. Ceterum, n. 54. & ſeqq. de reſcript. 144
2 Infirmus ab officio removeri poteſt de poteſtate ordinaria, quando officium datur principaliter non propter dignitatem, ſed propter exercitium, ib. n. 62. 144
2 Contrarium, ib. n. 73. & ſeqq. uſque in finem. 145
2 Declaratur primo, ut procedat in officio temporali, non autem in ſpirituali, & perpetuo, ib. n. 65. 145
2 Declaratur ſecundo, ut procedat in officiali, qui ex propria culpa in morbum incidit, ib. n. 68. 145
2 Sed contra ſecundum Canones, ib. n. 69. 145
2 Declaratur tertio, ut procedat in remotione ab adminiſtratione, non autem a titulo, & habitu officii, ib. n. 70. 145
2 Declaratur quarto, ut non procedat ſtante conſuetudine inſerviendi per ſubſtitutum, ib. n. 78. 145
2 Declaratur quinto, ut non procedat in officiali, qui factus eſt cæcus, ib. n. 80. 145
2 Judices propter longinquam infirmitatem inutiles ab adminiſtratione removentur & alii in eorum locum ſubrogantur, ib. num. 63. 144
2 Contrarium, ib. n. 67. & 73. 144
2 Declaratur multis modis, ib. n. 65. & ſeqq. uſq. in fin. 145
2 Judex datus mutari jubetur, ſi propter infirmitatem diu fuerit impeditus, ib. n. 64. 145
2 Procedit in Judice delegato, ib. n. 72. 145
2 Judex propter furorem, vel cæcitatem ſupervenientem non debet removeri, ib. n. 67. 145
2 Judices ob adverſam valetudinem inutiles removentur ab adminiſtratione, ſed non ab officio, ib. n. 70. 145
2 Infirmi ſive Epiſcopi, ſive Parochi, ſive ſimplices Beneficiati, ſive Officiales non removentur, ſed eis dantur Coadjutores, ib. n. 75. & n. ſeqq. 145
2 Infirmus poteſt eccere, & profiteri, niſi ſit extra mentem, in c. Ex tranſmiſſa, n. 6. de renunc. 328
Vide in ver. *Cæcus*, *Officialis*, *Officium*, *Mutus*.
3 Infirmus integre percipit beneficii ſui fructus, in c. Cum percuſſio, n. 2. de Cler. ægrot. 154
3 Infirmo debentur etiam diſtributiones quotidianæ, dummodo infirmitas ſit principalis cauſa non reſidendi, ib. n. 21. & 26. 155
3 Infirmus, qui Horas Canonicas recitare non poteſt, non tenetur illas audire, ib. n. 24. 156
3 Infirmus juris fictione habetur pro intereſſente, ib. n. 29. 156
3 Infirmi percipiunt in abſentia fructus Præbendæ, diſtributiones, & portionem accreſcentem, quatenus infirmitas eſt cauſa non reſidendi, vel non inſerviendi, in c. Ad audientiam, n. 7. de Cler. non reſid. 69
Vide in ver. *Diſtributiones quotidianæ quibus debeantur*.
Et in ver. *Epiſcopus infirmus*.
2 INGENIO non procedendum, ſed auctoritatibus inſiſtendum, in c. Ne innitaris, n. 416 de Conſt. 88
2 INGRATITUDO aboletur Religionis ingreſſu, in c. Magnus, n. 17. de oblig. ad ratioc. 485
5 INGREDIENS ſepta Monaſterii Monialium abſque licentia Ordinarii, vel alterius Superioris, an incurrat excommunicationem Papæ reſervatam ex Bulla Gregorii XIII. in c. Nuper, n. 17. & ſeqq. uſq. in fin. de ſent. excom. 345
5 Ingredientes ſepta Monaſterii Monialium prætextu licentiæ revocatæ, aut Ordinarii licentia abutentes, magis delinquunt, quam ingredientes ſine licentia, ib. n. 23. & ſeq. 345
2 INHIARE quid ſit, in c. Ex parte, n. 3. de Conſt. 121
3 INIMICITIÆ an excuſent Parochum a reſidentia, in c. Clericos, n. 22 de Cler. non reſid. 65
3 Inimicitiæ graves, & graviſſimæ, ſeu capitales quæ dicantur, ib. n. 29. 66
2 Inimicitiæ capitales contrahuntur ex verbalibus injuriis, in c. Veniens, n. 2 de Jurejur. 178
4 Inimicitiæ privatorum non referuntur ad publicam cauſam, in c. Quia circa, n. 12. de conſang. & affinit. 70
5 Inimicitiæ in criminibus exceptis niſi ſint capitales, non repellunt teſtes, ſed fidem minuunt, in c. Per tuas, il primo, n. 5. de Simon. 52
2 Inimicitiæ capitales an excuſent a reſidentia, in c. Ad ſupplicationem, n. 12. de renunc. 335
Vide in ver. *Epiſcopus quoad renunciationem*.
3 INIMICIS capitalibus non debet quis ſe committere etiam cum literis ſalvi conductus, in c. Clericos, n. 24. de Cler. non reſid. 66
5 Inimicis ſe credere nemo tenetur etiam cum literis conductus, & aſſecurationis, in c. Cum ex injuncto, n. 39. de Nov. oper. nunc. 231

2 INI-

1 INITIUM ſi deſit, deeſt initiatum, in c. Publicato, n. 6. de elect. 308

2 De INJURIIS illatis, & earum ſatisfactione poteſt compromitti, in c. Veniens, n. 4. de Jurejur. 17e

Vide in ver. *Compromiſſum*.

2 De Injuriis utrinque illatis fieri debet mutua compenſatio, ſi civiliter agatur ad pœnam parti applicandam; ſecus ſi criminaliter, ib. n. 9. & ſeq. 178

5 Injuria quot modis inferatur, in c. Quanto, n. 2e de privil. 276

5 Injuria atrox reſpectu quantitatis facti quando dicatur, in c. Cum illorum, n. 19. de ſent. excom. 349

5 Injuria atrox æſtimatur, ſi in theatro, in foro, vel in conſpectu Prætoris facta ſit, ib. n. 24. 349

5 Idem ſi in Eccleſia vel Cœmeterio, ib. n. 24. 349

5 Injuriam inferens Titio quem putabat eſſe Cajum, qua pœna puniatur, in c. Ad Audientiam, n. 69. de homic. 136

5 Injuria omnis corporalis major eſt qualibet reali, in c. Interfeciſti, n. 20. de homic. 123

5 Injuriam proximi, & vicini, qui negligit propulſare, videtur injuriantem fovere, in c. Suſcepimus, n. 21. de homic. 126

2 Injuriam non infert, qui jure publico utitur, in c. Sane, il 2. n. 31. de off. Deleg. 524

3 Injuriarum actio proponitur tantum ad vindictam, in c. Odoardus, n. 49. de ſolut. 241

Injuria non inferatur mortuo.

Vide in ver. *Mortuus*.

3 Injuria aggravatur ex dignitate perſonæ cui irrogatur, in c. Ad falſariorum, n. 17. de crim. falſ. 184

4 Injuriæ remiſſæ ob nova delicta renaſcuntur, in c. Ex literis, n. 20. de Divort. 97

5 INJUSTITIA notoria nullitati æquiparatur, in c. In civitate, n. 2. de uſur. 154

3 *Innocentia* verbum importat omnimodam carentiam criminis, & doli, in c. Veſtra, n. 12a de cohab. Cler. & mulier. 20

1 INNOCENTII, Hoſtienſis, & Jo. Andreæ authoritas quanta ſit, in c. Ne innitaris, n. 163. de Conſt. 47

1 Innocentii doctrina de arbitrio tranſgrediendi leges expenditur, in c. Canonum ſtatuta, n. 115. uſq. ad n. 121. de Conſt. 23

1 Innocentius IV. pater Juris, & cur, in cap. Quoniam, n. de. de Conſt. 138

1 Innocentii X. Decretum de parvis Conventibus Ordinariis ſubjectis expenditur, in c. Quanto, n. 3d. de off. Ord. poſt pag. 5d8

2 Declarationes Congregationis ſuper ſtatu Regularium ad prædictum Decretum, ib. n. 42. poſt pag. 568

5 INNOVATIO jus novum non tribuit, ſed antiquum conſervat, in c. Tuarum, n. 49 de privil. 250

5 INOBEDIENTIA, & offenſa quælibet, aut rebellio contra Papam, & Sedem Apoſtolicam, ſunt caſus Sedi Apoſtolicæ reſervati in extrav. Pauli II. & Sixti IV. in c. Quod a prædeceſſore, n. 24. de ſchiſmat. 104

3 Inobedientia regularis excluditur ex licentia Prælati petita, & obtenta, in c. Non magnopere, n. 4. Ne Cler. vel Monach. 659

3 INOPIA & impotentia ſolvendi non extinguit obligationem, ſed ſuſpendit illius effectum in tempus proſperioris fortunæ, in c. Odoardus, n. 64. de ſolut. 242

5 INQUIRERE debet Superior contra ſubditum maxime Prælatum de his tantum, ſuper quibus præceſſit infamia, in c. Qualiter, & quando, il ſecondo, n. 1. de Accuſ. 15

5 Inquirenda eſt veritas ab eo, contra quem ſit inquiſitio, prius quam a teſtibus, ib. n. 5. 15

5 Inquirentis officium eſt veritatem invenire, ib. n. 86. 20

1 INQUISITIO extraordinaria, & generalis quæ ſit, in c. Perniciosam, n. d. de off. Ordin. 550

1 Fieri poteſt etiam fama non præcedente, ſommarie, & ſine ſtrepitu judicii, ib. n. 7. 550

5 Inquiſitio, vel accuſatio, denunciatio, & exceptio an impediant promotionem, vel electionem, in c. Accuſatum, n. 10. de Simon. 35

5 Inquiſitio non fit niſi contra infamatum, in c. Omnipotens, n. 26. & 34. de Accuſat. 7

5 Inquiſitio in caſibus, in quibus poteſt fieri non præcedente infamia, non impedit electionem, ib. n. 28. 7

5 Inquiſitio eſt permiſſa non ſolum cum agitur ad vindictam publicam, ſed etiam ubi agitur civiliter ad utilitatem Eccleſiæ, in c. Qualiter, & quando, il 2. n. 6. de accuſat. 15

5 Inquiſitio in cauſis Civilibus eſt permiſſa, ſi ſpectant ad publicam utilitatem principaliter, ib. n. 7. 15

5 Inquiſitio facienda eſt in loco, ubi quis laborat infamia, ibid. num. 8. 15

5 Ad Inquiſitionem ex fama ut procedi poſſit tam contra ſubditum, quam contra Prælatum, quæ requirantur, ib. n. 9. 15

5 Inquiſitio ut fieri debeat, requiritur, ut fama ad aures Superioris pervenerit, nec ſufficit, ut pervenerit ad alios, ib. n. 10. 15

5 Inquiſitio nec contra Prælatum, nec contra ſubditum fieri poteſt, niſi infamia præceſſerit, ib. n. 11. 15

5 Inquiſitio an ſit remedium ordinarium, vel extraordinarium, ib. n. 18. 16

5 Inquiſitio jam incœpta ceſſat ſuperveniente Accuſatore, ibid. n. 19. 16

5 Inquiſitio non ita facile eſt facienda contra Prælatum, ſicut contra ſubditum, ib. n. 27. 16

5 Contra Prælatum requiritur infamia, quæ ſine ſcandalo diſſimulari non poteſt, vel ſine periculo tolerari, ib. n. 27. & 47. 18

Vide in ver. *Fama*.

5 Inquiſitio quando fit contra aliquem, debet eſſe præſens, ibid. num. 28. 17

5 In Inquiſitione quis ordo ſit ſervandus, ib. n. 29. 17

5 Inquiſitio ſi primo fieret, & poſtea traderentur capitula, nihil ageretur, ib. n. 30. 17

5 Quod procedit in inquiſitione ſpeciali, ſecus in generali, in qua non dantur capitula, ib. n. 31. 17

5 Inquiſitionis proceſſus non traditis reo Capitulis valet, ſi non apponatur, ib. n. 32. 17

5 Inquiſitio quotuplex ſit, & an in qualibet inquiſitione ſit ſervanda forma hujus Capituli, ib. n. 40. & ſeqq. uſq. ad n. 66. 17

5 Inquiſitio generaliſſima quæ dicatur, ib. n. 41. 17

5 Et quæ inquiſitio generalis, ib. n. 42. 17

5 Capitula tradi non debent, quando inquiritur ſuper ſtatu Eccleſiæ, n. 43. 17

5 Inquiſitio ſpecialis quæ ſit, ib. n. 44. & 55. 17

5 Si fiat non ad pœnam imponendam, ſed ex debito officii, non requiritur infamia, ib. n. 45. 17

5 Idem ſi fiat ad denunciationem publicis officialis, ib. n. 46. 18

5 Inquiſitio contra Regularem ſi fiat ad correctionem, non requirit formam hujus c. ib. n. 49. 18

5 Si vero fiat, ut ab adminiſtratione removeatur, ſervanda eſt hæc forma quoad quædam, ib. n. 50. & 98. 18

5 Inquiſitio alia eſt præparatoria, ſeu generalis ad inveniendum delinquentem, alia ſolemnis ad puniendum, quæ a Canoniſtis dicitur ſpecialis, ib. n. 54. & 56. 18

5 Inquiſitionis ſpecialis diffinitio, ib. 55. 18

5 Inquiſitionis generalis, & ſpecialis, communis practica quæ ſit, ib. n. 5d. & n. ſeq. & 60. 18

5 Inquiſitio generalis, quæ fit ad inveniendum delinquentem, non requirit infamiam, ib. n. 57. 18

5 Inquiſitio generalis tranſit in ſpecialem, quando teſtes in genere interrogati nominant delinquentem in ſpecie, ibid. n. 58. & 61. 18

5 Inquiſitio ſpecialis contra certam perſonam ſive ex officio, ſive ad denunciationem alterius fieri non poteſt niſi infamia præcedente. ib. n. 59. 18

5 Inquiſitio ſpecialis non præcedente diffamatione eſt nulla, nec obſtat contraria conſuetudo, ib. n. 60. 18

5 Inquiſitio generalis, in qua per teſtes aliquis nominatur ſive alia forma, aperit viam ad ſpecialem inquiſitionem, ib. n. d1 19

5 Inquiſitio ſuper crimine, quæ fit ex mero judicis officio, an, & quo differat ab Inquiſitione, quæ fit ad quærelam, ſeu denunciationem partis, ib. n. 6a. & ſeqq. uſq. ad n. 68. 19

5 Inquiſitionis judicium in quo differat a judicio per viam accuſationis, & per viam denunciationis, ib. n. 68. & ſeqq. uſq. ad n. 84. 19

5 Inquiſitio, quæ formatur contra Regulares, quot habeat ſpecialia, ib. n. 38. 20

5 Ordo juris in inquiſitione, quæ fit contra Regulares, non eſt ad unguem obſervandus quoad ſubſtantialia judicii; ſecus quoad veritatis probationem, ib. n. 99. 21

5 Exceptiones tot non recipiuntur contra Regulares quot contra ſeculares, ib. n. 101. 22

1 INQUISITORES hæreticæ pravitatis cujus ætatis eſſe debeant, in c. Cum in cunctis, n. 124. de elect. 253

3 Inquiſitionis officiales in regno Siciliæ ab Epiſcopo cogi poſſunt ſolvere legata pia, non obſtan. allegatis exemptionibus, in c. ad hæc, n. 21. de Relig. domib. 490

3 Inquiſitor poteſt punire hæreticum mentalem, ſi liqueat de hæreſi per illius confeſſionem, in c. Dolentes, n. 61. de celebr. Miſſar. 585

5 INQUISITUS pendente inquiſitione ineligibilis eſt, in c. Omnipotens, n. 26. & 34. de Accuſ. 7

5 Inquiſitus non poteſt confeſſionem ſuam impugnare ſub prætextu, quod capitula ſibi tradita non fuerint, vel infamia non præceſſerit, in c. Qualiter, & quando, il ſecondo, n. 33. de accuſ. 17

5 Inquiſitus de dilapidatione, interim ab adminiſtratione removetur, conſtito de ſuſpicione; ſecus in accuſato, ib. n. 74. 20

Vide in ver. *Prælatus quoad alienationem, & adminiſtrationem*.

1 INSTALLARE quid ſit, in c. Qualiter, n. 3. de elect. 26d

5 INSTANTIA cauſæ in judicio non perimitur per mortem alterius colitigantium, ſed in hæredem continuatur, in cap. Ex parte, n. 16. de Reſcript. 702

1 Secus in arbitrio, ib. n. 17. 702

3 Inſtantiam dare ſufficit reſpondenti, in c. Interfeciſti, n. 14. de homic. 122

2 Inſtantia cauſarum ante litis conteſtationem non currit, in c. Olim, n. 7. de lit. conteſt. 83

1 Inſtantia contra laicum inchoata an tranſeat in Clericum ſucceſſorem, refertur votum D. Robuſterii a Signatura juſtitiæ approbatum, in c. Magnus, n. 50 & 57 de oblig. ad ratioc. 490

2 Inſtantia cauſarum de jure Civili perit triennio, ſed de jure Canonico cauſæ inſtantiam non habent, & cur, in c. Super eo, il 2. n. 3. de Appell. 191

2 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 29. in fin. 193

2 Inſtantia judicii non perit per lapſum triennii de jure Canonico; ſecus de jure Civili, in c. Venerabilis, n. 1. & ſeq. de Judiciis. 31

2 Et quæ ſit ratio diverſitatis, ib. n. 5. & ſeqq. 31

2 Inſtantia perempta, omnia acta pereunt, datur novus libellus, lis iterum conteſtatur, & omnia fiunt de novo, ib. n. 4. & 23. 32

2 Inſtantia non perit triennio ſecundum Canones in cauſis tam ordinariis, quam delegatis, ib. n. d. 32

2 Inſtantia in cauſa appellationis tam ſecundum leges, quam ſecundum Canones perit lapſu unius anni, vel ex cauſa triennii, ib. n. 2. 32

2 Cri-

2 Criminalium cauſarum inſtantia an de jure Canonico pereat per lapſum triennii, ſicut perit de jure Civili, ib. n. 9. 32
2 Inſtantia perit etiam de jure Canonico, quando reus abſolvitur propter ſurreptum judicium, ib. n. 10. 32
2 Inſtantia de jure civili perit triennio, ſed non perit juriſdictio judicis, ib. n. 13. 32
2 Inſtantia ex Concilio Tridentino per lapſum biennii, perit judici, cujus juriſdictio expirat; ſed non perit partibus, nec pereunt actu, ib. n. 14. 32
2 Inſtantia ex Concilio Tridentino ac currat, cum non ſtet per judicem, quominus cauſa infra biennium terminetur, ſed vel ob qualitatem cauſæ, vel ob partium cavillationes, ib. n. 19. & ſeqq. uſq. in fin. 33
2 Inſtantia non currit, ſi lis protrahatur ultra præfinum tempus ob cauſæ magnitudinem, ib. n. 20 33
2 Inſtantia non currit, cum cauſa protrahitur partium cavillationibus, ib. n. 22. 33
2 Contrarium, ib. n. 22. 33
2 Sententia lata poſt inſtantiam peremptam nulla eſt, ib. n. 24. 33
5 INSTITUERE quid ſit, in c. Cum pridem, n. 91. de Pact. s. 655
Vide in ver. *Jus inſtituendi*.
3 Inſtituere, & deſtituere ſpectat ad ordinariam juriſdictionem, in c. Tuæ n. 13. de Cler. non reſid. 58
3 Inſtitui ſciente ſe patiens in beneficium viventis, hoc ipſo pellendus eſt, & nihilominus deponendus, in c. Literas, n. 28 de conceſſ. Præb. 196
2 Inſtitutio beneficiorum de jure communi ad Epiſcopum ſpectat, in c. Eam te, n. 2 de ætat. & qual. 403
2 Inſtitutio authorizabilis non competit inferioribus Prælatis etiam ex conſuetudine, vel præſcriptione, ib. n. 3. 403
2 Nihil habeant juriſdictionem quaſi Epiſcopalem in Clerum, & populum privativa ad Epiſcopum, ib n. 4. 403
2 Inſtitutio corporalis de jure communi ad Archidiaconum pertinet, ib. n. 5. 403
2 Inſtitutio collativa poteſt competere inferiori ex conſuetudine, ib n. 7. 403
2 Inſtitutio in beneficiis juriſpatronatus, quæ poſt Concilium Trident. acquiruntur, reſervari non poteſt alteri, quam Epiſcopo, in c. Cum Eccleſia Vulterana, n. 31 de elect. 277
2 Etiam in Eccleſiis exemptis; niſi rector ordinaria fungeretur juriſdictione, ib. n. 32. 277
2 Inſtitutiones, quæ ante Concilium ex immemorabili ad inferiores ſpectabant, an ſint ſublatæ, ib. n. 33. 277
5 Inſtitutio de Fratribus Minoribus facta ad effectum vendendi bona hæreditaria, & pretium convertendi in uſum fabricæ, vel Sacriſtiæ, an teneat, in c. Nimis prava, n. 26. & 39. & ſeq. de exceſſ. Prælat 222
5 Inſtitutio cum aſſpro non ſcripta, modus etiam illi adjectus eſt pro non ſcripto, ib. n. 35 223
5 Inſtitutio de Monaſterio, ſeu Eccleſia Fratrum Minorum, an valeat, & an ſuſtineatur in perſona Eccleſiæ Rom. ib n. 43. 224
3 Inſtitutio de digno omiſſo digniore inter duos præſentatos a patrono laico, quamvis a principio fieri non debeat, tamen facta tenet, in c. Cum autem, n. 29. & 36. de Jurepatr. 524
5 Inſtitutio authorizabilis eſt de lege juriſdictionis, in c. Quod a prædeceſſore, n. 38 de ſchiſm. 105
5 Inſtitutio Canonica tanquam ſolemnitas extrinſeca non præſumitur, ſed probari debet, ib. n. 121. 114
2 Inſtitutio, qui de jure communi competit, eidem & deſtitutio, in c. Conquerenta, n. 18. de off. Ordin. 587
2 Secus ſi de jure communi, ib. n. 19. 587
1 Præſcripta inſtitutione, non cenſetur præſcripta deſtitutio, ib. num 20. 587
5 Canonica inſtitutio dicitur, quæ eſt ſine vitio conferentis, recipientis, vel formæ, in c. Conſtitutus, n. 10. de fil. Preſbyter. 482
4 Inſtitutio in bonis, quorum non eſt capax niſi procreatus ex legitimo matrimonio, conſtituit in quaſi poſſeſſione legitimitatis veræ, & non fictæ, in c. Lator, n. 17. Qui fil. ſint legit. 83
2 Inſtitutionum tres ſunt ſpecies, in c. Cum Eccleſia, n. 28. de cauſ. poſſ. & propriet. 111
2 Inſtitutio corporalis pertinet ad Archidiaconum de jure communi, ib. n. 24. 118
2 Inſtitutio authorizabilis non poteſt fieri ab Archidiacono, ib. num. 30. 118
2 Nec præſcribitur ſine titulo, aut immemorabili, ib. n. 31 118
2 Inſtitutio collativa quamvis ſpectet ad Epiſcopum, tamen Canones non reſiſtunt, quin competat inferiori, ib. n. 32. 111
Inſtitutio hæredis
Vide in ver. *Hæredis inſtitutio*.
2 Inſtitutio præſentatorum eſt juriſdictionis neceſſariæ, non voluntariæ, in c. Illa, n. 15. Ne Sede vac. 208
3 Inſtitutio beneficiorum ſpectat ad Epiſcopos, vel eorum Officiales, in c. Ex frequentibus, n. 1. de Inſt. 180
3 Inſtitutiones, & cuſtodiæ poſſunt de jure ſpeciali ad inferiorem pertinere, & pendente lite cum Diœceſano, in poſſeſſione defenditur, in c. Cum veniſſent, n. 1, de Inſt. 181
3 Epiſcopus fundat intentionem de jure communi ſuper inſtitutione perſonarum in beneficiis ſuæ diœceſis, ib. n. 2 & 11. 181
3 Declaratur, ib. n. 3. 181
Vide *Jus inſtituendi*.
3 INSTITUTUS ad præſentationem ejus, qui tunc juſpatronatus poſſidebat, & credebatur patronus, non removetur, licet illud jus ab eo poſtea avincatur, in c. Conſultationibus, n. 2. de Jurepatr. 520
2 Inſtitutus ab ingrediente Religionem Fratrum Minorum, ſtatim ſecuta illius profeſſione poteſt capere hæreditatem, etiam non expectata morte naturali, in c. In præſentia, n. 51. de Probat. 136
5 INSTRUENDI munus alicui ex debito incumbens poteſt alteri demandari, in c. Cum ſit ars, n. 3. de ætat. & qual. 435
2 INSTRUCTIO de qualitatibus promovendi extra Curiam a quibus ſumenda, in cap. Niſi cum pridem, num. 67. de renunciat. 337
4 INSTRUMENTA rogata a Notario contra prohibitionem ſtatuti valent, in c. Literæ quas, n. 10. de matrim. contract. contra interdict. Eccleſ. 76
3 Inſtrumenta a Notariis Clericis confecta, in c. Sicut te, n. 33. & ſeq. uſq. ad n. 42. Ne Cler. vel Monach. 678
3 Et quid poſt interdictum Notariatus officium, ib. n. 34. & 37. 678
4 Inſtrumentum ſumptum ex ſumpto non probat, in c. Lator, n. 44 Qui fil. ſint legit. 86
4 Inſtrumentum in quo milleſimum repugnat indictioni, vitiatur in totum, ib. n. 45 86
4 Et ſaltem non probat datam, ib. n. 46 & 66. 86
2 Inſtrumentum ſi alicui ſubtractum fuerit, ſtatur illius juramento, vel ei arbitrio boni viri juramentum defertur, in c. Intimavit, n. 12. de reſt. & atteſt. 150
2 Inſtrumentorum appellatione veniunt etiam teſtes, in c. Pervenit, il primo, n. 7. de teſt. cogen. 159
2 Procedit in materia lata, ſecus in reſtringibili, ib. n. 8. 159
2 Inſtrumenti unius falſitas, & defectus fidei influit etiam in alia inſtrumenta, in cap. Ad audientiam, il primo, n. 14. de Reſcript. 155
2 Inſtrumenta communia debent edi poſtulanti ad fundandam intentionem etiam in cauſa reconventionis, in c. Si perpetuus, n. 8. de fide Inſtrum. 362
Vide in ver. *Acta*.
5 Inſtrumenti perditi tenor probari poteſt per teſtes, qui illud perlegerunt, & deponunt, quod erat ſine vitio, in c. Cum olim, il primo, n. 1. de privil. 452
5 Inſtrumentum fuiſſe amiſſum non ſufficit probare, niſi etiam probetur illius tenor una cum ſolemnitatibus neceſſariis, ib. n. 9 & 10. 453
5 Teſtes deponentes ſuper inſtrumentis deperditis debent eſſe periti, ib. n. 9 453
5 Inſtrumentum diſcrepans a matrice, ſeu protocollo, debet tantum illud corrigi, & emendari, in cap. Licet, n. 23. de crim. falſ. 182
2 Inſtrumenti regiſtratio facta in actis partibus præſentibus, & non contradicentibus, probat originale, in c. Cum in jure, n. 11. de off. Deleg. 534
2 Secus ſi ſolus Notarius exemplaverit originale inſtrumentum reducendo illius tenorem ad acta, ib. n. 13. 534
2 Inſtrumenta cum producuntur, ſola productio eſt de actis, & non tenor, ib. n. 14. 534
3 INSULA ſi in mari appareat, decimæ novalium cui Eccleſiæ debeantur, in c. Quoniam, n. 12 de Decim. 313
1 INTELLECTUS rectus eſt, qui dirigitur a prudentia, ſcientia, & opinione vera; non rectus vero, qui dirigitur ab eorum contrariis, in c. Ne innitaris, n. 68. de Conſt. 36
1 Intellectus rectus, & non rectus qui dicatur ex ſententia Alexandri de Ales, & D. Thomæ, ib. n. 79 & 80. 77
1 Intellectus inclinatur in objectum ſuum per modum naturæ, ib. num. 83. 38
1 Intellectus ſpeculativi, & practici virtus in quo conſiſtat, ib. num. 86. 38
1 Intellectus ſpeculativus, & practicus an, & in quibus differant, ib. n. 137. & n. 218. 44
1 Intellectus ita movetur ab objecto veri, ſicut appetitus ſenſitivus bruti ab objecto delectabili, ib. n. 155. 47
1 Voluntas habet libertatem contrarietatis, intellectus ſecus, ib. num. 156. 47
1 Intellectus Divinus, & Angelicus cognoſcunt compoſitionem, & diviſionem per intellectum ſimplicis quidditatis, in d. c. Ne innitaris, n. 168 de Conſt. 48
1 Intellectus humanus cognoſcit componendo, dividendo, & ratiocinando, ib. d. n. 168. 48
1 Intellectus eſſe certum practice, & dubium ſpeculative, vel a converſo, non eſt poſſibile, ib. n. 219 53
1 Intellectus non habet libertatem opinandi ut libet, ſed violenter inclinatur in eam partem, in qua ſunt fortiora motiva, ib. n. 257. 59
Intellectus capitulorum Decreti, Decretalium, & Sexti.
1 c. *Ad abolendam*, in c. Ad extirpandas, n. 6. de fil. Preſb. 470
5 c. *Ad Apoſtolicam*, de Regul. in c. cum Cum acceſſiſſent, n. 38. de Conſt. 110
4 c. *Aliter*, 30. q. 5. in c. Tua, n. 21. de deſponſ. impub. 23
5 c. *Altercationis*, lib 6. in c. Nuper a nobis, n. 21. & ſeq. uſq. ad n. 29. de bigam. 504
2 c. *Audiſtis*, n. 5. de præſcript. 175
3 c. *Beneficium*, de Regular. lib 6, in c. Conſulti, n. 34 de Regular. 408
1 c. *Canones*, & c. *Sicut*, 15. diſt. in c. Nimis, num. 15. de fil. Preſbyt. 477
1 c. *Canonum ſtatuta*, de Conſt. in eod. c. a n. 1. uſq. ad. n. 10. 25
3 c. *Cauſam*, de elect. in c. Quia ingredientibus, n. 24 & 32. de teſtam. 255
3 c. *Charitatem*, 12 q. 2 in c. Venerabili, n. 11. & 13. de cenſib. 551
3 c. *Clerici*, 1. q. 2. in c. Significatum, n. 42. de Præb. 83
3 c. *Clerici*, de poſtul. in c. Multa, n. 96 Ne Cler. vel Monach. 658
1 c. *Clerici*, 21. diſtinct. in c. Cum contingat, n. 56. de ætat. & qual. 420
5 c. *Clerus*, 21. diſt. in c. Requiſivit, n. 40. de ordin. ab Epiſc. 389
1 c. Cum

Digitized by Google

1 c. *Concilia*, §. Hinc etiam, 27. diſt. in c. Significaſti, n. 73. de elect. 229
3 c. *Conquerente*, de off. Ordin. in c. Quoniam, n. 15.17. & 21. & 32. de Decim. 313
1 c. *Conſtitutus*, de Relig. domib. in cap. Cum pridem, nu. 38. de pact. 649
1 c. *Conſtitutus*, de fil. Presbyter. in eod. c. Conſtitutus, nu. d uſque ad num. 27. 481
5 c. *Conſuluit*, de Uſuris, in c. In Civitate, n. 4. de Uſuris. 154
3 c. *Corpora Sanctorum*, de Conſecrat. diſt. 1. in c. Cum ex eo, n. 16. de Reliq. & venerat. Sanctor. 609
1 c. *Cum cauſam*, de elect. in eodem c. Cum cauſam, n. 35. 277
1 c. *Cum creatura*, de celebrat. Miſſar. in c. Ut Abbates, n. 86. de ætat. & qual. 395
1 c. *Cum in cunctis*, §. Inferiora, de elect. in d. c. Cum in cunctis, num. 35. 257
3 c. *Cum in ſua*, de Decimis, in c. Cum contingat, n. 11. eod. tit. 317
3 c. *Cum contingat*, de ætat. & qual. in d. c. Cum contingat, nu. 46. & ſeqq. uſque ad n. 55. 421
1 c. *Cum Marthæ*, §. Quæſiviſti, de celebr. Miſſar. in c. Ne innitaris, n. 274. de conſtit. d3
3 c. *Cum non deceat*, de elect. lib. 6. & conciliatio cum c. Unic. de Cler. non reſid. eod. lib. 6. in c. Licet, n. 159. de Præb. 143
3 Et cujus Eccleſiæ utilitas ad hoc requiratur, ib. n. 160. 143
1 c. *Cum omnes*, triplex intellectus, in d. c. Cum omnes, n. 1. & & ſeq. uſque ad n. 11. de Conſtit. 92
3 c. *Cum percuſſio*, 7. q. 1. in c. Conſultationibus, nu. 48. de Cler. ægrotant. 167
3 c. *Cura perſonæ*, de privileg. lib. 6. in c. Procurationes, n. 42. de Cenſib. 549
1 c. *Cum tempore*, de arbitris, in c. Ex parte de arbitr. 702
1 c. *Cum voluntate*, de ſentent. excom. in c. Indecorum, n. 26. & 48. de ætat. & qualit. 400
1 c. *Decernimus*, de judiciis, in c. Contingit, n. 29. de arbitris. 700
4 c. *De Francia*, de ſponſal. in c. Utrum, n. 15. de cognat. ſpirit. 59
2 c. *Degradatio*, de Pœnis, in 6. in c. Cum contingat, nu. 62. de ætat. & qual. 422
1 c. *De his*, 12. diſt. in c. Ut Abbates, n. 83. de ætat. & qual. 395
5 c. *Delatori*, 5. q. ult. in c. Si quis, n. 4. de homicid. 119
3 c. *De multa*, de Præb. in c. Dudum, il ſecondo, n. 28. & ſeqq. de elect. 4. in c. Cum jam dudum n. 22. de Præb. 97
5 c. *Diaconus*, 27. diſt. in c. Tuæ literæ, n. 58. de Cler. per ſalt. promot. 203
1 c. *Diaconos*, 93. diſt. in c. Requiſivit, n. 44. de Ordin. ab Epiſcopo. 380
5 c. *Didicimus*, &c. *Pudenda*, 7. q. 1. in c. Quod a prædeceſſore, n. 34. de ſchiſmat. 105
5 c. *Dilecto*, de ſent. excom. l. 6. in c. Suſcepimus, n. 2d. de homicid. 12d
2 c. *Dilecto filio*, de offic. Archid. in c. Nullus, num. 24. de for. compet. 46
2 c. *Domino ſancto*, 50. diſt. in c. Nonnulli, n. 37. de Reſcript. 170
1 c. *Ego ſolus*, 9. diſt. in c. Ne innitaris, n. 128. de Conſtit. 43
3 c. *Eam te*, de ætat. & qual. in c. Ex parte, n. 16. de cappellan. Monach. 506
1 c. *Edoceri*, de Reſcript. in c. Paſtoralis, n. 27. de Appell. 204
2 c. *Eos*, 32. diſtin. in c. Nullus, n. 20. de for. compet. 46
3 c. *Epiſcopus*, 88. diſt. in c. Nos quidem, n. 12. de teſtam. 260
3 c. *Epiſcopus*, n. 77. diſt. in c. Conjugatus, num. 12. de converſ. conjugat. 443
3 c. *Et hoc attendendum*, de conſecr. diſt. 1. in c. Cum creatura, num. 28. de celebrat. Miſſar. 589
5 c. *Ex diligenti*, de Simonia, in c. Cum pridem, n. 49. de pactis, & in d. c. Ex diligenti, num. 3 4. & ſeqq. uſque in fin. de Simon. 3d
1 c. *Ex eo*, de elect. lib. 6. in c. Cum in cunctis, nu. 53. & 5d. de elect. 247
1 c. *Ex literis*, de exceſſ. Prælatur. in c. Requiſivit, n. 80. de ordin. ab Epiſcopo. 384
1 c. *Ex multis*, 1. q. 3. in c. Cum pridem, n. 42. de pactis. d50
1 c. *Ex parte*, de arbitris, in d. c. Ex parte, n. 23. & ſeq. 703
c. *Ex parte, il terzo*, de privileg. in c. Contingit, il ſecondo, n. 12. de ſent. excom. 369
5 c. *Ex parte*, de tempor. ordinat. in cap. Conſultationi, n. d. de apoſtat. 117
1 c. *Ex tenore*, & cap. Ad aures, de tempor. ordin. in d. cap Ex tenore, n. 11. 359
3 c. *Ex tuæ*, in §. Contra eos, de Cler. non reſid. in d. c. Ex tuæ, num. 2. & 18. 54
3 c. *Exſtirpandæ*, §. Qui vero, de Præb. in c. Niſi eſſent, nu. 48. eodem tit. 110
3 c. *Gonſaldus*, 17. q. 2. in c. Conſulti, n. 35. de Regular. 401
1 c. *Gratia*, de Præb. l. 6. in c. Super literis, de Reſcript. 159
5 c. *Humanæ aures*, 22. q. 5. in c. Falſidicus, n. 70. & ſeqq. uſque ad num. 80. maxime n. 7d. & 162. verſ. Non obſtat ſecundum, de crim. falſ. 172
3 c. *Illa*, 12. diſt. in c. Conſilium, n. 37. de obſerv. jejun. d15
1 c. *Illud*, 77. diſt. in cap. Cum contingat, n. 13. & n. 19. de ætat. & qual. 418
1 c. *Illud*, de Cler. excom. miniſtr. in c. Ne innitaris, nu. 242. de Conſtit. 56
3 c. *In Eccleſiis*, de Capell. Monachor. ſecundum Abbatem, reſelitur, in d. c. In Eccleſiis, n. 11. verſ. Sed objicies. 507
1 c. *In iſtis*, §. leges, 4. diſt. in c. Treugas, n. 25. 32. 39. 40. & 56. de treuga, & pac. d33
5 c. *Innocuus*, de maled. & c. Poſtulaſti, de Judæis, in cap. Licet, n. 18. de pœnis. 886
3 c. *In novo*, 1d. q. 7. in c. Non magnopere, n. 26. Ne Cler. vel Monach. 661
1 c. *In novo*, 21. diſt. in c. Pernicioſam, n. 34. de Offic. Ord. 552
5 c. *In ordinando*, de Simon. in c. Tua nos, n. 45. de Simon. d0
1 c. *Inquiſitionem*, de ſent. excom. in cap. Ne innitaris, n. 241. de Conſtitut. 55
2 c. *In ſingulis*, §. Ordinentur de ſtat. Monachor. in c. Dilectus, il primo, n. 13. de Reſcript. 189
5 c. *Interfeciſti*, de homicid. in eod. cap Interfeciſti, numer. 7. & ſeq. uſque ad n. 13. 122
5 c. *Interfeciſti*, de homic. in c. Suſcepimus, n. 25. de homic. 141
3 c. *Ipſi Sacerdotes*, 1. q. 1. in c. Fraternitatem, n. 35. de ſepult. 294
3 c. *Juvenculus*, 20. q. 1. in c. Cum ſis, num. 74. de converſ. conjugat. 459
1 c. *Lector*, 34. diſt. in c. Super eo, n. 23. & 32. verſ. Ad primum igitur, de bigam. 499
1 c. *Licet*, de Regular. in c. Admonet, n. 17. de renunciat. 330
3 c. *Licet univerſis*, de teſtib. in c. Cum eſſes, n. 149. de teſtam. 276
1 c. *Literas*, de reſtit. ſpoliat. in c. Ne innitaris, n. 399. & n. ſeq. de Conſtit. 84
3 c. *Literarum*, de vit. in c. Conſulti, n. 15. & 20. de Regul. 398
5 c. *Naviganti*, intellectus varii Theologorum ad c. Naviganti, de uſur. in eod. c. Naviganti, n. 55. uſque ad n. 59. 164
3 c. *Neminem*, 70. diſt. in c. Non liceat, n. 7. de Præb. 68
1 c. *Nemo*, 9. q. 3. in c. Significaſti, n. 47. de elect. 227
5 c. *Nimis iniquæ*, de exceſſ. Prælat. in c. Patentibus, n. 7. & 13. de privil. 242
1 c. *Niſi eſſem*, de Præb. in c. Non ſine, n. 5. & ſeq. de arbitr. 690
3 c. *Non magnopere*, ne Cler. vel Monach. in c. Super ſpecula, n. 39. eod. tit. 686
3 c. *Non mediocriter*, de conſecr. diſt. 5. in c. Fraternitatem, n. 67. & ſeq. uſque ad n. 73. de ſepultur. 297
3 c. *Non minus*, in ver. communea, de immunit. Eccleſ. in eod. c. Non minus, n. 27. d33
3 c. *Nonnullis*, de Reſcript. in c. Ex parte, n. 13. & 26. de Capell. Monachor. 505
1 c. *Nos ſi incompetenter*, 2. q. 7. in c. Significaſti, n. 75. de elect. 229
5 c. *Novatianus*, 7. q. 1. in c. Quod a prædeceſſore, num. 30. de ſchiſmat. 105
2 c. *Novimus*, de ver. ſignif. in c. Cum non ab homine, n. 47. de judic. 23
5 c. *Novimus*, §. fin. de verb. ſignif. in c. Ad falſariorum, n. d1. & d5. de crim. falſ. 187
1 c. *Nunc autem*, 21. diſt. in c. Significaſti, n. 74. de elect. 229
3 c. *Olim*, de verbor. Signif. in c. De cetero, nu. 19. de Cler. non reſid. 38
1 c. *Olim*, 95. diſt. in c. Quanto, n. 10. de Conſuetud. 198
5 c. *Omnis*, de pœnit. & remiſſ. in c. Officii, n. 36. eod. tit. 206
1 c. *Omnium*, 32. diſtin. & cap. *Quia ſanctitas*, 50. diſt. in c. Requiſivit, n. 45. de Ordin. ab Epiſcopo. 381
3 c. *Ordinarius*, §. In conferendis, de off. Ordin. l. 6. in c. Cum jam dudum, nu. 62. & ſeq. & n. 67. de Præb. 101
5 c. *Ordinarii*, de off. Ordin. l. d. in c. Licet Heli, n. 20. & n. 21. & n. 25. de Simon. 49
1 c. *Perlectis*, 25. diſt. in c. Requiſivit, n. 42. de Ordin. ab Epiſc. 380
5 c. *Perpendimus*, de ſent. excom. in c. Contingit, nu. 13. eodem tit. 369
1 c. *Per venerabilem*, in princ. Qui filii ſint legit. in c. Indecorum n. 37. de ætat. & qual. 401
1 c. *Per venerabilem*, §. Rationibus, Qui fil. ſint legitim. in c. Quoniam, n. 12. de Conſtit. 132
5 c. *Pervenit*, de Adulter. in d. c. Pervenit, n. 8. 148
3 c. *Pervenit*, de Immun. Eccleſ. intellectus quatuor, in eod. c. Pervenit, n. 10. da9
3 c. *Petiſti*, 7. q. 1. in c. Nulla, 48. & 78. de conceſſ. Præb. 188
3 c. *Poſtulaſtis*, de conceſſ. Præb. in d. c. Poſtulaſtis, n. 3. 200
1 c. *Poſtulaſtis*, de conceſſ. Præb. in c. Cum Eccleſia Vulterana, n. 16. de elect. 281
1 c. *Presbyter*, 23. diſt. in c. Cum veniſſet, n. 64. de Sacr. Unct. 449
5 c. *Presbyteri*, de pœnis, in eod. c. Presbyteri, n. 13. 282
5 c. *Præſul*, 2. q. 4. in c. Cum eſſes, n. 144. de teſtam. 276
3 c. *Præter hoc*, 32. in c. Quæſitum, num. 11. 19. & 2d. de cohabit. Cler. & mulier. 22
4 c. *Præterea*, de deſponſ. impuber. in c. De illis, il ſecondo, n. 34. de deſponſ. impuber. 29
1 c. *Pſalmiſta*, 23. diſt. in c. Cum contingat, num. 7. de ætat. & qualitat. 418
5 c. *Quacunque arte*, 22. q. 5. in c. Falſidicus, n. 67. & ſeq. uſque ad n. 81. maxime n. 7d. de crim. falſi. 172
1 c. *Quamvis*, de Præb. l. d. in c. Ad audientiam, il ſecondo, nu. 6d. de reſcript. 181
2 c. *Quicunque*, §. Inhibemus, de hæret. l. 6. in c. Cum veniſſent, n. 103. de judic. 30
1 c. *Qui ſe ſciſe*, &c. *Decreto*, 2. q. d. in c. Pernicioſam, n. 32. de off. Ordin. 551
4 c. *Quod interrogaſti*, 27. diſt. in c. Conſuluit, n. 18. & n. 25. & 38. Qui Cler. vel voven. 46
3 c. *Quomodo*, 31. q. 1. in c. Cum ſis, n. 76. de converſ. conjug. 439
1 c. *Quoniam*, 76. diſt. in c. Nonnulli, n. 24. & ſeq. de reſcript. 168
3 c. *Quoniam*, 18. diſt. in c. Procurationes, num. 23. & ſeq. de Cenſib. 548
1 c. *Relatio*, & c. ſeq. 21. q. 1. in c. Dudum, il ſecondo, n. 41. de elect. 271
2 c. *Religioſorum*, de Relig. domib. lib. d. in c. In præſentia, n. 112 de probat. 241
5 c. *Res Eccleſiæ*, &c. Si quis objecerit, 1. q. 3. in c. Præterea, n. 80. Ne Prælat. vices ſuas. 75

5 c. Re-

5 c. *Romana*, §. In univerſitatem, de ſent. excom. l. 6. in c. Reſponſo, n. 56. 72. 80. 84. & ſeq. & 94. & 109. eod. tit. 3da
3 c. *Sabbato*, de conſecr. diſt. 3. & c. Quia dies, in c. Conſilium, n. 22. de obſervat. Jejun. 614
1 c. *Salvator*, 1. q. 3. in c. Cum pridem, n. 46. de pactis. 650
3 c. *Scripſit*, 7. q. 1. in c. Conſultationibus, n. 45 de Cler. ægrot. 166
3 c. *Si ad Epiſcopum*, Ne Sede vacan. l. 6. in c. Poſtulaſti, n. 9. de conceſſ. Præb. 201
1 c. *Si annum*, de Judic. l. 6. in c. Cum in cunctis, n. 54. & 57. de elect. 247
5 c. *Si autem vobis*, 11. q. 3. in c. Reſponſo, num. 53. de ſentent. excom. 362
5 c. *Si conſtiterit*, de Accuſat. in d. c. Conſtiterit, n. 6. uſque ad n. 22. 9
2 c. *Si cui*, de elect. l. 6. in c. Licet, de vitan. numer. 40. & 56. de elect. 234
1 c. *Sicut*, 15. diſt. in c. Significaſti, n. 18. de elect. 223
5 c. *Sicut lignum*, §. final. de homic. in c. Petitio, num. 12. de homicid. 140
1 c. *Si eo tempore*, de reſcript. l. 6. in c. Super literis, n. 35. de reſcript. 1dt
3 c. *Si Epiſcopus*, 18. diſt. & c. Si vobis fratres, 23. qu. ult. in c. Qualiter, n. 16. de Cler. non reſid. 50
3 c. *Si Evangelica*, 55. diſt. in c. Conſultationibus, n. 70. de Cler. ægrot. 1dp
5 c. *Si forte*, 65. diſt. in c. Tuæ literæ, n. 60. de Clericor. per ſalt. promot. 203
2 c. *Si judex laicus*, de ſent. excom. l. 6. in c. Tuam, n. 45. & ſeq. & n. 52. & ſeq. de ordin. cognit. 106
2 c. *Si quis*, de Regul. in c. Periatum, n. 13. de his, quæ vi met. cauſ. 676
3 c. *Si quis*, de homic. in c. Inter alia, n. 48. de Immun. Eccleſ. 640
2 c. *Si quis dator*, 1. q. 3. in c. Cum pridem, n. 47. de pactis 651
5 c. *Si quis pecunia*, 79. diſt. in c. Nobis, n. 57 de Simon. 48
3 c. *Si vir*, & *uxor*, 27. q. 2. in cap. Præterea, n. 15. de converſ. conjugat. 431
3 c. *Statuimus*, de Regul. & c. *Non ſolum*, eod. tit. l. 6. in c. Conſulti, n. 22. 32. & 52. de Regular. 399
3 c. *Statuimus*, 19. q. 3. in c. Licet, n. 38. de Regular. 394
3 c. *Statutum*, de elect. l. 6. in c. Cum ſit ars, n. 21. 25. & 29 de ætat. & qual. 436
4 c. *Super eo*, de cognat. ſpirit. in c. Utrum, n. 8. & ſeq. eod. tit. in c. Tuæ literæ, de Cler. per ſalt. promot. 58
5 c. *Suſcepimus*, de homic. in eod. c. Suſcepimus, n. 8. 125
5 c. *Tua nos*, de homic. in c. Ad audientiam, n. 41. de homic. 134
2 c. *Tua*, de pœnis, in c. Cum non ab homine, n. 100. de Judic. 16
4 c. *Ubi non eſt*, de deſponſat. impuber. in d. c. Ubi, n. 2. & ſeqq. uſque n. 82. 25
1 c. *Veniens*, de Presbyter. non baptiz. in c. Ne innitaris, n. 245. de Conſtit. 5d
4 c. *Viduas*, il primo, 27. q. 1. in c. Conſuluit, n. 19. & ſeq. Qui Cler. vel vov. 46
3 c. *Vidua*, de Regular. in eod. c. Vidua, n. 7. 32. 37. & ſeq. 343
5 c. *Volentes*, de privil. l. 6. in c. Ex parte, il ſecondo, n. 42. & ſeq. & n. 45. de privil. 264
2 c. *Ut famæ*, de ſent. excom. in c. Cum non ab homine, nu. 103. de Judic. 16

Intellectus Clementinarum.

1 Clem. 1. §. fin. de Sum. Trinit. & fid. Cathol. in c. Ne innitaris n. 353. de Conſtit. 78
5 Clem. *Quamvis*, de ſent. excom. in c. Reſponſo, n. 22. de ſent. excom. 360
3 Clem. *Quia contingit*, de Relig. domib. in c. Significatum, nu. 28 de Præbend. 82
2 Clem. *Quia Regulares*, de ſuppl. neglig. Prælat. in c. Cum cauſam, n. 37. de elect. 278
5 Clem *Si furioſus*, de homic. in cap. Suſcepimus, numer. 25. de homicid. 126
5 Clem. *Sic Sumus*, de ſent. excom. in c. Quod a Prædeceſſore, n. 118. de ſchiſmat. 213

Intellectus Extravag.

3 Extravag *Ambitioſæ*, de reb. Eccl. non alien. in c. Nulli, n. 13. & ſeq. uſque ad n. 18 & 21. eod. tit. 223
3 Extrav. *Cum nonnulli*, la prima, de Præb. in cap. Licet, n. 20. de Præb. 534
1 Extravag Jo. XXII. *Sancta Sanctorum*, § Quidam autem, in c. Nimis, n. 11. de fil Presbyt. 476

Intellectus Legum, Digeſtorum, & Codicis.

5 l. *Barbarius*, ff. de offic. Prætor. in c. Quod a Prædeceſſore, nu. 129. uſque ad n. 139 de ſchiſm. 214
2 l. *Bona fides*, ff. de acquir. rer. dom. in c. Gravis, n. 103. & 109 de reſtit. ſpoliat. 120
2 l. *Cui juriſdictio*, ff. de juriſd. omn. judic. in c. Propoſuiſti, n. 20 de foro compet. 80
2 l. *Epiſcopale*, C. de Epiſc. audien. in c. Significaſti, num. 22 de foro compet. 77
2 l. *Nemo Clericus*, C. de Summ. Trinit. & fide Cathol. & c. 2. §. Inhibemus, l. 6. in c. Cum veniſſent, n. 103. de Judic. 30
5 l. *Per iniquum*, c. de juriſd. omn. Judic. in c. Quoniam, n. 6. de privileg. 267
3 l. *Pomponius*, §. Ex facto, ff. de acquir. poſſeſſ. in c. Ad hæc, n. 72. de Relig. domib. 493
2 l. *Qui ſcit*, § Bonæ fidei, ff. de Uſur. in c. Gravis, n. 102. & 107 de reſtit. ſpoliat. 120
2 l. *Qui bona fide*, ff. de acquir. rer. domin. ib. n. 107. 121
1 l. *Scyph*... ff. de opt. legat. in c. Cum dilectus, n. 17. & 50. de conſuet. 205
1 l. *Sed etſi in ſervum*, §. Si quis judex, ff. de arbitr. in c. Ex parte, n. 26. & ſeq. uſque ad n. 34. de Arbitr. 703
2 l. *Si imperialis*, C. de legib. l. 2. §. Si quid vero, C. de vet. jur. enucl. & l. Non poſſunt, ff. de legib. in c. Cum veniſſent, nu. 24. de Judic. 25
1 l. *Si quis ita legaverit*, de aur. & arg. legat. in c. Inter ceteras, n. 15. 17. 24. & 27. de reſcript. 148
1 l. *Si quos judices*, C. de off. Præf. Præt. orien. in c. Ceterum, n. 63. & ſeq. uſque in fin. de reſcript. 144

Intellectus Authenticæ.

1 Auth. *Decernit*, C. de arbitr. in c. Non ſine, n. 20. de Arbitr. 691
3 §. *Si quis ædificationem*, in Auth. de Eccleſ. tit. in c. Nos quidem n. 3. de teſtam. 259
1 §. *Si quis Oratorii domum*, in Authen. de Sanct. Epiſcopis. in c. Cum vos, n. 40. & 53 de Off. Ord. 5da
3 INTENTIO quid ſit, in c. Si quis puerum, n. 3. de Bapt. 590
3 Intentio generalis, ſeu implicita in Baptiſmo tripliciter exprimi poteſt, ib. n. 6. 590
3 Intentio univerſalis in Baptiſmate, aut eſt actualis, aut virtualis, aut habitualis, ib. n. 7. 590
3 Intentio reſpectu effectus proximi, & non ſupremi requiritur in baptizante, & ſufficit implicita, ib. n. 8. 590
3 Intentio faciendi, quod facit Eccleſia, neceſſaria eſt in Baptiſmate, ib. n. 13. 598
3 Non autem faciendi propter id, quod facit Eccleſia, ib. n. 16 591
3 Ignorantia diſpoſitionis a jure improbatæ, ſubreptionem, aut defectum intentionis non parit, in c. Nos quidem, n. 53. de teſtam. 2d3
3 Intentionis defectus non oritur niſi ex ignorantia eorum, quæ ſi Princeps ſciviſſet, aut nullo modo, aut difficilius conceſſiſſet, ib. n. 58. 203
3 Intentio baptizati per ſe non requiritur ex neceſſitate Sacramenti, ſed tantum per accidens, videlicet quando prius contradixit. ſecundum opinionem Cajetani, in c. Majores, num. 78. de Baptiſ. 599
3 Sed contra, ib. n. 79. 599
5 Intentio non debet verbis deſervire, ſed verba intentioni, in c. Falſidicus, n. 71. de crim. falſ. 174
1 Intentionis defectus ſemper opponi poteſt, licet in motu proprio ſublata ſit facultas de eo dicendi, in c. Cauſam, quæ, n. 22. de reſcript. 15d
1 Onus tamen probandi incumbit allegantí, ib. n. 23. 156
2 Intentionem ſuam fundare quis dicitur, quando plene probat id, quod intendit, vel quando habet pro ſe juris aſſiſtentiam, in c. Sicut, n. 2. de probat. 127
3 INTERDICTUS ab ingreſſu Eccleſiæ irregularitatem incurrit, ſi Miſſam celebret in ipſa Eccleſia, in c. Vel non eſt compos, n. 18. de tempor. ordin. 309
3 Secus in privato Oratorio, vel Altari viatico, ib. n. 19. 369
3 Interdictus & excommunicatus in una Eccleſia, intelligitur ubique interdictus, & tanquam excommunicatus vitari debet etiam ab exemptis, in c. Cum & plantare, n. 4. de privil. 240
5 Interdicti tempore adminiſtrari poſſunt Baptiſmi, & Confirmationis Sacramenta etiam adultis, in c. Reſponſo, n. 23. & 27. de ſent. excom. 360
5 Item Sacramentum Pœnitentiæ etiam ſanis, ib. n. 24. 360
5 Viaticum decedentibus non denegatur, n. 25. 360
5 Eucharistia ſanis non conceditur, ib n. 26 360
5 Interdicti tempore permittitur Chriſmatis confectio in die Cœnæ Domini, & conſecratio olei baptizandorum, ib. n 28. 360
5 Extrema unctio denegatur, ib. n 29. 360
5 Et quid de Ordine, & matrimonio, ib. remiſſive. 360
5 Cives unius civitatis omnes, & ſimul poſſunt non tantum interdici, ſed etiam excommunicari, ib. n. 30. 360
5 Interdici quis poteſt pro peccatis alterius, ſed non excommunicari, ib. n. 41. & ſeq. & n. 51. 3d1
5 Regnum interdicitur pro peccatis Regis, civitas pro peccatis Epiſcopi, vel domini, & Monaſterium pro peccatis Abbatis, ibid. n. 42. 3d1
5 Interdictum corporis, in materia cujus corpus non eſt capax, reſpicit ſingulos, ib. n. 73. 363
5 Interdictum violat, qui in officio ſuo miniſtrat ſicut prius, licet ſit Clericus minorum Ordinum, & irregularitatem incurrit, in c. Si quis Presbyter, n. 14. & ſeq. uſque in fin. de Cleric. excom. miniſtran. 193
5 Secus ſi exerceat aliquid non deputatum certo ordini, ut cantare Reſponſoria, dicere Pſalmos, & hujuſmodi, ib. n. 15. 193
5 Item ſecus ſi ſit deputatum certo ordini, ſed ex conſuetudine exerceatur etiam per laicos, ut in Epiſtola, quæ ſine apparatu dicitur per quemcunque, ib. n. 16. 193
5 Sed declaratur, ib. n. 18 & 19. 193
3 INTERDICTUM, uti poſſidetis, ſeu retinendæ, datur, vel cum poſſeſſor ab alio turbatur, vel cum duo contendunt de poſſeſſione, in c. Ne innitaris, n. 194 de Conſtitut. 49
3 Interdictum retinendæ ut locũ habeat, quæ requirãtur, ib. n. 10. 49
3 Interdictum, uti poſſidetis, non datur in materia nutritiva peccati, ib n 209. 52
3 Nec quando jus reſiſtit, ib. n. 210. 52
3 Interdictum Prætoris non debere eſſe eluſorium, in c. Sicut te, n. 36. Ne Cleric. vel Monach. 678
3 Interdicto an ſupponi poſſit tota civitas, vel diœceſis ob contumaciam Epiſcopi, in c. Sane, il ſecondo, n. 6. & ſeq. uſque ad n. 15. de off. deleg. 522
3 Interdici poteſt terra ob delictum domini, vel Rectoris, ibidem n. 9. & 13. 522
3 Regnum ob delictum Regis, & terra feudalis ob delictum vaſalli, ib. n. 10. 523

1 Interdi-

5 Interdictum eſt pœna ſpiritualis, ib. n. 11. 513

2 Interdictum Recuperandæ ad quæ ſe extendat, In c. Gravius, n. 7. de reſtit. ſpol. 113

Vide in vec. *Spoliatus*.

5 Interdicti generalis tempore clam celebrare poſſunt Epiſcopi non prohibiti, qui non fuerunt interdicti culpabiles, in c. Quod nonnullis, n. 1. de privil. 272

5 Idem in Cardinalibus, ib. n. 4. 272

5 Privilegium celebrandi clam tempore interdicti non ſuffragatur eis, quorum culpa, vel fraude interdictum fuit poſitum, ib. num. 3. 272

5 Interdictum Magiſtratus, ob quis exerceat certam artem, expirat ipſo facto finito Magiſtratu, in c. A nobis, el primo, n 60 de ſent. excom. 333

1 INTERPRETATIO in dubio facienda eſt, ut evitetur perjurium, in c. Cum tempore, n. 26. de arbitr. 696

5 Interpretatio latiſſima fieri debet, ubi agitur de fraude tollenda, in c. Non ſine, de arbitr. n. 4d. 693

5 Interpretatio paſſiva admittitur in omni materia, in s. Tuæ literæ, n. 26. de Cler. per ſalt. promot. 201

2 Interpretatio in dubio contra tertium facienda eſt in meliorem partem, contra ſe ipſum in deteriorem, & cur, in c. Ne innitaris, n. 199. & n. ſeqq. de Conſt. 50

2 Interpretatio ſtatuti dicitur ſtatutum, ſi ſit intrinſeca, & ſubſtantialis, & inſeparabilis a ſtatuto, in s. Quoniam, n. 16. & 19. de Conſt. 133

1 Interpretatio quid ſit, & quid differat a declaratione, ib. n. 19. 133

2 Interpretatio legis quotuplex ſit, ib. n. 60. 137

2 Interpretationum quatuor ſunt ſpecies, Principis, Conſuetudinis, Judicis, & Magiſtrorum, & in quibus differant, in c. Cum veniſſent, n. 1. & ſeq de Judic. 19

2 Interpretatio quam Princeps facit non ut legiſlator, ſed ut magiſter, probabilis eſt, non neceſſaria, ib. n. 2. 19

2 Interpretatio tranſlativa quæ ſit, ib. n. 3. 19

2 Interpretatio argumentalis, & extrinſeca, proprie non ineſt legi, ib. n. 4. 19

2 Interpretatio impropria quotuplex ſit, ib. n. 5. 19

2 Interpretatio proprie quid ſit, ib. n. 6. 19

2 Interpretatio alia eſt literalis, alia quæ in obſcuritate ſenſus, ſeu dubietate verborum conſiſtit, ib. n. 8. 20

2 Interpretationis prohibitio non officit, ubi copia Principis haberi non poteſt, ib. n. 40. 23

2 Interpretatio dubiorum ſuper literis Apoſtolicis emergentium indiſtincte petenda eſt a Papa, ſi ſit præſens in loco, ib. n. 43. 24

2 Interpretationi locus non eſt, ubi verba ſunt clara, ib. n. 45. 24

2 Interpretatio Papæ, vel habentis authoritatem ab ipſo, habet vim generalis Conſtitutionis, etiamſi in aliquo ſpeciali caſu ad conſultationem alicujus edita fuerit, ib. n. 1d. 21

2 Interpretatione prohibita, non cenſetur prohibita interpretatio quæ fit obiter, & incidenter, ib. n. 88. 28

2 Literalis expoſitio abſolute neceſſaria eſt ad intelligentiam legum, ib. d. n. 91. 29

2 Interpretatio legum naturaliter neceſſaria eſt, & ideo per Conſtitutionem, vel ſtatutum tolli non poteſt, ib. n. 96. 29

2 Interpretatio Canonum ad dogmata pertinentium aliter fieri debet a Lectoribus Theologiæ, atque a Profeſſoribus juris Pontificii, ib. n. 100. 30

2 Interpretatio obſequi debet Evangelio, alias non eſt interpretatio, ſed corruptio, in c. Cum pridem, n. 61. de pact. 654

1 Interpretatio lata fit etiam in odioſis, quatenus patitur verborum proprietas, in c. Inter ceteras, n. 18 de reſcript. 148

1 Interpretatio ſtricta fit in legatis, ut minus gravetur hæres, quam fieri poſſit, ib n. 19. 148

5 Interpretatio in dubio fit pro jure communi, quando concurrit cum privilegio, in c. Olim, n. 21. de verb ſignif. 381

5 Interpretatio fit contra eum, qui potuit legem apertius dicere, ib. n 30 382

1 Interpretatio gratiarum, & diſpoſitionum Apoſtolicarum in favorem ſupremorum Principum Regularibus, & aliis quibuſcunque interdicta eſt ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, in c Conſuetudines, n. 79. de conſuet. 196

2 Statutum prohibens interpretationem intelligitur de intrinſeca, in c. Cum veniſſent, n. 97. de judiciis. 29

Interpretatio ſtatuti.

Vide in ver. *Statutum quoad interpretationem*.

5 Interpretatio ſemper fieri debet excluſiva præjudicii tertii, etiam verba impropriando, in c. Mandato, n. 47. de Sim. 63

5 Interpretatio in dubio fit pro jure communi, quando concurrit cum privilegio, in c. Quod nonnullis, n. 26. de privil. 273

Vide in ver. *Privilegii interpretatio*.

Et in ver. *Legis interpretatio*.

2 Interpretandi poteſtas cohæret perſonæ, & in alium non tranſit, in c. Cum veniſſent, n. 19 de judic. 28

2 Interpretandi licentia, quæ in Doctoratu confertur, quid operetur, ib. n. 93. 29

Vide in ver. *Declaratio*.

2 INTERROGATORIIS principale negotium tangentibus non cogitur pars reſpondere, niſi dentur diſpoſitive medio juramento per modum poſitionum, in c. Olim, n. 60. de lit. conteſtat. 86

2 Si tamen reſpondeat, & confiteatur, ſibi præjudicat, n. 61. 86

2 INTERRUPTIO non fit ſine animo, in c. Auditis, n. 16. de reſcript. 176

4 INTERSTITIA temporum etiam in minoribus Ordinibus ſunt ſervanda, niſi aliud Epiſcopo magis expedire videatur, in c. De eo, n. 11. de tempor. Ordin. 356

Vide in vec. *Ordinum interſtitia*.

4 INTERVALLUM medii temporis modicum non vitiat obligationem, in c. Licet, n. 8. de ſponſ. duor. 39

4 Declaratur, ib. n. 9. 39

2 INTITULATUS plene non dicitur in beneficio, ſi alius percipit fructus, in c. Si quis, n. 38. de ſoe. compet. 38

1 *Introducere* verbum quid importet, in ſap. Presbyter, n. 15. de ſacr. non iteran. 456

1 INTRUSI in quatuor ſpecies diſtinguuntur, in s. Niſi cum pridem, n. 26. de renunc. 338

1 Intruſus proprie quis dicatur, ib. n. 29. 32. & 36. 339

1 Prædo maximus eſt intrudens ſe in Eccleſiam, & falſus Prælatus, ib. n. 30. 339

1 Intruſus potius dicitur incubator, quam poſſeſſor, ib. n. 31. 339

1 Intruſi habentes titulum putativum, ſed non a legitimo Superiore, ſedere poſſunt, ac debent abſque alia Papæ licentia, ib. n. 52. 339

2 Prælatus intruſus non poteſt conferre Sacramenta, ac ſi conferat executionem non confert, ib. n. 35. 339

1 Intruſus dicitur non ſolum qui ſine electione, ſed etiam qui ex electione non Canonica, puta minoris partis, beneficium occupat, n 36. 339

1 Intruſus habens titulum putativum a legitimo Superiore cedere non poteſt ſine licentia Papæ, ib. n. 40. 339

1 Intruſus cum titulo colorato in articulo mortis poteſt beneficium dimittere non expectata Superioris licentia, ib. n. 43. 340

1 Paria ſunt intrudere ſe in beneficio, vel retinere beneficium, quo aliquis Canonice eſt privatus, ib. n. 45. 340

1 Intruſus poſt rem judicatam, & executoriales non auditur, num 48. 340

3 Intruſus eſt qui ingerit ſe adminiſtrationi ante confirmationem, vel præter authoritatem ejus ad quem ſpectat, etiamſi præceſſerit electio, in c. Cum jamdudum, n. 3, de Præb. 96

3 Intruſus proprie quis dicatur, in c. Quia diverſitatem, n. d. de conceſſ. Præb. 192

Vide in ver. *Prælatus intruſus*.

2 INVENTARIUM non vitiatur ex omiſſione ſigni Crucis, in c. Cum Eccleſia, n. 6 de cauſ. poſſ. & propriet. 209

2 Inventarii conficiendi obligatio non impedit, quin rei veritas aliunde probari poſſit, in c. Sicut, n. 12. de probat. 128

1 INVESTITURÆ, pignorationes, & aliæ diſpoſitiones temporales de bonis Sedis Apoſtolicæ, vel inferiorum Eccleſiarum, prorogari, aut perpetuari non poſſunt, in s. Conſuetudines, n. 71. de Conſuet. 196

3 INVITATO jus acquiritur ex invitatione, In s. Et ſi membra, n. 5. de his, quæ fiunt a Prælat. ſine conſ. Capit. 218

3 INVITUS & penitus contradicens nec Sacramentum recipit, nec rem Sacramenti, in s. Majores, n. 117 de Baptiſm 601

2 INVOCATIO nominis Domini præmittenda eſt in actionibus noſtris, in c. In nomine Domini, n. 2. de Teſtib 146

2 Item in arduis, perpetuiſque inſtrumentis, ib. n. 3. & 7. 146

2 Item in ſententia, ib n. 4. 146

2 Invocatio nominis Domini qualiter ſit facienda, ib. n. 5. 146

2 Poteſt fieri a Notario Chriſtiano etiam in contractibus Judæorum, ib. n. 6. 146

2 An ſit de ſubſtantia inſtrumenti, ib. n. 7. 146

2 Facta a Notario in principio protocolli trahitur ad omnia inſtrumenta in eo comprehenſa, ib. n. 8. 146

2 Invocatio nominis Machometi in terris Chriſtianorum fieri non debet publice, etiam a Saracenis, ib. n. 9. 146

2 Privatim an ſit eis prohibita, n. 10. 146

1 JOACHINUS Abbas dicitur habuiſſe ſpiritum Prophetiæ, in s. Damnamus, n. 9. de Summa Trin. & fide Cath. 11

1 Prædixit Ordines Prædicatorum, & Minorum, ib. n. 10. 11

1 De illius vaticiniis judicium, ib. n. 1. & ſeqq. 11

Vide in vec. *Prophetia*.

1 Joachinus Abbas non fuit hæreticus, ſed erraticus, ib. n. 24. & 26. 12

1 Ejuſdem epiſtola, qua ſcripta ſua Apoſtolico ſubjecit examini, refertur, ib. n. 25. 12

1 Joachinus declaratur Catholicus ab Honorio III. licet ejus libellus fuerit a Concilio damnatus, ib. n. 26. 12

1 Errores illius qui fuerint, ib. n. 27. 12

1 Hæreſes plures Joannis de Parma de doctrina Abbatis Joachimi, ib. n. 15. 14

1 Joannis Andreæ pater quis fuerit, in c. Inter ceteras, n. 37. de reſcript. 149

3 *J*oannis Vvicleff error aſſerentis omnes eſſe Simoniacos, qui ſe obligant ad orandum pro ſubvenientibus, damnatur in Concilio Conſtantienſi, in c. Significatum, n. 40. de Præb. 83

2 Joannis de Anania reſponſum circa legatum uſusfructus factum Inſirmariæ Fratrum Minorum, refellitur, in c. In præſentia. n. 61 & n. ſeqq. de Probat. 136

3 JOSEPH Prorex Pharaonis ſubjecit eidem, ac tributariam fecit univerſam terram Ægypti præter Sacerdotum, quæ libera ab hac conditione fuit, in c. Non minus, n. 18 de Imm Eccl. 633

5 IPSUM eſt pronomen perſonaliſſimum, demonſtrativum ad oculum, in c. Sacro, n. 45. de ſent. excomm. 374

Irregularis, Irregularitas.

5 Irregularis efficitur qui miniſtrat in Ordine, a quo eſt ſuſpenſus, in s. Duæ literæ, n. 23. de Cler. per ſalt. promot. 201

5 Irregularis eſt Clericus, ſi pugil ab eo datus adverſarium occidit; diſpenſatur tamen cum eo ad beneficium, in c. Henricus, n. 1. de Cler. pugnan. in duell. 142

5 Irregularis non eſt præbens homicidio cauſam remotam, & ad homicidium non ordinatum, etiamſi daret operam rei illicitæ, in c. Si conſtiterit, n. 43. de accuſ. 12

5 Et in c. Ad audientiam, n. 33. & 61. de homic. 133

5 Cle-

5 Clericus qui venando telum in feram miſit, & hominem occidit irregularis eſt, etiamſi omnem adhibuerit diligentiam, in c. Ad audientiam, n. 20. de homic. 132
5 Clericus, qui porcos ex agro fugaturus projecit lapidem, & puerum necavit, non eſt irregularis, ib. n. 21. 132
5 Conſulens alicui jactum machinæ, vel baliſtæ, aut expugnationem Caſtri, an ſit irregularis, ib. n. 28. 133
5 Aſſocians euntem ad aliquem interficiendum an, & quando incurrat irregularitatem, ib. n. 29. 133
5 Irregularis non eſt qui caſu interfuit homicidio abſque participatione, licet ex ejus præſentia aliquod robur accreverit adverſariis, ib. n. 30. 133
5 Irregularis efficitur inflammans animum Regis ad odium, ſi inde ſequatur mors, ib. n. 31. 133
5 Irregularis eſt, ex homicidio caſuali, qui non adhibuit diligentiam quam debuit, licet daret operam rei licitæ, ib. n. 35. 133
5 Dormiens an, & quando fiat irregularis ex homicidio in ſomnis commiſſo, ib. n. 37. 133
5 Urſum, aprum, vel leonem tenens, ſi aliquem interficiat, an ſit irregularis, ib. n. 43. 134
5 Clericus e campanili ſurſum trahens chordam Campanæ an ſit irregularis, ſi puer funi appenſus ceciderit, & expiraverit, ib. n. 44. 134
5 Irregularis efficitur cauſam præbens homicidio animo nocendi, licet alias daret operam rei licitæ, ib. n. 45. 134
5 Feneſtram faciens ea intentione, ut alter ſe per eam præcipitaret, irregularis efficitur, ſi mors ſequatur, ib. n. 46. 134
5 Clericus ſe defendens in rixa an ſit irregularis, ſi ſuperveniant inimici adverſariorum, & aliquem interficiant, ib. n. 47 134
5 Cultellum tenens in manu an ſit irregularis, ſi alter in eum inſilierit, & vulnus lethale acceperit, ib. n. 48. 134
5 Irregularis ex eodem facto unus eſſe poteſt ex homicidio voluntario, alter ex caſuali, ib. n. 54 135
5 Irregularis non eſt, qui omni conatu nixus eſt occidere, ſed non occidit, ib. n. 56. 135
5 Irregularis an ſit conſulens alicui homicidium, ſi ille dum aggreditur occiditur, ib. n. 65. 135
5 Clericus tradens officiali furem, ut eum puniat citra ſanguinis affuſionem, an ſit irregularis, ſi officialis occidat, vel mutilet, ib. n. 49. 134
5 Clericus expellens latronem de Eccleſia, qui juſtitia mediante ſuſpenſus eſt, an ſit irregularis, ib. n. 50. 134
5 Portans ligna ad comburendos hæreticos, ut indulgentiam conſequatur, an ſit irregularis, ib. n. 52. 134
5 Occidens hominem etiam infidelem eſt irregularis, ib. 72. 136
5 Irregularis eſt dans cauſam homicidio, in c. De cetero, n. 1. & 7. de homic. 127
5 Irregularis removetur ab omni altaris miniſterio, ib. n. 7. 128
5 Irregularis eſt præbens cauſam proximam homicidio, licet det operam rei licitæ, ib. n. 8 128
5 Irregularis eſt judex, qui protulit ſententiam ſanguinis, ſi exinde ſecuta ſit mors, ib. n. 8. 128
5 Teſtis quoque deponens in cauſa ſanguinis, ſecuta morte irregularis efficitur, ib. n. 10. 128
5 Puer qui turgidam veſicam frangens dedit cauſam abortui mulieris prægnantis, an ſit irregularis, ib. n. 14 128
5 Irregularis non eſt accedens armatus ad neptem adulteram, ut cogat adulterum cum ea contrahere, ſi adulter metu ſe præcipitaverit, ib. n. 15. 128
5 Adulter irregularis non eſt ob necem a marito illatam uxori adulteræ, ib. d. n. 25. 128
5 Inſtans apud Regem pro remedio facinorum, an ſit irregularis, ſi malefactores juſſu Regis necati fuerint, ib. n. 17. 129
5 Clerici poſſunt de ſuis malefactoribus conqueri coram judice ſeculari ſine pœna irregularitatis, dummodo proteſtentur ita, preſſe, ib. n. 18. 129
5 Judex Eccleſiaſticus tradens Clericum degradatum Curiæ ſeculari prævia proteſtatione non eſt irregularis, ib. n. 19. 129
5 Epiſcopi deputantes baillivos in ſua juriſdictione temporali, non fiunt irregulares, licet pœna ſanguinis inferatur, ib. n. 20 129
5 Princeps qui legem condidit ſub pœna mortis, non efficitur irregularis, ſi legis authoritate aliqui ultimo ſupplicio affecti fuerint, ib. n. 21 129
5 Judex committens alteri cauſam irregularis eſt, ſi commiſſarius ad mortem condemnet, ib. n. 23. 129
5 Irregularis an ſit Clericus, cui Epiſcopus commiſit, ut eligat juſtitiarium, ſi juſtitiarius procedat ad pœnam ſanguinis, ib. n. 24. 129
5 Irregularis non eſt, qui conſulit alteri, ut morti ſe exponat pro nomine, ſive honore Chriſti, vel pro fide, aut pro ſtatu Eccleſiæ, ib. n. 25. 129
5 Inquiſitores pronunciantes aliquem hæreticum, licet ſciant eum morti tradendum, aut alias id procurent, excuſantur ab irregularitate, ib. n. 26. 129
5 Irregularis eſt laicus occidens furem pro ſuarum rerum defenſione, in c. Interfeciſti n. 22 de homic. 123
5 Irregularis non eſt, qui interfuit bello injuſto ad ineundam pacem, licet ex illius præſentia robur accreſcat ſuis, & timor adverſariis, dummodo abſit dolus, in c. Petitio, n. 23. de homicid. 140
5 Irregularis eſt Clericus, qui in bello injuſto auxilium, vel conſilium dedit, vel culpabilis, aut negligens fuit, ſi exinde ſecuta ſit mors, ib. n. 12. 140
5 Irregularis eſt is ex cujus illicita opera homicidium ſequitur, in c. Suſcepimus, n. 1. de homic. 125
5 Irregularis eſt, qui pro neceſſaria parentis, filii, conjugis, vel alterius conjuncti defenſione interficit aggreſſorem, ib. n. 16. 126
5 Irregularis eſt committens homicidium pro neceſſaria defenſione proprii honoris, ib. n. 19. 126
5 Irregularis an efficiatur Clericus, qui pro neceſſaria rerum defenſione furem, vel ſpoliatorem occidit, in c. Suſcepimus, n. 7. uſq. in fin. de homic. 125
1 Irregularis efficitur promotus ante ætatem ad unum ex ſacris Ordinibus, etſi miniſtret in majoribus in legitima ætate ſuſceptis in c. Vel non eſt compos, n. 14. de tempor. ordin. 369
1 Niſi ignoranter hoc fecerit, ib. n. 15 369
8 Irregularis an ſit Clericus, qui fratrem ſuum criminaliter accuſatum ſuo patrocinio adjuvit, propter quod accuſatus fuit decapitatus, in c. Clerici, n. 24 de poſtul. 672
5 Canonicus irregularis ex homicidio voluntario an poſſit in Choro cum aliis pſallere, in c. Sicut dignum, n. 1. & ſeqq. de homic. 124
5 Lectiones non legit, nec reſponſoria ſeparatim cantat, ibid. num. 2. 124
5 Clericus fit irregularis, & eſt deponendus non ſolum propter homicidium per ſe commiſſum, ſed etiam propter homicidium commiſſum ejus auxilio, conſilio, vel favore ib. n. 3 & 5 124
5 Nec miniſtrat in Ordinibus etiam minoribus, ib. n. 4. 124
5 Irregularis an ſit Clericus, qui volens occidere hominem, eidem mortuo caput amputavit, in c. A nobis, il 2. n. 82. & n. ſeqq. de ſent. excomm. 342
5 Irregularis non eſt dans cauſam abortui fœtus inanimati, ibid. num. 83. 342
2 Irregularis ex homicidio non eſt depoſitus ipſo jure, ſed deponendus, in c. Cum non ab homine, n. 17 de Judic. 10
5 Irregularis an efficiatur Clericus minorum Ordinum ſuſpenſus, excommunicatus, vel interdictus, miniſtrando in aliquo ex dictis Ordinibus, in c. Si quis Presbyter, n. 2 & n. ſeqq. uſq. in fin. de Cler. excom. miniſtr. 192
5 Irregularis in dubio prohibetur miniſtrare in Ordinibus ſacris, in minoribus vero permittitur diſpenſative, ib. n. 8. 192
5 Et an hoc caſu diſpenſet Epiſcopus, ib. n. 9. 192
5 Irregulares fiunt Clerici miniſtrantes in prima Tonſura, & minoribus Ordinibus ſimoniace ſuſceptis, ex Conſtitutione Sixti V. hac in parte non revocata per Clem. VIII ib. n. 11. 192
5 Clerici ſuſpenſi, excommunicati, vel interdicti, qui tanquam Clerici ex officio ſuo exercent actum alicui ex dictis Ordinibus deputatum, irregularitatem incurrunt ex voto S. Pœnitentiariæ, ib. n. 17. 193
3 Suſpenſus ab homine ſi celebret, antequam ſententialiter abſolvatur, irregularis efficitur, in c. Quæſitum, n. 8. & 20. de cohabit. Cler. & mulier. 22
5 Irregularis non eſt Clericus condemnatus a judice laico uti particeps homicidii, quod non commiſit, licet contra eum eſſet publica vox, & fama, in c. Veſtra, n. 139 de cohabit. Cler. & mulier. 20
3 Irregulares ſunt Teſtes, Judices, Officiales, Aſſeſſores, Advocati, Medici, & Chirurgi, conſilium, vel auxilium, aut cauſam præbentes ad mortem, vel membri mutilationem, remiſſive, in c. Sententiam, n. 3. Ne Cler. vel Monach. 681
5 Irregularis an ſit, qui in cauſa fuit, ut artifex per tectum incederet, ſi ille decidens obiit, in cap. Quidam, num. 6. de homicid 141
5 Irregularis an ſit Clericus, qui puerum per funem dimiſit in puteum ad res perquirendas, ſi puer drupto fune decidens obierit, ib. n. 1. & ſeqq. uſq. in fin. 145
5 Irregularis cenſetur percutiens, de cujus vulnere an fuerit lethale, nec ne, ſciri non poteſt, ſi percuſſus ab eo, vel ab aliis occiſus extiterit, in c. Significaſti, il ſecundo, n. 1. de homic. 137
5 Irregularis non eſt, qui Judici ſeculari dedit interſignia furis, a quo fuit vulneratus, licet ille poſtmodum occidatur, in cap. Tua nos, n. 2 de homic. 138
5 IRREGULARITAS cauſata ex homicidio voluntario an ſit de jure Divino, in c. Henricus, n. 29. de Cler. pugn. in duel. 146
5 Irregularitas contrahitur ex homicidio ignoranter, & præter intentionem commiſſo, quoties culpa præceſſit caſum, in c. Si conſtiterit, n. 38. de Accuſ. 81
5 Irregularitas contrahitur etiam ex cauſa remota ad homicidium ordinata, quando quis dabat operam rei illicitæ, ib. n. 40. 82
5 Irregularitatis inſtituendæ cauſa quæ fuerit, ib. n. 52. 82
5 Irregularitas in foro contentioſo in dubio non eſt præſumenda, in c. Ad audientiam, n. 3. de homic. 131
5 Secus in foro pœnitentiali, vel quaſi pœnitentiali, ib. n. 4. 131
5 Irregularitas ex homicidio, vel mutilatione in quibus caſibus contrahatur, ib. n. 17. uſq. in fin. 132
5 Irregularitas ex homicidio, vel mutilatione, eſt in duplici differentia, ib. n. 18. 132
5 Irregularitas ex homicidio caſuali contrahitur ab eo, qui dabat operam rei illicitæ, ib. n. 19. 132
5 Irregularitas ex homicidio voluntario qualiter contrahatur, ib. num. 51. 134
5 Irregularitas incurritur etiam cum metu, in c. De cetero, n. 8. & in c. Petitio, n. 6. de homic. 128
5 Irregularitas ex homicidio voluntario contrahitur indiſtincte ab eo qui dat cauſam proximam homicidio, ſed oportet, ut homicidium ſit in ſe volitum, ib. n. 27. 129
5 Irregularitas an, & quando oriatur ex cauſa remota ad homicidium ordinata, ib. n. 16. 129
5 Irregularitas an contrahatur ex homicidio, vel mutilatione pro neceſſaria defenſione patriæ, vel parentum, in cap. Petitio, n. 1. & ſeqq. uſq. in fin. de homic 139
5 Irregularitas ex occiſione, vel mutilatione ad ſui defenſionem quando incurratur, ib. n. 3. 139

4 Irre-

5 Irregularitas contrahitur etiam ex merito, ib. n. 6. 139
5 Irregularitas incurritur ex homicidio patrato ob neceſſariam bonorum defenſionem, ib. n. 9. 139
5 Irregularitas contrahitur ex ſola præſentia in homicidio ab aliis patrato in bello injuſto, ſecus ſi bellum ſit juſtum, ib. n. 11. 140
5 Irregularitas contrahitur ab eo, qui ligavit furem, ſicut ab eo, qui interfecit, in c. Suſcepimus, n. 6. de homic. 125
5 Irregularitatem an, & quando incurrat Clericus occidens, aut cauſam præbens occiſioni pro defenſione perſonæ, & rerum, ib. n. 28. 127
1 Irregularitas inducitur ex violatione ſuſpenſionis non ſolum per actum alicui Ordini competentem jure divino, ſed etiam jure Eccleſiaſt. in c. Vel non eſt compos, n. 39. de temp. ordin. 376
1 Irregularitas non inducitur, niſi in caſibus in jure expreſſis, ib. n. 41. 371
1 Irregularitas quid ſit, & in quo diſtrat a ſuſpenſione, in c. Niſi cum pridem, n. 80. de renunc. 342
1 Irregularitas tribus modis contrahitur, ib. n. 81. 342
1 Irregularitas nativa quæ dicatur, ib. n. 82. 342
1 Irregularitates omnes, & earum pœnæ ſunt de jure poſitivo, ib. n. 84. 342
Irregularitas an tollatur per profeſſionem.
Vide in ver. Profeſſio quoad operetur.
Et in ver. Illegitimus.
5 Irregularitas non contrahitur, niſi in caſibus in jure expreſſis, in c. A nobis, il ſecondo, n. 34. de ſent. excomm. 342
5 Irregularitas ex defectu difficilius tollitur, quam irregularitas ex miniſtratione in cenſura, in c. Mandato, n. 64. de ſim. 65
5 Irregularitas non incurritur, niſi in caſibus in jure expreſſis, & dicens aliquem irregularem, debet dare caſum juris, in c. Si quis Presbyter. n. 4. de Cler. excomm. miniſtran. 198
3 Irregularitas non contrahitur, niſi ſit expreſſum in jure, in cap. Quæſitum, n. 14. de cohabit. Cler. & mulier. 23
5 Irregularitas an contrahatur ex leviſſima culpa, in c. Quidam, n. 9. de homic. 141
5 Irregularitas contrahitur ex lata culpa ad homicidium commiſſa quandocunque crimen ſit occultum, in c. Quæſitum, n. 9. de pœn. & remiſſ. 301
5 Idem ſi culpa ſit levis, ſecus ſi leviſſima, ib. n. 10. 301
5 Irregularitas eſt impedimentum Canonicum, quo prohibetur promotio ad Ordines, & illorum executio, in c. Cum illorum, n. 28. de ſent. excom. 349
5 Diſpenſatio in irregularitate eſt diſpenſatio circa Ordines, ibid. n. 30. 350
1 Judex in dubio non debet judicare quenquam irregularem, ſed quilibet in dubio tenetur ſe irregularem judicare, in c. Ne innitaris, n. 197. de conſtit. 50
5 Irregularitas an contrahatur ex leviſſima culpa, in c. Quidam, num. 9. de homic. 141
3 ITALIA omnium Provinciarum domina, in c. Inter alia, n. 46. de immun. Eccleſ. 640
1 ITERATUM non intelligitur, quod factum eſſe neſcitur, in c. Tuæ literæ, n. 9. de Cler. per ſalt. promot. & in c. Cum venilles, n. 55. de Sacr. Unct. 418
1 JUDÆI poſſunt per Papam judicari, ſi contra Evangelium faciant in moralibus, vel hæreſes circa ſuam legem inveniant, in c. Canonum ſtatuta n. 88. & 85. de conſtit. 20
1 Judæi delinquentes contra legem Moyſis, per legem Canonicam puniuntur, ib. n. 83. 21
1 Item ſi obſint fidelibus, vel delinquant in opprobrium Chriſtianæ Religionis, ib. n. 84. 21
1 Item ſi Dominicis, & feſtis diebus mercimonia vendant, & artificia, ſeu opera mechanica exerceant, ib. n. 85. 21
1 Item ſi in die Paraſceves oſtia, vel feneſtras apertas habeant, aut in publicum proſiliant, ib. n. 86. 21
1 Judæi & Pagani non ligantur c. Omnis utriuſque, de pœnit. & remiſſ. ib. n. 87. 21
Judæi ſi matrimonium contrahant in gradibus lege Canonica tantum prohibitis, ad fidem converſi non ſeparantur, & eorum proles legitima eſt, ib. n. 88. 21
1 Nec tenentur ſervare formam a Concilio Trident. præſcriptam in matrimoniis contrahendis, ib. n. 89. 21
1 Judæi in ſucceſſionibus utuntur lege veteris Teſtamenti, ibidem n. 91. 21
3 Judæi quamvis per circumciſionem damnationis periculum evitarent, tamen non intrabant in Regnum Cælorum, quod fuit omnibus obſeratum uſque ad mortem Chriſti, in c. Majores, n. 47. de Baptiſm. 598
2 Judæus nil poteſt probare minus quam per duos teſtes fideles, & honeſtos, ſi agat contra Chriſtianum, in cap. Licet univerſis, n. 1. de teſtib. 150
2 Judæi teſtimonium contra Chriſtianum non admittitur, ibidem n. 3. 151
3 Judæi ſub defenſione, & protectione Romanæ Eccleſiæ recepti ſunt, in c. Inter alia, n. 62. de immun. Eccl. 641
Judæi, & eorum ſepulchra quoad immunitatem.
Vide in ver. Immunitas Eccleſiæ quoad perſonas, & quoad loca.
3 Judæus, vel Paganus non acquirit juſpatronatus, ſi Eccleſiam fundet, vel conſtruat, in c. Nobis, n. 7. de jurepatr. 526
3 Judæus, vel Paganus puerum baptizans, aut levans de ſacro fonte, non contrahit cognationem ſpiritualem, ib. n. 8. 526
5 Judæorum bona, qui facti ſunt Chriſtiani, & poſtea labuntur in hæreſim, reſervantur filiis Catholicis, in c. Vergentis, n. 19. de hæret. 95
3 Judæus, qui percuſſit Clericum, temporaliter punitur, vel interdicitur commercio, donec ſatisfaciat, in c. Poſtulaſti, nu. 2. de Judæis. 87

JUDICIS officium.
Vide in ver. Officium Judicis.
Judex infirmus.
Vide in ver. Infirmus.

Judex, communia.

1 Judex major quomodo poſſit ſe ſubjicere minori in juriſdictione contentioſa, in c. Significaſti, n. 76. de elect. 829
3 Judici ſuſpecto de jure civili Epiſcopus datur adjunctus, in cap. Nullus, n. 32. de Regular. 330
3 Judex dicitur habere dignitatem, in c. Ad hæc, nu. 27. de Præbend. 87
2 Judicem qui tentat corrumpere, litem perdit, ſive privata ſit lis, ſive publica, ſive fiſcalis, in cap. Pervenit, il primo, n. 16. de teſtib. cogen. 160
5 Judex ſuum, non tuum tibi denegat auxilium, in c. Sacro, nu. 52. de ſent. excom. 375
1 Judex, qui male judicavit, qualiter ſit puniendus, in c. Dilectus, il ſecondo, n. 4. de reſcript. 188
1 Judex inquiſitor veritatis debet cuncta rimari, nec ſe adſtringere ad non ſpeciem probationis, in c. Ne innitaris, n. 101. de conſtit. 40
1 Judex cum variæ ſunt opiniones, nec diſcernitur, quæ ſit verior, ſi unam ſequatur, an faciat litem ſuam, ib. n. 170. 48
1 Judex condemnando innocentem peccat contra proximum, abſolvendo nocentem peccat contra Rempubl. ib. n. 201. 50
1 Satius tamen eſt impunitum relinqui facinus nocentis, quam innocentem damnari, ib. n. 202, & 267. 50
1 Judex poteſt differentiam dividere, ſi opinio, & veritas ſe invicem confundant, ib. n. 236. 50
1 Judicem poſſe judicare pro parte minus probabili, oſtenditur eſſe abſurdum, in dict. c. Ne innitaris, n. 298. & n. ſeq. & n. 353. 66
1 Judex eſt miniſter Dei, & debet conformare judicium cum veritate, ib. n. 299. 66
1 Nec poteſt contra eam pronunciare cum libera conſcientia, & ſecura, ib. n. 300. 66
1 Judex gloſſis diſcrepantibus eligere debet opinionem, cui magis ratio intellectus ſui conſentit, ib. n. 343. 77
1 Judex ſpectare non debet, an probationes Fiſci præponderent probationibus rei, ſed an ex proceſſu reſultet probatio ſufficiens ad condemnandum, ib. n. 358. & ſeq. 79
1 Judex abſoluto proceſſu offenſivo, & defenſivo, quomodo ſe debeat gerere in reo condemnando, vel abſolvendo, ibidem n. 363. 79
1 Judices proniores eſſe debere ad abſolvendum, quam ad condemnandum & conſimiles regulæ, quomodo habeant locum, ib. n. 367. 79
2 Judex ex officio poteſt recipere teſtes non obſtante partium juramento, quod veritas aliter probari non poſſit, quam per ſcripturam, in c. Sicut, n. 24. de probat. 129
1 Judex Ordinarius ſi dicat ſe procedere authoritate delegata, quam non habet, an ſententia ſuſtineatur; & quid in caſu converſo, in c. Ex parte, n. 39. de arbitr. 704
2 Judex non impartitur officium ſuum, niſi volenti, & petenti, in c. Venerabilis, n. 21. de judiciis. 33
2 Judex debet litium brevitati ſtudere, & artibus litigatorum occurrere, ib. n. 23. 33
5 Judex debet judicare ſecundum acta, & probata, in c. Sacro, n. 36. de ſent. excom. 374
5 Judex ſuum, non tuum denegat auxilium, ib. n. 52. 375
5 Judex ſupplet ex officio, ubi vertitur periculum animarum, ib. n. 53. 375

Judex quoad appellationem.

1 Judici etſi non fiat injuria per appellationem, fit tamen aliquale præjudicium ex retractatione ſententiæ, in c. Dilectus, il primo, n. 3. de reſcript. 188
1 Judex a quo regulariter non eſt citandus in cauſa appellationis, ſi proceſſerit per inquiſitionem, ſecus ad inſtantiam partis, ib. n. 5. 188
1 Secus ſi ex officio, ib. n. 6. 188
1 Judicis appellationis juriſdictio expirat per ſententiam, in cap. Irrefragabili, §. Ceterum, n. 34. de off. ordinar. 580
2 Judex appellationis juſtificato gravamine ante diffinitivam, an debeat principalem cauſam remittere ad Ordinarium, in cap. Super eo, il ſecondo, n. 49. de appell. 194
2 Judex datus cum clauſula, *appellatione remota*, an hodie teneatur deferre appellationi ex cauſa probabili, quæ a jure non indulgetur expreſſe, & an hoc c. ſit correctum per cap. Ut debitus, infra eodem in c. Paſtoralis, n. 26. de appell. 303
1 Judex admitti debet ad defendendam ſententiam ſuam, in c. Dilectus, il primo, n. 2. de reſcript. 188
Vide in ver. Appellatio.

Judicis arbitrium.

1 Judex ex magna cauſa poteſt tranſgredi Canones, in c. Canonum ſtatuta, n. 108. de conſtitut. 23
1 Contrarium, ib. n. 114. uſque in fin. 23
1 Judices ex cauſa poteſtatem habent pœnas temperandi, ibidem n. 116. 23
3 Judex ob publicam ſalutem poteſt recedere a jure communi, in c. Audivimus, n. 42. de Reliq. & vener. Sanctor. 605
3 Contrarium, ib. n. 69. 607
Declaratur, ib. n. 40. & 70. 606
Vide in verb. Judex quoad pœnas.
Et in ver. Arbitrium.

Judicis competentia.

1 Judex tam Eccleſiaſticus, quam laicus eſt competens in cauſis mixti fori, & eſt locus præventioni, in cap. Pervenit, n. 39. de adulter. 252

2 Judex an poſſit cognoſcere de delicto ſuæ familiæ, in cap. Cum contingat, n. 28. de foro compet. 70
2 Judex ubi negatur qualitas juriſdictionem tribuens, poteſt de qualitate illa ſummarie cognoſcere, ut videat, an ſua ſit juriſdictio, in c. Si Clericus, n. 8. & 10. de foro compet. 53
2 Declaratur, ib. n. 15. 53
2 Opinio Bartoli, & Jacobi de Arena, quod ſufficiat ſola allegatio qualitatis tribuentis juriſdictionem, etiamſi negetur ab adverſario, refellitur, ib. n. 9. 53
2 Judex, cujus juriſdictio negatur, cognoſcere poteſt, an ſua ſit juriſdictio, ib. n. 11. 53
2 Judex debet prius cognoſcere, an quis contraxerit, vel deliquerit in ſuo territorio, ſi hoc negatur ad ejus juriſdictionem declinandam, ib. n. 13. 53
2 Judex Eccleſiaſticus cognoſcit, ſi laicus negat raptum, vel invaſum in bonis Eccleſiæ, ib. n. 18. 54
1 Judicis eſt non tantum æſtimare, ſed etiam pronunciare, an ſua ſit juriſdictio, in c. Significantibus, n. 19. de off. Deleg. 538
Cauſæ contra debitores, emphyteutas, conductores, & cenſuarios menſæ Epiſcopalis.
Vide in ver. *Judex Eccleſiaſticus in laicos.*
5 De qualitate juriſdictionem tribuente ante omnia conſtare debet, in c. Contingit, il 2., n. 22. de ſent. excomm. 369

Judex quoad compromiſſum.

1 Judex non poteſt partes cogere, ut in ſeipſum compromittant, in c. Ex parte, n. 26. de arbitr. 703
1 Judex in quem initum eſt compromiſſum, an in dubio cenſeatur judicare ut judex, an vero ut arbiter, ib. num. 34. & ſeqq. uſq. ad fin. 704
1 Judicis, & arbitri, ſeu arbitratoria poteſtas poteſt ſimul concurrere, ib. n. 41.
Vide in ver. *Compromiſſum.*
2 Judex contractus non poteſt abſentem directe de debito condemnare, niſi reus eſſet præventus, vel ibi aliquando comparuiſſet, in c. Licet, n. 17. de foro compet. 64
2 Poteſt contrahentes citare extra locum, & diœceſim contractus, ib. n. 18. 64

Judex in criminalibus.

1 Judex non poteſt ad ordinariam, & ſpecialem inquiſitionem contra aliquem procedere, niſi clamoſa inſinuatione præcedente, in c. Pernicioſam, n. 3. de off. ordinar. 550
5 Judex in judicio inquiſitionis locum accuſatoris non tenet, in c. Qualiter, & quando, il 2. n. 16. de accuſat. 16
Vide in ver. *Inquiſitio.*
Et in ver. *Fama.*
5 Judex quot modis procedere poſſit ſuper crimine, ib. n. 34. 17
5 In Romana Curia agitur de crimine duobus modis, ib. n. 36. 17
5 Judex inquirens ex mero officio recipit juramentum ab illis, contra quos eſt facienda inquiſitio; ſecus ſi ad alterius inſtantiam, ib. n. 63. 19
5 Judex procedens ſuper crimine ex officio non tenetur recipere probationes ſuper forma, ſed ſatis eſt, ut de ea ſibi conſtet, ib. n. 64. 19
5 Judex procedens ad inſtantiam alterius admittit probationes ſuper bona fama; ſecus quando procedit ex officio, ib. n. 65. 19
5 Judex in judicio denunciationis non debet pœnam ordinariam imponere, ſed ad pœnitentiam compellere, ib. n. 78. 20
Vide in ver. *Denunciatio.*
2 Judex delicti an poſſit citare extra territorium, in c. Licet, n. 4. & 15. de foro compet. 63
Vide in ver. *Exempti.*
2 Judex Delegatus in cauſa ſibi commiſſa fungitur vice Papæ, & eſt major Ordinario, in c. Cum veniſſent, n. 36. de judic. 23
5 Judex Delegatus, vel Ordinarius an poſſit mittere in poſſeſſionem bonorum laicalium, ſuper quibus ſententiam tulit, in c. Licet, n. 17 & 20 & de pœn. 286
3 Judex Delegatus nulliter procedit extra fines delegationis, in c. Nullus, n. 50. de Paroch 307
1 Poſt latam ſententiam, ſi victus inquietet victorem inductum in poſſeſſionem, an poſſit de injuria hujuſmodi cognoſcere, in c. Magnus, n. 91. de oblig. ad ratioc. 496
Vide in ver, *Delegatus.*

Judices deputatio.

2 Judices in cauſis civilibus ut deputari poſſint regularibus a Magiſtratu ſeculari, quæ debeant concurrere, in c. Si Clericus, n. 40. & 45. de foro compet. 55
2 Judex an dari debeat de partium conſenſu, in c. Si quis, n. 7. de foro compet. 3
2 Et quid ſervet Curia, ib. n. 8. 3

Judex Eccleſiaſticus in Clericos.

3 Judex Eccleſiaſticus cognoſcit de Clericis vivis, & mortuis, in c. Eccleſia Sanctæ Mariæ, n. 12 de Conſtit. 120
1 Cognoſcit tantum, an Clericus fuerit ordinatus in fraudem, an duxerit unicam, & virginem, & an inceſſerit in habitu, & Tonſura, & interim Judex laicus conquieſcit, in c. Magnus, n. 74. de oblig. ad ratioc. 493
2 Judex Eccleſiaſticus, qui ſine permiſſu Epiſcopi diſtringit Clericum alterius juriſdictionis, excommunicatus eſt, in cap. Nullus, n. 8. de foro compet. 44
Vide in ver. *Clericus quoad fori privilegium.*

Judex Eccleſiaſticus in laicos.

5 Judex Eccleſiaſticus in cauſis ſpiritualibus, vel mixti fori non poteſt de jure communi procedere ad capturam contra laicos, in c. Pervenit, n. 12. de adulter. 149
5 Contrarium, ib. n. 18. 149
5 An poſſit mittere in poſſeſſionem corporalem bonorum laicalium, ib. n. 16. 149
5 Non poteſt pœnam mortis infligere, ſed debet reum ſive Clericum, ſive laicum tradere Curiæ ſeculari, ib. n. 21. & 27. 150
1 In terris Imperii regulariter non ſe ingerit contra laicos in delictis non Eccleſiaſticis, aut mixtis, in c. Pernicioſam, n. 14. de off. ordin. 550
1 Procedit tantum in crimine adulterii, quando agitur ad ſeparationem tori, ib. n. 17. 551
1 Poteſt procedere ad obſervantiam pacti etiam contra laicum, in c. Antigonus, n. 9 de pactis. 640
5 Pro criminibus ad ejus forum ſpectantibus poteſt punire laicum etiam ſibi in temporalibus non ſubjectum, in c. Licet, n. 7. de pœnis. 286
5 In criminibus ſui fori non poteſt laicos carceribus mancipare, ib. n. 16. 286
5 Contrarium, ib. n. 20. 287
5 Ad Judicem Eccleſiaſticum ſpectat tam cognitio, quam executio in cauſis civilibus, vel criminalibus, in quibus laici forum Eccleſiæ ſortiuntur, ib. n. 25. 287
5 Judex Eccleſiaſticus in cauſa reſtitutionis dotis an poſſit ſententiam exequi in bonis laicalibus, ib. n. 24. 287
2 An teneatur ſtare ſententiæ judicis laici contra Clericum, qui dum laicus eſſet, in exilium damnatus fuit, pœna adjecta in caſu tranſgreſſionis, in c. Magnus, n. 98 de oblig. ad ratioc. 496
1 Judex ſecularis quando dicatur negligens ad effectum, ut Judex Eccleſiaſticus procedere debeat in cauſis miſerabilium perſonarum non pauperum, in c. Significantibus, n. 70. de offic. Delegat. 542
1 Et quid, ſi ſit ſuſpectus de malitia, ib. n. 71. 542
2 Judex Eccleſiaſticus poteſt de quæſtione temporali cognoſcere incidenter, vel per reconventionem, in c. Tuam, n. 31. de ordin. cognit. 104
Vide in ver. *Laicus.*
1 Judex Eccleſiaſticus eſt Judex ordinarius in cauſis contra debitores, emphyteutas, coadjutores, & cenſuarios menſæ Epiſcopalis, in c. Noſti, n. 21. de elect. 264
2 Judex Eccleſiaſticus cognoſcit, ſi laicus neget raptum, vel invaſum in bonis Eccleſiæ, in cap. Si Clericus, n. 28. de foro compet. 54

Judex quoad executionem.

5 Judex qui habet poteſtatem cognoſcendi, an etiam habeat exequendi, in c. Pervenit, n. 22. de adulter. 150
5 Judex Eccleſiaſticus in cauſa reſtitutionis dotis an poſſit ſententiam exequi in bonis laicalibus, in c. Licet, n. 24. de pœnis. 287
Vide in ver. *Executio.*

Judex in cauſa propria.

1 Judex nemo eſſe poteſt in cauſa ſua, in c. Noſti, n. 8 de elect. 263
1 Et qui jus ſibi dicit in re ſibi debita, cadit a jure ſuo, ib. n. 8. 263
1 Imperator poteſt eſſe judex in cauſa fiſci, ib. n. 9. 263
1 Inferior a Papa regulariter non poteſt eſſe judex in cauſa propria, ib. n. 15. 264
1 Sed Papa regulariter contra, ib. n. 16. 264
1 Qui tamen cauſas proprias ex conſuetudine aliis delegat, ibid. num. 17. 264
Epiſcopus an poſſit eſſe judex in cauſa ſuæ Eccleſiæ, vel menſæ
Vide in ver. *Epiſcopus quoad juriſdictionem, & judicia.*
Vicarius in cauſa menſæ Epiſcopalis.
Vide in ver. *Vicarius Epiſcopi.*

Judex ſuper incidenti.

2 Judex hæreditatis cognoſcit incidenter de cauſa ſtatus, licet de illa principaliter cognoſcere non poſſit, in c. Tuam, n. 19. de ordin. cognit. 103
2 Judex qui merum, & mixtum imperium non habet, ratione incidentiæ, vel prorogationis non poteſt de his cognoſcere, quæ ſunt meri, vel mixti imperii, ib. n. 27. 104
2 Judex ante ſententiam de peremptoria exceptione cognoſcit, (ſufficit tamen, ut ſuper principali pronunciat, in c. Intelleximus, n. 1. de ordin. cognit. 99
2 Judex an, & quando ſuper incidenti debeat pronunciare, ib. n. 21. & 23. uſq. ad n. 32. 100
2 Judex pronunciando ſuper principali, cenſetur tacite pronunciare ſuper incidenti, ib. n. 25. 100
2 Judex Eccleſiaſticus poteſt de quæſtione temporali cognoſcere incidenter, vel per reconventionem, in c. Tuam, n. 31. de ordin. cognit. 104
Vide in ver. *Judex laicus quoad cauſas ſpirituales.*

Judex quoad juris interpretationem.

2 Judicibus an, & quomodo liceat jura interpretari, in. c. Cum veniſſent, n. 22. & ſeqq. uſq. ad n. 25. & n. 38. uſq. ad n. 44. de judic. 22
2 Judicem oportet legum, & canonum ſenſus, & mentem ſcrutari, etiam poſtbabita verborum proprietate, quod ſine interpretatione fieri non poteſt, ib. n. 38. 23
2 Judex ſuper paucis tantum, quæ juridica ſententia decidi non poſſunt, debet Principem conſulere, ib. n. 39. 23
2 Declaratur, ib. n. 51. 24
2 Judex in dubiis decidendis quem ordinem ſervare teneatur, in c. Cum veniſſent, ib. n. 51. 24
Vide in ver. *Concilium Tridentinum.*
Et in ver. *Interpretatio.*

Judex laicus, communia.

5 Judices ſeculares poſſunt compelli per Eccleſiam ad juſtitiam faciendam, in c. Vergentis, n. 6. de Hæret. 95

Judex laicus quoad cauſas ſpirituales.

2 Judex laicus de quæſtione ſpirituali nec principaliter, nec incidenter poteſt cognoſcere, in c. Tuam, n. 9. & n. ſeqq. & n. 25. de ordin. cognit. 103
2 Judex laicus, coram quo incidit quæſtio natalium, cur debeat ſuperſe-

perſedere in cauſa hæreditatis, ib. n. 16 103
2 Judex Eccleſiaſticus, coram quo pendet quæſtio incidens præjudicialis, poteſt inhibere judici laico, ne interim procedat, aut proceſſum inchoet ſuper principali, ib. n. 20 103
2 Et inhibitio fieri poteſt ſine cauſæ cognitione, ib. n. 21. 103
2 Et an proceſſus ante inhibitionem ſit nullus parte opponente, vel appellante, ib. n. 23. 104
2 Judex laicus non poteſt etiam incidenter cognoſcere de exceptione excommunicationis, ſimoniæ, vel intruſionis, ib. n. 28. 104
2 Et quid in perjurio, ib. n. 29 104
2 An poſſit incidenter cognoſcere de cauſa legitimitatis, ſi controverſia non in jure, ſed in facto conſiſtat, ib. n. 36. 104
2 Judex laicus, coram quo aliquis accuſatur de adulterio, ſi opponatur quod matrimonium ſit contractum, debet hunc articulum ad Epiſcopum remittere, ib. n. 43. 106
2 Etiam incidenter non poteſt cognoſcere de quæſtione facti, an quis ſit ſimoniacus, intruſus, vel baptizatus, ib. n. 49. & 51 106
2 Nec incidenter poteſt cognoſcere de quæſtione facti, an captus inceſſerit in habitu, & Tonſura, ib. n. 53. 107
2 In ſpiritualibus Judex ſecularis eſt competens, ſi cadant in laicum active, & quæſtio ſit ſuper facto, alias ſecus, ſecundum diſtinctionem Ancharani, ib. n. 46. 106
2 Sed contra, ib. n. 49. & ſeqq. uſq. ad n. 61. 106
Vide in ver. *Judex ſuper incidentes*.
Et in ver. *Laicus*.
Et in ver. *Judex laicus in Clericos*.
5 Parlamenti Doleniis edictum circa cenſuras a judicibus Eccleſiaſticis latas, improbatur, in c. Sacro, num. 31. de ſentent. excomm. 373

Judex laicus in Clericos, & Eccleſias.

2 Judex laicus qualiter, & quando poſſit procedere contra Clericum ordinatum lite pendente, perſtringitur octo concluſionibus ex dictis Joan. Andr. & Canoniſtarum, in c. Magnus, n. 54. de obligat. ad ratioc. & concluſiones rediguntur ad unam, ibid. n. 55. 491
2 Juriſdictio Judicis laici in cauſa ante Clericatum præventa perpetuatur in Clericum propter principium habile, licet devenerit ad eum, a quo non potuit inchoari, ib. n. 56 491
2 Judex ſecularis ſi Clericum per ſe diſtringit, aut condemnat, excommunicari debet, in c. Nullus, n. 3 de foro compet. 43
2 Non poteſt Clericum judicare etiam ex delegatione Epiſcopi, ib. n. 7. 44
2 Papa an poſſit generaliter concedere, ut Judex laicus Clericum diſtringat, vel condemnet, ib. n. 9. 44
2 Judex laicus non prohibetur ex delegatione Epiſcopi cognoſcere cauſam Clerici mere civilem, ib. n. 10. 44
2 Judices laici, qui Clericos coercent, aut judicant, dicuntur Eccleſiæ Dei injuriam irrogare, ib. n. 11. 44
2 Judex laicus qui ſine perſonali diſtrictione Clericum condemnat non eſt excommunicatus, licet excommunicari debeat, ibid n. 13. 44
2 Hodie ſecus ex Bulla Cœnæ, ib. n. 14. 44
2 Inſtituendo proceſſum contra mulierem ſuper delicto commiſſo cum tali Clerico, incidit in excommunicationem Bullæ Cœnæ, ib. n. 31. 46
2 Retinens in carcere Clericum deprehenſum in habitu laicali, an & quando excuſetur a cenſuris, in c. Si quis, n. 58. de foro compet. 40
2 Laicus nec directe, nec indirecte poteſt de crimine Clericorum cognoſcere, in c. Ceterum, n. 30. de judiciis. 8
5 Judici ſeculari nefas eſt prohibere judici Eccleſiaſtico, ne quem excommunicet, vel mandare, ut latam excommunicationem revocet, in c. Sacro, n. 30. de ſent. excomm. 373
2 Judex laicus non poteſt in Eccleſia ullam juriſdictionem exercere, in c. Inter alia, n. 99. de immun. Eccl. 643
5 Judex laicus non poteſt prævenire Epiſcopum in proceſſu, & ſententia contra Clericum ſuper crimine atrociſſimo, niſi poſt actualem degradationem, & traditionem Curiæ ſeculari, in c. Novimus, n. 3. de verbor. ſignif. 385
Vide in ver. *Clericus quoad fori privilegium*.
3 Judex laicus ſi cauſam prævenit contra Clericum in habitu non incedentem, poteſt cauſam, modo a perſona abſtineat, ad finem deducere, non obſtante reaſſumptione habitus: ſi vero prævenit perſonam, reaſumptio habitus non impedit, quominus judicium contra perſonam proſequi valeat, in c. Joannes, n. 6. de Cler. conjug. 25
2 Judices ſeculares minime poſſunt leges Canonicas, & conciliares interpretari, in c. Cum veniſſent, n. 54. de judiciis. 25
1 Judex laicus poteſt etiam incidenter cognoſcere de exceptione excommunicationis, ſimoniæ, vel intruſionis, in c. Tuam, n. 28 de ordin. cognit. 104
2 Et quid in perjurio, ib. n. 29. 104
2 Judex laicus an poſſit cognoſcere de cauſa Eccleſiaſtica per viam reconventionis, ib. n. 33. & n. ſeqq. 104

Judex quoad literas Apoſtolicas.

2 Judices ſuper dubiis literarum Apoſtolicarum nullatenus poſſunt judicare, ſeu pronunciare, ſed tantum cognoſcere incidenter, in c. Cum veniſſent, n. 41. de judic. 23
2 Judex in dubio arduo, & inexplicabili, ſuper literis Apoſtolicis etiam incidenter cognoſcere non poteſt, ſed debet Papam conſulere, ib. n. 42. 24
2 Judex inferior non cognoſcit de quæſtione, an confirmatio Apoſtolica ſit valida, necne, in c. Si quis, n. 16. de confirmat. util. vel inutil. 207
2 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 26. 207
2 Judex in dubiis decidendis quem ordinem ſervare teneatur, in c. Cum veniſſent, n. 51. de judic. 24

Judicis Officium.

Vide in ver. *Officium Judicis*.

Judex quoad pœnas & cenſuras.

5 Judex Eccleſiaſticus in cauſis criminalibus an poſſit pœnas pecuniarias infligere, in c. Licet, n. 9. de pœn. 286
5 Quid, ſi pro crimine jus ſtatuat, certam pœnam pecuniariam eſſe imponendam, ib. n. 10. 286
5 Et quid, ſi jus ſtatuat certam pœnam ſpiritualem, vel corporalem, non autem pecuniariam, ib. n. 11. 286
5 Et quid, ſi de pœna imponenda nihil ſit jure cautum, ib. n. 12. 286
5 Judex, qui ſuper crimine diſpenſare non poteſt, an poſſit pœnam a jure ſtatutam in pecuniariam commutare, ib. n. 13. 286
5 Judex Eccleſiaſticus abſtinere debet a cenſuris etiam contra laicos, ubi executio realis, vel perſonalis fieri poteſt, ibid. num. 28. 287
2 Judex ordinarius poteſt contra contumaces procedere etiam per mulctas pecuniarias, ſi illæ magis timeantur, in c. Irrefragabili, § Ceterum, n. 4. de offic. ordinat. 578
2 Et quid in Judice delegato, ib. n. 5. 579
1 Et quid poſt Concilium Trident. ib. n. 6. 579
2 Et quid, ſi in literis data ſit certa forma procedendi per cenſuram Eccleſiaſticam, ib. n. 7. 579
2 Judex Eccleſiaſticus, ubi certa pœna non eſt a jure ſtatuta, poteſt judicialiter pecuniariam infligere, ſi videat illam magis timeri, & abſit avaritiæ ſtudium, ib. n. 16. 579
2 Judex Eccleſiaſticus qui poteſt ſuper crimine diſpenſare, ut Epiſcopus, poteſt per ſententiam ſuam pœnam jure, vel conſuetudine ſtatutam in pecuniariam commutare, ib. n. 19 & ſeqq. 579
2 Secus ſi diſpenſare non poſſit, ut inferior Prælatus, Judex Delegatus, ib. 579
2 Contrarium, ib. n. 22 580
2 Judex quilibet, qui poteſt de cauſa cognoſcere, poteſt pœnam a jure ſtatutam alterare, & commutare, dummodo id faciat cauſa cognita, & in ipſa ſententiæ prolatione, ibidem num. 22. 580
1 Quod procedit tam in Judice ordinario, quam delegato, ibid. num. 23. 580
1 Judex delegatus, qui cauſa cognita temperat pœnas a jure impoſitas, non excedit fines mandati, nec jura tranſgreditur, ib. num. 24 580
2 Judex etiam delegatus poſt Concilium Trid. uti non debet cenſuris, niſi in ſubſidium, ib. n. 25. 580
2 Judex quibus ex cauſis temperare poſſit pœnas a jure inflictas, ib. num. 29. 580
2 Judex Eccleſiaſticus poſt ſententiam non poteſt pœnam a jure ſtatutam in pecuniariam commutare, ib. n. 30. 580
2 Niſi poſſit ſuper illo crimine diſpenſare, ib. n. 31. 580
Vide in ver. *Cenſura*, *Excommunicatio*, *Pœna*.

Judicis qualis judicium.

2 Judex non debet judicare ſecundum propriam opinionem, ſed ſecundum decreta Patrum, & aliorum habentium auctoritatem legis condendæ, in c. Ne innitaris, n. 10. de Conſtit. 31
2 Judicem oportet legum, & canonum ſenſus, & mentem ſcrutari, etiam poſthabita verborum proprietate, quod ſine interpretatione fieri non poteſt, in c. Cum veniſſent, n. 38 de judic. 23
2 Judex ſuper paucis tantum, quæ juridica ſententia decidi non poſſunt, debet Principem conſulere, ib. n. 39. 23
2 Declaratur, ib. n. 51. 24
1 Judex an debeat judicare ſecundum conſcientiam, an vero ſecundum acta, & probata, in c. Canonum ſtatuta, n. 52. & ſeqq. de Conſtit. 29
1 Judicis conſcientia triplex, ib. n. 53. 29
5 Judex debet ſolam veritatem indagare pro adminiſtratione juſtitiæ, in c. Falſidicus, n. 155 de crim. falſ. 377

Judicis recuſatio.

2 Judex ordinarius quando allegatur ſuſpectus, datur adjunctus, in c. Noſti, n. 23 de elect. 264
Vide in ver. *Recuſatio*.
Et in ver. *Viſitatoris recuſatio*.

Judex ſynodalis.

5 Judices ſynodales an ſint deputandi ab Epiſcopo de conſenſu ſynodi, vel de ejus conſilio tantum, in c. Cum olim, ll 2. n. 1. & n. ſeqq. uſq. in fin. de privil. 251
2 JUDICIUM petitione omiſſa eſt nullum, in c. Olim, n. 15. de lit. conteſt. 83
2 Judicium non debet claudicare, ib. n. 59. 86
3 Et in c. Nullus, n. 44. de Regulae. 331
3 Judicis verbum ſapit diſcretionem, & arbitrium boni viri, in c. Cum autem, n. 21. de jurepatr. 524
2 Judicium incipit a litis conteſtatione, in c. Tuam, n. 2. de ordin. cognit. 102
2 Judicium Eccleſiæ aliquando ſequitur opinionem, quæ ſæpe fallit, & fallitur, in c. Venerabili, n. 14. de teſtib. 156
2 Quod procedit etiam in Eccleſia univerſali in his, quæ ad fidem non pertinent, ib. n. 15. 156
2 Declaratur, ib. n. 40 & 42. 157
2 Judicium aliud eſt ſecundum præſentem juſtitiam, aliud ſecundum æternam ſententiam, ib. n. 21. 156
2 Judicium eorum, qui præſunt Eccleſiæ, poteſt errare in quibuſlibet, ſi perſonæ eorum tantum reſpiciuntur; ſecus ſi conſideretur Divina providentia, ib. n. 35. 157
1 Judicium ſolvitur vetante eo, qui juſſit judicare, in c. Ceterum, n. 72 de reſcript. 145
1 Judicandi munus magis conſilio prudentis viri, quam corpore explendum eſt, ib. n. 87. 146
2 Judicia ſua non præſumitur quis velle impugnare, in cap. Cum olim, n. 3. de ſent. & re judicat. 184

1 Judicium quid ſit, & unde dicatur, in c. Veſtra, n. 26. de cohabitat. Cler. & mulier. 12
2 Judicium duplex in quolibet ratiocinato, in c. Ne innitaris, nu. 81. de conſtit. 37
1 Judicii bonitas non conſiſtit in ſola veritate, ſed in eo, quod ſit firmum, & ſtabile, ib. n. 87. 38
1 Judicium fori contentioſi non differt a judicio in foro animæ quoad obligationem eligendi opinionem magis probabilem, ib. n. 301. 66
5 INÆQUALITAS in judiciis reprobatur, paritas approbatur, in c. Henricus, n. 5. de Cler. pugn. in duel. 143

Juramentum, communia.

4 Juramentum non poteſt præſtari per relationem ad ſcripturam juratam, niſi fiat incontinenti, in c. Veniens, nu. 15 de cognat. ſpirit. 64
3 Juramento Parochi ſuper neceſſitate cauſarum abſentiæ non ſtatur, in c. Relatum, n. 50. de Cler. non reſidan. 34
1 Juramenti forma in electione Romani Pontificis quæ, in cap. Cum dilectus, n. 54. de conſuetud. 208
2 Juramentum exigi poteſt per Nuncium, ſeu Procuratorem, in c. Significaſti, n. 4. de elect. 253
2 Juramentum poteſt remitti ab eo, in cujus favorem eſt juratum, c. Inter ceteras, n. 8. de reſcript. 147
1 Juramentum non violat, qui in melius commutat, in c. Magnus, n. 18. de oblig. ad ratiocin. 485
5 Juramentum facit, ut actus etiam nullus defectu formæ valeat omni meliori modo, quo poteſt, in c. Naviganti, numer. 67. de uſur. 165
3 Juramenti forma a Clemente V. præſcripta in creatione Tabellionum, in c. Sicut te, n. 19 & 55 Ne Cleric. vel Monach. 677
2 Juramentum eſt fortius vinculum, quam confirmatio in forma communi, & firmat actum invalidum, in c. Si quis, nu. 31. de confirm. util. vel inutil. 208
5 Juramentum eſt actus latriæ, in c. Falſidicus, nu. 107. de crim. falſ. 174
2 Juramentum nunquam eſt deferendum illi, contra quem vehementer præſumitur de tranſgreſſione, in c. Conſtitutis, il ſecondo, n. 7. de appell. 199
2 Conſenſus eſt de ratione intrinſeca juramenti, in c. Veniens, n. 16. de jurejur. 173
5 Juramentum habet vim roborativam, non extenſivam, in cap. Quoniam, n. 7. de privil. 267
5 Et in eo ſemper intelligitur excepta Superioris authoritas, ib. n. 8. 267
2 Ad Juramentum verbale quis cogi non poteſt præciſe; ſecus ad actuale, in c. Sacris, n. 15. de his, quæ vi met. cauſ. 683
5 Juramentum eſt vinculum perſonale, nec tranſit in ſucceſſorem, in c. Cum pro cauſa, n. 27. de ſent. excom. 339
5 Juramento partis quando ſit ſtandum ſuper ſcripturis deperditis, in c. Cum olim, il primo, n. 7. de privil. 250
5 Juramento damnum paſſi de rebus ſubtractis, vel aſſumptis ſtatur tantum contra eum, qui damnum dedit, non contra tertium, ib. n. 8. 252
2 Juramentum ſuppletorium tunc demum eſt deferendum, cum aliæ probationes deficiunt, dummodo tamen ſaltem ſemiplena ſit probatum, in c. Sicut, n. 5. de Probat. 128
2 Et habitu reſpectu ad legalitatem perſonæ, & quantitatem cauſæ, ib. n. 6 & n. ſeq. 128
2 Juramentum in ſupplementum ut deferri poſſit, quæ requiſita debeant concurrere, & in quibus caſibus non ſit deferendum, ib. n. 7. 128
2 Juramentum non debet eſſe vinculum iniquitatis, ib. nu. 19. 129
2 Item contra bonos mores non eſt obligatorium, ib. n. 20. 129
2 Nec de re vetita ob publicam utilitatem, ib. n. 21. 129
2 Juramentum contra publicam utilitatem ſecundario, non autem principaliter valet, ib. n. 22. 129
2 Juramentum de teſtibus non inducendis non obſtat, quin producı poſſint corroborantia fidei, & authoritatis, ib. n. 25. 129

Juramentum amphibologicum, ſeu æquivocum.

5 In Juramento uti amphibologia, ſeu æquivocatione etiam ex juſta cauſa, vel jocoſe, eſt mortale peccatum, ſi verba ex communi audientium uſu non admittant ſenſum verum, quem jurans intendit, in c. Falſidicus, n. 145 de crim. falſ. 176
5 Secus ſi verba utrunque ſenſum admittant, ib. n. 147. & 152. 177
5 Quod tamen fallit in judicio, ib. n. 149. 177
5 Jurare joci cauſa Principem eſſe in oppido, intelligendo pictum eſt grave peccatum, ſed non mortale, ib. n. 24. 170
5 Imo eſt mortale, ib. n. 145. & ſeq. 176
5 Jurans Italico idiomate *Perd'io*, cum apoſtropho, ut audientem fallat, intendens ſignificare *Perdo io*, perjurium committit, ib. n. 140. 176
5 Idem in eo, qui jurat per verbum *Uro*, ſupprimendo literam *I*, ib. n. 101. 176
5 Idem in eo qui pronunciat juramenti verba interrogative, ut contrarium ſenſum inducant, ib. n. 145. 178
5 Idem in eo, qui intendit ironice loqui ad fallendum proximum ib. n. 143. 176
5 Jurans non obligatur, niſi ſecundum intentionem ſuam, ſi verba ita duplicia ſint, ut æqualiter diverſos ſenſus exprimant, ib. n. 147. 177
5 Juramenti verba ſi non admittunt ſenſum, quem jurans mente concipit, a perjurio non excuſant, in c. Falſidicus, n. 94. de crim. falſ. 174
2 Juramentum temerarium an & quando repellat a teſtimonio, in c. Intimavit, n. 2. & ſeq. uſque ad n. 8. de teſt. & atteſtat. 149
3 Juramentum ubi prohibetur, temerarium tantum cenſetur prohibitum, in c. Licet, n. 3. de Regular. 391

2 Juramentum in ſupplementum defertur ſemiplene probanti, in c. Cum Eccleſia, n. 18. de cauſ. poſſeſſ. & propriet. 110
2 Niſi adverſarius habeat juris aſſiſtentiam, aut jurare velit ſe non debere, ib. n. 19. 110

Juramentum qualiter interpretandum.

5 Juramentum in foro animæ an ſit interpretandum juxta intentionem recipientis, vel jurantis, late diſtinguitur, in c. Falſidicus, n. 66. & ſeq. uſque ad n. 80. de crim. falſ. 171
5 Juramentum in conſilio animæ ſecundum intentionem jurantis recipit interpretationem, ſed in judicio ſecundum jus, ex ſententia Innocentii, ib. n. 73. 172
5 Contrarium, ib. n. 74. 173
5 Declaratur, ib. n. 76. 173
5 Juramentum, ſi non ſit eadem intentio jurantis, & ſuſcipientis, in foro animæ accipiendum eſt juxta ſanum intellectum ejus, qui dolum non adhibet, ib. n. 76. & 80. & nu. 102. verſ. Non obſtat ſecundum. 173
5 Juramentum eſt accipiendum juxta propriam, & communem verborum intelligentiam, ib. n. 146. 177
5 Jurantis intentio non eſt ita attendenda, ut ſit in libertate ſua exponere verba ut vult; ſed ſecundum id, quod communiter intelligitur, ib. n. 75. 173
5 Jurantis, & recipientis ſimplicem intentionem conſiderat Deus, & ex parte utriuſque artem aſpernatur, & odit, ib. n. 77. 173
Vide in verb. *Juramentum artificioſum*.
Et in ver. *Juramentum amphibologicum*.
2 Juramentum non extenditur ad ea, de quibus non fuit veriſimiliter cogitatum, in c. Veniens, n. 11. & 24. de jurejur. 173
2 Jurans parere mandato alicujus, ſi præcipiatur aliquid, quod non adverſetur priori juramento, ſed tamen ſit ita grave, ut de eo veriſimiliter non cogitaverit, an teneatur illud ſervare, ib. n. 15. & ſeqq. 173
2 Conſenſus eſt de ratione intrinſeca juramenti, ib. n. 16. 173
2 Juramentum non extenditur, niſi ad rationabilia, poſſibilia, & honeſta, ib. n. 18. 173
2 Jurans ſtare mandato Epiſcopi, & non appellare, ſi Epiſcopus præcipiat, ut renunciet beneficio, appellare poteſt, nec eſt opus petere relaxationem a juramento, ib. n. 19. 173
2 Jurans petere reductionem ad arbitrium boni viri, ſi enormiter læditur, poteſt illa petere juramento non obſtante, ib. n. 20 173
2 Etiamſi dictum fuerit, ut compromiſſarius poſſit enormiter lædere, ib. n. 21. 173
2 Juramentum generaliter præſtitum de parendo mandatis alicujus non extenditur, niſi ad ea, de quibus cogitatum eſt, vel debuit merito cogitari, ib. n. 24. 173
2 Juramentum ſpecifice præſtitum in foro animæ juxta intentionem jurantis, recipit interpretationem, ib. n. 26. 173
2 Procedit, quando jurans dolum adhibet: alioquin interpretatur ſecundum ſanum intellectum ſuſcipientis, ib. n. 26. 173
2 Juramentum in foro judiciali recipit interpretationem ſecundum jus, ib. n. 27. 173
3 In juramento, & voto ſemper intelligitur excepta Superioris auctoritas, in c. Non eſt vobis, n. 15. de Regul. 347
3 Juramento obligatus ad aliquid ſeculendum, prohibetur ingredi Religionem, ib. n. 19. 347
3 Juramento non porrigitur ad incogitata, in c. Cum veniſſent, n. 32. de Inſtitut. 183
3 Juramentum habet tacitam conditionem, rebus ſic ſtantibus ib. n. 34 183
5 Juramentum habet vim roborativam, non extenſivam, in cap. Quoniam, n. 7. de privil. 267
5 Et in eo ſemper intelligitur excepta Superioris auctoritas, ib. n. 8. 267
5 Juramentum debitoris habet tacitam conditionem, ſi creditor in eodem ſtatu manſerit, in c. Abſolutos, n. 9. de hæret. 98
Vide in verb. *Debitor*.

Juramentum qualiter præſtandum.

5 Juramentum præſtari non poteſt per relationem ad ſcripturam juratam, in c. Cum pro cauſa, n. 17. de ſent. excom. 339
5 Pro forma exigit ſpecificam mentionem, & formalitatem verborum, ib. n. 18. 339
5 Præſtari debet corporaliter, & requirit pro forma tactum ſcripturarum, ib. n. 20. 339
5 Sub dictione, &c. non includitur, ib. n. 22. 339
5 Nec ſub obligatione Camerali, ib. n. 23. 339
2 Juramentum fidelitatis, de quo in c. Ego N. de jurejur. eſt ligium, & præſtatur ab Epiſcopis ſemel tantum in actu conſecrationis, non autem in viſitatione Liminum, in d. cap. Ego N. n. 71. de jurejur. 172
3 Juramentum fidelitatis prohibetur Clericus præſtare laico, a quo nihil habet temporale, in c. Sicut te, n. 12. Ne Cler. vel Monach. 676
2 Juramenti forma ſeptem capitula continens, ſecundum quam Papæ jurant Epiſcopi, in c. Ego N. n. 1 de jurejur. 165
2 Juramentum quod Epiſcopi præſtant Papæ in actu conſecrationis eſt ligium, ib. n. 71. 170
5 Juramenti finis eſt determinatam veritatem aperire, in c. Falſidicus, n. 22. & n. 133. & ſeq. de crim. falſ. 170
5 Juramentum, quod huic fini adverſatur, non inducit mortale peccatum in materia levi, ib. d. n. 133. 176
5 Contrarium, ib. n. 137. 176
5 Juramentum inſtitutum eſt, non per quod ſe homines fallant, ſed per quod quiſque in alterius notitiam cogitationes ſuas proferat, ib. n. 133. 176

Juramenti implementum.

1 Jurans non venire contra contractum, an ſit perjurus, ſi petat pretium ſuppleri, vel contractum reſcindi, in c. Inter ceteras, n.

5. de reſcript. 147

4 Jurans cum aliqua contrahere, ſi non ſubeſt impedimentum, per cenſuram Eccleſiaſticam contrahere compellitur, in c. Ex literis, il n. n. 1. de ſponſal. 10

4 Etiam poſt Concilium Tridentinum, quod de ſponſalibus nihil ſtatuit, ib. n. 2. 10

2 Juramentum licitum tranſgrediens eſt perjurus, & mortaliter peccat, in c. Veniens, n. 13 de jurejur. 173

Juramentum quando obligatorium, & licitum.

2 Juramentum, quacunque lege etiam Canonica, imo & Divina prohibitum, ſervandum eſt, ſi fieri poteſt ſine interitu ſalutis æternæ, in c. Non ſine, n 25 de arbitr. 691

3 Juramentum, & votum non ligant, cum ſine interitu ſalutis corporalis ſervari non poſſunt, in c. Conſilium, n. 7. de obſerv. jejun. 613

2 Juramenta contra utilitatem Eccleſiæ, perjuria potius dicenda ſunt, in c. Veniens, n 20 de tranſact. 669

2 Juramentum Prælati de non repetendis juribus Eccleſiæ ſuæ non valet, ib. n. 21. 669

2 Juramentum de non teſtificando contra aliquem non eſt obligatorium, & cur, in c. Conſtitutus, il 3. n. 3. & ſeqq. de teſtib. & atteſt. 252

2 Juramentum de teſtimonio contra aliquem non ferendo eſt illicitum, ac temerarium. in c. Pervenit, il 1. n. 5. de teſtib. 259

2 Jurare in quibus caſibus liceat, in cap Significaſti, num. 8 de elect. 223

5 Jurans ſuper falſum lapidem perjurus eſt, in cap Falſidicus, n. 68 de crim. falſ. 172

2 Juramentum de parendo alicujus mandato non eſt ſervandum, ſi præcipiatur aliquid, quod obviet juramento prius licite facto, in c. Veniens, n. 1. & 12 de jurejur. 172

2 Et quid, ſi obviet promiſſioni non juratæ, ib. n 13. 173

2 Juramentum non eſt obligatorium, quando ſervari non poteſt ſine interitu ſalutis æternæ, ib. n 14 173

2 Caſuum fortuitorum renunciatio non validetur juramento ob defectum conſenſus, ib. n. 17. 173

Vide in ver. *Perjurium*.

Et in ver. *Juramentum amphybologicum*.

Et in ver. *Juramentum artificioſum*.

3 Juramentum a Prælato præſtitum in damnum Eccleſiæ, ab ipſo Prælato ſervandum eſt, in c. Cum veniſſent, n. 22 de inſtit 183

3 Si ſit ſeparabile a præjudicio Eccleſiæ, alias ſecus, ib. n. 18. 183

3 Juramenta non ſunt, ſed perjuria, quæ contra utilitatem Eccleſiæ attentantur, n. 23. 183

3 Juramentum præſtitum ab Epiſcopo Antuerpienſi de ſervandis conſuetudinibus, & privilegiis Collegiatæ Eccleſiæ, an poſt erectionem dictæ Eccleſiæ in Cathedralem obſtet, quominus Epiſcopus uti poſſit ſua juriſdictione in ejuſdem Eccleſiæ Capitulum, & perſonas ejuſdem civitatis, ib n 24. 183

3 Juramentum generale de obſervandis privilegiis an extendatur ad revocata, ib n. 25 & 35. 183

3 Juramentum de ſervando ſtatuto tollitur per ſtatuti revocationem, ib n. 26 & 56. 183

3 Juramenta ab Epiſcopis præſtita in materia viſitationis, ac privationis Capitularium, ſuos obligant auctores, ib. n. 31. 183

3 Juramentum non porrigitur ad incogitata, ib. n. 32. 183

3 Juramentum per relationem ad aliud perinde habetur, ac ſi eſſet præſtitum ſuper re certa per ſe, ib n. 13. 183

3 Juramentum habet tacitam conditionem, rebus ſic ſtantibus, ib. n 34. 183

Juramentum artificioſum, vel per ſubauditionem.

5 Juramentum quoties exigitur ad faciendum peccatum, poteſt quis jurare ſe facturum, ſubintelligendo intra ſe, ſi abſque peccato id ſibi licuerit, in c. Falſidicus, n. 45. de crim. falſ. 172

5 Contrarium, ib. n 80. uſq. in fin. 173

5 Juramentum artificioſe compoſitum ad fallendum proximum, accipit Deus, ſecundum quod is, cui juratur, intelligere debet juxta rectam intelligentiam verborum, ib. n. 80. 173

5 Juramentum in quacunque materia eſt mortale, ſi verba ſunt falſa, n. 86. 173

5 Juramenti verba ſi non admittunt ſenſum, quem jurans mente concipit, a perjurio non excuſant, ib. n. 94. 174

5 Juramento firmare id, quod nihil eſt, perjurium eſt, ib. n. 108. 175

5 Juramentum cui veritas non eſt comes, eſt perjurium, ib n. 110. & 113. 175

5 Juramentum inſtitutum eſt, non per quod ſe homines fallant, ſed per quod quiſque in alterius notitiam cogitationes ſuas proferat, ib. n. 133. 176

5 Juramenti finem deſtruit modus jurandi per internas ſubauditiones verborum ſenſum invertentes, ib n. 135. 176

5 Juramenti comes principalis eſt veritas in audientis notitiam delata, ib. n. 136. 176

5 Jurans falſum ſubaudiendo aliquid in mente, quod reddat ſenſum verum, an peccet mortaliter, in c. Falſidicus, n. 20. & n. ſeqq. uſq. in fin. de crim. falſ. 170

5 Quid ſi id faciat ſine juſta cauſa, ib n 26. & ſeqq. uſq. in fin. 170

5 Jurare joci cauſa Principem eſſe in oppido, intelligendo pictum, eſt grave peccatum, ſed non mortale, ib. n. 24. 170

5 Imo eſt mortale, ib n. 145. & ſeqq. 176

5 Jurare falſum ex juſta cauſa, ſubaudiendo aliquid in mente, quod reddat ſenſum verum, nullam eſſe culpam, qui auctores ſentiant, ib n. 26. 170

5 Et quibus fundamentis, ib. n. 27. & ſeqq. uſq. ad n. 55. 170

5 Jurare ſe aliquid neſcire, quod expedit ſub ſecreto tegere, ſubaudiendo in mente, ita ut expediat revelare, multi opinantur non eſſe perjurium, ib. n 36 178

5 Idem in eo, qui coactus jurat ſe pecuniam ſoluturum, ſubaudiendo intra ſe, ſi erit debitor, ib. n. 37. 171

5 Idem in eo, qui per metum jurat ſe accepturum aliquam in uxorem, ſubintelligendo ſi mihi placuerit, ib n. 38 171

5 Idem in muliere, quæ ſciens occultum impedimentum dirimens metu excommunicationis, jurat ſe velle viro cohabitare, ſubaudiendo, ſi mihi licebit, ib. n 39. 171

5 Idem in eo, qui pecunia egens jurat ſe illam non habere, intelligendo ad mutuandum, ib n 40. 171

5 Idem in adultera, quæ jurat ſe adulterium non commiſiſſe, ſubaudiendo in alio die, vel loco, ib n 41. 171

5 Idem in Clerico, qui ut ſe eximat ab indebita ſolutione gabellæ jurat ſe nihil portare, ſubaudiendo, ex quo gabellam ſolvere teneatur, ib. n. 42. 171

5 Idem in viatore veniente ex loco, qui peſte infectus creditur, & jurat ſe inde non venire, ſub intelligendo tanquam ex loco infecto, ib n. 43. 171

5 Idem in pœnitente, qui male interrogatus a Sacerdote, falſo negat ſe confeſſum fuiſſe aliquod peccatum, ſubaudiendo, ita ut illud dicere teneatur, ib. n. 44. 171

5 Jurans falſum in judicio ex juſta cauſa, ſubaudiendo in mente aliquid, quod reddat ſenſum verum, non peccat ſecundum aliquos, ib. n. 49. 171

5 Idem putant in eo, qui occidit hominem ad ſui defenſionem, vel putans eſſe feram, & negat in judicio ſe occidiſſe, intelligendo intra ſe de facto criminoſo, ib. n. 50. & 127. & 153. & ſeqq. 171

5 Idem in eo, qui ut ſibi ſatisfaciat de juſta taxa, negat in judicio ſe fraudaſſe, intelligendo, ita ut deliquerit, ib. n. 51. 172

5 Idem in eo, qui ut ſe eximat ab imputatione homicidii, quod non commiſit, in judicio negat gladium repertum penes cadaver eſſe ſuum, ſubaudiendo in mente, quatenus eſt indicium illius delicti, ib n 52 172

5 Idem in eo, qui ad ſui ſuſtentationem abſcondit bona, ne a creditoribus capiantur, & negat judici ſe illa habere, ſubaudiendo, ita ut teneatur manifeſtare, ib n. 53. 172

5 Idem in eo, qui cum pecunias mutuo acceptas reſtituerit, in judicio negat mutuum, ſubintelligendo, ita ut teneatur ſolvere, ib. n. 54 172

5 Contrarium in prædictis, ib. n 120 & 149. 175

5 Jurare falſum ſubaudiendo aliquid in mente, quod reddat ſenſum verum, eſſe peccatum mortale, latiſſime oſtenditur, ib. n. 79 & ſeqq. uſq. ad n. 138 173

5 Juratus dolo, in cujus mente eſt non ſic ſe facturum, ut promittit, ib n. 104. 174

5 Jurans falſum in judicio, & ſubaudiens in mente verum, eſt obnoxius Deo, ib. n. 120. 175

5 Item judici, ib. n. 121. & ſeqq. uſque ad n. 132. 175

5 Item parti, ib. n. 131 & ſeqq. 176

5 Jurans alta voce aliquid falſum, & ſuperaddens aliquid voce ſubmiſſa, & imperceptibili, quod reddat ſenſum verum, mortaliter peccat, ib. n. 138. 176

5 Opinio aſſtruens perjurium non eſſe, verbis falſum jurare, & interna ſubauditione verum concipere, eſt probabilis, & ideo eligi poteſt, licet oppoſita ſit probabilior, & tutior, in c. Falſidicus, n. 35. de crim. falſ. 171

5 Contrarium, ib. n. 166. 178

2 JURGII appellatione quid veniat, in c. Ad hæc n. 24. de offic. Archid. 528

Juriſdictio, communia.

3 Juriſdictio ſive ordinaria, ſive delegata ſolo verbo committitur, & revocatur; poteſtas Ordinis ſecus, in c. Aqua, n. 4. de conſecr. Eccl. 568

2 Juriſdictiones omnes ſunt principaliter apud Principem, tanquam apud fontem, in cap. Quoniam, num. 64. de Conſtitut. 138

2 Juriſdictio haberi poteſt ab alio immediate dupliciter, in c. Perniciosam, n. 30. de off Ordinar. 551

2 Juriſdictio omnium Prælatorum Eccleſiæ dependet ab Eccleſia Romana non modo quoad executionem, ſed etiam quoad ſubſtantiam poteſtatis, ib. n. 38, 552

2 Juriſdictio non eſt ſine ſubditis, ib. n. 42. & ſeqq. 552

2 Juriſdictio non poteſt eſſe, niſi in ſubjecto, & cohæret perſonæ, ib. n. 49. 553

2 Juriſdictio non debet eſſe vaga, & incerta, ib. n. 53. 553

2 Juriſdictio ſi fundetur ſuper ſola dubietate qualitatis juriſdictionem tribuentis, negatio qualitatis nihil operatur, ſed ſatis eſt illam in libello allegare, in c. Si Clericus, n. 15. de foro compet. 53

2 Ut ſi negetur Clericatus, vel contractus uſurarius, aut matrimonialis, ib. n. 27. 54

5 Juriſdictio multoties conceditur ad cognoſcendum, non autem ad exequendum, vel perſonaliter diſtinguendum, in c. Cum Capella, n. 23. de privil. 255

2 Juriſdictio an ſit indiviſibilis, in c. Statuimus, n. 47. de ſupplen. neglig Prælat. 353

2 Juriſdictionis verbo intelligitur de ordinaria, in c. Significaſti, n. 3. de foro compet. 75

2 Juriſdictionem multoties habet quis habitu, licet non actu, in c. Cum olim, n. 8 & 39 de majorit. & obed. 625

2 Juriſdictio tributa ad limites conſuetudinis non competit, niſi probata conſuetudine, in c. Cum ab Eccleſiarum, n. 28. de off. Ordinar. 558

2 Juriſdictio in temporalibus habitu eſt penes Eccleſiam, in cap. Tuam, n. 32. de ordin. cognit. 104

2 Juriſdictio baſſa facilius præſcribitur, quam merum imperium, in c. Cum olim, n. 19. de præſcript. 179

5 Juriſdictione conceſſa, cenſetur conceſſa omnia, ſine quibus juriſdictio

dictio explicari non poteſt, in c. Cum ea injuncto, n. 31. de nov. oper. nunc. 420
5 De qualitate juriſdictionem tribuente ante omnia conſtare debet, in c. Contingit, il a. n. 22. de ſent. excomm 369
2 Juriſdictio ſpiritualis, & temporalis, a Deo ſunt diſtinctæ, in c. Conquestus, n. dn. de feriis. 96
2 Juriſdictiones ſunt principaliter apud Principem, tanquam apud ſnorem, in c. Perniciosam, n. 39. de off. Ordin. 552
2 Juriſdictio ordinaria ad ſui eſſentiam non requirit territorium, in c. Poſt ceſſionem, n. 4. de probat. 130
2 Juriſdictio acquiritur devolutione, delegatione, & prorogatione, in c. Significaſti, n. 27. de foro compet. 77
1 Juriſdictiones ſeculares nemo poteſt propria auctoritate adipiſci, nec adeptas renunciare, niſi in manibus Superioris, in c. Admonet, n. 5. de renunc. 329
3 Juriſdictio civilis, criminalis, & mixta poteſt acquiri ab inferiori Prælato ex immemorabili præſcriptione, quam Concilium Trid. non ſuſtulit, in c. Poſtulaſti, n. 20. de jurepatr. 537
3 Juriſdictio ex præſcriptione regulares cenſetur acquiſita privativa ad Epiſcopum, ib. n. 21. 538

Juriſdictio amittitur.

1 Juriſdictio extincta non poteſt per partes reſuſcitari, in c. Significantibus, n. 15. de off. Delegat. 528
2 Juriſdictio licet competat ipſo jure, tamen ſi per exceptionis ſit elidibilis, per pronunciationem ſuper exceptione ipſo jure extinguitur, ib. n. 20. 538
2 Juriſdictio ſemel extincta etiam cauſa extinctionis ceſſante non reviviſcit, in c. Cum olim, n. 77. de major. & obed. 629
2 Juriſdictio expirat, ſi judex recedat a loco, in quo debet judicare, & transferat ſe ad locum, in quo tenetur reſidere, in c. Præſcutata, n. 1. d & 18. de reſtib. 253
1 Juriſdictiones ſeculares nemo poteſt propria auctoritate adipiſci, nec adeptas renunciare, niſi in manibus Superioris, in c. Admonet, n. 5. de renunc. 329
2 Juriſdictionem a ſe excutit, qui eam denegat exhibere, in cap. Ceterum, n. 34. de Judiciis. 8

Juriſdictio devolvitur.

3 Devolutio juriſdictionis in prima inſtantia non fit ad Legatos, & alios quoſcunque vigore facultatum, niſi Epiſcopo prius requiſito, & negligente, in c. Significaſti, n. 28. & 33. de foro compet. 77
2 Negligentiam debet præcedere monitio, ut ſit locus devolutioni juriſdictionis, ib. n. 34. 78
2 Et an debeat eſſe trina, vel ſufficiat unica, ib. n. 35. 78
Juriſdictionis devolutio a Capitulo ad Epiſcopum,
Vide in ver. *Capituli poteſtas.*
1 Devolutio juriſdictionis non inducitur, niſi in caſibus in jure expreſſis, in c. His quæ, n. 40. de major. & obed. 620
Vide in ver. *Devolutio.*
2 JURISDICTIO perpetuatur per ſimplicem citationem Judicis ſive Ordinarii, ſive Delegati, in cap. Propoſuiſti, n. 12. de foro compet. 79
2 Juriſdictionem exercens in uno actu retinet in omnibus, ſi habeat conceſſionem ab eo, qui jus concedendi habet, in c. Cum olim, n. 32. de præſcript. 180

Juriſdictio probatur.

Vide in ver. *Judicis competentia.*

Juriſdictio prorogatur.

1 Juriſdictio Delegati, qui pronunciavit ſe incompetentem, etiamſi alias eſſet competens, ex pacto prorogari non poteſt, in c. Significantibus, n. 14 & ſeqq. uſq. ad n. 19. de off. Deleg. 538
2 Juriſdictio judicis an & quando ex incidentia cauſæ prorogetur ad aliam ſpeciem juriſdictionis, in c. Tuam, n. 24. & ſeqq. de ordin. cognit. 104
2 Quid, ſi ſpecies ſit omnino diverſæ naturæ, & altioris gradus, ib. n. 25. 104
2 Et quid, ſi ſit talis ex accidenti ratione perſonæ, ib. n. 34. 104
2 Et quid, ſi ſpecies non ſit ſeparatæ naturæ, nec altioris, ſed inferioris gradus, ib. n. 30. 104
2 Prorogatio cadit ſuper ſimilis ſpecie juriſdictionis, quæ prorogatus, in c. Significaſti, n. 5. de foro compet. 76
2 Prorogatio juriſdictionis poteſt fieri etiam in cauſis ſpiritualibus, ſi judex poſſet alias de illis cognoſcere, ib. n. 6. 76
2 Prorogari non poteſt de perſona ad perſonam juriſdictio limitata, ib. n. 7. Declaratur, n. 9. & 14. 76
2 Juriſdictio ejus, qui præeſt Collegio, eſt prorogabilis, ib. n. 8. 76
2 Prorogari poteſt juriſdictio ordinaria competens alicui de conſuetudine, vel alio jure ſpeciali, ib. n. 10. 76
2 Prorogatio juriſdictionis ut fieri poſſit a Clerico, quæ requirantur, ib. n. 11. 76
2 Prorogatio juriſdictionis judicis non ſui an inducatur ex tacito conſenſu partium, ib. n. 12. 76
2 Laicus poteſt prorogare juriſdictionem judicis alieni etiam ſine conſenſu judicis proprii, Clericus autem non poteſt, & cur, ib. n. 13. & 37. 76
2 Prorogatio juriſdictionis fieri non poteſt, niſi in Judicem ordinarium, ib. n. 14. 76
2 Juriſdictio delegata non eſt prorogabilis de perſona ad perſonam, ſed bene de re ad rem, ib. n. 15. 76
2 Prorogare non poteſt Clericus juriſdictionem judicis laici etiam de Diœceſani conſenſu, ib. n. 16. 76
2 Niſi in cauſis mere civilibus, n. 17. 77
2 Prorogatio juriſdictionis, & delegationis in quibus differant, ib. n. 18. 77
2 In Prorogationibus juriſdictionem judicis præſentia, & acceptantis non eſt locus pœnitentiæ, ib. n. 10. 77
2 Appellatur a ſententia judicis ex prorogatione juriſdictionis ad illius Superiorem, ib. n. 21. 77
2 Prorogatio juriſdictionis poteſt fieri etiam in criminalibus, ubi proceditur per viam accuſationis, ib. n. 24. & 32. 77
2 Et quid, ſi procedatur per viam inquiſitionis, n. 25. 77
2 Ad prorogationem juriſdictionis ſufficit conſenſus illius, de cujus præjudicio agitur, ib. 77
2 Prorogatio juriſdictionis impeditur, ſi partes errant in jure, vel in facto, in c. Significantibus, n. 17. de off. Deleg. 538

Juriſdictio ſuſpenditur.

1 Juriſdictio minoris judicis non expirat per præſentiam majoris, ſed ſuſpenditur uſus inſigniorum, in c. Studuiſti, n. 2 de off. Legati. 544

Juriſdictio cumulativa, & privativa.

5 Juriſdictione in certum genus perſonarum privative collata, non cenſetur derogatum juriſdictioni alterius in eaſdem perſonas, in c. Accedentibus, n. 42. de exceſſibus Prælat. 218
2 Actus juriſdictionis Epiſcopi etiam unicus an, & quando interrumpat præſcriptionem juriſdictionis inferioris, in c. Auditis, n. 7. de præſcript. 175
2 Juriſdictionis Epiſcopi exercitium ita demum interrumpit actus inferioris, ſi inferior præſcribat per modum excluſionis Epiſcopi, ib. n. 10. 176
2 Juriſdictio poteſt eſſe penes plures inſolidum, ut penes Epiſcopum, Archidiaconum, & Archipresbyterum, ib. n. 13. 176
5 Juriſdictio conceſſa Epiſcopo in ſcholares an ſit privative ad Rectorem Univerſitatis, in c. Ut privilegia, n. 39. de privil. 271
5 Juriſdictio Epiſcopi quibus caſibus ſit cumulativa cum inferioribus Prælatis, ib. n. 40 271
3 Juriſdictio Epiſcopalis ex quibus cenſeatur tranſlata in inferiorem Prælatum privative ad Epiſcopum, in c. Cum dilectus, n. 30 de Relig. domib. 499
3 Juriſdictio in favorem certarum perſonarum cenſetur tributa privative, non autem cumulative, ib. n. 39. 499
3 Idem in juriſdictione acquiſita per præſcriptionem, ib. n. 40. 499
2 Juriſdictio a Concilio Tridentino Ordinariis attributa in prima inſtantia cenſetur aliis adempta, in c. Significaſti, n. 26. de foro compet. 77

Juriſdictio feudalis.

2 Feudalis juriſdictio tanquam ſuperinducta, & præjudicans juriſdictioni ordinariæ eſt reſtringenda, in c. Ceterum, n. 23. de judic. 77
Vide in ver. *Vaſſallus quoad forum.*
1 Juriſdictio in parvis Conventibus Ordinario attributa ex Decreto Innocentii X an cenſeatur Superioribus Regularibus adempta, & privative in Ordinarium tranſlata, & n. ſeqq uſq. ad n. 43. in c. Quanto, n. 26. de offic. Ordinar. 567
1 Juriſdictio ſpecialis a lege uni tributa, non cenſetur aliis adempta, ib. n. 28. 567
1 Juriſdictio in dubio cenſetur cumulative collata, ib. n. 29. 567
2 Juriſdictio inter Epiſcopum Burgi S. Donini, & Præpoſitum Buti eſt cumulativa, ib. n. 30. 567
1 Juriſdictio Epiſcopo tributa a Concilio Tridentino ſeſſ. 7. & 8. & ſeſſ. 25. de Regular. c. 11. intelligitur cumulative cum inferioribus, ib. n. 31. 567
1 Juriſdictio data favore certarum perſonarum, cenſetur privative collata; ſecus ſi ratione cauſarum, ib. n. 32 567
1 Juriſdictio an cenſeatur collata privative, vel cumulative, in primis ſpectanda eſt mens concedentis, ib. n. 33. 567
1 Monaſteria omnia de jure communi ſubjecta ſunt juriſdictioni Epiſcopi diœceſani, ſed cumulative cum Prælatis Regularibus, ib. n. 34. & 39. 567
1 Juriſdictio delegata eſt extraordinaria, & odioſa, ib. n. 40. 568
1 Juriſdictio ordinaria eſt favorabilis, neceſſaria, & ampliando, ib. d. n. 40. 568
JURISDICTIO EPISCOPALIS.
Vide in ver. *Epiſcopus quoad juriſdictionem.*
5 Juriſdictiones Eccleſiaſtica, & ſecularis diſtinctæ ſunt, in cap. Pervenit, n. 13. & 26. de Adulter. 149
4 Juriſdictiones Eccleſiaſtica, & ſecularis a Deo diſtinctæ, invicem confundi non debent, in c. Utrum autem, n. 20. de cognat. ſpiritual. 60

Juriſdictio delegata.

2 Juriſdictio Papæ reſervata non comprehenditur in conceſſione juriſdictionis quantumcunque generali, in c. Cum veniſſent, n. 18. de judic. 21
1 Juriſdictione univerſali conceſſa, vel abdicata non includitur juriſdictio alteri ſpecialiter attributa, in c. Cum olim, n. 74. de majorit. & obed. 629
1 Juriſdictio delegata poteſt præveniri per ordinarium, antequam literæ delegationis fuerint Delegato præſentatæ, in c. Studuiſti, n. 12 de offic. Legat. 545
Vide in ver. *Delegatus.*
1 Juriſdictio delegata non extenditur de perſona ad perſonam, in c. Quoniam, n. 11. de offic. Delegat. 530
2 Juriſdictio delegata non tranſit in Capitulum Sede vacante, ib. num. 13. 530

Juriſdictio ordinaria.

5 Juriſdictionem ordinariam impedientes excommunicantur in Bulla Cœnæ, in c. Pervenit, n. 43. de Adulter. 152
1 Juriſdictio ordinaria quæ dicatur, in c. Perniciosam, n. 25. de off. Ordinar. 551
2 Juriſdictio ordinaria, & univerſalis cohæret territorio, ibid. num. 54. 553
5 Juriſdictione Ordinarii ſublata, non cenſetur ſublata juriſdictio per Sedem Apoſtolicam delegata, in c. Ex parte, il a. n. 23. de privil. 262
5 Declaratur, ib. n. 25. 262

2 Juriſdictionis verbum intelligitur de ordinaria, in c. Significaſti, n. 3. de foro compet. 75
3 Juriſdictio, quæ defertur a lege, vel ſtatuto, & ad univerſitatem cauſarum, vel unum negotium univerſale, ordinaria eſt, in c. Cum olim, n. 65. de major. & obed. 628
3 Etiamſi inter plures judices ſit partita, ib. n. 66. 629
1 Juriſdictio ordinaria mortuo Papa non expirat, ib. n. 67. & ſeqq. uſq. ad n. 72. 629
2 Juriſdictio ordinaria ad ſui eſſentiam non requirit territorium, in c. Poſt ceſſionem, n. 4. de probat. 136
5 Juriſdictio Ordinarii cenſetur notoria, & ideo non eſt opus de ea fidem facere, in c. Cum in jure, n. 28. de off. Deleg. 534
Vide in ver. *Ordinarius*.
Et in ver. *Epiſcopus quoad juriſdictionem*.
Et in ver. *Judex Ordinarius*.

Juriſdictio in ſubditum.

5 Juriſdictio ſive voluntaria, ſive contentioſa non poteſt exerceri in non ſubditum, in c. Omnis, n. 81. de pœnit. & remiſſ. 314
3 Juriſdictio Epiſcopi expirat eo ipſo, quod incola inde diſcedit, in c. Significavit, n. 9. de Paroch. 309
3 Et transfunditur in Epiſcopum loci, quo tranſlatum eſt domicilium, ib. n. 10. 309

Juriſdictionis venditio, ſeu locatio.

5 Juriſdictio Epiſcopalis eſt quid ſpirituale, & pretio conferri non poteſt ſine labe ſimoniæ, in c. Præterea, n. 2. Ne Præl. vic. ſuas. 68
5 Juriſdictiones Eccleſiaſticas, ſeu facultates deputandi Vicarios in ſpiritualibus, locare non licet, in c. Quoniam, n. 1. Ne Prælat. vic. ſuas. 77
5 Et conceſſiones etiam a Sede Apoſtolica factæ cenſentur ſubreptitiæ, ib. n. 2. 77
5 Locatio juriſdictionis ſuper damnis bonorum Eccleſiæ illatis prohibita eſt, ib. n. 3. 77
5 Juriſdictio Eccleſiaſtica eſt quid ſpirituale, & ſimoniacum eſt illam vendere, ib. n. 4. & ſeqq. uſq. ad n. 12. 77
5 Juriſdictio etiam mere temporalis prohibetur vendi, ib. n. 5. 77
5 Juriſdictio eſt res inæſtimabilis, ſicut patria poteſtas, ib. n. 6. 78
5 Juriſdictionem temporalem concedere, proprie non eſt ſimoniacum, eſt tamen turpe lucrum, & ementes committunt ſimoniam laicalem, ib. n. 7. 78
5 Juriſdictionis venditio redundat in ſubditorum gravamen, ib. n. 22. & 23. 78
5 Fructus, & obventiones Eccleſiarum ex juriſdictione provenientes vendi non poſſunt juriſdictionem exercenti etiam ſeorſim a juriſdictione, ib. n. 13. 78
5 Non provenientes vero ex juriſdictione vendi poſſunt etiam juriſdictionem exercenti, dummodo juriſdictio ipſa non vendatur, ib. n. 14. 78
5 Epiſcopus tenetur ex officii ſui debito juriſdictionem adminiſtrare, ib. n. 11. 78
3 Jus, & illius executionem vendere paria ſunt, in c. Cum pridem, n. 112. de Pactis. 656
Vide in ver. *Cancellaria*.
4 Juriſdictio voluntaria non poteſt exerceri extra territorium, quando eſt conceſſa ab inferiore a Principe, in c. Quod nobis, n. 36. & 46. de Clandeſt. deſponſ. 35

Jus, communia.

3 Jus ſemel extinctum non reviviſcit, in c. Epiſcopus, n. 57. de Præben. 74
3 Jus ſemel extinctum ex certa ratione, vel cauſa, reviviſcit ratione illa, vel cauſa ceſſante, ib. n. 63. 75
3 Jura conſtituuntur ex iis, quæ frequentius accidunt, in c. Cum his, n. 56. de converſ. conjug. & in c. Super ſpeculа, n. 44. Ne Cler. vel Monach. 687
3 Declaratur, in d. c. Cum ſis, n. 60. & ſeqq. 438
3 Jus deſtruere is poteſt, qui poteſt condere, in c. Cum ad Monaſterium, n. 79. de ſtat. Monach. 480
5 Jura non aptantur ad ea, quæ ſemel tantum, aut bis contingere poſſunt, in c. Mandato, n. 52. de Simon. 64
Jura Epiſcopalia.
Vide in ver. *Epiſcopalis Ordo*.
Et in ver. *Epiſcopus quoad juriſdictionem*.
1 Propter concurſum juris quandoque quid annectitur ad naturam altarius, in c. Ad audientiam, el 2. n. 16. de Reſcript. 175
3 Jura non conſtituuntur ex iis, quæ uno aliquo caſu accidere poſſunt, in c. Super ſpecula, n. 44. Ne Cler. vel Monach. 687

Jus ad rem.

3 Jus ad beneficium perditur, ſi inhabilitas jus habenti ſupervenerit antequam beneficium conſequatur, in c. Dilectus, el 2. n. 13. de Præb. 115
3 Jus in re difficilius amittitur, quam ad rem, in c. Dilectus, el 2. n. 17. de Præb. 115

Jus Canonicum.

1 Jus Canonicum majoris eſt authoritatis, quam conſuetudo, in c. Ex parte, n. 31. de arbitr. 704
3 Jus Canonicum in juramentis, & aliis ſpiritualibus ſervari debet, etiam ex præſcripto legis civilis, in c. Non ſine, n. 24. de Arbitr. 691
3 Juris Canonici ſtatuta ligant omnem creaturam in materiis eidem adaptabili, in c. Canonum ſtatuta, n. 81. de Conſtit. 21
3 Jus Canonicum eſt potentius, ac dignius jure Civili, in c. Non magnopere, n. 12. Ne Cler. vel Monach. 660
3 Jus Canonicum in cauſis mixti fori ſervari debet in foro Eccleſiæ, etiam inter laicos ſubjectos Imperio, non autem jus civile diſcrepans a Canone, in c. Antigonus, n. 29. de Pactis. 641
3 Jus Canonicum contrarium juri Civili prævalet etiam in mere temporalibus, & inter laicos in locis, in quibus Papa habet temporalem juriſdictionem, ib. n. 30. 641
3 Jus poſitivum dupliciter conſideratur, in c. Cum pridem, n. 127. de Pactis. 658
3 Jus Canonicum an potuerit ſtatuere, ut cæcus laicus ad collectas cogi non debeat, etiam in terris Imperii, in c. Licet, n. 6. 21. & ſeqq. de Cenſib. 539
3 Jus Canonicum ubi aliquid reperitur expreſſe deciſum, quod jure Civili ſit dubium, ſervari debet deciſio juris Canonici, etiam in foro civili, ib. n. 25. 541
3 Jus Canonicum prævalet juri Civili etiam in terris Imperii, ubi agitur de naturali æquitate, ib. n. 26. 541
3 Item ubi rigor juris Civilis induceret iniquum, ib. n. 27. 541
3 Item in cauſis miſerabilium perſonarum, ib. n. 28. 541
5 Jus Canonicum in materia peccatum concernente, in totum derogat juri Civili, in c. Naviganti, n. 9. de Uſur. 160
5 Jus Canonicum eſt jus humanum, ſed large dicitur jus Divinum, in c. Non debet, n. 13. de conſang. & affinit. 171
1 Juris Canonici corpus quæ complectatur, in c. Canonum ſtatuta, n. 22. & 46. de Conſtit. 16
1 Differentia non eſt conſtituenda inter jus Canonicum, & jus Civile, niſi ubi clare id reperitur expreſſum, in c. Ex parte, n. 32. de Arbitr. 704
Vide *Lex Canonica*.

Jus Civile.

3 Jus Civile ubi eſt dubium, & jus Canonicum clarum, ſervari debet ubique jus Canonicum, in cap. Ex parte, num. 33. de Arbitr. 704
3 Studium juris Civilis ad intelligentiam Canonum, Regularibus aut Clericis ſecularibus perſonatum habentibus, vel Presbyteris non prohibetur, in c. Super ſpecula, n. 30. Ne Cler. vel Monach. 685
3 Studentibus juri Civili ne debeantur fructus Præbendarum in abſentia, ib. n. 33. 686
3 Studium principale juris Civilis an ſit permiſſum in Camera Apoſtolica Eccleſiaſticis, de quibus in d. c. Super ſpecula, ib. num. 35. 686
4 Jus Civile non poteſt tollere naturalem conſenſum, ſed tantum illius effectus, in cap. Ad audientiam, num. 25. de ſponſ. & matrim. 8
5 Jus Civile ab omnibus ſervari debet, ubi contrarium non reperitur ſtatutum per jus Canonicum, in c. Qui Presbyterum, n. 34. de pœnit. & remiſſ. 294
3 Jus mere Civile tolli poteſt ab eo, qui juriſdictioni præeſt, ſi ſuper eo faciat legem municipalem, in cap. Quæ in Eccleſiarum, n. 140. de Conſtit. 105
Vide in ver. *Princeps quoad jus quæſitum non tollendum*.
3 Inter jus Civile, & Canonicum diſcrepantia non eſt inducenda, ubi jus Civile non reperitur expreſſe immutatum per jus Canonicum; & lex civilis ſervari debet etiam in foro Eccleſiæ, in c. Cum eſſes, n. 18. de Teſtam. 268
Vide in ver. *Lex civilis*.
3 Jus Civile contradicens juri Canonico in his, quæ mere ſpiritualia non ſunt, aut a ſpiritualibus non dependent, obſervandum eſt in terris Imperii, & jus Canonicum in terris Eccleſiæ, ib. n. 98. 273
3 Nec Papa poteſt tollere leges civiles quoad eos, qui non ſunt de ſua temporali juriſdictione, ib. n. 99. 273
3 Juris Civilis auctoritas non poteſt aliquem a peccato excuſare, ib. n. 139. 275
3 Jus Civile correctum non dicitur amplius jus Civile, ib. n. 167. 277

Juris Civilis, & Canonici differentia.

3 Pœnæ a jure Civili latæ contra ſecundo nubentes infra annum luctus, per jus Canonicum hodie ſunt ſublatæ, in c. Cum eſſes, n. 168. de Teſtam. 278
3 Nec habent locum inter perſonas ſubjectas ſtatutu Urbis, ibid. num. 186. 278
3 Leges multæ referuntur, quæ tanquam foventes peccatum ſunt ſublatæ per jus Canonicum, ib. n. 170. & ſeqq. 278
3 Ordinandi ad Sacerdotium jure Civili debent aliquid offerre Ordinanti, & Notario, ſed jure Canonico eſt ſimoniacus, ibid. n. 170. 278
3 Pro jure judicando licitum eſt jure Civili pecuniam accipere, jure Canonico ſecus, ib. n. 171. 278
3 Jurare per creaturas jure Canonico non eſt permiſſum; jure Civili ſecus, ib. n. 172. 278
3 Pupillus a jure Civili non tenetur ſervare juramentum; jure Canonico ſecus, ſi ſit doli capax, ib. n. 173. 278
3 Contrahentes jure Civili licite ſe invicem decipiunt; ſecus jure Canonico, ib. n. 174. 278
3 Bona fides non requiritur jure Civili in præſcriptione; jure Canonico ſecus, ib. n. 175. 278
3 Filius familias jure Civili non obligatur voto; jure Canonico ſecus, ib. n. 176. 278
3 Patri ſecundum leges licet occidere adulterum cum filia deprehenſum, dummodo etiam filiam occidat; ſed non ſecundum Canones, ib. n. 177. 278
2 Differentia ut inducatur inter jus Civile, & jus Canonicum, ſatis eſt, ut in foro Canonico jus Civile non fuerit uſu receptum, in c. Venerabilis, n. 2. de Judic. 31
1 Jus commune difficilius tollitur, quam privilegium, in c. Eccleſia S. Mariæ, n. 5. de Conſtit. 119
5 Juri communi non eſt opus derogare, ſed ſatis eſt, ut Princeps ſtatuat contrarium ejus, quod jus commune diſponit, in c. In his, n. 11. de privil. 279
5 Receſſus omnis a jure communi eſt odioſus, in c. Olim, n. 20. de verb. ſignif. 381
1 Jus municipale non eſt jus commune, in c. Canonum ſtatuta, n. 29.

n. 29 de Conſtit. 17
3 Jus Divinum nulla poteſt deſuetudine aboleri, in c. Ex parte, n. 18. de Cler. non reſid. 42
1 Juris naturalis, & Divini transgreſſio periculum ſalutis inducit, in c. Antigonus, n. 8. de Pact. 639
5 Jus Divinum poſitivum in concurſu cedit juri Divino naturali, in c. Omnis, n. 20. de pœnit. & remiſſ. 310
3 Jus naturale in ſpiritualibus præfertur poſitivo, vel civili, in c. Si quis, n. 5. de Regular. 333
5 Jus Divinum an dici poſſit ab Eccleſia extenſum, in c. Ex diligenti, n. 6. de Simon. 36
2 Papa ex cauſa limitat jus Divinum ejus, quæ prohibitionem relaxat, in c. Cum pridem, n. 73. de Pact. 653
2 Declaratur, ib. n. 81. 654
2 Princeps ſecularis non poſſit diſtinguere, limitare, & interpretari jus Divinum, in cap. Quæ in Eccleſiarum, num. 142. de Conſtit. 105
3. Apoſtoli dicta prævalent dictis Imperatorum, in c. Cum eſſes, n. 134. de Teſtam. 275
3 Jus honorificum in quibus conſiſtat, in c. Nobis, n. 20. & 25. de jurepatr. 527
5 Jus municipale non eſt jus commune, in c. Canonum ſtatuta, n. 29. de Conſt. 17
Vide *Statutum*.

Jus naturale, vel gentium.

2 Jus gentium dicitur etiam jus naturale, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 111. de Conſtit. 104
3 Legi naturæ quicquid contrariatur, peccatum eſt, in c. Cum eſſes, n. 128, de Teſtam. 275
3 Princeps quamvis ex juſta cauſa poſſit ſtatuere contra jus gentium; tamen ubi ceſſat illa cauſa, conſtitutio ſervanda non eſt, ib. n. 138. 275
2 Lex naturæ eſt impreſſio Divini luminis in rationabili creatura, in c. Ne innitaris, n. 267. de Conſtit. 62
5 Lumen naturale intellectus eſt manifeſtatio veritatis, ib. n. 268. 62
Vide in ver. *Jus Divinum*.
5 Jus publicum in ſacris, in Sacerdotibus, in Magiſtratibus conſiſtit, in c. Indecorum, n. 25. de ætat. & qual. 400
2 Juri publico privatorum pacto renunciari non poteſt, in c. Licet de vitanda, n. 32. de elect. 233
Vide *Jus eligendi*.
3 Jus accreſcendi in quibus dignitatum redditibus habeat locum, in c. Quia nonnulli, n. 17. de Cler. non reſid. 30
3 Portio portioni accreſcit, non perſonæ, & aſſumit naturam portionis cui accreſcit, in c. Cum percuſſio, num. 32. de Cler. ægrot. 156
3 Jus accreſcendi, an habeat locum in emphyteuſi a duobus fratribus empta ex communi pecunia, in c. Inſinuatione, n. 10 & n. ſeqq. uſq. in fin. de Feudis. 230
3 Jus accreſcendi in feudo, vel emphyteuſi non habet locum cum res pro ſe, & filiis a principio ſtipulantur, ib. n. 11. 230
3 Et quid, ſi feudum, vel emphyteuſis fuerint acquiſita ex bonis communibus, ib. n. 12 & ſeqq. 230
3 Jus accreſcendi cur habeat locum in feudo empto a fratribus ſimul habitantibus ex communi pecunia, ib. n. 15. 230
3 Jus accreſcendi non habet locum in contractibus, ib. n. 17. 230
3 Jus accreſcendi an habeat locum in emphyteuſi pluribus conceſſa ex cauſa oneroſa, ib. n. 19. 230
Vide in ver. *Diſtributiones quibus accreſcant*.
3 Jus Collegii etiam in uno retinetur, in c. Nullus, num. 30. de elect. 219
Vide in ver. *Collegium*.

Jus conferendi.

2 Jus conferendi beneficia poteſt competere majori annis quatuordecim tam ex privilegio, quam ratione Eccleſiæ, a qua collatio dependet, in c. Indecorum, n. 13. de ætat. & qual. 399
3 Jus conferendi Eccleſiam libere ad Epiſcopum devolvitur, ſi quæſtio ſuper patronatu laicali intra quadrimeſtre, aut Eccleſiaſtico intra ſemeſtre non fuerit terminata, in cap. Quoniam, n. 16 de jurepatr. 511
3 Sive quæſtio ſit ſuper quaſi poſſeſſione præſentandi, ſive ſuper proprietate, ib. n. 17. 512
3 Quod procedit, ſi quæſtio inter compatronos verſatur, ſecus ſi inter Epiſcopum, & patronum, quia tunc œconomus deputabitur, ib. d. n. 18. 512
3 Item ſecus, ſi lis vertatur inter ipſos præſentatos, aut inter patronos, & præſentatos, ib. n. 19. 512
3 Item ſecus, ſi quæſtio ſit ſuper idoneitate præſentati, aut patroni concordare non poſſunt in perſona præſentanda, ib. n. 20 512
2 Jus eligendi Generalem ex corpore totius Congregationis eſt publicum, quod pacto, vel ſtatuto tolli non poteſt, in c. Cum dilectus, n. 16. de conſuet. 205
5 Jus eligendi ex Collegio alterius Eccleſiæ non eſt publicum, ſed commune, ib. n. 49. 207
2 Jus eligendi Epiſcopum una cum Canonicis Eccleſiæ Cathedralis poteſt præſcribi a Clericis inferiorum Eccleſiarum, etiam ſine titulo, in c. Cum Eccleſia, n. 23. de cauſ. poſſ. & propr. 110
3 In jure eligendi attenditur uſus, & conſuetudo per teſtes probata, in c. Poſtulaſti, n. 19. de jurepatr. 537
Vide in ver. *Electio*.

Jus inſtituendi, & deſtituendi.

2 Inſtituendi, ac deſtituendi jus manat ab eodem fonte, in cap. Quanto, n. 40. de Conſuet. 200
3 Jus inſtituendi an competat Præpoſito Bueti tam beneficia in ſuo privilegio expreſſa, quam ad alia poſtea erecta intra limites Præpoſituræ, in c. Cum veniſſent, n. 9. & ſeqq. uſq ad n. 22. de inſtit. 182
3 Jus inſtituendi in Beneficiis juriſpatronatus non pertinet ad Prælatum Eccleſiæ inferioris, ſed ad Epiſcopum prævia Patronorum præſentatione, n. 11. 182
3 A jure deſtituendi non infertur ad jus inſtituendi, ſi jus inſtituendi ſit ex privilegio, ſecus de jure communi, ib. n. 13. 182
3 Jus inſtituendi poteſt præſcribi ab inferiore, ib. n. 16. 182
Vide in ver. *Prælati inferioris auctoritas*.
Et in ver. *Prælatus inferior quoad præſcriptionem*.
3 Jus inſtituendi, ut juriſdictio ex præſcriptione an cenſeatur privative ad Epiſcopum, vel cumulative, in c. Cum veniſſent, n. 20. de inſtit. 182
3 Jus inſtituendi in beneficiis juriſpatronatus de jure non ſpectat ad inferiorem, ſed ad Epiſcopum, poteſt tamen acquiri præſcriptione, in c. Auditis, n. 2. de Præſcript. 175
Vide in ver. *Inſtitutio*.
3 Jus paſcendi quod habent Clerici, & Laici in diœceſi Caputaquenſi, an locari poſſit ab univerſitate Clericis contradicentibus, in c. Cum in cunctis, n. 8. de his quæ fiunt a major. par. Capituli. 222
3 Jus paſcendi eſt commune pluribus ut ſingulis, non ut univerſis, ib. n. 9. 222
5 Jus patriæ poteſtatis a jure naturali ſumpſit originem, in c. Indecorum, n. 39. de ætat. & qual. 402
2 Et quoad vinculum naturale debet immutabile permanere, ib. num. 40. 402
3 Jus patriæ poteſtatis ſolvitur per mortem civilem, ſicut per naturalem, in c. Cum ſimus, n. 12. de Regul. 379
Vide in ver. *Patria poteſtas*.
3 Jus præſentandi in multis differt a jure eligendi, in c. Quoniam, n. 22 de jurepatr. 512
Vide in ver. *Præſentatio*, *Patronus*, *Juſpatronatus*.
2 Jus revocandi domum quid ſit, & an reverſus teneatur cavere de judicio ſiſti, in c. Licet, n. 24. de foro compet. 65
3 Jus ſepulchri accedit emptioni Univerſitatis, in c. Ex literis, n. 6. de jurepatr. 516
3 Jus ſepulchri ad quod non patet aditus niſi per fundum, tranſit in emptorem ipſius fundi, ib. n. 20. 517

Juſpatronatus, communia.

3 Juſpatronatus eſt penes omnes patronos in ſolidum, in c. Cum propter, n. 62 de jurepatr. 533
3 Juriſpatronatus origo, & prærogativæ, in c. Quoniam, n. 6. & 31. de jurepatr. 512
3 Juriſpatronatus conceſſio poſtquam redacta eſt in corpore juris non dicitur gratia, ſed juſtitia, ib. n. 12. 512
3 Juſpatronatus quid ſit, ib. n. 31 512
2 Juriſpatronatus quæſtio, ſive ſit juris, ſive facti, ad Judicem laicum non pertinet, in c. Tua, n. 46. de ordin. cognit. 106
3 Juſpatronatus non poteſt dici de bonis laici, in c. Ex literis, n. 43. de jurepatr. 518
Vide in ver. *Patronatus*.
3 Juſpatronatus inter hæredes dividi non poteſt, in c. Pervenit, n. 2. de jurepatr. 508
3 Declaratur, ib. n. 3. & ſeqq. 508
3 Juſpatronatus eſt individuum, & eſt inſolidum penes unumquenque hæredem, ib. n. 8. 508
3 Etiamſi ſi ex diverſis, & inæqualibus partibus ſint hæredes, ib. num. 9. 508
3 Juſpatronatus alicubi ex conſuetudine dividitur per vices, ib. num. 11. 509

Juſpatronatus acquiſitus.

5 Juſpatronatus acquiritur ex fundatione, vel dotatione etiam ſine expreſſa reſervatione, dummodo patronatui non fuerit renunciatum, in c. Cum Eccleſia Vulterana, n. 95. de elect. 280
3 Juſpatronatus poteſt acquiri ex ſolo privilegio Apoſtolico, in c. Cum propter, n. 68 de jurepatr. 533
3 Juſpatronatus ex fundatione acquiritur; quod ſi plures ſint fundatores, omnes efficiuntur Patroni, in c. Quoniam, n. 2. de jurepatr. 511
3 Ex fundatione, vel dotatione non acquiritur mero jure, ſed ex gratia, & conceſſione Eccleſiæ, ib. n. 4. 512
3 Juſpatronatus an acquiratur ex ſola fundatione, an vero etiam requiratur conſtructio, & dotatio Eccleſiæ, ib. n. 23. uſq. ad num. 50. 510
3 Juſpatronatus ex tribus cauſis acquiritur, ib. n. 28. 512
3 Declaratur, ib. n. 49. 514
3 Juſpatronatus eſt individuum, & ſemel quæſitum ex una cauſa, non poteſt ex alia acquiri, ib. n. 41. 513
3 Juſpatronatus quomodo intelligatur acquiri ex tribus cauſis alternative, ib. n. 45. 513
3 Juſpatronatus acquiritur, ſi unus det fundum, alius Eccleſiam conſtruat, & alius aſſignet dotem, & omnes inſolidum efficiuntur Patroni, ib. n. 49. 514
3 Juſpatronatus an acquiratur ex reædificatione, ſeu refectione Eccleſiæ, ib. n. 50 & ſeqq. uſq ad n. 61. 514
3 Quid, ſi Eccleſia non ſit funditus deſtructa, ib. n. 52. 514
3 Et quid, ſi a fundamentis ſit diruta, ita ut egeat nova conſecratione, ib. n. 53. 514
3 Et quid, ſi reædificetur ex iiſdem cæmentis, ib. n. 58. 514
3 Juſpatronatus Eccleſiæ, quæ dotem, vel fundum amiſit, acquiritur ei, qui de novo dotat, aut fundat, non autem patrono antiquo, ib. n. 59. 514
3 Juſpatronatus conceſſum ex augmento dotis non cenſetur mixtum ex cauſa oneroſa, & privilegio, ſed abſolute ex privilegio, in c. Cum propter, n. 46. de jurepatr. 532
5 Juſpatronatus conceſſum a Papa cum clauſula, ut ſit perinde ac ſi eſſet ex fundatione, vel dotatione laicorum etiam Regum, cenſetur ex privilegio, & eſt abrogatum a Concilio Tridentino, in

c. Ex parte, il 2. n. 38. de Privil. 263
3 Juſpatronatus Eccleſiæ noviter ædificatæ infra limites alicujus Parochiæ, quibus ſit reſervandum, in c. Ad audientiam, il 1. n. 35. de Eccl. æd ſic. 625
3 Juſpatronatus acquiritur ex conſtructione Eccleſiæ facta de conſenſu Epiſcopi, in c. Nobis, n. 1. de jurepatr. 526
3 Etiamſi conſtruens explicite juſpatronatus ſibi non reſervaverit, dummodo expreſſe illud non remiſerit, ib. n. 3. 526
3 Juſpatronatus, ſeu præſentandi Prælatum in Eccleſia Conventuali, ſeu Collegiata, non acquiritur ex fundatione, vel conſtructione Eccleſiæ ſine privilegio Apoſtolico, ib. n. 14. 527
3 Excommunicatus Eccleſiam conſtruens de conſenſu Epiſcopi quamvis non debuerit admitti, tamen efficitur patronus, ſed exercitium non habebit ante abſolutionem, ib. n. 12. 526

Juſpatronatus amittitur.

3 Juſpatronatus amittitur, ſi Eccleſia funditus deſtruatur, in c. Quoniam, n. 35. 5d. & 58. de jurepatr. 513
3 Juſpatronatus per totalem deſtructionem Eccleſiæ radicitus amittitur, ib. n. 5d. & 58. 514
3 Juſpatronatus ſurgens ex dotatione, vel fundatione, non amittitur ex ſola deſtructione Eccleſiæ, eaque reædificata erunt tres Patroni ex diverſis cauſis, ib. n. 60. 514

Juſpatronatus derogatur.

3 Juripatronatus mere laicali Papa indiſtincte derogat pro medietate, mixto derogat in totum; beneficia vero patronatus Eccleſiaſtici confert abſque derogatione, in c. Cum propter, n. 25. 30. & 38. de jurepatr. 531
3 Juripatronatus etiam Eccleſiaſtico quandoque derogatur, licet derogatio non ſit neceſſaria, ib. n. 58. 532

Juſpatronatus probatur.

3 Juſpatronatus de jure communi probatur ex immemorabili etiam in perſonis potentibus, & univerſitatibus, in cap. Cum propter, n. 77. de jurepatr. 534
3 Juſpatronatus univerſitatis de jure communi non præſumatur ex uſurpatione, ib. n. 78. & 87. 534
3 Parochiani in Italia cœperunt juſpatronatus uſurpare propter receſſum Curiæ, ib. n. 79. 534
3 Juſpatronatus mixtum æquali portione univerſitatis, & familiæ privatæ, non requirit probationes a Concilio Trid. præſcriptas in potentibus, ib. n. 82. 535
3 Juſpatronatus pro majori parte univerſitatis non præſumitur ex uſurpatione, ib. n. 83. & ſeqq. uſq. in fin. 555
3 Uſurpatio juriſpatron. quæ in univerſitate præſumitur, privatis perſonis nocere non debet, ib. n. 85. 555
3 Juriſpatronatus titulus hodie probari debet ad præſcriptum Concil. Trid. nec ſufficit poſſeſſio præſentandi, in c. Conſultationibus, n. 8. & ſeqq. de jurepatr. 520
3 Juſpatronatus non probatur ex præſcriptione, niſi illa ſit immemorabilis, ib. n. 52. 521
2 Juſpatronatus qualiter ex Conc. Trid. probari debeat a perſonis privatis, vel aliis, in quibus præſumatur uſurpatio, in cap. Quoniam, n. 5. de elect. 273
2 Jur. patronatus uſurpatio in quibus præſumatur, ib. n. 19. n. 55. 273
2 Juſpatronatus Abbatis exemptionem jurisdictionem habentis an requirat probationes, quas exigit Conc. Trident. in perſonis, in quas cadit præſumptio uſurpationis, ib. num. 54. & ſeqq. uſq. in fin. 273
2 Juſpatronatus Baronum perpetuam juriſdictionem habentium probari debet juxta formam a Concilio Trid. præſcriptam in potentibus, ib. n. 25. 273
2 Juſpatronatus non præſumitur ex uſurpatione, ſi in eadem perſona concurrunt qualitates potentiæ, quæ præſumptionem uſurpationis includit, & qualitas Eccleſiaſtica, quæ illam excludit, ib. n. 20. 274
2 Juſpatronatus de jure communi etiam in potentibus probatur per immemorabilem, ib. n. 25. 274
5 Juſpatronatus Ducis Trajecti ſuper Prioratu ſancti Gregorii an probetur juxta formam Concilii Trid. in c. Cum olim, il 1. n. 2. de privil. 253
5 Juſpatronatus perſonarum, in quibus præſumitur uſurpatio, ultra immemorabilem probari debet per præſentationes quinquaginta annorum effectum ſortitas, ib. n. 3. 253

Vide in ver. *Juſpatronatus mixtum.*

Juſpatronatus dividitur, &c.

Vide in ver. *Juſpatronatus, communia.*

Juſpatronatus præſcribitur.

2 Juſpatronatus ab Eccleſia præſcribitur per 40. annos; in laico requiritur immemorabilis, in c. Querelam, n. 25. de elect. 274

Juſpatronatus transfertur.

3 Juſpatronatus donari poteſt perſonæ Eccleſiaſticæ ſine diœceſani conſenſu, ſed non ſeculari, in c. Cum propter, n. 17. de jurepatr. 530
2 Juſpatronatus transferri poteſt in Eccleſiam abſque conſenſu Epiſcopi, ſecus in laicum, in c. Querelam, n. 23. de elect. 274
3 Juſpatronatus prohibetur transferri per contractum non gratuitum, niſi talis contractus celebretur ſuper aliqua univerſitate, in c. Ex literis, n. 5. & 45. de jurepatr. 516
3 Donans Epiſcopus villam cum omnibus, quæ illic habet, non transfert jura ſpiritualia, ib. n. 8. 516
3 Juſpatronatus particulariter donari poteſt de conſenſu Ordinarii, ib. n. 42. 516
3 Juſpatronatus competens filiis, & ſucceſſoribus, dicitur translatum per ceſſionem a filio factam de omni jure, quod in hæreditate habebat, ib. n. 54. 519
3 Juſpatronatus conceſſum univerſitati non poteſt transferri in eos, qui ſunt extra univerſitatem, in c. Perlatum, n. 18. & 27. de jurepatr. 509

Juſpatronatus tranſit.

3 Juſpatronatus eſt tranſmiſſibile ad quoſcunque hæredes, in cap. Quoniam, n. 3. de jurepatr. 511
1 Juſpatronatus tranſit vendita villa, vel caſtro cum univerſitate bonorum, in c. Cum pridem, n. 151. de pactis. 657
1 Nec ſuper ipſo cadit venditio directe, vel indirecte, ib. n. 152. 657
2 Juſpatronatus Eccleſiæ competens non tranſit ad conſanguineos Prælati, in c. Querelam, n. 19. de elect. 274
3 Juſpatronatus conſiſtens in aliqua univerſitate temporalium tranſit cum ipſa univerſitate, in c. Ex literis, n. 1. 3. & 35. de jurepatr. 516
3 Etiamſi univerſitas tranſeat tantum quoad utile dominium, ib. n. 5. 11. & 15. 516
3 Niſi juſpatronatus ſpecifice ſit exceptum, ib. n. 2. & 17. verſ. Limitatio Regulæ. 51d
3 Juſpatronatus tranſit in quemcunque cum univerſitate, cui adhæret, etiam ſine auctoritate Epiſcopi, ib. n. 3. & 45. 516
3 Villa eſt quid univerſale, ib. n. 4. 23. 25. & 38. 516
3 Jus præſentandi non tranſit in conductorem villæ ad modicum tempus, ib. n. 13. 516
3 Juſpatronatus ut tranſeat cum univerſitate, non ſufficit civilis, vel naturalis poſſeſſio, ſed omnino requiritur, ut univerſitas transferatur quoad dominium directum, vel utile, ib. n. 15. 516
3 Juſpatronatus non tranſit in creditorem, qui tenet villam pignori obligatam, ib. n. 16. 516
5 Juſpatronatus quando dicatur tranſire cum univerſitate, ib. n. 18. & ſeqq. uſq. in fin. 516
3 Quid ſi quis vendat feudum, vel Palatium, intra cujus fines Eccleſiam habeat, nunquid juſpatronatus tranſeat in emptorem, ib. n. 19. 516
3 Et quid, ſi ſit talis fundus, qui univerſitatem conſtituat, ib. num. 21. 517
3 Et quid, ſi quis vendat omnia jura, quæ habet in aliqua villa, ib. n. 22. & 47. 517
3 Et quid, ſi vendat omnia bona, quæ habet in tali loco, ib. n. 54. 517
3 Et quid, ſi dicat ſimpliciter, Vendo omnia bona mea, ib. n. 57. & 50. 517
3 Et quid, ſi dicat, Vendo omnia bona mea, jura, & actiones, ib. n. 33. & ſeqq. uſq. ad n. 35. 517
3 Et quid, ſi vendat hæreditatem, ib. n. 36. & 53. 518
3 Juſpatronatus ut veniat in contractu non gratuito, requiritur, ut res, quæ alienatur ſit talis, quæ ſine expreſſione univerſitatem, vel juſpatronatus in ſe contineat, ib. n. 25. & 40. 517
3 Juſpatronatus ut tranſeat cum univerſitate, requiritur ut univerſitas ſit realis, non verbalis, ib. n. 26. & 48. 517
3 Rotæ deciſio in Lucana juriſpatronatus refertur, ib. n. 34. 517
3 Expenditur, ib. n. 47. & ſeqq. uſq. ad n. 53. 51p
3 Juſpatronatus tranſit ad hæredes quoſcunque mediante titulo univerſali hæredis, ib. n. 3d. 518
3 Item tranſit in emptorem hæreditatis, ib. n. 37. 518
3 Juſpatronatus non tranſit mediante venditione, ſeu ceſſione etiam omnium bonorum, jurium, & actionum, niſi ſub dicta ceſſione tale quid univerſale vere comprehendatur, cui juſpatronatus adhæreat, ib. n. 38. 518
3 Contrarium, ib. n. 44. & ſeqq. uſq. ad n. 53. 518
3 Juſpatronatus tranſit cum univerſitate temporalium ſine conſenſu Epiſcopi, ſive contractus ſit gratuitus, ſive non, ib. n. 45. 518
3 Juſpatronatus tranſit cum hæreditate vendita, etiamſi in ea nil aliud ſit quam juſpatronatus, ib. n. 4p. 51p
3 Juſpatronatus tranſit cum univerſitate non miniſterio hominis, ſed miniſterio juris tanquam acceſſorium rei venditæ, ibid. num. 52. 519
3 Juſpatronatus venit in legato omnium bonorum, ib. n. 55. 519
3 Juſpatronatus magis competit uſufructuario omnium bonorum, quam hæredi, ib. n. 57. 51p
3 Præſcribens univerſitatem an præſcribat juſpatronatus ei immixtum, ib. n. 58. 519
3 Juſpatronatus an tranſeat, ſi exprimatur in venditione univerſitatis, ib. n. 59. & ſeqq. in fin. 519
3 Quid, ſi exprimatur declarative, ib. n. 61. 519
3 Et quid, ſi conjunctive, ib. n. 62. 519
3 Et quid, ſi vendatur villa cum jurepatronatus, ib. n. 63. & ſeqq. 519
3 Et quid, ſi vendatur villa, & juſpatronatus, ib. n. d4. 51p
3 Juſpatronatus eſt tranſitorium etiam ad extraneos hæredes, in c. Perlatum, n. 15. de jurepatr. 509
3 Non tantum maſculos, ſed etiam feminas, ib. n. 13. 509
3 Licet fuerit inſtitutum per modum majoratus, ib. n. 14. 509
3 Juſpatronatus gentilitium an extincta familia tranſeat ad extraneos hæredes, ib. n. 15. & ſeqq. uſq. in fin. 509
3 Juſpatronatus conceſſum filiis videtur denegatum extraneis hanc qualitatem non habentibus, ib. n. 1d. 509
3 Contrarium, ib. n. 19. 509
3 Declaratur, ib. n. 23. & 26. 509
3 Relictum filiis, in eorum defectum non tranſit ad feminas, ſed Eccleſiæ remanet, ib. n. 29. 509
3 Contrarium, ib. n. 19. 509
3 Declaratur, ib. n. 23. & 26. 509
3 Juſpatronatus reſervatum illis de familia taxative, ad extraneos hæredes non tranſit, ib. n. 23. 509
3 Juſpatronatus conceſſum illis de familia ſine taxatione, in eorum defectum tranſit ad hæredes extraneos, non ex proviſione hominis, ſed ex proviſione legis, ib. n. 25. 509
3 Juſpatronatus an veniat in confiſcatione bonorum, in c. Nobis, n. 11. de jurepatr. 526

Juſpatronatus Eccleſiaſticum.

3 Juſpatronatus origine laicale, ſi ex donatione laicorum tranſeat in Eccleſiam, efficitur Eccleſiaſticum, in c. Cum propter, n. 40. de

Digitized by Google

40. de Jurepatr. 531

3 Juſpatronatus competens univerſitati ſcholarium dicitur Eccleſiaſticum, ſi in ea ſint plures Clerici, quam laici: & e converſo, ib n.47. 532

3 Declaratur, ib n.70. 534

3 Juſpatronatus competens Prælato ratione temporalis dominii quod habet Eccleſia, cenſetur Eccleſiaſticum, in c. Querelam, n.16. de elect. 273

3 Prælatus in dubio cenſetur Eccleſiam fundaſſe, vel dotaſſe de bonis Eccleſiæ, in c. Querelam, n.17 de elect. 273

Juſpatronatus quoad inſtitutionem.

3 Epiſcopus an inter plures præſentatos a Patronis laicis, teneatur inſtituere digniorem, an vero poſſit alteri gratificari, in c. Cum autem, n.20. & ſeqq. uſque ad n.31. de jurepatr. 523

3 Quod ſi duo ſint præſentati a duobus patronis, vel a duabus partibus patronorum, ib.n.22. uſque ad n. 29. 524

3 Et quid, ſi duo ſimul, aut ſucceſſive ſint præſentati ab eodem Patrono, ib n.29. 524

3 Epiſcopus inter duos præſentatos a duobus patronis laicis poteſt alteri gratificari, imo & de extraneo providere, ſi lapſi ſint quatuor menſes, ib. n.25. 524

3 Idem ſi patroni promiſerint ab initio non variare, ib.n 26 524

3 Aut conſenſerint, ut Epiſcopus habeat gratificationem, ibid. num.28. 524

Juſpatronatus mixtum.

3 Juſpatronatus mixtum regulatur ut Eccleſiaſticum, quando Eccleſiæ, vel Eccleſiaſticæ perſonæ magis prodeſt, in cap. Cum propter, n 28. de jurepatr. 531

3 Declaratur, ib. n.37 531

3 Juſpatronatus mixtum quoad formam examinis per concurſum cur cenſeatur potius laicale, quam Eccleſiaſticum, ibidem num.41. 532

3 Juſpatronatus mixtum cum dubitatur an ſit laicale, vel Eccleſiaſticum, attendenda eſt qualitas magis privilegiata, & magis favens patronatui, ib.n.26. & 30. 538

3 Juſpatronatus mixtum cenſetur totum Eccleſiaſticum quoad præſcriptionem, ib.n 28. 532

3 Item quoad tempus præfixum ad præſentandum, ib n.29. 531

3 Sed quoad derogationem cenſetur totum laicale, ib. n.30. 531

3 Item quoad reſervationem, ib.n.32 531

3 Juſpatronatus ex dotatione bonorum laicalium, & Eccleſiarum quale cenſeatur, ib n.49. & 71. 532

3 Juſpatronatus plurium laicorum, & unius Clerici cenſetur Eccleſiaſticum, ſi hoc magis proſit patronatui, ib n.63. 533

3 In Jurepatronatus mixto ſeptem officialium laicorum nomine univerſitatis laicalis, & trium Eccleſiaſticorum privato nomine præſentantium, an requirantur probationes, quis exigit Conc. Trid. in potentibus, ib.n.74 & ſeqq. uſque in fin 534

3 Laicus propter mixturam Clerici non debet privari jure ſuo, ib.num.35. 531

3 Laici a fundationibus Eccleſiarum non ſunt retrahendi, ibid. num.43. 534

Vide in ver. *Juſpatronatus probatur.*

5 JUSTIFICATIO quid ſit, in c.Omnis, num.10.de pœnitent. & remiſs. 309

3 JUSTITIA humana exemplatur a juſtitia divina, in c.Præterea nitatem, n.51. de Sepultur. 296

3 Juſtitia ex opere non conſummatur, niſi etiam voluntas affuerit, in c. Dolentes, n 43 de celebr. Miſſar. 584

5 JUSTUS juſtior, & perfectus perfectior fieri poteſt, in c. Super ſpecula, n 14 de Magiſtris. 86

3 JUVENIS dicitur quis ante ſexageſimum annum quoad hoc ut poſſit cum eo ſuper inceſtu diſpenſari, in c. Cum ſis, n. 29. & 73. verſ. Et ex his de converſ. conjugat. 436

Vide in ver. *Senectus.*

L

2 Læſio enormis, vel magna judicatur Judicis arbitrio, in cap. Conſuetudines, n.22. de conſuet. 193

2 Læſio dici poteſt manifeſta, ſi de illa conſtet per teſtes, vel alia legitima documenta, in c. Requiſivit, num.7. de reſtit. in integr. 687

2 Læſæ majeſtatis crimen an committat occidens Conſiliarium Principis, in c. Ne innitaris, n.368. de conſtit. 79

3 Læſæ majeſtatis crimen committitur etiam a conſpirantibus in Baronem, in c. Nobis, n.23 de jurepatr. 527

5 Læſæ majeſtatis crimen non committit non ſubditus, in c. Ad falſariorum, n 19 de crim. falſ. 185

Laicus quoad Decimas, & Oblationes.

3 Laicis locari non poteſt adminiſtratio Eccleſiæ, nec decimæ, vel obventiones, in c. Secundum, n.12. ne Cler. vel Monach. 662

3 Niſi magna inſtante neceſſitate, ib n.14. 662

3 Sed bona temporalia, vel bona Eccleſiæ, item fructus decimarum poſſunt eis locari, ib. n.13. 662

3 Laici etiam hodie licite poſſunt decimas poſſidere, quas ab Eccleſiis obtinuerunt ante Concilium Lateranen. in c. Cum Apoſtolica, n 3 de his, quæ fiunt a Prælat. 210

3 Laicus in perceptione decimarum non poteſt ſe tueri immemorabili præſcriptione, ſed neceſſarius eſt titulus, ibid. n.5. & ſeqq. 210

3 Laici nec ante, nec poſt Concilium Lateranenſe fuerunt decimarum capaces, ib n. 10 212

3 Laicus poteſt eſſe collector oblationum, & fructuum decimarum, non jure proprio, ſed ex deputatione Parochi, & tanquam nudus miniſter, in cap. Paſtoralis, num.22. de his, quæ fiunt a Prælatis. 214

3 Confraternitates laicorum ex conſuetudine poſſunt recipere oblationes, dummodo nil ſibi applicent, ſed in pios uſus totum convertant, ib.n.22. 214

3 Laico domino muri, ubi S. Imago depicta eſt, non poteſt Epiſcopus concedere, ut oblationes diſpenſet ad libitum ſuum, ib. num 23. 214

3 Laici non licet de Altari immediate oblationes accipere, ibid. num 43. 216

Vide in ver. *Oblationes.*

Et in ver. *Decimarum conſuetudo.*

Laicus quoad Domicilium.

3 Laicus poteſt de uno ad alium Epiſcopatum transferre domicilium, etiam non habita prioris Epiſcopi licentia, in cap. Significavit, n 2. & ſeqq. de Paroch. 309

3 Laicus poteſt libere domicilium transferre tam quoad temporalia, quam quoad ſpiritualia, ib.n.6. 309

Vide in ver. *Domicilium.*

Laicus quoad Electionem.

2 Laici poſſunt intereſſe electionibus Clericorum ex privilegio, non autem ex conſuetudine etiam immemorabili, in c. Quiſquis, n.16 de elect. 295

2 Laicus non poteſt intereſſe authoritative ad aliquem actum juriſdictionis exercendum, ib n.28 296

2 Poteſt tamen extra aulam Capituli aſſiſtere electionibus ad protegendum etiam armata manu, ib.n 29 & 31. 296

2 Laica poteſtas an poſſit in ipſa aula Capitulari aſſiſtere electionibus, ne veniant ad arma, vel aliud ſcandalum oriatur, ib. n 30 & ſeqq. uſque in fin. 296

2 Laicorum preces, & acclamationes ſunt in electionibus prohibitæ, ib.n.34. & 39. 296

5 Laici excludendi ſunt a Collegiatis Eccleſiis, ubi electiones celebrantur, ib.n.35. & 37. 296

2 Laicus Princeps, vel poteſtas ut interſit electionibus, non eſt uſus, ſed abuſus, ib.n.36. 296

2 Laici in electione Prælati admitti poſſunt non ad colligendum, ſed ad protegendum electores etiam armata manu, in c. Maſſana, n 7. de elect. 304

Vide in ver. *Electio per abuſum laicæ poteſtatis.*

Laicus quoad Forum.

2 Laici non miſerabiles nunquam poſſunt ad eorum cauſis temporalibus contra laicos directe, & principaliter ad Eccleſiam recurrere, in c. Significantibus, n 71. & 48. de off. deleg. 542

2 Niſi quando in Provincia nullus extat Judex ſecularis, vel ſi extat, recuſatur, aut negligit juſtitiam adminiſtrare, ib.n 74 542

5 Idem ſi Judex non extet in Civitate, ib. n.75. 542

2 Laici non miſerabiles regulariter nec habitu, nec actu ſunt de foro Eccleſiæ, ib n 84 543

2 Laicus in delictis Eccleſiaſticis, vel mixti fori efficitur de foro Eccleſiæ, in c. Pervenit, n 20. de adulter. 450

5 Laicus eodem modo ſortitur forum Epiſcopi ratione delicti, ac ratione contractus, ib n 32. 151

2 Laicus an, & quando pro rebus Eccleſiæ, vel Clerici conveniri poſſit coram Judice Eccleſiaſtico, in c. Si Clericus, n.1. de foro compet. 52

2 Laicus pro rebus Clerici, vel Eccleſiæ, ſi id non neget, conveniri poteſt coram Judice Eccleſiaſtico, ib. n.25. 54

2 Laici detinentes res Eccleſiæ, vel Clerici dicuntur quaſi ſacrilegi, & malefactores Eccleſiæ, ib.n.26. 54

2 Laico contra laicum Papa non concedit literas, niſi in certis caſibus, ib. n.27. 55

2 Laici adulteri poſſunt ab Epiſcopo excommunicari, & in Monaſterium detrudi, in c. Pernicioſam, n.16. de off.Ord. 550

2 Laicus ad obſervationem pacti cogi poteſt per Eccleſiam, ſaltem indirecte, & per evangelicam denunciationem, in c. Antigonos, n. 3 & 25. de pactis. 640

3 Laicus propter mixturam Clerici non debet privari jure ſuo, in c. Cum propter, n.35. & 42. de Jurepatr. 531

2 Laicus poteſt prorogare juriſdictionem Judicis alieni etiam ſine conſenſu Judicis proprii, Clericus autem non poteſt, & cur, in c. Significaſti, n.13. & 37 de foro compet. 76

2 Laicus in cauſa ſpirituali, an poſſit prorogare juriſdictionem Judicis non ſui, ib. n 37. 78

3 Laici, qui non ſunt de temporali juriſdictione Eccleſiæ, non tenentur poteſtati Eccleſiaſticæ obedire in non concernentibus animam, in c Significatum, n.18. de Præb. 82

2 Laici in mere temporalibus, & profanis non ligantur Conſtitutionibus Canonicis, niſi in terris Eccleſiæ, in c. Canonum ſtatuta, n 92. de Conſtit. 22

2 Laicis poteſt Eccleſia indicere ferias in actu, ex cujus exercitio arguitur quædam quaſi irreverentia Altiſſimi, in cap. Treugas, n.5. de treug & pac. 632

Vide in ver. *Epiſcopum quoad juriſdictionem in laicos.*

Et in ver. *Papa poteſtas, commenſa.*

Laicus in fraudem factus Clericus, vel Profeſſus.

2 Laicus, qui ſine ulla fraude factus eſt Clericus, an judicari, & puniri poſſit a Judice ſeculari pro obligationibus contractis, vel delictis commiſſis ante Clericatum, in c. Magnæ, n.25. & 64. de oblig. ad ratiocin. 187

2 Laicus conventus in Curia ſeculari, qui poſtea factus eſt Clericus, an pro illa cauſa a Judice laico judicari, & puniri poſſit, ib.n 41. & ſeqq. uſque ad n 77. 489

2 Theorica notabilis Jo: Andr. a DD approbata ſuper juriſdictione in laicum, qui lite pendente effectus eſt Clericus, vel profeſſus, ib n 51. 498

2 Laicus, qui dum detineretur in carcere Curiæ ſecularis, factus eſt Clericus, vel profeſſus, poteſt a Judice laico diſtringi, & puniri

puniri etiam in perſona, ib. n. 52. & 85. 491
1 Laicus poſt commiſſum delictum ſine ulla fraude prima Tonſura initiatus, omnino eximitur a juriſdictione judicis laici, tam quoad perſonam, quam quoad bona, ex ſententia S Congregationis Concilii, ib. n. 64. 498
1 Sed ſi in fraudem, eximitur nihilominus, quoad perſonam, ib. n. 65. 492
1 Sed non quoad bona, ib. n. 71. 493
1 Præcedere tamen debet declaratio ſuper fraude, ib n. 74. 493
1 Quæ declaratio pertinet ad judicem Eccleſiaſticum, ibidem verſ. Quinta concluſio. 493
1 Laicus conventus in Curia ſeculari, qui poſtea in aliqua Religione profeſſionem emiſit, an poſſit pro illa cauſa a judice laico judicari, & puniri, ib. n. 77 & ſeqq. 494
1 Et quid infra annum probationis, ib n. 79. 494
1 Et quid in eo, qui factus eſt Bechertus, vel Tertiarius, aut miles S. Gaudentii, ib n 80 494
1 Laicus inquiſitus, & carceratus in Curia ſeculari, & poſtea dimiſſus ſub fidejuſſione de ſe repræſentando, ſi interim fuerit ordinatus, an poſſit pro cauſa illa a judice laico ad carceres revocari, & puniri, ib. n. 84 & ſeq. 495
1 Laicus in exilium pulſus a judice ſeculari cum hoc, ut ſi exilium non ſervaret, incideret in pœnam triremium, ſi poſtea ordinatus exilium non ſervaverit, & propterea ab eodem judice in carcerem conjectus fuerit, an ſit remittendus ad judicem Eccleſiaſticum, ib n 89. 4pd
5 Laicus effectus Clericus, vel Monachus poſt commiſſum delictum ſubeſt judici ſeculari provenienti quoad bona, ſed non quoad perſonam, in c. Cum capella, n. 24. de privil. 455
1 Ordinatus in fraudem fori ſecularis, an pro maleficiis commiſſis ante Clericatum coerceri, & puniri poſſit a judice laico, in c. Magnus, n. 28. & n. ſeqq. uſque ad n. 35. 65. de obligat. ad ratiocin. 487
5 Ordinatus poſt commiſſum delictum, & cauſam præventam in foro laicali, non gaudet fori privilegio, in c. Omnis, n. 100. de pœnit. & remiſſ. 316
1 Promotus in fraudem non poteſt a judice laico perſonaliter diſtringi, niſi perſona ſit præventa, in c. Magnus, n. 32. 51. & ſeq. & 71. de oblig. de ratioc. 488
1 Cognitio, an Clericus fuerit ordinatus in fraudem, ſpectat ad judicem Eccleſiaſticum, & interim judex laicus non poteſt procedere, ib n. 33. & ſeq. & 74. 488
1 Fraus an præſumatur ex hoc ſolo, quod quis fuerit ordinatus poſt maleficium commiſſum, an vero requiratur, ut ante Clericatum fuerit in Curia ſeculari conventus, vel accuſatus, aut in crimine deprehenſus, ib. n. 35. & ſeq. uſque ad n. 41. 72. 488
1 Quid, ſi fuerit ordinatus longe poſt commiſſum delictum, ibid. n. 3d. 4?p
1 Et quid, ſi incontinenti, ib. n. 38. 489
1 Clericus, qui poſt quæſtionem ſibi motam in foro ſeculari ordinatus eſt, non ſponte, ſed tractus a Superiore, an in illa cauſa teneatur coram judice laico reſpondere, ib. n. 62 4pa
1 Clericus poſt delictum in fraudem promotus, an ſit degradandus, & tradendus Curiæ ſeculari perſonaliter puniendus, ib. n. 6d. 493
Vide in ver. *Clericus quoad fori privilegium.*

Laicus quoad immunitatem Eccleſiarum.

3 Officiales laici relegantes perſonas Eccleſiaſticas excommunicantur ab Urbano VI. eorumque civitates, & terræ ſupponuntur Eccleſiaſtico interdicto, in c. Reſponſo, n. 45 de ſentent. excomm. 3d1
1 Laicus nullo unquam tempore poteſt præſcribere jus decimandi, niſi concurrente fama privilegii, in c. Conſuetudines, n. 55. de conſuetud. 1p5
1 Item nec per immemorabile acquirit jus nominandi Capellanos amovibiles in Parochialibus Eccleſiis, niſi cum prædicta fama, ib. n. 5d. 1p5
1 Secus poſt Bullam Urbani VIII. ib. n. 57. 1p5
1 Laicorum attentata contra Eccleſias, ac perſonas Eccleſiaſticas etiam ab immemorabili, & cum fama privilegii, ſunt ipſo jure nulla, ib. n 69 196
3 Laici collectas imponentes Eccleſiis, vel Clericis, vel juriſdictionem illorum uſurpantes, ſi moniti non deſiſtant, excommunicati ſunt cum ſuis fautoribus, in c. Non minus, n. 1. 33. & 3d. de immunit. Eccl. d31
3 Laici collectantes Eccleſias, vel Clericos, aut Prælatorum juriſdictionem impedientes, non ſunt excommunicati ex hoc cap. niſi poſt canonicam monitionem ſe non correxerint, ibidem n. 33 d33
3 Et ſufficit unica monitio, ib. n. 34. 633
3 Sed hodie ex Bulla Cœnæ ſunt excommunicati ipſo jure, ibidem n. 3d. 633
1 Laici ſuper Eccleſiis, eorumque perſonis, ac bonis nullam habent juriſdictionem, in c. Quæ in Eccleſiarum, nu. 1d ad & 31. de conſtit. p8
Vide in ver. *Immunitas.*
Et in ver. *Statutum laicorum quoad res, & perſonas Eccleſiaſticas* Et in ver. *Conſuetudo contra Eccleſiam.*
Et in ver. *Lex civilis.*
Et in ver. *Eccleſia, quoad immunitatem.*

Laicus quoad onera.

5 Laicus tenetur ad onera laicalia pro emphyteuſi Eccleſiæ, in c. Ut privilegia, n. 20. de privil. 269
3 Laici non tenentur ad impoſitiones Clericorum, niſi reſpiciant communes utilitates, vel neceſſitates, in c. Non minus, n. 46. de immunit. Eccl. 634

Laicus quoad ſpiritualia.

1 Laicus delegari non poteſt cauſa ſpiritualis, niſi per Papam in c. Contingit, n. 3. de arbitr. 698
1 Laici ſpiritualia negotia tractare non debent, ib. n. 4. 698
1 Declaratur, ib. n. 29. 700
1 Laicus nec incidenter poteſt eſſe arbiter in cauſa ſpirituali, ib. n. 7. 699
1 Laicus non eſt capax juris ſpiritualis etiam admiſſo Clerico, ib. n. 11. 6p9
1 Laicus an poſſit eſſe arbitrator in cauſa ſpirituali, ib. nu. 15. & ſeq. uſque in fin. 699
1 Laici, nec principaliter, nec miniſterialiter tractare poſſunt negotia Eccleſiæ, ib. n. 17. 699
1 Contrarium, ib. n. 27. 700
1 Laicus cur non poſſit eſſe arbiter in cauſa ſpirituali, & tamen poſſit eſſe arbitrator, ib. n. 24. & ſeq. 700
1 Laicus etiam in ſpiritualibus procurator eſſe poteſt, & acceptare beneficium pro Clerico, ib. n. 27. 700
1 Laico cauſa civilis Eccleſiaſtica ab Epiſcopo delegari poteſt, ib. n. 28. 700
1 Laicus ſimul cum Clerico poteſt eſſe arbiter in cauſa ſpirituali, in c. Non ſine, n. 15. de arbitr. 6p1
1 Etiamſi unus ſit Clericus, & plures laici, ib. n. 16. 691
1 Laicus in cauſa ſpirituali poteſt eſſe arbitrator, ib. n. 17. d91
1 Laicus non eſt capax beneficii Eccleſiaſtici, in c. Super eo, n. 42. de bigam. 50c
3 Laici quantumvis graves non poſſunt hodie degradationi aſſiſtere ſicut poterant de jure communi in caſu hæreſis, in c. Aqua n. 30. de conſecr. Eccl. vel Altar. 571
1 Laicus ex cauſa poteſt ad Synodum vocari, in c. Quod ſuper his, n. 4. de major. & obed. 611
3 Laicus circumſcripta diſpenſatione Eccleſiæ non eſt capax juriſpatronatus, quod eſt ſpirituali annexum, in c. Quoniam, n. 8. de jurepatr. 51c
3 Laicus cognoſcere poteſt cauſas criminales Clericorum, & abſolvere ab excommunicatione ex commiſſione Papæ, non autem ex conſuetudine etiam immemorabili, in c. Cum contingat n. 9 de foro compet. 6p,
1 Laicus an ex conſuetudine poſſit acquirere jus eligendi etiam in Collegiata, in c. Querelam, n. n de elect. 272
3 Laicis non debet Eccleſia titulo conductionis concedi, in c. Secundum, n. 3. & 12. ne Cler. vel Monach. 66n
3 Declaratur, ib. n. 14. 662
1 Laicus quamvis non poſſit eſſe Canonicus, poteſt tamen eſſe præbendatus, in c. Cum M. n. 31. de conſtit. 114
1 Secus ex ſtylo Curiæ, ib. n. 32. 115
3 Laici ex Concilio Tridentino poſſunt eſſe Notarii in negotiis, litibus, & cauſis Eccleſiaſticis, & ſpiritualibus, in c. Sicut te, n. 65. ne Cler. vel Monach. 680
1 Laicus eſt incapax juris conferendi etiam ex conditione in limine fundationis ex immemorabili, niſi fama privilegii concurrat, in c. Conſuetudine, n. 54. de conſuetud. 1p5
3 Laici vacare debent Reipublicæ mundanæ, Clerici vero Reipublicæ Eccleſiaſticæ, in c. Multa, nu. 22. & 50. ne Cler. vel Monach. 654
1 Laicus non intromittat ſe in negotiis Eccleſiaſticis, nec ejus judicio, nec præcepto debent judices Eccleſiaſtici juſtitiam miniſtrare, in c. Decernimus, n. 1. de judic. 5
5 Laici de Prælatorum licentia capere poſſunt Clericos, & ad judicium ducere, in c. Ut famæ, n. 2. de ſent. excom. 350
1 Laici ſpiritualium non ſunt capaces, etiam admiſſis Clericis, in c. Maſſana, n. 3. de elect. 304
1 Spiritualia a laicis poſſideri non poſſunt, ib n. 16. 305
1 Laicus poteſt eſſe procurator in ſpiritualibus, & acceptare beneficium pro Clerico abſente, in capitul. Cauſam, numer. 12. de elect. 25p
1 Laicus non poteſt eſſe arbiter in ſpiritualibus. ib. n. 14. 259
1 Laicus non prohibetur miniſterialiter tractare negotia Eccleſiaſtica, ib. n. 15. 25p
1 Et poteſt eſſe arbitrator in ſpiritualibus, ib. n 16. 25p
1 LATERANENSE Concilium ſub Innocentio III. cur ſimpliciter generale Concilium fuerit appellatum, in c. Firmiter, n. 1. de Summa Trinit & fide Cath. n
3 Lateranenſe Concilium ſub Innocentio III. quo tempore fuerit celebratum, in c. Nuper, n. 17. de decimis. 325
3 Lateranenſe Concilium ſub Alexandro III. quo tempore fuerit celebratum, in cap. Cum Apoſtolica, n. 2. de his, quæ fiunt a Prælat. 316
3 Ubicunque in jure fit mentio ſimpliciter de generali Concilio, intelligitur de Lateranenſi ſub Innocentio III. in c. Expoſuiſti n. 2. de Præb. 145
1 LATINITAS falſa vitiat reſcriptum Papæ, in c. Ad audientiam il 1. n. 1. de reſcript. 154
1 Amplia, etiamſi falſa latinitas ſit in uno tantum ex capitulis ſeparatis, ib. n. 4. 154
1 Limita, ſi ſit in ſupplicatione, & narrativa partis, ib. n. 8. 155
2 LATROCINIUM eſt delictum gravius, quam furtum, in c. Cum non ab homine, n. 101. de judic. 16
5 LATROCINANTES qui dicantur, in c. Suſcepimus, num. 3. de homicid. 185
3 LATRO publicus immunitate Eccleſiæ non gaudet, in c. Inter alia n. 21. & 4p. de immunit. Eccl. 63p
3 Et dicitur latro publicus, qui palam, & publice furatur, ib. n. 22. d39
3 Et idem eſt quod graſſator viarum, ib. n. 23. 639
3 Et tales occidere licet ſine pœna, & etiam ſine peccato, ib. n. 24 639

3 Non

3 Non tamen ſine irregularitate, niſi pro neceſſaria vitæ defenſione, ib. n. 25. 639
3 Item in tales omni die jus redditur, ib. n. 26. 639
5 LAUDA arbitrorum ea conſuetudine mandantur executioni judicis officio, ſicut ſententiæ judicum, in c. Cum tempore, n. 15. de arbitr. 695
5 Laudum arbitri appellari poteſt ſententia diffinitiva, in c. Ea parte, n. 7. de arbitr. 702
5 Laudum latum ab arbitro, & arbitratore, ſi utroque modo poſſit valere, valet fortiori modo; ſin minus, ut valere poteſt, ib. num. 40. 704
1 Laudi effectus per arbitrum lati contra compromittentem tranſit ad illius hæredem, ib. n. 46. 705

Lectores S. Theologiæ, & juris Canonici.

5 Prælati, & Capitula ad ſtudia Theologiæ ſcholares dociles tranſmittere tenentur, in cap. Super ſpecula, n. 5. de magiſtris. 85
5 Magiſtri quando publica in ſcholis Theologiam, vel jus Canonicum docuerint, & ſcholares per quinquennium gaudent fructibus beneficiorum ſuorum, amiſſis diſtributionibus quotidianis, ib. n. 4. & 11. 85
5 Et quid, ſi fructus omnes diſtributionibus conſtent, ib. n. 3. 85
5 Et quid, ſi Præbenda ſit in Cathedrali Civitate, ubi Lectores munere funguntur, ib. n. 5. 85
5 Lectores Theologiæ, ut gaudeant privilegio percipiendi fructus præbendarum ſuarum in abſentia, an debeant eſſe ſtipendiati, & ex numero obtinentium Cathedras, ib. n. 6. & ſeqq. uſque ad n. 10. 85
5 Lectores Theologiæ, & ſcholares promovent utilitatem univerſalis Eccleſiæ, ib. n. 7. 85
5 Stipendium ex publico quo jure Lectoribus aſſignandum, ibid. num. 8. 85
5 Lectores ut gaudeant privilegio Lectoribus conceſſo, ſatis eſt, ut legant in Civitate Regia, vel privilegiata, vel longiſſima poſſeſſione ſuper hoc munita, ib. n. 9. 85
3 Docentes, & ſtudentes tam in Theologia, quam in jure Canonico in publica univerſitate, gaudent privilegio de percipiendis fructibus in abſentia, in c. Licet, n. 8. & 19. de præb. 134
3 Etiamſi præbendæ ſuæ ſint in Cathedrali ejuſdem Civitatis, ib. num. 19. 134
3 Et quid in docentibus in Eccleſia, ib. 134
Vide in ver. *Theologia*, *Theologus*, *Magiſtri*, *Scholares*, *ſtudium*,
1 Lectoris appellatione aliquando includuntur etiam reliqui minores Ordines, in c. Cum contingat, n. 3. de ætat. & qual. 417
1 Lectoris officium quod ſit, ib. n. 123. 428
Lector Scripturæ Sacræ.
Vide in ver. *Scriptura Sacra*.
5 LECTURÆ fugiendæ ſunt, per quas Decretales reducuntur ad gratiam, in c. Pervenit, n. 5. de ſent. excom. 328
3 LEGATARIUS, an executor quis ſit, ex quibus colligatur, in c. Tua nobis, n. 21. & 30. de teſtam. 282
3 Legatarius cui imminet reſtitutio, habetur loco executoris, ib. num. 29. 283
5 Legatarius carnaliter cognoſcens uxorem teſtatoris poſt ejus mortem indignus eſt legato, in c. A nobis, il 2. num. 18. de ſent. excomm. 342
1 LEGATUM Sempronio amico relictum, ſi duo ſint Sempronii æqua charitate conjuncti, an & cui debeatur, in c. Ne innitaris, n. 161. de conſtitut. 47
5 Legatum annui redditus factum Fratribus Minoribus ſub modo licito tenet, in c. Nimis prava, n. 32. de exceſſ. Prælat. 222
5 Idem ſi ſimpliciter, quia ſub modo licito factum cenſetur, ib. num. 32. 222
5 Legatum factum eiſdem ſub conditione, ſi inſtitutio ſit nulla an valeat in caſum nullitatis inſtitutio, ib. n. 33. & ſeqq. 222
5 Legatum univerſale factum Fratribus Minoribus ſub modo licito an teneat, ib. n. 44 224
1 Legatum ſimplex cum onere aſſumendi Ordinem Sacerdotalem, & Miſſas celebrandi, nulla eget Ordinarii inſtitutione, in c. Ut Abbates, n. 77. de ætat. & qual. 394
3 Legatum ſimpliciter factum puellæ pro ſubſidio vitæ, intelligitur factum pro alimentis, in c. Epiſcopus, n. 15. de Præb. 75
3 Legatum factum alicui cum filium habuerit, debetur nato filio, licet is poſtea decedat, ib. n. 55. 74
2 Legatum pecuniæ, quæ habetur Peruſii, ſeu Paduæ, an comprehendat utranque, in c. Inter ceteras, n. 16. & 24. de reſcript. 148
3 Et quid, ſi loco dictionis, *ſeu*, poſita ſit dictio, *vel*, ib. n. 33. 149
2 Legato equo albo, ſeu nigro, alter tantum debetur, ib. n. 22. 148
1 Legatis libris impreſſis, ſeu manuſcriptis, debentur omnes, ib. num. 25. 148
5 Legatum Digeſti Veteris, ſeu Infortiati, utrunque comprehendit, ib. n. 29. 149
3 Legatum factum Monacho ſub conditione, ut nihil quæratur Monaſterio, an valeat, in c. Monachi, n. 21. 24 & 47. de ſtatu Monach. 457
3 Legatum diſtribuendum in uſum pauperum, applicari non poteſt Presbytero pro Miſſis celebrandis, in c. Recolentes, n. 46. de ſtatu Monach. 469
3 Falcidia non detrahitur de legatis ad pias cauſas, in c. Tua nobis, n. 7. de teſtam. 281
3 Legatum ab uxore diſtribuendum non valet ſtante ſtatuto, ut maritus non poſſit aliquid relinquere uxori, ib. n. 57. 285
3 Legatum diſtribuendum ſecundum ſecretam mentem Teſtatoris dicitur ad pias cauſas, & deficiente executione fit caducum, ib. n. 59. 285
3 Contrarium, numero 62. 285
3 Legatum annuum factum Regulari pro uſu ſuo de licentia Superioris percipiendum, an de jure communi ſit validum, in c. Joannes, n. 18. de teſtam. 286
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, n. 19. 287
3 Legatum factum Regulari, nec momento temporis poteſt eſſe apud eum, ſed illico acquiritur Monaſterio, ib. n. 20. 287
3 Legatum pium non fit caducum, ſi impleri non poſſit de jure, vel de facto, ſed in alios uſus converti debet, in c. Nos quidem, n. 14. de teſtam. 260
3 Legatum pro Miſſis canendis convertitur in aliud opus, ſi Miſſæ non poſſunt cantari propter interdictum, ib. n. 15 260
3 Legatum annui redditus factum Fratribus Minoribus, an commutari poſſit per Papam in alios uſus, non obſtante quod teſtator id prohibuerit, & legatum ademerit in caſum commutationis, ib. n. 18. & ſeqq. uſque in fin. 260
3 Legatum annui redditus, vel bonorum ſtabilium relictum Fratribus Minoribus ſub modo licito valet, ib. n. 22. 260
3 Legatum Prædicatoribus, vel Minoribus, ut ſe conferant ad habitandum in ædibus Teſtatoris, & ibi divina celebrent, in alium uſum converti debet, ib. n. 25. 261
3 Prohibitio, ne Papa poſſit commutare legatum annuum Fratribus Minoribus relictum, tanquam turpis, habetur pro non adjecta, ib. n. 30. & ſeqq. uſque in fin. 261
3 Legatum ſi de jure, vel de facto juxta mentem teſtatoris impleri non poſſit, in alium uſum convertitur, non obſtante prohibitione, quod applicari non poſſit, niſi ad uſum deſtinatum, ib. n. 31. 261
1 Legatum miſerabilibus perſonis dicitur ad pias cauſas, in c. Significantibus, n. 82. de off. deleg 543
1 Nec de illo detrahitur Falcidia, ib. n. 83. 543
2 Legatum uſusfructus factum infirmariæ Fratrum Minorum eſt in fraudem paupertatis, in cap. In præſentia, num. 63. de probation. 137
3 Legatum omnium bonorum intelligitur univerſale, in cap. Ex litteris, n. 56. de jurepatr. 519
3 Legatum Florenorum ſolvi debet ad rationem monetæ, quæ currebat tempore conditi teſtamenti, in c. Olim, n. 9. de cenſibus. 541
3 Idem in legato annuo, ib. n. 10. 543
3 Legata pia peti poſſunt coram Judice ſeculari, qui tenetur cauſam decidere, non ſecundum leges, ſed ſecundum Canones, in c. Relatum, il primo, n. 2. de teſtam. 279
3 Legatum rei, quæ mea erit, cum moriar, extinguitur per ſubſecutam ejuſdem rei alienationem, in c. Prudentes, n. 12. de donat. 244
3 Legata annua debentur decurſa non modo ante motam litem, ſed etiam ante apertas tabulas, & ſtatim a die obitus Teſtatoris, in c. Gravis, n. 125. de reſtit. ſpoliat. 122
3 Legati conſueverunt remunerari ab eo, ad quem ſunt miſſi, in c. Poſtulaſti, n. 19. de conceſſ. Præb. 201
1 Legatus Cathedrales Regulares, aut Collegiatas Eccleſias, vel Cathedralium dignitates electivas majores poſt Pontificalem conferre, aut ſibi reſervare non poteſt, in c. Nullus, n. 25. de elect. 218
5 Legati etiam non Sacerdotes poſſunt Indulgentias concedere, in c. Accedentibus, n. 21. de exceſſ. Prælator. 215
2 Legatus non modo ſuam Conſtitutionem, ſed etiam reſcriptum Papæ poteſt interpretari, in c. Cum veniſſent, num. 15. de judic. 22
2 Legatus de Latere Tridentini Concilii Decreta interpretari non poteſt abſque ſpeciali facultate, ib. n. 20. 22
1 Legati Cæſaris cum mittuntur in Provinciam, vivere debent expenſis Imperatoris, vel fiſci, in c. Inter cetera, n. 15. de off. Ordin. 582
1 Legati Papæ recipiunt procurationem ab iis, ad quos declinant, ib. n. 16. 582
3 Legatus de Latere poteſt conferre beneficia patronatus Eccleſiaſtici, non autem mixti, in c. Cum propter, n. 31. & 51. de jurepatr. 532
5 Legati facultas conferendi beneficia an comprehendat beneficia Papæ reſervata, in c. Ex parte, il 2. n. 32. de privileg. 263
5 Legatos, & Nuncios Apoſtolicos impedientes excommunicantur, & eorum Regna, & Terræ interdicuntur, in cap. Reſponſo, n. 47. de ſent. excomm. 365
2 Legati, & Nuncii poſſunt procedere in prima inſtantia Epiſcopo requiſito, & negligente, non autem conſentiente, in c. Significaſti, n. 33. de foro compet. 78
1 Legatus Papæ de cauſa alteri ſpecialiter delegata per Papam, ſe intromittere non poteſt, in c. Studuiſti, n. 1. de off. Legation. 554
1 Legatus non poteſt ſe intromittere in cauſa alteri delegata, etiam antequam delegatus incipiat cognoſcere, ib. n. 4. 544
1 Declaratur, n. 13. 545
1 Nec poteſt adverſus illius ſententiam reſtituere, ib. n. 5. 544
1 Legatus in cauſis per Papam alteri univerſaliter delegatis, an poſſit ſe intromittere, ib. n. 6. & ſeqq. 545
1 In cauſa hæreſis concurrunt Legatus, & Epiſcopus cum Inquiſitore, ib. n. 7. 545
1 Legatus non poteſt ſupplere negligentiam Delegati, niſi ubi vertitur periculum animæ, ib. n. 11. 545
1 Legati proceſſus in cauſa alteri delegata valet, niſi opponatur declinatoria ante litis conteſtationem, ib. n. 13. 545
2 Legatus de Latere exequi poteſt ſententiam Judicis Delegati, ſed ab eo non poteſt compelli, ib. n. 20. 546
1 Niſi Legatus alias eſſet ibi Ordinarius, ib. n. 21. 546
1 Legatus poteſt cogere Delegatum a ſuo prædeceſſore ad ſententiam

Digitized by Google

tiam ferendam, commiſſionem revocare, & malum illius proceſſum corrigere, ib. n. 22. 546
1 Legatus de Latere qualiter poſſit confirmare ſententiam delegati Papæ, ib. n. 27. 546
3 Legati, & Nuncii Papæ pro his diebus tantum, quibus moram trahunt, procurari debent, in c. Procurationes, numer. 2. de cenſib. 546
3 Legati, & Nuncii Apoſtolici habent jus viſitandi, & exigendi procurationem ratione viſitationis debitam, ib. n. 5. 547
1 Legatus de Latere confert beneficia intra ſuam legationem vacantia, in c. Cum olim, n. 29. de major. obed. 426
1 Legatum mittere pertinet ad ſolum Papam de Cardinalium conſilio, ib. n. 42. & 46. 427
1 Legati Apoſtolici officium non expirat per obitum Papæ, ib. n. 97. 429
3 Legati nati, quamvis poſſint juriſdictionem exercere in diœceſibus ſuffraganeorum ſuorum, non tamen poſſunt conferre beneficia ad eorum collationem ſpectantia, niſi poſt devolutionem, in c. Nulla, n. 38. de conceſſ. Præb. 187
3 Legati nati non habent niſi unum ſemeſtre ad conferendum beneficia ad ſe devoluta propter negligentiam inferiorum, ib. n. 38 187
3 Legatus non diſpenſat contra Concilium, nec contra Canones non Conciliares, in c. Dilecto, n. 9 de Præb. 212
3 Niſi in caſibus in quibus diſpenſat Epiſcopus, ib. n. 10. 212
3 Legati, Miniſtri Apoſtolici, & ſeudatarii, ſine ſpeciali mandato Papæ non poſſunt quidquam præjudiciale Eccleſiis, vel perſonis Eccleſiaſticis facere, ſeu tolerare, in c. Conſuetudinis, n. 61. de conſuetud. 196
2 Si Legatus egrediatur Provinciam animo non redeundi, an expiret munus legationis, in c. Præſentata, n. 10 de teſtib. 154
4 Legatus in Provincia ſua poteſt cauſas matrimoniales cognoſcere, ac diffinire, in c. Ad noſtram, n. 2. de conjug. ſetanr. 5d
4 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 3. 5d
1 Legati de Latere poſſunt eſſe plures in una Provincia, in c. Cum venerabilis, n. 3. de conſuet. 202
Legatus de Latere quando uniones.
Vide in vec. *Unio Eccleſiarum exemptarum*.
2 Legati æquiparantur Proconſulibus Provinciarum, in c. Cum cauſam, n. 12. de appell. 205
2 Legati Proconſulis delegatam habent, non ordinariam juriſdictionem, ib. n. 12. 205
3 Legatum dotis majoris ſi puella nupſerit, minoris ſi Religionem profiteatur, qua parte debeatur profitenti, in c. Cum ſimus, n. 14. & id. de Regular. 379
1 Legati de Latere non prohibentur a Concilio excommunicationes ad finem revelationis decernere, in c. Quoniam, n 44. de off. delegat. 532
1 Legatis ad Curiam Romanam venientibus, de ſtylo non creditur ſine literis, in c. Cum in jure, n. 48. de offic. delegat. 535
1 Legato etiam de Latere aſſerenti ſe habere mandatum Principis non creditur ſine programmate legationis in his, quæ directè concernunt præjudicium tertii, ib. n. 49. 53d
1 In aliis ſecus, ib. n. 50. 536
3 Legatus de Latere non poteſt contra Concilium diſpenſare, in c. Dilectus, il primo, n. 12. de Præb 194
3 Poteſt beneficium vacaturum reſervare etiam pro certa perſona, ſed non dare jus ad vacatura; & quæ ſit ratio diverſitatis, ib. n. 11. 104
5 LEGERE volentes non ſunt puniendi, ſi ſint idonei, & contrafacientes puniuntur, in c. Quoniam, n. 3. de Magiſtris. 80
4 LEGITIMA debetur patri in bonis profanis filii, non autem in Eccleſiaſticis, in cap. Indecorum, n. 35. de ætat. & qual. 401
3 Legitima an debeatur filio ſtatim, atque patet in Religione capaci bonorum in communi profeſſionem emittit, an vero expectanda ſit ejus mors naturalis, in c. Cum ſimus, n. d. & ſeq. uſque ad n. 13. de Regul. 378
3 Legitima non debetur filio, niſi poſt mortem patris naturalem, vel civilem, ib n. 11. 379
5 LEGITIMATIO prolis facta poſt obitum parentum non præjudicat venientibus ab inteſtato, in c. Mandato, n. 54. de ſimon. d4
1 LEGITIMATUS per ſubſequens matrimonium an ſit eligibilis in c. Cum in cunctis, n. 13. de elect. 244
2 Legitimati per ſubſequens non ſuccedunt in feudo, ad quod vocantur nati, & procreati ex legitimo matrimonio, in c. Tuam, n. 44 de ordin. cognit. 106
4 LEGITIMUS præſumitur fuiſſe uſque ab initio, qui ad præſens eſt in quaſi poſſeſſione legitimitatis, in c. Latoi, n. 20. & ſeq. & n. 54. uſque ad 62 qui fil. ſint legit. 82
4 Legitimi appellatione intelligitur legitime procreatus, non autem legitimatus per ſubſequens, ſaltem ex communi uſu loquendi, ib. n. 25. 84
Vide in ver. *Filius illegitimus*. 84
3 Legitimatus per reſcriptum Principis prohibetur obtinere beneficium in Eccleſia, in qua pater; ſecus ſi ſit legitimatus per ſubſequens matrimonium, in c. Ad extirpandas, nu. 33. de fil. presbyter. 472
Vide in ver *Filius illegitimus*.
4 LEGITIMITATIS quæſtio oppoſitâ petenti hæreditatem eſt ad Eccleſiaſticum judicem remittenda, in c. Latoe, num 1. qui fil. ſint legit. 79
4 Legitimitatis cauſa eſt mere ſpiritualis, & Judex laicus nec incidenter, nec alio modo poteſt de ea cognoſcere, ib. n. 2. 79
4 Et quid, ſi controverſia non in jure, ſed in facto conſiſtat, ib. n. 3. 79
4 Legitimitatis poſſeſſio relevat ab onere probandi, ib. n. 4. 79
4 In legitimitatis quaſi poſſeſſione, ut quis dicatur eſſe, requiritur vel ut habeatur pro filio legitimo, vel poſſideat bona paterna, vel natus ſit de ea, quæ credebatur uxor, ib n. 5. 79
4 Legitimitas cum qualitate procreationis ex matrimonio in poſſeſſorio, ſatis probatur ex matrimonio ipſo, & ſimplici quaſi poſſeſſione legitimitatis, ib. n. 9 & n. 73. 82
4 Etiam ſi concubinatus præceſſerit, ib. n. 16. & 74. 82
4 Legitimitatis quaſi poſſeſſio ſufficit ad obtinendum etiam in petitorio, ib. n. 13. 82
4 Legitimitatis poſſeſſio acquiritur filio, ſi fideicommiſſarius patiatur eum ſuccedere in bonis fideicommiſſo ſubjectis, ib. n. 27. & n. 31. 84
4 Legitimitatis quaſi poſſeſſio probatur per famam, ib. n. 41. 86
4 Legitimitatis qualitas diverſa eſt a qualitate filiationis, & ex quaſi poſſeſſione unius, non infertur ad quaſi poſſeſſionem alterius, ib. n. 58. & n. 75. 88
4 Legitimitatis probatio præſumpta etiam in fideicommiſſo, quod vocat filios legitime procreatos, ib. n. do. 94
4 Legitimitas probatur per teſtes deponentes de matrimonio ante nativitatem, licet fama viciniæ, & tractatum parentum habeat contrarium, in c. Per tuas, n. 1. qui filii ſint legit. 88
4 Legitimitatis probatio per exiſtentiam matrimonii ante nativitatem eſt probatio vera, & vincit famam, & tractatum, quæ ſunt probationes præſumptæ, ib n. 9. 95
4 Tractatus legitimitatis vincit teſtimonium parentum, & hoc vincit famam victoriæ, ib. n. 16. 95
1 LEGISTÆ militant in foro Juſtiniani ſecundum leges, & Canoniſtæ in foro B. Petri, in c. Cum eſſes, n. 48. de teſtam. 270
1 Legiſlatores non contemnunt ea, quæ præter naturam contingunt, licet raro, in c. Cum ſis, n. 61. de converſ. conjug. 438
2 Legumlatores fere omnes ſuarum legum interpretationem prohibuerunt, in c. Cum venissent, n. 59. de judic. 25
1 Legiſlatoris poteſtas, & voluntas requiruntur ad hoc, ut ſubditi obligentur ad acceptandam legem, in c. Treugas, n. 50. de treug. & pace. d34
1 Legiſlator ſupremus poteſtatem habet legem ferendi abſque ſubditorum conſenſu, ib. n. 51. d34
1 LEO Papa quomodo ſe ſubjecerit judicio Roderici Imperatoris, in c. Significaſti, n. 85. de elect. 229
3 Leonis, vel ſtatuæ donum, an magis congruat Principi, quam Oratori, in cap. Poſtulaſti, numer. 22. & ſeq. de conceſſion. Præbend. 201
3 LEPROSUS ſi ſit Epiſcopus, vel Superior, non cogitur cedere, ſed datur illi coadjutor; inferior autem removetur in totum, in c. Conſultationibus, n. 19 & ſeqq. de Cler. ægrot. 164
3 Et quæ ſit ratio differentiæ, ib. n. 21. 164
3 Sed contra, ib. verſ. Tu dic melius. 164
3 Rectori Eccleſiæ leproſo dandus eſt coadjutor, qui ſuſtentandus eſt de facultatibus Eccleſiæ, in c. De rectoribus n. 1. de Cler. ægrot. 157
3 Leproſi a communione hominum ſeparari debent, ib. n. 2. 157
3 Eiſque interdici poteſt ingreſſus Eccleſiæ, ib. n. 3. 157
3 Leproſus, ſive ſit Epiſcopus, ſive inferior, non removetur ex toto a prælatione, ſed datur illi coadjutor, ita ut habitus curæ ſit penes coadjutum, exercitium vero penes coadjutorem, ib. n. 4. & ſeq. uſque ad n. 8. 157
3 Leproſus privatur officio actualis adminiſtrationis, ſed dignitatem tenet, ſive officium, quod in jus reſonat, ib. n. 7. 39. 157
Lex, communis.
2 Legibus, & non conviciis certandum eſt, in c. Olim, nu. 28. de lit. conteſt. 84
3 Legem vivam periculoſius eſt, majuſque crimen contemnere, quam legem mortuam, in c. Nos quidem, n. 42. de teſt. 262
3 Auxilium fruſtra invocant, qui in legem committunt, in cap. Nullus, n. 46. de Regul. 332
4 Legum finis eſt invariabilis, in c. Non debet, n. 11. de conſang. & affinit. 71
2 Lex, vel Canon habens plures intellectus, allegari non poteſt ad deciſionem cauſarum, in cap. Cum non ab homine, n. 40. de judic. 12
3 Legem poteſt aliquis ſibi imponere, a qua non liceat recedere, in c. Prudentes, n. d. de donat. 244
4 Lex poſitiva, quando ejus obſervantia repugnat Legi divinæ, non obligat in foro conſcientiæ, in c. Conſuluit, n. 9. & 23. qui Cler. vel vovent. 45
5 Lex debet eſſe poſſibilis in cap. Abſolutos, num. 31. & ſeq. de hæreticis. 100
5 Lex non imprimit effectum ſuum, niſi in perſonas, quibus verba legis congruunt, in c. Nuper, n. 22. de ſent. excom. 345
1 Leges illæ optime ſunt conſtitutæ, quæ quam pauciſſima relinquunt arbitrio judicantium, in cap. Ne innitaris, num. 49. de conſtit. 34
3 Lex innovata inheſt legi innovanti, in cap. Ea tuæ, numer. 27. de Cler. non reſid. 56
Lex quid, & quotuplex.
1 Lex eſt omne, quod ratione conſiſtit, in cap. Canonum ſtatuta, n. 50. de conſtit. & n. 107. 19
3 Lex unde dicta, in c. Supra ſpecula, n. 20. ne Cler. vel Monach. 685
1 Legis denominatio ſumitur a tribuente authoritatem, non a condente, in c. Antigonus, n. 45. de pact. 643
3 Lex divina, & humana, quæ dicatur, in c. Ex diligenti, n. 4. de ſimon. 3d
2 Lex ad ſui eſſentiam tria requirit, ut inſtituatur, ut promulgetur, ut moribus utentium approbetur, in c. Treugas, nu. 19. de treug. & pace. d32
1 Contrarium, ib. n. 48. & 55. 634
3 Lex eſt ſanctio ſancta, jubens honeſta, prohibens contraria, c.
Cum

Cum eſſes, n.132. de teſtam. 275
3 Lex privata, ideſt inſpiratio divina præjudicat legi publicæ, ideſt communi, in c. Licet, n 4 de Regular. 392
2 Lex diœceſana, & lex juriſdictionis ſunt diverſæ, & res judicata in una, non obſtat agenti in alia, in c. Dilectus, n.1. de off. Ordin. 595
5 Legem duplicem habet Epiſcopus Eccleſiis ſibi ſubjectis, id eſt legem juriſdictionis, & legem diœceſanam, in quibus conſiſtit totum jus, & poteſtas Epiſcoporum, ib.n.2. 595
2 Leges diœceſanæ, & leges juriſdictionis, quæ dicantur, ibid. num.3. 595
2 Lex ante prohibitionem non ligat, in c. Quoniam, n.42. de Conſtitut. 135

Lex qualis, & de quibus ferenda.

5 Lex non debet ferri ſuper impoſſibili, in c. Si conſtiterit, n.9. de accuſat. 9
2 Non debet eſſe de indubitabili, in c. Ex parte, n.29. de arbitr. 703
1 Leges illæ optime ſunt conſtitutæ, quæ pauciſſima relinquerunt iis, qui judicant, in c. Ne innitaris, n 49. de Conſtit. 54
1 Lex nihil debet obſcurum, vel ambiguum continere, in cap. Quoniam, n.1. de Conſtitut. 129
1 Declaratur, ib.n.3. verſ. Non tamen intelligas. 136
3 Lex de miraculoſis non fertur, in c. Cum ſis, n.58. de contro-verſ. conjug. 438
3 Declaratur, ib. n.64. 438
3 Leges non aptantur ad ea, quæ ſemel tantum, aut bis poſſunt contingere, ib.n 63. verſ. Reſpondena. 438
2 Lex non debet eſſe nutritiva peccati, in c. Perlatum, n.44. de iis, quæ vi metr. cauſ. 679
3 Lex debet eſſe impoſita rebus, & non verbis, in c. Super ſpecula, n 21. ne Cler. vel Monach. 685
1 Leges prohibitivæ ferantur ab Eccleſia etiam de his, quæ lege divina damnantur, in c. Accepimus, n.68. de pactis. 666
3 Lex juſta ex quibus cauſis conſtituatur, in c. Si quis, n. 62. de Regular. 338
1 Lex injuſta eſt ex Authore, quando fertur ab eo ultra ſibi commiſſam poteſtatem, etiamſi ordinatur ad bonum commune, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.45. de Conſtitut. 100
1 Leges auferentes rem alterius ſine juſta cauſa, ſunt tyrannicæ, ib. num 114. 104

Vide in ver. *Princeps quoad jus quæſitum non tollendum.*

2 Lex debet eſſe rationabilis, & poſſibilis, alias non eſt obligatoria, in c. Eam te, n.19. de reſcripi. 152
3 Legem ferre non poteſt homo, niſi de his, de quibus poteſt judicare: judicium autem hominis non poteſt eſſe de interioribus motibus, qui latent, in s Dolentes, n.25. & n. ſeqq. uſque ad n.31. de celebr. Miſſar. 583
3 Declaratur, n 64 586
2 Lex etiam pœnalis dicitur favorabilis, & extendenda, ubi agitur de ſecuritate animæ, in c. Ne innitaris, de Conſt.n.223. 53

Lex uſu recepta.

1 Leges inſtituuntur, cum promulgantur; firmantur, cum moribus utentium approbantur, in c. Treugas, n.18. de treug. & pace. 632
2 Declaratur, ib n.18.25.27.32.39.49. & 56. 633
3 Lex nullam vim habet, ut ei pareatur, niſi ex more, ibidem num 20. 633
2 Leges multæ legibus patriæ non conſentiunt, ib. 633
5 Lex ab initio cenſetur lata a Principe ſub conditione, ſi moribus utentium recipiatur, ib n.21. & 47. 633
2 Contrarium, ib. n.48. 634
1 Lex non tollitur contraria conſuetudine, ſi infligat pœnam ipſo jure; ſecus ſi mandet infligi, ib.n.27. 633
2 Contrarium, ib n 27. 633
3 Lex lata ſuper eo, cujus contraventio ex ſe generat mortale, non tollitur conſuetudine, etiamſi a principio non recipiatur, ib. n.28. & 42. 633
3 Lex recepta ab initio non tollitur ex conſuetudine, niſi 40. annorum; ſecus ſi non ſit recepta, quia ſufficit decennium etiam Principe ignorante, ib. n.31. 633
1 Contrarium, ib.n.40. & 67. 634
1 Lex permittens, vel puniens, aut diſponens, poteſt per deſuetudinem tolli, ib.n.35. 633
3 Lex præcipiens, aut vetans, poteſt deſuetudine abrogari, ſi lata fuerit ad commodum privatum, ib. n.36. 633
3 Et quid, ſi lata fuerit in honorem Dei, vel ad commodum publicum, ib.n 37. 633
3 Lex præceptiva non ligat, ſi nunquam fuit recepta in obſervantia ſciente legiſlatore, & valente contradicere, & non contradicente, ib n.38 633
1 Nec requiritur tempus ad præſcribendum, ſed ſufficit actus, ib. num. 39. 634
1 Contrarium, n.66 & ſeqq. 636
1 Lex uſu non recepta Principe ignorante, non tollitur conſuetudine niſi illa ſit rationabilis, & annorum quadraginta, ib. n 40. & 67. 634
1 Legem non recipientes ab initio ex aliqua cauſa rationabili, Papa ſciente, & tolerante, non peccant, ib.n.41. 634
3 Lex continens jus naturale, vel divinum, aut illius declarationem nulla unquam conſuetudine tolli poteſt, licet ab initio non fuerit recepta, ib. n.42. 634
1 Secus ſi aliquid addat juri naturali, vel divino, qui reſpectu additionis de illa judicatur tanquam de lege poſitiva, ibid. num.43. 634
Lex conſilii tollitur indiſtincte per deſuetudinem, ib. n.45. 634
3 Lex Eccleſiaſtica poſt promulgationem, an ſtatim liget a principio, antequam recipiatur a ſubditis, ib. n.46. & ſeqq. uſque ad n.59. 634
2 Legis non receptio indiſtincte nihil operatur, niſi tranſeat in conſuetudinem a legiſlatore non ignoratam, ib n.48. 634
5 Lex accipit ex moribus firmitatem authoritatis, ib. n.49. 634
2 Legis acceptatio eſt effectus, qui ſubſequitur ipſam legem; ideoque impoſſibile eſt, ut concurrat ad eſſe legis, vel ad producendam legis obligationem, ib.n.55. 635
2 Non uſus tribus modis conſiderari poteſt, ibidem num. 59. & ſeqq. 635
3 Non abrogat legem, niſi implicitum habeat contrarium uſum, ib.num 62. 636
2 Lex per non uſum nullo tempore abrogatur, ſi nunquam accidit caſus, in quo potuerit obſervari, ib. n.60. 635
3 Lex Eccleſiaſtica non recepta ab initio, non tollitur per non uſum minoris temporis, quam annorum 40. ſive Princeps ſciat, ſive ignoret, ib.n.67. 636
3 Secus in legibus civilibus, quia ſufficit ſpatium 10. annorum, ib. num.68. 636
1 Item ſecus, ſi non uſus non ſit contra, ſed præter legem, ib. num. 69. 636
3 Lex recepta ab initio indiſtincte abrogatur per deſuetudinem, vel contrariam conſuetudinem rationabilem, & legitime præſcriptam, ib n.72. 636
2 Prælati exequi poſſunt conſtitutionem, licet moribus utentium approbata non fuerit, in c. Treugas, num.33. de treug. & pace. 633
3 Prælati non ſervantes legem uſu non receptam, excuſantur a pœna, ſed non a culpa ſecundum opinionem Cardinalis, ib. num 34. 633
3 Lex declarata intelligenda erat juxta declarationem habentis authoritatem eam declarandi, etiam antequam declaratio emanaſſet, in c. Quoniam, n.48. de Conſtit. 136
3 Lex declarata erat intelligenda juxta declarationem Principis, etiam antequam declaratio emanaſſet, in c. Super ſpecula, n.3. ne Cler. vel Monach. 683

Legis authoritas, & obligatio.

4 Lex naturalis, divina, & civilis, quemadmodum poſſint efficere aliquam perſonam illegitimam ad matrimonium contrahendum, in c. Utrum autem, n 24. de cognat. ſpirit. 60
3 Lex habens plures intellectus, allegari non debet ad deciſionem cauſarum, in c. Quoniam, n. 5. de Conſtit 129
2 Lex non habet vim coactivam, niſi a Principis poteſtate, in s Canonum ſtatuta, n 59 de Conſtit. 20
3 Legis tranſgreſſio, etiam ſecluſo contemptu, indiſtincte obligat ſub mortali, quando impeditur finis legis, in c. Si quis, n 42. de Regular. 336
3 Lex etiam pœnalis obligat in foro conſcientiæ; & improbatur contraria opinio, ib n.58. 338
3 Lex injuſta non obligat quoad Deum, ib.n 60. 338
3 Lex etiam injuſta obligat in foro conſcientiæ ratione ſcandali, ib. num 67. 339
3 Legem vivam periculoſius eſt, majuſque crimen contemnere, quam legem mortuam, in cap. Nos quidem, num.42. de teſtament. 260
1 Lex præcepti neceſſitatem imponit, & contravenientes mortaliter peccant, in cap. Treugas, num. 25. & 34. de treug. & pace. 633
1 Inter leges præcipientes, & leges ſimpliciter ſtatuentes debet eſſe differentia, ib n.25. & 44. 633
2 Legis primi tranſgreſſores quamvis peccaverint, tamen ſequentes non peccarunt, ib n.29. & 41. 633
3 Contrarium, ib. n.47. 634
3 Lex injuſta eſt ex Authore, quando fertur ab eo ultra ſibi commiſſam poteſtatem, etiamſi ordinetur ad bonum commune, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 45. de Conſt. 100
3 Lex correctoria dicitur favorabilis, & late interpretanda, quando per eam ſit reditus ad jus antiquum, in c. Nullus, n.41. de Regul. 331

Legis interpretatio, declaratio, & extenſio.

3 Lex ubi plura copulative requirit, non habet locum, niſi omnia ſimul concurrant, in c. Qualiter, n.29. de Cleric. non reſiden. 51
5 Lex nova ſuperveniens in materia diſpoſita per leges antiquas, quamvis generaliter loquatur, tamen diſtinguitur, prout diſtinguebantur leges antiquæ, in c. Tuæ literæ, n.25. de Cler. per ſalt. promot. 201
5 Lex exorbitans a jure communi non extenditur ultra caſum expreſſum etiam ex identitate rationis, ib.n.47. 202

Legis derogatio.

3 Lex Canonica, vel Civilis habens clauſulam derogatoriam non tollitur per contrarium reſcriptum, niſi fiat mentio de illa ſpecialiter, vel per verba æquipollentia, in cap Nonnulli, n.33 de reſcript. 169
3 Lex ſpecialis in materia, in qua eſt privilegium clauſum in corpore juris, tollit illud, etiamſi de eo non faciat mentionem ib. num.41. 178
3 Legis diſpoſitio locum habet data aliqua ratione identitatis, ſed non illius pœna, in c. Super ſpecula, n.14. ne Cleric. vel Monach. 684
3 Legis intellectus referri debet ad caſum frequentius contingentem, in c. Explicari, n.26. de obſerv. jejun. 619
5 Lex quantumcunque generalis ſemper reſtringitur ad perſonas habiles, in c. Quod a prædeceſſore, n 113 de ſchiſmat. 143
5 Lex non imprimit effectum ſuum, niſi in illas perſonas, quibus verba legis congruunt, & adaptantur, ib. n.114. 113
3 Lex etiam exorbitans, & pœnalis extenditur ad caſus ſimiles, quando alias redderetur illuſoria, in c. Statuimus, n 41. de Regu-

Regular. 411
3 Legis diſpoſitio non adaptatur ad caſum, ad quem verba legis non adaptantur, ib. n.43. 411
3 Lex nova diſponens in uno ex correlativis, cenſetur diſponere in alio etiam ad correctionem juris communis, ubi eadem eſt ratio, in c. Nullus, n.38 de Regular. 331
3 Lex loquens in caſu vero, an habeat locum in caſu ficto, in c. Cum percuſſio, n 30. de Cler. ægrot. 156
1 Lex generalis poſterior non tollit legem ſpecialiter loquentem, ſed diſtinguitur, & limitatur per legem antiquam, in cap. Cæterum, n.80 de reſcript. 145
1 Lex pœnalis, & exorbitans non extenditur ex identitate, vel majoritate rationis, in cap. Cum non ab homine, n.53. & n.81. & 82. de judic. 53
1 Lex tribuens poteſtatem laico ſuper juribus, & perſonis Eccleſiaſticis, etiam ea majoritate rationis non extenditur, ibid. n.54. & 82. 53
Vide in ver. *Interpretatio*, *Declaratio*, *Extenſio*, *Verborum interpretatio*, *Papa quoad interpretationem*.
3 Jus generaliter, & indiſtincte loquens, generaliter, & indiſtincte intelligitur, niſi per aliud diſtinguatur, in c. Si quis presbyter, n 6. de Cler. excomm. miniſtran. 592
3 Lex pœnalis etiam late interpretata eſt, quatenus patitur verborum proprietas, in c. Quanto, n.24. de privil. 27d
3 Lex generalis poſterior non tollit legem ſpecialiter loquentem, ſed potius diſtinguitur, & limitatur per legem antiquam, in c. Cum eſſes, n 88. & 100. de teſtam. 273
3 Declaratur, ib n.141. 275
3 Lex generalis non corrigit legem præcedentem, habentem ſpecialem rationem, ib n 91. 273
3 Declaratur, ib n 141. & ſeq. 275
3 Lex generalis nunquam corrigit legem ſpecialem, quando invicem compatiuntur, ib. n 92. 273
Lex Canonica.
5 Lex Canonica in foro Eccleſiæ prævalet legi civili etiam inter laicos ſubjectos Imperio, & in materia non concernente peccatum, in c. Pervenit, n. 7. de Adulter. 148
3 Legem Canonicam obſcuram male intelligens non peccat mortaliter, niſi poſt declaratam ejus ambiguitatem, in c. Quoniam, n.34. de Conſtitut. & in c. Super ſpecula, n.7. ne Cler. vel Monach. 683
3 Legis Canonicæ præcepta, aut prohibitiones obligant in foro conſcientiæ etiam ſub reatu mortalis peccati, in c. Si quis, n.38. de Regular. 33d
4 Lex Eccleſiaſtica prohibens, obligat tranſgreſſores ad culpam mortalem, in cap. Ubi non eſt, n.5. & 8. de diſponſat. impuber. 25
1 Lex Eccleſiaſtica præceptum, vel prohibitionem continens, an obliget tranſgreſſores ad culpam, vel pœnam, ſi uſu recepta non fuerit, in c. Treugas, n.16. uſque in fin. de treug. & pace. 632
Vide in ver. *Lex uſu recepta*.
3 Lex Canonica, ubi agitur de peccato vitando, ſervari debet etiam in terris Imperii, & non in omni foro, in c. Cum eſſes, n 113. de teſtament. 275
3 Canones prævalent legibus in his, in quorum obſervationes emergunt peccata, ib. n.136. 275
3 Lex Canonica ferri poteſt etiam de actibus omnibus occultis, & internis, ex ſententia Canoniſtarum, licet de aliis judicare non poſſit, quamdiu latent, in c. Dolentes, n.38. de celebr. Miſſar. 585
1 Legem Canonicam male intelligens, non peccat mortaliter, niſi poſt declaratam ejus obſcuritatem, in c. Quoniam, n.34 de Conſtit. 134
Vide in ver. *Jus Canonicum*, *Canones*.
Lex Civilis.
3 Legales materiæ quampluries in Decretalibus ſunt inſertæ, quarum vix notitia haberi poteſt ſine legali ſapientia, in c. Super ſpecula, n.24 ne Cler. vel Monach. 685
3 Canoniſta legales materias difficiles privato ſtudio aſſequi non poteſt, ib. n.27. 685
1 Lex Civilis dubia intelligi debet ſecundum determinationem legis Canonicæ, in c. Ex parte, n.30. de arbitr. 704
1 Legis Civilis præcepto contraveniens, peccat mortaliter, in c. Non ſine, n.22. de arbitr. 691
1 Lex Civilis non poteſt impedire obligationem juramenti, ibid. num. 23. 691
4 Lex Civilis non poteſt inducere nova impedimenta matrimonia contrahendis, in c. Verum, n.19 de cognat. ſpirit. 60
1 Lex Civilis generaliter lata ad bonum publicum, an comprehendat etiam Clericos vi directiva rationis, in c. Eccleſia S. Mariæ, n 29. de Conſtit. 128
1 Legis Civilis non eſt adhibenda ratio, quando opponitur Canonicæ, ib n 38. 128
1 Lex Civilis prohibens uſum armorum, non comprehendit familiam Epiſcopi, ib. n 43. uſque in fin. 133
3 Civilis ſcientia eſt pars Divinæ, & neceſſaria eſt in Eccleſia Dei, ſaltem in temporalibus, in c. Super ſpecula, n.25. ne Cler. vel Monach. 685
3 Civilis facultas licet neceſſaria ad regimen Reipublicæ, tamen exerceri debet per ſuos miniſtros, id eſt laicos, & Clericos non prohibitos, ib. n 29. 685
3 Leges Civiles Sacris Canonibus ancillantur, ib. n 30. 685
3 Civilis ſapientiæ laudes a Petro de Ancharano exaratæ, ibidem num.3d. 686
1 Lex Civilis in locis non exiſtentibus de temporali dominio Eccleſiæ ſervanda eſt in foro laicali, & lex Canonica in foro Eccleſiæ etiam extra materiam peccati, in cap. Antigonus, n.27 de pactis. 641
3 Leges Civiles, ita demum dicuntur canonizatæ, ſi a Papa in Canonibus inſerantur, in c. Super inordinata, num.2. de Præben. 152
1 Leges Civiles in volumine Decreti inſertæ, ſi ſint contrariæ Canonibus, non ſunt ſervandæ in foro Eccleſiæ, in c. Canonum ſtatuta, n.38. & 45 de Conſtit. 17
1 Nec cenſentur canonizatæ, niſi quæ a Papa Canonibus inſerantur, ib. n.39. 17
1 Leges Civiles Canonibus non contrariæ ſervari debent etiam in foro Eccleſiæ, ib. n 45. 18
4 Lex Civilis non potuit ſtatuere impedimentum dirimens matrimonium in infinitum inter aſcendentes, & deſcendentes, in c. Vir qui, n 27. de conſang. & affinit. 74
1 Lex ad inſtructionem, C. de Sacroſ. Eccleſ. in c. Eccleſia S. Mariæ, n.20. de Conſtit. 121
3 L. Julia Poppæa prohibens viris poſt ſexageſimum annum, & mulieribus poſt quinquageſimum nuptias contrahere, a quibus, & cur fuerit abrogata, in c. Cum ſis, n.38. & 65. verſ. Et hæc fuit ratio, de convers. conjug. 437
1 L. Julia de arbitr. non habet locum Romæ, in c. Cum pridem, n.65. de pactis. 652
3 L. Sancimus de jure Protomiſeos habet locum etiam in foro conſcientiæ, in c. Si quis, de Regul. n.75. 339
1 L. Unica, C. quando Imper. inter pupill. & vid. comprehendit tales etiam divites ſecundum magis communem, & veriorem opinionem, quam ſervat ſignatura, in cap. Significantibus. n.42. de off. delegat. 540
1 L. Unica, C. Quando Imper. expenditur, ib n.45. 540
3 L. Ad inſtructiones, C. de Sacroſ. Eccleſ. non fuit correcta per Authen. Item nulla de Epiſcop. & Cler. in cap. Non minus, n.57. de Immun. Eccl. 636
5 L. Non dubium, C. de legib. locum habet in Regularibus, & perſonis Eccleſiaſticis etiam exemptis, contra Vaſquez, in c. Qui preſbyterum, n.33. de pœnit. & remiſſ. 294
1 Papa in ſuo foro poteſt tollere legem civilem, etiam ubi non habet temporalem juriſdictionem, in c. Antigonus, n.28. de pactis. 641
Vide in ver. *Papa quoad poteſtatem*.
1 Leges debent imitari Canones, ſed non e converſo, in c. Cæterum, n 66. de reſcript. 145
1 Lex Civilis per Papam inſerta Canoni ſervari debet tanquam lex Canonica, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.29. de Conſt. 99
Vide in ver. *Jus Civile*.
1 Lex Civilis poteſt jus naturale diſtinguere, & adjuvare, eique addere, vel detrahere, in d. c. Quæ in Eccleſiarum, n. 148. de Conſtit. 105
3 Leges Civiles requirentes numerum ſeptem, vel octo teſtium, per c. Cum eſſes, de teſtam. non corriguntur, ſed declarantur irrationabiles, in d. c. Cum eſſes, n.53. & 141. 271
3 Lex Civilis non contraria Canoni ſervari debet etiam in foro Eccleſiæ, ib. n.93. 273
3 Solemnitati legali non detrahitur, quatenus invenitur expreſſum, ib. n.97. 273
3 Lex Civilis extra materiam peccati ſervari debet in foro civili, licet contradicat Canoni, ib. n. 105. 274
3 Lex Civilis poteſt jus Divinum, & naturale diſtinguere, & adjuvare, illique addere, vel detrahere, ib. n. 106. 274
3 Contrarium, ib. n.143. 276
3 Leges Civiles repugnantes legi Divinæ ſunt penitus excludendæ, ib n. 115. & 181. 274
3 Legibus Imperatorum, quæ contra Dei veritatem feruntur, qui obtemperare non vult, grande acquirit præmium, ib. num.117. 274
3 Leges multæ referuntur, quæ tanquam foventes peccatum ſunt ſublatæ per jus Canonicum, ib. n 170. & ſeqq. 278
1 Leges multæ tanquam foventes peccatum abrogatæ per Jus Canonicum.
Vide in ver. *Juris Civilis*, *&* *Canonici differentia*.
1 Lex Civilis quoad numerum teſtium.
Vide in ver. *Teſtis*.
Et in ver. *Teſtamentum quoad teſtes*.
Et in ver. *Teſtamentum de jure Canonico ad non pias cauſas*.
3 Leges Civiles ſtatuentes ſuper immunitate Eccleſiæ quandoque allegantur a Papa in dubiis decidendis, in c. Inter alia, n.2. de immunitate Eccleſiæ. 638
3 Et per hoc cenſentur canonizatæ, & non dicuntur amplius leges Civiles, ſed Canonicæ, ib. n 6. 638
Vide in ver. *Lex ſecularis contra libertatem Eccleſiaſticam*.
3 Leges Imperatorum, dummodo non offendant, ſunt cum Canonibus promiſcendæ, ib. n.7. 638
3 Lex Civilis canonizata, ſeu inſerta Canoni dicitur lex Canonica, in c. Nulli, n.45. de reb. Eccl. non alien. 225
3 Authentica, Si qua mulier, C. de Sacroſ. Eccl. non eſt canonizata, in c. Si qua mulier, 19. q 3. & cur, in c. Cum ſimus, n. 10 de Regular. 379
1 Leges Civiles diſponentes de materia ſpirituali annexa, ſicut eſt juſpatronatus etiam in favorem Eccleſiæ, non ſunt attendendæ, in c. Cum vos, n.53. de off. Ordin. 563
1 Lex Civilis dubia intelligi debet ſecundum determinationem legis Canonicæ, in c. Ex parte, n.30. de arbitr. 704
Leges ſeculares contra libertatem Eccleſiaſticam.
1 Lex ſecularis generaliter relata ad Eccleſias, vel perſonas Eccleſiaſticas, aut earum bona, in earum præjudicium non attenditur, in c. Eccleſia S. Mariæ, n 2. de Conſt. 119

2 Lex ſecularis diſponens de Eccleſiis, perſonis Eccleſiaſticis, vel earum bonis, etiamſi reſpiciat earum commodum, vel favorem non valet, ib. n.7. 120
2 Leges civiles, C. de Sacroſ. Eccleſ. de Epiſcop. & Cleric. & conſimiles non valent ex defectu poteſtatis, ib. n.17. 121
2 Leges civiles loquentes de emphyteuſi Eccleſiaſtica non debent ſervari, ib. n.19. 121
2 Lex civilis generaliter lata ad bonum publicum, an comprehendat etiam Clericos vi directiva rationis, ib. n.19. 122
2 Lex civilis prohibens uſum armorum non comprehendit familiam Epiſcopi, ib. n.43. uſque in fin. 123
3 Leges civiles in præjudicium Eccleſiæ, & perſonarum Eccleſiaſticarum non valent, in c. Non minus, n.50. 53. & 59. de immunit. Eccl. 635
3 Nec cenſentur canonizatæ, licet aliquæ reperiantur inſertæ a Gratiano in volumine Decreti, ib. n.51. 635
2 Leges civiles, quæ loquuntur de emphyteuſi Eccleſiæ, ſervari non debent, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.96. de Conſt. 103
2 Leges Imperatorum, ac Principum de Eccleſiis earumque perſonis, ac bonis ſpecifice diſponentes, ſunt nullæ ex defectu poteſtatis, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.25. de Conſtit. 99
2 Etiam in materia, in qua contrarium non reperitur ſtatutum de jure Canonico, ib. n.26. 99
2 Nec ſervari debent etiam de honeſtate, ib. n.27. 99
2 Quod procedit, etiamſi fuerint editæ ab Imperatoribus ad inſtantiam Eccleſiæ, ib. n.28. 99
2 Item procedit, etiamſi concernant favorem, & commodum Eccleſiarum, ib. n.30. 99
2 Item procedit, etiamſi a Gratiano ſint inſertæ in volumine Decreti, ib. n.33. 99
2 Item procedit, etiamſi fuerint editæ ex juſta cauſa, ibid. n.41. & 44. & ſeqq. 100
2 Lex Principis generaliter loquens, ubi Canon non contradicit, ſervari debet etiam quoad Eccleſias, niſi de ipſis Eccleſiis, vel bonis earum ſpecifice diſponat, ib. n.32. 99
2 Leges civiles, quæ procedunt privilegiando Eccleſias, vel perſonas Eccleſiaſticas, an valeant, & ib. n.34. & n. ſeqq. uſque ad n.41. 99
2 Lex civilis ſpecifice diſponens de Eccleſiis inducta ſuper ratione naturali, nec contradicens Canoni, ſervatur non ratione legis Principis, ſed ratione naturali ſuper qua fundatur, ib. num 47. 100
4 Lex civilis non poteſt inducere nova impedimenta matrimoniis contrahendis, in c. Utrum autem, n.19. de cognat. ſpirit. 60
3 Leges civiles ſtatuentes ſuper immunitate Eccleſiæ quandoque allegantur a Papa in dubiis decidendis, in c. Inter alia, n.2. de immun. Eccl. 638
3 Et per hoc cenſentur canonizatæ, & non dicuntur amplius leges civiles, ſed Canones, ib. n.6. 638
3 Leges Imperatorum, ac Principum ſtatuentes nominatim de Eccleſia, & perſonis Eccleſiaſticis, ac bonis earum, ſunt invalidæ ex defectu poteſtatis, ib. n.3. & 64. 638
3 Etiamſi redundent in favorem, & commodum Eccleſiarum, & diſponant in materia, in qua contrarium non reperitur ſtatutum de jure Canonico, ib. n.4. 638
3 Eccleſia non poteſt etiam ſponte ſe ſubmittere ſuperioritati, ac legibus Imperatoris, ib. n.5. 638
3 Lex civilis non potuit reſtringere immunitatem Eccleſiæ, Dei ordinatione, & Canonicis ſanctionibus conſtitutam, ibid. n.38 & 64. 640
Vide in ver. *Immunitas Eccleſiæ, communia.*
Lex Divina.
Vide in ver. *Jus Divinum.*
3 Lex Eccleſiaſtica poteſt ordinare, & cohibere actus internos, in quantum obligantur cum exterioribus, in cap. Dolentes, n.64. & n. ſeqq. de celebr. Miſſar. 586
3 Permittitur aliquando concomitanter, & ratione connexionis, quod non permittitur principaliter, & directe, ib. n. 66. 586
2 Lex diſpenſativa ceſſat ceſſante cauſa diſpenſationis, in c. Nimis, n.29. de filiis presbyt. 479
Vide in ver. *Diſpenſatio.*
Lex corrigens, & correcta.
5 Lex corrigens in uno ex correlativis corrigit etiam in alio, in c. Ne pro dilatione, n.61. de pœnit. & remiſſ. 326
4 Lex correcta, & corrigens idem ſunt, in cap. Non debet, n.2. de conſang. & affinit. 71
4 Lex generalis non corrigit legem ſpecialem, in c. Vir qui, n.24. & 26. de conſang. & affinit. 74
2 Lex generalis poſterior non tollit legem ſpecialiter loquentem, ſed diſtinguitur, & limitatur per legem antiquam, in cap. Ceterum, n.85. de reſcript. 145
3 Ratione legis correcta, cenſetur etiam correcta illius diſpoſitio, in c. Ex frequentibus, n.8. de inſtit. 380
Vide in ver. *Correctio.*
Lex humana.
3 Lex humana juſta obligat etiam in foro conſcientiæ, in cap. Si quis, n.27. de regular. 336
3 Legibus humanis non ſubſunt, quæ ratione naturali nituntur, in c. Significatum, n.36. de præb. 83
4 Leges humanæ variari debent ex temporum varietate, in c. Non debet, n.5. de conſang. & affinit. 71
4 Legum finis eſt invariabilis, ib. n.11. 71
3 Lex humana contradicens Divinæ non eſt ſervanda, ſed lex Divina ſervari debet etiam in foro civili, in c. Cum eſſes, n.49. 121. 123. & ſeqq. de teſtam. 271
4 Lex poſitiva, quando ejus obſervantia repugnat legi Divinæ, non obligat in foro conſcientiæ, in cap. Conſuluit, num 9. & 23. qui Cleric. vel voven. 45
3 Lex innovata ineſt legi innovanti, in c. Ex tua, n.27. de Cler. non reſiden. 56
5 Lex innovans non egreditur terminos legis innovatæ, in cap. Tuarum, n.30. de privileg. 248
5 Lex innovata ineſt legi innovanti, cum omnibus ſuis qualitatibus, ib. n.33 248
4 Lex nova diſponens in materia antiqua, recipit interpretationes, & limitationes, quas materia ab antiquis legibus recipiebat, in c. Aqua, n.16. de conſecr. Eccl. vel Altar. 570
Vide in ver. *Innovatio.*
Lex naturalis.
Vide in ver. *Jus naturale.*
5 Lex promotionis magis reſpicit ad factum, quam ad voluntatem, in c. De cetero, n.11. de homicid. 128
2 Lex promotionis conſiſtit in facto, in c. Statuimus, n.50. de ſupplen. neglig. Prælat. 358
3 Lex promotionis reſpicit factum, non voluntatem, in c. Ex publico, n.31. & n.54. de converſ. conjugat. 447
5 Lex promotionis conſtat non ſolum in promotione ad ordinem, ſed etiam in ordinis executione, in c. Significaſti, il ſecondo, n.2. de homicid. 137
3 LIBELLUS, quamvis non requirat cauſæ expreſſionem parte non opponente, tamen ſi exprimatur inepta, rejicitur, in c. Conſultationibus, n.83. de Cler. ægrot. 170
2 In libello an teneatur Epiſcopus exprimere Epiſcopalia jura, quæ ſunt in jure expreſſa, in c. Conquerente, n.41. de off. Ord. 588
2 Secus ſi petat jura ſibi competentia ex conſuetudine, ib. n.42. 588
2 Libellus in cauſa legitimitatis qualiter formetur, in c. Tuam, n.42. de ordin. cognit. 105
2 Libellus ſuper poſſeſſorio non vitiatur, ſi in eo narretur aliquid de proprietate, in c. Conſtitutus, n.14. de fil. presbyt. 482
2 Libellus cognoſcitur ex modo concludendi, non narrandi, ib. num.15. 482
2 Libellus coram Papa procedit etiam ſine concluſione, ib. n.17. 482
2 Libellum non ſufficit tranſmittere ad domum rei, niſi petitio poſtea in judicio rejiciatur, in c. Cum olim, n.18. de litis conteſtat. 83
2 LIBER Sacramentorum, ideſt Miſſale, in c. Cum in cunctis, n.50. de elect. 247
2 Librorum impreſſio, & evulgatio etiam in materia pœnali pari paſſu ambulant, in c. Cum venisſent, n.66. de judic. 26
2 Libri continentes opiniones damnatas, vel minus legitimas Bullarum interpretationes etiam permiſſu Legatorum editi non ſunt attendendi, in c. Conſuetudinis, n.66. de conſuet. 296
Libri Hæreticorum.
Vide in ver. *Hæreſis, Hæreticus.*
2 Libro damnato non cenſetur damnatus illius Author, ſi librum ſupponat correctioni Romani Pontificis, in c. Damnamus, de ſumm. Trin. & fid. Cathol. n.15. 12
2 Sed damnato Authore ejus quoque libri cenſentur damnati, ib. num.16. 12
2 Etiamſi alias ſint boni, ib. n.17. 12
2 Declaratur, ib. n.18. 12
3 LIBERALIS in donando exiſtimat ſe debere, quod donat, in c. Prudentes, n.1. de donat. 244
3 LIBERE, ideſt ſine cauſa, & pro libito voluntatis, in c. Cum ad Monaſterium, n.34. de ſtatu Monach. 478
3 Libere ideſt ſine alicujus licentia, in c. Tuæ, n.12. de Cleric. non reſident. 58
2 LIBERORUM appellatione veniunt nepotes, & alii deſcendentes; ſed appellatione filiorum regulariter ſecus, in cap. Ex tranſmiſſa, n.15. de fil. Presbyt. 468
3 LIBERTA quinquagenaria non tenetur ad operas, in c. Cum ſis, n.42. de converſ. conjug. 437
3 LIBERTAS ſi detur ſervienti per annum, acquiritur in biſſexto, ſi ſerviat per dies 365. in c. Quidam, n.33. de celebr. Miſſ. 579
Libertas Eccleſiaſtica.
5 Violatores libertatis Eccleſiæ in terminis Bullæ Cœnæ non incidunt in excommunicationem Papæ reſervatam, niſi id fecerint per viam ſtatuti, vel conſuetudinis, in cap. Cum pro cauſa, n.12. 14. & 34. de ſent. excomm. 338
5 Libertatis Eccleſiaſticæ offenſa eſt caſus Papæ reſervatus in Extravag. Pauli II. & Sixti IV. ib. n.16. 339
5 Libertas, & immunitas Eccleſiaſtica, an & in quo differant, ib. num.32. 339
2 LIBERTUS qui contra Eccleſiam teſtificatur, in c. Cum Sacerdotis, n.15. de poſtulan. 673
Vide in ver. *Laici quoad libertatem Eccleſiaſticam.*
Et in ver. *Statuta laicorum in res, &c.*
3 LIBIDINIS labes, quæ in juventute contrahitur, in ſenectute frequentius expiatur, ſed non ſemper, in c. Cum ſis, n.9. de converſ. conjug. 435
3 LICENTIA quid importet, in c. Clericos, n.3. de Cler. non reſiden. 64
3 Licentia Capituli non requiritur, ut plures Canonici, quam duo abeſſe poſſint ex cauſa utilitatis Eccleſiæ, ſed ſufficit licentia Epiſcopi, in c. De cetero, n.8. de Cler. non reſid. 37
3 Licentia Epiſcopi an requiratur, ut Beneficiati abeſſe poſſint temporibus a Concilio permiſſis, in c. Relatum, n.15. de Cler. non reſid. 32
3 Licentia an requiratur, ut docentes, vel ſtudentes in Theologia percipiant in abſentia fructus præbendarum ſuarum, ib. num.8. 30
3 Licentia Superioris ubi requiritur, videtur eidem reſervata cognitio, an caſus ſit licitus, ib. n.30. 32
3 Licentia debet præcedere, & ubi requiritur, debet eſſe expreſſa, nec

ſu, nec ſufficit tradita, ib. n. 48. 33
3 Licentiæ ingrediendi Monaſteria Monialium pro mulieribus conjugatis, an & quomodo a Sede Apoſtolica concedantur, in c. Præterea, n. 30. de converſ. conjug. 431
4 Licentia contrahendi matrimonium ante annos nubiles, ubi malitia ſupplet ætatem, non cenſetur ademta Ordinariis ex eo, quod Sedes Apoſtolica ſuper hoc diſpenſare conſueverit, in c. De illis, il ſecondo, n. 43. de deſponſ. impuber. 30
3 Licentia, quam Capitula Cathedralium Hiſpaniæ ab immemorabili concedere conſueverunt, ut Canonici abeſſe poſſint quoad Capitulo viſum fuerit, non excuſat eos a pœna Concilii Tridentini, in c. Licet, n. 3d. de Præben. 135
3 Licentiam vacandi a ſervitio Eccleſiæ ultra tres menſes nec Epiſcopus, nedum Capitulum concedere poteſt etiam ex rationabilibus cauſis in jure non expreſſis, ib. n. 37. 135
3 Licentiæ admittendi ad habitum Regularem puellas duodecim annis minores peti conſueverunt a S. Congr. Epiſcoporum, & Regularium, in c. Cum virum, n. 23. de regul. 368
3 Licentia quid ſit, in c. Non amplius, n. 64. de inſtit. 177
3 Licentia erigendi Monaſterium eſt voluntariæ juriſdictionis, & gratiam ſapit, ib. n. 77. 179
4 Licentia Parochi, an debeat eſſe ſpecialis ad matrimonium contrahendum, an vero ſufficiat generalis, in c. Quod nobis, n. 57. de clandeſt. deſponſ. 34
4 Licentia tacita ad matrimonium contrahendum non ſufficit, ib. n. 31. & ſeqq. 34
4 Licentia Parochi data contrahentibus adhibendi, quem maluerint Sacerdotem, ſufficit ad validitatem matrimonii, ibid. n. 32. verſ. An licentia. 34
4 Licentia ſupponit poteſtatem habitualem in eo, cui conceditur, ib. num. 43. 35
3 Licentia juſtam cauſam includit, in c. Ad audientiam, n. 28. de Cler. non reſid. 61
3 Licentia ubi in aliquo caſu exigitur, non ſufficit eam petere ex poſt facto, in c. Licet, n. 44. de Regular. 394
3 Licentiam, vel conſilium, qui debet petere, tenetur debito tempore reſponſum expectare, ib. n. 47. 394
1 Licentia adminiſtrandi ante confirmationem non ſufficit petita, niſi fuerit obtenta, in c. Cum venerabilis, n. 7. de conſuet. 205
5 Pro licentia docendi prætextu alicujus conſuetudinis nil debet exigi, vel promitti, ob hoc promiſſum remittitur, ſolutum reſtituitur, & illam vendens eſt beneficio privandus, in c. Quoniam, n. 4. & 12. de Magiſtris. 80
5 Quaſi ſimoniacum reputatur pro licentiis docendi aliquod pretium exigere, ib. n. 12. 80
5 Et quid ſervandum circa expenſas in aſſumptione Magiſterii, vel Doctoratus, ib. n. 13. 80
3 Licentia Capituli non prodeſt ad hoc, ut beneficiatus abeſſe poſſit ſtudiorum cauſa, in cap. Cum ad hoc, n. 9. de Cler. non reſid. 63
Licentia, vel præceptum an expiret morte concedentis, vel præcipientis, in c. A nobis, il primo, n. 50. de ſent. excom. 333
3 Licentiam dare non reſidendi pertinet ad legem juriſdictionis, in c. Tuæ, n. 9. de Cler. non reſid. 58
3 Et eam dare poteſt non modo Epiſcopus, ſed etiam inferior Prælatus, ib. n. 19. 58
3 Licentiam recipiendi Novitios Congregatio multis Religionibus conceſſit ante diem 22. Julii 1652. ſed poſtea abſtinuit de mandato Papæ uſque ad diem 3. Julii 1654. in cap. Relatum, n. 75. ne Cler. vel Monach. 674
3 Licentiam recipiendi Novitios poſt diem 3. Julii 1654. quæ Religiones obtinuerint, ib. n. 76. 674
3 Licentiæ recipiendi Novitios infra numerum præfixum in qualibet Provincia, ib. n. 78. 674
5 LIGARI, vel abſolvi a ſeipſo nemo poteſt, in c. Cum pridem, n. 142. de pactis, & in c. Omnis, n. 54. de pœnit. & remiſſ. 212
3 Ligandi, & ſolvendi Dominus parem jus eſſe voluit, in cap. Cum virum, n. 35. de regul. 368
1 Ligari, vel abſolvi a ſeipſo nemo poteſt, in c. Cum pridem, n. 142. de pactis. 660
2 LIMINA Apoſtolorum viſitare de jure tenentur Epiſcopi ſingulis annis per ſeipſos, vel per certum Nuncium, ad idque ſe juramento adſtringunt, in c. Ego N. n. 5. de jurejur. 165
2 Liminum viſitatio, quo tempore in Eccleſia primum inſtituta fuerit, ib. n. 3. 165
2 Quibus temporibus ſit facienda, & an Epiſcopi omnes ad id jurejurando ſe obligare debeant de jure communi, ib. n. 4. 165
2 Et quid poſt Conſtitutionem Sixti V. ib. n. 5. 165
2 Impedimenta, ob quæ Epiſcopi admittuntur ad limina per Nuncium viſitanda, an probentur juramento, ib. num. 6. & n. 9. uſque ad n. 19. 165
2 Et quæ ſint hujuſmodi impedimenta, ib. n. 7. & n. 25. uſque ad num. 33. 165
2 Liminum viſitatio in quibus conſiſtat, & quid facere oporteat Epiſcopum, vel ejus Nuncium pro illa integre abſolvenda, ib. num. 8. 165
2 Limina non viſitantium impedimenta ex Bulla Sixti V. probari debent ab Epiſcopis non juramento, ſed legitimis probationibus tranſmittendis ad primum Cardinalem Diaconum, & hodie ad S. Congregationem Conc. ib. n. 13. 166
2 Liminum viſitatio ad quem finem inſtituta fuerit, ib. n. 21. 166
2 Aſſimilatur hodie Synodo Epiſcopali, ib. n. 25. 166
2 Infirmitas quando excuſet Epiſcopum a liminibus per ſeipſum viſitandis, ib. n. 24. 167
2 Regia vocatio non excuſat Epiſcopum a viſitatione liminum, ib. num. 26. 167
2 Liminum viſitatio ſicut a reſidentia excuſat munus, & Reipublicæ officium Epiſcopatibus adjunctum, ib. num. 27. 167
2 Item ætas gravis, ib. n. 28. 167
2 Item hoſtilitas, & timor hoſtium, ib. n. 29. 167
2 Item incurſus latronum, ib. n. 30. 167
2 Item peſtis, dummodo non ſit levis, ib. n. 31. 167
2 Item itineris, ſeu viarum impedimentum, ſive terræ, ſive maris, ib. n. 32. 167
2 Ex prædictis impedimentis quædam excuſant a viſitatione perſonali tantum, quædam vero etiam a tranſmiſſione Procuratoris, ib. n. 33. 167
2 Et hoc caſu tempus ad viſitandum dormit, & ſubducitur tempus impedimenti, eoque ceſſante tantundem temporis inſtauratur, ib. n. 34. 167
2 Limina viſitare quibus temporum intervallis Epiſcopi teneantur, ib. n. 36. 167
2 Et a quo tempore omnibus Epiſcopis incipiant currere triennia, quadriennia, quinquennia, & decennia, ib. n. 37. & ſeqq. 168
2 Liminum viſitationis tempora quando incipiant currere Epiſcopis Italiæ, ib. n. 39. 168
2 Et quando Epiſcopis Germanis, Gallis, Hiſpanis, &c. ib. n. 40. 168
2 Et quando Epiſcopis Africanis, ib. n. 41. 168
2 Et quando Epiſcopis Aſiaticis, ib. n. 42. 168
2 Et quando hæc annorum ſpatia ſint computanda, ib. n. 43. 168
2 Liminum viſitationi tempus Epiſcopis præfixum durat uſque ad ultimum momentum diei ſupremæ, & dies termini non computatur in termino, ib. n. 44. 168
2 Imo excuſantur Epiſcopi a cenſuris, dummodo ad urbem perveniant in ultima die triennii, licet Baſilicas non viſitaverint, nec relationem ſtatus Eccleſiæ exhibuerint ante conſummationem ejus diei, ib. n. 45. 168
2 Limina viſitandi tempus effluxum prædeceſſori quomodo intelligatur excurriſſe Epiſcopo ſucceſſori, ib. n. 47. 168
2 Et quid, ſi ſpatium nonnullum ſit nimis breve ad viſitationem perficiendam, ib. n. 48. 169
2 Ad Limina viſitanda num admittantur Epiſcopi nuper conſecrati priuſquam ſe ad reſidentiam conferant, ib. n. 49. 169
2 Liminum viſitatio fieri debet in ultimo anno triennii, vel quadriennii, &c. ib. n. 50. 169
2 Limina viſitandi impedimentum, ut ſit legitimum, quo tempore debent contingere, ib. n. 53. 169
2 Et an obſtacula parum duratura legitimum præſtent impedimentum, ib. n. 54. 169
2 Et quid, ſi incidant in anno viſitationis, ib. n. 55. 169
2 Et quid, ſi Epiſcopus in fine ultimi anni de induſtria viſitationem diſtulerit, ib. n. 56. & n. ſeqq. 169
2 Limina non viſitantes, ab ingreſſu Eccleſiæ, & adminiſtratione tam ſpiritualium, quam temporalium, & perceptionem fructuum ſunt ipſo jure ſuſpenſi, ib. n. 58. 169
2 Non tamen incidunt in has pœnas, niſi tranſacta ultima die ad viſitandum præfixa, ib. n. 59. 169
2 Et poſt lapſum remanent ligati, etiamſi ante eos pœnituerint, ib. num. 60. 170
2 Liminum viſitatio tribus actibus perficitur, ib. n. 61. 170
2 Primus actus eſt viſitatio Baſilicarum SS. Petri, & Pauli de Urbe, ib. n. 62. 170
2 Quem actum Epiſcopi non tenentur probare juramento, nec teſtibus, vel fide Sacriſtæ, ſed ſtatur eorum aſſertioni, ib. num. 63. 170
2 Ad Limina viſitanda mandatum ſpeciale requiritur, ib. n. 64. 170
2 Et Procuratores in Curia exiſtentes nunquam admittuntur etiam cum ſpeciali mandato, ib. n. 65. 170
2 Quod ſervatur etiam in Epiſcopis Indiarum, ib. n. 67. 170
2 Sed impeditis potius dantur dilationes, vel prorogationes ad viſitandum, ib. n. 66. 170
2 Limina viſitantium ſecundus actus eſt exhibitio debitæ obedientiæ, & ſubjectioni Romano Pontifici, ib. n. 68. & ſeqq. 170
2 Limina Apoſtolorum ibi eſſe dicuntur ubi eſt Papa, ib. n. 69. 170
2 Nec eſt ſecurus Epiſcopus viſitans Legatum, ib. n. 70. 170
2 Limina viſitantium tertius actus eſt relatio ſtatus Eccleſiæ tam materialis, quam formalis, ib. n. 72. 170
2 Status materialis Eccleſiæ in quibus conſiſtat, ib. n. 73. 170
2 Et an in qualibet liminum viſitatione de ſtatu materiali ſit referendum, ib. n. 74. 170
2 Status formalis Eccleſiæ in quibus verſetur, ib. n. 75. 171
2 Limina viſitantium relatio Congregationi Concilii exhibenda quid præcipue continere debet, ib. n. 76. 171
2 Congregatio Concilii reſpondet ad dubia ab Epiſcopis limina viſitantibus propoſita, etiamſi Concilii Tridentini interpretationem non concernant, ib. n. 80. 171
2 Diſtributiones quotidianæ jubentur dari Canonicis, qui Epiſcopum limina viſitantem comitati ſunt, aut ejus nomine viſitarunt, ib. n. 81. 171
2 Limina viſitare tenentur etiam Epiſcopi, Archiepiſcopi, & Patriarchæ in partibus infidelium, ib. n. 82. & ſeqq. 171
3 Epiſcopus viſitans limina in fine unius triennii, non poteſt in principio triennii ſequentis iterum viſitare, nec ab Eccleſia abeſſe per octo continuos menſes, ex Bulla Urbani VIII. in c. Qualiter, n. 42. & 47. de Cler. non reſid. 53
5 LINGUAM ream non facit niſi rea mens, in cap. Falſidicus, n. 31. & 72. de crim. falſ. 170
5 Lingua loquentis eſt tuba cordis, ib. n. 81. 173
5 Linguam expulſari, & caput amputari quomodo intelligatur, in c. Si quis, n. 4. de homicid. 119
3 LIS ſuper beneficio, an excuſet Parochum a reſidentia, in c. Clericos, n. 35. & ſeqq. de Cler. non reſid. 66
3 Lite pendente ſuper titulo Parochialis non tenetur Parochus ad Sacros Ordines promoveri, ib. n. 33. 66

n Litis

Digitized by Google

2 Litis conteſtatio an, & quando inducatur per negationem rei conventi, in c. Si Clericus, n. 2. de for. compet. 52
2 Litis conteſtatio ſit per petitionem in jure propoſitam, & reſponſionem ſecutam, in c. Olim, n. 3. de lit. conteſt. 83
2 Litis conteſtatio quid ſit, ib. late diſcutitur a num. 4. uſque ad n. 44. 83
2 Litis conteſtatio eſt fundamentum judicii, & litis exordium, ib. n. 5. 83
2 Litis mota non dicitur ante litis conteſtationem, ib. n. 6. 83
2 Inſtantia cauſarum ante litis conteſtationem non currit, ibidem n. 7. 83
2 Litis conteſtatio eſt lapis angularis judicii, ib. n. 9. 83
2 Proceſſus ſine litis conteſtatione eſt irritus, ib. n. 10. 83
2 Sententia lite non conteſtata eſt ipſo jure nulla, ib. n. 11. 83
2 Nec eſt exequenda, etiamſi lapſa ſint fatalia, ib. n. 12. 83
2 Litis conteſtatio non inducitur per narrationem factam in libello ſine petitione, & concluſione, ib. n. 13. 83
2 Nec per productionē actorū, ſi nulla appareat petitio, ib. n. 14 83
2 Litis conteſtatio non ſit extra judicium, ib. n. 17. 83
2 Litis conteſtatio ſit coram arbitris juris, & habet omnes effectus conteſtationis veræ, vel interpretativæ, ib. n. 20. 83
2 Secus coram arbitratore, ib. n. 21. 83
2 Petitio ſola litis conteſtationem non inducit, niſi ſequatur reſponſio rei, ib. n. 22. 83
2 Litis conteſtatio non oritur, niſi reſponſio rei ſit relativa ad libellum, ib. n. 23. 83
2 Et ſufficit reſponſio juris, ib. n. 24. 84
2 Litis conteſtatio an fiat, ſi reus neget narrata prout narrantur eſſe vera, ib. n. 26. 84
2 Et quid, ſi productis juribus, & parte citata rei Procurator alleget generalia contra, ib. n. 27. 84
2 Et quid, ſi reus reſpondeat, Tu mentiris, ib. n. 28. 84
2 Litis conteſtatio non inducitur per confeſſionem rei, ib. n. 30 84
2 Confeſſio facta animo declinandi juriſdictionem non inducit conteſtationem litis, ib. n. 32. 84
2 Secus ſi animo litigandi poſt oblatum libellum, ib. n. 33. 84
2 Litis conteſtatio mirabilis ex Hoſtienſi, ib. n. 34. 84
2 Confeſſio rei in figura judicii, an in dubio litis conteſtationem inducatur, ib. n. 35. 84
2 Litis conteſtatio ſit per reſponſionem datam ad libellum partem confitendo, & partem negando, ib. n. 36. 84
2 Litis conteſtatio ſit per reſponſionem rei datam ad libellum etiam actore abſente, & ex intervallo, nec verba ſunt neceſſaria, ib. n. 37. 84
2 Et quid, ſi actor poſt reſponſionem rei non compareat, nec proſequatur, ib. n. 38. 85
2 Litis conteſtatio dependet ab animo rei, ib. n. 39. 85
2 Nec inducitur, niſi reſponſio fiat propoſito litigandi, ib. n. 40. & ſeqq. 85
2 Conteſtari, quid ſit, ib. n. 41. 85
2 Conteſtandi animus præſumitur ubi verba conteſtationi ſunt apta, niſi contrarium appareat per proteſtationem, ib. numer. 42. 85
2 Litis conteſtatio non inducitur per poſitiones, & reſponſiones datas ad eas, ib. n. 44. & ſeq. 85
2 Litis conteſtatio, an fiat per generalem poſitionem, & reſponſionem rei, ib. n. 48. 85
5 Lites ſunt potius reſtringendæ, quam ampliandæ, in c. Olim, n. 29. de verb. ſignif. 382
5 Lis ſuper beneficio eſt qualitas ſuſpenſiva, & velut inhibitio temporalis, qua manus Ordinarii ligantur, ut interim non conferat, in c. Sicut unire, n. 34. de exceſſ. Prælat. 212
1 Litis conſors admittitur ſine mandato ad agendum pro conſorte, ſicut conjunctus pro conjuncto, dummodo caveant de rato, in c. Cum M. n. 6. de conſt. 112
2 Et quid in requirentibus ſpeciale mandatum, ib. n. 10. 113
2 Litis conſortium inducitur ex ſimultanea lite, & cauſa, ib. n. 7 112
2 Litis conteſtatio non inducitur per exceptionem excommunicationis, in c. Tuam, n. 5 de ord. cognit. 102
4 Litis vitandæ cauſa, an ſit diſpenſandum, in c. Ex litteris, n. 9. & n. 18. de cogn. ſpirit. 66
Litis mentio. Vide in ver. *Confirmatio*.
2 Judex poteſt in cauſa procedere non obſtante privilegio poſt motam litem impetrato, ſi in eo litis mentio facta non fuerit: aliàs ſecus, in c. Si quis, n. 4. de confir. util. vel inutil. 206
2 Litium brevitati magis conſulitur per Canones, quam per leges, & cur, in c. Venerabilis, n. 3. de judiciis. 31
2 Pro lite conteſtata, ſi Judex velit habere confeſſionem Advocati eadem die revocatam, vel proceſſum delegati ratificet, ab eo licite appellatur, in c. Cum cauſam, n. 1. de Appell. 205
5 Litis conteſtatio fit cum promovente inquiſitionem quando judex procedit ad denunciationem, in c. Qualiter, il ſecondo, n. 66. de accuſat. 19
2 Lites execrari bonarum mentium eſt, & in c. Conqueſtus, n. 53. de feriis. 95
1 Lites plerumque de re dubia inſtituuntur, in cap. Ne innitaris, n. 38. de Conſtit. 33
5 Litigium, & reſervatio in quibus differunt, in c. Sicut unire, n. 60. de exceſſ. Prælat. 318
2 Litigioſa redditur de cujus dominio cauſa movetur inter petitorem, & poſſeſſorem judiciaria conventione, in c. Si quis, nu. 6. de Confirm. util. vel inutil. 207
2 Idem ſi cauſa moveatur de quaſi dominio directo, vel inutili, ib. n. 7. 207
2 Litigioſi vitium non negatur ſuper bonis, ſi actio perſonalis fuerit intentata, ib. n. 8 207
2 Litigioſi vitium non inducitur ſuper proprietate, ſi lis moveatur ſuper poſſeſſione, ib. n. 9. 207
2 Poſſeſſio tamen efficitur litigioſa, ib. n. 10. 207
1 LITIGARE temere non dicitur qui dubius eſt, ſed qui ſcit jus non habere, in c. Ne innitaris, n. 384. de Conſt. 81

Literarum Apoſtolicarum raſura.

5 Falſum non probatur reſcriptum ex raſura paucarum literarum in loco non ſuſpecto, in c. Ex conſcientia, n. 2. & 13. de crim. falſ. 188
5 Literarum multarum raſura, puta lineæ in reſcripto, inducit ſuſpicionem falſitatis, in c. Ex conſcientia, ib. n. 2. 188
5 Secus ſi raſura ſit talis, quæ animum ſapientis in dubitationem non vertat, ib. n. 3. 188
5 Literæ Apoſtolicæ non redduntur falſæ ex raſura facta ab Officiali Curiæ etiam in loco ſuſpecto, ib. n. 6. 189
5 Literæ Bullatæ poſſunt abradi, & corrigi ab Officialibus Cancellariæ, quando non concordant cum ſupplicatione, vel quando minus bene fuerunt expeditæ, ib. n. 7. 189
5 In Literis Apoſtolicis raſura quantumvis modica ab impetrante ſeu utente facta, reddit eas falſas, & radens eſt falſarius, & excommunicatus, ib. n. 8 & ſeq. 189
5 Non tamen incurrit pœnam legis Corneliæ de falſis, niſi hoc faciat cum dolo, ib. n. 10 189
5 Et dolus præſumitur, cum aliquid immutatur ex ſubſtantialibus, vel in loco ſuſpecto, ib. n. 12. 189
5 Aut cum falſificans talibus literis utitur, ib. n. 13. 189
5 In Litera Papali, nec punctus fieri, nec deleri poteſt ſine metu excommunicationis, ib. n. 9. 189
5 Literarum paucarum raſura cum dubium eſt a quo facta fuerit, reddit literas falſas, ſi ſit in loco ſuſpecto, alias ſecus, ib. n. 14 189
5 Raſura quando reperitur in loco non ſuſpecto, præſumitur facta per Officialem, ſed in loco ſuſpecto præſumitur facta per impetrantem, ib. n. 15 189
5 Et quando dicatur locus ſuſpectus, ib. n. 16. 190
5 Reſcriptum non redditur falſum, nec ſuſpectum ex raſura in narrativa facti, ib. n. 17. 190
5 Reſcriptum redditur falſum ex raſura ſcripta manu diverſa etiam in loco non ſuſpecto, ib. n. 18. 190
5 Secus ſi ead. manu, ib. n. 19. 190
5 Et in dubio præſumitur manus diverſa, ſi ſit in loco ſuſpecto, ib. n. 20. 190
5 Literæ Apoſtolicæ ſi ſint redditæ clauſæ, non vitiantur ex raſura in quocumque loco ſit, ib. n. 21. 190
5 Niſi character in loco raſuræ ſit valde difformis, ib. n. 22. 190
1 Literæ Delegationis non oportet, ut ſint ſcriptæ, vel ſubſcriptæ a Delegante, ſed ſufficit, ut ſint ejus ſigillo munitæ, in c. Cum in jure, n. 37. de off. deleg. 331

Literæ Apoſtolicæ.

5 Literis Apoſtolicis uti volentes debent prius diligenter illas examinare, an ſint veræ, vel falſæ, vel ſuſpectæ, in c. Ad falſariorum, n. 6. de crim. falſ. 184
5 Literæ Papales ſiunt magna cum diligentia, & exquiſita curioſitate, ib. n. 7. 184
5 Et nihilominus in eis quaſi imperceptibiles committuntur falſitates, ib. n. 8 184
Vide in ver. *Falſarius Literarum Apoſtolicarum*.
5 Literæ gratioſæ, vel contra jus, vel contra utilitatem publicam majorem requirunt examinationem, quam literæ de ſimplici juſtitia, ib. n. 9. 184
5 Literæ Apoſtolicæ non dicuntur expeditæ, niſi quando in plumbo ſunt, in c. Licet, n. 5 de crim. falſ. 182
5 Literarum expeditio dat formam, & perfectionem gratiæ, ib. n. 15. 182
5 Et per illas gratia digeſta, & ſuam perfectionem totaliter habere dicitur, ib. n. 16. 182
Vide in ver. *Supplicatio*.
5 Literarum regiſtrum, & inde ſumpta debent reformari, & corrigi juxta originalem ſupplicationem, ib. n. 22. 182
5 Literarum expeditio non requiritur ad perfectionem gratiæ, ſed ad probationem, ib. n. 17. 182
5 Expeditiones duæ ſi ſint inter ſe difformes, recurritur ad ſupplicationem tanquam ad matricem.
Literæ Apoſtolicæ quibus committendæ.
Vide in ver. *Diſpenſationum executio*.
5 Literas recipiens, & legens, cenſetur eo ipſo illas approbare, & debitum fateri, in c. Tuæ literæ, n. 61. de Cler. per ſalt. promot. 503
1 Literæ ad beneficium vacaturum non extenduntur ad beneficium de menſa, in c. Cum acceſſiſſent, n. 18. verſ. Tertius eſt de Conſtit. 107
2 Literæ ad beneficia vacatura ſunt ambitioſæ, & ſtricte intelligendæ, in c. Nullus, n. 19. de elect. 218
5 Literæ gratis relaxantur proviſis, qui poſſeſſionem beneficii ſtatim non ſunt habituri, facta obligatione de ſolvendo annatam, cum fructus percipient, in cap. Præterea, n. 88. Ne Præl. vic. ſuas. 76
5 Aliquando tamen ex cauſa fit ſolutio, habita, vel non habita poſſeſſione, ib n. 89. 76
5 Literæ ſub obligatione de ſolvendo relaxantur habentibus gratiam conditionalem de certo corpore beneficii, vel puram, ſi fructus ſint alteri reſervati, ib. n. 90. 76
1 Literarum commendatitiarum, & dimiſſoriarum quot ſint ſpecies, & a quibus concedi poſſint, in c. Significaſti, n. 2. de offic. Archid. 513
1 Literæ commendatitiæ juriſdictionem non conferunt; unde illarum vigore non licet Epiſcopo alienos ſubditos ordinare, ib. num. 26. 515
1 Literæ ſecundæ de prioribus mentionem non facientes ſunt ſubrepti-

reptitiæ, ubi ambæ ſuper eodem beneficio reſſectuntur, in c. Ex parte, n. 10. de off. deleg. 528
3 Literæ impetrationis beneficii, an valeant non facta mentione de bonis patrimonialibus, in c. Si quis ſane, n. 10. de Pecul. Cler. 249
5 Literæ Apoſtolicæ quando dicantur gratiam, vel juſtitiam continere, in c. Ex parte, il ſecondo, n.6. de priv. 260
1 Literæ ad beneficia, an conferant jus ſpirituale, in c. Ad audientiam, il 2. n. 7. & ſeq. de reſcript. 175
1 Literæ beneficiales ſubreptitiæ ſunt ipſo jure nullæ, ib n.20 175
1 Et de facto revocari debet quidquid illarum vigore intentatum eſt, n.21. 175
1 Litera in beneficiis per obreptionem obtentis eſt loco tituli, ib. n. 24. 176
1 Tacitæ conditionis defectus impedit literas, ne producantur in acta ib. n. 25. 176
1 Literæ contentioſæ per ſubreptionem non vitiantur ipſo jure, ſed annullari debent ope exceptionis, ib.n.28. 176
1 Literæ contentioſæ ſuper beneficiis quoad ſubreptionem regulantur ſicut aliæ literæ contentioſæ, ib. n.32. 176
1 Juriſdictio an tribuatur per literas ſubreptitias, ib.n.38 179
1 Falſæ literæ nullam conferunt juriſdictionem, ib.n.39. 179
1 Literæ Apoſtolicæ in quibus generali Concilio non derogatur, ſunt invalidæ non ex defectu poteſtatis Papæ, qui eſt ſupra Concilium, ſed voluntatis, in c. Nonnulli, n 34. & 44. de reſcript. 169
5 Literas ſcribens ſervo tanquam Decurioni, vel Ancillæ tanquam ſorori, non cenſetur eis tribuere libertatem, in c. Si aliquando, n 9. de ſent. excomm. 356
5 Declaratur, ib. n.14. 356
3 Literæ impetrationis beneficii vacantis de jure, ſed non de facto valent etiam non facta mentione poſſeſſionis alterius, quæ colorata non eſt, in c. Literas, n. 19. 22. & ſeq. & n.37. de conceſſ. Præbend. 296
Vide in ver. *Judex quoad literas Apoſtolica*.
Et in ver. *Simonia in executione, &c.*
3 Literæ Apoſtolicæ ſunt de ſubſtantia probationis, ſed non de ſubſtantia gratiæ, in c. Nihil, n 28. de elect. 199
Vide in ver. *Bullarum expeditio*.
3 Literis miſſivis de promotione Epiſcopi atteſtantibus non eſt credendum, ib n 31. 300
1 Literæ Apoſtolicæ deficiendo in figura literarum, deficiunt in figuræ ſubſtantia, in c. Ad audientiam, il primo, n.2. de Reſcript. 154
1 Et præſumuntur falſificatæ juris, & de jure, ib. n.3. 154
1 Literæ Apoſtolicæ facultatis teſtandi, & transferendi penſiones, an ex omiſſione regiſtrationis in Camera cenſeantur nullæ quoad utramque facultatem, an vero quoad facultatem teſtandi duntaxat, ib. n 9. 155
5 Literæ ad beneficia non facta mentione de pendentia inquiſit ſuper infamia, & collatio inde ſecuta, lite non terminata, non valent, in c. Omnipotens, n.27. de accuſ. 7
1 Literæ in forma ſignificavit, committi poſſunt Abbatibus temporalem, & ſpiritualem juriſdictionem habentibus, in cap. Quoniam, n.45. de off. deleg. 532
1 Literæ Ordinarii probant quem excommunicatum, niſi contrarium doceatur, in c. Poſt ceſſionem, n.1. de probat. 130
1 Excommunicatus ſi quis probetur per literas Ordinarii, niſi poſtea abſolutus oſtendatur, a procuratione judiciali repellitur, ib num.2. 130
2 Literæ non tantum Epiſcopi, ſed etiam inferioris Ordinarii probant ſicut publicum inſtrumentum, ib. n 8. 130
Literæ circulares ſuper Grangiis, & membris monaſteriorum.
Vide in ver. *Conventus parvi*.
1 LOCATIO perpetua ſeu ad longum tempus tranſfert utile dominium, & in ea ſervari debent ſolemnitates requiſitæ in alienatione bonorum Eccleſiæ, in c. Requiſivit, n.2. de reſtit. in integr. 686
3 Locatio prædiorum decimalium in eos, qui ex conſuetudine non ſolvunt decimas, eſt prohibita, in c. Sane, il ſecondo, n.21. de off. deleg. 523
3 Locatio cum poteſt fieri in perpetuum, multo magis ad tempus, ideſt ad 3. vel 4. generationem, in c. Potuit, n.27. de locat. & conduct. 228
Locatio, & emphyteuſis in quibus differant,
Vide in ver. *Emphyteuſis*.
3 LOCARE & conducere an, & quando ſit alienare, in c. Nulli, n.39. de reb. Eccleſ. non alien. 225
3 Locatio perpetua quando dicatur, ib.n 40. 225
3 Locatio, & conductio bonorum Eccleſiæ poſt Extravag. Pauli II fieri non poteſt ultra triennium, ib.n.42. 225
3 Et triennium computari debet ex prima fructuum collectione, ib. num 43. 225
5 LOCATOR cur juſte ſalarium recipiat, non autem mutuans, in c. Naviganti, n.27. de uſur. 162
3 LOCUPLETIOR factus quando quis dicatur, in c. Gravis, n.59 de reſtit. ſpoliat. 217
3 LOCUS nullius neque eſt in diœceſi, neque de diœceſi; locus vero exemptus eſt in diœceſi, licet non ſit de diœceſi, in c.Cum contingat, n.32. de for. compet. 71
Reliqua in ver. *Exempti*.
3 Locus an attendatur ubi delictum eſt inchoatum, an ubi eſt conſummatum, quoad effectum ſortiendi forum, in c. Licet, n.3. de foro compet. 63
3 Loca ab hoſtibus capta an deſinant eſſe religioſa, & ſacra, in c. Ego N. n.84. de jurejur. 167
3 Loca adjacentia præſumuntur de juriſdictione illius Civitatis, cujus territorio magis adjacent, in cap. Cum olim, n.2. de præſcript. 178
3 Locus deputatus authoritate Epiſcopi ad hoſpitalitatis uſum religioſus eſt, & ad mundanos uſus redire non debet, in c. Ad hæc, n.2. de relig. domib. 488
3 Locus fit religioſus, licet non ſacer de jure civili, ſi mortuus inferatur etiam in ſolo alieno, ib.n.3. 488
3 Secus de jure Canonico, n.4. 488
3 Loci appellatione quid veniat, in c. Venerabili, n.27. de cenſibus. 552
2 Loca montium, ceſſante pacto de redimendo, an poſſint per Cameram redimi, in c. Ex epiſtolæ, n.17. uſque in fin. de prob. 126
Vide reliqua in ver. *Camera*.
1 Loca nullius diœceſis aut origine, aut privilegio, aut præſcriptione, in c. Cum ab Eccleſiarum, n.14. de off. Ordin. 557
Vide in ver. *Nullius diœceſis*.
1 Locus probatur eſſe in diœceſi, ſi Epiſcopus ibi tribunal erexerit, ib. n.18. 558
1 Locus eximitur a diœceſi per diſmembrationem territorii, & conceſſionem juriſdictionis in Clerum, & populum excluſo Epiſcopo, ib.n.21. 558
1 Loca nullius diœceſis præſcriptione, ib.n.29 & 34. 558
1 Loca ab hoſtibus capta non deſinunt eſſe religioſa, & ſacra, in c. Ego N. n.84 & ſeqq. de jurejur. 171
Loca exempta. Vide in ver. *Exemptio, Exemptus*.
3 Locum qui mutat, de minori ad majorem mutare debet, in c. Non eſt vobis, n.13. de regul. 348
1 Locus ab authoritate infirmus, & inefficialis, in c. Ne innitaris, n.42. de Conſtit. 88
1 Locus non tutus dicitur ubi quis habet inimicos capitales, in c. Ad ſupplicationem, n 9. de Renunc. 333
3 Loca Regia ita demum ſunt exempta a viſitatione Epiſcopi, ſi exemptionem juſto titulo acquiſierint, in c. de Xenodochiis, n.22. de relig. domib. 486
5 LUCANA civitas, & dominium interdicitur, Vexilliferi, Antiani, & Officiales nunciantur excommunicati ob violatam libertatem Eccleſiaſticam, in c. Reſponſo, num.48. de ſentent. excomm. 361
5 LUDOVICUS Romanus. Vide in ver. *Abbas Panormitanus*.
3 LUDUS azardi, & alearum multos depauperare conſuevit, in c. Odoardus, n.42. de ſolut. 241
3 LUMEN ſpirituale eſt magis communicabile, quam lumen corporale, in c. Fraternitatem, n.22. & 76. de Sepult. 293

M

3 MAGI Pharaonis an, & quæ miracula operati fuerint, in c. Audivimus, n.6. de Reliq & vener. ſanctor. 603
5 MAGIS, & minus non faciunt rem differre ſpecie, in c. Epiſcopalia, n.9. de Privileg. 235
5 MAGISTER, vel dominus baculo percutiens caput diſcipuli, vel ſervi, dicitur eſſe in culpa, ſecus ſi manu dando palmatam, in c. Ad audientiam, n.1d. de homicid. 132
3 Magiſter artium gaudens privilegiis univerſitatis Oſcen. cogi poteſt ab Epiſcopo ad exhibitionem, & executionem teſtamenti, in quo ſunt legata pia ab ipſo ſolvenda, in c.Ad hæc, n.19. de relig. domib. 489
5 Prælatis, & magiſtris licet ſubditos, & ſcholares etiam in ſacris Ordinibus conſtitutos leviter percutere ſine incurſu excommunicationis, in c.Cum voluntate, n.30 de ſent.excom. 379
5 Magiſter majorem habet poteſtatem in diſcipulum, quam pater in filium, ib.n.33. 379
1 In Magiſtrum aſſumendus non eſt qui formam diſcipuli non aſſumpſit, in c. Cum ad noſtram, n.2. de elect. 283
1 Magiſterii, ſeu Doctoratus gradum præpropere aſſumentes corripiuntur, in c. Cum in magiſtrum, n.2. de elect. 302
1 Magiſtro non prodeſt, quod multoties fuerit approbatus, ſi aperte indignus ſit, ib.n.4. 302
3 Magiſtri qui jura cum ſalvare poſſunt ſine cauſa corrigunt, terminorum ſunt transgreſſores, in cap. Ad Apoſtolicam, n.3. de regular. 382
1 Magiſtrorum authoritas contra leges non excuſat, in c. Treugas, n. 2d. de treug. & pac. 433
5 Eccleſia Cathedralis, & quælibet Collegiata providere debet de una præbenda magiſtro in Grammatica, qui Clericos ejuſdem Eccleſiæ, & pauperes ſcholares gratis doceat, in cap. Quoniam, n.1. & 4. de Magiſtris. 80
5 Magiſter Grammatices in Cathedrali, vel Collegiata deputatus tenetur gratis docere Clericos ejuſdem Eccleſiæ tantum, alios vero non, niſi ſint pauperes, ib.n.5. 80
2 Magiſter Grammatices eligi debet a Prælato, & Capitulo in qualibet Cathedrali, & Collegiata in facultatibus ſufficienti: in Metropolitana vero eligi debet etiam Theologus, in cap. Quia nonnullis, n.1. de Magiſtris. 81
5 Trid. Concil. in quo diſcrepet a jure communi circa electionem Magiſtri Grammatices in Metropolitanis Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis, ib. n.2. & ſeqq. uſque ad n.24. 82
5 Magiſter Grammatices qualis eligendus, ib. n.3. 82
5 Magiſter ludi literarii a communitate electus poteſt ab Epiſcopo examinari in iis duntaxat, quæ ſpectant ad fidem, doctrinam Catholicam & bonos mores, ib.n 4. 82
5 Magiſter Grammatices de jure eligendus eſt ab Epiſcopo cum conſenſu Capituli, ib n.15. 82
5 Sed ex Concilio Trid. eligi debet cum Capituli conſilio, quod Epiſcopus tenetur petere, ſed ſequi non cogitur, ib n.16. 82
5 Magiſter Grammatices tenetur gratis docere Clericos etiã divites il-

Digitized by Google

res illius Eccleſiæ, in qua eſt conſtitutus: alios vero Clericos, & ſcholares non tenetur docere gratis, niſi ſint pauperes, ib. num. 17. 82
5 Et quid ex Concilio Tridentino, ib.n.18. 82
5 Magiſter unus tantum, ſcilicet Grammaticus, de jure conſtitui debet in Cathedrali, vel Collegiata: in Metropoli autem duo, idest Theologus, & Grammaticus, ib n.19. 83
5 Sed ex Concilio Tridentino in qualibet ex dictis Eccleſiis conſtituendus eſt Theologus tantum, & in ejus defectum Grammaticus, ib.n.20. 83
5 Magiſtro Grammatices de jure aſſignandi ſunt a Capitulo redditus unius Præbendæ, quos tandiu percipiat, quandiu perſtiterit in docendo, ib.n.22. 83
5 Et quid ex Concilio Tridentino, ib.n.23. 83
Vide in ver. *Lectores*.
1 MAGISTRATUS, & officia laicalia vendere, an, & quale ſit peccatum, in c. Cum pridem, n.555. de Pactis. 657
1 MAJORUM, & minorum Sacerdotum diſcretio non ab ipſo Chriſto ſumpſit exordium, in c.Quanto, n.13. de Conſuet. 198
3 Major annis ſeptuaginta an poſſit maſculos procreare, in cap. Cum ſis, n.48. de converſ. conjug. 439
3 Major quinquagenaria, quæ concepit in quinquageſimo anno, non vacat periculo incontinentiæ, ib.n 85. 440
2 Major in honoribus reverentialibus exhibendis æſtimatur certis partibus, ex proprietate temporis, in cap. Cum certum, n.1. de major. & obed. 607
1 Major ordine licet in Eccleſia poſterius receptus præfertur in loco, & portione, nec valet conſuetudo contraria, ib n.18 607
3 Major vel minor quis non præſumitur, cum ætas currat de momento in momentum, in c. Nullus, n.18. de Regular. 319
5 MAJOR POENITENTIARIUS diſpenſat in occultis, etiamſi agatur de homicidio voluntario, & revalidat titulos beneficiorum, in c. Mandato, n.11. de Simonia. 62
5 Etiamſi in concurſu obtentorum ab inhabili ob cenſuram, vel adminiſtrationem in cenſura, ib.n.52.& n.41.& 42. 62
5 Major Pœnitentiarius an poſſit revalidare titulos Parochialium extra concurſum obtentarum, ib.n.13.& n.33. uſq; ad n.38. 62
5 Et an poſſit in quocunque caſu revalidare titulos Parochialium in concurſu obtentarum non adjecta clauſula, Si, & poſtquam concurrentibus ſatisfecerit, &c. ib n.14 & 38. uſque ad n.65. 62
5 Et an id poſſit cum præd. clauſula, ib n 55.& 65. uſq; ad n.72. 62
5 Et an, & quomodo eadem clauſula ſit reducibilis ad praxim, ib.n.16. & n.71. uſque in finem. 62
5 Majoris Pœnitentiarii poteſtas revalidandi titulos beneficiorum an ſit ex ſui natura præjudicialis ad effectum, ut non attrectet regula de jure quæſito non tollendo, ib.n.49. 64
5 Major Pœnitentiarius poteſt legitimare prolem & condonare puellis violatis dotes obtentas a Confraternitatibus in præjudicium Virginum, ib.n.53. 64
5 Major Pœnitentiarius cur revalidet titulum beneficii in concurſo obtenti ab inhabili ex cenſura, vel illius violatione, non adjecta clauſula, Si, & poſtquam ſatisfecerit, ib.n.61. & ſeq. 65
Vide in ver. *Pœnitentiaria*.
2 MALA FIDES non præſumitur in eo, qui poſſidet jure non reſiſtente, in c. Cum Eccleſia, n.34. de cauſ. poſſ. & propr. 171
2 Mala fides ſuperveniens non interrumpit præſcriptionem jam completam, ib.n.37. 171
5 Mala fides an, & quando impediat fructuum acquiſitionem.
Vide in ver. *Poſſeſſor bonæ fidei quoad fructuum*, &c.
Et in ver. *Poſſeſſor malæ fidei quoad fructuum*, &c.
Mala fides vera, & præſumpta. Vide in v. *Poſſeſſor malæ fidei quis.*
5 MALEFICIA voluntate, & propoſito diſtinguuntur, in c. Cum voluntate, n.3. de ſent. excomm. 376
5 Maleficia an tranſcendant animum, & voluntatem, ib.n.6. 376
1 Malitia gravius punitur, quam negligentia, in c. Nihil, n.9. de elect. 298
4 Malitiæ nomine quid intelligatur, in c. de Illis, il ſecondo, n.3. & 45. de deſponſ. impuber. 27
4 Malitia an ſuppleat ætatem, necne, ſpectat ad Ordinarii judicium, ib.n.22. & n. ſeqq. uſque ad n.26. & 47. 29
1 Malitia in matrimonio ſpirituali non ſupplet ætatē ſicut ſupplet in matrimonio carnali, in c.Cum in cunctis, n.20. de elect. 245
1 Malitia in profeſſione regulari ætatem non ſupplet, ib. n.129. & in c.Nullus, n 6. de Regular. 328
1 Malitia, ſeu doctities ſubditorum eſt juſta cauſa poſtulandi, & obtinendi ceſſionem, in c.Cum pridem, n.70. de renunc. 342
5 Malitia magis punitur, quam negligentia, in cap Ad falſariorum, n.52. de crimin. falſ. 187
1 Malitia in profeſſione regulari ætatem non ſupplet, in c. Cum in cunctis, n.129. de elect. 253
5 MANDANS aliquem verberari, licet expreſſe inhibeat, ne occidatur irregularis eſt, ſi mandatarius occidat, in cap. Ad audientiam, n.27 de homic. 133
4 Mandans aliquem percuti baculo citra mortem, aut cæſim leviter in facie vulnerari, non eſt irregularis ex homicidio voluntario, ſi mandatarius gladio interfecerit, ib. n.55. 135
5 Mandans committi homicidium in perſona unius, ſi ſequatur mors in perſona alterius, an ſit irregularis ex homicidio voluntario, ib.n.53. & ſeqq. uſque in fin. 134
5 Mandans percuti extra Prætorium, ſi percuſſio ſequatur in Prætorio, non tenetur de percuſſione, ib.n.59. 135
5 Mandans capi unum ex tribus Clericis, & alios duos non gravari, ſi mandatarius capiat unum ex duobus, mandans non eſt excommunicatus, ib.n.64. 135
5 Mandans quando teneatur ex homicidio, ſi mandatarius erraverit in perſona occiſi, ib.n.69. 136
1 MANDATUM juriſdictionis excitativum non ampliat juriſdictionem, ſed commenſuratur poteſtati juriſdictionis antiquæ excitatæ, in c. Grave, n.2 de off. Ord. 598
3 Mandatum ſpeciale requiritur ad erigendam novam Parochiam, in c. Ad audientiam, il primo, n 41. de Eccleſ. ædific. 626
1 Mandatum ſpeciale derogat generali, in c. Studuiſti, n. 13. de off legat. 546
3 Mandatum generale non includit ea, quæ ob ſui gravitatem certæ perſonæ, vel Dignitati a jure ſpecialiter ſunt commiſſa, in c. Non amplius, n 73. & 84 de Conſtit 178
2 Mandati defectus includit etiam defectum citationis quoad ipſum principalem, in c In nomine Domini, n.41. de teſtib. 148
2 Et geſta cum falſo Procuratore ſunt ipſo jure nulla, ib.n.42 148
2 Mandati defectus a ſignatura Papæ ſanari non ſolet neque ex ſtylo Rotæ etiam refectis expenſis, ib n 43. 148
1 Mandatum generale comprehendit omnes actus juriſdictionis contentioſæ, in c. Quoniam, n 42. de off deleg. 532
1 Mandatum Principis non probatur niſi per ſcripturam, in c. Cum in jure, n.8. de off deleg. 533
1 In MANIFESTIS non ſunt exequenda, quæ ſcripta ſunt, in c Cum contingat, n.54 de ætat. & qualit. 421
3 Manifeſtum quot modis ſumatur, in c. Veſtra, n.54. de cohabit. Cler & mulier. 14
3 Manifeſtum prout diſtinguitur a notorio quid ſit, ib.n 55. 14
3 Et in quo differat a publico, ib n.56. 14
3 Manifeſtum ut inducatur, quot homines requirantur, ib.n.57. 88 89 & 115. 14
3 Manifeſtum inducit acclamatio majoris partis populi, ib n.61 14
3 Manifeſtum quot homines inducant, relinquitur arbitrio Judicis, dummodo non excedant majorem partem populi, vel viciniæ, ib.n.62. 14
3 Nec ſint infra decem, ib.n.88. & ſeqq. 14
3 Manifeſtum, & famoſum, in quo differant, ib.n.63. 14
3 Manifeſtum prout diſtinguitur contra omnino occultum, dicitur poteſt quodlibet probabile per duos teſtes, ib. n. 64. 14
3 Imo & quod unus tantum vidit, ib. n.65. 14
3 Manifeſtum, vel famoſum, ut quid dicatur, duo copulative requiruntur, ib.n 115. 18
Vide in ver. *Publicum*. Et in ver. *Notorium*.
3 MASSA communis cujus redditus omnes in diſtributionibus conſiſtunt, non ſuccedit loco Præbendæ quoad effectum unionis, in c. Expoſuiſti, n.31. de Præben. 147
5 MATER an ſuadere debeat filio ſpurio, ut religionem ingrediatur, & cujus ordinis, in c Officii, n.17 de pœn & remiſſ. 304
5 Cautela matris, quæ induxit filios ad credendum juri ſuo timore declarationis, quod unus autem eſſet ſpurius, refellitur, ib. num.21. 305
3 Mater an poſſit offerre filium impuberem religioni ſine conſenſu patris, & econtra, in c. Si quis, n.4. de Regular. 333
1 MATERIA ita eſt de neceſſitate Sacramenti, ut ſine ea nihil perficiatur, in c. Cum contingat, n.31. de ætat. & qual. 419
4 In materia, & forma Sacramenti ſufficit moralis conjunctio, in c. Veniens, n.15. de cognat. ſpirit. 64
1 Materia ordinis Epiſcopalis quæ ſit, in cap. Requiſivit, n. 55. de ordin. ad Epiſc. 381
1 Materia debet eſſe diſtincta in Sacramentis, in quibus eſt diſtincta forma, in c. Cum veniſſet, n.44 de Sacr. Unct 448
1 Materia in Sacramentis debet ſignificare principaliter rem contentam, ib n.47. 448
1 Materiæ defectus in qualibet parte totum inficit Sacramentum, ib.num.50. 448
1 Materia ſemel determinata in Sacramentis eſt de eſſentia, & amplius mutari non poteſt ab Eccleſia, ib n 89. 451
3 MATRICÆ Eccleſiæ non poteſt Epiſcopus in vim Conc. Trid. aliquam portionem detrahere, tamque aſſignare Parochiali, in qua poſuit baptiſma, in c.Cum contingat, n.57. de dec. 325
1 Matricem Eccleſiam tenentur adire Presbyteri, & Clerici Capellarum pro ſcrutinio, baptiſmo, & Capitulo, in c. His, quæ, n 11. de major. & obed. 618
1 In his tamen prævalere debet conſuetudo, ib n 12. 618
1 MANSIONARIÆ, & alia beneficia quibus eſt annexum ſervitium Chori, comprehenduntur in c. 12 ſeſſ. 24. Conc. Trid. in c. Ut Abbates, n 92. de ætat. & qual. 396
5 MANSUETUDINI Eccleſiaſticæ convenit potius rerum ſuſtinere jacturam, quam in alios acriter exardeſcere, in c. Suſcepimus, n.81. de homic. 126
3 MANUALIA opera intelliguntur omnia humana officia, ſive manibus, ſive pedibus, ſive lingua fiant, in c. Multa, n. 49 ne Cler. vel Monach. 655
3 MANUTENERE idem eſt quod alere, & ſuſtentare, in cap. Conquerente, n.31. de Cler. non reſid. 36
2 MANUTENTIO datur ne partes veniant ad arma, & ut ſciatur quis ſit actor, & quis reus, in cap. In nomine Domini, n.26. de teſt. 147
2 Et remedium ſummariiſſimum, & momentaneum, ib.n 27. 147
2 Et interim appellatur, ib.n.28. 147
2 Manutentio ex ſtylo Rotæ datur pro terminis penſionum decurſis ante motam litem, quando ad illos principaliter agitur, in c. Gravis, n.124. de Reſtit. 128
1 MANUS impoſitionem non imprimitur character ordinis Preſbyteratus, ſed tantum confertur poteſtas ligandi, & ſolvendi, in c. Cum veniſſet, n.42. & 58 de ſacr. Unct. 447
1 Manus impoſitio, & unctio ſit de eſſentia Sacramenti Confirmationis non autem ordinis, ib. n.56. 448
1 Manus impoſitio ſi in ordinatione Sacerdotis fuerit prætermiſſa, ſtatutis temporibus ſupplebitur, in c. Presbyter, n. 1. de Sacram. non iteran. 455

1 Manus impoſitio quotuplex ſit, & quæ iterari poſſit, vel non, ib num 2. 455
1 Presbytero, cum ordinatur, manus imponitur ab Epiſcopo, & Presbyteris adſtantibus, Diacono ab Epiſcopo tantum, ib num. 5. 456
1 Ritus impoſitionis manuum, & ordinationis Epiſcoporum, ab Apoſtolis introductus eſt, ib n. 6. & 13. 456
1 Manus impoſitio in ordinatione Presbyteri an ſit de eſſentia Sacramenti, vel de ſolemnitate tantum, ib. n. 10 uſque in fin. 456
1 Manus impoſitionem non eſſe de ſubſtantia Ordinis, qui ſenſerint ex Theologis, & Canoniſtis, ib. n. 32. 459
1 Manus impoſitionem eſſe materiam eſſentialem Ordinis Presbyteratus, qui Theologi affirmaverint, & quibus fundamentis, ib. n. 33. 459
1 Manus impoſitione datur gratia, & Spiritus Sanct. ib. n. 35. 459
1 Declaratur, n. 37. 459
1 Manus eſt organum organorum, n. 36. 459
1 Declaratur, n. 42. 460
1 Manus impoſitio, in ordinatione Sacerdotis eſt de eſſentia poteſtatis juriſdictionalis, non Ordinis, ib. n. 37. 459
1 Manus quo ſenſu dici poſſit eſſe de eſſentia Ordinat. ib n. 45. 460
1 MARCELLINUS Papa a Concilio judicatus non fuit ob defectum juriſdictionis, in c. Significaſti, n. 46. de elect. 227
1 Marcellinus peccavit contra fidei profeſſionem, ſed fidem non amiſit, ib. n. 49 229
1 MARIÆ Virginis corpus aſſerere non fuiſſe aſſumptum in Paradiſum, hodie eſt proximum hæreſi, in cap. Ne innitaris, n. 17. de Conſtit. 31
3 MARITUS ad religionem tranſire non poteſt, niſi & uxor tranſeat, vel non ſuſpecta caſtitatem promittat, in c. Cum ſis, n. 1. de converſ. conjugator. 434
Vide in ver. *Conjugatus*, *Uxor*.
3 Maritus cujus profeſſio non tenet, peccat, ſi ſe ab uxore alienet, aut ei cauſam adulterandi præbeat, in c. Præterea, n. 7. de converſ. conjugat. 429
2 Marito an, & quando non liceat uxorem verberare, aut in vinculis detinere, in c. Cum contingat, n. 21. de foro comp. 70
5 Maritus, vel Pater poteſt occidere adulterum, vel adulteram de jure civili; ſecus de jure Canonico, in foro animæ, in c. Interfeciſti, n. d. de homic. 121
5 Maritum, & uxorem eſſe duos in carne una, quomodo intelligatur, in c. Suſcepimus, n. 17. de homic. 125
3 Maritus non tenetur ultra quam facere poteſt, ſi conveniatur actione perſonali; ſecus ſi actione in rem, in c. Odoardus, n. 53. de ſolut. 241
4 Maritus Religionem profeſſus uxore ſciente, & diſſimulante, ad ſeculum redire non poteſt, in cap. Conſuluit, n. 28 Qui Cler. vel voveant. 47
5 Marito ex captivitate reverſo reddenda eſt uxor, licet medio tempore bona fide alteri nupſerit; nec habenda eſt ratio juris civilis aliud ſtatuentis, in c. Per tuas, il 1. n 34 de Sim. 55
3 Maritus peccat vim inferendo ſponſæ, niſi prius adhibeat diligentias ad eam diſponendam, in c. Ex publico, num. 33. de converſ. conjugat. 447
3 Maritus rapiens, & vel corrumpens uxorem, non incidit in Conſtitutionem, *Si quis in tantum*; ſed aliter punitur, ib n. 42 448
4 Maritus, qui non providet uxori de neceſſariis, præbet ei occaſionem adulterandi, in c. Ex literis, n 2 de Divortiis 96
4 Maritus poteſt accuſare uxorem de adulterio, licet adulterii tempore denegaverit ei providere in neceſſariis, in d. cap Ex literis, n 4 de Divortiis. 96
4 Maritus an poſſit uxorem adulteram ſibi reconciliare invitam, non obſtante ſententia divortii, ib. n. 11. 96
4 Et quid, ſi uxor poſt latam ſententiam divortii religionem ingreſſa, & profeſſa fuerit, ib. n. 12 96
3 In MARTYRIBUS canonizandis non requiritur examinatio, ſicut in Confeſſoribus, in c. Audivimus, n. 16. de Reliq. & ven. Sanctor. 604
3 Martyris præclarum triumphantis incontinentiæ exemplum, in c. Sacris, n. 15. de his, quæ vi met. cauſ. 683
1 MASCULINUM concipit femininum, ſed non e converſo, in c. Cum in cunctis, n. 12. de elect. 252
3 Maſculinum concipit femininum in lege non tantum humana, ſed etiam Divina, in c. Majores, n. 43. de baptiſmo. 597
1 Maſculinum concipit femininum non ex propria ſignificatione, ſed ex interpretatione, ſeu extenſione, in c. Ut filii, n. 26. de filiis Presbyter. 462
1 Maſculinum in materia differenti non concipit femininum, ib. num 27. 462
1 Nec in materia odioſa odio irrationabili, ib. n 30. & 55. 463
1 Maſculinum in diſpoſitione legis concipit femininum, ibidem num 39 463
1 Etiamſi materia ſit odioſa, & pœnalis, ib. n. 40. 463
1 Maſculum prolatum a Canone crimina puniente comprehendit feminas, ib. n. 47. 463
4 Maſculinum concipit femininum, ut vitetur abſurdum, in cap. Conſultationi, n. 13. de Sponſal. 59
1 Maſculus, & femina a jure in multis æquiparantur, in cap. Ut filii, n. 46. de filiis Presbyt. 463

Matrimonium, communia.

4 Matrimonium quamvis habeat rationem contractus, tamen cum adjunctam etiam habeat rationem Sacramenti inter infideles, non ſubeſt poteſtatibus ſecularibus, in c. Utrum autem, n 51. de cognat. ſpirit. 60
2 Matrimonium, de quo dubitatur, an valeat, non eſt iterum contrahendum, ſed præſumitur pro illius validitate, in cap. Ne innitaris, numero 190. de Conſtitut. 49
4 Matrimonium inſtitutum eſt a Deo, primum in officium naturæ, & poſt lapſum in infirmitatis remedium, in c. de Illis, il 2. n. 39 de Deſponſ. impuber. 30
4 Matrimonium tripliciter conſideratur, in c. Literas quas, n. 21. de matrim. contr. contr. interd. Eccleſ. 77
4 Matrimonium in lege Evangelica eſt Sacramentum, ad cujus eſſentiam requiritur materia, forma, & miniſter, in c. Quod nobis, n. 50 de clandeſt. deſponſ. 36
4 Matrimonii Sacramentum quem habeat miniſtrum, ib. n 51. 36
4 Matrimonii tria ſunt bona, videlicet, fides, proles, Sacramentum, & conditiones hujuſmodi bona extinguentes vitiant, & non vitiantur, in c. Si conditiones, n. 2. de condit. appoſ 42
4 Matrimonium quandoque accipitur pro ſponſalibus de futuro, in c. Tua, n. 4. de deſponſ. impubet. 22
4 Matrimonii probatio ante procreationem, ac nativitatem in cauſa legitimitatis prolis reſpicit petitorium, in c. Lator, n. 8. Qui filii ſint legitimi. 82
4 Matrimonium probatum per præſumptiones eſt matrimonium verum, non fictum, vel præſumptum, ib. n. 59. 88
3 Matrimonii ſeparatio fieri non debet ſine authoritate Eccleſiæ, in c. Præterea, n. 11. & 13 & ſeqq. de converſ. conjug. 430
4 In matrimonio dicitur legitima probatio, quæ fit per idoneos teſtes, in c. Conſultationi, n. 3 de ſponſal. 18
4 Maxime ubi agitur de matrimonio diſſolvendo, ib. n. 4. 18
Vide in ver. *Sponſalia*, *Denunciationes*.
4 Matrimonium difficilius ſolvitur, quam contrahatur, in d. c. Conſultationi, n 5. de ſponſal 18
4 Matrimonia cum ſunt contrahenda, debent per Presbyteros in Eccleſia edicta proponi aſſignato termino ad opponenda impedimenta, in c. Cum inhibitio, n 1. de clandeſt. deſponſat. 37
Vide in ver. *Denunciationes*.
3 Matrimonium poſt lapſum eſt in remedium concupiſcentiæ, in c. Ex publico, n 23 de converſ conjugat. 447
3 Matrimonium conſummatum repræſentat unionem Chriſti cum Eccleſia per carnem, & ſortitur effectum a jure Divino, & indiſſolubilitatem, ib. n 49. 448
4 Matrimonium ſeparatum propter adulterium mulieris, redintegratur, ſi vir poſtea fornicatur, in cap. Ex literis, n. 5. de de Divortiis. 96
4 Matrimonium ſecundum quamvis ſit perfectum Sacramentum, tamen non habet plenam ſignificationem matrimonii Chriſti, & Eccleſiæ, in c. Vir autem, n 5 de ſecund nupt. 98
1 Matrimonia contracta, non præmiſſis denunciationibus, valida ſunt, in c. Cum inhibitio, n. 29 de Conſtit. 109

Matrimonium quoad ætatem.

3 Matrimonium poſt pubertatem in quacunque ætate contrahi poteſt, in c. Cum his, n. 9 de converſ. conjug. 437
4 Matrimonium contractum ante ætatem legitimam valet, ſi malitia ſuppleat ætatem, in c. De illis, il 2. n. 2. 19 & 45. de deſponſ. impuber. 27
4 Matrimonium non conſiſtit cum puella minore ſeptennio, quantumcunque fuerit cognita, niſi multum ſit doli capax, & diſcreta, ib. n 4 27
4 Matrimonium jure naturæ in quacunque ætate contrahi poteſt, dummodo adſit ſufficiens uſus, ib. n. 15 & ſeqq. 28
4 Matrimonium inter impuberes ex urgentiſſima cauſa contrahi poteſt ex diſpenſatione Eccleſiæ, ib. n 17. & 43. 28
4 Matrimonium quibus caſibus contrahi poſſit ante ætatem legitimam authoritate Eccleſiæ, ib. n 26. & ſeqq. uſque ad n. 35. & 38. uſque in fin. 29
4 Matrimonium contrahens ante ætatem legitimam ſine juſta cauſa, & licentia Epiſcopi, peccat mortaliter, ib n. 25 29
4 Matrimonium puellæ, cujus malitia ætatem ſupplet, impedire non poteſt abſque peccato, ib. n. 41. 30
4 Matrimonium inter puberem, & impuberem contractum ſervata forma Conc Trid. eſt nullum, niſi malitia ſuppleat ætatem; nec per cohabitationem & copulam ratificari poteſt, ib. n. 47. 30
3 Ad matrimonium ſufficit attigiſſe ultimam diem ætatis quatuordecim annorum; ſecus in matrimonio ſpirituali, & cur, in c. Ad noſtram, n 29. de Regular. 351
4 Matrimonium per verba de præſenti inter puberem, & impuberem contractum non ſervata forma Conc. Trid. valet in vim ſponſaliorum, in c. de Illis, n 49 de deſponſ impub. 30
4 Secus in matrimonio contracto inter puberes, ib. n. 52. 30
4 Matrimonium contractum coram Parocho, & teſtibus, ſed nulliter ob ætatis defectum, non convaleſcit per copulam ſubſecutam poſt legitimam ætatem, in c. Si conditiones, n. 2d. de condit. appoſ 43
4 Matrimonium contrahentes ante pubertatem non poſſunt abſque peccato mortaliter conjungi, in c. Ubi non eſt, n. 10. de deſponſ. impuber. 25
4 Matrimonium contrahi non poteſt abſque culpa lethali ante expletum annum 12. in feminis, & 14. in maſculo, niſi ex urgenti cauſa, & de licentia Epiſcopi, ib. n. 11. 25
4 Matrimonium a patre contractum pro filio ante pubertatem conſentiente, valet ut ſponſalia de futuro; ſecus ſi filius nullo modo conſentiat, in c. Tuæ, n. 3. de deſponſ. impuber. 22
4 Epiſcopus cognoſcit, an ſubſit legitima cauſa diſpenſandi cum impubere ſuper matrimonio contrahendo, in c. de Illis, n. 25. de deſponſ. impuber. 29
4 Impuberes ambo, vel alter, niſi pro bono pacis, conjungi non debent, in c. Ubi non eſt, n. 1. de deſponſ. impuber. 25

Matrimonium clandeſtinum.

4 De matrimonio occulto non judicat Eccleſia, ſed illud publicatum approbat, in c. Quod nobis, n. 1. de clandeſt. deſpon. 32
4 Matrimonium clandeſtinum quot modis dici poſſit, ib. n. 2. 32

4 Matri-

4 Matrimonium clam contrahentes non ſunt cogendi ſimul habitare, ſi alter, vel uterque inficiat, & alia probatio non appareat, ib. n. 4. 33
4 Matrimonium publicum an præjudicet clandeſtino, ſi ambo fateantur ſi clam contraxiſſe, & habeant pro ſe unum teſtem cum ſama, ib. n. 9. & ſeqq. ad n. 10. 33
4 Matrimonia clandeſtina de jure communi valida erant, ibid. num. 21. 33
4 Secus poſt Conc. Trid ib. d. n. 22. 33
4 Quas ob cauſas Eccleſia hujuſmodi matrimonia irrita fecerit, ib. num. 26. 34
4 Matrimonium clandeſtinum ante Concilium fuit ratum, & verum Sacramentum, & contrarium aſſerere eſt periculum in fide, ib n. 51. 36
4 Matrimonium clandeſtinum non præſumitur, ſed illud alleganti incumbit onus probandi, in cap. Si quis, n. 2. & 5. de clandeſt. deſponſ. 31
4 Et quid poſt Conc. Trid. ib. n 6. 31
4 Matrimonium clandeſtinum de jure communi validum eſt quoad Deum indiſtincte, & quoad Eccleſiam, dummodo ſufficienter probetur, ib. n. 2. 31

Matrimonium ſub conditione.

4 Matrimonium ſub conditione, Si es virgo, eſt nullum, ſi mulier ſit corrupta, in c. Si conditione, n. 17. de condit. appoſ. 43
4 Idem de conditionibus, Si non es cæca, leproſa, & aliis hujuſmodi, ib. n. 18. 43
4 Matrimonium contrahens ſub conditione, & ante implementum deſponſatam cognoſcens, a conditione recedit, ibid. n. 21. & ſeqq. 43
4 Matrimonium contrahens ſub conditione, non cenſetur a conditione recedere, ſi deſponſatam cognoſcat poſt defectum conditionis, ib. n. 24. 43
4 Matrimonium contractum ſub conditione coram Parocho, & teſtibus, purificata conditione per copulam remanet firmum, nec eſt opus formam repetere, ſi conditio ſit de futuro, ib. num. 25. 43
4 Matrimonium contrahens ſub conditione non improbata, non compellitur illud conſummare ante conditionis eventum, in c. Super eo, n. 1. de condit. appoſ. 40
4 Matrimonium ſub conditione contractum, purificata conditione illico eſt perfectum abſque novo conſenſu, ſecundum opinionem Canoniſtarum contra Theologos, ib n. 2 40
4 Matrimonium ſub conditione contractum ſecuta forma Conc. Trid. per adventum conditionis ſtatim perficitur, nec eſt opus iterum contrahere coram Parocho, & teſtibus, ib. n. 4. 40
4 Matrimonium conditionale ex Conc. Trid non requirit ſolemnitates Parochi, & teſtium, quando receditur a conditione; ſed quando mutuo conſenſu vir, & mulier contrahunt, ib. n. d. 41

Matrimonium quoad conſenſum.

3 Matrimonium carnale, vel ſpirituale conſtare non poteſt ex conſenſibus iteratis, in c. Quoniam, n. 44. de jurepatr. 513
3 Matrimonii confirmatio a principio invalidi an requirat certam notitiam amotionis obſtaculi præcedentis, in c. Significatum, n. 9. de Regular. 359
3 Matrimonium contractum cum ancilla ignoranter, eo vim ignorante manumiſſa, non convaleſcit per copulam ſubſecutam, ib n. 16. & 27. 360
3 Matrimonium contractum per errorem an, & quando ſit nullum, ib. n. 24. & 27. 361
3 Matrimonium nulliter contractum, ſi conjuges validum credentes ſe immiſceant, an & quando convaleſcat, ib. n. 26. 28 361
1 Matrimonium ſpirituale, ſicut & carnale, ſine conſenſu contrahi non poteſt, in c. Quanto, n. 103. de tranſlat. Epiſc. 324
1 Vir ſolutus a vinculo matrimonii tam carnalis, quam ſpiritualis cogi non poteſt alteri nubere, ib n. 118. 324
3 Matrimonium poteſt contrahi etiam in mortis articulo, in cap. Sicut nobis, n. 25. de Regular. 389
5 Matrimonium carnale, ſicut ſpirituale, libertatem conſenſus requirit, in c. Nobis, n 66. de ſimon. 43
5 Matrimonium an valeat, ſi inter conſenſum unius, & alterius magnum intervallum intercedat, in c. Licet, n. 7. de ſponſ. duor. 39
4 Matrimonium ſolo interiori conſenſu contrahi non poteſt, in c. Tuæ fraternitati, n. 11. 23. & 35. de ſponſ. & matr. 15
4 Matrimonium ſeparatur, ſi liber contraxit cum ancilla ignoranter, & ea quo ſcivit, non conſenſit, & cum alia contrahere poteſt, in c. Ad noſtram, n. 1. de conjug. ſervor. 56
4 Is tamen, qui decipit, non poteſt divertere invito libero, ſed cogitur ab Eccleſia ſtare matrimonio, ib. n. 7. 56
4 Matrimonium nullum data notitia nullitatis ratificatur per ſupervenientem conſenſum facto, vel verbis expreſſum, ib. n. 15. 57
4 Matrimonio probato non auditur negans ſimpliciter conſenſum, ſed aſſerens metuoloſum, & probare volens auditur, in c. Conſultationi, n. 1. de ſponſal. 18
3 Matrimonii conſummatio requirit conſenſum ſaltem incluſum in coactione conditionali, in c. Ex publico, n. 46. & 49. de converſ. conjug. 448
3 Ad matrimonii conſummationem requiruntur conſenſus animorum, & commixtio corporum, ib. n. 51. 448
4 Matrimonium conſenſu contrahitur, licet ſolemnitates, vel conſuetudines patriæ non ſerventur, in c. de Francia, n. 1. de ſponſalib. 5
Matrimonium quoad converſionem conjugatorum.
Vide in ver. *Conjugatus*, *Conjux*, *Uxor*, *Maritus*.

Matrimonium quoad diſpenſationem.

5 Matrimonia bona fide contracta in gradibus prohibitis vigore diſpenſationum, quas Ordinarii conceſſerunt in vim falſarum literarum, an ſint irrita, necne, in c. Super eo, n. 3. & ſeqq. uſque ad n. 13. de crim. falſ. 179
5 Matrimonium contrahens ſcienter in gradu prohibito, caret omni ſpe diſpenſationis, in c. Nimis, n. 39. de fil. Presbyt. 480
5 Idem ſi ignoranter, quando ſolemnitates requiſitas neglexit, ib n 40. 480
4 Epiſcopus cognoſcit, an ſubſit legitima cauſa diſpenſandi cum impubere ſuper matrimonio contrahendo, in c. de Illis, n. 25. de deſponſ. impuber. 29
Vide in ver. *Diſpenſatio*.
Et in ver. *Papa quoad matrimonium*.

Matrimonii impedimenta.

4 Matrimonium ut ſit irritum, necesse eſt, ut fiat irritum ab Eccleſia nec ſufficit legalis authoritas, in c. Utrum autem, n. 28. de cognat. ſpirit. 60
4 Matrimonio exiſtente invalido ob occultum impedimentum, mulier non tenetur obedire præcipienti ſub pœna excommunicationis, ut adhæreat viro, in c. Si quis, n 78. de Regular. 340
4 Matrimonium ne contrahatur in caſibus ab Eccleſia prohibitis, quilibet de populo poteſt ſe opponere, in c. Ad audientiam, n. 4. de ſponſ. matrim. 7
4 Et idem poteſt eſſe denuntiator, & teſtis, ib. n 5. 7
4 Matrimonium etiam nullum parit infamiæ, & bigamiæ impedimentum, ib. n. 26. 8
4 Epiſcopus eſt cognitor impedimentorum matrimonialium, in c. de Illis, n 23. & ſeqq de ſponſ. impuber. 28
3 Matrimonium per ſuperveniens impedimentum non diſſolvitur, in c. Dilectus, il ſecondo, n. 14 de Præbend. 115
3 Sponſalia ſecus, ib. d. n. 14. 115
4 Matrimonium contractum a profeſſo contra formam Decreti Clementis VIII in loco non deſignato ad recipiendos Novitios poſt lapſum quinquennium a die profeſſionis, an ſit validum in utroque foro, in c. Conſuluit, n 8 & n. ſeqq. uſque in fin. Qui Cler. vel voven. 45
4 Conſuetudine induci non poteſt impedimentum cognationis ſpiritualis dirimens contractum, ſed tantum impediens contrahendum, & cur, in c. Veniens, n. 1. de cognat. ſpirit. 65
4 Conſuetudo, qua mulier puerum geſtans uſque ad januam Eccleſiæ, habetur pro commatre, licet eum non tangat in actu baptiſmatis, an impediat matrimonium contrahendum, & dirimat contractum, in c. Utrum autem, n. 2. & ſeqq. uſque in fin de conjug ſpirit. 58
4 Conſuetudo poteſt inducere novum impedimentum matrimonii contrahendi, ib. n. 4. 58
4 Conſuetudo inducens cognationem ſpiritualem, quæ tantum impediat matrimonium contrahendum, non eſt ſublata a Conc. Trid. ib. n. 5. 58
4 Conſuetudo inducens impedimentum dirimens, ita demum valet, ſi ſit a Sede Apoſtolica approbata, ib. n. 9. 59
4 Conſuetudo inhabilitans ad contrahendum, ſi habeat concurſum juris veteris, & ex ejus obſervantia oriatur ſcandalum, an valeat, ib. n. 10 & ſeqq. 59
4 Conſuetudo inhabilitans matrimonium contrahendum, cum ſit contra jus divinum, nullo unquam tempore poteſt præſcribi, ib. n. 12. 59
4 Conſuetudo etiam immemorabilis non poteſt tollere, nec inducere impedimenta matrimonium dirimentia, in c. Quod ſuper, n. 7. de conſang. & affinit. 68
5 Conjux ſciens pro certo impedimentum matrimonii, non debet reddere debitum, ſed potius excommunicationem pati, in c. Inquiſitioni, n. 1. de ſentent. excomm. 367
5 Et quid, ſi credat ex cauſa probabili, vel temeraria, ib. 367

Matrimonium infidelium.

4 Matrimonium inter infideles proprie non eſt Sacramentum, in c. Utrum autem, n 25. de cognat. ſpirit. 60
1 Matrimonium valide ab infidelibus contractum, poſt converſionem non eſt iterandum coram Parocho, & teſtibus, in c. Canonum ſtatuta, n. 30 de conſtit. 21
3 Matrimonium infidelium licet ſit verum matrimonium, tamen non eſt verum Sacramentum, in c. Ex parte, il ſecondo, n. 9 de converſ conjugat. 450

Matrimonium in gradibus prohibitis.

4 Matrimonia contrahi non poſſunt in gradibus prohibitis, etiamſi hoc habeat conſuetudo, in c. Quod ſuper, n. 2. & 7 de conſang & affinit. 68
4 Matrimonium an poſſit eſſe inter aſcendentes, & deſcendentes ultra quartum gradum, in c. Ut qui, n. 25 & ſeqq uſque in fin. de conſang. & affinit. 74
4 Infra quartum gradum eſt prohibitum, ſaltem jure Eccleſiaſtico, ib. n. 23. 74
4 In linea recta aſcendentium, & deſcendentium, an & uſque ad quem gradum ſit irritum jure naturæ, ib n 26. & ſeqq. uſque in finem, maxime n. 32. 74
4 Non eſt irritum jure Divino poſitivo, ib. n. 29. 74
4 Inter parentes, & filios conſiſtere non poteſt ipſo jure naturali prohibente, ib. n. 32. 75
2 Si contra petentem reſtitutionem conjug. opponitur conſanguinitas in gradu prohibito, an & quando ſit facienda reſtitutio, in c. Literas, n. 1. de reſtit. ſpoliat. 124

Matrimonium contra interdictum Eccleſiæ.

4 Matrimonium contra interdictum Eccleſiæ, vel Judicis contractum valet, imponitur tamen pœnitentia ſic contrahentibus, & ſeparantur, donec cognoſcatur cauſa interdicti, in cap. Literæ quas, n. 1. de matr. contr. contr. interd. Eccl. 76
4 Matrimonium celebratum coram Parocho, cui Ordinarius interdixerat, ne ejus celebrationi interveniret, an valeat, necne, ſtante decreto Conc. Trid. de reform. matrim. ib. n. 5. & ſeqq. uſque in fin. 77

4 Matrimonium contractum contra interdictum Papæ an teneat, ib. num 8 76

Matrimonium fortius eſt, quam interdictum, ib. n.9. 76

Matrimonium ex impedimento temporali impedire non poteſt inferior a Papa, ib. n.10 76

4 Matrimonium contractum coram Vicario Parochi valet, non obſtante Epiſcopi interdicto, ib n.16. 77

2 Matrimonium coram Parocho ſine celebri ſolemnitate contrahi poteſt, etiam temporibus ab Eccleſia interdictis, in c. Capellanus, n.2. & 11. de feriis. 89

Vide in ver. *Nuptiæ*.

Matrimonium invitis parentibus.

4 Matrimonia invitis parentibus contracta, quamvis ſint valida tamen improbantur ab Eccleſia, in cap. Tua, n.11. & ſeqq. uſque ad n.23. de ſponſ. impuber. 23

4 Matrimonium a filiofamilias contractum ſine conſenſu parentum de jure civili non valet, ib. n.16. 23

Secus de jure Canonico, ib. n.17. 23

4 Matrimonia a filiisfamilias invitis parentibus contracta, an jure Eccleſiaſtico irrita fuerint primis Eccleſiæ temporibus, ib. n.20. & ſeqq. 23

Matrimonii libertas.

5 Matrimonium metu contractum in ætate innubili de jure communi convaleſcit per copulam ſubſecuturam, non autem per ſolam remotionem impedimenti, in c. Tuæ literæ, n.67 de Cler. per ſalt. promot. 204

2 Matrimonium carnale, ſicut & ſpirituale, omnimodam libertatem requirit, in c. Cum dilectus, n.40. de conſuet. 206

5 Domini temporales, & Magiſtratus quicunque impedientes libertatem matrimonii incidunt in excommunicationem cap 9. ſeſſ.24. de reform. matrim. Conc. Trid non autem privatæ perſonæ, in c. Nuper, n 27 de ſent. excom. 346

2 Vir ſolutus a vinculo matrimonii tam carnalis, quam ſpiritualis cogi non poteſt alteri nubere, in cap. Quanto, n.118. de tranſlat. Epiſc. 324

4 Matrimonia debent eſſe libera, in c. Inſinuante, num.3. Qui Cler. vel vov. 50

4 Matrimonii libertatem impedientes excommunicantur a Concilio Tridentino, ſi ſint Domini temporales, vel Magiſtratus; ſecus ſi privatæ perſonæ, ib. n.4. 50

4 Matrimonium tam ſpirituale, quam carnale non vitiatur ex legitima compulſione Superioris propter principium voluntarium, in c. Publicato, n.4 de elect. 308

4 Matrimonia non poſſunt pœna conſtringi, in c. Si conditiones, n 8. de condit. appoſ. 42

4 Matrimonium nulliter contractum ex cauſa metus, ſervata in reliquis forma Concilii Tridentini, ſi impedimentum ſit occultum, convaleſcit ex mutuo conſenſu conjugum, in cap Is qui fidem, n.14. de ſponſal. 20

4 Matrimonium metu contractum, per ſpontaneam cohabitationem validatur, & contraria probatio non admittitur, in c. Conſuluit, n.22. Qui Cler. vel voven. 46

4 Matrimonio probato non auditur negans ſimpliciter conſenſum, ſed aſſerens meticuloſum, & probare volens auditur, in c. Conſultationi, n.1. de ſponſal. 18

4 Matrimonium non valet, ſi probetur contractum per metum cadentem in conſtantem virum, vel mulierem, ib. n.3.7.11.&14. 18

Vide in ver. *Statutum circa Matrimonium*.

Matrimonium coram Parocho, & teſtibus.

2 Matrimonium contractum coram Parocho etiam invito, &c. aut ex alia cauſa vocato, adhibito tamen ad illum actum, aut interdicto, vel non Sacerdote, validum eſt, in c. Quoniam, n 25 & ſeqq de Conſtit. 133

5 Matrimonium contractum coram Parocho putativo tenet, in c Super eo, n.7 de crim. falſ. 179

5 Declaratur, ib. n.10. 179

5 Matrimonium coram Parocho intruſo non valet, ib. d. n.10. 179

2 Matrimonia ubi non extant Parochi, qualiter ſint contrahenda, in c. Si Clericus, n 58. de foro comp. 58

4 Matrimonium celebratum coram Parocho, cui Ordinarius interdixerat, ne ejus celebrationi interveniret, an valeat, secus, ſtante decreto Concilii Tridentini de reform. matrim. in c. Literæ quas, n 5. & ſeqq. uſque in fin de matrim. contr. contr. interd. Eccleſ. 76

Vide in ver. *Matrimonium contra interdictum*.

Et in ver. *Parochus quoad Matrimonium*.

4 Matrimonium contractum coram Parocho contradicente valet, ib. num 14. 77

4 Matrimonium contractum coram Vicario Parochi valet, non obſtante interdicto, ib. n.16. 77

4 Coram Parocho denunciato excommunicato validum eſt, ib. num 25. 77

3 Matrimonium contractum coram Parocho loci, ubi mulier juſſu Principis ad quatuor menſes relegata fuerat, poſt quartum habitationis menſem an valeat, in c. Significaſti, n.19. & ſeqq. uſque ad n 40. de Paroch. 320

3 Matrimonium curi contractum an ſit nullum, ſi contrahentes curi eſſe non ſolebant per majorem anni partem, ib n 25.36. 310

3 Matrimonium ſcholaris, qui Patavii quinque, vel ſex menſes moratus, timens impedimentum a parentibus, ibi duxit mulierem plebejam coram Parocho loci, & teſtibus, validum declaratur, ib n.37. 311

3 Idem de matrimonio alterius, qui ob eandem cauſam ſe in Angliam contulit, ibique aliquantiſper moratus contraxit cum meretrice, ib. n 38. 312

3 Idem reſponſum de matrimonio Trajectenſium, qui Aquiſgranam ſe contulerunt, ſi ibi ſpatio ſaltem unius menſis morati fuerint, ib n.39. 311

5 Matrimonia in Ruſſia Catholica contracta coram Parochis Ruthenis an ſint irrita, necne, in cap. Quod a prædeceſſore, n.26. uſque in fin. de ſchiſmat. 104

5 Matrimonium celebratum coram Parocho intruſo, & titulum non habente, poſt Conc. Trid. non valet, ib. n.80. 109

5 Matrimonium contractum coram Parocho excommunicato etiam denunciato, validum eſt, ib. n.81. 109

5 Matrimonium contractum coram Parocho publico hæretico irritum eſt, ſi decretum Conc. Trid. de reform. matrim. publicatum fuerit in Parochia, & lapſi ſint triginta dies a die publicationis, ib n 82. & 97 verſ. Unde fiat. 109

5 Trid. Conc. Decretum de reform. matrim. publicari debet in ſingulis Parochiis, ut matrimonium ſit validum, nec ſufficit publicatio facta in ſynodo Provinciali, ib. n.143. 116

5 Præſumitur tamen publicatum, ſi fuerit obſervatum tanquam decretum Conc. ib. n.144. 116

4 Matrimonium ex Conc. Trid. qua forma ſit contrahendum, in c. Quod nobis, n 22 de clandeſt. deſponſ. 33

4 Matrimonium contractum in Parochia mulieris coram Parocho viri, & e converſo, an ſit validum, n.33. 34

4 Et quid, ſi contractum fuerit in Parochia mulieris coram Sacerdote non Parocho, ſed habente licentiam a Parocho viri, præſertim ſi Parochiæ ſint in diverſis diœceſibus, ib. n. 34. & ſeqq uſque ad n.39. 34

4 Matrimonium contractum coram Sacerdote de licentia Parochi contrahentium extra illius Parochiam, an ſit validum, necne, ib. n 39. & ſeqq. uſque ad n 48. 35

4 Matrimonium contractum coram Parocho utcunque contradicente valet, ib. n 40. 35

4 Matrimonium cum ſola præſentia Parochi ſine conſenſu, aut alio ejus miniſterio, & coram duobus, vel tribus, an valeat, ib. n.48. & n. ſeqq. uſque ad n.55. 36

4 Requiritur, ut Parochus ſit adhibitus, ibid. n. 54. verſ. Cave tamen. 36

4 Matrimonium cui interfuit Sacerdos juſſu Epiſcopi, ſi Epiſcopus deceptus eſt, ratus Sacerdotem illum eſſe Parochum contrahentium, cum tamen non eſſet, an ſit validum, ib. n.55 36

2 Matrimonium coram Parocho ſine celebri ſolemnitate contrahi poteſt etiam temporibus ab Eccleſia interdictis, in c. Capellanus, n 2. & 11. de feriis. 89

4 Epiſcopus an poſſit revocare licentiam alicui Sacerdoti conceſſam celebrandi matrimonium, in c. Literæ quas, n.17. & 22. de matrim. contr. contr. interd Eccl. 77

4 Sacerdos licentiam obtinens a Parocho interveniendi matrimonio, dicitur habere authoritatem a Concilio, & non a Parocho, in c. Quod a nobis, n 37. & 42. de clandeſt. deſponſ. 35

5 Matrimonium contractum coram Parocho publico hæretico eſt invalidum, ſi publicatum fuerit in Parochia decretum Concilii, &c. in c. Ad abolendam, n.38. de hæreticis. 91

5 Matrimonium contractum coram Parocho excommunicato etiam denunciato validum eſt, ib. n.30. 91

5 Matrimonium contractum coram Parocho per vim adhibito, qui affectavit non intelligere, validum eſt, in c. Quæſitum, n.7. de pœn. & remiſſ. 302

Matrimonium quoad publicam honeſtatem.

4 Matrimonium de facto contractum a Monacho producit impedimentum publicæ honeſtatis, in c. Ad audientiam, n.27. de ſponſ. & matrim. 8

4 Matrimonium ratum non conſummatum non parit impedimentum affinitatis, ſed publicæ honeſtatis juſtitiæ, fortius tamen, quam ex ſponſalibus de futuro, in c. Tua, n. 23. de ſponſ. impuber. 24

Vide in ver. *Impedimentum publicæ honeſtatis*.

Matrimonium ratum.

3 Matrimonium non conſummatum an ſolvi poſſit per Papam ex alia cauſa, quam in jure expreſſa, vel omnino ſimili, in c. Ex parte, il ſecondo, n.2. de conver. conjugat. 450

3 Matrimonium ratum quo jure diſſolvatur per ſolemnem profeſſionem alterius conjugis, ib. n 8. 450

3 Matrimonium ratum ſolvitur ex conſtitutione Eccleſiæ, conjuge ad fidem converſo, ſi infidelis noluerit ei cohabitare, aut non ſine contumelia Creatoris, ib. n 10. 450

3 Circa matrimonium ratum latiſſime patet Papæ poteſtas, ibid. num 6. 450

3 Non diſſolvitur per ſuſceptionem Sacri Ordinis, ſed per ſolemnem profeſſionem, ib n.14. 450

3 Non diſſolvitur ex voto, quod emittunt Tertiariæ, & Urſulinæ, ib. n.23. 451

5 Nec Hæremiticæ vitæ profeſſione, aut votis, quæ in Societate Jeſu emittuntur a Coadjutoribus formatis, ib. n.22. 451

3 Cur diſſolvatur per ſolemnem profeſſionem, non autem per vota ſimplicia, ib. n.23. 451

3 Et an diſſolvatur per ingreſſum domus leproſorum, ib. n 24. 451

4 Matrimonium non conſummatum ſortitur naturam ex conſtitutione Eccleſiæ, in c. Quod nobis, n.13. de cland. deſponſ. 39

4 Matrimonium ratum non conſummatum non parit impedimentum affinitatis, ſed publicæ honeſtatis juſtitiæ, fortius tamen quam ex ſponſalibus de futuro, in c. Tua, n. 23. de deſponſ. impuber. 24

4 Matrimonium ratum prævalet ſecundo etiam carnali copula conſummato, in c. Si inter virum, n 7. de ſponſ. & matrim. 22

4 Matrimonium contrahere plus eſt, quam debitum exigere, in c. Vir qui, n. 19. de conſang. & affinit. 74

3 Matrimonium ratum non conſummatum dirimitur per ſolemnem profeſſionem alterius conjugum, in c. Verum, n. 21 de converſ. conjug. 432

3 Non

3 Non autem per ſuſceptionem Sacri Ordinis, ib. n. 3. 432
3 Matrimonium ratum non diſſolvitur per vota ſimplicia, ibid. num 7. 433
Diſpenſatio ſuper matrimonio rato, & non conſummato.
Vide in vec. *Diſpenſatio circa Matrimonium.*
Et in ver. *Papa quoad Matrimonium.*
3 Matrimonium ratum non ſolvitur per ingreſſum Religionis, niſi ſecuta profeſſione, in cap. Ex publico, n. 13. de converſ. conjugat. 446
Vide in ver. *Sponſa.*
3 Matrimonium non conſummatum ſolvitur per profeſſionem tacitam, ſicut per expreſſam, ib n. 18. & 37. 446

Matrimonium ſpirituale.

2 Matrimonium ſpirituale cum Eccleſia non contrahunt obtinentes beneficia ſimplicia, in c. Indecorum, num. 4. de ætat. & qualit. 399
5 Evangelii locus, *Quod Deus conjunxit, homo non ſeparet*, intelligitur tam de matrimonio ſpirituali, quam carnali, in c. Quanto, n. 2. & 63. de tranſlat. Epiſc. 318
5 Argumentum a matrimonio carnali ad ſpirituale validum eſt, ib. num. 3. 318
5 Everardi error circa Sacramentum matrimonii, ib. n. 4. 318
2 Matrimonium ſpirituale cum Eccleſia contrahitur ab Epiſcopis tantum, non autem ab inferioribus Prælatis, ib. n 5. 318
5 Matrimonium ſpirituale in latiori ſignificatione qui dicantur cum Eccleſia contrahere, ib n 7. 318
5 Inſtar carnalis initiatur, firmatur, & conſummatur, ib. n. 17. 319
1 Matrimonium tam carnale, quam ſpirituale, ad tempus contrahi non poteſt, ib. n. 24. 319
2 Diſſolutio matrimonii ſpiritualis, ſicut & carnalis non conſummati, ſine gravi cauſa fieri non debet, ib. n. 93. 353
2 Matrimonium ſpirituale, ſicut & carnale, ſine conſenſu contrahi non poteſt, ib n. 123. 324
3 Ad matrimonium ſpirituale non ſufficit attigiſſe ultimum diem ætatis; ſecus in matrimonio carnali, & cur, in cap. Ad noſtram, n. 29. de Regular. 351
3 Matrimonium tam ſpirituale, quam carnale, conſtare non poteſt ex conſenſibus iteratis, in c. Quoniam, n. 44. de jurepatron. 513
1 Matrimonium ſpirituale quas habeat partes, in c. Publicato, n 7. de elect. 308
1 Matrimonium tam ſpirituale, quam carnale celebratum non ſervata forma juris poſitivi, eſt nullum etiam in foro conſcientiæ, ib. n. 34. 311
5 Matrimonium ſpirituale, ſicut carnale, libertatem conſenſus requirit, in c. Nobis, n. 66. de ſimon. 43
2 Matrimonium ſpirituale inter Prælatum inferiorem, & Eccleſiam proprie non contrahitur, ſed quaſi matrimonium, in c. Quia propter, n. 9 & 32. de elect. 287
4 Matrimonium ſpirituale non contrahitur ſine verbis, in c. Tuæ fraternitati, n. 9. de ſponſ. & matrim. 15
4 Matrimonium ſpirituale, & carnale in pluribus differunt, ib. num. 34. 18
1 Matrimonium ſpirituale in latiori ſignificatione qui dicantur cum Eccleſia contrahere, in c. Quanto, n 7. de tranſl. Epiſc. 318

Matrimonium quoad verba.

4 Matrimonium ut ſit validum, an contrahentes debeant ſibi mutuo reſpondere, antequam ad extranea divertant, in c. Licet, n. 2. & ſeqq. de ſponſ. duor. 38
4 Et quid poſt Conc. Trid. ib. n. 5. 39
4 Matrimonium non valet, ſi unus ex contrahentibus revocavit conſenſum ante reſponſionem alterius, ib. n. d. 39
4 Et an ſit credendum dicenti poſt reſponſionem ſe prius conſenſum revocaſſe, ib. n. 11. 39
4 In matrimonio contrahendo vir debet prius interrogari, & loqui, quam mulier, ib. n. 12. 39
4 Alicubi tamen contrarium ſervatur, & cur, ib. n. 13. 39
4 Matrimonium an poſſit contrahi ſine verbis conſenſum exprimentibus, in c. Si inter virum, n 3. de ſponſ & matrim. 21
4 Matrimonium contrahi poteſt non ſolum per verba conſueta hic expreſſa, ſed etiam per alia conſimilia, ib. n. 5. 21
4 Nec requiritur, ut ambo ſint concordes in forma verborum, ib. num. 6. 21
4 Matrimonium an nutibus, & ſignis contrahi poſſit, an vero in fari valentibus requirantur verba ex neceſſitate, & quæ ſit hujuſmodi neceſſitas, in c. Tuæ fraternitati, n. 1. & ſeqq & n. 36. de ſponſ. matrim. 15
4 In valentibus loqui ſolo conſenſu non contrahitur, ſed ex Conſtitutione Eccleſiæ requiruntur verba, ib. n. 23 & n. ſeqq. 15
4 Contrarium, ib. n. 22. & ſeqq. 16
4 Verba in fari valentibus requiri ad eſſe matrimonii, quibus argumentis probetur, ib. n. 4 & ſeqq. uſque ad n. 17. 17
4 In matrimonio nomine filiorum a parentibus contracto ſufficit filiorum taciturnitas, ib n. 12. 16
4 Matrimonium uno ex conjugibus verba proferente, non requirit verba ex parte alterius, ſed ſufficiunt ſigna æquipollentia, ib. num. 15. 2d
4 Matrimonium facilius probatur, & certificatur Eccleſia de conjugali conſenſu, ſi verba proferantur, ibid. n. 17. & ſeqq. & num. 32. 16
4 Matrimonium an requirat verba ex neceſſitate præcepti, ibid. num. 20. 16
4 Non requirit verba, ubi præceſſit tractatus de matrimonio contrahendo, ib. n. 21. 16
4 Solo conſenſu legitimo contrahitur, ſed ad ſolemnitatem probationis in fari valentibus neceſſaria ſunt verba, vel alia ſigna æquipollentia, ib n. 22. 16

4 Poſſe ſignis contrahi ſine verbis, quibus fundamentis probetur, ib. n. 23. & ſeqq. uſque ad n. 36. 17
4 Aptius, & decentius contrahitur verbis, quam ſignis ib. n 31. 17
4 Verba in matrimonio non ſunt neceſſaria præeſſe etiam quantum ad hoc, ut Eccleſia de matrimonio contracto certificetur, in c. Ad noſtram, n. 17. de conjug. ſervor. 57

Matrimonii vinculum.

3 Matrimonium conſummatum, per adulterium, vel profeſſionem alterius conjugis, non ſolvitur quoad vinculum, in c. Cum ſit, n. 5. de converſ. conjugat. 434
3 Matrimonium non conſummatum an ſolvi poſſit per Papam ex alia cauſa, quam in jure expreſſa, vel omnino ſimili, in c. Ex parte, il ſecondo, n 2. de converſ. conjugat. 450
Vide in ver. *Matrimonium ratum.*
3 Matrimonium fidelium eſt Sacramentum, & poſt copulam ab Eccleſia ſolvi non poteſt, ib. n. 12. 450
3 Matrimonii ſeparatio fieri non debet ſine authoritate Eccleſiæ, in c. Præterea, n. 11. & 13. & ſeqq de converſ. conjugat. 430
4 Matrimoniale vinculum durat etiam poſt ſententiam divortii uſque ad mortem naturalem, in cap. Ex literis, n 21. de Divortiis. 97
5 MATRONÆ pudicitiam attentant in habitu meretricali deprehenſæ, non tenetur de injuria, in c. In audientia, n. 4. de ſent excomm. 336
3 MATUTINUM debet inchoari media nocte, & compleri mane, in c. Presbyter, n. 2. de celebr. Miſſar. 572
3 Poteſt tamen dici de ſero ex cauſa; alias ſecus, ib. n 3. 573
3 *Maxime* dictio implicat idem eſſe in caſu contrario, in c. Et ſi membra, n. 12. de his, quæ fiunt a Prælat. ſine conſen. Capituli. 2.8
1 MEDICUS ſemel approbatus reprobari poteſt cauſa legitima ſubſiſtente, in c. Accepimus, n. 33. de ætat. & qual. 443
2 Medicus peccat ſi propinet medicinam dubitans, an ſit profutura, vel nocitura, etiamſi magis credat eam proficere debere, in c. Ne innitaris, n 250. & n 293 de Conſtit. 56
1 Medicus præbens ægroto medicamentum, quod probabilius poſſet obeſſe, peccat contra juſtitiam, & contra charitatem, ib n. 293 & ſeqq. 65
Medicus ſalutis gratia eſt, ib n. 295. 65
Medici ſpirituales. Vide in ver. *Sacerdotes.*
1 Medicus peccat, qui ſcienter applicat infirmo medicamenta dubia, etiamſi credat ex probabilius profutura, in d. cap. Ne innitaris, n. 373. de Conſtitut. 80
1 Medicus non opponitur extremis, ſed extrema ipſa invicem opponuntur, & mutuo per ſe perimunt, ib n. 400. 84
3 MEDIOLANENSES an potuerint præſcribere contra numerum quadraginta duorum dierum Quadrageſimæ ab Eccleſia inſtitutum, in c. Explicari, n. 30. & ſeq. uſque in fin. obſerv. jejun. 620
3 Mediolanenſes, qui in Baptiſmate puerorum pedes lavant aqua conſecrata, excuſantur ob authoritatem Ambroſii, ib. n. 37. 620
Mediolan. Gubernatoris edictum ſuper feſto S. Dominici.
Vide in ver. *Dies feſti.*
3 MEDIUM ubi eſt illicitum, acquiſitio impeditur, in c. Nos quidem, n 64. de teſtam. 264
3 Medium aggredi non poſſumus, nec ad finem ullatenus pervenire niſi principio mediante, in c. Quia ingredientibus, n. 8. de teſtam. 354
1 Media perſona purgat vitium ſucceſſionis, in cap. Ad extirpandas, n. 8. de fil. Presbyter. 470
A medio exclusus, cenſetur excluſus a fine. Vide in v. *Finis.*
1 Media diſpoſitio convenienter interponitur in tranſitu de ſtatu adſtiatum, in c. Cum contingat, n. 23. de ætat. & qual. 419
1 Declaratur, n. 130. 428
3 Medium, ſine quo finis eſſe non poteſt, cadit ſub obligatione finis, in c. Ex parte, n. 30. de Cler. non reſid. 43
3 Media, quibus Epiſcopum uti oportet ad Curam animarum, quæ ſint, ib. n. 34. 44
5 Medium in omni virtute conjecturatur non ſolum ex his, quæ per ſe incidunt, ſed etiam ex iis, quæ per accidens, in cap. Cum pridem, n. 22. de pactis. 648
3 Medium cenſetur electum, quod rei gerendæ magis eſt idoneum, in c. Quidam, n. 22. de celebr. Miſsae. 578
1 Meldenſis Concilii cauſa, & authoritas quæ, in cap. Canonum ſtatuta, n 10. de Conſtit. 25
1 MELIORAMENTA, & ſumptus ut repeti poſſint, duo ſunt probanda, ideſt tantum in ſumptum, & tantum ad melioratum, in c. Requiſivit, n. 19. de in integr. reſtit. 687
1 In Melioramentis, & expenſis repetendis, ſeu deducendis ſemper attenditur, quod minus eſt ſive illud minus, ſit inſumptum, ſive melioratum, ib. n. 21. 687
1 Melioramenta, & ſumptus repeti poſſunt a bonæ fidei poſſeſſore, ib. n. 22. 687
5 Melioramenta bona fide facta poſſunt recuperari, vel exequendo ante ſententiam, vel officium judicis per ſententiam implorando, ib. n 27. 688
1 Melioramenta ſi nullo modo ſunt liquidata, nec in genere, nec in ſpecie, non dant retentionem, nec impediunt immiſſionem, aut ſententiæ executionem, ib. n 28 688
1 Et multo minus mandatum de manutenendo, ib n. 31. 688
1 Neque hoc caſu petens rem melioratam tenetur cavere de melioramentis reficiendis, ib. n. 32. 688
1 Melioramenta probari debent ab eo, qui dicit ſe illa feciſſe, ib. num 29. 688
1 Melioramentorum exceptio altiorem requirit indaginem, ibid. num. 30. 688
5 Melioramenta ſi ſint probata in genere tantum, non retardant

immiſſionem, ſed ſuccurritur bonæ fidei poſſeſſori per cautionem de illis reficiendis liquidatione facta, ib. n. 33. 688
3 Declaratur, n. 42. 688
1 Melioramenta facta in re fideicommiſſo ſubjecta ab eo, qui tem illem ſcientes emit, non repetuntur, ib. n. 36. 688
1 Idem ſi facta fuerint in re ſubjecta retractui, ib. n. 37. 688
1 Melioramenta ſcienter in re aliena domino contradicente fingitur donare, ib. n. 39. 688
1 Melioramenta utilia, & neceſſaria repeti poſſunt etiam a malæ fidei poſſeſſore; ſecus ſi ſint utilia tantum, ib. n. 4 a. 688
5 MEMBRA honorabiliora exceptis gravioribus culpis non ſunt verberibus ſubjicienda, in c. Cum voluntate, nu. 32. de ſent. excomm. 379
3 Mutilare ſibi membrum putridum corporis corruptivum num liceat ſine incurſu irregularitatis, in c. A crapula, n. 38. de vita, & honeſt. Cler. 8
3 Membrum ſibi amputare ad vitandam ſævitiam Tyranni non licet, ib. n. 39. 8
2 Membra ſunt illius naturæ, cujus eſt caput, in c. In præſentia, n. 98. de probat. 140
5 Membri appellatione quæ intelligantur, in c. Cum illorum, n. 17. de ſent. excom. 349
6 MENDACIUM jocoſum præcepto addito non ſolum eſt peccatum inobedientiæ, ſed etiam linguæ, in c. Cum pridem, n. 29 de Pact. 649
2 Mendacium aliquod ſi in ſcriptura Canonica admittatur, mutabitur fides noſtra, quæ ex illa dependet, in c. Venerabili, n. 33. de teſt. & atteſt. 257
5 Mendacii ad rationem verba materialiter ſe habent, ſed formaliter ex mente proferentis eſt accipienda, in c. Falſidicus, nu. 33. in fin. de crim. falſ. 170
5 Declaratur, ib. n. 163. 178
5 Mendacium non eſt uti verbis falſum ſignificantibus, quando attentis circumſtantiis recipiunt ſenſum verum juxta interrogantis intentionem, quam reſpondens mente concipit, ibid. n. 55. 172
5 Contrarium, ib. n. 153. 177
5 Mendacium omne ex ſuo genere eſt peccatum, ib. n. 57 172
5 Adeo ut nec ad vitandam mortem, aut pudicitiam ſervandam, nec pro ſalute animæ, nec pro Dei gloria mentiri liceat, ibid. n. 57. 172
5 Mendacii, & odio Dei adeo intrinſeca eſt malitia, ut nec per Omnipotentiam Dei abſolutam poſſit auferri, ib. n. 58. 172
5 Mendacium non pernicioſum, ſed officioſum, vel jocoſum, eſt peccatum veniale, ib. n. 59 172
5 Sed addito juramento fit perjurium, ib. n. 60. 172
5 Mendacio interveniente ex univerſali regula juramentum ſemper eſt mortale, ib. d. n. 65. & n. 82. 172
5 Mendacium juramento firmatum in quacunque materia, & ex quacunque cauſa, ſemper eſt mortale peccatum, ib. n. 82 & 88. 173
5 Mendacium committit, qui ſcienter utitur falſa ſignificatione vocis, & aliud ſubaudit in mente, quod reddat ſenſum verum, ib. n. 83. 173
5 Mendacium eſt falſa vocis ſignificatio cum intentione fallendi, ib. n. 84 173
5 Id eſt falſum dicendi, ib. n. 88. & ſeq. 174
5 Mendaces ſi non habent quem decipiant, ipſi ſibi mentiuntur, ib. n. 89. 174
5 Mendacii ratio ſumitur à voluntate falſum enunciandi; intentio autem imprimendi falſum in alterius opinionem fallendo ipſum, non pertinet ad rationem mendacii, ſed ad quandam illius perfectionem, ib. d. n. 89. 174
5 Mendacii ratio formalis conſiſtit in difformitate, & diſſonantia verborum ab intentione, ib. n. 91. 174
5 Mendacium eſt materia omnino contraria juramento tam interiori, quam exteriori, ib. n. 103. 174
5 Mendacium eſt non ſolum in falſis verbis, ſed etiam in ſimulatis operibus, ib. n. 114. 175
5 Et æquale eſt peccatum, ib. n. 115. 175
5 Mendacium idem eſt, quod aſſertio falſi cogniti, ib. n. 146. 177
5 Mendacium ſalvari non poteſt ex interrogantis intentione, quam reſpondens mente concipit, attentis circumſtantiis, ib. n. 153. 177
5 Maxime in judicio, ib. n. 154. 177
5 Mendacium per vetus teſtamentum tueri non licet, ib. nu. 160. & 162. 178
5 Et quomodo in Scriptura Divina a mendacio excuſentur, quæ ſecundum literam videntur falſe, ib. n. 161. 178
Vide in ver. *Falſit*, & in ver. *Juramentum*, & in verb. *Perjurium*.
2 Mendacium committi poteſt tam falſum exprimendo, quam verum tacendo, in c. Super literis, nu. 7. de Reſcript. 159
2 Mendacium necat privilegium, ib. n. 15. 160
3 *Mea*, hæc dictio eſt dominii ſignificativa, in c. Ex literis, n. 50. de Jurepatr. 519
5 MENDAX non eſt qui dirigit greſſus in aliquam partem, ad quam ire non intendit, in c. Falſidicus, n. 34. & 164. de crim. falſ. 170
5 Mendax eſt, qui lingua profert contrarium ejus, quod mente gerit, ib. n. 90. & ſeqq. 174
Vide plura ſupra in ver. *Fallacia*.
MENDICANTES,
Vide in ver. *Fratres Mendicantes*.
3 Mentis indiſcretio ex operibus cognoſcitur, in cap. Vel non eſt compos, n. 3. de tempor. ordinat. 368
3 Mens offerentium recipit interpretationem a conſuetudine, in c. Paſtoralis, n. 38. de his quæ fiunt a Prælat. 216
3 Mens Papæ ſecundum Canones interpretanda eſt, in c. Quidam; n. 17 de celebr. Miſſar. 578
3 Mentis evagatio quotuplex, in c. Dolentes, nu. 18. de celebrat. Miſſar. 582
3 Mentis evagatio in officio quando ſit culpa mortalis, ib. n. 55. 585
1 MENSA Conventualis inſtituenda eſt diſtincta, & ſeparata ab Abbatiali in omnibus Monaſteriis commendatis, in c. Edoceri, n. 6. de Reſcript. 186
1 Menſa Abbatialis a Conventuali ſeparari non debet in Monaſteriis, quæ dantur in titulum, ib. n. 3. 186
4 MENSTRUÆ purgationes in puella ſunt ſignum infallibile pubertatis, in c. De illis, il 2. n. 36. de deſponſ. impub. 29
5 MENTIRI eſt contra mentem ire, in c. Falſid. n. 31. & nu. 163. de Crim. falſ. 170
5 Mentientis malum eſt unum habere clauſum in pectore, aliud promptum in lingua, ib. n. 91. 174
5 Mentiens nihil dicit, quis non dicit, quod vox ſignificat, nec dicit quod cogitat, ib. n. 112. 175
5 Mentiri aliud eſt, quod nunquam licet, aliud veritatem occultare, quod aliquando licet, ib. n. 144. & 164. 176
1 MERCATORES ſi in teloneis, vel in pedagiis graventur, quando ſunt in itinere, poſſunt conqueri coram Judice Eccleſiaſtico, in c. Significantibus, n. 31. de off. deleg. 539
1 Item ſi exiſtant in nundinis, ib. n. 33. 539
3 Mercatores, & cauptores, qui in fraudem decoquendo creditores fallunt, in Hiſpaniis publici latrones appellantur, in c. Inter alia, n. 58 de Immunit. Eccleſ. 641
3 Mercatores gaudent privilegio, quamdiu mercimonia exercent, & peregrini quamdiu peregrinantur, & milites quamdiu militant, in c. Innovamus, n. 3. de Treug. & Pace. 637
2 MERCEDEM prætendere non poteſt gerens negotia mea me invito, nec expenſas repetit, licet utiliter geſſerit, in c. Gravis, n. 32. de Reſtitut. Spol. 220
5 MERETRICEM ancillam alienam rapiens furti non tenetur, in c. Cum voluntate, n. 4. de ſent. excomm. 376
3 Meretrices devorant animas perditorum, in c. Odoardus, n. 40. de ſolut. 241
2 METROPOLITANUS poteſt cognoſcere de exceſſu, ſi Epiſcopus carceret ſubditos in materia correctionis, dummodo non impediat executionem, in c. Ad noſtram, n. 10 de appel. 189
3 Metropolitanus, vel eo abſente ſuffraganeus antiquior reſidens an hodie probare poſſint cauſas abſentiæ Epiſcoporum, in c. Qualiter, n. 12. de Cler. non reſid. 50
3 Metropolitanus in Concilio Provinciali non poteſt Conſtitutiones facere abſque conſilio, & conſenſu Epiſcoporum ſuffraganeorum, in c. Antigonus, n. 60. de pact. 644
1 Metropolitano, & Epiſcopis comprovincialibus in Concilio diſcrepantibus, adeundus eſt Superior, ib. n. 61. 644
1 Metropolitanus ſine conſenſu Epiſcoporum Provincialium nihil poteſt ſtatuere, neque agere, quod pertineat ad communia negotia Provinciæ, nec e converſo, & in diſcordia recurrendum eſt ad Sedem Apoſtolicam, ib. n. 63. 644
2 Metropolitanus non poteſt cauſas audire, vel committere niſi in diœceſi ſua, vel in diœceſi Judicis, a quo fuit appellatum, in c. Nonnulli, n. 5. de reſcript. 166
4 Metropolitanus in cauſa appellationis an poſſit reo ex gratia pœnam remittere, an vero id ſpectet ad Epiſcopum, a quo fuit appellatum, in c. Irrefragabili, §. Ceterum, nu. 33. de offic. Ordin. 580
2 Metropolitanus non poteſt cognoſcere de gravamine ante diffinitivam, nec ſimpliciter mandare, ut ſibi tranſmittatur copia proceſſus expenſis appellantis, in c. Super eo, il ſecondo, nu. 36. de appell. 193
3 Metropolitanus, & Archiepiſcopus an, & in quo differant, in c. Referente, n. 2. de Præb. 78
4 Epiſcopi comprovinciales nec perſonaliter, nec per Procuratorem tenentur accedere ad Metropolitanam Eccleſiam, non obſtante contraria conſuetudine etiam immemorabili, in cap. Quoniam, n. 57 de Conſtit. 137
Metropolitanus quoad Synodum Provincialem.
Vide in ver. *Synodus Provincialis quoad poteſtatem Metropolitani.*
4 METUS, & violentia in quacunque ætate incutiantur irritant matrimonium, in c. De illis, il ſecundo, n. 9. de deſponſat. impub. 28
4 Dummodo potuerint cadere in conſtantem virum, ib. n. 10 28
4 Metus, & violentia purgantur per liberum conſenſum ſupervenientem, & matrimonium convaleſcit, ib. n. 11. 28
4 Sive conſenſus ſuperveniens ſit expreſſus, ſive tacitus, ſive præſumptus, ib. n. 12. 28
4 Et quid poſt Concilium Trident. ib. n. 13. 28
5 Metus juſtus dicitur, ſive interveniat periculum vitæ, ſive amiſſionis bonorum, in c. Interfeciſti, n. 10 de homic. 121
1 Metus mortis qualiter probetur, in c. Perlatum, n. 3. de iis, quæ vi met. cau. 675
1 Metus mortis in actibus a libera voluntate pendentibus inficit actum ipſo jure, ib. n. 4. 675
1 Metus mortis præſumitur ſemper durare, quandiu vivit is qui metum incuſſit, ib. n. 6. Declaratur, ib. n. 10. verſ. Lim. 675
1 Metus continuus per patientiam non purgatur, ib. n. 7. 675
5 Metus ignominiæ viro bono major quam mortis eſſe debet, in c. Suſcepimus, n. 23. de homic. & in c. Officii, n. 9. de pœn. & remiſſ. 304
3 Metus mortis ita demum inficit profeſſionem, ſi in ordine ad illam incuſſus fuerit, in c. Si quis, n. 18. de Regul. 341
4 Metus proveniens ex imperio Principis non irritat votum, vel matri-

matrimonium, in c. Inſinuante, n. 5. & ſeqq. Qui Cler. vel voven. 50
4 Niſi Princeps conſueverit tyrannice tractare non obtemperantes præcepta ſuis, ib. n. 8. 50
4 Metus levis non impedit libertatem conſenſus, ib. n. 6. 50
4 Metus non probatur ſufficienter ex dignitate adverſarii, niſi aliter probetur oppreſſio, ib. n. 7. 50
4 Metus juſtus non inducitur ex reverentia mariti, niſi proceſſum fuerit ad minas, aut verbera, ib. n. 9. 50
4 Metus illatus tempore emiſſionis voti purgatur ex patientia, & perſeverantia in delatione habitus Regularis, ib. n. 20. 51
3 Metus mortis an, & quando vitiet profeſſionem, in c. Sicut nobis, n. 24. de Regular. 389
3 Quid, ſi ſit metus mortis naturalis, ib. n. 26. 389
3 Et quid, ſi mortis accidentalis violentæ, ib. n. 27. 389
3 Et quid, ſi metus non fuerit ordinatus ad profeſſionem extorquendam, ib. n. 29. 389
3 Metus mortis non inficiat profeſſionem, ſi ſit incuſſus ab homine, non autem ſi divinitus ſit illatus, ib. n. 28. 389
3 Metum qui allegat, probare debet, ſed tamen uterque probare poterit, in c. Nullus, n. 26. de Regular. 330
3 Metus, & violentia ſicut excuſant a profeſſione expreſſa, ſic & fortius a tacita, niſi ſequatur ratificatio, in c. Vidua, n. 28. de Regular. 344
5 Metus electionem inficit ipſo jure, in cap. Nobis, num. 6. de Simon. 39
2 Metus eſt inſtantis, vel futuri periculi cauſa, mentis trepidatio, in c. Sacris, n. 18. de bis quæ vi met cauſ. 683
2 Non includit prorſus, ſed attenuat conſenſum, ib. n. 19. 683
2 Ejus principium eſt intra, ib. n. 21. 683
2 Facta per metum ſunt magis voluntaria, quam involontaria, ib. n. 20. & 24. 683
2 Metus excuſat a pœna, ſed non a culpa, in d. c. Sacris, n. 29. de bis quæ vi met. cauſ. 683
2 Metus mortis excuſat a peccato, quando eſt a cauſa naturali; ſecus ſi ab accidentali, ib. n. 23. 683
2 Metus mortis non excuſat a mortali eos, qui tranſgrediuntur præcepta, nedum Divina, ſed etiam Eccleſiaſtica, ib. n. 46. 685
3 Metus levis, ſeu vanus non attenditur etiam in actibus, in quibus requiritur omnimoda libertas, in c. Majores, n. 92. de baptiſmo. 600
3 Et dicitur metus vanus, quem conſtans vir timere non debet, ib. n. 93. 600
3 Metus cadens in conſtantem virum, eſt juſta cauſa diſpenſandi cum Subdiacono ad matrimonium contrahendum, ib. n. 104 600
3 Metus ſicut annullat votum continentiæ expreſſum, ita & tacitum, ſeu annexum Ordini, ib. n. 107. 601
3 Metus, & violentia purgantur per liberum conſenſum ſupervenientem, ib. n. 114. 602
5 Metus cadens in conſtantem virum dicitur mortis periculum, vel corporis cruciatus, in c. Conſultationi. n. 10. de ſponſal. 59
4 Timor vanus non excuſat, ib. n. 11. 59
4 Metus quando dicatur cadere in conſtantem virum, relinquitur arbitrio judicis, ib. n. 12. 59
4 Metus minor excuſat feminam, quam maſculum, ib. n. 14 59
3 MEUM ex una cauſa, ex alia meum fieri non poteſt, niſi deſinat eſſe meum, in c. Quoniam, n. 42. de Jurepatr. 513
5 Miles armatæ militiæ, & Cæleſtis militiæ æquiparantur, in c. Si contriverit, n. 29. de accuſat. 81
5 Miles ebrius, qui ſeipſum vulneravit, a militia removetur, ib. n. 30. 11
2 Miles creatus a rege præfertur militi creato ab inferiori, ſi ſint pares dignitate, in c. Cum certum, n. 15. de major. & obed. 608
5 Miles commeatu accepto remanens in domo ſua non habet militum privilegia, in c. Ut privilegia, n. 26. de privil. 270
3 Militem arma magis, quam leges ſcire decet, in c. Ex parte, n. 9. de irregular. 405
3 Militem voluntarium ſibi eligit Chriſtus, coactum vero ſibi auctionatur diabolus, in c. Nullus, n. 25 de Regular. 330
Milites gaudentes. Vide in ver. Tertiarii,
3 Milites olim non gaudebant privilegiis militaribus, niſi in numeros eſſent relati, in c. Si quis, n. 41. de foro compet. 38
3 Militia Calatravæ, & Alcantaræ licet uxorati gaudent fori privilegio, in c. Nuper a nobis, n. 35. de Bigam. 506
5 Militis exauctoratio fit per detractionem cinguli militaris, ſicut degradatio Clerici per ablationem inſtrumenti ad ſuum Ordinem ſpectantis, in c. Qui Preſbyterum, n. 2. de pœnit & remiſſ. 292
5 Miles in quo actu recipiat poteſtatem juris militaris, ib. n. 6. & 10. 292
5 Militis ſecularis creatio ex Pontificali Romano, ib. n. 7. & n. 59. 292
5 Miles creatur, cum cingulo circumcingitur, ib. n. 7. 292
5 Miles præſumitur, qui portat cingulum, & calcaria deaurata, ib. n. 11. 293
5 Militem, vel Doctorem Princeps ſolo verbo creare poteſt, ib. num 12. 293
5 Miles promovetur ad militiam ſecularem per chlamydis, & cinguli dationem, ib. n. 16. 293
5 Miles eſſe deſinit, cum cingulum militiæ deponit, ib. n. 17 293
5 Milites ſi cingulo ſpolientur, perdunt omne militiæ privilegium, ib. n. 19. 293
5 Militis regularis creatio ex Pontificali Romano, ib. n. 52. & n. 59. & 72. 293
5 Miles ſemel remanet ſemper miles, quandiu non eſt exauctoratus, ib. n. 40. 294
5 Miles non matriculatus cenſetur tanquam privatus, ſeu paganus, ib. n. 45. & 53. 295
5 Miles præſumitur inducens profeſſionem tacitam ex ſuſceptione habitus, & actibus profeſſorum, & hæc ignorantia impedit tacitam profeſſionem, ib. n. 56. 295
5 Contrarium, ib. n. 107. 299
5 Miles non præcinctus, aut non matriculatus non gaudet militum privilegiis, ib. n. 63. 296
5 In Militis creatione antiquæ cæremoniæ hodie non ſunt in uſu, ib. n. 64. 296
Vide in ver. *Fratres S. Jo. Hieroſolymitani.*
2 Miles ſeculi eſſe deſinit, qui factus eſt miles Chriſti, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 61. de Conſtit. 101
2 Declaratur, ib. n. 104. 103
3 Milites armatæ, legalis, & Cæleſtis militiæ æquiparantur quoad beneficium, ut non conveniantur, niſi in quantum facere poſſunt, habita ratione ne egeant, in c. Odoardus, n. 19 de ſolut. 240
Vide in ver. *Clericus quoad cap. Odoardus.*
2 Milites gaudent privilegio quandiu militant. in c. Innovamus, n. 3. de Treug. & Pace. 637
2 Miles Hieroſolymitanus, qui Parochum publice percuſſit, non poteſt ab Epiſcopo declarari excommunicatus, in c. Non poteſt, n. 8. & 12. de ſent. & re judicat. 182
5 Miles factus pendente liberali cauſa, licet poſtea appareat liber, debet exauctorari, niſi per calumniam petitus fuerit in ſervitutem, in c. Omnipotens, n. 20. de Accuſat. 7
5 Milites Hieroſolymitani extra Conventum degentes an teneantur ſemel in anno confiteri Præſbytero Parochiali, & ab eo in Paſchate ſacram communionem recipere, alias de his teneantur reddere rationem loci Ordinario, in c. Cum & plantare, n. 9. & ſeqq. uſq. in fin. de privil. 240
5 Milites Hieroſolymitani ſunt vere Religioſi, ib. n. 11. 240
5 Milites Hieroſolymitani confiteri debent Priori, vel Fratri Capellano ſui Ordinis, ib. n. 18 241
5 Milites Hieroſolymitani extra Conventum degentes, qui præcepto Eccleſiæ de confitendo ſemel in anno, & communicando in Paſchate non ſatisfaciunt, ſubſunt punitioni Ordinarii loci tanquam Sedis Apoſtolicæ Delegati, ib. n. 19. 241
3 MINIMORUM, & Capuccinorum Religiones aliquibus reſpectibus ſunt ſtrictiores Carthuſiana, in c. Ad Apoſtolicam, n. 40 de Regular. 384
2 MINIMA, ſeu modica in remediis ordinariis attenduntur, in c. Conſuetudines, n. 15. de Conſuet. 193
2 Fallit propter authoritatem conſuetudinis, ib. n. 16. 193
3 MINISTERIA Eccleſiaſtica, beneficia, & Eccleſiæ an, & in quo differant, in c. Nulla, n. 3 de Conceſſ. Præb. 185
2 MINISTRI Eccleſiæ principaliter ordinantur ad Sacramentum Eucbariſtiæ, in c. Cum contingat, n. 30. de ætat. & qual. 419
5 Miniſtri Curiæ Epiſcopalis non obſtante conſuetudine, & Eccleſiæ paupertate nihil percipere debeant ex pœnis pecuniariis, in c. Preſbyteri, n. 30. & 35; de pœnis. 284
3 Miniſtri opus eſt magis principalis agentis, in c. Fraternitatem, n. 61 de ſepultur. 297
3 Miniſtri Altaris Domini ſunt non tantum Preſbyteri, Diaconi, & Subdiaconi, ſed etiam inferiores Clerici, in c. Multa, n. n. 92. Ne Cler. vel Monach. 658
3 Miniſteria Sacrorum Ordinum ab Oſtiariatu ad Diaconatum jubentur a Concilio Trident. exerceri per conſtitutos in dictis Ordinibus, ib. n. 95. 658
2 MINORES, ſeu juniores Eccleſiæ quæ dicantur, in c. Nullus, n. 5. & 16. & ſeqq. de foro compet. 44
2 MINORI quatuordecim annis regimen Eccleſiæ committi non debet, in c. Indecorum, n. 5. de ætat. & qualit. 398
2 Minor ſtante ſtatuto tenetur compromittere ſine ſolemnitatibus in c. Cum tempore, n. 40. de arbitr. 697
2 Minor etiam proximus pubertati pro homicidio nunquam poteſt affici ultimo ſupplicio, in c. Canonum ſtatuta, n. 117. de Conſtit. 23
2 Minor vigintiquinque, & major annis quatuordecim, pro atrocibus delictis non punitur pœna mortis, ib. n. 118 24
2 Et quid in atrocioribus, ib. 24
2 Et quid in atrociſſimis, ib. n. 119. 24
3 Minores tertio ſeptennio non tenentur jejunia Eccleſiæ obſervare, in c. Cum ſis, n. 81. de Converſ. Conjugat. 440
4 Minores apti ad matrimonium ex contractu matrimoniali obligantur, niſi violentia intercedat, in c. De illis, il 2. n. 1. de deſponſ. impuber. 27
3 Minori ſatis eſt ab initio adire locupletem hæreditatem, in c. Cum ſecundum, n. 45. de Præb. 92
3 Minor læſus in profeſſione non reſtituitur, in c. Ad noſtram, n. 12. de Regular. 350
3 Minor non dicitur, qui diem ſupremam agit anni vigeſimi, ib. num 17. 350
3 Minores vigintiquinque annis dicuntur, quouſque ad horam nativitatis pervenerint, ib. n. 29 351
3 Minor, ſeu mulier ad Religionem inducti non reſtituuntur, quia non dicuntur læſi, in c. Ex parte, n. 11. de Regular. 406
3 Minor 14 annis de jure communi non obligatur Religioni, niſi factus major ratam habuerit, in c. Significatum, n. 43. de Regular. 363
2 Minor annis 25. profitendo Religionem alienat bona ſua etiam ſine curatore, & Decreto Judicis, in c. In præſentia, n. 52. de probat. 533
2 Minor petens alternative ſibi provideri de beneficio Curato, vel ſimplici, cenſetur ſe reſtrinxiſſe ad ſimplex cujus eſt capax, in c. Super literis, n. 36. de Reſcript. 162
5 MINUTA ſervitia quæ, in c. Præterea, n. 12. Ne Prælati vices ſuas. 69
3 MIRACULUM proprie quid ſit, & quæ requirantur de ratione

mita-

miraculi, in c. Cum ſis, n. 63 de Converſ. Conjug. 438
2 Miraculum Paſchaſii celebrantis in Capella Columnæ intus Eccleſiam S. Praxedis, in cap. Quidam, num. 35. de Celebrat. Miſſar. 579
3 Miracula nova non canonizati admitti non debent, niſi recognoſcente Epiſcopo, in c. Cum ex eo, n 7. & 9. de reliq. & vener. Sanctor. 609
5 Qui tamen debet negotium inſtitutum ad Sedem Apoſtolicam tranſmittere, & ejus reſponſum expectare, ib. n. 10. 609
5 Miracula ſola ad aliquem canonizandum non ſufficiunt, in cap. Audivimus, n. 4. & ſeqq. uſque ad n. 14. de Reliq. & vener. Sanct. 603
3 Miracula fiunt quandoque etiam per malos, & peccatores, ib. n. 5 7 & 10. 603
3 Miraculum poteſt eſſe mendax tripliciter, ib. n. 8. 603
2 Miraculum ad hoc ut ſufficienter probetur ad effectum Canonizationis, quatuor requiruntur, in c. Venerabili, num. 3. de teſti. 155
0 Miracula ex vi verborum, aut ex vi parentelæ ad canonizandum non ſufficiunt, ib n. 4. 155
2 MISERABILES perſonæ quæ ſint, in c. Significantibus, n. 21. & ſeq. uſque ad n. 35. de off. deleg. 539
2 Et quæ miſerabilia, ib. n. 22. 539
2 Miſerabiles qui ſint in genere, & cur ſic appellati, ib. n 23. 539
2 Miſericors quis, ib. n. 24 539
3 Miſerabilis ut aliquis dicatur, num ſit relinquendum arbitrio Judicis, ib. n. 25. 539
2 Miſerabiles qui ſint, ib. n. 26. uſque ad n. 35. 539
2 Peregrini quoad res quas ſecum deferunt, & injurias quas patiuntur, & contractus in ipſa peregrinatione initos, ſunt miſerabiles, & de foro Eccleſiæ, ib n. 30. & 85. 539
2 Mercatores ſi in teloneis, vel in pedagiis graventur, quando ſunt in itinere, poſſunt conqueri coram Judice Eccleſiaſtico, ib. n. 31. & ſeq. 539
2 Idem ſi exiſtant in nundinis, ib. n. 33. 539
2 Moniales an veniant appellatione miſerabilium perſonarum, ib. n 34 remiſſive. 539
5 Vidua, pupillus, orphani, & conſimiles an ſint miſerabiles perſonæ, ſi divites ſint, ib n 35. & ſeq. uſque ad n. 58 539
5 Vidua, & pupillus non gaudent privilegio l. unicæ, C. quando Imperat. inter pupill. & vid. niſi ſint pauperes, ib. numer. 36. & ſeq 540
2 Contrarium, n. 42. 540
2 Statutum ut derelictis miſerabilibus perſonis non ſolvatur gabella non comprehendit divites, ib. n. 37. 540
2 Conſtitutio Regni quæ providet pupillis viduis, & aliis de Advocato, non includit tales, niſi etiam ſint pauperes, ibidem n. 38. 540
3 Cæcus non numeratur inter perſonas miſerabiles, niſi ſit pauper, ib. n. 39. Sed contra n. 50. 540
2 Viduarum, pupillorum, & orphanorum cauſas audit Eccleſia negligente Judice Seculari, etiamſi divites ſint, ib. n. 41. 540
2 L. unica, C. quando Imperat. inter pupill. & vid. comprehendit tales etiam divites, ſecundum magis communem, & veriorem opinionem, quam ſervat Signatura, ib. n. 42. 540
2 Delegatio cauſæ inter laicos ad petitionem miſerabilis perſonæ non pauperis, non eſt nulla ab initio, ſed pendet validitas ex negligentia Judicis Secularis, ib n. 43. 540
5 Regina vidua eſt miſerabilis perſona, & ratione ſpolii, de quo conqueritur, eſt principaliter de foro Eccleſiæ, ib. n. 44. 540
3 L. unica, C. quando Imper. inter pupill. & vid. extenditur, ib. n. 45. 540
2 Miſerabiles perſonæ quoad protectionem, & deſenſionem pari paſſu ambulant cum pauperibus, ib. n. 48. & 53. 541
2 Cæci, & ſenio confecti, licet divites, ſunt pauperibus miſerabiliores, ib n. 52. 541
3 Miſerabiles perſonæ qualiter dicantur, quæ res proprias adminiſtrare non poſſunt, ib n. 54 & ſeq 541
2 Clerici poſſunt patrocinari pro miſerabilibus perſonis etiam divitibus, quæ advocatum non reperiunt, ib. nu. 55. 541
5 Miſerabiles perſonæ an, & quando ſint de foro Eccleſiæ, ibidem n 58. & n ſeq. uſque in fin. 541
3 Quid, ſi ſint pauperes, ib. n. 59. & 86. 541
2 Et quid, ſi ſint divites, ib. n. 64. & 85. 542
3 Cauſæ viduarum, aliarumque miſerabilium perſonarum, ſi ſint pauperes, principaliter, & immediate ad Eccleſiam pertinent, ib. n. 60. & 86 541
3 Etiam extra caſum oppreſſionis, & negligentiæ judicum ſecularium, ib n. 61. 541
3 Delegationis literæ contra laicos ad petitionem viduæ pauperis ſunt validæ ab initio, ib. n. 62. 542
3 Miſerabiles perſonæ pauperes in magnis hæreditates, vel caſtra poſſident, non poſſunt directe agere coram Judice Eccleſiaſtico, ib n. 63. 542
3 Cauſæ viduarum, pupillorum, & aliarum miſerabilium perſonarum quæ pauperes non ſunt, principaliter ad Eccleſiam non ſpectant, ib. n. 64. & n. 85. 542
5 Sed ſecundario, n. 67 & 85 542
2 Niſi quoad protectionem, & defenſionem, ib. n 65. & 77. 542
3 Miſerabiles perſonæ utcunque divites ſi opprimantur, vel ſpolientur, poſſunt conqueri Eccleſiæ etiam aliis Judicibus ordinariis prætermiſſis, ib. n. 66 & 86. 542
2 Judex ſecularis quando dicatur negligens ad effectum, ut Judex Eccleſiaſticus procedere valeat in cauſis miſerabilium perſonarum pauperum, ib. n. 70. 542
5 Et quid, ſi ſit ſuſpectus de malitia, ib. n. 71. 542
3 Laici non miſerabiles nunquam poſſunt in eorum cauſis temporalibus contra laicos directe, & principaliter ad Eccleſiam recurrere, ib. n. 72. & 84. 542
3 Niſi quando in provincia nullus extat Judex ſecularis, vel ſi extat, recuſatur, aut negligit juſtitiam adminiſtrare, ibidem num 74. 542
5 Idem ſi Judex non extet in Civitate, nu. 75. 542
3 Cauſas miſerabilium non pauperum audit Eccleſia in defectum Judicis ſecularis, nec rejicit illos ad proximum ſuperiorem, ib. n. 73. 540
3 Miſerabiles perſonæ non pauperes ſi in judicio, vel extra graventur injuſte, non poſſunt ad Eccleſiam recurrere per viam appellationis, ſed per viam ſimplicis querelæ, ib n. 76. 543
3 Miſerabiles perſonæ favorabilius ſunt exaudiendæ, quam aliæ non miſerabiles, ib n. 77. 543
1 Et in eorum cauſis potiori gaudent prærogativa, quam Clerici, ib n 78 543
3 Et reſcriptum contra eas impetratum non valet, niſi de illarum miſeria mentionem faciat, ib. n. 79. 543
1 Indulta miſerationis cauſa non tolluntur per generales non obſtantias, ib n. 80. 543
3 Nec poteſt illis capeſſe renunciari, ib. n. 81. 543
3 Legatum miſerabilibus perſonis dicitur ad pias cauſas, ib. n. 82. 543.
1 Nec de illo detrahitur ſalcidia, ib. n. 83. 543
3 Laici non miſerabiles, nec habitu, nec actu ſunt de foro Eccleſiæ, ib. n. 84. 543
3 Miſerabiles perſonæ aliquando ſunt de foro Eccleſiæ habitu tantum, aliquando vero habitu, & actu, ib. n. 85. & ſeq. 543
3 Miſerabiles perſonæ immunes ſunt ab oneribus perſonalibus, & realibus extraordinariis, non autem ab ordinariis, in c. Licet, n. 20. de Cenſib. 540
3 Et an jus Canonicum in hoc diſcrepet a jure civili, ib. n. 21. & ſeq. uſque ad n. 25. 541
2 Miſerabilis perſona poteſt laicum interdictum *Unde vi* coram judice Eccleſiaſtico convenire etiamſi res ſubtracta dicatur feudalis, in c. Ex parte, n. 1. de foe. comp. 74
2 Miſerabiles perſonæ habent electionem fori, & poſſunt convenire adverſarios ſuos etiam in Curiis Principis, ib. n 2 74
2 Cauſa miſerabilis perſonæ, quæ juxta Canonicas ſanctiones tractari debet in Curia, ut valide committatur, an requirat ſubſcriptionem Papæ, ib n. 7. & ſeq. uſque in finem. 74
3 MISERIAM quilibet naturaliter fugit, & appetit felicitatem, in c. Significant. n. 5. de off. deleg. 541
5 MISERICORDIA quid ſit, in c. Henricus, n. 14 de Cler. pugnan. in duello. 143
1 MISERICORS quis, in c. Significantibus, n. 24 de off. deleg. 539
3 Miſericordia quid ſit, in c. Licet, n. 13. de Cenſib. 540
3 Miſericordiam non impendentes conſtitutis in miſeria dicuntur negare Chriſtum, qui miſericordia eſt, ib. n. 14. 540
5 Miſericordiæ genus eſt cito occidere, in c. Novimus, n. 12. de verb. ſignificat. 386

Miſſa, communia.

3 Miſſæ ſacrificium an ex forma præcedere debeat electionem Papæ, in c. Cauſam, n. 33 de elect. 261
Vide in ver. *Electio Papæ.*
3 Miſſa, & Jejunium ordinantis, & ordinandi an ſint de ſubſtantia Ordinis, vel de ſolemnitate tantum, in c. Cum veniſſent, n. 8. de ſacr. unct. 445
2 Miſſam celebrans coram excomm. ob metum ſibi incuſſum ab hæretico, mortaliter peccat, ſecus ſi a tyranno, in c. Sacris, n. 37. de his quæ vi met. cauſ. 684
3 Contrarium, ib. n. 38. & 46. 684
3 Miſſæ ſacrificium non polluitur ex nequitia Sacerdotis, in cap. Veſtra, n. 3. & ſeq. uſque ad n. 10. de cohab Cler. & mulier. 10
0 Miſſa non eſt de forma electionis Papæ, in cap. Cum Eccleſia, n. 3. de cauſa poſſeſ. & propriet. 109
3 Miſſas duas poteſt Rector Eccleſiæ celebrare propter neceſſitatem Anniverſariorum, in cap. Cum creatura, nu. 2. de Celebrat. Miſſarum. 587
5 Miſſam bis in die celebrandi an, & quando Epiſcopus poſſit licentiam concedere, in c. in Ordinando, numer. 33 & 37. de Simon. 33
3 Sacerdos non poteſt obligari pacto, vel ſtatuto ad celebrandum quotidie, aut ſemper de uno Sancto, in c. Significatum, n. 8. de Præbend. 81
3 In Sacramento Altaris aqua cum vino tranſubſtantiatur in ſanguinem, in cap. Cum Marthæ, §. Quæſiviſti, num 1. de Celebrat. Miſſar 380

Miſſa quoad applicationem.

3 Eleemoſynam dantes pro Miſſa, communiter intendunt, ut ſacrificium ſibi applicetur, in c. Significatum, n. 44 de Præb. 84
3 In Miſſis ſingulis orandum eſt pro defunctis, in c. Cum creatura, n. 18. de Celebrat. Miſſar. 588
3 Miſſæ applicatio perficitur ex intentione, & devotione ſacrificantis, in c. Fraternitatem, n. 26. de ſepultur. 291
3 Contrarium, ib. n. 28 & ſeq. 291
3 Miſſa etiam de officio currente dicenda eſt pro ſalute vivorum, & defunctorum, in cap. Quidam, nu. 21. & 34. de Celebrat. Miſſae. 577
3 Miſſarum ſuffragia, mortuis tripliciter applicari poſſunt, ibid. n. 21. 578
3 Voluntas eorum, qui dant eleemoſynam pro Miſſis, recipit interpretationem a conſuetudine, in c. Fraternitatem, n. 85. & 88. de Sepulturis 299
Vide in ver. *Miſſæ valor*, & in ver. *Miſſa quoad ſtipendium*, & in ver. *Parochus quoad Miſſam, Sacerdos quoad Miſſam.*
3 Declaratur, ſi conſuetudo ſit rationabilis, ibid. n. 86. 300

Digitized by Google

Miſſa quoad attentionem.

1 Miſſam audiens, & Divinum officium recitans cum diſtractione voluntaria, non ſatisfacit præcepto Eccleſiæ, in c. Nam-nitaris, n. 325. de Conſtit. 69

Miſſæ audiendæ præceptum.

3 Miſſam peculiarem audiens in diebus feſtis an ſatisfaciat præcepto Eccleſiæ, in cap. Quoniam, n. 2. & ſeqq. uſq. ad n. 7. de Celebr. Miſſ. 576

3 Miſſas peculiares, ſeu votivas, an, & qualiter quis prohibeatur audire in diebus feſtis, ib. n. 3. 576

3 Superſtitiones aliquot referuntur audientium Evangelium, In principio erat Verbum, vel Miſſas peculiares, ib. n. 4. 576

Miſſa Conventualis,

1 Miſſa Conventualis quamvis non ſit de horis, eſt tamen de officio, in c. Ut Abbates, n. 82. de ætat. & qual. 395

3 Miſſa Conventualis una, vel plures an, & quando celebrari debeant in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis, in c. Cum creatura, n. 3. & n. ſeqq. uſq. in fin. de celebrat. 587

3 Quid de jure communi, & examinatur quatuor intellectus ad hoc capitulum a n. 5. uſq. ad n. 21. 587

3 Et quid ex Miſſali Romano, ib. a n. 21 uſq in fin. 588

3 Miſſæ Conventuales duæ, ſcilicet de feſto, vel feria, & pro Anniverſariis defunctorum, in Collegiatis Eccleſiis ſunt celebrandæ, ib. n. 3 & 23. 588

3 Miſſa Conventualis pro defunctis in Anniverſario celebrari poteſt etiam in feſto duplici, vel ſemiduplici, ib n. 4 & 23. 588

3 Miſſa Conventualis de feria propter Anniverſaria defunctorum non eſt omittenda, ib n. 7. 587

3 Miſſæ duæ Conventuales, ſcilicet pro defunctis, & de Officio currente, in Collegiatis Eccleſiis quotidie ſunt celebrandæ, & contrafacientes peccant, ib n. 12. & 13. 588

3 Contrarium, ib. n. 16. & 24. 588

3 Miſſæ duæ, id eſt pro defunctis, & de feria, quotidie cantari debent in Eccleſiis Conventualibus, ib. n. 17. 588

3 Contrarium, ib. n. 20. & 24. 588

3 Miſſa non Conventualis, id eſt de officio currente, quotidie celebrari debet in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis, ib. num. 21. 588

3 Fallit in caſibus his enumeratis, in quibus cantari debent duæ Miſſæ, ib. n. 22 588

3 Miſſa Conventualis pro defunctis in Eccleſiis Collegiatis non debet dici quotidie, ſed prima die cujuſque menſis, & feria ſecunda cujuſque hebdomadæ, ib. n 24. 588

3 Quod ſi tunc occurrat feſtum ſimplex, vel feria propriam habens Miſſam, cantari debent duæ Miſſæ, ib, n. 25. 588

3 Miſſa Conventualis pro defunctis, niſi occurrat Anniverſarium, vel dies depoſitionis defuncti, in feſto duplici, vel ſemiduplici celebrari non debet, ib. n. 26. 589

3 Miſſa de feria propter Miſſam ſpecialem dimittenda non eſt, in c. Quidam, n. 1. de Celebrat. Miſſar. 576

3 Declaratur, ib. n. 2. & ſeqq. 576

1 Diſtributiones quotidianæ aſſignantur pro Miſſa Conventuali ſicut pro horis, c. Ut Abbates, n. 84. de ætat. & qual. 395

3 MISSA DEFUNCTORUM corpore præſente omni die celebrari poteſt, præterquam in Paraſceve, & Paſchate, in c. Cum creatura, n. 5. de Celebr. Miſſ. 587

3 Miſſa defunctorum cantari debet a Beneficiatis juxta legem fundationis, etiam in illis diebus, in quibus ex præſcripto Miſſalis Romani cantatur alia Miſſa pro defunctis, ib. n. 11. 587

3 Miſſa defunctorum præfertur Miſſæ de feria, d. c. Cum creatura, n. 15. 588

3 Contrarium, ib n. 24. & 26 588

3 Miſſa pro defunctis poteſt celebrari in diebus feſtis etiam ſolemniter, ib. n. 14. 588

3 Contrarium, ib. n. 16. 588

3 Declaratur, ib. n. 26. 589

3 Miſſæ privatæ de *Requiem* dici non poſſunt in feſtis duplicibus, & Dominicis diebus, ib. n. 27. 589

3 Miſſa pro defunctis poteſt dici peculiaris, in c. Quidam, n. 9. de celebr. Miſſae. 577

3 Miſſam de S. Maria celebrans dicitur celebrare pro defunctis, & e converſo, ib. n. 12. 577

3 Miſſa defunctorum an ſit dicenda ad conſequendam indulgentiam Altaris privilegiati conceſſam, an vero ſufficiat aliam Miſſam dicere, ib. n. 13. & ſeqq. uſq. in fin. 577

3 Privilegii tenor inſpiciendum eſt ad dignoſcendum, an pro liberatione Animæ a Purgatorio requiratur Miſſa de *Requiem*, n. 14. 577

3 Miſſa pro defunctis an idem importet, quod Miſſa de *Requiem*, ib. n. 18. 23. & 30 578

3 Miſſa de *Requiem* cur ab Eccleſia inſtituta, ib. n. 19. 578

3 Miſſa de *Requiem* ſuffragatur Animæ defunctorum, quam Miſſa de feſto, vel feria, ib. n. 20. 578

3 Declaratur, ib. n. 31. 579

3 Miſſarum ſuffragia mortuis tripliciter applicari poſſunt, ibid. num. 21. 578

3 Miſſa ex parte ſacrificii æque prodeſt mortuis de quocunque dicatur, & quid ex parte Orationum, ib. n. 32. 579

Vide in ver. *Anniverſarium*.

Miſſa Pontificalis.

Vide in ver. *Pontificalia*.

Miſſa de S. Maria.

3 Miſſam de ſancta Maria celebrans dicitur celebrare pro defunctis, & e converſo, in c. Quidam, n. 12. de celebr. Miſſ. 577

Miſſa de Sancto.

3 Miſſam de uno Sancto quotidie celebrare non licet, in c. Quidam, n. 10. de celebr. Miſſ. 577

3 Sacerdos non poteſt obligari pacto, vel ſtatuto ad celebrandum quotidie, aut ſemper de uno Sancto, in c. Significatum, n. 8 de Præb. 81

3 Miſſæ votivæ ex Miſſali Romano dici poſſunt pro arbitrio Sacerdotum, quocunque die officium non eſt duplex, aut Dominica; id tamen paſſim fieri non debet, in c. Quidam, n. 8 de celebrat. Miſſar. 577

3 Miſſa votiva pro ſponſo, & ſponſa non dicitur in Dominicis, & feſtis diebus, ib. n. 9. 577

Miſſarum reductio.

1 Miſſas, & Anniverſaria, aut eleemoſynas pauperibus erogandas, an Epiſcopus ex cauſa tenuitatis reducere poſſit de jure communi, in c. Ex parte, n. 20. de Conſtit. 126

1 Et an ex Concilio Tridentino, ib n. 30. 128

1 Miſſarum onera beneficio incumbentia Epiſcopus reducere non poteſt, ib. n. 24. 127

1 Miſſarum onera beneficio injuncta an Epiſcopus moderari poſſit, ſi redditus poſtea diminuti ſunt, ib. n. 25. 127

1 Quid, ſi ejuſmodi redditus ſpectent ad hæredem, ib. n. 25. 127

1 Et quid, ſi ſpectent ad beneficiatum, ib. n 27 & ſeqq. 127

1 Anniverſaria, & officia defunctorum Epiſcopus poteſt reducere ad præſcriptum Conc. Trid. c. 4 ſeſſ. 25. ib. n. 30. 128

1 In Miſſis, vel Anniverſariis, aut eleemoſynis reducendis, quis ordo ſervari debeat, ib. n. 34. 128

3 Miſſarum onera an, & quando per Sedem Apoſtolicam reduci poſſint, aut debeant, in c. Significatum, n. 14. & ſeqq. uſq. ad n. 37. de Præb. 81

3 Quid, ſi ſint impoſita ex piis defunctorum relictis, ib. n. 16. 82

3 Et quid, ſi ex largitionibus inter vivos, ib. n. 17. & ſeq. uſque ad n 29. 83

3 Miſſarum onera ante Concilium Trid. impoſita, aut in beneficii fundatione, Epiſcopi, & Generales Ordinum reducere non poſſunt, in vim c. 4 ſeſſ. 25 ib. n. 15. 81

3 Etiam ſi legatum ſit adeo tenue, ut non ſit qui velit onus illi injunctum ſubire, ib. n. 15. verſ. Quinimo. 81

3 Pecunia pro Miſſis celebrandis collata, an ſit reſtituenda, ſi illarum numerus reducatur, ib n. 20. 82

3 Miſſarum onera futura an per Papam reduci poſſint, ib. n 29. 83

3 Eccleſia recipiens rem oblatam cum onere celebrationis Miſſarum facto ipſo naturaliter obligatur ad oneris implementum, ib. n. 30. 83

3 Leonis X. Indultum Fratribus Minoribus conceſſum ſuper futuris eleemoſynis Miſſarum, dicitur ſubreptitie obtentum, ib. num. 37. 83

Miſſa quoad ſtipendium.

3 Obligatus ex pluribus Miſſis ad idem numero, ſemel ſolvendo liberatur; ſecus ſi ad idem ſpecie, in c. Fraternitatem, n. 79. de ſepultur. 298

3 Miſſæ tot celebrandæ, quot ad rationem attributæ eleemoſynæ ab offerente præſcriptæ fuerint, alioquin quot præſcriptæ fuerint ab Ordinario, ib n. 82. 299

3 Miſſæ Sacrificium non eſt inſtitutum ad Sacerdotum inopiam ſublevandam, ib. n. 83. 299

3 Conſuetudine regionis an excuſetur Sacerdos obligatus ad applicationem Sacrificii, qui ab aliis quoque eleemoſynam recipit pro Miſſis peculiaribus, & unam Miſſam celebrat pro omnibus, ib. n. 84 & ſeqq. uſq. ad n. 89 299

3 Voluntas eorum, qui dant eleemoſynam pro Miſſis, recipit interpretationem a conſuetudine, ib. n 85. & 88. 299

3 Declaratur, ſi conſuetudo ſit rationabilis, ib. n 86. 300

3 Miſſarum onera ſi Eccleſia non adimpleat, res oblatas non facit ſuas, & ad reſtitutionem tenetur, in c. Significatum, n. 34. de Præb. 83

3 Simoniacum an, & quando ſit, pro celebratione Miſſæ pecuniam accipere, ib n. 39. 83

3 Res, quæ donantur Eccleſiæ cum onere celebrationis Miſſarum, deſinunt eſſe laicales, & tranſeunt in proprietatem Eccleſiæ, ib. n. 23. 82

Vide in ver. *Miſſa quoad applicationem*.

Et in ver. *Sacerdos quoad Miſſam*.

Miſſæ valor.

3 Miſſæ unius celebratione an omnibus ſatisfaciat Sacerdos, qui pro pluribus Miſſis plura ſtipendia accepit, in c. Fraternitatem, n. 13. & ſeqq. uſq. in fin de ſepultur. 290

3 Miſſæ Sacrificium pro pluribus oblatum an tantum proſit ſingulis quantum ſi pro quolibet ipſorum ſingulariter offeratur, latiſſime diſcutitur, ib. n. 14 uſq ad n. 79. 290

3 Miſſam pro pluribus dictam non minus prodeſſe ſingulis, quam ſi dicatur pro uno, quibus argumentis probetur, ib. n. 19. & ſeqq. uſqu. ad n. 25. 293

3 Miſſa una ex parte ſui eſt valoris infiniti, & ſufficiens ad ſatisfaciendum pro omni pœna, ib. n. 20 47 & 74 293

3 Miſſa æque prodeſt iis, qui commemorantur in Memento, ſi circumſtantes ſint plures, ac ſi pauciores, ib n. 23 77. & 78. 293

3 Miſſa non debita, poteſt pluribus applicari, ſi Sacerdos tot multiplicet gradus devotionis, quot ſunt ii, pro quibus celebrat, ex Cajetani ſententia, ib. n. 25. 293

3 Contrarium, ib. n. 28 & ſeqq. 294

3 Miſſæ applicatio perficitur ex intentione, & devotione ſacrificantis, ib. n. 26. 294

3 Contrarium, ib. n. 28 & ſeqq. 294

3 In Sacrificio non perpendit Deus, quantum, ſed ex quanto offeratur, ib. n. 27. 293

3 Declaratur, ib. n. 33. & 35. 294

3 Miſſæ Sacrificium efficaciam habet ex opere operato, nec ulla offerentium malitia inquinari poteſt, ib. n. 28. 294

3 Miſſæ Sacrificium ex opere operato tantundem valet ei, cui applica-

plicetur, ſi fiat a bono, ac ſi a malo Sacerdote, ib. n. 29. 294

3 Miſſæ ſacrificio placatus Deus peccata dimittit ingentia, ibid. num 30. 294

3 Sacrificii, & Sacramenti effectus in pluribus Miſſis multiplicatur, ib. n. 31. 294

3 Miſſæ ſacrificium fit ſatisfactorium offerentibus, & iis, pro quibus offertur, ſecundum quantitatem ſuæ devotionis, ibidem num. 32. 294

3 Declaratur, ib n 33. & ſeqq. 294

3 Miſſæ ſacrificium effectum non habet, niſi in illis, qui conjunguntur huic Sacramento per fidem, & charitatem, ib n. 34. 294

3 Miſſa melioris Sacerdotis ex opere operantis eſt magis fructuoſa, ib. n. 35. & 48. 294

3 Miſſa an magis proſit iis, qui ſunt magis digni, quam ei cui applicatur, ib. n, 36. & ſeqq. 294

3 Miſſa an tantundem valeat ſingulis, atque omnibus, ſive Sacerdos moveatur ab uno ad celebrandum, ſive a multis, ibid. num. 39. 295

3 Miſſa pro pluribus dicta, licet non tantundem valeat ſingulis, quantum ſi pro quolibet diceretur, quoad ſatisfactionem, tamen ſecus eſt quoad impetrationem, ib. n. 40. 295

3 Contrarium, ib n. 41. & ſeqq. 295

3 Miſſa extenſive habet efficaciam finitam tam reſpectu impetrationis, quam ſatisfactionis, ib. n. 42. 295

3 Miſſæ ſacrificium tam reſpectu remiſſionis pœnarum, quam aliorum effectuum non operatur per modum actionis, ut Sacramenta, ſed per modum impetrationis, ib n. 43. 295

3 Baſileenſis Concilii diſcrepatio de valore Miſſæ, & deputatio Epiſcopi Beatenſis ad allegandum, ib n 45. 295

3 S Thomæ ſententia circa valorem Miſſæ expenditur, ib. n. 46. & 52. 296

3 Miſſam ſpecialem magis prodeſſe, quam generalem, quibus rationibus oſtendatur, ib. n. 47. & ſeqq. uſq ad n. 67. 296

3 Miſſæ valor, licet extenſive, & quantum ad ſufficientiam ſit infinitus, tamen extenſive, & quantum ad efficientiam finitus eſt, ib n. ſeqq uſq ad n. 67 & 74. 296

3 Miſſæ plures ad unam, & eandem rem obtinendam rationabiliter ab Eccleſia ſunt inſtitutæ, ib; n 54. 296

3 Miſſæ peculiares ab Eccleſia utiliter inſtituer, ib n. 56. 297

3 In Miſsæ ſacrificio triplex reperitur Offerens, videlicet Chriſtus, Eccleſia, & Miniſter, ib. n. 59. 297

3 Miſsæ privatæ cenſentur communes, quia celebrantur a publico Eccleſiæ miniſtro, ib. n. 60. 297

3 Miſsæ meritum ex Soto in tres partes dividitur, & tertiam tantum poteſt diſpenſare Sacerdos, ib n. 63 & 94. 297

3 Miſsa una liberari omnes animas a Purgatorio, eſt hæreticum, ib. n 64. 297

3 Privilegia, quibus indulgetur, ut unius Miſsæ, vel Anniverſarii celebratione ſatisfiat pluribus oneribus Miſsarum in futurum ſuſcipiendis, ſunt abrogata, ib. n 66. 297

3 Miſsa pro pluribus celebrata, æqualiter prodeſt ſingulis, niſi intuitu unius celebretur, ib. n. 67. 297

3 Miſsa ex virtute meriti, & opere operantis tanto eſt fructuoſior, quanto pro pluribus celebratur, ib. n. 68 & n. 71. 298

3 Miſsa non minus prodeſt ipſi celebranti, ſi dicatur pro pluribus, quam ſi pro uno, ib n. 69 298

3 Miſsæ valor triplex, & ex applicatione unius non fit diminutio alterius, ib. n. 77. & 94. 298

3 Miſsæ fructus ex opere operato tantus eſt unicuique ex circumſtantibus pro modo fidei, & devotionis cujuſque, ib n. 78. 298

3 Miſsæ ſacrificio ineſt triplex fructus, ib. n. 94. 305

3 Conſuetudo Eccleſiæ, ut eadem die non dicatur niſi una Miſsa pro mortuis, & unica Miſsa ſatisfiat pluribus Anniverſariis eodem die currentibus, an ſit obſervanda, necne, in c. Fraternitatem, n. 87. de ſepult. 300

3 Sacerdoti non licet accipere unam eleemoſynam pro Miſſa celebranda, & aliam pro applicatione fructus ſpecialis ipſius celebrantis, ib. n. 96. 301

Vide in ver. *Miſſa quoad applicationem*.

3 Sacerdos accipiens unum ſtipendium pro fructu ſatisfactorio, & aliud pro impetratorio, non ſatisfacit unica Miſſa, ibid. num. 97. 301

Miſſa ubi celebranda.

5 Miſſa de jure communi an, & quando poſſit celebrari extra Eccleſiam de licentia Epiſcopi, in c. In his, n. 2. de privil. 278

5 Principis domus, arces, & palatia, in quibus Barones juriſdictionem exercent, comprehenduntur in prohibitione Tridentini Conc. de Miſsa in privatis domibus non celebranda, ib. n. 56. 280

5 Miſsa in privatis domibus celebrari non poteſt, etiam in Oratorio ad Divinum cultum dedicato, ſed celebrandi licentia petenda eſt a Sede Apoſtolica, ib. n. 57. 280

5 Epiſcopus non poteſt permittere, ut a Sacerdotibus ſecularibus, aut Regularibus, Miſſa celebretur extra Eccleſiam, & extra Oratoria ad Divinum tantum cultum dedicata, ib n. 19 280

5 Epiſcopus poteſt concedere ex Tridentini Conc. præcepto, ut Miſsa celebretur in Oratorio ad Divinum tantum cultum dedicato, dummodo illud non ſit in privatis domibus, ib. n. 21. 280

5 Miſsa in Oratoriis conſtructis pro uſu carceratorum, Confraternitatum, Hoſpitalium, & Monaſteriorum, celebrari poteſt prævia licentia, & approbatione Epiſcopi Diœceſani, ib n. 23. 280

5 Miſsam celebrans in Eccleſia polluta non eſt ipſo jure ſuſpenſus, ſed ſuſpendendus, ſicut in Eccleſia interdicta, in c. Tuarum, n. 4. de privil. 245

Vide in ver. *Oratorium*, *Capella*.

3 MIXTUM aſsumit naturam ſpeciei, per quam juri alterius minus derogatur, in cap. Cum propter, n. 36. & 42 de Inſtrument.

3 Mixtum ex duobus naturis aſsumit ſibi naturam a potiori & digniori, ib. n. 44

Declaratur, n. 65.

3 In mixtis naturalibus indifferenter attenditur quod ... agit, in mixtis juris quod eſt favorabilius, ib. n 65

3 Mixtionem non efficiunt multa pauca, & magna parva ... ca, ib. n. 68. 533

3 Et mixtio eorum non eſt, quæ ſunt diverſi generis, ib. n. 69 534

3 Mixtum aſsumit naturam ejus ſimplicis, per quod jus conſortia conſervatur, ib. n. 81. 534

3 Mixtum aſsumit naturam ſimplicis, quod facit actum valere, & eſt favorabilius, ib. n 75. 534

1 In mixtis inſeparabilibus magis attenditur quod nocet, quam quod prodeſt, in c. Maſsana, n. 9. & 28. de elect. 305

1 Declaratur, ib n. 35. 306

5 MOLESTIÆ Legatis, & Nunciis illatæ in denegando ingreſſum in provinciam, vel eorum facultates impediendo, ac eos expellendo, damnantur in c. Conſuetudines, n. 67. de Conſuetud 196

1 MONACHATUS dicitur beneficium ſimplex, in cap. Cum in cunctis, n. 227. de elect. 253

1 Monachatus omnem maculam abſtergit, in c. Ut filii, n. 35. de fil. Preſbyt. 463

Vide in ver. *Profeſſio quid operetur.*

Monachus, communia.

1 Monachi, virgines, & viduæ Deo dicatæ, ſeu Diaconiſsæ, & laborantes in ſepeliendis mortuis, quandoque Ordines dicuntur a Patribus, in c. Cum contingat, n. 42 de ætat & qual. 420

3 Monachus ſine Monaſterio caret vita, ſicut piſci ſine aqua, in c In Eccleſiis, n, 12. de Capell. Monach. 50c

1 Monachi poſsunt appellari Fratres, in cap. Cauſam, n. 3. de elect. 259

1 Monachus per profeſſionem acquirit jus Collegii, & habet Monaſterium alligatum ad alimenta, in c. Cum in cunctis, n. 228. de elect. 253

1 Monachi, & Eremitæ potius egent contemplatione, quam ſcientia, ib n. 246. 254

3 Monachi in quibus differant a Canonicis Regularibus, in cap. Quod Dei timorem, n. 6. & ſeqq. de ſtat. Monach. 478

3 Monachorum appellatione an veniant Canonici Regulares, ib. n. 10. & ſeqq. & in c. Cum in magiſtrum, n. 8 de elect, 478

1 Monachus fieri non debet ſpem, vel promiſſionem habens, ut Abbas fiat, in c. Cum ad noſtram, n. 1d. de elect. 284

1 Monachi officium eſt lugere, ib n. 27. 284

3 Monachi late ſumpto vocabulo veniunt appellatione Clericorum, in c. Non amplius, n. 8. de inſtit. 572

1 Monachorum appellatione non veniunt Moniales, in c. Ut filii, n. 34. de filiis Preſbyt. 463

3 Monachus nihil aliud eſt, quam ſolitarius, & triſtis, in c. Cum ad Monaſterium, n. 58 de ſtat. Monach. 594

3 Clericus ſecularis utens habitu, & nomine monachali, cogitur, ut fiat Monachus, vel ab hoc deſiſtat, in c. Ut Clerici, n. 3. de Regulat. 341

Vide in ver. *Regulares*, *Profeſſio*, *Monaſterium*.

1 Monachus qui in profeſſione ex pacto ſibi reſervat proprium, in dubio intelligitur reſervaſſe tanquam obedientiarius Monaſterii, in c. Cum in Eccleſiis, n. 8. de majorit. & obed. 216

5 Monachus, & Religioſus an poſſit aſsumi in magiſtrum, in c. Quia nonnullis, n. 5. de Magiſtris. 82

5 Monachus non docentis, ſed plangentis habet officium, ib n. 6. 82

5 Declaratur, ib n. 12. 82

5 Monachus bonus via bonum Clericum facit, ib. n. 9. & 14. 82

5 Monachum ſcientem, & boneſtum ſatis eſt Cathedræ præficere, quam ſecularem Clericum ſcientem, & inhoneſtum, ibid. num. 10. 82

5 Monacho ſi committatur cauſa a Sede Apoſtolica non expreſſo nomine Monachatus, Delegatio tanquam ſubreptitia non valet, in c. Cum olim, 1l a. n. 3. & 9 de Privil. 251

5 Monachi ex ſtrepitu cauſarum debent eſſe remoti, ib. n 4. 251

5 Monachus non poteſt eſſe Procurator etiam pro utilitate Monaſterii ſine licentia Abbatis, ib. n. 5. 251

5 Monachis ſi ex certa ſcientia Papa committat cauſam, cenſetur ſuper inhabilitate diſpenſare, ib n. 6. 251

5 Monacho Eccleſiæ Cathedralis Monachalis an cauſæ a Sede Apoſtolica ſint committendæ, ib n. 11. 251

5 Monachi præeminent in contemplatione, Clerici in prærogativa officiorum, in c. Inter quatuor, n 6. de Relig. domib. 494

3 Monachus appellatur poſt profeſſionem, in c. Eccleſiæ, n. 4. de Immun. Eccleſ. 646

Monachus contra Abbatem.

5 Monachi de ſimonia, perjurio, dilapidatione, & inſufficientia ſuum denunciare poſsunt Abbatem, in c. Licet Heli, n. 1. de Simon. 48

Monachus quoad Confeſſiones ſecularium.

5 Monachi ad Confeſſiones ſecularium a ſuis Abbatibus approbati in locis ubi dicti Abbates utranque juriſdictionem exercent, an poſſint audire Confeſſiones confluentium ex aliena diœceſi, in c. Omnis, n. 69 de pœnit & remiſs. 313

5 Monachi poſsunt audire Confeſſiones confluentium ad diœceſim, in qua ſunt ab Epiſcopo approbati, ib. n. 72. 313

Vide in ver. *Regulares quoad Confeſſiones ſecularium*.

Monachus quoad correctionem.

2 Monachus, ſicut & Clericus, appellare poteſt a correctione, ſi fiat in forma judicii, in c. Ad noſtram, n. 1. a de appellat. 190

2 Monachorum etiam Epiſcopo ſubjectorum correctio ſpectat ad Abba-

Abbatem, in c. De Priore, n. 28. de appellat. 197
3 Monachi incorrigibiles de Monaſterio ſunt expellendi, & Monaſterium reformari debet de Fratribus alterius Ordinis, ſi de Monachis ejuſdem Ordinis reformari non poteſt, in c. Relatum, n. 1. Ne Cler. vel Monach. 664
3 Monachorum malum exemplum eſt contagioſum, & alias inficit, ib. n. 2. 664
3 Maxime ſi proveniat a Prælato, ib. n. 3. 664
Vide in ver. *Appellatio devolutiva.*
Et in ver. *Regulares quoad cauſas.*
Et in ver. *Monaſterium quoad reformationem.*

Monachorum creatio.

2 Monachorum creatio de jure communi ſpectat ad Abbatem, & Conventum, in cap. Cum Eccleſia Vulterana, num. 23. de elect. 283
3 Monachum facit aut paterna devotio, aut propria profeſſio, in c. Cum virum, n. 2. de Regul. 300
3 Monachorum creatio ſpectat ad Abbatem, & Capitulum, in c. Significatum, n. 48. de Regular. 304
2 Monaſterio vacante an Conventus poſſit Monachos recipere, in c. His quæ, n. 45. de major. & obed. 620
Vide in ver. *Profeſſio quoad conſenſum.*

Monachus quoad curam animarum.

3 Monachi prohibentur Curam animarum exercere, in c. In Eccleſiis, n. 7. de Capell. Monach. 501
3 Monachi de jure communi an poſſint præfici Parochialibus ſecularibus, ib. n. 9. 501
3 Monachus clauſtralis non poteſt aſſumi ad curam populi Monaſterio incumbentem, & cui, ib. n. 10. 501
3 Monachus Parochiali Eccleſiæ præfectus an, & quando teneatur ſecum habere ſocium ſui Ordinis, in cap. Quod Dei timorem, n. 7. de ſtat. Monach. 471
3 Monachi de jure communi an poſſint aſſumi ad regimen Parochialium Eccleſiarum ſine diſpenſatione, ib. n. 12. 472
2 Monachus, qui præeſt Eccleſiæ ſeculari, non debet ibi Divina officia celebrare juxta ritum Monaſticum, niſi hoc jus præſcripſerit, in c. Cum olim, n. 27. de præſcrip. 179
Vide in ver. *Regulares quoad curam animarum.*

Monachus quoad electionem.

5 Monachus in Prælatum electus habet jus proſequendi propriam electionem etiam in judicio contentioſo, in c. Cum dilectus, n. 2. de Conſuet. 504
5 Monachus non poteſt conſentire electioni de ſe factæ ab extraneo Collegio abſque ſui Superioris licentia, ib. n. 3. 504
2 Monachi unius Monaſterii ex conſuetudine poſſunt ſibi vendicare jus eligendi Abbatem in alio Monaſterio, ib. n. 6. 204
3 Monachus promotus ad Prælationem alterius Monaſterii, facto ipſo cenſetur ibi tacitam profeſſionem emittere, in c. Quia ingredientibus, n. 29. de teſtam. 256
Vide in ver. *Monachus quoad tranſitum, &c.*
Et in ver. *Regulares quoad dignitates.*

Monachorum exemptio.

5 Monachorum Caſſinenſium, Carthuſianorum, Olivetanorum, Camaldulenſium, Canonicorum Regularium Lateranenſium, Militum S. Jo. Hieroſolymitani, & Fratrum S. Spiritus in Saxia exemptio ab Ordinariorum juriſdictione etiam in certis caſibus exceptis, in c. Tuarum, n. 50. de privil. 247
5 Monachorum Ciſtercienſium exemptio an habeat locum in caſibus delicti commiſſi, contractus initi, aut rei ſitæ in loco non exempto, ib. n. 21. 247
Vide in ver. *Regulares quoad exemptionem.*

Monachus quoad obedientiam.

4 Monachus ubivis degat de licentia Abbatis, fingitur degere intra clauſtra, in c. Inſinuante, n. 39. Qui Cler. vel voven. 53
3 Præſcribere non poteſt Monachus contra obedientiam monachalem, quantumcunque temporis degat extra Monaſterium, in c. Sicut nobis, n. 6. de Regulis. 387
3 Monachi cenſentur eſſe in poteſtate Monaſterii, & Abbatis, & non habent velle, nec nolle, in c. Non eſt vobis, n. 16. de Regular. 347
3 Monachus ſi ex malitia removeatur a loco, quem Abbas ei deputavit, poteſt officium Superioris implorare, in c. Cum ad Monaſterium, n. 32. de ſtat. Monach. 477
Vide in ver. *Regulares quoad obedientiæ votum.*

Monachus quoad officium Divinum.

2 Monachus, qui præeſt Eccleſiæ ſeculari, non debet ibi Divina Officia celebrare juxta ritum Monaſticum, niſi hoc jus præſcripſerit, in c. Cum olim, n. 27. de præſcript. 179

Monachus quoad officium, vel beneficium.

3 Monachus ſi ex malitia removeatur a loco, quem Abbas ei deputavit, poteſt officium Superioris implorare, in c. Cum ad Monaſterium, n. 35. de ſtat. Monach. 477
3 Monachus ſpoliatus officio, vel beneficio manuali ſine juſta cauſa non poteſt agere interdicto recuperandæ contra ſpoliatorem, ib. n. 35. 478
3 Monachi ſunt obedientiarii, ib. n. 36. 478

Monachus quoad Prædicationem.

5 Monachus etiam Diaconus, vel Sacerdos de jure communi prædicare non poteſt ſine licentia Epiſcopi, vel Curati, in c. Reſponſo, n. 17. de ſent. excom. 359
Vide in ver. *Regulares quoad Prædicationem.*

Monachus quoad proprietatem.

3 Monachus ad utilitatem Monaſterii eſt capax donationis, legati, & hæreditatis, tam ex teſtamento, quam ab inteſtato, in c. Non magnopere, n. 6. & 53. de Cler. vel Monach. 660
3 Papa an poſſit cum Monacho ſuper proprietate, vel libera peculii adminiſtratione diſpenſare, in c. Monachi, n. 12. de ſtat. Monachor. 456
3 Aut facere de Monacho non Monachum, ib. n. 13. 456
3 Conſuetudo etiam immemorabilis non excuſat Monachum a tranſgreſſione voti paupertatis, ib. n. 14. 456
3 Monachus, & ſervus quoad acquiſitionem bonorum æquiparantur, ib. n. 17. 456
3 Monachus conniventibus oculis Superioris poteſt habere quaſi proprium ſicut ſervus, ib. n. 21. 457
3 Contrarium, ib. n. 55. 457
3 Monachus non dicitur proprietarius, qui aſſignat Abbati, & eſt paratus totum dimittere ad illius nutum, ib. n. 18. 457
3 Contrarium, ib. n. 47. 460
3 Monachis Eccleſiæ Cathanien. licet accipere a Monaſterio annuam penſionem ſcutorum quinquaginta, ib. n. 19. 457
3 Contrarium, ib. n. 65. 462
3 Legatum factum Monacho ſub conditione, ut nihil quæratur Monaſterio, an valeat, ib. n. 51. 24 & 47. 457
3 Argumento de ſervo ad Monachum non proceditur, ubi contrarium reperitur in jure expreſſum, ib. d. n. 52. 457
3 Servitus Monachalis diſtrictior eſt quam ſecularis, ib. n. 23. 457
3 Monachus an ex taciturnitate, & patientia Abbatis poſſit habere peculii adminiſtrationem, ib. n. 29. & ſeqq. 458
3 Monachus an poſſit facere eleemoſynam de rebus Monaſterii ex permiſſione Abbatis, ib. n. 30. & 32. 458
3 Conſtitutio, vel conſuetudo Monaſterii, ſecundum quam datur certum quid annuum Monacho pro veſtitu, an valeat, ib. n. 33. & 62. 458
3 Adminiſtratio peculii non poteſt per Abbatem concedi ſimplici Monacho, ſed Officiali temporali duntaxat, ib. n. 40. & 42. 459
3 Monachus legatarius cum certo onere ſecreto injuncto, non acquirit Monaſterio, in c. Tua nobis, n. 28. de Teſtam. 583
2 Monachus factus Epiſcopus ſuccedit in hæreditate ſibi poſt aſſumptionem delata, eamque acquirit Eccleſiæ ſuæ, in c. In præſentia, n. 70. de probat. 138
2 Non deſinit eſſe Monachus, nec abſolvitur a ſubſtantialibus Regulæ, ib. n. 71. 138
3 Monachi nequeunt nomine proprio conductas poſſeſſiones habere, in c. Secundum, n. 2. & n. Ne Cler. vel Monach. 662
3 Poſſunt tamen nomine Monaſterii, ſi propriæ non ſufficiant, ib. num. 11. 662
3 Monachi nequeunt nomine ſuo aliorum poſſeſſiones conducere etiamſi ſubſit neceſſitas, ſed nomine Monaſterii tantum, ib. num. 11. 662
Vide in ver. *Regulares quoad paupertatis votum.*
3 Monachus proprietarius in Ægypto ſubterratus fuit in ſterquilinio cum verbis *Pecunia tua, &c.* in cap. Cum ad Monaſterium, n. 9. de ſtat. Monach. 476

Monachus quoad ſucceſſionem.

3 Monachus factus Epiſcopus paternam hæreditatem vendicat non ſibi, ſed Eccleſiæ, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 79. & 88. de Conſtit. 102
Vide in ver. *Regulares quoad ſucceſſionem feudalem,*
Et in ver. *Monaſterium quoad ſucceſſionem.*

Monachus quoad tranſitum ad aliam Religionem.

3 Monachus tranſlatus ad aliam Religionem nihil habet commune cum prima, in c. Recolentes, n. 38. de ſtatu Monach. 468
1 Monachus non poteſt contradicere Superiori eum transferenti de Monaſterio ad Monaſterium, in c. Quanto, n. 37. & 73. de tranſlat. Epiſcopi. 320
1 Tranſlatio Monachi quid differat a tranſlatione Epiſcopi, ibid. num. 75. 322
1 Monachus per Papam tranſlatus ad ſecundum Monaſterium an poſſit ad primum redire ſine licentia Papæ, ib. n. 155. 325
3 Monachus tranſlatus ad Prælationem alterius Monaſterii an teneatur iterum profiteri, in c. Ad Apoſtolicam, num. 36. de Regular. 484
Vide in ver. *Monachus quoad electionem.*
Et in ver. *Regulares quoad tranſitum.*
3 Monachus morari debet apud Monaſterium, ad quod tranſivit, lite pendente ſuper ejus tranſitu, in cap. Licet, num. 60. de Regular. 390
3 Monachus poteſt in diverſis Monaſteriis locum habere quoad communicationem ſpiritualium, non autem vagationis cauſa, in c. Novit, n. 7. Ne ſede vac. 204
3 Monachus tranſlatus pendente lite ſuper temerario tranſitu debet remanere in Monaſterio, in quo repetitur, in c. Non eſt vobis, n. 33. de Regular. 348
3 Monachus quas ob cauſas de ſecunda Religione, ad quam tranſivit non petita licentia, cogatur ad primam redire, ibid. num. 36. 348
3 Monachus, vel Converſus tranſiens ad aliam Religionem ſine licentia Abbatis, per cenſuram Eccleſiaſticam redire compellitur, ib. n. 26. 348

Monachus quoad victum, & veſtitum.

3 Monachi uti non debent lineis camiſiis, quibus tamen uti poſſunt Canonici Regulares, in c. Cum ad Monaſterium, n. 1. de ſtat. Monachor. 476
3 Monachi debiles, & infirmi, & qui minutione, vel medicina indigent, poſſunt veſci carnibus in infirmitorio tantum, ib. n. 20. 477
3 Abbas poteſt ſuper Regula diſpenſare quoad eſum carnium, & in aliis caſibus hic expreſſis, ib. num. 18. Sed contra, ib. num. 19. 477
3 Monachi S. Baſilii ex peculiari ſuæ Regulæ inſtituto ad victum propriis manibus parandum ſaltem in communi tenentur, in c. Multa, n. 27. Ne Cler. vel Monach. 654
3 Et agricultura quatenus eis permittatur, ib. n. 28. 654

3 Mona-

5 Monachi Ciſtercienſes tenentur Regulam obſervare ſecundum originalia inſtituta, in c. Recolentes, n. 2. & 8. de ſtat. Monachor. 465

2 MONARCHIA præſtat inter omnia gubernationum genera, in c. Significaſti, n. 35. de elect. 225

Monaſterium communia.

2 Monaſterii appellatione in materia exorbitanti non veniunt Eccleſiæ ſeculares, in c. Cum in cunctis, § Inferiora, n. 27. de elect. 257

2 Secus in materia late interpretanda, ib. n. 29. 257

3 Monaſterium venit beneficii appellatione, in c. Recolentes, n. 43 de ſtat. Monach. 468

3 Monaſteria Regularium de jure communi habent cœmeterium etiamſi populum non habeant, & refellitur contraria opinio Abbatis, in c. Fraternitatem, n. 5. de ſepult. 291

2 Monaſterio vacante an Conventus poſſit Monachos recipere, in c. His, quæ, n. 45. de major. & obed. 620

3 Monaſteria, & domus Religioſæ gaudent immunitate, in cap. Eccleſiæ, n. 28 de Immun. Eccleſ. 648

Monaſterium commendatum.

2 Monaſteria comendari ſolita ex Concilio Lateranenſi noviſſimo Cardinalibus tantum, & qualificatis, & benemeritis commendari poſſunt perſonis, in c. Cum ad noſtram, n. 15. de elect. 284

2 Monaſteria, quæ ſunt capita Ordinum, ſed nulla ſub ſe membra habent, an comprehendantur in prohibitione Conc. Trid. c. 21. ſeſſ. 25. de Regular. ib. n. 13. 284

3 Monachi Monaſterii exempti, & comendati non poſſunt Congregationi jam inſtitutæ ſeſe aggregare, ſed tantum ſe cum aliis Monaſteriis in Congregationem redigere ad celebrandum commune Capitolum, in c. In ſingulis, n. 9. de ſtat. Monachor. 482

Vide in ver. *Commenda.*

Monaſterium Curatum.

3 In Monaſteriis a prima inſtitutione Curatis cura exerceri debet per Vicarios ad nutum amovibiles, in c. In Eccleſiis, n. 26. de Capell. Monach. 503

2 Monaſteria in his, quæ pertinent ad animarum Curam perſonarum ſecularium, ſubſunt juriſdictioni Epiſcopi Diœceſani, in c. Cum olim, n. 43. de præſcript. 186

2 Niſi Abbas in loco Epiſcopalem, & temporalem juriſdictionem exerceat, ib. n. 44. 186

2 Non ſufficit tamen nudum exercitium, ſed requiritur juſtus titulus, ib. n. 45. 186

5 Monaſterium Curatum exemptum viſitari poteſt ab Epiſcopo jure ordinario in concernentibus Curam animarum, in cap. Cum dilectus, n. 41. de Relig. domibus. 489

Vide in ver. *Monaſterium quoad exemptionem ab Ordinario.*

Et in ver. *Regulares quoad curam animarum.*

Monaſterii erectio.

3 Monaſterium a teſtatore ordinatum an debeat infra annum compleri, an vero ſufficiat opus incboare, in c. Nos quidem, n. 5. de teſtam. 259

3 Monaſterium poteſt alibi ædificari arbitrio Epiſcopi, ſi in loco a teſtatore præſcripto conſtrui non poſſit, ib. n. 13. 260

3 Monaſteriorum fundationibus Epiſcopi, vel Prælati Regulares derogare non poſſunt, in c. Recolentes, n. 41. de ſtatu Monachor. 468

3 Monaſteria tam virorum, quam mulierum an erigi poſſint de licentia ſolius Epiſcopi, in c. Non amplius, n. 55. & ſeqq. uſq. ad n. 72 de Inſtitut. 177

3 Quid de jure communi antiquo, ib. n. 56. 177

3 Et quid ex Conſtitutione Bonifacii VIII. ib. n. 59. 177

3 Et quid ex Concilio Trident. ib. n. 60. 177

3 Et quid ex Conſtitutione Clementis VIII. ib. n. 65. & 87. 177

3 Et quid ex Bulla Innocentii X. n. 71. verſ. Quartum. 178

3 Monaſterii deſtructi reædificatio fieri non poteſt ſine licentia Epiſcopi, reparatio ſecus, ib. n. 57. 177

3 Monaſterii erectio ſuſtinetur, ſi Epiſcopi conſenſus accedat poſt factum, ib. n. 58. 177

3 Monaſteria ex Concilio Tridentino an poſſint erigi ſine licentia Sedis Apoſtolicæ, ib. n. 60 & ſeqq. uſq. ad n. 72. 177

3 Quid in non Mendicantibus, & Eremitis, ib. n. 61. 177

3 Et quid in Mendicantibus, ib. n. 62. 177

3 Et quid in Monaſteriis Monialium, ib. n. 69. 178

3 Monaſteria Mendicantium erigendi licentia qua forma ab Ordinario ſit concedenda ex Bulla Clementis VIII. ib. num. 65. & 87 177

3 Eadem forma ſervari debet in erectionibus, quæ fiunt de licentia Ordinarii, non autem Sedis Apoſtolicæ, ib. n. 66. 178

3 Monaſteria virorum in Italia poſt Bullam Innocentii X. erigi non poſſunt ſine licentia Sedis Apoſtolicæ, ib. num. 71. verſ. Quartum. 178

3 Monaſterium inſtitui non poteſt ſine Abbate, vel Priore, & Monachis, ib. n. 81 179

3 Monaſterii ædificatio eſt de majoribus, quæ non transeunt in generali mandato, ib. n. 84 179

3 Monaſteria ordinantur ad Religionem, eleemoſynam, & hoſpitalitatem, in c. Novit, n. 13 Ne ſede vac. 204

3 Monaſteria ad quid fundata, & dotata, in c. Relatum, n. 21. Ne Cler. vel Monach. 666

Monaſterium quoad exemptionem ab Ordinario.

3 Monaſterium ſubjectum eſt Epiſcopo, in cujus Diœceſi ſitum eſt, niſi probetur exemptum, in c. Cum dilectus, n. 1. & 12 de Relig. domib. 497

3 Monaſteria fere omnia in Congregationem redacta, exempta ſunt a juriſdictione Epiſcopi, etiam in tribus caſibus, in c. Volentes, de privil. lib. 6. ib. n. 17. 497

3 Niſi illis Cura animarum immineat perſonarum ſecularium, ib. num. 18 497

3 Monaſterium Curatum exemptum viſitari poteſt ab Epiſcopo jure ordinario in concernentibus Curam animarum, ibidem num 41. 499

3 Monaſteria de jure communi ſubjecta erant Epiſcopo Diœceſano, & ad eum ſpectabat Cura, & ſolicitudo etiam Monachorum, in c. Nullus, n. 40. de regular. 332

Vide in ver. *Monaſterium Curatum.*

Et in ver. *Exemptio.*

Et in ver. *Regulares quoad exemptionem.*

3 Monaſteria exempta, quamvis ſint in Parochia, vel Diœceſi, tamen nec ſunt de Parochia, nec Diœceſi, & in c. Paſtoralis, n. 35. de his, quæ fiunt a Prælat. 216

3 Monaſteria tam Mendicantium, quam non Mendicantium, ex privilegiis Apoſtolicis exempta ſunt a viſitatione, & juriſdictione Epiſcopi, in c. Venerabili, n. 3. de cenſib. 550

3 Et quid, ſi ſint commendata, ib. d. n. 4. 550

Monaſteria in Congregatione.

3 Monaſteria omnia, quæ ſub immediata Sedis Apoſtolicæ protectione exiſtunt, tenentur ſingulis triannis ſeſe in Congregationem redigere ex Concilio Trid. in c. In ſingulis, n. 7. de ſtat. Monach. 482

3 Non tamen poſſunt invicem, aut aliis Monaſteriis ſe unire, & aggregare, ib. n. 8. & 10. 482

3 Monachi Monaſterii exempti, & commendati non poſſunt Congregationi jam inſtitutæ ſeſe aggregare, ſed tantum ſe cum aliis Monaſteriis in Congregationem redigere ad celebrandum commune Capitulum, ib. n. 9. 482

Vide in ver. *Capitulum Regularium.*

3 Congregationis Ordinis S. Benedicti in Belgio erectio cum facultate aggregandi Monaſteria non exempta, in Congregatione rerum Conſiſtorialium examinatur, ib. n. 19. 482

Monaſterium Monialium quoad Clauſuram.

3 Monaſteria Monialium ingredientes de Epiſcopi licentia ex cauſa litium matrimonialium, adulteriorum, & aliis hujuſmodi, incidunt in excommunicationem, in c. Præterea, n. 19. de converſ. conjug. 431

3 Monaſterium Monialium ingredi non licet auctoritate Epiſcopi, niſi ex cauſa neceſſitatis ipſius Monaſterii, in c. Cum virum, n. 20. de Regular. 367

3 Epiſcopus permittere non poteſt, ut mulieres ex cauſa litium matrimonialium, adulteriorum, vel alia ſimili, ingrediantur Monaſteria Monialium, ib. n. 21. 367

5 Ingrediens ſepta Monaſterii Monialium abſque licentia Ordinarii, vel alterius Superioris, an incurrat excommunicationem Papæ reſervatam ex Bulla Gregorii XIII. in c. Nuper, n. 17. & ſeqq. uſq. ad n. 37. de ſent. excomm. 347

5 Et quid in Epiſcopis, & Prælatis Regularibus ingredientibus ſui auctoritate officii, non ſervata forma ibi præſcripta, ib. n. 37. & ſeqq. 347

5 Et quas pœnas iidem incurrant, ſi ingrediantur in caſibus non neceſſariis, vel cum magno comitatu, ib. n. 39. 347

5 Ingredientes ſepta Monaſterii Monialium prætextu licentiæ revocatæ, aut Ordinarii licentia abutentes, magis delinquunt, quam ingredientes ſine licentia, ib. n. 23. 345

5 Monaſteria Monialium ingredientes ſine licentia, ex Concilio Trid. incidunt in excommunicationem, non tamen Sedi Apoſtolicæ reſervatam, ib. n. 29. 346

5 Excommunicatio propter ingreſſum in Monaſterium Monialium ad malum finem eſt Sedi Apoſtolicæ reſervata, ib. n. 36. 347

5 Monaſterii Monialium ſepta Prælatis hodie ingredi non licet, niſi in caſibus neceſſariis, & cum parvo, ſeniore, & Religioſo comitatu, in c. Ut juxta, n. 29. de Offic. ordinar. 594

3 Decretum prohibens Regularibus acceſſum ad Monaſteria Monialium, an deroget Conſtitutioni Gregorii XIII. ib. n. 35. 594

3 Epiſcopus non poteſt concedere licentiam uxori, cujus vir ad Religionem tranſivit, ingrediendi Monaſterium Monialium, & ibi degendi cum ſimplici voto caſtitatis, in c. Præterea, n. 17. & ſeqq. uſq. in fin. de converſ. conjugat. 431

3 Ita demum poteſt concedere licentiam ingrediendi ſepta Monaſterii Monialium, ſi cauſa ſit neceſſaria, & reſpiciat Monaſterium ipſum, non autem perſonam ingredientis, ib. n. 18. 431

Vide in ver. *Moniales.*

Et in ver. *Viſitatio Monialium.*

Et in ver. *Clauſura.*

5 Statutum Epiſcopi excommunicans accedentes ad Monaſterium Monialium exemptum ſine ejus licentia, an valeat, in cap. Quanto, n. 3 & ſeqq. de privil. 275

5 Regulares accedens ad Monaſterium Monialium Regularibus ſubjectarum, & ibi colloquens cum Moniali, an poſſit puniri ab Epiſcopo, ib. n. 8 & ſeqq. uſq. in fin. 275

5 Regulares accedentes ad Monialium Monaſteria etiam exempta incidunt in excommunicationem contra accedentes Epiſcopi edicto propoſitam, ib. n. 9. 275

5 Clauſura Monaſterii Monialium qualiter ab Epiſcopo conſervanda, & ubi collapſa fuerit, reſtituenda, ib. n. 15. 275

5 Clauſuræ cuſtodiam habentes, habent etiam concomitantia, ib. num. 12. 275

5 Collocutiones clandeſtinæ cum Monialibus ſuſpectæ ſunt Sacris Canonibus, ib. n. 12. 275

5 Epiſcopus tanquam Sedis Apoſtolicæ Delegatus poteſt corrigere abuſus circa clauſuram Monialium Regularibus ſubjectarum, ib. n. 13. 275

5 Bulla Gregorii XV. ſubjicit juriſdictioni Epiſcopi Regulares delinquentes circa clauſuram Monaſteriorum Monialium,

vel

vel circa perſonas in eis degentes, n. 14. 275
5 Et verba Bullæ expenduntur, ib. n. 16. & ſeqq. 275
5 Regularis colloquens cum Moniali ſine legitima licentia eſt privatus voce activa, & paſſiva, & mortaliter peccat, ib. n. 15 275
5 Regulares mittentes epiſtolas ad Moniales an poſſint puniri ab Epiſcopo, ib. n. 21. 276

Monaſterium quoad præfixionem numeri.

3 In Monaſteriis tam virorum, quam mulierum non plures ſunt recipiendi, quam quot de illorum redditibus abſque penuria ſuſtentari valeant, in c. Non amplius, n. 2. de inſtit. 172
3 Monaſterii redditus in præfixione numeri ad quam rationem pro alimentis uniuſcujuſque de familia computari debeant, ib. n. 14. uſque ad n. 2d. 174
3 Quid de jure communi, ib. n. 15. 174
3 Et quid ex Concilio Tridentino, ib. n. 19. 174
3 Monaſteria pro duodecim Monialibus nullibi fundantur cum minori reddito, quam trecentorum ſcutorum, præter dotes ordinarias, ib. n. 23. 174
3 Monaſteria de novo erigi non poſſunt, niſi duodecim ſaltem Religioſi in eo habitare, & commode ali poſſint, ib. n. 51. 176
3 Alioquin ſi erecta poſt diem 21. Junii 1625. ſubjecta ſunt omnimodæ juriſdictioni Ordinarii loci, ib. n. 52. 176
3 Et nihilominus remanet antiqua prohibitio, ib. n. 54. verſ. Et noviſſime. 177
3 Quod locum habet etiam in Religionibus Capuccinorum, Societatis Jeſu, & aliis, quæ non enoluerunt onera Miſſarum recipere, ib. n. 53. 177
3 Item locum habet etiam extra Italiam, ib. n. 54. 177
3 Numerus perſonarum in Monaſteriis inſtitui debet ſecundum menſuram facultatum ipſorum, in c. Non amplius, n. 1. de inſtitut. 172
3 Numerus in Monaſteriis ex Concilio Trident. qualiter conſtituendus, ib. n. 6. 172
3 Numeri præfinitio in Monaſteriis tam virorum, quam mulierum, ad quem ſpectet, ib. n. 9. 172
3 Et qualiter fieri debeat in Monaſteriis virorum Italiæ, & Inſularum adjacentium. ib. n. 10. 172
3 Conſtitutio Sanctiſſimi D. N. Innocentii X. circa ſtatum Regularium compilata in Congregatione, refertur, ib. d. n. 10. verſ. Sed quia Decreta. 172
3 Numeri præfinitio in quibus Monaſteriis ſit facienda, ib. n. 11. 174
3 Quid de jure communi, ib. n. 12. 174
3 Et quid ex Concilio Trident. ib. n. 13. 174
3 Numerus familiæ in Monaſteriis tam virorum, quam mulierum ſemel præfinitus an augeri poſſit auctis redditibus, ib. num. 33. & ſeqq. uſq. ad n. 41. 275
3 Numeri præfixio habet tacitam conditionem, niſi redditus Monaſterii augeantur, ib. n. 34. 175
3 Numerus non rumpitur ipſo jure per augmentationem redditum, ſed inducitur potentia rumpendi, ib. n. 3d. 175
3 Numerus augeri non poteſt, niſi ex fructibus ſuper exceſcentibus, ita ut ſupranumerarii æquale ſtipendium habeant cum exiſtentibus de numero, ib. n. 37. 175
3 Numerus præfixus in Monaſteriis virorum Italiæ, & Inſularum adjacentium augeri non poteſt etiam adauctis redditibus ſine licentia S. Congregationis Concilii, ib. n. 38. 175
3 Numeri taxatio facta in vim Bullæ Pauli V. non computatis computandis eſt iterum facienda, ib. n. 36. 175
3 Numerus familiæ a Capitulis Generalibus, vel Provincialibus præfinitus, a Superioribus Regularibus augeri non poteſt etiam prætextu augmenti redditum abſque licentia Sacræ Congregationis Concilii, in c. Cum M. n. 48. de Conſtit. 116
3 Conſtitutio Innocentii X. pro numero perſonarum in ſingulis Monaſteriis præfigendo, in Congregatione ſuper ſtatu Regularium compilata, in c. Relatum, n. 43. Ne Cler. vel Monach. 468

Monaſterium quoad reformationem, & ſecularizationem.

3 Religioſis locus debet reformari de Religioſis duntaxat, non de ſecularibus, niſi in defectum Religioſorum, in c. Inter quatuor, n. 1. de relig. domib. 494
3 Monaſterium Regularium nullus citra Papam poteſt ad ſtatum ſecularem reducere, etiamſi in eo regularis diſciplina ſit collapſa, ſed reformari debet per ipſosmet Regulares, ib. n. 2. 494
3 Quod locum habet tam in Monaſteriis Monachorum, quam Canonicorum Regularium, & aliorum Religioſorum, ib. n. 3. 494
3 Monaſterium reduci poteſt ad ſtatum ſecularem, cum non reperiuntur Regulares, qui poſſint illud reformare, ib. n. 4. 494
3 Et qui gradus in hoc ſint ſervandi, ib. n. 5. 494
3 Monaſterii S. Victoris Maſſilien. ſecularizatio denegatur in Sacra Congregatione rerum Conſiſtorialium, ib. n. 7. 494
3 Otho Imperator monetur ab Apoſtolo, ne Monaſterium Sancti Pauli de Urbe ad ſtatum ſecularem reducat, ib. n. 8. 495
3 Monaſterio S. Vincentii Meten. Ordinis S. Benedicti ſecularizatio denegatur, ib. n. 9. 495
3 Arces, propugnacula, & hoſpitationes militum non ſunt juſta cauſa ſecularizandi Monaſteria Regularium, ib. n. 10. 495
3 Monaſteria in quibus ali non poſſunt tot Religioſi, quot ſufficiant pro regulari obſervantia, ſtatim transferri poſſunt ad ſtatum ſecularem, ib. n. 11. 496
Vide in ver. *Conventus*.
3 Monaſterium reformari debet de Monachis ejuſdem, vel alterius Ordinis, nec transferri debet ad Clericos ſeculares, niſi in defectum Regularium, in c. Relatum, n. 6. Ne Cler. vel Monach. 664
3 Declaratur, ib. n. 8. 664
Vide in ver. *Monachus quoad correctionem*.
Et in ver. *Conventus parvi*.

Monaſterium quoad ſucceſſionem, & bona Novitii.

3 Monaſterium ſuccedit ex perſona Monachi incapacis, etiam Monacho invito, in c. Tua nobis, n. 23. de teſtam. 282
3 Monaſterio an liceat durante anno probationis apprehendere poſſeſſionem bonorum ſibi a Novitio donatorum intra duos menſes ante profeſſionem, & cum licentia Epiſcopi, in c. Statuimus, n. 47. & ſeqq. uſq. in fin. de regul. 412
3 Monaſterio nihil tribuendum eſt, vel accipiendum ante profeſſionem ex bonis Novitii, vel parentum, aut conſanguineorum, ſub pœna anathematis, ib. n. 49. & 55. 412
2 Monaſterium facit deficere conditionem, ſi hæres deceſſerit ſine filiis, in c. In præſentia, n. 2. de probat. 133
2 Monaſterium ingrediens, & profeſſionem emittens fingitur non ſolum decedere cum hærede, ſed etiam cum liberis, ibidem num. 19. 133
2 Monaſterium habetur loco filii, ib. n. 20. 134
2 Procedit in caſibus in jure expreſſis, alias ſecus, ib. n. 23. 134
2 Monaſterium Mendicantium non facit deficere conditionem, ſi hæres ſine filiis deceſſerit, ib. n. 36. 135
2 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 67. & 117. 137
Feudum an tranſeat in Monaſterium.
Vide in ver. *Regulares quoad ſucceſſionem*.
3 Monaſterium quamvis habeatur loco filii, non tamen excludit filium legitimum, & naturalem a ſucceſſione paterna quantum ad legitimam, in cap. Cum ſimus, n. 4. & ſeqq. de Regulat. 378
3 Puellæ Monaſterium ingredi volenti an ſit indulgendum, ut fideicommiſſum non purificetur per illius profeſſionem, ſed prorogetur uſque ad diem mortis naturalis, ib. n. 13. & ſeqq. uſq. in fin. 379
Vide in ver. *Novitius quoad renunciationem*.
Et in ver. *Regulares quoad ſucceſſionem*.

Monaſteria quoad ſuppreſſionem.

Vide in ver. *Conventus parvi*.
2 Monaſterii S. Joannis in Venere privilegia quæ, in cap. Cum olim, n. 47. de præſcript. 181
3 Monaſterium Turris Speculorum Urbis non eſt regulare, neque in eo emittuntur niſi duo vota perſeverantiæ, & obedientiæ, in c. Ex parte, el 2 n. 16 de converſ. conjugat. 451

Monaſterium quoad clauſuram.

5 Mulieres abſque licentia Monaſteria virorum ingredientes, ex declaratione S. Pii V. incidunt in excommunicationem Papæ reſervatam, in c. Nuper, n. 35. de ſent. excomm. 345

Monaſterium quoad unionem.

3 Monaſterium unum poteſt alteri aggregari, & uniri ordinaria auctoritate, in c. Recolentes, n. 16. de ſtat. Monach. 466
Contrarium, ib. n. 24. 467
3 Monaſteriorum fundationibus Epiſcopi, vel Prælati Regulares derogare non poſſunt, ib. n. 41. 468
3 Monaſterium, etſi in Cathedralem erigatur, tamen ibi ſervanda eſt Religio, in c. Novit, n. 12. ne Sede vacant.
Vide in ver. *Unio Monaſterium*.

Moneta.

3 Cenſus ſolvendi ſunt ad antiquam monetam, in qua inſtituti fuerint, in c. Olim, n. 1. & 2. de cenſib. 543
3 Niſi ſit in alterius monetæ ſolutione præſcriptum, ib. n. 1. & n. 14. & ſeqq. 543
3 Monetæ valor alteratur intrinſece, vel extrinſece, ib. n. 3. 543
3 Monetæ valor cum alteratur intrinſece, fieri debet ſolutio ex antiqua moneta, ſi extet, ſin minus, ad illius æſtimationem, ib. n. 4. 543
3 Amplia primo, ſive monetæ valor fuerit auctus, ſive imminutus, ib. n. 6. 543
3 Amplia ſecundo, & ſi creditor per plures vices receperit ſolutionem in alia moneta, ib. n. 7. 543
3 Amplia tertio, etiamſi illam receperit ſine ulla proteſtatione, ib. n. 8. 543
3 Amplia quarto, etiamſi in ultima voluntate, ib. n. 9. 543
3 Amplia quinto, etiam in penſione, ib. n. 12. 543
3 Amplia ſexto, ex quacunque diſpoſitione debitum fuerit contractum, ib. n. 13. 543
3 Limita, niſi fuerit in alterius monetæ ſolutione præſcriptum, ib. n. 14. & ſeqq. 544
3 Legatum Florenorum ſolvi debet ad rationem monetæ, quæ currebat tempore teſtamenti, ib. n. 9. 543
3 Idem in legato annuo, ib. n. 10. 543
3 Solutio fieri debet ad monetam currentem tempore ſolutionis, quando obligatio eſt incerta, ib. n. 11. 543
3 Penſio, ſi valor monetæ alteratur intrinſece, ſolvi debet de pecunia, quæ currebat tempore reſervationis, ib. n. 12. 543
3 Præſcriptio inducitur tam pro debitore, quam pro creditore, ſi ſoluta fuerit moneta novus ſpeciei ſpatio longiſſimi temporis, ib. n. 15. 544
3 Præſcriptio ſolutionis in aliena moneta procedit non obſtante proteſtatione creditoris, ib. n. 19. 544
3 Præſcriptio cenſus in aliena moneta contra Eccleſiam debet eſſe quadragenaria, contra privatum ſufficit triginta annorum, ib. n. 21. 544
3 Monetæ valor ſi alteretur extrinſece, fieri debet ſolutio habito reſpectu ad valorem monetæ ſecundum tempus ſolutionis, ib. num. 22. 544
3 Moneta quando fuit taxata ab initio, in ſolutione attenditur valor taxatus, ib. n. 24. 544
2 Monetam Principis falſantes, de jure Civili igne comburuntur, in c. Cum non ab homine, n. 84. de judic. 15
2 In Gallia in aqua fervente ſuffocantur, ib. n. 85. 15
1 MONIALES appellantur ſorores, in c. Cauſam, n. 2. de elect. 259

3 Moniales poſſunt compromittere in maſculum electionem Abbatiſſæ, ib n.5. 459
5 Moniales S. Claræ non comprehenduntur in exceptione Concilii Tridentini de Fratribus Minoribus, in cap. Nimis prava, n 19. de exceſſ. Prælat. 481
3 Moniales agere non poſſunt ad recuperationem ſororis e Monaſterio egreſſæ ſine conſenſu Abbatiſſæ, in c. Perlatum, n. 2. de iis, quæ vi met. cauſ. 618
3 Statutum, ut Moniales pro indumentis habeant lucrum manuum ſuarum, validum eſt, in c. Monachi, n.34. de ſtatu Monachor. 458
3 Contrarium, ib.n.62. & ſeqq. 462
3 Monialis non poteſt ſibi reſervare pecuniam annuam pro ſuis neceſſitatibus, ſed pecunia ipſa, non obſtante reſervatione, Monaſterio acquiritur, ib.n.61. 461
3 Monialibus non licet annuos cenſus emere nomine ſuo, aut Monaſterii, nec pecunias Monaſterio dare ad hoc, ut aliquam ſummam quotannis inde percipiant pro ſuis neceſſitatibus, etiam Monaſterii nomine, & ad nutum Abbatiſſæ, ib num 63. 462
3 Monialibus non permittitur, ut pecunias aſſervent in propriis ſcriniolis intus arcam, cujus clavis ſit penes Abbatiſſam, ib. num 63. 462
3 Monialibus vitam communem non ſervantibus interdicitur receptio puellarum ad habitum, & profeſſionem, ib.num 64. & 66. 462
3 Monialibus vitam communem ſuſcipientibus quomodo conſulatur a Congregatione Regularium, ib.n.65. 462
3 Monialibus non viventibus in communi quibus cautelis indulgeatur, ut poſſint annuas proviſiones recipere, ib.n 66 462
3 Moniales Tertiariæ an poſſint collegialiter tranſire ad ſtrictiorem Ordinem de licentia Provincialis Miniſtri, remanente eodem Superiore, & Conventu, in c. Recolentes, n.12 de ſtatu Monachor. 465
3 Moniales de jure communi poſſunt ad ſtrictiorem Religionem tranſire licentia petita, licet non obtenta, ib.n.18 466
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, & Bullam S.Pii V.de clauſura Monialium, ib n.19 & 48. 466
3 Monialium tranſitus ab uno ad aliud Monaſterium, in quibus caſibus permittatur ex Bulla Urbani IV. ib.n.21. 466
3 Bulla Urbani IV. ſuper tranſitu Monialium an ſit ſublata a Conc. Trid. & Conſtitutione S.Pii V ib.n 22 & 49. 466
3 Monialibus licentia ſe transferendi ad aliud Monaſterium quibus conditionibus concedatur, ib.n.48. 469
3 Epiſcopus tranſferre non poteſt Monialem ab uno ad aliud Monaſterium ex cauſa furoris ſine licentia Sedis Apoſtolicæ, ib. num 49. 469
3 Prælatus Regularis concedens licentiam Moniali tendenti ad epidemiam exeundi e Monaſterio, incidit in excommunicationem, ib n.50. 470
3 Monialis poſt Bullam S. Pii V. educi non poteſt ex uno Monaſterio, ut præfici poſſit in Abbatiſſam alterius, ib.n.51 470
3 Bulla S. Pii V. cur non ſuſtulerit facultatem reducendi Moniales ad Monaſteria intra Urbes, ib.n.52. 470
3 Monialibus an liceat egredi clauſuras in caſu inevitabilis, & periculoſæ neceſſitatis, ib.n.54. 470
1 Bulla S. Pii V. ſuper clauſura Monialium habet locum etiam in caſibus occultis, in c. Dilectus, n.32. de temp. ordin. 375
1 Moniales ſecreto delinquentes in materia clauſuræ, ab Epiſcopo abſolvi non poſſunt, ib.n.33. 375
3 Moniales debent vinum fugere ſicut venenum, in c. A crapula, n.7. de vit. & honeſt. Cler. 6
4 Pecunia annua, quam ſibi Monialis reſervavit in actu profeſſionis, in quos uſus per Abbatiſſam erogari debeat, in c. Inſinuatione, n.23, Qui Cler. vel voven. 51
3 Monialium receptio etiam in Monaſteriis non exemptis non pertinet ad Epiſcopum, ſed ad Abbatiſſam, & majorem partem Conventus, in c. Porrectum, n.30. de regul. 374
3 Nec poteſt eis præcipere, ut certam perſonam recipiant, ib. & n. ſeqq. 374
3 Monialibus prohibitum eſt dotes accipere ante profeſſionem etiam ſub nomine depoſiti, ſeu præſtita cautione de illis reſtituendis profeſſione non ſecuta, in c. Statuimus, n 52. de regular. 412
3 Etiamſi detur cautio bancharia, n.54. 412
3 Non tamen prohibitum eſt, quin dotes realiter deponantur penes tertium, qui eas debeat dare Monaſterio poſt profeſſionem, ib. n.58. 412
3 Sed imponatur cautela, ut depoſitarius totum, quod in depoſitum recipit, ipſi Monaſterio ante profeſſionem conſignet, ib num 53. 412
3 Indulgetur tamen Monialibus Monaſterii Mediolanen. ut pro diſſolutione æris alieni ante profeſſionem accipiant dotes, præſtita per Archiepiſcopum fidejuſſione de illis reſtituendis, ſi deceſſerint ante profeſſionem, ib. n 54. 412
3 Moniales, quæ dotes acceperunt a Virginibus nondum profeſſis, abſolvuntur per Papam a peccato, ne excommunicari poſſint ab Ordinario, ib. n.59 413
3 Moniales portare poſſunt pannum ſecundum conſuetudinem loci, in c Quia ingredientibus, n.5 de teſtam. 254
3 Monialis tacite profeſſa teſtari non poteſt, contraria conſuetudine non obſtante, ib.n 11. 254
3 Teſtandi facultas conceſſa Moniali per officium Pœnitentiariæ ſublata eſt a Conc Trid. ib.n.14. 255
3 Renunciatio Monialis tacite profeſſæ non valet, ib.n.15. 255
3 Monialis nondum profeſſa teſtari non prohibetur, ib. n.16. 255
3 Monialis nondum profeſſa, ſi conſentiat ſe eligi in Abbatiſſam ante ætatem 40. annorum, an ex hoc cenſeatur tacitam profeſſionem emittere, ib.n.37. 257
3 Moniales an veniant appellatione miſerabilium perſonarum non pauperum, in c. Significantibus, n.34. de off. delegat. remiſſive. 539
3 Moniales an poſſint portare crines, in c. Vidua, num.8. de regular. 343
3 Moniales ſupranumerariæ an, & qualiter recipi poſſint in Monaſteriis, in quibus numerus eſt taxatus, in c.Non amplius, n.4 & ſeqq. uſque ad n.47. de inſtitut. 172
3 Monialium decedentium loca non poſſunt concedi cuiquam puellæ ante vacationem, ib. n.43. 176
3 Moniales ſupranumerariæ qualitates requiſitas habere debent tunc temporis, cum loca eis promittuntur, vel dantur, ib. num.44. 176
3 Monialibus ſupranumerariis ſatis eſt, ut durante anno probationis alimentis a parentibus miniſtrentur, & poſt profeſſionem ex dote redditus augeantur quantum ſufficiunt puellis recipiendis, ib n.45. 176
3 Monialibus ſupra numerum recipiendis in Monaſteriis Placentiæ Congregatio Concilii probavit, ut propinqui ultra dotem ſe obligent ad annuam præſtationem, ib. n.46. 176
3 Et promiſſio facienda eſt Monaſterio, & pecuniæ certa deferri debent ad manus Abbatiſſæ, ib.n.47 176
3 Moniales ſupranumerariæ non ſubrogantur in locum Monialium decedentium intra numerum, ſed ſemper remanent ſupranumerariæ, ib n.48. 176
3 In ceteris tamen ab aliis non differunt, ſed illis per omnia ſunt æquales, ib.n 49. 176
3 Monialium numerus etiam in Monaſteriis exemptis ab Ordinario præfixus augeri poteſt, ſi redditus Eccleſiæ augmententur, in c. Cum M. n 45. de Conſtit. 115
1 Monialium vota in electione Abbatiſſæ debet Epiſcopus, vel Superior ante cancellorum feneſtellam audire, vel accipere, in c. Quia propter, n.51. de elect. 290
1 Nec infirmæ votum ſuum mittere poſſunt, ſed Epiſcopus debet ad eas accedere pro votis accipiendis, ib.n.52. 290
3 Monialibus an liceat de uno Monaſterio tranſire ad aliud ſtrictioris obſervantiæ, petita, licet non obtenta, Superioris licentia, in c. Licet, n 61. de regul. 396
3 Monialis illegitima an poſſit eligi in Abbatiſſam, vel Priorisſam abſque diſpenſatione Apoſtolica, in c. Ut filii, n.25. de filiis Presbyt. 462
3 Et quid in Italia, ubi Abbatiſſæ ſunt triennales, n. 36. 463
Vide in ver. *Abbatiſſa*.
1 Moniales S.Claræ non veniunt appellatione FF.ib.n.29.&34.463
1 Moniales veniunt Monachorum appellatione, ubi materia æque convenit Mulieribus, ac Religioſis, ib.n.41. 463
1 Præcipue ubi militat eadem ratio, ib. n 42. 463
1 Moniales infirmæ qua ratione debeant in electione ſuffragium ferre, in c. Quia propter, §. Illud autem, n.4. de elect. 292
Vide in ver. *Monaſterium Monialium*.

Monitio.

3 Monitio trina perſonalis cur requiratur, ut Clerici carnifices, ſeu tabernarii perdant fori privilegium, in c. Ex tua, n.10. de Cler. non reſid. 55
3 Monitio procedit etiam de inferiori ad ſuperiorem, & de pari ad parem, in c. Qualiter, n.3. de Cler. non reſid. 49
3 Monitio una ſufficit in mere extrajudicialibus; ſecus in aliis, in c Tua nobis, n 11. de teſtam. 282
1 Monitio non requiritur, ut Clericus carens qualitatibus a Concilio Tridentino requiſitis fori privilegium amittat, in c. Si quis, n.21 de foro compet. 36
3 Monitio non requiritur, ubi apparet de contumacia manifeſta, in c. Procurationes, n.3d. de cenſib. 549
Excommunicatio an & quando requirat monitionem.
Vide in ver. *Excommunicatio quoad monitionem*.
5 Monitio in accuſatione, & inquiſitione non requiritur, etiamſi procedatur per inquiſitionem ad denunciationem alterius, in e. Qualiter, el ſecundo, n.83. de accuſat. 20
5 Monitio requiritur in judicio inquiſitionis, etiamſi fiat ad denunciationem alterius, in c. Licet Heli, n.9. de ſimon. 49

Monitoria.

Vide in ver. *Auditor Cameræ*.
Monitoria ad finem revelationis.
Vide in ver. *Excommunicatio ad finem revelationis*.
5 MONOCULUS a muneribus non excuſatur, in c. Licet, n.16. de cenſib. 540
1 MONSTRUOSUM eſt, ut qui legitimus ad ſpirituales ſit actiones, circa ſeculares actus illegitimus remaneat, in cap. Indecorum, n.28. de ætat. & qualit. 400
3 MORA purgari poteſt, quando pœna non committitur ipſo jure, in c. Potuit, n.8. verſ Ultimo nota, de locat. & conduc. 227
3 Alias ſecus, ib.n.22. 227
1 MORALIS materia non utitur certa demonſtratione, ſed conjecturis groſſis, & figurantibus, in cap. Ne innitaris, n.51. de Conſtitut. 34
1 Declaratur, ib.n 99. 39
1 In moralibus periculum eſt diverſa ſentire, & admodum utile veritatem inveſtigare, ib.n 113. 42
3 Moralia recipiunt ſpeciem non ab iis, quæ per accidens eveniunt præter intentionem, ſed ab eo quod eſt per ſe intentum, in c. A crapula, n.30 de vit. & honeſt. Cler. & in c. Audivimus, n.66. de Reliq. & vener. Sanctor. 107
Moralis certitudo. Vide in ver. *Certitudo*.
1 MORBUS ſonticus quis dicatur, in c. Niſi cum pridem, n.50. de renunciat. 340

5 Morbis

Digitized by Google

5 Morbis variis parare varias medicinas oportet, in c. Qualiter, & quando, il 2. n. 24. de accuſat. 16
2 *Moriatur*, verbum in dubio intelligitur de morte naturali, & non de civili, in c. Cum non ab homine, n. 39. de judic. 13
2 *Moriatur*, verb. ad Eccleſiam relatum non intelligitur de morte corporali, ſed de ſpirituali, ib. n. 43. 13
3 *Moriatur*, verbum qualiter intelligatur, in c. Si quis, n. 2. & ſeqq. uſq. 10 fin. de homic. 119
3 MORS civilis an, & quando æquiparetur naturali, in c. Cum ſis, n. 6. de converſ. conjug. 434
3 Mors in extrema ſenectute ſine dolore, ib. n. 92. 441
3 Morti proximus non præſumitur immemor ſalutis æternæ, in c. Sicut nobis, n. 34 de Regular. 390
3 Mortem proximi ſperare non licet, in c. Nulla, n. 13. de conceſſ. Præb. 386
5 Mortis eventus inter caſus fortuitos computatur, in cap. Naviganti, n. 53. de uſur. 1d3
3 Mortis cogitatione mens turbata alienatur, in c. Cum eſſet, n. 69. de teſtam. 272
2 Mors duplex, in c. Cum non ab homine, n. 44 de judic. 13
5 Mors magis eſt afflictiva, quæ cum longiori languore fit, in c. Novimus, n. 11. de verb. ſignif. 386
3 Mors civilis non æquiparatur naturali, niſi in caſibus in jure expreſſis, in c. Quia diverſitatem, n. 29. de conceſſ. Præb. 193
2 Mors æterna longe magis eſt formidanda, quam mors temporalis, in c. Ne innitaris, n. 297. de conſtit. dd
1 MORTUUS ob criminis immanitatem tradi poteſt beſtiis in cibum, in c. Canonum ſtatuta, n. 112. de conſtit. a3
3 Mortui an magis participent de ſuffragiis factis in Eccleſia, in qua ſepulti ſunt, quam de factis alibi, in c. Fraternitatem, n. 9 de ſepult. 292
5 Mortui ſolvuntur a pœnis Purgatoriis ad inſtar libertatis per debiti ſolutionem, ſive ea bonis liberandi, ſive alterius, in c. Quidam, n. 25. de celebr. Miſſ. 578
5 Mortuus poteſt creari Miles, in c. A nobis, il 2. n. 14. de ſent. excomm. 342
5 Mortuus an poſſit fieri Doctor, ib n. 16. 342
5 Mortuo poteſt injuria inferri, ib. n. 17. & ſeqq. 342
5 Ficte tamen, ſed non vere, ib. n. 21. 342
5 Mortuum ſpolians dicitur eum effodere, ib. n. 19. 342
5 Mortuos eventerantes, membratim concidentes, aut aquis coquentes, excommunicati ſunt, ib. n. 20. 342
5 Mortuum Clericum percutiens, an ſit excommunicatus, ib. n. 25 & ſeqq. 342
5 Mortuus poteſt tradi Eccleſiaſticæ ſepulturæ tempore interdicti, ſi vivens habebat privilegium de ingrediendo in Eccleſiam, ib. n. 26. 342
5 Mortuus non poteſt tradi ſepulturæ in civitate, in qua vivens morari non poterat, ib. n. 28. 342
5 Exanimatum corpus vulnerans non punitur tanquam de vulnere, ib. n. 21. 342
Hæres an teneatur ſatisfacere, & adimplere ea, ad quæ tenebatur defunctus.
Vide in ver. *Hæres*.
2 MOS non fit, niſi temporis longitudine, in c. Treugas, n. 70. de Treug & pace. d3d
2 MOTUS proprius non firmat gratiam contra præſumptam mentem concedentis, in cap. Cum olim, n. 22. de ſentent. & re judic. e85
2 Maxime in præjudicium tertii, ib. n. 23. & 40. e85
2 Motus proprius Principis facere non poteſt, ut quis minus legitime excludatur a poſſeſſione, ib. n. 37. e85
1 Motus proprius omnem ſubreptionem excludit, in c. Super literis, n. 37. de reſcript. sd1
1 Dari tamen poteſt de defectu intentionis, ib. n. 38. sde
1 Subreptio duplex, altera, quæ provenit ex parte interpretantis, altera, quæ oritur ex re ipſa; primam tollit motus proprius, ſecundam non, ib. d. n. 38. 1ds
1 Motus proprius relevat ab onere juſtificandi gratiam; ſed probato intentioni defectu, nihil operatur, ib. n. 39. 1de
2 Requiritur tamen oris apertio, quando in conceſſione eſt ſublata facultas contrarium dicendi, vel operandi, d. n. 39. verſ. In præjudicium. 2de
5 MUCRO ſpiritualis eſt duplex, in c. Aqua, n. 21. de conſecr. Eccl. vel Altar. 571
1 MULCTA propter inopiam rei poteſt a quolibet Judice etiam poſt ſententiam remitti, in c. Irrefragabili, §. Ceterum, n. 32. de off. ordin. 580
Vide in ver. *Pœna pecuniaria*.
1 MULIER an ſit capax Ordinum, in c. Ut filii, n. 28. de filiis Presbyt. 462
1 Mulier a ſucceſſione temporali repellitur propter illegitimitatem, ib. n. 48. 463
3 Mulier Eccleſiam conſtruens de diœceſani conſenſu, acquirit juſpatronatus, in c. Nobis, n 5. de jurepatr. 526
1 Mulier dubitans de morte primi conjugis, non poteſt pergere in poſſeſſione debitum exigendi a ſecundo marito, in c. Ne innitaris, n. 193. de conſtit. 49
2 Mulier ſuccedens in officio habente juriſdictionem, & curam annexam, poteſt per ſeipſam adminiſtrare, ac beneficia conferre, & curam viro committere capaci talis poteſtatis, in c. Indecorum, n. 14. de ætat. & qual. 399
3 Mulieres ſunt viris frigidiores, in c. Cum ſis, n. 3d. de converſ. conjug. 437
3 Mulier non dicitur ſtudere procreationi liberorum a quinquaginta annis ſupra, ib. n. 41. 437
3 Mulieres quinquagenariæ etiam robuſtæ non tenentur ad jejunia Eccleſiæ, ib. n. 44. 437
3 Mulieres a natura ſteriles ſunt præ cæteris libidinoſæ, ib. n. 47. 437
3 Mulieres natura producit ad generandum & inſitit eis concupiſcentiam, & deſiderium matrimonii, ib. n. 48 437
3 Mulieres in qua ætate incipiant eſſe ſteriles, ib. n. 50. 437
3 Mulierum exempla, quæ poſt quinquageſimum annum conceperunt, ib. n. 52. & n. ſeqq. 438
3 Mulieres ſexagenariæ Apoſtolorum tempore eligebantur propter prædicationis officium, ut eis pannos lavarent, & inſervirent, ib. n. 76. 439
3 Mulieres jejunium facilius tolerant, quam viri, & cur, ibid. n. 96. 442
Vide in ver. *Jejunium*.
3 Mulierum exempla, quæ ſine ullo cibo diu vixerunt, ib. n. 97. 441
1 Mulier, quæ metu mortis in Religionem intravit, poteſt quandocunque exire, & matrimonium contrahere, niſi mortuo viro ingreſſum ratificaverit, in cap. Perlatum, n 11. de his, quæ vi met. cauſ. d75
5 Mulier, quæ prolem ex adulterio ſuſcepit, quid facere debeat, ne legitimi hæredes hinc detrimentum patiantur, in c. Officii, n. 3. de pœnit. & remiſſ. 304
5 Quid, ſi habeat unde ſatisfaciat, & ſciat quibus ſatisfaciendum, ib. n. 4. 304
5 Et quid, ſi hoc ignoret, ib. n. 5. 304
5 Et quid, ſi non habeat unde ſatisfaciat, an teneatur fraudem revelare, ib. n. 6. 304
5 Etiam cum periculo vitæ, n. 7. aut famæ, n. 8. & ſeqq. uſq. ad n. 13. 304
5 Mulier non tenetur filium ex adulterio ſuſceptum revelare, ſi inde grave malum eſſet proventurum, ib. n 12. 304
5 Mulier non tenetur partum ſuppoſitum, vel filium ſpurium revelare, ſi de hoc non habeat probationes paratas, ibidem n. 14. 304
5 Mulier, quæ prolem adulterinam marito patefecit eo conſentiente, an ſit abſoluta a reſtitutione, ib n. id. 304
3 Mulier an poſſit præfici curæ Hoſpitalis, in c. Ad hæc, n 28. de relig. domib. 490
3 Mulierem decet ſubeſſe, non præeſſe, ib. n. 30. 490
5 Mulieres abſque licentia Monaſteria virorum ingredientes, ex declaratione S. Pii V incidunt in excommunicationem Papæ reſervatam, in c. Nuper, n 25. de ſent. excomm. 34d
2 Mulieres Canonicæ intrantes in Monaſteria, in quibus Religio non eſt approbata, gaudent privilegio Canonis ex ſententia Rotæ, in c. Nullus, n. 59 de foro compet. 49
3 Mulier cum qua quis juravit contrahere, ſi ante contractum matrimonium oculos, vel naſum amittat, repelli poteſt; ſecus ſi poſt, in cap. Conſultationibus, num. 43. de Cleric. ægrot. 166
3 Mulierum honeſtus, pretioſus, & placitus ornatus ſine pictura, ut viris ſuis magis placeant, non reprobatur, in cap. Multa, n. d8. Ne Cler. vel Monach. 656
3 Sed ſi fiat ad provocandum alios ad laſciviam, eſt mortale peccatum, ib. n. d9. d56
3 Si vero ex levitate, aut vanitate, non ſemper eſt mortale, ſed quandoque veniale, ib. n. 70. d56
4 Mulieri neganti ſe in matrimonium conſenſiſſe, non creditur, marito probante contrarium, in c. Conſultationi, n. 2. de ſponſal. 18
4 Mulieri dicenti ſe contraxiſſe per metum incumbit onus probandi, non ſolum ipſum metum, ſed etiam illius qualitatem, ib. n. p. 19
1 Mulier a ſucceſſione temporali repellitur propter illegitimitatem, in c. Ut filii, n. 48. de fil. Presbyt. 463
Multitudo.
5 Princeps & multitudo non eſt excommunicanda, in c. Reſponſo, n. 49. de ſent. excomm. 3d1
5 Declaratur, ib. 361
5 Multitudo etiam notorii peccati rea excommunicari non debet, ib. n. 50. 361
5 Declaratur, n. 57. 3d2
5 Multitudo an, & quando excommunicari poſſit, ib. n. 57. 3d2
5 Multitudo peccantium patrocinium errorum parit, ib. n. 55. 362
5 Multitudini ut ſit parcendum, qui numerus requiratur, ibid. n. 59. 3d2
2 Multitudini non eſt parcendum, quando excuſat, vel defendit errorem, in c. Niſi cum pridem, n. 7d. de renunc. 342
5 Multitudo numeroſa nihil habet honeſtum, in c. Epiſcopalis, n. 24 de privil. 236
2 Multitudo in pluribus reprobatur, in c. Quia propter, §. Illud autem, n. 9. de elect. 293
3 MUNERA ordinaria quæ ſint, & quæ extraordinaria, in c. Licet, n. 29. de cenſib. 541
3 Munera etiam ſponte oblata in viſitatione recipientes maledictionem incurrunt, a qua non liberantur, niſi duplum reſtituant, in c. Procurationes, n. 24 de cenſib. 548
3 Munera ſordida quæ ſint, in c. Non minus, n. 15. de immunit. Eccleſ d28
5 MUNUSCULA conferentes Prælatis, & rogantes pro beneficio adipiſcendo, an ſimoniam committant, in c. Tua nos, n. 3d. de ſimon. 59
5 Simonia judicio Eccleſiæ non committitur in parvis xeniis, & munuſculis, ib. n. 37. 59
5 Simonia eſt quoad Deum & in parvis, & in magnis muneribus, ſi animus judicis ex eis flectatur, ib. n. 39. 59
3 Ad MURORUM cuſtodiam tempore magnæ neceſſitatis tenentur etiam exiſtentes ſub protectione Romanæ Eccleſiæ, in c. Pervenit, n. 1. de immun. Eccleſ. d28

3 Item exempti, ac Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjecti, ibidem num. 3. 628
3 Item Eccleſiarum Rectores, ib. n. 3. 628
3 Compelli tamen debent per ſuos judices, non per ſecularem poteſtatem, ib. n. 4. 628
3 Ad murorum cuſtodiam inſtante neceſſitate tenentur homines Eccleſiarum, ut mancipia, ruſtici, & ſimiles, ib. n. 12 629
3 Ad murorum vigilias ut Clerici teneantur, quæ neceſſitas requiratur, ib. n. 13. 629
5 Muros municipales nec reficere licet ſine auctoritate Principis, vel Præſidis, in c. Epiſcopalia, n. 19 de privil. 236
Vide in ver. *Civitas*.
1 MUTATIO frequens miniſtrorum eſt plerunque Eccleſiis perniciosa, in c. Ex parte, n. 16. de off. Vicar. 519
2 Mutationes, quæ ſine rationabili cauſa fiunt in officiis, & beneficiis Eccleſiaſticis, ſunt contra dignitatem Apoſtolicam, in c. Cum olim, n. 9 de ſent. & re judic. 184
5 MUTUANS pecuniam navigantı, ſi recipiat aliquid ultra ſortem, uſurarius cenſetur, etiamſi periculum in ſe ſuſcipiat, in c. Naviganti, n. 1. & 4. de uſur. 160
5 Quid de jure civili, ib. n. 5. 160
5 Et quid de jure Canonico, ib. n. 8. 160
5 Quid in foro judiciali, n. 21. 161
5 Et quid in foro animæ, ib. n. 24. & 57. 162
5 Mutuans cum pacto, ut nihil ſibi reſtituatur, ſi mutuatarius intra certum tempus moriatur; ſi vivat, duplum reſtituat, an committat uſuram, ib. n. 61. 164
5 MUTUATARIUS ex ratione mutui veri, vel palliati ſubit omne periculum rei mutuatæ, & ſemper obligatur ad ſortis reſtitutionem, ib. n. 43. 163
5 Mutuans ea mente, ut plus ſorte percipiatur, tenetur in judicio animarum, in c. Conſuluit, n. 1. & 3 de uſur. 158
5 MUTUS, vel ita æger, ut loqui non poſſit ſine periculo, aut extraneos alterius linguæ, quam confeſſor, per ſcripturam, vel per alium confiteri poſſunt, in c. Omnis, n. 36 de pœnit. & remiſſ. 311
5 Declaratur, ib. n. 35. 311
3 Mutus, & ſurdus a natura nutibus, & ſignis expreſſe profiteri poteſt, & matrimonium contrahere, in c. Vidua, n. 14. de Regular. 343
4 Muti, & ſurdi poſſunt contrahere matrimonium ſine verbis, ſed non ſine ſignis, in cap. Tuæ fraternitatis, n. 7 & 28. de ſponſ. & matrim. 15
1 Mutus Archidiaconus, qui amiſit officium linguæ, non removetur ab officio, in c. Ceterum, n. 44. de reſcript. 144
1 Idem ſi non ſerit officium occulorum, ib. n. 45. 144
5 In MUTUO palliato neceſſe eſt, ut lucrum quod ſpectatur proveniat ex interuſurio temporis, in cap. Navigranti, n. 45 de uſur. 163
2 Mutuum per conſumptionem reconciliatur, etiamſi quis cauſam habeat a fure, & prædone, in c. Gravis, n. 48. de reſtitut. ſpoliat. 117
5 Mutuum interpretativum præſumptum, implicitum, aut indirectum [illegible] applicatur, in c. In Civitate, n. 6. de uſur. 154
1 MYSTERIA Chriſti præcipue, quæ ab Eccleſia ſolemniſantur tam majores, quam minores teneantur explicite credere, in c. Firmiter, n. 44 de Summ. Trin. & fid. Cath. 7

N

4 NATIVITATIS ſuæ diem certo ſcire nemo poteſt, in cap. Lator. n 67 Qui fil. ſint legit. 90
3 NATURA primæva facilius retinetur, quam nova inducatur, in c. De cetero, n. 32. de Cler. non reſid. 40
1 Naturam immutare non eſt in poteſtate patrum, in c. Maſſana, n. 20 de elect. 305
3 NATURALIS cauſa præfertur accidentali, in c. De cetero, n. 33. de Cler. non reſid. 40
5 Naturalia difficilius immutantur, quam accidentalia, in cap. Nobis, n. 44 de ſimon. 42
4 NATUM eſſe, & procreatum, vel conceptum ex matrimonio, non differunt, in c. Lator, n. 40 Qui fil. ſint legit. 86
2 NAVARRI conſilia multa contra declarationes S. Congregationis Concilii, in c. Cum veniſſent, n. 82. de judic. 27
5 NAVIGARE dicitur qui uxorem duxit, & cur, in c. Naviganti, n. 17 de uſur. 162
5 NAUTICUM fœnus de jure civili etiam uſque ad uſuram centeſimam permittebatur, in cap. Naviganti, num. 5. de uſur. 160
4 NECESSARIUM quandoque exponitur, ideſt utile, & expediens, in c. Tuæ fraternitati, n. 18. de ſponſ. & matrim. 16
4 Sed ex proprietate vocabuli præceptum, & obligationem importat, ib. n. 19. & ſeqq. 16
5 Neceſſarium quandoque exponitur, ideſt utile, & expediens, in c. Qui Presbyterum, n. 27. de pœnit. & remiſſ. 294
5 Neceſſarium ex proprietate deſignat præceptum, & obligationem, ib. n. 30 294
1 NECESSITAS, & utilitas Eccleſiæ regulariter æquiparantur, in c. Quæris, n. 2 de ætat. & qualit. 411
1 Et quæ dicatur neceſſitas, quæve utilitas, ib. n. 3. 412
1 Neceſſitas rigore juris excepta intelligitur, in c. Nimis, n. 22. de fil. Presbyter. 478
2 Declaratur, ib. n. 23. 478
5 Neceſſitas inevitabilis ad evitandam irregularitatem quando dicatur, in c. Petitio, n. 4 de homic. 139
2 Neceſſitas extrema eo redigit, ut cenſeatur omnia communia, in c. Cum pridem, n. 74. de pactis 652
1 Neceſſitas extrema excuſat a ſimonia, uſura, & furto, ibidem n. 73. 654
5 Neceſſitas excuſat a furto, & rapina, in c. Cum voluntate, n. 18. de ſent. excomm. 377
5 Neceſſitatis tempore omnia ſunt communia, præſertim cibaria, n. 19. 377
3 Neceſſitas, vel utilitas quanta eſſe debeat ad hoc, ut Clerici licite ſolvant collectas pro ſubſidio laicorum, pendet ex arbitrio Epiſcopi, & Cleri dilucidare, in c. Non minus, n. 52. de immun. Eccleſ. 635
1 Neceſſitas facit licitum, quod alias eſt illicitum, in c. Nihil, n. 26 de elect. 299
5 NEFAS, ideſt impium, & execrabile, in c. Sacro, n. 30. de ſent. excomm. 373
2 NEGATIO facit rem dubiam, in c. Si Clericus, n. 3. de foro compet. 53
2 Si ſit veriſimilis, alias ſecus, ib. n. 4. 53
2 Negatio qualitatis, in qua juriſdictio fundatur, non excludit fundatus juriſdictionem, ſed tantum impedit proceſſum ſuper principali, donec Judex de qualitate illa ſummarie cognoverit, ib. n. 10 Declaratur, n. 16. 53
2 Negatio qualitatis juriſdictionem tribuentis quid operetur, ib. n. 15. 53
2 NEGATIVA regulariter non eſt probabilis, in c. Olim, nu. 63 de lit. conteſt. 86
2 Negativa in ſubjecto ſemper eſt probabilis, ib. n. 67. 86
3 Negativa indefinita æquipollet univerſali ex proprietate ſermonis, in c. Si quis, n. 65. de Regular. 339
3 Negativa aliquando habet implicitum contrarium actum, & non facere eſt aliquid facere, in cap. Treug. n. 66 de Treug. & pace 636
1 Negativa ſufficienter probatur ex regiſtro, in quo diſpoſitio, de qua agitur, non reperitur deſcripta, in c. Conſuetudines, n. 47. de Conſuetudine. 195
5 Negativa univerſalis, *Nullus*, excludit etiam minima, in c. In ordinando, n. 30. de ſimon. 32
2 Negativa quid, quotuplex, qualiter coarctetur, & quibus modis probari poſſit, remiſſive, in cap. Cum Eccleſia, n. 21. de cauſ. poſſ. & propriet. 110
3 NEGLIGENTER faciens opus Dei, quando maledictionem incurrat, in c. Dolentes, n. 11. de celebr. Miſſar. 581
5 NEGLIGENTIA diſſoluta, prope dolus eſt, in c. Ad audientiam, n. 36. de homic. 133
1 Negligentia Superioris convincitur ex prefixione termini, in c. Irrefragabili, § Exceſſus, n. 5. de off. ordin. 574
5 Negligentia affectata æquiparatur ſcientiæ, ac dolo, etiam in foro pœnitentiali, in cap. Quæſitum, num. 6. de pœnit. & remiſſ. 301
5 Negligentia craſſa, & ſupina dolo æquiparatur, in c. Ad falſariorum, n. 53. de crim. falſ. 187
3 NEGOTIATIONEM etiam juſtam extra caſum neceſſitatis Clerico exercere non licet, in c. Multa, n. 9. & 46. Ne Cler. vel Monach. 653
3 Negotiatio eſt Clericis prohibita de jure Divino, & contrafacientes mortaliter peccant, ib. n. 11. 653
3 Negotiatio alia mundialis, alia ſpiritualis, & alia temporalis, ib. n. 14 654
3 Negotiatio proprie ſumpta in quo differat ab artificio, ibidem n. 23. 654
3 Negotiatio, ſeu mercatura, quamvis ſit permiſſa laicis, tamen Clericis omnino prohibetur, ib. n. 24. 654
3 Negotiatio, ſeu mercatura, nec laicis eſt licita, niſi ad aliquem finem honeſtum, vel neceſſarium, ib. n. 51 656
3 Negotiatio alias licita an, & quando fieri poſſit illicita, ib. n. 52 & ſeqq. uſq. ad n. 57. 656
3 Negotiatio propter avaritiam, vel alium malum finem eſt culpa venialis, vel mortalis, prout eſt ille finis, ib. n. 53. 656
3 Negotiatio eſt opus ſervile, quod exercere non poteſt in Dominicis, & feſtis diebus, ib. n. 54. 656
3 Niſi in nundinis permiſſis, dummodo Divina non omittantur, ib. n. 55. 656
3 Negotiationes maxime nundinarum in Eccleſiis, & Cœmeteriis ſunt illicitæ, ib. n. 56 656
3 Negotiatio redditur illicita ex loco ſuſpecto, & inhoneſto, ib. n. 58. 656
3 Negotiatio fit illicita ex materia, quæ nec per ſe, nec cum admixtio poteſt eſſe utilis, ib. n. 60 656
3 Negotiationem exercens per ſe licitam, ſed ex accidenti illicitam, an teneatur reſtituere lucrum inde perceptum, ibid. n. 76. 657
3 Negotiatio quibus Clericis ſit interdicta, ib. n. 77. & ſeqq. uſq. in fin. Quid in Clericis in Sacris, n. 79. 657
3 Et quid in Clericis minorum Ordinum beneficiatis, ib. n. 80. 657
3 Et quid in non beneficiatis, ib. n. 81 & n. ſeqq. uſq. in fin. 657
3 Negotiatio eſt Clericis omnibus prohibita, ſi habeant, unde commode vivere poſſint, ſive ex beneficio, ſive aliunde, ib. n. 83. & ſeqq. uſq. in fin. 657
3 Negotiatorem Clericum quaſi quandam peſtem fuge, ib. n. 84. 657
3 Negotiatio quas ob cauſas ſit Clericis interdicta, ibidem n. 77. 657
3 Negotiatio at plurimum ſine mendacio, & perjurio exerceri non poteſt. ib. n. 91. 658
3 Negotiatio quæ non fit principaliter propter lucrum, non eſt Clericis, vel Monachis interdicta, in c. Secundum, n. 5. Ne Cler. vel Monach. 668

3 Nego-

3 Negotiatio, ſeu mercatura eſt Clericis permiſſa ex cauſa neceſſitatis, ib. n. 8. d68
3 Si tamen victum ſibi quærere poſſunt artificio, & labore manuali, ex negotiatione non licet, ib. n. 9. 66a
3 NEGOTIUM excuſans Epiſcopum a reſidentia tripliciter conſideratur, in c. Ex parte, n. 79. de Cler. non reſid. 47
3 Negotia ſecularia quæ prohibentur Sacerdotibus regularibus, & ſecularibus, in c. non magnopere, n. 9. Ne Cler. vel Monach. d70
5 Negotium ſufficit ab initio fuiſſe utiliter cœptum, licet res effectum non habeat, in c. Cum voluntate, n. 22. de ſentent. excomm. 378
5 Negotiorum geſtores vivere debent ſumptibus eorum, quorum negotia utiliter gerunt, ib. n. 23. 378
2 Negotii appellatione venit cauſa tam civilis, quam criminalis, in c. Si quis, n. 2. de foro compet. 35
3 Negotium, & negotiatio quid ſint, in c. Multa, n. 12. Ne Cler. vel Monach. d53
3 Negotium quotuplex, & quod ſit Clericis interdictum, ib. n. 13. & ſeqq. uſq. ad n. 52. d54
3 Negotium ſeculare dicitur tribus modis, ib. n. 15. d54
3 Negotium ſeculare accipitur large, ſtricte, & ſtrictiſſime, ib. n. 18. d54
3 Negotium ſeculare quod provenit ex carnali concupiſcentia non frænata ratione, eſt omnibus prohibitum, ſed præcipue Clericis, ib. n. 19 & 78. 654
2 NEMO poteſt per alium facere, quod per ſeipſum facere non poteſt, in c. Accepimus, n. 66. de pact. 66d
2 Nemo cogitur a ſeipſo, ſed tamen a ſeipſo dirigitur, & obligatur, in c. Canonum ſtatuta, n. 62. de conſtit. 20
2 NEPOS ex fratre, vel ſorore non prohibetur immediate ſuccedere in beneficio patrui, vel avunculi, in c. Non ſine, n. 27. de arbitr. 691
2 Nepotis appellatione proprie intelligitur nepos ex filio, vel filia, ib. n. 28. 691
2 Sed ex communi uſu loquendi venit etiam nepos ex fratre, vel ſorore in materia quantumcunque odioſa, ib. n. 29. d91
2 Nepos de jure poteſt obtinere beneficium vacans per reſignationem avunculi, in c. Ex parte, n. 3. de off. deleg. 527
2 Et quid poſt Conſtitutionem S. Pii V. ib. n. 8. 528
2 Nepos legitimus illegitimo patre an admitti poſſit ad beneficium, quod ipſius avus habuit, non obſtante Concilio Trident. c. 15. ſeſſ. 25. in c. Ad extirpandas, n. 35. & ſeqq. de filiis Presbyter. 472
2 Nepotes an comprehendantur filiorum appellatione, ib. n. 36. 472
2 Nepos legitimus ex filio illegitimo an prohibeatur obtinere beneficium avitum vivente avo, & patre, adeout in ejus favorem nec avus reſignare, nec penſio conſtitui poſſit, ibidem n. 40. 473
2 Nepos legitimus ex patre illegitimo eo mortuo non recidit in poteſtatem avi, ib. n. 43. 473
2 Nepotes in materia favorabili veniunt filiorum appellatione, etiamſi diſpoſitio loquatur de filiis ex ſe natis, ib. n. 45. 474
2 Nepos illegitimus ex filio itidem illegitimo an excludatur a beneficio avi, ib. n. 48. 474
2 Nepos an poſſit immediate ſuccedere in beneficio avi, in cap. Ex tranſmiſſa, n. 5. & n. ſeqq. uſq. ad n. 24. de fil. Presbyt. 467
2 Referuntur Auctores, & fundamenta primæ opinionis, ibid. n. ſeqq. 467
2 Nepotes veniunt filiorum appellatione ex proprietate vocabuli, ib. n. 7. 467
2 Contrarium, ib. n. 15. & ſeqq. 468
2 Nepos ex filio, quamvis ſuccedere poſſit immediate in beneficio avi vivente patre, non tamen eo mortuo, & cur, ib. n. 12. 467
2 Contrarium, n. 14. 467
2 Nepos ex filia poteſt immediate obtinere beneficium avi, ſive mater vivat, ſive non, ib. n. 13. 467
2 Nepos venit appellatione filiorum ex quadam interpretatione, ib. n. 17. & 21. 468
2 Quæ locum non habet in materia odioſa, pœnali, vel contra jus commune, ib. n. 20. & ſeqq. 468
2 Nepos non venit appellatione filiorum, niſi materia ſit favorabilis, & tanta, vel ſimilis ratio ſit in nepote, ac in filio, ib. n. 22. 468
2 Nepos ex fratre an prohibeatur immediate ſuccedere in beneficio patrui, vel frater fratri, ib. n. 24. 468
2 *Neſcio* verbum recipit hanc interpretationem, ſcilicet ad revelandum, in c. Falſidicus, n. 48 de crim. falſ. 172
2 NICÆNI Concilii authoritas, & præeminentia quæ, in c. Firmiter, n. 3. de Summ. Trin. & fid. Cath. 2
2 Miraculum in Nicœna Synodo, ib. n. 6. 3
3 Ex NIHILO nihil producitur, in c. Nos quidem, num. 55. de teſtam. 263
3 Nihil poteſt operari, antequam incipiat eſſe, in c. Quia ingredientibus, n. 9. de teſtam. 254
5 *Nihil* dictio quamcunque quantitatem excludit, in c. Navigantis, n. 16. de uſur. 161
3 Nihil generat ſeipſum, in c. Veſtra, n. 75. de cohabit. Cler. & Mulier. 15
3 Nihil eſt proprie tale, quod non eſt ſimpliciter tale, ibidem n. 122. 19
3 Quod nihil eſt, ſupplementum non recipit, ib. n. 145. 20
3 NOBILIS ceteris paribus ignobili eſt præferendus, in c. Eam te, n. 44. de ætat. & qual. 407
3 Nobilis, & doctus pinguiores beneficia conſequi debet, quam ignobilis, & idiota, in c. Epiſcopus, n. 13. de Præb. 71
3 Nobilitas intelligitur non ſolum generis, ſed & animi, & morum, in c. Prudentes, n. 4. de donat. 244
2 NOLLE, & non poſſe jure æquiparantur, in c. Querela, n. 12. de ætat. & qual. 412
2 NOMEN dignitatis non ſufficit in reſcripto, & ſtylo Curiæ; ſed requiritur nomen proprium, & cognomen, in c. Cum acceſſiſſent, n. 4. de conſtit. 107
3 Nomina propria ad beneplacitum imponuntur, in c. Cum ſecundum, n. 15. de Præb. 91
2 Nomen debet eſſe conſequens rei, in c. Ad audientiam, il a. n. 111. de reſcript. 183
3 Nominum diverſitas non ſemper arguit diverſitatem in ſubſtantia, in c. Ad hæc, n. 13 de Præb. 8d
3 Nomina propria in reſcriptis an, & quando apponi poſſint abbreviate per primam literam, in c. Cum M. n. 15 de conſtit. 113
3 Nomina debent eſſe conſequentia rebus, in c. Odoardus, n. 43. de ſolut. 242
2 Nominis proprii expreſſio in materia dignitatem concernente non reſtringit diſpoſitionem ad perſonam, in c. Cum ex illo, n. 7. de tranſlat. Epiſc. 315
2 NOMINANTES indignum ſunt privati pro illa vice poteſtate nominandi, ſi nominatio ſit perfecta, alias ſecus, in c. Bonæ memoriæ, n. 45. de poſtul. Prælat. 213
2 NOMINATIO facta Superiori tribuit jus nominato, ut ea pendente ad electionem non ſit procedendum, ib. n. 51. & 78. 213
2 Nominatio, in qua exprimitur conſenſus de præſenti, idem eſt quod electio, ib. n. 52. 213
2 Nominatio quæ ſit per unum tantum, proprie non dicitur electio, ib. n. 67. 214
2 Nominatio ſit de pluribus, poſtulatio vero, & electio de uno tantum, ib. n. 68. 214
2 Nominatio fieri poteſt alternative, poſtulatio non, ib. n. 69. 214
2 Nominatus primo cenſetur dignior, major, & magis dilectus, ib. n. 70. 214
2 Nominatio nullum jus tribuit, antequam fuerit Superiori præſentata, ib. n. 78. 214
2 Nominatio quæ fit ante ſcrutinium, non tribuit jus, ib. n. 79. 215
2 Nominationum tres ſunt ſpecies, ib. n. 79 215
2 Ex nominatione non acquiritur jus, niſi nominatio ſit ſolemnis, in c. Publicato, n. 20. de elect. 309
2 Nominantes in ſcrutinio ſcienter indignum, an ſint privati pro illa vice poteſtate eligendi, ib. n. 41. 312
4 Nominatio, & tractatus patris ſuper legitimitate regulariter non nocet tertio, in c. Lator, n. 18. Qui fil. ſint legit. 83
4 Fallit primo quoad effectum relevandi poſſeſſorem ab onere probandi legitimitatem, ib. n. 19 83
4 Fallit ſecundo in nominatione facta principaliter propter ſe, conjuncta cum inſtitutione, ib. n. 20. 83
4 Fallit tertio, ſi cum tractatu concurrant alia adminicula, ib. n. 22. 83
4 Fallit quarto, ſi tertius, cujus intereſt, nominationi, & tractatui acquieverit, ib. n. 23. 83
4 Nominatio patris quando inferat ad veram filii legitimitatem, ib. n. 24 83
4 Nominatio patris fortiſſima dicitur conjectura legitimitatis filii, ib. n. 3d. 85
4 Nominatio patris in actu proportionabili filio legitime procreato conſtituit eum in quaſi poſſeſſione qualificatæ legitimitatis, ib. n. 78. 92
4 Nominatio ſola abſque tractatu non probat legitimitatem contra tertium, ib. n. 83. 93
4 Nominatio parentum probat legitimitatem, maxime ſi fiat in actu filio legitimo proportionabili, in c. Per tuas, n. 8. Qui fil. ſint legit. 95
4 Nominatio parentum ſuper legitimitate filii non datur, quando tractatus eſt in contrarium, maxime ſi cum tractatu concurrat fama, ib. n. 12. & 15. 95
4 Etiamſi pater nominaverit filium legitimum in extremis, eumque hæredem inſtituerit, ib. n. 13. 95
Nominatio Papæ.
Vide in ver. *Papa quoad intentionem*.
2 NOTABILIS idest infamis redditur quis propter delicta, & malos mores, in c. De priore, n. 6. & n. ſeqq. de appellat. 19d
5 NOTARII communiter creantur Judices ordinarii, in c. Quoniam, n. 16. Ne Præl. vic. ſuas. 78
5 Et ſunt magiſtratus inter conſentientes, habentque juriſdictionem habitu, licet non actu, ib. n. 17. 78
5 Et dicuntur judices Cartularii, ib. n. 18. 78
5 Item faciunt præceptum, & guarentigiam, ib. n. 19. 78
5 Eorumque juriſdictio prorogari poteſt de habitu ad actum, ib. n. 20. 78
5 Et poſſunt expedire ea, quæ ſunt voluntariæ juriſdictionis, ſi ſibi committantur, ib. n. 21. 78
5 Notario, ſeu Actuario vendi non poſſunt fructus ex juriſdictione provenientes, ib. n. 22. 78
5 Pandecta, ſeu taxa mercedum in ædibus Notariorum affigenda, ib. n. 24. 79
Reliqua in ver. *Cancellarius*.
2 Notarius in cauſa electionis poteſt eſſe laicus, in c. Quiſquis, n. 19 de elect. 295
2 Notarius quoad officium ſuum ſicut eſt ſervus publicus laicorum, ita & Clericorum, ib. n. 20. 295
2 Notarius in cauſa hæreſis, & in viſitatione Capituli Cathedralis debet eſſe Clericus, ib. n. 21. 295
2 Notarii duo adhiberi poſſunt in viſitatione Sanctimonialium, in c. Ut juxta, n. 18 de off. ordin. 593
2 Et quid in aliis viſitationibus, ib. n. 10. 593
3 Notarius ipſo jure privatus officio non poteſt valide inſtrumenta conficere, in c. Sicut te, n. 8. Ne Cler. vel Monach. d76

3 Requiritur tamen declaratio ſuper facto, ib. n. 9. 676
3 Notariatus eſt vile officium, ib. n. 14 676
3 Notarius cum quis creatur, quæ debeat jurare, ib. n. 16. & ſeqq. 677
3 Notarius requiſitus ſolet ſub pœna efficere, ut inſtrumentum conficiat, quod ſi non fecerit, eſt perjurus, ib. n. 17. 677
3 Notarius tenetur abbreviaturam, ſeu matricem in ſuo Carthulario ponere, ib. n. 18. 677
3 Notarii an poſſint creari ab Epiſcopo, ib. n. 42. 679
3 Notarii creati a Papa, vel Imperatore, poſſunt officium exercere per totum orbem, ib. n. 43. & n. 45. 679
3 Notarios in ſuo Regno, vel Provincia creare poſſunt Reges, & Principes non recognoſcentes Superiorem, ib. n. 40. 679
3 Item Comites, Barones, & alii feudatarii in ſuis territoriis, ib. n. 47. 679
3 Item Univerſitas, ſeu Magiſtratus, ib. n. 48. 679
3 Item quivis Prælatus in terris ſuæ juriſdictionis, ib. n. 49. 679
3 Notarii creati ab Epiſcopo in Regno Franciæ appellantur jurati, ib. n. 50 679
3 Notarios creandi auctoritas Epiſcopo tributa extra diœceſim non extenditur, ib. n. 51. & 54. 679
3 Notarii non poſſunt conficere inſtrumenta extra territorium conſtituentis, niſi de licentia illius, ad cujus juriſdictionem declinant, ib. n. 52. 679
3 Confecta tamen intra territorium faciunt ubique plenam fidem, ib. n. 53. 679
3 Notarios creare eſt actus voluntariæ juriſdictionis, & in ſubditos exerceri poteſt etiam extra territorium, ib. n. 54. 679
3 Notarii creati ab Epiſcopo auctoritate Papæ poſſunt officium exercere ubique terrarum, ib. n. 55. 679
3 Notarius laicus non poteſt in ſpiritualibus, & Eccleſiaſticis inſtrumenta conficere, ib. n. 57. 679
3 Contrarium, n. 62. & ſeqq. 680
3 Notarius quandoque accipitur pro ſcriptore, ib. n. 58. 679
3 Notariis quibuslibet minus idoneis, aut in officio delinquentibus Epiſcopi ad tempus, vel in perpetuum prohibere poſſunt ejus officii uſum in ſpiritualibus, & Eccleſiaſticis, ib. n. 64 680
3 Notarius Epiſcopus prohibere non poteſt exercendi officii uſum in negotiis, & litibus profanis coram Judice laico in terris Eccleſiæ, ib. n. 66. 680
3 Poteſt tamen quoad negotia, & lites locorum piorum a laico adminiſtratorum, ib. n. 67 680
3 Item quoad contractus perſonarum Eccleſiaſticarum ſuper earum bonis patrimonialibus, ib. n. 68. 680
5 Notarius an pro inſtrumentis conficiendis in collatione Ordinis, vel beneficii, aut pro literis dimiſſoriis, ſeu teſtimonialibus poſſit aliquam mercedem accipere, ſaltem a ſponte dantibus, in c. In ordinando, n. 14 & n. ſeqq. uſq. in fin. de ſimon. 31
5 Quid, ſi percipiat ſalarium ex publico, ib. n. 15 & n. 20. & 27. 31
5 Et quid, ſi non percipiat, ib. n. 16. & 25. & 27 31
5 Et quid, ſi ſalarium non ſit congruum, n. 21 & 29. 31
5 Et quid in Notario Epiſcopi, ib. n. 18 & 28 31
5 Et quid in extraneo, ib. n. 19 & 23 & 28. 31
5 Et quid, ſi officium Notarii ſit neceſſarium ad probationem Ordinis, ib. n. 20 & 28. 31
5 Et quid poſt Concilium Trid. ib. n. 27. 32
5 Notarii Papæ poſſunt mercedem accipere juxta taxationem factam pro qualibet Bulla, ib. n. 17. 31
5 Notarius accipiendo aliquid ſponte oblatum ab Ordinatis, ſi non ea intentione ab initio ad hoc acceſſit, ſimoniam non committit, ib. n. 24. 32
5 Præſertim ſi conſuetudo vigeat aliquid offerendi, quod pietatem, & devotionem prælegat, ib. n. 25. 31
5 Notarii, & alii miniſtri Epiſcopi abſtinere debent ab omnibus exactionibus inſolitis, vel immoderatis, ib. n. 47. 34
5 Notarius ſi exigat pro inſtrumento ordinationis, ſeu literis dimiſſoriis ultra decimam aurei partem, committit ſimoniam, non tamen jure Divino damnatam, ib. n. 48. 34
2 Notarius laicus poteſt electioni intereſſe, ut ſcribat proceſſum, in c. Maſſana, n. 6. de elect. 304
5 NOTORIE delinquentes, etiam ſi notorium ſit facti tranſeuntis, audiendi non ſunt appellantes, in c. Cum ex injuncto, n. 45. de nov. oper. nunc. 238
Notorius Clericus fornicator, &c.
Vide in ver. *Clericus quoad delicta, & pœnas.*
3 Notorie criminoſis, excommunicatis, vel ſuſpenſis a Canone poſt Concilium Conſtantienſe licite communicamus etiam in Divinis, & Sacramentis, niſi ſint nominatim denunciati, vel notorii Clericorum percuſſores, in c. Veſtra, n. 19. de cohabit. Cler & mulier. 12
Vide in ver. *Excommunicatio quoad participationem.*
3 Notorii materia difficilis eſt, & involuta, ib. n. 66. 14
3 Notorium quid ſit, & quotuplex, & quæ ejus ſpecies, ibidem n. 67. 14
3 Notorium in genere ſumptum quid ſit, & unde dicatur, ib. n. 68 & ſeqq. 14
3 Notorium aliud juris, aliud facti, aliud præſumptionis, ibid. n. 69. 14
3 Notorium juris qualiter deſcribatur, ib. n. 70. & 76. 15
3 Confeſſio in jure facta parit notorium, ib. n. 71. 15
3 Acta judicii faciunt probationem notoriam, dummodo ſint publicata, & ſit conclutum in cauſa, alias ſecus, ib. n. 72. 15
3 Sententia inducit notorium, ſi ſit canonice lata, ib. num. 72. & 40. 15
3 Etiamſi factum, ſuper quo lata eſt, nullo modo ſit probatum, ib. n. 74 15
3 Notorii facti deſcriptiones variæ, ib. n. 77. 15
3 Notorium facti triplex, id eſt facti permanentis, facti tranſeuntis, & facti interpolati, ib. n. 78. 15
3 Notorium facti permanentis quod dicatur, & ejus exempla, ib. n. 79. 15
3 Concubinæ publicæ detentio cadit ſub notorio facti permanentis, copula vero ſub notorio præſumptionis, niſi extaret ſoboles, ib. n. 80. 15
3 Vox Præconis cum ſit tranſitoria, in notorium non tranſit; edictum ſecus, ib. n. 81. 15
3 Notorii facti tranſeuntis exempla, ib. n. 82. 15
3 Notorium facti interpolati quod dicatur, & ejus exemplum, in d. c. Veſtra, n. 83. de cohabit. Cler. & mulier. 15
3 Notorium præſumptionis quid ſit, ib. n. 84. 15
3 Et illius exempla, ib. n. 85. 15
3 Notorium præſumptionis ut inducatur, quæ requirantur, ib. n. 87. 16
3 Notorium facti ut inducatur, quot hominum ſcientia ſit neceſſaria, ib. n. 88 & ſeqq. 16
3 Decem homines faciunt Parochiam, & teſtimonium unius Parochiæ facit crimen eſſe notorium, ib. n. 89. 90 & 117. 16
3 Judicis arbitrio relinquitur, quot homines faciant notorium, ib. n. 98 16
3 Dummodo non ſit major pars viciniæ, nec pauciores, quam decem, ib. n. 93. 16
3 In notoriis an ordo juris ſit ſervandus, ib. n. 94. 16
3 Citatio in notoriis an, & quando requiratur, ib. n. 95. 16
3 Sententia in notoriis an ſit neceſſaria, ib. n. 96. 17
3 Notorium an requirat probationem, ib. n. 97 17
3 Quid in notorio facti permanentis, in c. Veſtra, n. 98. de cohabit. Cler & mulier. 17
3 Et quid in notorio juris, vel præſumptionis, ib. n. 99. 17
3 Et quid in notorio facti interpolati, ib. n. 100. 17
3 Et quid in notorio facti tranſeuntis, ib. n. 101. 17
3 Notorium per quot teſtes probetur, ib. n. 102. 17
3 Appellatio an detur a ſententia lata ſuper notorio, ib. n. 103. 17
3 Notorius criminoſus non auditur appellans, ib. n. 104. 17
2 Notorium, & publicum in quo differant, in c. Non poteſt, n. 22. de ſent. & re judic. 183
2 De notorio ſatis eſt, ut conſtet etiam extrajudicialiter, ib. n. 25. 183
2 Notorium non inficitur ex ſola negatione, in c. Si Clericus, n. 5 & ſeqq. de foro compet. 53
1 Notorium facti permanentis nulla eget probatione, in c. Perlatum, n. 42 de iis, quæ vi met. cauſ. 679
2 Judex non debet permittere, ut factum, cui notoria obſtat exceptio, in judicium deducatur, in c. Intelleximus, n. 11. de ord. cognit. 99
5 Verba ipſo jure licet non excludant declarationem ſuper facto, tamen ſecus eſt, ſi factum ſit notorium, in c. Quod a Prædeceſſore, n. 68 de ſchiſmat. 108
2 Notorium licet non conſtet Judici, tamen ſi vere ſit tale, ſententia irrevocabiliter tenet, ſed Judex peccat, in cap. Cum olim, n. 43. de ſent. & re judicata. 186
2 Sententia non eſt revocanda, ſi ea poſt facto conſtat Judici factum eſſe notorium, & abſenti nullam defenſionem competere, ib. n. 44 186
2 Notorii dicuntur multi, qui non ſunt, & ideo tutius eſt nullum quantumcunque notorium fore demandandum ſine citatione, ib. n. 46. 186
Vide in ver. *Citatio.*
2 Super notorio poteſt procedi in abſentia partis cognoſcendo, ſed non exequendo, ib. n. 47. 186
5 Notorium Judicii ut Judici ex actis conſtare debet eſſe tale, in c. Sacro, n. 37. de ſent. excomm. 374
3 NOVALE quid ſit, in c. Nuper, n. 23 de decim. 325
2 NOVATIO privilegii non præſumitur, niſi de ea expreſſe caveatur, in c. Cum contingat, n. 41. de foro compet. 72
Novitiatus.
3 In Novitiatibus, & profeſſoriis Superior, & familia a quibus conſtituti, & amoveri poſſit, in c. Relatum, n. 83. Ne Cler. vel Monach. 675
3 Vita communis in Novitiatibus, & profeſſoriis exacte obſervanda, ib. n. 84. 675
5 Novitiatus prorogari non poteſt a Superioribus Regularibus ultra annum, niſi ex juſta cauſa, & ad breve tempus, in c. Qui Preſbyterum, 122. de pœnit. & remiſſ. 300
Novitius, communia.
3 Novitius profeſſioni proximus acrius tentatur, in cap. Ad noſtram, n. 28. de Regular. 35e
3 Regis Chriſtianiſſimi inſtantia de Novitiis non recipiendis, niſi in Religionibus primævum inſtitutum ſervantibus, in cap. Cum virum, n. 51. de Regular. 370
2 Novitii late ſumpto vocabulo Regulares appellantur, in c. Cum in magiſtrum, n. 34. de elect. 303
4 Novitius non dicitur per ſolam acceptationem ante actualem habitus ſuſceptionem, in c. Inſinuante, n. 45. Qui Cler. vel voven. 54
3 Fieri debet intra Monaſterii clauſtra, in c. Perfectum, n. 26. de Regular. 374
3 Novitii qui dicantur, in c. Statuimus, n. 6 de Regular. 409
3 Novitius non dicitur poſt ſuſceptum habitum probationis, ib. n. 42. 411
3 Novitii quamvis cum effectu non ſint Religioſi, ſunt tamen perſonæ Eccleſiaſticæ, & gaudent privilegio fori, & Canonis, ib. n. 45. 412
3 Novitius præfici poteſt Abbatiæ per viam poſtulationis, vel collationis, in c. Quia ingredientibus, n. 27. de teſtam. 256
3 Contrarium, ib n. 36. 257
3 Novitiatus fieri debet in Religione approbata, alias profeſſio eſt nulla,

nulla, nullamque inducit obligationem, in c. Conſulti, n. 58. de regular. 404

3 Novitius profiteri poteſt in Monaſterio, ubi commode vivere nequit, dummodo poſtea collocetur in alio, ubi commode aliposſit, in c. Non amplius, n. 40. de inſtit. 175

2 Novitii, qui tendunt ad profeſſionem, dicuntur Religioſi, licet non ſint tales cum effectu, in c. In præſentia de probat. n. 101. 140

3 Non tenentur ad Horas Canonicas, ſed ad aliquid indeterminatum, in c. Preſbyter, n. 27 de celebr. Miſſar. 574

5 Novitii poſſunt eſſe in judicio abſque Superioris licentia, in c. Qui Preſbyterum, n. 110. de pœnit. & remiſſ. 299

2 Novitii licite recipiunt a Monaſterio alimenta, & portiones, quæ in eorum locum ſubrogantur, in c. Cum in magiſtrum, n. 1d. de elect. 302

3 Novitius eſt de juriſdictione Eccleſiaſtica, in c. Cum dilectus, n. 8. de ſucceſſ. ab inteſt. 288

3 Novitii qui ſint, ib. n. 9. & 11. 288

2 Novitius contrahit domicilium in loco, ubi agit annum probationis, in c. Cum inter vos, n. 8. de ſent. & re judic. 187

2 Novitii decedentis canonica portio non debetur Eccleſiæ, cujus erat Parochianus ante ingreſſum Religionis, ib. n. 9. 187

2 Novitius eſt ſub juriſdictione Eccleſiæ, & conveniri debet coram Judice Eccleſiaſtico, ib. n. 11. 188

2 Novitium percutiens eſt excommunicatus, ib. n. 15. 188

2 Novitii mores pro collatione primæ Tonſuræ, & minorum Ordinum qualiter præcogniti eſſe debeant, ib. n. 16. & ſeqq. 188

2 Novitius an, & quo reſpectu Religioſus ſit judicandus, ib. n. 19. & n. 21. 188

3 Decreta S. Congregationis ſuper ſtatu Regularium pro Novitiis recipiendis, in c. Relatum, n. 77. & n. ſeqq. uſq. in fin. Ne Cler. vel Monach. 674

3 A Novitiis nihil recipiendum excepto victu, & veſtitu tempore probationis, ib. n. 81. 674

3 Novitii poſt profeſſionem in profeſſorio ſunt collocandi, ibid. num. 82. 674

Novitius quoad ætatem.

3 Bulla S. Pii V. de Novitiis non recipiendis, niſi poſt decimum octavum annum an, & quomodo ſit temperanda, in c. Cum virum, n. 47. de regular. 370

3 Ætas nulla eſt in maſculis præfinita a Concilio Trident. ad ſuſcipiendum habitum Novitiatus, in c. Ad Apoſtolicam, n. 14. de Regular. 382

3 Et quid in mulieribus, ib. remiſſive. 382

3 Novitius ex voto Religionem ingreſſus profiteri non poteſt ante annum decimumſextum completum, nec infra annum probationis, in c. Conſulti, n. 42. de regular. 402

3 Ætas in Novitiis, Clericis, & Converſis quæ, in c. Relatum, n. 80. Ne Cler. vel Monach. 674

Vide in ver. *Profeſſio quoad ætatem.*

Et in ver. *Novitius quoad conſenſum.*

Et in ver. *Filia.*

Novitius quoad annum probationis.

3 Novitius, qui a Monaſterio exiit, ut aliam Religionem ingrederetur, & in ea duas horas permanſit, rediens; tenetur incipere novum annum probationis, in c. Ad noſtram, n. 27. de regul. 351

4 Novitii ex Regula S. Benedicti qualiter ſint probandi, in c. Inſinuante, n. 28. Qui Cler. vel voven. 52

4 Novitius, qui ſtetit ſex menſes in Monaſterio, & poſtea exivit ſine licentia Abbatis, & infra triduum ad Monaſterium redit, non poteſt valide profiteri poſt alios ſex menſes, ib. n. 31. & ſeqq. uſq. ad n. 39. 52

4 Novitius, qui peracto probationis anno rediit ad ſeculum, num ad Monaſterium reverſus profiteri poſſit ſine novo anno probationis, ib. n. 32. 52

4 Novitius, qui ternos menſes in Monaſterio moratus bis exivit, & reverſus poſt alios novem menſes profeſſionem emiſit, habitumque profeſſorum octodecim menſes geſtavit, non obligatur ex profeſſione expreſſa, ſed ex tacita, ib. n. 44. 53

4 Novitius non tenetur probare omnes aſperitates Religionis in ſpecie, ſed ſatis eſt, ut illas probet in genere, ib. n. 40. 53

4 Novitius qui nunquam ingreſſus eſt Monaſterium, ſed extra illud habitum Regularem ſuſcepit, poſt Concilium Trid. poteſt ad profeſſionem admitti, ib. n. 41. 53

3 Novitiatus, ſeu approbationis tempus quandiu duret ex veterum Canonum diſpoſitione, variæ referuntur ſententiæ, in c. Ad Apoſtolicam, n. 2. & ſeqq. uſq. ad n. 13. de regular. 382

3 Novitii ex Regula S. Benedicti probantur per duodecim menſes, ib. n. d. 381

3 Novitii poſt Concilium Tridentinum expleto anno probationis, aut ad profeſſionem ſunt admittendi, aut e Monaſterio ejiciendi, ib. n. 7. 381

3 Novitius ob defectum ætatis, vel alias ad profitendum inhabilis, elapſo anno ejici non debet e Monaſterio, ſed expectari poteſt, quouſque ſit habilis ad profitendum, ib. n. 13. & ſeqq. 382

3 Novitii in Religione Societatis Jeſu probantur biennio, ibid. num. 15. 382

3 Novitiæ Ord. S. Dominici in articulo mortis profiteri poſſunt ante annum probationis ad effectum lucrandi indulgentiam, & gratias ſpirituales, ex indulto S. Pii V. ib. n. 32. 383

3 Et quid poſt Bullam Gregorii XIII. *In tanta*, ib. n. 33. 383

3 Novitius, qui poſt annum probationis exiit e Monaſterio, inde ad triennium reverſus, poteſt ſtatim profiteri, niſi Religionis, aut perſonæ conditio ſit immutata, ib. n. 43. & 63. 384

3 Novitiatus non exigitur, ubi profeſſio non eſt neceſſaria, ibid. num. 46. 384

3 Novitius ex voto Religionem ingreſſus profiteri non poteſt ante annum decimumſextum completum, nec infra annum probationis, in c. Conſulti, n. 42 de Regular. 402

5 Novitius, qui tranſacto anno exivit e Religione, ad eam reverſus, poteſt illico profiteri, niſi Religionis, aut perſonæ conditio ſit immutata, in c. Qui Preſbyterum, n. 116. de pœnit. & remiſſ. 300

5 Idem in puella, quæ finito tempore Novitiatus exivit e Monaſterio ſine licentia Ordinarii, ib. n. 117. 300

5 Novitius finito anno probationis arctari non poteſt a Superioribus ad alium annum Novitiatus repetendum, ib. n. 121. 300

5 Maxime ſub pœnis nullitatis, ib. n. 123. & 124 300

3 Diſpenſatur cum muliere, cujus vir Sacros Ordines ſuſcepit, ut ſtatim profiteri poſſit, cum in habitu laicali quindecim menſes in Monaſterio ſteterit, in c. Ad Apoſtolicam, n. 27. de regul. 383

2 Novitius contrahit domicilium in loco, ubi agit annum probationis, in c. Cum inter vos, n. 8. de ſent. & re judic. 187

Novitius in Conventibus deſignatis.

3 Clementis VIII. Decreta de Novitiis non recipiendis, niſi in Conventibus deſignatis, expenduntur, in cap. Cum virum, n. 49. de Regular. 370

4 Referuntur, in c. Inſinuante, n. 43. Qui Cler. vel voven. 54

4 Expenduntur, ib. n. 52. & ſeqq. 55

4 Acceptatio ad Religionem facta extra Conventum deſignatum ſine habitus traditione, an ſit contra Decreta Clementis VIII. ib. n. 44. 54

4 Novitius proprie non dicitur per ſolam acceptationem ante actualem habitus ſuſceptionem, ib. n. 45. 54

4 Novitii receptio extra locum ad recipiendos Novitios nomine Conventus deſignati, an ſit nulla, ib. n. 46. 54

4 Novitius receptus extra locum non deſignatum, nomine tamen Conventus deſignati ad recipiendos Novitios, a quo tempore incipiat annum probationis, ib. n. 48. 55

4 Novitius quid agere debeat, ut recipi poſſit in filium Conventus ad recipiendos Novitios non deſignati, ib. n. 55. 55

3 Conventus a Congregatione ſuper ſtatu Regularium deſignati pro Novitiatibus, & profeſſoriis, in c. Relatum, n. 77. Ne Cler. vel Monach. 674

Novitii quoad diſceſſum.

3 Novitios volens diſcedere e Monaſterio, non poteſt inquietari pro expenſis, in c. Si quis, n. 7d de Regular. 339

3 Novitius ex voto Religionem ingreſſus, ſi infra annum ſine ulla cauſa recedat, peccat mortaliter; ſed ſponte ingreſſus, peccat venialiter, in c. Porrectum, n. 71. de Regular. 377

3 Contrarium, ib. n. 72. 377

3 Novitius infra annum probationis libere redit ad ſeculum, niſi profeſſionem fecerit tacitam, vel expreſſam, vel appareat eum voluiſſe vitam mutare, c. Statuimus, n. 1. de Regul. 409

3 Et quid poſt Concilium Trid. ib. n. 21. & 26. 410

3 Novitius recedens e Monaſterio abſque licentia Abbatis non poteſt dici fugitivus, ib. n. 4. 409

3 Novitius quibus caſibus prohibeatur de jure communi e Monaſterio exire, ib. n. 5. 409

3 Novitius ad ſeculum rediens ante profeſſionem, an recipere bona, quæ Monaſterio, vel alii donavit, ib. n. 22. & ſeqq. uſq. in fin. 410

3 Quid, ſi fuerit proteſtatus, quod in Monaſterium intrabat animo probandi Regulam, ib. n. 23. 410

3 Et quid, ſi nullam fecerit proteſtationem, ib. n. 25. 410

3 Et quid, ſi donaverit expreſſa cauſa propter profeſſionem, ibid. num. 31. 410

3 Et quid, ſi nullam cauſam expreſſerit, ib. n. 32. 410

3 Et quid poſt Concilium Trid. ib. n. 34. & ſeqq. 411

3 Novitio ante profeſſionem abeunti omnia ſunt reſtituenda, quæ ſua erant, ib. n. 50. 412

3 Novitius ad ſeculum rediens non debet vivere ſeculariter, id eſt diſſolute, in c. Conſulti, n. 8. de Regular. 398

3 Poteſt tamen veſtes ſeculares deferre, & uxorem ducere, ibid. num. 9. 398

3 Si tamen veſtes, cum quibus intravit, eſſent laſcivæ, honeſtum eſſet, ut illas deponeret, ib. n. 10. 398

3 Qui ad Monaſterium convertitur habitum ſumendo Novitiorum, poteſt infra annum ad ſeculum redire, niſi appareat eum voluiſſe mutare vitam omnino, ib. n. 1. 397

3 Novitius poteſt ad aliam Religionem tranſire abſque Superioris licentia, in c. Licet, n. 40 de Regular. 394

3 Novitius ante habitum profeſſorum ſuſceptum poteſt libere redire ad ſeculum, niſi appareat eum voluiſſe vitam mutare, quod in dubio non præſumitur, in cap. Conjugatus, n. 4. de converſ. conjug. 442

2 Novitii actus perfecte geſti non reſolvuntur per egreſſum Religionis, in c. Cum inter vos, n. 20. de ſentent. & re judicat. 188

Novitius quoad examen, & explorationem voluntatis.

3 Novitii an de cetero ſint examinandi ab Ordinariis locorum ad præſcriptum Decreti Clementis VIII. in c. Ne Religioſi, n. 58 de Regular. 419

3 Novitii non ſunt ad habitum recipiendi, niſi facta diligenti perquiſitione de illorum natalibus, moribus, & vita anteacta, in c. Ad Apoſtolicam, n. 12. de regular. 382

3 Novitii ex Decreto Clementis VIII. olim recipi non poterant ſine approbatione Epiſcopi Diœceſani, hodie ſecus, in c. Porrectum, n. 33. de regular. 374

3 Tridentinum Concilium c. 17. ſeſſ. 25. de Regular. expenditur, in c. Cum virum, n. 10. & ſeqq. de Regular. 366

3 Voluntatis exploratio, ſi puella ſit major 12. annis ex Concilio Tridentino facienda eſt tam ante habitus ſuſceptionem, quam ante profeſſionem; ſin autem minor ante profeſſionem tantum, & cur, ib. n. 11. 366

3 Michaelis Medinæ teſtimonium, qui Concilio Tridentino interfuit,

fuit, circa Decretum c. 17. ſeſſ. 25. de Regular. ib. n. 12. 367
3 Voluntas impuberum, qui Religionis habitum ſuſceperunt, de jure communi explorari non debet, niſi poſt pubertatem, ib. n. 13. 367
3 Epiſcopus ſi velit, poteſt bis explorare voluntatem puellæ, quæ ante duodecimum annum habitum Regularem ſuſcepit, ib. num 15. 367
Vide in ver. *Filia*.
Et in ver. *Novitius quoad ætatem*.
3 Examen Novitiorum, in cap. Relatum, n. 79. de Clericot. vel Monach. 474

Novitius a quo recipiendus.

3 Prælati immediati Conventuum ex communi obſervantia Religionum, teſte Naverro, poſſunt Novitios recipere, in c. Porrectum, n. 35. de Regular. 375
3 Novitios quis poſſit recipere in Ordine Fratrum Minorum Sancti Franciſci, ib n 36 375
3 Et quid in Ordine Prædicatorum, Eremitarum S. Auguſtini, & Carmelitarum, ib n. 37. 375
3 Novitii a quibus, & qua forma ſint recipiendi ex Bulla, & Declarationibus Sixti V. ib. n. 38. 375
Vide in ver. *Profeſſio*, *Conſenſus profitentis*, & *recipientis*.

Novitius quoad renunciationem.

3 Novitiorum renunciationibus neceſſe eſt adhiberi ſolemnitatem a ſtatuto laicorum requiſitam, in c. Statuimus, nu. 45. verſ. Hinc S. Congregatio Regular. 412
3 Novitius non poteſt in ingreſſu aliquid donare Monaſterio, etiamſi ſit ſui juris, & non habeat parentes, ib n. 56. 412
3 Novitia non prohibetur dare pecuniam Monaſterio in rationem cenſus ſuper Monaſterii bonis per Moniales convertendam, in dotem illius poſt profeſſionem emiſſam, ib. n. 57. 413
2 Novitius poteſt licite exhortari, ut bona ſua donet Monaſterio, in c. In præſentia, n. 10. de probat. 133
2 Et quid poſt Concil. Trident. ib n. 12. 133
2 Poteſt in ſua profeſſione præcipere, ut aliquid ex bonis ejus expendatur, maxime in pios uſus, aut ne quid alienetur, ib n. 13. 133
2 Novitius in Religione Fratrum Minorum poteſt de bonis ſuis libere diſponere, ib. n 49. 136
2 Servata tamen forma a Concil. Trident. præſcripta, ſi diſpoſuerit inter vivos, ſecus ſi in ultima voluntate, ib. n 50. 136
3 Novitius ad ſeculum rediens ante profeſſionem, non recipiet bona, quæ Monaſterio, vel alii donavit, in c. Statuimus, n 25. & ſeq. uſque in fin. de Regular. 410
Vide in ver. *Novitius quoad diſceſſum*.
3 Monaſterio an liceat durante anno probationis apprehendere poſſeſſionem bonorum ſibi a Novitio donatorum intra duos menſes ante profeſſionem, & cum licentia Epiſcopi, in c. Statuimus, n 47 & ſeqq. uſque in fin. de Regular. 41e
3 Monaſterio nihil tribuendum eſt, vel accipiendum ante profeſſionem ex bonis Novitii, vel parentum, aut conſanguineorum ſub pœna anathematis, ib n. 49. & 58. 412
3 Donans bona ſua in ingreſſu Monaſterii, illa recuperat, ſi exeat ante profeſſionem, in c. Statuimus, n. 29. de Regular. 410
3 Oblationi bonorum ineſt tacita conditio, ſi ingrediens in Religione perſeveret, ib. n. 30. 410
3 Donans ex cauſa ingreſſus in Monaſterium, ſi non intret, recuperat bona donata, non obſtante juramento, ib n. 31. 410
3 Donatio facta Monaſterio in ipſa die ingreſſus, licet non ſit nulla ipſo jure, tamen revocari debet, ſi profeſſio non ſequatur, ib. n. 32 410
3 Donatio facta Monaſterio ſimpliciter, & abſque ulla cauſa, revocari non poteſt, ib n. 33. 411
3 Donatio, ſeu renunciatio bonorum facta a Novitio etiam cum juramento, poſt Concil. Trident. non valet, niſi fiat cum licentia Epiſcopi, vel ejus Vicarii, & intra duos menſes ante profeſſionem, ib. n. 34. 411
3 Nec alias effectum ſortitur, niſi profeſſione ſecuta, & in hoc ſublatæ ſunt veterum Doctorum diſtinctiones, ib. n. 35. 411
3 Bona Monaſterio donata retinere non poſſunt Novitio exeunte, aut decedente ante profeſſionem, ib n. 36 411
3 Donationes, ſeu renunciationes factæ ante ſuſceptum habitum probationis, an comprehendantur in Decreto Concilii Trident. in c. 16. ſeſſ. 25. de Regular. ib. n 40. & ſeq. uſque ad n. 47. 411
3 Dominium rei donatæ tranſit in Eccleſiam, vel Monaſterium etiam ſine actuali traditione, ib. n. 48. 412
3 Novitius an poſſit in ipſomet ingreſſu donare ſeipſum, & omnia bona ſua Religioni, in c. Cum dilectus, n. 4. & ſeqq. uſque in fin. de ſucceſſ. ab inteſt. e88
3 Novitii tranſeuntes ad ſtatum Oblatorum non prohibentur bona ſua Monaſterio offerre, ib n. 16. 288
3 Novitius offerens perpetuo ſe, & bona ſua Monaſterio, cenſetur renunciare novitiatui, ib. n. 17. 289
2 Dimiſſio beneficii, quam fecit Novitius, non ſortitur effectum, niſi poſt profeſſionem, in c. Non ſine, n. 41. de arbitr. 6pa
Vide in ver. *Monaſterium quoad ſucceſſionem*.

Novitius quoad tacitam profeſſionem.

3 Novitius per annum deferens habitum indiſtinctiſſimum, ad ſeculum redire non poteſt, in c. Quia ingredientibus, n. 41. de teſtam. 257
3 Niſi hujuſmodi habitum ſuſceperit ante annos diſcretionis, ib. n. 46. 257
3 Et quid, ſi deferat habitum Novitiorum diſtinctum ab habitu profeſſorum, ib. n 40. & 51. 257
3 Et quid, ſi habitum profeſſionis aſſumpſerit, ib. n. 43 & 49. 257
3 Novitius, qui ante ætatem profeſſionis ſuſcepit habitum indiſtinctum, non fit profeſſus, niſi illum deferat per annum poſt legitimam ætatem, ib. n. 44. 257
3 Aut ingerat ſe in actibus profeſſorum, vel habitum profeſſionis ſuſcipiat, ib. n. 45. 257
3 Novitius fit tacite profeſſus, ſi elapſo anno ſe actibus profeſſorum immiſceat, quamvis deferat habitum patenter diſtinctum ab habitu profeſſorum, ib n. 51. 258
3 Novitius, qui per annum geſtavit habitum probationis, & poſtea propoſuit abſolute vitam mutare, an cenſeatur tacite profeſſus, in c. Conſulti, n. 43. de Regular. 40e
3 Novitia, quæ ſponte ſe ingerit actibus profeſſarum, per hoc cenſetur tacite profiteri in c. Vidua, n. 2. de Regular. 342
3 Declaratur, ib. n 27. uſque in fin. 344
3 Novitius, qui ſe ſciente immiſcet actibus de jure, conſuetudine, vel ſtatuto ad ſolos profeſſos ſpectantibus, eſt profeſſus, ſi ſponte id faciat, ætatis ſit aptæ, & triduo perſeveret, ib. n 20. 28 344
3 Novitius, quamvis intereſſendo electionibus efficiatur tacite profeſſus, tamen vox ejus non valet, & cur, ib. n 22 344
3 Novitius per delationem annalem habitus indiſtincte cenſetur tacite profeſſus præſumptione juris, & de jure, niſi aliter fuerit proteſtatus, in c. Conjuges n. 5. de converſ. conjug. 442
3 Novitius adverſus tacitam profeſſionem poteſt ſibi cavere per proteſtationem præcedentem, in c. Ad Apoſtolicam, nu. 11. de Regular. 382
3 NOVUM dicitur, cujus facies immutatur, in c. Non amplius, n 57. de inſtitut. 177
5 *Nudetur* verbum æquipollet verbo, *ſpolietur*, in c. Ad abolendam, n. 30. de hæreticis. 91
3 Epiſcopus an, & quomodo poſſit loca nullius diœceſis viſitare, & illorum perſonis Ordines conferre, ac dimiſſorias concedere, in c. Nullus, n. 10. & ſeqq. uſque in fin. de Parochi 304
3 NULLIUS diœceſis loca origine, privilegio, præſcriptione, ib. n. 12. 304
3 Nullius diœceſis locorum origo, ib n. 16. 305
3 Nullius diœceſis loca privilegio, ib n. 18 305
3 Territorii diſmembratio cum omnimoda juriſdictione in Clerum, & populum excluſo Epiſcopo, facit locum nullius diœceſis, ib. n. 20. 305
3 Nullius diœceſis loca, aut ſunt intra fines alicujus diœceſis, aut extra, ib. n. 21. 305
3 Nullius diœceſis ſtatus præſcriptione, ib n 22 305
3 Viſitatio locorum nullius diœceſis fieri non poteſt ab Epiſcopo in tribus caſibus. ib n. 40. 306
3 S. Pii V. Decretum circa viſitationem Eccleſiarum curatarum in locis, ubi Regulares exercent utramque juriſdictionem, non extenditur ad loca nullius diœceſis, ib n. 43 & 47. 307
3 Nullius diœceſis ſtatus non conſtituitur, niſi procedatur per viam diſmembrationis territorii, in c. Cum dilectus, n. 21. de Relig. domib. 498
3 Prælatus inferior non conſtituitur in ſtatu nullius diœceſis, niſi habeat in loco omnimodam juriſdictionem Epiſcopalem, vel quaſi, excluſo Epiſcopo, ib n. 26. 498
3 Et ſit liberatus etiam a jure reverentiali, n 27. 498
2 Juriſdictio quaſi Epiſcopalis omnimoda privative ad Epiſcopum conſtituit inferiorem veluti in propria diœceſi, in cap. Cum contingat, n 37. de foro compet. 71
Vide in ver. *Exempti*.
Et in ver. *Viſitatio locorum*, &c.
2 Nullitates ſolas ex defectu citationis, juriſdictionis, & mandati in Urbe, & in ſtatu Eccleſiaſtico judices debent attendere, & aliis rejectis ad cauſarum expeditionem procedere, in c. In nomine Domini, n 47. de teſtib. 148
3 *Nullus*, eſt dictio univerſalis negativa, quæ ſelectionem non patitur, in c. Multa, n. 85. de Cler. vel Monach. 657
3 *Nullus*, eſt verbum univerſale negativum, in c. Nulli, n. 2. de reb. Eccl. non alien. eaa
5 *Nullatenus*, dictio importat nullitatem actus ipſo jure, in c. Qui presbyterum, num. 80. de pœnit. & remiſſ. & habet vim Decreti irritantis, ib n. 83. 297
2 NUMERUS præbendarum non frangetur per receptionem Canonicorum ultra numerum, & per ſuperexcreſcentiam fructuum, in c. Cum M. n. 50 de conſtit. 116
Numerus in Monaſteriis conſtituendus.
Vide in ver. *Monaſterium quoad præfixionem numeri*.
2 Numerus electorum vocalium reducitur, in c. Quia propter, §. Illud autem, n. 9. de elect. xp3

Nunciatio novi operis.

5 Ædificans poſt nunciationem novi operis non ſufficit, ut patientiam præſtet operis demoliendi, ſed ædificium ejus ſumptibus eſt demoliendum, in c. Cum ex injuncto, n. 2. de novi operis nunciat. 229
5 Et quid, ſi nunciatio facta fuerit prædeceſſori ædificantis, ib. n. 3. & ſeq. 229
5 Interdictum demolitorium novi operis datur hæredi, & in hæredem etiam poſt annum, ib. n. 4 229
5 Et in ſingularem ſucceſſorem etiam dignitatis, ib. n. 5 & 229
5 Datur tamen ad patientiam, ſed non ad impenſam, ib n. 6. 229
5 Niſi ſucceſſor ratum habeat ædificium cœptum, vel ædificet, ib. n. 7. 229
Vide in ver. *Eccleſia quoad ædificationem*, &c.
3 NUNCIUS, & Procurator, in quibus differant, in c. Cum dilectus, n 2 de Relig. domib. 497
3 Nuncius ſimplex non admittitur ad agendum, vel defendendum n. 3. 497
3 Nuncius eſt veluti organum, & pica domini, ib. n 6. 497
3 Et confert verba in perſonam domini, eique acquirit directe, ib n 7 497
2 Nuncius Principis non creditur ſine literis, & aliorum bona capientibus poteſt reſiſti de facto, in c. Cum in jure, nu. 33. de off. de-

pientibus poteſt ceſſiſti de facto, in c. Cum in jore, n. 33. de off. deleg 535
1 Nuncio, & alii deſtinato ad aliquid non creditur, niſi doceat ſe habere poteſtatem ab eo, qui poteſt dare, ib. n. 42. 535
5 NUPTIÆ unde dictæ, in c. Naviganti, n. 70. de uſur. 165
1 Nuptiarum ſolemnitates quibus temporibus jure veteri prohiberentur, in c. Capellanus, n. 4 de feriis. 89
1 Et quibus jure noviſſimo Concilii Trid. ib. n. 5. 89
1 Nuptiarum benedictiones fieri non poſſunt temporibus ab Eccleſia interdictis, & eſt culpa mortalis huic præcepto contravenire, ib. n. 6. 89
1 Item prohibentur his temporibus nuptialia convivia, ib. n. 7. & 11. 89
1 Item traductiones uxoris ad domum viri, etiamſi fiat privatim, ac ſine ſolemnitate, ib. n. 10. 89
1 Item carnalis copula, n. 11. 89
1 Nuptiarum ſolemnitates cur certis temporibus ſint prohibitæ, ib. n. 9 89
1 Toletani Concilii Decretum prohibens carnalem commixtionem, & alias nuptiarum ſolemnitates temporibus ab Eccleſia interdictis, refertur, ib. n. 12. 90
4 Nuptiæ ſecundæ cur non ſint benedicendæ, in c. Vir autem, n. 2. & 5. de ſecund. nupt. 98
4 NUTUS ſunt majoris potentiæ in ſacri valentibus, quam in mutis, in c. Tuæ fraternitati, n. 28. de ſponſal. 17

O

3 OBEDIENTIA, ideſt prioratus, vel adminiſtratio Eccleſiæ, in c. Monachi, n. 38. de ſtatu Monach. 458
3 Obedientia, ideſt prioratus, vel officium certam habens adminiſtrationem, in c. Cum ad Monaſterium, n. 27 de ſtatu Monach. 477
3 Obedientiam manualem Presbyteri, & ſimplices Clerici tenentur Prælato ſuo, & ſucceſſoribus exhibere, in c. His quæ, n. 3. de major. & obed. 618
1 Declaratur, ib. n. 7. 618
1 Et quæ dicatur obedientia manualis, ib. n. 3. 618
1 Obedientia, reverentia, & honorificentia, an & in quo differant, ib. n. 8. 618
3 OBLATIONUM, & obventionum appellatione veniunt etiam decimæ, in c. Cum contingat, n. 41. de decim. 319
3 Oblationes factæ imagini alicujus Sancti depictæ in pariete extra Parochialem, ſed infra limites Parochiæ, cui debeantur, in c. Paſtoralis, n. 4. de his, quæ fiunt a Prælat. 212
3 Oblationes factæ ubivis locorum infra limites Parochiæ debentur Parocho, ib. n. 16. 214
3 Ampliatur ſex modis, ib. a n. 29. uſq. ad n. 29. & declarantur quinque, a n. 29 uſq. in fin. 214
3 Conſuetudo, ut oblationes factæ imagini alicujus Sancti debeantur laico domino muri, ubi depicta eſt illa imago, non valet, ib. n. 19. 214
3 Etiam reſpectu adminiſtrationis, ib. n. 20. 214
3 Fallit, n. 21. & 22. 214
3 Oblationes res ſpirituales ſunt, quarum laicus non eſt capax, ib. n. 20. 23. & 29. 214
3 Confraternitates laicorum ex conſuetudine poſſunt recipere oblationes, dummodo nil ſibi applicent, ſed in pios uſus totum convertant, ib n. 22. 214
3 Laico domino muri, ubi ſacra imago depicta eſt, non poteſt Epiſcopus concedere, ut oblationes diſpenſet ad libitum ſuum, ib. n. 23. 214
3 Oblationes factæ ſacræ imagini exiſtenti in Capella, ſeu Oratorio infra limites Parochiæ, debentur Parocho, non autem Capellano, inſtituto, ib. n. 24. 215
3 Idem ſi fiant ad Altare in Capella alicujus Eccleſiæ, ib n. 25. 215
3 Oblationes, quæ fiunt S. Imagini exiſtenti in Cathedrali, non quæruntur Epiſcopo, ſed Archipreſbytero Curam animarum ibi exercenti, ib. n. 26. 215
3 Oblationes factæ Presbytero celebranti ſunt Rectoris Eccleſiæ, non autem Presbyteri, ib. n. 27 215
3 Niſi ſit Epiſcopus, qui Miſſam celebret in Eccleſia Parochiali, ib. n. 28. 215
3 Oblationes cedunt Parocho in dubio tantum; ſecus ſi appareant factæ alterius contemplatione, vel in alium uſum ſint deſtinatæ ex intentione offerentium, ib. n. 29. 215
3 Oblationum adminiſtratio ſpectat ad Parochum, non ut ſibi applicet, ſed ut diſpenſet in uſus ab offerentibus præſcriptos, ib n. 30. 215
3 Oblationes an & quomodo a Parochia ſint dividendæ, ib. n 31. 215
3 Oblationes quæruntur Epiſcopo, ſi locus ubi depicta eſt religioſa imago, non ſit intra fines alicujus Parochiæ, ib o 32 215
3 Canonica portio an de oblationibus Epiſcopo debeatur, ibidem num 33. 215
3 Oblationes, quæ fiunt in Eccleſiis Regularium, quæruntur Monaſterio pro Monachis ibi ſervientibus, ib. n 34. 216
3 Conſuetudo, ut oblationes non debeantur Parochiali, ſed alteri Eccleſiæ, vel perſonæ Eccleſiaſticæ, valida eſt, ibidem num. 36 216
3 Oblationes factæ novis Sacerdotibus, dum celebrant primas Miſſas, quæruntur ipſis, & non Parocho, ib. n. 37. 216
3 Menſa ſtrenuum recipit interpretationem a conſuetudine, ib. num 38. 216
3 Sacerdotes novi non prohibentur primas Miſſas decantare, & in illis poſt Offertorium in medio Altaris ad populum ſe convertere, & ibi oblationes accipere a ſponte dantibus, ſed perambulationes per Eccleſiam, & extorſiones prohibentur, ib. n 39. 219
3 Parochi diebus feſtis poſſunt poſt Offertorium in medio Altaris vertere ſe ad populum, & invitando ad oblationes Manipulum, vel aliud offerentibus præbere deoſculandum, ſed aliis Sacerdotibus hoc non licet, ib. n 40. 216
3 Parochi, ſtante conſuetudine, poſſunt recedere ab Altari poſt Offertorium, & ad infimum locum Eccleſiæ accedere ad recipiendas mulierum oblationes, ib n. 41 216
3 Oblationes an poſſint laicis locari, aut vendi, ib. n. 42. 216
3 Laicis non licet de Altari immediate oblationes accipere, ibid. num 43. 216
3 Oblationes, quæ fiunt imagini alicujus Sancti depictæ in pariete extra Parochialem Eccleſiam, cui debeantur, in c. Quoniam, n. 4. de decim. 313
Vide in voc. *Laicus quoad decimas*.
5 OBLATI alicujus Religionis an ſint judicandi perſonæ Eccleſiaſticæ adeout a foro ſeculari, & vectigalibus tam quoad perſonas, quam quoad bona debeant eſſe immunes, in c. Ut privilegia, n. 1 & ſeq uſq. in fin. de privil. & præſertim n. 26. verſ. Ex his ſequitur. 268
5 Et quatenus ſint immunes, an eorum exemptio extendatur etiam ad conjugatos, ib n. 27 270
5 Et an exemptio a foro ſeculari ſuffragetur pro delictis ante oblationem commiſſis, ib n. 33. 270
5 Et an oblati carentes requiſitis Concilii Tridentini in c. 11. ſeſſ. 24. ſubſint Epiſcopo tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus, ib n. 34 270
5 Et an ſubſint cumulative, vel privative ad Superiores Religionis cui ſunt oblati, ib. n. 36.
5 Oblati aſſumunt privilegia Religionis, cui oblati ſunt, ib. n. 2. Declaratur, n. 4 & ſeqq. 268
5 Oblati quales eſſe debeant, ut privilegiis potiantur, ib. n 4. & n. 11. 268
5 Oblati ſunt ſervi Monaſterii, ib. n 6. 268
5 Oblati acquirunt Monaſterio, non ſibi, ib. 268
5 Oblatus plene non dicitur, qui ſibi uſumfructum retinuit, licet gaudeat privilegio ſepulturæ tempore interdicti, ib. n 7. 268
5 Oblatus plene non dicitur offerens ſe, ac bona præſentia, ibid. num. 8. 268
6 Oblatio plena quid requirat, n. 9. 268
5 Oblati promittunt obedientiam, licet non monachalem, ibid. num 10 269
5 Oblatus renunciat proprio, & amittit teſtamentifactionem, ib 269
5 Bona oblata etiam ſine perſona efficiuntur Eccleſiaſtica, ibid. num. 12. 269
5 Offerens bona ſine perſona non efficitur perſona Eccleſiaſtica, ib. n. 13. 269
5 Offerens ſe aut ſimpliciter, aut ſive bona, aut cum reſervatione bonorum, non eſt perſona Eccleſiaſtica, ib n. 14 269
5 Oblatio cenſetur celebrata juxta Eccleſiæ ſtatum, vel conſuetudinem, ib n. 15. 269
5 Offerens ſe ſimpliciter non cenſetur obtuliſſe bona, ib. n. 17. 269
5 Offerens ſe, & majorem partem bonorum, non dicitur perſona Eccleſiaſtica, ib n. 18 269
5 Oblatus non dicitur is cui pars bonorum oblatorum in emphyteuſim conceditur, ib n 20 269
5 Concluſiones circa Oblatos, ib n. 21. 269
5 Oblatio non excluditur ex detentione, vel uſu facti rei oblatæ, permittente Superiore, ib n 22. 269
5 Oblatio an habitus mutationem requirat, & qualem, n. 23. & 25. 269
5 Oblatio an requirat, ut ſeculum relinquatur, ib. n. 25. 269
5 Oblati plene an gaudeant privilegiis, ſi ante, vel poſt oblationem matrimonium contraxerint, ib n. 28. 270
5 Oblatus conjugatus gaudet omnibus privilegiis perſonæ Eccleſiaſticæ, ib. n 32. 270
5 Oblati poſt delictum commiſſum an, & quando ſubſint foro ſeculari, ib. n 33. 270
5 Epiſcopi juriſdictio in Oblatos reſpicit ſpiritualia tantum, ib. num. 34. 270
5 Oblati non habentes requiſita non eximuntur a juriſdictione Diœceſani, ib. n 36. 270
5 Concilium Tridentinum quid ſtatuerit circa Oblatos præter jus commune, n. 37. 271
5 Epiſcopi juriſdictio in Oblatos an ſit cumulativa, ib n. 38. 271
3 Oblatio parentum de impubere an ſe habeat ad profeſſionem, ſicut ſponſalia ad matrimonium, in cap. Si quis, n. 14. de Regular. 334
3 Oblatus Religioni poteſt quandocunque exire poſt pubertatem, niſi expreſſe, vel tacite profeſſionem emiſerit, ib n. 16. 334
2 Oblati alicujus Religionis an ſint de foro Eccleſiæ, in c. Nullus, n. 48. de foro compet. 48
2 OFFERENS ſimpliciter ſe, & ſua Eccleſiæ Regulari, cenſetur obtuliſſe etiam futura, in c. In præſentia, n. 5. de probat. 133
2 Offerens ſe, & ſua Religioni ſine ingreſſu, non dicitur mortuus mundo, imo poteſt matrimonium contrahere, ib. n. 7. 133
2 Offerens ſe Religioni ſimpliciter, non renunciat propriis, niſi profeſſionem emittat, ib n. 8. 133
2 Oblationem perſonæ, & bonorum poteſt Monaſterium recipere, etiam juramento firmatam, ib. n. 9. 133
2 Clericus bona a ſe collata Eccleſiæ, in qua eſt beneficiatus, auferre poteſt, & ſecus in Monaſterium transferre, in cap. Ex transmiſſa, n. 10. de Renunciat. 328
3 Oblatio probatur per unum teſtem de veritate, & per confeſſionem etiam incidenter factam, in cap. Cum dilectus, n. 3. de ſucceſſ. ab inteſtat. 287
3 Oblati, ſeu donati qui proprie dicantur, ib. n. 10. 288

3 Et in quo differant a Converſis, ib. n. 13. 288
3 Oblati comprehenduntur in c. 16. ſeſſ. 25. de regul. ib. num. 14. & ſeqq. 288
3 Oblati non gaudent privilegiis Religionis, niſi ex toto ſint tranſlati, in c. Cum & plantare, n. 8. de privileg. 240
3 Oblati ſunt ſui juris, proprium habent, & matrimonium contrahunt, in c. Non eſt vobis, n. 17 de Regular. 347
3 Oblati cenſentur Eccleſiæ, vel Monaſterio ſe obtuliſſe ſub tacita conditione, niſi ad arctiorem Regulam tranſire voluerint, ib. n. 18. 347
3 Oblatus qui ſe, & ſua bona obtulit Eccleſiæ ſeculari, poteſt bona illa ſecum ad aliam Eccleſiam, vel Monaſterium transferre, ib. n. 20. 347
3 OBLIGATIO ad Religionem in genere, an dirimat matrimonium poſtea contractum, in c. Perlatum, nu. 34. de iis quæ vi met. cauſ. 478
3 Obligatio nunquam inducitur, ubi conſtat de mente legis obligare nolentis, in c. Explicari, n. 10. de obſerv. jejun. 418
3 Obligatio ſemel extincta in perpetuum, an reviviſcat, in cap Quoniam, n. 58. de jurepatr. 514
3 Obligatio Epiſcopi ordinantis Clericum ſine titulo, oritur ex contractu, vel quaſi, & ideo tranſit ad hæredem, in c. Cum ſecundum. n. 37. de Præb. 92
3 Obligatio quæ contrahitur ex ordinatione ſine titulo, an ſit realis, vel perſonalis, ib. n. 40. 92
3 Obligatio ad perſeverandum in Religione unde oriatur, in cap. Si quis, n. 21. 68. & 72. de Regul. 334
3 Obligatio naturalis oritur ex contractu etiam nullo ex defectu ſolemnitatis, ib. n. 44. 336
3 Obligatio naturalis quos effectus producat, ib. 336
3 Obligatio habetur pro non adimpleta, quando implementum non durat ſine facto illius, qui adimplere tenetur, in c. Porrectum, n. 58 de Regul. 376
2 Obligatio naturalis non oritur ex conſenſu, quando lex poſitiva reſiſtit actui, in c. Publicato, n. 31. de elect. 311
2 Idem quando actus peccat in ſua forma, ib. n. 32. 312
2 Vel quando lex decernit actum ipſo jure nullum, ib. n. 33. 312
3 Obligatio ad Religionem in genere, quibus modis inducatur, in c Conſulti, n. 4 & n. 44. & 50 de Regul. 397
3 Obligatus ad Religionem in genere per ſuſceptionem habitus Novitiorum cum propoſito mutandi vitam, poteſt ad laxiorem Ordinem pertranſire, ib n. 7 & 29 397
3 Eccleſia non poteſt obligare quenquam invitum ad Religionem in genere, ib. n. 30 400
3 Obligatio ad Religionem in genere per ſuſceptionem habitus profeſſorum non oritur ex voto ſimplici, ſed ex tacita profeſſione, ib. n. 36. 402
3 Obligatio ad Religionem in genere an dirimat matrimonium poſt contractum, ib. n. 45. & ſeq. 402
3 Obligatio ad Religionem in genere non requirit conſenſum recipientis, ib n 55. 403
3 Obligatio ad Religionem in genere, quæ de jure oritur ex profeſſione emiſſa in Religione non approbata, an ſublata fuerit a Concil. Trident ib. n. 57. & ſeq. 403
3 Fingens ſe feminam, & profeſſionem faciens in Monaſterio Monialium, obligatur ad Religionem in genere, ib. n. 54. 403
3 Obligatus ex pluribus cauſis ad idem numero, ſemel ſolvendo liberatur; ſecus ſi ad idem in ſpecie, in c. Fraternitatem, n. 79. de ſepult. 298
3 Obligatio pſallendi in Eccleſia eſt unica, & individua, in c. Cum percuſſio, n. 16. de Cler. ægrot. 255
3 In obligationibus individuis qui non tenetur ad totum, ad nihil tenetur, ib. n 17. 255
4 Obligatio naturalis non oritur ex contractu omnino nullo, in c. Ad audientiam, n 17. & 24. de ſponſ. & matrim. 7

Obligatio Cameralis.

5 Obligationis Cameralis practica antiqua fuit abolita per Concilium Trident. & reformationem S. Pii V. in c. Sacro, nu. 42 de ſent. excomm. 374

Vide in ver. *Auditor Cameræ.*

2 Obligatus ratiociniis, depoſito onere, & reddita ratione, ordinari poteſt, prius vero non, in c. Magnus, n. 1. & nu 11. & 22. de obligat. ad ratioc. 484
2 Ratiocinia quæ ſint, ib n. 11. 485
2 Obligatus ratiociniis, prohibetur promoveri ad Ordines, ſed non ad dignitates, ib. n 12 485
2 Obligati ratiociniis prohibentur in aliqua Religione ad habitum & profeſſionem admitti; ſed ſi de facto admittantur, profeſſio non eſt irrita, ib. n. 15. 485
2 Obligatus juramento ad librum ſcribendum, vel aliud ſervitium exhibendum, an poſſit Religionem ingredi, ib. n. 16. 485
2 Obligati ratiociniis quas ob cauſas prohibeantur ordinari, n. 19 486
2 Adminiſtratores bonorum alterius an, & quibus caſibus prohibeantur ordinari ante dimiſſum officium, & reddita ratiocinia, ib. n 22 & n. ſeq. 486
2 Quid in adminiſtratoribus Eccleſiaſticarum, vel miſerabilium perſonarum, ib. n 23. 486
2 Et quid in adminiſtratoribus perſonarum ſecularium non miſerabilium, ib n 24. 486
2 OBSEQUIORUM neceſſitas ſubjectionem arguit, in c. Ex Epiſtola, n 6. de probat. 145
2 Obſequia, quæ debet patrono libertus, ſunt honoris, & reverentiæ, in c Quæ in Eccleſiarum, n. 70. de Conſtit. 102
3 OBSERVANTIA longe poſt fundationem non poteſt eſſe interpretativa actus fundationis, in c. Conquerente, n. 23. de Cler. non reſid. 36
5 Obſervantia ſubſecuta ſuperat omnes alias probationes, & eſt omnium interpretationum regina, in c. Tuæ, n. 14. de Cler. non reſid. 58
3 OBTINERE dicitur, qui habet jus in re, & legitime poſſidet, in c. Epiſcopus, n. 27 de Præb. 72
2 Obtinere idem eſt quod habere, in c. De rectoribus, nu. 17. de Clericis ægrot. 158
3 Obtinere quis dicitur quando canonice poſſideat, & habet jus in re, ib. n. 19. 159
3 Tamen verificatur etiam in detentione, ib. numer. 37. verſ. Et eo magis. 160
3 *Obtinendi* verbum quid propria ſignificet, in c. Dilectus, il ſecondo, n. 25 de Præb. 110
3 *Obventionum* verbum eſt valide latum, & comprehendit decimas, & alios redditus ſpirituales, cujuſcumque ſint qualitatis, in c. Paſtoralis, n. 18. de his quæ fiunt a Prælat. 214
OCCASIO peccandi.

Vide in ver. *Peccatum.*

5 OCCIDENS furem, vel latronem, cum ſe poterat aliter liberare tenetur agere pœnitentiam, de qua in c. Interfeciſti, de homicid. n. 1. 120
5 Occidens eum qui de jure naturali, vel divino poterat occidi, non peccat. ſecus ſi de jure poſitivo tantum, ib. n. 8. 121
3 OCCULTUM dicitur, quod probari non poteſt, in c. Dilectus, n. 38 de temp ordin. 375
4 Occultum dicitur quod factum eſt coram paucis, in c. Quod nobis, n. 3. de Clandeſt. deſponſ. 33
3 Occultum proprie quid ſit, in c. Veſtra, n. 45. & ſeq. & n. 121. de Cohabit. Cler. & mulier. 13
3 Solius Dei judicio relinquitur, ib. n. 46. 13
3 Occultum pene quid dicatur, ib. n 48. & ſeq. & n. 121. 13
3 Occultum, & pene occultum, qualiter differant, ib n. 51. 13
3 Occultum quandoque accipitur, prout diſtinguitur contra notorium, ib n. 107. & ſeq. & n. 128. 18
3 Contrarium, ib. n. 109 18
3 Declaratur, ib. n. 112. & 128. 19
3 Occultū accipitur, prout contra diſtinguitur a publico, ib. n. 113. 18
3 Contrarium, ib. n. 116. 18
3 Declaratur, ib. n. 117. 18
3 Occultum accipitur pro pene occulto, & probabili, ib. nu. 118. & ſeq. 18
3 Quod verum eſt large; ſecus ſecundum proprietatem vocabuli, ib n. 121. & ſeq. & n 127. 19
3 Occultum proprie dicitur, quod ex ſui natura, vel ex accidenti probari non poteſt, ib. n. 121. 19
3 Occultum dici poteſt, quod non eſt notorium; ſed Concil. Trid. non eſt reſtringendum ad hanc acceptionem, ib. n. 128. 19
3 Occultum vix conſiderari poteſt in materia Bullarum contra bannitos, & extrahentes frumenta, & ideo hi caſus remittendi per Epiſcopos ad Sedem Apoſtolicam, ib. n. 129. 19
3 Occultum remanet delictum etiam deductum ad forum contentioſum, ſi reus fuit abſolutus diffinitive, ib. n. 130. 19
3 Et quid, ſi ab obſervatione judicii, ib. n. 133. 20
3 Et quid, ſi mediis depravatis, & falſis teſtibus, ib. n. 134. 20
3 Et quid, ſi accuſator per annum tacuerit, ib. n. 135. 20
3 Et quid, ſi reus non fuerit dimiſſus cum cautione de ſe repræſentando, ib. n. 136. 20
3 Occultum remanet delictum, non obſtante ſententia judicis ſecularis contra Clericum lata, & fama inde ſuborta, ib. num. 138. & n. ſeq. 20
3 Occultum dicitur delictum, ſi complicibus tantum ſit notum, ib. n. 141. 20

Vide in ver. *Diſpenſatio ſuper irregularitate occulta.*

5 Crimen Acolythi adjuvantis rebaptizantem, ſi eſt occultum, non impedit promotionem; ſecus ſi publicum, niſi cum eo Religionem intrante diſpenſetur, in c. Ex literarum, de Apoſtat. & reiteran baptiſm. n. 1. 117
5 Occultum an dici poſſit crimen, ſi aliquibus ſit notum, ibidem n. 2 117
5 Occultum non diſtinguitur a manifeſto in his, quæ non geruntur ratione publici officii, ſed concernunt privatam utilitatem excommunicati, in c. Poſtulaſti, n 10. de Cler. excomm. 196
3 Occulta per ſe non ſubſunt judicio Eccleſiæ, ſed ſolum occulta per accidens, in c. Dolentes, n. 28 de celebr. Miſſar. 582
3 Contrarium, n. 29. 585
3 OCCUPATIO, morbus, & hoſtium incurſus æquiparantur, in c. Inter cetera, n. 5. de off. ordin. 582
3 OCULORUM officium amiſiſſe durius eſt, quam linguæ, in c. Cum percuſſio, n 24. de Cler. ægrot. 255
3 Oculos ſibi in depingere non licet, in c. Multis, n. 66. ne Cler. vel Monach. 656
3 Odium Parochianorum non eſt ſufficiens cauſa non reſidendi, in c. Clericos, n. 30. de Cler. non reſid. 66
3 Odium inter conjuges exortum an ſit juſta cauſa diſpenſandi ſuper rato, in c. Ex parte, il ſecondo, n. 25. de Converſ. Conjugat. 451
3 OECONOMUS agit nomine Monaſterii, & ſtat in judicio pro cauſis ad Monaſterium ſpectantibus, in c. Conquerente, n 2. de off. ord. 586
3 Oeconomi appellatione quis veniat, ib. n. 3. 586
3 Oeconomus in Eccleſia vacante per Epiſcopum eſt ponendus, ſi illius ordinatio ex aliqua cauſa differatur, in c. Cum vos, n. 1. & n. 4. de off. ordin. 560
1 Oeconomus de jure communi non poteſt conſtitui per Epiſcopum in Eccleſia vacante, ſi ea ſit juriſpatronatus Eccleſiaſtici, ib. n 3 & 8. 560
3 Secus ex Concilio Trident. ib. n. 7. 560
5 Oeconomum debet Epiſcopus conſtituere Parochiali, ſtatim habita noti-

Digitized by Google

ta notitia illius vacationis, ib. d. num.7. 560
1 Oeconomus dicitur, cui res Eccleſiæ gubernanda mandatur, ib. num.10. 560
1 Oeconomus in Eccleſia vacante ab Epiſcopo deputatus habet adminiſtrationem omnium bonorum Eccleſiæ vacantis, etiamſi inſtitutio non ad Epiſcopum, ſed ad inferiorem ſpectet, ib. num.15. 560
1 Non tamen debet fructus ſibi applicare, ſed in utilitatem Eccleſiæ convertere, vel ſucceſſoribus reſervere, ib. n.16. 560
1 Item tenetur inventarium conficere, ib. n.17. 560
1 Et debet eſſe Clericus, ib. n.18. 560
1 Debetur tamen illi congrua arbitrio Epiſcopi, ib. n.19. 560
1 Et unde hæc portio ſumenda ſit, ſi fructus ſint conſumpti, vel inſufficientes, ib. n.20. 560
1 Oeconomi deputatio in Eccleſia vacante non pertinet indiſtincte ad Epiſcopum, ſed ad eum, qui habet jus inſtituendi, ib. num.24. 561
1 Et quid poſt Conc. Trid. ib. n.25. 561
1 Oeconomi deputatio in Parochialibus vacantibus non ſpectat ad Abbatem habentem jus conferendi, ſed ad Epiſcopum viciniorem, ib. n.26. 561
5 OFFENDERE plures difficilius eſt, quam unum, in c. Mandato, n.8. de Simonia. 61
3 OFFICIALIS Pœnitentiariæ an ex ſola cauſa quod cæcus evaſit juſte potuerit ab officio removeri, & alius in ejus locum ſubrogari, in c. Conſultationibus, n.24. & ſeqq. uſque in fin. de Cler. ægrot. 165
3 Officialis perpetuus habet titulum, ib. n.38. 166
3 Officialis propter morbum perpetuum, & incurabilem effectus inhabilis, non poteſt ab officio removeri, ſed dandus eſt illi coadjutor, ib. n.40. 166
3 Officiales Pœnitentiariæ percipiunt in abſentia fructus, & emolumenta, quando ſunt legitime impediti, ib. n.44. verſ. Corroborantur. 166
5 Officialis poteſt inire ſocietatem ſuper fructibus ſibi debitis a recognoſcentibus bonam fidem, in c. Naviganti, num.63. de uſur. 164
3 Officialis perpetuus propter morbum incurabile ab officio non removetur, ſed datur illi coadjutor, in cap. de Rectoribus, n.41. de Cler. ægrot. 160
3 Officialis dicitur adminiſtrator in utilitatem Monaſterii, nec poteſt de fructibus diſponere, in c. Monachi, n.43. de ſtat. Monach. 459
1 Officialis perpetuus ſine juſta cauſa de poteſtate ordinaria amoveri non poteſt, in c. Ceterum, n.37. de Reſcript. 143
1 Officialis electus, qui ante confirmationem evaſit cæcus, debet in eodem officio remanere, illudque per alium exercere, ib. n.45. & 58. 144
1 Officialis, qui ex propria culpa in morbum incidit, removetur ab officio ſecundum leges, ib. n.68. 145
1 Secus ſecundum Canones, ib. n.69. 145
1 Officiales Collegiorum Urbis ægritudine, vel ſenio, aut alias legitime impediti, ex conſuetudine inſerviunt per ſubſtitutum, ſibique emolumenta percipiunt, ib. n.79. 145
Vide in ver. *Officium*, *Cæcus*, *Mutus*, *Infirmus*.
1 OFFICIUM obtinens ad ſui vitam, ſi evadat cæcus, an valeat proceſſio de eodem officio alteri facta ſine derogatione Regulæ de jure quæſito non toll. diſcutitur, in c. Ceterum, n.35. & ſeqq. uſque in fin. de Reſcript. 143
1 Officia de ſui natura regulariter ſunt perpetua, præſertim ſi concedatur ad vitam, ib. n.36. 143
1 Officium obtinens ſive gratuitum, ſive onerosum, ſi fiat inhabilis non privatur officio, ſed inſerviet per ſubſtitutum, & retinet ſtipendia ſua, ib. n.46. 144
1 Etiamſi officium requirat induſtriam perſonæ, ib. n.48. 144
1 Officio, vel beneficio quem privare ſine culpa, perverſum eſt, & contra Eccleſiaſticam cenſuram, ib. n.57. & ſeqq. 144
Vide in ver. *Cæcus*, *Officialis*, *Mutus*, *Infirmus*.
1 Officia perpetua, & ſpiritualia regulantur per omnia, ut beneficia Eccleſiaſtica, ib. n.76. 145
1 Imo difficilius qui removetur ab officio, quam a beneficio, ib. num.77. 145

Officium Judicis.

3 Judex in materia peccati ex officio providere poteſt, ubi clauditur os egeni, in c. Præterea, n.6. de converſ. conjug. 429
3 Officium Judicis nobile ſemper detur, ubi deficit actio ad conſequendum quod ſibi debetur, vel ad cogendum obligatos, qui actione directa non poſſunt adſtringi, in cap. Quoniam, n.34. de decim. 315
3 Fundatur in æquitate, ib. & n.37. 315
3 Conceditur ad inſtar actionis, ib. n.35. 315
3 Et late ſumpto vocabulo venit actionis appellatione, ibidem num.36. 315
2 Officio judicis ex æquitate ſuccurritur, ubi actio deeſt, in c. Gravia, n.56. de reſtit. ſpoliat. 117
5 Judex ſupplet ex officio, ubi vertitur periculum animarum, in c. Sacro, n.53. de ſent. excom. 375
2 Judex non impartitur officium ſuum niſi volenti, & petenti, in c. Venerabilis, n.21. & 26. de Judic. 33
2 Judex debet litium brevitati ſtudere, & artibus litigatorum occurrere, ib. n.23. 33
1 Officii nomen convenit tam majoribus, quam minoribus Ordinibus, & latiſſime patet, in c. Cum contingat, n.126. de ætat. & qualit. 428
3 Officium paſcendi per bonorum operum exemplum perſonaliſſimum eſt, nec poteſt impleri per miniſtros, in c. Ex parte, n.40. & ſeqq. de Cleric. non reſid. 44
1 Homines diverſæ profeſſionis non ſunt in eodem officio ſociandi, in c. Cum cauſam, n.8. de elect. 276
1 Si aſſocientur, ita ut ſint unum corpus, ſecus ſi tanquam ſinguli, ib. n.10. 276
3 Officium tunc dicitur Papa voluiſſe alteri tradere, & privare poſſeſſorem, quando in locum ejus alium ſubrogat, in c. de Rectoribus, n.20. de Cler. ægrot. 159
3 Declaratur, ib. n.39. 160
1 Officii Divini celebratio non refertur ad celebrationem Miſſæ, in c. Ut Abbates, n.74. de ætat. & qual. 394
Declaratur, n.82. & ſeqq. 395
Vide in ver. *Monachus quoad Officium Divinum*.
Divina Officia non requirunt Ordinem Sacerdotalem, ibidem num.106. 397
3 Emptor redemptione officii recuperare debet nedum pretium, ſed etiam pretii acceſſionem, in cap. Ex Epiſtolæ, n.11. de probat. 155
3 Officiorum omnimoda diſpoſitio in conferendo, transferendo, & removendo, pertinet ad Romanum Pontificem, in cap. Conſultationibus, n.31. de Cler. ægrot. 165
3 Declaratur, ib. n.46. verſ. Quarto, & n.72. & 76. 166
3 Officia Eccleſiaſtica perpetua regulantur ad inſtar beneficiorum, & dignitatum, quæ in titulum conferuntur, ib. n.37. 165
3 Officia, & beneficia conferri debent perſonis, quæ digne valeant adminiſtrare, in c. Nulla, n.22. de conceſſ. Præb. 186
3 Officium quid ſit, in c. Ad hæc, n.53. de Præben. 88
3 Officium cui interdicitur, & executio, in cap. Sicut te, n.35. ne Cler. vel Monach. 678
3 Officium nullum Clerici poſſunt habere in Republica ſeculari, in c. Multa, n.20. ne Cler. vel Monach. 654
3 Officium tunc dicitur Papa voluiſſe alteri tradere, & privare poſſeſſorem, quando in locum ejus alium ſubrogat, in c. de Rectoribus, n.20. de Cler. ægrot. 159
3 Declaratur, ib. n.39. 160
3 Officiis manualibus ſacri Ordines non annectuntur, ib. n.25. 159
3 Officia quædam Pœnitentiariæ conferuntur prævio concurſu, qui in manualibus non ſervetur, ib. n.29. 159
3 Officium manuale reſpectu illius, cui ad vitam fuit collatum, cenſetur perpetuum, ib. n.31. 159
3 Officium Beatæ Mariæ Virginis, ac Defunctorum, an ex præcepto recitare teneantur Monachi S. Bernardi Hiſpaniarum Ordinis Ciſtercienſis, in c. Presbyter, n.30. & ſeqq. uſque in finem, de celebr. Miſſae. 575
3 Officium B. Mariæ Virginis, ac Defunctorum, &c. qui ad præſcriptum Rubricarum non dicunt, & pſallunt, non peccant, ib. n.32. 575
3 Officium B. Mariæ Virginis an eſſet in præcepto ante Bullam S. Pii, ib. n.33. & ſeqq. 575
3 Officium B. Mariæ Virginis eſt in præcepto, ſi ita ſe habeat Eccleſiæ, vel Monaſterii conſuetudo, ib. n.35. 575
3 Obligatio præfati Officii unde ſolutium ſum feris, ib. n.34. 575
3 Jura nihil magis abhorrent, quam unum occupare officia plurium, in c. Ad hæc, n.18. de off. Archid. 511
3 Officium nullum præter Abbatem in Monaſterio eſt perpetuum, in c. Cum ad Monaſterium, n.29. de ſtat. Monach. 477
3 Officium nocturnum, & diurnum a Prælatis, & Clericis ſtudioſe, & devote celebrari debet, in c. Dolentes, n.1. de celebr. Miſſar. 581
3 Et quomodo intelligantur verba, ſtudioſe, & devote, ib. & n.39. 40. & 42. 583
3 Ad Officium Divinum tenentur Clerici in ſacris, non autem in minoribus Ordinibus conſtituti, niſi ſint beneficiati, ibid. num.3. 581
3 Officium Divinum dicentes, vel Miſſam audientes cum diſtractione voluntaria, an ſatisfaciant præcepto Eccleſiæ, ibid. n.17. & n. ſeqq. uſque in fin. 582
3 Quid, ſi diſtractio proveniat ex eo, quod quis ſcienter ſe occupet in actu externo, & incompatibili cum interna attentione, ib. & n.19. & 55. 582
3 Et quid, ſi proveniat ex ſolo actu interiori, ib. & n.20. & ſeqq. uſque in fin. 582
3 Referuntur Authores, & fundamenta opinionis affirmative, ib. & n.21. & ſeqq. uſque ad n.33. 582
3 Officium ſtudioſe, & devote non celebrantes non obligantur ad culpam, ſed ad pœnam ſuſpenſionis, ib. n.35. 583
3 Contrarium, & n.37. 585
3 Officium recitans, vel Miſſam audiens, ſi cor ad Deum non habeat, mortaliter peccat, ib. n.38. & n. ſeqq. ad n.53. & num.55. 585
3 Declaratur, & n.51. & ſeqq. 585
3 Officium debet dici reverenter quantum ad compoſitionem corporis, diſtincte quantum ad pronunciationem oris, & devote quantum ad mentis elevationem, ib. n.39. 583
3 In Officio præcipitur devotio interna, & formalis, quæ eſt donum Dei, non autem ſola externa, & materialis, quam habent etiam hypocritæ, ib. n.40. 584
3 Officium recitans, vel Miſſam audiens, & aliud cogitat, mentitur, ib. n.44. 584
3 Officium, ut ſatisfiat præcepto, neceſſe eſt, ut non procedat ex ſola imaginatione, ſed ex liberatione, quæ attentionem requirit, ib. n.45. 584
3 Non tamen oportet, ut in proſecutione Officii attentio ſemper duret ſecundum eſſentiam actus, ſed ſatis eſt, ut duret ſecundum virtutem, ib. n.46. & n.49. & 68. 584
3 Divina Officia non requirunt Ordinem Sacerdotalem, in c. Ut Abbates, n.106. de ætat. & qualit. 397
3 OMISSIO levis non vitiat, niſi ſit de forma, in cap. Ad noſtram,

noſtram, numero 22. de Regular. 351
1 OPINARI quid ſit, in c. Ne innitaris, n.127. de Conſtit. 43
6 Opinari non eſt in nobis; neceſse enim falſum, aut verum dicere, ib.n.129 136. 139. & 154 & ſeqq. 43
1 Imaginari quidem poſsumus ut volumus, ſed non opinari, ib. n.139. & 140. 45
2 Opinari aliud eſt, & aliud fingere, ib.n.140. & 141. 45
1 Opinandi libertatem non habet intellectus, ut liber, ſed cogitur objecto ſe conformare, ib. n.143. & n.154 & numeris ſequentibus. 45
1 Intellectus non habet libertatem opinandi, ut libre, ſed violenter inclinatur in eam partem, in qua ſunt fortiora motiva, ib.n.157. 50

Opinio, communis.

1 Opinio illa ſemper eſt præferenda, quæ habet pro ſe legem, vel probatam conſuetudinem, in c. Ne innitaris, n.21. de Conſtitut. 37
1 Opinio quid ſit, ibidem num.22. 27. & 91. & ſeqq. & n.127.43
1 Opinio ſtabilitatem non habet, ſed variabilis eſt, ib.n.65. 35
1 Opinio, intellectus, & fides in quibus differant, ib.n 66. 36
2 Opinio contradiſtinguitur a virtutibus intellectualibus, ib. n. 60 69 85. & 87. 38
2 Opinionis diffinitio quæ ſit, ib n.78 91. & 92. 37
1 Opinari quid ſit, ib.n.127. 43
2 Opiniones diverſæ in nobis quotidie generantur propter diverſa phantaſmata, ib.n.178. 45
2 Opinionum veritas, aut falſitas non ſeorſum eſt perpendenda, ſed per differentiam, & comparationem ad oppoſita, ibidem num.167. 48
1 Opinio vehemens pro conſuetudine habetur, ib. n.225. 54
2 In opinione eligenda, cum non apparet quæ tutior ſit, ſervandæ ſunt regulæ juris, in d. c Ne innitaris, n.229. & num. ſeq. uſque ad n 242. 54
2 Et quæ ſint ejuſmodi regulæ, ib n.231. 54
1 Opinionibus diſcrepantibus ſi res prorſus ambigua ſit, abſtinendum eſt a conſilio, & judicio, & conſulendus eſt Princeps, ib.n.235. & 244. 55
1 Opinio, & veritas ſi invicem ſe confundant, poteſt Judex differentiam dividere, ib n 237. 55
2 Opiniones ſi utrinque ſint probabiles, inducendæ ſunt partes ad concordiam, ib.n 217 55
1 Doctor referens plures opiniones in dubio, quam cenſeatur approbare, ib n 271. 63
2 Doctor, qui ſimpliciter approbat unam opinionem, cenſetur contrariam refellere, ib n.272. 63
1 Idem ſi dicat unam opinionem eſse probabiliorem, ſeu veriorem, ib. n 273. & n. ſeqq. 63
1 Theodoſii Imperatoris edictum de opinione præferenda in diſcordia Juris conſultorum, in d. c. Ne innitaris, n 280. de Conſtitut. 63
2 Opinionibus diſcrepantibus conari quis debet habere Judicem propitium, non tamen claudicantem, ib.n.317. 68
2 Opiniones diſtinguens, & ad concordiam reducens, non videtur alias opiniones reprobare, ib n.400 84
2 Cardinalis Zabarella nulli unquam voluit in opinionibus cedere niſi urgente ratione, ib. n 411. 87
3 Opiniones plures ſimpliciter conferens cenſetur ultimam approbare, in c. Cum virum, n. 29. de Regular. 368
3 Fallit, ſi quis primo ponat ſuam opinionem, & poſtea ſubdat: Alii dicunt, ib n.30 368
1 Opinio quandoque magis attenditur, quam veritas, in c. Nuper a nobis, n. 19 de Bigamis. 593
2 Opinio media eligenda, in c. Venerabili, n.39. de teſtib. 157
4 In opinionum varietate humanior amplectenda eſt, in cap. Si vir, n.3. de cognat. ſpiritual. 61
5 Opinioni, vel magiſtro cuilibet non eſt credendum, in c. Per tuas, n 6. de ſent. excom. 352
5 Opinio poteſt ſe habere ad verum, & falſum, in c. A nobis, il 2. n.7 de ſent. excomm. 341
1 Opinio eſt credulitas cum aliqua levi dubitatione, & tenet medium inter ſuſpiciones, & plenam probationem, in c. Ne innitaris, n 91 de Conſtitut. 38
3 Opinionum diverſitas in aliquo articulo excuſat a contemptu, & a pœna, in c. Super eo, n 46. de Bigamis. 501
5 Opinio Epiſcopi Montis Marani ſententis abſolutionem in terminis Bullæ Gregorii XIV. non eſse reſervatam, expenditur, in c Cum pro cauſa, n 13. de ſent.excomm. 338
3 Refellitur, & n. ſeqq uſque ad fin. 338

Opinio communis.

1 Opinio favens matrimonio, vel poteſtati clavium, præferenda eſt opinioni contrariæ etiam communi, in c. Ne innitaris, n.232. de Conſtit. 54
Vide in ver. *Opinio ſingularis.*
1 Opinionem communem Judex ſequi tenetur, alias facit litem ſuam, ib.n.233 & 275. 54
1 Opinio communis habet vim conſuetudinis, ibid. num. 234. & num 277. 55
1 Opinio communis eſt probabilis, & amplectenda in judicando, & conſulendo, ib.n 275. 63
1 Niſi contraria ſit probabilior, ſeu verior, ibidem num 276. & num 438 63
1 Opinionem communem ſequens poſthabita veriori excuſatur a pœna in foro externo, ſed non excuſatur in foro conſcientiæ, ib. n. 279 63
1 Opinio communis inducit errorem probabilem, ib.d.n.279 63
1 Opinionem communem Curia non ſequitur, ubi contraria eſt veritatis ib. n.347. 78
1 Opinio communis judicanda non eſt ex multitudine, ſed ex pondere authorum materiam diligenter inquirentium, ibid. num.348. 78
1 Opinionem probabilem non reddit ſola authoritas unius doctoris, ſi in contrarium ſit communis opinio, ib.n.433. 89
1 Niſi ille Doctor ita ſolveret argumenta contraria, & confirmaret ſua, ut ſuam redderet aut certam, aut longe probabiliorem, ib.n.438. 90
1 Vox communis præfertur dictis paucorum, ib.n.434. 89
2 Raro bene loquitur, qui contra omnes loquitur, ib.n.434. 89
1 Opinio communis non dicitur, quæ plures Doctores habet eam ſequentes perfunctorie, ib.n 435. 89
1 Opinio communior cenſetur, ſi ſit approbata a ſex Doctoribus Claſſicis rem ex profeſso tractantibus, quam ſi a quinquaginta ſola fere authoritate priorum ducti, ib n 437. 90
2 Ab opinione communi recedere non licet, niſi habenti pro ſe rationem certam, & convincentem, ib.n.441. 90
4 Opinio ſingularis favens matrimonio an,& quando contra communem ſit tenenda, in c. Si vir, n.4 de cognat. ſpirit. 61
Vide infra in ver, *Opinio ſingularis.*
6 Opinio melioribus rationibus fulcita eligenda eſt, etiam ſi oppoſita ſit communior, in c. Capellanus, n.3. de fer. 89

Opinio probabilis, & probabilior.

2 Opinionem probabilem an ſequi liceat in quacunque materia, lactiſſime diſcutitur, in c.Ne innitaris a n.13. uſque ad n.403. de Conſtit. 31
1 Diviſio tractatus de opinione probabili, ib.n.14. 31
2 Opinio etiam minus probabilis eligi poteſt in materia ad fidem, aut mores non pertinente, ib. n.15. 31
1 Declaratur, ib n.117. 42
2 Opiniones diverſas ſi Sancti inter ſe habeant in his, quæ ab Eccleſia non ſunt diffinita, licitum eſt cuilibet, quod vult, dicere, ib.n.16. 31
1 Opiniones non probabiles an ſequi liceat in articulis non diffinitis, remiſſive, ib. n.18. & 117. 31
1 Opinionum alicujus magiſtri eligens contra manifeſtum ſcripturæ teſtimonium, ſive contra id, quod publice tenetur, ſecundum Eccleſiæ authoritatem non poteſt ab erroris vitio excuſari, ib. n.20. 32
Vide in ver. *Opinio ſingularis.*
1 Doctrinæ de libera electione opinionis probabilis origo, & progreſſus, in d. c. Ne innitaris, n.23, & ſeq. de Conſtit. 32
2 Probabilitatis gradus tres, ib. n.25. 32
1 Referuntur Authores Doctrinæ de libera electione opinionis probabilis, & eorum aſſertiones, ib. d. n.25. & n. ſeqq. uſque ad n.45. 32
1 Videlicet licere omnibus illam ſequi, & in omni materia, ib. num 27. 32
1 Et in ſpecie id licere Lectoribus, & Magiſtris, ib n 28. 32
2 Item Advocatis, etiam in cauſa ſanguinis, ib. n. 29. & n. 381. & 390. 32
1 Item Conſiliariis, & Conſultoribus animarum, ib. num.30 & num.354. 32
1 Item Judici, etiam contra communem, ib num. 31. & n. 298. & 355. 32
1 Ita ut Reo non liceat appellare, etiamſi pro ſe habeat probabiliorem, ib.n.32. 33
2 Item Medico, in d. c. Ne innitaris, n.33. & n.293. & 373. de Conſtitut. 33
1 Item Regi in bello gerendo, ib.n.34. & n 306. & 375. 33
1 Item Sacerdotibus in eſſentialibus Sacramentorum, & illorum adminiſtratione, ib.n.35. & n.303. & 376. 33
1 Ita ut liceat conſecrare in materia incerta, ib.n.36. 33
6 Et Confeſſarius teneatur ſequi opinionem probabilem Pœnitentis, etiamſi credat eam eſſe falſam, ib. n 37. & n.305. 33
1 Et Eccleſia tribuat juriſdictionem ad abſolvendum Sacerdoti eligenti opinionem probabilem, ib.n.39. & n.380 33
1 Et ſequi liceat opinionem minus tutam etiam in articulo mortis, ib.n.40. 33
1 Doctrina de libera electione probabilium opinionum eſt valde utilis Chriſtianæ Reipublicæ, & ſaluti animarum, in d. c. Ne innitaris, n.41. & ſeqq. de Conſtit. 33
1 Imo valde pernicioſa, ut late oſtenditur, ib n.293. & n. ſeqq. uſque ad n.340 & 401. 65
1 Opinionem probabilem ſecundum ſe an in moralibus ſequi liceat, præſcindendo a quacunque probabilitate opinionis oppoſitæ late diſcutitur, ut n. ſeqq. uſque ad n.181. 42
1 Referuntur fundamenta pro opinione affirmativa, ib. n. 45. & n. ſeqq. uſque ad n.59. 34
1 Referuntur fundamenta pro opinione negativa, ib. a n.59. uſque ad n.111. 35
1 Solvuntur contraria, ib.n.111. uſque n.121. 41
1 Et quid ſi fiat reflexus ad opinionem oppoſitam, n.109. 41
2 Opinionem probabilem eligens in actionibus humanis non agit temere, ſed prudenter, in d. c. Ne innitaris, n. 46. & n.56. de Conſtit. 34
1 Contrarium, ib. n 66. 69. & 70. & ſeqq. & n.111. 36
1 Opinionem probabilem eligens non eſt in dubio, licet ſit cum formidine partis oppoſitæ, ib. n 58. 35
1 Declaratur, ib.n.72. 36
2 Opinio probabilis indubitatam rei certitudinem non habet, ib. n 62. & n.71. 35
1 Veritas, nec fallit, nec fallitur, opinio ſecus, ib.n.63. 35
2 Opinio probabilis moralem certitudinem non habet, ib.n.71. & n.72. & 76. 36
2 Opinio probabilis habet inſeparabiliter adnexam formidinem, ib.n.92. & 261. 38

2 Opi-

Digitized by Google

2 Opinionibus contrariis ſi quis adducatur in ſuſpicionem, quod actus ſit illicitus, ea ſententia Divi Thomæ non poteſt illum explicare abſque peccato, in d. c. Ne innitaris, n.97. de Conſtitut. 39
3 Certitudinem ex probabilibus ſufficere in moralibus, quomodo ſit intelligendum, plane explicatur, ib. n. 99. & n. ſeqq. uſque ad n. 111. 39
1 Salomonis judicium non fuit probabile, ſed omnino certum, ib. n.101. 40
3 Opinio probabilis poteſt amplecti, quando contraria utcunque tutior, eſt rationibus deſtituta, ib n.109. 41
1 Opinio probabilis, reſpectu non probabilis, poteſt dici probabilior, ib n 110. 41
3 Ex opinionibus duabus oppoſitis æque probabilibus, an liberum ſit cuilibet ſequi utranque, vel alteram, quam maluerit, late diſcutitur, ib.n.121. & n.ſeqq uſque ad n.253. 42
3 Referuntur fundamenta pro opinione affirmativa, in d.cap Ne innitaris, n. 122. de Conſtit. 42
Item pro opinione negativa, ib. a n.123. uſque ad n.252. 43
3 Solvuntur contraria, ib.n 252. 57
2 Propoſitiones duæ contradictoriæ poſſunt eſſe probabiles, ib. n.128. & 131. 42
3 Opiniones oppoſitas, qui judicat eſſe æqualiter probabiles, vel quaſi æqualiter, non eſt moraliter certus, ſed dubius, late firmatur, ib.n.125. & n. ſeqq uſque ad n.171. 43
2 Opiniones contrarias æque probabiles eundem intellectum poſſe ſimul opinari, non tantum moraliter, ſed etiam naturaliter, & phyſice, eſt impoſſibile, ib n 126 & n. ſeqq. 43
2 Propoſitionem judicare probabilem, & judicare propoſitionem probabiliter eſſe veram, multum differunt, in d. c. Ne innitaris, n.130 & n. ſeqq de Conſtit. 43
2 Opiniones duæ contradictoriæ poſſunt judicari probabiles, ſed non poſſunt judicari probabiliter eſſe veræ, ib. n.131. & num. ſeqq. 43
Vide in ver. *Propoſitio*.
Opiniones contrarias, qui judicat eſſe æqualiter probabiles, non poteſt earum alteram opinari, ib n.13p & n ſeqq. 45
2 Cardinales, cum rationes ſunt utrinque probabiles, quomodo debeant in Conciſtorio reſpondere, ib.n.18d 49
2 Opinionem unam judicans probabiliorem altera, non eſt dubius, ſed moraliter certus, ib n.225 54
2 Opinio probabilior eligi poteſt, quamvis contraria ſit tutior, dummodo deponatur conſcientia opinionis oppoſitæ,n.228 54
2 Opiniones ſi utrinque ſint probabiles, inducendæ ſunt partes ad concordiam, ib n.237. 55
2 Opinionem habens, quod actus ſit licitus, ſi etiam habeat ſcrupulum de oppoſito, agit contra dictamen conſcientiæ, in d. c. Ne innitaris, n.246. & n.249 de Conſtit. 56
2 Et multo magis, ſi de oppoſito habeat opinionem æque probabilem, ib n.247 & n ſeqq. 56
2 Opinionem minus probabilem, & minus tutam an ſequi liceat relicta probabiliori, ac tutiori, plene examinatur, ibid. n. 253 & n. ſeqq. uſque ad n 404 57
3 Referuntur Authores, & fundamenta pro opinione affirmativa, ib n.254 & n. ſeqq. 57
2 Referuntur quadraginta duo fundamenta pro opinione negativa, ib.a n 25d. uſque ad n 292 59
3 Referuntur, & expenduntur Authores pro eadem ſententia, ib. a n 340. uſque ad n 392. 77
2 Solvuntur contraria, ib n.392. uſque ad n 402. 82
3 Opinionem dicens probabiliorem, ſeu veriorem, cenſetur contrariam reprobare, in d.c.Ne innitaris, n.273. & n. ſeqq.de Conſtitut. d3
3 Opinio communis eſt probabilis, & amplectenda in judicando, & conſulendo, ib n.275. d3
2 Niſi contraria ſit probabilior, ſeu verior, ib.n.276. & n.438. 63
Vide in vec. *Opinio communis*.
2 Opinio in concurſu probabilioris non eſt probabilis, ſed reprobabilis, ib.n.284. 64
2 Conſtitutiones nonnullorum Ordinum præcipiunt ſuis ſubditis Regularibus, ut in controverſiis moralibus ſequantur opiniones magis probabiles, ib n 286. 64
3 Epiſcopi Gratianopolis Synodalis admonitio ad Confeſſarios nimis indulgentes, qui laxiores, minuſque probabiles opiniones ſequuntur, ib.n.287. d4
2 Immunis eſt a peccato relinquens opinionem, quam veram credit, & magis tutam, ut ſequatur contrariam, eſt propoſitio non toleranda, ib n.289. 64
2 Doctrina de electione opinionis minus probabilis continet multa abſurda, quæ referuntur, ib. n. 292. & a num.293. uſque ad n.340 65
3 Judicem poſſe judicare pro parte minus probabili, oſtenditur eſſe abſurdum, in d. c. Ne innitaris, n.298. de Conſtit. d6
3 Opinionem nedum probabilem, ſed nec probabiliorem ſequi liceat in adminiſtratione Sacramentorum, quando ſuppetit materia certa, ib n 303. 66
3 Doctrina de libera electione opinionis probabilis invertit ordinem judicii in foro pœnitentiali, ib n 304 & n. ſeqq. 67
3 Opinionem minus probabilem, & minus tutam eligenti, non poteſt Confeſſor ſecundum aliquos denegare abſolutionem, ibid n.305. 67
2 Et denegando peccat mortaliter, etiamſi credat pœnitentis opinionem eſſe falſum, ib d. n 305. 67
2 Rex, qui pacifice regnum poſſidet, in paritate opinionum utrinque probabilium iniquum eſt, ut de ſua poſſeſſione vi dejiciatur, ib. n 307. 67
3 Doctrina de libera electione opinionis probabilis publicam pacem multoties turbat, & inflammat Principes ad bella gerenda, in d. c. Ne innitaris, n.309. de Conſtitut. 67
2 Opinionum oppoſitarum utrinque probabilium oportet unam eſſe veram, & alteram falſam: & qui conſulit, vel judicat ſecundum utranque, neceſſario pro una parte eligit falſum tam materialiter, quam formaliter, ib n 311. & n. ſeqq. d8
3 Doctrina de libera electione probabilium opinionum vix ad praxim deduci poteſt ſine ſcandalo, ib.n 314. d8
2 Doctrina de libera electione opinionis probabilis convellit libertatem, & immunitatem Eccleſiæ, ib n. 31p 68
3 Reddit homines ignavos, eoſque ab omni ſtudio contemplandæ veritatis abducit, ib.n.320. d9
2 Relaxat fidelium conſcientias, ib.n.322 & 337. 72
3 Parit effrænatam opinionum multitudinem, ibid. num.330. & num. 338. 72
1 Aperit viam opinionibus falſis, temerariis, & ſcandaloſis, ib n 335 & 338 72.
2 Non tollit ſcrupulos, ſed hebetat conſcientias, ib n.401. 84
1 Opinionem minus probabilem Confeſſor poteſt eligere, cum per eam eximit pœnitentem ab aliqua obligatione, ex quorundam Theologorum ſententia, in c. Ne innitaris, n.327. de Conſtit. d9
1 Et tenetur opinionem liberantem, & laxiorem inſinuare pœnitenti de illa interroganti, ib n.328. d9
3 Propoſitum habens varios Doctores conſulendi, donec aliquem juxta deſiderium ſuum reſpondentem inveniat, an ſit tutus in conſcientia, ib. n.329. 69
1 Opinionum probabilium hodie tam ingens eſt numerus, ut libera illarum electio videatur fovere quandam veluti libertatem conſcientiæ, ib.n.330 & n ſeqq. d9
2 Opinionem probabilem an faciat authoritas unius Doctoris, ex eo quod generaliter ſic doceant quatuor, vel quinque Doctores, ib.n.331. 69
2 Opiniones probabiles efficere, ut quod olim peccatum erat, hodie amplius non ſit, aſſertio eſt non toleranda, in d. c. Ne innitaris, n 332. de Conſtit. 70
2 Opinionem erroneam ſequens alicujus Magiſtri, a peccato non excuſatur, ib. n.333. 70
2 Probabilitatum uſus eſt commentum diaboli ad enervandam vim præceptorum, ib.n 334. & 337. 70
2 Opiniones plurimæ referuntur, quæ non ſunt tolerandæ, & tamen hodie a quibuſdam Theologis probabiles reputantur, ib. num 335. 70
3 Aſſertiones multæ, quas Parochi Pariſienſes & Rothomagenſes Clero Gallicano authoritate Supremum damnandas propoſuerunt, referuntur, ib n 336. 70
3 Mechlinienſis Archiepiſcopi Epiſtola adverſus Confeſſores, qui nimis laxant habenas peccantibus, innixi perniciofis opinionibus quorundam Theologorum, refertur, ib. n. 337. & n. ſeqq. 72
3 Aſſertiones ſeptemdecim referuntur excerptæ ex libris nonnullorum Theologorum, quas facultas Theologica Lovanienſis judicavit in praxi non tolerandas, in d.cap. Ne innitaris, n.33p. de Conſtit. 72
3 Item aſſertiones viginti ſex ab eadem facultate cenſura perſtrictæ ad requiſitionem Epiſcopi Gandavenſis, ib. d. num 33p. verſ His addimus 72
2 Item propoſitiones ſex a Congreg. S. Officii qualificatæ, ib. d. n.33p. verſ. His demum adjicimus. 72
1 Judex Gloſſis diſcrepantibus eligere debet opinionem, cui magis ratio intellectus ſui conſentit, ib n 343. 77
3 Sententia judicis ſequentis unam opinionem in materia, in qua eſt magnus conflictus, valet, ſi non appareat, quæ ſit communior, & illa non ſit aperte falſa, ib. n. 344. 78
2 Opinio verior, & probabilior a Juriſperitis pro eodem accipitur, ib. n. 345. 78
3 Opinionem probabilem relicta probabiliori, ac tutiori ex ſententia multorum Theologorum noſtri temporis ſequi non licet Conſiliario, ſeu Conſultori animarum, ib n 354. 78
2 Item nec Judici, ib. n 355 & n. ſeq. uſque ad n.373. 79
2 Item nec Medico, ib n 373. & n ſeq. 80
3 Item nec Regi in bello gerendo, ib. n.375. 80
3 Et multo minus in eſſentialibus Sacramentorum, ib. num. 376. & n. ſeqq uſque ad n 381. 80
2 Judex in cauſis criminalibus ſequi poteſt opinionem probabilem, quæ favet reo, relicta probabiliori, quæ favet fiſco, ſi probabilitas verſetur circa factum, ib.n.356 7p
2 Imo tenetur eo caſu reum abſolvere ex ſententia nonnullorum Theologorum, ib n 357. 79
3 Contrarium defenditur, ſive probabilitas verſetur circa factum, ib n 358 & n. ſeqq ſive circa jus, ib. n. 36d. & n. ſeq. uſque ad n.373. 79
3 Opinione probabili uti non licet in eſſentialibus ſacramentorum, niſi in caſu extremæ neceſſitatis, ib n.376. 80
2 Periculum grave facit, ut formido præponderet opinioni, ib. num.377. 80
3 Sacerdoti eligenti opinionem probabilem Eccleſia minime tribuit juriſdictionem ad abſolvendum, niſi error ſit communis, & titulus putativus proveniat a legitimo Superiore, ib. num.380. 80
1 Advocato an, & quando liceat patrocinari ſecundum opinionem probabilem, in d. c. Ne innitaris, n.81. & n. ſeqq. uſque ad num. 92. 81
3 Advocatus in cauſa, in quo utrinque ſunt opiniones æque probabiles, ſi proponat clientulo rem tanquam certam, mentitur, & tenetur ei ad damna, & intereſſe, ib.n.382. 81
1 Sed non prohibetur in cauſa dubia patrocinari, ſi aperiat clientu-

clientulo dubiam eſſe, ibidem numero 385. 81
1 Advocato non licet patrocinari pro parte minus probabili contra probabiliorem, ib.n.387. 82
1 Etiamſi pandat clientulo rationes adverſarii eſſe probabiliores, ib. num 388. 82
1 Et etiamſi ſit cauſa ſanguinis, vel majoris partis bonorum, ib. num.390. 82
1 Advocatus, qui in principio litis credidit rationes ſui clientuli eſſe probabiliores, ſi in proceſſu appareat contrarium, tenetur cauſam deſerere, aut illum ad concordiam inducere, ib num.389. 82
1 Opinionem minus probabilem ſequens, ac minus tutam, relicta probabiliori, ac tutiori, eſt maxime imprudens, ac temerarius, in d. c. Ne innitaris, n 392. de Conſtit. 82
1 Epilogus principalium trium quæſtionum, & praxis ſervanda in opinione deligenda cum ſecuritate conſcientiæ, ibidem num. 402. 85
1 Opinionem probabilem an faciat authoritas unius Doctoris, late diſcutitur, ib. n. 403. & n. ſeqq. uſq. in fin. 86
1 Quid, ſi authoritas illa ſit rationibus deſtituta, ib.n.406. & n. ſeqq. uſq. ad n. 418. 88
1 Et quid, ſi nitatur gravi aliquo fundamento, ib.n.417. & num. ſeqq. 88
1 Et quid de authoritate alicujus, qui ſit Princeps in aliqua facultate, ib.n.420. 88
1 Et quid, ſi opinio unius Doctoris ſit contra legem Dei, vel Eccleſiæ, ib n.425. 88
1 Et quid, ſi ſit contra communem aliorum opinionem, ibidem n.433. & 442. 89
1 Et quid, ſi opinio ſingularis ſit verior, quam opinio communis, ib.n.438. 90
1 Et quid, ſi ab utraque parte ſint totidem Authores æqualis ponderis, & rationes æque ſuaſibiles, ib.n.444. 90
1 Et quid, ſi pro una parte ſint Doctores numero plures, & pro contraria graviores, ib. n.445. 90
1 Et quid, ſi utrinque Doctores æquales numero, ſed pondere inæquales, ib. n.447. 90
1 Et quid, ſi pro una parte ſtet authoritas unius gravis Doctoris, & pro contraria nullus occurrat Doctor, & rationes utrinque ſint æquales, ib.n.448. 91
1 Opinionem probabilem facit authoritas unius Doctoris, etiamſi contineat errorem contra jus Divinum, ib.n.405. 86
1 Contrarium, ib n.412.425. & 432. 87
1 Opinionem probabilem in moralibus non facit ſola authoritas unius Doctoris utcunque gravis, & probi, in d. c. Ne innitaris, n 406. de Conſtit. 86
1 Probabilia ſunt, quæ videntur omnibus, aut pluribus, aut Superioribus, & his vel omnibus, vel pluribus, vel maxime notis, ib n 407 421. & 434. 86
1 Opinionem probabilem facit authoritas unius Doctoris probi, & docti, ſi nitutur gravi aliquo fundamento, & in contrarium nulla occurrat ratio, vel authoritas movens, ibidem num.417. 88
1 Opinionem ſequens alicujus Magiſtri non ſubtiliter indagatam, quæ poſtmodum apparet falſa, excuſatur a peccato, quamdiu falſa non apparuerit, ib. n. 418. 88
1 Nec peccat mortaliter, qui ſequitur intellectum, alicujus gravis Authoris, etiamſi erret, dummodo error verſetur circa ſubtilitates legum, ib n.419. 88
1 Opinionem probabilem facit ſola authoritas unius ſapientis eleſſimi, & principis in aliqua facultate, ib.n.420. 88
1 Authoritas magni Doctoris in tantum facit aliquam probabilitatem, in quantum præſumitur in ſcientia verſatus, vel ſapienter locutus, ib.n 424. 88
1 Opinio unius Doctoris quantumvis gravis, & pii, ſi ab Eccleſia ſit reprobata, aut ſit contra jus Divinum, eſt improbabilis, & falſa, ib.n.425. 88
1 Opinionem ſequens errantis Magiſtri in ſpectantibus ad fidem, & bonos mores, ex ſimplicitate, & juris ignorantia non excuſatur, ib.n.432. 89
1 Opinionem probabilem non reddit ſola authoritas unius Doctoris, ſi in contrarium ſit communis opinio, ib.n.433. 89
5 Niſi ille Doctor ita ſolveret argumenta contraria, & confirmaret ſua, ut ſuam redderet aut certam, aut longe probabiliorem, ib.n 438. 90
1 Opinionem probabilem non facit multitudo Doctorum, ſi eam non confirmet opinionis rationibus, ib. n 436. 89
1 Opinioni, quæ melioribus rationibus fulcitur, juſtius, & æquius eſt inhærere, licet Imperator ſit in opinione contraria, ib num 439. 90
1 Opinionem probabilem non facit authoritas unius Doctoris, quando in contrarium ſunt plures æqualis, vel majoris ponderis, ib.n.441. 90
1 Niſi opinio paucorum eſſet validioribus rationibus munita, ib. num 443. 90
1 Opinionem unius, vel alterius, aut etiam plurium Doctorum ſequi non licet, quando in contrarium ſunt totidem Doctores æqualis ponderis, & rationes utrinque pares, ib.n.444 90
1 Idem ſi pro una parte ſint Doctores numero plures, & pro contraria graviores, ib n.445. 90
1 Secus ſi Doctores utrinque ſint pares numero, ſed graviores pro una parte, ib.n.447. 90
1 Dignitas perſonarum compenſatur cum numero, ib.n.446. 90
1 Opinionem probabilem reddit authoritas unius gravis Doctoris, ſi pro contraria nullus occurrat Doctor, & rationes utrinque ſint æquales, ib.n.448. 91
3 Opiniones probabiles excuſant a pœna excommunicationis male intelligentes Conſtitutionem, in c. Super ſpecula, n 6. ne Cler. vel Monach. 683
3 Opinio probabilis a Concilio approbata deſinit eſſe opinio, & efficitur lex neceſſario tenenda, in cap. Majores, n.118. de Baptiſm. 601
3 Opinio ſi ſpeculative ſit vere probabilis, eſt etiam tuta practice, in c. Cum ſis, n 90. de converſ. conjug. 440

Opinio ſingularis.

4 Opinio ſingularis favens matrimonio an, & quando contra communem ſit tenenda, in c. Si vir, n.4. de cognat. ſpiritual. 61
1 Opinionibus ſingularibus Conſtitutiones Decretorum ſunt præferendæ, in c. Ne innitaris, n.1. de Conſtit. 30
1 Opinio propria, & ſingularis erronea eſt, & potius eſt quædam ſuperſtitio, ib n.11. 31
1 Opinionem alicujus Magiſtri eligens contra manifeſtum ſcripturæ teſtimonium, ſive contra id, quod publice tenetur ſecundum Eccleſiæ authoritatem, non poteſt ab erroris vitio excuſari, ib n.20. 30
1 Opinio favens matrimonio, vel poteſtati clavium, præferenda eſt opinioni contrariæ, etiam communi, ib. n.232. 54
1 Opinionem erroneam ſequens alicujus Magiſtri ex ſimplicitate non excuſatur, in d. c. Ne innitaris, n.269. 82
Opinionem probabilem an faciat authoritas unius Doctoris. Vide in ver. *Opinio probabilis*, verſ. *Opinionem probabilem an faciat*, &c.

Opinio tutior.

1 Opinio tutior ex Canonum præſcripto non eſt eligenda, niſi res dubia ſit, in c. Ne innitaris, n 57. de Conſtit. 35
1 Declaratur, ib. n. 118. 42
1 Opinio probabilis poteſt teneri, quando contraria, utcumque tutior, eſt rationibus deſtituta, ib. n 109. 41
1 Opinionem tutiorem ſequi tenetur non tantum qui dubius eſt, ſed etiam qui formidat, & fluctuat, ib.n.118. 42
1 Opinionem tutiorem in dubio eſſe eligendam eſt velut quoddam Sacrorum Canonum axioma, ib.n.171. num. ſeqq. uſque ad num 191. 48
1 Et refellitur illorum opinio, qui dicunt hoc non eſſe in præcepto, ſed in conſilio tantum, ib. n.172. & n. ſeqq. uſque ad num.191. 48
1 Opinio tutior in dubio debet eligi ex præcepto, ib. n.184. & n. ſeqq. uſque ad n. 191. 49
1 Opinio tutior in dubio eligenda eſt in foro pœnitentiali, vel quaſi pœnitentiali tantum; in foro autem judiciali, ubi agitur ad pœnam, eligenda eſt benignior, in d. c. Ne innitaris, n. 196. & n. ſeqq. uſque ad n.201. de Conſtit. 50
1 Declaratur, ib.n.204. 50
1 Opinio tutior, cur eligenda ſit in foro conſcientiæ, non autem in foro fori, ib. n. 198. 50
1 In judicio proprie non eſt reperire partem tutiorem, ib.n.201 50
1 Opinio tutior in foro conſcientiæ eſt etiam favorabilior, ibid. num.203. 50
1 Opinionem tutiorem an Judex aliquando ſequi teneatur, ibid. num.204. 50
1 Opinio tutior in moralibus eſt eligenda de jure naturali, & Divino, contra quod nulla poſſeſſio, aut præſcriptio, vel conſuetudo ſuffragari poteſt, ib. n. 206. & num. ſeqq. uſque ad num 211. 52
1 Opinio tutior in dubio eligenda eſt, ſive dubium ſit facti, ſive juris, vel perſonæ, in d. c. Ne innitaris, n.212. & n. ſeqq. uſque ad n.218 de Conſtit. 52
1 Et tam in dubio juris practico, quam ſpeculativo, ib.n.218. 53
1 Et in omni materia etiam extra caſum irregularitatis, ib. num.220. 53
1 Opinionem ſecuriorem tenetur eligere dubium juris habens, an ſit excommunicatus, ib. n.214. 53
1 Opinio tutior in dubio eligenda in omni materia, ubi vertitur ſalutis periculum, & refellitur contraria opinio, ib.n.220. 53
1 In opinione deligenda ſervandæ ſunt regulæ juris, cum non apparet, quæ ſit tutior, ib.n.229. & n ſeqq. uſque ad n.242 54
1 Et quæ ejuſmodi regulæ, ib. n.231. 54
1 Opinio tutior in dubio quæ dicatur, ib.n.230. 54
1 Nemo tenetur ad id, quod perfectius eſt; ſed ſufficit, ut ſequatur perfectum, ac tutum, in d. c. Ne innitaris, n.255. de Conſtit. 58
1 Declaratur, ib.n.293. 65
1 Opinio ſemper eligenda, per quam Deus magis glorificatur, & quæ majorem habet conformitatem cum arcta via Evangelii, ib. num.288. 64
1 Immunis eſt a peccato relinquens opinionem, quam veram credit, & magis tutam, ut ſequatur contrariam; eſt propoſitio non toleranda, ib.n.289. 64
1 Opinio tutior ſequenda eſt, ubi agitur de periculo animæ, etiamſi oppoſita ſit ſatis probabilis, ex ſententia Henrici Boich. & Bellameræ, ib.n.346. 78
1 Periculum grave facit, ut formido præponderet opinioni, ib. num.377. 80
5 Opinio tutior in foro pœnitentiali, vel quaſi, ex præcepto eligenda eſt tam in dubio facti, quam juris etiam abſoluti, ubi vertitur ſalutis periculum, in c. Si conſtiterit, n.54. de accuſat. 12
5 Opinio tutior ex præcepto eligenda eſt inter opiniones utrinque probabiles, ubi vertitur ſalutis periculum, in c. Reſponſo, n. 104. de ſent. excomm. 166
5 OPPOSITORI habenti qualitates requiſitas competit jus conſiderabile, ut ei liceat appellare a denegata collatione, in c. Mandato, n.28. de Simonia. 62

3 OPTIO eligendi unum beneficium, & alterum dimittendi, hodie ſublata eſt a Concilio Tridentino in quibuſcunque beneficiis, in c. Referente, n.8. de Præben. 79
3 Fallit, ib.n.10. 79
5 OPUS per ſe laudabile, ratione temporis reprobatur, in cap. Tua nos, n.18. de Simon. 58
3 Opus Dei eſt quod naſcitur, diaboli quod mutatur, in c. Multa, n.63. de Cler vel Monach. 656
2 Opera quæ ſunt communia bonis, & malis, non poſſunt teſtimonium perhibere de ſanctitate alicujus, in c. Venerabili, n.13. de teſtibus. 156
2 Declaratur, ib n 41. 157
3 Opera juſtitiæ præponenda ſunt operibus charitatis, in c.Licet, n.27. de Regular. 393
3 ORATIO ſpecialis an magis proſit, quam generalis, in cap. Fraternitatem, n.55. & 56. de Sepultur. 292
3 Orationes aliquas cur Eccleſia pro aliquibus inſtituerit, ib. n. 37. & n 56. 294
2 Oratio fit ab Eccleſia etiam ut impleantur, quæ Deus promiſit, & infallibilia ſunt, in c. Venerabili, n.43. de teſtibus. 157
Oratio Dominica.
Vide in ver. *Symbolum Apoſtolorum.*
3 Oratio dicitur quaſi oris ratio, in c. Dolentes, n.32. de Celebr. Miſſar. 583
3 Oratio quid ſit, ib n.41. 584
3 In oratione duo præcipue requiruntur, videlicet affectus cordis, & intentio, ib n 42. 584
3 Oratio quæ habet culpam adjunctam, non habet ſuam efficaciam, nec eſt ſatisfactoria, ib.n.56. 585
3 ORATORI, ſeu Legato quod donatur, an cadat lucro ipſius, an vero mittentis, in c. Poſtulaſtis, n.15. & ſeqq uſque ad n 25. de Conceſſ. Præben. 50c
5 ORATORIA publica, & privata quæ cenſeantur, in cap. In his, n.18 de Privileg. 280
3 Oratorium cuilibet privato licet conſtruere in domo propria, dummodo non habeat formam Eccleſiæ, nec ibi celebrentur Miſſæ, in c Ad hæc, n.52 de relig. domib. 492
3 Oratorium infra quinquennium, Hoſpitale infra annum compleri debet, in c Nos quidem, n. 6 de teſtam. 259
5 Epiſcopus poſt Concilium Tridentinum non poteſt concedere licentiam domi celebrandi, ut infirmus pro viatico communicetur, in c In his, n 13. de privileg. 279
5 Tridentini Concilii decretum ſeſſ.22 de obſerv. & evitand. in celebr Miſſar. c onic. § Neve patiantur, expenditur, & explicatur, ib n.15. 279
5 Epiſcopus non poteſt permittere, ut a Sacerdotibus ſecularibus, ſeu Regularibus Miſſa celebretur extra Eccleſiam, aut extra Oratoria ad Divinum cultum dedicata, ib. n 19. 280
5 Poteſt concedere ex Tridentini Concilii præſcripto, ut Miſſa celebretur in Oratorio ad Divinum tantum cultum dedicato, dummodo illud non ſit in privatis domibus, ib n.21. 280
5 Oratoria ad uſum Epiſcopi etiam extra illius Diœceſim conſtructa non comprehenduntur in decreto de non celebrando in privatis Oratoriis, in c. Quod nonnullis, n.8. de privilegiis. 272
3 Oratoria privata non ſunt ſub poteſtate Epiſcopi quoad viſitationem, & procurationem, in c. Authoritate, n.2. de cenſibus. 554
3 Oratorium, vel Hoſpitale non probatur eſſe publicum ex eo tantum, quod interdum ibi celebretur, ib n.3. 554
3 Niſi actus celebrationis ſit publicus, ib n.4. 554
3 Oratorium, & Eccleſia in quo differant, ib n.5. & 27. 554
3 Oratoria privata non gaudent immunitate Eccleſiæ, nec poſſunt ibi publice teneri, aut pulſari Campanæ, nec Miſſa celebrari; & quod hodie eſt Oratorium, cras poterit eſſe camera, ib n 6. 554
3 De jure poteſt ibi celebrari de licentia Epiſcopi, qui tamen non debet eam concedere in magnis feſtivitatibus, ib.n.7. 554
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib n 9.17.& ſeqq. 554
3 Oratorium an poſſit deſtrui authoritate Epiſcopi, ſi honeſte teneatur, ib.n 8. 554
3 Commiſſarius Cruciatæ an poſſit concedere licentiam celebrandi in Oratoriis domeſticis, an vero hæc facultas ſit Papæ reſervata, ib. n. 10. & ſeqq. uſque in fin. 554
3 Oratorium publicum quid differat a domeſtico, ib.n.12. 554
3 Oratorium publicum tam de jure Canonico, quam civili conſtrui non poteſt ſine authoritate Epiſcopi, ib.n.12. 554
3 Oratorium domeſticum unicuique fidelium licet habere in domo ſua, & ibi orare; ſed Miſſas celebrare non licet, ibidem n.13. & 16. 554
3 Tridentini Concilii decretum circa Oratoria expenditur, ibid. num.17. 554
3 Licentia celebrandi Miſſam in Oratoriis privatis non poteſt concedi ab Epiſcopo, ſed petenda eſt a Sede Apoſtolica, ib. num.18. 555
3 Domus Principis, Arces, & Palatia, in quibus Barones juriſdictionem exercent, comprehenduntur in prohibitione Concilii Tridentini de Miſſa in privatis domibus non celebranda, ib. n.19. 555
3 Miſſa in domo privata, ad hoc ut infirmus pro viatico communicetur celebrari non poteſt de licentia Epiſcopi, ib n.20 555
3 Indultum audiendi Miſſam in domo propria ſublatum eſt a Concil. Trid. ib. n.21. 555
3 Licentiæ celebrandi in Oratoriis privatis quibus conditionibus concedi conſueverunt a Sacr. Congregatione Concilii, ib. num 22. 555
3 Epiſcopus non poteſt concedere licentiam celebrandi in Oratoriis publicis, ibidem numero 23. 555
3 Oratorium ut publicum cenſeatur, debet habere oſtium immediate reſpondens in viam publicam, ſine ullo aditu, vel proſpectu e loco privato, ib.n.24. 555
3 Oratoria, quæ in Monaſteriis, & Hoſpitalibus Eccleſiaſticis conſtructa ſunt, cenſentur publica, ib. n.25. 555
3 Oratoria pro infirmaria Monialium qualiter concedantur a Sede Apoſtolica, ib.n.26. 555
3 Oratorii privati appellatione ex Bulla Cruciatæ non venit domeſticum, ſed publicum, quod privatum appellatur ad differentiam Eccleſiæ conſecratæ, ib.n.27. 555
3 Oratoria publica poſſunt viſitari ab Epiſcopo, non autem privata, ib.n 29. 555
3 Oratoria, quæ in domibus privatorum ſunt, gaudent immunitate, ſi authoritate Epiſcopi ſint conſtructa, in c.Eccleſiæ, n.23. de immunit. Eccleſ. 647
3 Alias ſecus, n. 25. 647
Vide in ver. *Miſſa ubi celebranda.*
3 Oratorium authoritate Epiſcopi ædificatum, eſt publicum, & Religioſum, nec poteſt ad humanos uſus deputari, ibidem num 24. 647
3 Privatum vero hodie eſt Oratorium, & cras poteſt eſſe camera, ib num.26. 647
1 ORBIS major urbe qualiter eſſe dicatur, in cap. Significaſti, n 33 de elect 225
1 ORDINARIUS mortuo uno ex duobus electis, qui in eum compromiſerunt, procedit ex poteſtate ordinaria ſuperſtitis, antequam fiat nova electio, in c Ex parte, n.2. de arbitr. 702
1 Ordinarius an poſſit eſſe arbiter tam de jure civili, quam de jure Canonico, ib n.20 & ſeqq uſque ad n 34. 703
2 Ordinarius domicilii poteſt procedere contra ſubditum licet abſentem, & eum citare tam quoad effectus rem concernentes, quam quoad perſonam, in c. Licet, n.13 de foro compet. 64
2 Ordinarius domicilii poteſt contra abſentem procedere, etiam ad ſententiam excommunicationis, ib. n 14. 64
2 Ordinarius delicti, vel contractus non poteſt procedere contra abſentem quoad effectus perſonam concernentes; poteſt tamen procedere contra bona, ſi in ſuo territorio reperiantur, ib n. 15. & ſeq. 64
2 Ordinarii loci, de quibus loquitur c.20. ſeſſ 24. Concilii Trid. qui intelligantur, ib. n.26. 65
3 Ordinarius in vim reſcripti de corrigendis Clericis ſuæ diœceſis non poteſt procedere contra exemptos, in c. Grave, n. 1. de off. Ordinar. 598
5 Ordinarii debent paucos, & neceſſarios caſus reſervare, in c Omnis, n 89. de pœn & remiſſ 315
3 Ordinarius poteſt ſine Capituli conſenſu excuſare Canonicos a ſervitio Chori, ex cauſis tantum expreſſis in Conſtitutione Bonifacii VIII. in c. Licet, n 135. de Præb. 64
2 Ordinarius dicitur quilibet habens in loco ordinariam juriſdictionem, in c. Cum olim, n 8 de præſcript. 178
3 Ordinarii, quorum unus habet juriſdictionem univerſalem, alius ſpecialem, an ſimul concurrant, in c. Studuiſti, n. 9 de off. legat. remiſſive. 545
3 Ordinariorum appellatione, de quibus fit mentio in Bulla 99 Clementis VIII qui comprehendantur, in c. Non amplius, n. 87 de inſtitut. 179
3 Ordinarius Epiſcopo ſubjectus ſi in ſibi ſubditum juſtam ſententiam ferat, Epiſcopus eam ſervari faciat, & ſine ſatisfactione non relaxet, in c Cum Eccleſiarum, n.1.de off.ord. 556
3 Ordinariam juriſdictionem qui habere dicantur, ib.n 3. 556
3 Ordinarius inferior an ſubſit Epiſcopo Diœceſano, ib n.12.556
2 Ordinarius dicitur, cui cauſarum univerſitas eſt commiſſa, in c. Cum cauſam, n.6. de Appellat. 205
2 Ordinarius ex ſpeciali commiſſione non efficitur Delegatus, ib. num.14. 205
3 Ordinarii appellatione venit etiam inferior Prælatus inſtitutionem habens, in c.Tuæ, n 19 de Cler non reſid. 58
2 Ordinarii appellatione venit non ſolum Epiſcopus, qui eſt generalis, & major Ordinarius, ſed etiam quilibet inferior, & ſpecialis Ordinarius, in cap. Poſt ceſſionem, num.3. de probat. 130
2 Quod procedit, ſi materia inferiori Ordinario ſit adaptabilis, ib, num.6 130
2 Item procedit in Ordinario conſtituto a jure, non autem in conſtituto ex accidenti a Capitulo, vel a Papa, ib.n.10. 130
2 Ordinarius dicitur, qui jure ſuo, vel Principis beneficio univerſaliter juriſdictionem exercere poteſt, ib n.5 & 12. 130
2 Ordinarius accipitur ſecundum ſubjectam materiam, ib.n 7 130
2 Ordinarius reſpectu collationis intelligitur etiam is, qui tantum habet poteſtatem conferendi, licet alias non habeat ordinariam juriſdictionem, ib n.7. 130
2 Ordinarius, de quo in literis Clem VIII. ſuppreſſionis Canonicorum Regularium in Principatu Cathaloniæ, non intelligitur Archipresbyter, ſed Epiſcopus, ib n.11. 130
3 Ordinarius poteſt ex officio ſuo petere, ut ſibi exhibeatur reſcriptum Delegationis, etiam parte non petente, in c. Cum in jure, n 30. de off Deleg. 535
3 Ordinarius prudenter agit, ſi parcat Delegato etiam non viſis literis, dummodo ille ſit probata perſona, ib. n.44. 535
Vide in ver *Delegatus.*
3 Ordinarii juriſdictioni Conc. Trid. nihil detraxit etiam in locis ſub Regum protectione exiſtentibus, in cap.de Xenodochiis, n 51. de Relig. Domib 486
5 Ordinationes generales fieri non debent in Capella privata, ſed in Eccleſia Cathedrali, in cap. In ordinando, num 45. de ſimonia. 34

Ordo,

Ordo, communia.

1 Ordo eſt diſtinctarum perſonarum, in c. Cum contingat, n. 17. de ætat. & qual. 419
3 Ordo ſedendi in Prætorio S. Pœnitentiariæ, in c. Poſtulaſti, n. 29. de conceſſ. Præb. 202
3 Ordo poteſtatum eſt, ut inferiora a Superioribus gubernantur, & ad unum tandem redigantur, in c. Significaſti, n. 29. de elect. 225
3 Ordo judicii in notoriis non requiritur, in c. Perlatum, n. 43. de iis quæ vi met. cauſ. 679
3 Ordo literæ non eſt attendendus, quando ex aliis juribus apparet varius, & inverſus, in c. Ut Abbates, n. 32. de ætat. & qualit. 390
3 Ordinis præpoſteratio non vitiat, in cap. Joannes, n. 3. de teſtam. 286
3 Ordo ſcripturæ in Decretalibus non attenditur quoad hoc, ut illa cenſeatur prius edita, quæ in præcedenti titulo reperitur collocata, in c. Referente, n. 7. de Præben. 79
5 Ordo datus per prius & poſterius cenſetur datus de forma, in c. Qui presbyterum, n. 35. de pœn. & remiſſ. 294
5 Declaratur quatuor modis, ib. n. 74. uſque ad n. 93. 297
3 Ordinare quandoque idem importat quod conferre, vel confirmare, in c. Nulli, n. 80. de conceſſ. Præben. 150
3 Ordo reſcripti interpretationem recipit a jure communi, in c. Cauſam quæ, n. 1. de reſcript. 150
3 Ordo ſenſus, & intellectus magis ſervandus, quam abuſivus ordo verborum, ib. n. 3. 156
5 Ordo juris in cauſis Regularium non ſolum in parte remittitur, ſed etiam fit aliqualis remiſſio juſtitiæ, in c. Per tuas, il. 1. n. 6. de Simonia. 53
5 Ordo juris in inquiſitione, quæ fit contra Regulares, non eſt ad unguem obſervandus quoad ſubſtantialia judicii, ſecus quoad varietatis probationem, in c. Qualiter, il. 2. n. 99. de accuſat. 28
Vide in ver. *Monachus, communia.*
5 Ordo ſacer non opponitur matrimonio eſſentialiter, in c. Nuper a nobis, n. 30. de Bigam. 505
5 Ordo ſacer an jus patriæ poteſtatis ſolvat, remiſſive, in c. Cum voluntate, n. 35. de ſent. excomm. 379

Ordo quid, & quotuplex.

1 Ordo multipliciter accipitur, in c. Cum contingat, n. 41. & ſeq. de ætat. & qual. 420
1 Ordines novem in Eccleſia numerantur ab Iſidoro, ib. n. 50. 421
1 Ordo importat quendam dignitatis gradum, & poteſtatem ſupra populum, ib. n. 97. 425
1 Ordines novem numerantur in Eccleſia militanti, ſicut in triumphanti ſunt novem ordines Angelorum, ib. n. 104. 420
1 Ordinum diſtinctio deprehenditur ex diſtinctione miniſterii, item ex diverſitate materiæ, & formæ, ib. n. 106. 426
1 Ordo ad ſui eſſe non requirit miniſterium cooperativum in ipſo actu conſecrationis Euchariſtiæ, ib. n. 111. 426
3 Ordo ad ſui eſſe non requirit, ut per ſolum, & unicum exerceri debeat, ib. n. 124. 428
3 Ordines omnes ſunt unum Sacramentum, in c. Super eo, n. 29. de bigam. 500
5 Ordo quilibet in latiori ſignificatione dicitur ſacer, in c. Henricus, n. 20. de Cler. pugn. in duell. 144
3 Ordo ſecundum quod eſt Sacramentum, ordinatur ſpiritualiter ad Sacramentum Euchariſtiæ, in c. Requiſivit, n. 20. de ordinat. ab Epiſcopo. 378
3 Declaratur, ib. n. 88. & 93. & ſeq. 385
3 Ordinum diſtinctio eſt propter altaris ſacrificium, poſt cujus conſummationem ulterius non eſt ordo, ib. n. 22. 88. & 93. 378
3 Contrarium, ib. n. 90. 385
3 Ordo duplex, & de quo ordine intelligantur Canones loquentes de ordine, & ordinatione Epiſcopi, ib. n. 23. 379
3 Ordines hierarchici tres a Dionyſio aſſignantur, ibid. num. 24. & 41. 379
3 Ordo unus eſt eminentior alio ſecundum quod proximius ordinatur ad Sacramentum Euchariſtiæ, ib. n. 29. & 88. 379
3 Ordo quid ſit, ib. n. 52. 381
3 Ordinum diverſitas elicitur ex diverſitate materiæ, & formæ, ib. num. 60. 382
3 Item ex diverſitate miniſteriorum, & poteſtatis, ib. n. 61. 382
3 Ordines a Chriſto inſtituti, vere & proprie ſunt Sacramentum, ibid. n. 68. 383
3 Ordines novem computantur in Eccleſia ſicut in cæleſti Hierarchia, ib. n. 77. 383
3 Ordo Sacramentalis non requirit ad ſui eſſe miniſterium cooperativum in ipſo actu conſecrationis Euchariſtiæ, ib. n. 88. 385
3 Ordinis executio dicitur ordinis perfectio, in c. Cum pridem, n. 35. de pact. 649
1 Ordo quid ſit, in c. Cum veniſſet, n. 40. de ſacra unct. 447
3 Ordinum diverſitas oritur ex diverſitate materiæ, & formæ, in c. Presbyter, n. 23. de ſacr. non iteran. 457
3 Ordo quilibet prout eſt Sacramentum ordinatur ad Sacramentum Euchariſtiæ, in cap. Multæ, n. 93. de Clerici vel Monach. 658
3 Ordines minores Sacramentum eſſe oſtenditur diffinitum a Concilio Florentino, & Tridentino, & refellitur contraria opinio, in c. Cum contingat, n. 72. de ætat. & qual. 423
3 Ordinum minorum nomina, & uniuſcujuſque eorum propria miniſteria ab initio Eccleſiæ fuerunt in uſu, ib. n. 77. 423
5 Ordines minores fuerunt in primitiva Eccleſia inſtitutione Chriſti, in c. Tuæ literæ, n. 5. de Cler. per ſalt. promot. 199
1 Ordines minores non veniunt ſacrorum ordinum appellatione, etiam ſi ordines ſacri exprimantur per dictionem univerſalem, in cap. Cum in cunctis, num. 1. de elect. 243
1 Ordinationis denominatio cur in ſacris literis fiat ab impoſitione manuum, in c. Presbyter, n. 39. de ſacr. non iteran. 459
1 Presbyteratum, & Subdiaconatum eſſe in Eccleſia ordines diſtinctos eſt de fide, in cap. Cum veniſſet, num. 45. de Sacr. Unct. 448
Vide in ver. *Tonſura*, & in ver. *Epiſcopalis ordo*, & in ver. *Clericus quoad Tonſuram.*
1 Opiniones de numero ordinum inter Theologos, & Canoniſtas conciliantur, in cap. Cum contingat, n. 43. de ætat. & qualitat. 420
1 Contrarium impugnatur, ib. n. 44. & n. 125. 420
1 Opinio Butrii, & Abbatis circa poteſtatem Sacerdotalem refellitur tanquam periculoſa, in c. Quanto, n. 6. & ſeqq. uſque ad n. 20. de Conſuet. 198
1 Ordines minores large dicuntur ſacri, in c. Ut filii, n. 3. de filii. Presbyt. 401
5 Ordines minores in quantum ſunt Sacramentum, ordinantur omnes ad Sacramentum Euchariſtiæ, in c. Si quis Presbyter, n. 12. de Cler. excomm. Miniſtr. 103
5 Et ſecundum ſe ſunt ſacri, ib. n. 13. 103

Ordines quoad ætatem, & uſum rationis.

3 Ordines ſacri non requirunt uſum rationis ex neceſſitate Sacramenti, ſed ex neceſſitate præcepti tantum, in c. Tuæ literæ, n. 13. de Cler. per ſalt. promot. & in c. Super inordinata, n. 37. de Præben. 153
3 Et quid in conſecratione Epiſcopali, ib. n. 38. 153
3 Ordo Presbyteratus non requirit uſum rationis ex neceſſitate Sacramenti, ordo Epiſcopalis ſecus, in c. Vel non eſt compos, n. 8. de tempor. ordin. 368
1 Ordinis defectus cur minus obſit impetranti, quam defectus ætatis, ſcientiæ, & morum, in c. Cum in Magiſtrum, n. 31. de elect. 303
1 Ordines minores ante ſeptimum annum completum conferri non poſſunt, in cap. Cum contingat, num. 121. de ætat. & qualit. 428
1 Ordines minores non requirunt ætatis maturitatem, nec literarum ſcientiam, in c. Cum in cunctis, n. 2. de elect. 243
Vide in ver. *Ordines Beneficio annexi* & in ver. *Ætas.*
Large tamen dicuntur ſacri, ib. n. 3.
3 Ordines minores in qua ætate ab Epiſcopo conferri poſſint aut debeant, in c. Super inordinata, n. 19. & ſeqq. uſque in fin. de Præben. 151
3 Ordines minores an de neceſſitate Sacramenti, vel de neceſſitate præcepti, an vero de honeſtate tantum requirant uſum rationis, ib. n. 15. 153
1 Ordinans puerum tredecim annorum in Diaconum ſuſpenditur a collatione ordinum, & ordinatus ab ipſius executione uſque ad ætatem legitimam, in c. Vel non eſt compos, n. 1. & 10. de tempor. ordinat. 368
1 Ordinans Clericum ad ſacros ordines ante ætatem legitimam non eſt ipſo jure a collatione ordinum ſuſpenſus, ſed ſuſpendendus, ib. n. 4. 368
1 Ordinatus ante ætatem legitimam, aut extra tempora, characterem recipit, ib. n. 7. 368
1 Ordinatus ad Sacros ante ætatem a jure præfinitam an ſit ipſo jure ſuſpenſus, an vero ſuſpendendus ab illorum executione, ib. num. 10. 368
1 Et quid poſt Conſtitutionem Pii II. ib. n. 11. 369
1 Anve ſi celebret, irregularitatem incurrat, ib. n. 42. 371
1 Conſtitutio Sixti V. contra Epiſcopos in Ordinum collatione peccantes redacta eſt per Clem. VIII. ad terminos juris, Bullæ Pii II. & Concilii Tridentini, excepto capite Simoniæ, ib. n. 12. 369
5 Ordinatus ante ætatem legitimam an recipiat characterem, ſi Epiſcopus publico edicto proteſtatus fuerit ſe nolle Ordines conferre, in legitima ætate conſtitutis, in cap. Tuæ literæ, n. 15. de Cler. per ſalt. promot. 200
5 Ordinatus in ſacris ante annos diſcretionis ad ætatem legitimam perveniens an continere teneatur, ibid. n. 27. latiſſime diſcutitur uſque in fin. 201
5 Quid ſi factus adultus ordinationem ſuam ratificaverit expreſſe, ib. num. 40. 202
5 Et quid in eo, qui vult in Ordine remanere, & uti privilegiis Clericalibus, ib. n. 48. & 49. 201
5 Et quid, ſi ordinatus ante uſum rationis poſtea contradixit, & in contradictione perſeveravit tam ante, quam poſt finem decimiquarti anni, ib. n. 59. 203
5 Et quid, ſi poſt uſum rationis uſque ad finem 14. anni tacuit, ſed poſtea infra triduum reclamavit, ib. n. 52. 203
5 Et quid in caſu converſo, ib. n. 53. 203
5 Et quid, ſi ſemper tacuit, & habuit ſe mere negative, ibidem num. 54. 203
5 Et quid, ſi tempore ordinationis erat doli capax, & poſt ſuſceptum Ordinem ſtatim contradixit, & perſeveravit in contradictione uſque in finem 14. anni, ſed poſtea tacuit, ibidem num. 70. 204
5 Et quid in caſu converſo, ib. n. 73. 204
5 Et quid ſi conſenſit tantummodo ante ſuſceptum Ordinem, poſtea vero nec conſenſit, nec diſſenſit, ib. n. 74. 204
5 Ordinatus ante annos diſcretionis, qui nec ante, nec poſt finem 14. anni infra triduum contradixit, cenſetur ratificare, ib. n. 33. 38. & 74. 201
5 Nec eſt opus interrogare ordinatum, an velit continere, necne, ib. n. 34. 201
5 Secus in profeſſione, & cur, ib. num. 35. & ſeqq. & num. 78. in fine. 205

3 Ordi-

3 Ordinatus infra annos diſcretionis non reordinatur, in c. Super inordinata, n. 39. de Præbend. 153

5 Ordinantes ad primam Tonſuram, vel minores, aut ſacros Ordines ante ætatem legitimam, quas pœnas incurrant in Bulla Sixti V. ib. n 41. 153

s Ordinans Clericum ætate inhabilem ad unum ex ſacris Ordinibus an ſuſpendatur a collatione omnium, in s. Vel non eſt compos, n. 6. de tempor. ordinat 368

1 Ordinati ad ſacros extra tempora, vel ante ætatem legitimam, aut ſine literis dimiſſoriis, ex Bulla Pii II. an ſint perpetuo ſuſpenſi, ib n 113. 369

1 Ordinatus a majori, major eſt, & præcedit antiquiori, ſi ſit ejuſdem Ordinis, ſecus ſi inferioris, in c. Cum certum, n. 14. de Majorit. & obed. 608

5 Ordines ſacri non requirunt uſum rationis ex neceſſitate Sacramenti, ſed ex neceſſitate præcepti tantum, in c. Tuæ literæ, n. 53. de Cler. per ſalt. promot. 200

5 Opiniones Doctorum referuntur de continentia ordinati ante annos diſcretionis, ib n 28. & n. ſeqq. uſque ad n. 40. 201

Ordines beneficio annexi, vel non.

a Ordines ſacri ex Concilio Tridentino annecti non debent Canonicatibus, & portionibus Collegiatarum Eccleſiarum, nec dignitatibus, & dimidiis portionibus, & Canonicatibus tantum, & portionibus Cathedralium, in cap. Cum in cunctis, n. 82. & 85. de elect. 250

1 Ordines ſacros Dignitati, Præbendæ, vel portioni annexos in Cathedrali, vel Collegiata Eccleſia infra annum non ſuſcipiens an ſit ipſo jure beneficio privatus, in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, n. 35. & ſeqq. uſque in fin de elect. 257

a Quid ex Concilio Viennenſi, ib. n 36. 257

1 Et quid ex Concilio Tridentino, ib. n. 39 258

s Ordines ſacros Epiſcopus in vim Concilii Tridentini annectere non poteſt Dignitatibus, ſed Canonicatibus, & portionibus tantum, in c. Ut Abbates, n. 7. de ætat. & qual. 388

3 Ordo annexus beneficio non requiritur contemporanee in ipſo actu collationis, ib. n. 9. 388

s Declaratur, ib n. 11. 388

1 Impeditus ex juſta cauſa ſuſcipere Ordines ſuo beneficio annexos, quamvis non ſit ipſo jure privatus beneficio, tamen privari debet, ib. n. 33. 389

s Quod procedit ſi culpa ſua ad talem ſtatum pervenit, ut promoveri non poſſit, alias ſecus, ib n 34. 389

s Item procedit in eo, qui impedimentum prius contractum in ordinatione ſua ſubticuit, ib. n. 35. 390

s Ordinum annexio duplex, ib n 44. 391

3 Ordinis annexio reſpectu actus requirit Ordinem in ipſo actu collationis beneficii, alias non tenet collatio, ib. n. 45 391

s Ordinis annexio reſpectu aptitudinis non requirit, ut quis habeat Ordinem annexum tempore collationis, ſed ſatis eſt ut infra tempus a jure ſtatutum ſe faciat promoveri, ibidem num 48. 391

a Nec requirit ætatem Ordinis in ipſo actu collationis, ſed ſatis eſt ut proviſus ſit in ea ætate, ut infra annum promoveri poſſit, ib n 51. 391

3 Ordinis annexio an, & quando cenſeatur facta reſpectu actus, vel reſpectu aptitudinis, ib n. 54 uſque ad n 60. 391

3 Exempla annexionis reſpectu actus, ib. n. 55. & ſeqq. 391

3 Ordo quibus caſibus cenſeatur beneficio annexus reſpectu aptitudinis, ib n. 58 392

3 Ordines non ſuſcipere pro nuda voluntate, & ex juſta cauſa æquiparantur, in c Quæris, n 46. de ætat. & qual. 415

3 Ordinum annexio reſpectu aptitudinis non requirit ætatem Ordinis tempore collationis, contra opinionem Abbatis, ſed reſpectu actus duntaxat, in c. Cum in cunctis, n. 65. & ſeqq. de elect. 248

3 Ordinum annexio duplex, ib n. 66. 249

3 Ordo Dignitati, vel beneficio annexus non requiritur in ipſo actu proviſionis, ſed ſufficit aptitudo, in c. Cum in cunctis, § Inferiora, n 10. de elect. 256

s Nisi annexio facta ſit reſpectu actus, ib n. 12. 256

3 Ordinem Presbyteratus Dignitati, vel beneficio Curato, aut Parochiali annexum non ſuſcipiens, an ſit ipſo jure beneficio privatus, vel privandus per ſententiam, ib. n. 15. & ſeqq. uſque in finem. 256

1 Quid ex §. Inferiora, n. 18. 256

1 Et quid ex c. Licet Canon. de elect. lib. 6 ib. n. 19. 256

3 Et quid ex c. Statutum, eod. tit. & lib ib. n. 22. 256

3 Et quid ex Concilio Conſtantienſi, ib n. 23. 256

3 Et quid ex Concilio Trid. n. 35. 257

a Ordo procedendi adverſus beneficiatos renuentes ordinari propter crimen, in c. Quæris, n 44 de ætat. & qualit. 415

3 Appellatio Clerici renuentis ordinari propter impedimentum an ſit admittenda, ib n. 45. 415

3 Ordo procedendi contra Beneficiatos renuentes ordinari pro ſola voluntate, ib. n 47 415

3 Ordines Beneficio non annexos contumaciter renuens ſuſcipere neceſſitate, vel utilitate Eccleſiæ exigente, privari poteſt beneficio, ib. n. 48. 415

3 Ordines minores an requirantur ad obtinendum Beneficium Curatum, an vero ſufficiat prima Tonſura, in cap. Præterea, n. 2. de ætat. & qualit. 409

3 Ordines minores requiruntur ad obtinendum Beneficium Curatum tam per viam impetrationis, quam electionis, vel inſtitutionis, ib n. 6. 409

s Ordinari renuentes ob occultum crimen perpetuo beneficiis privantur, niſi ſint valde utiles in aliis Eccleſiæ negotiis, in s. Quæris, n 6. de ætat. & qualit. 412

s Declaratur, ibidem numero 16. 412

s Renuentibus vero pro nuda voluntate ſubtrahuntur reditus quouſque ordinentur, ſed beneficia non auferuntur, ibidem num 7. 412

1 Niſi rebelles extiterint, ib. n. 8. 412

1 Et Epiſcopus contra contumaces proceſſerit per ſubtractionem fructuum, & nihil profecerit, ib. n. 9. 412

3 Ordinari renuentes propter occulta peccata non coguntur præciſe, ſed cauſative, ut de nolentibus fiant volentes, ib n 13 412

a Nec poſſunt excommunicari, ib. n 14 412

a Renuentes autem pro nuda voluntate præciſe ſunt compellendi, ib. num 15. 412

a Ordinari renuentes propter occulta peccata, ſi ſint valde utiles uni Eccleſiæ, non privantur beneficiis, ſed tantum coguntur per ſubtractionem proventuum, ib. n. 16. 412

a Sacerdotium actu non requiritur ad obtinendas Dignitates, quibus annexus eſt ordo Presbyteratus, ſed ſatis eſt ut proviſus infra annum ſe faciat promoveri, in c. Cum in cunctis, n. 41. & 63. de elect. 246

Vide in ver. *Capellania*.

a Laicus, aut Clericus non beneficiatus non poteſt cogi ad Ordines ſuſcipiendos etiam ex cauſa neceſſitatis, vel utilitatis Eccleſiæ, in c. Magnus, n. 63. de obligat. ad ratioc. 492

Ordines quoad Characterem.

5 Ordo cum dubitatur, an fuerit collatus ab Epiſcopo, conferri debet ſub conditione, in c. Tuæ literæ, n. 10 & 15. de Cler. per ſalt. promot 200

5 Sive dubium ſit facti, ſive juris, ib n 11. 200

1 Ordo non prærequirit characterem alterius Ordinis ex neceſſitate Sacramenti, in s. Requiſivit, n. 13. & 81. de ordinat. ab Epiſcop. 378

1 Ordinatus ante Baptiſmum an recipiat characterem, in cap. Ne innitaris, n. 245 de Conſtit. 56

3 Ordinatis non habentes poteſtatem non ſunt ſuſpenſi, ſed iterum ordinandi, in c. Aqua, n 19 de conſecr. Eccleſ. vel Altar. 571

1 Ordinari cum dimiſſoriis Capituli, vel alterius ſuccedentis in juriſdictionem Epiſcopi Sede vacante, ſi in minoribus Ordinibus, non gaudent privilegio Clericali, ſi in majoribus, ſunt ſuſpenſi ab executione Ordinum, in c. Significaſti, n. 8. de off. Archidiac. 513

Vide in ver. *Ordinum miniſter*, & in ver. *Ordines quoad ætatem*, & in ver. *Ordines per vim, & metum*, & in ver. *Character*.

1 Ordinatus, de quo dubitatur an receperit characterem necne, iterum ordinari debet ſub conditione, in cap. Cum veniſſet, n. 98 de ſacr. unct. 453

5 Ordinatis forma Eccleſiæ non ſervata character non imprimitur, in c. Quod a prædeceſſore, n. 4 de ſchiſmat. 103

1 Ordinis Sacramentum duntaxat prærequirit Sacramentum Confirmationis ex neceſſitate præcepti, in cap. Cum contingat, n 95. de ætat. & qualit. 425

a Ordinationem factam eſſe vere, & proprie Sacramentum a Chriſto Domino inſtitutum, eſt de fide, in c. Cum veniſſet, n. 83. de ſacr unct. 451

Ordines quoad continentiam.

5 Ordinem ſacrum ſuſcipiens tenetur continere, licet ante ordinationem proteſtatus fuerit ſe nolle continenter vivere, in c. Tuæ literæ, n. 58. de Cler. per ſalt. promot. 203

5 Ordini ſacro annexum eſt votum continentiæ ex Conſtitutione Eccleſiæ, ib. n. 68 & 77. 204

5 Niſi impediat defectus ætatis, ib n 69. 204

3 Ordini ſacro non eſt annexa obligatio continendi eſſentialiter, ſeu naturaliter, ſed tantum accidentaliter ex ſtatuto Eccleſiæ, in c. Majores, n 110. de Baptiſmo. 601

3 Ordinationi ſuæ contradicens ante decimumquartum annum cenſetur poſtea in priori diſſenſu perdurare, in c. Tuæ literæ, n 71 & ſeqq de Cler. per ſalt promot. 204

5 Idem in caſu converſo, ib n 75 204

3 Ordinari non poteſt conjugatus ad ſacros Ordines in præjudicium uxoris, in c. Majores, n 95. de Baptiſm. 600

3 Etiamſi matrimonium non ſit conſummatum, ib. n 96. 600

3 Et uxor continentiam promittat, ib n 97. 600

Ordinatus ante ætatem legitimam an teneatur continere.

Vide in ver. *Ordines quoad ætatem*.

Ordinatus coacte an ad continentiam teneatur.

Vide in ver. *Ordines per vim, & metum*.

Ordines quoad effectus.

a Ordo ſacer an eximat a patria poteſtate, latiſſime diſcutitur, in c. Indecorum, a n. 17. uſque in fin. de ætat. & qual. 400

a Referuntur Authores, & fundamenta pro opinione affirmativa, ib. n. 20. & ſeqq. uſque ad n 33. 400

1 Item Authores, & fundamenta opinionis negativæ, ibid. n 33. & 36. & ſeqq 400

1 Ordo ſacer liberat a ſervitute, ib. n 27 & 55. 400

1 Ordinibus ſacris initiati, & illuſtres interdum æquiparantur ib. num. 31. 400

1 Ordo ſacer non ſolvit omnino jus patriæ poteſtatis, ib. n 36 401

3 Tollit tamen illius effectus Ordini ſacro improportionabiles, & incongruos, ib n. 44 & ſeqq. uſque in fin 401

1 Ordo ſacri quod votum facere non poſſet, in cap. Tuæ literæ, n. 30. de Cler. per ſalt. promot. 201

5 Contrarium, ib n. 51. & 68. 201

1 Ordines minores non liberant a patria poteſtate, in c. Indecorum, n 19 de ætat. & qualit. 400

a Ordinatio Epiſcopi gratiam confert, in c. Requiſivit, n. 51. de ordinat. ab Epiſcopo. 381

1 Florentini Concilii decretum de materia Ordinis Presbyteratus expenditur, ib. n. 76. 450

Ordinum miniſter.

1 Ordines ſacros conferendi poteſtas non Epiſcopo delegari non poteſt, poteſtas chriſmandi ſecus, in c. Statuimus, n. 5. de ſupplen. neglig. Prælat. 350
1 Ordinum omnium miniſter eſt ſolus Epiſcopus, in c. Cum contingat, n. 21. de ætat. & qualit. 419
1 Declaratur, ib. n. 94. 425
1 Ordines conferre non eſt officii tantum, ſed Ordinis, in cap. Quanto, n. 24. de conſuetud. 199
1 Ordines minores conferre eſt Ordinis Epiſcopalis, non juriſdictionalis, ib. n. 36. 200
1 Ordinis poteſtas per reſignationem Epiſcopi mortificatur, ſed non funditus moritur, in c. Requiſivit, n. 2. de Ord. ab Epiſc. 377
1 Ordini renunciare quid importet, ib. n. 5. 377
1 Ordinis poteſtas remanet in Epiſcopo etiam degradato, ibidem num. 39. 380
3 Ordines conferre debent Epiſcopi per ſemetipſos, & ægritudine impediti ſubditos ſuos non aliter, quam probatos, & examinatos, ad alium Epiſcopum ordinandos dimittere, in c. Cum ſecundum, n. 52. de præben. 93
5 Ordines ſuſcipere non licet, niſi ab Epiſcopo originis, beneficii, vel domicilii, in c. Quod a prædeceſſore, n. 88. de ſchiſm. 109
1 Ordines conferre eſt principalis actus Ordinis Epiſcopalis, in c. Vel non eſt compos, n. 30. de tempor. ordin. 370
1 Ordinum minorum, & primæ Tonſuræ ordinarius miniſter eſt ſolus Epiſcopus, ib. n. 34. & ſeqq. 370
1 Ordinum, & ſacramentorum collatio eſt de lege juriſdictionis, in c. His quæ, n. 65. de major. & obed. 682
1 Conſuetudo etiam immemorabilis Ordines conferendi non ſuffragatur, in c. Quanto, n. 30. de conſuetud. 200
1 Conſuetudo conferendi Sacramenta ſolis Epiſcopis reſervata improbatur, ib. n. 32. 200
1 Ordinatio Clericorum nullius Diœceſis pertinet ad Epiſcopum, intra cujus Diœceſis fines locus ſitus eſt, ac ſi ſit extra fines, ad proximiorem Epiſcopum, in c. Significaſti, n. 23. de off. Archidiac. 515
1 Et proximitas attenditur Eccleſiæ, non Territorii, ib. n. 31. 516
5 Ordinationes factæ ab eis, qui a Schiſmaticis Ordines ſuſceperunt, executionem non conferunt, in c. Quod a prædeceſſore, n. 3. de ſchiſmat. 103
5 Ordinationes factæ a Schiſmaticis irritæ ſunt quoad executionem tantum, non autem quoad impreſſionem characteris, ib. n. 2. & 27. 103
5 Ordinatio facta in forma Eccleſiæ ab Epiſcopo etiam hæretico, ſeu ſchiſmatico, ſive anathemate innodato, ſive ordinationem exerceret in Eccleſia, ſive extra, habenda eſt rata quoad veritatem Ordinis, ib. n. 29. 104
5 Ordinari poteſt Clericus primæ Tonſuræ ab Epiſcopo beneficii etiam tenuiſſimi, in c. Omnis, n. 98. de pœnit. & remiſſ. 316
3 Ordinatus ab alieno ſine licentia proprii eſt ſuſpenſus ipſo jure ab executione Ordinum, quandiu proprio Ordinario videbitur, in c. Nullus, n. 8. de Paroch. 304
Vide in ver. *Abbas quoad Ordines.*
3 Ordinari quis poteſt ab Epiſcopo originis, licet alibi domicilium habeat, in c. Significavit, n. 18. de Paroch. 309
3 Ordinari nemo debet ab Epiſcopo alieno, niſi ejus probitas, & mores Ordinarii ſui teſtimonio commendentur, in cap. Cum ſecundum, n. 53. de Præben. 93
3 Etiam in vim licentiæ Apoſtolicæ de ſe promoveri faciendo ab alieno Epiſcopo, ib. n. 54. 93
3 Ordinans alienum ſubditum de Ordinarii licentia, poteſt, ſi vult, ſed non tenetur deferre Ordinarii atteſtationi, ib. n. 55. 93
3 Ordinans ſubditum alienum ex commiſſione ſpeciali Epiſcopi proprii, non tenetur requirere, an promovendus ſit idoneus, in c. Cum ſecundum, n. 50. & 55. de Præbend. 93
3 Et ſi promotus reperiatur ſine titulo non tenetur ei providere, qui ordinavit, ſed qui commiſit, ib. n. 52. 93
1 Ordinandi poteſtas ex limitatione juriſdictionis reſtringitur, cum juriſdictio ad eſſentiam Ordinationis non ſpectet, in c. Statuimus, n. 23. de ſupplend. negligen. Prælat. 351
1 Ordinandi poteſtas, licet non competat inferioribus Prælatis ex ui conſecrationis, ſed ex conceſſione Eccleſiæ, tamen non reſtringitur ex limitatione juriſdictionis ad certas perſonas, ib. n. 28. & ſeqq. 352
1 Ordinandi poteſtatem habens ex indulto Papæ, ordinando poſt prohibitionem, non imprimit characterem, ib. n. 32. 352
1 Procedit, ſi prohibitio ſit totalis; ſecus ſi reſtricta ad certas perſonas tantum, ib. n. 33. & 46 352
1 Ordinandi poteſtas cur non poſſit pro parte conferri, & pro parte non, ib. n. 46. 353
5 Ordinati ab Epiſcopis Schiſmaticis etiam ignoranter executionem non recipiunt, in c. Quod a prædeceſſore, num. 35. de ſchiſmat. 105
1 Ordinatus a Prælato non habente poteſtatem Ordinis nihil recipit, debet iterum ordinari, in c. Statuimus, n. 18. de ſupplen. negligen. Prælat. 351
1 Ordinati cum dimiſſoriis Vicarii Collegiatæ Eccleſiæ an incidant in pœnas Concilii Tridentini, in c. Significaſti, n. 10. de off. Archid. 513
Vide in ver. *Dimiſſoriæ.*
5 Ordinari an quis poſſit ab alieno Epiſcopo, vel Metropolitano, ſi proprius Epiſcopus ſit hæreticus, & Canonici omnes ſint diſperſi, in c. Abſolutos, n. 29. & ſeqq. uſque in fin. de hæret. 100
5 Ordinari quando quis poſſit ab alieno ob delictum proprii Epiſcopi, ib. n. 33 100

Fagnani Repertor.

5 Ordines ſuſcipere an poſſit exemptus, a quo maluerit Epiſcopo, ib. n. 30. 100

Ordines per ſaltum.

5 Ordinatus ad ſacros Ordines prætermiſſis minoribus, characterem recipit, in c. Tuæ literæ, n. 3. & ſeqq. uſque ad n. 6. de Cler. per ſalt. promot. 199
5 Ordinato in Presbyterum conferendi ſunt Ordines inferiores, de quibus ignoratur, an fuerint collati, ib. n. 9. 200
5 Ordinatus per ſaltum, ſi nolit miniſtrare, non debet præciſe cogi ſuſcipere Ordinem prætermiſſum, n. 12. 200
5 Ordinatum per ſaltum, ſi miniſtraverit, habetur pro non Ordinato in ſui præjudicium, nec poteſt agi in Epiſcopum, ib. num. 20. 203
1 Ordinatus in Presbyterum omiſſo Diaconatu, vel Subdiaconatu recipit characterem, licet non Ordinis executionem, in c. Requiſivit, n. 14. de ordin. ab Epiſcopo. 377
5 Ordo Presbyteratus non prærequirit ex neceſſitate Sacramenti Ordinem Diaconatus, in c. Tuæ literæ, num. 2. de Cler. per ſalt. promot. 199
5 Ordinatus per ſaltum eſt ipſo jure ſuſpenſus ab executione Ordinum, ac ſi miniſtraverit, irregularitatem incurrit, ib. n. 22. & n. ſeqq. 201

Ordines quando iterandi.

1 Ordinationis, & conſecrationis ſubſtantialia quæ ſint, in c. Cum veniſſet, n. 5. de ſacr. unct. 445
1 Ordinatio, ſi quid ex ſubſtantialibus fuerit omiſſum, ex integro eſt iteranda, ac ſi nihil eſſet actum, ib. n. 6. & 50. 445
1 Et in c. Presbyter. n. 11. de ſacr. non iteran. 456
1 Ordinatio, ſi aliquid de ſolemnitate prætermiſſum fuerit, non iteratur, ſed caute ſuppletur omiſſum, & quæ ſint de ſolemnitate, ib. n. 7. 445
1 In Ordinatione ſi levia fuerint prætermiſſa, ſuppleri poſſunt ad cautelam, & quæ dicantur levia, ib. n. 9. 445
1 Ordinatio tota eſt repetenda, ſi aliquid omiſſum fuerit, de quo dubitetur, an ſit de ſubſtantia Ordinis, necne, ib. n. 54. 448
1 Hoſtienſis dictum contra eos, qui ſuo ſenſu præſumunt articulos dubios diffinire contra ſubſtantialia ordinationis, ib. n. 77 450
1 Ordinationis tempore ſupplendum eſt, quod in Ordinatione fuit prætermiſſum, in c. Presbyter, n. 8. de ſacr. non iter. 456
1 Ordinationis denominatio cur in ſacris literis fiat ab impoſitione manuum, ib. n. 39. 459
Vide in ver. *Character.*

Ordinum ritus.

1 Ordo nullus confertur, niſi in Miſſæ celebratione, in c. Cum contingat, n. 22. de ætat. & qual. 419
1 Declaratur, ib. n. 127. 428
5 Ordinationes generales fieri non debent in Capella privata, ſed in Eccleſia Cathedrali, in c. In ordinando, n. 45. de ſimon. 34
1 Miſſa, & jejunium ordinantis, & ordinandi, an ſint de ſubſtantia Ordinis, vel de ſolemnitate tantum, in c. Cum veniſſent, n. 8. de ſacr. unct. 445

Ordines quoad titulum.

1 Ordo, & titulus ſunt connexa, in c. Accepimus, num. 36. de ætat. & qual. 433
3 Ordinationes factæ ſine certo titulo olim irritæ erant quoad executionem, in c. Cum ſecundum, n. 18. & 67. de Præben. 91
3 Sed hodie ſecus, ib. n. 19. & 68 91
3 Ordinato per Epiſcopum ad ſacros Ordines ſine titulo, nemine præſentante, ordinator, vel ſucceſſor compellitur in neceſſariis providere, donec titulum habeat, in c. Cum ſecundum, n. 1. de Præbend. 90
3 Ordinato ſine certo titulo an, & quando teneatur vitæ neceſſaria miniſtrare, ib. n. 20. & ſeqq. uſque in fin. 91
3 Quid, ſi Ordinatus jam erat conſtitutus in ſacro Ordine, ibid. num. 23. 91
3 Et quid, ſi plures Epiſcopi ordinaverint ſubditum ratione originis, domicilii, vel beneficii, ib. n. 24 91
3 Et quid in Epiſcopo alieno, qui ordinavit ex commiſſione generali Epiſcopi proprii, ib. n. 25. 91
3 Et quid in ſucceſſore Epiſcopi Ordinantis, ib. n. 26. 91
3 Et quid, ſi Ordinatus neglexerit petere alimenta ab Ordinatore, quando erat ſolvendo, ib. n. 33. 91
3 Et quid, ſi Epiſcopus renunciaſſet Epiſcopatui, aut eſſet depoſitus, ib. n. 34 92
3 Et quid in hæredibus Ordinatoris, ib. n. 36. 92
3 Et quid, ſi titulus Ordinato evictus fuerit, aut exinanitus, ib. n. 41. & 45. 92
3 Et quid in promoto ad minores Ordines ſine certo titulo, ibid. num. 47. 92
3 Et quid, ſi Ordinatus aliunde habeat, unde vivere poſſit, ib. num. 48. 92
3 Et quid, ſi fuerit ab alio præſentatus, & examinatus, ibidem num. 49 93
3 Et quid in Epiſcopo alieno, cui Diœceſanus commiſit, ut certas perſonas ordinaret, ib. n. 50. & 58. 93
3 Et quid in alieno, qui ordinavit in vim licentiæ de ſe promoveri faciendo a quocunque Antiſtite, ib. n. 59. 93
3 Et quid, ſi Ordinatus furtive ſe in numerum Ordinandorum intruſerit, ib. n. 61. 93
3 Et quid, ſi confiſto titulo Ordinatorem deceperit, ib. n. 62. & 66. uſque in fin. 93
3 Succeſſor cur teneatur ex delicto Epiſcopi, qui Clericum ſine titulo ordinavit, ib. n. 27. & ſeqq. 91
3 Ordinator tenetur conſtituere Ordinato ad ſacros Ordines ſine certo titulo, unde perpetuo vivere poſſit, ib. n. 35. 92
3 Obligatio Epiſcopi ordinantis Clericum ſine titulo oritur ex contractu, vel quaſi, & ideo tranſit ad hæredem, ib. n. 37 92

3 Obligatio, quæ contrahitur ex ordinatione ſine titulo, an ſit realis, vel perſonalis, ib n 40. 92
3 Epiſcopus tenetur providere ordinatis, ſi eorum patrimonium pereat chaſmate, vel alluvione, ib. n.46. 92
3 Ordinati ad ſacros ſine titulo poſt Concilium Tridentinum an ſint ſuſpenſi ab executione Ordinum, ac ſi miniſtraverint, irregulares, ib. n 63. 93
3 Ordinati ſine titulo ex Conſtitutione Sixti V. ſuſpenſi erant ab executione Ordinum, ac ſi miniſtraſſent, irregulares; ſed ea Conſtitutio redacta fuit a Clemente VIII. ad terminos juris, & Concilii Tridentini, ib. 94
Ordinatus ad ſacros Ordines, qui cum ficto titulo ordinatorem decepit, an incidat in ſuſpenſionem ab Ordinum executione, ib.n 66 & ſeq uſque in fin. 94
3 Ordinati ſine certo titulo beneficii, vel patrimonii, quas pœnas incurrant ſecundum jus antiquum, medium, & noviſſimum, ib n.67. 94
3 Ordinatus ad ſacros Ordines ſine titulo a pluribus Epiſcopis, poteſt quemlibet inſolidum convenire pro alimentis, in c. Epiſcopus, n.5 de Præben. 71
3 Is tamen, qui non ordinavit, non tenetur ex facto ordinatoris, ib.num 6. 71
3 Ordinato ad ſacros ſine titulo beneficii, vel patrimonii, ordinator tenetur vitæ neceſſaria miniſtrare, ib. n.7. 71
3 Ordinatus ad ſacros Ordines ſine certo titulo, ſi ex patrimonio ſuſtentari valeat, non poteſt petere alimenta ab ordinatore, ib.n.16. ſeqq. 71
3 Et quid poſt Conc Trident. ib. n.29. 72
3 Ordinatus ad ſacros Ordines an poſſit petere alimenta ab ordinatore, licet habeat patrimonium ſufficiens, ſi ad illius titulum expreſſe ordinatus non fuerit, ib n.18. 71
3 Et quid poſt Conc. Trid. ib n.25. & 59. 72
3 Ordinatus ſi habeat patrem divitem, a quo poſſit exigere alimenta, non poteſt illa petere ab ordinatore, ib.n. 20 & 53. 72
3 Secus poſt Conc. Trid. ib. n.26. 72
5 Ordinatus ad ſacros Ordines ſine titulo, ab ordinatore juſte petit beneficium, niſi poſt ordinationem ſe reddiderit indignum, in c. Accepimus, n.1. & ſeqq. de ætat & qual. 431
5 Ordinato ad ſacros ſine titulo, ac beneficium petenti, nec ordinator, nec ſucceſſor poteſt objicere, quod ſit illiteratus, ib.num. 11. 431
1 Ordinatus ad titulum patrimonii, de jure communi non poteſt invitus detineri in diœceſi, in c. Admonet, n 30. de renunc. 311
1 Secus poſt Conc. Trid. ib n 31 311
Vide in ver. *Clericus quoad titulum*.
2 Epiſcopus non poteſt quenquam ad ſacros Ordines promovere ad titulum penſionis, niſi pro neceſſitate, vel commoditate Eccleſiarum ſuarum, in c. Ad audientiam, il ſecondo, num. 135. de reſcript. 185
2 Penſio non eſt titulus ad Ordines ſacros, niſi diſpenſative, ib. num. 136 185
3 Ordinari nemo poteſt ad titulum officii manualis, in c. de Rectoribus, n 57 de Cler. ægrot. 159
Ordines per vim, & metum.
3 Ordinatus per metum, ſi Ordinem exerceat ignorans nullitatem, an cenſeatur ratificare, in c. Significatum, n.14. de regul. 360
3 Ordinatus coacte ad Ordinem Subdiaconatus an teneatur ad continentiam, in c Majores, n 90. & ſeqq. uſque in fin. de baptiſm. 599
3 Quid, ſi coactio ſit abſoluta, ib n.91. 600
3 Et quid, ſi coactio ſit conditionalis, ſeu per metum, ib.n.92. 600
3 Quid, ſi metus ſit levis, ib.n.92. 600
3 Et quid, ſi metus ſit cadens in conſtantem virum, ib.n 94. 600
3 Et quid, ſi Ordinatus prius habebat uxorem, ib.n.95. & 103. 600
3 Et quid, ſi uxorem non habebat, ib n 98 600
3 Ordinatus ad Subdiaconatum per coactionem abſolutam non tenetur continere, quia nec recepit characterem, ib n.91. 600
3 Ordinato per metum non ſuccurritur actione, quod metus cauſa, quia contra impreſſionem characteris reſtitutio dari non poteſt, ib n. 100. 600
3 Ordinatus ad ſacros Ordines per vim conditionalem, niſi contineat, privilegiis Clericalibus non gaudet, ib n. 102 600
3 Ordinatus ad Subdiaconatum per vim, & metum non tenetur continere, licet uxorem non habeat, ſecundum opinionem, quam ultimo firmavit Rota, ib. num. 103. & ſeqq. uſque ad num. 113. 600
3 Et ſervat Cancellaria, & Pœnitentiaria, ib. n. 108. 601
3 Ordinatus ad Subdiaconatum per vim conditionalem tenetur vivere ſecundum eſſentiam Subdiaconatus, ſed non ſecundum illius accidentia, ib n. 115. 601
3 Ordinatus ad ſacros per metum provenientem ab intrinſeco, & cauſis naturalibus, tenetur continentiam ſervare, ib.n.116 601
Vide in ver. *Coactio*.
Et in ver. *Ordo quoad continentiam*.
4 ORGANUM vocis eſt lallaa, in c. Conſultationibus, n.8. de ſponſ & matrim. 18
1 ORIENTALIS Eccleſia non ideo excuſatur a lege continentiæ quod illam non ſuſceperit, ſed quia Papa ejus conſuetudinem approbavit, in c. Treugas, n. 58. de treug. & pac. 635
5 ORE non aliud loquamur, & aliud corde, ne ſimus Judas, & Herodiani, in c. Fallidicus, de crim. falſi. 578
1 OSTIARII, Acolythi officia, quæ ſint, in c. Cum contingat, n 60 de ætat. & qual. 422
1 OSTIUM continetur appellatione domus, in c. Cum contingat, n 134. de ætat. & qual. 429
3 OSTRACISMUS laudatur a Xenophonte, in c. Ne religioſi, n.54 de regular. 4 9
2 OVES Chriſti ſunt omnes tam fideles, quam infideles per creationem, licet non ſint de ovili Eccleſiæ, in c. Canonum ſtatuta, n.65. de Conſtit. 20
2 OZIAS cum minaretur Sacerdotibus, a Deo lepra percuſſus eſt, in c. Eccleſia S. Mariæ, n.14. de Conſtit. 121

P

5 PACTUM, ut receptus ſolvat penſionem collatori debitam, non eſt ſimoniacum, in c. Præterea, n. 82. Ne Prælat. vices ſuas. 75
2 Ad pacti obſervantiam paciſcens compelli debet per cenſuram Eccleſiaſticam, in c. Antigonus, n.3. de pactis. 639
2 Pacta contra leges, aut bonos mores, vel aliis exitioſa, non ſunt ſervanda, ib.n.4. 639
2 Pactum non ſervans, peccat mortaliter, & refellitur contraria opinio quorundam Theologorum, ib. n.5. 639
2 Obligatio, quæ ex pacto proficiſcitur, habet concurſum juris naturalis, & divini, ib.n.6 639
2 Pacti violatio opponitur juſtitiæ, & charitati, ib.n.8. 639
2 Pactum quantumcunque nudum parit actionem ſecundum Canones, ib.n.15. uſque ad n 31. 640
2 Deus, & bona conſcientia non diſtinguunt inter pactum nudum, & veſtitum, ib n.17. 640
2 Pactum nudum quid ſit, ib.n.18. 640
2 Pactum nudum veſtitur ſex modis, ib n.19. 640
2 Pactum nudum veſtitur chirographo, ib n 20. 640
2 Pactum nudum de jure civili parit actionem, ib n 21. 641
2 Fallit in octo caſibus, ib n.22 641
2 Pactum nudum de jure Canonico dicitur veſtitum robore Canonicæ ſanctionis, ib n.24. 641
2 Ex pacto nudo in foro Eccleſiæ an poſſit procedi per viam actionis inter laicos ſubjectos Imperio, an vero ſit procedendum per evangelicam denunciationem, ib. n 25. 641
2 Judex laicus in terris ſubjectis Imperio poteſt repellere agentem contra laicum ex nudo pacto, ib n 26. 641
2 Secus in terris Eccleſiæ, ib.n.27. 641
2 Pactum per quod beneficium debet pecunia reſignari, non valet, in c. Cum pridem, n.1. de pactis. 646
2 Pacta inita a Principe cum ſubdito ſervanda ſunt etiam per ſucceſſorem, in c. Ex epiſtolæ, n 3 de probationibus. 124
2 Pactum de redimendo in Bullis erectionum officiorum non apponitur expreſſe, ſed ſupponitur redimendi facultas, ibid. num. 10. 125
5 Pactum omne, & conventio in beneficialibus, & aliis ſpiritualibus ſimoniam inducit, in c. Tua nos, n 15. de ſimon. 58
5 Pactum dandi ſpirituale pro ſpirituali an fieri poſſit ſine vitio ſimoniæ, ib.n 52 remiſſive. 58
3 Pacta ſi reſpiciant tantum Religionem immutari poſſunt per Papam, etiamſi ſint licita; ſecus ſi reſpiciant commodum temporale, in c. Significatum, n. 26. de Præben. 82
3 Pactum inferioris non poteſt præjudicare ſuperiori, ib.n 27 83
3 Papæ authoritas in pactis reſpicientibus religionem, & juramentis ſemper intelligitur excepta, ib. n.28. 83
3 Pactum quantumcunque ſimplex poteſt appellari fides, ibid. num. 31. 83
3 Pactum nudum, quamvis non pariat actionem, parit tamen exceptionem, & recedens a pacto, peccat mortaliter, ib. num.34 83
3 Inter pactum nudum, & veſtitum, nec Deus, nec bona conſcientia diſtinguit, ib n 33 83
2 Judex laicus in terris ſubjectis Imperio poteſt repellere agentem ex pacto nudo, in c. Antigonus, n.26. de pact. 641
2 Secus in terris Eccleſiæ, ib n.30. 641
2 Pactum de ſuccedendo poſt mortem Prælati in ipſius Eccleſia non valet, in c. Accepimus, n.1 12 & 14 de pact. 661
2 Pactum futuræ ſucceſſionis in beneficiis Eccleſiaſticis votum captandæ mortis inducit, ib n 3. 661
2 Pactum de hæreditate viventis valet, dummodo ille conſenſerit, & in conſenſu uſque ad mortem perſeveraverit, ibidem num.5. 661
2 Pactum de ſuccedendo in beneficio non ſuſtinetur ex conſenſu beneficiati, ib n.6. 661
2 Pactum initum tempore prohibito non valet, licet ejus effectus conferatur in tempus permiſſum, ib n.8. 661
2 Pactum juri conſonum ſimoniam inducit, in c. Cum M. n.36. de Conſtit. 115
2 Pactum initum inter eligentes non nocet electo, ib.n 38. 115
3 Pacta ne bona emphyteutica alienentur in Eccleſiam, an ſint contra immunitatem Eccleſiaſticam, in c. Potuit, n.28. & ſeqq. uſque in fin. de locat. & conduct. 228
3 Pacto privatorum conveniri poteſt, ne res in Eccleſiam alienentur, ib.n.29. 228
3 Idem cavere poteſt in ultima voluntate, ib n.30. 228
5 Pactum de redimendo minuit pretium rei, in cap. In Civitate, n.27. de uſur. 157
2 Pactum juratum de conficiendo inventario rerum reſtituendarum ſoluto matrimonio, an impediat probationem per teſtes, in c Sicut, n.10. de probat. 120
2 Pactum, ut probatio rerum reſtituendarum ſoluto matrimonio aliter fieri non poſſit, quam per inventarium, an firmetur juramento, ib.n 11. & n.16. & ſeqq. in fin. 128
2 Pactum, & rerum traditio, ſi alias, quam per inventarium probari non poſſit, eſt nullum, ib n. 15. & n 18. 128
2 Et an infirmetur juramento, ib. n.16. & n.18. & n ſeqq. uſque in fin. 128

2 Pa-

Digitized by Google

2 Pactum, ut non liceat probare, niſi per ſcripturam eſt contra bonos mores, ib.n.23. 129
5 Pactum per quod beneficium debet pecunia reſignari, non valet, in c. Cum pridem, n.1. de pact. 646
1 PAGANI, & infideles an, & in quibus ſubſint juriſdictioni Eccleſiæ, in c. Canonum ſtatuta, n.64. & ſeqq. uſque ad 91 de Conſtit. 20
3 PALATIUM Epiſcopi immunitate gaudet, quamvis ſit extra fines Eccleſiæ, vel ultra quadraginta paſſus, & in eo non ſit Capella, in c. Eccleſia, n.29. de immun. Eccl. 648
3 Et quid in palatio inferiori Prælati, ib.n.35. & 36. 648
3 Familia Epiſcopi gaudet privilegio fori, licet ſit ſecularis, ib. num 31. 648
3 Palatia Cardinalium an gaudeant immunitate, ib.n.32. 648
3 Et quid in Urbe, ib.n.33. 648
1 PALEÆ num habeant Canonis authoritatem, unde dictæ, & quis fuerit illarum author, in c. Canonum ſtatuta, n.45. de Conſtit. 18
1 Palea eſt ſine legis authoritate, in c.De eo, num 19. de temp. ord n. 357
2 PALENINUM Concilium tempore Urbani VI. celebratum nullam habet authoritatem, in c. Canonum ſtatuta, n.85. de Conſtit. 21
2 PALUDES melioratæ cultorum cura non debent ſeparatim cenſeri, in c. Cum M. n.41. de Conſtit. 115
1 PALLIUM a Sede Apoſtolica non traditur electo in Archiepiſcopum, niſi prius præſtet fidelitatis, & obedientiæ juramentum, in c. Significaſti, n.1. de elect. 223
2 Pallium poteſt tradi per Nuncium, ib. n.3. 223
1 Pallii traditione confertur plenitudo Pontificalis Officii, ibid. num 7. 223
2 Pallio non ſuſcepto Archiepiſcopus poteſt exercere, quæ ſunt juriſdictionis tantum, in c. Quanto, n 37. de conſuet. 200
1 Pallium eſt Pontificale Archiepiſcopi, in c. Quia nos, n.2. de auth. & uſu pall. 325
1 Pallio non utitur Archiepiſcopus in Diœceſi aliena, etiam de licentia Diœceſani, niſi ſuper hoc ſit privilegiatus, ib.n.7. 326
1 Pallii uſus ſtrictior eſt, quam pontificalium, ib.n.8. 326
1 Sine pallio, & ſandaliis poteſt Archiepiſcopus celebrare, ibid. num.1. & 5. 325
Vide in ver. *Archiepiſcopus*.
Papæ poteſtas, communia.
1 Papam non decet uti plenitudine poteſtatis, in c. Super eo, n. 18 de bigam. 498
1 Papæ juriſdictio non reſtringitur ad limites alicujus territorii, in c. Canonum ſtatuta, n.17 de Conſtit. 16
1 Papa quamvis non reſtringatur lege poſitiva, adſtringitur tamen mente legis, & æquitate naturali determinante aliquid circa peccatum, ib n.60. 20
1 Papa non ſolum ſuper Chriſtianos, ſed etiam ſuper infideles juriſdictionem habet de jure, licet non de facto, ib n.66. 22
1 Contra infideles mandatis ejus inobedientes poteſt juſte bellum indicere, ib n.72. 20
5 Papa in criminibus Eccleſiaſticis exercere poteſt juriſdictionem contra infideles, ſicut contra fideles, ib n 73. 20
5 In miſtis vero locus eſt præventioni inter Papam, & Imperatorem, ib.n 74. 20
1 Papa an poſſit verbo facere Sacerdotem, vel Epiſcop. ib.n.103.22
1 Papa dat literas in forma Brevis, & Auditor Cameræ monitoria pro obſervatione Declarationum Congregationis Concilii, in c. Quoniam, n 41. de Conſtit. 135
1 Papa an poſſit dare licentiam non Epiſcopo conferendi Ordines ſacros, in c. Quanto, n 4. de conſuet. 198
3 Papæ poteſtas duplex, in c. Ex parte, il ſecondo, n.4. de converſ. conjugat. 450
1 Papa eſt Ordinarius ſingulorum, & univerſalis Eccleſiæ Epiſcopus, in c.De illis, il ſecondo, n.44 de deſponſ. impuber. 30
4 Ac ſi aliquid faciat de plenitudine poteſtatis, inferioribus non præjudicat, ib.n 45. 30
1 Papa non gerit vices Dei in cognoſcendis conſcientiis, in c. Significaſti, n.d. de elect. 223
2 Papa ubi primum Canonice eligitur a Collegio Cardinalium, ſupremam a Deo poteſtatem ſine medio conſequitur, ibid. num.32. 225
2 Papa cunctos judicaturus, a nullo mortalium judicari poteſt, ſed cœlo tantum debet innocentiam, ib.n.42. 226
1 Papa non poteſt alteri committere, ut ipſum excommunicet, ib.num.80. 230
2 Papa eſt Judex ordinarius ſingulorum, in c. Licet, num.23. de foro compet. 65
5 Papa an poſſit Clericis concedere, ut ipſi manu propria poſſint hominem occidere, in c. petitio, n.3. de homicid. 139
5 Status Papæ, & Cardinalium ex Gerſonis ſententia poteſt modum, & quotam ſubventionis præſcribere, etiamſi aliunde ſit dotatus, in c. præterea, n 68 Ne Prælatis vices ſuas. 76
3 Papa in ſuo foro poteſt tollere legem civilem, etiam ubi non habet temporalem juriſdictionem, in c. Antigonus, n. 18. de pactis. 641
3 Papa non ſubjicitur Canonibus, nec ab eis authoritatem habet, ſed e contra, ib.n 57. 643
1 Papa facit jus de eo, quod non eſt jus, & naturam rei immutare poteſt, in c. Cum pridem, n.17. de pactis. 649
5 Papa an adſtringatur edicto de confitendo ſemel in anno, & communicando in Paſchate, in c.Omnis, n.10. & ſeqq. uſque ad n 26 de pœnit. & remiſſ. 310
5 Papa poteſt ligari a Sacerdote, cui ſe ſubjicit in confeſſione, ib num 21. 648
1 Papa an ligetur Canone, Omnis utriuſque ſexus, de pœnit. in c. Canonum ſtatuta, n.61. de Conſtitut. 22
3 Papa poteſt committere ea, quæ ſunt Ordinis, etiam non Epiſcopo, in c. Aqua, n.5. de conſecr. Eccl. vel Altar. 5dp
5 Papa non adſtringitur Conſtitutionibus prædeceſſorum, etiam in generali Concilio editis, ut compulſiva, ſed ut directiva rationis, in c Omnis, n.55 de pœnit. & remiſſ. 310
5 Papa nullis ſubjacet formis juris poſitivi, in c. Si aliquando, n. 11. de ſent. excomm. 356
1 Papa poteſt munus adminiſtrandi Sacramentum Confirmationis committere etiam ſimplici Sacerdoti, in c. Cum veniſſet, §. per frontis, n.2 & ſeqq de ſacr. unct. 453
2 Papa eſt diſpenſator principalis bonorum Eccleſiæ, in c Quanto, n.57 70. & 82. de tranſlat. Epiſc. 320
2 Papæ authoritate quod ſit, dicitur fieri authoritate Dei, ſi ex juſta cauſa fiat, ib n.d4. 321
1 Papa dicitur habere cæleſte arbitrium, ib.n.65 321
5 Nec puri hominis, ſed veri Dei vicem gerit in terris, ibidem num 66 321
1 Petri privilegium eatenus manet in Romano Pontifice, eatenus ex ipſius fertur æquitate judicium, ib n 68 321
1 Papa bonorum Eccleſiæ non eſt abſolutus dominus, ſed diſpenſator, ib.n.70 & 79. 321
1 In cauſis majoribus Sedes Apoſtolica magna circumſpectione, & maturitate procedere conſuevit, ib.n.74. 322
1 De factis Papæ diſputare non licet, ib.d.n.74. 322
1 Plenitudo Papalis poteſtatis quoad res temporales non extra limites poteſtatis diſpenſativæ, ib.n.82. 322
1 Papa tanquam habens apicem poteſtatis diſpenſativæ poteſt multo plus diſpenſare de rebus Eccleſiæ, quam quicunque alius Eccleſiæ alicujus prælatus, ib n 83. 322
1 Judicium ejus debet de vultu Dei procedere, ib n.84. 322
5 Inter Papæ poteſtatem, & poteſtatem Epiſcoporum, quæ ſit proportio, in c. Sicut unire, n 5. de exceſſ. prælat. 206
3 Papa ſupra jus, contra jus, & extra jus omnia poteſt, in cap. Conſultationibus, n.25. de Cler. ægrot. 165
3 Peccatorum correctio ſpectat ad Papam, & qui negat poteſtatem Papæ, negat ſe Chriſtianum, in c. Nos quidem, n.47. de teſtam. 262
3 Papæ & Imperatori limitatæ poteſtates ſunt tributæ a Deo, in c. Conſultationibus, n 39. de Cler ægrot. 166
3 Papa quandoque concedit non concedendo propter importunitatem impetrantium, ib n 52. 167
3 Quædam ſunt poſſibilia Papæ, quæ tamen non ſunt honeſta, nec laudabilia, ut Beneficium revocare, ib.n 56 167
3 Papa poteſt omnia, clave tamen non errante, ib.n.67. 168
3 Duplex eſt poteſtas in Papa, ib n 72. 169
3 Papa non poteſt immutare ſtatum Eccleſiæ, in c. Accepimus, n.32. de pactis. 643
1 Papa, & Epiſcopus ſe habent ad Eccleſiam, ſicut vir ad uxorem ſuam, ib.n.37. 643
3 Papa habet immediate a Chriſto poteſtatem ferendi leges habentes vim obligandi Eccleſiam ad illas acceptandas, & obſervandas, in c. Treugas, n.52. de treug & pac. 635
1 Papa poteſt facere, ut tranſactio, quæ nulla eſt, ſit aliqua, in c. Veniens, n 4 de tranſact 667
4 Papa licet ſupremam habeat authoritatem, timet tamen ſe reprehendi, in c. Non debet, n 4. de conſang. & affinit. 71
1 Papa poteſt a ſua ſententia recedere, ſed non licentiam peccandi tribuere, in c. Sacris, n.30. de his, quæ vi met. cauſ.683
1 Papa delegat mero laico cauſas criminales Clericorum, & facultatem excommunicandi, in c. Pernicioſam, n. 59 de off. ordinar. 55d
2 Papa an poſſit generaliter concedere, ut Judex laicus Clericum diſtringat, vel condemnet, in c.Nullus, n p.de for comp 44
3 Papa in laicorum actiones poteſtatem non habet, niſi prout diriguntur ad beate vivendum, in c Significatum, n. 22. de præben. 82
Vide in ver. *Laicus quoad forum*.
5 Papa poteſt collectare Eccleſias totius orbis, in cap. præterea, n 39 Ne prælat vices ſuas. 71
3 Papæ ratione peccati omnis anima ſubjecta eſt, in c. Cum eſſes, n 31 49. & 133 & ſeqq de teſtam. 268
3 Papæ authoritas, ubi agitur de materia peccati, non circumſcribitur limitibus alicujus territorii, ib.num 45 49 133. & ſeqq. de teſtam. 270
3 Papa non poteſt ſtatuere contra ſtatum univerſalem Eccleſiæ, ib.num.181. 278
3 Licet receperit a Deo poteſtatem, & dignitatem Pontificatus, non tamen poteſtatem peccandi, ib n 182. 278
Vide in ver *Papa quoad delictum*.
2 Papa in ſpiritualibus omnia poteſt, & nullus poteſt quærere poſſeſſionem, quæ illi præjudicet, in c. Cum ex illo, n.5. de tranſl. Epiſcopi. 314
3 Papa de poteſtate abſoluta poteſt mutare ſubſtantiam rei, & de eo quod nihil eſt, aliquid facere, in cap. Cum ad Monaſterium, n.54. de ſtat. Monach. 479
2 Papa licet ſit Ordinarius ſingulorum, tamen cauſas ab Ordinariis non avocat ſine juſta, & rationabili cauſa, in c. Ex parte, n.34. de foro compet. 74
2 Et per reſcriptum manu propria ſignatum, ib. n d & 8. 74
2 Papa capit minima per Plebanos, & alios inferiores, media per Epiſcopos, & ſuprema per ſeipſum, ib. n.5. 74
2 Papæ ſubſcriptio in cauſis avocandis ab Ordinariis in prima inſtantia quando requiratur, ib. n.9 & ſeqq. 74
5 Papa ratione criminis poteſt abſolvere vaſſallos laicorum ab omni obligatione, & alios eiſdem obnoxios, a quocunque

pacto etiam jurato, in c. Abſolutos, n.a. de hæreticis. 98
3 In concurrentibus animam omnes homines de mundo ſunt de foro Eccleſiæ, in c. Nulli, n.6. de reb. Eccleſ. non alienand. 253
5 Papa in terris Eccleſiæ vendicat ſibi omnia jura temporalia, & habet Cameram fiſcalem, cui applicantur bona confiſcata, in c. Vergentis, n.2. de hæret. 94
5 Papa propter injuſtitias, & alias iniquitates poteſt judices ſeculares dignitate privare, ib. n.7. 95
2 Papa ſolus habet poteſtatis plenitudinem, & Eccleſiæ principatum, in c. Conqueſtus, n.29 de fer. 93
3 Papa habet plenitudinem poteſtatis ſingulariter, & univerſaliter in omnibus Eccleſiis, in c. Relatum, n.28. Ne Cleric. vel Monach. 667
3 Poteſt res, & bona omnium Eccleſiarum orbis adminiſtrare, & diſponere pro libito voluntatis, ib. n.29. & n. ſeqq. uſque ad n.36. 667
3 Et facere Monachum teſtabilem de bonis Monaſterio acquiſitis, ib. num 30. 667
3 Et jura uni Eccleſiæ auferre, & dare alteri, ib. n.31 & 36. 667
3 Papa eſt pater patrum, & cum omni Prælato in poteſtate, & jurisdictione concurrit, ib. n.33. 667
3 Papa ex juſta cauſa poteſt rem uni Eccleſiæ auferre, & alteri dare, & ultimas volontates commutare, ib. n.39. 667
Vide in ver. *Papa quoad jus quæſitum, & quoad commutationem.*

Papa quoad beneficia.

3 Papa confert beneficia devoluta poteſtate ſpeciali, non generali tantum, qua poteſt omnia beneficia conferre, in c. Cum acceſſiſſent, n.2. de Conſtit. 107
3 Duobus modis conferre poteſt beneficia devoluta, ib. n.a. verſ. porro. 207
3 De aliquibus beneficiis Conſiſtorialiter providet, in c. Nullus, n.8. de elect. 218
2 Providere poteſt etiam de beneficiis electivis, ib. n.17. 218
3 Si velit, poteſt libere diſponere de beneficiis patronatus laicorum etiam invitis patronis, in cap. Quoniam, n.9. de jurepatron. 511
3 Sed non expedit, ut ſic diſponat, ne laici a fundationibus retrahantur, ib. n 10. 511
3 Non cenſetur velle patronatui laicorum derogare, niſi hoc exprimat, ib n.12. 511
3 Cum ſcribit pro aliquo beneficiando in pluribus Eccleſiis, conſiderata qualitate perſonæ, quæ ſint conſideranda in beneficii aſſignatione, in c. Epiſcopus, n.14 de præben. 71
3 Voluntas Papæ in beneficialibus eſt pro ratione, in c. Quanto, n.39 & 43 de translat. Epiſc. 320
2 Declaratur, ib n.79. & ſeqq. 322
3 Habet plenitudinem poteſtatis præſertim in beneficialibus, ib. num.42. 320
2 Et ſola poteſtas eſt pro cauſa, ib n.43. 320
2 Declaratur, ib. n 79 uſque ad n.88. 322
3 Quomodo intelligatur habere liberam diſpoſitionem in beneficialibus, ib. n.81. uſque ad n 88. 322
3 An habeat æqualem poteſtatem in Epiſcopatibus atque in beneficiis inferioribus, ib n 87. 323
3 Poteſt tribuere jus in beneficiis vacaturis, in c. Nulla, num 7. 15. & 45. de conceſſ. præben. 285
3 Quamvis poſſit conferre in genere beneficia vacatura, tamen in ſpecie, & ad inſtantiam certæ perſonæ conferre non debet, niſi ea ignorante, ib. n.20. 186
3 Lapſo primo ſemeſtre ſtatim poteſt de beneficio providere, ib. num 2d. 187
3 Et illius negligentiam nemo ſupplet, ib. n.37. 187
3 Si beneficium vacans in Curia non conferat infra menſem a die vacationis, Ordinarius confert ib. d.o.37. 187
3 Supra jus, contra jus, & extra jus omnia poteſt, in c. Conſultationibus, n 23 de Cler. ægrot. 165
3 Maxime in beneficialibus. ib. n.26. 165
3 Et ideo poteſt quem privare beneficio ſuo etiam ſine cauſa, ib. num.27. 165
3 Beneficia omnia ſunt Papæ manualia, ib. n.29. 165
3 Declaratur, ib n 72. & 76. 169
3 Si conferat pluribus idem beneficium, præfertur primus, etiam ſi ſecundus obtinuerit gratiam motu proprio, & poſſeſſionem acceperit, in c. Conſultationibus, n.55. de Cler. ægrot. 167
3 Quædam ſunt Papæ poſſibilia, quæ tamen non ſunt honeſta, nec laudabilia, ut beneficium revocare, ib. n.56. 267
3 Si de plenitudine poteſtatis auferat alicui beneficium ſine juſta cauſa, tenetur ex ea juſtitia de æquivalenti beneficio providere, ib n.66. 267
3 Saltem de poteſtate ordinaria non poteſt procedere ad privationem beneficii parte non citata, ib n 68. & ſeq 169
3 De poteſtate ordinaria non poteſt quem privare officio, vel beneficio ſuo ſine juſta cauſa, ib n.7d 169
3 Papa poteſt præbendas conferre etiam non data negligentia inferioris collatoris, in c. Quia diverſitatem, n.14 de conceſſ. præben. 192
3 Papæ mandato de providendo non eſt obtemperandum cum peccato mortali, in c. Grave, o.5. de præben. 283
5 Papa ſub conditione, & ad certum tempus poteſt aliquem inſtituere Prælatum, in c. per tuas, il t. n.31. de Simon. 55
Vide in ver. *Beneficium.*

Papa quoad coadjutorias.

3 Papa ex ſpeciali indulgentia, & diſpenſatione poteſt tribuere Epiſcopo facultatem, ut in ultimo vitæ ſpiritu ſibi ſucceſſorem deſignet, in cap. Nulla, num.49 78. & 82. de conceſſ. præben. 288
3 Concedendo in Germania coadjutorias perpetuas in omnibus niroſibus non dicitur concordatis contravenire, ib. n.77. 190
3 Poteſt dare futuram ſucceſſionem in beneficio viventis, non ſecundum jus commune, ſed diſpenſative, & ex plenitudine poteſtatis, ib. n 81. 191
Vide in ver. *Coadjutor, Coadjutoria.*

Papa quoad commutationem voluntatum.

3 Papa ſolus poteſt commutare pias diſpoſitiones tam inter vivos, quam in ultima voluntate, in c. Pernicioſam, n. 67. de off. ordinar. 555
2 Item derogare juramento, pactis & privilegiis in ipſis fundationis, ib. n.68. 555
3 Papa pias diſpoſitiones commutare poteſt, etiamſi de jure, & de facto applicari poſſint ad uſum deſtinatum, in c. Nos quidem, n.35. de teſtam. 261
3 Papa poteſt commutare ultimas voluntates, & de hoc dubitare eſt ſacrilegium, ib. n.40. 262
3 Ut piæ diſpoſitiones non ſubſint Papæ, repugnat juri nedum Canonico, ſed etiam divino, ib. n.44. 262
3 Papa in ſignatura nullam habet rationem ultimarum voluntatum prohibentium, ne Papa poſſit illas commutare, ibidem n.59. & 62. 263
2 Papa ſolus poteſt alterare uſum illorum, quæ per fideles donata ſunt, vel relicta, in c. Ea parte, n.21. de Conſtit. 127
3 Papa in confirmatione poteſt immutare, alterare, & interpretari voluntatem ſtatuentium, teſtantium, & paciſcentium, in c. Significatum, n.13. & 25 de præben. 81
3 Papa poteſt immutare pias diſpoſitiones, tam mortuorum, quam viventium, ib. o. 22. 82
3 Papa de poteſtate ordinaria non poteſt fundationibus Monaſteriorum derogare, & voluntates commutare, in c. Relatum, n 22 ne Cler. vel Monach. 666
3 Nec teſtamentum, vel contractum, aut aliam piam diſpoſitionem reſcindere, ib. n.23. 666
3 Declaratus, ib. n.36. 667
Vide ſupra in ver. *Papæ poteſtas, communia.*
Vide in ver. *Commutatio.*

Papa quoad Concilium.

3 Papæ ſententia prævalet diſcrepantibus ſententiis inter Papam, & Concilium, in c. Ea parte, n.12. de Capell. Monach. 505
3 Præſentia Papæ in Generali Concilio patrum libertatem non minuit in ſententiis proferendis, ib. n.24. 507
2 Eſt ſupra Concilium, quod latiſſime probatur, in c. Significaſti, a n.9. uſque ad n.80. de elect. 223
2 Standum eſt ſententiæ Papæ, ſi contradicat Eccleſiæ, vel Concilio etiam in materia dogmatum, ib. n.11. 223
2 Primatus Papæ in Concilium innititur principiis juris naturalis, & divini, ib. n.28. & ſeqq. 225
2 Primatus Papæ in Concilium ab ipſiſmet Conciliis ſæpius declaratur, ib n 46. 227
2 Sententia Papæ prævalet ſententiæ totius mundi, ib. n.48. 227
2 Authoritas Papæ in omnibus Conciliis patenter excipitur, ib. num.52. 227
2 Superioritatem Papæ in Concilium qui Authores ex Canoniſtis, & Theologis tueantur, ib. n.55. 228
2 Etiam ſponte non poteſt ſe ſubjicere Concilio, ib. n.71. 229
3 Solius Papæ authoritas in omnibus Conciliis cenſetur excepta, in c. Nimis, n.17. de fil. presbyter. 477
2 Poteſt Tridentinum Concilium interpretari, tam per ſeipſum, quam per eos, quibus id munus ſpecialiter demandaverit, in c. Cum veniſſent, n.14. de Judic. 22
3 Pontifices Maximi quibus Conciliis univerſalibus præfuerint, in c. Antigonus, n.33. de pactis. 642
2 Aliquando ex humilitate conſenſerunt, ut geſta, quæ ſibi adſcribenda eſſent, adſcriberentur Concilio, ib. n.42. 643
2 Papa eſt ſupra Concilium, ib. n.50. 643
2 In ordine ſcripturæ præferri debet Concilio, ib. n.32. 643
2 In Concilio poteſt Conſtitutiones facere etiam ſine Concilio, ib. num.53. 643
2 Etiam in materia dogmatum, ib. n.54. 643
2 In Concilio deponit Imperatorem, etiam non approbante Concilio, ib. n.56. 643
2 Requirit conſilium patrum in Concilio non ex neceſſitate, ſed ex ſolemnitate tantum, ib. o 58. 643
5 Authoritatem Papæ non Concilium Tridentinum præſervaverit in his tantum, quæ de morum reformatione, atque Eccleſiaſtica diſciplina ſtatuta ſunt, in c. Tuarum, n 26. verſ. Etenim cum Canones Concilii, de privileg. 247
2 Poteſt fidei ſymbolum ordinare etiam ſine Concilio, in c. Firmiter, n.38 de Summa Trinit. & fid. Cathol. 7
Vide in ver. *Concilii authoritas.*
3 Conſtitutiones in Concilio edendæ ſunt nomine Papæ, & ab ipſo tanquam digniori, & principaliori ſunt denominandæ, in c. Ea parte, n.21. de Capell. Monach. 506
Vide in ver. *Concilium.*

Papa quoad conſenſum, vel conſilium Cardinalium.

3 Papa poteſt ardua explicare ſine conſenſu Cardinalium, in cap. Ea parte, n.18. de feud. 233
3 De poteſtate abſoluta, ib n.24. 233
3 Nec valet contraria conſuetudo, ib. o.19. 233
3 Et lex contraria non ligat ſucceſſorem, ib. n.23. 233
3 Præſcriptio contra ſupremam Papæ authoritatem non valet, ib. num.19. 233
3 Papa de honeſtate non poteſt ardua tractare ſine Cardinalibus, ib. num.21. 233
3 Valet tamen conſuetudo in contrarium, ib. n.22. 233
3 Papa non conſuevit, nec poteſt ardua expedire ſine conſilio Cardinalium

Digitized by Google

nalinm de poteſtate ordinaria, ſecus de poteſtate abſoluta, in c. Sicut unire, n. 4. de exceſſ. Prælat. 207
3 Papa de honeſtate non poteſt ardua expedire ſine Cardinalium conſilio, poteſt tamen de plenitudine poteſtatis, in cap. Ex geſtis, n.8. de Cler. non reſiden. 27
3 Papa non poteſt decidere contra ſtatum Eccleſiæ ſine conſilio Cardinalium, in c. Majores, n.4. de Baptiſm. 596
3 Contrarium, ib.n.7. 596
5 Papa poteſt errare in fide, ſed tota Eccleſia errare non poteſt, ib.num.5. 596
3 Contrarium, ib. n.12. 59d
3 Declaratur, n.13. & 17. & n. ſeqq. uſque ad n.24. 596

Papa quoad contractus.

2 Papa contrahendo obligatur jure naturali, a quo ſurgit æquitas obligationis, in c. Ex Epiſtolæ, n.31. de probat. 126
2 Poteſt facere, ut tranſactio quæ nulla eſt, ſit aliqua, in cap. Veniens, n.4. de tranſact. 667
Vide in ver. *Cardinalium Dignitas, & Officium.*

Papa quoad delictum.

2 Papam incidere in crimen hæreſis an ſit poſſibile, in c. Significaſti, n.dd. de elect. 218
2 Si in hæreſim notorie, & contumaciter laberetur, eo ipſo deſineret eſſe Papa, ib n.70. 219
2 Poteſt Papa involvi Simonia in prohibitis quia Simoniacis, non autem in Simoniacis quia prohibitis, in c. Ex parte, n.e2. de off. de legat. 528
2 An poſſit involvi crimine Simoniæ, in cap. Cum pridem de pactis, n.53. & ſeqq. uſque ad n.141. d49
2 Non poteſt Simoniam committere quoad pœnas juris poſitivi, ib.num.55. 65r
2 Nec incidit in Can. Si quis ſuadente, ſi Clericum percutiat, ib. num.56. d5r
2 Si pro gratia, & Sacramentis pecuniam reciperet, Simoniam committeret, & gravius peccaret, quam quilibet alius, ib. num.57. d51
2 Vendere non poteſt titulum Beneficii, cui ſit annexa poteſtas clavium ſine labe Simoniæ, ib n.59. 652
2 Accipiens pecuniam pro collatione Canonicatus, vel alterius beneficii ſimplicis, an Simoniam committat, ib. lariſſime diſcutitur in utranque partem, n.60 uſque ad n.137. 652
2 Non involvitur Simonia in his, quæ ſunt Simoniaca, quia prohibita, ib.n.da. 652
2 An poſſit Simoniam committere in Hoſpitalibus, & aliis beneficiis, quorum executio concernit temporalia tantum, ibid. num.137. d59
5 Participando excommunicato quem nolit eſſe abſolutum, non incidit in Can. in c. Si aliquando, n.15. de ſent. excom. 356
5 Recipiendo pecuniam pro benefici collatione, an involvatur crimine Simoniæ, in c. Ex diligenti, n.7. de Simonia. 36.
Vide in ver. *Electio Papæ per Simoniam.*
3 Papa licet receperit a Deo poteſtatem, & dignitatem Pontificatus, non tamen poteſtatem peccandi, in c.Cum eſſet, n.18e. de teſtam. 278
3 Papa volens ſine rationabili cauſa turbare ſtatum univerſalis Eccleſiæ non eſt tolerandus, in c. Cum percuſſio, num.5. de Cler. ægrot. 355
5 Papa non poteſt Canonicam irregularitatem incurrere, in cap. de cetero, n. 22. de homicid. 2e9

Papa Dignitas.

2 Papa eſt major Apoſtolo adminiſtratione, in c. Super eo, n.1d. de bigam. 498
2 Nec Pauli, nec Petri præceptis adſtringitur, ſed Dei, ib.n.17 498
2 Ante conſecrationem, & coronationem ex ſtylo non ſcribit Pontificatum in Data, in c. Licet de vitanda, n.5. de elect. 232
2 Ante coronationem quomodo ſcribit Datam, qualiter ſe nominet & det Bullae, ib n.9. 232
2 Et quomodo poſt coronationem, ib. n.10. 232
2 Quam gerat perſonam in Eccleſia ex Bernardi ſententia, in c. Significaſti, n.39. de elect. 226
2 Primatus Papæ in Eccleſia oſtenditur ex pluribus Summorum Pontificum, & SS. Patrum teſtimoniis, ib.n.40. & ſeqq. 226
5 In quibus excellat Pontificem legis veteris, in cap. Præterea, n.19. Ne Prælat. vic. ſuae. 70
5 Eſt ſponſus univerſalis Eccleſiæ, & pater patrum, ib.n.49. 71
5 Dicitur Princeps principum, & Dominus dominantium, ib.n.50. 72
5 Item Judex omnium mortalium, & Ordinar ſingulorum, ib.n.51. 72
5 Quod datur Papæ, Petri ſacrario datur, ib. n 57. 72
2 Papa, & omnes alii Epiſcopi ſunt coæquales in hic, quæ ſunt Ordinis Epiſcopalis, in c. Ad hæc, n.eo. de off. Archid. 5r1
2 Item ſunt coæquales in poteſtate Ordinis, in c. Perniciosam, n 33. de off. Ordin. 551
5 Aliquando Papa gerit perſonam Regis, in cap. Cum cauſam, n.20 de elect. 276
5 Nec puri hominis, ſed veri Dei vicem gerit in terris, in cap. Quanto, n.66. de tanslat. Epiſc. 321
2 Eſt ſponſus univerſalis Eccleſiæ, ib.n.r1a. 324
2 Vacante Imperio vices Imperatoris gerit, in c.Significantibus, n 69 de off. Delegat. 542
2 Eſt Metropolitanus Romanæ Eccleſiæ, in c. Cum olim, n. 12. de major. & obedient. d25
2 Solus Papa eſt caput viſibile Eccleſiæ, ib. n.23. d25
2 Papa, & Epiſcopus ſe habent ad Eccleſiam ſicut vir ad uxorem ſuam, in c. Accepimus, n 37. de pactis. d63
5 Papa eſt Judex ordinarius exemptorum, in c. Sacro, n. 62. de ſent. excomm. 375
2 Pontifex non dicitur ante conſecrationem, in c. Eam te, n.8. de Reſcript. 252
Fagnan. Repertor.

2 Papa ante conſecrationem, & coronationem ex ſtylo non ſcribit nomen ſuum, nec Pontificatum in Data, ſed utitur dimidia Bulla, & appellat ſe electum, ib n.11. 152
2 Aſſerentes tamen eum non debere ſe Epiſcopum, ſed electum inſcribere, ſunt eo ipſo excommunicati, ib n.re. 152
5 Papa longe præſtat Imperatori, in c. Ad falſariorum, n rd de crim. falſi. 184
2 Papa non ſolum eſt Epiſcopus univerſalis Eccleſiæ, ſed etiam Archiepiſcopus urbis Romæ, & Romanæ Eccleſiæ Epiſcopus, in c. Licet, n.29. de ſoro compet. d5

Papa quoad diſpenſationem.

2 Papa diſpenſare non poteſt cum bigamo ad Ordines ſacros, in c. Super eo, n.rr. de bigam. 498
2 Quamvis in articulis fidei diſpenſare non poſſit, in aliis tamen poteſt, ut in juramento, ib.n 12. 498
2 Diſpenſat in omni Conſtitutione Eccleſiæ, ib.n.14. 498
2 Et quomodo diſpenſat contra Apoſtolum, ib.n.15. 498
2 Non diſpenſat cum bigamo de poteſtate ordinaria, ſed abſoluta, ib.n.18. 498
2 Poteſt jure ordinario ſuper bigamia diſpenſare, ib. n 34 499
3 Quomodo diſpenſare poſſit ſuper reſidentia in Epiſcopatibus, & beneficiis curatis, in c. Ex parte, n.5d. & ſeqq. de Cler non reſiden. 45
3 Diſpenſare poteſt ſuper Evangelio, illud interpretando, ib.n.58. 45
5 In his quæ ſunt juris poſitivi, diſpenſare poteſt ſine ulla cauſa, & ſic diſpenſati ſunt tuti quoad Deum, in c. Henricus, n.15. de Cler. pugn. in duell. 143
5 Declaratur, ib.n.15. vec. Niſi lex Canonica. 143
5 Contra jus Divinum non diſpenſat, ib. n.30. 146
5 Diſpenſat cum promotis ſuper homicidio voluntario aliquando in ſignatura Gratiæ, aliquando remittit ſupplicationes ad Congregationem Concilii, ib n.34. 146
5 Diſpenſat ſuper omnibus irregularitatibus, ib n.40. 146
5 An poſſit diſpenſare quoad Ordines cum homicida voluntario, ib. num 27. 145
Vide in ver. *Diſpenſatio.*
2 Poteſt diſpenſare cum promovendo ad Epiſcopatum ſuper ætate, & aliis qualitatibus hic præſcriptis, in cap. Cum in cunctis, n.14. de elect. e44
2 Solus Papa diſpenſat ad plura Curata etiam propter cauſam utilem, vel neceſſariam Eccleſiæ, in cap. Dudum, il ſecondo, n.18 de elect 2d9
2 Quomodo intelligatur diſpenſare ſuper reſidentia in Eccleſiis Curatis, quæ eſt de jure Divino, ib.n 22. 2d9
2 Diſpenſare poteſt ad duo Curata, declarando jus Divinum ob aliquam circumſtantiam in illo caſu ad perſonalem reſidentiam non obligare, ib. n.24. 270
2 Diſpenſat in omnibus ſtatutis Eccleſiæ, in c. Nimis, n.15. de fil.presbyter. 477
2 Solus Papa diſpenſat in voto ſolemni paupertatis, & continentiæ, in c. perniciosam, n.58 de off. ordinar. 554
2 Item diſpenſat contra Apoſtolum ſuper bigamia, ib.n d4 554
2 Ex cauſa diſpenſat contra Evangelium, in c. Cum pridem, n. 75. de pactis. d53
2 Contrarium, ib.n.81. 654
2 Ita ſe habet ad legem Divinam ſicuti quilibet privatus ad legem humanam, ib.n.79. d53
2 In lege Divina non diſpenſat proprie, ſed declarat eam in aliquo caſu non obligare, ib. n 80. d53
2 Faciens actum prohibitum, ſuper quo poteſtatem habet diſpenſandi cum inhabili, cenſetur recte diſpenſare, ib.n 145. 660
5 Super ſigillo Confeſſionis diſpenſare non poteſt, in c. Officii, n.28 & 30 de pœnit. & remiſſ. 305
3 Voluntas Papæ in diſpenſationibus habetur pro ratione, in c. Quia in tantum, n.15. de Præben. 77
3 Declaratur, ib. n.1d. 77
3 Non diſpenſat cum Religioſis juſte ejectis ab Ordine, ut Miſſam celebrent in ſeculo, in c. Ne Religioſi, n.10. de Regular. 415
2 Poteſt ex gravi cauſa diſpenſare, ut in una ſpecie tantum fiat conſecratio, in c. Cum veniſſet, n.30. de ſacr. unct. 447
3 An poſſit cum Monacho ſuper proprietate, vel libera peculii adminiſtratione diſpenſare, in c. Monachi, n.12. de ſtat. Mon. 45d
3 An facere de Monacho non Monachum, ib.n.13. 45d
2 In his, quæ ſunt de jure Divino, non diſpenſat in caſibus ſibi permiſſis, niſi ex juſta, & rationabili cauſa, in c.Quanto, n.da. de tranſlat. Epiſcopi, n. 135. 3e1
2 Super pluralitate Cathedralium non diſpenſat, nec ſuper matrimonio rato, & aliis hujuſmodi ſine gravi cauſa, ibid. n.89. & 93. 323
2 In omnibus irregularitatibus etiam bigamiæ diſpenſat, in cap. Niſi cum pridem, n.85. de renunc. 34e
3 Papa, vel Concilium admittendo Clericos ad Tabellionatum exercendum, aut officium tribuendo, videtur eos habilitare, in c. Sicut te, n.do. & d8. ne Cler. vel Monach. d80
3 Non poteſt Papa diſpenſare, ut teſtis deponat ſine juramento, eique fides adhibeatur, in c. Audivimus, num 60. de reliq. & vener. Sanct. 606
2 Diſpenſare poteſt Eccleſia ſuper voto continentiæ ſolemnizato per ſuſceptionem ſacri Ordinis, in c. Nuper a nobis, n.3 r. de bigam. 505
Diſpenſatione matrimoniales.
Vide in ver. *Papa quoad matrimonium.*
2 Diſpenſatio Papæ in votis ſine juſta cauſa non prodeſt in foro animæ, in c. Dilecti, n. 21. de renunc. 347
2 Papa in votis non diſpenſat, ſed declarat, ib. n. 22. 347
Vide in ver *Diſpenſatio.*
3 Papa an poſſit diſpenſare cum Monacho, ut habeat proprium, vel

uxorem ducat, late diſcutitur, in c. Cum ad Monaſterium, n. 41. & ſeqq. uſque in fin. de ſtat. Monach. 478
3 Papa in multis præter articulos fidei diſpenſare non poteſt, ib. num. 45. 478
3 Papa non poteſt diſpenſare in voto ſolemni continentiæ, etiam propter multitudinis bonum, ſecundum opinionem D. Th. ib. n. 46. 478
3 Contrarium, ib. n. 56. & 61. 479
3 Papa diſpenſat in voto continentiæ ſolemnizato per ſuſceptionem ſacri Ordinis, ib. n. 49. 478
3 Papa ex magna cauſa poteſt diſpenſare cum Monacho ſuper voto continentiæ, & paupertatis, ib n. 56. 479
3 Sed ſine hujuſmodi cauſa non poteſt, & quæ ſit magna cauſa, ib. n. 61. 62. & 64 479
3 Papa plures diſpenſavit cum Regularibus etiam Sacerdotibus, & Epiſcopis, ut poſſent contrahere matrimonium, ut in exemplis hic poſitis, ib. n. 6d. 479
3 Papa diſpenſare poteſt contra jus poſitivum etiam ſine ulla cauſa, ib. n 78. 480
3 Diſpenſatio Papæ, ut Monachus habeat proprium, nunquam valet, niſi magna cauſa, & vera ſubſit, ib. n. 81. 481
3 Secus in diſpenſatione, ut matrimonium contrahat, quia tenet, ſi credat bonam diſpenſationem, licet peccet exigendo debitum, ib. n. 82. 481
3 Et quæ ſit ratio diverſitatis, ib. n 83. 481
3 Papa non poteſt facere, ut Monachus habeat uxorem, vel proprium, quamdiu Monachus eſt, ſed bene poteſt ex magna cauſa facere de Monacho non Monachum, ib. n. 67. d8. & 70 480
3 Navarri diſtinctio, quod Papa diſpenſare poſſit, ut Monachus uxorem ducat, non autem ut habeat proprium, refellitur, ib. num 70. 480
Vide in ver. *Regulares quoad votum paupertatis*.
5 Diſpenſat ſolus Papa cum Clerico ſeculari, qui in excommunicatione recipit Ordines, etiamſi ab illa excommunicatione Epiſcopus poſſit abſolvere, in c. Cum illorum, n. 8. de ſent. excomm. 349
Vide in ver. *Excommunicationis effectus*.
2 Papa ſolus diſpenſat, ut laici admittantur cum Collegialibus ad eligendum, in c. Maſsana, n. 5. & 29. de elect. 304
5 Papa ſolus diſpenſat in matrimonio rato non conſummato, in c. Perniciosam, n 61 de off. Ordin. 554
5 Item diſpenſat in aliquibus gradibus prohibitis in Levitico, ib. num. da. 554
2 Item diſpenſat contra Apoſtolum ſuper bigamia, ib. n. 64. 554
Papa quoad electionem.
Papæ electio de jure communi valida eſt, quomodocunque duæ partes Cardinalium conſentiant in aliquem ut in electum, in c. Cauſam, n. 27. de elect. 5do
2 In qua ætate eligi poſſit, in c. Cum in cunctis, n. a8. de elect 245
2 Eligi debet ſaltem a duabus partibus Cardinalium, & aliter ſe intrudens in Papatum, incidit cum ſibi adhærentibus in pœnas Conſtitutionis. in c. Licet de vitanda, de elect. n. 1. 233
Vide in ver. *Electio Papæ*.
Et in ver. *Cardinales quoad electionem Papæ*. 3
2 Nulla exceptio opponi poteſt Papæ electo a duabus partibus Cardinalium, ib. n. 11. 232
2 Non poteſt opponi Papæ, quod Cardinales eligentes ſint excommunicati, vel ſuſpenſi, ib. n 12. 232
2 Objici non poteſt Papæ electo, quod non ſit de Collegio Cardinalium, aut quod ſit uxoratus, vel Monachus, ib n. 14 & ſeqq 232
2 Pontifices ſex poſt Alexandrum III. numerantur electi, qui non erant Cardinales, ib. n. 15. 232
2 Electio Papæ multa habet ſpecialia, ib. n. 23. 232
2 Et ſummis non eſt obnoxia, ſed quomodocunque appareat duas partes Cardinalium in unum conſenſiſſe, jus habet, & verus eſt Papa, ib. n. 24. 233
2 Et quid poſt Conſtitutionem Gregorii XV. ib n. 25. 233
2 Electio Papæ requirit duas ex tribus partibus Cardinalium tam de jure communi, quam ex Conſtitut. Greg. XV. ib. n 30. 233
2 Electio Papæ ex Gregoriana Conſtitutione redacta eſt ad tres formas Concilii Generalis, ib. n 38. 234
2 Electio Papæ quaſi per inſpirationem fieri debet per aet. *Eligo*, intelligibili voce prolatum, ib. n. 52. 235
2 Ubi primum canonice eligitur a ſacro Collegio Cardinalium, ſupremam a Deo poteſtatem ſine medio conſequitur, in cap. Significaſti, n. 32. de elect. 225
2 Electus in Papam per ſimoniam non eſt Apoſtolicus, ſed Apoſtaticus, in c Cum pridem, n. 54. de pactis. 651
2 Qualis eligendus, in c. Accepimus, n. 49. de pactis. 664
2 Non poteſt alteri tribuere facultatem eligendi Romanum Pontificem, ib n d5 6d6
5 Miſſa non eſt de ſubſtantia electionis Papæ, in c. Qui preſbyterum, n 89. de pœnit. & remiſſ. 298
Papa quoad Epiſcopatuum unionem, & diviſionem.
5 Papa poteſt Epiſcopatus unire, etiam ſine cauſa, in cap. Sicut unire, n. 3. de excell. prælat. 207
2 In uno Epiſcopatu poteſt duos Epiſcopos conſtituere, in c. Quanto, n. 51. & 89 de transl Epiſc. 320
2 Uni Epiſcopo poteſt concedere duos Epiſcopatus, item plures in unum unire, & unum in plures dividere, n. 53 69. & 89. 320
Vide in ver. *Unio Epiſcopatuum*.
2 Papa Epiſcopatum dividere non poteſt ſine juſta cauſa Epiſcopo non conſentiente. 321
Papa quoad Epiſcoporum promotionem, renunciationem, translationem, depoſitionem.
2 Papa an poſſit Epiſcopum invitum transferre, latiſſime diſcutitur, in c. Quanto, n. 21. & ſeqq. uſque in fin. de transl. Epiſc 318
Non poſſe Papam transferre Epiſcopum invitum, quibus rationibus probetur, ib. n. 15. & ſeqq. uſque ad n. 32. 319
2 Poſſe pro libito voluntatis Epiſcopum transferre invitum, qui Authores ſenſerint, ib. n. 32. 319
2 Poteſt Epiſcopum deponere etiam ſine cauſa, ib. n. 40. 320
2 Contrarium, ib. n. 78. 322
2 Poteſt facere Prælatum ad tempus, ib. n. 41. 320
2 In uno Epiſcopatu poteſt duos Epiſcopos conſtituere, ib. n. 51. & 89. 320
2 Uni Epiſcopo poteſt concedere duos Epiſcopatus, item plures in unum unire, & unum in plures dividere, ib. n. 53. 69 & 89. 320
2 Si videt membrum Eccleſiæ, id eſt Epiſcopum inutilem eſſe ob perſecutionem, quam patitur, debet illum amovere, & ad aliam Eccleſiam transferre, ib. n 61. 321
2 An habeat æqualem poteſtatem in Epiſcopatibus, atque in beneficiis inferioribus, ib. n 87. 323
3 Poteſt Epiſcopum deponere etiam ſine cauſa, in c. Conſultationibus, n. 30 de Cler. ægrot. 265
3 Contrarium, ib n 45. & ſeqq. uſque ad n. 51. & 76. 266
3 Declaratur, ib. n 72. & 76. 269
5 Papa ſolus poteſt promovere ad Epiſcopales, Archiepiſcopales, & alias majores dignitates, in c. Quod a prædeceſſore, n. 87. de ſchiſmat. 210
2 Papa ſolus diſſolvit ſpirituale conjugium, non humana, ſed divina authoritate, in c Cum ex illo, n 17. de transl. Epiſc. 315
Vide in ver. *Depoſitio*, *Renunciatio*, *Translatio*.
Et in ver. *Epiſcopus quoad promotionem*, *&c*.
Et in ver. *Epiſcopus quoad translationem*.
Papa quoad exemptiones, & privilegia.
5 Papa dum Eccleſiam ab aliis eximit, intelligitur eam ſibi immediate ſubjicere, in c. Cum tempore, n. 3. de arbitr. 694
5 Poteſt concedere privilegium audiendi confeſſiones alterius Diœceſani, etiam Epiſcopo invito, & contraria opinio damnatur uti periculoſa in fide, in c. Omnis, n 73. de pœnit. & remiſſ. 313
3 Poteſt tribuere facultatem teſtandi de redditibus Eccleſiaſticis tam Clericis ſecularibus, quam Regularibus, in c. Si quis ſane, n. 25. de pecul. Cler. 252
3 Declaratur, ib n. 26. 252
1 Gratia eſt quicquid facit Papa, in c. Bonæ memoriæ, n. 65. de poſtulat. Prælat. 214
5 Eſt judex ordinarius exemptorum, in c. Ex parte, il ſecondo, n. 27. & 48. de privil. 262
5 Nunquam ita eximit aliquem a juriſdictione, quin ipſe poſſit per ſe, vel Delegatos procedere, ib. n. 2a. 262
5 Cum tribuit jus procedendi contra exemptos authoritate delegata, non violat exemptiones, in c. Tuarum, n. 31. de privileg. 53 248
3 Poteſt a ſua ſententia eximere, ſed non licentiam peccandi tribuere, in c. Sacris, n. 30 de his, quæ vi metu. cauſ. d83
5 Papa eſt Judex Ordinarius exemptorum, in c. Sacro, n. 6s. de ſentent. excomm. 375
Vide in ver. *Exempti*, *Exemptio*, *Privilegium*.
Papa quoad fidei articulos.
2 Papa poteſt fidei ſymbolum ordinare etiam ſine Concilio, in c. Firmiter, n 38. de Summa Trin. & fide Cath. 7
2 Papa cur non poſſit aliquid ſtatuere contra articulos fidei ſemel diffinitos, in c. Significaſti, n. 13. de elect 223
2 In particularibus actionibus poteſt errare, in cap. Venerabili, n. 11 29. & 37. de elect. 156
2 In his, quæ ſpectant ad fidem, vel ſtatum univerſalem totius Eccleſiæ, errare non poteſt, ib. n. 30. 40. & 42. 157
Vide in ver. *Canonizatio Sanctorum*.
2 Judicio Papæ in determinationibus fidei magis ſtandum eſt, quam quorumlibet ſapientum in ſcripturis opinioni, ib n. 2d. 157
3 Ut homo privatus errare poteſt in fide, quod tamen hactenus per Dei gratiam non legitur contigiſſe, in c. Majores, n. 13. de baptiſm. 596
3 Deus non dedit Papæ impeccabilitatem in agendo, dedit tamen infallibilitatem in definiendo, ib n. 14. 596
Vide in ver. *Concilium Generale quoad poteſtatem*.
Papa quoad infeudationem.
3 Papa an poſſit in præjudicium ſucceſſorum aliquem de feudo nondum devoluto, conſentiente vaſſallo, inveſtire, in c. Ex parte, n. 13. & n ſeqq. de feud. 232
3 Et quid poſt Bullam S. Pii V. ib. a n. 30. & ſeqq. uſque in fin. 233
3 Et an poſſit ſine conſilio, & aſſenſu Cardinalium declarare ſuper evidenti utilitate, ib. n 14. 18 & ſeqq. uſque ad n. 233
3 Succeſſor non tenetur ratam habere inveſtituram non expletam prædeceſſoris de feudo, quod alius tenet, niſi eo conſentiente alius fuerit inveſtitus, ib. n. 15. 232
3 Inveſtitura de feudo nondum aperto de conſenſu Vaſſalli non expirat morte infeudantis, ib. n 16. 232
3 Et ligat ſucceſſorem, ib n. 17. 232
3 Cardinalium conſenſus in infeudatione magnæ civitatis, de neceſſitate non requiritur, ſed de honeſtate tantum, ib n 25. 233
3 Princeps poteſt infeudare nedum Civitatem, ſed etiam Provinciam, & Ducatum, ib n. 26. 233
3 Cauſa evidentis utilitatis infeudationis an præſumatur in Papa, & an ſit ſtandum illius aſſertioni, ib n. 27. 233
3 Alienatio rite, & recte facta non poteſt per ſucceſſorem infringi, ib. n 20. 233
3 Civitates, & loca Eccleſiæ Romanæ infeudari, & alienari ſolita ad eam devoluta, & devolvenda, ipſo jure Cameræ Apoſtolicæ incorporata cenſentur ex Bulla S. Pii V ib. n. 30. 233
3 Etiam antequam devolvantur, ex declaratione Innocentii IX. ib. n. 14 & ſeqq. 233
3 Et de hujuſmodi infeudatione tractantes, eamque Papæ inſinuantes ſunt

tes ſunt excommunicati, & alias pœnas incurrunt, ut in eadem Bulla S. Pii V. ib. n.31. 233
5 Cardinales jurant loca Eccleſiæ Romanæ non infeudare, ibid. num 32. 233
3 Et idem jurat electus in Papam, ib. n.33. 233
3 Papa poteſt durante generatione inveſtiti in feudo aliis inveſtituram concedere in caſu devolutionis, ib n 36. 234
3 Secus ſtante declaratione Innocentii IX. ib n 34 & 35. 233
3 Bulla S. Pii V. de non infeudandis locis Romanæ Eccleſiæ comprehendit etiam gubernia ultra triennium, ib.n.37. 234
3 Sed non comprehendit terras, & loca confiſcata, ib n.38 234
3 Item nec loca, quæ Camera Apoſtolica emit a Baronibus, ib. num.39. 234
3 Papa poteſt bona Eccleſiæ Curatæ in feudum concedere, & ſtatuere, ut cura per Capellanum a feudatario deputandum exerceatur, in c. Ex parte, n.24 & 65. de Cler. non reſid. 43
Vide in ver. *Alienatio*.
Et in ver. *Feudalia bona*.

Papa quoad intentionem.

5 Papa, ſi quem ſub titulo Dignitatis etiam ex certa ſcientia nominet, ſeu tractet, per hoc in Dignitate illa ipſum approbare non intelligitur, in c. Quod a prædeceſſore, n.116 de ſchiſm. 113
5 Nominatio Papæ in litera Apoſtolica non tribuit jus intruſo, aut alias titulum non habenti, ib.n.117. 113
5 Si quem admittat aſſignando ei certam ſedem, vel recipiat tanquam Abbatem ad ſuum officium exercendum, non cenſetur eum approbare in ea Dignitate, ib.n.119. 114
5 Nominatio Papæ non inducit probationem Dignitatis, vel tituli, ib.n.123.
5 Si aliquid faciat de plenitudine poteſtatis non præjudicat inferioribus, nec contra eos præſcribit, in c. Nuper, n.33. de ſentent. excomm. 346
5 Non ligatur Papa prædeceſſorum ſuum conſtitutionibus tam ex defectu voluntatis, quam poteſtatis, in c. Reſponſo, n.76. de ſentent. excomm. 363
5 Si ſuis literis excommunicatum ſalutet, non propter hoc cenſetur eum abſolvere, in c. Si aliquando, n. c. de ſent. excomm. 355
5 Sive excommunicatio lata fuerit a judicibus inferioribus, ſive a Sede Apoſtolica, ib n.2. 355
5 An cenſeatur excommunicatum abſolvere, ſi eum ſalutet ex certa ſcientia, ib.n 7. & ſeqq. uſque ad n.15. 356
3 Intentio Papæ non eſt ex bonis alterius aliquid ſibi applicare, in c. Conſultationibus, n.53. de Cler. ægrot. 167
3 Non præſumitur Papa velle contra jus, ib. n.55. 167
3 Non præſumitur per ſuas literas dare alicui cauſam litigii, in c. Literas, n.26 de conceſſ. Præbend. 196
4 Licet ſupremam habeat authoritatem, timet tamen ſe reprehendi, in c. Non debet, n.4. de conſang. & affinit. 71
3 Beneficium, vel officium minime vacans Papa non intendit conferre, in c. de Rectoribus, n.43. de Cler. ægrot. 160
Vide in ver. *Subreptio*.
Et in ver. *Papa quoad jus quæſitum*.
2 Subreptitia dicitur collatio, & non tenet, ſi Papa contra pronunciationem ſuam conferat beneficium hoc tacito, in cap. Cum olim, n.1. de ſent. & re judic. 184
2 Papa ſi veniat contra factum proprium concedendo alicui officium, vel beneficium a ſe prius alteri conceſſum, præſumitur circumventus, & ſecunda conceſſio non valet, ib. n.2. & 11. 184
2 Et hæc eſt præſumptio juris, & de jure, quæ non admittit probationem in contrarium, ib.n.17. 185
2 Etiamſi Papa diſponat motu proprio, ib. n.21. 185
2 Et perviam declarationis, ib.n.15. 185
2 Judicia ſua non præſumitur quis velle impugnare, ib.n.3. 184

Papa quoad interpretationem ſcripturarum.

2 Interpretatio Papæ prævalet dictis Sanctorum Patrum, & contraria opinio Abbatis refellitur tanquam erronea, in c. Ne innitaris, n.6. de Conſtit. 31
2 Papa poteſt Tridentinum Concilium interpretari tam per ſe, quam per eos, quibus id unus ſpecialiter demandaverit, in c. Cum veniſſent, n.14. de judic. 28
3 Papa poteſt verba dubia Generalium Conciliorum per modum legis interpretari, in c. Super ſpecula, num 42. ne Cler. vel Monach. 687
Vide in ver. *Interpretatio*.
Et in ver. *Congregatio Concilii*.

Papa quoad jus civile.

3 Papa poteſt abrogare leges Imperatoris foventes peccatum, in c. Cum eſſes, n.11. de teſtam. 268
3 Papa ubi peccatum non imminet, non poteſt infringere leges humanas quoad forum civilem in locis, ubi juriſdictionem temporalem non habet, ib.n.13. 268
3 Sed in ſuo foro poteſt tollere legem civilem, etiam in locis Imperio ſubjectis, ib n.14. 268

Papa quoad jus Divinum.

8 Papa ex cauſa limitat jus Divinum, ejuſque prohibitionem relaxat, in c. Cum pridem, n 73. de pact. 653
8 Declaratur, ib. n.81. 654
3 Papa poteſt immutare authoritatem illam, *In ore duorum, vel trium, &c.* addendo, vel minuendo, in c. Cum eſſes, n.107. de teſtam. 274
3 Sed contra, ib.n.121. & 143. 275
3 Papa uſque ad animam, & ſanguinem jus Divinum ſervare debet, ib n.165. 267
3 Princeps, etiam Papa, ſi condit leges contra ea, quæ dicit Dominus, non dicitur condere, ſed potius convincitur errare, ib n 380. 278
Vide in ver. *Jus Divinum*.
Fagnani Repertor.

Papa quoad jus poſitivum.

1 Papa quamvis non conſtringatur lege poſitiva, aſtringitur tamen mente legis, & æquitate naturali determinante aliquid circa peccatum, in c. Canonum ſtatuta, n. 60. de Conſt. 20
1 Papa an ligetur cap. Omnis utriuſque de pœnit. & remiſſ. ib. num 61 20

Papa quoad jus quæſitum non tollendum.

1 Papa poteſt rem uni Eccleſiæ auferre, & dare alteri, in c. Pernicioſam, n.69. de off. Ordin. 555
8 Papa poteſt auferre rem uni Eccleſiæ, & dare alteri etiam ſine cauſa, nec quiſquam poteſt ei dicere: Cur ita facis? in c. Quanto, n.48. de tranſlat. Epiſc. 320
1 Contrarium, ib. n 70. 321
1 Declaratur, ib n.79. 322
3 Papa auferre rem uni Eccleſiæ, & dare alteri poteſt, ſed ſine cauſa id facere non debet, in cap. Nos quidem, n.36. de teſtament. 260
3 Papa non poteſt ſalva juſtitia jus alteri quæſitum auferre abſque rationabili cauſa, in c. Conſultationibus, n.50. de Cler. ægr. 167
3 Declaratur, ib.n.72. & 76. 169
3 Papa non poteſt auferre defenſionem oppreſſo, ib. n.69. 169
3 Papa de poteſtate ordinaria non poteſt quem privare officio, vel beneficio ſuo ſine juſta cauſa, ib n.76 169
3 Papa quo caſu intelligatur poſſe ſine cauſa jus quæſitum auferre de plenitudine poteſtatis, ib n.77. 170
3 Quædam ſunt poſſibilia Papæ, quæ tamen non ſunt honeſta, nec laudabilia, ut beneficium revocare, ib. n.56. 167
8 Papa an ſine cauſa poſſit auferre alicui officium, vel beneficium, remiſſive, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.117. de Conſtit. 104
1 Cauſa juſta auferendi rem alterius eſt favor publicus, ibidem num.119. 104
Vide in ver. *Regula de jure quæſito*.
Et in ver. *Princeps quoad jus quæſitum*.
Et in ver. *Papa quoad intentionem*.
2 Si Papa det alicui facultatem capiendi poſſeſſionem propria authoritate, intelligitur, niſi poſſeſſio ſit plena, in cap. Cum olim, n.39 de ſent. & re judic. 186
3 Papa non eſt proprie dominus bonorum Eccleſiæ, in c. Relatum n.25. ne Cler. vel Monach 666
3 Contrarium, ib.n.26. & ſeqq. uſque ad n.36. 667
3 Papa non poteſt contra alias Eccleſias præſcribere, & cur, ib. num.27. 667
Vide ſupra in ver. *Papa poteſtas, communia*.

Papa quoad matrimonium.

3 Papa poteſt diſſolvere matrimonium non conſummatum, tam per viam ſtatuti, quam diſpenſationis, in c. Ex parte, il a. n.7 de convenſ. conjugat. 453
3 Papa an poſſit ſtatuere, ut profeſſio emiſſa in domo ſeculari dirimat matrimonium ratum non conſummatum, ib. n. 17. & ſeqq. 451
3 Papa an poſſit ſtatuere, ut matrimonium ratum diſſolvatur per ſecundum conſummatum, ib.n 19 & 20 451
4 Papa ſolus poteſt inhabilitare ad matrimonium contrahendum, in cap Literæ quas, n.7. de matrim. contract. contr. interd. Eccleſ. 76
1 Papa inducit impedimenta dirimentia, & inhabilitat ad contrahendum, in c. Pernicioſam, n.63. de off. Ordin. 554
1 Papa poteſt matrimonium non conſummatum diſſolvere, in c. Quanto, n.54. 89. & 93 de tranſlat. Epiſc. 320
8 Papa quandoque matrimonium conſummatum diſſolvit, ibid. num.55. 320
4 Papa non poteſt ſtatuere, ut ſine conſenſu expreſſo, vel tacito fiat matrimonium, in c. Is qui fidem, n.7. de ſponſal. 19
4 Papa ſolus diſpenſat ſuper matrimonio puellæ, quæ ſufficientem habet diſcretionem, ſed non aptitudinem ad copulam, in c. de Illis, il a. n 30. & 46 de deſponſ. impubet. 29
4 Papa diſpenſat cum omnibus perſonis conjunctis, niſi cum patre, & matre, ut matrimonium contrahant, in c. Vir qui, n.35. de conſang. & affinit. 75
4 Papa quamvis inter fideles non poſſit diſpenſare ſuper matrimonio conſummato, poteſt tamen recipere probationes contra matrimonium præſumptum, in c. Conſuluit, num.37. qui Cler. vel voven. 48
Vide in ver. *Diſpenſatio*.
Et in ver. *Matrimonium quoad diſpenſationem*.

Papa quoad officium.

3 Papa habet curam, vigilantiam, & ſollicitudinem omnium Eccleſiarum, & populi Chriſtiani in univerſo orbe, in cap. Ex parte, n.13. de Cler. non reſiden. 42
5 Conſtitutus eſt Paſtor totius gregis Dominici, in c. Præterea, n.23. & ſeqq. ne Prælat. vices ſuas. 78
5 Eſt ſponſus univerſalis Eccleſiæ, & pater patrum, ib.n.29. 78
5 Neceſſitatibus Papæ tenentur Eccleſiæ omnes ſubvenire, ſi requirantur, ib.n 38. 78
3 Solus Papa poteſt verba dubia generalium Conciliorum per modum legis interpretari, in c. Super ſpecula, n.42. ne Cleric. vel Monach. 687
5 Jus Divinum uſque ad animam, & ſanguinem ſervare debet, in c. Omnis, n.24 de pœnit. & remiſſ. 312
1 Eſt principalis diſpenſator bonorum Eccleſiæ, in cap. Quanto, n.57 70. & n.82. de tranſlat. Epiſc. 320
3 Peccatorum correctio ſpectat ad Papam, & qui negat poteſtatem Papæ, negat ſe Chriſtianum, in c. Nos quidem, n.47. de teſtam. 262
3 Ad officium Romani Pontificis ſpectat illicitas teſtatorum diſpoſitiones corrigere, & emendare, ib. n.60. 263
1 Officium Papæ eſt Eccleſiar. indemnitati conſulere, & pernicio-

ſaa conſuetudines extirpare, in c. Conſuetudinis, n. 58. de conſuetud 196

Papa quoad obedientiam, reverentiam, & ſubjectionem.

3 Papæ mandato de providendo non eſt obtemperandum cum peccato mortali, in c. Grave, n 5 de Præbend. 123

Papa quoad Regulares.

1 Papa poteſt facere de Monacho non Monachum, in c. Requiſivit, n. 37. de ord. ab Epiſcopo. 380

3 Papa non facit de Monacho non Monachum, niſi ex graviſſima cauſa, in c. Ne Religioſi, n. 11. de Regulae. 415

3 Papa poteſt Religioſis etiam ſtrictiorem vitam indicere, quam eorum Regula exigat, in c. Recolentes, n. 7. de ſtat. Monac. 465

3 Item poteſt primævum rigorem Regulæ mitigare, ib. n 8. 465

3 Papa poteſt novum Ordinem, ſeu Religionem approbare, & erigere dignitates omnino novas, in c. Perniciosam, n 70. de off Ordinar. 555

3 Papæ licentia in tranſitu Regularium ad alium Ordinem.
Vide in ver. *Regulares quoad tranſitum.*

3 Papa non poteſt facere, ut Monachus habeat uxorem, vel proprium, quandiu Monachus eſt; ſed bene poteſt ex magna cauſa facere de Monacho non Monachum, in c. Cum ad Monaſterium, n 67 68 & 70 de ſtat. Monach. 480

Vide in ver. *Papa quoad diſpenſationem.*

3 Regula omnis Religionis a Romani Pontificis authoritate vires ſumit, ib. n. 59. 479

3 Papa ſicut Religionis ſubſtantiam approbat, ſic & ipſam tollere poteſt, ib. n. 60. 479

Papa quoad ſucceſſorem.

1 Papa an poſſit ſibi ſucceſſorem ſubſtituere, in cap. Accepimus, n. 16. & ſeqq. uſque in fin. de pactis. 662

1 Referuntur Authores, & fundamenta pro opinione affirmativa, ib. n. 17. & ſeqq. uſque ad n 29. 662

1 Ante tranſitum ſuum poteſt cum fratribus de ſucceſſore decernere, ac deliberare, ib. n. 23. 662

1 Declaratur, ib. n 62. 663

1 Poteſt ex ſpeciali gratia indulgere Epiſcopo, ut in mortis articulo ſibi ſucceſſorem deſignet, ib. n 24 & 63. 662

1 Poteſt conſtitutiones facere ſuper electione ſucceſſoris, ib. n. 26. Declaratur, ib. n 67 666

1 Non prohibetur ſibi ſucceſſorem eligere, niſi de jure Canonico, ib. num 27. 663

1 Contrarium, ib n 38. & ſeqq. 663

1 Non ligatur Conſtitutionibus prædeceſſorum etiam in Generali Concilio editis, ib n 28. 663

1 Referuntur Authores, & fundamenta opinionis negativæ, ib. num 29. 663

1 Non poteſt immutare ſtatum Eccleſiæ, ib. n 32. 663

1 Poteſtati Papæ repugnat poteſtas electiva Papæ, ib. 36. 663

1 Non poteſt alteri tribuere facultatem eligendi Romanum Pontificem, ib. n 65. 666

1 Prohibetur Papa ſibi inſtituere ſucceſſorem jure nedum Canonico, ſed etiam Divino, & Naturali, ib n 38. & ſeqq uſque ad num 54. 666

1 Conſtitutio a Papa, vel a Collegio Cardinalium valide fieri non poteſt, ut Romanus Pontifex poſſit ſibi ſucceſſorem ſubſtituere, ib n 31. 663

1 Prælatus non poteſt ſibi eligere ſucceſſorem, niſi cum authoritate Romani Pontificis, ib n 25. 662

1 Poteſtati Papæ repugnat poteſtas electiva Papæ, in c. Accepimus, n. 36 de pactis. 663

1 PARES Curiæ qui ſint, & unde dicantur, in c. Ceterum, n. 19. de judiciis, & a quo eligendi, ib n. 21. 7

1 Paria ſunt ſcire, & ſcire debere, in c. Veniens, n 25. de jurejurand. 173

4 Paria delicta mutua compenſatione tolluntur, in c. Ex literis, n. 10. de divortiis. 9d

5 Paria ſunt nocere injuſte, & juſte prodeſſe nolle, in c. Falſidicus, n. 19. de crim. falſi. 170

3 PARLAMENTI Dolenſis edictum circa cenſuras a judicibus Eccleſiaſticis latas improbatur, in c. Sacro, n 31. & ſeqq. de ſent. excom. 373

3 Parlamenti Domini quamvis primam ſedem obtineant, hoc tamen non intelligitur reſpectu conſiliariorum, qui in eis habent per ſeſſionem, in c. Nobis, n. 30. de jurepatr. 527

3 PARENTUM appellatione aliquando veniunt attinentes, & non deſcendentes, in c. Fraternitatem, n. 11. de ſepult. 292

1 Parentum appellatione avi, & proavi continentur, in cap. Ad extirpanda, n. 46. de fil. Presbyt. 474

1 Parentum nomine comprehenduntur omnes deſcendentes, in c. Ex tranſmiſſa, n. 10. de fil. Presbyter. 467

4 Parentibus carnalibus non licet filios proprios de ſacro fonte ſuſcipere, in c. Si vir, n 2. de cognat. ſpirit. 61

3 PAROCHIA nova erigi non poteſt ex redditibus Eccleſiæ, cui non ſuperſunt neceſſaria ad ſuſtentationem Rectoris, in c. Ad audientiam, il 1. n. 4. de Eccl. ædifican. 622

3 Parochia nova erigi poteſt ab Epiſcopo infra limites Parochiæ alterius etiam invito Rectore, ib n 11. 523

3 Parochia nova ut erigi poſſit ab Epiſcopo infra limites alterius Parochiæ, quæ requirantur, ib. n. 13. & ſeqq. uſque in fin. 623

3 Parochiæ amplitudo an ſit juſta cauſa erigendi novam Parochiam, ib. n. 8. 624

3 Et quid, ſi inter populum alicujus villæ, & Parochialem intercedat flumen, quod tranſmeari non poſſit, ib. n 19. 624

3 Parochia erigi non poteſt ea ſola cauſa, quod populus ſit valde numeroſus, ſed tunc cogendus eſt Rector ſibi coadjutores adjungere, ib n 24. 624

3 A Parochia antiqua non poteſt Epiſcopus loco erectionis novæ Parochiæ aliquam partem populi ſeparare, & alteri commodiori applicare, ib. n. 25. 625

3 Nec duas Parochias unire, ib. n. 26. 625

3 Parochia ut erigi poſſit, quot incolæ ſint neceſſarii, ib. n 28 625

3 Parochia erigi non poteſt, niſi citato Rectore Eccleſiæ Matricis, & aliis quorum intereſt, ib. n. 29. 625

3 Parochiæ erectio ſi nulla ſit ex defectu citationis, non tamen prohibetur Epiſcopus, ſi cauſa ſubſit, iterum ad erectionem procedere, ib. n. 30. 625

3 Pro Parochia noviter erigenda poteſt Epiſcopus facere unionem beneficiorum, ſi alii redditus non ſuppetant, ib. n. 33. 625

3 Et quid de Canonicatibus habentibus Curam animarum annexam in alia Eccleſia non Collegiata, ib. n. 34. 625

3 Mandatum ſpeciale requiritur ad erigendam novam Parochiam, ib. n 41. 626

3 Ad Parochiæ erectionem Epiſcopus an procedere debeat authoritate ordinaria, vel delegata, ib n. 42. 626

3 Parochias novas, concurrentibus requiſitis, poſſunt Epiſcopi erigere etiam in Parochiis Regularium, & Ordinum Militarium, ib. n 43. 626

3 In Parochia erigenda an Epiſcopus teneatur adhibere conſilium, vel conſenſum Capituli, ib n. 49. & ſeqq. uſque ad n. 55. 627

3 Quid de jure communi, ib. n. 50 & quid ex Conc. Trident. ib. n. 52. & 54. 627

3 In Parochiæ diſmembratione requiritur tractatus, ib n 51. 627

3 Capituli conſenſus non requiritur, ſi nova Parochia ab Epiſcopo erigatur in Parochia Regularibus ſubjecta, ib n. 54. 627

3 Parochias ſingulas an primus diſtinxerit Dionyſius Papa, in c. Paſtoralis, n. 2. de his, quæ fiunt a Prælat. 21

3 Parochia duplex, in c. Quoniam, n 25. de decim 314

4 Parochia unde dicatur, in c. Literæ, quas, n. 12. de matrim. contr. contr. interd. Eccl. 76

3 Parochiam faciunt decem homines, & teſtimonium unius Parochiæ facit crimen eſſe notorium, in c. Veſtra, n 89. 90. & 117. de cohabit. Cler. & Mulier. 16

3 Parochiæ ex juſta cauſa poſſunt dividi etiam invitis Clericis, in c. Ad audientiam, il primo, n 59. de Eccl. ædificand. 628

3 Parochianus, ſi domicilium transferet primus, Prælatus in eo Parochialia jura non vendicat, in c Significavit, n 2 de Paroc. 200

3 Parochianus alio ſe transferens, non ex toto, priuſquam recipiatur ad Eccleſiaſtica Sacramenta, probari debet, & paulliſper exſpectari, ib n 7. 309

3 Parochianus ut quis efficiatur, requiritur animus perpetuo habitandi, ib n. 21. 310

3 Contrarium, n. 27. & 34. 310

3 Parochianus non efficitur, qui propter bellum, vel peſtem fugit ad Civitatem, ubi manet cum familia, ib n. 22. 310

3 Contrarium, n. 29 Declaratur, n. 34. 310

3 Parochianus Eccleſiæ quis efficitur ex ſola habitatione de præſenti, dummodo non ſit ibi ad ruralia exercenda, vel ex alia brevi cauſa, ib. n. 27. & 31. 310

3 Parochianus plurium Eccleſiarum quis eodem anno effici poteſt, ib. num 28. 310

3 Fugiens propter bellum, vel peſtem de una ad aliam Parochiam, animo redeundi ad primam, bello ceſſante, cenſetur Parochianus ſecundæ, ib n. 29. & 32. 310

3 Declaratur, n 34. 311

3 Parochiani cogi poſſunt ad contribuendum pro ædificandis ædibus Parochialis Eccleſiæ, cujus fructus ſummam 50. ſcut. non excedunt, in c. Extirpandæ. §. Qui vero, n 20 de Præb. 127

3 Parochiani cogi poſſunt ſub miniſtrare, quæ ſufficiant ad vitam novi Paroch. ſuſtentandam, ſi Eccleſia matrix redditibus non abundet, in c. Ad audientiam, il 1. n. 5. de Eccl. ædific. 622

3 Et quid, ſi Parochiani ſint pauperes, ib. n. 6 & ſeqq. 623

3 Parochianus quis dicitur illius Eccleſiæ, in qua inhabitat, in c. Cum contingat, n. 54 de decim. 320

3 Parochiani cogi poſſunt ad ſumptus coadjutori miniſtrandos, ſi alia ratio non ſuppetat, in c. de Rectoribus, n 13. de Cleric. ægrot. 158

3 Parochiani an poſſint præſcribere præſentationem Rectoris Parochialis Eccleſiæ, in c. Querelam, n. 6. de elect. 273

1 Parochianorum juſpatronatus an præſumatur quæſitum ex uſurpatione, itaut in eo requiratur plenior probatio a Conc. Trid. præſcripta, ib n 8. 273

1 Et quid, ſi univerſitas Parochianorum ſit parva, ib n. 9. 273

1 Et quid, ſi juſpatronatus ſit mixtum Parochianorum, & privatæ familiæ. ib. n 10. 273

1 Et quid, ſi ſpectat ad quartam partem Parochianorum tantum, ib. n. 11. 273

Parochialis, communia.

1 Parochialis Eccleſia proprie, quæ dicatur, in c. Cum in cunctis, § Inferiora, n. 8. & 9. de elect. 255

1 Parochialis appellatione non venit Eccleſia Parochialis Collegiata, ſi materia ſit odioſa, in c. Bonæ memoriæ, n. 13. de poſtul. Prælator. 211

3 Parochialem Eccleſiam non facit exiſtentia actus, ſed Superioris authoritas, in c. De multa, n. 38. de Præben. 120

5 Parochialis Eccleſia, ſi campanas tres, ſcilicet grandiorem, mediam, & minimam habere non poſſit, ſaltem duas debet habere, in c. Parentibus, n. 28. de privil. 243

3 Parochialium Eccleſiarum paupertati quibus remediis ſit ſuccurrendum, in c. Extirpandæ, n. 13. de Præben. 127

Vide in ver. *Parochus.*

Parochialis quoad ætatem.

1 Parochialis valide conferri non poteſt ei, qui annum vigeſimum quintum non attigerit, in c. Ut Abbates, num. 11. de ætat. & qualit. 388

1 Parochialis conferri poteſt Clerico in tali ætate, ut infra annum ad ſacros Ordines promoveri poſſit, in c. Præterea, n. 4 de ætat. & qual. 409

Vide in ver. *Ætas in beneficiis.*

Parochialis quoad capellas.

3 Eccleſia Parochialis poteſt agere ad demolitionem Eccleſiæ, ſeu Capellæ infra Parochiæ limites, in c. Extirpandæ, § Qui vero, n. 60 de Præb. 131

Parochialis quoad decimas, & oblationes.

3 Parochialis Eccleſia de jure communi fundat intentionem ſuper decimis prædialibus ex fructibus, qui colliguntur infra limites Parochiæ ſuæ, ſive Parochialis ſit etiam baptiſmalis, ſive non, in c. Cum contingat, n. 21. de decim. 317

3 Parochiales Eccleſias, vel obventiones ipſarum Epiſcopus etiam de conſenſu patroni ſine conſenſu Capituli ſui Monaſterio conferre non poteſt, in c. Paſtoralis, n. 1. de his, quæ fiunt a Prælatis. 212

3 Parochialis Eccleſia fundat intentionem de jure communi ſuper omnibus redditibus ſpiritualibus infra limites Parochiæ ſuæ, ib. n. 13. & 16 213

Vide in ver. *Parochus quoad decimas.*

Parochialis quoad erectionem.

3 Parochialis Eccleſia quandoque erigi poteſt ſine dote, in c. Ad audientiam, el 1. n 7. de Eccleſ. ædific. 623

3 Parochialis noviter erecta quem honorem debeat impendere Matrici Eccleſiæ, ib. n 8. 623

3 Et in quibus eidem remaneat ſubjecta, ib. n 9. & ſeqq. 623

3 Parochialis Eccleſia in alterius Parochia regulariter ædificari non debet, ib n. 14. 623

3 Fallit legitima ſubſiſtente cauſa, ib. n. 15. 623

3 Et cauſa juſta eſt magna difficultas Parochianorum accedendi ad Eccleſiam Matricem, ib. n. 16. & 23. 624

3 Non tamen requiritur, ut aliquis deceſſerit ſine Sacramentis, ib. n. 17. 624

3 Parochialis ſi intra civitatem ſita ſit, quibus remediis conſulendum ſit Parochianis extra civitatem exiſtentibus, ib n. 20. 624

3 Parochialis nova conſtitui poteſt ob neceſſitatem leproſorum, ſine gravi tamen præjudicio Parochialis antiquæ, ib. n. 22. 625

3 Parochiali erigendæ infra limites alterius Parochiæ quo ordine ſit procedendum in aſſignatione dotis, ib n. 31. & n. ſeqq. 625

3 Parochiali erigendæ aſſignari poſſunt redditus Eccleſiæ Matricis, cum ea ſit Cathedralis, non autem aliarum Eccleſiarum, ib. n. 32. 625

3 Parochiali noviter erectæ an poſſit Epiſcopus aſſignare campos, vel alia bona ſua ad Eccleſiam Matricem pertinentia, in cap. Cum contingat, n. 37. de decim. 319

3 Parochiali, quæ noviter erigitur, an Epiſcopus in vim Conc. Trid. poſſit unire aliquem ex Canonicatibus Eccleſiæ Matricis, in c. Ad audientiam, il 1 n. 56 & ſeqq. de Eccl. ædific. 627

Parochialis quoad examen per concurſum.

Vide in ver. *Concurſus.*

Parochialis habitu.

1 Parochialis habitu tantum curata non venit appellatione Parochialis, in c. Cum ſit ars, n. 36 de ætat. & qual. 438

3 Parochialis habitu tantum curata reſidentiam requirit, & eſt cum alia Parochiali incompatibilis, in c. Extirpandæ, § Qui vero, n. 41 & 45. de Præb. 129

3 Contrarium, ib. n. 42. 129

3 Declaratur, ib. n. 48. 130

3 Parochialis habitu an ſit incompatibilis cum Cathedrali, ibid. num. 43. 130

3 Cancellariæ ſtylus circa collationem Parochialis habitu curatæ, ib n 44 & 47. 130

3 Gregorii XIII. declaratio circa incompatibilitatem Parochialis habitu tantum curatæ, ib n 45. 130

3 Rector Parochialis habitu ab Epiſcopo Seminario unitæ an teneatur reſidere in novo pago infra limites ipſius Parochialis conſtructo, ib n 53. 130

3 Jus Parochialis extinctum per receſſum Parochianorum, reviviſcit per novorum Parochianorum habitationem, ib. n 54. 130

5 Parochialis habitu non poteſt ab Epiſcopo uniri Seminario, ib. n. 55. 130

3 Parochiales duæ, quarum una eſt alteri perpetuo, & acceſſorie unita, altera vero habitu tantum curata, an requirant reſidentiam, & ſint incompatibiles cum alia Parochiali, in cap. Extirpandæ, §. Qui vero, n. 36. uſq. ad n 53 & 56. de Præb. 126

3 Parochialis habitu non comprehenditur, in c. Licet Canon, de elect. lib. 6 in c. De multa, n. 38 de Præb. 120

3 Parochus tenetur reſidere in Parochiali habitu, ſi ſit ſpes, ut redeant Parochiani, in c. Extirpandæ, §. Qui vero, n. 56. de Præb. 130

Parochialis quoad incompatibilitatem.

1 Parochialis vacans per aſſecutionem alterius non eſt Papæ reſervata, in c. Non ſine, n. 35. de arbitr. 698

1 Niſi ſecunda Parochialis eſſet collata a Sede Apoſtolica, vel niſi poſſeſſio ſecunda capta fuiſſet in menſe reſervato, aut per proviſum ſtetiſſet, quominus in eo menſe caperet, ib n. 36 698

1 Parochialis prima, quamvis vacet ipſo jure adepta pacifica poſſeſſione ſecundæ, proviſus tamen tenetur primam illico dimittere cum effectu in manibus Ordinarii, ib n 37. 698

2 Parochialem unam in titulum, & aliam in commendam obtinens auctoritate ordinaria, ac ſimul retinens, utraque privatos exiſtit, in c. Dudum, il 2. n 42 & ſeqq. de elect. 471

3 Parochiales duas obtinens non tenetur alteram dimittere, ſi una ex his unita ſit dignitati, vel beneficio ſimplici perpetuo, & acceſſorie, in c. Extirpandæ, § Qui vero, n. 39. de Præb 129

3 Parochialis acceſſorie unita non eſt incompatibilis cum alia Parochiali, in c. Cum jam dudum, n. 41. de Præb. 99

Vide in ver. *Beneficium quoad pluralitatem.*

Parochialis juriſpatronatus.

3 Parochialium juſpatronatus Eccleſiaſtici proviſio qua forma fieri debeat ex Concilio Trid. in c. Cum propter, n. 19. de jurepatron. 530

3 Et quid in Parochialibus juriſpatronatus laicorum, ib n. 20. 531

Parochialis quoad Ordines.

1 Parochiales, quæ ſunt dignitates, vel perſonatus, licet non ſint Collegiatæ, non comprehenduntur, in c. Licet Canon, de elect. lib. 6. in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, num. 20 de elect. 256

Parochialis quoad penſiones.

3 Parochiales non ſunt ita prægravandæ fructuum detractionibus, ut non ſuperſit ſufficiens portio pro Rectore, in c. Extirpandæ, n. 116 de Præb. 125

3 Et quæ dicatur ſufficiens portio, ib n. 17. 125

Vide in ver. *Penſio.*

Parochialis quoad unionem.

3 Parochialis perpetuo, & acceſſorie unita amittit nomen Parochialis, & efficitur membrum beneficii, cui eſt annexa, in c. Extirpandæ, § Qui vero, n. 29. & 36 de Præb. 128

3 Nec in ejus collatione requiritur concurſus, ib. n. 59. 129

Vide in ver. *Unio Parochialium.*

Parochus, communia.

4 Parochi poteſtas ſubalternatur Epiſcopo, in c. Literæ quas, n. 12. & 14. de matrim. contr. interd. Eccl. 76

4 Parochus eſt veluti Epiſcopi Vicarius, & Coadjutor, ib n. 18. 77

4 Parochus ſimpliciter illegitimus, ib n 20 77

5 Parochi, & Beneficiati, qui ſuo muneri plene ſatisfecerint, non prohibentur alios impeditos coadjuvare, ſed pro licentia, ſaltem poſt Concilium Trid. nihil exigendum, in c. In ordinando, n. 46. de ſimonia. 34

4 Parochus contrahentium debet eſſe talis tempore benedictionis, in c. Vir autem, n 15 & ſeqq. de ſecund. nupt. 99

Vide in ver. *Parochialis.*

Parochus quoad Confeſſiones.

5 Parochus poteſt Confeſſiones ſuorum Parochianorum ubique locorum audire, aliorum non poteſt, etiam in propria Parochia, in c Ne pro dilatione, n 24 & 29 de pœnit. & remiſſ. 322

5 Parochus etiam intra limites Parochiæ ſuæ non poteſt audire Confeſſiones alterius Parochiani ſine proprii Sacerdotis licentia, ib. n. 64 326

5 Parochi licentia hodie non ſufficit, ut quis confiteri poſſit alieno Sacerdoti non Parocho, aut non approbato, in c Omnis, n. 60. de pœnit & remiſſ. 313

1 Parochus cui debeat confiteri, in c. Conquerenta, n. 27. de off. ordinar. 587

4 Parochus poteſt audire Confeſſiones Parochianorum, etiam extra Parochiam, in c Quod nobis, n. 35 de clandeſt. deſponſ. 35

Vide in ver *Confeſſio.*

5 Parochus non eſt proprius Sacerdos Religioſorum, ſed eorum Prælatus, vel Delegatus ab ipſo, in c. Cum & plantare, n. 10. & ſeqq. de privil. 240

Parochus quoad decimas.

5 Parochus fundat intentionem de jure communi ſuper decimis, & Epiſcopus ſuper quarta decimarum, in c. Præterea, n 22. ne Prælat vic. ſuas. 70

3 Parochi diebus feſtis poſſunt poſt Offertorium in medio Altaris vertere ſe ad populum, & invitando ad oblationes Manipulum, vel aliud offerentibus præbere deoſculandum; ſed aliis Sacerdotibus hoc non licet, in cap. Paſtoralis, n. 40. de his quæ fiunt a Prælat. 216

3 Parochi ſtante conſuetudine poſſunt recedere ab Altari poſt Offertorium, & ad infimum locum Eccleſiæ accedere ad recipiendas mulierum oblationes, ib n. 41. 216

Vide in ver. *Decimæ.*

Et in ver. *Parochialis quoad decimas.*

Parochus infirmus.

3 Parochus leproſus ab adminiſtrationis officio removetur, ſed de bonis Eccleſiæ ſuſtentatur, in c. Clericos, n. 28. de Cler. non reſidan. 66

Vide in ver. *Infirmus, Coadjutor.*

Parochus quoad Matrimonium.

4 Parochus non cognoſcit de impedimento matrimonii inter publicationes ſibi delato, ſed Ordinario denunciat, in c. De illis, il 2 n 24. de deſponſ. impub 29

4 Parochus quale miniſterium præbeat in matrimonio, in c. Literæ quas, n. 13 de matrim. contr. cont. interd Eccl. 76

3 Parochus proprius is eſt ad matrimonium contrahendum, qui ad Confeſſiones audiendas, in c. Significavit, n. 33. de Paroch. 315

3 Parochus proprius quoad matrimonium contrahendum dicitur, in cujus Parochia contrahentes habitant tempore contractus, ib n. 36 & ſeqq. uſq. ad n. 40 311

5 Parochus non aſſiſtit matrimonio ut miniſter, ſed ut teſtis authorizabilis, in c. Quod a Prædeceſſore, n. 139 de ſchiſm. 116

5 Parochi ſervare debent edictum Epiſcopi de ſponſis matrimonio non conjungendis ſine ipſius licentia, quæ tamen gratis dari debet, licet conſuetudo donandi aliquid Epiſcopo in ſignum lætitiæ non videatur penitus improbanda, in c. In ordinando, n. 41 de ſimon. 34

4 Parochus alterius ex contrahentibus poteſt intervenire celebrationi matrimonii in aliena Parochia, in c. Quod nobis, n. 36. de clandeſt. deſponſ 35

4 Parochus in matrimoniis contrahendis nullam juriſdictionem exercet, ſed præſtat nudam præſentiam, ib. n. 39. 35

4 Paro-

4 Parochus an ſit miniſter Sacramenti matrimonii, ib. n. 49. 36
4 Parochus adhibetur in matrimonio, ut teſtis authorizabilis, ib. n. 54 36
3 Parochus non ſufficit, ut matrimonio interſit, niſi etiam ſit adhibitus a contrahentibus, in c. Cum eſſes, n. 50. de teſt. 268
Vide in ver. *Matrimonium coram Parocho.*

Parochus quoad Miſſam.

3 Parochus an poſſit eleemoſynam accipere pro Miſſa celebranda in iis diebus, in quibus tenetur ex præcepto celebrare pro ſuis parochianis, in c. Fraternitatem, n. 92. de ſepultur. 300
3 Parochi an præcepto Divino teneantur diebus feſtis Miſſæ ſacrificium ſuis parochianis applicare, & Trid. Concilii Decretum c. 1 ſeſſ. 23 expenditur, ib. n. 93. 301
3 Parochi ex Concilio Mediolanenſi Provinciali prohibentur aliud Miſſarum onus ſuſcipere in illis diebus, in quibus tenentur pro populo Miſſas celebrare, ib. n. 95. 301
3 Parochus licet teneatur ad reſidentiam, poteſt tamen per alium celebrare, in c. Conquerente, n. 15. de Cler. non reſid. 35
Vide in ver. *Miſſa.*

Parochus quoad negotia ſecularia,

3 Parochi non Presbyteri, qui leges audiunt, vel medicinam, non ligantur Conſtitutione c. Super ſpecula, ne Cler. vel Monach. niſi Eccleſiæ fuerint Plebani ſub ſe Capellas habentes, in quibus inſtituuntur Clerici perpetui, in eodem c. Super ſpecula, n. 1d. 684
Vide in ver. *Clericus quoad negotia ſecularia.*

Parochus quoad Prædicationem.

3 Parochi an teneantur in ſuis Eccleſiis formiter prædicare, in c. Inter cetera, n. 33. & ſeqq. uſq. in fin. de off. ordin. 584
Vide in ver. *Prædicatio.*

Parochus quoad reſidentiam.

3 Parochialem obtinens cum Canonicatu, vel Dignitate ex diſpenſatione, tenetur reſidere in Parochiali, & tunc lucratur fructus, ſed non diſtributiones, in c. Licet, n. 121. de Præb. 140
3 Niſi fructus omnes diſtributionibus conſiſtant, ib. n. 124 & ſeqq. 140
3 Et an excludatur a ſervitio Canonico, ib. n. 122. 140
3 Et an teneatur per ſubſtitutum obire onus Præbendæ Magiſtrali injunctum, ib. verſ. Amplius. 140
3 Et quid in obtinentibus duos Canonicatus, vel Canonicatum cum dignitate, ib. n. 123. 140
3 Parochialem obtinens cum Dignitate, vel Canonicatu ex diſpenſatione, tenetur reſidere in Parochiali, & tunc lucratur redditus omnes Dignitatis, vel Canonicatus, præter diſtributiones quotidianas, in c. Quia in tantum, n. 15. de Præb. 77
3 Parochiales duæ, quarum una eſt alteri perpetuo, & acceſſorie unita, altera vero habitu tantum curatæ, an requirant reſidentiam, & ſint incompatibiles cum alia Parochiali, in cap. Extirpandæ, § Qui vero, n. 36 uſq ad n. 53 & 5d. de Præb. 129
3 Conſuetudo immemorabilis non reſidendi in Parochialibus ſublata eſt a Concilio Trid. tanquam corruptela, ib. n. 40. 129
3 Parochi ab Eccleſiis abſentes contra Decretum Concilii Trid. peccant mortaliter, niſi modicitas temporis eos excuſet, in c. Relatum, n. 41. de Cler. non reſid. 129
3 Parochus tenetur reſidere in Parochiali habitu, ſi ſit ſpes, ut reddant Parochiani, in c. Extirpandæ, §. Qui vero, n. 56. de Præb. 130
Vide in ver. *Parochialis habitu.*
3 Parochi non reſidentes a Concilio Trid. quibus pœnis ſubjiciantur, in c. Ex tuæ, n. 29 de Cler. non reſid. 56
3 Parochus abſens, etiamſi ignoretur, ubi ſit, ex Concilio Trid. citari poteſt per edictum etiam unicum, & non ſolemniter publicatum, ib. n. 31. & ſeqq. 57
3 Et ipſo termino eidem præfixo privari poteſt Parochiali, etiam non expectatis ſex menſibus, ib. n. 34. 57
3 Parochialium Rectores tenentur perſonaliter reſidere, eiſque non per Vicarios, ſed per ſeipſos deſervire, in c. Extirpandæ, §. Qui vero, n. 1. de Præb. 126
3 Parochi cogi debent ad ſubeundum per ſeipſos, & non per ſubditos omnia munia Parochialia, ib. n. 4. 127
3 Et an ſit tolerandum, ut per ſubſtitutos ſuppleant in aliquibus caſibus, & in quibus, ib. n. 5. 127
3 Parochus tenetur ad reſidentiam, licet redditus Eccleſiæ ſint valde tenues, ib n. 6. 127
3 Parochus non excuſatur a reſidentia ex eo, quod fructus omnes ſint alteri reſervati, & nihil remaneat pro Rectore, ibidem num. 7. 127
3 Parochi inopiæ ſubveniendum eſt ordinario, vel extraordinario auxilio, ib. n. 9 127
3 Sed decreta de reſidentia interim ſuſpendi non debent, ibidem num. 20 127
3 Parochus tenetur perſonaliter reſidere, etiamſi nondum ſit promotus ad Sacerdotium, in c. Eam te, n. 25. de reſcript. 153
5 Facultas, quam habent a jure Epiſcopi diſpenſandi cum illis, qui Parochiales obtinent, ut literarum ſtudio ad ſeptennium inſiſtant, & interea promoveri non teneantur, niſi ad Subdiaconatum, an ſit ſublata a Concilio Trid. in c. Super ſpecula de Magiſtris, n. 1d & ſeqq. uſq. in fin. 85
5 Congregatio Concilii non conſuevit concedere Parochis, ut ſtudiorum cauſa abeſſe poſſint, niſi per raro, & cum maxima circumſpectione, ib. n. 15 86
Vide in ver. *Reſidentia Epiſcopi, & Parochi.*
5 Parochi de licentia Epiſcopi ut abeſſe poſſint a Parochiali ſtudiorum cauſa, noverint requiſita hic relata debent concurrere, ib. n. 1d. & ſeqq. 8d
5 Prælati inferiores diſpenſare non poſſunt cum Parochis, ut ſtudiorum cauſa abeſſe poſſint, ib. n. 17. 86
Vide in ver. *Parochus quoad cauſas non reſidendi.*
Et in ver. *Parochus quoad loci reſidentiam.*
3 Forma procedendi adverſus Parochos non reſidentes, a jure communi præſcripta, an immutata fuerit Decretis Concilii Trid. in c. Ex tuæ, n. 30. de Cler. non reſid. 55
3 Forma procedendi contra Parochos non reſidentes, a jure præſcripta, in quibus immutata fuerit a Concilio Trid. ib n. 28. 56
3 Sententia privationis beneficii contra Parochum non reſidentem eſt nulla, ſi in ultima monitione Epiſcopus comminatus fuerit privationem fructuum, non autem tituli, ib. n. 30. 56
3 Forma hujus Capituli ad unguem ſervari debet tantum in obtinentibus beneficia perſonalem reſidentiam requirentia extra Cathedrales, & Collegiatas Eccleſias, ib n. 36. 57

Parochus, quoad cauſam non reſidendi.

3 Parochus, qui ad curandam valetudinem morbo gravi inſtante ſine licentia abſceſſit, an ſit liber a culpa, & pœna amiſſionis fructuum, in c. Clericos, n. 14. de Cler. non reſid. 65
3 Parochi non excuſantur a reſidentia ob eaſdem cauſas, ob quas excuſantur Canonici, ib. n. 5. & ſeqq. uſq. ad n. 22. 65
3 Parochus, ſi inimicitiæ ſint veriſimiliter duraturæ, inducendus eſt ad reſignandum, vel permutandum, ib. n. 26. 66
3 Parochus an excuſetur a reſidentia ob aeris intemperiem, ibid. n. 25. & 48. 66
3 Parochus an licite poſſit abeſſe, ut ſe defendat in cauſa criminali, qua fuit condemnatus ab Ordinario, ib. n. 34. 66
3 Parochi etiam per duos, vel tres menſes abeſſe non poſſunt, niſi cauſa prius per Epiſcopum probata, ac de illius licentia in ſcriptis, in c. Relatum, n. 20. de Cler non reſid. 32
3 Conſtitutio Epiſcopi, ut Parochi abeſſe non poſſint ultra duos dies valida eſt, ib. n. 22. 33
3 Statutum prohibens, ne quiſpiam Curatus ab Eccleſia abſit etiam per unicum diem ſine Epiſcopi licentia, non eſt contra Concilium Trid. ib. n. 23. 33
3 Addendum tamen ſtatuto, ut detur facultas Vicariis foraneis concedendi talem licentiam, ib. n. 24. 33
3 Parocho licet abeſſe ſex, vel ſeptem dies ad inviſendum parentes ſenes, & pauperes, ib. n. 25. 33
3 Requiritur tamen licentia Epiſcopi, ib. n. 26 & 49. 33
3 Parochus an poſſit abeſſe ſine Epiſcopi licentia ob ſolam diſtantiam loci ab Epiſcopo cum æqua diſcedendi cauſa, ib. n. 27. & 29. uſq ad n. 50 33
3 Et an habens juſtam cauſam abſcedendi per duos, vel tres menſes ſatisfaciat ſuæ conſcientiæ, ſi juret graves ſe habere cauſam, & licentiam petat, licet non obtineat, ib. n. 28. 49. ſeqq. 33
3 Parochus de jure communi abeſſe non poteſt etiam ex juſta cauſa ſine Ordinarii licentia petita, & obtenta, ib n. 59 33
3 Parochus abeſſe non poteſt ſine licentia, niſi cauſa tantam requirat celeritatem, ut Epiſcopus conſuli non poſſit, ib. n. 33. 33
3 Etiam per hebdomadam, ib. n. 49. 34
3 Parochus abſens ex cauſa repentina, & neceſſaria ſine licentia, an excuſetur in foro fori, ib. n. 45. 33
3 Epiſcopi judicium qualiter ſit informandum in cauſis abſentiæ Parochi, ib. n. 46. 33
3 Parochus abſcedens ſine licentia ex cauſa repentina non excuſatur a pœna, niſi aut ſtatim revertatur, aut Epiſcopum certiorem faciat, ib. n. 47. 33
Vide in ver. *Parochus tempore peſtis.*

Parochus quoad loci reſidentiam.

3 Rector duarum Parochialium unitarum, qui permittentibus Epiſcopis reſidet in domo a Parochianis conſtructa in caſtro extra limites utriuſque Parochiæ, fructus facit ſuos, in c. Extirpandæ, § Qui vero, n. 18. de Præb. 127
3 Et permittitur ita pergere arbitrio Epiſcopi, dum tamen domunculam ædificet prope alteram Eccleſiam ibique alat Preſbyterum, qui Curam animarum exerceat, ib. n. 19. 127
3 Parochialem obtinens annexam Dignitati, vel Præbendæ, tenetur in majori reſidere, & Parochiali deſervire per Vicarium perpetuum, ib. n. 24 128
3 Parochiales duas unitas obtinens, & Præpoſituram curatam ex diſpenſatione, tenetur reſidere in Præpoſitura, tanquam in digniori, ib. n. 30. 128
3 Parochiales duas obtinens æque principaliter unitas poteſt eligere in qua maluerit reſidentiam, ſi per omnia ſint æquales, ib n. 31. 128
3 Alias reſidendum in digniori, aut ſi id non conſtet, in frequentiori, & in ea, quæ eſt intra Urbem, ib. 128
3 Parochiales duæ, quarum una eſt alteri perpetuo, & acceſſorie unita, altera vero habitu tantum curata, an requirant reſidentiam, & ſint incompatibiles cum alia Parochiali, ib. n. 3d. uſq. ad n. 53 & 56. 129
3 Parochus etſi teneatur in ædibus Parochialibus reſidere, tamen ſi reſideat extra, dummodo in Parochia, non incidit in pœnas non reſidentium, in c. Qualiter, n. 33. de Cler. non reſid. 51
3 Reſidere tenetur Parochus, etiamſi eſſent in illa Parochia tres tantum, vel quatuor incolæ, in c. Extirpandæ, §. Qui vero, n. 11. de Præb. 127
3 Parochi tenentur habitare in domo Eccleſiæ Parochialis, ac ſi domum non habeant, debent aliquam conducere ſaltem infra limites Parochiæ, ib n. 12. 127
3 Ex cauſa tamen quandoque permittuntur habitare in ædibus paternis infra limites Parochiæ, ib. n. 13 & 17. 127
3 Parochus reſidens in civitate, in qua ſita eſt Parochialis, licet extra Parochiam, non tenetur ad fructuum reſtitutionem, ib. n. 14 & 1d. 127
3 Cogendus eſt tamen reſidere in domo Eccleſiæ, vel ſi non habet, in propinquiore infra limites Parochiæ, ib. n. 15. 127
3 Parochus juſſus in ædibus Parochialibus reſidere, niſi paruerit, mulctari poteſt ab Epiſcopo, ib. n. 1d. 127

3 Epiſco-

3 Epiſcopus permittere poteſt, ut Parochus, qui aeque es fructibus ædes conſtruere, nec alias intra Parochiæ fines conducere ſe poteſt, habitet in domo in viciniori Parochia ſita, ibid. num. 17. 126

3 Parochialem obtinens cum Dignitate, vel Canonicatu ex diſpenſatione, tenetur reſidere in Parochiali, & tunc lucratur reditus omnes Dignitatis, vel Canonicatus, præter diſtributiones quotidianas, in c. Quia in tantum, n. 25. de Præb. 77

Parochus quoad ſcientiam.

3 Illiteratis Parochialium Rectoribus dandi ſunt coadjutores ab Epiſcopo, in c. Extirpandæ, n. 15. de Præb. 125

Vide in ver. *Approbatus ſemel.*

Parochus quoad ſuſtentationem.

3 Parochialium Eccleſiarum paupertati quibus remediis ſit ſuccurrendum, in c. Extirpandæ, n. 13. de Præb. 125

3 Parochus non obſtante conſuetudine Epiſcopi, vel patroni, debet de redditibus Eccleſiæ ſufficientem habere portionem, in c. Extirpandæ, n. 1. de Præb. 124

3 Parochi inopiæ ſubveniendum eſt ordinario, vel extraordinario auxilio, in c. Extirpandæ, §. Qui vero, n. 9. de Præb. 127

5 Sed decreta de reſidentia interim ſuſpendi non debent, ibidem num. 10. 127

3 Parochi non ſunt in totum domini fructuum, & oblationum, ſed diſpenſatores, in cap. Paſtoralis, n. 3. 30. & 31. de his, quæ fiunt a Prælatis 212

Parochus quoad Synodum.

3 Parochi nullius Diœceſis tenentur accedere ad Synodum illius Epiſcopi, qui ex Concilio Trid. poteſt eos viſitare, in c. Quod ſuper his, de majoe. & obed. n. 10. 611

Vide in ver. *Synodus.*

Parochus tempore peſtis.

3 Parochi an teneantur miniſtrare infectis peſte alia Sacramenta, quam Baptiſmi, & pœnitentiæ, in c. Clericos, n. 38. 40 & 45. de Cler. non reſid. 66

5 Et an per ſe, vel per alium, ib. n. 39. & 45. 66

3 Parochus abeſſe poſſe ex cauſa peſtis, ſicut ob capitales inimicitias cenſuerunt multi ex Theologis, & Canoniſtis, ib. n. 42 & 49. 66

3 Parochus cur excuſetur a reſidentia propter inimicitias, & non propter peſtem, ib. n. 48. 67

3 Gregorii XIII. decretum de Parochorum reſidentia tempore peſtis, ib. n 45. 67

3 Archiepiſcopi Florentini ſententia de obligatione Parochorum tempore peſtis, n. 40. 6d

Vide in ver. *Peſtis.*

5 PARRICIDIUM dolo malo, aut ex inſidiis patratum, ruſticitatis, vel ætatis excuſatione non eſt velandum, in c. Canonum ſtatuta, n. 120 de conſtit. 24

5 PARS periculoſa, in controverſiis moralibus, quæ dicatur, ex ſententiis Henrici Gandavenſis, in c. Ne innitaris, n. 342. de conſtit. 77

Pars tutior.

Vide in ver. *Opinio tutior.*

Et in ver. *Dubium.*

1 In judicio proprie non eſt reperire partem tutiorem, in cap. Ne innitaris, n. 201. de conſtit. 30

5 Pars tutior in foro conſcientiæ eſt etiam favorabilior, ib. n. 203. 50

1 Judex an aliquando teneatur ſequi opinionem tutiorem, ibid. n. 204 50

5 Pars tutior in moralibus eſt eligenda de jure naturali, & Divino, contra quod nulla poſſeſſio, aut præſcriptio, vel conſuetudo ſuffragari poteſt, ib. n. 206. & n. ſeqq uſq. ad n 251. 51

4 Pars tutior in dubio eſt tenenda in ſpectantibus ad ſalutem animæ, in c. Juvenis, n. 2. de ſponſal. 5

5 Pars tutior in dubio eſt tenenda etiam extra materiam irregularitatis. in c. Significaſti. il 2. de homic. n. 3. 137

5 Pars major an, & quando faciat Collegium, in c. Licet de vitanda, n. 64. de elect. 237

1 Pars major Collegium facit per repræſentationem, ſeu per fictionem, ib. n. 65. 237

3 Geſta a majori, & ſaniori parte univerſitatis regulariter valent, etiam contradicente minore, in c. Cum in cunctis, n. 1. & ſeqq. de his, quæ fiunt a major. par. capituli. 220

3 Pars major, & ſanior, quæ dicatur, in c. Cum in cunctis, n. 3. de his, quæ fiunt a major. par. capituli. 220

3 Pars major in dubio cenſetur etiam ſanior, niſi contrarium probetur, ib. n. 4. 220

3 Majori parti regulariter ſtandum eſt in qualcunque diſpoſitione, ib n. 5. 220

3 Contemptus plus juris babet ad annullandum geſta majoris partis, quam plures præſentes, & contradicentes, ib. n. 6 220

3 Minoris partis contradictio non impedit geſta a majori parte univerſitatis, niſi cauſa rationabilis probetur coram Superiore, ib. n. 7. 221

3 Major pars non poteſt ſtatuere in præjudicium minoris in his, quæ competunt pluribus ut ſingulis; ſecus ſi pluribus ut univerſis, ib n. 12. 221

3 Minor pars uti poteſt re communi ad uſum deſtinata, licet major contradicat, ib. n. 14 & n. 16 221

3 Pars major trahit minorem, in c. Cum propter, n. 45. & 50. de jurepatr. Declaratur, ib n. 6d 532

5 Pars major, ac ſanior prævalet in omnibus actibus univerſitatis, in c Ne innitaris, n 285. de conſtit. 64

5 PARTICIPIUM reſolvitur in ſuum verbum cum relativo, in c. Inter ceteras, n 26 de reſcript. 148

3 PARTUS quinquagenario mirabilis eſt, quia rarus, ſed non miraculoſus, in c. Cum ſis, n. 53. & ſeqq. & n. 63. & 64. de converſ. conjugat. 438

2 PARVULI a parentibus ſubtracti, de quibus dubitatur, an ſint baptizati, ſunt iterum baptizandi, in c. Ne innitaris, n. 188. de conſtit. 49

3 PASCENDI officium incumbit Epiſcopis ex divina inſtitutione, quæ ab Eccleſia mutari non poteſt, in c. Ex parte, n. 55. de Cler. non reſid. 55

3 Paſcendi actus eſt principalis actus Epiſcopi, ib. n. 73. 56

3 Paſcendi officium, cui innititur obligatio reſidentiæ, ceſſat ovibus deficientibus, in c. Extirpandæ, §. Qui vero. n. 50 de Præbend. 130

5 PASCHALE tempus ad Euchariſtiam ſuſcipiendam poteſt a proprio Sacerdote ex cauſa prorogari, in c. Omnis, n. 4d de pœnit. & remiſſ. 312

5 PASTELLUS quid ſit, in c. In ordinando, n. 3. de ſimon. 30

3 PASTOR animarum, ubi neceſſe fuerit, tenetur mortem ſubire pro ovibus ſuis, in c. Clericos, n 5. de Cler. non reſid. 67

3 Paſtor dicitur occidere quos tacendo noluit increpare, in c. cap. Ex parte, n. 3d de Cler. non reſid. 44

3 Paſtoris officium præcepto Evangelico incumbit ipſimet Epiſcopo, nec poteſt alteri demandari, ib. n. 38. & ſeqq. uſque ad num. 54. 45

3 Paſtorem ita oportet eſſe aſſiduum muniis Epiſcopalibus, ut actum paſcendi fere nunquam intermittat, ib n 72. 46

3 Paſtor non eſt, qui gregem alienum paſcit, ſed mercenarius, in c. Extirpandæ, § Qui vero, n. 3. de Præb. 126

5 Paſtore aliquandiu carere minus malum eſt, quam dyſcolum, ſtultum, & malum habere, in c Accepimus, n. d9. de pact. 666

1 PATER debet reverentiam filio Sacerdoti in orationibus, confeſſionibus, & aliis ſpiritualibus, in c. Indecorum, n. 43. de ætat. & qual. 401

5 Pater percutiens filium in ſacro Ordine conſtitutum excommunicationem incurrit, ib n. 47 402

1 Pater ob nimiam egeſtatem diſtrahere non poteſt filium in ſacris conſtitutum, ib. n. 50. 401

5 Pater qui dormiens in lecto infantem ſuffocavit, an ſit irregularis, in c Si conſtiterit, n. 39. de accuſat. 12

5 Pater poteſt cogere filius ad præſtanda ſibi alimenta, ipſos etiam vendendo, in c. Præterea, n 30. Ne prælat. vic. ſuas. 71

5 Patri ſpirituali non minus obſequi debemus, quam carnali, ib. num. 32. 71

3 Parentes revocare non poſſunt filium impuberem e Monaſterio, ſi illius ingreſſui tacite, vel expreſſe conſenſerint, in c. Si quis, n 2 de Regular. 332

3 Si vero non conſenſerint, revocare poſſunt intra annum duntaxat, ib. n. 3. 333

3 Pater non poteſt offerre filium impuberem Religioni, ſi mater contradicat, nec e converſo, ib. n 6. 333

3 Pater offerre poteſt filium Religioni, etiam invito avo, qui habet utrunque in poteſtate, ib. n. 10. 333

5 Pater percutiens filium in ſacris conſtitutum incidit in ſententiam Canonis, in c. Cum voluntate, n. 34 de ſent. excom. 379

5 Pater prohibitus relinquere filio ſpurio, non cenſetur prohibitus relinquere nepoti legitimo ex filio ſpurio, in c. Ad extirpandas, n. 18. de fil Preſbyt. 473

5 Patri ſuper fructibus beneficii, quod filius obtinet, non acquiritur uſusfructus, ſicut in peculio Caſtrenſi, vel quaſi, ib. num. 42. 473

5 Pater an prohibeatur immediate ſuccedere in beneficio filii, in c. Ex tranſmiſſa, n. 25. de fil. Preſbyt. 469

2 Pater ſuccedit filio, licet turbato ordine, ſicut filius patri, & uterque habet querelam, ib. n. 26. 469

2 Pater an poſſit obtinere beneficium in Eccleſia, in qua ejus filius illegitimus de præſenti reperitur intitulatus, ib. n. 27 469

4 Pater ob neceſſitatem victus poteſt vendere filium, in c. Ex literis, n 5. de divortiis. 96

4 Patris confeſſio qualiter poſſit habilitare incapaces ad ſucceſſionem, etiam in præjudicium tertii, in c. Lator, n. 64. qui fil. ſint legit. 90

4 Pater in ſuprema ſua voluntate non præſumitur voluiſſe inſtituere filios incapaces, ib. n. 77. 91

4 Pater cogere non poteſt filium invitum nubere, ſed filiam poteſt, ſecundum leges, niſi dederit ei turpem ſponſum, vel moribus indignum, in c. Tua, n. 8 de deſponſ. impub. 23

4 Secus ſecundum Canones, ib. n. 9. 23

1 Paternæ incontinentiæ ſuſpicio magis viget in filia, quam in filio, in c. ut filii, n. 45. de fil. Preſbyt. 463

Vide in ver. *Filius illegitimus.*

5 Pater tenetur alere filios etiam ſpurios de jure Canonico, in c. Quoniam, n. 7. de Magiſtris. 80

5 Patris divitiæ cenſentur divitiæ filii etiam nil actu habentis, ib. num. 8. 80

3 Pater ſi ſe cum bonis ſuis, & filio impubere obtulit Monaſterio, filius factus major exire poteſt, & legitimam a Monaſterio petere, in c. Cum ſimus, n. 1. de Regular. 378

3 PATRIAM quilibet tenetur defendere, & pro ejus defenſione excuſatur pater occidens filium, in c. Pervenit, n. 8. de immunit. Eccl. 629

5 Patria poteſtas quantum ad jus publicum non curatur, in c. Indecorum, n 24. de ætat. & qual. 400

5 Patria poteſtas ſolvitur per profeſſionem regularem, ib. n. 32. & 58 400

5 Patria poteſtas in quibus differat a dominicali, ib. n. 55. 402

3 Patria poteſtas ſicut ſolvitur per Dignitatem patriciatus, & conſulatus in temporalibus, ita ſolvitur per Dignitatem Sacerdotalem in ſpiritualibus, ib. n. 57. 402

Vide in ver. *Jus patriæ poteſtatis.*

5 Pa-

5 Patria, & parentum defenſio eſt de jure naturæ, in c. Petitio, n. 8. de homic. 139
3 PATRIARCHA Hieroſolymitanus, qui eſt etiam Canonicus Baſilicæ S. Petri, ſedet in Choro poſt Canonicos primo receptos, in c. Poſtulaſti, n. 28 de conceſſ. Præb. 202
1 Patriarcha Conſtantinopolitanus etiam poſterius ordinatus præfertur inter quatuor Patriarchas, in c. Cum certum, n. 19. de majorit. & obed. 208
5 Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, & Abbates Græci ſchiſmatici in Concilio Florentino ut tales indifferenter agniti, & tractati fuerunt, in c. Quod a prædeceſſoris, n. 102. & 116. de ſchiſmat. 512
1 Patriarchatus, Archiepiſcopatus, & Epiſcopatus Romana fundavit Eccleſia, in c. Quanto, n. 44 de transl. Epiſc. 320
2 Patriarcha qui confirmatum in Archiepiſcopum transfert ad Sedem Apoſtolicam Epiſcopalem, ab Epiſcopatuum confirmatione ſuſpenditur, in c. Cum ex illo, n. 1. de translat. Epiſc. 314
1 In Patriarcham Antiochiæ Maronitarum Epiſcopus de Nuca more illius nationis electus non confirmatur, ſed a vinculo ſuæ Eccleſiæ abſolvitur, & ad Eccleſiam Patriarchalem transfertur, in c. Etſi unanimiter, n. 13. de poſtul. Prælat. 216
1 Patriarchalibus Sedibus vacantibus, a Canonicis fieri non poteſt electio, vel poſtulatio, quouſque ad unitatem Sedis Apoſtolicæ perducatur, ib. n. 14. 216
3 Patriarchalis dignitas eſt major quacunque mundana dignitate, in c. Cum terra, n. 3 de elect. 265
1 Patriarchales ſedes non præferantur Presbyteris Cardinalibus, ib. num. 4. 265
1 Patriarchæ ſunt reducti ad inſtar Regum, quia multas tegunt Provincias, ib. n. 5. 265
5 PATRIMONII ſui an magis quam vitæ alterius teneatur quis curam habere, in c. Interfeciſti, n. 13. de homic. 122
3 Patrimonium, ad cujus titulum Clericus eſt ordinatus, ſi ſit minus ſufficiens, tenetur Epiſcopus tandiu ex propriis ſupplere, donec per ipſum Epiſcopum, vel alium in ſua, vel aliena Eccleſia fuerit competens beneficium aſſecutus, in c. Cum ſecundum, n. 64. de Præb. 93
3 Patrimonium non efficitur titulus Eccleſiaſticus, niſi hoc expreſſe ſit actum, in c. Epiſcopus, n. 19. & 33. de Præb. 72
3 Patrimonium hodie non eſt titulus ad ſacros Ordines, niſi diſpenſative, ib. n. 24. 49. & 50. 72
3 Patrimonium patris non eſt Patrimonium filii, niſi interpretative, & per juris fictionem, ib. n. 26. 72
3 Patrimonium ad cujus titulum Clericus eſt ordinatus, gaudet privilegiis bonorum Eccleſiæ, ib. n. 30. & 33. etiam in caſibus in jure non expreſſis, ib. n. 40. 73
3 Et ſubrogatur in locum beneficii, ib. n. 32. & 39. 72
3 Patrimonium Clerici ad hoc ut indiſtincte gaudeat privilegiis bonorum Eccleſiæ, exigitur, ut Clericus ad illius titulum fuerit expreſſe ordinatus, ib. n. 33. 78
3 Patrimonium quod remanet Clerico beneficium reſignanti, gaudet privilegio bonorum Eccleſiæ pro ea tantum parte, quæ ad congruam illius ſuſtentationem ſufficiat, ib. n. 43. 73
3 Patrimonium reſignantis beneficium ſuccedit loco tituli, tametſi Epiſcopus hoc non declaraverit, ib. n. 44. 73
3 Patrimonium ad cujus titulum Clericus eſt promotus, non poteſt ſine licentia Epiſcopi alienari, licet poſtea Clericus adeptus ſit beneficium ſufficiens, ib. n. 48. 74
3 Patrimonii titulus eſt ſubſidiarius in Clerico ad Ordines ſacros promovendo, non autem in jam promoto, ib. n. 50. 74
5 Titulus patrimonii de Epiſcopi licentia poteſt commutari in titulum beneficii, & e converſo, n. 52. 74
3 Privilegium exemptionis ab oneribus Cameralibus conceſſum patrimonio, donec Clericus aſſequatur beneficium, extinguitur adepto beneficio, nec reviviſcit per beneficii dimiſſionem in c. Epiſcopus, n. 58. & ſeqq. uſq. ad n. 63. de Præb. 74
3 Contrarium, n. 63. uſq. in fin. 75
3 Præſertim ſi dimiſſio ſit coacta, ib. n. 66. 75
1 Patrimonium ad cujus titulum quis ordinatur, quamvis beneficium repræſentet, non tamen eſt beneficium, in c. Ad audientiam, il 2. n. 59. de reſcript. 180
Vide in voc. *Clericus quoad titulum*.
Et in voc. *Ordo quoad titulum*.
4 PATRINUS eſt fidejuſſor baptizati apud Deum, eumque in fide catechizat, in c. Veniens, n. 2. de cogn. ſpirit. 63
4 Patrinus, etſi non excedat plena pubertate baptizatum, tamen contrahit cognationem ſpiritualem, ib. n. 18. 65
1 PATRONUS in Collegiatis Eccleſiis de jurepatronatus præſentat Prælatum, & Epiſcopus inſtituit, in c. Nullus, n. 5. de elect. 218
3 Patronus laicus uno præſentato poteſt alium præſentare, Clericus hoc non poteſt, in c. Cum autem, n. 1. de jurepatr. 523
3 Patronus tenetur Eccleſiam tueri ab omnibus oppreſſionibus, ib. n. 4. 538
3 Patronus laicus poteſt duos præſentare ſucceſſivis temporibus, & plures ſimul eo modo, ut Epiſcopus alterum eligat, & admittat, ib. n. 5. 522
3 Patronus laicus poteſt ſecundum præſentare accumulative, non autem ex toto, recedendo a primo, ib. n. 6. 522
3 Et præſentatio ſimpliciter facta de ſecundo, intelligitur facta cumulative, non privative, ib. n. 7. 523
3 Patronus laicus poteſt ſemel tantum variare, ib. n. 8. 523
3 Niſi prima præſentatio ſit nulla, quia tunc poteſt præſentare tertium accumulando cum ſecundo, ib. n. 9. 523
3 Patronus poteſt ex toto recedere a prima præſentatione invalida, ib. n. 10. & 24. 523
3 Patronus laicus an poſſit recedere a præſentatione facta de indigno, & alium præſentare, ib. n. 12. 523
3 Patronus Eccleſiaſticus non poteſt variare præſentando alium etiam accumulative, ib. n. 15. 523
3 Patroni laici non poſſunt recedere a promiſſione de non variando, maxime ſi ſit jurata, ib. n. 27. 524
3 Patroni laici an teneantur præſentare digniorem, ib. n. 32. 525
3 Patroni laici ſi ad Eccleſiam vacantem intra quatuor menſes non præſentant, Epiſcopus ordinabit Eccleſiam, in c. Cum propter, n. 1. & 9. de jurepatr. 529
3 Patronus laicus habet quadrimeſtre tempus ad præſentandum, Eccleſiaſticus vero ſemeſtre, etiamſi patronatum a laico acquiſiverit, ib. n. 2. 559
3 Patronus laicus, & Eccleſiaſticus in quibus differant, ib. n. 13. & ſeqq. uſq. ad n. 21. 532
3 Patronus laicus præſentans ſcienter indignum, an privetur ea vice jure præſentandi, ſicut patronus Eccleſiaſticus, ib. n. 14. 530
3 Patrono laico habenti unam vocem an inferatur præjudicium ex concurſu, ſi Eccleſia compatrona habeat duas voces, ib. n. 50. & 71. 532
3 Patrono laico præjudicari non debet ex donatione patronatus facta Eccleſiæ a compatronis, ib. n. 61. 534
3 Patrono Eccleſiaſtico non præſentante infra legitima tempora, inſtituendus eſt præſentatus a patrono laico, ib. n. 63. 534
3 Patronis diſcordantibus præficiendum eſt præſentatus, qui plures habet voces, in c. Quoniam, n. 1. de jurepatr. 511
3 Patroni quidquid juris habent in Eccleſia, totum ex gratia procedit, & de ſpeciali gratia toleratur, ib. n. 7. 511
3 Patronus unus ex duobus poteſt alterum præſentare, licet ex duobus eligentibus unus non poſſit alium eligere, ib. n. 14. 511
3 Patronus efficitur, qui Eccleſiam de novo ſuis deducit ad eſſe, ib. num. 29. 512
3 Declaratur, n. 46. 513
3 Patronus antiquus requirendus eſt, & præferendus extraneo in reædificatione Eccleſiæ dirutæ, ib. n. 57. 534
4 Patroni, vel adminiſtratores Eccleſiarum prætextu conſuetudinis congruam portionem Rectoris diminuere non poſſunt, in c. Extirpandæ, n. 5. de Præb. 124
3 Conſuetudo, qua patronus aliquid ſibi vendicat de fructibus Eccleſiæ ultra portionem Rectoris, an valeat de jure communi, ib. n. 6. 124
3 Et quid in patrono laico, ib. 124
3 Patroni qui in fructibus Eccleſiæ ſe ingerunt, ex Concilio Trid. quas pœnas incurrant, ib. n. 8. & ſeqq. 124
3 Patronis beneficiorum prohibitum eſt bona ipſorum conducere, ib. n. 9. 124
3 Pœna a Concilio impoſita patronis occupantibus fructibus Eccleſiarum locum non habet, niſi in doloſa occupatione, n. 10. 134
3 Pater qui ſe ingerit in fructibus Eccleſiæ, cujus non ipſe, ſed filius eſt patronus, an incidat in pœnam Conc. Trid. n. 11. 125
3 Patroni Eccleſiarum Parochialium cogi poſſunt ad aſſignandam congruam portionem Rectoribus ibi inſtitutis, n. 12. 125
3 Patroni plures eſſe poſſunt unius Eccleſiæ ex cauſa fundationis, vel dotationis, etiamſi inæqualiter dotaverint, in c. Ad audientiam, il 1. n. 36. de Eccl. ædific. 615
3 Patronus poteſt a ſua quaſi poſſeſſione repelli, niſi patronatum probaverit juxta formam Concilii, etiamſi Ordinarius poſt Concilium admiſiſſet præſentationem ſine cauſæ cognitione, in c. Conſultationibus, n. 10 de jurepatr. 521
3 Etiamſi patronus probaverit ſe per 40. annos præſentaſſe, ibid. num. 11. 525
3 Jus conferendi Eccleſiam libere ad Epiſcopum devolvitur, ſi quæſtio ſuper patronatu laicali infra quadrimeſtre fuerit terminata, in c. Quoniam, n. 16. de jurepatr. 511
Vide in voc. *Jus conferendi*.
3 Patronus non eſt dominus juriſpatronatus, niſi abuſive, in c. Ex literis, n. 51. de jurepatr. 519
3 Patronatus in fine inſtrumenti venditionis univerſitatis fateri poteſt ſe deſiiſſe eſſe patronum, ib. n. 60. 519
2 Patroni poteſt Epiſcopus deferre juramentum de præſentando magis idoneum, ſi ſubſit ſuſpicio, ne moveatur aliquo inordinato affectu, in c. Conſtitutis, il 2. n. 5. de appell. 599
2 Fallit, ſi contra patronos eſſet præſumptio perjurii, ib. n. 6. 599
3 Ob patronorum diſcordiam ceſſat Eccleſia a divinis, tollitur inde Reliquiæ, & oſtia clauduntur, in cap. Perlatum, n. 1. de jurepatr. 508
3 Patroni inter ſe convenire non poſſunt, ut unus habeat patronatum in una parte Eccleſiæ, alius in alia, ib. n. 3. 508
3 Nec fructus, & poſſeſſiones Eccleſiæ poſſunt inter ſe dividere, ib. n. 4. 508
3 Poſſunt tamen inter ſe paciſci de Rectore alternis vicibus præſentando, ib. n. 5. 508
3 Etiam ſine conſenſu Epiſcopi, ib. n. 6. 508
3 Item ſi habeant plures patronatus, convenire poſſunt, ut unus præſentet in una Eccleſia, & alius in alia, ib. n. 7. 508
3 Patronus in fundatione Eccleſiæ poteſt remittere juſpatronatus in totum, aut pro parte, prout ei libuerit, ib. n. 24. 509
3 Patronus non eligit Prælatum in Conventuali Eccleſia, ſed in Capella ſic, in c. Nobis, n. 2. 14. & 28. de jurepatr. 526
3 Patrono debetur proceſſionis honor, & alimentatur ab Eccleſia, ſi vergat ad inopiam, ib. n. 3. 17. & 85. & ſeqq. 526
3 Patronus an in Eccleſia juſpatronatus in ſeſſionibus, & aliis actibus temporali domino loci ſit præferendus, ib. n. 18. & ſeqq. uſq. in fin. 527
3 Patrono triplex jus competit in Eccleſia patronata, utile, oneroſum, & honorificum, ib. n. 19. 527
3 Et jus honorificum in quibus conſiſtat, ib. n. 20. & 85. 527
3 Patrono ad Eccleſiam venienti an, & quouſque Clerici obviam exire

exire teneantur, ib. n. 26. 527
3 Patronus in ſeſſionibus, & aliis actibus an ſit ceteris præferendus, ib n. 27. & 29. 527
3 Patrono debetur honor proceſſionis, ideſt præſentationis, ib. n. 28. & 29. 527
2 Patronus laicus præſentans indignum an ſit ipſo jure privatus poteſtate præſentandi, in c. Cum vos, n. 2. 34. & ſeqq. uſq. in fin. de off. ordinar. 560
2 Patronus Eccleſiaſticus de jure habet cuſtodiam Eccleſiæ vacantis, ib. n. 4. 560
2 Contra ex Concilio Trid. ib. n. 6. 560
2 Patronus laicus non poteſt ſe ingerere in rebus Eccleſiæ, nec habet cuſtodiam, ſed defenſionem tantum, ib. n. 5. 560
2 Patroni tam laici, quam Eccleſiaſtici poſt Concilium Trid. nullatenus poſſunt ſe ingerere in fructibus beneficii, ib. n. 5. 560
2 Patronus præſentando indignum an ſit ipſo jure privatus pro illa vice poteſtate præſentandi, lariſſime diſcutitur, ib. n. 27. & n. ſeqq. uſq. in fin. 561
2 Quid in patrono Eccleſiaſtico, qui præſentat indignum ſcienter, ib. n. 28. & n. 49. 561
2 Et quid ſi ignoranter, ib. n. 32. 561
2 Et quid in patrono laico, qui præſentavit indignum ſcienter, ib. n. 34. & ſeqq. uſq. in fin. 561
2 Referuntur Authores, & fundamenta pro opinione negativa, ib. n. 35. & ſeqq. uſq. ad n. 39. 562
2 Item referuntur Authores, & fundamenta pro contraria opinione affirmativa, ib. a d. n. 39. uſq. ad n. 46. 562
2 Approbatur prima opinio negativa, ib n. 46. uſq. ad n. 56. 562
2 Et refellitur diſtinctio Lambertini, ib. n. 56. & n. ſeqq. uſque in fin. 563
2 Patronus Eccleſiaſticus non poteſt variare, & ex ipſo, quod præſentat ſcienter indignum, jus providendi Eccleſiam ad Epiſcopum devolvitur, vel ad eum, ad quem pertinet inſtitutio, ib n. 29. & 31. 561
2 Patronus Eccleſiaſticus, qui ignoranter præſentavit indignum, poſt collationem poteſt variare, & habet integrum tempus ad præſentandum, ib. n. 32. 561
2 Patronus laicus, qui præſentavit indignum ſcienter, infra quatuor menſes poteſt variare, vel alium præſentare, ibid. num. 33. 561
2 Patronus Clericus habet ſemeſtre ad præſentandum, quia variare non poteſt; laicus vero quadrimeſtre tantum, quia poteſt variare, ib n. 38. 561
2 Patronus laicus habet poteſtatem præſentandi ex gratia, ib. n. 43. Declaratur, ib. n. 54. 563
2 Patronus laicus non obſtante reprobatione excommunicatorum de primo præſentato, & appellatione ab eo interpoſita, poteſt alterius nomen deferre, ib. n. 55. 563
3 Patronus poteſt præſentare ad Eccleſiam vacantem, non obſtante, quod ipſo non conſentiente, alius ad præſentationem Rectoris ad titulum Eccleſiæ fuerit ordinatus, in c. Poſtulaſti, n. 3. de jurepatr. 536
2 Patroni tam Clerici, quam laici variant indiſtincte ante præſentationem, poſtea vero laici tantum, in c. Publicato, n. 46. de elect. 312
1 PAUCI qui dicantur, in c. Ut juxta, n. 32. de off. ordin. 594
3 Pauca dicuntur reſpective ſecundum ſubjectam materiam, in c. Multa, n. 2. Ne Cler. vel Monach. 653
5 PAULUS Apoſtolus, quamvis homicida, divina miniſtravit, in c. Henricus, n. 32. de Cler. pugnan. in duello. 146
5 Phinees nepos Aaron fuit diſpenſatus ſuper duobus homicidiis, & permiſſus divina miniſtrare, ib. n. 31. 146
5 Pauli IV. & S. Pii V. diſpenſationes ſuper ceſſionem Fratrum Minorum an ſint redactæ ad terminos Concilii Trid. in c. Nimis prava, n. 42. de exceſſ. Prælat. 224
5 Paulus III. perſuaſus a Cardinali Sancti Marci, ut ſibi ſucceſſorem eligeret, omnino reſpuit, in cap. Accepimus, n. 30. de pactis. 663

Pauper, & paupertas.

3 Pauper locare poteſt operas ſuas ſpirituales ſine labe ſimoniæ, in c. Cum ſecundum, n. 5. de Præb. 90
3 Pauper non dicitur, qui patrem habet divitem, in c. Epiſcopus, n. 21. de Præb. 72
3 Paupertas excuſat a procuratione, in c. Venerabili, n. 33. de cenſib. 552
3 Paupertas tolerabilior eſt in Canonico, quam in Rectore Eccleſiæ, in c. Expoſuiſti, n. 9. de Præb. 145
3 Pauper, quamvis directe agere non poſſit contra divitem, ut ſibi ſubveniat, poteſt tamen Judicis Eccleſiaſtici officium implorare, ut eum compellat, in c. Licet, n. 5. de cenſib. 539
3 Pauperes ad collectas non ſunt cogendi, ib. n. 10. 539
3 Declaratur, n. 11. 540
3 Pauperum appellatione veniunt etiam Clerici, in c. Non minus, n. 18 de immun. Eccl. 632
1 Paupertas non eſt juſta cauſa auferendi bona aliena, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 8. de conſtit. 98
1 Pauperi ſubveniendum eſt de proprio, non de alieno, ſive ſua culpa in egeſtatem inciderit, ſive non, ib. n. 11 & ſeqq. 98
1 Pauper, & inops in quibus differant, remiſſive, ib. n. 13 98
3 Inanis eſt actio, quam inopia debitoris excludit, in c. Odoardus, n. 26. de ſolut. 240
3 Periculo ejus, qui nihil habet, nihil eſſe poteſt, ib. n. 27. 240
3 Paupertas in quibus proſit, ib n. 28. 240
3 Paupertas qualiter probetur, ib. n. 32. 241
3 Mendicans præſumitur pauper, niſi creditores probent contrarium, ib. n. 33. 241
3 Paupertas probatur eo ipſo, quod aliquis cedit bonis, nec ejus corpus debet poſtea detineri, ib. n. 34. 241
5 Pauperes non dicuntur, qui opibus parentum ſuſtentari valent, in c. Quoniam, n. 6. de Magiſtris. 80
4 Paupertas non excuſat adulterium etiam quoad pœnam civiliter inferendam, in c. Ex literis, n. 3. de divortiis. 96
1 PAX eſt finis diſcordiæ, in c. Treugas, n. 15. de Treug. & pac. 632
4 Pacis bonum eſt urgens neceſſitas diſpenſandi, in c. Ubi non eſt, n. 12. de deſponſ. impuber. 26
5 PECCANTES publice, palam ſunt corrigendi, in c. Manifeſta, n. 17. & ſeqq. de pœnit. & remiſſ. 289
Vide in ver. *Pœnitentia publica*.
3 PECCARE nemo debet ſub ſpe veniæ, in c. Immunitatem, n. 21. de immun. Eccl. 650
2 PECCATOR quilibet occultus poteſt peracta pœnitentia promoveri, & miniſtrare, niſi ſint crimina, quæ poſt pœnitentiam impediant Ordinis executionem, in c. Quæris, n. 43. de ætat. & qual. 414
2 PECCATUM non committitur, niſi inobedientiæ, in his, quæ non ſunt in ſe mala, niſi quia prohibita, in c. Cum pridem, n. 4. de pactis. 647
2 Contrarium, n. 12. & 22. & ſeqq. 647
2 Peccata quandoque ſimili nomine cenſentur, quæ ſimili pœna puniuntur, ib. n. 23. 648
2 Peccatum quid ſit, ib. n. 58. 652
5 Peccata ipſa an cadant ſub ſigillo confeſſionis Sacramentalis, in c. Officii, n. 26. & ſeqq. uſq. ad n. 33. de pœnit. & remiſſ. 305
5 Revelatio peccati in confeſſione detecti an cadat ſub prohibitione poſitiva Eccleſiæ, ib n. 33. 305
5 Peccatum originale per Baptiſmum deletur in infantibus indiſtincte, in adultis per contritionem cordis, in c. Omnis, n. 4. de pœnit. & remiſſ. 309
5 Peccatum an oporteat eſſe mortale, adhoc ut pœnitentiæ Sacramentum ſit ad ſalutem neceſſarium, ib. n. 8. & ſeqq. 309
5 Peccata venialia tantum habens non tenetur confiteri jure Divino ad obtinendam juſtificationis gratiam, ib. n. 9. 309
5 Peccata venialia a gratia Dei non excludunt, ib. n. 11. 309
5 Et quamvis utiliter in confeſſione dicantur, tamen citra culpam taceri, & multis aliis remediis expiari poſſunt, ib. n. 12. 309
5 Fallit in duobus caſibus, n. 13. 309
5 Peccata venialia tantum habens an teneatur jure poſitivo ſemel in anno confiteri, ut ſatisfaciat præcepto Eccleſiæ, ib n. 14. & ſeqq. 309
5 Peccata venialia non tenetur quis confiteri ſemel in anno ſpecialiter, & numeraliter, ſed in generali, ib. n. 17. 309
5 Peccata propria duntaxat ſunt in confeſſione aperienda, non autem aliena, ib. n. 27. 310
5 Peccatum non dimittitur, niſi reſtituatur ablatum, in c. Tua nos, n. 21. de ſimon. 58
3 Peccata latentia ſolum Deum habent ultorem, in c. Ex tenore, n. 10. de tempor. ordin. 359
3 Peccatum nullum eſt adeo veniale, quod non fiat mortale, dum placet, in c. A crapula, n. 25. de vit. & honeſt. Cler. 7
3 Declaratur, n. 31. 7
3 Peccatum veniale an, & quando poſſit fieri mortale, ib. n. 27. & 32. 8
3 Peccata minima, ſi negligantur, occidunt, ib. n. 28. 7
3 Peccato mortali non conſentiendum, ſed potius omnia mundi mala toleranda, in c. Sacris, n. 28 de his, quæ vi met. cauſ. 683
3 Peccatum originale ſine conſenſu contrahitur, & ideo ſine conſenſu dimittitur, ſcilicet parvulis, in c. Majores, n. 54. de Baptiſm. 598
3 Actuale vero conſenſu contrahitur, & ideo ſine conſenſu minime relaxatur, ib. n. 55. 598
3 Peccatum originale eſt peccatum naturæ, actuale vero eſt peccatum perſonæ, ib n. 56. 598
3 Peccatum originale non eſt fomes, ſeu pronitas ad peccandum, quæ remanet etiam poſt Baptiſmum, ib. n. 57. 598
3 Peccatum originale quid ſit, ib. n. 58. 598
3 Languor naturæ dicitur, ib. n. 59. 598
3 Peccata Deus non dimittit ex parte, ſed ex toto, ib. n. 61. & ſeqq. 598
3 Peccati originalis pœna eſt carentia viſionis Dei, actualis vero gehennæ perpetuæ cruciatus, ib. n. 63. 598
5 Peccatum grave, & mortale idem ſunt, in c. Falſidicus, n. 146. de crim. falſ. 177
3 Peccatum eſt dictum, vel factum, vel concupitum contra legem æternam, in c. Cum eſſes, n. 126 de teſtam. 275
3 Peccatum non eſt, quod eſt præter legem Divinam, ib. n. 151. 277
2 Peccati iteratio tranſit in conſuetudinem peccandi, in c. Cum non ab homine, n. 59. de judic. 14
3 Peccatum in Spiritum Sanctum eſt peccatum obſtinationis, in c. Immunitatem, n. 22. de immun. Eccl. 650
5 Peccatum eadem qualitate purgatur, qua originatur, in cap. Manifeſta, n. 16 de pœnit. & remiſſ. 289
1 In occaſione proxima peccati, ex ſententia cujuſdam Theologi, licitum eſt perſeverare ob ſui, vel alterius commodum ſpirituale, vel temporale, in c. Ne innitaris, num. 322. de conſtitut. 69
Vide in ver. *Concubinarius*.
5 PECUNIÆ, & patrimonium dicuntur vita hominis, in c. Interfeciſti, n. 15. de homic. Declaratur, ib. n. 16. 122
5 Pecuniam per ſimoniam collatam, & quando ſit reſtituenda ei, qui contulit, in c. Tua nos, n. 13. de ſimon. 58
3 Pecunia pro Monaſterio conſtruendo relicta, ſi non ſufficiat, convertitur in alium uſum, in c. Nos quidem, num. 16. de teſtam. 260
3 Pecunia ad certum uſum relicta non poteſt per Superiorem ad alium

alium uſum deputari, quando in eum cauſam teſtator providit qui fieri debeat, ib. n. 32. 261
3 Declaratur, n. ſeqq. 261
5 Pecuniæ obediunt omnia, in c. Significantibus, n. 40. de off. delegat. 537
2 Declaratur, ib 537
5 Pecunia trajectitia quæ ſit, in c. Naviganti, n. 7. de uſur. 160
5 Pecuniæ nullus eſt uſus, ib. n. 26. 162
5 Pecuniæ receptio liberiter negotium prorſus non tollit, in c. Nobis, n. 45. de ſimon. 43
5 Pecuniam dans, ut ſpiritualem juriſdictionem exerceat, officio privatur, & ſic conferens illud amplius conferre non poterit, & canonice punietur, in cap. Præterea, n. 2. Ne Prælat. vic. ſuas. 68
5 PEDAGIA exigentes a Clericis incidunt in excommunicationem latæ ſententiæ, in c. Non minus, n. 35. de imm. Eccl. 633
5 *Pene*, & *quaſi*, dictiones diminuunt aliquid de ſignificatione ejus cui adjiciuntur, in c. Veſtra, n. 50. de cohabit. Cler. & Mulier. 13
5 *Penitus*, dictio importat nullitatem ipſo jure, etiam ſi præponatur verbo futuri temporis, in c. Nobis, n. 36. de ſimon. 41
3 *Penitus*, adverbium adjunctum verbo futuri temporis, an importet Canonem latæ ſententiæ, in c. Quiſquis, n. 10. de elect. 295
3 *Penitus*, dictio quid importet, in c. Cum in Eccleſiis, n. 4. de majorit. & obed. 615

Penſio, communia.

3 Penſio cum clauſula, *Ut melius, & commodius ſuſtentari valeat*, &c. cenſetur reſervata ex cauſa alimentorum, in c. Ad hoc, n. 13. & 15. de ſolut. 235
3 Penſio, cenſus, collecta, & decima ſunt debitum reale, & obligant poſſeſſorem etiam pro terminis præteritis, ib. n. 16. & 19. 236
3 Et an ſit in optione creditoris, vel agere contra ſucceſſorem, vel contra antiquum poſſeſſorem, ſeu ejus hæredem, ib. n. 17. & ſeqq. 236
3 Penſionem conditionalem facit clauſula, *Dummodo remaneant mille pro Epiſcopo*, ib. n. 24. 236
3 Et in petitorio onus probandi, quod mille remaneant, incumbit penſionario, ib. n. 25. 236
3 Etiamſi Epiſcopus reſervationi conſenſerit, ib. 236
3 Et probatio debet eſſe plena, ib. 236
3 Penſio reſervata cum clauſula, *Dummodo remaneant tot pro Titulari*, ſi ſit exceſſiva, non eſt nulla in totum, ſed reducibilis, ib. n. 28. 236
3 Fallit, ſi ſit reſervata cum prædicta clauſula, *Et cum expreſſione certi valoris*, ib. n. 29. 236
3 Tridentino Concilio Papa cenſetur derogare reſervando penſionem cum clauſula, *Etiamſi non remaneant mille pro Epiſcopo*, ib. n. 30. 236
3 Idem ſi fiat valorem fructuum, juxta quem non remaneant mille, ib. n. 31. 237
3 Penſio pure reſervata eſt reducibilis, ſi non remaneant mille pro Epiſcopo, & Papa fuerit deceptus in expreſſione valoris facta in cedula conſiſtoriali, ib. n. 32. 237
5 Penſio in materia favorabili venit appellatione beneficii, in c. Vergentis, n. 20. de hæret. 97
Vide in ver. *Penſio a quo reſervanda*.

Penſio quid ſit, & quotuplex.

1 Penſio de jure communi eſt quid mere temporale, nihil habens ſpiritualitatis annexum, & reſervari poteſt etiam infanti, in c. Cum in cunctis, n. 99. de elect. 251
1 Penſiones, quæ hodie beneficii loco aſſignantur, ut commodius quis ſuſtentari valeat, vel ex cauſa religionis, ſeu ceſſionis, ſunt quid ſpirituale, ſeu ſpirituali annexum, ib. n. 100. 251
1 Penſio non eſt vere, & proprie beneficium Eccleſiaſticum, nec venit beneficii appellatione, ib. n. 101. 251
1 Declaratur, ib. n. 104. 252
1 Penſio venit appellatione beneficii in materia, in qua ſit reditus ad jus commune; ſecus in materia correctoria, & reſtringibili, ib. n. 105. 252
1 Penſio non comprehenditur in literis ad beneficia, niſi de illa fiat mentio, ib. n. 103. 252
1 Penſio an ſit beneficium, & veniat beneficii appellatione, in c. Ad audientiam, il 2. n. 40. latiſſime diſcutitur, uſque ad n. 121. de reſcript. 179
2 Penſionum duæ ſunt ſpecies, ib. n. 41. 179
2 Penſio ceſſante fraude ſuper fructibus Eccleſiæ conſtitui poteſt nomine beneficii, ib. n. 42. 179
1 Penſio, quæ in titulum beneficii aſſignatur, vere, & proprie eſt beneficium Eccleſiaſticum, ib. n. 44. 179
1 Et diffinitur ſicut beneficium, ib. n. 45. 179
1 Item de illa fieri debet mentio in literis, ſicut de beneficio, ib. num. 46. 179
2 Item ſimoniacum eſt pro ea obtinenda pecuniam dare, ib. n. 47. 179
2 Penſio quid ſit, & unde dicatur, ib. n. 48. & ſeqq. 179
1 Penſio pendet formaliter a beneficio, a quo detrahitur, ſicut uſusfructus a proprietate, ib. n. 49. 179
1 Penſio, quæ ſimpliciter conſtituitur ſuper fructibus Eccleſiæ, & alicui aſſignatur auctoritate Superioris, an ſit beneficium, & beneficii nomine intelligatur, ib. n. 50. & ſeqq. uſq. ad n. 74. 179
2 Penſio repræſentat ipſum beneficium, ib. n. 52. 179
1 Penſio non includitur in mandato de providendo alicui de beneficio uſque ad certam ſummam, ib. n. 66. 181
1 Penſio ex ſtylo Concilii Trid. non habetur pro beneficio, ib. n. 69. & 170. 181
1 Penſio eſt ſtipendium mere temporale, nihil habens ſpiritualitatis annexum, & cadere poteſt etiam in laicum, ib. n. 71. 81. & 128. 181
2 Item poteſt pretio conſtitui, transferri, ac redimi ſine labe ſimoniæ, ib. n. 72. 181
1 Nec de illa fieri debet mentio in literis, ib. n. 73. & 97. 181
1 Penſio, quæ hodie ex ſtylo aſſignatur loco beneficii, an ſit beneficium Eccleſiaſticum, & veniat illius appellatione, ib. n. 74. & ſeqq. uſq. ad n. 121. 181
1 Non eſt quid mere temporale, ſed ſpirituale, vel ſpirituali annexum, & prærequirit Clericatum inſtar beneficii, ib. n. 75. & 81. 181
1 Et in Rotæ auditorio receptum eſt, ut non ſit quid profanum, ſed annexum ſpirituali, ib. n. 82. 182
2 Penſio Clerico aſſignari poteſt ſine ulla erectione, aut Canonica inſtitutione, ib. n. 101. 183
1 Penſio ex ſententia Rotæ eſt quoddam jus temporale, id eſt ad tempus, ſeparatum, & formale per ſe diſtinctum a beneficio, ib. n. 112. 183
1 Penſio in materia odioſa, & ſtricte intelligenda non venit beneficii appellatione, ib. n. 113. 183
1 Etiamſi beneficium exprimatur per dictionem univerſalem, *quodcunque*, ib. n. 114. 183
1 Secus ſi materia ſit favorabilis, ib. n. 117. 123. 129. 131. & 134. 184
1 Penſio in materia favorabili venit beneficii Eccleſiaſtici appellatione, non ex proprietate vocabuli, ſed per interpretationem extenſivam, ib. n. 117. & 129. 184
5 Penſio non dicitur beneficium, in c. Multa, n. 99. Ne Cleric. vel Monach. 658
1 Epiſcopus non poteſt quenquam ad ſacros Ordines promovere ad titulum penſionis, niſi pro neceſſitate, vel commoditate Eccleſiarum ſuarum, in c. Ad audientiam, n. 45. de Reſcript. 185
1 Penſio non eſt titulus ad Ordines niſi diſpenſative, ib. n. 136. 185
Penſiones ſunt fructus civiles.
Vide in ver. *Fructus civiles qui*.
3 Penſio perpetua facit Eccleſiam cenſualem, in c. Niſi eſſent, n. 51. de Præb. 110
3 Penſionis impoſitio eſt alienatio, ſeu donatio rerum Eccleſiæ, ib. n. 57. 110

Penſio quoad ætatem.

1 Penſio minori ſeptennio reſervari non poteſt ſine diſpenſatione Apoſtolica, in c. Cum in cunctis, n. 98. & 100. de elect. 252
1 Penſio de jure communi eſt quid mere temporale, nihil habens ſpiritualitatis annexum, & reſervari poteſt etiam infanti, ib. n. 99. 252
Vide in ver. *Ætas in penſionibus*.

Penſio ſuper Cathedralibus, & Parochialibus.

3 Penſionibus, & reſervationibus fructuum gravari non debent Cathedrales, quæ ducatos mille, & Parochiales, quæ ducatos centum non excedunt, in c. Extirpandæ, n. 18. de Præb. 125
3 Et ducati intelligendi ſunt juxta morem cujuſque Regionis, ib. num. 19. 125
3 Penſio ſuper beneficio de jure imponi non poteſt, niſi ſuperſint redditus ſufficientes ad ſuſtentationem Rectoris, in c. Niſi eſſent, n. 2. de Præb. 107
3 Penſio ſuper fructibus Parochialis an poſſit Epiſcopo conſtitui pro augendis redditibus Præbendæ, vel menſæ capitularis, in c. Expoſuiſti, n. 43. de Præb. 149

Penſionis extinctio.

1 Penſio extingui non poteſt anticipatis ſolutionibus ſine authoritate Papæ, in c. Ad audientiam, il 2. n. 83. de Reſcript. 182
1 Gratis tamen remitti, & condonari poteſt in totum, vel in parte, ſimpliciter, vel ad tempus, ib. n. 84. 182
1 Penſio extinguitur per profeſſionem Regularem penſionarii, ib. num. 91. 182
2 Item per contractum matrimonii, ib. n. 92. 182
1 Et quid, ſi penſio fuerit reſervata laico de Eccleſia benemerito, aut pro ſervitio Eccleſiæ impenſo, vel impendendo, ib. n. 182
1 Et quid, ſi fuerit reſervata Clerico pro corporali ſervitio, ibid. num. 94. 182
1 Et in gratia penſionis an ſit facienda mentio de obtentis, ibid. verſ. Secus facit, & n. 110. 180
2 Penſio non vacat, ſed extinguitur morte penſionarii, ſicut uſusfructus morte uſufructuarii, ib. n. 99. 183
3 Penſio ſuper fructibus beneficii de conſenſu beneficiati auctoritate Superioris impoſita extinguitur mortuo ipſo beneficiato, vel beneficium dimittente, in cap. Niſi eſſent, n. 8. & 13. de Præb. 106
3 Quod ſi renunciet, & poſtea eligatur, præſumitur fraus, niſi probetur bona fides, ib. n. 9. 11. & 12. 107

Penſionis mentio in literis.

1 Penſionis facienda eſt mentio in literis ad beneficia, ſicut & beneficii, in c. Ad audientiam, il 2. n. 51. de Reſcript. 179
1 Penſio non comprehenditur in literis ad beneficia, niſi de illa fiat mentio, in c. Cum in cunctis, n. 105. de elect. 252
1 De penſione, quæ in titulum beneficii aſſignatur, fieri debet mentio in literis, ſicut de beneficio, in c. Ad audientiam, il 2. n. 46. de Reſcript. 179
1 Secus de penſione, quæ eſt ſtipendium mere temporale, ib. n. 73. & 97. 181

Penſio a quo reſervanda.

4 Penſionem an poſſit Epiſcopus imponere cum conſenſu Capituli ſuper fructibus beneficiorum ſuæ diœceſis, in c. Paſtoralis, n. 5. de his quæ fiunt a Prælat. 212
3 Penſio ſuper fructibus Parochialis an poſſit ab Epiſcopo conſtitui pro augendis redditibus Præbendæ, vel menſæ Capitularis, in c. Expoſuiſti, n. 34. de Præb. 149
3 Penſionem annuam poteſt Judex compromiſſarius pro bono pacis uni ex duobus electis aſſignare, & alterum confirmare, in

e. Niſi eſſent, n. 2. de Præb. 106
3 Papa poteſt penſionem imponere nulla cauſa expreſſa, ibidem num. 16. 107
3 Penſionem novam Eccleſiis imponi, vel veterem augeri, prohibet Concilium Lateranenſe, contra quod Epiſcopus non diſpenſat, ib. n. 46. 109
3 Beneficiatus conſentiendo reſervationi penſionis auctoritate Epiſcopi non obligat ſucceſſorem, ib. n. 52. 110
3 Penſio non poteſt imponi ab Epiſcopo in actu collationis beneficii, ib. n. 54. 110
3 Et conſenſus titularis eſt ſimoniacus, ib. n. 55. 110
3 Penſio ſuper beneficio, de quo alicui per obitum providetur, imponi non poteſt ſine expreſſa licentia Papæ, ex Decreto Pauli IV. ib n. 59. & 61. 110
3 Penſionis ab Ordinariis impoſitæ non datur confirmatio Apoſtolica, ſed Papa ex integro reſervat, ib. n. 60. 110
3 Penſio alicui Eccleſiæ ab Epiſcopo imponi non poteſt, ex declarationibus S. Congregationis Concilii, ib. n. 62. 110
3 Penſiones ex uſu, & ſtylo Romanæ Curiæ ſolus Papa reſervat, ib. n. 63 111
2 Penſio reſervata non facta mentione alterius penſionis reſervatæ ſuper eodem beneficio eſt ſubreptitia, ac nulla, in c. Super literis, n. 67 de Reſcript. 163
3 Epiſcopus an poſſit auctoritate ordinaria penſiones imponere ſuper proventibus beneficiorum ſuæ diœceſis, late diſcutitur, in c. Niſi eſſent, n. 14. & n. ſeqq. uſq. in fin. de Præb. 107
3 Sine juſta cauſa non poteſt, ib. n. 15. & n. 17. 107
3 Nec ſine conſenſu titularis, ib. n. 22. 107
3 Nec quando beneficium confert cum pacto ſolvendi penſionem, ib. n. 18. 107
3 Nec quando fructus Parochialis non excedunt ducatos centum, ib. n. 25. 107
3 Nec quando penſio excedit medietatem fructuum, ib. n. 27. 107
3 Epiſcopus in collatione beneficii convenire non poteſt, ut penſio ſolvatur ſibi, vel alteri, ib. n. 18 & 55. 107
3 Penſio ſuper fructibus beneficii vacantis non poteſt ab Epiſcopo reſervari, ib. n. 23. & n. 53. 107
3 Epiſcopus an poſſit imponere penſionem duraturam ad vitam gravati, ib. n. 28. & ſeqq. 107
3 Epiſcopus an poſſit imponere penſionem ad vitam penſionarii, ita ut ſit tranſmiſſibilis ad ſucceſſorem in beneficio, ib. n. 32. & ſeqq. uſq. in fin. 108
3 Penſio impoſita ab Epiſcopo pro perſona ſibi benevisa eſt ſimoniaca, & confidentialis, ex Bulla S. Pii V. ib. n. 36. 109
3 Epiſcopus poteſt reſervare penſionem per modum quantitatis, non autem per modum quotæ, ib. n. 37. 109
3 Sed contra, ib. n. 38. 109
3 Epiſcopus pro bono pacis, & ex cauſa concordiæ poteſt imponere penſiones tranſmiſſibiles ad ſucceſſores in beneficio, ib. num. 39. 109
3 Contrarium, ib. n. 40. 109
3 Papa cenſetur derogare Concilio Trid. reſervando penſionem cum clauſula, *Etiamſi non remaneant mille pro Epiſcopo*, in c. Ad hoc, n. 30. de ſolut. 236
3 Item ſi ſciat valorem fructuum, juxta quem non remanent mille, ib. n. 31. 237
Vide in ver. *Penſio, communia.*
5 Prælatus poteſt Eccleſiam conſtituere penſionariam, in c. Audivimus, n. 3. de Colluſ. detegen. 190
5 Declaratur, ib. n. 6. 190
3 Penſio bona fide impoſita ſuper beneficio ſine auctoritate Epiſcopi non excedit extam ſolventis; ſecus ſi cum Epiſcopi auctoritate, ib. n. 6. 190
3 Contrarium, ib. n. 7. 191
3 Penſiones ex ſtylo ſolus Papa reſervat, & nullæ declarantur reſervationes penſionum ad vitam factæ a Vicario Leodienſi, ib. n. 8. 191
3 Penſio pure reſervata eſt reducibilis, ſi non remaneant mille pro Epiſcopo, & Papa fuerit deceptus in expreſſione valoris facta in cedula Conſiſtoriali, in c. Ad hoc, n. 32. de ſolut. 237
Penſionis quota.
3 Penſio ſuper beneficio de jure imponi non poteſt, niſi ſuperſint redditus ſufficientes ad ſuſtentationem Rectoris, in c. Niſi eſſent, n. 26 de Præb. 107
Vide *Penſio ſuper Cathedralibus, &c.*
3 Papa ex ſtylo non reſervat penſionem ultra dimidiam fructuum, ib. n. 27. 107
Penſio quoad ſimoniam.
1 Penſionem dare, vel accipere in collationem juris ſpiritualis, an ſit ſimonia, in c. Cum pridem, n. 38 de pactis. 649
1 Penſio, quæ in titulum beneficii aſſignatur, vere, & proprie eſt beneficium Eccleſiaſticum, & ſimoniacum eſt pro ea obtinenda pecuniam dare, in c. Ad audientiam, il 2. n. 44 & 46. de Reſcript. 179
1 Penſio poteſt pretio conſtitui, transferri, ac redimi ſine labe ſimoniæ, ib. n. 72. 181
1 Penſionis fructus, ſicut & beneficii, licite vendi, & locari poſſunt, dummodo non ad vitam, vel ultra triennium ſine auctoritate Papæ, ib. n. 97. 183
1 Penſionem transferens, aut redimens pro pecunia ſine authoritate Papæ quamvis ſimoniam committat, non tamen incidit in excommunicationem extravagan. ſecundæ de ſimon. ibid. num. 115. 183
1 Simoniacum eſt penſionem conſtituere, vel transferre, aut redimere pecuniæ interventu, ib. n. 82. 182
1 Penſionarius ſine beneplacito Apoſtolico non poteſt conſtituere pro pecunia procuratorem irrevocabilem ad fructus penſionis exigendos, ib. n. 96. 183
Penſio quoad ſolutionem.
3 Penſio, ſi valor monetæ alteretur intrinſece, ſolvi debet de pecunia, quæ currebat tempore reſervationis, in c. Olim, n. 12. de Cenſib. 543
Vide in ver. *Moneta.*
3 Penſioni conſentiens ſub ſolitis cenſuris, ſi non ſolvit in tempore ex ſtylo Rotæ illas incurrit ſine alia literarum intimatione, in c. Odoardus, n. 81. de ſolut. 243
Penſio quoad Tonſuram, habitum Clericalem, & Officium.
1 Penſiones ſuper fructibus beneficiorum Eccleſiaſticorum hodie non reſervantur niſi prima Tonſura initiatis, in c. Cum in cunctis, n. 94 de elect. 251
1 Penſiones obtinentes ultra ſexaginta ducatos auri de Camera, ex Bulla Sixti V. tenentur habitum Clericalem, & Tonſuram deferre, & non deferentes habitum, penſionibus ſunt ipſo facto privati, ib. n. 95. 251
1 Item tenetur dicere Officium B. Mariæ Virginis, ex Bulla S. Pii V. ib n. 96. 251
Vide in ver. *Penſionarius*
1 Penſio hodie datur propter officium, ſicut beneficium, ibid. num. 97. 251
1 Penſio non debet reſervari, niſi in habitu Clericali incedentibus, præterquam ſi non excedat ſexaginta ducatos auri de Camera, in c. Ad audientiam, il 2. n. 76 de Reſcript. 181
1 Clericatus tamen requiritur, etiamſi ſexaginta ducatos non excedat, ib. n. 77. 180
1 Laico reſervari non poteſt niſi per Papam, ib. n. 78. 182
1 Penſio datur hodie propter officium, ſicut beneficium, ib n. 80 182
1 Penſio quæ hodie ex ſtylo aſſignatur loco beneficii, prærequirit Clericatum inſtar beneficii, ib. n. 75 & 81. 182
Penſionis translatio.
1 Penſionem habens ſuper Parochiali, ad quam fuit præſentatus cum facultate transferendi, an poſſit eam transferre in filium illegitimum ad penſiones obtinendas diſpenſatum, in c. Ad extirpandas, n. 26. de fil. presbyt. 478
1 PENSIONARIUS etiam ex cauſa neceſſitatis, vel utilitatis Eccleſiæ cogi non poteſt ad ſacros Ordines ſuſcipiendos, in cap. Quæris, n. 28. de qualit. 413
1 Penſionarius quamvis Eccleſiæ non inſerviat, tamen gaudet fori privilegio inſtar obtinentis beneficium, in c. Cum in cunctis, n. 103. de elect. 251
3 Penſionarii an ſint cogendi contribuere ad onera, cum non ſuperſunt centum pro Rectore, in c. Extirpandæ, num. 20. de Præb. 125
2 Penſionarii olim non tenebantur ad Horas, ſed hodie ex Conſtitutione S. Pii V. obligantur ad Officium parvum B. Mariæ Virginis, in c. Ad audientiam, il 2. n. 79. de reſcript. 182
Vide in ver. *Penſio.*
1 Penſionarii tenentur ad collectam per Clericos ſolvendam ſicut ceteri beneficiati, ib n. 87. 182
1 Penſionarius ſine beneplacito Apoſtolico non poteſt conſtituere pro pecunia procuratorem irrevocabiliter ad fructus penſionis exigendos, ib. n. n. 96. 183
1 Cancellaria habet penſionarios pro beneficiatis, & vult in literis fieri mentionem de penſionibus, ſicut de beneficiis, ib. n. 97. & n. 132. 183
Vide in ver. *Penſio quoad ſimoniam.*
1 Penſionarius non dicitur ſponſus Eccleſiæ, nec ullum ſpirituale conjugium, vel quaſi cum Eccleſia contrahit, ib. n. 102. 183
1 Penſionarius non intitulatur, nec ad reſidentiam tenetur, ibid. num. 125. 183
2 Penſionarius ex declaratione Gregorii XIII. cenſetur beneficiatus ad effectum gaudendi privilegio fori Eccleſiaſtici, ibidem num. 131. 185
5 Penſionarius, qui per epiſtolam interpellavit Titularem excommunicatum, ut penſionem ſolveret, eumque in fine epiſtolæ ſalutavit an incidat in excommunicationem, in c. Si aliquando, n. 16. & ſeqq. uſq. in fin. de ſent. excomm. 356
3 Penſionarii ex Bulla tenentur dicere Officium parvum B. Mariæ Virginis, alias pro rata fructus ſuos non faciant, in c. Presbyter, n. 24. de celebr. Miſſar. 574
1 Et in c. Cum in cunctis, n. 96. de elect. 251
Contra, penſionarius ut beneficiatus non frui poſſit c. Odoardus.
Vide in ver. *Clericus quoad privilegium c. Odoardus.*
5 Penſionarii declarari poſſunt excommunicati, etiamſi contra eos executio realis, vel perſonalis fieri poſſit, in c. Sacro, n. 43 de ſent. excomm. 374
3 Penſionarius habet hypothecam ſpecialem ſuper fructibus beneficii, niſi penſio ſit perſonalis, in cap. Niſi eſſent, n. 58. de Præb. 110
3 PENURIA quid ſit, & unde dicatur, in c. Non amplius, n. 17. de Inſtitut. 274
5 PERAGERE idem eſt quod perficere, & ad exitum perducere, in c. Qui Preſbyterum, n. 125. de pœnit. & remiſſ. 300
5 PERCUTIENS animo occidendi armato pugno, an cenſeatur homicida voluntarius, ſi percuſſus cadendo ex alliſione ad petram obierit, in c. Ad audientiam, n. 67 de homicid. 135
5 Pœna ordinaria an ſit puniendus, qui volens percutere Titium percuſſit Mævium, ib. n. 68. 135
5 Percutere volens Titium ac percutiens Cajum prætereuntem, tenetur lege Aquilia, ib. n. 71 136
5 PERCUSSIO cum ſanguinis effuſione an, & quando dicatur enormis, in c. Cum illorum, n. 18. de ſent. excomm. 349
2 PEREGRINI quoad res quas ſecum deferunt, & injurias quas patiuntur, & contractus in ipſa peregrinatione initos, ſunt miſerabiles, & de foro Eccleſiæ, in c. Significantibus, n. 30. & 85.

& 85. de offic. delegat. 539
2 Peregrini gaudent privilegiis, quandiu peregrinantur, in cap. Innovamus, n. 3. de Treug. & pace. 437
5 Peregrinus in caſu neceſſitatis poteſt recipere Sacramenta in Parochia, ad quam divertit, in c. Significavit, n. 32. de Paroch. 310
3 PERFECTUM moraliter dicitur quod parum diſtat a perfectione, in c. Ad noſtram, n. 13. de Regular. 350
5 PERICULUM rei mutuatæ quod in ſe ſuſcipit creditor, cur eum non excuſet ab uſura, ſi aliquid ultra ſortem recipiat, in c. Naviganti, n. 10. & ſeq. de Uſur. 260
5 Periculum amiſſionis ſortis in ſocietate officiorum eſt pecunia æſtimabilis ad rationem duodecim pro centenario, ib. n. 50. 403
2 Periculo mortalis peccati ſe exponere eſt peccatum mortale, in c. Ne innitaris, n. 207. de Conſtit. 51
2 Etiam ubi actus de genere ſuo non eſt peccatum mortale, ib. n. 208. & 213. 52
2 Periculum qui non æſtimat, imprudens, ac temerarius eſt, quod pluribus exemplis oſtenditur, ib. n. 291. 65
2 Periculo ſe committens, ſtultus, & fatuus dicitur, ib. n. 294. 65
3 Periculis humanis obviandum eſt per res humanas, in c. Cum ad Monaſterium, n. 50. de ſtat. Monach. 478
3 PERITIA nulla, vel modica æquiparantur, in c. Extirpandæ, n. 14. de Præb. 125
3 Competens tamen toleratur, ib. 125
5 PERJURIUM eſt mendacium juramento firmatum, in c. Falſidicus, n. 60. de Crim. falſ. 172
5 Perjurium omne, quantumcunque mendacium ſit leve, ex ſui ratione eſt mortale, ib. n. 61. 172
5 Eſt grave ſcelus & in lege, & in Prophetis, & in Evangelio prohibitum, ib. n. 62 172
5 A quo nec metus mortis excuſat, ib. n. 63. 172
5 Per illud infertur veritati Dei atrociſſima injuria, quæ ſine mortali eſſe non poteſt, ib. n. 64. 172
5 Perjurium eſt non quod quis ore, linguave protulit, ſed mente jurata concepit, & anima, ib. n. 72. 172
5 Declaratur, ib. n. 76. 173
5 Perjurium eſt aliquid juramento promittere, ſubaudiendo in mente conditionem natura impoſſibilem, ib. n. 99. 174
5 Perjurium eſt nequiter decipere credentem, ib. n. 122. 175
2 Perjurus repellitur a teſtimonio etiam poſt peractam pœnitentiam, in c. Intimavit, n. 5. de teſt. & atteſt. 150
2 Quod procedit in perjurio ſtricte ſumpto, non autem in eo, qui temere juravit, qui large tantum perjurus dicitur, ib. n. 6. 150
5 Perjurus eſt qui apparenter jurat, ſed intentionem habet aut non jurandi, aut ſe juramento non obligandi, aut promiſſionem juratam non adimplendi, in cap. Falſidicus, n. 102. de crim. falſi. 174
5 Perjurus eſt antequam juret, qui perjurare paratus eſt, ibid. num. 105. 174
5 PERMISSUM in uno caſu, in aliis cenſetur prohibitum, in c. Officii, n. 27 & 42. de pœnit. & remiſſ. 304
2 PERMUTATIONES beneficiorum, & reſignationes cum penſione ſine auctoritate Papæ ſunt ſimoniacæ de jure poſitivo tantum, in c. Cum pridem, n. 18 de pactis. 448
2 Permutationis materia favorabilis eſt, & large interpretanda, in c. Bonæ memoriæ, n. 13. de poſtulat. Prælat. 211
5 PERNOCTARE quid ſit, in c. Si conſtiterit, n. 19. de Accuſat. 10
3 PERSECUTIONUM duæ ſunt ſpecies, & quæ præbeat Epiſcopo juſtam cauſam recedendi ab Eccleſia, in cap. Ex parte, n. 78. de Cler. non reſid. 47
3 Perſecutionis tempore an liceat Prælato fugere, & plebem derelinquere, ib. n. 87. 48
2 Perſecutionis contra Epiſcopum duæ ſunt ſpecies, in cap. Poſt tranſlationem, n. 3. de renunc. 344
2 Epiſcopus ob materialem perſecutionem cogi debet ab Eccleſia recedere, ib. n. 5. 345
5 PERSONAM diſtringere magis eſt quam bona, in c. Licet, n. 10. de pœnis. 587
3 Perſona quid ſit, in c. Nulla, n. 43. de conceſſ. Præb. 184
3 Perſonæ Eccleſiarum in Anglia dicuntur, quæ præſunt Eccleſiis, qui alibi dicuntur Curati, in c. Ad hæc, n. 15. de Præb. 86
2 Perſonæ appellatione intelligitur Rector Eccleſiæ, in c. Conſtitutus, n. 21. de fil. Presbyt. 482
2 Perſona una diverſis reſpectibus poteſt eſſe ſuperior, & inferior, in c. Sane, il 2. n. 2. de off. Deleg. 522
2 Perſonæ integri ſtatus debent promoveri ad honores, in c. Ut filii, n. 43. de fil. Presbyt. 463
Perſonæ miſerabiles.
Vide ver. *Miſerabilis*.
3 Perſonæ ſublimes quibus verbis a jure comprehendi conſueverint, in c. Nobis, n. 32. de jurepatr. 528
3 PERSONATUS plures non curatus in diverſis Eccleſiis obtinens an incidat in pœnam hujus conſtitutionis, in c. De multa, n. 22. de Præb. 119
3 Perſonatus plures non curati in diverſis Eccleſiis haberi non poſſunt abſque diſpenſatione. Et an Epiſcopus poſſit ſuper hoc diſpenſare, ib. n. 24 119
3 Et quid poſt Concilium Trid. n. 25. 119
3 Perſonatus plures in eadem Eccleſia haberi non poſſunt, licet curam non habeant animarum, ib. n. 26. 119
3 Et an per receptionem ſecundi vacet primus, ib. n. 27. 119
3 Et quid poſt Concilium Trid. n. 28. 119
3 Perſonatus quandoque includit majora, & minora beneficia, in c. Ad hæc, n. 11. de Præb. 86
3 Perſonatus quid ſit, ib. n. 50. 88
3 Non habet præeminentiam in gradu, ſed ſimpliciter prærogativam in Choro, & in Capitulo, & in ſimilibus, ib. n. 51. 88
3 Et tenet medium gradum inter dignitatem, & Canonicos, ib. num. 52 88
1 PERTINAX quis, in c. Damnamus, n. 22. de Summa Trinit. & fide Cathol. 12
3 PERTINET, quid importet, in c. Poſtulaſti, n. 4. de Conceſſ. Præb. 200
3 PESTIS tempore an Parochi teneantur reſidere in ſuis Parochialibus, & Sacramenta per ſeipſos miniſtrare Parochianis ſuis eo morbo infectis, in c. Clericos, n. 37. & ſeqq. uſq. in fin. de Cler. non reſid. 66
3 Atve ſi id non faciant, poſſint ſtatim privari non expectato tempore a jure præfixo, ib. n. 41. & 45. 66
3 Peſtis tempore adverſus Parochos non reſidentes qua forma ſit procedendum, ibid. n. 42. & 45. 66
3 Peſtis eſt bellum Dei, in quo magis pugnant Clerici, quam laici, in c. Non minus, n. 61. de imm. Eccleſ. 634
3 Peſte laborantibus ut Sacramenta adminiſtrentur, quæ temperamenta Epiſcopus adhibere debeat, in c. Clericos, n. 43. de Cler. non reſid. 67
2 Peſtis an a reſidentia excuſet, in c. Ad ſupplicationem, n. 19. & 21. de renunc. 333
Vide in ver. *Parochus tempore peſtis*.
Peſtilentia an præbeat juſtam cauſam cedendi.
Vide in ver. *Epiſcopi quoad renunciationem*.
2 Peſtis tempore Epiſcopus nec in perpetuum, nec ad tempus poteſt Eccleſiam deſerere, in d. c. Ad ſupplicationem, n. 22. de renunciat. 334
2 PETITIO ſola litis conteſtationem non inducit, niſi ſequatur reſponſio rei, in c. Olim, n. 22. de lit. conteſt. 83
2 Judicium petitione omiſſa eſt nullum, ib. n. 15. 83
2 Libellum non ſufficit tranſmittere ad domum rei, niſi petitio poſtea in judicio rejiciatur, ib. n. 18. 83
1 Petitio Actoris alia univerſalis, alia generalis, alia ſingularis, in c. Conquerente, n. 40. de off. ordinar. 588
2 PETITORIUM, & poſſeſſorium per quæ verba cenſeatur cumulatum in eodem libello, in c. Cum Eccleſia, n. 12. & ſeqq. de cauſ. poſſ. & propriet. 110
2 Petitorium, & poſſeſſorium an, & quibus caſibus poſſint ſimul intentari, ib. n. 14. 110
1 Petrus quando, & per quæ verba fuerit conſtitutus primus Chriſti Vicarius, & Papa, in c. Significaſti, n. 30. de elect. 225
1 Petrus non modo paſcendi, ſed etiam regendi, & gubernandi univerſalem Eccleſiam, poteſtatis amplitudinem habuiſſe, diffinit Concil. Florent. ib. n. 31. 225
1 Petrus ſolus immediate a Chriſto fuit creatus Epiſcopus, in c. Pernicioſam, n. 48. de off. Ordinar. 553
1 Petro, & illius ſucceſſoribus tantum data eſt a Chriſto poteſtas regendi univerſalem Eccleſiam, ib. n. 51. 553
1 Petrus fuit primus Epiſcopus a Chriſto inſtitutus, in c. Requiſiſti, n. 87. de ordinat. ab Epiſc. 384
1 Petrus ſolus immediate a Chriſto fuit ordinatus Epiſcopus, reliqui Apoſtoli ab ipſo Petro, in c. Presbyter, n. 7 de Sacram. non iter. 456
2 Petrus Clementem ſibi ſucceſſorem inſtituit, in c. Accepimus, n. 19 57. & ſeqq. de pactis. 665
1 Petro per illa verba, *Paſce oves meas*, non fuit collata poteſtas ſibi ſucceſſorem inſtituendi, ib. n. 42. 664
2 Petrus miniſtraliter etiam ab Apoſtolis electus fuit, ib. n. 54 665
2 Petri factum ſibi Clementem ſucceſſorem ſubſtituentis non eſt trahendum ad conſequentiam, ib. n. 57 665
3 PHYSICA, ideſt medicina, in c. Non magnopere, n. 2. Ne Cler. vel Monach. 459
3 PIETAS nulla major, quam pauperes, & patriam ſublevare, in c. Non minus, n. 39. de immun. Eccleſ. 633
5 Pietas prætextu non debet ſalubris ſeveritas relaxari, in cap. Vergentis, n. 27. de Hæret. 97
2 PII II. retractatio, & diffinitio de primatu Romani Pontificis ſupra Concilium, in c. Significaſti, n. 44. de elect. 227
2 PISTORIENSIS diœceſis ſines ex Mappa Geographica, in c. Cum ab Eccleſiarum, n. 17. de offic. Ordin. 557
5 PITTACUS ebrio delinquenti duplicem pœnam imponendam eſſe conſtituit, in c. Si conſtiterit, n. 32. de accuſat. 11
3 PLACET verbum importat arbitrium boni viri, in c. Cum veniſſent, n. 6. de inſtitut. 181
3 PLANTA non coaleſcit, quæ ſæpe transfertur, in c. Licet, n. 9. de Regular. 392
5 PLEBANI non ſunt proprie Prælati, ſed quaſi Coadjutores Epiſcopi, in c. Accedentibus, n. 16. de exceſſ. Prælat. 215
2 Plebanus ſi præſcripſerit inſtitutionem in ſuo Plebanatu, Epiſcopus non debet ſe intromittere, ſi Plebanus habuit poſſeſſionem per excluſionem Epiſcopi; alias eſt cumulativa poteſtas, in c. Auditis, n. 12. de præſcript. 176
3 PLEBANIAM obtinens, ad quam pueri baptizandi neceſſario ſunt deferendi, debet tempore collationis attingere annum vigeſimumquintum, & infra annum ad Sacerdotium promoveri, in c. Extirpandæ, § Qui vero, n. 23. de Præb. 128
2 PLEBS non fundat intentionem in Capellis de jure communi, niſi Eccleſia matrix ſit titulus Cardinalis, in c. His quæ, n. 38. de major. & obed. 420
2 Plebanus an ſit Prælatus, & Ordinarius Parochianorum ſuorum, c. Cum ab Eccleſiarum, n. 4. de off. ordinar. 556
2 PLURALIS locutio duorum ſaltem numerum requirit, in cap. Cauſam, n. 36. de elect. 56. & in c. Ex tenore, n. 14 de temp. ordinat. 201
2 Pluralitas an, & quando reſolvatur in ſingularitatem, in d. c. Cauſam, n. 41. de elect. 261

1 Plura-

Digitized by Google

2 Pluralis oratio non reſolvitur in ſingularem ſecundum rigorem verborum, ſed ſecundum ſenſum, & naturalem affectum, ib. n. 44 — 262
2 PLURALITAS ubi eſt de forma, non poteſt reſolvi in ſingularitatem, ib. n. 46. — 262
5 Pluralitas quandoque reſolvitur in ſingularitates, in c. Pateontibus, n. 13. per privil. — 243
2 PLUS eſt de nihilo aliquid facere, quam de aliquo aliud, in c. Veniens, n. 5. de tranſact. — 267
2 Pluralis oratio duorum ſaltem concurſum requirit, in c. Ex tenore, n. 14. de tempor. ordin. — 300
2 PODAGRA an præbeat legitimam cauſam renunciandi Epiſcopatum, in c. Niſi cum pridem, n. 51. de renunc, — 340

Pœna, communia.

1 Pœnam imponendi facultas a juriſdictione dependet, in c. Cum omnes, n. 38. de Conſtit. — 95
2 Pœnæ diverſitas non probat in delictis diverſitatem in ſpecie, in c. Cum pridem, n. 131. de pact. — 658
5 Pœna illa infligenda eſt quæ magis timetur, in c. Licet, n. 5. & 10. de pœnis. — 286
5 Pœna lata in præſumentes requirit dolum, & temeritatem, in c. Officii, n. 41. de pœnit. & remiſſ. — 306
2 Pœna maxima eſt inter homines eſſe, & hominum carere commercio, in c. Ex Epiſtolæ, n. 27. de probat. — 126
3 Pœna judicialis ſolvi debet etiam in foro conſcientiæ, in c. c. Si quis, n. 52 de Regular. — 338
5 Pœna ſtatuti participantis cum bannito non tenetur, qui cum eo participat, ut ad ſatisfactionem inducat, in cap. Cum voluntate, n. 9. de ſent. excomm. — 377
5 Pœna gravis eſt inter homines verſari, & eorum carere ſuffragiis, in c. Si aliquando, n. 4. de ſent. excomm. — 355
3 Pœna adjecta actui illicito non habet locum, in c. Nos quidem, n. 43. de teſtam. — 262
3 Pœna c. Cum in cunctis, de elect. non habet locum in conferente, in c. Nulla, n. 23. de conceſſ. Præb. — 186
2 Pœna imponitur legem tranſgredientibus, ne de contumacia valeant gloriari, in c. Treugas, n. 54. de Treg. & pac. — 635
3 Pœnæ appoſitio actui a jure prohibito non confirmat actum contra prohibitionem attentatum, in c. Sicut te, n. 41. Ne Cler. vel Monach. — 679
5 Pœna ſpecialis tollit pœnam annullativam actus, maxime ubi pœnæ ad invicem non compatiuntur, in c. Qui Presbyterum, n. 76. 118. & 124. de pœnit. & remiſſ. — 297
2 Pœnæ debent commenſurari delictis, in c. Cum non ab homine, n. 58. de Judic. — 14
2 Et augetur ex delicti iteratione, ib. 58. — 14
2 Pœna minor eſt ſtatim mori, quam diu affligi, & ſalutem non ſperare, ib. n. 61. — 14

Pœna adulterii, & concubinatus, & ſtupri.

2 Pœna ejectionis extra oppidum contra mulieres adulteras, & concubinas non habet locum in viris, in c. Perniciosam, n. 23. de off. ordin. — 558
2 Pœnæ a jure communi, vel ſtatutis Synodalibus contra concubinarios inflictæ, non ſunt ſublatæ a Concilio Tridentino, ib. n. 22. — 558
5 Pœnæ concubinariorum indiſtincte piis locis, vel pauperibus ſunt erogandæ, in c. Preſbyteri, n. 20. de pœn. — 283
5 Pœna de qua in c. Pervenerit, de Adulter. & in c. præcedenti, locum habet, ſi defloraia ſit honeſtæ vitæ, alias ſecus, in d. c. Pervenit, n. 4. de Adulter. — 148
5 Pœna a jure Canonico impoſita ſtupranti virginem an ſit ſervanda in terris Imperii, ib. n. 6. & ſeqq. — 148
2 Pœna determinata a conſuetudine habetur pro ordinaria, perinde, ac ſi eſſet determinata a jure, in cap. Irrefragabili, §. Ceterum, n. 20. de off. Ordin. — 580
Vide in ver. *Adulterium, & Concubinatus, & ſtuprum.*

Pœnæ alteratio, remiſſio.

2 Epiſcopus poteſt Canonem adjuvando novam pœnam adjungere, in c. Irrefragabili, §. Ceterum, n. 11. de off. Ordin. — 579
2 Judex Eccleſiaſticus, qui poteſt ſuper crimine diſpenſare ut Epiſcopus, poteſt per ſententiam ſuam pœnam a jure, vel conſuetudine ſtatutam in pecuniariam committere, ib. n. 19 & ſeqq. — 579
2 Secus ſi diſpenſare non poſſit ut inferior Prælatus, vel Judex Delegatus, ib. — 579
2 Contrarium, ib. n. 22. — 580
2 Judex quilibet, qui poteſt de cauſa cognoſcere, poteſt pœnam a jure ſtatutam alterare, & commutare, dummodo id faciat cauſa cognita in ipſa ſententiæ prolatione, ib. n. 22. — 580
2 Quod procedit tam in Judice ordinario, quam delegato, ibid. n. 23. — 580
2 Judex delegatus, qui cauſa cognita temperat pœnas a jure impoſitas, non excedit fines mandati, nec jura tranſgreditur, ib. n. 24. — 580
2 Pœnam a jure, vel ſtatuto impoſitam non poteſt Judex per ſententiam ſuam alterare, vel commutare, ib. n. 26. — 580
2 Niſi poteſtatem habeat ſuper illo diſpenſandi, ib. n. 22. — 580
2 Judex quibus ex cauſis temperare poſſit pœnas a jure inflictas, ib. num. 29. — 580
2 Judex Eccleſiaſticus poſt ſententiam ſuam non poteſt pœnam a jure ſtatutam in pecuniariam commutare, ib. n. 30. — 580
2 Niſi poſſit ſuper illo crimine diſpenſare, ib. n. 31. — 580
2 Metropolitanus in cauſa appellationis an poſſit ex gratia pœnam remittere, an vero id ſpectet ad Epiſcopum, a quo fuit appellatum, ib. n. 33. — 580
2 Pœna mortis ex ſtatuto impoſita, commutari poteſt ratione ætatis in pupillo, qui homicidium perpetravit, in c. Canonum ſtatuta, n. 109. & 117. de Conſtit. — 23
2 Pœnas legum non licet exacerbare propter caſum terribilem, ib. n. 110. & 116. — 23
2 Mulcta propter inopiam rei poteſt a quolibet Judice etiam poſt ſententiam temperari, in c. Irrefragabilis, §. Ceterum, n. 32. de off. Ordin. — 580

Pœna arbitraria.

2 Pœna ubi non reperitur ſtatuta a jure imponenda eſt arbitrio Judicis, in cap. Irrefragabili, §. Ceterum, n. 17. de offic. Ordinar. — 579
3 Pœna eſt arbitraria Judici, ubi a jure non reperitur determinata, in c. Cum ex eo, n. 35. de Reliq. & vener. Sanct. — 211
2 Pœna eſt arbitraria, cum a jure non reperitur determinata, in c. Nihil, n. 8. de elect. — 298
Vide in ver. *Judicis arbitrium.*
Et in ver. *Judex quoad pœnas.*

Pœna Canonica.

2 Pœnæ Canonicæ quæ ſint, in c. Cum non ab homine, n. 30. de Judic. — 12
2 Exilii pœna eſt Canonica, ib. n. 31. — 12

Pœna conventionalis.

2 Pœnam ſtipulari poſſunt paciſcendo partes etiam privatæ, in c. Cum omnes, n. 40. de Conſtit. — 95
3 Pœna detruſionis in Monaſterium Monialium an poſſit infligi mulieribus ſecularibus, in c. Cum virum, n. 9. de Regul. — 367
3 Detruſi in Monaſterium ad augendam pœnitentiam non coguntur habitum Regularem ſuſcipere, ib. n. 22. — 307

Pœna falſi.

2 Pœna ſuſcipientis inſtrumenta, & ſcripturas publicas, eſt legis Corneliæ de falſis, in c. Pervenit, n. 24. de teſtib. cogen. — 160
2 Niſi ſcripturæ ſubrectæ ſint nullæ, & informes, ib. n. 25. — 162
Vide in ver. *Falſum.*

Pœna ipſo jure, vel per ſententiam.

2 Pœna in facto negativo per negligentiam non incurritur, niſi præcedat monitio, in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, num. 26 de elect. — 256
2 Pœna in notariis infligitur etiam ſententia non præcedente, in c. Perniciosam, n. 11. de off. Ordinar. — 550
5 Pœna impoſita per verbum futuri temporis, intelligitur per ſententiam, in c. Nobis, n. 68 & 79 de Simon. — 43
5 Pœna non cenſetur ipſo jure inflicta, niſi jure id caveatur, ib. — 43
5 Pœna ubi non eſt ſtatuta, non eſt noſtrum eam imponere, in c. Si quis Presbyter, n. 3. de Cler. excom. miniſtr. — 192
5 Pœna ipſo jure impoſita afficit delinquentes quantumcunque occultos, in c. Abſolutos, n. 15. de Hæret. — 99
Vide in ver. *Verba latæ ſententiæ.*

Pœna pecuniaria, communia.

5 Pœna pecuniaria non eſt vindicta, in c. Presbyteri, n. 3. de pœn. — 282
5 Depoſitarius pœnarum ex Capitulo conſtitui debet, qui Epiſcopo, præſente Capitulo, rationem adminiſtrationis reddat, ib. n. 33. — 284
2 Prælatus in impoſitione pœnæ cavere debet a quæſtu pecuniæ, in c. Irrefragabili, § Ceterum, n. 2. de off. Ordin. — 578
2 Epiſcopus, vel alius judex Eccleſiaſticus an poſſit pœnam pecuniariam imponere, lateſſime diſcutitur, ib. a n. 3. uſq. ad n. 33. — 578
2 Judex ordinarius poteſt contra contumaces procedere etiam per mulctas pecuniarias, ſi illæ magis timeantur, ib. n. 4. — 578
2 Et quid in Judice delegato, ib. n. 5. — 579
2 Et quid poſt Concilium Trid. ib. n. 6. — 579
2 Et quid, ſi in literis data ſit certa forma procedendi per cenſuram Eccleſiaſticam, ib. n. 7. — 579
2 Statutum, vel conſuetudo, ut pro quolibet delicto imponatur pœna pecuniaria, non valet, ib. n. 8 — 579
2 Statutum, vel conſuetudo, ut ultra pœnam juris imponatur pœna pecuniaria, tenet, niſi procedat ex radice cupiditatis, ibid. num. 10. — 579
2 Epiſcopus poteſt Canonem adjuvando novam pœnam adjungere, ib. n. 11. — 579
2 Epiſcopus, vel Prælatus non poteſt pœnam pecuniariam exigere extra judicium, ib. n. 12. — 579
2 Judex Eccleſiaſticus, ubi certa pœna non eſt a jure ſtatuta, poteſt judicialiter pecuniariam infligere, ſi videat illam magis timeri, & abſit avaritiæ ſtudium, ib. n. 16. — 579

Pœnæ pecuniariæ applicatio.

5 Pœna pecuniaria debetur Judici ſeculari, etiam quando punit laicum ad requiſitionem judicis Eccleſiaſtici, in c. Licet, n. 19. de pœn. — 286
5 Pœnæ Presbyteri interfecti pars applicatur Eccleſiæ cui præfuit, alia pars pro ejus anima diſtribuitur, in c. Presbyteri, n. 1. de pœn. — 281
5 Pœnas pecuniarias an Epiſcopus poſſit ſibi applicare, ib. n. 4. & ſeqq. uſq. ad n. 24. — 281
5 Pœna pecuniaria quam Judex Eccleſiaſticus imponit per ſententiam arbitrio ſuo, converti debet in utilitatem Eccleſiæ, vel in uſum pauperum, ib. n. 9. — 282
5 Mulctas pecuniarias non poteſt Judex Eccleſiaſticus ſibi applicare ib. n. 10. — 282
5 Statuti conditor non poteſt ſibi applicare pœnam pecuniariam a ſtatuto limitatam, ib. n. 13. — 282
5 Epiſcopus ſi aliunde habeat unde vivat, non poteſt in ſuos uſus convertere pœnas pecuniarias a jure, vel a ſtatuto præfinitas, ib. n. 12. & 21. — 282
5 Pœnæ, quæ pro facinoribus commiſſis infliguntur, non ærario Principis, ſed publicis operibus ſunt deputandæ, ib n. 14 — 282
5 Pœna pecuniaria, quæ imponitur pro damnis alteri illatis, cui ſit applicanda, ib. n. 17. & 29. — 283
5 Epiſcopus ſi evidenter egeat, an poſſit ſibi applicare pœnas pecuniarias a jure, vel ſtatuto limitatas, ib. n. 18. & 21. — 283

5 Pœnæ Clericorum non reſidentium, & concubinariorum, indiſtincte piis locis, vel pauperibus ſunt erogandæ, ib. n. 21. 283
5 Epiſcopus quas pœnas pecuniarias poſſit ſibi applicare ex ſententia S. Congregationis Concilii, ib. n. 21. & ſeqq. 283
5 Paupertas Epiſcoporum in materia applicationis pœnarum qualiter ſit æſtimanda, ib. n. 22. 283
5 Pœnæ pecuniariæ pauperibus magis egentibus ſunt conferendæ, ib. n. 23. 283
5 Pœnæ pecuniariæ an poſſit pro aliqua parte applicari ab Epiſcopo Procuratori fiſcali, ib. n. 24. 283
5 Et an executoribus, & miniſtris Curiæ, ib. n. 30. & 35. 284
5 Et an pro expenſis Tribunalis, ib. n. 37. 284
5 Et an in reparationem palatii Epiſcopalis, aut domus Vicarii, ib. n. 38. 284
5 Procuratori fiſcali, ſi ita ſe habeat conſuetudo, aſſignari poteſt ex qualibet condemnatione decima pars ejus quantitatis, in qua reus cum Camera ſe compoſuerit, ib. n. 25. 283
5 Pœnæ pecuniariæ locis piis ſunt integre applicandæ, ibidem num. 26. 283
5 Pœnæ pecuniariæ quibus uſibus erogari debeant ex Conciliis Provincialibus Ravennaten. & Mediolanen. ib. n. 28 & 34. 284
5 Nulla ex parte applicari poſſunt judici ab Epiſcopo deputato ſuper damnis datis Eccleſiæ, ib. n. 29. 284
5 Miniſtri Curiæ Epiſcopalis non obſtante conſuetudine, & Eccleſiæ paupertate nihil recipere debent ex pœnis pecuniariis, ib. n. 30. & 35. 284
5 Pœnæ pecuniariæ non poſſunt ab Epiſcopo applicari fabricæ, vel ſacriſtiæ Eccleſiæ, ſi id directe cedat in alicujus utilitatem, ib. n. 31. 284
5 Pœnæ ſive ex conſtitutionibus ſynodalibus, ſive ſex præcepto Ordinarii proveniant, ſive ex ſtipulatione Prætoris, piis locis tantum ſunt applicandæ, ib. n. 30. 284
5 Pœnæ non obſervantium dies feſtos pro tertia parte debent applicari accuſatori, ib. n. 34. 284
5 Executoribus pro quarta, ib. n. 35. 284
5 Vicario Epiſcopali nulla portio ex pœnis pecuniariis aſſignari poteſt, ib. n. 36. 284
5 Pœnæ quænam indiſtincte etiam in caſu egeſtatis Epiſcopi locis piis ſint applicandæ, ib. n. 39. 284
5 Epiſcopus ſi aliunde habeat unde vivat, non poteſt in ſuos uſus convertere pœnas pecuniarias a jure, vel ſtatuto præfinitas, in d. c. Presbyteri, n. 12. & 21 de pœn. 282
5 Dicitur habere fiſcum, ib. n. 15. Contrarium, ib. n. 16. 282
5 Declaratur, ib. d. n. 16 & 17. 282
5 Nihil poteſt confiſcare ſuæ Cameræ, ib. n. 16. 282
5 Si evidenter egeat, an poſſit ſibi applicare pœnas pecuniarias a jure, vel ſtatuto limitatas, ib. n. 18 & 21. 283
2 Quas pœnas pecuniarias poſſit ſibi applicare ex ſententia S. Congregationis Conc. ib. n. 21. 283
Reliqua in ver. *Epiſcopus quoad juriſdictionem in laico*.
2 Pœnas pecuniarias ex juriſdictione ſpirituali provenientes an judex Eccleſiaſticus poſſit ſibi applicare, ſaltem ſtante conſuetudine, in c. Dilectus, n. 6 & n. ſeqq. & n. 20 & 22 de offic. Ordinar. 596
2 Urbis an Archiepiſcopus an poſſit applicare Officiali Merino pœnas pecuniarias ex Conſtitutione ſynodali impoſitas exponentibus res venales tempore prædicationis, ib. n. 8 & num. ſeqq. uſq. in fin. 596
2 Pœnæ pecuniariæ ex Decretis Concilii Trid. in quibus caſibus ſint locis piis applicandæ, ib. n. 9 & 18. 596
2 Pœnas pecuniarias a ſtatuto impoſitas poteſt Judex Eccleſiaſticus ſibi retinere, ſed impoſitas per ſententiam debet in piam cauſam expendere ex honeſtate, ib. n. 10. 596
2 Contrarium, ib. n. 12 & 19. 596
2 Epiſcopi habent fiſcum, & ex conſuetudine ſolent pœnas pecuniarias ſuæ Cameræ applicare, ib. n. 11. 596
2 Declaratur, ib. n. 13. 596
2 Pœnas pecuniarias Prælati ſibi imburſantes, vehementer præſumuntur id facere non ad correctionem, ſed ad quæſtum, ib. num. 12. 596
2 Pœnæ de jure civili quibus ſint applicandæ, ib. n. 14. 596
2 Pœnas pecuniarias a jure, vel Conſtitutionibus præfinitas Epiſcopus ſibi applicare poteſt, ſi vere, & evidenter egeat, ib. n. 15 & n. 17. 596
2 Pœnæ pecuniariæ, quæ ex arbitrio imponuntur, piis tantum uſibus ſunt applicandæ, ib. n. 17. 597
2 Pœnæ violantium dies feſtos pro tertia parte debentur accuſatori, & pro quarta executoribus, ex Bulla S. Pii V. ib. n. 23. 597
Vide in ver. *Prælatus quoad pœnas pecuniarias*.
2 Pœna privationis tituli contra renuentes ordinari non eſt puniens, ſed coercens, in c. Quæris, n. 10. de ætat. & qual. 412
2 Niſi ab initio cum obligatione dixerit ſe nullo modo promoveri velle, ib. n. 11. 412
Vide in ver. *Ordines beneficio annexi*.
Et in ver. *Privatio*.
2 Pœna privationis poteſtatis præſentandi non debet induci, niſi expreſſe de jure tantum reperiatur, in c. Cum vos, n. 46. & 48 & 51. de off. Ordinar. 562
5 POENITENS ut quis cenſeatur, non ſufficit docere de bonis operibus, niſi etiam appareat eum abſtinere, a malis, in c. Ad abolendam, n. 58. de Hæret. 93
5 Pœnitentium quinque ordines, in c. Manifeſta, n. 1. de pœnit. & remiſſ. 289
5 Pœnitens debet tacere peccatum, quod in confeſſione detectum ſibi, vel Confeſſori probabile damnum animæ, vel corporis, vel famæ inferret, in cap. Omnis, num. 30. de pœnit. & remiſſ. 310
5 Pœnitens debet confiteri ſolus, ib. n. 35. 312
5 Pœnitentes, qui in diœceſi aliena impetrant abſolutionem a reſervatis in propria diœceſi, an cenſeatur hoc facere in fraudem reſervationis, ib. n. 97. 316
5 Pœnitentes habent tres judices, qui nomine proprii Sacerdotis comprehenduntur, Papam, Epiſcopum, & Parochum, in c. Noper, n. 33. de ſent. excomm. 346
2 Penitentes, Diſciplinati, & conſimiles an ſint exempti a juriſdictione ſeculari, in c. Nullus, n. 74 de foro compet. 51
5 POENITENTIA ante adventum Chriſti non erat Sacramentum, nec eſt poſt adventum illius cuiquam ante Baptiſmum, in c. Omnis, n. 4. de pœnit. & remiſſ. 500
5 Pœnitentiæ Sacramentum dicitur ſecunda poſt naufragium deperditæ gratiæ tabula, ib. n. 7. 309
2 Pœnitentia ſolemnis iterari non poteſt, & cur, in c. Presbyter, n. 4. de Sacram. non iteran. 455
2 Pœnitentiam publicam ſolus Epiſcopus poteſt injungere, pro enormibus tamen criminibus & ſcandaloſis, in c. Conquerente, n. 25. de off. Ordin. 587
2 Poteſt eam in aliam ſecretam commutare, ib. n. 26. 587
5 POENITENTIARIA non curat de jure eventuali, & ſecundario, in c. Mandato, n. 25. & 55. de Simon. 62
Vide in ver. *Major Pœnitentiarius*.
5 Pœnitentiaria non ſolet juri quæſito derogare, d. c. Mandato, n. 44 de Simon. 63
5 In revalidatione titulorum ante Concilium Trident. apponebat clauſulam, ſine alicujus præjudicio, ib. n. 45. 63
5 Et fructus male perceptos condonat ſine præjudicio illorum, quibus diſtributiones acceſcere, vel decreſcere debent, ib. num. 46 63
3 Pœnitentiariæ ſtylus in diſpenſatione utroque machinante, & in abſolutione ab hæreſi, in c. Veſtra, n. 120. verſ. porro, de cohabit. Cler. & mulier. 59
Pœnitentiariæ Officialis.
Vide in ver. *Officiales*
5 Pœnitentiariæ ſtylus in diſpenſationibus concedendis ſuper homicidio voluntario occulto, in c. Henricus, n. 37. de Cler. pugn. in duello. 146
5 Et quid in atrociſſimis, ib. n. 38 146
3 Pœnitentiariæ Correctori quæ incumbant munera, & an a cæteris præſtari valeant, in c. Conſultationibus, num. 45. de Cler. ægrot. 166
3 Pœnitentiariæ Officiales percipiunt in abſentia fructus & emolumenta, quando ſunt legitime impediti, ib. verſ. Corroborantur. 166
Vide in ver. *Officialis Pœnitentiariæ*.
3 Pœnitentiariæ Officialis lucrinibus orbatus an remanſerit privatus officio ex eo, quod major Pœnitentiarius aſſeruerit alium obtinuiſſe prædictum officium facto verbo cum Sanctiſſimo, in cap. De rectoribus, num. 16 & ſeqq. uſq. in fin. de Cler. ægrot. 158
3 Pœnitentiariæ officia ſunt perpetua ſicut beneficia Eccleſiaſtica, ib. n. 22. & ſeq. uſq. ad n. 32. 159
3 Pœnitentiariæ officia Ordines ſacrum habent annexum, & ideo regulantur ut beneficia Eccleſiaſtica, ib. n. 24 & 26. 159
3 Pœnitentiariæ officiales abſentes pro ſervitio Sedis Apoſtolicæ, vel alias legitime impediti percipiunt emolumenta, & officio inſerviunt per ſubſtitutum, ib. n. 30. 159
5 POENITENTIARII Epiſcoporum, & Sacerdotes an poſſint, ac debeant publice, & ſcandaloſe peccantibus imponere publicas pœnitentias, in c. Manifeſta, n. 18. & ſeqq. de pœnit. & remiſſ. 289
Vide in ver. *Pœnitentia publica*.
5 Pœnitentiarii an habeant facultatem abſolvendi in foro externo, in c. Poſtulaſti, n. 27. de Cler. excomm. 197
3 Pœnitentiarius Cathedralis an habeat jus intereſſendi in Diœceſana Synodo, ita ut ab Epiſcopo repelli non poſſit, in cap. Grave, n. 9. de Præb. 223
3 Pœnitentiarius Cathedralis habet juriſdictionem audiendi Confeſſiones omnium Diœceſanorum, non ex commiſſione Epiſcopi, ſed a lege, & ideo habet ordinariam, ib. n. 12. 223
2 Pœnitentiarii electio ad ſolum Epiſcopum pertinet, collatio vero Præbendæ fieri debet ab eo, ad quem antea ſpectabat, in c. Cum Eccleſia Vulterana, n. 15. de elect. 281
2 Pœnitentiarii præſentatio, ſicut & collatio, fieri poteſt ab eis, ad quos ſpectabat ante Concilium Trid. dummodo fiat de electo ab Epiſcopo, ib. n. 21. 281
2 Pœnitentiarius major in Conclavi poteſt perſonale officium exercere quoad eos, qui in eodem Conclavi exiſtunt; ſecus ſi maneat extra Conclave, in c. Cum olim, n. 82. & 85. de major. & obed. 630
3 Pœnitentiarii Præbenda cum dignitate poſt Concilium Trident. retineri non poteſt in vim conſuetudinis ante Concilium obtinendi duo difformia ſub eodem tecto, in c. *Literas*, n. 58 de conceſſ. Præb. 199
3 Pœnitentiarii officium etiam ante vacationem Præbendæ eſt beneficium incompatibile cum Parochiali, ib. n. 60. & 63. 199
3 Pœnitentiaria inſtitui debet ante vacationem Præbendæ, ibid. num. 63. 199
Pœnitentia, communia.
5 Pœnitentiæ ſigna hæretici relapſi quæ ſint, in c. Ad abolendam, n. 51. de Hæret 92
5 Pœnitentia perfecta cogit peccatorem omnia libenter perferre, ib. n. 52. 92
5 Carnis illecebris immerſus pœnitens non dicitur quoad alia peccata, ib. n. 53. 93
5 Pœnitentia falſa quæ ſit, ib. n. 53. 93

5 Impœnitentiæ ſignum nullum majus in relapſo, quam hæreticos provehere, ib. n. 55. 93
5 Pœnitans ut quis cenſeatur, non ſufficit docere de bonis operibus, niſi etiam appareat eum abſtinere a malis, ib. n. 58. 93
5 Sacramentorum ſequentia in excommunicato impœnitentiam arguit, ib. n. 59. 93
5 Pœnitentiam modicam Deus non reſpicit, ib. n. 60. 93
Vide in vec. *Hæreticus*.
5 Pœnitentiæ, & ea quæ conſiſtunt in animo, probantur per ſigna exteriora, in c. A nobis, il 2. n. 12. de ſent. excomm. 341
5 Pœnitentiæ ſigna quæ ſint, ib. n. 13. 342
5 Pœnitentia alia ſolemnis, alia publica, alia privata, in c. Manifeſta, n. 2. de pœnit. & remiſſ. 288
Pœnitentia publica.
5 Pœnitentia publica pro manifeſto peccato imponi debet, in c. Manifeſta, n. 2. 15. & 17. de pœnit. & remiſſ. 288
5 Pœnitentia publica quæ ſit, ib. n. 11. 289
5 Et pro quibus delictis ſit injungenda, ib. num. 12. verſ. De jure tamen. 289
5 Pœnitentia quæ imponatur laico, qui Presbyterum interfecit, ib. n. 12. 289
5 Pœnitentiam publicam qui poſſint imponere, ib n. 13. & n. 18. 19 & 20. 289
5 Pœnitentia publica injungitur pro manifeſto peccato, ib. n. 15. 289
5 Tridentinum Concilium, & Canones jubentes pro manifeſto peccato publicam injungi pœnitentiam, an habeant locum in foro Sacramentali, ib. n. 18. 289
5 Pœnitentiarii Epiſcoporum, & Sacerdotes an poſſint, ac debeant publice peccatoribus imponere publicas pœnitentias, ib. n. 18. & ſeqq. 289
5 Pœnitentiam publicam ex Concilio Trid. poteſt Epiſcopus commutare in aliam ſecretam, ib. n. 19. 289
5 Prælati Regulares ex Concilio Trid. non poſſunt ſuis ſubditis pro manifeſtis peccatis imponere pœnitentiam publicam, ſed debent eos corrigere intra ſepta Monaſterii, ib. n. 20. 290
5 Pœnitentia publica imponitur, ſi delictum ſit grave, & publicum, non tamen generans ſcandalum, in c. Quæſitum, n. 3. de pœnit. & remiſſ. 301
5 Sed contra, ib. n. 4. 301
5 Declaratur, ib. n. 3. 301
5 Pœnitentiæ publicæ finis eſt ſcandalum ſubmovere, & ideo imponitur laico etiam pro levioribus delictis, ut vitetur ſcandalum, ib. n. 4. 301
5 Pœnitentia publica pro delicto publico an Clerico ſit imponenda, ib. n. 11. & ſeqq. uſq. in fin. 301
5 Clericus depoſitus ſine ſpe reſtitutionis publicam, vel ſolemnem poteſt agere pœnitentiam, ib. n. 13. 302
5 Sed dum habetur ſpes reſtitutionis, nec publice, nec ſolemniter pœnitebit, ib. n. 14. 302
5 De pœnitentia publica, & ſolemni idem eſt judicium, ib. n. 15. 302
5 Pœnitentia publica an ex ſtylo Pœnitentiariæ imponatur Clerico, qui Presbyterum interfecit, ib. n. 16. 302
Pœnitentia ſolemnis.
5 Pœnitentia ſolemnis, quæ ſit, in c. Manifeſta, n. 3. de pœn. & remiſſ. 288
5 In uſum revocatur a Concilio provinciali Mediolanen. tertio, ib. n. 3. 288
5 Pœnitentia ſolemnis imponitur ab Epiſcopo tantum, vel a Sacerdote de illius mandato, ib. n. 5. 289
5 Et pro peccato graviſſimo totam civitatem commovente, ibid. num. 6. 289
5 Non iteratur, niſi aliud habeat conſuetudo, ib. n. 7. 289
5 Pœnitentes ſolemniter ſunt infames, non ratione pœnitentiæ, ſed ratione criminis publicati, ib. n. 8. 289
5 Non promoventur ad Ordines, nec in ſuſceptis miniſtrant, ib. num. 9. 289
5 Epiſcopus tamen cum eis diſpenſat ad minores, ſed non ad Sacros, ib. n. 10. 289
5 Pœnitentia ſolemnis non eſt injungenda Clerico, niſi depoſito. Et quid de pœnitentia publica, ib. n. 14. 289
5 Pœnitentia ſolemnis imponitur, ſi delictum eſt grave, & ſcandalizans totam urbem, in c. Quæſitum, n. 2. de pœnit. & remiſſ. 301
5 Pœnitentia ſolemnis non imponitur Clerico, niſi depoſito, ib. n. 12. & 13. 302
5 Sed dum habetur ſpes reſtitutionis, nec ſolemniter, nec publice pœnitebit, ib. n. 14. 302
5 De pœnitentia ſolemni, & publica idem eſt judicium, ibidem num. 15. 302
2 POLLICITATIO quid ſit, in cap. Cum ad noſtram, n. 21. de elect. 284
3 PONDEROSUS, ideſt qui mente peccat, repellitur a promotione, in c. Dolentes, n. 59. de celebr. Miſſ. 585
2 PONTIFEX non dicitur ante conſecrationem, in c. Eam te, n. 8. de Reſcript. 152
Vide in ver. *Papa*.
2 Pontifices plures reſeruntur, qui ſucceſſores ſibi elegerunt, in c. Accepimus, n. 22. de pact. 662
2 Contrarium, ib. n. 33. 663
2 Declaratur, ib. n. 61. 665
2 Pontificum nullus præter B. Petrum, & Bonifacium II. ſibi ſucceſſorem ſubſtituit, ſed tantum deſignavit, ib. n. 61. 665
2 Pontifices ſex poſt Alexandrum III. numerantur electi, qui non erant Cardinales, in c. Licet de vitanda, n. 15. de elect. 232
2 Pontificalis auctoritas non a quolibet, ſed a Deo inſtituta eſt, in c. Accepimus, n. 56. de pact. 665
2 PONTIFICALE Romanum habet legis authoritatem, in cap. *Fagnan. Repertor.* Presbyter, n. 49. de Sacram. non iteran. 460
3 PONTIFICALIA in aliena diœceſi ab Epiſcopo exerceri non poſſunt, in c. Cum dilectus, n. 22. de Relig. domib. 498
2 Pontificalia quamvis non ſint de ſubſtantia Pontificalis officii, ſunt tamen actus peculiares Ordinis Epiſcopalis, in cap. Vel non eſt compos, n. 36. de tempor ordinat. 370
2 In Pontificalibus Epiſcopus an poſſit celebrare, & prædicare in aliena diœceſi ſine licentia Diœceſani, in c. Quia nos, n. 5. & n. 12. de auth. & uſu pall. 326
2 Et quid, ſi Pontificalia habeant rationem juriſdictionis, vel officii, ib. n. 6. & 12. 326
2 Et quid poſt Concilium Trid. ib. n. 9. 14. & 18. 326
2 Pontificalia exercere non poteſt in alterius diœceſi Epiſcopus utcunque privilegiatus, ſine Ordinarii licentia, & in perſonas eidem Ordinario ſubjectas, ib. n. 9. 326
2 Idem in locis nullius diœceſis, ib. n. 10. 326
2 In Pontificalibus an Epiſcopus celebrare poſſit, & prædicare in Eccleſiis Monaſteriorum exemptorum intra ſuæ diœceſis fines exiſtentium, invitis earundem Eccleſiarum Regularibus, ib. n. 11. & ſeqq. uſq. in fin. 326
2 Pontificalis Miſſæ celebratio non eſt juriſdictionis, ſed honoris, & præeminentiæ, ib. n. 13. 326
2 Pontificalia habentia naturam juriſdictionis, vel officii, Epiſcopus exercere non poteſt in loco exempto ſuæ diœceſis, ib. num. 17. 326
2 Regulares reſiſtentes Epiſcopo exercere volenti Pontificalia in eorum Eccleſiis, non ab ipſo Epiſcopo, ſed ab eorum Superioribus Regularibus ſunt comprehendi, ib. n. 17. 326
5 POPONES in Ruſſia an ſint veri Ruthenorum Parochi, in cap. Quod a prædeceſſore, n. 52. de ſchiſm. 106
3 POPULUS Romanus nunquam fuit uſus plenitudine poteſtatis, in c. Conſultationibus, n. 74. de Cler. ægrot. 169
5 Populum quot homines faciant, in c. Reſponſo, n. 54. de ſent. excomm. 362
3 Populum, ſeu plebem faciunt decem homines, in c. Veſtra, n. 58. de cohabit. Cler. & mulier. 14
3 Pars major totum populum repræſentat, ib. n. 68. 14
2 Populus an poſſit ſtatuta facere ſine auctoritate Superioris, in c. Conqueſtus, n. 34. de Feriis. 94
3 Populi Eccleſiæ Romanæ in temporalibus ſubjecti poſſunt ſtatuta condere contra jus Canonicum, in c. Cum eſſes, n. 162. de teſtam. 277
2 PORTIONES Monachales, ſeu Canonicales Eccleſiæ non numeratæ non dicuntur vacare, ſed creantur ſimul, ac de iis aliquis providetur, in c. Cum in magiſtrum, n. 14. de elect. 302
2 Portionum diviſio contra ſingulos Monachos videtur contra jus, & votum paupertatis, ib. n. 15. 302
2 Portiones plures Monachales ſunt incompatibiles, n. 17. 302
2 Portiones conſuetudine non dum Sabaudiæ, ſed etiam Galliæ, & Hiſpaniæ providentur ſecularibus habitum ſuſcepturis, & profeſſionem emiſſuris, ib. n. 18. 302
3 Portiones exiſtentes in Cathedralibus, vel Collegiatis inſignibus perſonalem reſidentiam requirunt, in c. Expoſuiſti, n. 21. de Præb. 146
3 Portio portioni accreſcit, non perſonæ, & aſſumit naturam portionis, cui accreſcit, in c. Cum percuſſio, n. 32. de Cler. ægr. 156
Portio Vicariis aſſignanda, &c.
Vide in vec. *Congrua*.
3 PORTIONARIIS abſque licentia abſentibus fructus groſſi non debentur, in c. Ad audientiam, n. 30. de Cler. non reſid. 62
2 Portionarii Segobien. qui aliquibus tantum diebus intereſſunt actibus Capitularibus, ex ſententia S. Congregationis non ſunt de Capitulo, in c. Nullus, n. 34. de elect. 219
2 Idem reſponſum de portionariis Conchen. qui ingrediuntur Capitulum pro negotiis ad Eccleſiæ res, & bona pertinentibus, ib. n. 35. 219
2 De Capitulo eſſe poſſunt ex conſuetudine etiam penitus extranei, ib. n. 36. 219
2 Portionarii Calciaten. qui a Rota declarati ſunt eſſe de Capitulo, poſſunt eligi in Conjudices contra Capitulares, ibid. num. 37. 219
2 Portionarii non poſſunt eligi ex Conc. Trid. in Conjudices Capitulares, niſi ex conſuetudine, privilegio, aut ſtatuto Eccleſiæ ſint in omnibus, & per omnia de Capitulo, ib. n. 38. 220
2 Portionarii, & dimidii portionarii Seguntinen. Cordub. & Abulen. declarantur propterea non eſſe Capitulares, ib. n. 39. 220
3 Portionarii ſeculares in Collegiatis Regularibus non lucrantur in abſentia diſtributiones quotidianas, niſi ex cauſis in jure expreſſis, in c. Licet, n. 64. de Præb. 137
3 Nec ipſis abſentibus debentur fructus, niſi pro tempore quo ex ſtatuto, ſeu conſuetudine Eccleſiæ ipſis abeſſe licet, modo non ultra tres menſes, ib. n. 65. 137
2 PORTUS, de portu idem judicatur, quod de urbe, in c. Inter ceteras, n. 28. de Reſcript. 149
2 POSITIONUM uſus admittitur etiam in ſpiritualibus, in cap. Dudum, il 2. n. 12. de elect. 269
2 Ponens nihil petit, ſed factum narrat, in c. Olim, n. 45. de lit. conteſt. 85
2 Poſitiones fieri poſſunt etiam ante litis conteſtationem, ibidem num. 47. 85
2 Poſitiones cur in judiciis introductæ, ib. n. 49. & 50. 85
2 Poſitio univerſalis nunquam inducit conteſtationem litis, niſi particulam habeat admixtam, ib. n. 50. 86
2 Poſitionis diffinitio quæ ſit, & quæ ſint de illius ſubſtantia, ib. late diſcutitur, n. 52. uſq. in fin. 86
2 Definitio Authoris ponitur, & per partes explicatur, n. 55. uſq. in fin. 86

2 Poſitiones in cauſa fieri poſſunt tam per actorem, quam per reum, ib. n. 54. & 89. 86
2 Poſitiones in quo differant ab interrogatoriis, ib. n. 56. 86
2 Ponens omnia, quæ ponit diſpoſitive, intelligitur confiteri, ib. n. 57. 86
2 Actor ſicut per reſponſionem rei, ita & reus per poſitionem actoris relevatur ab onere probandi, ib. n. 58. 86
2 Poſitio debet eſſe affirmativa, & non negativa, ib. num. 62. & ſeqq. 86
2 Poſitio negativa nihil ponit, ſed removet, ib. n. 64. 86
2 Nec dicitur poſitio, ſed interrogatio, niſi quatenus habeat implicitam affirmativam, ib. n. 65. 86
2 Poſitioni negativæ an, & quando ſit reſpondendum, ibid. num. 68 86
2 Quid, ſi negativa ſit coarctata, ib. n. 69. 86
2 Et quid, ſi poſitio negativa non coarctata ſit de facto ejus contra quem ponitur, ib. n. 70. 86
2 Poſitioni negativæ non coarctatæ de facto alterius an debeat reſponderi, ib. n. 72. 86
2 Et quid, ſi ſit miſta de facto partim proprio, & partim alieno, ib. n. 74. 86
2 Poſitiones negativæ, ſi æquitas ſuadeat, hodie admitti poſſunt, etiamſi alias probari non poſſint, quam per confeſſionem partis, ib. n. 75. 87
2 Poſitioni duplici, vel multiplex factum continenti non eſt reſpondendum, niſi dividatur, vel declaretur, ib. n. 76. 87
2 Poſitionem multiplicem negans an videatur ſingula negare, ib. num. 77. 87
2 Poſitioni generali, obſcuræ, injectæ, implicitæ, æquivocæ, incertæ, captioſæ, alternativæ reſponderi non debet, ib. n. 78. 87
2 Poſitio juris, id eſt de caſu legis, vel gloſſæ, non admittitur, ib. n. 79. 87
2 Fallit in jure conſuetudinario, vel municipali, ib. n. 80. 87
2 Poſitio omnino impertinens non debet admitti, ib. n. 81. 87
2 Poſitio pertinens quæ dicatur, ib. n. 82. 87
2 Poſitioni de qua dubitatur, num ſit pertinens, an, & quomodo ſit reſpondendum, ib. n. 83. 87
2 Poſitiones non fiunt in criminalibus, nec recuſans reſpondere habetur pro confeſſo, ib. n. 84. 87
2 Poſitioni criminoſæ an, & quando ſit reſpondendum, ib. n. 85 87
2 Poſitiones mediante juramento ſunt judici in ſcriptis offerendæ, ib. num. 86. 87
2 Poſitionibus an, & quando reſponderi poſſit per Procuratorem, vel cum præſentia Advocati, ib. n. 87. 87
2 Reus ſuper poſitionibus an non ſit interrogandus, ib. n. 89. 87
2 Poſitiones in quo differant ab articulis, ib. n. 90 87
2 Poſitionibus an reſponderi poſſit per verbum *credit*, vel *non credit*, ib. n. 93. 88
2 Et an hujuſmodi reſponſio cenſeatur de credulitate, an de veritate, ib. n. 94. 88
2 Et quid ad effectum ut incurratur perjurium, ib. n. 95. 88
2 Advocatorū prava ſuggeſtio in poſitionibus negandis ib. n. 97. 88
2 Poſitiones ſuper matrimonio an fieri poſſint coram Judice ſeculari, in c. Tuam, n. 56. de ordin. cognit. 107
4 Poſitiones juratæ faciunt inter alios adminiculum, in c. Lator, n. 34. Qui fil. ſint legit. 85
2 POSSESSIO temporis, cujus initii non eſt memoria, non habet vim tituli, niſi adſit capacitas in poſſidente, in c. Cum contingat, n. 8. & ſeqq. de foro compet. 69
2 Poſſeſſio ſola non ſuffragatur inferiori contra Epiſcopum in interdicto Uti poſſidetis, in c. Inter cetera, n. 13. & 29. de off. Ordinar. 58a
2 Poſſeſſio titulare in concurſu ubi probationes ſunt pares, an, & quando prævalet, in c. Audītis, n. 4. verſ. Quorum ſententia, de præſcript. 175
2 Poſſeſſio unius non interrompit poſſeſſionem alterius in his, quæ poſſunt eſſe penes plures inſolidum, ib. n. 14. 176
2 Nec in diverſo jure poſſidentibus, ib. n. 15. 17d
2 Poſſeſſio unius eſt excluſiva poſſeſſionis alterius in corporalibus, vel in actibus oppoſitis; ſecus in incorporalibus, vel non oppoſitis, ib. n. 19. 176
2 Poſſeſſio fundi ut acquiratur, non oportet omnes glebas circumvallare, in c. Cum olim, n. 31. de præſcript. 180
2 Poſſeſſio titulata, & quæ fomentum habet a jure, præfertur in concurſu, ib. n. 51. 181
2 Poſſeſſio non acquiritur ſine animo, in cap. Quanto, n. 30. de trenal. Epiſc. 319
2 Poſſeſſio facti ſuffulta aliquo colore tituli dimitti non poteſt ſine Superioris licentia, in cap. Niſi cum pridem, n. 41. de renunc. 339
3 Poſſeſſionem ſuam poteſt Epiſcopus excommunicatione tueri, etiam lite pendente coram Papa vel Metropolitano, in cap. Procurationis, n. 33. de Cenſib. 548
3 Poſſeſſionem ſuam Epiſcopus dimittere non tenetur, quantumcunque ſubditus contradicat, & de jure ſuo probationes offerat, ib. n. 44. 54p
3 Poſſeſſio quando dicatur colorem juris habere, & quando non, in c. Literas, n. 33. de concess. Præb. 197
3 Poſſeſſio incolorata differt a penitus incolorata, ſecundum Jo. de Imol. ib. n. 35. 197
3 Contrarium, n. 36. 197
3 Poſſeſſio juris Canonicalis qualiter ſit articulanda, in c. Dilecto, n. 10. de Præb. 11a
4 Poſſeſſio alicujus ſtatus, vel qualitatis, transfert onus probandi in Adverſarium, quando illa qualitas, quæ ineſt, fuit capta in eſſe ab origine rei, in c. Latoe, n. 11. & n. ſeqq. & n. 54. uſq. ad n. 63. Qui fil. ſint legit. 82
4 Poſſeſſio bonorum ſubjectorum fideicommiſſo veram legitimitatem requirenti, non debetur niſi filiis ex legitimo matrimonio procreatis, ib. n. 26. 84
4 Quaſi poſſeſſio ex unico actu acquiritur, ib. n. 28. 84
4 Nec requiritur præſcripta, niſi in petitorio, ib. n. 29. 84
2 Centenaria poſſeſſio titulum non requirit, in c. Cum Eccleſia, n. 35. de cauſ. poſſ. & prop. c1c
2 Et quoad hoc æquiparatur immemorabili, ib. n. 36. 111
2 Si Papa det alicui facultatem capiendi poſſeſſionem propria auctoritate, intelligitur, niſi poſſeſſio ſit plena, in cap. Cum ulim, n. 39. de ſent. & re judic. 186
Poſſeſſionem ſuam qualiter Epiſcopus tueri poſſit.
Vide in ver. *Viſitationem impedientes*.
Et in ver. *Excommunicatio quas ob cauſas*.
3 Poſſeſſio contra jus ſufficit ad repellendum proprietarium, ſi ſit adjuta vera præſumptione alicujus tituli, licet clare de qualitate tituli non conſtet, in c. Cum veniſſent, n. 7. de Inſtit. 181
3 Poſſeſſio contra jus regulariter non prodeſt contra proprietarium in judicio proprietatis, nec relevat ab onere probandi, ib. n. 8. 182
3 Poſſeſſio longiſſimi temporis ſufficit ad præſcribendum etiam ſine ſcientia, & patientia, ib. n. 17 182
5 Poſſeſſio dicitur antiqua ad effectum præſumendi titulum, ſi ſit decennalis, in c. Licet, n. 31. de Simon. 50
2 Poſſeſſio in foro conſcientiæ non ſtat pro libertate humana, ſed pro obligatione abſtinendi ab actu illicito, in c. Ne innitaris, n. 211. de Conſtit. 5u
2 POSSESSOR beneficii habetur qui titulum obtinet quoad honorem, & miniſterium, licet beneficium ab alio poſſideatur, in c. Si quis, n. 39. de foro compet. 38
3 Poſſeſſor non tenetur in præjudicium ſui juris appellationem admittere, aut probationes exemptionis recipere, in c. Procurationes, n. 31. de cenſib. 548
3 Poſſeſſor poteſt etiam armis reſiſtere Epiſcopo violento, ibid. num. 46. 549
3 Quamvis de proprietate liqueat, ib. n. 46. 549
3 Poſſeſſor ſi cauſam habet a Judice, vel ab aliquo colore juris, factum Judicis tuetur Prætor, in c. Literas, n. 34. de conceſs. Præb. 197
5 Poſſeſſor remanet qui titulum habuit ab initio, licet per pœnam juris privetur, in c. Abſolutus, n. 21. de Hæret. 99
2 Poſſeſſor dicitur habere potiora jura, etiamſi nullum jus habeat, in c. Ne innitaris, n. 207. de Conſtit. 67
Poſſeſſor bonæ fidei qui.
2 Poſſeſſor bonæ fidei dicitur, qui ignorat ſe alienum poſſidere, & cogitatione domini poſſidet, in c. Gravis, n. 42. de reſt. ſpol. 116
2 Item qui credit tradentem eſſe dominum, ib. n. 43. 116
2 Poſſeſſorum bonæ, vel malæ fidei multiplex diviſio, ib. n. 44. 116
Poſſeſſor bonæ fidei quoad fructuum acquiſitionem, & reſtitutionem.
2 Poſſeſſor bonæ fidei ſemper ſine titulo facit fructus induſtriales ſuos, & naturales in quantum eos conſumpſit; ſed naturales extantes nunquam facit ſuos, in c. Gravis n. 45. de reſt. ſpol. 116
2 Si vero habuit titulum, fructus omnes faciat ſuos etiam naturales non conſumptos, ib. n. 46. 116
2 Conſumptio in fructibus naturalibus idem operatur, quod induſtria, & cultura in induſtrialibus, ib. n. 47. & 62. c17
2 Poſſeſſor bonæ fidei etiam ſine titulo ſuos facit fructus civiles, quos diligentia ſua percepit, & ei ſolvens liberatur, ib. n. 49. 117
2 Si vero ea diligentia alterius, facit quidem ſuos, ſed ei ſolvens non liberatur, niſi habuerit juſtam cauſam ſolvendi, ib. n. 50. & 63. 117
2 Poſſeſſor bonæ fidei tenetur reſtituere fructus, quos non fecit ſuos, ſi extant, eo modo, quo tenetur rem ipſam reſtituere, & ſic rei vendicatione, ib. n. 51. c17
2 Si vero ſunt conſumpti, & ex eis factus eſt locupletior, tenetur illos reſtituere condictione ſine cauſa, vel condictione generali, ib. n. 52. & ſeqq. 1c7
2 Poſſeſſor bonæ fidei an in dubio ex fructibus naturalibus conſumptis præſumatur factus locupletior, ib. n. 54. c17
2 Poſſeſſor bonæ fidei in quibus caſibus facit fructus ſuos, nihilominus ſi extant tenetur illos reſtituere officio Judicis, ibid. n. 35. & 59. 117
2 Poſſeſſor bonæ fidei poſt conſumptionem fructuum, quos ſuos fecerat, etiam induſtriales, & civiles, ſeu illorum æſtimationem reſtituere tenetur condictione ſine cauſa, quatenus ex illis factus eſt locupletior, ib. n. 57. & ſeqq. ſed vide n. 60. 117
2 Poſſeſſor, qui ab initio fuit bonæ fidei, & poſtea effectus eſt malæ fidei, an faciat fructus ſuos, in d. c. Gravis, n. 97. & ſeqq. 120
2 Quid ſi mala fides ſuperveniat cum mutatione perſonarum, ib. num. 98. c20
2 Et quid, ſi in eadem perſona, ib. n. 100. 120
2 Hæres habens malam fidem, cum defunctus haberet bonam, fructus ſuos non facit, ib. n. 98. 120
2 Mala fides ſuperveniens cum perſonarum mutatione impedit fructuum acquiſitionem, ib. n. 99. 120
2 Mala fides tam præſumpta, quam vera ſuperveniens ſine perſonarum mutatione non impedit acquiſitionem fructuum, ib. n. 100 & ſeqq. 120
2 Et quid operetur hujuſmodi acquiſitio, n. 113. 120
2 Quoad fructuum acquiſitionem ſolum initium ſpectandum eſt, ib. n. 101. c20
2 Contrarium, ib. n. 106. c20
2 Mala fides ſuperveniens de jure Canonico an impediat fructuum acquiſitionem, ib. n. 104. 120
Diſtributiones quotidianas perceptas, vel percipiendas an poſſeſſor bonæ, vel malæ fidei reſtituere teneatur.
Vide in ver. *Diſtributiones quando reſtituendæ*.
2 Fructuum quoad acquiſitionem ſpectanda ſunt ſingula temporis momenta.

momenta bonæ, vel malæ fidei; ib. n. 106. 120
2 Poſſeſſor bonæ fidei tenetur reſtituere fructus etiam induſtriales, & conſumptos a die motæ litis, ib. n. 110. & n. ſeqq. 121
2 Poſſeſſores bonæ fidei poſt litem motam incipiunt malæ fidei poſſeſſores eſſe, & quaſi prædones tenentur, ib. n. 111. 121
2 Et hæc eſt præſumptio juris, & de jure, adeo ut quantumvis juſtam cauſam litigandi habuerint, a fructuum reſtitutione non excuſentur, ib. n. 113. 121
2 Et tenentur reſtituere non tantum perceptos, ſed etiam, qui percipi potuerunt a die motæ litis, ib. n. 114. 121
2 Quod procedit, ſi titulum non habeant, ib. n. 115. 121
2 Niſi occupaverint rem lite pendente, ib. n. 116. 121
2 Poſſeſſor bonæ fidei ante litem motam non ſolet condemnari a Rota ad reſtitutionem fructuum, ib. n. 119. 121
2 Niſi adhuc extent, vel ex conſumptis factus ſit locupletior, ib. n. 122. 122
2 Neque ad hoc requiritur bona fides poſitive, ſed ſufficit abeſſe malam fidem, ib. n. 120. 121
2 Poſſeſſor bonæ fidei an teneatur reſtituere fructus extantes, vel conſumptos, ex quibus factus eſt locupletior, aut eorum æſtimationem etiam ante motam litem, ib. n. 122. 122
Poſſeſſor ab initio malæ fidei, poſtea bonæ fidei, an faciat fructus ſuos.
Vide infra in ver. *Poſſeſſor malæ fidei quoad fructuum, &c.*
3 Fructus pertinent ad bonæ fidei poſſeſſorem, non ad proprietarium, in c. Conſultationibus, n. 6. de jurepatr. 520
3 Poſſeſſor non tenetur in præjudicium ſui juris appellationem admittere, aut probationes exemptionis recipere, in c. Procurationes, n. 31. de Cenſib. 548

Poſſeſſor malæ fidei quis.

2 Poſſeſſor malæ fidei dicitur vere, & juris præſumptione, in c. Gravis, n. 37. de reſtit. ſpoliat. 116
2 Poſſeſſor malæ fidei vere dicitur, qui poſſidet rem, quam pro certo ſcit eſſe alienam, ib. n. 38. & n. 108. 116
2 Item is, qui pro certo ſcit rem non eſſe ſuam, ib. n. 39. 116
2 Poſſeſſor malæ fidei juris præſumptione dicitur ille, cum quo ſuper re, ſeu dominio rei lis fuit conteſtata, ib. n. 40. & 108. & latius, n. 110. & 111. 116
2 Poſſeſſor malæ fidei an quis efficiatur per ſolam denunciationem, ib. n. 41. 116
2 Poſſeſſorum malæ, vel bonæ fidei multiplex diviſio, ib. n. 44. 116
Vide in ver. *Fructuum condemnatio.*
2 Mala fides præſumpta oritur poſt litis conteſtationem, mala fides vera poſt rem judicatam, ſeu fundum evictum, in d. cap. Gravis, n. 108. de reſtit. ſpoliat. 121

Poſſeſſor malæ fidei quoad fructuum acquiſitionem & reſtitutionem.

2 Poſſeſſor violentus rem cum fructibus, etiam qui percipi potuiſſent, reſtituere, damna reſarcire, & de injuriis ſatisfacere compellitur, in c. Gravis, n. 1. & 7. cum quatuor ſeqq. de reſt. ſpoliat. 115
2 Poſſeſſor malæ fidei etiam non violentus, ſive habeat titulum, ſive non, fructus etiam induſtriales non facit ſuos, ib. n. 61. 118
2 Fallit, ſi ſint conſumpti, ib. n. 62. 118
2 Et quid in fructibus civilibus, ib. n. 63. 118
2 Poſſeſſor malæ fidei ſine titulo tenetur de fructibus perceptis, & qui percipi potuiſſent, ib. n. 64. 118
2 Et percepti ſi extant peti poſſunt rei vendicatione, ſi ſunt conſumpti, conditione ſine cauſa, vel injuſta, aut rei vendicatione utili, ib. n. 65. & ſeqq. 118
2 Item conditione furtiva, ib. n. 67. 118
2 Poſſeſſor malæ fidei ſine titulo fructus conſumendo dicitur furtum committere, non autem percipiendos, ib. n. 67. 118
2 Poſſeſſor malæ fidei ſine titulo de fructibus percipiendis convenitur officio judicis, ib. n. 70. 118
2 Poſſeſſor malæ fidei cum titulo tenetur de fructibus perceptis, non autem de percipiendis, ib. n. 71. 118
2 Fallit in quatuor caſibus, in quibus etiam de percipiendis tenetur, ib. n. 72. 119
2 Item fallit in eo, qui ſtudioſe patitur fructus maturos corrumpi, ib. n. 73. 119
2 Item in eo, qui mala fide poſſidet rem minoris, ib. n. 74. 119
2 Item fallit generaliter, cum titulus eſt a jure reprobatus, ib. num. 75. 119
Mala fides ſuperveniens vere, vel præſumptive per litis conteſtationem, an impediat acquiſitionem fructuum.
Vide ſupra in ver. *Poſſeſſor bonæ fidei quoad fructuum acquiſ.*
2 Poſſeſſor, qui ante litem motam fuit in mala fide, condemnatur ad reſtitutionem fructuum a die occupationis, ſeu intruſionis, in c. Gravis, n. 121 de reſtit. ſpoliat. 122
2 Poſſeſſor, qui ab initio fuit malæ fidei, an faciat fructus ſuos, ib. n. 128 & ſeqq. uſq. ad n. 142. 122
2 Quid, ſi bona fides ſupervenerit cum perſonarum mutatione, ib. num. 129. 122
2 Et quid, ſi ſuperveniat ſine mutatione perſonarum, ib. n. 140. 123
2 Bona fides hæredis, qui ſucceſſit defuncto malam fidem habenti, non prodeſt quoad fructuum acquiſitionem, ib. n. 130. 122
2 Fructus percipiens cum mala fide dicitur furtum committere, & illos uſucapere non poteſt, ib. n. 133. 122
2 Succeſſor ſingularis non ſuccedit in vitium ejus, a quo cauſam habet, & bona fides ſuperveniens prodeſt ei quoad fructuum acquiſitionem, ib. n. 135. 122
Prælatus an ſuccedat in bonam, vel malam fidem prædeceſſoris.
Vide in ver. *Prælatus quoad ſucceſſorem, &c.*
2 Bona fides ſuperveniens in eadem perſona cum legitima cauſa putandi ſe bonæ fidei poſſeſſorem, prodeſt quoad acquiſitionem fructuum; ſecus ſi ſuperveniat abſque legitima cauſa, in d. c. Gravis, n. 140 & 141. de reſtit. ſpoliat. 123
2 Poſſeſſor malæ fidei ab initio, qui poſtea ex ſola cogitatione putat ſe habere bonam fidem, non facit fructus ſuos, ib. n. 141. 123
2 Poſſeſſor malæ fidei reſpectu fructuum beneficii an dicatur proprie furtum committere, in cap. Dudum, il ſecondo, n. 8. de elect. 269
2 In POSSESSORIO ſummariiſſimo agitur de modico, & reparabili præjudicio, in c. In nomine Domini, n. 24 de teſtib. 147
2 Poſſeſſorium ſummariiſſimum eſt præparatorium poſſeſſorii pleni, ad quod ſe habet ſicut plenum poſſeſſorium ad petitorium, ib. n. 25. 147
1 Poſſeſſorium recuperandæ, & petitorium ab eadem perſona cumulari poſſunt, utrunque unica ſententia terminatur, in c. Conſtitutus, n. 9. de fil. Presbyt. 482
2 Poſſeſſorio, & petitorio ſi ſpoliatus ſimul agat, & poſſeſſionem, & ſpoliationem probet, ſed non dominium, obtinet in poſſeſſorio, ſed ſuccumbit in petitorio, in c. Cum Eccleſia, n. 1. de cauſ. poſſeſſ. & propriet. 109
1 Poſſeſſorium datur etiam in incorporalibus, in cauſis tamen civilibus, non autem criminalibus, in c. Ne innitaris, n. 205. de Conſtit. 50
Vide in ver. *Interdictum.*
3 POSSIBILE non dicitur quod fieri non poteſt abſque diſpenſatione, in c. In Eccleſiis, n. 13. de Capellan. Monach. 502
3 POSSIDENS nomine alieno non poteſt præſcribere, nec novum ſtatutum beneficio imprimere, in cap. In Eccleſiis, n. 21. de Capell. Monach. 502
1 Poſſidere qui non poteſt, is non poteſt præſcribere, in c. Quanto, n. 34. de Conſuet. 290
1 Poſſidere tenentur jure Divino in beneficiis Curatis perſonæ quantumcunque illuſtres, & literatæ, in c. Dudum, il 2. n. 26. de elect. 270
2 Poſſidere quis non dicitur rem pacifice, ſi ſuper ea quæſtio ſibi moveatur, in c. Si quis, n. 5. de confir. util. vel inutil. 207
2 Poſſidendi cauſam nemo poteſt ſibi mutare ſine juſta, & legitima cauſa ſuperveniente, in cap. Gravis, n. 141. de Reſtitut. Spoliat. 123
5 Poſſidens per decennium plura beneficia incompatibilia, & allegans ſe titulum amiſiſſe, an ſit admittendus ad probationem tituli per juramentum, in c. Licet Heli, n. 32. de Sim. 50
1 Poſſidentis melior eſt conditio in materia juſtitiæ, & in foro judiciali, non autem in materia aliarum virtutum, & in foro conſcientiæ; & refellitur opinio contraria, in c. Ne innitaris, n. 173. & n. 191. uſq. ad n. 211. de Conſt. 48
3 POSSUMUS id ſolum, quod commode poſſumus, in c. Ad audientiam. il 1. n. 2 de Eccl. ædificand. 412
5 POSTLIMINII diffinitio, in c. Per tuas, il 1. n. 35. de Sim. 55
5 Poſtliminio reverſis ſecundum leges datur actio reſciſſoria intra quadriennium, ſed ſecundum Canones recuperant omnia non obſtante quocunque temporis curſu, ib. n. 36 & ſeqq. 55
5 Poſtliminii jus ſecundum Canones locum non habet quantum adhuc, ut Chriſtiani ſervi efficiantur captivorum, ſed bene quantum adhoc, ut reverſi omnia recuperent, ib. n. 38. 55
5 Poſtliminio carent, qui armis victi ſe turpiter dediderunt, ib. num. 39. 55
5 Poſtliminii jus non habet locum in officiis minoribus Regularium, ſed bene in Prælaturis electivis, etiamſi non ſint perpetuæ, ſed ad certum tempus, ib. n. 41. & ſeq. 56
5 Poſtliminio reverſus ſtatum recuperat priſtinum, & munera civilia etiam, & cuncta ei incolumia ſervantur, ib. n. 43. 56
5 Poſtliminium duo habet capita, alterum fundatur ſuper veritate, alterum ſuper fictione, ib. n. 44. 56
5 Tutor ſi ſit captus ab hoſtibus, deſinit eſſe tutor, ſed reverſus recipit tutelam jure poſtliminii, ib. n. 42. 56
Vide in ver. *Captivus.*
1 POSTULATIO, per quam privata, vel minor utilitas communi, vel majori præfertur, vel quæ ſit a minori quam tertia parte Collegii, admitti non debet, in c. Bonæ memoriæ, n. 1. & ſeqq. de poſtul. Prælat. 211
1 Poſtulatio facta a non majori parte Capituli poteſt reſpui, nec ulla ſit injuria poſtulantibus, ib. n. 42. 213
1 Poſtulantes ſcientes impoſtulabilem, pro ea vice ſunt privati poteſtate poſtulandi, ib. n. 44. 213
1 Poſtulato jus acquiritur, poſtquam poſtulatio fuit Superiori præſentata, nec licet poſtulantibus reſilire, ib. n. 49. & 78. 213
1 Poſtulans, & Superior poſſunt ſimul recedere a poſtulatione, etiam poſtulato contradicente, ib. n. 50. 213
1 Poſtulatus, qui ante admiſſam poſtulationem ſe adminiſtrationi immiſcent, privatur omni commodo poſtulationis, ib. n. 54. 213
1 Et poſtulantes, qui eum admiſerunt, eligendi, & poſtulandi facultate privantur, ib. n. 55. 213
1 Idem in nominato, n. 56. 213
1 Poſtulatio innititur magis gratiæ, quam juſtitiæ, ib. n. 59. 214
1 Poſtulatio quid ſit, ib. n. 60. 214
1 Poſtulatio admittitur, electio confirmatur, ib. n. 61. 214
1 Poſtulatum non cogitur Prælatus concedere, ib. n. 62. 214
1 Debet tamen compelli per Superiorem, ſi juſta cauſa exigat, ib. num. 63. 214
1 Prælatus non concedens poſtulatum tenetur illi providere de conſimili beneficio, ib. n. 64. 214
1 Poſtulationem concorditer factam ſi Superior non admittat, injuriam infert, ib. n. 66. 214
1 Poſtulatio fit de ineligibili, puta extraneo, laico, vel illegitimo, ib. n. 72. 214
1 Criminoſus eſt impoſtulabilis, ib. n. 74. 214
1 Poſtulatio, & nominatio quam ſolemnitatem requirant, ibid. num. 76. 214
1 Poſtulatus etſi beneficiari non poſſit præciſe invitus, tamen poteſt co-

aſt cogi, ut de nolente fiat volens, in c. Quanto, n. 119. de transl. Episc. 315
1 Poſtulatio, & electio ſibi invicem adverſantur, in c. Publicato, n. 43. de elect. 312
1 In poſtulatione an licita ſit variatio publicato ſcrutinio, ib. n. 48. & ſeq. uſq. ad n. 53. 312
1 In poſtulatione nulla forma reperitur a jure præſcripta, ibid. num. 50. 312
1 Nec per eam requiritur jus poſtulatis, ib. n. 51. 312
1 Poſtulare quid ſit, in c. Clerici, n. 21. de poſtul. 671
2 Poſtulatio, & electio non valet, ſi quis dicat, poſtulo & eligo ut melius valere poteſt, in c. Et ſi unanimiter, n. 7. de poſtul. Prælat. 215
1 Poſtulantium conſenſus non eſt liber, cum ab alieno arbitrio dependeat, ib. n. 11. 216
2 Poſtulatus ſi conſentiat, eo ipſo repellitur tanquam ambitioſus, ib. n. 12. 216
1 Poſtulatio quid ſit, & in quo differat ab electione, ib. n. 15. & 19. 216
1 Poſtulari non poſſunt, qui propter vitium eligi prohibentur, ut criminoſi, ib. n. 16. 216
1 Declaratur, ib. n. 18. 216
2 Poſtulandi qui ſint, ib. n. 18. 216
2 Poſtulantes dignum ante præſentationem factam Superiori poſſunt variare, ſed poſtulantes indignum, non, quia ſunt ipſo jure privati, in c. Cum vos, n. 45. de off. ordin. 562
3 POTENTIA generandi in maſculis, & feminis, in quam uſque ætatem protendatur, in c. Cum ſis, n. 40. de Converſ. Conjugat. 437
4 Potentia actualis coeundi non eſt de ſubſtantia matrimonii jure naturæ vel divino, ſed poſitivo tantum, in c. De illis, il 2. n. 31. de deſponſ. impub. 29
1 Potentia demum attenditur, cum eſt facile reducibilis ad actum, in c. Cum ſit ars, n. 34. de ætat. & qual. 438
5 Potentia eſt de genere bonorum, in c. Reſponſo, n. 99. de ſent. excomm. 365
3 Potentia actui proxima in favorabilibus habetur pro actu, in c. Extirpandæ, §. Qui vero, n. 52. de Præb. 130
2 Potentia ejus eſt cujus eſt actus, in c. Accepimus, n. 35. de pact. 663
3 Potentia reducta ad actum reponit rem in primo ſtatu, in c. De multa, n. 37. de Præb. 180
3 Potentia ad operationem reducitur, in c. Ex parte, n. 23. de Cler. ægrot. 162
5 POTENTIORIBUS pares eſſe non poſſumus, in c. Henricus, n. 4. de Cler. pugn. in duell. 143
1 POTENTES qui dicantur, in c. Quiſquis, n. 24. de elect. 296
5 *Poſſe* verbum eſt facultatis, in c. Henricus, n. 11. de Cler. pugn. in duell. 143
2 Præcedente negatione inducit neceſſitatem præciſam, & privat potentia, in c. Cum dilectus, n. 57. de conſuet. 218
1 Et reddit actum de jure impoſſibilem, in c. Cauſam, n. 21. 30. & ſeqq. de elect. 260
2 Præcedente negatione non privat potentia, quando hinc reſultaret abſonus intellectus, ib. n. 32. 261
3 Negative prolatum neceſſitatem importat, in c. Porrectum, n. 50. de Regular. 376
3 *Poſſit* verbum non importat neceſſitatem, in c. Tua nobis, n. 28. de teſtam. 281
1 *Aliter fieri non poſſit*, hæc verba an importent decretum irritans, in c. Cauſam, n. 24. de elect. 260
2 *Non poteſt* verbum aliquando exponitur, idest non debet, ibid. num. 30. 261
1 POTESTAS clavium etiam in actu poteſt eſſe ſine beneficio curato ſed non e converſo, in c. Cum pridem de pactis, n. 37. 649
3 Poteſtas juriſdictionis eſt præſcriptibilis, poteſtas Ordinis ſecus, in c. Nullus, n. 3. de Paroch. 328
3 Poteſtas, & voluntas requiritur ad quemlibet actum expediendum, in c. Super inordinata, n. 2. de Præb. 150
1 Poteſtas Ordinis eſt indelebilis, poteſtas juriſdictionis ſecus, in c. Preſbyter, n. 24. de Sacram. non iteran. 457
5 Poteſtas ſpiritualis duplex, Sacramentalis, & juriſdictionalis, in c. Quod a prædeceſſore, n. 31. de ſchiſmat. 105
1 Poteſtas Sacramentalis, & juriſdictionalis quæ ſit, & in quibus differant, in c. Statuimus, n. 16. de ſuppl. negl. Prælat. 351
2 Poteſtas Ordinis neque ex intervallo neque in actu conceſſionis recipit diviſionem, ſeu limitationem, ib. n. 38. & ſeq. 353
2 Poteſtas Ordinis non recipit limitationem, ſive competat de jure communi, ſive ex privilegio Papæ, ib. n. 40. & 46. 353
2 Poteſtas juriſdictionis, cujuſmodi eſt abſolutio Sacramentalis, reſtringitur ad ſubditos tantum, ib. n. 44. 353
1 Poteſtas Ordinis ad uſum, juriſdictio ad uſumfructum proximius accedit, ib. n. 48. 353
1 Poteſtas delegata cur ſit Epiſcopis per Conc. Trid. attributa, in c. Ad audientiam, il 1. n. 46. de Eccl. ædific. 626
3 Poteſtas Eccleſiæ ad peccatum ſe non extendit, in c. Conſultationibus, n. 46. & 50. de Cler. ægrot. 166
1 Poteſtatis defectus in agente ſemper reddit actum ipſo jure nullum, in c. Accepimus, n. 44. de pactis. 664
3 Poteſtas extraordinaria magis eſt reſtringenda, quam ordinaria, in c. Literas, n. 25. de conceſſ. Præb. 196
1 Poteſtas Ordinis datur determinate ad aliquod ſpeciale miniſterium Divini cultus, non autem ad ea, quæ communiter fiunt a toto miniſtrorum Collegio, in c. Cum contingat, n. 27. de ætat. & qual. 419
1 Poteſtatem duplicem habens, in dubio cenſetur ea uſus, per quam actus ſuſtinetur, in c. Ex parte, n. 35. de Arbitr. 704
3 Poteſtas duplex requiritur ad Ordines conferendos, in c. Aqua, n. 10. de conſecr. Eccl. vel altar. 569
1 Poteſtas ligandi ſeu legem imponendi non poteſt eſſe niſi Superioris, in c. Significaſti, n. 14. de elect. 224
1 Poteſtas omnis impatiens conſortii eſt, ib. n. 36. 225
5 Poteſtatis defectus nunquam ſuppletur ex cauſa quantumcunque urgenti, in c. Nimis, n. 12. de fil. Presbyt. 476
2 Poteſtas Sacramentalis non poteſt auferri ab Eccleſia, in cap. Perniciosam, n. 44. de off. ordin. 552
1 Poteſtas juriſdictionalis eſt ex injunctione hominis, nec immobiliter adhæret, ib. n. 45. 552
1 Poteſtas clavium non recipit interpretationem reſtrictivam, ib. n. 65. & in c. Niſi cum pridem, n. 86. de Renunc. 343
1 Poteſtas, quæ confertur Epiſcopo in conſecratione, an attingat rationem characteris, in c. Requiſivit, n. 34. & ſeqq. de ordinat. ab Epiſc. 380
1 Poteſtas conferendi minores Ordines, quam accipit Abbas in impoſitione manuum, poteſt in totum ab Eccleſia auferri, ib. n. 35. 380
2 Poteſtas ſpiritualis duplex, ib. n. 64. 382
Poteſtas tanto eſt altior, quanto ad plura ſe extendit, ibidem num. 98. 385
1 Poteſtas Clavium tribuitur habitu in ordinatione, actu vero in collatione beneficii curati, in c. Cum pridem, n. 32. de pact. 649
2 Poteſtas recte ordinandi pendet a juriſdictione, in c. Cum inter vos, n. 10. de ſent. & re judic. 288
3 Poteſtas duplex in Papa, in c. Conſultationibus, n. 72. de Cler. ægrot. 169
3 Poteſtatis plenitudo quid ſit, & qualiter diffiniatur, ib. 169
1 Poteſtas Ordinis competere non poteſt niſi ex conſecratione, vel ex conceſſione Papæ, in c. Statuimus, n. 41. de ſuppl. neglig. Prælat. 353
1 Poteſtas clavium non recipit interpretationem reſtrictivam, in c. Perniciosam, n. 65. de off. ordin. 554
2 Conceſſio liberæ poteſtatis cenſetur reſtricta ad limites juris, in c. Perniciosam, n. 35. de off. ordin. 552

Præbenda, communia.

1 Præbenda an, & quando conſiſtat in mera temporalitate, & cadat etiam in laicum, in c. Cum pridem, n. 92. de pact. 655
1 Præbenda quid importet, ib. n. 100. 656
3 Præbenda ratione Eccleſiæ in qua ſita eſt, dicitur major Parochiali, in c. Extirpandæ, §. Qui vero, n. 25. de Præb. 128
3 Contrarium, ib. n. 27. 128
1 Præbenda non eſt de ſubſtantia Canonicatus, in c. Cum M. n. 16. de Conſtit. 213
1 Præbenda quid ſit, ib. n. 27. 214
1 Præbenda collata cenſetur collatus & Canonicatus, ib. n. 28. 214
1 Præbenda non eſt ita affecta Canonico noviter recepto, ut collatio alteri facta non teneat, ib. n. 53. & 62. 216
3 Præbenda Canoniæ annexa, eſt jus ſpirituale indiviſibile, in c. Dilecto, n. 7. de Præb. 212
Vide in ver. *Canonia, Canonicatus.*
Præbendæ quoad unionem.
Vide in ver. *Præbenda Canonicalis.*

Præbenda quoad ætatem.

1 Præbenda Sacerdotalis ab Ordinario conferri poteſt exiſtenti in vigeſimo ætatis anno, in c. Cum in cunctis, n. 64. de elect. 248
1 Præbenda Subdiaconalis hodie obtineri poteſt in vigeſimoprimo, Diaconalis in vigeſimoſecondo, Presbyteralis in vigeſimoquarto anno inchoatis, contra opinionem quorundam recentiorum, ib. n. 68. 249
1 Præbenda Subdiaconalis conferri poteſt habenti viginti annos completos, ib. n. 69. 249
Vide in ver. *Canonicatus*,
Et in ver. *Ætas in Beneficiis*.

Præbendarum collatio.

1 Præbendarum collatio de generali conſuetudine ſpectat ad Epiſcopum ſolum ſine conſenſu Capituli, in c. Cum Eccleſia Vulterana, n. 3. de elect. 279
1 Præbendarum collatio in Collegiata Eccleſia ad quem ſpectet de jure communi, ib. n. 22. 281
1 Præbenda vacans non Canonico numerario, ſed ultra numerum recepto conferri debet, ubi Præbendæ ſunt diſtinctæ, in cap. Dilectus, il 1. n. 13. de Præb. 204
1 Præbendas non poteſt hodie Epiſcopus ſupprimere, ſi illatam tenuitati poſſit per unionem beneficiorum ſimplicium occurrere, in c. Ex parte, n. 14. de Conſtit. 126
2 Præbendas patronatus laicalis Epiſcopus ſupprimere non poteſt ſine conſenſu patroni; ſecus ſi ſint patronatus Eccleſiaſtici, ib. n. 15. 126
Vide in ver. *Collatio.*

Præbendarum erectio.

1 Præbendæ in dubio præſumantur erectæ de bonis communibus Eccleſiæ, in c. Cum Eccleſia Vulterana, n. 13. de elect. 280
3 Præbendæ duæ ex una poſſunt conſtitui, ſi rationabilis cauſa ſubſit, in c. Niſi eſſent, n. 84. de Præb. 108
3 Præbendæ duæ ſi ex una conſtituantur, Præbenda non dividitur, ſed ſunt duæ Præbendæ integræ pro duobus Canonicis, ibid. num. 65. 111

Præbendarum onera.

3 Præbendæ vacanti poſſunt Prælatus, & Capitulum honeſtum onus imponere, ad quod Præbendarius teneatur, in c. Significatum, n. 1. de Præb. 80
3 Contrarium, ib. n. 1. 81
Vide in ver. *Beneficium quoad fundationem, & onera.*

Præbenda quoad Ordines.

1 Præbendæ, & portiones in Cathedrali Eccleſia ex Concilio Trid. non habent abſolute Ordines ſacros annexos, ſed Epiſcopus cum conſilio Capituli diſtribuere debet, quibus quiſque ordo an-

do annexus eſſe debeat, in c. Cum in cunctis, n. 70. de elect. 249
1 Canonicus ratione Præbendæ Subdiaconalis dicitur Subdiaconus, licet ex accidenti ſit Presbyter, & Miſſam ſolemnem non celebrat, ſed inſervit in officio Subdiaconi, & ſedet poſt Canonicos Diaconos, ib. n. 21. 243
Vide in ver. *Canonicatus*.
Et in ver. *Beneficium quoad Ordines*.
Præbendarum pluralitas.
3 Præbendas plures obtinere an ſit prohibitum jure Divino, in c. Quia in tantum, n. 7. de Præb. 76
5 Et an jure naturali, ib. n. 8. 76
5 Præbendarum, ſeu beneficiorum ſimplicium pluralitas an de jure communi ſit prohibita necne, in c. Cum jam dudum, n. 13. & ſeq. uſq. ad n. 31. de Præb. 97
3 Et quid ex Conc. Trid. ib. n. 31. & ſeqq. uſq. ad n. 46. 99
3 Præbendas plures intitulatas nemo poteſt habere, niſi habeat ab eo, qui omnia poteſt, ſecundum opinionem Oſtien. ib. n. 18. & 32. 97
3 Præbendæ ſingulæ requirunt ſingulos actus, & miniſtros, ib. d. num 20. 97
3 Præbendarum effrænata multitudo prohibita eſt, ib. n. 26. 33. & 35. 98
3 Præbendarum habens ſi in eadem Eccleſia recipiat Dignitatem cum Præbenda, vel aliam Præbendam, vacat prima, in cap. Literas, n. 1. de conceſſ. Præb. 195
3 Præbendam obtinens in una Eccleſia, poteſt ibi aliam obtinere etiam virtute annexionis, quam habet Præbenda ad Dignitatem, ib. n. 8. & 61. 196
5 Præbendas duas, ut quis habeat in una Eccleſia, magis abhorrent jura, quam alias duo beneficia curata, ib. n. 9. 196
3 Præbendæ quot ſunt in Eccleſia, tot Canonici debent conſtitui, ib. n. 10. 196
5 Præbendatus non Canonicus, vel Canonicus non præbendatus an quis poſſit eſſe in pluribus Eccleſiis, in c. Cum jamdudum, n. 24. de Præb. 97
5 Præbenda eſt incompatibilis cum Parochiali, in c. Expoſuiſti, n. 4. de Præb. 145
Vide in ver. *Beneficium quoad pluralitatem*.
Præbenda quoad Simoniam.
1 Clerico in collatione Præbendæ non confertur novum jus, ſed juri, quod habet a Deo, determinatur ab Eccleſia certa poſſeſſio, in c. Cum pridem, n. 103. de pactis. 656
2 Præbendæ, ſeu ſtipendii determinatio eſt de jure poſitivo, & ex conſtitutione Eccleſiæ, ib. n. 104. 656
1 Jus Præbendæ, ſeu ſtipendii etiam determinati vendere prohibitum eſt, quia Simoniacum, ib. n. 105. 656
2 Præbenda ut res pure temporalis in ſe vendi poteſt, ib. n. 106. 655
1 Sed prohibetur vendi ratione connexionis cum Clericali Officio, ib. n. 107. 656
2 Jus Præbendæ eſt annexum Clericatui per identitatem, vel quaſi, ib. n. 107. & 123. 656
1 Præbenda, ſeu fructus illius cur beneficiato vendi non poſſint, ib. n. 111. 656
1 Præbendam vendere duplex eſt peccatum, ib. n. 113. 656
Vide in ver. *Beneficium quoad Simoniam*.
Præbendarum ſuppreſſio, & reductio numeri.
2 Præbendarum tenuitas eſt juſta cauſa ſuppreſſionis dignitatis, in c. Cum acceſſiſſent, n. 6. de Conſtit. 107
1 Præbendas aliquot poteſt Epiſcopus cum conſenſu Capituli ſupprimere, & earum fructus reliquarum præbendarum diſtributionibus, ſi ſunt tenues, applicare, ex Concilio Trident. ib. n. 7. 107
3 Præbendæ Eccleſiæ Cathedralis propter illatum paupertatem poſſunt annecti Capellæ, reſervata ipſarum Presbyteris congrua portione, in c. Expoſuiſti, n. 1. de Præb. 145
3 Præbendis Canonicalibus quas ob cauſas annecti poſſint Eccleſiæ Parochiales, ib. n. 5. 245
3 Præbendarum tenuitati in Cathedralibus, & Collegiatis inſignibus, qua ratione Epiſcopus providere poſſit ex Concilio Trid. ib. n. 17. 246
3 An vero illis unire poſſit de conſenſu Capituli aliquot portiones ejuſdem Eccleſiæ, ib. n. 18. & ſeq. uſq. ad n. 24. 146
1 Præbendas aliquot ſupprimendi legitima cauſa eſt, ut reliquarum redditus tenues augmententur, in c. Cum M. num. 11. de Conſtit. 113
2 Præbendæ ut poſſint ſupprimi ad augendos reliquarum redditus ex Concilio Tridentino quinque conditiones requiruntur, ib. num. 12. 113
1 Præbendarum numerus per Conſtitutionem Canonicorum reſtringi non poteſt, ſi Eccleſiæ redditus ſint diminuti, in cap. Ex parte, n. 2. de Conſtit. 125
1 Præbendarum reductio invalida non impedit vacationem Præbendæ in remanentibus ultra numerum, ib. n. 6. 125
1 Præbendarum numerus reduci poteſt a Canonicis auctoritate Epiſcopi, ſi Eccleſiæ redditus diminuti ſint, ib. n. 8. 125
1 Fallit, ſi Præbendæ non ab Epiſcopo, vel Capitulo, ſed ab aliis fuerint dotatæ, ib. n. 9. 15. & 29. 125
1 Item fallit, ſi præbendarum numerus fuerit ordinatus, aut confirmatus auctoritate Apoſtolica, ib. n. 10. & 16. 125
1 Vel juratus a Canonicis, ib. 125
2 Item fallit, ſi negotia Epiſcopi & Capituli ſint communia, ib. num. 11. 126
2 Et quid poſt Conc. Trid. ib. n. 12. 126
1 Præbendarum numerum an, & quando Epiſcopus poſſit reſtringere in vim Concilii Tridentini, & in quibus jus commune fuerit a Concilio alteratum, ſeu declaratum, ib. n. 13. 126
1 Præbendarum numerum Epiſcopus poteſt ex cauſa reducere, ſed non tenetur, nec Metropolitanus poteſt in hoc ſupplere, ib. num. 17. 126
2 Præbendarum, & Canonicorum numerus determinatur ſecundum varias Eccleſiarum conſuetudines, in c. Cum M. n. 2. de Conſtit. 112
Vide in ver. *Canonici ſupranumerarii, & numerarii.*
Præbenda Theologalis.
3 Præbendam Theologalem obtinens in diebus feſtis, in quibus non legitur, poteſt ſe excuſare a ſervitio Chori, & fructus percipere, amiſſis diſtributionibus quotidianis, in c. Licet, n. 115. de Præb. 140
5 Sed in diebus in quibus legit, habetur pro præſente, & intereſſente ex declaratione Greg. XIII. ib. n. 116 140
3 Non tamen cenſetur præſens matutinis, quæ ex conſuetudine Eccleſiæ celebrantur veſpere præcedenti, ib. n. 117. 140
3 Præbenda Theologalis erigi poteſt ex diſtributionibus, in quibus univerſi Capituli redditus conſiſtunt, in c. Licet, n. 125. de Præb. 140
3 Præbenda Theologalis, & Archidiaconatus ſunt beneficia difformia, in c. Literas, n. 57 de conceſſ. Præb 199
5 Theologalem Præbendam obtinens an poſſit legere Theologiam ſcholaſticam, in c. Quia nonnullis, n. 29. de Magiſtris. 83
5 Theologalis Præbenda an poſſit conferri Canoniſtæ, ibidem num. 32. 83
5 Præbenda primo vacatura poſt Conc. Tridentinum pro Lectore S. Scripturæ ipſo facto conſtitura intelligitur, ib. n. 34. 83
5 Requiritur tamen actualis Epiſcopi deputatio & erectio, ib. n. 36. & 37. 84
5 Theologalem Præbendam obtinens qualiter ſit cogendus muneri ſuo ſatisfacere, ib. n. 35. 84
5 Collatio Præbendæ, quæ primo poſt Concilium Trid vacavit, facta perſonæ minus idoneæ ad legendam ſacram Scripturam, valida eſt, ſi Præbenda nondum fuerat deputata, & erecta in Theologalem, ib. n. 37. 84
5 Præbenda, quæ primo poſt Concilium vacavit in menſibus reſervatis, non poteſt uniri pro lectione ſacræ Scripturæ, & idem ſi in dictis menſibus Cardinalis habeat indultum, ibid. num. 39. 84
Vide in ver. *Præbendarum pluralitas*.
3 PRÆCEDENTIA magis influunt in ſequentia, quam e converſo in c. Cum venerabilis, n. 7. de Cenſibus. 545
1 Præcedentia in honoribus deferenda eſt ex prioritate temporis, in c. Cum certum, n. 5. de major. & obed. 607
2 Declaratur procedere, ſi cetera ſint paria, ib. n. 11. 607
2 Præcedentia debetur ratione antiquioris ingreſſus in Religionem, ib. n. 8. 607
2 Præcedentia ex prioritate temporis debetur iis, qui ſunt ejuſdem Dignitatis, & Ordinis alias ſecus, ib. n. 11. 607
3 Præcedentia Epiſcoporum in Conciliis provincialibus attendi debet ſecundum tempus ordinationis, non ſecundum Dignitatem Eccleſiarum, ib. n. 13. 607
2 Præcedentia in honoribus quo ordine ſingulis adjudicari debeat, ib. n. 20. 608
1 Epiſcopi appellatione remota nequeunt componere controverſias de præcedentia vertentes inter perſonas Eccleſiaſticas, & ſeculares, ſed inter Eccleſiaſticas tantum, ib. n. 21. 608
1 Præcedentia arguitur ab ordine literæ, ib. n. 29. 609
2 In Concilio provinciali quem locum habent Canonici, Abbates, Commendatarii, Dignitates, & Procuratores Cathedralium, in c. Cum certum, n. 13. de major. & obed. 607
1 Præcedit antiquior, & major eſt ordinatus a majori, ſi ſit ejuſdem ordinis, ſecus ſi inferioris, ib. n. 14. 608
1 Præcedentia an ſit adjudicanda Capitulo Valvenſi, an vero Capitulo Eccleſ. Sulmonen. ib. n. 23. 608
Vide in ver. *Conſuetudo*.
3 Epiſcopus, qui eſt in ſtudio ut ſcholaris, in actibus ſcholaſticis ſedere debet poſt Rectorem univerſitatis, in c. Poſtulaſti, n. 27. de conceſſ. præb. 202
1 Conſuetudo, ut non habens Dignitatem præferatur illam habenti, irrationabilis eſt, in c. Cum certum, n. 12. de majorit. & obed. 607
1 Conſuetudo attendi debet in deferenda præcedentia, etiamſi repugnet juri communi, ib. n. 16. 608
1 Conſuetudo, ut minor præferatur majori, vel poſterior antiquiori, eſt irrationabilis, & impræſcriptibilis, ib. n. 17. 608
1 Niſi contingat ratione Dignitatis, vel officii, ib. n. 18. 608
1 Fratres Mendicantes quo ordine inter ſe præcedere debeant, & quid de Confratribus ſocietatum, ib. n. 22. 608
5 Fratres Prædicatores præferuntur Fratribus Minoribus, in cap. Nimis prava, n. 1. & ſeqq. de exceſſ. Prælat. 220
3 PRÆCEPTA affirmativa in quo differant a negativis, in c. Ex parte, n. 69. de Cler. non reſid. 46
2 Præceptum reſpiciens utilitatem ejus, cui præcipitur, conſilium dicitur, in c. Cum acceſſiſſent, n. 23. de Conſtit. 109
3 Præcepta negativa magis præciſe obligant, quam affirmativa, in c. Si quis, n. 64. de Regular. 339
3 Præceptum Eccleſiæ obligans ad aliquid certo modo faciendum, non obligat ad quamlibet ejus partem eo modo, quo fieri poteſt faciendam, in c. Cum percuſſio, n. 19. de Cler. ægrot. 155
2 Præcepta moralia legis veteris immutabilia ſunt, in c. Canonum ſtatuta, n. 2. de Conſtit. 15
1 Præcepta ceremonialia fuerunt viva uſque ad paſſionem Chriſti, mortua deinceps, & mortifera poſt divulgationem Evangelii, ib. n. 3. 15
1 Præcepta judicialia evacuata ſunt per adventum Chriſti, & quamvis non ſint mortifera, ſunt tamen mortua, ib. n. 4. 15
3 Præcepta judicialia legis veteris etſi non obligent tempore gratiæ,

tamen ſervari poſſunt, ac etiam debent, ſi ab Eccleſia ſtatuantur, in c. In aliquibus, n. 9 de decim. 322

4 Præcepta Levitici 18 quoad eot perſonarum inhabilitatem ad matrimonium contrahendum judicialia ſunt, & ideo evacuata per adventum Chriſti, in c. Vir qui, n. 30. de conſang. & affinit. 74

4 Præceptum nullum in lege Evangelica continetur, quod non ſit juris naturalis, præter præcepta de Sacramentis, & de Fide, ib. n. 31. 74

3 Præceptum Divinæ legis, In ore duorum, vel trium, &c. non eſt judiciale, ſed morale, in c. Cum eſſes, n. 118 de Teſtam. 274

3 Præcepta omnia legis Evangelicæ ſunt juris naturalis præter præcepta de Sacramentis, & de Fide, ib. n. 119 274

3 Præcepta moralia per legem humanam alterari non poſſunt, ib. num. 120. 275

3 Præcepti Divini tranſgreſſio ſemper eſt mortalis, ib. n. 125. 275

3 Præcepta omnia moralia ſunt de lege naturali, ib. n. 127. 275

5 Præceptum, vel licentia non expiret morte concedentis, vel præcipientis, in c. A nobis, il 1 n 50. de ſent. excomm. 333

5 Præceptum per modum ſententiæ, vel interdicti, expirat per mortem præcipientis, ib. n. 52. 333

3 Præceptum recitandi horas Canonicas eſt de jure poſitivo, & ideo non refertur niſi ad ea, quæ ſub judicio humano cadere poſſunt, in c. Dolentes, n. 30 de celebr. Miſſae. 583

3 In Horis Divinis ſatis eſt labiis orare, licet cor divertat ad alia, ib. n. 31. 583

3 Contrarium, n. 38. & ſeqq. 583

3 Devotionem internam an Generale Concilium hic poſuerit in præcepto, & expenduntur quatuor intellectus hujus capituli, ib. n. 33. & n. ſeqq. uſq. ad n. 51. 583

3 Præceptum in virtute obedientiæ, vel ſub pœna ſuſpenſionis, abſque dubio obligat tranſgreſſores ad culpam mortalem, ib. num. 37. 583

5 PRECES humiles a digno oblatæ pro beneficio obtinendo, Simoniæ, aut ambitionis vitium non inducunt, in c. Tua nos, n. 31 de Simon. 59

5 Secus ſi ab indigno, ib. n. 32. 59

5 Preces quas pro ſe quis porrigit, ut in Prælatum eligatur, ambitioſæ ſunt, & illicitæ, ib. n. 33. 59

3 Precum primariarum indultum Imperatori conceſſum, & a Pio IV. confirmatum, eſt ſublatum a Concilio Trid. in c. Nulla, n. 9. de conceſſ. Præb. 185

5 Preces non inducunt Simoniam, ſi eligendus alias erat idoneus, in c. Nobis, n. 109. de Simon. 46

3 Preces porrigere alicui defuncto, quem quis credebat virum probum, eumque ſecreto venerari, non eſt prohibitum, in cap. Audivimus, n. 18 de Reliq. & vener. Sanct. 604

2 PRÆDECESSORUM ſuorum ſtatuta colludiat, qui ſua a ſucceſſoribus deſiderat mandata ſervari, in c. Cannuum ſtatuta, n. 58 de Conſtit. 19

2 PRÆDICANDI licentiam generalem concedit ſolus Epiſcopus in ſua diœceſi, in c. Inter cetera. n. 8. de off. ordin. 582

2 Prædicare prohibentur de jure communi tam Clerici ſeculares, quam Regulares ſine Ordinarii licentia, ib. n. 9. 582

3 PRÆDICATIO eſt munus præcipuum ipſius Epiſcopi, in c. Ex parte, n. 37 de Cler. non reſid. 44

2 Prædicatio Verbi Dei eſt pabulum ſpirituale non minus neceſſarium animæ, quam ſit cibus materialis corpori, in c. Inter cetera, n. 2 de off. ordin. 582

2 Prædicatio Evangelii eſt præcipuum Epiſcoporum munus, in c. Inter cetera, n. 6 de off. ordin. 582

2 Incumbit tamen omnibus Curam animarum habentibus, & Parochialium Eccleſiarum Rectoribus, ib. n. 7. 582

5 Divinorum appellatione an veniat prædicatio Verbi Dei, in cap. Reſponſo, num. 13. & ſeq. uſque ad num. 22. de ſentent. excomm. 359

5 Prædicatio Verbi Dei non eſt actus Ordinis ſacri, & demandari poteſt etiam Clerico in ſacris non conſtituto, ibid. num 14. & 19. 359

5 Non tamen mero laico, n. 15. & 19. 359

5 Prædicatio Verbi Dei non incumbit ex officio, niſi Epiſcopo, & Parocho, ib. n. 16. 359

5 Monachus etiam Diaconus, vel Sacerdos de jure communi prædicare non poteſt ſine licentia Epiſcopi, vel Curati, ib. num. 17. 359

5 Epiſcopus etiam non conſecratus, & Parochus non Sacerdos tenentur prædicare populo Verbum Dei, ib. n. 18. 360

2 Prædicationis officium an ſit annexum Ordini Diaconatus, in c. Vel non eſt compos, n. 27. de temp. ordinat. 370

2 Prædicatio eſt præcipuum Epiſcoporum munus, nec licet illud deſerere ob ſuaſionem melioris vitæ, in c. Niſi cum pridem, n. 10 de renunc. 337

2 Parochi an teneantur in ſuis Eccleſiis ſormiter prædicare, in c. Inter cetera, n. 33. & ſeqq. uſq. in fin. de off. ordin. 584

2 PRÆDICATORES dicuntur ſpiritualiter mortuos ſuſcitare, in c. Inter cetera, n. 4. de off. ordin. 582

2 Prædicatores miniſtrari debent expenſæ ab Epiſcopo de jure communi, ib. n. 14 & 19. 582

2 Prædicatoris electio tam in Cathedrali, quam in aliis inferioribus Eccleſiis, & onus exſolvendi eleemoſynam ad quem ſpectet, ib. n. 18 & ſeqq. uſq. ad n. 33. 582

2 Prædicatorem eligere, & eleemoſynam eidem ſolvere in Cathedrali Eccleſia circumſcripta conſuetudine ad ſolum Epiſcopum pertinet, ib. n. 19. 583

2 Prædicatoris electio, & præſtatio eleemoſynæ in inferioribus Eccleſiis cui incumbat, ib. n. 25. & ſeqq. uſq. in fin. 583

2 Prædicatoris electio, & præſtatio eleemoſynæ ſpectat ad Epiſcopum, donec populus probaverit immemorabilem, ib. n. 29. 584

2 Quandoque tamen ex cauſa jubetur ſervari ſolitum per modum proviſionis, ib. n. 30. 584

5 Prædicatores, præſertim qui aliter ſuſtentari non poſſunt, ab excommunicatis, & detinentibus aliena poſſunt eleemoſynam recipere, in c. Cum voluntate, n. 2. & 13. de ſent. excomm. 376

5 Prædicatoribus an liceat abſque neceſſitate eleemoſynam recipere ab excommunicatis, & detentoribus rerum alienarum, ib. n. 13. & ſeqq. uſq. ad n. 27. 377

5 Prædicatores qui intelligantur quoad hoc, ut poſſint eleemoſynam recipere ab excommunicatis, & detinentibus aliena, ib. num. 20. 378

5 Et cur liceat eis hujuſmodi eleemoſynas recipere, n. 21. 378

2 Conſuetudo eligendi Prædicatorem in Cathedrali, eique præſtandi eleemoſynam, an, & quando ſit obſervanda, in cap. Inter cetera, n. 25 & ſeq. uſq. ad n. 26. de off. ordin. 583

2 Et quid, ſi ſit immemorabilis, ib. n. 81. 583

2 Conſuetudo, qua Epiſcopus Prædicatores deputat in Eccleſiis Regularium, ſervanda eſt, ſed Prædicatores ejuſdem Ordinis, ceteris paribus, ſunt præferendi, ib. n. 32. 584

3 PRÆDIUM conditionale quod dicatur, in c. Nulli, n. 38. de Reb. Eccleſ. non alienan. 225

5 Prædiorum domini cogi poſſunt, ut prædia colenda dent talibus, a quibus ſine contradictione Eccleſia poſſit decimas conſequi, in c. In aliquibus, n. 1. de Decimis. 322

2 PRÆDO non debet eſſe melioris conditionis, quam poſſeſſor cum titulo, in c. Conſtitutus, n. 20. de fil. Presbyt. 482

2 PRÆFECTI Cathedralibus Eccleſiis dicuntur etiam non conſecrati, in c. Eam te, n. 9 de Reſcript. 353

3 PRÆFERTUR inter plures, qui certat de damno vitando, in c. Cum propter, n. 60. de Jurepatr. 533

2 PRÆJUDICIA modica non magnopere curat lex, in c. Conſuetudines, n. 22. de Conſuet. 193

2 Fallit, ſi diſpoſitio concepta ſit verbis univerſalibus, ibidem num. 23. 193

2 Præjudicium minimum non attendendum, in c. Ex parte, n. 37. de off. Vicar. 520

2 Præjudiciales quæſtiones debent diſcuti, antequam ſuper principali negotio lis fuerit conteſtata, in c. Intelleximus, n. 15. de ordin. cognit. 100

2 Præjudiciales quæſtiones quæ dicantur, ib. n. 32. & ſeqq. uſq. in finem. 101

2 Præjudicialis quæſtio dicitur diverſis reſpectibus, ib. n. 33. 100

2 Præjudicialis quæſtio an, & in quo differat a peremptoria, ib. n. 33. & 35 102

3 Præjudicium majus eſt amittere, quod competit de jure communi, quam quod de jure ſpeciali, in cap. Nuper, n. 6. de decim. 324

3 Præjudicium Prælati quando cenſeatur dividuum a præjudicio Eccleſiæ, in c. Cum venissent, n. 30 de Inſtit. 683

3 Præjudicium, quod ex prorogatione ſit vocatis ex fideicommiſſo conditionali, non eſt conſiderabile, in c. Cum ſimus, n. 17 de Regular. 379

2 PRÆLATIONEM alicui conferre, quia conſanguineus, eſt acceptio perſonarum, quæ opponitur juſtitiæ diſtributivæ, in c. Accepimus, n. 47. de pactis. 664

Prælatus, communia.

2 Prælati, & qui alios tenentur regere, non debent eſſe ſub poteſtate alterius, in c. Indecorum, n. 21. de ætat. & qual. 400

2 Contrarium, ib. n. 53. 202

3 Prælatorum appellatione veniunt etiam inferiores Epiſcopo, in c. Relatum, n. 6 de Cler. non reſid. 31

3 Prælatus dicitur, qui habet in loco ordinariam juriſdictionem. ib. n. 8. 32

3 Prælatus large dicitur quilibet Clericus habens Curam animarum, ib. n. 9. 32

5 Prælatorum Eccleſiarum appellatione veniunt etiam Abbates nullius Diœceſis, in c. Accedentibus, n. 46. de exceſſ. Prælat. 218

2 Prælatus Eccleſiæ dicitur ſolus Epiſcopus, in c. Cum contingat, n. 24. de for. compet. 70

2 Prælatorum appellatione ex proprietate veniunt etiam Prælati Regulares, in c. Ad aures, n. 14 de tempor. ordinat. 363

2 Prælatos hodie, & maxime Papam adoramus, & genuflectimus, in c. Hi qui, n. 10 de major. & obed. 618

2 Prælati Eccleſiarum dicuntur non tantum Epiſcopi, ſed etiam inferiores ordinariam juriſdictionem habentes, in c. Cum ab Eccleſiarum, n. 8 de off. ordin. 556

2 Prælati proprie dicuntur illi tantum, qui habent juriſdictionem ſaltem contentioſi, ib. n. 5. 556

2 Sed large dicuntur Prælati etiam Presbyteri Parochiales, ibid. num. 6. 556

2 Prælati tenentur ſibi mutuum præſtare auxilium, in c. Veniens, n. 15. de tranſact. 668

2 Prælati inferiores ſunt quoddammodo ſponſi Eccleſiæ, in c. Quia propter, n. 32 de elect. 289

5 Prælatorum appellatione qui comprehendantur, in c. Ne pro dilatione, n. 41. de pœnit. & remiſſ. 383

2 Prælatus ſuſcipiendo Prælaturam videtur cum ea quaſi contrahere, in c. Niſi cum pridem, n. 84. de renunc. 338

3 Prælatus Tutori, & Curatori æquiparatur, in c. Sicut nobis, n. 19 de Regular. 388

3 Prælatorum affectus erga nepotes, & propinquos, pervertit judicium rationis, in c. Grave, n. 7. de Præb. 683

5 Prælatus ab hoſtibus captus non eſt ipſo jure privatus ſua dignitate, nec privandus per ſententiam, in c. Per tuas, il 1. n. 12. de Simonia. 53

Vide in ver. *Prælatus Regularis*.

5 Præ-

5 Prælatus non debet privari jure ſuo propter captivitatem, ib. num.26. 54

Vide in ver. *Captivus, captus.*

5 Prælatus non poteſt inſtitui ſub conditione a jure reprobata, ſed bene ſub conditione tacita jure inducta, ib. n.32. 55

5 Prælatus in quibus differet a tutore, in c. Qualiter, & quando, il ſecondo, n 4 de Accuſat. 15

5 Prælati ſunt poſiti tanquam ſignum ad ſagittam, ib. n.20. 16

Vide in ver. *Epiſcopus.*

5 Prælatus malus timet bonum ſubditum, ib. n.21. 16

3 Prælati qua ratione dicantur Eccleſiæ ſponſi, in cap. Quanto, n.115. de Translat. 324

1 Prælati tenentur ſibi mutuum præſtare auxilium, in c. Veniens, n.15. de tranſaction. 668

3 Prælatus an poſſit bona Monaſterii ſpecialiter hypothecare, in c. Ad noſtram, n.2. de reb. Eccleſ. non alien. 226

Prælatus quoad alienationem, & adminiſtrationem bonorum Eccleſiæ.

1 Prælatus exemptus cum recipiat dignitatem a Papa, jurat bona Eccleſiæ non alienare, in c. Cum tempore, num.7. & 19. de Arbitr. 695

1 Prælatus qui, juravit bona Eccleſiæ non alienare, ſi compromittat, non eſt perjurus, ib.n 25. 696

1 Prælati ſunt Procuratores, & Diſpenſatores rerum Eccleſiæ, non Domini, in c. Quanto, n 56. de Tranſlat. Epiſc. 320

3 Prælatus ſolus in quærendis poteſt Eccleſiæ præjudicare, in c. Sicut nobis, n 21 de Regul. 388

5 Prælatus diffamatus maxime de dilapidatione poteſt per Superiorem compelli ad reddendam rationem adminiſtrationis, in c. Qualiter, & quando, n.2. de Accuſat. 15

5 Secus ſi diffamatus non ſit, ib.n.3.& ſeq. 15

5 Prælatus inquiſitus de dilapidatione, interim ab adminiſtratione removetur conſtito de ſuſpicione; ſecus in accuſato, ib. num 74. 20

5 Prælatus de gravi crimine inquiſitus, & convictus, ab adminiſtratione totaliter removetur: accuſatus vero deponitur, ib.num.75. 20

Vide in ver. *Inquiſitio.*

5 Prælatus ex ſola pendentia judicii ſuper dilapidatione non removetur, niſi alia probatio adſit, in c. Licet Heli, n.10. de Simon. 49

5 Sufficiunt tamen conjecturæ, ib n 11. 49

5 Prælatus convincitur eſſe ſuſpectus de dilapidatione, ſi probetur Eccleſiam fuiſſe divitem, & nunc eſſe pauperem, ib.n.12. 49

5 Nec excuſatur, ſi dicat ſe expenſas feciſſe attenta conditione ſuæ magnæ nobilitatis, ib.n.13. 49

5 Prælatus quantumcunque nobilis debet reſtringere expenſas juxta facultates Eccleſiæ, ib.n 14. 49

5 Prælatus poteſt Eccleſiam conſtituere penſionariam, in c. Audivimus, n.3. de colluſ. detег. 190

5 Declaratur, n.6. 190

Prælatus quoad beneficii collationem, & privationem.

3 Prælatus ſolus dicitur habere jus conferendi, licet de conſenſu alterius conferre debeat, in c. Cum Eccleſia Vulterana, n.4. de elect. 270

1 Prælati honeſtatem non decet aliquem ſine juſta cauſa a ſuis beneficiis amovere, in cap. Quanto, n 71. de Tranſlat. Epiſcopi. 321

3 Prælato ſuſpenſo jus conferendi non devolvitur ad Capitulum, nec ad Archiepiſcopum, ſed ad Papam, in c. Quia diverſitatem, n 13. & 23. de conceſſ. præben. 192

5 Prælatus an ſtatim lata ſententia ſuper crimine intelligatur ipſo jure privatus dignitate, vel beneficio, in c. Qualiter, il 2. n.90. de Accuſat. 21

Vide in ver. *Beneficium.*

Prælatus quoad Capitulum, & ejus conſenſum.

1 Prælatus an poſſit compromittere ſine conſenſu Capituli, in c. Cum tempore, n.5. de Arbitr. 695

3 Prælatus quomodo conſtet, an interſit Capitulo ut Prælatus, an vero ut Canonicus, in c. poſtulaſti, n.30. de conceſſ. præb. 202

3 In dubio cenſetur quia in actu intervenire tanquam præſens majori dignitati, ib.n.31. 202

1 Prælatus, & Capitulum faciunt unum corpus, & poteſtas eſt in Eccleſia, & dignitate, in c. His quæ, n. 47. de major. & obed. 621

Vide in ver. *Epiſcopus quoad Capitulum.*

Prælatus quoad Confeſſorem.

5 Prælatus inferior non exemptus, aut exemptus non Prælatus, non gaudet privilegio ſibi eligendi Confeſſorem, in c. Ne pro dilatione, n.3. de pœnit. & remiſſ. 321

5 Prælati inferiores exempti non poſſunt ſibi eligere Confeſſorem ab Ordinario non approbatum, ib.n.20. 322

5 Et an poſſunt approbare ad Confeſſiones audiendas, ib.n.21. 322

5 Prælatus quantumcunque maximus non poteſt de jure communi ſibi eligere Confeſſorem, ib.n.33. 322

5 Prælati exempti, qui immediate non ſubſunt Papæ, non habent privilegium ſibi eligendi Confeſſorem, ib.n.35.& 38. 323

Vide in ver. *Epiſcopus quoad Confeſſiones.*

Prælatus quoad correctionem ſubditorum.

1 Prælatus excommunicatus eſt, ſi correctionis cauſa faciat percuti Clericum per laicum, in c. Indecorum, n.49. de ætat. & qual. 401

1 Prælati ſubditos corrigunt, & reformant, appellatione, vel conſuetudine non obſtante, in c. Irrefragabili, n.1. de off. ordin. 473

5 Prælatis, & Magiſtris licet ſubditos, & ſcholares etiam in ſacris Ordinibus conſtitutos leviter percutere ſine incurſu excommunicationis, in cap. Cum voluntate, n 30. de ſcoten. excomm. 379

2 Prælatus notorie criminoſus non poteſt ſubditum corrigere, in c. De priore, n.4. de Appellat. 196

2 Contrarium, ib n.5. 196

2 Prælatus quantumcunque notorie criminoſus, & irregularis, ante depoſitionem poteſt juriſdictionem in ſubditos exercere, ib.num 5. 196

Vide in ver. *Epiſcopum quoad officium Epiſcopale.*

5 Prælati cum teneantur ſubditos arguere, & increpare, odium multotum incurrunt, in c. Qualiter, & quando, il 2. n.22. & 27. de Accuſat. 16

5 Prælati, qui non corrigunt ſubditos, dicuntur eos occidere, & puniuntur a Deo tam in hoc ſeculo, quam in futuro, in c. Licet Heli, n.3 & n. ſeq. de Sim. 48

5 Heli ſummus Sacerdos qualiter fuerit punitus a Deo, quia filios non corripuerat, ib.n 4. 48

5 Prælatus non debet eſſe facilis ad credendum in præjudicium alterius, ib.n.7. 48

3 Prælatis Eccleſiaſticis, & præcipue Papæ dolendum eſt de peccatis, & exceſſibus ſubditorum, in c. Dolentes, n.2. de Celebr. Miſſar. 581

3 Prælatis, & Clericis reprehenſibile eſt e ſomno non ſurgere ad diurnum concentum aetum, ib.n.4. 581

Prælatus quoad depoſitionem.

5 Prælato condemnato an ſtatim liceat electoribus ad electionem alterius procedere, in c. Qualiter, il ſecondo, num.55. de Accuſat. 21

Vide in ver. *Depoſitus, Condemnatus, Sententia.*

5 Prælatus poſt ſententiam condemnatoriam an remaneat poſſeſſor dignitatis, vel beneficii, ib n 96. 21

Prælatus quoad diſpenſationem.

3 Prælatus etiam in caſibus a jure permiſſis ſine juſta cauſa non diſpenſat contra jus, in c. Relatum, num.11. de Cler. non reſiden. 32

Prælatus quoad excommunicationem, vel ſuſpenſionem.

3 Prælatus excommunicatus vel ſuſpenſus, pro mortuo reputatur, in c. Quia diverſitatem, n.21 de conceſſ. præb. 193

Prælato excommunicato, vel ſuſpenſo, an juriſdictio tranſeat in Capitulum.

Vide in ver. *Capitulum ſede vacante.*

Prælatus qualis, & a quo eligendus.

1 Prælatus eligendus eſt melior non ſimpliciter, ſed quoad regimen Eccleſiæ, in c. Eam te, n.11. & 20. de ætat. & qual. 404

1 Prælati proviſio in Collegiata poteſt pertinere ad alium, quam ad Capitulum, ex fundatione, vel conſuetudine, in c. Nullus, n.16. de elect. 218

2 Prælatus eligendus eſt melior non ſimpliciter, ſed in ordine ad Eccleſiam regendam, in c. Conſtitutis, il ſecondo, n.14. & ſeq. de Appellat. 200

2 Et an dives & potens pauperi & literato ſit præferendus, vel e converſo, ib.n.19. 200

Vide in ver. *Epiſcopus quoad promotionem.*

Prælatus inferior quoad abſolutionem.

5 Prælati inferiores quamvis per ſalutationem remittant injuriam, tamen pœnam non relaxant, niſi formiter abſolvant, in c. Si aliquando, n.13. de ſent excomm. 356

Prælati inferioris authoritas.

5 Prælati inferiores de matrimoniis cognoſcere, publicas pœnitentias injungere, & indulgentias dare non poſſunt, niſi hoc vis competat de jure ſpeciali, in c. Accedentibus, n.1. de exceſſ. prælator. 215

5 Prælati inferiores acquirere poſſunt ea, quæ ſunt dignitatis Epiſcopalis, non ſolum privilegio, ſed etiam præſcriptione, ib. num.4. 215

5 Non autem ea, quæ ſunt Ordinis Epiſcopalis, ib. n.5. 215

5 Etiamſi præſcriptio ſit immemorabilis, ib.n 6. 215

5 Prælati inferiores de jure communi territorium non habent, nec dicuntur Ordinarii locorum, in c. Cum contingat, n.25. de for. compet. 70

5 Et quid ex conſuetudine, vel præſcriptione, ib n 26. 70

5 Prælatus inferior an, & quando poſſit concurſus Parochialium inſtituere, ib n.31. & 38 70

1 Prælati inferiores habentes juriſdictionem quaſi Epiſcopalem excluſo Epiſcopo, non prohibentur cauſas matrimoniales, & criminales cognoſcere, in c. Significaſti, n.16. de offic. Archid. 514

1 Prælatus inferior non acquirit territorium, niſi tam ipſe, quam ſubditi eximantur a juriſdictione Epiſcopi, in c. Cum ab Eccleſiarum, n.25. de off Ordin. 558

3 Prælati inferiores habent poteſtatem juriſdictionis, ſed non Ordinis, in c. Nullus, n.4. de paroch. 304

3 Prælatus inferior nullius Diœceſis poteſt convocare quem maluerit Catholicum Antiſtitem pro Sacramento Chriſmatis, ib num 51. 307

6 Prælatus inferior habens in loco juriſdictionem quaſi Epiſcopalem venit appellatione Epiſcopi proprii, ad hoc ut Clericus coram ipſo ſit conveniendus, in c. Si quis, num.14 de foro compet. 36

5 Prælatus inferior habens in loco juriſdictionem quaſi Epiſcopalem poteſt explicare omnia, quæ ad Epiſcopalem juriſdictionem pertinent, in cap. Sicut unire, num 16. de exceſſ. prælat. 208

5 Prælatus inferior dicitur habere juriſdictionem quaſi Epiſcopalem ſi habeat Eccleſias ſibi pleno jure ſubjectas, ibid. num.17. 208

1 Prælati inferiores exceptis Cardinalibus in ſuis titulis non habeat

bent juriſdictionem ordinariam de jure communi, in cap His quæ, n.10. de majør. & obed. 618

1 Prælati inferiores ſunt quodammodo ſponſi Eccleſiæ, in c Quia propter, n. 32. de elect. 289

5 Prælati inferiores an uti poſſint opera duorum Canonicorum ſine Capituli licentia, vel non probata Eccleſiæ utilitate, in c. De cetero, n. d. de Cler. non reſid. 37

3 Prælatus inferior poteſt ea juſta cauſa impertiri licentiam Clerico a ſua Eccleſia abſcedendi, in c. Relatum, n.5. de Cleric. non reſid. 31

3 Declaratur, ib n 7. 32

5 Prælati inferioris licentia requiritur ad hoc, ut Clericus ei ſubjectus tranſire poſſit ad aliam Eccleſiam, in c. Admonet, n. 14 de renunc. 330

5 Prælati inferiores habent juriſdictionem in certa parte Diœceſis duplici modo, in c. Sacro, n d0. de ſent. excom. 375

5 Iiſque negligentibus an ſuccedat in eorum juriſdictione Papa, an Epiſcopus, ib n d1. 375

Prælati inferiores quoad monitoria.

Vide in ver. *Excommunicatio ad finem revelationis.*

5 Prælatus inferior habens juriſdictionem quaſi Epiſcopalem an poſſit abſolvere ſubditos ab excommunicatione ob levem Clerici percuſſionem, in cap. pervenit, n.10. & ſeqq. uſque in fin. de ſent. excomm. 328

5 Prælatis inferioribus habentibus jura Epiſcopalia competunt ea omnia, quæ ad Epiſcopalem juriſdictionem pertinent, ibid. num 13. 328

5 Prælatus inferior habens jura Epiſcopalia poteſt abſolvere ab excommunicatione Canonis, quando Canon eam non reſervat, ib n 14. 328

Vide in ver. *Epiſcopus quoad loca exempta.*

3 Prælatus inferior habet jus inſtituendi in Eccleſiis ſibi pleno jure ſubjectis, in c. Cum veniſſent, n.14. de Inſtitut 182

3 Secus ſi ejus juriſdictio ſit cumulativa cum Epiſcopo, ib.n.15 182

Vide in ver. *Inſtitutio.*

Et in ver *Jus inſtituendi, &c.*

5 Prælatis inferioribus non competunt ea, quæ ſacris Ordinibus anneæ ſunt, vel illos concernunt, in c.Cum illorum, n.29. de ſent excomm. 349

5 Prælatis inferioribus juriſdictionem quaſi Epiſcopalem habentibus in locis ſuæ juriſdictionis non licet facultate Epiſcopis attributa Decreto Conc. Trid. c.6. ſeſſ.24. ib. n 33. 350

5 Prælatus inferior an Curatis Eccleſiarum ſibi ſubjectarum dare poſſit licentiam non reſidendi, in cap. Tuæ, n.5. & n. ſeqq. uſque in fin. de Cler. non reſid. 58

1 Prælati inferiores ſi ſint nullius Diœceſis, habeantque juriſdictionem Epiſcopalem, poſſunt convocare quem maluerint Epiſcopum pro Chriſmate adminiſtrando, in c. Cum veniſſent, § per frontis, n 8. de ſacr. unct. 454

Prælatus inferior quoad Ordines.

1 Prælatus inferior ſecularis habens facultatem poſt Concilium Tridentinum conferendi primam Tonſuram, & minores Ordines certis perſonis, ſi alios ordinet, an characterem imprimat, in c. Statuimus, n.41. & ſeqq. uſque in fin. de ſuppl. neglig. prælator. 351

1 Prælatus inferior ſecularis habens privilegium ante Concilium Tridentinum conferendi ſuis ſubditis ſecularibus primam Tonſuram, & minores Ordines, ordinando poſt Concilium Tridentinum nihil confert, ib n.15. & 31. 351

1 Prælatus carens poteſtate Ordinis dicitur eſſe inſtar chimeræ, ib.n.15. 351

1 Prælatus inferior, ſive Regularis, ſive ſecularis, ſi conferat primam Tonſuram, & minores Ordines, an, & quibus caſibus imprimat characterem, aut conferat Ordinis executionem, ib n.53. 354

Prælatus inferior quoad præſcriptionem.

2 Prælatus inferior poteſt præſcribere jura Epiſcopalia contra Epiſcopum, licet non ſit exemptus a privilegio, in cap.Cum olim, n 10. de præſcription. 178

2 Præſcribere poteſt inferior Prælatus contra Epiſcopum jus inſtituendi, & deſtituendi, ib n.11. 179

2 Et in inſtitutione authorizabili, ib n.12. 179

2 Præſcribere an poſſit inferior jus ordinandi Clericos tam per ſeipſum, quam per alium, ib n.13. 179

2 Et quid poſt Conc. Trid ib. n.14. 179

2 Prælatus inferior an poſſit præſcribere jus abſolvendi a caſibus Epiſcopo reſervatis, ib n 18. 179

2 Et quid poſt Conc. Trid ib. n 25. 179

2 Præſcribi poſſunt per inferiorem Epiſcopo omnia, quæ ſunt juriſdictionis, & dignitatis Epiſcopalis, ib. n.20. 179

2 Præſcribi poteſt ab inferiori Prælato poteſtas excommunicandi, interdicendi, & abſolvendi, ib.n.28. 180

2 Prælatus inferior, qui nititur ſola præſcriptione, non obtinet contra Epiſcopum, niſi illam ſufficienter probet, ib.n 35. 180

2 Prælatus inferior ad excludendum Epiſcopum a viſitatione, an docere debeat per rem judicatam de exercitio utriuſque juriſdictioni, in Parochos, & Parochianos, ib n.41. 180

2 Prælato inferiori an, & quando danda ſit manutentio contra Epiſcopum in exercitio juriſdictionis Epiſcopalis, ibidem num 46. 181

2 Prælatus inferior non poteſt juvari ſola poſſeſſione contra Epiſcopum in interdicto retinendæ, ib. n.50. 181

1 Prælatus inferior non poteſt præſcribere jura Epiſcopalia, in c. Cum ab Eccleſiarum, n. 31. de off Ordin. 558

2 Prælatus inferior poteſt præſcribere in certis Eccleſiis Diœceſis totum jus Epiſcopale; ſubducitur tamen tempus, quo vacavit Eccleſia Cathedralis, in c. Auditis, n 4. de præſcript. 174

2 Prælatus inferior ſi ſolus inſtituerit ſpatio annorum quadraginta, præſcribit excluſo Epiſcopo, ib. n.6. 175

5 Prælatus inferior quomodo poſſit præſcribere jura Epiſcopalia in aliqua parte diœceſis, in c. Sacro, n d3. de ſentent. excommun 377

3 Jus inſtituendi poteſt præſcribi ab inferiore, in c. Cum veniſſent, n.1d de inſtitut. 182

Prælatus inhabilis.

Prælatus inhabilis.

Vide in ver. *Coadjutor.*

Et in ver *Prælatus quoad Renunciationem.*

5 Prælatus ſi efficiatur inhabilis etiam perpetuo, non removetur, ſed datur ei coadjutor, vel adminiſtrator, in c. per tuas, ſi primo, n.22 de Simon. 54

3 Prælato inhabili datur coadjutor, nec juriſdictio tranſit in Capitulum, in c.Quia diverſitatem, n.32. de conceſſ. præb. 193

Prælatus intruſus.

5 Prælatus naturaliter mortuus, & intruſus æquiparantur, in c. Quod a prædeceſſore, n.60. de Schiſmat. 107

5 Prælatus intruſus non poteſt conferre Sacramenta, & conferendo executionem non confert, ib.n 89. 110

1 Et in c. Niſi cum pridem, n.35. de Renunc. 319

Vide in ver. *Intruſus.*

Prælatus quoad Judicia.

1 Prælatus poteſt eſſe in judicio ſuper re immobili Eccleſiæ etiam ſine Capituli conſenſu, in c. Cum tempore, n.3d. & 41. de Arbitr. 697

5 Prælatus agere poteſt pro injuria ſuo Clerico illata, in c. preſbyteri, n.2. de pœn. 282

Prælatus quoad pœnas pecuniarias.

5 Prælati, qui in criminibus diſpenſare non poſſunt, pœnam a jure ſtatutam nequeunt in pecuniariam commutare, in cap. Licet, n.1. de pœnis. 285

5 Prælati nec pro criminoſis ſuſtinendis, nec correctionis cauſa ex cupiditate debent pecuniam exigere, ib. 285

5 Prælatus qui crebro, & facile pœnas pecuniarias infligit, eſt vehementer ſuſpectus de avaritia, ib n 3. 285

5 Idem ſi hujuſmodi pœnas ſibi applicet, ib.n 4. & ſeqq. 285

5 Prælatus qui mediante pecunia ſuſtinet criminoſos, juſtitiam vendit, ib.n d. 286

1 Prælatus in impoſitione pœnæ cavere debet a quæſtu pecuniæ, in c. Irrefragabili, § Ceterum, n.2. de off. Ordin. 578

1 Prælatus, qui pecuniam recipit, ut criminoſos non corrigat, juſtitiam vendit, ib n.14. 579

1 Prælatis, qui in viſitatione ſubditos de crimine ſuſpectos concutiunt, ut ſe nummis redimant, increpantur, ib.n.579. 579

Vide in ver. *Pœna pecuniaria.*

Prælatus putativus.

5 Prælati putativi, ſive ordinarii, ſive delegati, geſta regulariter ſunt valida, in c. Super eo, n 4. de crimin. falſ. 179

5 Etiam quoad ſpiritualia, & pertinentia ad forum interiorem, ib.num 5. 179

5 Declaratur, ib. n.9 179

5 Prælato putativo obediendum eſt, ſi habeat titulum authoritate Superioris, ſecus ſi per falſas literas, ib.n 12. 180

5 Error communis ad validitatem eorum, quæ geruntur ab excommunicato vel irregulari, debet eſſe facti non juris, in c. Quod a prædeceſſore, n 135. de Schiſmat. 115

5 Titulus putativus niſi proveniat a legitimo Superiore, non dicitur coloratus, nec ſuſtinetur opinione communi, in cap. Niſi cum pridem, n.33. de Renunc. 339

5 Geſta a Prælato putativo non ſuſtinentur ex communi errore, ſed requiritur etiam titulus ab habente authoritatem, in c. Super eo, n.9. de crimin falſ. 179

5 Geſta per Prælatum putativum valent, quandiu toleratur; ſecus ſi notorium ſit eum eſſe ſuſpenſum, in cap Quod a prædeceſſore, n.136 de Schiſmat. 115

3 Geſta non ſuſtinentur ex titulo putativo, & communi errore niſi concurrat poſſeſſio, vel quaſi, in c. Conſultationibus, n.3. de Jurepatr. 520

Prælatus Regularis.

2 Prælatus Regularis corrigens ſubditorum exceſſus recuſari non poteſt, in c. Ad noſtram, n 3. de Appellat. 189

3 Prælati Regulares Ordinum Mendicantium non dicuntur in Dignitate Eccleſiaſtica conſtituti quoad hoc, ut poſſint actuali degradationi aſſiſtere, in c. Aqua, n.31. de conſecr. Eccleſ. vel Altar. 572

3 Prælati Regulares habent jus ſuſpendendi ſubditos a gradibus, & Dignitatibus ex quacunque cauſa, etiam occulta, & extrajudicialiter, in c. Cum dilectus, n.46. de conſuetud. 207

5 Prælatis Regularibus nullius Diœceſis juriſdictionem habentibus quaſi Epiſcopalem competunt ea omnia in Regulares exemptos intra ſuum territorium exiſtentes, quæ ex Concilio Tridentino competunt locorum Ordinariis contra alios exemptos, in c. Accedentibus, n 40. de exceſſ. prælat. 217

1 Prælati Regulares poſſunt prohibere ſuis ſubditis etiam ob crimen occultum, ne aſcendant ad ſuperiores Ordines, in c. Ad aures, n 2. de tempor. ordinat. 362

1 Prælatorum Regularium appellatione qui intelligantur, ibid. num 3. 362

1 Prælatis Regularibus ex Concilio Tridentino an liceat extrajudicialiter criminoſis occultis non ſolum prohibere aſcenſum ad Ordines, & Dignitates, ſed etiam eos ſuſpendere a jam ſuſceptis, ib.n 4. & ſeqq uſque in fin. 362

1 Prælatorum appellatione ex proprietate veniunt etiam Prælati Regulares, ib. n 14. 363

1 Prælatus Regularis de jure communi majorem habet authoritatem

tem quoad impediendam ſubditorum promotionem, quam Epiſcopus, ib. n. 16. 363

3 Prælati Regulares ea notitia, quam in confeſſione habuerunt, uti non debent ad externam politiam, in c. Officii, n. 40. de pœnit. & remiſſ. 306

3 Prælati cogi poſſunt tot Monachos, vel Clericos inſtituere, quot poſſunt de redditibus Eccleſię ſuę ſuſtentare, in c. Non amplius, n. 5. de Inſtitut. 272

3 Declaratur, ib. n. 38. 275

3 Prælati ſui appellatione venit Prælatus immediatus Monaſterii, non autem Generalis, vel Provincialis, niſi aliud habeat conſuetudo, vel ſtatuta Ordinis, in c. Licet, n. 36. de Regul. 393

Prælatus Regularis quoad tranſitum ad aliam Religionem.

Vide ſupra in ver. *Regulares quoad tranſitum*.

5 Prælatis Regularibus nefas eſt damnare ſubditum, ut fame pereat præcipiendo aliis, ne cibos deferant, in cap. Novimus, n. 14. de verbor. ſignific. 386

5 Prælati Regulares ex Concilio Tridentino non poſſunt ſuis ſubditis pro manifeſtis peccatis imponere pœnitentiam publicam, ſed debent eos corrigere intra ſepta Monaſterii, in c. Manifeſta, n. 20. de pœnit. & remiſſ. 290

5 Prælatus Regularis ſi ſit captus a Turcis, vel Saracenis, an alius in ejus locum eligi poſſit, ante ex captivitate reverſus in priſtinum ſtatum ſit reponendus, late diſcutitur in cap. per tuas, il primo, n. 7. & ſeqq. uſque in fin. de Simon. 53

5 Prælati Regulares qui a Capitulo eliguntur, & a Superiori confirmantur, removeri non poſſunt, niſi ex juſta cauſa, & judicis ordine ſervato, ib. n. 8. 41. & 45. 53

5 Non tamen in Regularibus requiritur cauſa tam gravis ſicut in ſecularibus, ib. n. 9. 53

5 Prælatus ab hoſtibus captus non eſt ipſo jure privatus ſua dignitate, nec privandus per ſententiam, ib. n. 12. 53

5 Prælati Regulares non ita pingue jus habent ſicut ſeculares, ib. num. 24. 54

5 Prælatus Regularis etſi removeri poſſit levioribus ex cauſis, requiritur tamen delictum, & illius probatio, ib. n. 25. 54

5 Prælatus non debet privari jure ſuo propter captivitatem, ib. num. 26. 54

5 Prælati Regulares ex levioribus cauſis ab adminiſtratione removentur, quam ſeculares, in c. Qualiter, il ſecondo, n. 51. de Accuſat. 18

5 Et ſpectanda eſt conſuetudo ſpecialis locorum Religioſorum, ib. num. 52. 18

5 Prælati Regulares an poſſint diſpenſare ſuper irregularitatibus ex delicto occulto provenientibus in vim Conc. Trid. c. d. ſeſſ. 24. in c. Cum illorum, n. 27. & ſeqq. uſque in fin. de ſent. excomm. 349

1 In Prælatum Regularem eligi non poteſt, qui non fuit ante Monachus, & inſtructus in Regula Monachali, in c. Cum ad noſtram, n. 1. de elect. 283

1 Ordinarius ſupplet negligentiam Abbatis non revocantis Monachum vagabundum, in c. Quanto, n. 1. de off. Ordinar. 565

1 Monachus ſine Monaſterio caret vita, ſicut piſcis ſine aqua, ib. num. 2. 565

1 Epiſcopus poteſt ſibi aſſumere Monachum in cubicularium etiam contradicente Abbate, ſi ſit neceſſarius, ib. n. 6. 565

1 Contrarium, ib. n. 7. 565

1 Monachorum correctio, & coertio primo loco pertinet ad Abbatem, ib. n. 8. 565

1 Prælatus Collegiatę Eccleſię qui pręficitur per electionem, habet juriſdictionem ordinariam in illos de Collegio, ib. n. 11. 565

1 Declaratur, n. 21. 565

1 Abbas, vel prior Conventualis poteſt Monachos excommunicare, ib. n. 12. 565

1 Abbas habet juriſdictionem in Monachos etiam in criminalibus niſi imponenda ſit pœna depoſitionis, ib. n. 13. & n. 20. 565

1 Abbas exercet juriſdictionalia ante benedictionem, ib. n. 14. 566

1 Conſecratio in Epiſcopo magis operatur, quam benedictio in Abbate, ib. n. 15. 566

1 Abbas vocatur etiam ante benedictionem, ib. n. 16. 566

1 Monachus in his, quæ pertinent ad obſervantiam Regulæ, magis tenetur obedire Abbati, quam Epiſcopo, ib. n. 18. 566

1 Abbas poteſt Monachum vagabundum revocare, punire, & ejicere ad præſcriptum Regulæ, ib. n. 18. 566

1 Monachos in cauſis civilibus, & pecuniariis conveniri non poteſt coram Abbate; ſed Eccleſia, vel Monaſterium convenitur coram Ordinario, ib. n. 23. 566

1 Abbas, vel Prior in Monaſterio, Provincialis in omnibus Conventibus provinciæ, & Generalis in toto Ordine habent juriſdictionem univerſalem, & ordinariam, ib. n. 27. 567

1 Monachi in Monaſterio Epiſcopatui unito ſubſunt Epiſcopo, & Præpoſito, vel Priori, ib. n. 35. 568

1 Abbas habet totam poteſtatem in Monaſterio, excluſo Epiſcopo, ib. n. 39. 568

Prælatus quoad renunciationem.

3 Prælatus inhabilis propter morbum perpetuum non poteſt compelli ad cedendum, in c. Ex parte, n. 3. de Cler. ægrot. 421

2 Prælatus invitus cogi poteſt ad cedendum, quando ſubeſt periculum deſtructionis Eccleſię, dummodo detur ei bonum concambium, in c. Ceterum, n. 51. de Reſcript. 144

Vide in ver. *Epiſcopus quoad renunciationem*.

Prælatus quoad Reſidentiam.

3 Prælatus poteſt fugere, cum ſpecialiter quæritur a perſecutoribus, & ſalus animarum per alios tuta eſſe poteſt, in c. Clericos, n. 50. de Cler. non reſiden. 67

3 Secus ſi periculum omnibus immineat, ib. n. 51. 67

3 Prælatus, vel Clericus non reſidens, qui citatus non revertitur, privandus eſt, niſi habeat juſtum impedimentum, in c. Ex parte, n. 1. de Cler. non reſid. 41

3 Prælatus abſens etiam per decennium ex hoc ſolo non cenſetur habere Eccleſiam pro derelicta, ib. n. 2. 41

3 Prælatus, qui ad Eccleſiam revertitur, & ſtatim recedit, amplius non eſt movendus, ib. n. 4. 41

3 Prælatus abſcedens, cui certus terminus fuit præfixus ad redeundum, lapſo termino privari poteſt ſine alia monitione, ib. n. 5. 41

3 Dummodo in conceſſione fuerit monitus redire in termino, ib. num. 6. 41

3 Prælati curam animarum habentes tenentur in ſuis Eccleſiis perſonaliter reſidere, ib. n. 9. 41

3 Prælatus ut abeſſe poſſit a ſua Eccleſia, non ſufficit legitima cauſa, ſed requiritur etiam licentia, ib. n. 88. 48

3 Prælatus quibus caſibus cenſeatur habere Eccleſiam pro derelicta, in c. Qualiter, n. 5. de Cler. non reſid. 46

Vide in ver. *Reſidentiam Epiſcopi*.

Et in ver. *Parochus quoad Reſidentiam*.

Et in ver. *Epiſcopus quoad Reſidentiam*.

Prælatus quoad ſcientiam.

1 Prælatus poteſt verbum Dei pręedicare, & Sacramenta adminiſtrare etiam ſine charitate, non autem ſi ſit prorſus illiteratus, in c. Eam te, n. 13. de ętat. & qualit. 404

1 Prę'ati Eccleſiarum, & alii curam animarum habentes, & officium docendi fidem, tenentur explicite ſcire articulos ſymboli Patrum, & Athanaſii, in c. Firmiter, n. 23 & 49. de Summa Trinit. & fid. Cathol. 5

Vide in ver. *Epiſcopus quoad licentiam*.

Prælatus quoad ſucceſſorem, & ſucceſſionem.

2 Prælatus non poteſt ſibi eligere ſucceſſorem, niſi cum authoritate Romani Pontificis, in c. Accepimus, n. 15. de pactis 222

2 Prælatus non dicitur ſucceſſor univerſalis ſui prædeceſſoris, nec ejus perſonam repræſentat, in c. Gravis, n. 136. de Reſtit. ſpoliat. 122

2 Et mala fides prædeceſſoris non impedit, quin ſucceſſor habens bonam fidem faciat fructus ſuos, ib. n. 137. 122

2 Prælatus quamvis ſuccedat in univerſum jus Prælaturę, non tamen ſuccedit in jus prędeceſſoris, nec ab eo cauſam habet, ſed a Superiore ipſum inſtituente, ib. n. 138. 122

2 Prælatus ſucceſſor poteſt bona fide pręſcribere, licet prędeceſſor habuerit malam fidem, ib. n. 139. 123

Vide in ver. *Papa quoad ſucceſſorem*.

3 PRÆPARATIO ad formam non eſt forma, in c. Cum contingat, n. 53. de ętat. & qualit. 421

3 Pręparatio debet ſemper pręcedere pręparatum, ib. n. 100. 425

3 Pręparantis, & pręparati idem eſt judicium, in c. Non magnopere, n. 20. ne Cler. vel Monach. 660

3 Et judex cauſę pręparantis eſt judex cauſę pręparatę, ib. n. 21. 661

3 PRÆPOSITURA habens nudum miniſterium aliquot beneficia conferendi approbatis ab Ordinario an poſſit conferri Clerico quatuordecim annorum, in c. Indecorum, n. 9. & num. ſeq. uſque ad n. 17. de ętat. & qualit. 399

3 Pręepoſitura pręfectim commendari conſueta ſi careat cura, & Conventu, cenſetur dignitas comprehenſa in c. 12. §. Ad ceteras, ſeſs. 24. in c. Cum in cunctis, n. 45. & 111. de elect. 246

3 Pręepoſitura an ſit dignitas, in c. Ut Abbates, n. 24. de ętat. & qualit. 389

1 PRÆPOSITUS Eccleſię, quę eſt Dignitas principalis, & collegiata cum juriſdictione ſpirituali, & temporali, an ex Concilio Conſtantienſi ſit privatus ipſo jure, ſi infra annum in Presbyterum ordinatus non fuerit, in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, n. 25. & ſeqq. uſque ad n. 35. de elect. 257

2 Pręepoſitus Piſcienſis concurſus parochialium inſtituit, & cauſas matrimoniales cognoſcit, cum ſit nullius diœceſis, in c. Cum contingat, n. 28. de foro compet. 70

3 Pręepoſiti Pratèn. & Piſcien. minores Ordines conferre, ac literas dimiſſorias concedere non poſſunt, in c. Significaſti, n. 29. de off. Archid. 510

3 Pręepoſiti, & Decani rurales non habent dignitatem, in c. Ut Abbates, n. 23. de ętat. & qualit. 389

3 Pręepoſiti in Germania, Belgio, & Polonia dignitatem habent, & alicubi juriſdictionem, & curam animarum, ib. n. 25. 389

2 Pręepoſitus Buzeti habet juriſdictionem cumulativam cum Epiſcopo Burg. S. Donnini, in c. Audiiis, n. 8 de pręſcript. 176

2 Præpoſiti quandoque ſunt meri laici, in c. Verum, n. 11. de foro compet. 60

3 Præpoſitus qui eſt ſecundus poſt Abbatem, poteſt ab eo removeri, ſi quater admonitus ſe non emendaverit, in c. Cum ad Monaſterium, n. 33. de ſtat. Monach. 477

3 Præpoſito Buzeti an competat jus inſtituendi tam ad beneficia in ſuo privilegio expreſſa, quam ad alia poſtea erecta infra limites præpoſituræ, in c. Cum venient, n. 9. & n. ſeqq. uſq. ad n. 22. de Inſtit. 182

3 Ejus juriſdictio eſt cumulativa cum Epiſcopo, ib. n. 10. 182

5 PRÆPOSTERATIO facti factum non vitiat, in c. Tuæ literæ, n. 4. de Cler. per ſalt. promot. 299

5 Præpoſteratio in formalibus, & in his quæ ſunt de ſubſtantia, vitiat actum; ſecus in aliis, in c. Qui Presbyterum, n. 86. de pœnit. & remiſſ. 297

3 PRÆROGATIVA perſonæ quamvis interdum ſit juſta cauſa diſpenſandi ad plura incompatibilia, non tamen eſt juſta cauſa annectendi unum beneficium alteri, in c. Expoſuiſti, n. 4. de Præb. 145

2 PRÆSCRIBENS contra univerſaliter poſſidentem in certis articulis etiam animo acquirendi juriſdictionem univerſalem, illam univerſaliter non acquirit, ſed tantum præſcribit, quantum

tum exercuit, in c. Cum olim, n. 29. de præſcr. 180
2 Secus ſi nemo univerſaliter poſſidebat, quia totum præſcribit, ſi ea intentione hoc faciat, ib. n. 30. 180
2 Præſcribens unum actum univerſalem acquirit univerſam juriſdictionem, ſi habeat cauſam univerſalem, ſeu intentionem fundatam de jure communi, ib. n. 33. 180
2 Præſcribens poteſtatem excommunicandi an cenſeatur etiam præſcribere poteſtatem interdicendi, ſuſpendendi, & abſolvendi, ib. n. 34. remiſſive. 180
5 Præſcribi poſſunt per inferiorem Epiſcopo jura omnia Epiſcopalia ad utramque legem pertinentia, in c. Irrefragabili, §. Exceſſus, n. 4. de off. Ordin. 574
3 Præſcribens contra juriſdictionem Imperatoris non remanet acephalus, ſed ſubeſt Papæ, in c. Canonum ſtatuta, n. 82. de Conſtit. 21
1 Præſcribenti abſurdum eſt minus tribuere quam poſſidenti, in c. Querelam, n. 7. de elect. 273
3 Præſcribens univerſitatem an præſcribat juſpatronatus et immiatum, in c. Ex litteris, n. 58 de jurepatr. 519
5 PRESCRIPTIO negativa in facultativis qualiter procedat, in c. Pervenit, n. 45 de adulter. 152
5 Præſcriptio non valet ſi ſit correctionis impeditiva, ſecus ſi correctionis tranſlativa, in cap. Irrefragabili, num. 5. de offic. Ordinar. 573
3 Præſcriptio juriſpatronatus contra privatum non improbatur a jure, in c. Cum propter, n. 84. de jurepatr. 535
2 Præſcriptione eximi poteſt Eccleſia a poteſtate Epiſcopi, ſi ultra præſcribat ſubjectionem; alias ſecus, in c. Auditis, n. 1. de præſcript. 174
2 Præſcriptio juris inſtituendi inferioris Prælati an ſit cumulativa cum Epiſcopo, an vero actus Epiſcopi interrumpant præſcriptionem inferioris, ib. n. 2. & ſeq. uſq. in fin. 174
2 Præſcriptio, vel conſuetudo completa non tollitur, ſi ſemel, aut bis fiat contrarium; ſed requiritur contraria præſcriptio, vel conſuetudo, ib n. 3. 174
2 Præſcribere ſi incipiat Abbas jura Epiſcopalia contra Epiſcopum fit interruptio, ſi Epiſcopus ſaltem una vice iiſdem juribus utatur ante completam præſcriptionem, ib. n. 4. 174
2 Declaratur, ib. n. 6 & ſeqq. 174
2 Præſcriptio qualificatur ab animo præſcribentis, ib. n. 11. 176
2 Præſcribere poteſt Abbas in Capellis jura Epiſcopalia, ſed obtinet in his ſolis, quæ præſcripſit, in c. Cum olim, n. 1. & 10. de præſcr. 178
2 Præſcriptio juriſdictionis univerſalis in certa parte diœceſis excluſo Epiſcopo includit etiam facultatem ſibi caſus reſervandi, ib. n. 22. 179
2 Præſcriptio non procedit in his, quæ ſunt contra diſciplinam Eccleſiaſticam, ib. n. 24. 179
3 Præſcriptio quinquennalis in quibus caſibus habeat locum, in c. Si quis, n. 46. de Regular. 337
3 Præſcribens rem alienam, etiamſi poſt completam præſcriptionem ſuperveniat mala fides, eſt tutus in foro conſcientiæ, ib. num. 50. 338
3 Præſcriptio inducta eſt in pœnam negligentium, & ad bonum publicum, ib. n. 53. 338
3 Præſcriptionem non inducit factum uſurpatum, in c. Quia ingredientibus, n. 12. de teſtam 254
3 Præſcriptio eſt odioſa, & reſtringenda, in c. Cum contingat, n. 7. de decim. 316
3 Præſcriptio partis indiviſibilis ad totum extenditur, ib n. 25. 317
3 Præſcriptio non extenditur de ſpecie ad ſpeciem, ſed bene ad actus ejuſdem ſpeciei poſtea occurrentes, in c. Literas, n. 5d. de conreſs Præb. 199
3 Regula, tantum præſcriptum, quantum poſſeſſum, non habet locum in conſuetudine, ib. n. 55. 199
1 Præſcriptio Epiſcopi contra inferiorem Prælatum non requirit titulum, in c. Cum ab Eccleſiarum, n. 52. de off. Ordin. 558
1 Præſcriptio inferioris nondum completa interrumpitur per actus Epiſcopi, ib. n. 33. 558
1 Præſcriptio juriſdictionis quaſi Epiſcopalis non conſtituit inferiorem in proprio territorio, niſi ſit privative ad Epiſcopum, ib. n. 34. 559
1 Præſcriptio in bonis patrimonialibus Clericorum de jure communi currit ſicut in bonis laicalibus, in c. Conſuetudines, n. 28. & ſeqq. de Conſuet. 294
1 Et quid poſt Bullam Urbani VIII. ib. n. 32. 194
2 Præſcriptio cumulativa juris inſtituendi an requirat titulum, in c. Cum Eccleſia, n. 24. & omn. ſeqq. uſque in fin. de cauſ. poſſ. & propriet. 110
2 In præſcriptione juris eligendi titulus non acquiritur, ſi ſit cumulativa, ſecus ſi privativa, ib. n. 25. & ſeqq. 111
2 In præſcriptionibus contra jus titulus eſt neceſſarius, ib. n. 26. 111
2 Præſcriptio cumulativa non eſt contra jus, ſi actus ſint ſimultanei, alias ſecus, ib n. 27. 111
2 Præſcriptio non habens vehementem juris reſiſtentiam titulum non requirit, ib n. 33. 112
2 In præſcriptione juris inſtituendi ſcientia, & patientia Epiſcopi eſt loco tituli, ib. n. 38. 112
Præſcriptio cenſus.
Vide in ver. *Cenſus*.
Præſcriptio ſolutionis in certa moneta.
Vide in ver *Moneta*.
1 Præſcriptio non currit contra Eccleſiam Romanam reſpectu ſupremæ poteſtatis, in cap. Cum ex illo, num. 6. de Tranſl. Epiſcopo. 315
3 Præſcriptio non currit vacante Eccleſia, in c. Cum veniſſent, n. 21. de Inſtit. 183
5 Præſcriptio non currit durante captivitate, in c. per tuas, il 1. n. 37. de Simon. 55
1 Præſcriptio juris diſpenſandi in gradibus prohibitis debet eſſe immemorabilis, & cum ſcientia, & patientia principis, in c. Cum de tua, n. 1d. de corp. vit.
1 PRÆSENS dicitur multis modis pro ſubjecta materia, in cap. Quiſquis, n. 41. de elect. 297
1 Præſens in judicio, & non contradicens his, quæ aguntur in ſui præjudicium, cenſetur conſentire, in cap. Cum in jure, n. 12 de off. Delegat. 534
3 PRÆSENTANDI poteſtatem conferunt poſſeſſio, & communis credulitas, in c. Conſultationibus, n. 1. & 3. de Jurepatr. 520
3 Præſentandi quaſi poſſeſſio ex unico actu acquiritur, ibidem num. 17. 521
3 Jus præſentandi in multis differt a jure eligendi, in c. Quoniam, num. 22 de Jurepatron. 512
1 Præſentare minus idoneum, vel nullum, paria ſunt, in cap. Cum vos, n. 36. de off. Ordinar. 561
1 Præſentans indignum præſumitur eum præſentare ſcienter, ib. num. 47. 562
4 Præſentans puerum baptizandum cenſetur in ipſo actu tetigiſſe, in c. Veniens, n. 16. de cognat. ſpirit. 64
1 Præſentationes de jure communi ſpectant ad Prælatum, & Capitulum ſimul, in c. Cum Eccleſia Vulterana, num. 20. de elect. 281
1 Præſentatio in Canonicatibus, & Præbendis de jurepatronatus ſpectat ad patronum, & inſtitutio ad Epiſcopum cum conſenſu, vel conſilio Capituli, ib. n. 34. 282
3 Præſentatio nulla in numero præſentationum non computatur, in c. Cum autem, n. 11. de jurepatr. 523
3 Præſentatio Clerici patroni habet vim electionis, ib. n. 18. 523
3 Præſentatio ſecunda patroni Eccleſiaſtici non tenet, prima non caſſata, ib. n. 19 523
3 Præſentatio de duobus facta a pari numero patronum non valet, & neutri acquiritur jus petendi inſtitutionem, ib. n. 23. 524
3 Et poſſunt patroni aliam præſentationem facere etiam ex toto recedendo a prima, ib. n. 24. 524
3 Præſentatio unius tantum ex compatronis omnium poſſeſſionem conſervat, in c. Cum propter, n. 59. & 73. de jurepatr. 533
3 Præſentatio facta a majori parte patronorum etiam reſpectu minoris valida eſt, licet non ſit facta a majori parte omnium, in c. Quoniam, n. 13. de jurepatr. 511
3 Ex præſentatione ſecunda non poteſt alicui jus competere, ſi competat ex prima, ib n. 43. 513
5 Præſentatio, collatio, & electio vitiantur ex ſimonia unius, ſi competant pluribus ut univerſis; ſecus ſi ut ſingulis, in c. Nobis, n. 5. de ſimon. 39
1 Præſentatio non tribuit titulum, ſed tantummodo jus ad rem, in c. ad extirpandas, n. 28. de fil. presbyter. 472
1 Nec per eam contrahitur ſpirituale conjugium, ſicut per inſtitutionem, & electionem, ib. n. 59. 472
3 Præſentatio ut ſit valida, non requiritur, ut præſentans ſit patronus, ſed ſatis eſt, ut tempore præſentationis ſit in quaſi poſſeſſione præſentandi, & communiter reputetur patronus, in c. Conſultationibus, n. 3. & 4. de jurepatr. 520
3 Et quid poſt Conc. Trid. ib. n. 8. 520
3 Præſentatio eſt fructus juſpatronatus, ib. n. 5. 520
1 Præſentatio ut ſit valida, ſufficit, ut præſentans ſit in quaſi poſſeſſione præſentandi tempore præſentationis, etiamſi ſit talis in quem cadat uſurpationis præſumptio, in c. Querelam, n. 3. de elect. 272
1 Secus poſt Conc. Trid. ib. n. 4. & ſeqq. 273
3 Præſentatio eſt fructus juriſpatronatus, in c. Ex literis, n. 17. de jurepatron. 516
5 Præſentationes effectum ſortitæ probari debent authenticis ſcripturis, in c. Cum olim, il primo, n. d. de privileg. 252
1 Præſentatio de non idoneo, & indigno differunt, & refellitur contraria opinio, in cap Cum vos, num 5d. de offic. ordinar. 563
3 PRÆSENTATUS ad Eccleſiam non confirmatus, ſi nolit reſidere non eſt tutus, & confirmatus privatur appellatione remota, in c. Relatum, n. . de Cler. non reſiden. 31
3 Præſentari poteſt Clericus per Rectorem Eccleſiæ ad titulum beneficii, etiam invito patrono laico, in c. Cum propter, n. 15. de jurepatr 530
3 Et quid invito patrono Eccleſiaſtico, ib n. 16. 530
3 Præſentatus a pluribus in diſcordia patronorum eſt præferendus, ſi ſit idoneus, licet alius præſentatus ſit dignior, in c. Quoniam, n. 15. de jurepatr. 511
5 Præſentato acquiritur jus ſpirituale ad beneficium obtinendum, & Epiſcopus compelli poteſt inſtituere, in c. Tua nos, n. 5. de ſimonia. 57
3 Præſentatus a bonæ fidei poſſeſſore de jure communi debet inſtitui, & præferri præſentato a proprietario; ſecus ex Concilio Tridentino, in cap. Conſultationibus, num. 15. de jurepatronat. 521
3 PRÆSIDENTES Capitulis poſſunt excommunicare, & facere excommunicatum denunciari ab Eccleſiarum Prælatis, in c. Ne Religioſi, n. 15. de Regular. 415
1 PRÆSES Capituli an ſit de ſubſtantia electionis, in cap. Quia propter, n. 75 de elect. 291
1 De PRÆSTIMONIIS an debeat fieri mentio in litteris, in c. Ad audientiam, il ſecondo, n. do. de reſcript. 180
3 *Præſumens* ver. non verificatur in his, qui ex ſimplicitate aliquid contra legem faciunt, in c. Ad hæc, n. 71. de Religioſ. domib. 493

1 PRÆ-

Digitized by Google

1 PRÆSUMPTIO validitatis actus eſt aliarum præſumptionum regina, in c. Ne innitaris, n.231. de Conſtitut. & in c. Nonnulli, n.47. de reſcript. 172
3 Præſumitur quis continentiam ſervaturus ratione antiquæ ætatis, etiamſi tempore juventutis caſtitatem non ſervaverit, in c. Cum ſit, n.84. de convers. conjug. 440
3 Præſumptiones, vel fictiones habent locum etiam in foro animæ, quando ea legis obſervantia non reſultat iniquitas, vel peccatum, in c. Si quis, n 69. & ſeqq de regular. 339
5 Præſumptio ſemper eſt pro judice, in c. Accepimus, n.11. de ætat. & qual. 431
1 Præſumuntur omnia rite, & ſolemniter acta, ib n 20. 432
4 Præſumptio ſolemnitatis ſubſtantialis tollitur ea inſpectione ſcripturæ, in c. Lator, n.51. qui filii legitim. 87
4 Præſumptio tranſlativa quæ dicatur, ib.n.56. 87
4 Præſumptio juris, & de jure idem operatur in caſu præſumpto, quod veritas in caſu vero, in c. Is qui fidem, n.3. de ſponſalib. 19
4 Et probationem in contrarium non admittit, ib n.4. 19
4 Præſumptio juris, & de jure non habet locum in foro animæ, ſed ipſa veritas, ib. n.5. 19
5 Præſumptio quid ſit, in c. Veſtra, n.22. de Cohabit. Cleric. & mulier. 12
3 Præſumptio variatur, debilitatur, & fortificatur, prout ſuadent circumſtantiæ, ib.n.23. 12
5 Præſumptio alia temeraria, alia probabilis, alia violenta, ib. num.24. 12
3 Præſumptio alia juris, & de jure, ſeu Canonis, alia juris tantum, alia hominis, alia naturæ, alia facti, ib. n.25. 12
1 Præſumptio validitatis actus dicitur aliarum præſumptionum regina, in c. Nonnulli, n.47. de reſcript. 172
2 PRÆTEXTUS, ſeu color quid ſit, in c. Cum veniſſent, n.18. de Judic. 22
5 PRÆVENTIO in captura præfertur præventioni verbali, in c. pervenit, n.40. de adulter. 152
5 PRAGMATICA Sanctio uti ſchiſmatica a Rege, & parlamento Franciæ, & Lateranenſi Concilio abrogata eſt, in c. præterea, n 62 ne Prælat. vices ſuas. 73
1 PRATI oppidum an ſit nullius diœceſis, an vero in diœceſi Piſtorienſi, in c. Cum ab Eccleſiarum, n.13. & ſeqq. uſque in fin. de off. ordinar. 557
1 Pratenſis Eccleſiæ originalis exiſtentia in diœceſi Piſtorienſi, ib n.15. 557
1 Præpoſituræ pratenſis privilegia conſiderari poſſunt juxta tria tempora, ib.n.12. 558
1 Prati origo, ib n.23. 558
1 Præpoſitus Pratenſis an juriſdictionem quaſi Epiſcopalem præſcripſerit privative ad Epiſcopum Piſtorienſem, ib.n 30. & ſeqq. uſque in fin. 558
3 Praxis procedendi, cum controvertitur inter Epiſcopum, & inferiorem, ad quem ſpectet juriſdictio in aliquo territorio, in c. Cum dilectus, n.16 de relig. domib. 497
5 PRESBYTER de jure communi poteſt primam Tonſuram conferre ſecularibus, in quos habet Epiſcopalem juriſdictionem, in c. Cum contingat, n 8 de ætat. & qualit. 418
5 Presbyter eſt capax conſecrationis Epiſcopalis, licet non ſit Diaconus vel Subdiaconus, in c. Tuæ literæ, n.7. de Cleric. per ſalt. promot. 199
5 Presbyter in potatione pernoctans, & Miſſam celebrans officio, & beneficio privari debet, in c. Si conſtiterit, de accuſat. n.1. 9
5 Presbyter, qui inter paſtum, aut potum, & Miſſæ celebrationem non dormit, an præſumatur celebraſſe non jejunus, ib. n.2. & n.26. 9
5 Presbyter pernoctans in taberna præſumitur bibiſſe poſt mediam noctem, ib. n.15. & n.21. 10
5 Presbyter poſt mediam noctem cibum, vel potum ſumpſit, & mane celebravit, an ſit beneficio privandus, ib. num.26. & ſeqq. 10
4 Presbyter, qui cibum, aut potum ſumpſit ante mediam noctem etiam non præmiſſa dormitione, vel digeſtione, poteſt celebrare, ib. n.20 10
5 Presbyter vinolentus, ſi in taberna non pernoctaverit, an in dubio præſumatur celebraſſe non jejunus, ib.n.21. 10
1 Presbyteri cadaver, qui ſibi mortem conſciverat, Arreſto Pariſienſi remittitur ad judices Eccleſiaſticos, in cap. Eccleſia S. Mariæ, n.11. de Conſtit. 180
5 Presbyteri olim nomine ab Epiſcopis non differebant, ſed propter ſchiſmata facta eſt nominum diſtinctio, in c. Quanto, n.10. & ſeqq. de conſuetud 198
1 Presbyteros non differre ab Epiſcopis, Arianorum fuit hæreſis, ib.n.12. 198
5 Presbyteri conficiunt, & Epiſcopi characterem Confirmationis, & Ordinis conferunt, non obſtante quavis Eccleſiæ prohibitione, ib n.37. 199
3 Presbyteri ſeculares poſſunt eſſe de Collegio Doctorum juris civilis, in c. Non magnopere, n 10 Ne Cler. vel Monach 660
3 Presbyteri, & alii prohibiti audientes leges, vel phyſicam in propriis domibus, an incidant in excommunicationem, in c. Super ſpecula, n.12. & 17. Ne Cler. vel Monach 684
1 Presbytero cum ordinatur manus imponitur ab Epiſcopo, & Presbyteris adſtantibus, Diacono ab Epiſcopo tantum, in c. Presbyter, n.5. de Sacram. non iteran. 456
5 Presbyter ordinatus abſque manuum impoſitione non accipit poteſtatem a peccatis abſolvendi, ib.n.21. 457
1 Presbyter in impoſitione manus non ordinatur iterum, nec novum recipit characterem, ib. n.22. 457
1 Presbyteri, & Diaconi in primitiva Eccleſia per manus impoſitionem ordinabantur, ib.n.33 459
1 Presbyter, cui Papa dedit facultatem chriſmandi, poſt revocationem commiſſionis nihil confert; ſecus in Epiſcopo, in c. Statuimus, n.34 de ſupplen. neglig. 2[illegible]
3 Presbyteri nomen large comprehendit etiam Diaconos, & Subdiaconos, in c. Presbyter, n 15. de celebr. Miſſar. 573
3 Sed non alios Clericos, niſi vulgariter proferatur, ib.n.27. 574
1 Presbyteri ordinati ab Epiſcopis incognitis, de quibus dubium eſt an ſint Epiſcopi, ſunt iterum ordinandi, in c. Ne innitaris, n.187. de Conſtit. 49
1 Presbyteri principalis actus eſt miniſtrare corpus, & ſanguinem Chriſti, in c. Cum veniſſet, n.38. de ſacr. unct. 447
Vide in ver Sacerdos.
2 PRETII acceſſio eſt ejuſdem naturæ cum principali, in c. Ex epiſtolæ, n. 11. de probat. 125
2 Pretium inſpicitur de tempore venditionis, non autem promiſſionis de vendendo, ib.n.16. 125
5 Pretii juſtitia deſumitur ex conſuetudine longiſſimi temporis cum Superiorum tolerantia, in c. Naviganti, n.51. de uſur. 163
5 Pretium dare, & habere fidem de pretio, paria ſunt, in cap. Nobis, n.14 de ſimon. 39
5 Pretia rerum ex quibus varientur, in c. In civitate, n.22. de uſur. 157
5 Pretium cenſus qua ratione ſit minuendus propter pactum de redimendo, vel alia onera emptioni adjecta, ib.n.28. 157
5 Primarus fugientem ſe deſiderat, deſiderantem ſe horret, in c. Tua nos, n.35. de ſimon. 59
5 PRINCEPS laicus in Eccleſias, vel Eccleſiaſtica negotia nullam habet juriſdictionem, in c. Eccleſia S. Mariæ, n 9. de Conſtit. 447
5 Princeps ſecularis poteſt ſubditis ſubſidium imponere, etiam ſine cauſa, in c. præterea, n.40. Ne prælat. vic. ſuas. 70
5 Princeps naturaliter obligatur ex nudo pacto etiam inito cum propriis ſubditis, in c. Antigonus, n 7. de pactis. 639
5 Princeps non poteſt committere ſimoniam laicalem, in c. Cum pridem, n. 64 & 115 de pactis. 652
5 Princeps non eſt ſub lege fori, ſed ſub lege poli, naturæ, & rationis, in c. Ne pro dilatione, n.57. de pœnit. & remiſſ. 385
5 Princeps poteſt contra veritatem fingere, ſed non veritatem immutare, in c. Ex parte, il 2. num 37. verſ. Et princeps, de privileg. 263
2 Princeps legem facit tanquam princeps, contrarium vero tanquam privatus, in c. Ex epiſtolæ, n 7. & 23. de prob. 125
2 Nihil eſt quod lumine clariore præfulgeat, quam recta fides in principe, ib n.25. 126
2 Princeps ſi poſſet libere contractum a ſe initum infringere, careret hominum commercio in contrahendo, ib. n.26. 126
2 Princeps debet habere unum calamum, & unam linguam, & eſſe immobilis ſicut lapis angularis, & polus in cælo, ibid. num.29. 126
2 Princeps etſi ſolutus ſit legibus, tamen a naturali ratione, & æquitate, quæ contractibus ineſt, non eſt ſolutus, ibidem num.30, 126
2 Princeps ex juſta, & rationabili cauſa reſpiciente publicam utilitatem poteſt contractum reſcindere, & cauſa præſumitur in principe, ib n.34. 127
5 Declaratur procedere, ſi publica utilitas aliter haberi non poſſit, quam ſi auferatur tertio jus quæſitum ex contractu, ib. num 35. 127
2 Princeps ex generalitate facile poteſt circumveniri, in c. Dilectus, il 1. n.13. de reſcript. 189
5 Princeps non cenſetur ſuper inhabilitate diſpenſare, quando gratia in aliqua parte poteſt operari effectum ſuum, in cap. Quod a prædeceſſore, n 91. de ſchiſmat. 510
1 Princeps poteſt ſine cauſa jus tertii auferre de poteſtate abſoluta, non autem de poteſtate ordinaria, in c. Quanto, n. 70. de tranſlat. Epiſcopo. 322
5 Principis liberalitatem temerarium eſt in diminutionem interpretari, in c. Olim, n.15 de verbor. ſignific. 385
5 Princeps non tam ampliam habet poteſtatem in diſpoſitionibus inter vivos, atque in ultima voluntate, in c. Significatum, n. 21. de præbend. 82
3 Princeps præſumitur circumventus præſumptione juris, & de jure, quando etiam motu proprio revocat conceſſionem a ſe prius factam, in c. Conſultationibus, n.57. & 60. de Cler. ægrot. 168
3 Princeps debet habere unum calamum, & unam linguam, & eſſe immobilis ſicut lapis angularis, ib.n.58. 168
3 Princeps uti non debet poteſtatis plenitudine, niſi ex magna cauſa, ib. n.73. 169
3 Princeps in dubio poteſtatis plenitudine uti velle non præſumitur, ib.n.75. 169
3 Princeps, qui de plenitudine poteſtatis aufert jus tertii, præſumitur id facere cum cauſa, quando procedit per viam legis generalis; ſecus ſi per viam reſcripti, ib. n.79. 170
3 Item quando procedit motu proprio; ſecus ſi ad ſupplicationem partis, ib n.80. 170
3 Item ſecus, quando procedit parte non citata, ib n.81. 170
3 Item ſecus, ſi in literis ſit expreſſa cauſa minus juſta, ib n 82. 170
5 Principis ſummi inſtitutionem ſibi Deus reſervavit, in c. Accepimus, n 39. de pactis. 663
1 Principem oportet eſſe optimum, & perfectum virtute, ibidem num.48. 664
1 Princeps judicare poteſt ſecundum conſcientiam, adhibita tamen cautela hic poſita, in c. Canonum ſtatuta, n.54. de Conſtit. 19
1 Princeps non adſtringitur legibus ſuis, vel prædeceſſorum vi coacti-

coactiva; adſtringitur tamen vi directiva rationis jure naturali, & divino, ib. n. 57. & ſeqq. uſque ad n. 64. 19
3 Principes laici facere non poſſunt omnia prædia tributaria, ita ut cum devenerint ad Eccleſias, obnoxia ſint collectis poſtea imponendis, in c. Non minus, n. 11. de immun. Eccl. 632
3 Princeps ſolus poteſt efficere, ut credatur pelli mortuæ, in c. Sicut te, n. 44. Ne Cler. vel Monach. 679
2 Principes privilegia impetrantes obligantur ea ſtylo ad tuendam immunitatem Eccleſiaſticam, in c. Conſuetudinis, n. 77. de conſuetud. 196
3 Princeps præ aliis publicam ſalutem tueri debet, in c. Audivimus, n. 44. de Reliq. & vener. Sanctor. 606
3 Princeps poteſt manu regia cauſas cognoſcere, & terminare, omiſſo rigore judiciario, ib. n. 43. 606
3 Princeps eſt ſolutus legibus humanis, ſed non jura naturali, & divino, ib. n. 71. 606
Vide in ver. *Lex Civilis*, *Imperator*.
5 Princeps poteſt facere Civitatem, & tamen non poteſt facere Epiſcopum, nec ſedem Epiſcopalem creare; in c. Epiſcopalia, n. 23. de privileg. 835
Vide in ver. *Civitas*.
2 Princeps ſecularis an poſſit diſtinguere, limitare, & interpretari jus divinum, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 142. de Conſtit. 105
3 Princeps quamvis ex juſta cauſa poſſit ſtatuere contra jus gentium, tamen ubi ceſſat illa cauſa, conſtitutio ſervanda non eſt, in c. Cum eſſet, n. 138 de teſtam. 275
2 In principe tanquam juſtitiæ fonte debet eſſe conſtans, & perpetua voluntas, in c. Cum olim, n. 7. de ſent. & re judicat. 184
2 Principis actus debent eſſe ſtabiles, & perpetuo manſuri, ib. num. 12. 184
2 Princeps ſicut ſolus legem condit, ita ſolus privilegium concedit nullo citato, ib. n. 26. 185
3 Principum, & Prælatorum petitioni non eſt annuendum cum æquitatem non fovent, in c. Novit, n. 30. Ne Sede vac. 205
5 Principes ſeculares, qui jurare nolunt de Eccleſia contra hæreticos defendenda, dignitate privantur, in c. Ad abolendam, n. 5. de hæret. 89
5 Item excommunicantur, & terræ ipſorum interdicuntur, ib. num 6. 89
5 Et civitatis reſiſtentes privantur aliorum commercio, & Epiſcopali dignitate, ib. n 7. 89
2 Princeps laicus ex magna cauſa poteſt ſtatuere contra præcepta moralia affirmativa, vel ſaltem judicialia, in c. Licet univerſis, n. 6. de teſtib. 151
2 Contrarium, ib. n. 11. 151
5 Principis aſſertioni bona ob rebellionem publicantis non ſtatur, niſi de rebellione conſtet, in c. Sacro, n. 38 de ſentent. excommunic. 374
5 Principes ſeculares, & laici ratione criminis Eccleſiaſtici poſſunt per judicem Eccleſiaſticum privari dignitatibus, & honoribus etiam ab Imperatore habitis, in c. Ad abolendam, n 27 de hæreticis. 90
Principis authoritas exuberans eſt in gratiis dilatoriis, reſtringitur vero in peremptoriis, in c. Cum ſimus, num. 15. de regular. 379
1 Principes ſeculares an ea conſuetudine poſſint habere jus deputandi Oeconomum in Eccleſiis vacantibus, in c. Cum vos, n. 14. de off. ordinar. 560
Princeps laicus an poſſit indicere diem feſtum.
Vide in ver. *Dies feſti*.
2 Principum Catholicorum eſt in adjutorium Eccleſiæ ſacrarum Conſtitutionum præcepta tueri, in c. Conqueſtus, n. 74. de feriis. 97
2 Nulla authoritas, vel Senatus poteſt facere, quin princeps ſit animal rationale, vel ut ſit ſolutus legibus naturæ, in cap. Canonum ſtatuta, n 63. de Conſtit. 20
Princeps quoad jus quæſitum non tollendum.
5 Gratia principis ita eſt interpretanda, ut non noceat tertio, in c. Cauſam quæ, n. 11. de reſcript. 156
1 Amplia primo, etiam in gratia conceſſa miſerabilibus perſonis, ib n. 12 156
5 Amplia ſecundo, etiam in gratia conceſſa Regibus, ib. n. 13. 156
1 Amplia tertio, etiamſi præjudicium ſit modicum, ib n. 15. 156
1 Sed contra, n. 17. 156
1 Amplia quarto, etiam quando reſcribitur motu proprio, ib. num. 18. 156
5 Amplia quinto, etiamſi alias gratia nihil conferret, ib. n. 24. & 26. 156
5 Amplia ſexto, etiamſi oporteat recedere a proprietate verborum, ib n. 27. 157
5 Limita, niſi verba ſint adeo clara, ut ceſſet omnis ambiguitas, ib num. 34. 157
5 Motus proprius non firmat privilegium contra jus alterius, ib. num. 17. 156
2 Licet præſervet a ſubreptione, tamen operatur remotionem juris alicui, ib. n. 19. 156
1 Princeps non intendit juri alterius derogare, ib n. 20. 156
2 Verba reſcripti reſolvabilius eſt, ut nihil operentur, quam ut aliquis indebite damnum patiatur, ib n. 25. 156
Vide in ver. *Reſcriptum*.
5 Princeps reſcribens ſcienter contra jus, tollit juris obſtaculum, ib. num. 30. 157
5 Contrarium, ib. n. 31. 157
5 Declaratur, ib. n. 32. 157
2 Princeps reſcribendo ſimpliciter contra jus, præſumitur circumventus, ib. n. 33. 157
1 Princeps, ſi in ſecunda gratia non fuerit facta mentio de qualitatibus primæ, præſumitur circumventus, in c. Ceterum, n. 16. de reſcript. 142
Vide in ver. *Subreptio*, *Reſcriptum*.
Et in ver. *Regula de jure quæſito*, *&c.*
Et in ver. *Papa quoad jus quæſitum*.
2 Princeps in bona ſubditorum nullum habet directum, vel utile dominium, ſed tantum protectionem, juriſdictionem, & quoddam dominium univerſaliter conſideratum, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 51. & 113. de Conſtit. 100
5 Principis ſcriptum, lex, vel ſtatutum in læſionem juris alterius an valeat, necne, ib. n. 108. & n. ſeqq. uſque in fin. 104
1 Quid, ſi princeps auferat jus quæſitum, vel acquirendum de jure naturali, ideſt gentium, ib. n. 109. 104
1 Et quid, ſi procedat ſine juſta cauſa, & hoc ſit certum, ibidem num. 112. 104
1 Et quid, ſi ex juſta cauſa, & hoc pariter ſit certum, ib n. 118. 104
1 Et quid, ſi dubium ſit, an juſta cauſa ſubſit, ib. n. 120. 104
1 Et quid, ſi auferat jus alteri competens de jure civili, ibidem num. 133. 105
1 Et quid, ſi jus ex toto non auferatur, ſed differatur, ib. n. 139. 105
2 Leges auferentes rem alterius ſine ulla cauſa, ſunt tyrannicæ, ib. n. 114. 104
2 Princeps in auferendo rem alterius in dubio præſumitur motus ex juſta cauſa, ib. n. 120. 104
5 Contrarium, ib. n. 124. 104
5 Et contra hujuſmodi præſumptionem probatio non admittitur, ib. num. 121. 104
1 Contrarium, ib. n. 123. 104
1 Declaratur quatuor modis, ib. n. 122. & 125 & ſeqq. 104
1 Principis aſſertio non probat juſtam cauſam auferendi rem alterius, ſed tantum transfert onus probandi in adverſarium, ib. num. 123. 104
1 Princeps reſcribendo contra jus quæſitum ex ſuo contractu, non præſumitur motus juſta cauſa, ib. n. 126. 104
1 Princeps non poteſt ſuo vaſſallo ſine cauſæ cognitione feudum auferre, ib. n. 126. & ſeqq. 104
5 Princeps reſcribendo contra conceſſionem ſuam etiam gratuitam non præſumitur ex juſta cauſa motus, ſed circumventus, ib. n. 128. 105
1 Et hæc præſumptio eſt juris, & de jure, non admittens probationem in contrarium, ib. n. 129. 105
1 In conceſſionibus principum prima attenditur, nec per ſecundam primæ derogatur, ib n. 130. 105
5 Princeps reſcribendo contra jus tertio quæſitum de jure gentium non præſumitur motus ex juſta cauſa reſpectu non ſubditorum, ib. n. 131. 105
1 Idem ſi cauſa in reſcripto expreſſa ſit frivola, ſeu irrationabilis, ib. num. 132. 105
1 Principis reſcriptum, lex, vel ſtatutum auferens ex toto jus alteri competens de jure civili, non valet, niſi adjiciatur clauſula, non obſtante lege, ib n. 134. 105
1 Vel niſi alias conſtet de expreſſa voluntate principis, ibidem num. 135. 105
1 Sed in reſcriptis Papæ requiritur derogatio regulæ de non tollendo jus quæſitum, ib. n. 136. 105
1 Princeps non poteſt actionem alteri competentem ſic auferre, quin reddat juſtitiam, n. 137. 105
1 Et hoc caſu ſine actione formali agi poteſt ex ſola obligatione naturali, ib n. 138. 105
1 Princeps poteſt modicam læſionem inferre dando dilationem debitori, ut non poſſit interim conveniri, ib n. 139. 105
2 Princeps quando revocat ſuam conceſſionem, præſumitur circumventus, & contrarium probari non poteſt, in cap. Cum olim, n. 19. de ſent. & re jud. 185
2 Et an hoc procedat in actibus de proximo geſtis, ib. n. 20. 185
5 Princeps in ſuis conceſſionibus, & reſcriptis nunquam intendit jus alterius lædere, in c. Mandato, n 43. de ſimonia. 63
1 Princeps propria authoritate non poteſt in favorem Eccleſiæ privilegium concedere, in c. Quæ in Eccleſiarum, num. 38. de Conſtit. 99
1 Contrarium, n. 39. 99
5 Declaratur, n. 40. 100
5 PRINCIPALE quando debet eſſe gratuitum, ita & omnia acceſſoria, in c. In ordinando, n 2. de ſimon. 30
5 Principium eſt pars potiſſima cujuſque rei, in c. Cum contingat, n. 102 de ætat. & qualit. & in cap. Olim, n. 8. de litis conteſtat. 426
1 Principium an ſit ſpectandum, vel finis, in c. Accepimus, n. 12. de pactis. 661
2 Principium eſt ponderandum etiam in judiciis, in c. Conqueſtus, n. 40. de feriis. 95
Prior, ſive primus.
1 Primus dicitur non ſolum quem nemo præcedit, ſed etiam qui habet alios poſt ſe, in c. Cum contingat, n. 11. de ætat. & qualit. 427
5 Prior tempore potior eſt jure, in c. Cum certum, n. 6. de major. & obed. 607
5 Priores, vel Decani rurales, quarum Eccleſiæ ſunt Curatæ, & non Collegiatæ, non ſunt ipſo jure privati ex eo, quod infra annum promoti non fuerint ad Sacerdotium, in cap. Cum in cunctis, §. Inferiora, n. 21. de elect. 256
2 Priores obedientiarii deputantur per Abbatem, & ad ejus nutum ſunt amovibiles, in c. Nullus, n. 48. de elect. 220
2 Priores facere poſſunt contra aliquod ordinamentum Adunantiæ generalis, ſi illius obſervantia ſit damnoſa Reipublicæ, in c. Nimis, n. 42. de fil. presbyter. 480
5 Priores per electionem canonice inſtituti, niſi pro manifeſta, & ratio-

& rationabili cauſa, non ſunt mutandi, in c. Quanto, n 76. de tranſlat. Epiſcop. 322
3 Prior Eccleſiæ Collegiatæ, vel Conventualis, dicitur habere dignitatem, in c. Ad hæc, de præben. n.37. 87
3 Priores non ſunt intitulati, ſed obedientiarii, ideoque non ſunt Curati, nec ſponſi Eccleſiæ, in c. Quod Dei timorem, n.22. de ſtatu Monachor. 474
1 Prior Conventualis dicitur habere dignitatem in Eccleſia Collegiata, in c. Sane, il 2. n.33 de off deleg. 524
3 Priores an poſſint amoveri ad nutum Abbatis ſine ulla cauſa, in c. Dum ad Monaſterium, n 23. & ſeqq. uſque ad num 43. de ſtatu Monachor. 477
3 Quid in Prioribus Conventualibus canonice electis, & confirmatis, ib. n 24. 477
3 Et quid in Prioribus minoribus, ſeu manualibus, ib. n.26. & & ſeqq. uſque ad n 43. 477
3 Priores electi, & confirmati, de jure ſunt perpetui, nec amoveri poſſunt, niſi ex cauſa, & juris ordine ſervato, ib n.24 477
3 Sufficiunt tamen leviores cauſæ, ib n 25. 477
3 Priores manuales non confirmantur, ſed ſunt ad nutum Abbatis amovibiles, ib. n.28 477
3 Priores manuales an poſſint per Abbatem amoveri ſine ulla cauſa, ib n.31 & ſeqq uſque ad n. 43. 477
3 Prior manualis poteſt amoveri ſine cauſa, etiamſi Abbas nunquam uſus fuerit tali facultate, ib. n.37. 478
3 Prior manualis, ſi per Abbatem amoveatur ex malitia, apud Superiorem Abbatis poteſt querelam deponere, & Superior debet eum audire, ib n 40. 478
3 Et amotio cenſetur facta ex malitia, ſi ſubſit præſumptio alicujus odii, ib n.41. 478
1 Prior poteſt ſuos Canonicos excommunicare, quia Ordinarius eſt, in c. Cum in Eccleſiis, de major. & obed n. 2. 215
5 Priores minores, & Officiales Regulares removeri poſſunt pro libito Abbatis ſine ulla cauſa, in c. Per tuas, il primo, n.10. de ſimonia. 53
Vide in ver. *Prælatus Regularis.*
5 Priores, & Officiales minores inſtituuntur, & deſtituuntur pro libito Abbatis etiam ſine culpa, in c. Qualiter, il 2. n.53. & 102. de accuſat. 18
5 Prior Conventualis poteſt eſſe delegatus Apoſtolicus, in c. Cum olim, il 2. n.10 de privileg. 251
3 PRIORATUS etiam manualis, & non curatus, vacat ipſo jure per acceptionem ſecundi ſimilis, in c. De multa, n.13. de præben. 118
3 Prioratus Canonicorum Regularium ſunt in duplici differentia, in c. Quod Dei timorem, n 23. de ſtatu Monachor. 474
1 PRIVATIO præſupponit habitum, in c. Cum contingat, n. 65. de ætat. & qualit. 422
3 *Privatio* revocatur, poſtquam prælatus abſens docuerit de legitimo impedimento, in c. Ex parte, n 7. de Cler. non reſid. 41
1 Privatio beneficii eſt pœna ordinaria, quæ non imponitur, niſi pro graviſſimo crimine, prævia citatione, & legitimis exceptionibus diſcuſſis, in c. Dilectus, il 2. n 22 de reſcript. 189
1 Privatus a judice non ſervante ordinem judiciarium poteſt petere reſtitutionem in integrum tanquam ſpoliatus, ib. n. 21. 190
5 Privatio quandoque non eſt pœna, ſed effectus injuſtæ acquiſitionis, in c. Nobis, n 51. de ſimon. 48
3 Privatio non præſupponitur, niſi probetur, in c. De Rectoribus, n 32. de Cleric. ægrot. 159
3 Privatio tituli non inducitur, niſi aperte exprimatur, nec ſine expreſſa derogatione juris quæſiti, ib n.37. 160
Vide in ver. *Pœna privationis.*
1 Privatus beneficio, & poſtea noviter receptus, non recuperat primæva jura, in c. Ex tranſmiſſa, n.12 de renunc. 328
1 A privatione ad habitum non datur regreſſus, ib. n.12 & 13. 328
1 Fallit, ſi habitus non eſt omnino extinctus, ſed tantum velatus, ib. n 12. 328
5 Privatio præſupponit habitum, in c. Novimus, n.6. de verb. ſignific. 386
1 Privari ut poſſit Clericus beneficio ſuo, tria requiruntur, in c. Conquerente, n.2. de reſtit. ſpoliat. 112
5 Privatio in præteritum non inducitur ex inhabilitatione in futurum, in c. Vergentis, n. 2d. de hæret. 96
Privilegium, communia.
3 Privilegium eſt lex privata, & contra jus commune, & ex ſui natura derogat legi, in c. Ex parte, n. de Capell. Monach. 505
1 Privilegium poteſt concurrere cum jure communi, in cap. Cum dilectus, n. 5. de conſuetud. 204
1 Privilegia multa acquiri poſſunt, quæ tamen non poſſunt præſcribi, in c. Quanto, n 31. de conſuetud. 200
5 Privilegium quandoque appellatur beneficium, in c. Olim, n 2. de verbor. ſignific. 380
5 Privilegium quid ſit, ib. n.7. 380
2 Privilegio fruſtra impetratur, quod jure communi competit, ib. n 8. & in c. Paſtoralis, n.80 de appellat. 202
3 Privilegium in corpore juris clauſum facit jus commune inter nominatos, in c. His quæ, n.35. de major. & obed. 620
5 Privilegii prætextu flagitiorum non creſcit authoritas, in cap. Tuarum, n.25 de privileg. 246
2 Privilegium clauſum in corpore juris non facit jus commune, niſi inter nominatos, & ideo non extenditur de caſu ad caſum etiam ex identitate rationis, in c. Nihil, n.25 de elect. 290
2 Privilegium eſt lex, licet ſpecialis, & privata, & differt a lege communi, ſicut ſpecies a genere, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.35 de Conſtit. 99
2 Privilegium regulariter ſubdito eſt concedendum, & non aliis, ib. num 37. 99
1 Sed contra, numero 39. 99
3 Privilegia Auditoribus Rotæ conceſſa in remunerationem laborum ſunt irrevocabilia, in cap. Conſultationibus, n.64. de Cleric. ægrot. 168
Privilegium Canonis.
5 Privilegium Canonis an datum fuerit in favorem Ordinis Clericalis, in c. A nobis, il 2. n 27 de ſent. excomm. 342
5 Privilegium Canonis quo jure inductum fuit, in cap. Perpendimus, n 9 de ſent. excomm. 335
5 Facilius perditur, quam privilegium fori, ib n.9. 335
5 Et quid poſt Conc. Trid. ib n.16. 335
5 De privilegio Clericali ſecundum Canones eſt judicandum, nec ſuper his ſtandum eſt legibus, ſtatutis, vel conſuetudinibus laicorum, in c. Olim, n 8 de verbor. ſignific. 381
Privilegii commutatio, & extenſio.
3 Privilegiati naturam ſortitur non privilegiatus propter communionem, in c. Cum propter, n 27 & 41. de jurepatr. 531
3 Privilegium unius in individuis trahitur ad omnes, ib n 57 533
5 Privilegia non extenduntur de perſona ad perſonam etiam ex majoritate rationis, in c. Ne pro dilatione, n.32. de pœnit. & remiſſ. 322
5 Declaratur, ib. n 40. & 47. 323
5 Privilegiorum communicatio, quam habent Ordines Regulares, comprehendit etiam exemptionem a juriſdictione Ordinarii in tribus caſibus exceptis, in c. Tuarum, num.24. de privileg. 247
3 Privilegia militibus conceſſa competunt etiam Clericis, in cap. Cum percuſſio, n. 7. de Cler. ægrot. 155
Vide in ver. *Privilegii interpretatio.*
Et in ver. *Commutatio.*
3 Privilegium non cenſetur princeps voluiſſe concedere contra alium, qui eſt dignus eodem favore, in c. Nuper, n. 7. de decimis. 324
1 Privilegium clauſum in corpore juris non facit jus commune, niſi inter nominatos, & ideo non extenditur de caſu ad caſum ex identitate rationis, in c. Nihil, n 15. de elect. 299
3 Privilegia Ciſtercienſium, & Societatis Jeſu, ne illorum profeſſi tranſire poſſint ad arctiorem Religionem ſine licentia Superioris obtenta, non gaudent aliæ Religiones per communicationem, in c. Licet, n.21. de regular. 392
3 Sed ſi Superior licentiam pertinaciter denegaret, recurrendum eſſet ad proximum Superiorem, ib n 23. 393
Vide in ver. *Regulares quoad tranſitum.*
5 Privilegium Religioſis conceſſum non extenditur ad Epiſcopos, in c. Quod nonnullis, n 2. & 28 de privileg. 272
5 Privilegia non extenduntur de perſona ad perſonam etiam ex identitate, vel majoritate rationis, ib. n.2 & 25. 272
5 Declaratur, ib. n.16 & 28. 273
5 Privilegium celebrandi clam tempore interdicti non ſuffragatur eis, quorum culpa, vel fraude interdictum fuit poſitum, ib. num.3. 272
5 Privilegia Epiſcopis conceſſa ratione pontificalis Officii competunt etiam Cardinalibus, ib n 19. 273
5 Privilegium extenditur ex identitate rationis, ſi id patiatur lata verbi ſignificatio, vel alias eſſet eluſorium, ib n 28 273
5 Privilegium celebrandi Miſſas in Capella, ad quam confluit fidelium multitudo, extenditur etiam ad Miſſas Curatas, & ad oblationes voluntarias, ib n 29 274
1 Privilegium conceſſum Abbati, ut poſſit omnia libere ſicut verus Epiſcopus, & Ordinarius, tam in iis, quæ ſunt juriſdictionis, quam in aliis quibuſcunque ad forum Eccleſiaſticum pertinentibus, non extenditur ad ea, quæ ſunt Ordinis Epiſcopalis, in c. Dilectus, n.5 de offic ordinat. 396
Privilegium eligendi Confeſſorem.
5 Privilegium habens eligendi Confeſſorem, non poteſt eligere, niſi eum, qui habet executionem, in cap. Ne pro dilatione, n 20.35. de pœnit. & remiſſ. 321
5 Privilegium eligendi Confeſſorem quid operetur poſt Concilium Tridentinum, ib n 22 & ſeqq. 322
5 Privilegium ſibi eligendi Confeſſorem, tanquam favorabile, & nulli noxium, eſt latiſſime interpretandum, ib n 47. 324
5 Privilegium eligendi Confeſſorem quam ob cauſam Epiſcopis, & Prælatis exemptis conceſſum fuerit, ib n.48. & ſeqq. 324
5 Privilegiatus an poſſit ſibi eligere Confeſſorem non Curatum, nec approbatum ab Ordinario, ib n 50 & 52. 325
5 Privilegium habens eligendi Confeſſorem, tenetur eligere Sacerdotem habentem executionem ab Ordinario, ib. n 53. 325
5 Privilegium eligendi Confeſſorem Curatum, vel approbatum, in quo proſit Cardinalibus, ib n 63. 325
5 Privilegium ſibi eligendi Confeſſorem in diœceſi, in qua eſt approbatus ab Ordinario, non eſt ſublatum a Conc. Trid. in c. Omnis, n 75. de pœnit & remiſſ. 314
Vide in ver. *Confeſſor*
Privilegii derogatio.
5 Privilegia regia tolluntur per legem generalem, etiamſi de illis non fiat ſpecialis mentio, in c. Cum Capella, n.9. de privil. 254
5 Privilegia etiam in corpore juris clauſa non deſinunt eſſe privilegia, & ideo comprehenduntur in generali privilegiorum derogatione, in c. In his, n.9 & ſeqq. de privileg 279
5 Privilegiis in corpore juris clauſis ex ſtylo Concilii Tridentini non conſuevit expreſſe derogari, ib. n.12. 279
1 Privilegia in corpore juris clauſa non cenſentur ſublata per generalem privilegiorum derogationem, in c. Nonnulli, n.23. de reſcript. 168
1 Contrarium, ib. n. 38. 170
1 Declaratur, ib n.41. 171
2 Privilegiis clauſis in corpore juris multo magis cenſetur derogatum,

gatum, quam non inſertis, ibidem numero 38. 170
2 Privilegium inſertum in corpore juris facit jus commune inter nominatos, & de eo judicatur quoad effectum derogatorium ſicut de jure, ib n.40. 170
Vide in ver. *Derogatio*. Et in ver. *Decimarum conſuetudo*,
1 Lex ſpecialis in materia, in qua eſt privilegium clauſum in corpore juris, tollit illud, etiamſi de eo non faciat mentionem, ib. num 41. 172

Privilegium exemptionis.

3 Privilegium ſuperveniens univerſaliter eximit, & liberat ab obligatione, qua quis antea tenebatur, in c. Magnus, n 26. de obligat. ad ratioc. 487
1 Declaratur, ib. n.42 verſ Non obſtat. 489
2 Privilegium ſuperveniens ante actum conſummatum in futurum operatur effectum ſuum, in c. propoſuiſti, n.30. de for. compet. 81
2 Declaratur, ib. n.32. 81
5 Privilegium exemptionis conceſſum perſonis reſpectu certi loci non ſequitur illas extra locum, in c. Quoniam, n.2. & ſeqq. de privileg. 265
3 Privilegium exemptionis ab oneribus Cameralibus conceſſum patrimonio, donec Clericus aſſequatur beneficium, extinguitur adepto beneficio, nec reviviſcit per beneficii dimiſſionem, in c. Epiſcopus, n.52. & n. ſeqq. uſque ad n.63 de præb. 74
3 Contrarium, ib. n.52. 74
5 Privilegium conceſſum perſonis cum adjectione loci eſt perſonale ad locum tamen determinatum, in c. Cum Capella, n. de privileg. 253
Vide in ver. *Exemptio*.

Privilegii interpretatio.

3 Privilegia juris ita intelligi debent, ut aliquid operentur, & non ſint eluſoria, in c. De cetero, n.20 de Cler. non reſid. 38
3 Privilegium partim favorabile, & partim odioſum, debet reſtringi, quatenus præjudicat alteri, vel cultui divino, in c. Licet, n.13. de præbend. 134
3 Privilegium debet late interpretari, ut aliquid conferat, in c. Quia in tantum, n.30. de præbend. 77
5 Privilegia ſic debent interpretari, ut non ſint inania, ſed aliquid conferant præter jus commune, in c. In his, n.4. de privil. 278
5 Privilegiorum verba ſunt interpretanda largiſſime, in c. Olim, n 1 de verb. ſignific. 380
5 Declaratur, ib. n.15. 381
5 Privilegia quatenus concernunt præjudicium concedentis, ſunt latiſſime interpretanda, ib. d. n.15. 381
5 Privilegii verba in præjudicium tertii ſtricte accipienda, ibid. num. 18. 381
5 Nec extenduntur de caſu ad caſum, nec de perſona ad perſonam, etiam ex majoritate rationis, ib. n 19. 381
5 Privilegium recipit interpretationem paſſivam a jure communi, ib n 22. 381
5 Privilegia etiam contra tertium ſunt late interpretanda, quatenus patitur verborum proprietas, ib. n 23. 381
5 Privilegium etiam in præjudicium alterius debet late interpretari, ut aliquid conferat, ib. n.24. 381
5 Item favore divini cultus, ib. n.25. 381
5 Privilegium contra legem communem debet ſtrictiſſime interpretari, ib. n.26. 381
5 Secus ſi contra ſtatutum, vel conſuetudinem, ib. n.27. 381
5 Privilegia in dubiis recipiunt intellectum ſecundum intentionem concedentis, ib n 32. 382
5 Privilegii interpretatio pertinet ad principem concedentem, ib. num 34. 382
3 Privilegium ſuper decimis an ſit late, vel ſtricte interpretandum, in c. Cum contingat, n. 8. de decim. 316
1 De privilegiis Apoſtolicæ Sedis inferior, nec ut Judex, nec ut Arbiter, poteſt cognoſcere, in c. Cum tempore, num. 9 & ſeqq uſque ad n.16 de arbitr. 695
1 Privilegiorum verba ſi ſint obſcura, & ambigua, pro interpretatione adeundus eſt Papa, nec licet in judiciis recurrere ad Metropolitanum vel viciniorem Epiſcopum, aut Conſervatores, in c. Sane, il a. n.49. de off. deleg. 585
2 Privilegia ſunt reſtringenda, ut minus lædant jus commune, quam fieri poſſit, dum tamen aliquid conferant quantumcunque minimum, in c. Cauſam quæ, n 8.24 & 26. de reſcript. 156
Vide in ver. *Interpretatio*.
2 In quantum tangunt jus concedentis, ſunt latiſſime interpretanda, ib n 9. 156
2 Sed in quantum tangunt jus tertii ſunt reſtringenda, ib. n.10. & ſeqq. 156
2 Privilegia legum in dubio ſunt interpretanda, ut minus derogent jure communi, & ſuperioritati Pontificiæ, ib. n.14 156
2 Privilegium, ubi non agitur de præjudicio tertii, non debet adeo ſtricte interpretari, ut nihil operetur, ib. n 26. 157
3 Privilegium debet potius interpretari, ut nihil operetur, quam ut juri divino præjudicet, in c. Licet, n.5. de regul. 392
5 Privilegium principis latiſſime interpretandum eſt, in c. Quod nonnullis, n.18 de privil. 273
5 Privilegium Monaſterio conceſſum, quod ejus Monachi excommunicari non poſſint, intelligitur de Monachis manentibus in Monaſterio, vel Capellis ſibi utroque jure ſubjectis, in c. Quoniam, n.1. de privil. 266

Privilegium inverisimile.

3 Privilegium in materia non veriſimili præſumitur falſum, & ſubreptitium, in c. Explicari, n 44. de obſer. jejun. 621

Privilegii novatio.

2 Privilegii novatio non præſumitur, niſi de eo expreſſe caveatur, in c. Cum contingat, n.41 de for. compet. 72

Privilegium perſonale, reale.

3 Privilegia locis conceſſa extenduntur ad omnes perſonas ibi exiſtentes, ſive foraneas, ſive extraneas, in c. Inter alia, n.82. de immunit. Eccl. 642

Privilegii renunciatio.

1 Privilegio libertatis poteſt exemptus renunciare in ſui præjudicium, non autem concedentis, vel alterius, in c. Cum tempore, n 4.20. 26. & 29. de arbitr. 696
5 Privilegio ſicut poteſt renunciari, ita & decreto irritanti, tanquam acceſſorio, in c. Cum acceſſiſſent, n 15. de conſtit. 109
2 Privilegio conceſſo miſerationis cauſa renunciari non poteſt, in c. Ceterum, n.24. de reſcript. 143
3 Privilegio Eccleſiæ nemo poteſt renunciare, in cap. Inter alia, n 88. de immun. Eccl. 642
3 Privilegio in favorem duorum conceſſo, alter altero invito renunciare non poteſt, ib. n.89. 643
Vide in ver. *Renunciatio*.

Privilegii revocatio, & extinctio.

2 Privilegium conceſſum ex cauſa onerosa non poteſt per principem revocari, in c. Ex epiſtolæ, n. 18. de probat. 126
2 Privilegia Auditoribus Rotæ conceſſa in remunerationem laborum ſunt irrevocabilia, ib. n.19. 126
5 Citatio, vel præſentis partis non requiritur in modificatione privilegii, in c. Olim, n 35. de verb. ſignif. 380
3 Privilegium eſt revocandum, quando incipit tendere in grave præjudicium aliorum, in c. Nuper, n.13. de decim. 325
5 Privilegii cauſa ceſſante, ceſſat privilegium, in c. Ne pro dilatione, n.38. de pœnit. & remiſſ. 323
5 Declaratur, ib. n.48. 324
1 Privilegia, & indulta contra decreta Tridentini Concilii revocantur in Bulla Pii IV. in c. Quia propter, §. Illud autem, n.7. de elect. 292
3 Privilegium ex cauſa onerosa tranſit in contractum, qui a principe revocari non poteſt, in c. Relatum, n.24. ne Cler. vel Monach. 666

Privilegii violatio.

5 Privilegia non ſunt violanda etiam indirecte, in cap. Quanto, n.2 de privil. 275
Vide in ver. *Privilegiati*.
3 Privilegiati ſuper abſentia coguntur redire per ſubtractionem proventuum, ſi Eccleſia patitur miniſtrorum defectum, in c. Cum ad hoc, n.1 de Cler. non reſiden. 62
5 Privilegiati, quod excommunicari non poſſunt ab Ordinariis, non debent excommunicari etiam indirecte, in c. Quanto, n 1 de privil. 275
3 Privilegiatus, ut abſens in ſtudio fructus præbendæ recipiat, exiſtens in villa, vel caſtello, ubi nullum eſt, vel minus competens ſtudium, privilegio non utitur, in c. Tuæ, n.1. de Cler. non reſid 57
3 Opponenti plura contra electum ſufficit alterum probare, quod ad caſſationem ſufficiat, in c. Cum jamdudum, num. 1. de præb. 96
3 Probare ſufficit unum ex pluribus copulative in reſcripto narratis, vel in judicium deductis, ſi quodlibet per ſe ſufficiat ad fundandam intentionem impetrantis, vel ad victoriam cauſæ, ib n.8. 96
3 Niſi quis ſe aſtrinxerit ad omnia probanda, quod in dubio non præſumitur, ib. n.9. 96
3 Ad probandum quis non debet admitti, quod probatum non relevat, in c. Audivimus, n 61. de Reliq. & vener. Sanct 607
2 Probans ſemiplene, aliis nihil probantibus, dicitur plus probare, non plenius, in c. Cum Eccleſia, n.17. da cauſ. poſſeſſ. & propr. 510
Probabile. Vide in ver. *Opinio probabilis*.
Et in ver. *Propoſitio*
5 Probabilia ſunt, quæ videntur omnibus, aut pluribus, aut ſapientibus, & his, vel omnibus, vel pluribus, vel maxime notis, in c. Ne innitaris, n 407. 121. & 424. de Conſtit. 86
5 PROBABILITAS indifferenter ſe habet ad verum, & falſum, in c. Ne innitaris, n.312. de Conſtit. 68
2 PROBATIO per juramentum non ſufficit, ubi Conſtitutio requirit legitimam probationem, in c. Ego N. n.14. de jurejur. 166
2 Nec quando fieri poteſt per teſtes, ib n 15. 166
2 Probatio directa ubi fieri non poteſt, admittitur indirecta per circumſtantias, ib n 16 166
2 Nihil eſt in probatione, quod prius non ſit in natura, in cap. Olim, n.71. de lit. conteſt. 86
3 Probatio directa non admittitur contra præſumptionem juris, & de jure; admittitur tamen indirecta, in c. Vidua, n.11. de regul. 343
2 Probatio plena non requiritur in ſummariſſimo poſſeſſorio, in c. In nomine Domini, n. 20. de teſtib. 147
2 Sed ſufficit ſummaria levis, & qualis qualis, ib. n.21. 147
2 Item ſufficit fides extrajudicialis, ſi concurrant adminicula, ib. num.22. 147
2 Et admitti ſolent etiam præſumptiones, ib. n.23. 147
2 Probatio ſaltem ſemiplena requiritur ex ſtylo Rotæ in judicio manutentionis, ib n 33. 147
4 Probatio per unum teſtem cum fama conquaſſatur per pleniorem probationem etiam de tempore ulteriori, in c. Quo nobis, n.11. de clandeſt. deſponſ. 33
4 Contrarium, ib. n.18 33
4 Probationes ſe invicem non collidunt, niſi ſint oppoſitæ, & incompatibiles, ib. n.13. & 17 33
4 Probationes ſi ſint contrariæ, fortior prævalere debet, & minor pro non facta habetur, ib n 15. 33

4 Pro-

4 Probatio per duos teſtes de viſu præfertur contrariæ probationi per unicum teſtem de viſu cum fama, ib n. 17. 33
4 Probationi primæ præſumptivę ſtandum non eſt in præjudicium ſecundæ probationis veræ, ib n. 18. 33
2 Probatio dubia, ſeu æquivoca non relevat probantem, in c. In præſentia, n. 1. & 14 de probat. 133
2 Probatio æquivoca quæ dicatur, ib. n. 3. & 14. 133
2 Probatio debet concludere per neceſſe, & non per poſsibile, ib. num. 15. 133
2 Probatio non concludens non valet, ib. n 16. 133
2 Probatio per veriſimilitudines non ſufficit, ubi elata probatio requiritur, ib. n. 17. 133
2 Fallit in ſex caſibus, remiſsive, ib. n. 18. 133
4 Probationes plures in judicio quaſi poſſeſsionis legitimitatis conjunguntur, in c. Lator, n. 42. qui fil. ſint legitim. 86
4 Et leviores ſufficiunt, ib. n 43. 86
4 Probationes contrariæ invicem conquaſſantur, ib. n 47. 86
4 Probatio plena non poteſt niſi per aliam plenam elidi, ibidem num 53. 87
4 Probatio per rei veritatem vincit probationem, quæ fit per præſumptiones, & conjecturas, in c. Per tuas, n. 10 qui fil. ſint legitim. 95
4 Probatio præſumptiva contra inſtrumentum non admittitur, ib. n. 11. 95
2 Probatio plena per contrariam pleniorem conquaſſatur, in c. Cum Eccleſia, n. 15. de cauſ. poſſeſs. & propriet. 110
2 Probatio probationem non excludit, niſi publicatis atteſtationibus, ib n. 16. 110
2 Probationes adverſario ſubtrahens, oſtendit ſe iniquam litem fovere, in c. Pervenit, il 2 n. 14. de teſtib. cogen. 159
2 Et pro convicto haberi debet, ib. n. 15. 160
2 Sed contra, ib. n 18 Diſtinguitur, n 19. 160
5 Probatio unius modi agendi non facit fidem in alio modo agendi, vel ſuper alio articulo, in c. Qualiter, il 2. n. 38. de accuſat. 17
1 Probationes plures imperfectæ ſimul junguntur ad faciendam plenam, & perfectam probationem, in c. Ne innitaris, n. 103. de Conſtit. 40
1 Probationes duæ ſemiplenæ faciunt unam plenam, ib. n. 104. 40
1 Probatio plena conficitur ex diverſis probationibus imperfectis eam tendant ad eundem finem, ib. n. 106 40
1 Probatio plena conſurgit ex pluribus præſumptionibus ad idem tendentibus, & ex pluribus adminiculis, quando unum alteri adminiculatur, ib. n. 107. 40
1 Probationes etiam certæ, & liquidæ, per contrarias ſimiles conquaſſantur, ib. n. 160. 47
1 Probatio plenior abſorbet, & confundit minus plenam directe oppoſitam, ib. n 281 & ſeqq. 64
1 Probationes in criminalibus debent eſse luce clariores, ibidem num 364. 79
1 Probationes cum utrinque ſunt æquales, quælibet minima præſumptio pro una parte facit eam prævalere, ib. n 449. 91
2 Probatio per ſcripturam in quibus caſibus requiratur, in c. Sicut, n. 4 de probat. 127
2 Probationem renunciatio non præſumitur, niſi probetur, ib. num. 14. 128
2 Probatio per quinque teſtes æquipollet probationi inſtrumentali, ib. n. 6. 129
1 PROBLEMA quid ſit in c. Ne innitaris, n. 142. de Conſtit. 45
1 Problemata quomodo intelligantur dubitationem habere, ib. num. 145. 45
1 PROCESSIONES, & preces publicæ Sede Vacante a Capitulo indicendæ, ut bonum a Deo paſtorem valeant impetrare, in c. Cum in cunctis, n. 8. de elect. 244
Vide in ver. *Regulares quoad Proceſſiones*.
2 PROCESSUS ſine litis conteſtatione eſt irritus, in c. Olim, n. 10. de lit. conteſt. 83
1 Proceſſus habitus per literas ſubreptitias eſt ipſo jure nullus, & poteſt detecta ſubreptione quandocunque revocari, in c. Ad audientiam, il 2. n 22. de reſcript. 176
1 Proceſſus in vim literarum ſubreptitiarum ad lites valet parte non opponente, ib. n. 30. 176
1 Proceſſus ſuper executione literarum beneficialium habitus per judicem principaliter deputatum ſuper contentione beneficiali valet, ſi de ſubreptione non fuerit oppoſitum, ib n. 33. 176
1 Proceſſus habitus coram executore literarum beneficialium ſubreptitie impetratarum an valeat, ib. n. 34. & ſeqq. 176
1 Proceſſus venit acceſſorie ad gratiam, & ideo vitiatur ad limites ipſius gratiæ, ib n. 36. 176
Proceſſus Inquiſitionis.
Vide in ver. *Inquiſitio*.
5 Proceſſus diverſi, quando diverſis modis in diverſis inſtantiis facti ſunt, & nullus per ſe ſufficit ad condemnationem, an poſſint ſimul cumulari, in c. Qualiter, & quando, n. 37. & ſeqq. de accuſat. 17
5 Proceſſus ſuper crimine factus ſuper uno modo agendi, ſi ſit perfectus non impedit alium procedendi modum, ib. n. 39. 17
1 Proceſſus Delegati, qui de ſua commiſſione non docuit, eſt nullus, in c. Cum in jure, n. 30. de off. deleg. 535
3 PROCURATIO poſt Concilium Tridentinum non debetur Epiſcopo viſitanti Eccleſias, & loca pia ſuæ Civitatis, in c. Quoniam, n. 27. de Conſtit. 134
1 Procuratio non debetur Viſitatori, qui vadit pro cauſis expediendis, in c. Dilectus, il 1. n. 43. de reſcript. 191
3 Procuratio debetur Epiſcopo ab Eccleſiis etiam Civitatis, licet ipſum nunquam procuraverint, in cap. Venerabili, n. 1. de cenſib 550
3 Epiſcopus de jure communi fundat intentionem ſuper jure viſitandi Monaſteria ſuæ diœceſis, & exigendi ab illis procurationem, ib. n. 2. 550
3 Procuratio eſt viſitationi annexa, ib. n 5. & ſeqq. & n. 23. fallit, n 30. 551
3 Procuratio de jure communi debetur Epiſcopo, etiam cum viſitat Eccleſias ſuæ Civitatis, ib n. 9. 551
3 Secus poſt Conc. Trid. ib. n. 14 15 & 38. 551
3 In viſitatione victualia non ſunt Epiſcopo miniſtranda, niſi pro temporis neceſſitate, ib n. 14. 551
3 Procuratio poſt Concilium Tridentinum non debetur Epiſcopo viſitanti Eccleſiam Cathedralem, aut Clerum, ſeu loca pia Civitatis, ib n. 15 & 38. 551
3 Procuratio ratione viſitationis debita de jure communi, a ſubditis non eſt præſcriptibilis, ib n 20. 551
3 Secus in procuratione ratione conſuetudinis, pacti, vel privilegii, ib n. 21. 551
3 Item ſecus in præſcriptione, quæ fit nomine alterius, ibidem num 22. 551
3 Item ſecus poſt Conc. Trid. n 24. 551
3 Conſuetudo locorum, vel provinciarum, in quibus nihil ſolvitur Epiſcopo viſitanti, poſt Concilium Tridentinum eſt obſervanda, ib. n. 24. 552
3 Et quid, ſi conſuetudo non ſit generalis in loco, vel provincia, ſed una tantum, vel altera Eccleſia Epiſcopum non procuraverit, ib. n. 25. & ſeqq uſque ad n 29. 552
3 Conſuetudo non ſolvendi procurationem Epiſcopo viſitanti, qualiter & coram quo ſit probanda, ib. n. 29 552
3 Procuratio in tribus caſibus hic expreſſis non eſt annexa viſitationi, ib n. 30. 552
3 Exempti a procuratione pecuniaria non videntur exempti a procuratione in victualibus, ſed tantum ab indebita extorſione, ib n. 31. 552
3 Exemptione revocata a viſitatione, an cenſeatur revocata exemptio a procuratione, ib n 32. 552
3 Procuratio an debeatur Epiſcopo viſitanti Hoſpitalia pauperum infirmorum, ib. n. 34 & ſeqq. uſque in fin. 552
3 Paupertas excuſat a procuratione, ib. n 33. 552
5 Viſitatores quomodo ſe debeant gerere in victualibus accipiendis, ib n 36 552
3 Procurandi ſunt Prælati, cum perſonaliter viſitant; ſecus ſi per alium, in c. Procurationes, n. 1. & 6 de cenſib. 546
3 Legati, & Nuncii Papæ pro his diebus tantum, quibus moram trahunt procurari debent, ib n. 2 546
3 Procuratio ratione viſitationis debetur etiam Archidiaconis, & aliis inferioribus Prælatis, ib n. 3. 547
3 Declaratur, n. 4. 547
3 Procurationis non debet recipere beneficium, qui non facit viſitationis officium, ib n 6. 547
3 Viſitationem non licet Epiſcopis alteri demandare, niſi fuerint legitime impediti, ib n 7. 547
3 Procuratio non debetur Epiſcopo, cum per alium viſitat, ſed ipſi viſitanti, ib. n. 12. 547
3 Procurationem an poſſit Epiſcopus per alium viſitans recipere a volente, ib n 13. 547
3 Indultum recipiendi procurationem denegatur Epiſcopo, qui morbo correptus inchoatam procurationem per alium abſolvere intendebat, ib. n. 14. 547
3 Procurationum numerus commenſurandus eſt numero dierum, in quibus munus viſitationis impenditur, ib n. 18. 547
3 Procuratio ſi ab una Eccleſia integre ſolvi non poſſit, an liceat Epiſcopo plures Eccleſias conjungere ad unam procurationem ſolvendam, ib. n. 19. 547
3 Procuratio ab Eccleſiis pauperibus non eſt recipienda, etiamſi gratis offeratur, ib n 20. 548
3 Procurationem indebite exigentes, tenentur duplum reſtituere infra menſem Eccleſiæ gravatæ, ib. n. 22. 548
3 Munera etiam ſponte oblata in viſitatione recipientes maledictionem incurrunt, a qua non liberantur, niſi duplum reſtituant, ib n. 24 548
Vide in ver. *Viſitatio quoad procurationem*.
3 Conſuetudo locorum, vel provinciarum, in quibus nihil ſolvitur Epiſcopo viſitanti, poſt Concilium Tridentinum eſt obſervanda, in c. Venerabili, n. 24 de cenſ. 551
3 Et quid, ſi conſuetudo ſit generalis in loco, vel provincia, ſed una tantum, vel altera Eccleſia Epiſcopum non procuraverit, ib n 25 & ſeqq. uſque ad n. 29 551
3 Conſuetudo non ſolvendi procurationem Epiſcopo viſitanti, qualiter & coram quo ſit probanda, ib. n 29. 551
3 Procuratio non debetur propter privatum Oratorium, in cap. Authoritate, n. 1. de cenſib 554
3 Procurationem non intelligitur remiſiſſe Epiſcopus remittens Eccleſiæ ſervitia, quæ ſibi debet pro annua penſione, & ſtatuens, ut aliud ſervitium non imponatur, in c. Venerabili, n. 1. de cenſib. 550
3 Procuratio eſt viſitationi annexa, ib. n. 5. 551
3 Procurator tenetur reſtituere, ſi tanquam procurator percepit, non autem ſi tanquam quilibet, in c. Poſtulaſti, n. 16. de conceſſ. præben. 201
5 Procuratori fiſcali, ſi ita ſe habeat conſuetudo, aſsignari poteſt ex qualibet condemnatione decima pars ejus quantitatis, in qua reus cum Camera ſe compoſuerit, in cap Presbyteri, n. 25. de pœnis. 283
3 Procurator ſi faciat aliquid ut Nuncius non valet, quod agitur, in c. Cum dilectus, n. 4 de Relig. domib. 497
3 Et factum a Nuncio an poſsit valid. per ratihabitionem, ib. n. 5 497
3 Procurator ſubſtantiat contractum in ſe, licet procuratorio nomine,

mine, & domino cedere teneatur, ibidem numero 9. 497

2 Procurator curialis litem conteſtando in partibus coram loci Ordinario, cenſetur illius juriſdictionem prorogare, & excludit principalem a beneficio Eugenianæ, in c. Licet, n.54. de foro comp. 67

1 Procurator ad eligendum nomine abſentis, etiam legitime impediti, non poteſt eſſe, qui non eſt de Capitulo, in c. Quia propter, n.60. de elect. 291

2 Procurator alium ſubſtituens non remanet amplius procurator, in c. Præſentata, n 9. de teſtib. 154

2 Procurator ad eligendum conſtitui debet a vocalibus abſentibus cum generali mandato, in c. Quia propter, §. Illud autem, n. 5. de elect. 292

Profeſſio, Profeſſus.

3 Profeſsio Regularis dicitur, qua quis incorporetur alicui ex Religionibus approbatis, etiamſi ſit in domo ſeculari, in c. Ex parte, n.27 de converſ. conjugat. 450

2 Profeſsionis appellatione venit etiam tacita, in c. Perlatum, n.20 & ſeqq. de his, quæ vi met. cauſ. 676

4 Profeſsio irregularis quæ dicatur, in c. Inſinuante, n.26 Qui Cler. vel voven. 50

4 Ingreſſus in Monaſterium an ſit de ſubſtantia profeſsionis, ib. n.24 & ſeqq uſque ad n.10. 51

4 Quid in profeſsione tacita, ib. n.30. 52

4 Et quid in profeſsione expreſsa, ib. n.31. 52

4 Profeſsionem non vitiat pactum reſervationis bonorum quoad uſum, vel adminiſtrationem, ſed vitiatur, ib. n.22. 51

3 Profeſsio facta ſine ſuſceptione habitus Religionis valida eſt, in c. Porrectum, n.1. & 17. de regular. 378

3 Profeſsio eſt votum de præſenti, quod diem, aut conditionem non recipit, ib.n.6. 378

3 Et eſt ſolemne, quod impedit matrimonium contrahendum, & dirimit contractum, ib.n.7. 372

3 Profeſsionem non impedit infirmitas corporis, ſed animi, ib. num 9. 378

3 Profeſsio quamvis in ſcriptis fieri debeat, tamen ad ſui validitatem non exigit ſcripturam, ib. n 10. 372

3 Profeſsionem an cenſeatur emittere, qui junctis manibus tradit ſe Abbati in Monachum, & fratrem, ib.n.40. & ſeqq. uſque ad n.51. 375

Profeſsio inducitur, quando præcedit votum profitendi, & poſtea ſubſequitur aliquod ſignum denotans profeſsionem, ib. num 44. 376

3 Profeſsio facta non ſervata forma præſcripta in Regula, vel Conſtitutionibus Ordinis, an valeat, ib n.45. 376

3 Papa poteſt infringere profeſsionem, ita ut obligationem non inducat, ib. n 48. 376

3 Regula Monachorum ponens certam formam circa profeſsionis actum, non videtur ponere formam ſubſtantificam, ibidem num.46. 376

3 Niſi habeat decretum irritans, ib. n.47. 376

3 Vel ſtatuat, ut profeſſio aliter fieri non poſſit, ib.n 49. 376

3 Profeſſio Regularis eſt quædam mors quoad mundum, in cap. Statuimus, n 64. de regul. 410

3 Profeſſionem nullatenus emiſiſſe, aut nulliter, paris ſunt, ib. num 28. 410

3 Profeſſionem qui facit, & habitum ſuſcipit, licet nunquam ſteterit in clauſtro, ad obſervantiam Regularem compellitur, in c. Sicut nobis, n.1. de regularib. 387

3 Profiteri quis poteſt etiam in lecto, & in domo propria, ibid. num.3. 387

3 Profeſſio in genere generaliſſimo ſublata eſt a Concilio Tridentino, adeo ut nec in foro conſcientiæ inducta ſit aliqua obligatio, in c. Quia ingredientibus, n.22. de teſtam. 255

3 Profeſſio nulla nullum producit juris effectum, ib.n.26. 256

3 Declaratur, ib. n.35. 257

3 Profeſſio emiſſa in manibus truffatorum, an aliquam, & qualem inducat obligationem, in c. Conſulti, n 49. de regul. 403

3 Profeſſio quid ſit, & quotuplex, in c. Vidua, n.13 de regul. 343

3 Profeſſiones eorum, qui recipiuntur in Monaſterio, ultra quam ſuſtentari poſſint, an valeant, in cap. Non amplius, n.26 uſque ad n.33. de inſtitut. 375

3 Quid in profeſſione Monialium, ib. n.27 & 32. 375

3 Et quid in profeſſione Monachorum, ib.n.28. 375

3 Et quid poſt Conc. Trid. ib n.29. 375

5 Profeſsio facta in manibus Delegati excedentis limites ſuæ facultatis non valet, in c. Qui presbyterum, n.43. de pœnit. & remiſſ. 294

5 Declaratur, ib.n.93. & ſeqq. uſque ad n.101. 298

5 Profeſsionis ſubſtantia conſiſtit in tribus votis ſolemnibus, ib. n 69. & 73. 296

5 Profeſsio in dubio valida eſt judicanda, ib. n.108. 299

2 Non profeſſi in Collegiata Regulari exiſtentes coguntur, aut profiteri, aut beneficium dimittere, in c. Cum in magiſtrum, n.33 & 37. de elect. 303

3 Profeſſus in una Religione cenſetur profeſſus in omnibus quoad ſubſtantialia Regulæ, in cap. Ad Apoſtolicam, num.42. de regular. 384

3 Profeſſi in genere generaliſſimo qui dicantur, cui acquirant, & cui ſubjiciantur, in c. Quia ingredientibus, n.19. & 22. de teſtam. 255

3 Profeſſi in genere ſubalterno qui ſint, & cui acquirant, ibidem num 20. 255

3 Et quid de profeſſis in individuo, ib.n.21. 255

3 Bona profeſſi in genere generaliſſimo ſunt Religionis in genere arbitrio Epiſcopi diſtribuenda, in c. Conſulti, n 28. de regular. 400

3 Profeſsio in Religione a Sede Apoſtolica non approbata, quam putabant approbatam, an ſint obligati ad Religionem in genere, ib n.44. 402

3 Profeſſus in Religione, quam credebat approbatam, peccat matrimonium contrahendo, ib.n.48. & 51. 402

3 Profeſſi ſunt cenſendi in Ordine Minimorum ducentes originem a Judæis, & Saracenis, non obſtante ſtatuto, & proteſtatione eis facta, quod eorum profeſſio foret nulla, in c. Qui preſbyterum, n.123. de pœnit. & remiſſ. 300

5 Conſtitutio diſponens aliquos non eſſe admittendos ad profeſsionem, niſi prius facta inquiſitione de eorum qualitatibus, inducit formam, in cap. Qui presbyterum, n.36. de pœnit. & remiſſ. 294

2 Profeſsio emiſſa ſub conditione, ut ſi profeſſus unquam repertus fuerit fregiſſe vota caſtitatis, paupertatis, vel obedientiæ, ejici poſſit a Religione, an ſint valida, in c. Cum in Eccleſiæ, n.5. & ſeqq. uſque in fin. de major. & obed. 615

2 Profeſsionem non vitiat conditio reſolutiva, ſed vitiatur, ib. n.11. & ſeqq. 616

2 Profeſsio eſt votum ſolemne de præſenti, quod diem, aut conditionem non recipit, ib.n.13. 616

Vide in ver. *Regulares*, *Monachus*, *Religioſus*, *Votum*.

5 Profeſsio diſpar eſſe non debet in uno, & eodem officio, in c. Quia nonnullis, n.8. de Magiſtris. 82

5 Declaratur, ib. n.13. 82

3 Profeſsionis vim obtinent hæc verba, *Confero me, & mea in Monaſterio*, in c. Cum ſimus, n.2. de regul. 378

3 Profeſsio fieri non debet ab excommunicato, ſed facta tenet, in c. Ex publico, n.9. de converſ. conjug. 445

2 Profeſsio eſt votum ſolemne de præſenti, quod diem, aut conditionem non recipit, in c. Cum in Eccleſiæ, n.13. de major. & obed. 616

2 Profeſsio, & votum requirunt conſenſum jure naturali divino, in c. Perlatum, n.47. de his, quæ vi met. cauſa fiunt. 680

3 Profeſsio emiſſa uxore contradicente, ex mortua validatur, ſi vir per momentum temporis ſteterit in Monaſterio, licet illius mortem ignoraverit, in c. Significatum, n. 46. de regular. 364

Profeſſio quid operetur.

1 Profeſsio Regularis cur magis ſolvat jus patriæ poteſtatis, quam ſacer Ordo, in c. Indecorum, n.58. de ætat. & qual. 402

3 Profeſsio nulla ex alia cauſa, quam ex defectu conſenſus, parit naturalem obligationem, in c. Si quis, n.45. de regul. 337

3 Profeſsio per ſimulationem emiſſa obligat ad perſeverandum in Religione, & ad Regulam obſervandam, ib.n.47. 337

4 Profeſsio tacita dirimit matrimonium poſt contractum, etiamſi ex eo plures filii fuerint procreati, in c. Inſinuante, n. 29. qui Cler. vel voven. 53

3 Diſpenſandum an ſit cum nobili conjugata, ut in domo Turris Speculorum Urbis emittat tria vota ſubſtantialia in manibus Delegati Apoſtolici, ita ut per hanc profeſsionem ſolvatur matrimonium non conſummatum, in c. Ex parte, il 2. n.12. & ſeqq. uſque in fin. de converſ. conjugat. 450

Vide in ver. *Profeſſio tacita*.

Et ſupra in ver. *Profeſſio, Profeſſus*.

3 Profeſsi invalide an teneantur in utroque foro ad obſervantiam Regulæ, in c. Si quis, n 23. & 73. de Regular. 334

3 Profeſſus nulliter poteſt in foro conſcientiæ etiam ſine licentia ad ſeculum redire, & uxorem ducere, ſecundum opinionem Navarri, ib. n.34. 335

3 Contrarium, ib. n.70. 340

3 Profeſſus invalide an teneatur in Religione perſeverare, ut vitetur ſcandalum, ib.n.35. & 67. 335

3 Profeſſus ob mortis timorem an poſſit tuta conſcientia ad ſeculum redire, ib.n.36. & 81. 335

3 Profeſſus invalide poteſt etiam in foro conſcientiæ obligari ab Eccleſia ad Religionem in genere, ib.n 43. 336

3 Profeſſus nulliter an obligetur ex ſimplici voto, ib n.46. 337

Profeſsio tollit irregularitatem ex defectu natalium.

Vide in ver. *Illegitimus*.

1 Irregularitates, quæ ex proprio delicto proveniunt, per ſolemnem profeſsionem non abolentur, in c. Ut filii, n.36. de fil. presbyt. 462

4 Profeſsio irrita non dirimit matrimonium poſtea contractum, in c. Conſuluit, n.10 qui Cler. vel voven. 45

4 Profeſsio ſolemnis etiam tacita, & præſumpta impedit matrimonium contrahendum, & dirimit poſt contractum, ibidem num. 16. 46

4 Profeſsio, quæ ab Eccleſia habetur pro valida, licet ſit irrita quoad Deum, tamen in foro judiciali dirimit matrimonium poſt contractum, ib.n.17. 46

4 Profeſsio per ſimulationem emiſſa, licet ſit nulla quoad Deum ex defectu conſenſus, tamen obligat Religioſum in foro externo, ib n.18. 46

4 Profeſſus nulliter, qui ſponte e Monaſterio exivit, & uxorem duxit, an ea contradicente poſſit in foro conſcientiæ ad Religionem redire, ib.n.23. 46

4 Profeſſus nulliter, qui ante declaratoriam nullitatis contraxit matrimonium, tenetur etiam invita uxore in utroque foro obedire Judici præcipienti, ut redeat ad Monaſterium ad agendum pœnitentiam, ib. n 24. 47

4 Profeſſus per ſimulationem in Monaſterio Monialium ex inhoneſta cauſa, licet non ſit Monachus, tamen cogitur in alio Monaſterio manere in pœnam commiſſi delicti, ib.n.25. 47

4 Profeſſus nulliter, qui elapſo quinquennio ſponte exivit a Monaſterio, & uxorem duxit, ea conſentiente, tenetur ad Religionem redire etiam in foro conſcientiæ, ib.n.27 & 29. 47

4 Pro-

4 Profeſſio etiam nulla annexum habet votum continentiæ, quod impedit matrimonium contrahendum, ib.n.33. 47
3 Profeſſus invalide poteſt etiam in foro conſcientiæ obligari ab Eccleſia ad Religionem in genere, in cap. Si quis, n.43. de regul. 336
4 Profeſſio non vitiatur ex pacto reſervationis proprii, in c. Si conditionem, n.27. de condit. appoſit. 44

Profeſſio quoad ætatem.

3 Profeſſio poſt Concil. Trid. facta ante annum decimumſextum ætatis completum, aut ante exactum probationis annum, non valet, in c. Ad noſtram, n.4. de regular. 350
3 Profeſſio tacita ante annum decimumſextum, aut non tranſacto probationis anno, ſublata eſt a Conc. Trid. ib.n.5. 350
3 Minor læſus in profeſſione non reſtituitur, ib.n.12. 350
3 Profeſſio emiſſa per aliquot horas ante decimumſextum annum expletum, an valeat, ib.n.10. & ſeqq. uſque in fin. 350
3 Profeſſio in Monaſteriis, ubi eſt dura Congregatio, emitti non poteſt ante plenam pubertatem, in c. Nullus, n.13. de regular. 329
3 Profeſſio ex ſtatuto ſpeciali in aliquibus Religionibus, ut Capuccinorum, fieri non poteſt ante annum decimumoctavum expletum, ib.n.14. 329
5 Profeſſio quamvis ex ſtatutorum præſcripto fieri non debeat ante annum ætatis 18 & 22. in Religionibus Minimorum, & Redemptionis Captivorum; tamen ſi fiat, valida eſt, in c. Qui presbyterum, n.85. de pœnit. & remiſſ. 297
4 Profeſſio emiſſa ante annum decimumſextum completum, vel infra tempus probationis, poſt Conc. Trid. non obligat ad Religionem in genere, in c. Conſuluit, n.25. qui Cler. vel voven. 46
Vide in ver. *Profeſſio tacita*, *Ætas in profeſſione*, *Novitius quoad ætatem*.

Profeſſio quoad annum probationis.

3 Dies cœpta in materia profeſſionis non habetur pro completa, ſed tempus currit de momento ad momentum, in cap. Ad noſtram, de regul. n.9. 21.22. & 23. 350
3 Profeſſio emiſſa peracto anno probationis eodem die ſuſcepti habitus, ſed ante horas viginti quinque, aut emiſſa per aliquot horas ante decimumſextum annum expletum, an valeat, ib. n.10. & ſeqq. uſque in fin. 350
3 Profeſſio emiſſa eadem die, & hora ſuſcepti habitus, quo anno Gregorius XIII. decem dies ſuſtulit a menſe Octobris, invalida eſt, ib n.24. 351
3 Annus tacitæ profeſſionis quando incipiat, & finiatur, ibidem num.30. 352
3 Profeſſio facta ante annum probationis nullam parit obligationem etiam ad Religionem in genere, ib. n.34. 352
3 Profeſſio facta ante annum probationis etiam de jure communi in Ordinum Mendicantium nulla erat, in c. Significatum, n.44. de regular. 363
4 Profeſſio ejus, qui per ſexquimenſem anni Novitiatus ſtetit in Monaſterio, & reſiduum anni extra illud ſub obedientia Prælati, valida eſt, in c. Inſinuante, n.25. & 38. & ſeqq. qui Cler. vel voven. 52
4 Profeſſio expreſſa de jure communi fieri poterat in ipſomet ingreſſu etiam non data perſeverantia tridui, ib.n.26. 52
3 Profeſſio nec fieri, nec recipi debet infra tempus probationis, ſed facta, & recepta tenet, in c. Ad Apoſtolicam, n.1. de regular. 381
3 Et quid poſt jura ſcripta, & Conc. Trid. ib n.23. 383
3 Profeſſio emiſſa ante annum probationis expletum ex Concilio Trid. eſt nulla, nullamque inducit obligationem, ib.n.52. 385
3 Profeſſio emiſſa infra annum probationis in Ordinibus Mendicantium an pariat obligationem ad Religionem in genere, dirimentem matrimonium poſt contractum, in c. Conſuluit, n.50. de regular. 403
3 Et quid, ſi profitens intendat ſe obligare illi Religioni in ſpecie, ib.d.n.50 & ſeqq. 403
3 Et quid poſt Conc. Trid. ib n. 57 & ſeqq. 403
3 Profeſſio emiſſa a Monialibus S. Dominici in articulo mortis conſtitutis ante annum probationis elapſum, ex indulto S. Pii V. prodeſt quoad ſpiritualia tantum, non autem quoad temporalia, in c. Sicut novis, n.33. de regular. 389
5 Profeſſio tacita induci non poteſt, niſi prius annus probationis fuerit completus, in c. Qui presbyterum, n.111. de pœnit. & remiſſ. 199
3 Profeſſus non dicitur de jure communi, qui ſine probatione habitum profeſſorum non ſuſcepit, niſi triduo perſeveret, in c. Ad noſtram, n.1 de regul. 350
3 Sed profeſſus dicitur, qui præcedente probatione, habitum profeſſorum aſſumpſit etiam non data perſeverantia tridui, ibid. num 3. 350
3 Tridui perſeverantia ad profeſſionem tacitam non requiritur, quando ingreſſus præter ſuſceptionem habitus profeſſorum ſe immiſcuit etiam actibus, qui a ſolis profeſſis fieri conſueverunt, ib.n.2 350
3 Profeſſus ante annum probationis elapſum, & ad ſeculum rediens recuperat bona donata quaſi cauſa non ſecuta, in cap. Statuimus, n.27 de regular. 410
3 Declaratur, ib n.31 & 34. 410
? Profeſſio infra annum probationis emiſſa de jure an obliget ad Religionem in genere, in c. Perlatum, n.28. & ſeqq. & n. 31. de iis, quæ vi met. cauſ. 677
1 Profeſſio emiſſa in Religione non approbata an obliget ad Religionem in genere, ib n.28 & 30 677
Vide in ver. *Novitius*, *Novitiatus*, *Annus probationis*, *Profeſſio tacita*.

Profeſſio conjugatorum.

3 Profeſſio unius conjugis non valet, niſi uterque profiteatur, aut remanens in ſeculo caſtitatem voveat, & careat periculo incontinentiæ, in c. Cum ſis, n.3. de converſ. conjugat. 434
3 Profeſſio conjugis ut dirimat matrimonium ratum non conſummatum, tria requiruntur, in c. Ex parte, il ſecondo, n. 25. de converſ. conjugat. 45?
3 Profeſſio facta a conjuge de licentia alterius caſtitatem voventis, tenet etiam ſine Epiſcopi licentia, in c. Præterea, n.12. de converſ. conjugat. 430
3 Diſpenſandum an ſit cum nobili conjugata, ut in domo Turris Speculorum Urbis emittat tria vota ſubſtantialia in manibus Delegati Apoſtolici, ita ut per hanc profeſſionem ſolvatur matrimonium non conſummatum, in c. Ex parte, il 2. n.12. & ſeqq. uſque in fin. de converſ. conjugat. 450
3 Profeſſus de uxoris licentia poteſt, & debet e Monaſterio revocari, ſi uxor ſit ſuſpecta, & continentiam non promiſerit, in c. Præterea, n.1. de converſ. conjugat. 429
3 Secus ſi promiſerit continentiam, ſive ſit ſuſpecta, ſive non, ib num.2. 429
4 Profeſſio emiſſa a viro uxore contradicente, an ea mortua obliget ad Religionem in genere, & dirimat matrimonium poſt contractum, in c. Conſuluit, n.14. & ſeqq. qui Cleric. vel voven. 45
Vide in ver. *Conſum. matrim.*

Profeſſio quoad conſenſum profitentis, & recipientis.

3 Profeſſio Regularis non dicitur, niſi adſit conſenſus Religionis recipientis, in c. Ex parte, il ſecondo, num.19. de converſ. conjugat. 452
1 Profeſſio non eſt irrita ex eo, quod facta fuerit a puella ante explorationem voluntatis, in c. Cum acceſſiſſent, n.31. de Conſtit. 109
5 Profeſſio majorem requirit deliberationem, quam votum continentiæ, in c. Tuæ literæ, n.43. de Cler. per ſalt. prom. 202
3 Profeſſio nulla convalidatur per ſolam ratificationem profitentis abſque nova acceptatione Religionis, in c. Significatum, n.47. de regul. 364
1 Profeſſio Regularis ad ſui validitatem requirit conſenſum, qui ab Eccleſia ſuppleri non poteſt, in c. Quanto, num.105. de tranſlat. Epiſcop 324
4 Profeſſio fieri poteſt etiam in manibus privati Religioſi habentis ſpeciale mandatum a Superiore, in c. Inſinuante, n.18. qui Cler. vel voven. 5?
3 Profeſſio eſt contractus ultro citroque obligatorius, in c. Ex parte, n.26 de regular. 407
3 Epiſcopus Eccleſiæ Regularis poteſt Monachos ad profeſſionem recipere, in c. Ad Apoſtolicam ad n.17. verſ. Rurſus, de regular. 382
3 Profeſſio ſatis eſt ut recipiatur a Superiore mandante, vel poſtea ratificante, ib n.19. 383
3 Profeſſio eſt contractus ultro citroque obligatorius inter profitentem, & Monaſterium, in c. Porrectum, n.19. de reg 373
3 Et inter eos eſt quaſi matrimonium, ib n.20. 373
3 Profeſſionem Regularem quis poſſit recipere, ib.n.22.& ſeqq. uſque ad n 30. 374
3 Quid in Abbate, vel Abbatiſſa, ib. 374
3 Quid in Epiſcopo, ib.n.23. uſque ad n.30. 374
3 Et quid in Archidiacono, & aliis inferioribus Prælatis, ibid. num.24 374
3 Profeſſionis receptio a ſuperioritate dependet, ib. n 32. 374
3 In profeſſione recipienda in primis recurrendum eſt ad conſuetudines, privilegia, vel ſtatuta cujuſque Ordinis, ib n.34 375
3 Profeſſio emiſſa a Novitia in mortis articulo per circumventionem Abbatiſſæ an valeat, & an dos ſit Monaſterio acquiſita, in c. Sicut nobis, n.7 & ſeqq. uſque in fin. de regul. 387
3 Promiſſio emiſſa per dolum, & circumventionem Abbatis an obliget profitentem, an ve illius bona ſint hæredibus reſtituenda, ib. n.8. & ſeqq. uſque ad n.22. 387
3 Profeſſio puellæ non eſt irrita ex eo, quod Epiſcopus illius voluntatem non exploraverit, ib. n.12. 388
3 Bona ſeducti ad profeſſionem cur Monaſterio non acquirantur, ib.num 14. 388
3 Profeſſio emiſſa in articulo mortis obligat profitentem, ſi ſit mentis compos, alias ſecus, ib n.22. 389
3 Profeſſio in mortis articulo an cenſeatur emiſſa in fraudem ſubſtituti, ſeu venientium ab inteſtato, ib.n.30. & ſeqq. uſque in fin. 389
3 Profiteri non videtur ſuſcipiens habitum Religionis in morte, nec ejus bona Monaſterio deferuntur, ib.n.31. 389
3 Profeſſio emiſſa a Monialibus S. Dominici in articulo mortis conſtitutis ante annum probationis elapſum, ex Indulto S. Pii V. prodeſt quoad ſpiritualia tantum, non autem quoad temporalia, ib.n.33. 389
3 Profeſſio ad ſui validitatem requirit ſpontaneam voluntatem, in c. Nullus, n.20. de regul. 330
3 Et quæ dicatur voluntas ſpontanea, ib. n.22. 330
3 Profiteri poteſt valide etiam ſeductus, & circumventus, ibid. num.21. 330
5 Profeſſio tacita requirit conſenſum tum Religionis, tum profitentis, in c. Qui presbyterum, n.55. de pœnit. & remiſſ. 295
5 Profeſſio quamvis a puella fieri non debeat ante explorationem voluntatis, tamen ſi fiat, valida eſt, ib.n.84. 297
1 Profeſſus nulliter non poteſt cogi ad iterum profitendum, in c. Perlatum, n.48 de iis, quæ vi met. cauſ. 680
3 Profiteri an, & quando aliquis præciſe cogi poſſit, in c. Præterea, n 4. de converſ. conjugat. 429
3 Profeſſus nulliter an præſumatur perſeveraturus fuiſſe in Reli-

gione, ſi nullitatem ſciviſſet, in c. Significatum, n.31. de reg. 361

3 Profeſſus allegans ſe non habuiſſe animum profitendi, non auditur, ib. n.4. 363

3 Profeſſus in manibus ejus, qui non habet poteſtatem recipiendi non eſt Monachus ante ratificationem Abbatis, in c. Porrectum, n.8. de regul. 372

3 Profeſſus non obligatur etiam ex ſimplici voto, nec valet profeſſio, niſi recipiatur ab habente poteſtatem incorporandi Religioni, ib. n.18. 373

3 Promittere obedientiam Monachalem idem eſt, ac profiteri, ib. num 42. 375

5 Profeſſi ſunt cenſendi in Ordine Minimorum ducentes originem a Judæis, & Saracenis, non obſtante ſtatuto, & proteſtatione eis facta quod eorum profeſſio foret nulla, in c. Quia presbyterum, n.123. de pœnit. & remiſſ. 300

3 Profeſſio irrita ex defectu recipientis an obliget Religioni in genere, in c. Conſulti, n.51. & 55. de regul. 403

1 Monaſterio vacante, an Conventus poſſit Monachos recipere, in c. His quæ, n.45. de major. & obed. 620

1 Profeſſio emiſſa ſub conditione, ut ſi profeſſus unquam repertus fuerit fregiſſe vota Caſtitatis, Paupertatis, vel Obedientiæ, ejici poſſit a Religione, an ſit valida, in c. Cum in Eccleſiis, n.5. & ſeqq. uſque in fin. de major. & obed. 615

1 Profeſſionem non vitiat conditio reſolutiva, ſed vitiatur, ib. n.11. & ſeqq. 616

4 Profeſſio per ſimulationem emiſſa, licet ſit nulla quoad Deum ex defectu conſenſus, tamen obligat Religioni in foro externo, in c. Conſuluit, n.18. qui Cler. vel voven. 46

Vide in ver. *Monachorum creatio*.

Profeſſio in Conventu non deſignata.

2 Profeſſio in Conventu non deſignato ad recipiendos Novitios, nec expreſſe, nec tacite fieri poteſt, in c. Perlatum, n.21. de iis, quæ vi met. cauſ. 676

4 Ad validitatem profeſſionis an ex Decretis Clemen. VIII. requiratur, ut jam receptus ad habitum cum perſeverantia annali, quam profeſſio ipſa fiat in Conventu deſignato, in c. Inſinuante, n.42. & ſeqq. uſque in fin. qui Cleric. vel voven. 54

4 Profeſſio eſt nulla, ſi Novitius annum probationis fuerit extra locum deſignatum, licet receptus fuerit, & profeſſionem emiſerit in loco deſignato, ib. n.49. 55

4 Profeſſio ejus, qui fecit annum probationis in Conventu non deſignato ad recipiendos Novitios, an ſit nulla, ſi extra Conventum non deſignatum emiſſa fuerit, ib. n.50. 55

4 Quid, ſi Novitius fuerit receptus ad profeſſionem in Conventu non deſignato ſine admiſſione, & literis teſtimonialibus Conventus deſignati, ib. n.51. 55

4 Et quid, ſi prævia admiſſione, & literis hujuſmodi, ib. n.52. 55

2 Profeſſi in Conventu non deſignato ad recipiendos Novitios contra formam decretorum Clem. VIII. an poſſint libere ad ſeculum redire tam intra, quam poſt quinquennium a Conc. Trid. præfixum in c.19. ſeſſ.25. de regul. in c. Perlatum, n.20. & ſeqq. uſque in fin. de iis, quæ vi met. cauſ. 676

2 Profeſſi in locis non deſignatis ad recipiendos Novitios, an ſint obligati ad Religionem in genere, ib. n.27. & 32. 677

2 Profeſſi in Conventibus non deſignatis ad recipiendos Novitios, an teneantur deducere cauſas nullitatis profeſſionis infra quinquennium, & coram Superiore Regulari, & Ordinario, ib. n.35. & 37. 678

2 Literæ Urb. VIII. de admittendis profeſſis in locis non deſignatis ad novam profeſſionem qualiter intelligendæ, ib. n.56. 681

Profeſſio infra quinquennium.

2 Profeſſionem tacitam Concilium Tridentinum per præfixionem quinquennii non inducit, ſed audientiam denegat, in c. Perlatum, n.45. de iis, quæ vi met. cauſ. 679

3 Profeſſio tacita obſtat tam ſubdito diſceſſum petenti, quam Superiori expellere volenti, in c. Nullus, n.35. de regul. 331

3 Ordinarius cur ex Concilio Tridentino ſit adhibendus in judicio nullitatis profeſſionis, ib. n.31. 330

3 Profeſſio in Religione Hieroſolymitana non poteſt declarari nulla a magno Magiſtro, niſi adhibito Ordinario, in c. Qui presbyterum, n.101. de pœnit. & remiſſ. 299

2 Epiſcopus, aut Capita Ordinum non poſſunt reſtituere Regulares adverſus lapſum quinquennii, in c. Perlatum, n.52. de iis, quæ vi met. cauſ. 680

2 Profeſſus nulliter an poſſit in foro conſcientiæ e Monaſterio exire non ſervata forma a Concilio Tridentino præſcripta, in c. Perlatum, n.19. de iis, quæ vi met. cauſ. 676

2 Profeſſi per vim, & metum, elapſo quinquennio a die profeſſionis, etiamſi prætendant vim, & metum ſemper duraſſe non ſunt audiendi, niſi infra quinquennium reclamaverint, ib. n.40. 679

2 Vir profeſſus in Monaſterio Monialium eſt illico ejiciendus, non obſtante elapſo quinquennii, ib. n.41. 679

4 Profeſſionis nullitas licet proveniat ex perpetuo impedimento, tamen lapſu quinquennii allegari non poteſt, in c. Conſuluit, n.12.21.& 32. qui Cler. vel voven. 45

4 Profeſſus nulliter, qui elapſo quinquennio ſponte ad ſeculum redit, & uxorem duxit, eſt tutus in foro conſcientiæ, licet poſſit puniri ab Eccleſia, ib. n.13. 45

4 Declaratur, ib. n.27. & 29. 47

4 Profeſſio quælibet elapſo quinquennio in foro fori præſumitur valida, & contrarium de jure probari non poteſt, ib. n.31. 47

Vide in ver. *Profeſſio in Conventu non deſignata*.

Et in ver. *Profeſſio per vim, & metum*.

Profeſſio tacita.

3 Profeſſio ante annos diſcretionis emiſſa, an & quando poſt ætatem legitimam cenſeatur tacite ratificata, in cap. Tuæ literæ, num.64. & 76. de Cleric. per ſalt. promot. 203

2 Profeſſionis appellatione venit etiam tacita, in cap. Perlatum, n.22. & ſeqq. de iis, quæ vi met. cauſ. 676

2 Profeſſionem expreſſam qui non poteſt emittere, nec poteſt tacitam, ib. n.23. 676

2 Profeſſio expreſſa an ſit majoris virtutis, quam tacita, ibidem num.24. 677

2 Profeſſio etiam tacita ſublata eſt a Tridentino Concilio cap.15. ſeſſ.25. de regul. ib. n.25. 677

2 Profeſſionem tacitam Concilium Tridentinum per præfixionem quinquennii non inducit, ſed audientiam denegat, ib. n.45. 679

2 Profeſſio tacita an ſit a Concilio ſublata, & quando incipiat, & finiatur, ib. n.46. 680

2 Profeſſionem tacitam inducit Tonſura magna in Novitio, in c. Cum inter vos, n.14. de ſent. & re judic. 188

2 Profeſſio tacita non inducitur per ſuſceptionem primæ Tonſuræ, vel minorum Ordinum, ib. n.15. 188

3 Profeſſio tacita per ſuſceptionem habitus profeſſorum hodie non inducitur, niſi poſt annum ætatis decimumſextum, & expleto anno probationis, in c. Cum virum, n.8. de regul. 326

3 Profeſſio tacita poſt Conc. Trid. non inducitur per ſuſceptionem habitus profeſſorum, non præcedente probatione, etiam data perſeverantia triduo, & in hoc corrigitur Decretalis prima, de regular. in c. Ad noſtram, n.6. de regul. 350

3 Profeſſionem tacitam poſt annum decimumſextum ætatis, & expletum annum probationis, Concilium Tridentinum non ſuſtulit, ib. n.8. 359

3 Profeſſio emiſſa ante annum decimumſextum, cenſetur tacite ratificata ex perſeverantia annali cum habitus delatione poſt ætatem legitimam, in c. Ex parte, n.5. de regul. 401

3 Non obſtante ignorantia nullitatis profeſſionis, ſive ignorantia ſit facti, ſive juris, ib. n.6. 405

3 Ignorantia juris nullitatis profeſſionis expreſſæ an proſit militibus mulieribus, & minoribus, quominus cenſeantur tacite profeſſi ex perſeverantia annali in Religione, ib. n.8. 405

3 Ignorantia facti, ex quo oritur nullitas profeſſionis expreſſæ, non impedit, quo minus inducatur tacita profeſſio ex perſeverantia annali cum delatione habitus indiſtincti, ib. n.14. 406

3 Reclamatio qualis requiratur ad impediendam tacitam profeſſionem, ib. n.15. 406

3 Proteſtatio formalis requiritur ad impediendam tacitam profeſſionem, quæ oritur ex delatione annali habitus indiſtincti, ib. n.17. 406

3 Profeſſionem tacitam non impediunt verba ex paſſione animi prolata, ib. n.19. 406

3 Profeſſio tacita inducitur per delationem annalem habitus indiſtincti, licet præceſſerit expreſſa irrita, abſque eo, quod probetur ſcientia nullitatis profeſſionis expreſſæ, in c. Significatum, n.7. de regul. 359

3 Ignorantia nullitatis profeſſionis expreſſæ an tacitam profeſſionem excludat, ib. n.4. 359

3 Profeſſio tacita neceſſario requirit conſenſum profitentis, ib. n.5. & n.19. 359

3 Profeſſio expreſſe emiſſa ab eo, qui falſo opinabatur ſe jam eſſe profeſſum, an valeat, ib. n.8. & n.42. 359

3 Præſumptio tacitæ profeſſionis per delationem habitus annalem non admittit probationem in contrarium, ib. n.17. & 40. 360

3 Profeſſio tacita non requirit conſenſum expreſſum, ſed ſufficit tacitus & præſumptus, ib. n.19. 360

3 Præſumptio taciti conſenſus ex delatione habitus habet locum etiam cum præceſſit expreſſa profeſſio irrita, ib. n.20. 360

3 Præſumptio tacitæ profeſſionis inductæ ex delatione habitus annali eſt juris, & de jure, nec admittit probationem in contrarium, niſi per proteſtationem præcedentem, ib. n.39. 362

4 Profeſſio tacita non inducitur ex ſuſceptione, vel geſtatione habitus Regularis, niſi intra Monaſterium, & Congregationem Monachorum, in c. Inſinuante, n.30. qui Cler. vel voven. 52

3 Profeſſio tacita per ſuſceptionem habitus profeſſorum infra annum probationis hodie non inducitur etiam in Ordinibus non Mendicantium, in c. Porrectum, n.15. de regul. 373

3 Profeſſio tacita, quæ de jure communi inducebatur ex ſuſceptione habitus profeſſorum, vel alias infra annum probationis, ſublata eſt a Concilio Tridentino, in c. Statuimus, n.21. & 26. de regul. 410

3 Tonſura arguit profeſſionem, ſi per eam profeſſi a Novitiis diſtinguantur, in c. Nullus, n.1. de regul. 328

3 Profeſſio tacita ex geſtatione annali habitus indiſtincti, vel indiſtinctiſſimi, non inducitur, niſi elapſo anno poſt ætatem præfixam ad emittendam profeſſionem expreſſam, ib. n.7. & ſeqq. 328

3 Profeſſio tacita quandoque non inducitur, niſi poſt annum ætatis decimumnonum, vel vigeſimumprimum, ib. n.9. 329

3 Profeſſio tacita, quæ inducitur ex ſuſceptione habitus profeſſorum, &c. de jure communi requirit ætatem pubertatis, & ex Conc. Trid. annum decimumſextum completum, ib. n.10. & ſeqq. 329

3 Profeſſio tacita non eſt excluſa a Decretis Concilii Tridentini ſervato ſemper, quod Concilium requirit, ib. n.11. 329

3 Profeſſio tacita obſtat tam ſubdito diſceſſum petenti, quam Superiori expellere volenti, ib. n.35. 331

3 Profeſſio tacita an inducatur ex eo, quod quis ſuſcipiat munus Abbatis, vel Abbatiſſæ, in c. Quia ingredientibus, n.24. de teſtam. 255

3 Proteſtatio præcedens impedit, ne inducatur profeſſio tacita per geſtationem annalem habitus indiſtincti, ib. n.47. vel per receptionem habitus profeſſorum, ib. n.49. 258

3 Sed

3 Sed non impedit, quin inducatur ex ſuſceptione Abbatiæ, ib. n. 48. & 50. 257
3 Profeſſio tacita obligans ad Religionem in genere, dirimit matrimonium tam prius contractum, & non conſummatum, quam poſt contractum, & conſummatum, in c. Conſulti, n. 26. & ſeqq. de regular. 400
3 Profeſſio tacita inducitur præſumptione juris, & de jure per aſſumptionem habitus profeſſionis, & exercitium actus profeſſorum, in c. Vidua, n. 11. de regul. 343
3 Profeſſio tacita quot modis inducatur, ib. n. 15. 343
3 Profeſſio tacita an inducatur ex eo, quod quis voluerit abſolute vitam mutare, ib. n. 16. 343
3 Profeſſio tacita inducitur ex eo, quod Novitius interſit electionibus una cum Capitularibus, ib. n. 21. 343
3 Item ex ſuſceptione muneris Abbatis, vel Abbatiſſæ, ib. n. 24. 344
3 Item ex ſuſceptione Tonſuræ Monachalis, ib. n. 25. 344
3 Item ex ſuſceptione ſacrorum Ordinum ad titulum Religionis, ib. num. 26. 344
3 Profeſſio tacita ut inducatur per exercitium actus profeſſorum, quæ conditiones requirantur, ib. n. 27. & ſeqq. uſque in fin. 344
3 Profeſſio tacita an requirat animum poſitivum profitendi, ib. num 40. 344
3 Profeſſio tacita non inducitur, niſi ſcientibus, & conſentientibus iis, quorum intereſt Religioni incorporare, ib n. 31. 345
3 Profeſſio tacita an, & quando ſit excluſa decretis Concilii Tridentini, ib. n. 39. 345
3 Profeſſioni tacitæ obſtant impedimenta omnia, quæ obſtant profeſſioni expreſſæ, in c. Qui presbyterum, n. 53. de pœnit. & remiſſ. 295
4 Profeſſio in Conventibus non deſignatis ad recipiendos Novitios nec poteſt expreſſe fieri, nec tacite unquam induci, in c. Conſuluit, n. 11. & 21. qui Cler. vel voven. 45
4 Profeſſio emiſſa contra formam Decretorum Clementis VIII. in foro conſcientiæ eſt nulla, licet poſt lapſum quinquennium ab Eccleſia habeatur pro valida, ib. n. 21. 46
5 Profeſſio tacita requirit conſenſum tam Religionis, tum profitentis, in c. Qui presbyt. de pœnit. & remiſſ. n. 55. 295
5 Profeſſio tacita locum habet juxta juris diſpoſitionem etiam in Militibus Hieroſolymitanis extra Conventum degentibus, ib. n. 103. 299
5 Profeſſio tacita inducitur per ſuſceptionem habitus profeſſorum patenter diſtincti ab habitu Novitiorum, etiam ſine actibus, qui a ſolis profeſſis fieri ſolent, ib. n. 105. 299
5 Profeſſio tacita juxta juris diſpoſitionem inducitur etiam in milite, qui ignoravit ſuam profeſſionem expreſſam fuiſſe irritam, ib. n. 107. 299
5 Inducitur per actus ſolis profeſſis convenientes, ib. n. 108. & ſeqq. 299
5 Profeſſio tacita induci non poteſt, niſi prius annus probationis fuerit completus, ib. n. 111. 299
3 Tridui perſeverantiam ad profeſſionem tacitam non acquiritur, quando ingreſſus præter ſuſceptionem habitus profeſſorum ſe immiſcuit etiam actibus, qui a ſolis profeſſis fieri conſueverunt, in c. Ad noſtram, n. 2. de regul. 350
3 Profeſſus tacite cenſetur, qui in legitima ætate in Monaſterio ultra annum geſtat habitum indiſtinctum, etiamſi poſtea triduo non perſeveret, ib. n. 7. 350
3 Profeſſus tacite cenſetur præſumptione juris, & de jure, qui ultra annum portat habitum Monachalem in Monaſterio, ubi ſunt habitus indiſtincti, in c. Ex parte, n. 1. & 5. de regul. 405
3 Habitum Novitiorum diſtinctum ab habitu profeſſorum quantocunque tempore quis geſtat, nunquam dicitur tacite profeſſus, ib. n. 2. 405
3 Habitus Regularis quotuplex, ib. n. 3. 405
3 Profeſſus tacite an cenſeatur, qui ante annum decimumquartum profeſſionem emiſit in Religione Hieroſolymitana, & poſtea in ea ſtetit per plures annos, ignorans de jure profeſſionem fuiſſe nullam, ib. n. 4. & ſeqq. uſque in fin. 405
3 Profeſſus nulliter, quo tempore debeat reclamare, ad hoc ut non cenſeatur tacite profiteri, ib. n. 16. 406
3 Profeſſus tacite an cenſeatur, qui ante annum decimumſextum ignorans defectum ætatis expreſſam profeſſionem emiſit, & poſtea credens ſuam profeſſionem validam, in Monaſterio per plures annos in habitu regulari abſque reclamatione perſeveravit, in c. Significatum, n. 1. & ſeqq. uſque in fin. de regular. 359
3 Profeſſus nulliter an præſumatur perſeveraturum fuiſſe in Religione, ſi nullitatem ſciviſſet, ib. n. 31. 3dt
3 Profeſſus tacite cenſetur, qui cum debitis præſuppoſitis ingerit ſe actibus profeſſorum, in c. Quis ingredientibus, n. 3. de teſtam. 256
3 Profeſſus tacite ſicut habet actionem, ut recipiatur a Conventu ad profeſſionem expreſſam, ita a Conventu cogi poteſt, ut expreſſe profiteatur, ib n. 32. a5d
3 Non profeſſus Abbatiam ſuſcipiens, quibus caſibus intelligi poſſit tacite profiteri, ib. n. 38. & ſeqq uſque in fin. 257
3 Abbatiam recipiens ante ſuſceptum habitum, vel ante annum probationis elapſum, non ſit tacite profeſſus, & in hoc corrigitur Decretalis, ib. n. 39. 257
3 Profeſſus tacite iterum fieri non poteſt, qui ſemel tacite fuit profeſſus, ib. n. 40. 257
3 Profeſſus contra formam Decretorum Clemen. VIII in Conventibus ad recipiendos Novitios non deſignatis aut alias nulliter ex perpetuo impedimento, an teneatur in foro conſcientiæ elapſo quinquennio a die profeſſionis in Religione perſeverare, in c. Si quis, n. 20. & ſeqq. uſque in fin. de regular. 334
3 Profeſſus tacite an cenſeatur immiſcens ſe actibus profeſſorum, in cap. Vidua, num. 17. & ſeqq. uſque ad n. 27. de regul. 343
3 Ignorans actum ad profeſſos tantum pertinere, per illius exercitium non præſumitur tacite profiteri, ib. n. 29. 344
3 Novitii qui habitum Religionis S. Baſilii de manu Commendatarii non expreſſe profeſſi ſuſceperunt, cenſentur tacite profeſſi, in c. Ad Apoſtolicam, n. 17. de regular. 382
3 Monaſterium ingrediens ſine proteſtatione, & diſponens de bonis ſuis, cenſetur abſolute voluiſſe vitam mutare, & exire non poteſt, in c. Statuimus, n. 25. de regul. 410
3 Secus poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 26. 410
3 Profeſſio tacita nunquam inducitur per delationem habitus Novitiorum diſtincti ab habitu profeſſorum diſtinctione patenti, in c. Conjugatus, n. 3. de convarſ. conjugat. 442
3 Profeſſio tacita de jure communi non inducitur quoad impuberes per annalem habitus delationem, ſi habitus ſit diſtinctus diſtinctione latenti; ſecus quoad puberes, ib. n. 6. 442
3 Idem ſi habitus ſit indiſtinctiſſimus, ib. n. 7. 442

Profeſſio per vim, & metum.

1 Profeſſio metu mortis emiſſa non obligat, niſi ſponte ratificetur, in c. Perlatum, n. 1. & 5 & ſeqq. de iis, quæ vi met. cauſ 675
1 Profeſſio metu mortis emiſſa non eſt nulla, niſi metus fuerit incuſſus in ordine ad profeſſionem extorquendam, ib n. 5. d75
1 Profeſſio expreſſa non inficitur ex metu, niſi cadente in conſtantem virum, ib. n. 14 d7d
1 Profeſſionem tacitam impedit qualiſcunque metus, aut alia præſumptio, vel proteſtatio ſuper hoc habita, ib. n. 15. 67d
1 Et quid in metu reverentiali, ib. n 16. d76
1 Profeſſio non eſt irrita ex eo, quod facta fuerit a puella ante exploratione voluntatis, in c. Cum acceſſiſſent, n 31. de Conſtitut. 109

Vide in vec. *Profeſſio quoad conſenſum, &c.*
Et in verſ. *Profeſſio infra quinquennium.*

3 Metus mortis ita demum inficit profeſſionem, ſi in ordine ad illam incuſſus fuerit, in c. Si quis, n. 83. de regul. 340
3 Profeſſio emiſſa ob timorem ultimi ſupplicii præ conſcientia ſcelerum, eſt valida, ib. n. 82. 340
3 Profeſſio emiſſa per metum eſt ipſo jure nulla, nec eſt opus, ut reſcindatur actione quod met. cauſ. in c. Nullus, n. 22. de reg. 330
1 Profeſſus metu mortis, an ſtatim ceſſante metu, cenſeatur profeſſionem ratificaſſe, in c. Perlatum, n. 12. de iis, quæ vi met. cauſ. 675
1 Profeſſi per vim, & metum, elapſo quinquennio a die profeſſionis, etiamſi prætendant vim, & metum ſemper duraſſe, non ſunt audiendi, niſi infra quinquennium reclamaverint, ib. n. 40. d79
4 Profeſſus contra formam Decretorum Clem. VIII. in Conventu non deſignato ad recipiendos Novitios, qui poſt quinquennium dimiſit habitum, & uxorem duxit, cogendus eſt in foro externo ad Monaſterium redire, in cap. Conſuluit, n. 30. qui Cler. vel voven. 47

Vide in sec. *Novitius in Conventu deſignato.*

2 Procemii verba cauſam finalem important in c. Ad aures, n 12. de tempor. ordinat. 3d2
2 Procemii ratio præſumitur finalis, & regulat totam diſpoſitionem, eamque extendit etiam ad caſus non comprehenſos, in c. Ex tenore, n. 16. de tempor. ordinat. 3d1
1 Procemium denotat cauſam finalem, & regulat diſpoſitionem, in c. Quia propter, n 5. de elect. 287
1 PROHIBITIO legis concernens principaliter favorem ejus, cui ſit, habet vim exhortationis, in cap. Cum acceſſiſſent, ib. n. 24. & 34. de Conſtit. 107
1 Prohibitio juris naturas rerum non mutat, in c. Cum pridem, n. 5. de pact. 647
1 Contrarium, ib. n 27. 649
1 Prohibitio juris non mutat res ſecundum naturam, ſed ſecundum rationem, ib n 25. d48
5 Prohibito aliquo, prohibetur omne, per quod pervenitur ad illud, in c. Officii, n. 35. de pœnit. & remiſſ. 306
1 Prohibitum ſimpliciter, an ſit etiam prohibitum alternative, in c. Inter ceteras, n. 8. & 9. de reſcript. 147
5 Prohibitio nonnunquam ſit generaliter, ad cautelam eorum, quæ poſſunt contingere, in c. Reſponſo, n. 80. de ſent. excomm. 364
5 Penitus prohibere quid importet, ib n. 94. & 105. 3d5
5 Prohibitio legis non eſt inutilis, licet geſta contra prohibitionem ſint valida, ib. n. 114. 367
3 Cum aliquid prohibetur, cenſetur prohibitum omne id, per quod pervenitur ad illud, in c. Illa, n. 37. ne Sede vac. 209
3 Et in c. Recolentes, n. 37. de ſtat. Monach. 408
3 Prohibitum cenſetur, quod non apparet conceſſum, in his, quæ generaliter ſunt prohibita, in c. Illa, n. 6. ne Sede vacante. 207
3 In aliis procedit contraria regula, ib. n. 7. 207
3 Prohibito conſequenti, cenſetur etiam prohibitum omne neceſſarium antecedens, ib. n. 38. 209
3 Quod procedit, quando conſequens eſt deſtructum, aut perpetuo prohibitum, ib. n. 39. 209
5 Prohibitio divinorum eſt ſuſpenſio, in c. Accuſatum, n. 5. de ſimonia. 35
1 Prohibitio generalis non excludit caſum aliàs licitum, in cap. Nihil, n 22. de elect. 299
5 PROJICIENS aliquid per locum inſolitum non tenetur clamare, in c. Ad audientiam, n. 22. de homicid. 132
5 Clamantes ſubmiſſa voce, vel poſt caſum contingentem, non tenentur clamare, ib n. 23. 132
2 Proles ex presbytero eſt adeo ſacris Canonibus exoſa, ut nec matri ſuccedat, in c. Per tuas, n 4. de probat. 143
3 Promittentes aliquid donare, illud tanquam debitum adimplere tene-

tenetur, in c. Prudentes, n.2. de donat. 244
2 Promotio fit de minori ad majus, in c. Non ſine, num.39. de arbitr. 692
1 Promotio non fit, niſi de minori ad majus, in c. Quanto, n.9. de conſuet. 198
3 PROMOVENDUS de jure communi prius examinandus eſt quoad doctrinam, deinde quoad alias qualitates, in cap Eam te, n.33. & n.49. de ætat. & qualit. 406
2 Promovendus facilius repellitur, quam dejiciatur promotus, in c. Henricus, n 25. de Cler. pugnan. in duello, & in cap. Ex tenore, n.20. de tempor. ordinat. 361
1 In promovendis ad ſacros Ordines, dignitates, & officia Eccleſiaſtica, requiritur ætatis maturitas, morum gravitas, & literarum ſcientia, in c. Cum in cunctis, n.6. de elect. 243
1 Promotum qui poteſt dejicere, multo magis poteſt impedire promovendum, in c. Aures, n.9. de tempor. ordin. 362
1 Promovendi ad Cathedrales, & alias majores Eccleſias, etiam inſignis literaturæ, ſubjiciuntur examini, in cap. Niſi cum pridem, n.62. de renunc. 341
2 Promovendi ad Cathedrales in partibus infidelium, an & quando ſubjiciantur examini, ib.n.65. Et inſtructio de qualitatibus promovendus extra Curiam a quibus ſit ſumenda, ibid. num 65. 341
1 Inquiſitio de ſcientia promovendi extra Curiam quomodo formari debeat, ib n.68. 341
5 Promoti per ſimoniam ipſis ignorantibus commiſſam de rigore juris tenentur Eccleſias dimittere, in c. Nobis, n 37 & 58. de ſimon. 41
5 Sed poſt dimiſſionem ex miſericordia tolerantur, ib. n. 38. & 70. 41
Promotus dicatur ante conſecrationem.
Vide in ver. *Epiſcopus quoad conſecrationem*.
2 Promoti in Curia ad Epiſcopatum tenentur viſitare Cardinales præſentes, in c. Eam te, n.18. de reſcript. 152
5 Filius habens patrem divitem poteſt promoveri ad ſacros Ordines abſque patrimonio, in c. Quoniam, n.10 de Magiſtr. 80
5 Contrarium, ib n.11. 80
5 Promovendus facilius repellitur, quam dejiciatur promotus, in c. Henricus, n.25. de Cler. pugn. in duel. 145
1 PROPHETIA ut eſt ſimpliciter litera in Eccleſia non habet ordinem ad ſe ordinatum, ſed ut eſt lecta cum explanatione, in c. Cum contingat, n.14 de ætat. & qual. 418
1 Contrarium, ib.n.121. 428
2 Non prophetico ſpiritu aliqui futura prædicunt, ſed conjectura mentis humanæ, quæ aliquando ad verum pervenit, aliquando fallitur, in c. Damnamus, n.12. de ſumma Trinit. & fide Cath. 11
2 Prout fecit Abbas Joachimus ex ſententia D. Th. n.13. 11
Vide in ver *Joachimus Abbas*.
Propoſitum, Proponere, Propoſitio.
3 PROPOSITUM relinquendi religionem ex quibus verbis elicitur, in c. Ex parte, n 19. de regular. 406
3 Propoſitum abſolute vitam mutandi cum ſuſceptione habitus probationis, an tacitam profeſſionem inducat, impediens matrimonium contrahendum, & dirimens poſt contractum, in c. Conſuluit, n.13. & ſeqq. uſque ad n.42. de regul. 398
3 Propoſitum mutandi vitam, quale eſſe debeat, ut obligationem inducat, ib.n.18. 398
3 Propoſitum in jure multoties accipitur pro voto ſolemni, ibid. num.26. 400
3 Propoſitum mutandi vitam cum ſuſceptione habitus probationis, quibus fundamentis oſtendatur non eſſe votum ſolemne, ib. num.22. 399
3 Proponere abſolute vitam mutare quid ſit, ib.n 27. 400
3 Propoſitum mutandi vitam abſolute cum ſuſceptione habitus probationis eſſe votum ſolemne, quibus fundamentis probetur, ib.n.29. 400
3 Propoſitum mutandi vitam abſolute non præſumitur, niſi competentibus indiciis oſtendatur, & quæ ſint hujuſmodi inditia, ib. num.40. 401
3 Propoſitum mutandi vitam an poſt Concilium Triden ſolemnizatur per ſuſceptionem habitus probationis, ib.n.42.& ſeqq. & num 55. 402
1 Propoſitum habens varios Doctores conſulendi, donec aliquem juxta deſiderium ſuum reſpondentem inveniat, an ſit tutus in conſcientia, in c. Ne innitaris, n.319. de Conſtit. 69
3 Proponens ſimpliciter Religionem ingredi, licet non ingrediatur, non eſt reus voti, in c. Literarum, n.1. de voto. 452
3 Ex ſola conceptione boni explicandi non obligatur quis ad bonum conceptum exequendum, ib.n.2. 452
1 Propoſitionum in fide peccantium tres ſunt gradus, in c. Firmiter, n.52 de Summa Trinit. & fid. Cath. 9
2 Propoſitiones multæ ab Inquiſitoribus hæreticæ pravitatis cenſura temeritatis notantur in articulis non diffinitis, ſi ratione, & authoritate ſint deſtitutæ, ib.n.54. 9
2 Propoſitiones duæ contradictoriæ poſſunt eſſe probabiles, in c. Ne innitaris, n.122. & 131. de Conſtit. 42
2 Propoſitionem judicare probabilem, & judicare propoſitionem probabiliter eſſe veram, multum differunt, & in quibus, ib.n.130. & n. ſeqq. 41
1 Probabile eſt hoc eſſe verum, vel licitum, & probabile eſt hoc eſſe falſum, vel illicitum, non ſunt contradictoria, ib n.132. 43
2 Propoſitiones contradictoriæ non poſſunt unquam verificari etiam reſpectu duarum cauſarum, ib.n.133. & ſeqq. 44
2 Contradictoria ſimul eſſe vera non poteſt eſſe in mente hominis, etiamſi voce proferatur, ib. n.134. 44
5 Contradictoria duo judicari non poſſunt ſimul probabiliter eſſe vera, etiam ex diverſis principiis, & refellitur contraria opinio, ib.n.135. 44
1 Aſſenſus duo contrarii opinativi ſimul eſſe non poſſunt in eodem intellectu, unus ſcilicet ex principiis intrinſecis rationum, & alius ex principiis extrinſeco authoritatum, ibidem n.135. 136. 44
Propoſitiones plures non tolerandæ Vide in v. *Opinio probabilis*.
1 Propoſitiones lex a Congregatione S. Officii qualificatæ, ibid. n.339. & 340. verſ. His demum adjicimus. 72
3 Proponens non jejunare, vel Miſſam non audire, peccat mortaliter, licet propoſitum non perficiat, in c. Dolentes, n.67. de celebr. Miſſar. 586
3 PROPRIUM eſt duplicis generis, in c. Monachi, n.2. de ſtatu Monach. 455
PROROGATIO Juriſdictionis.
Vide in ver *Juriſdictio prorogatur*.
3 PROSPER unde dicatur, in c. Cum ſecundum, num 17. de Præbend. 91
3 PROTECTIO legitima, & juſta tantum præſervata eſt a Concilio Tridentino, non autem ea, quæ de facto aſſumitur, in c. de Xenodochiis, n.24. de relig. domib. 486
1 PROTESTATIO durante metu nonnis an, & quando ſit facienda coram probis viris, in c. Perlatum, n.10. de iis, quæ vi met. cauſ. 675
1 Proteſtatio debet eſſe veſtita juſto timore, ib. n.15. 676
3 Proteſtatio formalis requiritur ad impediendam tacitam profeſſionem, quæ oritur ex delatione annali habitus indiſtincti, in c. Ex parte, n.17. de regular. 406
3 Proteſtatio non valet in his, quæ pendent conſecutive ex diſpoſitione juris, ib. n.17. 406
3 Proteſtationis actus eliditur per ſubſequentes actus contrarios, ib num.20. 406
3 Proteſtatio præcedens ita demum impedit validitatem matrimonii ſubſequentis, ſi fiat immediate ante matrimonium; ſecus ſi ex intervallo, ib. n 21. 406
Et quid in profeſſione, n.22. 407
3 Proteſtatio an impediat validitatem matrimonii tam carnalis, quam ſpiritualis, ſi pars proteſtationi non conſentiat, ib. n.23 & ſeqq. uſque in fin. 407
3 Proteſtatio in his, quæ pendent a poteſtate proteſtantis, valet, & actum vitiat, ib. 407
3 Secus in his, quæ pendent a conſenſu duorum, quia proteſtatio non valet abſque conſenſu alterius partis, ib. n.24. 407
3 Proteſtatio in matrimonio tam carnali, quam ſpirituali, an requirat conſenſum expreſſum alterius partis, ib n.25. 407
3 Proteſtatio declarat animum proteſtantis in facto multipliciter intelligibili, in c. Conſuluit, n.11. de regul. 398
3 Proteſtatio non proficit, niſi ſit contemporanea actui geſti, ib. num. 12. 398
1 Proteſtatio contra ſubſtantiam rei, ſuper quam interponitur, non relevat, in c. Cum M n.18 de Conſtit. 113
1 Proteſtatio contraria facto regulariter non prodeſt, ib.n.19. 113
1 Declaratur, n.22. 114
1 Proteſtationis materia quam ſit profunda, & periculoſa, ib.n.20. 114
1 Proteſtatio contraria conſecutivis facti, ſeu dependentibus a facto, an & quando valeat, ib. n. 21. 114
1 Et quid, ſi ſit contraria facto, ib n. 12. 114
1 Et quid, ſi ſit declaratoria facti multipliciter intelligibilis, ib. num.23. 114
1 Proteſtatio relevat, quando eſt contraria facto, ſed tollit mentem a facto, ib. n. 24. 114
1 Proteſtatio cedit facto omnino contrario, in c. Ceterum, n. 31. de Reſcript. 143
3 Proteſtatio non interrumpit præſcriptionem, niſi in caſibus, in c. Olim, n. 20. de cenſib. 544
4 PROTOCOLLUM, de cujus cogitu, & publicatione non conſtet. non probat, in c. Lator, n. 68. qui fil. ſint legit. 90
5 PROTONOTARII Apoſtolici ex privilegio deferentes habitum, & rocchettum, non poſſunt in prima inſtantia coram Ordinariis locorum conveniri in cauſis civilibus ſummam 25. ducatorum auri de Camera non excedentibus, in c. Ex parte, il a n. 11. de privil. 461
3 PROVENTUUM ſpiritualium appellatione veniunt decimæ, primitiæ, oblationes, mortuaria, fructus, & redditus ex Parochia provenientes, in c. Paſtoralis, n. 17. de his, quæ fiunt a Prælat. 214
3 Proventus ſpirituales noviter emergentes infra limites Parochiæ non debentur Epiſcopo, ſed Parocho, in c. Quoniam, n. 3. de decim. 313
2 PROVINCIALES ſunt Ordinarii in provincia, & comparantur Prælatis habentibus quaſi Epiſcopalem juriſdictionem, in c. De Priore, n. 57. de appellat. 198
5 Provincialis Carmelitarum a Barbaris captus, ac poſtea liberatus, a S Congregatione Epiſcoporum, & Regularium jubetur in poſſeſſione Provincialatus manuteneri, & ad liberum illius exercitium reintegrari, caſſata alterius Provincialis electione, in c. Per tuas, il t. n. 40. de Simon. 55
1 PROVISIO Conſiſtorialis habet vim electionis, & confirmationis, in c. Nullus, n. 21. de elect. 418
1 Proviſionis verbum comprehendit nominationem, poſtulationem, præſentationem, & collationem, ſed non electionem, ib num. 24. 419
1 Proviſio hominis licita facit ceſſare proviſionem legis, in c. Cum ſit, n.46. de ætat. & qualit. 438
3 Et in c. Nos quidem, n.34 de teſtam. 461
1 Proviſio generalis non extenditur ad ea, de quibus ſpecialiter eſt proviſum, in c. Ut juxta, n.36 de off. Ordin. 594

3 Pro-

3 Proviſio hominis regulariter non tollit proviſionem juris commun. in eodem caſu, in c. Pellatum, n. 19. de ſurreptitiis. 509
3 Proviſio legis quotieſcunque facta eſt in delectum proviſionis hominis, tunc ſilet lex, ubi loquitur homo, ib. n. 21. 509
3 Proviſio hominis non facit ceſſare proviſionem legis etiam ſpecialis, & extraordinariæ, quando concurrunt circa diverſa, ib. n. 22. 509
1 Proviſio, ſeu pronunciatio Papæ in Conciſtorio habet vim electionis, & confirmationis, in c. Eam te, n. 15. de reſcript. 152
2 Proviſio, & collatio ſunt ſynonyma, in c. Nullus, nu. 26. de elect. 219
1 PROVISUS ante conſecrationem non dicitur Epiſcopus, ſed electus, in c. Canonum ſtatuta, n. 105. de conſtit. 22
Vide in ver. *Epiſcopus quoad conſecrationem.*
5 Proviſi in ſchiſmate ab Antipapis fuerunt rehabilitati addignitates, & beneficia in Concilio Conſtantienſi, non obſtante vitio hæreſis, vel ſchiſmatis, in c. Quod a prædeceſſore, n. 110. de ſchiſmat. 113
1 Proviſus per Papam in Conciſtorio eſt verus Prælatus ante levatas Bullas, in c. Nihil, n. 27. de elect. 299
Vide in ver. *Bullarum expeditio.*
1 Proviſi a Papa in Conciſtorio conſequuntur plenum jus prælaturæ, & adminiſtrandi in habitu, & actu, in c. Nosti, de elect. n. 4. 263
1 Non tamen ſunt recipiendi, niſi oſtendant literas ſuæ promotionis, ib. n. 5. 263
5 Proxime cingendus habetur pro cincto, in c. Qui presbyterum, n. 61. de pœnit. & remiſſ. 296
1 PRUDENTIÆ ſuæ innixi quis dicatur, in c. Ne innitaris, n. 2. de conſt. 30
1 Prudentia eſt de non neceſſariis, ib. n. 53. 34
n Declaratur, ib. n. 111. 42
1 Prudentia humana non eſt omnino certa propter variabilitatem ſingularium, ib. n. 54. 35
1 Prudentia quid ſit, ib. n. 66. 36
1 Prudentia eſt generalis regula humanorum actuum, & completiva omnium virtutum moralium, ib. n. 67. 36
1 Prudentiæ materia ſunt agibilia, ſecundum quod ſunt objectum rationis, ſcilicet ſub ratione veri, ib. n. 116. 42
1 PSALMISTA, & Cantor idem ſunt, ejuſque officium eſt non ſolum Pſalmos cantare, ſed etiam alios cantus armonicos lectionibus interſerere, in c. Cum contingat, n. 15. & 19. de ætat. & qualit. 419
1 Pſalmiſtatus eſt officium Communitatis totius corporis Eccleſiæ, ib. n. 16. & 27. 419
1 Contrarium, n. 108. & 124. 426
1 Pſalmiſtatus eſt officium Lectorati annexum, ib. n. 18. & 41. 419
Contrarium, n. 55. uſque ad n. 62. & n. 71. 421
1 Pſalmiſtæ officium non habet aliquam relationem ad Euchariſtiam, ib. n. 20. & 28. 419
Contrarium, n. 110. 426
1 Pſalmiſtatum non eſſe officium Lectori annexum, quibus argumentis probetur, ib. n. 55. & 56. uſque ad n. 72. & 73. 421
1 Pſalmiſtatus Ordo cur aliquando a Patribus ponatur poſt Oſtiaratum, ib. n. 58. 421
1 Pſalmiſtarum, ſeu Cantorum origo. & antiquitas, ib. n. 83. 424
1 Pſalmiſtatus forma quæ, ib. n. 88. 424
1 Pſalmiſtæ officium quodnam ſit, & in quo diſtinguatur ab officio lectoris, ib. n. 107. 426
1 Pſalmiſtæ officium non convenit multitudini, ib. n. 108. 426
1 PSALMORUM cantu, aut datur ſpiritus compunctionis, aut ſpiritus Prophetiæ, in c. Cum contingat, n. 105. de ætat. & qualitat. 420
3 Pſalmorum aliquot decantatio cum alacritate magis prodeſt, quam totius pſalterii modulatio cum anxietate cordis, in c. Fraternitatem, n. 70. de ſepult. 298
4 PUBERTATEM non metimur ex annorum numero, ſed vigore naturæ, & rationis, in c. De illis, il 2. n. 8. & 18. de deſponſ. impubre. 28
4 Pubertas ſola jure poſitivo ſufficit ad validitatem matrimonii, ib. n. 18. 28
4 Pubertas ut plurimum contingit in femina anno duodecimo, & in maſculo anno decimoquarto completo, ib. n. 19. 28
4 Pubertatis, ſeu impubertatis præſumptio ante, & poſt ætatem legitimam non eſt juris, & de jure, ſed juris tantum, ib. n. 21. 28
5 PUBLICATIO bonorum ſi fiat in terris Imperii, applicatio fit fiſco ſeculari, licet publicatio fiat ratione criminis mere Eccleſiaſtici, in c. Urgentis, n. 3. de hæret. 95
5 Niſi is, cujus bona publicantur, ſit Clericus, quia tunc applicatio fit fiſco Eccleſiæ etiam in terris Imperii, ib. n. 4. 95
1 Publicationis effectus varii, in c. publicato, n. 8. de elect. 308
1 Publicatio electionis, ſi omittatur fraudulenter, non nocet electo, ib. n. 60. 313
1 Publicatio eſt ultimus actus perficiens legem, in c. Treugas, n. 57. de treug. & pac. 635
Publicato ſcrutinio an liceat variare.
Vide in ver. *Electores.*
1 Publicatio eſt de forma electionis, non autem per quem fiat, in c. Quia propter, n. 55. de elect. 290
3 PUBLICUM quot modis dicatur, in c. Veſtra, n. 52. de cohabit. Cler. & mulier. 13
3 Et in quo differat a manifeſto, ib. n. 56. 14
3 Publicum, ut quid dicitur, non eſt neceſſe, ut ſingulorum auribus inculcetur, ib. n. 53. 14
3 Publicum eſt quod patet omnibus, ib. n. 108. 18
3 Publicum dicitur, quod eſt notum in Civitate, vel Parochia, ſeu vicinia, vel majori parte ipſius, dummodo ibi ſint ſaltem decem homines, ib. n. 114. 18
2 Publicum, & notorium in quo differant, in c. Non poteſt, n. 22. de ſent. & re judic. 183
3 PUDOR eſt mulieribus, nuptiarum præmia non habere, in c. Cum ſis, n. 49. de converſ. conjug. 437
4 PUELLA duodecim annis minor, cujus malitia ſupplet ætatem an poſſit matrimonium contrahere de licentia Epiſcopi, an vero ſit opus diſpenſatione Apoſtolica, in c. De illis, il 2. n. 14. & n. ſeqq. uſque in fin. præſertim a n. 38. de deſponſ. impuber. 28
3 Puella duodecim annis minor a parentibus Monaſterio oblata, an habitum regularem ſuſcipere poſſit, non obſtante Concilio Tridentino in c. 17. ſeſſ. 25. de regular. in c. Cum virum, n. 9. & ſeqq. uſque ad num. 23. de regular. 366
Vide in ver. *Filia.*
Et in ver. *Novitius quoad conſenſum.*
3 Puellæ Monaſterium ingredi volenti an ſit indulgendum, ut fideicommiſſum non purificetur per illius profeſſionem, ſed prorogetur uſque ad diem mortis naturalis, in c. Cum ſimus, n. 12. & ſeqq. in fin. de regul. 379
1 PUERI in quibus differant ab adultis, in c. Indecorum, n. 3. de ætat. & qualit. 398
4 Puerum præſentans Presbyter baptizandum an contrahat cognationem ſpiritualem, in c. Veniens, n. 13. de cognat. ſpirit. 64
5 Puero in cunis ordinato non præjudicatur, ſi adveniente ætate adulta contradicat, in c. Tuæ literæ, n. 52. verſ. Idem apertius tenet Hugo, & n. ſeqq. de Cler. per ſalt. promot. 203
3 Puer 7. annorum capite admodum cano apud Cardinalem Paleottum, in c. Cum ſis, n. 19. de converſ. conjugat. 436
5 Pueri tenentur ſemel in anno confiteri, cum ſunt doli capaces, quod ut plurimum contingit circa ſeptennium, in c. Omnis, n. 32. de pœnit. & remiſſ. 311
3 Pueri, & alias beneficiati non ſunt idonei ad beneficia conſequenda, in c. Super inordinata, n. 1. de Præben. 150
3 Pueri qui dicantur, ib. n. 11. 150
3 Puer præſentari poteſt ad beneficium juriſpatronatus in duodecimo ætatis anno, ſi ita in illius fundatione ſit cautum, n. 16. 151
3 Pueri, & uſu rationis carentes poſſunt ſuſcipere Sacramenta omnia in quibus non requiritur actus ſuſcipientis, ib. n. 36. 153
3 Pueros an expediat Religioni tradere, in c. Cum virum, n. 45. de regular. 369
3 Pueri teneris annis ad pietatem, & religionem informandi, ib. n. 46. 369
3 Romani, & nobiles dabant B. Benedicto filios nutriendos, ib. 369
3 Pueros quibus Religionibus expediat tradere, ex ſententia Cajetani, ib. n. 47. 370
1 Pueris, & ſtultis baptizatis ſuffragatur meritum Chriſti, cujus facti ſunt participes in perceptione Sacramenti in c. Firmiter, n. 16. de Summa Trin. & fid. Cath. 4
3 Pueri baptizati, & ſtatim mortui non ſunt canonizandi, & ſpeciale in Innocentibus, ut pro Sanctis colantur, in cap. Audivimus, n. 14. de Reliq. & vener. Sanct. 604
3 Puer ordinatus ad ſacros non tenetur continere, in c. Majores, n. 106. de baptiſmo. 600
3 PUNITUR quis ſine culpa, ſed non ſine cauſa, in c. Clericos, n. 27. de Cler. non reſid. 6d
1 Puniendus eſt quis in eo, in quo deliquit, in c. Vel non eſt compos, n. 6. de temp. ordin. 308
3 Et in c. Immunitatem, n. 9. & n. 17. de immun. Eccl. 649
3 Mitius agitur cum eo, qui ex mera liberalitate convenitur, quam ex debito, in c. Prudentes, n. 25. de donat. 245
1 PUPILLUS major ſeptennio poteſt præſentare, & in concurſu præſentatus ab eo præfertur præſentato a tutore, in c. Indecorum, n. 15. de ætat. & qualit. 400
1 Pupillus pubertati proximus abſque tutoris authoritate naturaliter obligatur, in c. Cauſam, n. 31. de elect. 261
1 Pupillus, & orphanus in quibus differant, in c. Significantibus, n. 29. de off. deleg. 539
1 Pupillus, & vidua, orphani, & conſimiles, an ſint miſerabiles perſonæ, ſi divites ſint, ib. n. 35. & ſeqq. uſque ad n. 58. 539
1 Pupillus, & vidua non gaudent privilegio l. un. C. quando Imper. inter pupillum, & viduam, niſi ſint pauperes, ib. n. 36. 540
1 Contrarium, n. 42. 540
5 Conſtitutio regni, quæ providet pupillis, viduis, & aliis de advocato, non includit tales, niſi etiam ſint pauperes, ib. n. 38. 540
2 Pupilli cauſa, maxime ſuppoſita perhorreſcentia, apud Principem tractari debet, in c. Ex parte, n. 50. de foro compet. 75
3 In PURGATORIO exiſtentes non orant pro aliis, in c. Fraternitatem, n. 17. de ſepult. 292
3 A Purgatorii pœnis per plura ſuffragia quis citius liberatur, ib. n. 58. 297
3 In Purgatorio de uno bono facto non minus lætantur multi, quam unus, ib. n. 72. 298

Q

3 QUADRAGESIMA ratione jejunii eſt de jure divino, ratione temporis ex traditione Apoſtolorum, in c. Explicari, n. 31. de obſerv. jejun. 620
3 Quadrageſima quot habeat hebdomadas, ib. n. 32. 620
3 Quadrageſima nulla reperitur, quæ ſaltem quadraginta duos dies non habeat, ib. n. 33. & 42. 620
3 Quadrageſima in Eccleſia Orientali, in qua non jejunatur Sabbato, incipit in Quinquageſima, ib. n. 34. 620
3 Quadrageſimæ quadraginta duorum dierum, quam tituit Eccleſia Romana, additi fuerunt alii quatuor, ib. 620

3 Mediolanenſis Eccleſia hos quatuor dies non admiſit, ibid. num. 37. 620
3 Quadrageſima S. Ambroſii quæ ſit, ibid. n. 35. & 38. 620
3 Quadrageſima eſt decima pars totius anni inſtituta, ut decima temporis Deo redderetur, ibid. n. 3d. 620
3 Quadrageſima Mediolanenſis Eccleſiæ in quo differat a quadrageſima Eccleſiæ Romanæ, ibid. n. 38. 620
3 Quadrageſimam totam violavit, qui unam diem non abſtinendo prætermiſit, ibid. n. 42. 620
4 QUÆ in continenti fiunt, ineſſe dicuntur, in c. Veniens, n. 12. de cognat. ſpirit. 64
2 QUÆCUNQUE dictio facit venire majora expreſſis, non obſtante verbo *Alia*, in c. Cum non ab homine, n. 93. de judic. 16
3 QUÆSTIO ſuper patronatu laicali infra quatuor, ſuper Eccleſiaſtico infra ſex menſes eſt decidenda, in c. Cum propter, n. 5. de jurepatr. 529
1 Quæſtio de ambagibus, & ineptiis fieri non debet, in c. Accepimus, n. 51. de pact. 664
2 Quæſtio præjudicialis ſi incidat in cauſa aliqua, ſuperſedendum eſt in principali, donec præjudicialis reſecetur, in c. Tuam, n. 12. de ordin. cognit. 103
2 Sive incidat civilis, quæ præjudicat civili, ibid. n. 13. 103
2 Sive incidat civilis, quæ præjudicat criminali, & e converſo, ib. n. 14. 103
2 Sive incidat criminalis, quæ præjudicat criminali, ib. n. 15. 103
2 Quæſtio natalium an ſit præjudicialis cauſæ hæreditatis, ib. num. 6. 103
2 Quæſtio facti, an matrimonium fuerit contractum, non minus eſt ſpiritualis, & de foro Eccleſiæ, quam ſit quæſtio facti, an quis fuerit ordinatus, ib. n. 45. & 52 106
2 Quæſtio facti habet complicationem, & mixturam inſeparabilem cum quæſtione juris, ib. n. 54. 107
2 Quæſtio incidentis an, & in quo differat ab emergente, in cap. Intelleximus, n. 22. de ordin. cogn. 100
Quæſtio præjudicialis.
Vide ſupra in ver. *Præjudicialis*.
2 Pronunciandum eſt ſuper emergenti, ib. n. 23. 100
2 Secus ſuper incidenti regulariter, ib. n. 24. 100
2 Fallit primo, ſi incidens proponatur in vim dilatoriæ ad impediendum proceſſum, ib. n. 26. 100
2 Fallit ſecundo, ſi incidens debeat cognoſci coram alio judice, ib. n. 27. & 35. 100
2 Judex pronunciando ſuper principali, cenſetur tacite pronunciare ſupra incidenti, ib. n. 25. 100
2 Pronunciandum eſt indiſtincte ſuper incidenti, vel emergenti, quando ſine tali pronunciatione proceſſus cauſæ principalis expediri non poteſt, ib. n. 28 101
2 Alias non tenetur judex pronunciare, ib. n. 29. 101
2 Poteſt tamen ſi vult, nec ob id proceſſus redditur nullus, ib. n. 30. 101
2 Niſi incidens, vel emergens ventilari debeat coram judice, ib. n. 31. 101
2 Quæſtio principalis, & incidens, ubi ſunt tractandæ coram diverſis judicibus, pendentia incidentis ſuſpendit juriſdictionem in principali, in c. Tua, n. 19 & 22. de ordin. cognit. 100
1 Quæſtio omnis, in qua de peccato mortali quæritur, niſi expreſſe veritas habeatur, periculoſe determinatur, in c. Ne innitaris, n. 264. de conſtit. 61
5 QUÆSTORES, qui ad eleemoſynas colligendas ab Hoſpitalariis mittuntur, quas qualitates habere debeant, in c. Tuarum, n. 2. de privileg. 245
5 Quæſtorum nomen, & uſum penitus aboleri, juſſit Concilium Tridentinum, ibid. n. 3. 245
3 Quæſtorum fraudes, & figmenta varia, in c. Cum ex, nu. 13. de Reliq. & vener. Sanct. 609
Vide in ver. *Eleemoſyna*.
2 QUALITATES ſcientiæ, & morum in Paſtore, vario ordine recenſentur a ſacris Canonibus, & Conciliis, in c. Eam te, n. 14. de ætat. & qualit. 404
3 Qualitas appoſita circa aliquas perſonas primo nominatas non cenſetur repetita quoad alias perſonas poſtea nominatas etiam in eadem oratione, in c. Ea tuæ, n. 21. de Cler. non reſiden. 56
1 Qualitas non poteſt eſſe ſine ſuo ſubjecto, in c. Cum acceſſiſſent, n. 9. de conſtitut. 107
1 Qualitates omnes, quæ inſunt legi declaratæ, cenſentur ineſſe illius declarationi, in c. Quoniam, n. 23. de conſtit. 133
2 Qualitatem non ſufficit in libello allegare ad fundandam judicis juriſdictionem, ſi probabiliter negetur, in c. Si Clericus, n. 7 & ſeqq. de foro compet. 53
2 Declaratur, ib. n. 19 & 25. 54
Qualitas tribuens juriſdictionem.
Vide in ver. *Judicis competentia*.
1 Qualitas adjuncta verbo, intelligitur ſecundum tempus verbi, ideſt in ipſo actus initio, in c. Ut Abbates, n. 56. de ætat & qualit. 392
3 Qualitatibus duabus concurrentibus, quæ diverſam habent naturam, attenditur illa, quæ magis favet juri communi, in c. Cum propter, n 76. de jurepatr. 534
1 Qualitates actu requiſitæ debent actu concurrere, nec ſufficit aptitudo, in c. Inter ceteras, n. 52. de reſcript. 150
3 Qualitates requiſitæ in ſubjecto concurrere debent actu, & habitu in diſpoſitione hominis; ſecus in diſpoſitione legis, in c. De multa, n 46. de Præbend. 128
5 Qualitas eadem adeſſe debet in cauſa extinctiva, quæ adeſt in cauſa productiva, in c. Manifeſta, n. 16. de pœnit. & remiſſ. 289
3 Qualitas adjecta verbo, intelligitur ſecundum tempus verbi, in c. Cum illorum, n. 15. de ſent. excomm. 289
2 QUARTA decimarum Epiſcopo debita præſcriptibilis eſt, in c. Cum olim, n. 26. de præſcript. 179
1 Super quarta decimationum Epiſcopus fundat intentionem de jure communi contra Parochos, non contra Parochianos, in c. Conquerente, n. 28 de offic. ordin. 587
1 Quarta mortuariorum quæ dicatur, ib. n. 29. 587
1 Debetur Epiſcopo non jure conſuetudinario, ſed jure communi, ib. n. 30. 587
1 Item debetur etiam cum Eccleſia hæres ex aſſe inſtituta eſt, ib. num 31. 587
1 Super quota ſtandum eſt conſuetudini, ib. n. 32. 588
1 Et poteſt Epiſcopus juxta conſuetudinem exigere trigeſimam ratione viſitationis teſtamentorum, ib. n. 33. 588
1 Quarta Canonica, & alia Epiſcopalia præſervata ſunt a Concilio Tridentino, ib. n. 57. 589
3 Conſuetudo exigendi trigeſimam ex relictis piis in viſitatione teſtamentorum ſervanda eſt; ſecus ſi in teſtamentis nullum eſſet relictum pium, in c. Venerabili, n. 18. de cenſibus. 551
5 QUINDENNIUM quid ſit, in c. Præterea, n. 13. Ne Præl. vices ſuas. 69
3 QUINQUAGESIMA, vel centeſima redituum Eccleſiaſticorum an, & quando ab Epiſcopo aſſignari poſſit Monaſteriis, vel locis piis, in c. Paſtoralis, n 6. de his, quæ fiunt a Prælat. 213
4 QUINQUAGINTA & quinquaginta non ſunt centum, in c. Inſinuante, n. 24. qui Cler. vel voven. 53
3 QUINQUENNIUM ad deducendas cauſas nullitatis profeſſionis quas ob cauſas a Concilio Tridentino præfixum fuerit, in c. Si quis, n. 41. & 51. de regular. 336
3 Quinquennii terminus ad reclamandum inductus eſt a Concilio Tridentino ad inſtar præſcriptionis, ib. n. 48. 337
2 QUISQUIS habet alium ſub ſe, neceſſe eſt, ut recognoſcat alium ſuper ſe, excepto Papa, in c. Indecorum, n. 54. de ætat. & qualit. 492
1 QUOD pendet, non eſt pro eo quaſi ſit, in c. Publicato, n. 65. de elect. 313
1 Quod omnes tangit, debet ab omnibus approbari, in c. Archiepiſcopus, n 17. de temp. ord. 365
1 Declaratur procedere in his, quæ competunt pluribus uti ſingulis, non autem in his, quæ competunt pluribus ut univerſis, ib n. 18. 365
3 Quod caret eſſe, caret virtute, & operatione, in c. Quæſitum, n 27. de cohabit. Cler. vel mulier. 24
2 *Quomodolibet*, dictio quid importet, in c. Verum, n. 30. & 32. de foro compet. 62
Quondam, dictio ſolet communiter apponi, quando fit mentio de mortuo, in c. Cum ſimus, n. 8 de regul. 378
3 *Quoque*, dictio eſt continuativa ejuſdem materiæ, in c. Cum dilectus, n. 25. de ſucceſſ. ab inteſt. 288
3 QUOT capita, tot ſententiæ, in c. Quia diverſitatem, nu. 3. de conceſſ. Præben. 192

R

3 RAPIENS publicam meretricem an incidat in pœnam raptus, in c. Ne innitaris, n. 371. de conſtit. 80
1 Et quid de muliere rapiente virum, ib. n. 372. 80
2 RAPTUS pœna quæ ſit, ſecundum leges, & Canones, in c. Cum non ab homine, n. 64 de judic. 14
1 RARO bene loquitur, qui contra omnes loquitur, in c. Ne innitaris, n 484. de conſtitut. 88
RASURA literarum Apoſtolicarum, & reſcriptorum.
Vide in ver. *Literarum Apoſtolicarum raſura*.
3 RATAM habens percuſſionem Clerici in corde tantum, non incidit in ſententiam Canonis quoad Eccleſiam militantem, in c. Dolentes, n. 26. de celebr. Miſſar. 582
3 Declaratur, n 64. 586
5 RATIFICANS Ordinem ſacrum ante annos diſcretionis ſuſceptum, non poteſt valide matrimonium contrahere, in c. Tuæ literæ, n 40 de Cler. per ſalt. promot. 202
5 Anne ratificatio hujuſmodi hodie fieri poſſit ante annum decimumſeptimum expletum, ib n 41 & ſeqq uſque ad n. 48 203
4 Ratificans dicitur auctor facti, in c. Inſinuante, n. 47. qui Cleric. vel voven. 54
4 RATIFICATIO actui nulli non inducitur ſine ſcientia nullitatis, in c. Ad noſtram, n 12 de conjug ſervor. 57
4 Procedit, ſi nullitas cognita veriſimiliter retraxiſſet ab actu gerendo, alias ſecus, ib n. 13. 57
5 Ratificatio tacita obligat ad votum continentiæ Ordini ſacro annexum, ſicut expreſſa, in c. Tuæ literæ, n. 48. de Cler. per ſalt. promot. 202
5 Idem in profeſſione, ſponſalibus, & matrimonio, ib. n. 49 202
5 Ratificatio inducitur propter præcedentis actus continuationem, ib. n. 78 205
5 Ratificatio Ordinis ante annos diſcretionis ſuſcepti inducitur ex ipſo, quod ordinatus poſt pubertatem infra triduum non reclamaverit, ib. n 79. 205
3 RATIHABITIO actus invalidi an requirat ſcientiam nullitatis cum qualitatibus, & voluntate eam ſanandi, in c. Significatum, n 12. & 41. de regular. 370
5 Ratihabitio actus irriti ex defectu conſenſus per ſolam remotionem impedimenti non inducitur, in c. Tuæ literæ, nu. 65. & 84. de Cler perſalt promot. 204
5 Ratihabitio in maleficiis retrotrahitur, & mandato comparatur, in c. Nobis, n. 84. de ſimon. 45

5 Ratum

Digitized by Google

5 Ratum quis habere non poteſt, quod ſuo nomine geſtum non eſt, ib. n. 85. 45
2 RATIOCINIA quæ ſint, in c. Magnus, n. 11. de oblig. ad ratine. Reliqua, in ver. *Obligatus ratiociniis*. 485
4 RATIONIS uſus in matrimonio eſt ex neceſſitate Sacramenti, in c. De illis, il 2. n. 27. de deſponſ. impub. 29
2 Rationis finalis reliquiæ ſatis ſunt ad ſuſtinendam diſpoſitionem, in c. Cum veniſſent, n. 75. de judic. 27
2 Ratio expreſſa per gerundium cenſetur finalis, ib. n. 79. 27
3 Ratione legis manente, non conſuetudo legem, ſed lex conſuetudinem vincit, in c. Explicari, n. 40. de obſer. jejun. 620
5 Ratio in proœmio poſita reſtringit diſpoſitionem generalem ad limites ipſius rationis, in c. Ea parte il 2. n. 9 de privil. 260
3 Ratione uſu ſeipſum privare an ſit culpa lethalis, in c. A crapula, n. 31. de vit. & honeſt. Cler. 7
5 Ratione legis ceſſante, an ceſſet illius diſpoſitio, in c. Sicut unire, n. 45. de exceſs. Prælat. 210
5 Ratio generalis expreſſa in lege ampliat diſpoſitionem ſpecialem etiam in pœnalibus, & exorbitantibus a jure communi, in c. Nuper a nobis, n. 42. de bigam. 507
2 Et quæ ſunt ejuſdem rationis, includuntur ſub diſpoſitione ex ſignificatione, tanquam expreſſa proprie, non tacite, ib n. 43. & 44. 508
5 Ratio ſtatuti abrogati allegari poteſt ad deciſionem cauſarum, in c Qui Preſbyterum, n. 77. de pœnit. & remiſs. 297
2 Ad rationem naturalem recurrendum eſt Canone, vel lege deficiente, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 48. de conſtitut. 100
3 Ratio legis ubicunque eſt generalior dicto, ad latitudinem rationis attenditur ipſa diſpoſitio, in c. Immunitatem, n. 11. de Immun. Eccleſ. 649
3 Ceſſante una ex duabus rationibus finalibus non ceſſat legis diſpoſitio, ib. n. 18. 650
2 Ratio generalis ampliat dictum ſpeciale, in c. Ne innitaris, n. 222. de conſtit. 53
2 Ratio ſi ſit expreſſa in Canone, ubicunque ratio illa viget, caſus dicitur in jure expreſſus, ib. n. 224. 54
2 Rationis dictamen quid ſit, n. 258. 59
2 Ratio eſt dux intellectus, ib. n. 259. 59
2 Rationem dimittens propter authoritatem humanam incidit in inſipientiam beſtialem, ib. n. 378. 63
2 Rationes duæ vincunt unam, & ratio fortis minus fortem tollit, in d. c. Ne innitaris, n. 283. de conſtit. 64
2 Ratio naturalis ſe ipſam oſtendit, & veritatem occultam non ſinit, ib. n. 398. 83
3 Ratio in lege expreſſa ejus eſt potentiæ, ut determinet omnes caſus ſub ratione comprehenſos, etiam ad correctionem juris communis, in c. Nuper, n. 4 de decim. 324
3 Ratione legis correcta, cenſetur etiam correcta illius diſpoſitio, in c. Ea frequentibus, n. 8. de inſtitut. 180
2 Ratio ubi eſt eadem, non dicitur extenſio, ſed comprehenſio, in c. Cum non ab homine, n. 81. de judic. 28
2 Fallit, ib. n. 82. 28
5 Ratio ubi eſt eadem, lex non dicitur extendi, ſed enucleari, in c. Quod nonnullis, n. 22. de privil. 273
1 RAVENNATENSIS Eccleſia duplex habet Collegium, idest Cardinalium, & Canonicorum, in c. Bonæ memoriæ, n. 2. & 14. de pollut. Prælat. 213
2 RAYNERIUS Jacobi Butrigarii Pædagogus, & transfit ibi, in c Olim, n. 73. de lit. conteſt. 86
5 REBELLIS quis dicatur, in c. Quod a prædeceſſore, n. 24. de ſchiſmat. 104
5 Rebelles dicuntur, qui Principem, vel ejus Nuncium volentem ingredi in civitatem non admittunt, in c. Cum ex injuncto, n. 40. de novi oper. nunciat. 231
5 REBELLIO an committatur tantum contra Imperatorem, & ejus Officiales, an vero etiam contra Reges, & Principes non recognoſcentes Superiorem, ib n. 41. 231
5 Rebellis dicitur, qui de facto reſiſtit Superiori, vel juriſdictioni, ib. n. 42. 231
5 Et omnis exiſtens in protervia, & notoria inobedientia, ibid. num 43. 231
5 Rebellis notorius dicitur vaſſallus, qui ſe tuetur contra dominum, & non vult eum admittere in caſtrum, ib n. 4d. 232
2 Rebellantes Sedi Apoſtolicæ non traduntur Curiæ ſæculari, niſi ſecuta incorrigibilitate, in c. Cum non ab homine, n. 88. de judic. 16
3 RECONCILIATIO Eccleſiæ pollutæ, ſi ſit conſecrata, non facile committitur a Papa ſimplicibus Sacerdotibus, in cap. Aqua, n 6. de conſecr. Eccleſ. vel Altar. 569
2 RECONVENTIO coram Judice Delegato fieri poteſt etiam in cauſa ſpirituali, in c. Perpetuus, n 7. de fide inſtrum. 162
5 RECTORES Eccleſiarum, item ſcholares, Epiſcopo, vel ejus Pœnitentiario, aut Archypreſbytero Civitatis confiteri debent, in c. Ne pro dilatione, n. 4 de pœnit. & remiſs. 321
3 Rectori Eccleſiæ lepréſo dandus eſt coadjutor, qui ſuſtentandus eſt de facultatibus Eccleſiæ, in c. De rectoribus de Cler ægrotan. num. 1. 157
3 Rectores Eccleſiarum ex proprietate vocabuli dicuntur inferiores Curati, ib. n. 5. 157
5 Rectoris univerſitatis juriſdictio in Lectores, & ſtudentes, non comprehenditur alias cauſas, quam eas, quæ oriuntur occaſione ſtudiorum, ac profeſſionis, in c. Quoniam, n 6 de privil. 366
4 Rector ſcholarium ſatis eſt, ut ſit annorum viginti, in c. Cum in habitu, n. 7. de clandeſt. deſponſ. 38
4 Rector univerſitatis habet juriſdictionem in ſcholares cumulative cum Epiſcopo, ib. n 8. 38
3 Rectori inteſtato decedenti, ſi non habeat conſanguineos, ſuccedit Eccleſia; ſecus ſi appareat eum fuiſſe Monachum vel ſana mente teſtatum, in c. Cum dilectus, n. 1. de ſucceſſ. ab inteſt. 287
3 RECUSARI poteſt locus, ubi ſunt inimici, vel eorum domeſtici, ſeu amici, in c. Clericos, n. 23. de Cler. non reſiden. 66
2 RECUSATIO an & qualiter remota cenſeatur, appellatione remota, in c. Super eo, il 2. n. 7. & 14 de appell. 191
2 Recuſatio juriſdictionem ſuſpendit ſicut appellatio, ib. n 8 191
5 Clericus poſſidet Eccleſiam, diœceſanus dicit, quod minus canonice eam tenet; Clericus petit libellum ſibi offerri, Epiſcopus vult inquirere, dicens collationem ad ſe devolutam, an erit locus recuſationi, in c. Licet Heli, n. 18. de ſimon. 49
Vide in ver. *Viſitatoris recuſatio*.
Et in ver. *Judicis recuſatio*.
3 REDIISSE non dicitur, qui ſtatim recedit, in c. Ex parte, n. 3. de Cler. non reſid. 41
3 REDDITUS Eccleſiarum quomodo intelligantur eſſe pauperum ſecundum authoritatem Hieronymi, Ambroſii, & Bernardi, in c. Si quis ſane, num. 4. & ſeqq. n. 13. 30 & 31. de pecul. Cleric. 247
3 Redditum Eccleſiaſticorum diſpenſatio, ſeu applicatio conſiderari debet juxta tria tempora, ib. n. 14. uſque ad n. 17. 250
3 Redditus Eccleſiarum poſt inſtitutionem titulorum beneficialium principaliter ſunt deputati in uſu miniſtrorum, ſecundario autem in ſubſidium pauperum; redditus hoſpitalium ſecus, ib. n 1d. & 22. 250
3 Conſanguineos de redditibus Eccleſiaſticis ditare, quam grave ſit ſcelus, ib. n. 20. 251
3 Pauperum appellatione quoad fructuum Eccleſiaſticorum diſtributionem intelliguntur omnia pia opera, ib. n. 22. 251
3 Papa poteſt tribuere facultatem teſtandi de redditibus Eccleſiaſticis tam Clericis ſecularibus, quam regularibus, ib. n. 25. 252
3 Declaratur, n. 26. 252
3 Redditus ſpirituales debent dividi in quatuor partes, ſi ſpectent ad Eccleſias matrices; ſecus ſi ad Capellas, in c. Quoniam, n. 5. de decim. 313
1 Redditus Eccleſiarum dare conſanguineis cur gravius ſit peccatum quam dare extraneis, in c. Accepimus, n 45. de pactis 664
3 Redditus Eccleſiæ an ſint in diſpoſitione Rectoris infirmi, an vero coadjutoris, in cap. De rectoribus, num. 14. de Cleric. ægrotan. 158
2 Redditus, proventus, & obventiones fructum ſignificant, in c. Gravis, n. 5. de reſtit. ſpoliat. 315
3 Conſuetudo diſponendi in vita, & in morte de redditibus Eccleſiaſticis valida eſt, in c. Si quis ſane, n. 1. verſ. Cui ſententia, de pecul. Cleric. 246
1 Declaratur, ib. n. 27. 252
3 Conſuetudo qua patronus aliquid ſibi vendicat de fructibus Eccleſiæ ultra portionem Rectoris an valeat de jure communi, in c. Extirpandæ, n. d. de Præben. 124
3 Et quid in patrono laico, ib n. 7. 134
3 Conſuetudo, ut Clericus teſtari poſſit de fructibus ſuæ Præbendæ percipiendis poſt ejus obitum uſque ad annum valida eſt, in c Conſuetudines, n. 29. de conſuetud. 194
3 Annuus redditus computatur inter bona ſtabilia, in c. Joannes, n 21. de teſtam. 287
3 REFERENDARII in Quadrageſima ovis, & lacticiniis, & de conſilio utriuſque Medici, carnibus veſci poſſunt, in c. Conſilium, n. 9. de obſerv jejun. 613
5 Referendarii utriuſque, vel alterius ſignaturæ, eorumque familiares, an etiam ratione delicti contractus aut rei, de qua contra ipſos agitur, ſint exempti ab Ordinariorum juriſdictione, in c. Ea parte, il 2. n. 1. & ſeqq. uſque in fin. de privileg 259
5 Referendariorum exemptio a juriſdictione Ordinarii ex Bulla Pauli III. an ſublata fuerit ex c. 11. ſeſſ 24 Conc. Trid. ib 259
5 Referendarii ſunt ceteris Officialibus, & miniſtris Curiæ digniores, & cur, ib. n. 3. 260
5 Referendarii non habent ſimpliciter titulum honorarium, ſed officium, & in quibus conſiſtat, ib n. 4 & 11. 260
5 Referendarii qualiter, & quando admittantur ad ſignaturam Juſtitiæ, vel Gratiæ, ib n. 5. 260
5 Exemptionis indultum Referendariis conceſſum eſt ex debito juſtitiæ in remunerationem laborum, quos ſuſtinent pro ſervitio Sedis Apoſtolicæ, & univerſalis Eccleſiæ utilitate, ib. n. 7. 260
5 Referendariorum, eorumque familiarium exemptio ex Bulla Pauli III. ſublata fuit a Concilio Tridentino in c. 3. ſeſſ. 6. & c. 4 ſeſſ. 14. ib n. 12. 261
5 Declaratur, n 16. 261
5 Familiarium Referendariorum exemptio, de qua in Bulla Pauli III. ſublata fuit a Concilio Tridentino in favorem Epiſcoporum reſidentium, ib. n. 15. 261
5 Nec reviviſcit per Conſtitutionem Sixti V. ib. n. 20 & 51. 261
5 Referendariorum exemptio, de qua in Bulla Pauli III. ſublata eſt a Conc. Trid. etiam in cauſis civilibus, ib. n. 17. 261
5 Referendariorum exemptionem a Concilio Tridentino ſublatam fuiſſe probatur etiam ex Conſtitutione S. Pii V. ib n. 18. 261
5 Bulla Sixti V. qua Referendarii eximuntur a juriſdictione Ordinariorum, expenditur, ib n. 19 & ſeqq 261
5 An eadem Bulla ſuſtulerit decreta Concilii Tridentini, quibus exempti ſubjiciuntur Ordinariis ut Sedis Apoſtolicæ Delegatis, ib n. 21. 262
5 Referendarii an ſint veri familiares Papæ, an vero ex privilegio, n. 31. uſque ad n. 40. 263
5 Conſtitutio Pauli III. ſuper familiaritate Referendariorum expenditur, ib n. 37. 263
5 Referendarii ratione beneficiorum, quæ obtinent, an ſubſint juriſdictioni Ordinarii, ib. n. 39. 263
5 Referendariorum exemptio ab Ordinariorum juriſdictione an ſit
reſtrin-

reſtringenda, ut non habeat locum ratione delicti, ſeu contractus, aut rei, de qua contra ipſos agitur, ib. n. 40. uſque in finem. 264

3 Referendarii ſi obtineant beneficia Ordinariis ſubjecta, eorundem beneficiorum ratione, Ordinariis ſubjiciuntur, ib. numer. 52. 265

2 REGALIUM conceſſio non valet in præjudicium ſucceſſoris, niſi ſint ſolita concedi per Principem, c. Ex Epiſtolæ, n. 33. de probat. 127

2 REGERE, & gubernare, an & in quo differant, in c. Indecorum, n. 5. & ſeqq. de ætat. & qualit. 399

3 REGIA evocatio non excuſat Epiſcopum a viſitatione liminum, in c. Ego N. n. 26. de jurejur. 167

3 REGIMEN ex ſui natura eſt officium utile, in c. Ad hæc, n. 29. de relig. domib. 490

2 Abſurdum eſt, ut carens monaſtica elevetur ad canonicam, & carens œconomica ad politicam, in c. Indecorum, n. 2. de ætat. & qualit. 398

5 Regiminis locus quærentibus, & ambientibus eſt denegandus, in c. Nobis, n. 12. de ſimon. 47

2 REGINA vidua eſt miſerabilis perſona, & ratione ſpolii, de quo conqueritur, eſt principaliter de foro Eccleſiæ, in c. Significantibus, n. 54. de offic. deleg. 540

1 REGISTRATIONIS omiſſio adimit fidem Brevi Apoſtolico quoad facultatem teſtandi, ſed non quoad facultatem transferendi penſionem, in cap. Ad audientiam, il primo num. 10 de reſcript. 155

3 REGNUM interdicitur pro peccatis Regis, Civitas pro peccatis Epiſcopi, vel Domini, & Monaſterium pro peccatis Abbatis, in c. Reſponſo, n. 42. de ſent. excomm. 361

1 REGRESSUM habens, dicitur habere jus ad beneficium, in c. Ad audientiam, il 2. n. 114. de reſcript. 184

Vide in ver. *Beneficium quoad regreſſum.*

3 Regreſſu uti non poteſt Regreſſatarius propter ſupervenientem inhabilitatem, in c. Dilectus, il 2. n. 15. de Præben. 115

Regula de jure quæſito.

1 Regulæ de jure quæſito non tollendo debet expreſſe derogari, nec ſufficit ſcientia Papæ implicita, vel explicita ex narratis, quod agebatur de præjudicio tertii, in cap. Cauſam quæ, n. 35. de reſcript. 157

1 Nec ulla formula introduci poteſt, per quam dici poſſit conſtare de mente Papæ volentis tertio præjudicare, niſi faciat regulæ mentionem, ib. n. 36. 157

1 Fallit in gratia ex ſui natura præjudiciali, ib. n. 37. 157

1 Item fallit in gratia, quæ fit ob publicam utilitatem, ib. numer. 38. 157

1 Papa non cenſetur velle derogare, quibuſcunque utatur verbis, & clauſulis, niſi eidem regulæ expreſſe deroget, in c. Ceterum, n. 8 & 26 de reſcript. 142

1 Amplia primo, etiamſi habuerit certam ſcientiam ex narratis de præjudicio tertii, ib. n. 19. 142

1 Amplia ſecundo, in jure quomodolibet quæſito ex privilegio, ib. n. 20. 142

1 Amplia tertio in gratia motu proprio, ib. n. 22. 143

1 Amplia quarto, etiamſi Papa proceſſerit de plenitudine poteſtatis, ib. n. 23. 143

1 Amplia quinto, etiamſi generaliter derogaverit Conſtitutionibus Apoſtolicis, & regulis Cancellariæ, etiam cum clauſula, Quorum tenores, ib. n. 24. 143

1 Limita primo, in gratia ex ſui natura præjudiciali, ib. n. 28. 143

1 Limita ſecundo, in gratia, quæ fit ob publicam utilitatem, ib. n. 32 & 49 143

1 Proteſtatio de qua in regula de non tollendo jus quæſitum, in hir conſenſum, & voluntatem Papæ ab actu gerendo, ib. n. 25. 143

1 Gratia ex ſui natura præjudicialis quando dicatur, ib. n. 29. 30. & 31. 143

1 Scientia Papæ de præjudicio tertii, ſi proveniat ex narratis, non ſufficit ad tollendum jus quæſitum ſine expreſſa derogatione regulæ, ib. n. 30 143

1 Officium obtinens ad ſui vitam ſi evadat cæcus, an valeat proviſio de eodem officio alteri facta ſine derogatione regulæ de jure quæſito non tollen. late diſcutitur, ib. n. 35. & ſeqq. uſque in finem. 143

1 Regula de non tollendo jus quæſitum obſtat ſecundæ gratiæ de officio prius alteri ad vitam conceſſo, ib. n. 38. 143

5 In regulæ obſervatione gravitas eſt, & labor, in c. Tuæ literæ, n. 44. de Cler. per ſalt. promot. 302

5 Regula de tutiori parte in dubio eligenda a recentioribus Theologis multipliciter oppugnatur, in c. Ad audientiam, n. 7. de homicid 131

3 Regula Prædicatorum non obligat tranſgreſſores ad aliquam culpam, neque mortalem, neque venialem, ſed tantum ad pœnam taxatam, in c. Explicari, n. 4 & 9 de obſer. jejun. 618

3 Præcepta regulæ ex ſui natura obligant ad mortale, ib. n. 9 618

3 Regulæ reſervatoriæ non intrant in beneficia patronatus mixti, in c. Cum propter, n. 32 de jurepatr. 531

3 Regulam ſervare tenetur etiam nulliter profeſſus elapſo quinquennio a die profeſſionis, in c. Si quis, n. 73 de regular. 339

3 Regula de triennali tuetur Clericum ſecularem in poſſeſſione beneficii Regularis, in c. Cum in magiſtrum, n. 12. de elect. 301

3 Regula de triennali an habeat locum contra decreta Conc. Trid. in c. De multa, n. 48 & ſeqq. uſque ad n. 52 de Præben. 121

3 Regula de annali an tueatur poſſeſſorem plurium beneficiorum incompatibilium contra eum, qui contenta in ſecunda parte illius non adimplevit, ib. n. 52 & ſeqq. uſque in fin. 122

3 Regula de annali non adverſatur decretis Tridentini Concilii prohibentibus pluralitatem beneficiorum, ib. n. 53. 122

3 Regula de triennali inducta eſt in favorem poſſeſſoris, ib. numer. 54. 122

3 Et tribuit robur juri invalido, ib. n. 55. 122

3 Et tuetur poſſeſſorem quoad omnes, ib. n. 57. 122

3 Regula de annali inducta eſt in odium impetrantium, & exquirentium lites, ib. n. 54. 122

3 Nullum jus tribuit poſſeſſori, ſed tantum adimit ab impetrante, ib. n. 56. 122

3 Nec excludit omnes, ſed ſolum impetrantem, qui contenta in regula non adimplevit, ib. n. 58. 122

3 Et illius beneficio uti poteſt poſſeſſor execrabilis, ib. n. 59. 122

2 Regula non dicitur reſpectu alicujus membri, ſeu partis integralis, ſed reſpectu totius corporis Religionis, in c. In præſentia, n. 123. de probat. 141

3 Regulæ Socini falſo eidem tribuuntur, in c. Relatum, il 1. n. 13. de teſtam. 280

3 Regula omnis Religionis a Romani Pontificis auctoritate vires ſumit, in c. Cum ad Monaſterium, n. 59. de ſtatu Mon. 479

5 Regulæ Monachali, & Eccleſiaſticis officiis nemo poteſt ſimul deſervire, in c. Quia nonnullis, n. 7. & 12. de Magiſtris. 82

3 Regula eſt in præcepto, in c. Relatum, n. 4 Ne Clerici, vel Monachi. 664

3 Declaratur, ib. num. 5. 664

Regulares apoſtatæ, & ejecti.

3 Regulares quam pernitioſe a Religione deficiant, in c. Ad Apoſtolicam, n. 60. de regul. 385

3 Religioſi fugitivi, & ejecti annuatim ſunt requirendi, & cogendi, ut ad Monaſterium redeant, in c. Ne Religioſi, n. 5. de regular. 414

3 Prælati Regulares non revocantes ad Ordinem quotannis ſuos ejectos, & fugitivos, mortaliter peccant, ib. n. 2. 414

3 Religioſi ab Ordine ejecti, etiam juſte, remanent ſubditi Prælatorum Regularium, & votis ligati, ib. n. 6. 414

3 Conſuetudo ſecundum quam Prælati Regulares non revocant ad Monaſterium ſuos ejectos, & fugitivos, eſt nutritiva peccati, ib. n. 7. 414

3 Abbas debet recolligere Monachum ſuum, ne damnabiliter evagetur, & pereat, ib. n. 8. 414

3 Religioſi ejecti, quandiu ad cor non redduntur, ſunt in malo ſtatu, & tenentur ſuam reductionem procurare, licet non requirantur, ib. n. 9 414

3 Papa non diſpenſat cum Religioſis juſte ejectis ab Ordine, ut Miſſam celebrent in ſeculo, ib. n. 10. 415

3 Religioſus fugitivus quis dicatur, & quis ejectus, ib. n. 13. 415

3 Apoſtata dicitur Religioſus eo ipſo, quod diſcedit a Monaſterio, & non eſt ſub obedientia Prælati, ib. n. 14. 415

3 Prælati regulares etiam immediati, ut Abbates, & Priores locales, tenentur quotannis reducere ad Monaſterium ſuos fugitivos, & ejectos, ib. n. 16. 415

3 Religioſi etiam juſte, & diffinitive ejecti, ſunt annuatim requirendi, & cogendi ad Monaſterium redire, & late refellitur contraria opinio, ib. n. 17. uſque ad n. 36 415

3 Prælati, qui Religioſos ab Ordine injuſte ejecerunt, ſunt ſpoliatores, & in mora reſtituendi ſicut fur, ib. n. 18. 415

3 Religioſis indebite ejectis impie a Prælatis Regularibus denegantur alimenta, ib. n. 20. 415

3 Quomodo ſint ad Ordinem recipiendi Religioſi ejecti, & fugitivi, ſi Regula contradicat, ib. n. 21. 415

3 Diſciplina Monachi delinquentis in quibus gradibus conſiſtat ſecundum Regulam S. Benedicti, ib. n. 22 415

3 Monachus expulſus ſecundum Regulam S. Benedicti ultra tertiam vicem non recipitur tanquam incorrigibilis, ib. n. 23 415

7 Scandalum in recipiendis Religioſis ejectis qualiter conſideretur, ib. n. 24. 415

3 Religioſi fugitivi, & ejecti, ubi ex Regula recipi non debeat, in quo loco ſint ponendi, ib. n. 28. 416

3 Regularibus indebite ejectis, & ſpoliatis nullum crimen objici poteſt, ſed ante omnia ſunt reſtituendi, ib. n. 29 416

3 Ergaſtulorum pœna Regularibus quando imponatur, ib. numer. 30. 416

3 Regularibus perpetuo ejectis ab Ordine res judicata non ſuffragatur, ib. n. 33. 416

3 Regulares etiam incorrigibiles ex Decreto S. Congreg. Conc. edito ſub Pio IV. prohibentur ejici e Monaſterio, ib. n. 36. 416

3 Diſcutitur, an expediat ejuſmodi Decretum confirmare, ib. n. 36. & n. ſeqq. uſque in fin. 416

3 Regularium incorrigibilium ejectio de jure communi permiſſa eſt a ſocietate, & conſortio, non autem ab Ordine, ib. n. 37. 416

3 Regularis proprietarius an poſſit ejici e Monaſterio, ib. numer. 38. 417

3 Regularium incorrigibilium ejectio quibus nominibus probetur eſſe neceſſaria, ib. n. 39 & 44. 417

3 Regula S. Auguſtini de ejectione incorrigibilium qualiter ſit intelligenda, ib. n. 40 & 46. 417

3 Regulares incorrigibiles cur maliut e Monaſterio ejici, quam apoſtatare, ib. n. 41. & 48. 417

3 Regularium expulſio quæ damna Eccleſiæ, & Religionibus afferat, ib. n. 42 & 49. 417

3 Regula S. Benedicti, & S. Baſilii de Monachis incorrigibilibus ab Ordinario ejiciendis, ib. n. 43. & 4d. 417

3 Regulares incorrigibiles diuturno carcere intra clauſtra punire quam ſit grave Religionibus, ib. n. 44. 418

3 Expulſionis cauſa graviſſima eſt, & quibus committenda, ib. num. 45. 418

3 De expulſione Regularium ab Ordine, quid ſenſerint S. Thomas, & S. Bonaventura, ib. n. 46. 418

3 Regulares incorrigibiles an expediat intra clauſtra coercere, an

no vero e Monaſterio expellere, ib. n. 52. 419
3 Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, & Congregationis Concilii Decreta, de Regularibus ab Ordine non ejiciendis, ib. n. 53. 419
3 Ergaſtulorum remedium ad coercendos Monachos incorrigibiles periculoſum, n. 55. 419
3 Expulſio an præbeat Regularibus anſam faciendi ſe inobedientes, ut ad ſeculum revertantur, n. 58. 419
3 Incorrigibilis quando quis cenſeatur ad hoc, ut expelli poſſit a Religione, ib. n. 59. 419
3 Generali an, & quibus adhibitis ſit tribuenda facultas ejiciendi incorrigibiles, n. 60. 419
3 Conjudices in cauſa expulſionis a quo ſint deputandi, n. 61 420
3 Regularibus ejectis an, & qualis ratio præſcribenda ſit vivendi in ſeculo, ib. n. 62. & 66. 420
3 Regulares incorrigibiles quandiu in carcere ſint detinendi prius quam ejiciantur ab Ordine, ib. n. 63. 420
3 Literæ teſtimoniales ejectis non concedendæ a Superioribus Regularibus, n. 64. 420
3 Ejecti ſunt perpetuo ſuſpenſi ab executione Ordinum, n. 65. 420
3 Diſpenſatio cum Religioſis ejectis an ſit locorum Ordinariis prohibenda, ib. n. 66. 420
3 Regulares delinquentes an ſint puniendi pœna triremium ad tempus, n. 67. 420
3 Carcer privatus inſtituendus a Religionibus in qualibet ſaltem Provincia, n. 68. 420
3 Regulares juſte per ſententiam diffinitivam ejecti an ſint per Superiores quotannis requirendi, ut redeant ad Religionem, num. 69. 420
3 Apoſtatis infra certum tempus ad Religionem redeuntibus an ſit concedenda impunitas, ib. n. 71. 421
5 Regularis in Apoſtaſia ordinatus ad ſacros ſine diſpenſatione Papæ, non miniſtrat in illis, in c. Conſultationi, num. 2. de Apoſtat. 117
5 Nec ad ſuperiores aſcendit, ib. n. 4 117
5 Et quid in promoto ad minores, ib. n. 3. 117
5 Regularis Apoſtata poſt reconciliationem ordinatus ſine diſpenſatione remanet in Ordine ſic ſuſcepto, ib. n. 2. 117
5 Regularis tranſiens ad laxiorem Religionem licentia petita, & non obtenta, non dicitur proprie Apoſtata, & cur, ib. n. 15. & 16. cum duobus ſeqq. 118
5 Regularis migrans ad Ordinem laxiorem abſque licentia incidit in Apoſtaſiam minorem, non aut majorem, & indiſpenſabilem, ib. n. 18. 118
5 Regularis ejectus a laxiori Religione ad quam de facto tranſivit, non dicitur Apoſtata, ſi per eum non ſtet quo minus redeat ad primum Ordinem, ib. n. 21. 119
5 Prælati Regulares tenentur ſuos ſubditos ad laxiorem Ordinem abſque legitima licentia tranſeuntes ad Monaſterium revocare, ib. n. 22. 119
Vide in ver. *Apoſtata*.
5 Ejecti extra Religionem degentes ſunt perpetuo ſuſpenſi ab exercitio Ordinum, in c. A nobis, il 2. n. 15. de ſent. excomm. 332

Regulares quoad cauſas, & judicia.

2 Regularibus a correctione Prælatorum ſuorum appellare non licet, in c. Ad noſtram, n. 2. de appellat. 189
5 Veniunt Regulares appellatione inferiorum, qui a Concilio Trid. cauſas criminales, & matrimoniales cognoſcere prohibentur, in c. Accedentibus, n. 20. de exceſſ. Prælat. 216
5 Declaratur, ib. n. 40. & 50 217
5 Regulares agentes contra laicum an, & quando teneantur ſequi forum Judicis laici, in c. Si Clericus, n. 54. de for. comp. 56
5 Quibus concurrentibus poſſint petere Judices in eorum cauſis civilibus a magiſtratu ſeculari, ib. n. 45. 56
2 Monachus ſicut & Clericus appellare poteſt a correctione, ſi fiat in forma judicii, in c. Ad noſtram, n. 12. de appell. 190
5 Regulares excuſantur ab apicibus juris quoad extenuandam delicti gravitatem, non quoad excludendum delictum in totum, in c. Sacro, n. 15. de ſent. excomm. 372
2 Cauſæ inter Regulares, & ſeculares, ſive Clericos, ſive laicos, a quibus ſint cognoſcendæ, in c. Di priore, n. 21. de appell. 197
2 Cauſas Prælatorum Regularium Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectorum cognoſcere poſſunt tam Legati, & Nuncii Apoſtolici, quam Auditor Cameræ, & inter eos eſt locus præventioni, ib. n. 22. 197
2 Curiales etiam Regulares pro debitis, & contractibus in Curia initis, & pro ſalario conveniri poſſunt coram Auditore Cameræ, ib. n. 23. 197
2 Cauſæ inter Religioſos ab illorum Superioribus ſunt terminandæ juxta quarumcunque Religionum inſtituta, ib. n. 33. 198
Appellationes Regularium.
Vide in ver. *Appellatio ad quem*.
Et in ver. *Auditor Cameræ*.
2 Congregatio Epiſcoporum, & Regularium cognoſcit cauſas vertentes inter diverſas Religiones, dummodo formam judiciariam non requirant, ib. n. 20. 190
Vide in ver. *Auditor Cameræ*.
5 Inquiſitio, quæ formatur contra Regulares, quot habeat ſpecialia, in c. Qualiter, il 2. n. 98. de accuſat. 25
5 Ordo juris in inquiſitione, quæ fit contra Regulares, non eſt ad unguem obſervandus quoad ſubſtantialia judicii; ſecus quoad veritatis probationem, ib. n. 99. 25
5 Exceptiones tot non recipiuntur contra Regulares, quot contra ſeculares, ib. n. 101. 22

Regulares quoad ipſorum confeſſiones.

5 Regulares itinerantes confiteri non poſſunt Sacerdotibus ſecularibus, niſi de ſuorum Superiorum licentia, in c. Cum & plantare, n. 15. de privil. 240
5 Monachi, ſive ſint in Monaſterio, ſive extra, tenentur ſemel in menſe confiteri, & quando ſunt extra poſſunt confiteri Prælatis, in quorum Parochia degunt, vel aliis Religioſis, vel Epiſcopo, ib. n. 16. 240
5 Niſi obſtent Conſtitutiones a Sede Apoſtolica confirmatæ, ib. num. 17. 241
Quid militibus Hieroſolymitanis.
Vide in ver. *Milites*.

Regulares quoad confeſſiones ſecularium, & prædicationem.

5 Regulares habentes privilegium abſolvendi alienos parochianos, an poſſint illos abſolvere ſine proprii Sacerdotis licentia, in c. Ne pro dilatione, n. 9. & 28. de pœn. & remiſſ. 322
5 Regulares poſſunt audire confeſſiones ſecularium etiam tempore Paſchatis, in c. Omnis, n. 58. de pœnit. & remiſſ. 323
5 Sine licentia Epiſcopi hodie nequeunt audire confeſſiones ſecularium, etiamſi Epiſcopus ſine juſta cauſa licentiam denegaverit, ib. n. 61. 313
5 Poſſunt tamen ſine Epiſcopi approbatione audire confeſſiones ſuorum ſubditorum Regularium, ib. n. 62. 313
5 Item ſecularium, qui ſunt de familia, & continui commenſales, non autem deſervientium in eorum Monaſteriis, ibid. num. 63. 313
5 In locis ſibi ſubjectis utranque juriſdictionem exercentes, ſicut non ſubſunt Epiſcopo in concernentibus Curam animarum, ita nec ſubſunt eidem quoad examen pro confeſſionibus audiendis, ib. n. 77. 314
5 Regulares ab Epiſcopo approbati cum facultate abſolvendi a caſibus illi reſervatis, an poſſint abſolvere confluentes ex aliena diœceſi a reſervatis in diœceſi pœnitentium duntaxat, ib. n. n. 78. & ſeqq. uſq. in fin. 314
5 Poſſunt in diœceſi in qua ſunt approbati, audire confeſſiones pœnitentium etiam alterius diœceſis, ib. n. 79. 314
5 Regulares audientes confeſſiones perſonarum ſecularium ſine Epiſcopi examine, & approbatione, in vim Concilii Trid. non ab Epiſcopo, ſed a ſuis Superioribus Regularibus ſunt puniendi, in c. Cum Capella, n. 28. de privil. 255
2 Regulares poſſunt ſecularium confeſſiones audire abſque Epiſcopi licentia, quoties Epiſcopus eam exhibere recuſaverit, in c. Nonnulli, n. 22. de reſcr. 167
1 Contrarium, ib. n. 43. 171
2 Regulares ſemel ab Epiſcopo approbati ad confeſſiones perſonarum ſecularium audiendas an, & quando poſſint iterum examinari, & reprobari, in c. Grave, n. 50. de off. ord. 602
2 Angelopolitani Epiſcopi in Indiis Occidentalibus cum Societate Jeſu controverſia ſuper confeſſionibus, prædicatione, & conſervatorum juriſdictione refertur, in c. Sane, il 2. n. 18. & 41. de off. & poteſt. Judic. Deleg. 523
2 Examinatur, ib. n. 19. & ſeqq. uſq. ad n. 40. 523
2 Deciditur in Congregatione ad hoc deputata, & deciſio a Sanctiſſimo confirmatur, ib. n. 40. & ſeqq. uſq. in fin. 524
2 Societatis JESU, & aliorum Ordinum Regulares audire non poſſunt confeſſiones perſonarum ſecularium ſine approbatione Epiſcopi diœceſani, ib. n. 22. 42. 54. & 55. 523
2 Nec prædicare in Eccleſiis ſui Ordinis non petita Epiſcopi benedictione, nec in aliis Eccleſiis ſine ejus licentia, nec in Eccleſiis etiam ſui Ordinis ipſo contradicente, ib. n. 23. 523
Vide in ver. *Monachus quoad Confeſſiones ſecularium*.
2 Non tamen poſſunt ab Epiſcopo prohiberi per cenſuras, & alias pœnas, & ſi contrafecerint, in vim Concilii non ab Epiſcopo, ſed a ſuis Superioribus ſunt puniendi, ib. n. 25. 523
5 Sicut ex Bulla Gregorii XV. ib. n. 27. 43. & 55. 524
2 Confeſſariis omnibus unius Conventus Epiſcopus ſimul adimere non poteſt facultatem audiendi confeſſiones ſecularium, Sacra Congregatione inconſulta, ib. n. 28. 524
2 Quod locum non habet in Epiſcopo Indiarum, quibus tamen ab hac generali ſuſpenſione abſtinendum, niſi graviſſima ſubſiſtente cauſa, ib. n. 29. & 64. 524
2 Confeſſarios Regulares libere a ſe prævio examine approbatos Epiſcopus ſuſpendere non poteſt ſine nova cauſa, eaque ad confeſſiones pertinentes, ib. n. 30. & 65. 524
2 Regularibus etiam Societatis JESU, qui non docent ſe obtinuiſſe approbationem, ſeu licentiam Epiſcopi pro confeſſionibus audiendis, & verbi Dei prædicatione, poteſt Epiſcopus per cenſuras præcipere, ut ab his abſtineant, ib. n. 44. 525
2 Non tamen in vim Concilii Trid. ſed in vim Bullæ Gregorii XV. ib. n. 67. 526
2 Nec ob eam cauſam licet Regularibus quaſi a manifeſtis injuriis ad Conſervatores recurrere, ib. n. 45. 525
2 Regulares etiam Societatis JESU in una diœceſi approbati ad confeſſiones perſonarum ſecularium audiendas, non poſſunt eas audire in alia diœceſi ſine approbatione Epiſcopi Diœceſani, ib. n. 54. 525
2 Regularibus audientibus confeſſiones ſecularium, vel prædicantibus ſine licentia Epiſcopi, &c. poteſt Epiſcopus adminiſtrationem Sacramenti Pœnitentiæ, & prædicationem interdicere, ib. n. 55. 525
2 Societatis JESU Religioſi familiaribus degentibus in eorum opificiis, & domibus ſecularibus Sacramenta hic enumerata adminiſtrare non poſſunt, &c. ib. n. 62. 526
5 Conſtitutio S. Pii V. ſuper adminiſtratione Sacramentorum in Indiis non eſt revocata; ſed non ſuffragatur, niſi in locis ubi non ſunt Parochi, ib. n. 66. 426
2 In Regulares inobedientes in confeſſionibus audiendis, & prædicatione verbi Dei, poteſt Epiſcopus per cenſuras procedere non in vim Concilii Trident. ſed in vim Bullæ Gregorii XV. ib. n. 67. 526

2 Licentia audiendi confeſſiones, & prædicandi poteſt Epiſcopus concedere etiam per literas miſſivas, vel oretenus, ib. num. 68. 526

5 Regulares prædicantes abſque licentia, vel benedictione Epiſcopi, aut Epiſcopo contradicente, in vim Concilii non ab Epiſcopo, ſed a ſuis Superioribus Regularibus ſunt puniendi, in c. Cum Capella, n. 21. de privil. 254

2 Regulares ſemel ab Epiſcopo approbati confeſſiones perſonarum ſecularium audiendas, an & quando poſſint iterum examinari, & reprobari, remiſſive, in c. Accepimus, n. 49. de ætat. & qualit. 434

Vide in ver. *Prædicatio*, *Monachus quoad prædicationem*, *Monachus quoad Confeſſiones*, & *Confeſſor*.

Regulares quoad Conſervatores.

2 Regulares conveniri debent laicum coram Judice ſeculari, non autem coram ſuis Conſervatoribus, niſi hoc habeant ex indulto Sedis Apoſtolicæ, in cap. Si Clericus, n. 22. de foro compet. 54

2 An liceat Regularibus in eorum cauſis civilibus petere Judices, vel Conſervatores a Magiſtratu ſeculari, ib. n. 38 55

2 Regularium objecta ad Conſtitutionem Clementis VIII. de Conſervatoribus, ib. n. 41. 56

2 Regulares quibus concurrentibus poſſint petere Judices in eorum cauſis a Magiſtratu ſeculari, ib n. 45. 56

2 Conſervatoribus ab officio ſuſpenſis, coram quo Regulares conveniri debeant, ib. n. 51. 57

2 Regularia loca in quibus cenſeantur excepta a Conc. Trident. in materia Conſervatorum, ib. n. 54. 57

Vide in ver. *Conſervator*.

2 Conſervatores Regularium an poſſint procedere per cenſuras contra Epiſcopos, & alios Superiores, in c. Sane, il ſecondo, n. 17. & 37. de off. & poteſt. Judic. Deleg. 523

2 Conſervatores dicuntur contra notorias injurias ſervatores, ib. num. 26. 524

2 In Conſervatorem an eligi poſſit Prior Conventualis, ib. n. 32. & ſeqq. 524

2 Prior Conventualis dicitur habere dignitatem in Eccleſia Collegiata, ib. n. 33. 524

2 Diffinitores Ordinis prædicatorum nullam habent dignitatem Eccleſiaſticam, nec poſſunt eſſe Conſervatores, ib. n. 34. 524

2 Conſervatores ultra unam dietam aliquos a fine diœceſum eorum trahere non poſſunt, ib. n. 35. 524

2 Et privilegium de tribus dietis, quod habet Societas Jeſu a Gregorio XIII. ſublatum eſt per Conſtitutionem Gregorii XV. ib. num. 36. 524

2 Conſervatores in cenſuris contra Epiſcopos ferendis deferre debent dignitati Pontificali, nec incipere ab excommunicatione, ib. n. 38. 524

2 Si tamen incipiant, excommunicatio tenet, ſed ipſi male faciunt, ib. n. 39. 524

2 Conſervatores eligere non licet ex eo, quod Epiſcopus injungat Regularibus obſervantiam alicujus decreti Conc. Trid. in illis caſibus, in quibus exempti ſubjiciuntur juriſdictioni, & correctioni Epiſcopi, ib. n. 46. 525

2 Idem ſi Epiſcopus in prædictis caſibus contra Regulares procedet juris ordine ſervato. 525

2 Conſtitutio Gregorii XV. de Conſervatoribus æque afficit Religioſos Societatis Jeſu, atque aliorum Ordinum, eorumque privilegia ad illius terminos ſunt redacta, ib. n. 50. 525

2 Regulares in cauſis civilibus coram Ordinario loci ſunt conveniendi, ſi Conſervatores intra tempus præſcriptum in Conſtitutione Gregorii XV. non elegerint, &c. ib. n. 51. 525

2 Regulares in cauſis coram ſuis Conſervatoribus non tenentur cavere de judicio ſiſti, & judicatum ſolvendo, ib. n. 52. 525

2 Ad Conſervatores recurrere non licet, ſi Epiſcopi coram Judice competente jura Eccleſiarum ſuarum producant, & immoderatas Regularium acquiſitiones veraciter, ac modeſte referant, ib. n. 53. 525

2 Conſervatores tenentur ante exercitium ſuæ juriſdictionis exhibere ſuæ electionis documentum coram Ordinario ſub pœna nullitatis actuum, ib n. 58. 526

2 Societatis Jeſu privilegium eligendi conſervatores an ſuffragetur ubi non ſunt Judices Synodales, ib. n. 69. 526

2 Conſervatores Societatis Jeſu poſſunt compeſcere Vicarios Generales Epiſcoporum a manifeſtis injuriis & violentia, etiam cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, ib. n. 70. 526

Regulares quoad curam animarum.

5 Regulares, & ſeculares exempti curam animarum exercentes, in concernentibus curam ſubſunt Epiſcopi juriſdictioni, in c. Cum Capella, n. 17. de privileg. 254

5 Regulares curam animarum non exercentes, ſed aliquod Sacramentum adminiſtrantes, ex Conc. Trid. non ſubſunt Epiſcopo, ib n. 20. 254

3 Regulares, quibus conceſſa eſt Parochialis intra civitatem, cogi poſſunt ab Epiſcopo ad conſtruendam Capellam extra civitatem eique inſerviendum per ſeipſos, vel Capellanum amovibilem, in c. Ad audientiam, il primo, num. 21. de Eccl. ædific. 624

3 Eccleſiae Regulares ob Sacramentorum neceſſitatem non poſſunt Epiſcopi in Parochiales erigere, ib n. 44. 626

3 Regulares ad alios Ordines tranſlati, etiamſi Canonici Regulares ſint, ex Concilio Tridentino prohibentur inſtitui in Parochialibus Eccleſiis, in c. Quod Dei timorem, n. 15. de ſtat. Monachor. 472

3 Regulares quorumcunque Ordinum præfici non poſſunt curæ animarum perſonarum ſecularium ſine diſpenſatione Apoſtolica, quæ non conceditur, niſi inſtante Epiſcopo, pro neceſſitate Eccleſiæ, ib. n. 17. 472

Vide in ver. *Monachus quoad curam animarum*.

Et in ver. *Monaſterium curatum*.

Regulares quoad Dignitates, officia, & beneficia.

1 Regularis eligi non poteſt ad prælaturam, ſeu adminiſtrationem ſuæ, vel alterius Religionis, niſi ſit expreſſe profeſſus, aliter irrita eſt electio, in cap. Cum cauſam, n. 14. & 34. de elect. 276

Vide in ver. *Monachus quoad electionem*.

1 Regularis an poſſit fieri Canonicus in Eccleſia ſeculari, ibidem num. 16. 276

1 Regulares non graduati an poſſint eligi in examinatores Synodales, exiſtentibus graduatis, in c. Inter ceteras, n. 50 de reſcript. 150

1 Regulares deputari non poſſunt Judices Synodales, aut Conſervatores, niſi habeant qualitates requiſitas, ib. n. 51. 150

3 Regularis datus executor ad diſtribuendum non dicitur habere bonorum adminiſtrationem, in c. Monachi, n. 27. de ſtatu Monachor. 457

3 Ut Regularis habeat beneficium ad nutum amovibile in titulum non repugnat voto paupertatis, nec Concilio Trident. ib. num 41. 459

3 Regulares ad alios Ordines tranſlati, etiamſi Canonici Regulares ſint, ex Concilio Trident. prohibentur inſtitui in Parochialibus Eccleſiis, in c. Quod Dei timorem, n. 15. de ſtatu Monachor. 472

3 Obtinere non poſſunt Præbendas in Collegiata Canonicorum ſecularium, nec beneficia ſecularia, etiam ex diſpenſatione Epiſcopi, ib n. 18. 473

2 Regulares pro dignitatibus obtinendis debent aut eſſe Sacerdotes, aut in tali ætate, ut infra annum ad Sacerdotium promoveri valeant, in c. Ad aures, n. en de temp. ordin. 364

2 Regularis ad Cathedralem aſſumendos, a quibus habere debeat teſtimonium, an ſit idoneus ad alios docendos, in cap. Niſi cum pridem, n. 69. de renunc. 341

3 Beneficiati Regulares, & ſeculares æquiparantur quoad poteſtatem diſpenſandi fructus beneficiorum, in cap. Ad audientiam, n. 18 de Cler. non reſid. 61

3 Regulares quoad dignitates, & officia, quæ habent in titulum, comprehenduntur in Decreto Concilii Trid. c. 2. ſeſſ. 25. de Regul. ib. n. 23. 61

3 Religioſus poteſt epiſcopari, ſed Epiſcopus non poteſt monachari, in c. Licet, n. 18. de Regular. 392

2 Regularis an poſſit fieri Canonicus in Eccleſia ſeculari, in cap. Cum cauſam, n. 16. de elect. 276

Vide in ver. *Monachus quoad officium*, *vel beneficium*.

Regulares quoad Eleemoſynas.

5 Regulares mendicantes non ſunt permittendi quærere eleemoſynas per alios, quam per ſui Ordinis fratres, in c. Tuarum, n. 3. de privil. 245

2 Eleemoſynam tempore egeſtatis poteſt facere Monachus de bonis Monaſterii, etiam ſine licentia Prælati, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 9 de conſtit. 98

2 Si neceſſitas ſit extrema, alias ſecus, ib. n. 10. 98

Vide in ver. *Eleemoſynas*.

Regulares quoad Euchariſtiam, Extremam unctionem, & Matrimonium.

5 Regulares poſſunt miniſtrare Euchariſtiam intra Dominicam palmarum, & Dominicam in Albis; ſed communicantes non ſatisfaciunt præcepto Eccleſiæ, in c. Omnis, n. 42. de pœnit. & remiſſ. 212

5 Regulares miniſtrantes laicis, aut Clericis extremam Unctionem, Euchariſtiam, vel Matrimonium ſine Parochi licentia, ſunt excommunicati, ib n. 68 113

5 Regulares adminiſtrantes laicis Sacramenta extremæ Unctionis, Euchariſtiæ, vel Matrimonii abſque Parochi licentia an ſint excommunicati, in c. Cum Capella, n. 26. de privil. 255

Regulares quoad executionem teſtamentorum.

3 Regularis, cui in teſtamento commiſſa eſt diſtributio annui redditus ſecundum mentem teſtatoris ei ſecreto commiſſam, an ſit executor, vel legatarius, itaut Monaſterium poſſit dictum redditum ſibi vendicare, in c. Tua nobis, n. 20. & ſeqq. ad n. 36. de teſtam. 282

3 Et an cogi poſſit ſecretam mentem teſtatoris revelare, ib. n. 36. & ſeqq. uſq. ad n. 50. 283

3 Et an ei revelanti fides ſit adhibenda, ib. n 50. 284

3 Eique recuſanti an ſit interdicendum executoris officium, ibid. num. 52. 284

3 Et quomodo tunc exequendum, ib. n. 58. 285

3 Regularis executor, & legatarius ſuſtinet vices duarum perſonarum, in c. Joannes, n. 13. de teſtam. 286

3 Regulari quem teſtator conſtituit executorem ad annuum redditum diſtribuendum cum facultate aliquid ſibi applicandi, an obſtet Concilium Trid. c. 2. ſeſſ. 25. de Regular. in c. Joannes, n. 12 de teſtam. 286

3 Monachus executor poteſt a Superiore privari facultate exequendi, ſi voluntatem teſtatoris revelare noluerit, in c. Tua nobis, n. 52. de teſtam. 284

Regulares quoad exemptionem.

2 Regulares privilegiis Apoſtolicis ſine licentia Papæ renunciare non poſſunt, in c. Quod ſuper his, n. 17. de major. & obed. 612

2 Exempti ſunt a juriſdictione Epiſcopi etiam ratione rei contractus vel delicti, ib. n 20. 613

2 Tanquam ſpecialiter exempti a juriſdictione Ordinarii non comprehenduntur in c. Volentes de privil. lib. 6. nec in c. 14 ſeſſ. 7. Concilii Trid. ib. n. 20. 613

2 Privilegia Regularium in caſibus non exceptis præſervantur a Conci-

Concilio Trid. ib. n. 23. & ſeqq. 613
1 Et ab Epiſcopis inviolabiliter cuſtodiri debent, ib. n. 28. 614
1 Regulares ſunt Coadjutores Epiſcoporum in iis, quæ ad ſalutem pertinent animarum, ib. n. 29. 614
1 Regulares ſubſunt Epiſcopo in caſibus infraſcriptis, videlicet cum delinquunt in adminiſtratione alicujus Sacramenti, in c. Grave, n. 37. de off. ordinar. 601
1 Cum delinquunt circa perſonas, clauſuram, & adminiſtrationem Monaſteriorum Monialium, ib. n. 88. 601
1 Quoad præſidendum electioni Abbatiſſæ, & quoad Confeſſiones Monialium, & bonorum adminiſtrationem, ib n. 39 601
1 Cum evulgant libros non ſervata forma Concilii Trident. ibid. num. 40. 601
1 Quoad electionem Sacræ Scripturæ, ib. n. 41. 601
1 Cum prædicant ſine licentia Epiſcopi, vel benedictione, aut eo contradicente, ib. n. 42. 601
1 Cum prædicant errores, & ſcandala, & quoad fidei profeſſionem, ib. n. 48. 602
1 Quoad Conſervatores, ib. n. 44. 602
1 Quoad Indulgentias, & Eleemoſynas, ib. n. 45. 602
1 Quoad celebrationem Miſſarum, ib. n. 46. 602
1 Cum adminiſtrant bona Confraternitatum, vel Hoſpitalium, ib. n. 47. 602
1 Quoad Viſitationem Confraternitatum in Eccleſiis Regularium, ib. n. 48. 602
1 Quoad interſtitia, & Ordines, ib. n. 49. 602
2 Cum audiunt Confeſſiones ſine Epiſcopali licentia, aut ea expirata, vel revocata; & an & quando ſemel approbati ad Confeſſiones reprobari poſſint, ib. n. 50. 602
1 Quoad acceſſum ad ſynodum Diœceſanam, ib. n. 51. 603
1 Quoad præfixionem numeri Monialium, ib. n. 52. 603
1 Quoad erectionem Monaſteriorum utriuſque ſexus, & qua authoritate, & quibus conditionibus Monaſteria ſunt erigenda, ib. n. 53. 603
1 Cum reperti fuerint extra Conventus ſine mandato ſuorum Superiorum, ib n. 54 603
1 Cum ſtudiorum cauſa abſentes in Conventibus non habitant, num. 55. 603
1 Quoad clauſuram Monaſteriorum Monialium, n. 56 604
1 Quoad licentiam Monialium exeundi e Monaſterio, n. 57. 604
1 Quoad licentiam ingrediendi Monaſteria Monialium, n. 58. 604
1 Quoad licentias accedendi ad colloquia cum Monialibus, numer. 59. 604
2 Quoad jus educendi Abbatiſſam pro inſtitutione alterius Monaſterii, ib. n. 60. 604
1 Quoad electionem Confeſſoris extraordinarii pro Monialibus, num. 61. 604
2 Cum ſe in Congregationem redigere neglexerunt, n. 62. 604
1 Quoad Monaſteria Monialium Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjecta, n. 63. 605
1 Quoad Vicarios perpetuos in Parochialibus Monaſterio unitis, & amovibiles in Monaſteriis curatis, ib. n. 64. 605
1 Quoad publicationem Cenſurarum Epiſcopalium, ib n 65 605
1 Quoad dies feſtos ab Epiſcopo indictos, & quid quoad etiam, & conceſſiones, n. 66. 605
1 Quoad controverſias de præcedentia, n. 67. 605
1 Quoad publicas proceſſiones, n. 68. 605
1 Cum delinquunt extra Clauſtra notorie, & cum ſcandalo, num 69. 605
1 Quoad Novitiorum renunciationes, ib. n. 70. 605
1 Quoad explorationem puellarum Deo dedicandarum, n. 75. 605
1 Quoad judicium nullitatis profeſſionis, n. 72. 606
1 Quoad executionem Decretorum ſeſſ. 25. de Regular. ibidem num. 73. 606
1 Quoad quartam funeralium, n 74. 606
1 Cum ob notorium delictum ſunt excommunicati, & eum impediunt Epiſcopum in exercitio juriſdictionis, ib. n. 76. 606
1 Quoad expoſitionem Sacramenti Euchariſtiæ, ib. n. 77. 606
1 Cum in Monaſteriis poſthac recipiendis actu non inhabitant duodecim Religioſi, ib. n 78. 606
1 Cum monetam auream, vel argenteam in Italia adulterant, ib. n. 79. 606
1 In Conventibus ſuppreſſis, ac poſtea reſtitutis, donec habuerint redditus pro duodecim Religioſis, ib n. 81. 606
1 In Conventibus in quibus non aluntur duodecim Religioſi, ib. n. 82 606
5 Regulares in locis ſibi ſubjectis utranque juriſdictionem exercentes, ſicut non ſubſunt Epiſcopo in concernentibus Curam animarum, ita nec ſubſunt eidem quoad examen pro confeſſionibus audiendis, in c. Omnis, n. 77 de pœn. & rem. 314
1 Regulares omnes, qui vel Capitulis Generalibus non ſubduntur, vel Curam animarum exercent, cogi poſſunt ab Epiſcopo etiam ſub pœna excommunicationis venire ad ſynodum, & illius decreta obſervare, in c. Quod ſuper his, n. 8 de major. & obed. 611
1 Notorie, & cum ſcandalo extra clauſtra delinquentes, quando ab Epiſcopo puniri poſſint, ib. n. 21. 613
1 Degentes extra clauſtra, ſi delinquant, puniri poſſunt ab Epiſcopo in actu Viſitationis tantum, ib n. 22. 613
5 Regulares an ratione delicti commiſſi, ſeu contractus initi, aut rei exiſtentis extra locum exemptum ſubjiciantur Ordinariorum juriſdictioni, & an ligentur excommunicatione Epiſcopi edicto propoſita, in c. Tuarum, a num. 10. uſqu. in fin. de privil. 245
5 Exemptio Regularium comprehenditur, in c. Volentes, de privil. lib. 6. ib. n. 13. 245
5 Regulares quorumcunque Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, fulti ſunt ſpecialibus privilegiis exemptionis a juriſdictione Ordinariorum, ubivis delinquant, ſeu contrahant, aut res litigioſa conſiſtat, ib. n. 18 246
5 Correctio Regularium de jure communi pertinet ad Prælatos Regulares, non autem ad Epiſcopum, niſi Prælatis negligentibus, ib. n. 25. verſ Clauſura enim. 247
5 Derogationem ad c. Volentes, de privil. lib. 6. perperam Regulares inſerendam curarunt in eorum privilegiis, ib n. 27. 248
5 Non comprehenduntur Regulares in Decreto c. 14 ſeſſ. 7. Concilii Trid. innovante Conſtitutionem, c. Volentes, de privil. lib. 6. ib. n. 29. 258
5 Exemptio Regularium ratione delicti extra locum exemptum commiſſi deducitur ex pluribus Tridentini Conc. Decretis, ib. num. 32. 248
5 Regulares circumſcriptis exemptionibus de jure communi originaliter ſubſunt Epiſcopis quoad legem juriſdictionis, ibid. num. 33. 248
5 Extra clauſtra degentes ſi delinquant, puniri poſſunt ab Ordinario loci tanquam Sedis Apoſtolicæ Delegato in actu viſitationis tantum, ib. n. 31. 248
5 Extra Monaſterium degentes in cauſis mercedum, & miſerabilium perſonarum, indiſtincte conveniri poſſunt coram Ordinario, in aliis vero caſibus ita demum, ſi certum judicem in partibus non habuerint, ib. n 36. 249
5 Intra clauſtra degentes conveniendi ſunt coram Superioribus, vel Conſervatoribus, non autem coram Ordinariis, aut alibi, ib. n. 38. 249
5 Privilegia Regularium a Tridentina ſynodo præſervantur, ib. num. 39. 249
5 Regulares degentes intra clauſtra, & extra ea delinquentes, ut puniri poſſint ab Epiſcopo, quæ debeant concurrere, ib. num. 42. 249
5 In prima inſtantia conveniri non poſſunt coram Ordinariis locorum in aliis, c. 20. ſeſſ. 24 Conc. Trid. ib n. 44. 249
5 Regulares etiam pro delictis extra locum exemptum commiſſis ab Ordinariis locorum excommunicari, ſuſpendi, aut interdici non poſſunt, ib. n. 45. 249
5 Epiſcoporum cenſuræ in Regulares exemptos promulgatæ, irritæ ſunt, & non ligant ex defectu juriſdictionis, ib. n 46. 249
5 Non tenentur Regulares eorum exemptionem, utpote notoriam, coram Ordinariis locorum allegare, ib. n. 47. 249
5 Bulla Pii IV. privilegia, & exemptiones Regularium non ſuſtulit, niſi quatenus contrariantur Decretis Conc. Trid. ib n 50. 250
2 Regulares Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjecti, nec tacite, nec expreſſe poſſunt renunciare privilegio exemptionis, in c. Significaſti, n. 79 de elect 230
5 Regulares omnes etiam Prædicatores, & Minores de jure communi ſunt Epiſcopo ſubjecti, in c. Nimis prave, n 3. de exceſſ. Prælat. 220
5 Sed ex privilegiis ſunt exempti etiam ratione delicti commiſſi, contractus initi, & rei ſitæ extra locum exemptum, ib n. 4. 220
2 Regularis, qui ex diſpenſatione Apoſtolica matrimonium contraxit, eſt perſona Eccleſiaſtica, & gaudet fori privilegio, in c. Nuper a nobis, n. 38 de bigam. 506
2 Profeſſi, & Clerici quoad privilegium fori a pari procedunt, in c. Magnus, n. 78. de obligat. ad ratioc. 294
2 Regularibus aſſerentibus ſe habere privilegia, &c. non tenetur Ordinarius fidem adhibere abſque integrali illorum exhibitione, in c. Sane, il 2. n 48. de off. & pot. Jud. Deleg. 525
Vide in ver. *Exempti*.
Et in ver. *Monachus quoad exemptionem*.
Et in ver. *Monaſterium quoad exemptionem*.
2 Regulares inſurgentes maledictis contra Epiſcopum cum populi ſcandalo an, & quando ab Epiſcopo puniri poſſint, ibid. num. 57 526
2 Et quid, ſi ad aliam diœceſim migraverint, d. n. 57. 526
2 Regulares ſi uti voluerint privilegiis contra juriſdictionem Epiſcopi, tenentur coram eo illa exhibere, ib. n. 59. 526
2 Regularibus non poteſt Epiſcopus prohibere, ne illicita negotia exerceant; ſed ſi in his notorie, & cum populi ſcandalo deliquerint ſervandum Concilium Trid. c. 14. ſeſſ. 25. de Regular ib. n 61. 526
5 Regulares, qui ſtudiorum cauſa ad Univerſitates mittuntur, ſi in Conventibus non habitant, ab Ordinariis puniuntur, in c. Quoniam, n. 4. de privil. 266
5 Regularis Lector in publica Univerſitate, ſi delinquat contra inſtituta ſui Ordinis, an ſit puniendus a Rectore ipſius Univerſitatis, an vero a ſuis Superioribus, ib. n 5. & ſeqq. uſque in finem. 266
5 Regulares extra clauſtra degentes non ſubſunt Epiſcopo, niſi ratione delicti, in c. Cum & plantare, n. 14 de privil. 240
Regulares quoad Jejunium.
3 Regulares in ſexta feria an teneantur carnibus abſtinere ex voto, an ex Regula, in c. Explicari, n. 2. & ſeqq. uſq. ad n 11. de obſerv jejun. 617
3 Et an, & quando teneantur ex voto ad obſervantias Regulares, ib. n. 3. 617
Vide in ver. *Jejunium*.
Regulares quoad Miſſas.
3 Regulares Ordinum Mendicantium non conſueverunt permittere, ut in ſuis Eccleſiis erigantur Capellæ perpetuo officiandæ a Preſbyteris ſecularibus, neque ad id cogi poſſunt, in c. Nos quidem, n. 69 de teſtam. 204
Vide in ver. *Miſſas*.
Regulares quoad Moniales.
5 Regulares audientes confeſſiones Monialium ipſis ſubjectarum, aut bona Monaſteriorum earundem Monialium adminiſtrantes, non ſubſunt Epiſcopi juriſdictioni in vim Concilii Trid.
in c.

in c. Cum Capella, n. 28. de privileg. 255
Vide in ver. *Moniales*.

Regulares quoad negotia ſecularia.

3 Regularis in ſeculo admiſſus ad Collegium Doctorum utriuſque Juris, an de ſui Superioris licentia in eo intereſſe, & ſuffragari valeat, in c. Non magnopere, n. 3. & ſeqq. uſq. in fin. Ne Cler. vel Monach. 659
3 Regularis, qui in ſeculo Juri Civili operam dedit, de ſui Superioris licentia promoveri poteſt ad gradum Doctoratus, ib. num. 8 660
3 Poſtulare poſſunt pro ſui Monaſterii utilitate ex ſui Superioris licentia, ib. n. 18. 660
3 Procuratores eſſe poſſunt pro amico ſui Monaſterii etiam laico, ib. n. 19 660
3 Exeuntes e clauſtro ad audiendas leges, vel medicinam, an ſint excommunicati ipſo facto, an vero poſt lapſum duorum menſium, in c. Super ſpecula, n. 45. Ne Cler. vel Monach. 687
3 Tempus duorum menſium, quo elapſo Eccleſiaſtici audientes leges, vel medicinam ſunt excommunicati, quando incipiat currere, ib. n. 46. 687
3 Audientes leges extra Monaſterium, ſi certum ſit eos infra duos menſes ad clauſtrum redire non poſſe, an ſtatim ligentur excommunicatione, ib. n. 47. 687
3 Audientes extra clauſtra leges vel medicinam, poſt duos menſes a die exitus ſunt excommunicati, licet ante eos pœnituerit, ib. n. 48. 687
Vide in ver. *Negotiatio*.
3 Regulares ad curias Principum accedentes animo nocendi ſunt ipſo facto excommunicati, in c. Dolentes, n. 22. de celebr. Miſſar. 585

Regulares quoad Novitios.

3 Regulares Prælati quanta cum cautela debeant Novitios ad profeſſionem recipere, in c. Ad Apoſtolicam, num. 59. de Regular. 385
3 Regulares Prælati, qui admittunt Novitios ad profeſſionem ante annum probationis elapſum, aut in Conventibus non deſignatis, quas pœnas incurrant, in c. Nullus, n. 45. de Regul. 331
Vide in ver. *Novitius*.

Regulares quoad nova loca, vel Monaſteria.

1 Regulares, qui multitudinem Novitiorum, & nova loca in dies recipiunt, corripiuntur, in c. Cum ut ars, n. 25. de ætat. & qual. 430
Vide in ver. *Monaſterium quoad erectionem*.

Regulares quoad nullitatem profeſſionis.

3 Regularis, qui ex cauſa nullitatis profeſſionis e Monaſterio exivit de jure communi poteſt in ſeculo remanere, quandiu cauſa nullitatis diſcutitur, in c. Perlatum, n. 17. de iis, quæ vi met. cauſ. 676
3 Secus poſt Concilium Tridentinum, ib n. 18. 676
3 Regulares, qui nullitatem ſuæ profeſſionis infra quinquennium deducere non potuerunt, habentes remedium reſtitutionis in integrum, in c. Si quis, n. 54 de Regular. 328
3 Regularis prætendens ſe per vim, & metum, aut alias nulliter profeſſum fuiſſe, cauſas nullitatis infra quinquennium deducere debet coram Superiore ſuo, & Ordinario, alias non eſt audiendus, in c. Nullus, n. 27. de Regular. 330
3 Regulares Prælati volentes aliquem a Religione expellere tanquam nulliter profeſſum, an teneantur ſervare formam a Concilio Trid. præſcriptam, in c. 19. ſeſſ. 25. de Regular. ib. n. 28 & ſeqq. uſq. in fin. 330
3 Regulares Prælati de jure communi poterant nulliter profeſſos ejicere etiam non adhibito Ordinario, ib n. 39 & 40 330
3 Regulares Prælati ex Concilio Meldenſi prohibentur expellere Monachos profeſſos non adhibito Ordinario, ib. n. 33 331
3 Regulares tam ſubditi, quam Prælati allegantes nullitatem profeſſionis ob non ſervatam formam Decretorum Clem. VIII. tenentur cauſas infra quinquennium deducere in S. Congregatione Concilii, ib n. 42. 331
3 Reſtitutio adverſus lapſum quinquennii an ſit concedenda Superioribus Regularibus, ſicut ſubditis profeſſionis nullitatem allegantibus, ib n. 43. 335
Vide in ver. *Profeſſio quoad nullitatem infra quinquennium*.

Regulares quoad obedientiæ votum.

3 Regulares non habent velle, aut nolle, ſed ſunt mortui mundo, & ſervo æquiparantur, in c. Non magnopere, n. 16. Ne Cler. vel Monach. 660
3 Declaratur, ib. n. 17. & 22. 660
1 Regulares non habent velle, nec nolle, in c. Ad aures, n. 17. de tempor. ordin. 363
1 Regularis magis tenetur obedire ſuo Prælato, quam Clericus ſecularis Epiſcopo, ib n. 18. 363
1 Regulares inobedientes, & incorrigibiles excludendi ſunt a conſortio fratrum, ſed non expellendi e Monaſterio, in cap. Cum in Eccleſiis, n. 3. & ſeqq. de major. & obed. 615
Vide in ver. *Monachus quoad obedientiam*.

Regulares quoad Ordines, & Dimiſſorias.

2 Regulares non poſſunt ſuos ſubditos ordinandos dimittere, niſi ad Epiſcopum Diœceſanum, in cap. Cum olim, num. 15. de præſcr. 179
2 Et quid, ſi ſint nullius Diœceſis, ib. n. 26. 179
1 Prælati Regulares poſſunt prohibere ſuos ſubditos etiam ob crimen occultum, ne aſcendant ad ſuperiores Ordines, in c. Ad aures, n. 2 de tempor. ordin. 362
1 Prælatis Regularibus ex Concilio Trid. an liceat extrajudicialiter criminoſis occultis non ſolum prohibere aſcenſum ad ordines, & dignitates, ſed etiam eos ſuſpendere a jam ſuſceptis, ib. n. 4. & ſeqq. uſq. in fin. 362
1 Epiſcopi, & Prælati Regulares de jure communi non poterant ſuſpendere criminoſos occultos a ſuſceptis Ordinibus, ibid. num. 6 362
1 Prælatus Regularis de jure communi majorem habet auctoritatem quoad impediendam ſubditorum promotionem, quam Epiſcopus, ib n. 16. 363
1 Regulares ſuſpenſi ob crimen occultum a ſuis Prælatis, habent remedium recurſus ad Sedem Apoſtolicam, ib. n. 21. 364

Regulares quoad Proceſſiones.

5 Regulares de jure communi tenentur ex magna cauſa comitari Epiſcopum perſonaliter tam intra, quam extra civitatem, & quæ ſit magna cauſa, in c. Nimis prava, n. 5. de excell. Prælat. 220
5 An per exemptiones releventur ab onere accedendi ad proceſſiones ex magna cauſa indictas, ib n. 7. & ſeqq. 220
5 Et quid poſt Concilium Trid. ib n. 10 221
5 Regulares exempti etiam Monachi hodie cogi poſſunt ab Epiſcopo ad publicas proceſſiones accedere, non obſtantibus conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, ib. n. 10. 221
5 Niſi diſtent a civitate ultra medium milliare, ib. n. 11. 221
Vide in ver. *Proceſſiones*.

Regulares quoad Reformationem.

1 Regulari neſas eſt reluctari Summo Pontifici reformationem indicenti, in c. Ne innitaris, n. 386. de conſt. 69
1 Regulares intrantes Religionem collapſam non excuſantur a mortali culpa, ſi Regulam, quam profeſſi ſunt, ad unguem non ſervent, in c. Cum cauſam, n. 33 de elect. 177
3 Regulares tenentur vitam inſtituere, & reformare ad præſcriptum Regulæ, quam profeſſi ſunt, etiam antequam Monaſterium, vel Religio ipſa a Superiore inſtituatur, vel reformetur, in c. Monachi, n. 60 de ſtatu Monach. 421
3 Regulares utriuſque ſexus tenentur ad obſervantiam Regulæ ſecundum primævam inſtitutionem, circumſcriptis privilegiis Apoſtolicis, in c. Recolentes, n. 4. & 8. de ſtat. Monach 465
3 Prælati Regulares poſſunt indicere reformationem juxta ipſorum inſtituta, ſi eorum Monaſteria ſint relaxata, & Regula collapſa, & ad illam omnes obligare, ib. n. 5 & ſeqq. 465
3 Regulares profitentur Regulam, non conſuetudinem, ibidem num. 4. 465
3 Tenentur in ſubſtantialibus Regulæ ſe conformare cum originalibus inſtitutis, licet Religio ipſa a Superioribus non reformetur, ib. n. 9. 465
3 Et quæ ſint ſubſtantialia Regulæ, ib n. 10. 465
3 Religioſus locus debet reformari de Religioſis duntaxat, non de ſecularibus, niſi in defectu Religioſorum, in cap. Inter quatuor, n. 1. de Relig. domib. 494
Vide in. ver. *Monaſterium quoad reformationem, & ſeculariſationem*.
2 Regulares Canonici debent in clauſtro divinis obſequiis vigilare, nec hodie poſſunt exercere Curam animarum in Parochialibus annexis eorum Monaſteriis, in c. Quanto, n. 3 de off. ordinar. 565
2 Regulares accedentes ad curiam Principis ſine licentia Superioris ſunt ipſo facto excommunicati, ib. n. 4 565
2 Regulares de licentia ſui Superioris non prohibentur eſſe in obſequio alicujus Principis, vel Epiſcopi, ib. n. 5. 565
2 Sed hodie contra, n. 7. 565
2 Regularibus concedi non poſſunt facultates degendi extra clauſtra, niſi ex graviſſima cauſa a Sede Apoſtolica approbanda, ib n. 7. 565
2 Regularium cauſæ an ab Epiſcopo, vel Abbate cognoſci, & diffiniri debeant, diſtinguitur, ut n. ſeqq. ib. n. 9. 565
2 Regularium coercitio, quando agitur criminaliter in figura judicii ſpectat ad ſolum Epiſcopum, ib. n. 10. 565
2 Sed de pertinentibus ad Regulam Clauſtralem cognoſcit Abbas, ib. n. 10. 565
2 Regularis eſt puniendus ab Epiſcopo tantum, quando agitur judicialiter, & ad pœnam ordinariam, ib. n. 20. 566
2 Regularis vagabundus a quibus, & a quo Ordinario ſit revocandus, & puniendus, ib. n. 22. 566
2 Regulares exempti tam in civilibus, quam in criminalibus, reſpondere debent coram Superiore ſacro, & non coram Ordinario, ib. n. 34. 566
2 Et quid poſt Conſtitutionem Gregorii XV. de Conſervatoribus, ib. n. 85. 566
1 Regulares delinquentes in caſibus Conſtitutionis Gregorii XV. de Exemptorum privilegiis, quamvis ſubſint juriſdictioni Ordinarii, tamen puniri poſſunt etiam a ſuis Superioribus, ib num. 37. 568
2 Idem in Regularibus degentibus in Monaſteriis poſt Decretum Urbani VIII. erectis cum minori numero, quam duodecim Religioſorum, ib n. 38. 568
2 Regulares ſunt ſubjecti Prælatis ſuis ex obligatione ſurgente a voto ſolemni obedientiæ, quod tenetur eſſe de jure naturæ, ib. n. 41. 568

Regulares quoad ſtatum Regularem.

1 Regulares ſunt Coadjutores Epiſcoporum in iis, quæ ad ſalutem pertinent animarum, in c. Quod ſuper his, n. 29. de major. & obed. 614
3 Non habent velle, aut nolle, ſed mortui ſunt mundo, & ſervo æquiparantur, in c. Non magnopere, n. 16. Ne Cler. vel Monach. 660
3 Declaratur, ib. n. 17. & 22. 660
3 Retinent generis nobilitatem, jus ſanguinis, ſtatus, & Civitatis, ib. n. 22. 661
3 In materia favorabili veniunt Clericorum appellatione, ibidem n.

dem num.23. 661
2 Prælatorum Regularium appellatione qui intelligantur, in c. Ad aures, n. 3. de tempor. ordinar. 3da

Regulares quoad ſucceſſionem feudalem.

2 Regulares ex Ordine fratrum Prædicatorum ad Epiſcopatum aſſumptus, an ſuccedat in feodo aperto, poſtquam fuit conſecratus Epiſcopus, lattiſſime diſcutitur, in c. Quæ in Eccleſiarum, a n. 57. uſq. ad n. 108. de conſt. 100
5 Feuda ſecundum Canones poſſunt habere Clerici, Religioſi, & Epiſcopi, ib. n. 58. 100
2 Vaſallus ſi fiat Clericus, vel Monachus in feudo non ſuccedit, & ſi quod habet, perdit, ib. n. 59. 101
2 Declaratur, ib. n. 61. & ſeqq. uſq. ad n. 66. 101
2 Feudum ita demum tranſit in Monaſterium, ſi tale requirat ſervitium, quod a Religioſo vaſallo, vel Monaſterio poſſit honeſte per ſe, vel per alium explicari; alias ſecus, ib. n. 60 & ſeqq. uſq. ad n. 66. & n. 79. uſq. ad n. 105. 101
2 Declaratur, ib. n. 105. 103
2 Feudalia jura in excluſione Regularium a ſucceſſione feudi ſolummodo contemplantur eorum inhabilitatem ad ſerviendum, ib. n. 63. 101
2 Feudum ſive fuerit apertum ante, ſive poſt profeſſionem vaſalli, tranſit in Monaſterium, ſi ſervitia poſſint honeſte a Monacho, vel Monaſterio, per ſe, vel per alium exhiberi, ib. num 65. 101
2 Homagium, & Sacramentum fidelitatis honeſte a Religioſo vaſallo præſtari poteſt per ſeipſum, ib. n. 71. 102
Vide in ver. *Feudum quoad juramentum fidelitatis*,
2 Feudum Regularis ad Epiſcopatum aſſumpti tranſit in Eccleſiam, ſi ſervitium honeſte præſtare poſſint per ſe, vel per ſubſtitutum, ib. n. 81. & ſeqq. uſq. ad n. 108. 103
2 Monachus factus Comes per Papam ſuccedit in feudo aperto, poſtquam factus eſt Comes, ib. n. 83. 102
2 Feudum proveniens ab Eccleſia Romana eſt Eccleſiaſticum, & jura feudalia excludentia a ſucceſſione feudi Clericos, & Monachos, ad illud non extenduntur, ib. n. 102. & 103. 103
2 Religioſus, & Epiſcopus ſi fiat vaſallus Eccleſiæ Romanæ, non deſinit eſſe miles Chriſti, ib. n. 104. 103
2 Feudum apertum Religioſo ad Epiſcopatum aſſumpto tranſit in Cathedralem Eccleſiam quoad commoditatem dominii utilis durante vita naturali ipſius Epiſcopi, ib. n. 105. & 107. 103
2 Feudalia jura, quæ ex ſui natura non tranſeunt, niſi ad hæredes ſanguinis, ut Regnum, Ducatus, & Baronia, non tranſeunt in Monaſterium, vel Eccleſiam, ſed remanent generi, ib. n. 109. 104
2 Declaratur, ib. n. 107. 104
2 Monaſterium an ſuccedet in feudo, in c. In præſentia, n. 68. de probat. 237

Regulares quoad tranſitum ad aliud Monaſterium, vel Ordinem.

3 Regularium perſonæ totius Conventus an poſſint ad ſtrictiorem Ordinem ſe transferre, licentia petita, licet non obtenta, in c. Recolentes, n. 15. 17. 24. & ſeqq. de ſtat. Monach. 466
3 Tranſlationem totius Conventus ad alium fieri poſſe de licentia Ordinarii, qui authores ſenſerint, ib. n. 23. 466
3 Tranſitus ad ſtrictiorem Religionem cur facilius permittitur ſingularibus perſonis, quam Conventui, vel Ordini, ibid. num. 28. 467
3 Concilium Lugdunenſe de tranſitu totius Conventus, vel Ordinis, non habeat locum in Ordinibus non revocatis, ibidem num 32. 467
3 Regularis tranſlatus a Religione fratrum Minorum ad tertium Ordinem S. Franciſci, recuperat jus ſuccedendi in bonis ſibi poſt tranſlationem delatis, ib. n. 39. 468
3 Subjiciuntur Regulares Superioribus illius Religionis, ad quam canonice ſunt tranſlati, n. 40. 468
3 Regularis non cogitur invitus ad arctiorem Religionem tranſire, niſi propter demerita, ib. n. 53. 470
3 Regulares de licentia Sedis Apoſtolicæ ad laxiorem Religionem ejuſdem Ordinis tranſeuntes, an per alium annum in probatione ſtare, atque iterum profiteri teneantur, in c. Ad Apoſtolicam, n. 34. & ſeqq. uſq. in fin. de Regular. 383
3 Duobus modis transferri poteſt Regularis ab uno ad aliud Monaſterium, ib. n. 35. 383
3 Regulares tranſlati de ſtrictiori ad laxiorem ejuſdem Ordinis, ex conſuetudine illico admittuntur ad officia, & Dignitates ſecundæ Religionis, ib. n. 47. & 63. 384
3 Tranſlatio Regularium canonice fieri debet, ib. n. 54 385
5 Regularis tranſiens ad ſtrictiorem Religionem licentia petita, licet non obtenta, non peccat, in c. Conſultationi, n. 9. de Apoſtat. 118
5 Regularis canonice tranſlatus ad arctiorem Religionem non poteſt redire ad primum Ordinem abſque licentia Papæ, ib. num 10. 118
5 Regularis tranſiens ad alium Ordinem ſine legitima licentia non poteſt ibi promoveri ſine diſpenſatione Superioris Regularis, ſi tranſitus ſit publicus; quod ſi occultus, nulla eget diſpenſatione, ib. n. 13. 118
5 Regularis tranſiens ad laxiorem Religionem licentia petita, ſed non obtenta, peccat mortaliter, ib. n. 15. 118
5 Sed non dicitur proprie Apoſtata, & cur, ib. n. 15. & 16. eum dumb ſeqq. 118
2 Regularis ad alium Ordinem tranſlatus nihil habet commune cum primo, in c. In præſentia, n. 72. de probat. 138
2 Et deſinit eſſe filius Monaſterii, ib. n. 73. 138
2 Et regulatur ſecundum inſtituta Ordinis, ad quem transfertur, ib. n. 74. 138
2 Regularis ſua culpa tranſlatus a Religione incapaci ad capacem non recuperat jus ſuccedendi, ib. n. 75. 138
2 Regularis tranſlatus ad Religionem capacem non ſuccedit in hæreditate ſibi delata ante tranſlationem, atque agnita per venientes ab inteſtato, ib. n. 76. 138
2 Et quid, ſi nondum ſit agnita, ib. n. 77. 138
3 Regularis zelo ſanctioris vitæ ad arctiorem Ordinem tranſire poteſt licentia petita, licet non obtenta, etiamſi prima Religio ſuper hoc ſit privilegiata, in c. Licet, num. 1. & 31. de Regular. 391
3 Declaratur, ib. n. 22. & 23. 392
3 Privilegium aliquibus Religionibus conceſſum de non tranſeundo ad arctiorem, intelligitur de tranſitu indiſcreto, ib. n. 2. 22. & 23. 391
Vide in ver. *Monachus quoad tranſitum*.
3 Religioſi manere debent in ea vocatione qua vocati ſunt, in d. c. Licet, n. 6. de Regular. 392
3 Nec tranſire debent ad aliam Religionem ſine magna neceſſitatis, vel utilitatis cauſa, ib. n. 7. 392
3 Manere quis debet in ſua vocatione, niſi inſtinctu Spiritus Sancti ad perfectiorem vitam inducatur, ib. n. 10 392
2 Regularis petita, licet non obtenta licentia, tranſit ad ſtrictiorem Religionem auctoritate propria, vel potius Spiritus Sancti, & ſic jure Divino naturali, ib. n. 11. & ſeqq. & n. 29. 392
3 Prælatus Regularis ſine juſta cauſa denegans licentiam ſubdito tranſeundi ad arctiorem Religionem, mortaliter peccat, ib. num. 15. 392
3 Regularis ut tranſire poſſit ad arctiorem Religionem licentia petita, licet non obtenta, requiritur primo, ut ſecunda Religio ſit ſtrictior quoad actualem obſervantiam, ib. num. 19. & 20. 392
3 Secundo, ut prima Religio non ſit ſuper hoc ſpecialiter privilegiata, ib. n. 22. 392
3 Tertio, ut tranſitus non redundet in jacturam, vel infamiam primæ Religionis, ib. n. 24. & ſeqq uſq ad n. 30. & n. 45. 393
3 Quarto, ut tranſiens non moveatur ex temeritate, vel levitate, ſed zelo ſanctioris vitæ, ib n 30. 393
3 Et quomodo de hujuſmodi zelo conſtare debeat, ib. n. 31 393
3 Et quid, ſi de hoc probabiliter dubitetur, ib. n. 38 393
3 Et quando dicatur probabiliter dubitari, ib n 33. & 35 393
3 Quinto, ut licentiam petat a ſuo Prælato immediato, ibidem num. 36. 393
3 Et an debeat eam petere etiam a Conventu, ib. n. 37 & ſeqq. 394
3 Sexto, ut ſit tacite, vel expreſſe profeſſus, ib. n. 40. 394
3 Septimo, ut ſit ſubditus, non autem Prælatus, ib. n 41. 394
3 Octavo, ut licentiam petat ante tranſitum, ib. n. 44. 394
3 Nono, ut eam petat cum humilitate, & puritate, ib. n. 45. 394
3 Decimo, ut cauſam ſui tranſitus aſſignet Prælato ſuo, ibidem num. 46. 394
3 Undecimo, ut debito tempore expectet reſponſum, ib. n. 47. 394
3 Et quid, ſi Prælatus non reſpondeat, aut non probabiliter, ib. num 48. 394
3 Duodecimo, ut conſtet Prælato ſecundam Religionem paratam eſſe illum recipere, ad quam recte ſe transferat, ib n. 49. 394
3 Decimotertio, ut veniat cum literis dimiſſoriis Prælati ſui, ib. num. 50. 395
3 Quod ſi venerit ſine dictis literis, quid facere debeat Prælatus ſecundæ Religionis, ib. n. 51. 395
3 Regularis poteſt tranſire a Religione, in qua remiſſe vivitur, ad minorem Religionem melius obſervatam; ſed cum dubitatur, an ſecunda Religio ſit arctior, Superioris judicium eſt requirendum, ib. n. 21. 392
3 Privilegio Ciſtercienſium, & Societatis Jeſu, ne illorum profeſſi tranſire poſſint ad arctiorem Religionem ſine licentia Superioris obtenta, non gaudent aliæ Religiones per communicationem, ib. n. 22. Sed ſi Superior licentiam pertinaciter denegaret, recurrendum eſſet ad proximum Superiorem, ib. num. 23. 393
3 Regularis, qui ad arctiorem tranſivit, revocari poteſt, ſi prior Eccleſia enormiter lædatur, ib n. 25. 393
3 Et hoc per viam juris communis, ſi teneret tranſitus, vel per viam reſtitutionis, ſi non teneret, ib. d. n 25. 393
3 Regularis petita licentia præſumitur bono zelo ad arctiorem Religionem tranſire, ib n 31. 393
3 Quod ſi de hoc dubitetur, recurrendum eſt ad Superiorem, ad quem ſubditus appellaret, ſi gravaretur, & requiritur ejus licentia petita, & obtenta, ib. n. 32. 393
3 Regularis quibus conjecturis deprehendatur tranſiiſſe ad arctiorem Ordinem ex cauſa temeritatis, ſeu levitatis, ib. n. 33. 393
3 Canonicus Regularis, qui non poteſt vivere ſine carnibus, dicitur tranſire ad Monachos ex temeritate, ib n. 34 393
3 Regularis tranſiens ad ſtrictiorem Ordinem non alienatur, ſed in melius commutatur auctoritate Superioris, ib. n. 39. 394
3 Novitius poteſt ad aliam Religionem tranſire ſine Superioris licentia, ib. n. 40 394
3 Prælatus an poſſit ad ſtrictiorem Religionem tranſire petita, licet non obtenta Superioris licentia, ib. n. 41. 394
3 Quid ſi habeat alium Superiorem citra Papam, ib. n. 42. 394
3 Et quid, ſi ſit Papæ immediate ſubjectus, ib. n. 43. 394
3 Regularis an poſſit tranſire ad arctiorem, ſi petita licentia Prælatus non reſpondeat, aut non probabiliter, vel ſine cauſa licentiam deneget, ib. n. 48. 394
3 Regularis diſcedens e Monaſterio, ut tranſeat ad arctiorem Religionem, antequam conſtet eam paratam eſſe illum recipere, fugitivus eſt, & Apoſtata, ib. n. 49. 394
3 Tranſitus ad arctiorem Ordinem non petita licentia an ſit irritus, itaut Regularis ad primum Ordinem revocari poſſit, ib. n. 52.

n. 52. & ſeqq uſq. ad num. 60. 395
3 Quid, ſi tranſierit ex temeritate, ſeu levitate, ib. n. 53. 395
3 Et quid, ſi zelo melioris frugis, ib. n. 54. 395
3 Licentia tranſeundi ad ſtrictiorem Ordinem peti debet a Monacho ex honeſtate, non autem ex neceſſitate, ib. n. 55. 395
3 Contrarium, ib. n. 59. 395
3 Regularis tranſiens ad arctiorem non petita licentia, præſumitur motus ex animi levitate, ib. n. 57. 395
3 Religio tota, ſeu domus Religioſa, an poſſit ſe ad ſtrictiorem Religionem transferre, ib. n. 61. 396
Monialis quoad tranſitum ad aliud Monaſterium.
Vide in ver. *Moniales*.
3 Canonicus Regularis ſi fiat Monachus Religionis arctioris, manet Monachus; ſed ſi laxioris, redire compellitur, in c. Sane, n. 1. de Regular. 354
3 Fratres Prædicatores etſi profiteantur Regulam Sancti Auguſtini, quæ laxior eſt, tamen per Conſtitutiones arctiorem vitam ducunt, quam Monachi, ib. n. 5. 354
3 Et transeundo ad Monachos apoſtaſiam non effugiunt, ibidem num. 6. 354
3 A Religione majori, in qua remiſſius vivitur, fieri poteſt tranſitus ad minorem melius obſervatam, ib. n. 49. 356
3 Quod locum habet, ſi totus Ordo ſit collapſus, nec ſit ſpes reformationis, alias ſecus, ib. n. 10. 355
3 Regularis, qui zelo ſanctioris vitæ tranſivit ad arctiorem Religionem non petita Superioris licentia, permittitur diſpenſative in ea remanere, licet de rigore cogendus ſit redire ad primam, ib. n. 11. 355
3 In tranſitu de una ad aliam Religionem ſecundum Theologos non attenditur, quæ ſit aſperior, ſeu durior; ſed quæ ſit perfectior, ſeu fructuoſior, ib. n. 50. 356
3 Sed contra ſecundum Canoniſtas, ib. n. 55. & ſeqq. 357
3 Religio Prædicatorum cum ad prædicandum ſit principaliter inſtituta, aliis eſt perfectior, & ex omni alia licet ad eam tranſire, ib. n. 52. 357
3 Etiam ex Carthuſienſi, ib n. 53. 357
3 Sed e converſo ex Ordine Prædicatorum ad alios tranſire non licet, niſi in illo foret remiſſa Religio, ib. n. 54. 357
3 Contrarium, ib n. 57. & 58. 357
3 Canoniſtæ rejectis Theologorum ſubtilitatibus in tranſitu de una ad aliam Religionem attendunt ſolum, quis ſit arctior, diſtrictior, durior, vel fortior modus vivendi, ib. n. 55. 357
3 Et hanc opinionem ſervat Curia, ib. n. 58. 357
3 Carthuſianus tranſiens ad Prædicatores punitur tanquam Apoſtata. ib. n. 58. 357
3 Sed ad Carthuſiam datur tranſitus ex quacunque Religione etiam Minimorum, & Minorum de Obſervantia, vel Capuccinorum, ib. n. 59. & 60. 357
3 Et quid de Eremo Camaldulenſi, ib n. 61. 357
3 Ad Eremitas Camaldulenſes ex Indulto Eugenii IV. tranſire licet ex quocunque Ordine, etiam Carthuſienſium, licentia petita, licet non obtenta, ib. n. 62. 357
3 Et an hodie ſit locus hujuſmodi indulto, ib. n. 63. & n. ſeqq. 357
3 Ad militares Ordines Curia non dat tranſitum a Religionibus Mendicantium, vel non Mendicantium, etiam laxioribus, ib. n. 65. 357
3 Regularis profeſſus in laxiori Religione an teneatur adimplere votum ſimplex, quod prius promiſerat de intrando Religionem arctiorem, ib. n. 66. & ſeqq. 357
3 Ciſterciences, ut tranſire poſſint ad ſtrictiorem Ordinem, non ſufficit licentia Abbatis petita, niſi etiam ſit obtenta, in c. Non eſt nobis, n. 21. 25. & 30. de Regular. 347
3 Monachus, vel Converſus tranſiens ad aliam Religionem ſine licentia Abbatis, per cenſuram Eccleſiaſticam regredi compellitur, ib n. 26. 348
Vide in ver. *Monachus quoad tranſitum*.
3 Ciſterciensis tranſiens ad Carthuſiam non petita ſui Abbatis licentia, an ſit ante omnia reſtituendus primo Monaſterio, ib. n. 28. & ſeqq. uſq. in fin. maxime a n. 35. 348
3 Tranſitus ad arctiorem Religionem ut ſit licitus, quæ requirantur, ib. n. 29. 348
2 Regularis ut ex una ad aliam Religionem tranſire valeat, cujus licentia requiratur, diſtinguitur, in c. Dilecti, n. 5. & ſeqq. uſq. ad n. 36 de renunc. 346
2 Quid, ſi tranſire velit ad ſtrictioram, ib. n. 36. 348
2 Et quid, ſi ad parem, ib. n. 8 346
2 Et quid, ſi ad laxiorem, ib. n. 20. 346
2 Regularis tranſire poteſt ad arctioram Religionem de licentia ſui Prælati immediate petita, licet non obtenta, ib n. 6. 346
2 Nec eſt neceſſarium eam petere a Conventu, licet ſit totius, ib. n. 7 & 19. 346
2 Regularis non poteſt tranſire ad parem Religionem ſine legitima cauſa, niſi de licentia Papæ, ib. n. 8. 346
2 Et an hujuſmodi licentia ſuffragetur etiam in foro poli, ibidem num. 9. 346
2 Et an inferiores a Papa ex juſta cauſa poſſit hujuſmodi licentiam indulgere, ib. n. 10. 346
2 Quid, ſi Monaſterium ſit exemptum, ib. n. 12. & 13. 346
2 Et quid, ſi ſit ſubjectum Epiſcopo, ib n. 14. 347
2 Tridentinum Conc. nihil novi induxit ſuper tranſitu Regularium ad ſtrictiorem, vel parem Religionem, ib. n. 11. 346
2 Epiſcopus an poſſit diſpenſare, ut Regularis Monaſterii non exempti tranſeat ad æqualem Religionem, ib. n. 14. 347
2 Quid, ſi Monaſterium, ad quod ſit tranſitus, ſit in aliena diœceſi, ib d. n 14 15. & 16. 347
2 Et quid, ſi utrunque Monaſterium ſit in diœceſi ipſius Epiſcopi, ib. n. 17. 347
2 Regularis ut ex juſta cauſa tranſire poſſit ad parem Religionem præter licentiam Abbatis, requiritur etiam licentia Conventus, ib. n. 18. & ſeqq. 347
2 Sraus ſi tranſire velit ad ſtrictioram; & quæ ſit ratio differentiæ, ib. n 19. 347
2 Regularis ut tranſeat ad laxiorem ſine cauſa, ſolus Papa poteſt diſpenſare, ib. n 20. 347
2 Sed talis diſpenſatio non excuſat quoad Deum, ib. n. 21. 347
2 Regularis ut tranſeat ad laxiorem ex legitima cauſa, etiam inferiores a Papa poſſunt diſpenſare, ib. n. 23. 347
2 Et qui ſint iſti inferiores, ſi Monaſterium ſit exemptum, ibidem num. 24. 348
2 Et quid, ſi ſit ſubjectum Epiſcopo, ib. n. 25. 348
2 Et an requiratur etiam licentia Conventus, ib n. 26. 348
2 Sed contra, quia ſolus Papa diſpenſat ex cauſa ſuper tranſitu ad laxiorem, ib. n. 27. 348
Mendicantes quoad tranſitum ad non Mendicantes.
Vide in ver. *Fratres Mendicantes*.
2 Regulares cujuſcunque facultatis vigore prohibentur a Concilio Trid. transferri ad laxiorem Religionem, ib n. 34. 348
2 Etiamſi juſta cauſa ſubſit. Refellitur opinio contraria, ibidem num. 35. 348
2 Regularis ut tranſeat ad laxiorem Religionem, quæ ſint cauſæ legitimæ diſpenſandi, ib. n. 36 348
2 Quid de cauſa infirmitatis, ib. n. 37. & 40. 348
2 Et quid de cauſa ſenectutis, ib. n. 38. 349
2 Et quid, ſi Religioſus ſit exoſus fratribus, vel infamia notatus, ib. n. 39. 349
2 Et quid ſervetur in Signatura gratiæ, & in ſacra Pœnitentiaria, ib. n. 40. 349
2 Regularis unius Ordinis, ſi in ſecundo Ordine, ad quem tranſiit, recipit Sacerdotium, ad primum Ordinem rediens in eo libere miniſtrabit, in cap. Ex parte, num. 2. de tempor. ordinat. 366
5 Regularis tranſiens a ſtrictiori ad laxiorem Religionem abſque Sedis Apoſtolicæ licentia, an ſit Apoſtata, & excommunicatus, aut ſaltem ſuſpenſus, in c. Conſultationi, num. 5. de Apoſtat. 217
Regulares quoad votum Paupertatis, & Caſtitatis.
3 Regularibus utriuſque ſexus an liceat habere annuos redditus nomine Conventus, ac de ſuorum Superiorum licentia, & ad eorum nutum, in c. Monachi, n. 2. & ſeqq. uſque in fin. de ſtat. Monachor. 455
3 Peculii, ſeu adminiſtrationis bonorum ſtabilium tres ſunt ſpecies, & quæ illarum ſit Regularibus prohibita a Concilio Trid. ſecundum opinionem Navarri, ib. n. 2. 455
3 Regularis, cui conceditur a Superiore adminiſtratio alicujus villæ cum onere ſolvendi certam portionem Monaſterio, an poſſit de reſiduo diſponere in ſuos uſus ſine proprietatis vitio, ib. n. 3. & n. 49. & ſeqq. 455
3 Adminiſtratio bonorum ſtabilium an poſſit per Generalem Ordinis concedi alicui Regulari ad vitam, & an liceat eidem Generali, vel ſucceſſori illam revocare, ib n. 4 20. & 25. 455
3 Opiniones nonnullorum Theologorum circa peculium Regularium referuntur, ib. n. 7. & ſeqq. 456
3 Confutantur in terminis juris communis a n. 13. uſq ad n. 44. 456
3 Et in terminis Concilii Trid. a n. 44. uſq. in fin. 460
3 Regularis etiam non Officialis poteſt habere peculium non ſuperfluum, ſeu annuos redditus ad ſuos honeſtos uſus de Superiorum licentia, & dependenter ab eorum voluntate, ib. num. 8. 456
3 Contrarium, ib. n. 49. uſq. in fin. 460
3 Peculium Regulari conceſſum, vel ſimpliciter, vel cum facultate adminiſtrandi libere, prout ei videbitur, & placebit, an intelligatur in uſus licitos, & ad arbitrium boni viri, ib. n. 9. & 26. 456
3 De jure communi Regularibus non permittitur haberi peculium, ſeu annuos redditus, vel bonorum ſtabilium adminiſtrationem, ib. n. 10. 456
3 Pœna in Regulares proprietarios jure communi ſtatuta quæ ſit, ib. n. 11. 456
3 Neceſſitas niſi ſit extrema non excuſat a vitio proprietatis Regularem, qui aliquid celat Superiori, aut detinet eo invito, ib. n. 15. 456
3 Regularem poſſe habere peculii adminiſtrationem in uſus licitos de licentia Abbatis, quibus fundamentis probetur de jure communi, ib n. 16. uſq ad n. 44. 456
3 Regularis datus executor ad diſtribuendum, non dicitur habere bonorum adminiſtrationem, ib. n. 27. 457
3 Regularis ſicut eſt incapax proprietatis, ita & uſusfructus, vel uſus juris, ib. n. 31. & 42 458
3 Regulares Capellani Papæ recipiunt de ſervitiis portionem ſicut alii, ſed teſtari non poſſunt, ib. n. 35. 458
3 Ut Regularis habeat beneficium ad nutum amovibile in titulum non repugnat voto paupertatis, nec Conc. Trid. ib. n. 41. 459
3 Concilium Trid. quid ſtatuerit circa Regularium proprietatem, ib. n. 44 & ſeqq. uſq. ad n. 48 460
3 A Concilio Trid. prohibetur Regularibus non ſolum proprietas, & poſſeſſio quorumcunque bonorum, ſed etiam nuda detentio, etiam nomine Conventus, ib. n. 45. 460
3 Mobilium uſus permittitur Regularibus a Concilio, antequam Superiori tradantur, & Conventui incorporetur, ib n. 46. 460
3 Adminiſtratio bonorum ſtabilium non permittitur a Concilio, niſi Officialibus temporalibus Monaſterii, ib. n. 48 & 74 460
3 Adminiſtratio peculii etiam dependenter a voluntate Superiorum, & ad eorum nutum, prohibita eſt a Concilio Trid. Regularibus non Officialibus, ib n. 49. & ſeqq uſq. ad n 54 & 72. 460

Non *licet* Regularibus habere uſum ſuperfluum bonorum mobilium etiam de licentia Superioris, & dependentee ab illius voluntate, & nutu, ib. n. 50. 460

3 Regulares tenentes mobilia ſuperflua, aut immobilia, a culpa, vel a pœna ipſo facto incurrenda non excuſantur propter diſpenſationem Superiorum, ib. n. 51. 460

3 Prælatis Regularibus aſſerentibus ſe poſſe concedere licentiam tenendi mobilia ſuperflua, aut immobilia quæcunque, fides non eſt adhibenda, ib. n. 52. & 69. 460

3 Regularibus non licet ex diſpenſatione Superiorum habere adminiſtrationem peculii, etiam in uſus licitos, ib. n. 54. & 56 461

3 Regularis habens adminiſtrationem cum facultate diſponendi de fructibus in quoſcunque uſus, dicitur habere uſumfructum, ib. n. 55 461

3 Peculii etiam non ſuperflui adminiſtratio interdicta eſt Regularibus a Concilio Trid. ib. n. 59. 4d1

3 Decreta Clementis VIII. circa Regularium proprietatem expenduntur, & conferantur cum c. 2. ſeſſ. 25. de Regular. Conc. Trid. ib. n. 69. & ſeqq. 462

3 Differentia inter bona propria, & aliunde quæſita a Regularibus reperitur a Conc. Trid. & a decretis Clem. VIII. ib. n. 70. 463

3 Bona undecunque a Regularibus acquiſita, cum ceteris Monaſterii bonis confundi debent, ut communis inde victus, & veſtitus omnibus ſuppeditetur, ib. n. 71. 463

3 Regularibus non poſſunt concedi a Superioribus bona ſtabilia etiam ad uſumfructum, vel uſum, adminiſtrationem, aut commendam, etiam depoſiti, aut cuſtodiæ nomine, ibid. num. 73 463

3 Superiores Regulares non poſſunt habere adminiſtrationem temporalem bonorum Monaſterii, ib. n. 74. 463

3 Adminiſtratio temporalis bonorum Monaſterii a Clem. VIII. tribus Officialibus demandatur, id eſt, exactori, depoſitario, & diſpenſatori, ib. n. 74. 463

3 Regulares non excuſantur ab obſervantia decretorum Clementis VIII. hoc prætextu, quod uſu recepta non fuerint, ibidem num. 75. 463

3 Non licet Regularibus interpretari Decretum, c. 2. ſeſſ. 25. de Regular. ib. n. 76. 463

3 Bona ſtabilia etiam in adminiſtrationem Regulari concedi non poſſunt, in c. Joannes, n. 16. de teſtam. 286

3 Quo prætextu Regulares ſe excuſent a proprietate, in cap. Ad Apoſtolicam, n. di. de Regular. 386

3 Regularis non poteſt aliquid etiam minimum poſſidere tanquam proprium, ſed totum debet incontinenti reſignare Prælato ſuo, alioquin mortaliter peccat, in c. Cum ad Monaſterium, n. 3. & ſeqq. uſq. ad n. 12. de ſtat. Monach. 476

3 Regularis deprehenſus in vita aliquam proprietatem habere, Canonica monitione præmiſſa, expellitur a Monaſterio, & in aliud arctius detruditur, & ab Altaris miniſterio removetur, ib. n. 7. 476

Vide in ver. *Monachus quoad proprietatem*.

3 Regularis deprehenſus in morte habere proprietatem, debet cum ipſa ſubterrari extra Monaſterium in ſterquilinio in ſignum perditionis, in d. c. Cum ad Monaſterium, n. 8. & 12. de ſtatu Monach. 476

3 Nec pro ipſo orandum, ib. n. 10. 47d

3 Regularis, qui in mortis articulo non reſignavit proprium, non debet in cœmeterio ſepeliri, & de facto ſepultus exhumari debet, ſi ſine ſcandalo fieri poteſt, ib. n. 11. 476

3 Religioſi proprietas non debet tota cum ipſo ſubterrari, ſed aliqua pars illius, ib. n. 12. 476

3 Sed inventa in vita debet converti in utilitatem Eccleſiæ, ibid. num. 13. 476

3 Regularis non debet munus licet minimum ſibi oblatum accipere, ſed illud recta eſt deferendum ad manus Superioris, ib. num. 14 476

3 Et hodie debet incorporari, & confundi cum reliquis bonis Monaſterii, ib. n. 15. 477

3 Si Regulari legetur fundus, ita ut habeat uſumfructum, poterit illum habere ſecundum opinionem Vincentii, ib. n. 16. 477

3 Contrarium, ib. n. 17. 477

3 Caſtitatis cuſtodia, & abdicatio proprietatis ſunt eſſentialiter annexa Regulæ Monachali, ib. n. 44. 478

Papa an poſſit diſpenſare cum Regulari, ut habeat proprium, vel uxorem ducat.

V de in ver. *Papa quoad diſpenſationem*.

3 Profeſſi ſunt mortui mundo, nec ſunt vocandi ad vitam humanam occaſione cujuſcunque eventus, ib. n. 51. 478

3 Contrarium, ib. n. d1. 479

3 Matthæus Apoſtolus dicitur noluiſſe diſpenſare cum Iphigenia moniali, ut nubere poſſet propter bonum fidei, ib. n. 52. 479

3 Sed vide, n. 76. 480

3 Caſtitas, & paupertas ſunt annexa Regulæ Monachali de jure poſitivo, ib. n. 57. 479

3 Religioſus perſeverans Religioſus, inhabilis eſt ad matrimonium non ex ſtatuto, ſed ex natura, ib. n. d8. 480

3 Imperator Fridericus natus eſt ex matre Conſtantia quinquagenaria, quæ fuerat Monialis, ib. n. d9 480

Reliqua Vide in verb. *Monachus*, *Religioſus*, *Monialis*, *Monaſterium*, *Conventus*, *Clauſura*, *Poſſeſſio*.

s RELATIO non eſt facienda ad præcedentia, quando induceretur correctio juris communis, in c. Conquerente, n. 5d. de off. ordin. 589

3 Relatio fit ad præcedentia cum omnibus qualitatibus, in cap. Conquerente, n. 19. de Cler. non reſid. 36

a Relatio fit ad præcedentia cum ſuis qualitatibus, in c. In præſentia, n. 110. de probat. 141

5 Relatio fieri debet ad proxima, in c. Qui Presbyterum, n. 92. de pœnit. & remiſſ. 298

5 Expreſſio per relationem ad aliud ſufficit etiam in his, quæ ſpecificam mentionem requirunt, in c. Cum pro cauſa, n. 29. de ſent. excomm. 339

5 RELATIVA diſpoſitio non ſufficit in iis, quæ ſunt formalia, ut in quarentigia, in cap. Cum pro cauſa, n. 19. de ſentent. excomm. 339

3 RELATIVUM *quis*, Univerſitatem non comprehendit, in c. Ad hæc, n. d3. de Relig. domib. 493

5 Relatum vere, & proprie dicitur eſſe in referente, imo dicitur pars referentis, in c. Cum pro cauſa, n. 26. & 30. de ſentent. excomm. 339

s RELAXARI debet de facto, quod de facto proceſſit, in cap. Grave, n. 7. de off. ordin. 5p8

3 Relaxari, & abſolvere, an & in quo differant, in c. Odoardus, n. 7. & 59. de ſolut. 239

3 RELEGATUS in eo loco, in quo relegatus eſt, interim neceſſarium domicilium habet, in cap. Significavit, n. 35. de Paroch. 3r1

3 Relegatur in civitate, ſi dominus juſſerit eum recedere, non tenetur pœna etiam conventionali, & jurata, in c. Porrectum, n. 60. de Regular. 376

5 RELICTUM modo licito quando dicatur, in c. Nimis prava, n. 22. de exceſſ. Prælat. 221

5 Relicta pro Fratrum Minorum Eccleſiis, Oratoriis, officinis, & habitationibus, ac vaſis, libris & veſtimentis Divinis Officiis dedicatis, vel dedicandis ſuſtinentur, in c. Nimis prava, n. 25. de exceſſ. Prælat. 221

3 Relicta ad pias cauſas integre ſolvi debent infra ſex menſes, in c. Nos quidem, n. 7. de teſtam. 260

3 Relicta Eccleſiæ, ſeu Monaſterio conſtruendo, debentur integra, etiam cum fructibus medii temporis, ib. n. 8. 260

3 Relictum nullum ob incapacitatem cauſatam a prohibitione juris reſiſtentis potentiæ capiendi, & relinquendi, habetur pro non ſcripto, ib. n. 21. 260

3 Declaratur, & refellitur opinio Angeli de Peruſio, n. 23. & ſeqq. 260

3 Relictum Fratribus Minoribus, cenſetur factum principaliter pro anima, ib. n. 28. 261

3 Relictum Religioſis ſub modo licito, aliis uſibus applicari non debet per Papam, quando teſtator alios ſubſtituit caſu, quo onera non implerentur, ib. n. 33. 2d1

3 Relictum ſub modo illicito Religioſis incapacibus ea conditione, ut quatenus impleri non poſſit de jure, vel de facto, devolvatur ad alium, an debeat aliis uſibus applicari, ib. n. 37. 262

3 Relictum Fratribus Minoribus ſub modo illicito, commutari poteſt ad alium uſum, non obſtante prohibitione teſtatoris, & ademptione relicti in caſum commutationis, ib. n. 38. 262

5 Relictum Altari, ſeu Capellæ exiſtenti in Eccleſia Fratrum Minorum pro Miſſis celebrandis, cenſetur relictum ipſis Fratribus, ſicut & relictum Eccleſiæ, ib. n. 65. 67. & 73. 264

3 Relictum pro dote Altaris in Eccleſia Fratrum Eremitarum an cenſeatur factum Deo immortali repræſentando per Presbyteros ſeculares, inibi deſervientes, n. 73. 265

3 Paria ſunt relinquere Eccleſiæ Fratrum incapacium, atque Altari, ſeu Capellæ ibi exiſtenti, n. 74. 265

3 Relictum ſub conditione, ſi in Monaſterium intraverit, an debeatur ei, qui intravit, & poſtea exivit, in c. Porrectum, n. 57. de Regular. 376

5 In RELIGIONEM Divinam quod committitur, in omnium fertur injuriam, in c. Vergentis, n. 15. de Hæret. 95

5 Religiones omnes, exceptis Capucinis, & Minoribus de Obſervantia, hodie poſſidere poſſunt bona immobilia in communi, in c. Nimis prava, n. 18. de exceſſ. Prælat. 221

1 Religionem ingrediens metu mortis, quando, & qualiter teneatur proteſtari, in cap. Perlatum, n. 9. de his quæ vi metu cauſ. 675

3 Religionem coacte ingreſſi in adulta ætate dicuntur potius peccata committere, quam plangere, in c. Cum virum, n. 40. de Regular. 369

3 Religiones plures in Concilio Lugdunenſi extinctæ, ib. n. 52. 370

3 Religionem ingreſſus propria auctoritate infra annos pubertatis poteſt quandocunque exire, in cap. Si quis, num. 12. de Regular. 333

3 Religionem ingreſſus in legitima ætate per vim, & metum, ſi infra annum potuit reclamare, & non reclamavit, eo elapſo exire, vel a parentibus revocari non poteſt, ib. n. 18. 334

3 Et quid poſt Concilium Trid. in cap. 19. ſeſſ. 25. de Regular. num. 19. 334

3 Religio an teneatur nulliter profeſſo ad alimenta, ib. num. 33. & 74 335

3 Religioſus non poteſt ad aliam Religionem etiam ſtrictiorem tranſire ſine auctoritate Sedis Apoſtolicæ, in c. Recolentes, n. 33. de ſtatu Monach. 468

3 Religionem novam ſolus Papa poteſt approbare, ſeu confirmare, ib. n. 32. 468

3 Epiſcopi, & Prælati Regulares ſupprimere non poſſunt Religionem a Sede Apoſtolica approbatam, ib. n. 35. 468

3 Religio ſtrictior non dicitur conſiderata primæva Regula, ſed habito reſpectu ad præſentem obſervantiam, & conſtitutiones ultra Regulam factas, in c. Ad Apoſtolicam, n. 4p. de Regular. 385

3 Religionem intrare animo probandi melius eſt, quam nullatenus intrare, in c. Porrectum, n. d6. de Regular. 377

3 Religionem ingrediens animo exeundi, ſed cum voluntate, ut Deus immutet propoſitum ſuum, ſatisfacit voto, ibidem num. 69. 377

3 Religionem ingreſſus ex voto an exire poſſit ſine ulla cauſa ex ſola ratione libertatis, ib. n. 70. 377
2 Religionum diverſitas ſumitur ex fine, ad quem ordinantur, in c. In præſentia, n. 100 de probat. 140
2 Religio poteſt eſſe mendicans ex Regula, licet aliquod ejus membrum non mendicet, ib. n. 114. 141
2 Religio una non poteſt eſſe diverſorum Ordinum, ib. num. 91. & ſeqq. 139
3 Religio an ſit una tantum, vel plures, & in quo differant, in c. Sane, n. 12. & ſeqq. ad n. 24. de Regular. 355
3 Religio omnis hoc habet commune, ut quis ſe totaliter præbeat ad ſerviendum Deo, ſecundum tria eſſentialia vota, ib. n. 13. 21. & ſeqq. 355
3 Religionis status eſt quoddam exercitium, quo quis exercetur ad perfectionem charitatis, ib. n. 14 16. & 56. 355
3 Religiones diverſificantur ſecundum diverſitatem operum, ad quæ ordinantur, ib. n. 15. 355
3 Item ſecundum diverſos actus exercitiorum, ib. n. 16. 355
3 Religiones etſi conveniant in tribus ſubſtantialibus, tamen diverſificantur ſecundum diverſos fines ad illa tria ſubſtantialia ordinatos, & n. 17. & 48 355
3 Et quatenus aliquæ ſint ordinatæ ad eoſdem fines, tamen dicuntur diverſæ propter diverſas inſtitutiones, habitus, & denominationes, ib. n. 18 & 20. 355
3 Religio ſecundum Theologos eſt una tantum, ſeu unum genus, licet plures ſint ſpecies, ib. n. 21. 355
3 Religiones omnes conveniunt in ſummo fine, qui eſt charitas, & in tribus ſubſtantialibus Regulæ, ib. n. 22. 355
3 Et ideo non differunt niſi per accidens, ib. n. 22. 355
3 Sed contra, ib. n. 23. & 48. 355
3 Religio principaliter ordinata eſt ad opera vitæ contemplativæ, quæ in oratione, & ſtudio conſiſtunt, ib. n. 25. & 38. 355
3 Religiones quædam ordinatæ ſunt ad opera vitæ activæ, & aliquæ ad mixta, ib. n. 26. 355
3 Et activorum actuum quidam conſiſtunt in prædicatione, & doctrina, & conſiliis animarum, ut in Prædicatoribus, & Minoribus, ib. n. 27. 355
3 Quidam in Militia, ut Templarii, & Hoſpitalarii, ib n. 28. 356
3 Quidam ad Hoſpitalitatis, & Infirmorum obſequia, ut in Ordine Cruciferorum, & S. Antonii Viennen. in d. c. Sane, n. 29 de Regular. 356
3 Religionum aliquæ ſunt ordinatæ ad ſolitudinem, aliquæ ad ſocietatem; quædam habent propria in communi, & quædam non, ib. n. 30 356
3 Religio major, ſeu perfectior an dicatur, quæ habet opera contemplativa, ib. n. 31. 356
3 An vero quæ habet opera activa, ib. n. 32. 356
3 Militares Ordines ordinati ſunt ad effuſionem ſanguinis activam, non autem paſſivam, licet per accidens etiam paſſiva evenire poſſit, ib. n. 33. 356
3 Quo caſu propter Martyrium ceteris Religionibus eſſent præferendi, ib n. 34. 356
3 Religionum majoritas, ſecundum Theologos, attenditur principaliter ex parte finis, ſecundario ex parte exercitii, ib. n. 35. 356
3 Et quid, ſi finis Religionum ſit idem, ib. n. 36. 356
3 Diſcretio in Religionibus præfertur jejuniis, vigiliis, & hujuſmodi obſervantiis, ib. n. 37 & 46. 356
3 Religiones quæ ordinantur ad docendum, & prædicandum, tenent ſummum gradum, ſecundum vero quæ ordinantur ad contemplationem, ib n. 41 & 50. 356
3 Militiæ opus dicitur nobilius aliis operibus activis, & cur, ib. num 43. 356
3 In Religionibus ordinatis ad ſubventionem privatam proximi, primum eſt infirmos recreare, ſecundum captivos redimere, tertium hoſpites recipere, quartum ad ſuum victum manibus operari, ib. n. 44. 356
3 Ad continentiam convenientius ordinatur maceratio corporis per abſtinentiam cibi, quam per ſubtractionem veſtitum, ib. n. 45. 356
3 Vigiliæ, nuditas, & hujuſmodi, non perfectio, ſed perfectionis inſtrumenta ſunt, ib n. 47. 356
3 Religiones omnes conveniunt in communi exercitio circa tria ſubſtantialia, ſed in obſervantiis variant, ib. n. 48 356
3 Religionum præeminentia triplex, ib. n. 49. 356
5 Religionem novam erigere pertinet ad ſolum Papam, in c. Cum & plantare, n. 1. de privil. 239
2 Ad Religionem pertinet cultum Deo exhibere, in c. Conqueſtus, n. 77. de feriis, 97
3 Religiones plurimæ, & Monaſteria per Papam ſuppreſſa, & eorum bona aliis piis uſibus applicata, referuntur, in c. Relatum, n. 40. Ne Cler. vel Monach. 608

Religio ſtrictior, vel laxior.

3 Religio una ut ſit arctior altera, non attenditur, an habeat ſtrictiorem Regulam, ſed an modo in ea arctior vita ducatur, in c. Licet, n. 20. de Regular. 392
3 Religio tota, ſeu Domus Religioſa an poſſit ſe ad ſtrictiorem Religionem transferre, ib. n. 62. 392
Vide in ver. *Regulares quoad tranſitum.*
3 Religio ſtrictior non dicitur, quæ a principio ſuæ fundationis habet ſtrictiorem Regulam, ſed in qua modo arctior vita ducitur, in c. Sane, n. 2. de Regular. 354
3 Fratres Prædicatores etſi profiteantur Regulam S. Auguſtini, quæ laxior eſt, tamen per Conſtitutionem arctiorem vitam ducunt quam Monachi, ib. n. 5. 354
3 Religio, ut dicatur arctior, non tantum Regula, ſed etiam Conſtitutiones debent attendi, ib. n. 5. 354
3 Religio quæ dicatur arctior, ſeu diſtrictior, vel major, ib. n. 24. & ſeqq. uſq. ad n. 76. 355
3 Religiones arctiores non ſunt, quia arctiores habent obſervantias, ſed quia obſervantiæ majori diſcretione ordinatæ ſunt ad ſuum finem, ib. n. 69. 51. & 55. 356
5 Carthuſienſium ſtrictior clauſura cum abſtinentia a carnibus in quocunque caſu præponderat aliis Religionum aſperitatibus, ib. n. 61. 357
3 Religio una ut ſit ſtrictior altera, non attenditur tempus inſtitutionis Regulæ, ſed actualis obſervantia tempore tranſitus, in c. Non eſt vobis, n. 31. de Regular. 348
Vide in ver. *Regularis quoad tranſitum.*
3 Carthuſiana Religio eſt aliis Religionibus ſtrictior, ib. n. 32. 348
Vide in ver. *Regularis quoad tranſitum.*
5 RELIGIOSI Societatis Jeſu cogi non poſſunt accedere ad publicas proceſſiones ex privilegio Gregorii XIII. in cap. A nimia prava, n. 8. de exceſſ. Prælat. 220
2 Religioſi Societatis Jeſu, & eorum familiares Clerici obtinuerunt literas Conſervatoria in omnibus cauſis, ſi actores, ſive rei forent, in c Si Clericus, n. 36. de for. compet. 55
3 Religioſi exeuntes ad audiendas leges, vel phyſicam, niſi infra duos menſes ad clauſtrum redeant, excommunicati ſunt, & alias pœnas incurrunt, de quibus, in c. Non magnopere, n. 1. Ne Cler. vel Monach. 659
3 Religioſus non eſt proprietarius, qui emolumenta Collegii non ſibi, ſed Monaſterio lucratur, ib. n. 5. 659
3 Religioſus ex ſententia D. Thomæ poteſt eſſe de Collegio ſecularium magiſtrorum, ib. n. 25. 661
3 Pariſienſium quorundam error, qui ſtatum Religioſorum Mendicantium damnatum aſſerebant, confutatur a D. Thoma in opuſculo juſſu Clem IV edito, & ab eodem approbato, ib n. 28. 661
3 Religioſi, qui in clauſtris audiunt leges, vel medicinam, an ſint excommunicati, in c. Super ſpecula, n. 8. Ne Cler. vel Monach. 683
3 Religioſi potius competit lacrymari, legere, & orare, quam leges, & medicinam audire, ib. n. 9. 683
3 Religioſus gravius delinquit attentando illicita extra Monaſterium, quam intra illud, ib. n. 11. 684
3 Novitii audientes leges, vel phyſicam, non incidunt in pœnam excommunicationis, ib. n. 15. 684
3 Religioſi, & alii Eccleſiaſtici hic prohibiti, qui leges, vel medicinam legunt, ſeu docent, an ſint excommunicati, ib. n. 18 & ſeq. uſq. ad n. 21 & a n. 37 uſq. ad n. 45. 684
3 Religioſi qui leges, vel medicinam audiunt intra clauſtra, non ligantur excommunicatione, ſecus ſi extra, ib. n. 22. 685
3 Religioſi, & alii prohibiti non excuſantur a pœnis hujus Conſtitutionis, eo quod leges civiles audiant ad intelligentiam Canonum, ib. n. 32. 686
3 Religioſi qui leges, vel phyſicam docent intra clauſtra, non ligantur Conſtitutione, c. Non magnopere, ne Cler. vel Monach. ib. n. 37. 686
3 Et quid, ſi extra clauſtra, ib. n. 38. & ſeq. ad n. 47. 686
3 Religioſi cur potius prohibeantur leges audire, quam docere, ib. n. 43. 687
3 Religioſi ad quæ obligentur ultra communia Chriſtianorum vincula, in c. Explicari, n. 5. de obſerv. Jejun. 618
3 Religioſi, qui Canones ignorant, reputandi ſunt idiotæ, in c. Cum ſit ars, n. 12. de ætat. & qual. 435
5 Religioſus exemptus ſi accipiat executionem ultimæ voluntatis pro hujuſmodi executione conveniri poteſt coram Ordinario, in c. Ex parte, il 2 n. 53. de privil. 265
5 Idem ſi ſuſcipiat adminiſtrationem Confraternitatis, vel Hoſpitalis, ib. n. 54. 265
3 Religioſum eſt quidquid eſt ſacrum, ſed non e converſo, in c. Ad hæc, n. 5 de Relig. domib. 489
3 Religioſi an præfici poſſint Hoſpitalibus, ib. n. 50. 491
3 Domus Religioſa aggregata Ciſtercienſibus, eorum mores ſervare tenetur, in c. Recolentes, n. 1. de ſtatu Monach. 465
3 Domus Religioſa poteſt ex toto ſe transferre ad Religionem arctiorem alterius Ordinis, ib. n. 11. 465
3 Religioſus contra prohibitionem Prælati ſui ordinari non debet, in c. Ad aures, n. 1. de tempor. ordinat. 362
3 Religioſus non poteſt obtinere prælationem abſque ſui Superioris licentia petita, & obtenta, ib. n. 23. 364
3 Religioſi etiam exempti cogi poſſunt ab Epiſcopo ad exequendam teſtatoris voluntatem, in c. Tua nobis, n. 19 & 49. de teſt. 282
3 Religioſus a Superiore privatus officio Executoris etiam ſine cauſa propter bonum obedientiæ non poteſt contradicere, ib n. 53. 284
3 Religioſum locum nemo poteſt efficere ſine Epiſcopi authoritate, in c. De Xenodochis, n. 11. de Relig. domib 485
4 Religioſus an poſſit habere bona ſua ad uſum fructum, vel uſum, aut adminiſtrationem de licentia Prælati, & dependenter ab illius voluntate, in c. Inſinuante, n. 21. Qui Cler. vel vov. 51
3 Religioſorum ſpecies diſcernuntur ex diverſitate Religionis, in c. Ad Apoſtolicam, n. 48. de Regular. 384
3 Religioſis non licet temere concurſare ab uno ad aliud Monaſterium, ib. n. 57. 385
2 Religioſi omnes approbatam Regulam profitentes, & eorum Converſi, & Novitii, fori privilegio gaudent, in c. Nullus, n. 49. & 54 de for. compet. 48
2 Religioſus, qui jocoſa levitate ad horam dimittit habitum, & alium aſſumit, non incidit in pœnam Apoſtaſiæ, in cap. Si quis, n. 55. de foro compet. 39
2 Religioſis quæ adhærent, Religioſa ſunt, in c. In præſentia, n. 109 de probat. 141
5 Religioſis an liceat in eorum Oratoriis, vel Monaſteriis unam, vel plures habere Campanas, in c. Patentibus, n. 6 & ſeqq. uſq. in fin. de Privil. 242
5 Religioſi etiam exempti non poſſunt Eccleſias, aut decimas recipere

Digitized by Google

cipere de manibus laicorum abſque auctoritate Diœceſani, in c. Cum & plantare, n. 2. de Privil. 240
3 Religioſi in Eccleſiis ſibi pleno jure non ſubjectis quale jus conſequantur, in d. c. Cum & plantare, n. 5. de Privil. 240
5 Et quale in ſubjectis pleno jure, ib. n. 6. 240
5 Religioſi prohibentur alteri confiteri, quam propriis Prælatis, ib. n. 13. 240
3 Religioſus locus debet reformari de Religioſis duntaxat, non de ſecularibus, niſi in defectum Religioſorum, in c. Inter quatuor, n. 1. de Relig. domib. 404
Vide in ver. *Regularis quoad reformationem*.
5 Religioſi ab excommunicatione Canonis Si quis ſuadente, abſolvi poſſunt per proprium Prælatum, ſi ipſum habeant, & ſic Presbyter, alioqui per Diœceſanum, in c. Cum illorum, n. 6. & 11. de ſent. excomm. 348
3 Religioſum licet non profeſſam opprimens eſt ſacrilegus, & excommunicatus, in c. Ex publico, n. 40. de convers. conjug. 448
3 Et impediendo Religionis propoſitum eſt excommunicandus, ib. n. 41. 448
5 Religioſus chirurgiam exercens, ſi ex ea mors ſequitur, irregularis eſt, etiamſi ſit peritus, & diligens, in c. Tua nos, n. 1. de Homic. 138
5 Religioſi prohibentur alteri confiteri, quam propriis Prælatis, in c. Cum & plantare, n. 13. de privil. 240
3 RELIQUIAS vendere, vel paſſim oſtendere, aut de novo inventas ſine licentia Papæ venerari non licet, in c. Cum ex eo, n. 1. de Reliq. & vener. Sanct. 608
3 Reliquiæ non debent extra capſam oſtendi, præſertim quæſtus cauſa, ib. n. 4. 608
3 Reliquias novas an, & quando venerari liceat ſine licentia Papæ, ib. n. 5. 609
3 Et quid poſt Concilium Trid. n. 6. 609
3 Reliquias non Canonizati an hodie poſſit Epiſcopus recognoſcere, & approbare, ib. n. 6. & ſeqq. uſq. ad n. 10. 609
3 Reliquias novas Sancti non Canonizati ſecreto venerari, ſeu ad illas devotionem habere, non eſt prohibitum, ib. n. 11. 609
1 Reliquiæ portari poſſunt ſuſpenſæ ad collum, dummodo id fiat cum fiducia Dei, & Sanctorum, non autem ſuperſtitioſe, ib. n. 12 609
3 Reliquias transferri poſſunt Epiſcopi auctoritate, ib. n. 15. 609
3 Reliquiarum tranſlationem cur Concilium Moguntinum fieri decrevit auctoritate Epiſcoporum, ib. n. 28. 615
5 REMEDIO extraordinario uti licet, quando per ordinarium non eſt ſufficienter conſultum, in c. Audivimus, n. 48. de Reliq. & vener. Sanct. 606
3 Dummodo tamen extraordinarium non ſit a jure improbatum, ib. n. 49. 606
3 Remedium juris quando ſuppetit, non eſt recurrendum ad remedium facti, ib. n. 50. 606
3 Remedio quolibet utendum eſt ad eum tantum finem, ad quem eſt introductum, ib. n. 56. 65. & 67. 606
5 Remedia ſeveriora non ſunt adhibenda, ubi leviora ſufficiant, in c. Sacro, n. 35. de ſent. excomm. 373
5 Remedio ordinario quandiu locus eſſe poteſt, non eſt confugiendum ad extraordinarium, ib. n. 48. 374
3 REMISSIONES Auguſtini Barboſæ Indici librorum prohibitorum adjectæ ex ſententiis S. Congregationis Concilii, in c. Cum veniſſent, n. 58. de judic. 25
3 REMISSORIA non datur, ubi articuli ſunt irrelevantes, in c. Exrependæ, §. Qui vero, n. 62. de Præb. 232
1 *Remittere* verbum quid importet, in c. Conſuetudines, n. 4 de Conſuetud. 192
1 RENUNCIARE beneficio ſuo non poteſt Clericus ſine licentia Epiſcopi diœceſani, in c. Admonet, n. 4 de renunc. 329
1 Renunciari non poteſt beneficium ſine licentia Superioris propter ejus præjudicium, ib. n. 32. 331
1 Renunciare libere poteſt Clericus non habens alas ligatas, ib. num. 36. 331
3 Renunciari non poteſt beneficium in favorem duorum indulto, niſi de conſenſu utriuſque, in c. Ad Apoſtolicam, n. 21. de Regular. 383
3 Renunciari poteſt juri etiam in favorem plurium introducto, quatenus tangit perſonam renunciantis, ib. n. 22. 383
Vide in ver. *Privilegii Renunciatio*.
3 Renunciatio tacita inducitur, ſi quis conſentiat, ut ſuum beneficium alteri conferatur, in c. Statuimus, n. 17. de Regul. 410
3 Renunciatio facta in articulo mortis præſumitur in fraudem expectantis, in c. Sicut nobis, n. 32. de Regulae. 389
3 Prælatus inferior cum Capitulo an poſſit ſtatuere, ut Præbendatus non poſſit Præbendæ ſuæ renunciare, niſi de ipſorum conſenſu, in c. Significatum, n. 12. Præb. 81
1 Renunciatio beneficii facta ſine Superioris auctoritate non tenet etiam in præjudicium renunciantis, in c. Admonet, n. 6. de Renunc. 329
1 Nec impedit eum agere contra invitum in beneficio ſic renunciato, ib. n. 7. 329
1 Poſſeſſio tamen amittitur, ib. verſ. Adverte. 330
Renunciatio ingredientis Religionem.
Vide in ver. *Novitius quoad Renunciationem*.
1 Renuncians beneficio ſuo expreſſe, vel tacite, illud repetere non poteſt, in c. Ex tranſmiſſa, n. 1. de Renunc. 328
1 Renunciare beneficio intelligitur eo ipſo, quod quis auſert bona collata Eccleſiæ, in qua eſt beneficiatus, & habitum probationis aſſumit, licet profeſſio non ſequatur, ib. n. 7. & 8. 328
1 Et quid poſt Concilium Trid. ib. n. 9. 328
1 Jus renunciatione ſopitum non reviviſcit, ib. n. 13. 328
3 Renunciaſſe non videtur, qui ſtatim iterum eſt aſſumptus, in c. Niſi eſſent, n. 10. de Præb. 107
Fagnani Reperter.
3 Renunciatio præſumitur facta in fraudem Penſionarii, ſi beneficium conſanguineo renunciantis conſeratur, ib. n. 12. 107
1 Renunciatio beneficii an fieri poſſit ſine auctoritate Superioris, in c. Admonet, n. 24 de Renunc. 330
1 Quid de beneficiis curatis, ib. n. 5. 331
1 Et quid in beneficiis ſimplicibus perſonalem reſidentiam requirentibus, ib. n. 26 331
1 Et quid in non requirentibus reſidentiam, n. 28. 331
1 Et quid, ſi Clericus ad illius titulum fuerit ordinatus, ib. verſ. Modo, 332
3 REPERIRE. Verba, quæ reperientur, ſive quæ reperirentur tempore obitus, faciunt legatum conditionale, in c. Prudentes, n. 13. de Donat. 244
1 REPETITIO nunquam fieri intelligitur etiam in eadem clauſula, quando ex illa reſultat aliquid exorbitans a jure communi, in c. Ceterum, n. 61. de Reſcript. 144
5 REPRESALIÆ conceſſæ contra Cives Tuſcos non afficiunt Prætenſis, in c. Epiſcopalia, n. 17 de privil. 236
3 REPUDIARE quis non poteſt, quod habere non poteſt, in c. Nos quidem, n. 71. de Teſtam. 265
3 RESCRIPTUM contra legem regularem non valet, non tamen requiritur ſpecialis derogatio, ſed ſufficit generalis niſi lex ſit Conciliaris, in c. Ex parte, n. 4. de Capell. Monach. 505
1 Reſcripti, vel privilegii idem continentis, quod jus commune, non oportet mentionem facere in ſecundo reſcripto, vel privilegio, in c. Cum omnes, n. 6 de Conſt. 93
1 Idem in ſtatuto, vel conſuetudine, ib. n. 7. 93
5 Reſcriptum falſum, cujus falſitas ignoratur, tribuit juriſdictionem, in c. Super eo, n. 8. de crim. falſ. 179
5 Contrarium, n. 11. 179
1 Reſcriptum ſubreptitie impetratum ob taciturnitatem primi non eſt nullum, in c. Ad audientiam, il ſecondo, n. 29 de Reſcript. 176
1 Reſcriptum ſubreptitium tribuit juriſdictionem, ſi de ſubreptione oppoſitum non fuerit, ib. n. 31. & 38. 176
1 Reſcriptum ſuper reſtitutione beneficii non valet tacita cauſa excommunicationis, & privationis impetrantis, in c. Dilectus, n. 1. & 7. de Reſcript. 188
1 In reſcripto non ſufficit factum narrare, niſi cauſa facti adjiciatur, quam judex prætendit, ib. n. 8 188
1 Et de pluribus cauſis facienda eſt mentio, ſi plures ſint, ibid. num. 9 189
1 Modus itidem exprimendus, ſi cauſa dandi, vel negandi præſtaret, ib. n. 10. 189
1 Reſcriptum non valet, cum proceſſus ſupprimitur, ib. n. 11. 189
1 Reſcriptum redditur ſubreptitium non ſolum tacendo id quod eſt factum, ſed etiam tacendo quomodo, & ex qua cauſa ſit factum, ib. n. 12. 189
1 Reſcriptum impetranti ſufficit alterum probare ex disjunctive probatis, in c. Inter ceteras, n. 1. de Reſcript. 147
1 Reſcriptum contra generale Concilium cur non valeat, niſi Concilio fuerit ſpecialiter derogatum, in c. Nonnulli, n. 32. de Reſcr. 169
5 Reſcriptum quid ſit, & ad quid impetretur, in c. Olim, n. 9. de verb. ſignif. 381
5 Reſcripta contra jus elicita non valent, ib. n. 10 381
5 Reſcriptum quotuplex, & an beneficium, vel privilegium dici poſſit, ib. n. 11. 381
5 Reſcripta ad lites ſunt interpretanda ſtrictiſſime, ib. n. 18. 382
5 Reſcripta ad beneficia ſunt ambitioſa, & ſtrictiſſime intelligenda, ib. n. 33. 382
5 Infamis eſt, qui reſcriptum Principis aſtute, vel malitioſe interpretatur, ib. n. 33. 382
3 Reſcripta, quæ abſorbent jus tertii, cenſentur extorta Principe circumvento, & ſunt nulla ex defectu voluntatis, in c. Conſultationibus, n. 51. de Cler. ægrot. 167
1 Reſcriptum, quo mandatur alicui provideri de beneficio, non extenditur ad Prælaturas, in c. Accepimus, n. 29. de ætat. & qual. 432
1 Reſcriptum, quo mandatur alicui provideri in Eccleſia Cathedrali, an habeat locum, & e converſo, ib. n. 27. & ſeqq. 430
3 Reſcripto ut quis recipiatur in Eccleſia non numerata, ſi facultates non ſuppetant, obſtat exceptio paupertatis, in c. Non amplius, n. 3 de Inſtit. 172
3 Niſi Papa faciat Canonicum honoratum, ib. n. 4. 172
1 Reſcriptum falſum, & obreptitium in quo differant, in c. Super literis, n. 9 de Reſcr. 160
Reſcriptum ſubreptitium.
Vide in ver. *Subreptio*.
1 Reſcriptum Principis debet reduci ad terminos juris communis etiam impropriando verba, in cap. Cauſam, quæ, n. 4. de Reſcr. 156
1 Et quid in privilegiis, ib. n. 7. & ſeqq. 156
1 Reſcripta contra jus elicita, niſi aliud appareat de voluntate Principis, non valent, ib. n. 5. & n. 31. 156
1 Reſcriptum concreditur ad juris communis obſervantiam; alias tranſit in privilegium, ib. n. 6 156
1 Reſcripti verba quod aliquis ſit privatus beneficio propter crimen non inducens privationem, ipſo jure impropriantur, & exponuntur, quod ſit privandus, ib. n. 29. 157
Reſcriptum in quo eſt raſura, an, & quando valeat.
Vide in ver. *Literarum Apoſtolicarum raſura*.
1 Reſcriptum ſecundum in eodem negotio ab adverſario impetratum non valet, ſi de primo non faciat mentionem, & primum remanet in ſuo robore, in c. Ceterum, n. 1. & 30. de Reſcr. 142
1 Reſcriptum ſecundum non valet, ſi taceat primum fuiſſe impetratum communi conſenſu, ib. n. 2. & 14. 141

1 Reſcriptum primum ſi non fuit præſentatum, & illius auctoritate facta citatio, valet ſecundum prius præſentatum, licet de primo mentionem non faciat, ib. n. 4. 141
2 Reſcriptum ſecundum ad lites non faciens mentionem de primo an ſit ipſo jure nullum, an vero ſit annullandum ope exceptionis, ib. n. 5. 141
2 Et quid in litteris beneficialibus, & gratioſis, ib. n. 8. 142
2 Reſcriptum ſecundum ſi faciat mentionem de primo, valet ſecundum, & non primum, ib. n. 11. 142
2 Reſcriptum ſecundum faciens mentionem de primo an tollat primum ipſo jure, ib. n. 12. 142
2 Reſcriptum ſecundum non ſufficit ut faciat mentionem de primo, niſi etiam faciat mentionem de illius qualitatibus, quæ reddidiſſet Principem difficiliorem ad ſecundas literas concedendas, ib. n. 14. 142
5 Reſcripta ad lites ſunt interpretanda ſtrictiſſime, in c. Olim, n. 28. de verb. ſignif. 382
Vide in ver. *Subreptio*.
2 Res omnis per quaſcunque cauſas naſcitur, per eaſdem diſſolvitur, in c. Requiſivit, n. 75. de ordin. ab Epiſc. 383
5 Res una, & eadem diverſis reſpectibus poteſt diverſo jure cenſeri, in c. Cum Capella, n. 13. de privil. 254
3 Res inter alios acta inducit ſaltem præſumptionem contra tertium, in c. Cum dilectus, n. 30. de Relig. domib. 498
3 Et ſecundum aliquos facit ſemiplenam probationem, ib. n. 31. 498
2 Res alterata vel conſecrata non reſtituitur priori domino, in c. Magnus, n. 45. de oblig. ad ratioc. 490
2 Declaratur, ib. n. 60. 492
2 Res ſacra nullo caſu contrectari poteſt niſi a ſacratis, & Deo dicatis hominibus, ib. n. 60. 492
5 Res verbis accommodare non eſt in facultate hominis, ſed ſolius Dei, in c. Falſidicus, n. 117 & 156. de crim. falſ. 175
5 Nec verbis ſignificationem imponere, ib. n. 118. 175
2 Rei vendicatio non datur contra dominum, ſed ipſi domino, in c. Gravis, n. 53. & 56. de Reſtit. ſpoliat. 117
2 Rei vendicatio utilis datur adverſus eum, qui dolo deſiit poſſidere, ib. n. 66. 118
Res feudalis. Vide in ver. *Feudalis cauſa*.

Res Eccleſiæ.

2 Res Eccleſiæ donata Sanctum eſt Sanctorum Domino, nec ſubeſt niſi auctoritati Judicis Eccleſiaſtici, & in ea ſacrilegium committitur, in c. Verum, n. 20. de for. compet. 61
3 Res, quæ non nisi Eccleſia cum onere celebrationis Miſſarum, deſinunt eſſe laicales, in c. Significatum, n. 23. de Præb. 82
3 Res de facto revertitur ad naturam ſuam, in c. Novit, n. 44. de Sed. vac. 206
3 Res de facto redit ad primævam naturam, in c. Inſinuatione, n. 3. de feud. 829

Reſervatio.

2 Reſervato aliquo caſu Papæ, cenſetur etiam reſervata illius cognitio, in c. Licet, n. 32 de for. compet. 66
5 Caſuum reſervatio an afficiat Sacerdotes, vel pœnitentes, in c. Omnis, n. 83 de pœnit. & remiſſ. 315
5 Caſus reſervare quid ſit, ib. n. 84. 315
5 Reſervationis actus eſt localis, ib. n. 86. 315
5 Decretum Clem. VIII. quoad caſuum reſervationem ſubjicit Regulares Epiſcopo, in cujus diœceſi morantur, non autem alieno, ib. n. 87. 315
5 Ordinarii debent paucos, & neceſſarios caſus reſervare, ibid. num. 89. 315
5 Reſervationis cauſa eſt etiam Sacerdotis imperitia, ib. n. 90. 315
5 Reſervatio unius Epiſcopi non afficit alium, ib. n. 91. 316
5 Reſervatio caſuum eſt ſtricte accipienda, ib. n. 96. 316
2 Caſuum reſervatio facta ab Epiſcopo Diœceſano non afficit perſonas nullius diœceſis, in c. Cum olim, n. 21 de preſcr. 279
2 Caſus ſibi reſervare an, & quando poſſit inferior Prælatus, ib. n. 23 & ſeq. 179
5 Epiſcopi non debent promiſcue ſibi reſervare caſus, quibus a jure annexa eſt excommunicatio, niſi propter frequentiam, ſcandalum, vel aliam neceſſariam cauſam, in c. Nuper, n. 25. de ſent. excomm. 346
5 Reſervatio caſus non inducitur ex eo quod Summus Pontifex abſolutionem ab illo caſu impertitus fuerit, ib. n. 32. 346
5 Reſervatio ob vacationem in Curia eſt clauſa in corpore juris, & nulla major, aut potentior invenitur, in c. Sicut unire, n. 57 de exceſſ. Prælat. 212
2 Reſervationibus Apoſtolicis ſublatum eſt jus eligendi Prælatum, quod habent Capitula de jure communi, in c. Nullus, n. 10, de elect. 218
3 Reſervatio in aliquibus arguit conceſſionem in reliquis, in c. Cum dilectus, n. 38 de Relig. domib. 439
2 Reſervatio juris nihil dat, & nihil aufert, ſed tantum jus reſervantis conſervat, in c. Veniens, n. 14. de Tranſact. 668
5 Reſervatio afficit etiam ſucceſſorem, ſi fiat per modum legis, ſeu ſtatuti, in c. Cum pro cauſa, n. 28. de ſent. excomm. 339
5 Reſervatio abſolutionis poteſt dici pœna, ib. n. 31. 339
2 *Reſideant*, *canant*, *interſint*, ſunt æquipollentia, in cap. Ut Abbates, n. 102. de ætat. & qual. 397

Reſidentia, *communia*.

3 Reſidentia eorum, qui deſervire non tenentur, iuanis eſt, in c. In Eccleſiis, n. 27 de Capel. Monach. 503
3 Reſidentiæ Decreta non ſunt amare inte ligenda, in cap. Relatum, n. 38 de Cler. non reſid. 33
3 Reſidere quid ſit, in c. Licet, n. 23. de Præb. 135
3 Reſidentiæ onus intelligendum eſt cum effectu, in c. Conquerente, n. 14 de Cler. non reſid. 35
3 Reſidere nihil aliud eſt, quam deſervire, ib. n. 16. 35
3 Reſidentia continua requirit ſervitium magis præciſum, ibid. num. 17. 35
3 Reſidentia ex vulgari uſu loquendi fundatorum intelligitur perſonalis, ib. n. 21. 36
3 Reſidentia debet eſſe laborioſa, & non otioſa, in c. Ex parte, n. 15. de Cler. non reſid. 42
Diſpenſationes ſuper reſidantia.
Vide in ver. *Diſpenſatio ſuper reſidentia*.

Reſidentia in Beneficiis ſimplicibus.

2 Reſidentia perſonalis, & obligatio Miſſas celebrandi, & inſerviendi per ſeipſum in Capellis, & Beneficiis ſimplicibus, quibus caſibus cenſeatur inducta ex ſententia S. Congregationis Concilii, in c. Ut Abbates, n. 78. de ætat. & qual. 394
2 Reſidentia intelligitur de perſonali ex vulgari modo loquendi eorum, qui fundant Capellanias in Cathedralibus, & Collegiatis, ib. n. n. 101. 397
3 Reſidentia in beneficiis non curatis eſt de jure poſitivo, in cap. Extirpandæ, §. Qui vero, n. 28. de Præb. 128
3 Reſidentiam non faciens in beneficio etiam modicæ æſtimationis illo privari debet, in c. Conquerente, n. 2. de Cler. non reſid. 34
3 Reſidentia facere in Eccleſia non Parochiali, nec Collegiata, non importet, ut Capellanus celebrare debeat per ſeipſum, & ſit actu Sacerdos, ib. n. 12. 35
3 Reſidentia etiam in beneficiis ſimplicibus de jure communi per alium impleri non poteſt, ib. n. 13. 35

Reſidentiam quoad conſuetudinem, & ſervitium.

3 Conſuetudo non reſidendi in Monaſteriis commendatis arguit Curam animarum non incumbere ipſis Commendatariis, in c. In Eccleſiis, n. 28. de Capell. Monach. 503
3 Conſuetudo inſerviendi per Vicarium beneficio Curato, & fructus in abſentia percipiendi, valida eſt ſecundum aliquos, in c. Ex parte, n. 22. de Cler. non reſid. 42
3 Contrarium, ib. n. 27. 43
3 Conſuetudo etiam immemorabilis percipiendi fructus beneficii Curati in abſentia, atque per Vicarium inſerviendi, eſt corruptela, ib. n. 27. 43
3 Et in c. Cum omnes, n. 36. de Conſt. 95
3 Conſuetudo non reſidendi, & percipiendi fructus beneficii in abſentia an valeat, in d. c. Cum omnes, n. 11. & ſeqq. uſq. ad num. 36. 93
3 Quid in beneficiis ſimplicibus, ib. n. 12. 93
3 Et quid in beneficiis in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis, num 18. 93
3 Et quid in beneficiis Curatis, ib. n. 36. 95
3 Conſuetudo non reſidendi in Beneficiis ſimplicibus valida eſt, ib. n. 16. 93
3 Conſuetudo percipiendi fructus Præbendæ in abſentia in Cathedralibus Eccleſiis non valet de jure communi, ib. n. 18. 93
3 Conſuetudo percipiendi fructus Præbendæ in abſentia an valeat in caſu, in quo Canonicus abſens non inſervit per ſubſtitutum, ib. n. 20. 94
3 Et quid poſt Concilium Trid. ib. n. 21. 94
3 Conſuetudo immemorabilis, ſecundum quam ex quavis cauſa, & ultra tres menſes ab Eccleſiis Cathedralibus abeſſe licet, ſublata eſt a Concilio Trid. ib. n. 23. 94
3 Conſuetudo Eccleſiæ Compoſtellanæ, qua dignitates abſentes pro juſtitia miniſtranda habentur pro præſentibus, ſublata eſt a Concilio Trid. ib. n. 23. 94
3 Conſuetudo etiam immemorabilis non excuſat Canonicos ab aliqua hora illius diei, quo choro intereſſe tenentur, eo prætexto, quod adſint alii ab ipſis miſſi, ib. n. 24. 94
3 Conſuetudo non reſidendi, cum Eccleſia, vel dignitas nullos habet redditus, licet valeat de jure communi, tamen ſublata eſt a Concilio Trid. in Canonicatibus, & Curatis, ib. n. 25 94
3 Conſuetudo etiam immemorabilis non reſidendi in Collegiatis Eccleſiis inſignibus non valet, ib. n. 31. 94
3 Et quid in non inſignibus, ib. n. 31. 94
3 Conſuetudo etiam immemorabilis percipiendi in abſentia quotidianas diſtributiones non tenet, ib. n. 34. 95
3 Conſuetudo etiam immemorabilis non reſidendi in beneficiis Curam animarum habentibus, eiſque per alium deſerviendi, eſt corruptela, ib. n. 36. 95
3 Conſuetudo vacandi a ſervitio Chori ultra tres menſes ſublata eſt a Concilio Trid. in c. Licet, n. 31 de Præb. 135
3 Etiamſi ſit immemorabilis in Cathedralibus, & Collegiatis inſignibus, ib. n. 32. 135
3 Conſuetudo percipiendi in abſentia quotidianas diſtributiones non valet, in c. Licet, n. 77. de Præb. 138
3 Etiamſi ſit immemorabilis, ib. n. 79. 138
3 Conſuetudo ſecundum quam, qui non ſunt Presbyteri, licet inſerviant, diſtributiones non lucrantur, ſervanda eſt, ib. n. 85. 138
3 Conſuetudo qua nullus participat de maſſa communi niſi per annum gratis inſervierit, non eſt ſublata a Concilio Trid. nec a Conſtitutione S. Pii V. ib. n. 86. 138
3 Conſuetudo, qua abſentes per tres menſes a Concilio permiſſos amittunt etiam fructus maſſæ groſſæ, eſt laudabilis, & obſervanda, ib. n. 94. 139
3 Immemorabilis conſuetudo non reſidendi intelligitur, ſi a nullo prorſus ſolitum fuerit reſideri; ſecus ſi alii reſederint, alii non, in c. Cum omnes, n. 32. de Conſt. 94
3 Conſuetudo longioris quam novem menſium ſpatio quotannis inſerviendi in Cathedralibus, vel Collegiatis Eccleſiis, an ſit ſublata a Concilio Trid. in c. Ad audientiam, n. 8 & ſeqq. uſq. ad n. 16. de Cler. non reſid. 60
3 Conſuetudo aut ſtatutum vacandi ultra menſes a ſervitio Cathedralis, vel Collegiatæ Eccleſiæ, reſtringitur a Concilio Trid. ad tres menſes, ib. n. 9. 60

3 Con-

3 Conſuetudo, ſecundum quam Canonici Regulares abſunt cum licentia per quadraginta dies, & lucrantur diſtributiones, an valeat, ib. n. 16. & ſeqq. uſq. in fin. 61

Reſidentia Canonicorum.
Vide in vec. *Canonici quoad reſidentiam*, &c.
Et in vet. *Reſidentia*, *Conſuetudo*.

Reſidentia Cardinalium.
Vide in ver. *Cardinales quoad reſidentiam*.

Reſidentia Epiſcopi, & Parochi.

3 Reſidentiam Paſtorum an Concilium Trid. diffinierit eſſe de jure Divino, in c. Ex parte, n. 10. uſq. ad n. 20. & n. 28. de Cler. non reſid. 41
3 Reſidentiam in Epiſcopatibus, & beneficiis Curatis eſſe de jure Divino, qui authores ſenſerint, ib. n. 25. 43
3 Reſidentiæ præceptum quo ſenſu dicatur eſſe de jure Divino, ib. num. 2d. 43
3 In Epiſcopatibus, & beneficiis Curatis eſſe de jure Divino multipliciter oſtenditur, ib. n. 28. 43
3 In Epiſcopatibus, & Curatis per ſe obligat non tantum ſemper, ſed etiam ad ſemper, ib. n. 68. 46
3 Licet affirmativum includit in ſe præceptum negativum, ibid. num. 70. 4d
3 Cardinalis a Turrecremata invectiva in Epiſcopos non reſidentes, in c. Qualiter, n. 3. de Cler. non reſid. 50
2 Cardinalis Cajetani invectiva in ſublimes perſonas, quæ munia Paſtoralia per ſe non obeunt, ſed alteri delegant, in c. Dudum, il 2. n. 27. de elect. 270
1 Reſidere tenentur Epiſcopi apud ſuam Cathedralem temporibus Adventus, Quadrageſimæ, &c. nec ſufficit, ut in diœceſi reſideant, in c. Canonum ſtatuta, n. 101. de Conſtit. 2a
Vide in vec. *Epiſcopus quoad reſidentiam*.
Et in vec. *Parochus quoad reſidentiam*.
Et in ver. *Prælatus quoad reſidentiam*.
3 Juramento Parochi ſuper neceſſitate cauſarum abſentiæ non ſtatur, in c. Relatum, n. 5n. de Cler. non reſid. 34
3 Concilium Trid. in quibus innovet antiquos Canones contra Paſtores non reſidentes, in c. Qualiter, n. 10. de Cler. non reſid. 50
3 Cauſa negativa an in foro conſcientiæ excuſet Parochum ab obtinenda licentia abeundi extra Parochiam, in c. Relatum, n. 34. & 44. de Cler. non reſid. 33
3 Cauſas abſentiæ repentinas Epiſcopus non tenetur Metropolitano ſignificare, ib. n. 36. 33
Vide in ver. *Parochus quoad reſidentiam*.
3 Statutum prohibens, ne quiſquam Curatus ab Eccleſia abſit, etiam per unicum diem, ſine Epiſcopi licentia, ſub pœnis pecuniariis, non eſt contra Concilium Trid. in c. Relatum, n. 23. de Cler. non reſid. 33
3 Addendum tamen ſtatuto, ut detur facultas Vicariis foraneis concedendi talem licentiam, ib. n. 24. 33
3 Statuta Epiſcoporum, ne Parochi abſint ultra duos dies, licet non ſint contra Concilium Trid. ex iis tamen jubetur tolli pœna excommunicationis, ib. n. 40. 33
3 RESIGNANS cum pacto ut beneficium alteri conferatur, ſimoniam committit, in c. Dilecto, n. d. de Præb. 112
2 RESIGNATIO in manibus Ordinarii eſt ſimoniaca, ſi reſignans tacite, vel expreſſe in pactum deducat, ut beneficium certæ perſonæ conferatur, in c. Non ſine, n. 33. de arbitr. d9a
1 Reſignationis appellatione ex proprietate vocabuli venit etiam dimiſſio, ib. n. 44. 693
1 Reſignatio facta in manibus Ordinarii eo pacto, ut beneficium certæ perſonæ conferatur, eſt ſimoniaca, in c. Ex parte, n. 13 de Off. delegat. 528
1 Vitium tamen purgatur, ſi Papæ auctoritas intercedat, ib. n. 14. 528
1 Reſignatio non ſubtrahit Epiſcopo ordinem, ſed executionem, in c. Requiſivit, n 4. de ordin. ad Epiſcop. 377
1 Reſignationis cauſæ reducuntur omnes ad impedimentum exequendi officium paſtorale, in c Niſi cum pridem, n. 12. de ren. 338
Vide in ver. *Bulla S. Pii V.*
1 Reſignationes reciprocæ parentum Clericorum in favorem filiorum reprobantur a Concilio. Trid in c. Ad extirpandas, n. 41. de fil. Presb. 473
3 Reſignatio fieri poteſt ea intentione, ut beneficium alteri conferatur, dummodo id non deducatur in pactum, in c. Dilecto, n. 5. de Præb. 112
3 Reſignatio beneficii cum reſervatione penſionis non poteſt fieri coram Epiſcopo, in c. Niſi eſſent, n. 20. de Præb. 107
3 Simoniaca an ſit reſignatio facta ea intentione, ut beneficium conferatur nepoti, vel alteri, in c. Ex parte, n. 15. de Off deleg. 528
1 RESOLVERE, decidere, reſpondere, quid importent, in c. Quoniam, n 18. de Conſt. 133
2 RESPONSIO debet congruere interrogationi, in c. Cum contingat, n. 47 de ætat. & qual. & in c. Cum non ab homine, n. 4 & 9 de Judic. 10
3 Reſponſio ut ſit latior quam interrogatio, non eſt inconveniens, in c. Super inordinata, n. 4. de Præb. 150
4 Reſponſio facta ex intervallo non nocet in his, quæ conſenſu contrahuntur, in c. Licet, n. 3. & 9. de ſponſ. duor. 38
5 Reſpondere nihil, vel ita reſpondere, ut incertos dimittatur interrogator, paria ſunt, in c. Falſidicos, n. 139. de crim. falſ. 17d
2 REIPUBLICÆ intereſt peccata nocentium eſſe nota, in c. Pervenit, il 2. n. 6. de teſtib. cogen. 259

Reſtitutio.

Poſſeſſor bonæ, vel malæ fidei an, & quando teneatur fructus reſtituere. 120
Vide in ver. *Poſſeſſor &c. quoad fructuum reſtitutionem*.
2 Dæmonium non ſufficit ejicere per pœnitentiam in orationе, & jejunio, niſi reſtituantur fructus injuſte percepti, in c. Gravis, num. 90. de reſtitut. ſpoliat. 120
Vide in ver. *Fructuum condemnatio*.
Et in ver. *Diſtributiones quotidianæ quando reſtituendæ*.
5 Reſtitutio eſt prioris ſtatus reparatio, in c. Mandato, n. 56. de ſimonia. 64
5 Reſtitutio facta per Papam, ubi aliud non exprimitur, intelligitur fieri ſine juris præjudicio alterius, ib. n. 57. 64
5 Reſtitutio non eſt neceſſe, ut præcedat abſolutionem, ibidem num. d6. 65
5 Reſtitutio dicitur facta qualitercunque ſatisfiat, ib n. d8. 66
5 Reſtitutio a male proviſo in concurſu fieri poteſt competitoribus in multis caſibus ſine ullo periculo detegendi delictum occultum, ib. n. 73. 66
5 Reſtituendi impotentiam non extinguit ſubſtantiam obligationis, ſed ſuſpendit illius effectum in tempus, quo impedimentum ceſſaverit, ib. n 74. dd
5 Reſtitutio quibus facienda ſit ab eo, qui in fraudem obtinuit beneficium in concurſu, ib. n. 75. 6d
3 Reſtitutio pecuniæ an poſſit fieri per partes invito domino, in c. Ne innitaris, n. 4a de Conſt. 33
3 Reſtitutio adverſus lapſum quinquennii ad deducendam profeſſionis nullitatem quibus clauſulis concedatur, in cap. Perlatum, n. 26. 33. & 38. de iis quæ vi met. cauſ. 677
3 Reſtitutio in integrum contra profeſſionem non datur, etiamſi dolus interceſſerit, ib. n. 5a. d8a
3 Reſtitutio in integrum adverſus lapſum quinquennii an poſſit juſte denegari nulliter profeſſis, ib n. 55. d8a
5 Reſtituere quis non tenetur bona ordinis inferioris cum jactura ordinis ſuperioris, in c. Officii, n 11. de pœnit. & remiſſ. 304
3 Reſtitutio in integrum non competit Clerico in bonis patrimonialibus, ſicut competit in bonis Eccleſiæ, in c. Epiſcopus, n. 38. de Præb. 73
3 Reſtitutio in integrum minori ſeducto ad profeſſionem non datur, in c. Significatum, n. 3d. de Regul. 3da
2 Reſtitutio in integrum non datur Clerico ratione læſionis in bonis patrimonialibus, vel in redditibus Eccleſiarum et debitis, in c. Conſuetudines, n. 3n de conſuet. 194
2 Reſtitutio in integrum ut Eccleſiæ poſſit concedi, requiritur, ut ſit læſa, & de læſione appareat manifeſte, in c. Requiſivit, n. d. de reſtit. in integr. 687
2 Item ut læſio ſit magna, ſeu enormis, ib. n. 8. 687
2 Item ut Eccleſia ſit intra tempus reſtitutionem petendi, ibidem num 9. d87
2 Item ut remedium ordinarium non competat, ib. n. 10. 687
2 Reſtitutio in integrum poſt quadriennium non datur minori, neque Eccleſiæ, quæ vice minoris cenſetur, ob ratio-nabilem cauſa, ib. n. 11 & ſeqq. d87
2 Et quadriennium non currit, quandiu vivit Prælatus, qui male alienavit, ib n. 14. 687
2 Reſtitutio in integrum detur Eccleſiæ etiam poſt quadriennium, ſi enormiſſime ſit læſa, ib n n. 13 687
2 Reſtitutio in integrum eſt remedium extraordinarium, quod non datur niſi in ſubſidium, & ubi remedium ordinarium non competit, ib. n. 1d d87
3 Reſtitutio in integrum non datur contra factum Principis, in c. Novit, n. 35 Ne ſed vac. 205
5 Nec ſupplicatio admittitur niſi intra bienuium, ib. n. 3d. 205
5 Reſtitutio eſt actus juſtitiæ commutativæ, in c. Mandato, n. 24 de ſimon. 6a
Vide in vec. *Concurſus*.
Et in vec. *Damnificans*.
5 Impediens ex injuſta cauſa, ne Præbenda detur ei, cui firmatum erat ut daretur, tenetur ad reſtitutionem æqualis, in d. c. Mandato, n. 3n. de ſimon. da
5 Sed ſi impediat, antequam firmatum ſit, tenetur ad aliquam compenſationem arbitrio ſapientis, ib. n. 31. 63
3 Reſtitutio ad bona publicata non trahitur ad ea, quæ medio tempore in alium legitime tranſlata fuerunt, in c. Si Epiſcopus, n. 4 de Paroch. 3na
3 Reſtituitur Eccleſia contra contractum, per quem fuit enormiter læſa, in c. Ad noſtram, n. 1. de Reb. Eccl. non alien. 226
4 Reſtitutio in integrum adverſus lapſum quinquennii an ſit concedenda nulliter profeſſo, qui ſponte ad ſeculum redit, & uxorem duxit, in c. Conſuluit, n. 34 qui Cler vel vov. 47
4 Reſtitutio in integrum adverſus lapſum quinquennii non poteſt concedi ab inferiore a Papa, ib. n. 35. 47
4 Et paria ſunt eam non obtinuiſſe, vel obtinuiſſe a poteſtatem non habente, ib. n. 36. 58
3 RETENTIO facilius datur, quam nova acquiſitio, in c. Quoniam, n 33 de Jurepatr. 513
5 Retentio facilius datur, quam petitio, in c. Tua nos, n. 14. de ſimon. 58
5 RETROTRACTIO in gratioſis nunquam fit in præjudicium tertii, niſi aliud in literis exprimatur, in c. Mandato, n 58. & ſeqq de ſimon. d5
5 REVALIDATIO beneficii in concurſu obtenti eſt ea ſui natura præjudicialis, in c Mandato, n 62. de ſimon. d5
Vide in ver. *Concurſus*.
3 REVELARE non licet quod notum eſt per viam Sacramenti, etiamſi eſſet in præjudicium totius Mundi, in c. Tua nobis, n. 40. de Teſtam 283
3 Jurans non revelare Superiori præcipienti eſt *perjurus*, ibidem num. 44. 284
3 Et quando hoc procedat, n. 45. 284
2 Reverentia in quibus conſiſtat, in cap. Conquerente, n. 15. de Off ordin. 587
2 Debetur Epiſcopo ſuo etiam ab exemptis, ib. n. 15. 587

Fagnan. Repertor.

1 Item in Regibus, & Preſbyteribus ſeculi, ib. n. 17. 587
5 Reverentia duplex, in c. Audivimus, n. 19. de Reliq. & vener. Sanctor. 604
1 REUS ſi vigore ſuæ exceptionis agat præveniendo actorem, vel imploret officium judicis, ſequi debet forum actoris, in c. Si Clericus, n. 21. de foro compet. 54
1 Reus actori ſua propria inſtrumenta edere non tenetur, in c. Ex Epiſtolæ, n. 1. de probat. 124
1 Reus coram Delegato Papæ trahi non poteſt ultra duas dietas extra ſuam diœceſim, in c. Nonnulli, n. 1. de Reſcr. 166
1 Reus in qualibet parte diœceſis citari poteſt coram Delegato ab Epiſcopo etiam ultra duas dietas, ib. n. 4. 166
1 Reus tantum gaudet beneficio, ut trahi non poſſit ultra duas dietas, non autem actor, ib. n. 9. 166
1 Reus conveniri poteſt ultra duas dietas, ſi partes expreſſe conſentiant in judices remotos, ib. n. 12. 167
1 Idem ſi Papa reſcribat ex certa ſcientia, n. 13. 167
1 Rei ex ſtylo ad Curiam trahuntur etiam ultra duas dietas, niſi ſint privilegiati, ib. n. 14. 167
3 Reus per Eccleſiam tranſiens, dum ad ſupplicium ducitur, gaudet immunitate, nec poteſt inde violenter extrahi, in cap. Magnue, n. 43. & di. de oblig. ad ratioc. 490
3 Reus ad mortem damnatus Euchariſtiam ſuſcipiens non gaudet immunitate, ib. n. 53. 498
4 Reus excipiens de illegitimitate actoris exiſtentis in quaſi poſſeſſione, eſt actor, & probare debet, in c. Latur, n. 57. & 75. Qui fil. ſint legit. 88
5 Reus non juridice interrogatus poteſt jurare ſe delictum non commiſiſſe, intelligendo intra ſe, prout ſubeſt illi judicio, in c. Falſidicus, n. 46. & n. 119. de crim. falſ. 171
5 Et idem in teſte, qui jurat ſe neſcire, ib. n. 47. 171
5 Contrarium, ib. n. 139. 176
5 Reus non tenetur reſpondere, ſi judex exquirat quod non debet, ſecundum ordinem juris; ſed poteſt appellare, vel alias licite ſubterfugere, ſed non poteſt uti mendacio, ib. n. 169. 176
3 Reus duobus inſolidum obligatis, creditor a quo maluerit poteſt debitum exigere, in c. Sacro, n. 46. de ſent. excomm. 374
5 Nec conventus poteſt opponere exceptionem diſcuſſionis, ut correus conveniatur, ib. n. 47. 374
Declaratur, ib. n. 53. 374
3 Reus quando diffinitive abſolvatur ex capite innocentiæ, & quando ab obſervatione judicii tanquam non repertus culpabilis, in c. Veſtra, n. 131. & 133. de cohabit. Cler. & Mulier. 20

Rex.

1 Reges plures in uno regno eſſe poſſunt, in c. Significaſti, n. 2. de elect. 123
2 Reges efficere debent, ut cuſtodiantur leges, & præcepta Dei, in c. Cum veniſſent, n. 27. de Judic. 22
5 Regia privilegia tolluntur per legem generalem, etiamſi de illis non fiat ſpecialis mentio, in c. Cum Capella, n. 9. de privileg. 254
1 Reges multi ſunt, qui Superiorem in temporalibus non recognoſcunt, in c. Ex Epiſtolæ, n. 4 de probat. 125
3 Regna ſicut dignitatis altitudine præeminent, ita potiori prærogativa gratiæ ſunt attollendi, in c. Ad hæc, n. 1d. de Relig. domib. 480
3 Rex alienare, ſeu donare non poteſt in præjudicium regni ſui, & contra Regia honorem, in c. Recolentes, n. 30. de ſtatu Monach. 467
3 Regum jura Concilium Tridentinum præſervavit, ſed nova illis non attribuit, in c. De Xenodochis, num. 25. de Relig. domib. 486
5 Regia protectio de facto a ſecularibus miniſtris aſſumpta, Ordinarii juriſdictionem non lædit, ib. n. 26. 486
1 Rex Angliæ ſi de jure faciat mentionem, de ſuo regno intelligitur, in c. Canonum ſtatuta, n. 12. de Conſt. 1d
1 Rex in ſuo Regno eſt Monarcha, & totum continens, ib. n. 16. 16
Reges, & eorum Officiales an, & quando intereſſe poſſint in Concilio.
Vide in ver. *Synodo provinciali qui debeant intereſſe.*
1 Rex, qui credidit matri aſſerenti eum ex adulterio genitum, & renunciavit Regno, de facultate eedargnitur a Legiſtis, in c. Ut filii, n. 9 & 18. de fil. Presbyt. 4dr
1 Rex eſt ſecularis perſona, in c. Cum non ab homine, n. 3. de Judiciis. 10
1 Rex non ungitur chriſmate in capite, ſed oleo delinitur in brachio, ſive humero, vel in armo, ib. n. 9. 1d
5 Rex habet in Regno ſuo jura ſupremi Principis, ideſt Imperatoris, in c. Ad falſariorum, n. 24. de crim. falſ. 185
1 Rex, qui pacifice Regnum poſſidet, in paritate opinionum utrinque probabilium iniquum eſt ut de ſua poſſeſſione vi dejiciatur, in c. Ne innitaris, n. 307. de Conſt. d7
1 Rex Portugalliæ inhabilis a Regno non removetur, ſed datur illi coadjutor a Romano Pontifice ob publicam utilitatem, in c. Ceterum, n. 56. de Reſcript. 144
1 RIGOR quid ſit, in c. Nimis, n. 5. de fil. Presb. 475
3 RITUS proprie quid ſit, in c. Presbyter, n. 1d. de Sacram. non iteran. 45d
1 ROBOAM reprehenditur, quod ſecutus fuerit conſilium juvenum, derelicto conſilio ſeniorum, in c. Ne innitaris, n. ad. de Conſtitut. 6a
1 ROMÆ quilibet Clericus, aut etiam laicus in cauſis ad forum Eccleſiæ ſpectantibus conveniri poteſt, licet alias ibi forum ſpecialiter non ſortiatur, in c. Licet, n. ee. de for. compet. 64
1 ROMANAM Eccleſiam excuſat neceſſitas, cum non poſſit de foro omnibus providere, in c. Inter cetera, n. 17. de off. ordin. 58e
1 Romanæ Eccleſiæ vacantis paſtor, ſponſus, & caput viſibile eſt Chriſtus, in c. Cum olim, n. 16. & 24. de major. & obed. 6e5
3 Romana Eccleſia, mortuo Papa, dicitur acephala, & vidnata, ib. n. 2a. 6e5
1 Declaratur, n. e4. & 25. da5
2 Romana Eccleſia nunquam a tramite Apoſtolicæ traditionis erraſſe probatur, in c. Venerabili, n. 17. de Teſtib. 156
5 ROFREDUS Beneventanus increpatur, quod irreverenter de Papa locutus fuerit, in c. Super ſpecula, n. 26. Ne Cler. vel Monach. 685
5 ROTÆ deciſio de Abbatibus ordinantibus ſeculares cum dimiſſoriis Epiſcopi expenditur, in c. Aqua, n. 17. de conſacrat. Eccleſ. vel Altar. 570
1 Rotæ deciſio, quod Epiſcopus ex magna cauſa diſpenſare poſſit contra Canones etiam Concilii, multipliciter declaratur, in c. Nimis, n. 24 & ſeqq. uſq. in fin. de fil. Preſb. 478
2 Rotæ Romanæ deciſiones ſunt magiſtrales, & probabiles tantum, licet magnum habeant pondus auctoritatis, in c. Cum veniſſent, n. 31. de Judic. 22
2 Rotæ Romanæ deciſiones prævalent communi opinioni, ibid. num. 32. 23
2 Item faciunt jus in Curia ad inſtar ſtyli, ſaltem ſi ſecundum eas fuerit ſæpius judicatum, ib. n. 33. 23
2 Rotæ Romanæ in ſuis deciſionibus non licet Tridentini Concilii decreta interpretari abſque ſpeciali facultate, ib. num. 34. & ſeqq. 23
1 Rotæ deciſio in cauſa Salamantina juriſdictionis cui non impreſſa inter deciſiones Cardinalis Seraphini, in c. Significaſti, n. 15. & 20 de off. Archid. 514
5 Rotæ Auditores non ſunt familiares Papæ, in c. Ex parte, il 2. n. 36. de privil. 263
1 Rotæ Auditorum juriſdictio eſt ordinaria in procedendo, ſed delegata in ſententiando, in c. Cum olim, n. 3. de major. & obed 625
4 Rotæ deciſio in cauſa Parmen. ſtatus refertur, in c. Latur, n. 6. Qui fil. ſint legit. 79
4 Expenditur, ib. n. 7. & n. ſeqq. uſq. ad n. 54. & n. 71. uſque ad num. 88. 8a
4 Revocatur, ib. n. 88. 93
5 Rotæ deciſio in cauſa Cordubenſi ſuper unione beneficii litigioſi refellitur, in c. Sicut unire, n. 58. de exceſſ. Prælat. 21e
5 RUBRICÆ Miſſalis Romani ſervari debent non obſtante quocunque prætextu, & contraria conſuetudine, in c. Cum creatura, n. 29. de celebr. Miſſae. 589
3 Rubricæ Decretalium ut legum ſunt authenticæ, & allegari poſſunt ad deciſionem cauſarum, ſi habeant orationem perfectam, ib. n. 30 589
5 Secus in rubricis Decreti, & cur, ib. n. 31. 589
1 Rubricæ Decreti non ſunt authenticæ, excepta prima, in cap. Canonum ſtatuta, n. 40. & ſeqq. de Conſtit. 27
1 An illarum author fuerit Gratianus, ib. n. 41. 28
1 Rubrica prima Decreti, quo ſenſu dicatur authentica, ib. n. 42. 28
5 Rubrum declarat materiam nigri eſſe illius naturæ, cujus eſt rubrum, in c. qui Presbyterum, n. 79. de pœnit. & remiſſ. 697
1 Rudes, & ignari in quo differant, in c. Cum ſit ars, n. 5. de ætat. & qual. 435
3 Rumor quid ſit, & in quo differat a fama, in c. Veſtra, n. 44. de cohabit. Cler. & Mulier. 13
2 Ruſtici, & coloni Eccleſiæ an, & quibus caſibus ſint exempti a juriſdictione ſeculari, in c. Nullus, n. 46. de for. comp. 48
1 Ruſticis tandiu privilegia ſuffragantur, quandiu agros colunt, & vadunt, & recedunt, in c. Innovamus, n. 2. & 10. de Treug. & pace. 637

S

Sacerdos, communia.

1 Sacerdos ſupremus in primitiva Eccleſia conſecrabatur ſpeciali conſecratione, & ad ſpecialem actum, in c. Quanto, n. 14. de Conſuet. 198
5 Sacerdotibus debentur ſtipendia laboris jure Divino, naturalique, in c. Præterea, n. 24 Ne Prælat. vic. ſuas. 70
5 Sacerdotes Gentilium in ingreſſu Sacerdotii mediam partem redituum ſummo Sacerdoti miniſtrabant, ib. n. 42. 71
1 Sacerdotum Ordo bipartitus eſt, in cap. Requiſivit, n. 70. de ordin. ab Epiſc. 383
1 Opinio Butrii, & Abbatis circa poteſtatem Sacerdotalem refellitur tanquam periculoſa, in c. Quanto, n. d. & ſeqq uſq. ad n. 20. de conſuet. 198
1 Sacerdotes, & Curati ſuper quibus ſint examinandi, in c. Cum ſit ars, n. 10. de ætat. & qual. 435
5 Sacerdotis verbum aut factum, aut ſacrilegium, in c. Cum autem, n. 17. de Jurepatr. 523
5 Sacerdotibus, & Eccleſiæ miniſtris debentur alimenta ex redditibus Eccleſiæ de jure Divino, in c. Cum ſecundum, n. 2. de Præb. 90
5 Sacerdotibus de Altario vivere, non lauriari, permittitur, ib. n. 3. 90
3 Sacerdos ordinatus ante manus impoſitionem eſt verus Sacerdos habens poteſtatem conſecrandi Corpus, & Sanguinem Chriſti, in c. Presbyter, n. 26. de Sacram. non iteran. 458
Vide in ver. *Ordinum materia.*
1 Sacerdotes etiam inviti poſſunt a ſuis Epiſcopis ex una ad aliam Eccleſiam transferri, in c. Quanto, n. 50 & 88. de translat. Epiſcopi. 310
1 Sacerdotes non poſſunt ad aliam Eccleſiam transferri inviti, niſi ex cauſa communis utilitatis, vel neceſſitatis, ib n. 88. 323
3 Violentum Sacerdotem Apoſtolus damnat, & vetus lex prohibet,

bet, in c. Acrapula, n. 5. de vit. & honeſt. Cler. 6
2 Sacerdos Regularis Apoſtata, qui decem furta qualificata commiſit, ex eorum Congregationis ad triremes in perpetuum tranſmiſſus fuit, in c. Cum non ab homine, n. 106. de Judic. 27
Vide in ver. *Clericus quoad degradationem*.
3 Sacerdos quantum ad virtutem Sacramenti eſt mere inſtrumentum, & organum inanimatum, licet ſit organum vivum quantum ad meritum perſonale, in c. Veſtra, n. 5. de cohab. Cler. & Mulier. 11
3 Oratio ſancti fulcitur duplici merito, ſed profani unico tantum, ib. n. 6. 11
3 Eccleſia quo ſenſu dicatur pollui ab indignis, ib n. 7. & ſeqq. 11
3 Sacerdos quantumcunque pollutus non poteſt divina Sacramenta polluere, quæ purgatoria cunctarum contaginum exiſtunt, ib. n. 8 11
Vide in ver. *Presbyter*, *Ordo*, *Character*.
3 Sacerdotes mali Sacramenta adminiſtrando ſe tantummodo lædunt, in d. c. Veſtra, n. 9. de cohibit. Cler. & Mulier. 12
Sacerdos Concubinarius.
Vide in ver. *Clericus quoad delicta*.
5 Sacerdotibus pro crimine famoſo, & non notorio inducitur Canonica purgatio, & ſi in purgatione defecerint, ſunt deponendi, in c. Veſtra, n. 111. de cohabit. Cler. & Mulier. 18
5 Sacerdos qui depoſito habitu, & Tonſura in ſævis enormitatibus deprehenditur, non gaudet privilegio Canonis, in c. Contingit, 11 a n. 13. & ſeq. de ſent. excomm. 369
5 Gaudet tamen privilegio fori, niſi ter monitus non deſiſtat, ib. d. n. 13. & ſeq. 369
1 Sacerdotes, & Paſtores Eccleſiæ ſunt Medici ſpirituales, qui medentur languoribus animarum, in c. Ne innitaris, n. 296. de Conſt. 66
2 Sacerdotis officium eſt nulli nocere, omnibus autem velle prodeſſe, in c. Cum Sacerdotis, n. 3. de poſtulan. 672
2 Sacerdos poteſt eſſe Advocatus pro conjunctis, qui alium Advocatum non reperiunt, vel non æque bonum, ib. n. 7. 673
2 Conjuncti dicuntur conſanguinei, & affines ex licita copula uſque ad quartum gradum, ib. n. 8. 673
2 Illicita vero uſque ad ſecundum, ib. n. 9. 673
2 Sacerdos poteſt patrocinari pro miſerabilibus perſonis, etiamſi divites ſint, ib n. 12. 673
2 Non tamen contra Eccleſiam ſuam, niſi immineat neceſſitas, ib. n. 13 & 20. 673
2 Sacerdos qui eſt Advocatus, vel Procurator pro extraneo contra Eccleſiam, in qua, vel a qua beneficium obtinet, tanquam ingratus eſt ipſo jure privatus beneficio, ib. n. 14. 673
2 Sacerdos, ſi neceſſitas immineat, poteſt pro conjunctis contra Eccleſiam ſuam patrocinari, ib. n. 20. 673
5 Sacerdoti an liceat comedere poſt Matutinum, cum dicitur ſero, & mane Miſſam celebrare non præmiſſa dormitione, aut digeſtione, in c. Si conſiſterit, n. 14 de Accuſat. 80
Sacerdos quoad Confeſſiones.
2 Sacerdos exiſtens in peccato mortali, ſi tempus ita neget, ut non ſit locus pœnitentiæ, poteſt miniſtrare Sacramentum abſque peccato, in c. Ne innitaris, n. 279. de Conſt. 63
2 Sacerdos excommunicatus denunciatus non poteſt Sacramentaliter abſolvere pœnitentem, etiam in articulo mortis, in c. Quoniam, n. 28. de Conſt. 134
5 Sacerdos ut valide a peccatis abſolvat, debet non ſolum eſſe approbatus ab Ordinario, ſed etiam habere juriſdictionem in pœnitentes, in c. Ne pro dilatione, n. 8 de pœnit. & remiſſ. 321
5 Sacerdos ab Ordinario non approbatus habet juriſdictionem habitu, ſed non actu, ib. n. 12. 321
5 Sacerdos de jure communi ſatis eſt, ut habeat poteſtatem abſolvendi habito ad hoc, ut illius exercitio per electionem prorogetur, ſecus poſt Concilium Trid. ib. n. 14. 321
5 Sacerdotes ſeculares non Curati non poſſunt audire Confeſſiones confluentium ex alienis diœceſibus etiam in diœceſi, in qua ſunt approbati, ib. n. 23. & 27. 322
5 Sacerdotes non Curati ſive Seculares, ſive Regulares non poſſunt audire Confeſſiones etiam ſubditorum Epiſcopi approbantis, extra diœceſim, in qua ſunt approbati, ib. n. 26. 322
5 Sacerdotes ſimplices an habeant privilegium ſibi eligendi Confeſſorem, ib n. 52. 325
5 Sacerdos ſecularis etiam in illa diœceſi, in qua eſt approbatus, non poteſt audire Confeſſiones confluentium ex alia diœceſi, ib. n. 67 326
5 Sacerdos revelans peccatum ſibi confeſſum punitur tanquam ſimoniacus, & hæreticus ad fidem reverſus, in c. Officii, n. 24. de pœnit. & remiſſ. 305
5 Declaratur, ib. n. 25. & 28. 305
5 Sacerdos quod ſcit in Confeſſione, non ſcit ut homo, ſed ut Deus, & dicitur quaſi neſcitum, ib. n. 29. 305
5 Sacerdos in actu Confeſſionis eſt Vicarius Dei ſpecialis, ibidem num 30. 305
5 Sacerdos proprius quis dicatur, in c. Omnis, n. 55. & ſeqq. de pœnit. & remiſſ. 313
5 Sacerdos ſecularis etiam in diœceſi ubi eſt approbatus, non poteſt audire Confeſſiones confluentium ex diœceſibus alienis, ib. num. 70. 313
5 Sacerdos proprius dicitur is, in cujus Parochia quis habitat de præſenti, in c. Significavit, n. 31. & ſeqq. uſq. ad n. 40. de Paroch. 310
5 Sacerdos notorie excommunicatus de jure communi poteſt valide quem abſolvere in articulo mortis; ſecus ex Concilio Conſtantienſi, in c. A Prædeceſſore, n. 111. de ſchiſm. 813
Sacerdos quoad Miſſam.
3 Sacerdos Officium, vel Miſſam celebrans per alium, ſatisfacit his, pro quibus tenetur offerre, ſed non ſuæ obligationi, in c. Ex parte, n. 51. de Cler. non reſid. 45
3 Sacerdotes non prohibentur primas Miſſas decantare, & in illis poſt Offertorium in medio Altaris ad populum ſe convertere, & oblationes accipere a ſponte dantibus; ſed perambulationes per Eccleſiam, & exhortationes prohibentur, in c. Paſtoralis, n. 39 de his quæ fiunt a Prælat. 216
3 Sacerdos poteſt locare operas ſuas ſpirituales abſque vitio ſimoniæ, in c. Significatum, n. 7. & 39 de Præb. 81
3 Sacerdos non poteſt obligari pacto, vel ſtatuto ad celebrandum quotidie, aut ſemper de uno ſancto, ib. n. 8. 81
3 Sacerdos, qui tenetur ad ſolam Miſſæ celebrationem, non autem ad illius applicationem, an poſſit pro applicatione eleemoſynam accipere, ib. n. 38. 83
3 Sacerdos poteſt accipere eleemoſynam pro Miſſa, etiamſi aliunde habeat ſuſtentationem, ib. n. 41. 83
3 Sacerdos in conſecratione, quæ eſt eſſentialis oblatio, non Eccleſiæ ſed Chriſti perſonam agit, in c. Fraternitatem, n. 62. de Sepoltur. 497
3 Sacerdos, qui tot Miſſas non celebrat, quot ſtipendia accepit, tenetur ad reſtitutionem ex decretis S. Congregationis Concilii de celebr. Miſſar. ib. n. 65. 497
3 Sacerdos an pro unica Miſſa poſſit plura ſtipendia incongrua accipere, ib. n 80 & ſeqq. uſq ad n. 84. 499
3 Sacerdos qui alicui promiſit gratis, & liberaliter Miſſam dicere, tenetur ſtare promiſſis, quantumcunque nudum ſit pactum, ib. n. 81. 499
3 Sacerdos obligatus ad plures Miſſas excuſatur celebrando unam pro omnibus propter impoſſibilitatem celebrandi pro quolibet ſpecialiter, aut propter conſenſum expreſſum, vel tacitum eorum, qui eleemoſynam conferunt, ib n. 88. 300
3 Sacerdos, qui tenetur ad ſolam Miſſæ celebrationem cum commemoratione, vel collecta, poteſt Sacrificium quibus voluerit applicare, ib. n 90. 300
3 Sacerdos graviter peccat, ſi Miſſam non celebret ſaltem quater in anno, ſcilicet in præcipuis feſtis, in c. Dolentes, n. 3. de celebr. Miſſar. 582
3 Cogi tamen non poteſt ab Epiſcopo ex Decreto Concilii Trid. ſed moneri tantum, ut non impeditus celebret, ib. n. 14. 582
Vide in ver. *Miſſa*.
1 Sacerdotali dignitati nulla dignitas ſecularis æquiparari poteſt, in c. Indecorum, n. 30 & 56. de ætat & qual. 400
1 Sacerdotalis dignitas eſt eminentior qualibet dignitate ſeculari quantum ad ſpiritualia, ib. n. 56. 402
3 Sacerdotalis dignitas excedit omnem dignitatem ſecularem, in c Qualiter, n. 20. de Cler. non reſid. 51
1 Sacerdotale officium poteſt eſſe ſine Pontificali, ſed non e converſo, in c Requiſivit, n. 46 & 79. & ſeqq. de ordinat. ab Epiſcop 382
1 SACERDOTIUM actu non requiritur ad obtinendas dignitates, quibus annexus eſt Ordo Preſbyteratus, ſed ſatis eſt, ut proviſus infra annum ſe faciat promoveri, in c. Cum in cunctis, n. 41. & 63. de elect. 246
Vide in ver. *Ordines beneficiis annexi*.
1 Sacerdotium ſuperveniens tollit munus publicum, & ſolvit compromiſſum prius initum, in c. Magnus, n. 27. de oblig. ad ratioc. 497
2 Sacerdotio nulla dignitas ſecularis adæquatur, in c. Cum non ab homine, n. 8. de Judic. 50
Sacramentum, communia.
1 Sacramentorum eſſentialia diſpoſitioni juris Eccleſiaſtici non ſubſunt, in c. Cum contingat, n 79. de ætat. & qual. 414
1 Sacramentum quid, ib. n 92. 415
1 Sacramentum Ordinis eſt voluntarium, in c. Quæris, n. 26. de ætat. & qual. 413
4 Sacramenta Eccleſiaſtica non ſubduntur humanis legibus, in c. Utrum autem, n. 26. de cognat ſpir. 58
1 Sacramentum quid, in c Requiſivit, n. 53. de ordin. ab Epiſc. 381
3 Sacramentum quodlibet non iterabile non requirit aliquam diſpoſitionem ex parte ſuſcipientis, ſed tantum ut obex contrariæ voluntatis non obſiſtat, in cap Super inordinata, n. 40. de Præb. 153
1 Sacramenta omnia ſunt ex inſtitutione Chriſti, in c. Cum veniſſet, n. 19. de ſact. Unct. 446
1 Eccleſia ſicut non poteſt nova Sacramenta inſtituere, ita nec materiam, & formam Sacramentorum immutare, ib. n. 20. 446
1 Sacramenta ſunt fundamenta Religionis, ib. n. 21. 446
1 Ritus, qui in Sacramentis ſunt ex inſtitutione Eccleſiæ, non ſunt de eſſentia, ſed de ſolemnitate tantum, ib n. 22. 446
1 Sacramentorum uniformitas pertinet ad unitatem fidei, ibidem num 26. 446
1 Sacramenta omnia tribus perficiuntur, materia, & forma, & miniſtro, ib. n. 31. 447
1 Sacramentis, in quibus imprimitur character, illud eſt eſſentiale, in quo, ſive per quod character imprimitur, ib n. 34 447
1 Materia in Sacramentis debet ſignificare principaliter rem contentam, ib. n. 47. 448
1 Significatio rei Sacramentalis eſt de eſſentia Sacramenti, & habetur ſufficienter per materiam ejus, ib. n. 48 448
1 Materiæ defectus in qualibet parte totum inficit Sacramentum, ib. n. 50. 448
1 In Sacramentis requiruntur res determinatæ ex inſtitutione Chriſti, ib. n. 80. 452
1 Sacramentum ſine materia, & forma determinata non eſt realiter Sacramentum, ib n. 81. 452
1 Sacramentum eſt ſacræ rei ſymbolum, & inviſibilis gratiæ viſibilis forma, ib. n. 85. 452

3 Sacramentum aliquod Chriſtus non exhibuit, niſi quod ipſe accepit in exemplum, excepto Pœnitentia, & extrema Unctione, n. 88 451
3 Materia ſemel determinata in Sacramentis eſt de eſſentia, & amplius mutari non poteſt ab Eccleſia, ib. n. 89. 451
1 Sacramenta omnia, & eorum eſſentialia ſunt immediate ex inſtitutione Chriſti, in cap. Presbyter, num. 13. de Sacram. non iteran. 45d
3 Eccleſia in Sacramentorum diſpenſatione poteſtatem habet ſtatuendi, vel mutandi, ſalva eorum ſubſtantia, ib. n. 14. 456
3 Sacramentum quid, ib. n. 17. 457
3 In Sacramentis habentibus materiam corporalem actus humani non ſunt de eſſentia Sacramentorum, ib. n. 18. 457
1 Res ſenſibilis, & verba ſunt de eſſentia Sacramenti, ib. n. 19. 457
5 Sacramentum poteſt tradere ſeparatus, ſicut poteſt habere ſeparatus, in c. Quod a prædeceſſore, n. 28. de ſchiſmat. 104
5 Sacramenta recipiens ab excommunicato tolerato an peccet mortaliter, ib. n. d4. 108
3 Sacramenti vinculum majus quovis hominis præcepto, in cap. Tua nobis, n. 39. de Teſtam. 183
4 Sacramentorum immutatio ſpectat ad ſolum inſtitutorem Chriſtum, in c. Quod nobis, n. 53. de Clandeſt. deſponſ. 36
0 Sacramenta Eccleſiæ vera ſunt apud hoſtes, in c. Ego N. n. 85. de Jurejur. 171
3 Sacramenta tranſeunt per Sacerdotes ſicut aqua per lapideos canales, in c. Veſtra, n. 4. de Cohabit. Cleric. & Mulier. 11
8 SACRÆ res an poſſint in profanos uſus converti auctoritate Epiſcopi, in c. Requiſivit, n. 38. de ordinat. ab Epiſc. 380
8 Sacræ ex Conſtitutione Eccleſiæ tantum poſſunt fieri non Sacræ auctoritate Papæ, in c. Cum pridem, n. 26. de pact. 648
3 Sacrum omne quod eſt, vel alterius rei ſignum, illius debet eſſe ſimile, in c. Ex publico, n. 50. de Converſ. Conjug. 448
3 Sacræ res non ſunt in dominio alicujus, nec recipiunt æſtimationem in c. Cum ex eo, n. 2 de Reliq. & vener. Sanct. 608
3 In SACRIFICIO non perpendit Deus quantum, ſed ex quanto offeratur, in c. Fraternitatem, n. 27. de ſepultur. 293
Declaratur, ib. n. 33. & 35. 294
3 Sacrificii, & Sacramenti effectus in pluribus Miſſis multiplicatur, ib. n. 31. 294
3 Sacrificium Crucia cruentum quamvis infinitæ ſit virtutis, tamen non producit niſi effectus finitos, ib. n. 48. 29d
3 Sacrificii virtus non adæquatur valori ejus, qui continetur in Sacrificio, ſed correſpondet alicui merito in Eccleſia, ibidem num 74. 298
3 Sacrificium Altaris ſoli Deo offerendum eſt, qui ſolus adorandus eſt latria, in c. Quidam, n. 5. de celebr. Miſſar. 577
0 SACRILEGII crimen eſt mixti fori, in c. Nullus, n. 27. de for. compet. 46
2 Sacrilegii crimen eſt Eccleſiaſticum, in c. Ceterum, n. 32. de Judic. 8
3 Sacrilegium æque committitur auferendo de Eccleſia rem ſacram, vel non ſacram, & inter hæc nulla eſt differentia quoad immunitatem, in c. Immunitatem, num. 19. de Immunit. Eccleſiaſt. 650
5 SÆVITIA omnis adſcribitur culpæ, in c. Ad audientiam, n. 11. de homic. 331
5 SALARIUM debetur ex publico cuilibet Judici ordinario, in c. Præterea, n. 49. Ne Præl. vic. ſuas. 72
2 Salarium debetur etiam exercenti miniſterium alteri demandatum, ſi in tali miniſterio non ſit electa induſtria perſonæ, ſed tantum effectus operæ, in c. Gravis, n. 81. & 93. de Reſtitut. ſpoliat 119
8 SALOMONIS judicium non fuit probabile, ſed omnino certum, in c. Ne innitaris, n. 101. de Conſt. 40
5 *Saltem*, dictio eſt ſubſidiaria, in c. Quia nonnullis, n. 21. de Magiſtris. 83
5 SALUTANDI modi complures referuntur ſecundum diverſas nationes, in c. His quæ, n. 9. de major. & obed. 618
SALUTATIO Angelica.
Vide in ver. *Oratio Dominica*.
3 SALVUSCONDUCTUS datus in eundo intelligitur datus etiam in redeundo, in c. Innovamus, n. 4. de Treug. & pac. 637
3 Salvus-conductus eundi, & redeundi an intelligatur datus pro una vice tantum, an vero pro pluribus, diſtinguitur, ib. n. 5 & n. ſeqq. uſq. ad n. 10. d37
2 Salvus-conductus eundi, & redeundi datus alicui pro pace facienda, intelligitur, ut poſſit ire, & redire, donec pendet tractatus pacis, ib. n. 9. 637
3 Salvo-conductui non tenetur quis credere, quando habet in loco capitales inimicos, in c. Ad ſupplicationem, n. 7. de Renunciat. 333
3 SACRIFICATUM ſemel Domino non poteſt pro Eccleſiæ auctoritatem in alios uſus commutari, in c. Cum ad Monaſterium, n. 47. de ſtat. Monach. 478
3 Declaratur, ib. n. 71. & 73. 480
3 Sacra transferri poſſunt ad alios uſus in articulo neceſſitatis, ib. num. 72. 480
3 SANCTIUS eſt paucos bonos, quam multos malos habere miniſtros, in c. Cum ſit ars, n. 13. de ætat. & qual. 415
5 SANCTI orationes non exaudiunt, ſed apud Deum pro nobis interpellant, in c. Quidam, n. 6. de celebr. Miſſar 577
3 Sancti plures coluntur in una tantum Eccleſia, vel Provincia, in c. Audivimus, n. 24. de Reliq. & vener. Sanct. 604
3 Pro ſancto aliquem venerari non licet ſine licentia Papæ, etiamſi in vita feciſſet miracula, ib. n. 1. & n. 20. d04
3 Declaratur, n. 18. 604
3 SANCTITATIS VESTRÆ titulo in veteribus Conciliis aliquando Epiſcopi deſignabantur, in c. Antigonus, num. 2. de pactis. d39
8 Sanctuarium Dei jure hæreditario poſſideri non poteſt, in cap. Accepimus, n. 41. 664
1 SANDALIA ſunt calceamenta purpurea, quibus utuntur Epiſcopi, in c. Quia nos, n. 3. de Auth. & uſu Pall. 325
5 SANGUINEM elicit, qui multum emungit, in c. In ordinando, n. 10. de ſimon. 31
3 Sanguinem minuens die 13. Februarii non morietur illo anno ex febrili diſtemperantia, in c. Cum ad Monaſterium, n. 21. de ſtat. Monach. 477
3 Et quid poſt Calendarium Gregorianum, ib. n. 22. 477
1 SAPIENTIA, vel ſtultitia hominis ex dictis, vel factis dignoſcitur, in c. Ne innitaris, n. 3. de conſt. 30
1 Magis tamen ſpectanda ſunt facta, quam verba, ib. n. 4. 30
3 SARDINIÆ inſulæ Parochiales unitæ Canonicatibus Cathedralium poſtea deſtructarum an obligentur ad reſidentiam, in c. Extirpandæ, § Qui vero, n. 34 de Præb. 129
3 Sardiniæ Inſulæ Parochias ad primævum ſtatum reduxit S. Pius V. ib. n. 35. 129
3 SATISDATIO vitioſe præſtita non dicitur præſtita, in c. Ex publico, n. 44. de converſ. conjug. 448
5 SCANDALUM utilius naſci permittitur, quam ut veritas relinquatur, & quomodo hoc ſit intelligendum, in c. Officii, n. 13. de pœnit. & remiſſ. 304
3 Scandalum Phariſæorum, & Puſillorum quando dicatur, in c. Si quis, n. 80 de Regular. 340
1 Scandalum omnino vitandum, ſi ſine peccato vitari poſſit, alias ſecus, in c. Niſi cum pridem, n. 74. de Renunc. 342
1 Scandalum potius vitandum, quam peccatum, cum dubium eſt, an ſcandalum ſit peccatum necne, ib. n. 78. 342
1 Scandalum quid ſit, & unde dicatur, n. 79. 340
5 Scandali in materia quæ regulæ ſint obſervandæ, in c. Cum ex injuncto, n. 9 de Nov. oper. nunc. 289
4 Propter ſcandalum receditur a diſpoſitione juris poſitivi, in c. Quia circa, n. 8. de conſang. & affinit. 69
4 Scandalum quod oritur, ſi nuptiæ jam publicatæ non ſequantur, non eſt juſta cauſa diſpenſandi in ſecundo gradu affinitatis, ib. n. 14. 70
3 SCEPTRUM vel corona regalis ſi donetur Oratori, non ipſi, ſed Regi acquiruntur, in c. Poſtulaſti, num. 23. de conceſſ. Præb. 202
1 SCHEDULÆ ſi poſt illarum publicationem repertæ fuerint eſſe plures, quam Cardinales, an ſint comburendæ ex Gregoriana Conſtitutione, in c. Maſſana, n. 35. de elect. 306
5 SCHISMATICORUM geſta viribus carent, etiamſi gerantur prætextu publici officii, in c. Quod a Prædeceſſore, n. 1. de Schiſmat. 103
5 Ordinationes a Schiſmaticis factæ irritæ ſunt quoad executionem tantum, non autem quoad impreſſionem characteris, ib. n. 8 & n. 27. & ſeqq. 103
5 Ordinationes factæ ab eis, qui a Schiſmaticis ordinem ſuſceperunt, executionem non conferunt, ib. n. 5. 103
5 Schiſmatici an ſint ipſo jure excommunicati, vel potius excommunicandi, ib. n. d. uſq. ad n. 15. 103
5 Schiſmatici quot modis accipiantur, ib. n. 7. 103
5 Excommunicati large dicuntur Schiſmatici, ib. n. 8. 103
5 Schiſmatici proprie qui dicantur, ib. n. 9. & ſeqq. 103
5 Schiſma unde dicatur, ib. n. 10. 103
5 Schiſma quid ſit, ib. n. 11. & 24. 103
5 Schiſmatici ſine hæreſi qui dicantur, ib. n. 18. 103
5 Schiſmaticus, & hæreticus eſſet qui duos ſummos Pontifices ſimul crederet veros, ib. n. 19. 103
5 Schiſma nullum eſt, niſi ſibi aliquam hæreſim confingat, ut recte ab Eccleſia receſſiſſe videatur, ib. n. 21. 104
5 Schiſmatici omnes proprie ſumpti hodie ſunt vinculo excommunicationis innodati, ib. n. 23. 104
5 Beneficiorum collationes a Schiſmaticis factæ ſunt ipſo jure nullæ, ib. n. 25. 104
5 Epiſcopi Schiſmatici nec poſſunt excommunicare, nec abſolvere, nec indulgentias concedere, ac ſi fecerint, nihil eſt actum, ib. n. 33. 105
5 Ordinati ab Epiſcopis Schiſmaticis etiam ignoranter executionem non recipiunt, ib. n. 35. 105
5 Epiſcopi Schiſmatici in vim Conſtitutionis Conſtantienſis valide juriſdictionem exercent, & beneficia conferunt, ib. n. 50. 106
2 Electi in ſchiſmate dicuntur hæreſiarchæ, & eorum geſta ex communi errore non ſuſtinentur, in c. Niſi cum pridem, n. 34 de Renunc. 339
8 SCHOLARES, & peregrini ligantur conſuetudinibus loci, ubi moram trahunt, in c. Conſilium, n. 39. de obſerv. jejun. d15
5 Scholares, peregrini, & vagabundi abſolvi poſſunt a quolibet Sacerdote approbato a caſibus Epiſcopo reſervatis, in cap. Omnis, n. 93. de pœnit. & remiſſ. 316
5 Iidem ſortiuntur forum pœnitentiale ubi moram trahunt, ibid. num. 94. 316
3 Scholares, & incolæ, ac mercenarii debent confiteri Sacerdoti Parochiæ quam incolunt, in c. Significavit, n. 24 & 31. de Paroch. 310
3 Scholares non contrahunt domicilium ubi ſtudiorum cauſa morantur, niſi tranſacto decennio, & cur, ib. n. 52. 310
3 Idem in mercatore, & Lectore publico, ib. n. 53. 312
2 Scholaris ſi facit pactum de litigando coram uno ex Judicibus ſuis, tenet pactum, in cap. Significantibus, n. 16. de offic. Deleg. 538
3 Scholares ut in abſentia licite percipiant fructus Præbendarum ſuarum, requiruntur licentia Epiſcopi, & privilegium, in c.

Cum ad

Cum ad hoc, numero 6. de Cler. non reſidentib. 63
3 Et ſufficit privilegium generale, de quo in c. final. de Magiſtris, ib. num.7. 63
3 Scholares debent eſſe dociles, & Epiſcopus debet cognoſcere, an ſint ætate, natura, & ingenio tales, qui poſſint in literis proficere, ib. n. 10. 63
3 Scholares negligentes, & inutiliter ſtudentes revocari poſſunt ad reſidentiam, ib. n. 11. 63
5 Scholares facientes caſtra, & numerantes tegulas, non ſunt ſcholarium privilegiis honorandi, ib. n. 12. 63
Vide in ver. *Theologia*, *Theologus*, *Lector Theologiæ*.
4 SCHOLASTICUS Univerſitatis Salamantinæ an poſſit remittere denunciationes matrimoniorum, quæ a perſonis ſuæ juriſdictioni ſubjectis contrahuntur, in c. Cum inhibitio, n. 4. & ſeqq. uſque in fin. de clandeſt. diſponſ. 37
4 Scholaſticus, ſeu Rector Univerſitatis habet juriſdictionem ordinariam ex privilegio in corpore juris clauſo, ib. n. 5. 37
2 SCIENTIA, & patientia Epiſcopi elicitur ex illius viſitationibus, in c. Audiuit, n. 18. de præſcr. 174
3 Scientia, & patientia Epiſcopi ex quibus præſumatur, in cap. Cum veniſſet, n. 18. de Inſtitut. 182
5 Certa ſcientia excluditur ab actu ex negligentia, multiplici occupatione agendorum, & ſubreptione, in c. Si aliquando, n. 5. de ſent. excomm. 345
2 Scientia in Epiſcopo eſt neceſſaria tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus, in c. Niſi cum pridem, n. 58. de renunc. 340
2 Scientiæ defectus promotum dejicit invitum, ib. n. 59. 340
2 Scientia eminens deſideratur in Paſtore, competens tamen ſufficit, nec defectus eminentis præbet juſtam cauſam cedendi, ib. num 60. 340
2 Scientia Papæ ubi requiritur vera, non ſufficit ficta, vel præſumpta per clauſulam, *Quorum tenores*, in c. Veniens, n. 24. de tranſact. 669
5 Scholares Clerici non ſubſunt Rectori Univerſitatis, niſi quoad ea, quæ profeſſionem reſpiciunt, in c. Quoniam, n. 9 de Privileg. 267
2 Scientia in promovendo ad beneficium curatum an ſit moribus præferenda, in c. Ex parte, n. 9. de ætat. & qualit. 404
2 Scientiæ defectus evidentius, facilius, & promptius probari poteſt per examen, quam defectus perſonæ, ib. n. 49. 408
2 Scientia qualis requiratur ad dignitates, & Ordines Eccleſiaſticos, in cap. Cum in cunctis, n. 137. & ſeqq. uſque in fin. de elect. 254
2 Scientia alia eminens, alia mediocris, alia ſufficiens, ibidem num 138. 254
2 Scientia potiſſimum æſtimanda eſt ſecundum qualitatem Eccleſiæ, ad quam quis aſſumitur, ib n. 139. 254
2 Scientia eminens requiritur in promovendo ad dignitatem Epiſcopalem, ib. n 140 & 143. 254
2 Scientia competens in Epiſcopo toleratur ex cauſa, & diſpenſative, ib. n. 142. 254
2 Scientia competens juris requiritur in Archidiaconis, Præpoſitis, & aliis habentibus juriſdictionem contentioſam; in aliis vero ſufficit ſcientia ſecundum qualitatem officii, vel beneficii, ib. n. 144. 254
2 Et quid ex Conc. Trid. n 145. 254
2 Scientia qualis requiratur in Abbate, ib n 147. & ſeq. 254
2 Et qualis requiratur in Presbytero, n 149. 254
2 Et qualis requiratur in Diacono. & Subdiacono, ib n. 152. 254
3 Scientiam prohibitam diſcere, vel docere, culpa ſimilis eſt, in c. Super ſpecula, n 19 Ne Cler. vel Monach. 485
4 Scientia juris eſt de æternis quantum ad ſuam originem, quæ eſt dictamen rectæ rationis, in c. Non debet, n 10. de conſang. & affinit. 78
3 SCIRE proprie quid ſit, in cap. Quod Dei timorem, n. 3. de ſtatu Monach. 471
3 Scire aliquid per cauſas intrinſecas rei eſt perfectius ſcire, quam per cauſas extrinſecas, ib. n 4. 471
2 Scire dicimur non ſolum, quæ videmus, ſed etiam, quæ ab aliis audivimus, & quæ vehementer opinamur, in c. Venerabili, n 26 de Teſtib. 156
1 SCRIPTURÆ fides eſt diviſibilis, in c. Ad audientiam, il 1. n. 5. de Reſcript. 154
1 Declaratur, ib. n. 13. 155
1 Scriptura continens capitula ſeparata quamvis non probet quoad unum, poteſt tamen probare quoad aliud, ibidem num. 12. 155
1 Niſi defectus proveniat ex dolo illius, a cujus authoritate fides ſcripturæ dependet, ib n. 12 155
5 Scriptura ſacra frequenter utitur verbis, quæ ſecundum literam videtur falſa, ſunt tamen vera ſecundum implicitas ſubaudition es, in cap. Falſidicus, n. 27. & n. 162. de crim. falſ. 170
5 Declaratur, ib n. 156 & ſeqq. 177
5 Scripturæ ſacræ præter ſenſum literalem inſunt alii ſenſus ſpirituales, & myſtici, ib. n. 156. 177
5 Omnes ſcientias tranſcendit, quia dum narrat geſtum, prodit myſticum, ib. n. 157. 177
5 Nec multiplicitas ſenſuum facit æquivocationem, nec aliquam ſpeciem multiplicitatis, ib. n 158. 177
5 In nulla ſcriptura humana poteſt reperiri, niſi ſenſus literalis, ſed tantum in Divina, cujus Spiritus ſanctus eſt auctor, homo vero inſtrumentum, ib. n. 159 177
5 Lectio ſcripturæ ſacræ ex Concilio Tridentino haberi debet in Monaſteriis Monachorum, in Conventibus Regularium, & in publicis Gymnaſiis, in c. Quia nonnullis, n. 25. de Magiſtris. 83
5 Lector ſacræ ſcripturæ examinandus eſt ab Epiſcopo loci de vita, & moribus, & ſcientia; quod tamen de Lectoribus in clauſtris Monachorum non intelligitur, ib. n. 26. 83
5 Nec de Lectoribus in Conventibus Regularium, ib. n. 27. 83
5 Scriptura ſacra proprie dicitur, quæ in ſacris literis continetur, ib. num. 30. 83
2 Scriptura ex eo, quod de illa conficienda partes paciſcantur, non efficitur de ſubſtantia actus, in cap. Sicut, num. 13. de probat. 128
2 SCRUPULUS mora eſt conſcientiæ, ſi applicatio ad opus fluctuat circa rectum, & obliquum, in c. Ne innitaris, n. 88. & 99. de Conſtit. 38
2 Scrupuloſa cum conſcientia operari peccatum eſt, niſi prius error deponatur, ib. n 95. & ſeqq & n. 240. 39
2 Scrupulus eſt credulitas ex levibus conjecturis; & plus credulitatis habet, quam dubitatio, & minus, quam opinio, ib. num 248. 56
2 Scrupulis vincendis ſaluberrimum eſt remedium, contra illos operari, ib n. 251. 56
2 Declaratur, ib d n. 251. 56
2 SCRUTATORIBUS an fides adhibeatur contra tenorem ſcripturæ, in c. Publicato, n. 17. de elect. tam ſaive. 309
2 Scrutatores non debent ſe ultro ingerere, alioquin redderentur ſuſpecti, in c Quia propter, n. 42. de elect. 289
2 Scrutatores ſi ſint plures, quam tres, vitiatur electio, ibidem num 43. 289
2 Scrutatores ore proprio vota electorum ſcrutari debent, ibidem num 49. 290
2 Scrutatores duos ſecundum omnem practicam ſcrutantur tertium, ib. n 50 290
2 Scrutatores ut ſint fide digni, non pertinet ad ſubſtantiam electionis, ſed ad juſtitiam, ib. n 76. 292
2 SCRUTINII forma eſt difficilius obſervatu, & boni Juriſtæ practicam ignorantes in ea deficiunt, in c. Licet de vitando, n 73 de elect. 237
2 Ex ſcrutinii publicatione an, & quale jus acquiratur nominato, in c. Publicato, n. 10 & 20. de elect. 308
2 Scrutinium nondum publicatum an deſtrui poſſit de conſenſu majoris partis capituli, etiam ſine ulla cauſa, ib n 55. 312
2 Scrutinium quot modis accipiatur, in c. His quæ, num. 13. de major. & obed. 618
2 Scrutinii forma eſt incompatibilis cum forma Conc. Trid. in c. Quia propter, n 31. de elect. 288
2 Scrutinii forma eſt valde difficilis obſervatu, ib. n. 24. 288
Vide in ver. *Electio per Scrutinium*.
2 Scrutinio publicato cur electoribus variare non liceat, in cap. Miſſana, n. 36 de elect. 306
2 SECRETUM aliud receptum Simpliciter, aliud in Sacramento Pœnitentiæ, in c. Tua nobis, n. 38. de teſtam. 283
2 Secretum quod vulgo injungitur ſub Confeſſione, non eſt ſub ſigillo Confeſſionis, ib. n 41. 284
2 Secreti fides non habet vim obligandi contra jus, ib. n. 43. 284
2 Secretum quibus caſibus revelandus, ib. n 47. 284
2 Secrete quomodo requirantur vota eligentium, in c. Quia propter, n 47. de elect. 290
2 Secretum dicitur, quod fit in præſentia quinque perſonarum, antequam judicialiter ſit diſcuſſum, in c. Veſtra, n. 49. & 118 de Cohabit. Cler & mulier. 13
Vide in ver. *Occultum*.
3 SECURITATIS privilegio quæ perſonæ gaudeant tempore guerræ, in c. Innovamus, n. 1. de treug. & pac. 437
3 Item quæ animalia, ib n. 10. 11 & 12. 438
3 Sede vacante juriſdictio ordinaria non expirat, in c. Cum olim, n 68. & ſeqq. uſque ad n 72 de major & obed. 619
Vide in ver. *Cardinales Sede vacante*.
Et in ver. *Capitulum Sede vacante*.
3 Viſitator Eccleſiæ vacantis, non confert beneficia, niſi ſit datus a Papa, in c. Illa, n. 31. Ne Sede vacante. 209
3 Sede vacante ſtatum Eccleſiæ mutare non debet, in cap. Novit, n. 1. & 14 Ne Sede vacante. 204
3 Sedis vacantis tempus non eſt conveniens ad aliquid agendum, vel tractandum ſuper ſtatu Eccleſiæ, ib n 14. 205
3 Etiamſi negotium fuerit cœptum in Sede plena, ib. n. 15. 205
3 Præſcriptio dormit vacante Eccleſia, ib. n. 16. 205
3 Sede Epiſcopali vacante non debet aliquid innovari, cum non ſit, qui Epiſcopali jure tueatur, ib n 17. 205
3 Sententia lata contra Eccleſiam vacantem non valet, ſicut nec contra minorem, qui non habet tutorem, vel curatorem, ib num 18. 205
3 Vicarius Capitularis cum Clero ſede vacante non ſupplet conſenſum Epiſcopi, ad hoc ut Eccleſiaſtici graventur gabellis, ib. n. 21. 205
3 Sede vacante nihil fieri debet, in quo Eccleſiæ præjudicetur, ib. num 28. 205
3 Eccleſia vacante illius fructus diminui non poſſunt, in c. Niſi eſſent, n. 24. de Præben. 107
3 Declaratur, ib. n. 30. 108
5 Sede vacante interpretative, & non vere, juriſdictio non devolvitur ad Capitulum, in c. Ad abolendam, n. 37. de hæreticis. 91
Vide in ver. *Capitulum Sede vacante*.
3 Sedes vacat interpretative, ſi Prælatus ſit excommunicatus, vel ſuſpenſus, in c. Quia diverſitatem, n. 17. de conceſſ. Præbend. 193
3 Aut ſit inutilis ad agendum de jure, ib. n. 28. & n. 31. 193
3 Declaratur, ib. n 20. & 23. 193
3 Sede vacante interpretative ob ſuſpenſionem Prælati, Oeconomus

nomus non poteſt convenire, nec conveniri, ib.n.33. 194
3 Sede quaſi vacat, Epiſcopo a Paganis, Schiſmaticis capto, & juriſdictio tribuitur Capitulo, ib.n.28 & ſeqq. 193
5 Sedes Epiſcopalis an vacet propter hæreſim Epiſcopi, in c. Abſolutos, n.18. & 23. de hæreticis. 99
Vide in ver. *Dimiſſoria*.
SEMESTRE ad eligendum, ſeu conferendum.
Vide in ver. *Beneficium quando conferendum*.
3 SEMINARIO Clericorum non eſt contribuendum ex diſtributionibus quotidianis, in c. Licet, n.19. de probat. 134
1 Seminarii taxa ſolvi debet ex fructibus non modo beneficiorum, ſed etiam penſionum, in cap. Ad audientiam, il 2. n.86. de reſcript. 182
5 Seminario non eſt contribuendum ex diſtributionibus quotidianis, in c. Olim, n.47. de verb. ſignific. 383
5 Etiamſi dividantur in fine anni, & illis univerſi Capituli redditus conſiſtant, n.64. 384
Seminarium quoad unionem beneficiorum.
Vide in ver. *Unio Seminario*.
5 SENECTUS non excuſat Parochum a reſidentia, in c. Clericos, n 16. de Cler. non reſid. 65
3 Senectus quid ſit, in c. Cum ſis, n.11. de converſ. conjug. 435
3 Senectutis initium aliter conſtituendum eſt quoad univerſam hominis ſpeciem, & aliter quoad ſingulos homines, de quorum ſenectute agitur, ib.n.12. 435
3 Senectus in univerſum quando incipiat, variæ referuntur ſententiæ, ib.n.13. 435
3 Senectus quoad ſingulares homines an, & quomodo probetur ex aſpectu corporis, ib.n.17. 436
3 In ſenectute judicanda quomodo arbitrium ſit regulandum, ib. num.23. 436
3 Senectus, & ſterilitas copulative requiruntur, ad hoc ut uxor poſſit remanere in ſeculo cum voto ſimplici caſtitatis, ibid. num.45. 437
3 Senectus ſola non excuſat a jejunio Eccleſiæ, niſi adſit aliqua ſenilis ætatis infirmitas, ib.n.79. 439
3 Senectutis initium ut minimum conſtituitur in quinquageſimo anno, ib n.82. 440
3 Senectus ſola non ſufficit, ut abſit incontinentiæ periculum, ib.num 83. 440
3 Senectus, & ſterilitas non ſufficiunt, ad hoc ut uxor remanere poſſit in ſeculo, ſi aliunde appareat de illius intemperantia, ib num.86. 440
3 SENIS centum annorum mirabile exemplum a Hieronymo recenſetur, in c. Cum ſis, n.21 de converſ. conjug. 436
3 Senes qui dicantur, arbitrio Judicis relinquitur in caſibus, in quibus nulla certa ætas a jure præfinita eſt, ib. n.21. 436
3 Senior quandoque eſt aliquis in quinquageſimo anno, quam alius ſexageſimo, ib n.22. 436
3 Senis ante quinquageſimum annum ut quis dicatur, non reperitur jure cautum, ib.n.23. 436
4 Senes octuagenarii non excuſantur a perſonaliter comparendo, ſi ſint robuſti, ib n 25. 436
3 Senes ſexagenarii an excuſentur a jejunio, ib. n. 32. & n.78. & ſeq. 437
3 Senes ſexagenarii non includuntur in exceptione Bullæ Cruciatæ ab indulto veſcendi lacticiniis, ib n.34. & 35. 437
3 Senes vividi gubernationi ſunt aptiſſimi, ib n.76. 439
3 Senes in qua ætate a jejunio excuſentur, non eſt a jure determinatum, ib.n.78. 439
3 Senes diu jejunium ferre non poſſunt, ſed egent cibo crebro, & modico, ex ſententia Hippocratis, ib.n.91. 440
3 Procedit in decrepitis, & ſenio confectis tantum, ib.n.91. 440
3 Senes non decrepiti facillime jejunium ferunt, ib.n.92. 441
3 Senes majores annorum ſeptuaginta ſunt immunes ab excubiis, in c. Pervenit, n.5. de immunit. Eccleſ. 628
3 Si tamen ſint divites, tenentur alium mittere pro ſe, ibidem num 6. 628
3 Opinio Cajetani, & Navarri circa jejunium ſenum expenditur, in c. Cum ſis, n 80 de converſ. conjug. 439
1 Senum gloria eſt canities, in c. Ne innitaris, n.266. de Conſtitut. 54
3 Senilis ætas pro materiæ diverſitate vario modo a jure præſcribitur, in c Cum ſis, n 16. & 26 de converſ conjug 436
3 Senilis corporis ſtatus ex levi momento in morbum decidit, ib. num 23. 437
1 SENTENTIA Theologorum refertur, qui cenſent Tonſuram non eſſe Ordinem, ſed præparationem ad Ordines, & Pſalmiſtarum eſſe officium Lectoris annexum, in c. Cum contingat, n.12 de ætat. & qual. 418
1 Sententia contra Capitulum lata præjudicat etiam ſucceſſoribus, in c. Ex parte, n 42 de arbitr. 704
4 Sententia privationis beneficii contra Parochum non reſidentem eſt nulla, ſi in ultima monitione Epiſcopus comminatus fuerit privationem fructuum, non autem tituli, in c. Ex tuæ, n. 30 de Cler. non reſid. 56
1 Sententia certa in re dubia ferri non poteſt, in c. Ne innitaris, num 144 de Conſtit. 45
1 Sententia Judicis ſequentis unam opinionem in materia, in qua eſt magnus conflictus valet ſi non appareat, quæ opinio ſit communior, & illa non ſit aperte falſa, ib.n.344. 78
1 Sententia lata contra caſum legis, vel ſtatuti, de cujus intellectu probabiliter dubitatur, non dicitur continere errorem expreſſum, in c. Quoniam, de Conſtit. 130
2 Sententia Principis declaratoria juris habet vim generalis ſtatuti, ib n.67. 138
5 Sententia lata per falſas literas non debet executioni mandari, in cap. Super eo, numero 2. de crim. falſ. 179
1 Sententia privationis contra beneficiatum non promotum factis ſine juris ſolemnitate, in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, n.17. de elect. 256
2 Sententia lite non conteſtata eſt ipſo jure nulla, in c. Cum olim, n.11. de lit. conteſt. 83
2 Nec eſt exequenda, etiamſi lapſa ſint fatalia, ib n.12. 83
2 Sententia diffinitiva non fertur, ſi reus confiteatur ante oblatum libellum; ſed fit ei præceptum, ut ſolvat intra certum tempus, ib.n.21. 84
2 Sententia debet eſſe conformis non poſitioni, ſed petitioni, ib. num.46. 85
2 Sententia Ordinarii in exemptos eſt ipſo jure nulla ex defectu juriſdictionis, in cap. Grava, num.d. & ſeqq. de offic. ordinat. 598
2 Sententia contra jus lata in vim conſuetudinis irrationabilis valet ipſo jure, licet ſit retractanda, in c. Cum cauſam, n.3. de elect. 875
2 Sententiæ acquieſcit qui non appellat, in c. Auditis, n.17. de præſcript. 176
3 Sententia declaratoria nullum jus tribuit, in c. Ad hæc, n.36. de relig. domib. 490
3 Sententia cenſuræ lata poſt appellationem etiam extrajudicialiter interpoſitam eſt ipſo jure nulla, in c. Cum dilectus, n.10. de relig. domib. 497
3 Sententia in exemptum lata non valet ex defectu juriſdictionis, ib. num.11. 497
1 Sententia non nimia feſtinatione, ac præcipitanter ferenda eſt, in c. Dilectus, il 1. n.37. de reſcript. 190
1 Et debent ſaltem præcedere termini ſubſtantiales, ib.n.38. 190
5 Sententia lata contra privilegium non tenet in c. Reſponſo, n. 98. & 115. de ſentent. excomm. 365
5 Sententia lata a non ſuo Judice eſt ipſo jure nulla, ib.n.115. 366
1 Sententia qua quis pronunciat ſe incompetentem eſt interlocutoria, in c. Significantibus, n 3 de offic. deleg. 537
1 Habet tamen vim diffinitivæ, ib n 4. 537
1 Et ab ea appellari poteſt etiam ſecundum leges, ib.n.5. 537
1 Sententia interlocutoria regulariter revocari poteſt ab eodem Judice, qui eam tulit, reponendo partem appellantem, ib. num 6. 537
1 Sententia, qua quis pronunciat ſe juriſdictionem non habere, non poteſt contrario imperio revocari, ib. n.7. 537
1 Etiamſi Judex male pronunciaverit, eo quod alias eſſet competens, ib n 8. 538
2 Sententiæ appellatione venit diffinitiva, in c. Super eo, il n. n 6. de appell. 191
2 A ſententia, qua quis pronunciat ſe Judicem incompetentem, appellari poteſt etiam ſecundum leges, ib.n.17. 193
2 Sententia diffinitiva quæ ſit, ib n 31. 193
2 Et quæ ſententia quaſi diffinitiva, ib.n.32. & 34. 193
2 Sententia lata ſuper poſſeſſorio dicitur quaſi diffinitiva, ibidem num.33. 193
2 Sententia interlocutoria quæ dicatur, ib.n.38. 193
2 Sententia excommunicationis eſt potius interlocutoria, quam diffinitiva, ib.n.47. 194
2 Sententia Judicis, vel arbitri, an, & quando poſſit pro parte valere, & pro parte non, in c. Cum tempore, num.18. de arbitr. 696
1 Sententiæ Eccleſiaſticæ appellatione venit excommunicatio, ſuſpenſio, & interdictum, in c. Cum Eccleſiarum, n 7. de offic. ordin. 556
4 Sententia ſuper ſtatu facit jus quoad omnes, in c. Lator, n.33. qui fil. ſint legitimi. 85
4 Sententia quæ nullam continet verbum, per quod appareat lecta, eſt nulla, non obſtante clauſula, *Data*, ib n.69. 91
1 Sententia ſi ſit nulla, agendum eſt via ordinaria nullitatis, non autem remedio reſtitutionis in integrum, in c. Requiſivit, n.17. de reſtit. in integr. 687
4 Sententia, in qua exprimitur duplex cauſa, ſuſtinetur ex cauſa vera, licet Judex principaliter moveatur ex cauſa falſa, in c. Per tuas, n 4 qui fil. ſint legit. 94
4 Secus ſi una tantum cauſa exprimatur, & illa ſit falſa, ibidem num 5. 94
5 Sententia ferri debet ſecundum acta, & probata, in c. Falſidicus, n 123. de crim. falſ. 175
2 Sententia non eſt revocanda, ſi ea poſt factum conſtat judicio factum eſſe notorium, & abſenti nullam defenſionem competere, in c. Cum olim, n.44 de ſent. & re judic. 186
2 Sententia lata ſub conditione extrinſeca non valet; ſecus ſi conditio dependeat a natura negotii in judicium deducti, in cap. G. Perpetuus, n.24. de fid. inſtrum. 863
2 Sententia non viſis actis etiam probatoriis eſt nulla, ibidem num 19. 16n
1 Sententiam, ſi judex a quo, vel pars negaverit ſe habere, vel noluerit exhibere, quo remedio ſit ſuccurrendum appellanti, ib n.13. & n.29. 263
Vide in ver. *Acta*.
5 Sententia abſolutoria, vel condemnatoria in uno foro parit exceptionem rei judicatæ in alio, in c. Contingit, il 2 n.24. de ſent. excomm. 370
2 Sententia requirit juſtitiam cauſæ, & poteſtatem judicantis, in c. Non poteſt, n. d. de ſent. & re judic. 182
2 Sententia lata poſt appellationem eſt nulla, ib. n. 14. 183
5 Sententia condemnatoria ſuper crimine alias famoſo, ſi nulla ſit, non imprimit notam infamiæ, in c. Omnipotens, n.14. de accuſat. 6
2 Sententia lata poſt inſtantiam peremptam nulla eſt, in cap.

cap. Venerabilis, numero 24. de judic. 33
2 Sententia contra jus litigatoris valet, ſi ab ea infra decem dies non fuerit appellatum, in c. Cum inter vos, n.1. de ſent. & re judicat. 187
5 Sententia ſimpliciter lata non durat poſt obitum, vel remotionem proferentis, niſi ſucceſſor eam confirmet, & ratam habeat, in cap. A nobis, il 1. num.53. & ſeqq. uſque in fin. de ſent. excomm. 333
5 Sed ſi lata ſit ſub conditione, expirat per mortem proferentis ante conditionis implementum, ib.n.54. 59. & dr. 333
5 Sententia excommunicationis a Delegato prolata in contradictores expirat mortuo, vel revocato Delegato, ib.n.55. 333
5 Sententia, quæ tempore proferentis injecit vinculum, durat ultra tempus proferentis, ib.n.56. 333
5 Sententia reſpectu proceſſus, vel effectus producendi in futurum, tollitur per remotionem proferentis, ib.n.58. 333
5 Sententiæ forma in quolibet procedendi modo ſequi debet juxta formam judicii, in cap. Qualiter, & quando, il 2. n.35. & 79 de accuſat. 17
5 Prælatus an ſtatim lata ſententia ſuper crimine intelligatur ipſo jure privatus dignitate, vel beneficio, ib.n.90. 21
5 Sententia lata ſuper crimine quos effectus producat, ibidem num.91. 21
Sententia, & illius executio in die feriata.
Vide in ver. *Feriæ*.
2 Sententia diffinitiva fertur ex violenta præſumptione, in c. Ne innitaris, n.102. de Conſtit. 40
2 Sententia, in qua judex aſſerit ſe Delegatum, non ſtatur, niſi oſtendatur commiſſio, in c. Cum in jure, n.24. de offic. delegat. 534
1 Etiamſi lata ſit contra contumaciter abſentem, ib.n.27. 534
2 Secus ſi pars fuerit præſens in prolatione ſententiæ, & non appellaverit. Item ſecus, ſi quandoque comparuerit ante litis conteſtationem, & non contradixerit, ib n.26. 534
2 Sententia Principis declaratoria juris habet vim generalis ſtatuti, in c. Quoniam, n.67. de Conſtit. 138
2 SEPTIMI libri Decretalium compilatio ſub Gregorio XIII. inchoata, & ſub Clemente VIII. abſoluta, cur publicata non fuerit, in c. Cum eeniſſent, n.dr. & ſeqq. de judic. 2d
3 SEPTUAGENARII indiſtincte dicuntur ſenes, nec quoad eos eſt locus arbitrio judicis, in c. Cum ſis, n.24. de conver. conjug. 436
3 SEPULCRUM tangere olim non licebat etiam reficiendi cauſa, in c. Cum ex eo, n.26. de Reliq. & vener. Sanctor. 610
2 SEPULTURA, ſeu jus libere recipiendi aliquem ad ſepulturam poteſt præſcribi, in c. Cum olim, n.15. de præſcr. 179
3 Sepulturæ electio in loco minus religioſo an, & quando valeat, in c. Fraternitatem, n.1. & ſeqq. de ſepult. 291
3 Sepultura, relicto ſepulchro majorum ſuorum, eligi non poteſt in Eccleſia, quæ de jure, vel privilegio cœmeterium non habet, ib.n.2. 291
3 Sepulturæ privilegium poteſt Epiſcopus concedere ex juſta cauſa, & de Capituli conſenſu, dimiſſa tamen Parochiali Eccleſiæ Canonica portione, ib n.7. 292
3 Sepultura cur potius ſit eligenda in locis magis religioſis, ib. num 8. 293
3 Sepultus apud Martyrem orationi Martyris commendatus, ib. num. 9. 293
3 Sepulturam non eligentes, aut minus rationabiliter, ſepeliendi ſunt in ſepulchro majorum ſuorum, ib.n.12. 293
Vide in ver. *Simonia in Sepultura*.
5 SERMO malus toties procedit de ore noſtro ad deſtructionem audientium, quoties loquimus, non ut convenit audientibus, in c. Falſidicus, n.66 & 136. de crim. falſ. 172
2 Sermo ſimplex regulariter verificatur pro prima vice, in c. Innovamus, n.7. de treug. & pac. 637
1 Fallit in ſeptem caſibus, ib.n.8. 637
0 Servientes, circumſcripta conſuetudine, vel privilegio, an ſint ſub juriſdictione illorum, quibus ſerviunt, in cap. Cum contingat, n.19. de foro compet. 70
3 Servitutem non recipit, quod humani juris eſſe deſiit, in cap. Quoniam, n.51 de jurepatr. 514
5 Servi Eccleſiarum gaudent Eccleſiaſticis privilegiis, in cap. Ut privilegia, n.5. de privil. 168
2 Servi Eccleſiarum ſunt de foro Eccleſiæ, in c. Nullus, n.17. de foro compet. 45
0 Si perpetuo Eccleſiæ ſervitio ſunt adſtricti; ſecus ſi conductitii, ib num 18. 45
0 Servientes Militiis, Monaſteriis, Hoſpitalibus, vel Collegiis, an, & quando fori privilegio gaudeant, ib n.71 50
2 SERVITIUM, & labor non attenditur a jure, niſi habentibus legitimum ingreſſum in caſibus, locis, & temporibus permiſſis, in c. Gravis, n.91. de reſtitut. ſpoliat. 120
1 SERVITUS aquæ ducendæ nunquam perditur per non uſum, ſi fons aruerit, in c. Treugas, n.61. de treug. & pac. 635
5 Servitus eſt mors civilis, quæ morti naturali aſſimilatur, in c. Per tuas, il 1. n.18. de ſimonia. 53
3 SERVUS non poteſt eſſe Notarius, in c. Sicut te, n.59. Ne Cler. vel Monach. 679
4 Servus præſumitur fuiſſe ab origine, qui nunc reperitur in quaſi poſſeſſione ſervitutis, licet de jure non præſumatur, in c. Lator, n 61. qui fil. ſint legitim. 89
3 Sicera quid ſit, in c. A crapula, n.11. de vit. & honeſt. Cler. 6
3 *Sicut* dictio importat omnimodam ſimilitudinem in ſubſtantia, qualitate, & modo ſimul, in c. Quæſitum, n.23. de Cohabit. Cler. & mulier. 24
5 SIGILLUM Confeſſionis, ſicut & Confeſſio, eſt de neceſſitate Sacramenti, & de jure Divino, in c. Officii, num.27. de pœnit. & remiſſ. 305
5 Papa ſuper ſigillo Confeſſionis diſpenſare non poteſt, ib. n.28. & 30. 305
5 Sigillo Confeſſionis ſine pœnitentis licentia nullus mortalium violare poteſt, etiam pro ſalute totius mundi, ib. n.32. 305
2 Sigillum Epiſcopi ex conſuetudine generali totius Orbis reputatur authenticum in ſpectantibus ad officium ſuum, in c. Poſt ceſſionem, n. 9. de probat. 130
2 Sigilli appoſitio tantum probat, quantum ſubſcriptio manu propria, in c. Cum in jure, n.38. de off. deleg. 534
2 SIGNATURA juſtitiæ cum in genere, & confuſe petitur, commiſſio cauſæ debet in commiſſione addere clauſulam: Dummodo non agatur de interpretatione Decretorum Conc. Trid. in c. Cum eeniſſent, n.35. de judic. 23
2 Signatura quid ſenſerit in muliere, quæ lite pendente in foro ſeculari effecta eſt Mantellata, ſeu Pinzocara S. Auguſtini, in c. Magnus, n 80. de oblig. ad ratioc. 494
1 Signaturæ Cardinales, & Prælati Sede vacante ſupplicationes, vel commiſſiones ſignare non valent, in c. Cum olim, n.75. de major. & obed. 629
2 Signatura juſtitiæ commiſſio ſufficit in cauſis, quæ in Curia tractari debent, in c. Ex parte, n.12 de foro compet. 73
1 SIGNI exterioris traditio requiritur ad eſſentiam Ordinis, in c. Cum venisset, n.41. de ſacr. unct. 447
1 SIGNIFICATIO rei Sacramentalis eſt de eſſentia Sacramenti, & habetur ſufficienter per materiam ejus, ibidem num.48. 448
1 Significatio ſanguinis Chriſti non habetur ſufficienter per traditionem patenæ cum pane, ib. n.78. 450
1 Signum illud exterius in quolibet Ordine eſt eſſentiale, in quo principalis actus illius Ordinis deſignatur, in c. Presbyter, n.11. de Sacram. non iteran. 457
1 SILENTIUM quando habeatur pro diſſenſu, in c. Perlatum, n 8. de iis, quæ vi met. cauſ. 675
1 SIMILE nullum eſt idem, in c. Ad audientiam, il 2. n 54 de reſcript. 180
1 SIMILITUDO, & effectus facit, ut quis dicatur de numero eorum, de quorum numero non eſt, in cap. Nuper a nobis, n.7. de bigam 503
1 Nullum ſimile eſt idem, in c. Damnamus, n 5. de Summ Trinit. & fide Cathol. 81
5 SERVITUS aquæ ducendæ nunquam perditur per non uſum, ſi fons aruerit, in c. Treugas, n.61. de treug. & pac. 635
5 Servitus eſt mors civilis, quæ morti naturali aſſimilatur, in c. Per tuas, il 1. n.18 de ſimonia. 53
Simonia, communia.
1 Simoniæ Authores qui fuerint in novo, & veteri Teſtamento, in c. Cum pridem, n.8. de pact. 647
2 Simonia quales habeat ex jure naturali inordinationes, & deformitates, ib.n.9. 647
2 An, & quando ſit proprie hæreſis, ib.n.24. 648
3 Simoniæ crimen eſt mere Eccleſiaſticum, in cap. Ex diligenti, n.5. de ſimon. 36
1 Simoniacum non eſt in pactum deducere etiam in ſpiritualibus ea, quæ præcipiuntur a jure, in c. Ad audientiam, il 2. n.13. de reſcript. 175
2 Dummodo deducantur eo modo, quo tacite inſunt, ibidem num.17. 175
5 Epiſcopus nihil poteſt accipere in caſibus enumeratis, in c. In ordinando, n.32. & ſeqq. uſque in fin. de ſimonia. 3d
5 Et quid in Notario, ib. 36
Vide in ver. *Notarius*.
1 Simoniacum, & doloſum arbitrium non valet, in c. Non ſine, n.1 de arbitr. 690
2 Simoniam committens non excuſatur ex eo, quod ſe peccare non crediderit, in c. Ne innitaris, n.418 de Conſtit. 89
5 Simoniam non inducit datio mutua ſpiritualium, & temporalium, niſi actus ſint correſpectivi, & unus cauſatus ab alio, in c. Præterea, n 97 Ne Prælat. vices ſuas. 76
5 Simonia non committitur in Curia Romana in his, quæ ſimoniaca ſunt, quia prohibita, ſi fiant Principe authorizante, & ſciente, in c. Præterea, n.3. Ne Prælat. vic. ſuas. 68
5 Secus in his, quæ prohibita ſunt, quia ſimoniaca, ib.n.4. 68
5 Simoniam non inducit datio mutua ſpiritualium, & temporalium, niſi actus ſint correſpectivi, & unus cauſetur ab alio, ib.num 97. 76
2 Simoniam an inducat ſola voluntas in his, quæ ſimoniaca ſunt, quia prohibita, in c. Ex parte, n 18. de off. deleg. 538
1 Simoniam an, & quando ſit propria hæreſis, in cap. Cum pridem, n 24 de pactis. 648
1 Simonia in his, quæ ſimoniaca ſunt, quia prohibita, non habet locum in Curia Romana, ib n 63. 652
5 Simonia non eſt deducere in pactum juris communis diſpoſitionem, in c. Tua nos, n.16. de ſimon. 58
5 Etiamſi in actu receptionis fuerit appoſitum, n.17. 58
5 Simoniam non inducit datio mutua ſpiritualium, & temporalium, quoties una non cauſatur ab alia, ib.n.25. 58
5 Secus ſi actus ſint correſpectivi, ib.n.26. 58
5 Eſt tamen vitanda propter ſpeciem mali, ib.n.27. 58
5 Simonia judicio Eccleſiæ non committitur in parvis xeniis, & munuſculis, ib. n 37 59
5 Simonia eſt quoad Deum & in parvis, & in magnis muneribus, ſi animus judicia ex eo flectatur, ib. n.39. 59
2 Simoniam an committat, qui debitori ſuo dat aliquid ſpirituale, ut quod ſuum eſt recuperet, in c. Ad audientiam, il 2. n.19. de reſcript. 175

5 Simo-

5 Simonia dicitur hæreſis, ſed large, & improprie, in c. Nobis, n.61. de ſimon. 43
5 Declaratur, ib n 82. 44
5 Simonia quamvis aliqualiter captivet aſſectum, tamen naturali conſenſui directe, & per ſe non obviat, ibidem num.62. & 65. 43
5 Simonia punibilis non committitur abſque peccato, ibidem num 72. 43
5 Non cadit in ignorantem, ib.n.74. & 77. 44
5 Simonia non committitur in contractu gratuito, in c. In ordinando, n.4. de ſimon. 30
2 Simoniaca quædam dicuntur, quia prohibita, quædam prohibita, quia ſimoniaca, in c. Ex parte, il 1. n.17. de offic. delegat. 528
1 Et an convenienter ſic diſtinguant Canoniſtæ, in c. Cum pridem, n 2. & ſeqq. uſque ad n.30. de pactis. 647
2 Durandi objecta referuntur adverſus prædictam diſtinctionem, ib. num.3. 647
2 Diluuntur, ib.n 11. & 22. 647
1 Officium Oeconomi, Sacriſtæ, aut Protectoris vendere non eſt ſimoniacum, niſi quia prohibitum, ib n.17. 648
2 Vendere gratiam, & Sacramenta eſt in ſe ſimoniacum, & jure Divino, ac naturali prohibitum, ib.n 7. 647
5 Simoniacum non eſt in actu receptionis, vel ingreſſus ad jus ſpirituale, aliquid dare, vel offerre ſine pacto, vel conditione, in c. Tua nos, n. 23. de ſimon. 58
5 Simoniaca hæreſis, quæ ex natura rei impedit acquiſitionem ſpiritualium, quæ ſit, in c. Nobis, n.82. de ſimon. 44
Papa an poſſit committere ſimoniam.
Vide in ver. *Papa quoad delictum*.
5 Simonia ſolo affectu animi non committitur, ſed aliquo dato, vel recepto, in c. Mandato, n.2. de ſimonia. 61
5 Simonia eſt morbus cancroſus, in quo opus eſt ferro ignito, in c. Accoſtum, n.8. de ſimon. 35
5 Simonia dicitur hæreſis, ad cujus comparationem cetera crimina quaſi pro nihilo reputantur, in c. Per tuas, il 1.n.4. de ſimon. 52
Simonia quoad abſolutionem, & diſpenſationem.
2 Simoniacum occultum poteſt Epiſcopus rehabilitare ad Ordines, & cum eo diſpenſare quoad ſuſpenſionem tam ab Ordinibus, quam beneficiis; ſed non diſpenſare quoad beneficia obtenta, vel obtinenda, in cap. Dilectus, n.8. de tempor. ordin. 373
Simonia in admiſſione ad Canonicatum.
5 Conſuetudo, ſecundum quam Canonici dant aliquid in ſua receptione, an valeat, in c. Præterea, n.65. & 81. Ne Prælat. vic. ſuas. 74
5 Conſuetudo, ut dimidia fructuum primi anni præſtimoniorum vacantium cedat in utilitatem menſæ Capitularis, non eſt ſublata a Concilio Tridentino, ib.n 81. 75
5 Conſuetudo, cujus vigore Canonicus novus ſingulis Canonicis chirothecas diſtribuit poſt admiſſionem ad fructus, & diſtributiones, ſublata eſt a Concilio, & Bulla S. Pii V. in c. Tua nos, n.38 de ſimon. 59
5 Ex conſuetudine exigendi a beneficiatis donativum in ingreſſu, Epiſcopis non licet denegare literarum executionem, vel poſſeſſionem beneficiatis poſt ingreſſum non ſoluto donativo, in c. In ordinando, n.42. de ſimon. 34
5 Simoniacus eſt Clericus, qui confert Eccleſiæ bona ſua eo pacto, ut recipiatur in Canonicum, & illa ſibi retineat pro præbenda, in c. Tua nos, n.1. ſimon. 57
5 Simoniacum non eſt in actu receptionis, vel ingreſſus ad jus ſpirituale, aliquid dare, vel offerre ſine pacto, vel conditione, ib. n 23. 58
1 Simoniacum non eſt recipere aliquem in Canonicum eo pacto, ut de præbendis diſtinctis nihil percipiat, in c. Cum M. n.33. de Conſtit. 115
1 Secus ſi recipiatur cum pacto, ut nec de Canonicis, nec de præbendis diſtinctis, nec de communibus proventibus aliquid habeat, ib n 35. 115
Simonia in beneficiis.
1 Simonia ſicuti committitur in beneficii aſſecutione, ita & in illius dimiſſione, in c. Non ſine, n.4. de arbitr. 690
5 Beneficium Eccleſiaſticum vendere an ſit ſimoniacum, quia prohibitum, vel e converſo, in c. Præterea, n.5. Ne Prælati vices ſuas. 69
2 Simonia in beneficialibus an excludatur ex eo, quod vendantur fructus beneficii, ſeu præbendæ; non autem beneficium, ſeu Canonica, in c. Cum pridem, n.90. & ſeqq. uſque ad n.114. & n.123. de pactis. 655
1 Simonia non committitur, ſi pure renuncietur liteeis ad vacaturam, & poſtea reſervetur renuncianti annua penſio, in cap. Ad audientiam, il 2 n.11 de reſcript. 175
5 Simonia in beneficialibus an ſit prohibita de jure Divino, commiſſive, in c. Tua nos, n.42 de ſimon. 60
1 Simoniacum eſt redimere adverſantium obſtacula ſuper dignitate, vel præbenda ante jus quæſitum; ſecus ſi poſt, in cap. Non ſine, n 7 de arbitr. 690
2 Simoniacæ non ſunt partium conventiones ſuper modo permutationum, & reſignationum cum penſione, niſi fiant independenter a voluntate Superioris, in c. Cum pridem, n.19. de pactis. 648
1 Simoniacum non eſt concludere tractatum permutationis, aut reſervationis cum penſione ſub conditione, ſi Papæ placuerit, ib n 21. 468
1 Simoniacum eſt, & jure Divino prohibitum accipere pecuniam pro collatione beneficii, cui ſit annexa executio Ordinis, vel poteſtas Clavium, ibidem num. 31. uſque ad num.39. 649
2 Canonicatum vendere, vel aliud ſimplex beneficium, an ſit ſimoniacum, quia prohibitum, vel a converſo, ib. n 39. & ſeqq. uſque ad n.52. & 67. 650
1 Simoniaci in Ordine, & in beneficio a Concilio Chalcedonenſi ſimili pœna damnantur, ib. n.40. 650
2 Simoniacum eſſe vendere titulum Canonicatus, quibus rationibus probetur, ib.n.51. 651
2 Miniſtrum templi pro pecunia inſtituere ſimoniacum eſt in lege veteri, ib.n.119. 657
1 Simoniaci an ſint dantes pecuniam Papæ pro collatione beneficii, ib.n.141. & ſeqq. uſque in fin. 660
2 Simoniaci in Ordine gravius puniuntur, quam ſimoniaci in beneficio, ib.n.130. 658
5 Epiſcopus nihil poteſt accipere in caſibus enumeratis, in c. In ordinando, n.32. & ſeqq. uſque in fin. de ſimon. 32
5 Et quid in Notario, ib.
Vide in ver. *Notarius*.
5 Simoniacum eſt contra Divinas, & humanas leges dare aliquid temporale pro collatione beneficii Eccleſiaſtici, in c. Ex diligenti, n.3. de ſimon. 36
5 Simoniacum eſt beneficium fundare, vel dotare eo pacto, ut ſibi conferatur, ib.d.n 3. 36
5 Simoniace promotus ignoranter, tenetur reſignare beneficium cum fructibus extantibus, non autem bona fide conſumptis, in c. Nobis, n.51. & 80 de ſimon. 42
3 Conditio omnis, quæ jure non ineſt, adjecta collationi beneficii efficit eam ſimoniacam, in c. Niſi eſſent, n.19. de Præbend. 107
3 Simoniaca eſt pactio inter partes ſine Judice, ut una pars cedat liti, & recipiat penſionem ab altera, ſi pars cedens habeat jus in cauſa, alias ſecus, ib.n.21. 107
5 Simoniacum eſt beneficium fundare, vel dotare eo pacto, ut ſibi conferatur, in c. Tua nos, n.3. de ſimon. 57
2 Simoniacum eſt arbitrium, ut una pars cedat liti ſuper beneficio, & recipiat pecuniam ab altera, in c. Non ſine, n.3. de arbitr. 690
2 Fallit, ſi intercedat authoritas Papæ, ib.d.n.5. 690
2 Item fallit, ſi renuncians nullum jus habeat in beneficio, ibid. num.6. 690
1 Et quid in dubio, ib n.8. 690
3 Simoniaca quædam dicuntur, quia prohibita; quædam prohibita, quia ſimoniaca, in c. Super ſpecula, n.20. Ne Cleric. vel Monach. 685
Simonia in electione.
1 Simoniæ exceptio an contra electum in Papam admittatur, in c. Licet de vitanda, n 17. de elect. 232
Vide in ver. *Electio Papæ per Simoniam*.
5 Simonia non tantum realis ſed etiam conventionalis reddit electionem ipſo jure nullam, in cap. Nobis, num 7. & 13. de ſimon. 39
5 Simonia cum electoribus commiſſa non imputatur electo contradicenti, ib. n.30. 41
5 Niſi poſtea ratum habuerit, ib.n.31. 41
5 Simonia malitioſe, & in fraudem commiſſa, adhoc ut electio ſit nulla, non nocet electo, ib.n.32. 41
5 Simonia eſt defectus intrinſecus eligentium, animos ab intra vulnerans, & inficiens, ib.n.45. 42
5 Simonia perinde nocet ſi fuerit commiſſa cum uno eligentium, ac cum omnibus, quoad vitium electionis; ſed non quoad pœnam eorum, qui non peccaverunt, ib n.55. 42
5 Simonia committitur, quandocunque electus conſenſerit, ſive ante electionem, ſive poſt, ib.n.83. 45
5 Declaratur, ib. n.85. 45
5 Simoniam proprie non committit, qui poſteaquam contradixit, & jus plenum non acquiſivit pecuniam ſolvit, ibidem num.86. 45
5 Simoniam committere non dicitur, ratam habens dationem pecuniæ, non ſuo nomine factam; ſed tamen cogendus eſt beneficio renunciare, ib.n.87. 45
5 Fallit in Papa, ib.n 89. 46
5 Simoniam ſcientes, ſive expreſſe conſenſerint, ſive tacuerint, ſive turbare noluerint, ſimoniaci ſunt, & ſimoniace promoti, ib n 97. 45
5 Simoniam non committit vere, ſed præſumptive, qui tacet, & non contradicit, ib. n 98. 45
5 Simoniaca eſt electio, licet electores dicant ſe non fuiſſe motos propter pecuniam ſibi datam, vel promiſſam, quia alias electuri erant, in c. Naviganti, n.22. de uſur. 162
5 Simoniaca eſt electio, etiam cum quis promittit, quod ſe obligabit pecuniam ſolvere, poſtquam fuerit electus, in cap. Nobis, n.15. de ſimon. 39
5 Simoniacus eſt electus, & beneficio renunciare tenetur, ſi de illius voluntate pecunia ſoluta fuerit contradictori, ut a contradictione deſiſtat, ib. n.105. 46
5 Simoniacum non eſt, ſi eligentes inſcio electo dent alieni Magnati pecuniam, ut eos in ſua libertate eligendi de facto non impediat, ib.n.106. 46
5 Simoniacum eſt dare pecuniam amico, vel conſanguineo eligentis, ut eum inducat ad eligendum, idque ſi fiat de voluntate electi, irrita eſt electio, ib.n.107. 46
5 Fallit, ſi eligens alias electurus erat, ib. n. 108. 46
5 Simoniacus eſt electus, quia pecuniam dedit amico, vel conſanguineo eligentium; ſed electio non eſt ſimoniaca, ſi alias electuri erant, ib.n.111. 46

Simonia in executione literarum Apoſtolicarum.

5 Epiſcopi, vel eorum Officiales pro executione literarum Apoſtolicarum, diſpenſationum matrimonialium, & præſentatione cujuslibet reſcripti, nihil accipere poſſunt, in c. Quoniam, n. 50. Ne Prælat. vic. ſuas, 79

Simonia in juriſdictione.
Vide in ver. *Juriſdictionis venditio.*

Simonia in officio.

1 Officium Oeconomi, Sacriſtæ, aut Protectoris vendere non eſt ſimoniacum, niſi quia prohibitum, in c. Cum pridem, n. 17. de pactis. 648

2 Docendi licentiam vendere an ſit prohibitum, quia ſimoniacum, ib. num. 86. 655

Simonia in Ordine.

5 Conſuetudo etiam immemorabilis accipiendi ab Ordinatis ad primam Tonſuram forfices, pectines, & mappas præter facultas eſt corruptela, in c. In ordinando, n. 12 de ſimon. 31

5 Epiſcopi, vel eorum Miniſtri pro collatione Ordinum, & literis dimiſſoriis, ſeu teſtimonialibus nihil poſſunt accipere etiam ſponte oblatum, in c. Quoniam, n. 25 Ne Prælat, vic. ſuas. 79

5 Nec pro ſigillo in collatione beneficiorum, etiam ubi extaret talis conſuetudo, ib. n. 29. 79

2 Simoniaci, in Ordine, & in beneficio a Conc. Chalcedonenſi ſimili pœna damnantur, in cap. Cum pridem, num 40. de pactis. 650

2 Simoniaci in Ordine gravius puniuntur, quam ſimoniaci in beneficio, ib. n. 130. 658

5 Epiſcopus nihil poteſt accipere in caſibus enumeratis, in c. In ordinando, n. 32 & ſeqq. uſque in fin. de ſimon. 32

Et quid in Notario, ib.
Vide in ver. *Notarius.*

5 Simoniacum non eſt, ſi quis dat pecuniam non Ordinatori, ſed alteri pro Ordine, quam alias obtenturus erat, in c. Nobis, n. 110. de ſimon. 46

5 Simoniacus in Ordine habet characterem vitioſum, in c. Accuſatum, n. 2. de ſimon. 55

2 Ordinis executionem vendens, cenſetur vendere ipſum Ordinem, & donum Dei, in c. Cum pridem, n. 33. de pact. a. 649

5 Pro Ordinibus conferendis, vel inſtrumentis ſuper his conficiendis Epiſcopus, vel Miniſtri, aut Notarii nihil temporale exigere debent, in c. In ordinando, num. 2. & ſeqq. de ſimon. 30

5 Ordinatori non licet aliquid temporale, etiam ſponte oblatum, accipere pro collatione Ordinum, ib. n. 6. 30

5 Ordinatori an liceat aliquid ultra oblatum ab Ordinato accipere non pro ſpiritualibus, ſed ex charitate, ſine pacto expreſſo, vel tacito, ib. n. 8 & n. ſeqq. 30

5 Et quid poſt Conc. Trid. ib. n. 11. 31

5 Ordinator nullam oblationem ab Ordinatis poteſt accipere præter eam, quæ ex Pontificali Romano fieri conſuevit, ibid. num. 15. 31

Simonia mentalis.

1 Simonia mentalis reſignationem, aut collationem non inficit, nec obligat ad beneficium dimittendum, in c. Ex parte, n. 19. de off. delegat. 528

1 Inducitur ſola voluntate, & propoſito quoad Deum, licet non quoad Eccleſiam, ib. n. 21. 528

5 Solum Deum habet ultorem, in cap. Tua nos, num. 40. de ſimon. 58

5 Non inducitur in ſimoniacis de jure Eccleſiaſtico, ſed tantum in ſimoniacis de jure Divino, ib. n. 42. 59

5 Contrarium, ib. n 44 60

5 Simoniæ mentalis peccatum per ſolam pœnitentiam abolitur, ib. num 44. 60

1 Simonia mentalis non obligat ad beneficii dimiſſionem, ſed tantum ad ſatisfaciendum Deo per pœnitentiam, in c. Cum ad noſtram, n 19 de elect. 484

5 Simoniam non committit vere, ſed præſumptive qui tacet, & non contradicit, in c. Nobis, n. 98. de ſimon. 45

Simonia in penſione.

1 Simoniacum eſt penſionem conſtituere, vel transferre; aut redimere pecuniæ interventu, in c. Ad audientiam, il 2, n. 82. de reſcript. 182

Vide in ver. *Penſio quoad ſimoniam.*

Simonia in præſentatione.

5 Simoniacum eſt pactum præſentandi ſeipſum a fundatore appoſitum in erectione beneficii, & irrita eſt creatio, & inſtitutio inde ſecuta, in c. Tua nos, n. 4 de ſimon. 57

5 Simoniacum eſt pro præſentatione aliquid temporale dare, vel accipere, ib n. 6. 57

Simonia quoad reſtitutionem.

5 Pecunia per ſimoniam collata an, & quando ſit reſtituenda ei, qui contulit, in c. Tua nos, n 13. de ſimon. 58

5 Simoniacus eſt intruſus carens titulo vero, & putativo, ib. num 8. 57

5 Et ſemper eſt in mora reſtituendi ſicut fur, ib. n. 9. 57

5 Et tenetur ad reſtitutionem omnium fructuum, etiam qui percipi potuiſſent a diligenti poſſeſſore, ib. n. 10. 57

5 Simoniace promotus ignoranter, tenetur reſignare beneficium cum fructibus extantibus, non autem bona fide conſumptis, in c. Nobis, n. 51. & 80. de ſimon. 42

Simonia in Sacramentis.

5 Simoniæ ſuſpicione non caret accipiens pecuniam etiam ſponte oblatam in actu adminiſtrationis Sacramenti, in c. Cum voluntate, n 28 de ſent. excomm. 378

5 Simoniæ ſuſpicionem præſefert nummos in concham mittere, dum Baptiſmus ſuſcipitur, in cap. Tua nos, num. 29. de ſimon. 58

2 Vendere gratiam, & Sacramenta eſt in ſe ſimoniacum, & jure Divino, ac naturali prohibitum, in c. Cum pridem, n. 7 de pactis. 647

2 Simoniacum eſt vendere Sacramenta, vel principaliter, vel per connexionem, ib. n. 36. 649

1 Simoniaca hæreſis eſt altare, & decimas, & Spiritum Sanctum vendere, vel emere, ib. n. 50. 651

2 Simoniacum non eſt, niſi quia prohibitum, vendere Sacramenta aut principaliter, aut per connexionem, ib. n. 67. 652

2 Contrarium, ib. n. 118. 657

2 Simoniacus non eſt pater dans pecuniam Sacerdoti nolenti aliter baptizare parvulum in extremis poſitum, ib. n 84 654

5 Simoniacus non eſt Sacerdos abſolvens pœnitentem eo pacto, ut rem ſibi ſubtractam reſtituat, in c. Tua nos, num. 20. de ſimon. 58

3 Simoniacum an, & quando ſit pro celebratione Miſſæ pecuniam accipere, in c. Significatum, n. 39 de Præben. 83

5 Parochi ſervare debent edictum Epiſcopi de ſponſis matrimonio non conjungendis ſine ipſius licentia, quæ tamen gratis dari debet, licet conſuetudo donandi aliquid Epiſcopo in ſignum lætitiæ non videatur penitus improbanda, in c. In ordinando, n. 41 de ſimon. 34

5 Parochi, & beneficiati, qui ſuo muneri plene ſatisfaciunt, non prohibentur alios impeditos coadjuvare, ſed pro licentia, ſaltem poſt Concilium Tridentinum, nihil exigendum, ib. n. 46. 34

Simonia in ſepultura.

5 Conſuetudo, ne quis in Eccleſia ſepeliatur ſine licentia Epiſcopi ſervari debet, ſed ut pro dicta licentia ſex ſcuta exigantur, tollenda eſt, vel ita moderanda, ut exactum pauperibus, vel Eccleſiæ erogetur, in c. In ordinando, num. 40. de ſimon. 34

1 Simoniacum eſt ex pacto ſepulturam eligere in eo loco, in quo quis de jure ſepeliri debet, in c. Ad audientiam, il 2. n. 17. de reſcript. 175

1 SIMPLICITATI, & imperitiæ parcitur, in c. Super literis, n. 51. de reſcript. 162

2 Simplicitas reſpicit jus, ignorantia factum, ib. n. 73. 164

5 Simulatio, ſeu fictio, cui mendacium non ineſt, utilitatis cauſa interdum eſt licita, in c. Falſidicus, n 165 de crimin. falſ. 178

5 Singularitas non ſemper pluralitatem excludit, in c. Patentibus, n. 15. de privileg. 243

3 *Si quis*, verbum tam maſculos, quam feminas complectitur ex propria ſignificatione, in c. Nobis, n. 6. de jurepatr. 526

5 SOCIETAS eſt quædam fraternitas, in c. Naviganti, n. 29. de uſur. 162

5 Societas inita ab Officiali Romanæ Curiæ ſuper officio ultra valorem gravato, contemplatione tamen alterius perſonæ recognoſcentis bonam fidem, & ſervantis eum indemnem, an ſui natura ſit illicita, & uſuraria, ib n 36. 162

5 Societas contrahi non poteſt ſuper re non exiſtenti, ibidem num. 37. 162

5 Societas officii ſine officio ſuper ſolo periculo vitæ conſtitui non poteſt, ib. 162

5 Declaratur, ib. n. 73. 166

5 Societas requirit ſubjectum communicativum lucri, & damni, ib. num. 38 163

5 In ſocietate officiorum pecunia non fit recipientis, ſed remanet ſolventi, ſub ejus periculo, in caſu mortis, ib. n. 44. 163

5 In ſocietate ſuper officio ultra valorem gravato fructus non accipiuntur ratione mutui, ſed ratione periculi, quod ſui natura non eſt illicitum, ib. n 49. & ſeqq & n. 71. 163

5 Societatis contractus tunc juſtus dicitur, cum inter ſocios lucri, & damni ſervatur æqualitas, ib. n. 52 165

5 In ſocietatibus officiorum ceſſat ſuſpicio uſurarum propter incertitudinem vitæ, ib n. 53. 163

5 In ſocietate officiorum fructus juſte percipiuntur non ratione ſocietatis, ſed ratione periculi, ib. n. 54. 165

5 Societas officii congrue appellari poteſt, etiamſi contracta fuerit ſuper officio ultra valorem gravato, ib. n. 69. 165

5 In ſocietate officiorum non deſerviunt officia, niſi pro colorando contractu, qui ſolum ſuſtinetur ratione periculi amiſſionis capitalis, ib. n 71. 165

5 Societas contracta ſuper officio ultra valorem gravato extinguitur ſublato officio, ib. n. 72. 165

5 Societas officiorum an contrahi poſſit ſuper officiis extra Romanam Curiam exiſtentibus, n. 78. 166

5 Societatem ignoranter contrahens ſuper officio gravato præter ſortem, poteſt etiam fructus recuperare, ib. n. 80. 166

5 Societates officiorum ex ſtylo Curiæ fiunt etiam ſuper officiis ultra valorem gravatis, ib. n. 82. 166

3 Societatem iniens cum negotiatore, quem ſcit malæ conſcientiæ, tenetur eam diſſolvere, ſi commode poteſt, alias proteſtari debet, in cap. Multa, num. 75. Ne Cleric. vel Monach. 657

5 Societatis Jeſu Presbyteris Altaris viatici privilegium a Concilio Tridentino ademptum reſtituitur a Gregorio XIII. in c. In his, n. 7. de privileg. 278

5 Societatis Jeſu exemptio a juriſdictione Ordinariorum an ſit reſtricta ad terminos, cap. Volentes de privileg. in 6. in c. Tuarum, n 25. de privil. 247

5 Societatis Jeſu literæ conſervatoriæ redactæ ſunt ad terminos Conſtitutionis Gregorii XV. de *Conſervatoribus*, ib. verſ. Niſi diximus; 247

5 Socie-

5 Societatis Jeſu Religio comprehenditur in derogationibus generalibus per illa verba, *Societatum, & cujuſvis alterius inſtituti*, ib 247
3 Societatis Jeſu Religioſi diſpenſati ſunt a Gregorio XIV. in recipiendis Novitiis non ſervata forma Conſtitutionis Sixti V. in c. Porrectum, n. 39. de regul. 375
3 Diſpenſatio an ſit concedenda, ut matrimonium ratum diſſolvatur per vota ſimplicia a viro emittenda in Religione Societatis Jeſu & in c. Verum, n d. & ſeqq. uſque in fin. de converſ. conjugat. 432
5 Conſtitutio Synodalis Regni Poloniæ inhabilitans dimiſſos a Societate Jeſu ad Prælaturas, & Canonicatus Cathedralium Eccleſiarum, an obſtet, quominus ſic dimiſſus poſſit eſſe Epiſcopus ſuffraganeus, in c A nobis, il 1. num. 10. & ſeqq. uſque ad n. 22 de ſent. excomm. 330
5 Societatis Jeſu Religioſi, qui vota ſubſtantialia ſimplicia emiſerunt non comprehenduntur in Decretis de apoſtatis, & ejectis, ib. n. 16. 331
5 Poſſunt a Societate dimitti a Præpoſito Generali, & ſic dimiſſi non ſunt apoſtatæ, & ſunt liberi ab omni obligatione dictorum votorum, ib. n. 17. 331
3 Societatis Jeſu prædia ruſtica, opificina, & domus ſeculares, in quibus unus, vel duo Religioſi degunt, non gaudent privilegiis Collegiorum, in c. Sane, il 2. n 60. de off. & poteſt. Judic. delegat. 526
2 Societatis Jeſu Religioſi familiaribus degentibus in eorum opificinis, & domibus ſecularibus Sacramenta hic enumerata adminiſtrare non poſſunt, &c. ib. n. 62. 526
2 Nec in Diœceſi Angelopolitana vaſa Sacra, Altaria, & ſimilia conſecrare, ib. n 63. 526
Angelopolitani Epiſcopi in Indiis Occidentalibus cum Societate Jeſu controverſia ſuper Confeſſionibus, Prædicationi, & Conſervatoribus.
Vide in ver. *Regulares quoad Confeſſiones*,
Et in ver. *Regulares quoad Conſervatores*.
5 Societatis Jeſu Religioſi cogi non poſſunt accedere ad publicas Proceſſiones ex privilegio Gregorii XIII. in c. Nimis prava, n 8 de exceſſ. Prælator. 220
3 Societas Jeſu eſt capax poſſeſſionum, etiam per viam inſtitutionis, ut vendat, & pretium eroget in ſuas neceſſitates, & alios pios uſus, in c. In præſentia, n. 66. de probat. 137
3 Societas Jeſu, ejuſque domus, Collegia, & perſonæ, ac vere, & proprie ſunt Ordinis Mendicantium, ib n. 81. & n. ſeqq. uſque in fin. 138
3 Quid in profeſſis quatuor votorum, ib n. 82. 138
2 Et quid in Coadjutoribus formatis, ib. n. 85. 139
2 Et quid in ſcholaſticis, ib. n. 86 & ſeqq. uſque in fin. 139
3 Societas Jeſu fundata eſt in arctiſſima paupertate, ib. n. 83. 138
2 Ceſſit juri ſuo in domibus profeſſis, & renunciavit conceſſioni Conc Trid. ib n 84. 139
2 Societas Jeſu ex primævo inſtituto poteſt habere Collegia habentia redditus ſtudentium uſibus applicandos, ib. n. 86. 139
3 Societatis Jeſu ſcholaſtici poſt votum paupertatis retinere poſſunt dominium bonorum ſuorum conſcio, & approbante Superiore, ib. n. 90. 139
2 Declaratur, ib n. 118. 142
5 Societatis Jeſu corpus conſtat ex profeſſis, coadjutoribus, & ſcholaſticis, ib. n 92. 139
2 Societas una non debet diverſo jure cenſeri, ib. n. 108. 141
2 Societatis Jeſu ſcholaſtici, quamvis habeant dominium bonorum ſuorum, tamen ſunt vere Religioſi, eorumque vota ſimplicia ſunt ſubſtantialia, & in dubium hoc revocantes ſunt jure excommunicati, ib n. 118. 142
3 Jeſuitæ non comprehenduntur in Decreto Concilii Tridentini de renunciationibus Novitiorum, in c. Statuimus, n. 39. de regul. 411
3 SOCII criminis regulariter in criminalibus recipi non poſſunt, nec eis receptis creditur, in c. Veſtra, n. 142. de Cohabit. Cler. & Mulier. 20
3 Etiamſi ſint duo, vel plures contra eandem perſonam deponentes, ib n 143. 20
3 Socii criminis in criminibus exceptis recipi poſſunt in teſtes, ſed probationem non faciunt, ib n. 147. 21
3 Socio imputatur, ſi occaſione ſocietatis damnum ſit paſſus, non ſocietati, in c. Poſtulaſti, n. 18 de conceſſ. Præbend. 201
5 Socius ponens pecuniam, licite poteſt habere partem lucri, ſi pecuniam periculo exponat, in cap. Naviganti, num. 28. de uſur. 162
2 SODOMITÆ ſecundum Canones deponuntur & in Monaſterium detruduntur, in cap. Cum non ab homine, n. 89. de judic. 16
5 Bulla S. Pii V. contra exercentes vitium nefandum an habeat locum in iis, qui unica tantum vice illud committunt, in c. Ad falſariorum, n. 28. de crim. falſ. 185
3 SOLEMNITAS eadem, quæ requiritur ad conſtructionem actus, requiritur ad illius deſtructionem, in c. Recolentes, n. 35. de ſtatu Monach. 468
1 Solemnitas introducta ab Imperatore in alienatione bonorum Eccleſiæ non attenditur, in cap. Eccleſia S Mariæ, n. 18 de Conſtitut. 505
1 Solemnitas ſuppleri debet eo tempore, quo ſubſtantialiter actus non poteſt celebrari, in c. Presbyter, n 9 de Sacram. non iteran. 45d
2 Solemnitatis levis omiſſio actum non vitiat, in c. Cum Eccleſia, n 4 de cauſ poſſeſſ. & propriet. 109
4 Solemnitas probatoria poteſt adimpleri per æquipollens, in c. Tuæ fraternitati, n. 27. de ſponſ. & matrim. 17
5 Solemnitas, quæ poteſt ſubſequi, nunquam dicitur de ſubſtantia, vel forma, in c. Qui Presbyterum, n. 62. de pœnit. & remiſſ. 296
3 Solemnitati legali non detrahitur, niſi quatenus invenitur expreſſum, in c Cum eſſes, n 97. de teſtam. 293
1 SOLIDI appellatione intelligitur aureus, & quot ſolidi conſtituant libram, in c. Conquerente, n. 47 de off. Ordin. 588
3 Solidorum appellatione veniunt uſuales, in cap. Conquerente, n. 3 de Cler. non reſid. 34
1 SOLVENDI, & ligandi eadem poteſtas, in c. Eccleſia S. Mariæ, n 33. de Conſtit. 882
3 Solvere non dicitur, qui ſolvit, & incontinenti recuperat, in c. Porrectum, n. 56. de regul. 376
3 *Solus*, dictio eſt excluſiva aliorum, in c. Cum venerabilis, n. 5. de cenſibus. 545
3 Includit tamen connexa, ib. n. d. 545
3 Solus Epiſcopus intelligitur cum Capitulo, ubi materia inter Epiſcopum, & Capitulum eſt ſimultanea, ib. d. n. 6. 545
SOLUTIO in qua moneta fieri debet.
Vide in ver. *Moneta*.
3 Solutio partis debiti regulariter non admittitur creditore invito, ſed fallit in Clerico, qui pro parte non eſt ſolvendo, in c. Odoardus, n. 29. de ſolut. 240
Vide in ver. *Clericus quoad cap. Odoardus*.
3 Solutum indebite repeti non poteſt, quando a pietate cauſatur error, in c. Significatum, n. 37. de regul. 302
2 SOPITUM perfecte non eſt, quod reiterari, & rejudicari poteſt, in c. Venerabilis, n 3. de judic. 31
5 SORORES non veniunt fratrum appellatione, in cap. Nimis prava, n 19. de exceſſ. Prælat. 221
4 Sororum, & fratrum commiſtio, quanto fuit antiquior compellente neceſſitate, tanto poſtea facta eſt damnabilior Religione prohibente, in c. Ut qui, n. 33. & 34. de conſang. & affinit. 75
1 Socialitatem allegare non licet, niſi ratio ſpecialitatis reddatur, in c. Antigonus, n 25. de pact. 641
3 Specialis declaratio validius operatur, quam quod in genere prædicatur, in c. Fraternitatem, n 57. de ſepult. 297
1 SPECIES contraria generi, ſive præcedat genus, ſive ſequatur, limitat, & reſtringit genus, in c. Cum dilectus, n. 65. de conſuet. 209
1 Species neceſſario infert genus licet non comprehendat, in c. Cum pridem, n 16 de pactis. 648
1 Species ubicunque ponit aliquid ultra genus ſuum, appellatione generis non venit illa ſpecies, in c. Bonæ memoriæ, n. 12. de poſtul. Prælat. 281
3 Specialia duo non debent concurrere circa idem, in cap. Licet, n 12. de Praeben. 134
2 Species extracta de genere non perimit genus, in c. Ex epiſtola, n. 5. de probat. 125
1 Species una ſufficit ad efficaciam ſacrificii, in c. Cum veniſſet, n. 30 de ſacr. unct. 447
1 Contrarium, n. 46. 448
1 Papa poteſt ex gravi cauſa diſpenſare, ut in una ſpecie tantum fiat conſecratio, ib. 448
1 Species una nullo caſu poteſt ſine alia ex intentione conſecrari, ib num. 46. 448
1 Species quando avellitur de generali corpore, ſemper derogat generi, alias ſecus, in c. Studuiſti, n. 24. de off. deleg. 546
3 Species derogat generi, in c. Cum eſſes, n. 70. de teſtam. 273
3 Inter ſpecies illa derogat alteri, quæ ſpecialior eſt, ſicut individua derogant ſpeciei, in c Cum eſſes, n. 112. de teſtam 274
2 SPES eſt cupiditatum, in c. Firmiter, n. 14. de Summa Trin. & fid Cath. 4
1 Spes aſſequendi Prælaturam in eo, qui Monachus, aut Clericus ordinatur, an & quando ſit a jure improbata, in c. Cum ad noſtram, n. 18 & ſeqq. de elect. 284
2 Spes ex pacto proveniens repellit Monachum ab Abbatia, ſed non a Monachatu, ib. n. 21. 284
3 SPIRITUS Dei ubi eſt, ibi libertas, in c. Recolentes, n. 20. de ſtatu Monachor. 466
3 Declaratur, ib n 48 verſ. Ad confirmationem. 469
1 Spiritum Sanctum a Filio procedere, quando & cur ab Eccleſia diffinitum fuerit, in c. Firmiter, n. 31. & ſeqq de Summa Trin. & fid. Cath. 6
2 Spiritus Sancti invocatio non eſt de ſubſtantia electionis, nec de jure, ſed ex laudabili conſuetudine introducta, in c. Cum Eccleſia, n 2. de cauſ poſſ. & propriet. 109
3 Spiritus ubi vult ſpirat, nec eſt in hominis poteſtate prohibere ſpiritum, in c. Non eſt vobis, n. 14 de regulat. 347
2 SPIRITUALIA in actibus Eccleſiæ corporalibus reſpondent, in c. Cum contingat, n. 91. de ætat. & qual. 425
3 Spiritualia facilius conſtituuntur, quam deſtruuntur, in cap. Aqua, n. 24. de conſecr. Eccl. vel Altar. 571
5 Spiritualia ſine corporalibus diu eſſe non poſſunt, in c. Præterea, n. 52. ne Prælat. vices ſuas. 78
3 Spiritualia debent eſſe firmiora, quam temporalia, in c. Cum autem, n. 16. de jurepatr. 523
2 Spiritualium Author eſt Deus, in c. Cum pridem, num 98. & 120 de pactis. 655
2 Spiritualium genus totum eſt materia repugnans venalitati, ib. num 99. 655
2 Spiritualia in nullius ſunt dominio, niſi ſolius Dei, ib n. 116 657
2 Actus omnes ſpirituales lege Divina prohibentur vendi, ibidem num. 118. 657
2 Spirituali formaliter accidit, ut habeat cauſam ſpiritualem Divinam, ib. n. 120. 657

2 Spiri-

Digitized by Google

1 Spiritualitas quæ ſufficiat, ad hoc ut ſpiritualium venditio ſit prohibita, quia ſimoniaca, ib n 124. & ſeqq. 658

3 Spiritualia non regulantur jure fori, ſed jure poli, in cap. Si quis, n.26. de regular. 335

1 Spirituale vinculum fortius eſt, quam carnale, in c. Niſi cum pridem, n.21. de renunc. 338

5 Spiritualia quæcunque qui muneris interventu aſſequitur contra voluntatem, & ordinationem Domini, ea licite retinere non poteſt, in c. Nobis, n.50. de ſimon. 42

5 Declaratur, n.81. 44

3 Spiritualia vendens, capitale crimen cum ſimonia committit, in c. Cum ex eo, n.3. de Reliq. & vener. ſanctor. 608

2 SPOLIATOR violentus Clerici eſt ſacrilegus, in c. Cæterum, n.72 de judiciis. 8

3 SPOLIATUS injuſte, ſeu juris ordine non ſervato, illico eſt reſtituendus, in c. Ne Religioſi, n.19. de regul. 415

3 Spoliato per ſupremum Principem non dantur remedia reſtitutoria, in c. de Rectoribus, n.21. de Cler. ægrot. 159

2 Spoliatus beneficio ſuo, & quando ſit reſtituendus, antequam doceat de Canonica inſtitutione, in c. Conſtitutus, n 2. & ſeqq. uſque ad n 21. de fil. presbyt. 481

2 Spoliato petenti reſtitutionem beneficii regulariter objici non poteſt de Canonica inſtitutione, ib n.3. & 11. 481

2 Fallit, ſi ſpoliatus conſentiat, ut cognoſcatur de bono jure, ib.num.5. 481

2 Item fallit, ſi defectus tituli non Canonici ſit notorius, ibidem num.6. 481

2 Item fallit, ſi ſpoliatus ſimul intentaverit poſſeſſorium, & petitorium, ib.n.9. & 12. 482

2 Spoliatus non tenetur reſpondere ſuper petitorio, ib n.6. 481

2 In beneficialibus ſecus, ſive ſit notorium de jure, ſive per confeſſionem ſpoliati, ſive per evidentiam facti, vel probationum judicialium, ib n.8. 481

2 Spoliatus agens poſſeſſorio, & petitorio, ſi probet poſſeſſionem, & ſpoliationem, ſed non proprietatem, obtinet in poſſeſſorio, ſed ſuccumbit in petitorio, ib n.13. 482

2 Spoliatus reſtituitur una cum fructibus perceptis, & qui percipi potuerunt, ib n.18. 482

2 Etiamſi egerit ſimul poſſeſſorio, & petitorio, ib.n.19. 482

2 Spoliato injuſte etiam judicialiter datur poſſeſſorium recuperandæ, non ſolum contra ſpoliantem, ſed etiam contra ſuccedentem in vitium, in c. Veniens, n.34. de fil. presbyt 405

2 Spoliato facienda eſt integerrima reſtitutio etiam quoad locum, in quo res poſita erat, in c. Gravis, n.8. de reſtitut. ſpoliat. 115

2 Item reſarcienda ſunt damna illata in ſpoliatione, ib.n 9. 115

2 Item de illatis injuriis competenter ſatisfaciendum, ibidem num. 10. 115

2 Item reſtituendi ſunt fructus, etiam qui percipi potuiſſent, ib. num. 11. 115

2 Spoliato non ſatisfit de injuriis, niſi de iis ſpecialiter agatur, ſed reſtitutio fructuum, & reſarcitio damnorum veniunt, etiamſi non fuerint petita, ib. n.12. 115

2 Spoliatus authoritate propria, & in vim clauſulæ, Motu proprio, poteſt agere remedio reſtitutorio contra talem ſpoliatorem, in c. Cum olim, n 3d. de ſent & re judic. 185

2 Spoliatus etiam a judice juris ordine prætermiſſo, ante omnia reſtituitur, in c. Conquerente, n 1. de reſtit. ſpoliat. 112

2 Si contra petentem reſtitutionem conjugis opponitur conſanguinitas in gradu prohibito, an & quando ſit facienda reſtitutio, in c. Literas, n.1. de reſtit. ſpoliat. 124

5 *Spolietur*, verbum ſupponit privationem ipſo jure, in c. Ad abolendam. n.29 de hæreticis. 90

5 SPOLIENTUR, id eſt, per ſententiam, in c. Ad falſariorum, n 47. de crim falſ. 187

3 Spolia ex Bulla Pii IV fiunt de bonis Cleric ex illicita negotiatione acquiſitis, in cap. Multa, num.97. de Cleric. vel Monach. 658

3 Spoliis ex Bulla S. Pii V. non ſubjacent bona Clericorum, quorum beneficia, vel penſiones non excedunt ducatos triginta, dummodo ab illicita negotiatione abſtinuerint, ib.n.98 658

3 Spoliis ex Bulla Pauli V. non ſubjacent bona Clericorum in Urbe, vel infra decem milliaria decedentium, etiam ſub prætextu, vel cauſa illicitæ negotiationis, ib n. 100. 659

1 Spolia Epiſcopi Regularis morientis ab inteſtato in Indiis Orientalibus ad propriam Eccleſiam pertinent, in c. Quæ in Eccleſiarum, n 80 de Conſtitut. ena

5 SPONSALIA contracta ante uſum rationis, per ſupervenientiam ætatis non convaleſcunt, niſi verbo, vel facto ratificentur, in c. Tuæ literæ, n.66. de Cler. per ſalt. promot. 504

3 Sponſalia de præſenti per Religionis profeſſionem, non per propoſitum caſtitatis ſervandæ in ſeculo diſſolvuntur, in cap. Ex parte, il 2. n.8. de converſ. conjugat 450

4 Sponſalia de futuro de jure communi transeunt in matrimonium per ipſam copulam, non autem per oſcula, vel amplexus, aut niſum ad copulam, in c. Literæ quas, n.2. de matrim. contr. contr. interd. Eccl. 76

4 Sponſalia de præſenti ab impuberibus contracta tranſeunt perfecta ætate in matrimonium per receptionem munerum, per oſcula, & alia hujuſmodi ſigna, ib.n.3. 76

4 Et quid poſt Conc. Trid. ib. n. 5. 76

3 Sponſalia quid ſint, & quid differant ab oblatione, quæ fit a parentibus Religioni de filio impubere, in cap Cum virum, n.41. de regular. 369

3 Impuberes ex ſponſalibus obligantur infra annos pubertatis, ib.n 42. 369

3 Sponſalia ab infante contracta ſunt nulla ex defectu conſenſus, nec pariunt impedimentum publicæ honeſtatis, ib.num 43. 369

4 Sponſaliorum validitati non obſtat clandeſtinitas, in c. De illis, n.48. & ſeqq. de ſponſ. impub. 30

4 Sponſalia an licite contrahi poſſint ante ſeptennium, in c. Ubi non eſt, n.2. de deſponſ. impub. 25

4 Sponſalia amborum infantium, vel alterius publicæ honeſtatis juſtitiam non inducunt, ib n 4. 25

4 Sponſalia contrahi poſſunt ante ſeptennium, ſi uſus rationis prævenit ætatem, ib.n 5. 25

4 Sponſalia poſt ſeptennium ante pubertatem contrahentes peccant mortaliter, ib.n.6 & 8. 25

4 Contrarium, n. 9. 25

4 Sponſalia contracta ab impuberibus poſt ſeptennium inducunt publicæ honeſtatis juſtitiam, ib. n.7 25

4 Sponſalia non ſunt conjunctio, ſed promiſſio conjunctionis futuræ, ib.n.8. 25

4 Sponſalia contrahit pater pro filio impubere, ſed non pro pubere, niſi conſentiat, in c. Tua, n 1. de deſponſ impub. 22

4 Sufficit tamen, ut filius conſentiat expreſſe, vel tacite, verbo, vel facto, ib. n.2. 22

4 Sponſalia poteſt pater contrahere pro filio infante, ib. n.5. 22

4 Quod intelligitur de facto, & ex quadam honeſtate, nam vere ex illis quoad ipſum filium nulla oritur obligatio, nec publicæ honeſtatis juſtitia, ib. n.6. 22

4 Sponſalia pro infante a parentibus contracta poſt ætatem legitimam tenetur filius adimplere ex debito honeſtatis, non neceſſitatis, ib. n.7. 22

4 Declaratur, ib. n.14. & 15. 23

4 Sponſalia jurata non impediunt, quominus ſponſa poſſit Religionem ingredi, & profiteri, in c. Ex literis, il 2. n.3. de ſponſal. 10

4 Sponſalia impuberum doli capacium firmantur juramento, ib. num.4. 10

4 Sponſalia de futuro de jure communi tranſeunt in matrimonium per carnalem copulam ſubſecutam, ſed non per niſum carnalis copulæ tantum, in c. Is qui fidem, n.1. de ſponſal. 19

4 Et præjudicant matrimonio poſtea contracto, ib n 2. 19

4 Sponſalia non tranſeunt in matrimonium quoad Deum, ſi copula non intercesſerit affectu conjugali, ſed fornicario, ib. num 6. 19

4 Sponſalia poſt Concilium Tridentinum non tranſeunt in matrimonium per copulam ſubſecutam, ib. n.8. 19

4 Et poſſunt mutuo conſenſu partium diſſolvi, ib.n.10. 20

4 Sponſalia de futuro contracta præſente Parocho, nullis tamen adhibitis teſtibus, non ſunt invalida ex Concilio Tridentino, ſed remanent in diſpoſitione juris communis, ib n.9. 20

4 Sponſalia per verba de præſenti contracta, non ſervata forma a Concilio præſcripta per copulam ſubſecutam, in matrimonium non tranſeunt, ſi decretum de reformatione matrimonii in Parochia fuerit publicatum, ib. n 11. 20

4 Sponſalia de præſenti inter puberem, & impuberem coram Parocho, & teſtibus contracta, poſt Concilium non tranſeunt in matrimonium per cohabitationem, & copulam, ibidem num.13. 20

4 Sponſalia contracta cum conſanguinea pariunt publicæ honeſtatis juſtitiam, in c. Ad audientiam, n.1. & 6. de ſponſal. & matrim. 6

4 Sponſalia ſub conditione a parentibus contracta, non ſunt conditionalia, ſi pure a filiis contracta fuerint, ib n 2. 6

4 Sponſalia conditionalia non pariunt publicam honeſtatem ante eventum conditionis, ib n 3 7

4 Sponſalia nulla ex alia cauſa, quam ex defectu conſenſus, de jure communi inducunt publicam honeſtatem, quæ impedit, & dirimit matrimonium cum conſanguineis ſponſi, uſque ad quartum gradum, ib n.6. & 10. 7

4 Secus ex Concilio Tridentino, ib.n.8. 7

4 Sponſalia nulla ex defectu conſenſus juſtitiam non inducunt, ib num 9. 7

4 Sive ſint de futuro, ſive de præſenti, ib n.18. 7

4 Sponſalia proprie dicuntur ante matrimonium contractum; poſtea vero non, niſi improprie, ib n.13. 7

4 Sponſalia de præſenti inducunt majorem honeſtatem, quam ſponſalia de futuro, ib.n.15. & n. 22. 7

4 Sponſalia mutuo conſenſu diſſoluta inducunt publicæ honeſtatis impedimentum, ib.n.29. 9

4 Sponſalia de præſenti non ſolvuntur per ſequens matrimonium etiam carnali copula conſummatum, in c. Licet, num.1. de ſponſ. duorum. 38

4 Sponſalia de præſenti non ſolvuntur per ſequens matrimonium etiam conſummatum, in c. Si inter virum, num.1. & 7. de ſponſ. & matrim. 21

4 Sponſalia de futuro etiam jurata ſolvuntur per ſubſequentia de præſenti, ib.n.2. 21

4 Sponſalia de futuro contrahi poſſunt per quæcunque verba conſenſum exprimentia non de præſenti, ſed de futuro, ibidem num 8 21

4 Sponſalia de futuro proprie dicuntur ſponſalia, de præſenti autem improprie, & reſpectu futuræ executionis matrimonii, ib num.11. 21

4 Sponſalia de futuro tranſeunt de jure communi in matrimonium per copulam ſubſecutam præſumptione juris, & de jure, licet verba omnino deficiant, in cap. Tuæ fraternitati, n.13 de ſponſ & matrim. 26

4 Nec in foro Eccleſiæ admittitur probatio defectus conſenſus, ib. num.14. ed

4 Sed quoad Deum non eſt matrimonium, & in judicio animæ ſtan-

ſtandum eſt veritati, & confeſſioni peccatoris, ib d.n.14 16
4 Sponſalia a pubere contracta cum puella minore ſeptennio an pariant publicæ honeſtatis juſtitiam, in c. Juvenis, n.1. de ſponſalibus. 5
3 Ætas ſeptennii ſufficit ad ſponſalia contrahenda, in c. Super inordinata, n 43. de Præbend. 154
3 SPONSIO, quod alter alterum in bibendo ſuperabit, non eſt rata, in c. A crapula, n.15 de vita & honeſt. Cleric. 6

Sponſus, Sponſa.

4 SPONSI impuberes facti puberes cogi non poſſunt per cenſuras Eccleſiaſticas ad contrahendum per verba de præſenti, in c. De illis, n 50. de deſponſ. impuber. 30
4 Niſi ſponſalia fuerint jurata, ib n 51. 30
4 Sponſus cogi debet ab Ordinario per cenſuras ad implendum juramentum, & ſuper voto petenda eſt diſpenſatio ab eo, qui poteſt concedere, in c. Is qui fidem, n 18 de ſponſal. 20
4 Sponſus, qui ſponſam ſtupravit, non poteſt puniri pœna ſtupri, ſed graviter arbitrio Epiſcopi, ib.n.15. 20
4 SPONSA de futuro non comprehenditur in ſtatutis odioſa loquentibus de uxore, in c. Ad audientiam, n.14. de ſponſal. & matrim. 7
3 Sponſa de præſenti non cognita, quæ dicit Religionem ingredi velle, compellitur infra certum tempus Religionem profiteri, vel adhærere marito, in cap Ex publico, n.1. & 10. de converſ. conjugat. 445
3 Sponſa de præſenti poteſt compelli per cenſuras Eccleſiaſticas ad matrimonium conſummandum, & mutuam cohabitationem, ib n.3. 445
3 Et cogi poteſt præciſe, & adduci ad domum viri, ib n 4. 445
3 Sponſus etiam ſi fieret Papa, nec alias Religionem intraret, tenetur matrimonium conſummare, ib n.6. 445
3 Sponſa de præſenti volens ad Religionem tranſire, præſtare debet cautionem ſaltem juratoriam, quod infra duos menſes tranſibit, vel adhærebit marito, ib. n. 10. 445
3 Et quæ ſint rationes, ib.n.13. 446
3 Et an hoc tempus duorum menſium detur ad profitendum, an vero ad ingrediendam Religionem, ib.n.11. & n. ſeqq. uſque ad num.27. 446
3 Sponſa de præſenti ingrediens Religionem ſine licentia ſponſi non habet, niſi duos menſes ad profitendum; ſed ſi cum licentia, habet integrum annum, quo elapſo intelligitur tacite profiteri, ib.n.16. 446
3 Et quid in Ordinibus Mendicantium, ib. n.19. 446
3 Et quid poſt Conc. Trid. ib n 24 & 36. 447
3 Sponſa ingrediens Religionem ſine licentia viri, an lapſis duobus menſibus tacite profeſſa intelligatur, ib.n.17. 446
3 Sponſa ingrediens Religionem non Mendicantem ſine licentia viri de jure cenſetur anno probationis renunciare, ib.n.22. 446
3 Bimeſtre tempus, quod datur conjugi ad intrandum Religionem, currit a die præfixionis factæ a Judice, ib.n.26. 447
3 Sponſa de præſenti, ſi fuerit violenter cognita a marito, an poſſit ipſo invito ad Religionem tranſire, late diſcutitur, in d c. Ex publico, n.27. & n. ſeqq. uſque in fin. de converſ. conjugat. 447
3 Sponſus de præſenti an licite poſſit ſponſam rapere, & vi corrumpere, ib.n.12. 447
3 Quid, ſi ſponſa non excipiat ſe velle ad Religionem tranſire, ib. num.33. 447
4 Et quid, ſi excipiat, ſed lapſi ſint duo menſes, vel annus probationis, ib.n 35. & 36. 448
3 Et quid, ſi tempus hujuſmodi nondum ſit elapſum, ib.n.38 448
3 Sponſus, qui infra bimeſtre ſponſam de præſenti violenter cognoſcit, multipliciter delinquit, ib. n.45. 448
3 Sponſa per vim deflorata perdit privilegium virginitatis, & conſequenter conſecrationis, & aureolæ, ib n.19 & 55 448
3 Sponſa de præſenti cognita a marito per coactionem conditionalem, non poteſt eo invito ad Religionem tranſire, ibid. num 45. 448
3 SPORTULÆ a paupere non ſunt exigendæ, in c. Venerabili, n.35. de cenſib. 552
1 Sportulas levare poteſt Judex Eccleſiaſticus, in c. Dilectus, n. 7. de off. Ordin. 596
2 SPURII ex damnato coitu patri non ſuccedunt, nec dicuntur agnati, ſed tantum lineam maternam agnoſcunt, in c. Per tuas, n.3. verſ. Tales, de probat. 143
2 Spurius dicitur cognatus cognatione naturali, ib.n.17. 144
Vide in ver. *Filius illegitimus*.
3 *Statim*, dictio quid importet, in c. Qualiter, n.45. de Cler. non reſiden. 53
2 STATUERE neceſſitatem inducit, & in materia declaratoria non importat, niſi interpretationem authoritativam, in c. Cum veniſſent, n.29. de judiciis. 22
1 Statuere quid ſit, in c. Canonum ſtatuta, n 39. de Conſtit. 17
1 Statuere ex propria ſignificatione eſt jus novum inducere, ib. num.24. 16
1 Statuere, & decernere ſe compatiuntur etiam cum verb. Declarare, ib.n.26. 17
5 Statuimus, & decernimus, ſunt verba novi juris inductiva, in c. Nuper, n. 38. de ſentent. excomm. 347
1 Statuendi poteſtas a juriſdictione dependet, in c. Eccleſia, n. 8. de Conſtit. & in c. Canonum ſtatuta, n.80. 120
Et in c. Quæ in Eccleſiarum, n.17. eod. tit.
2 STATUS ultimus Eccleſiarum, earumque jurium, non eſt attendendus, ubi de præcedenti contrario ſenſu conſtat, in c. Conſuetudines, n.28. de conſuetudine. 98
3 Status ultimus non attenditur, ubi conſtat de contrario ſtatu præcedenti, in c. Conquerente, n.25. de Cleric. non reſid. 36
3 Status Religioſus eſt perpetuus, & ſua ratione immobilis, in c. Cum in Eccleſiis, n.12. de major. & obed. 212

Statutum, communia.

1 Statuti, & conſuetudinis æqualis eſt auctoritas, in c. Cum dilectus, n 27. de conſuetud. 205
3 Statuta prædeceſſorum a ſucceſſoribus cuſtodiri debent, in c. Ex parte, il 2. n.3. de converſ. conjugat. 450
3 Ad ſtatuti validitatem non ſolum requiritur rationabilis, & honeſta cauſa, ſed etiam ſtatuentis juriſdictio, in c. Cum in cunctis, n.23. de his, quæ fiunt a majori parte Capituli 222
1 Statutum non valet, per quod cultus divinus ſine cauſa diminuitur, etiamſi in forma communi a Papa fuerit confirmatum, in c. Ex parte, n.2. & 3. de Conſtit. 125
1 Statutum, & confirmatio ſtatuti limitantur ad limites cauſæ ſtatuti, in c. Cum M. n 47. de Conſtit. 115
3 Statutum ad pœnam trahi non debet ad gratiam, in c. Extuæ, n.22 de Cler. non reſid. 56
Vide in ver. *Induſtia*. Et in ver. *Feriæ*.
1 Statuendi poteſtas a juriſdictione regulatur, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.17 de Conſtit. 98
1 Statutum excedens poteſtatem ſtatuentium eſt ipſo jure nullum, ib.n 18. 98
5 Statutum eſt lex territorii, in c. A nobis, il 2. n. 9. de ſentent. excomm. 330
5 Statutum, & ſententia in quo differant, ib. n. 28. & n.51. & ſeqq. uſque in fin. 331
5 Statutum eſt quædam lex, quæ ſemper loquitur, & niſi expreſſe revocetur, ſemper durat, ib.n.29 44. & 51. 332
5 Habet tractum ſucceſſivum, & incipit ligare tempore patrati delicti, ib.n.30. & n.51. & ſeqq. 331
5 Statutum puniens factum non damnatum a jure, non ligat ignorantes, ib n.33 & 35. 332
5 Niſi ignorantia ſit craſſa, & ſupina, ib.n.34. 332
3 Statutum laicorum denegans audientiam propter bonum publicum ligat etiam in foro conſcientiæ, in c. Si quis, n.55. de Regular. 336
5 Statutum valet, quo cavetur, ut quis non poſſit allegare illius ignorantiam, in c. Ad falſariorum, n.5. de crim. falſ. 184
2 Statutum ubi eſt nullum ex defectu poteſtatis, adjectio pœnæ non tenet, in c. Conqueſtus, n 72. de feriis. 97
Statutum ſuper feriis. Vide in ver. *Feriæ*.
1 Statuti ad utilitatem non ſufficit juſta cauſa, ſed præcipue poteſtas ſtatuentis requiritur, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.41. de Conſtit. 100
1 Cauſa etiam graviſſima non tribuit ſtatuendi poteſtatem non habenti, ib.n.44. 100

Statutum circa Beneficia.

2 Statuta excludentia a beneficiis certum genus perſonarum dicuntur contra jus, in c. Cum dilectus, n.24. de Conſuet. 205
5 Statutum Epiſcopi privans Beneficiatos, qui infra menſem titulum inſtitutionis ſuæ in memorialibus Epiſcopi non ponunt, validum eſt, in c. Licet Heli, n.22. de ſimon. 50

Statutum Capituli.

1 Statuta Capituli cum pœnæ adjectione non afficiunt ſucceſſores, niſi ab Epiſcopo fuerint confirmata, in c. Cum omnes, n.24. de Conſtit. 94
3 Statutum Capituli, ut recipiendi in Eccleſia non ordinentur ſine Capituli licentia, & ſic Ordinati gratis per biennium inſerviant, valet, in c. Licet, n.87. de Præb. 138
3 Et ſervari debet etiam in proviſo de dignitate, ib.n 88. 138
Vide in ver. *Statutum quoad reſidentiam, & ſervitium Chori*.
Et in ver. *Statutum circa numerum Canonicorum*.
Et in ver. *Capituli poteſtas*.

Statutum confirmatum.

2 Statuta confirmata per Papam dicuntur Papalia, in c. Antigonus, n 49. de pactis. 643
1 Statutum non valet, per quod cultus Divinus ſine cauſa diminuitur, etiamſi in forma communi a Papa fuerit confirmatum, in c. Ex parte, n.1.3. & 4. de Conſtit. 625
Vide in ver. *Confirmatio*.
Et in ver. *Statutum quoad reſidentiam*.

Statutum circa contractus.

1 Statuto ſi caveatur, ut minor, vel mulier non poſſit vendere ſine conſenſu conſanguineorum, ſi aliter vendant, contractus eſt nullus, in c. Cum dilectus, n.58. de conſuetud. 208
Vide in ver. *Contractus*.

Statutum circa delicta, & pœnas.

2 Statutum, & conſuetudo, ut pro quolibet delicto imponatur pœna pecuniaria, non valet, in c. Irrefragabili, § Cæterum, n.8 de off ordin. 579
2 Statutum, vel conſuetudo, ut ultra pœnam juris imponatur pœna pecuniaria, tenet, niſi procedat ex radice cupiditas, ib.n 10. 579
1 Statutum puniens utentem falſo inſtrumento locum habet etiam in utente per alium, in c. Ad falſariorum, num.36. de crim. falſ. 186
Vide in ver *Pœna pecuniaria*.

Statutum circa electionem.

2 Statutum reſtringens libertatem electionis, an ſit contra jus, in c. Cum dilectus, n.11. & 34 de conſuetud. 204
2 Statutum Principis, ut electio fieri non poſſit de extraneis, vulnerat libertatem electionis, ib. n 30. 205
5 Statutum reſtringens electionem ad certum genus perſonarum ſuſtinetur, quatenus concernit præjudicium ſtatuentis, ib. num.29. 205
2 Statutum reſtringens electionem valet, ſi fiat ex juſta cauſa, ib. num.35. 206
Vide in ver. *Electionis libertas*.

Statu-

Statutum quoad derogationem.

1 Statutum ſpeciale derogat generali, ſi ab eo diſcrepet, aut illi videatur contradicere, in c. Cum dilectus, n.64. de conſuet. 209

1 Statuta ſi ſint contraria, eſt attendendum ſpeciale, licet non habeat clauſulam derogatoriam, ib. n.66. 209

3 Statutum, quod poteſt unum, vel duo operari contra jus commune interpretari debet, ut unum tantum operetur, in c. Nullus, n.30. de Regular. 330

Statutum quoad forenſes, & ſubditos.

5 Statutum imponens pœnam excommunicationis, an liget ſubditos delinquentes extra territorium ſtatuentis, in c. A nobis, il primo, n.8. de ſent. excomm. 330

5 Statutum non porrigit vires extra territorium ſtatuentis, ib. num.12. 330

5 Statutum imponens certam pœnam, puta excommunicationis, an liget forenſem delinquentem in territorio ſtatuentis, ib. n.22. & ſeqq. uſque ad n.45. 331

5 Statutum generaliter loquens data illius ſcientia, ligat etiam forenſem in loco ſtatuti delinquentem, ib. n.23. & ſeqq. 331

5 Statutum Epiſcopi excommunicans ludentes ad azardum in ſua diœceſi, an liget Metropolitanum ibi ludentem, ib. n.31. 332

5 Statutum puniens factum a jure damnatum, ligat forenſes etiam data ignorantia, ib. n.32. 332

5 Contrarium, ib. n.36. 332

5 Sed primum verius, ib. n.37. 332

5 Niſi quoad pœnam excommunicationis, ib. n.38. 332

5 Statutum puniens factum non damnatum a jure, non ligat ignorantes, ib. n.33. & 35. 332

5 Niſi ignorantia ſit craſſa, vel ſupina, ib. n.34. 332

5 Statuti pœnam an forenſis in dubio præſumatur ignorare, ibid. num.41. 332

5 Statutum Patriarchæ excommunicans Archiepiſcopos ſuffraganeos in ſua Provincia delinquentes valet, ib. n.42. 332

5 Statutum Archiepiſcopi imponens pœnam excommunicationis Archiepiſcopis, qui in Provincia ſua fecerint ante ſe Crucem ferri, an valeat, ib. n.43. 332

Statutum circa gabellas.

1 Statutum, ut derelicta miſerabilibus perſonis non ſolvatur gabella, non comprehendit divites, in c. Significantibus, n. 37. de offic. delegat. 540

Statutum circa homicidium.

2 Statutum imponens pœnam pro homicidio quomodocunque patrato, an comprehendat etiam homicidium caſuale, & ſine dolo, in c. Cum veniſſent, n.69. de Judiciis. 27

5 Statuta punientia homicidas verificantur etiam in mandantibus fieri homicidium, in c. Sicut dignum, n.5. de homicid. 124

5 Niſi aliquid exprimat, per quod tale homicidium intelligatur, ib. num.6. 124

Statutum circa judicia.

1 Statutum prohibens opponi contra ſententiam non impedit, quin poſſit dici de nullitate, in c. Studuiſti, n.16. de off. Legat. 549

Statutum juri communi conforme, vel contra jus.

3 Statutum eſt nullum, ſi diſponat idem, quod jus commune, in c. Explicari, n.21. de obſerv. jejunii. 619

2 Statuta a Clero etiam cum Epiſcopo fieri non poſſunt contra Canones, ſed bene a populo contra jus commune, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.6. de Conſt. & quæ ſit ratio differentiæ, ib. n.7. 98

Statutum quod ſervetur jus civile.

Vide in ver. *Statutum quoad teſtamenta.*

Statuta quoad interpretationem.

2 Statutum prohibens interpretationem, intelligitur de extrinſeca, in c. Cum veniſſent, n.97. de Judiciis. 29

2 Statutum debet interpretari, ut non ſit de caſu indubitabili, & a jure communi deciſo, in c. Paſtoralis, n.10. de Appel. 202

2 Verba ſtatuti debent impropriari, ut aliquid operentur, ibid. num.13. 202

3 Statutum diſponens idem, quod jus commune, & juramentum ſuper eo interpoſitum, recipit omnes limitationes, quas recipit jus commune, in c. Ad audientiam, n.2. de Cler. non reſid. 59

3 Statutum excipiens duos caſus, cenſetur excipere etiam alios caſus, quibus viget eadem ratio, ib. n.3. 59

3 Declaratur procedere, ſi ſtatutum ſit ſecundum jus; ſecus ſi ſit contra, vel præter, ib. n.4. 60

5 Statutum ſi in una parte apponat decretum irritans, in alia non, cenſetur formam ſubſtantialem inducere, licet verba ipſa non ſint illam importare, in c. Qui Presbyterum, n.87. & ſeqq. de pœnit. & remiſſ. 198

5 Statuta Ordinis Jeroſolymitani, ubi voluerunt actum eſſe nullum explicite, appoſuerunt decretum irritans, ib. n.90. 198

3 Statutum, quod poteſt unum, vel duo operari contra jus commune, interpretari debet, ut unum tantum operetur, in c. Nullus, n.30. de Regular. 330

3 Statutum de lucranda parte dotis uxoris præmortuæ comprehendit dotem ante ſtatutum exceptam, ſi uxor poſt ſtatutum moriatur, in c. Dilectus, il 2. n.22. de Præbend. 115

3 Statutum prohibens, ne mulieres deferant veſtes ſericas, includit etiam uſum veſtium jam factarum, ib. n.23. 115

5 Statutum excludens a minoribus dignitatibus, multo magis cenſetur excludere a majoribus, in c. A nobis, il 2. n.19. de ſent. excomm. 331

Vide in ver. *Interpretatio.*

5 Niſi quoad majores ſit defectus in poteſtate, ib. n.20. 331

Statutum laicorum quoad res, & perſonas Eccleſiaſticas.

1 Statutum generale laicorum non ligat Clericos, ſive redundet contra ea, quæ ſunt Clericis conceſſa in privilegium, ſive contra ea, quæ illis competunt de jure communi, in c. Eccleſia S. Mariæ, n.3. & ſeqq. de Conſtit. 219

3 Statutum Univerſitatis etiam generaliter conceptum in ſubditos eſt nullum in præjudicium Clericorum, in c. Cum in cunctis, n.24. de his, quæ fiunt a majore par. Cap. 222

3 Statutum Univerſitatis adimens Clericis jus paſcendi eſt contra immunitatem Eccleſiaſticam, ib. n.25. 222

3 Statutum editum in odium Clericorum non valet, etiamſi odium redundaret in perſonam ſubditam, ib. n.26. 222

3 Statuta laicorum pœnalia contra concubinas Clericorum an valeant, in c. Nullus, n.28. & 32. de foro compet. 46

5 Statuens contra libertatem Eccleſiæ magis punitur, quam ſtatuens contra jus Eccleſiæ, licet minus delinquat, & cur, in c. Nuper, n.25. verſ. Hinc etiſi ſtatuens, de ſent. excomm. 346

1 Statutum inferens gravamen Eccleſiæ non valet, etiamſi ſit Legati de Latere, in c. Conſuetudines, n.7. & 9. de Conſ. 193

1 Laici cogi poſſunt per Judicem Eccleſiaſticum ad declarandum eorum ſtatutum non comprehendere Eccleſias, in c. Eccleſia S. Mariæ, n.4. de Conſtitut. 219

1 Laicus non poteſt relaxare Clericis prohibitionem juris Canonici de armis non deferendis, ib. n.36. 123

1 Conſtitutio facta ſuper rebus non ſuppoſitis juriſdictioni ſtatuentis ipſo jure non valet, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.1. de Conſtitut. 98

3 Conſtitutio laicorum non poteſt tribuere vaſſallo poteſtatem alienandi feudum, quod tenet ab Eccleſia, ib. n.2. 98

Vide in ver. *Cives.*

Vide in ver. *Laicus quoad immunitatem Eccleſiarum.*

Et in ver. *Lex ſecularis.*

1 Statutum laicorum ſpecifice diſponens de Eccleſiis, vel earum bonis non valet, etiamſi alios conjungat, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.14. de Conſtit. 98

1 Idem in conſuetudine laicorum, n.52. & 57. 100

1 Nec idem ullum præjudicium Eccleſiis generatur, ib. n.19. 98

1 Ampliatur novem modis, ut n.20. & ſeqq. & n.57. 98

1 Et ſtatuentes ſunt ipſo facto excommunicati, & privandi ſunt feudo, quod habent ab Eccleſia, ib. n.15. 98

1 Statuentes contra immunitatem, ſeu libertatem Eccleſiaſticam ſunt ipſo jure excommunicati, in c. Eccleſia, n.23. de Conſt. 99

1 Statutum laicorum diſponens ſuper rebus, quæ ratione ſolius dominii directi pertinent ad Eccleſias, & ratione utilis dominii pertinent ad laicos, vel e converſo, non tenet, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.20. de Conſtit. 98

1 Idem ſi diſponat de bonis patrimonialibus Clericorum, ib. n.21. 98

1 Bona patrimonialia Clericorum non ſunt de foro laicorum, nec eorum ſtatutis ligantur, ib. n.22. 98

1 Statutum factum a laicis contra perſonas ſeculares intuitu Clericorum, puta contra eorum conſanguineos, eſt contra libertatem Eccleſiaſticam, ib. n.24. 99

1 Statuta laicorum an poſſint præjudicare Eccleſiæ in acquirendis, ib. num.49. 100

5 De privilegio Clericali ſecundum Canones eſt judicandum, nec ſuper his ſtandum eſt legibus, ſtatutis, vel conſuetudinibus laicorum, in c. Perpendimus, n.11. de ſent. excomm. 335

Vide in v. *Libertas Eccleſiaſtica.* Et in v. *Immunitas Eccleſiarum.*

5 Statutum laicorum puniens declinantes juriſdictionem poteſtatis ad Clericos non extenditur, in c. A nobis, il primo, n.6. de ſent. excomm. 330

5 Statutum laicorum prohibens alienationem ſtabilium in non ſubditos, non includit Clericos, ib. n.7. 330

5 Statuta laicorum quantumvis generalia non extenduntur ad Eccleſias, & perſonas Eccleſiaſticas, ib. n.18. 331

2 Statutum laicale poteſt pœnam infligere violantibus dies feſtos ab Eccleſia inſtitutos, in c. Conqueſtus, n.73. de feriis. 79

Vide in ver. *Dies feſti.*

Statutum circa Matrimonium.

1 Statutum adigens ad contrahendum matrimonium cum certo genere perſonarum, vel prohibens, ne puella nubat extra locum, ubi poſſidet hæreditatem, eſt nullum, in c. Cum dilectus, n.42. de Conſuetudine. 106

1 Secus ſi ſtatutum excipiat tantum certum genus perſonarum, ib. num.43. 107

1 Statuta civitatum ſuper matrimonio non valent ex defectu poteſtatis, etiam reſpectu pœnæ, ib. n.44. 107

Vide in ver. *Matrimonii libertas.*

Statutum circa numerum Canonicorum.

1 Statutum excludens Canonicos ſupernumerarios a redditibus ſupereſcreſcentibus, quamvis ſit malum, non eſt ſimoniacum, in c. Cum M., n.37. de Conſtit. 115

1 Statutum taxans numerum Canonicorum habet tacitam conditionem, niſi redditus Eccleſiæ augmentantur, ib. n.43. & ſeqq. 115

1 Etiamſi fuerit a Sede Apoſtolica confirmatum cum decreto irritanti, ib. n.46. 115

Vide in ver. *Canonici ſupernumerarii.*

Statutum circa reſidentiam, & ſervitium Chori.

3 Statuta Eccleſiarum, quæ longius abſentiæ tempus indulgent, quam trium menſium, ſublata ſunt a Concilio Tridentino, in c. Licet, n.34. de Præben. 135

3 Statutum, ut una, vel duabus horis intereſſentes lucrentur maſſam groſſam, ſive Præbendam, amiſſis diſtributionibus quotidianis non valet, ib. n.35. 135

3 Statutum, vel conſuetudo, qua mulctantur non intereſſentes Congregationibus Capitularibus, ib. n.43. 136

3 Statutum, ut Canonici in uno ex novem menſibus reſidentiæ uni horæ quotidie interſint, eſt contra Concilium Tridentinum, non tamen prædicti incidunt in pœnam, quaſi abſint ultra tres menſes, ib. n.57. 136

3 Statuta a Sede Apoſtolica confirmata, ut Canonici abeſſe poſſunt ultra tres menſes, an ſint ſublata a Conc. Trid. ib. n.59. 137

3 Et quid de ſtatuto, ut Canonici in vita per annum abeſſe poſſint, Jeruſalem proficiſcendi cauſa, ib. n. 6. 137
3 Et quid in ſtatutis confirmatis a Cardinali authoritate Apoſtolica, ib. n. 61. 137
3 Et quid in confirmatis a Papa in forma communi, ib. n. 62. 137
3 Statuta, ut diſtributiones quotidianæ debeantur non intereſſentibus ſublata ſunt a Concilio Tridentino, ib. n. 80. 138
3 Statutum Eccleſiæ Compoſtell. ut Beneficiati, qui diu inſervierunt, habeantur pro jubilatis, an valeat, ib. n. 81. & 166 138
3 Statutum Capituli, ut recipiendi in Eccleſia non ordinentur ſine Capituli licentia, & ſic ordinati gratis per biennium inſerviant, valet, ib. n. 87. 138
3 Et ſervari debet etiam in proviſis de dignitate, ib. n. 88 138
3 Statutum a Canonicis generaliter juratum, quo centum dies abeſſe licet, & diſtributiones lucrantur, ſublatum eſt a Conc. Trid. ib. n. 93. 139
3 Statutum Capituli, ut ægrotis non dentur diſtributiones, non valet, ib. n. 138. 142
3 Statuta, ut qui per quadraginta annos Divinis interfuerunt, habeantur pro jubilatis, ſunt toleranda, ib. n. 166. 143
Vide in ver. *Canonici quoad reſidentiam.*
Statutum circa reſidentiam Parochi.
Vide in ver. *Parochus quoad cauſas non reſidendi.*
2 Conſtitutio circa reſidentiam Canonicorum.
Vide in ver. *Canonici quoad reſidentiam, fructus, & diſtributiones.*
2 Circa Capellanias. Vide in ver. *Capellania*, verſ. *Conſtitutio.*
Statuta revocatio.
1 Statutum poteſt a ſtatuentibus revocari, quatenus concernit eorum favorem, non obſtante confirmatione Superioris; in c. Cum acceſſiſſent, n. 19. de Conſtit. 108
1 Et cenſentur revocaſſe per unicum actum Capitulariter geſtum contra ſtatutum, aut ſaltem ſuſpendiſſe pro illa vice, ib. num. 20. 108
1 Statutum poteſt revocari a ſtatuentibus, quatenus concernit eorum favorem, etiamſi fuerit confirmatum cum decreto irritanti, ib. n. 21. 108
1 Statutum concernens favorem publicum, a ſtatuentibus revocari non poteſt, ſi fuerit a Superiore confirmatum, in cap. Cum dilectus, n. 60. de conſuetud. 208
1 Statutum concernens publicam utilitatem, etiamſi confirmatum non fuerit, revocari non poteſt a ſtatuentibus, ib. n. 61 209
3 Statutum, qui poteſt tollere, poteſt etiam tollere juramentum illi acceſſorium, in c. Dilecto, n. 18. de Præben. 115
3 Niſi juraverit non contravenire, quia tunc requiritur Superioris authoritas, ib. n. 19. 113
1 Statuta, & privilegia cum trahuntur ad iniqua, ſunt revocanda, in c. Nihil, n. 31. de elect. 300
1 Statuentes poſſunt recedere a ſtatuto edito contra jus, non obſtante confirmatione Apoſtolica, in c. Cum acceſſiſſent, n. 12. de Conſtitut. 108
1 Declaratur, ib. n. 19. 108
5 Statutum durat etiam poſt mortem, vel receſſum ſtatuentis, in c. A nobis, il 2. de ſent. excom. n. 34. & 51. & ſeqq. uſque ad n. 57 332
5 Statutum Capituli ſede vacante, etiamſi imponat pœnam pro futuro delicto, non exſpirat ſede plena, ib. n. 51. 333
Statutum quoad teſtamenta.
3 Teſtamentum Romæ conditum ad pias cauſas coram Parocho, & duobus teſtibus, an valeat, ſtante ſtatuto Urbis, quod præcipit ſervari jus civile, & eo deficiente jus Canonicum, in c. Cum eſſes, n. 157. & ſeqq. uſque in fin. de Teſtam. 277
3 Statutum Urbis diſponens inter Cives Romanos, & diſtrictuales ſervandum eſſe jus civile, declaratur, ib. n. 164. & 166. 277
3 Rotæ deciſio in Rom. Bonor. de Stoechis, refertur, ib. n. 158. 277
3 Refellitur, ib. n. 163. & ſeqq. uſque in fin. 277
3 Statutum loci attenditur quoad ſolemnitatem teſtamenti, ib. num. 160. 277
3 Statutum Ravennæ, quod ſervetur jus civile, quando contradicit juri Canonico, valet etiam ſine confirmatione Apoſtolica, ib. n. 161. & ſequent. 277
3 Statutum Urbis de ſervando jus Civile non extenditur ad leges requirentes numerum ſeptem teſtium in teſtamentis, tanquam foventes peccatum, rebellantes juri divino, ſtatutis PP. & generali Eccleſiæ conſuetudini, ib. n. 164 & ſeqq. uſque in fin. 277
3 Item non extenditur ad leges per jus Canonicum abrogatas, ib. num. 166. 277
3 Non obſtante confirmatione Apoſtolica, ib. n. 178. 278
3 Statutum, ut in teſtamento ſervetur jus civile quoad numerum ſeptem teſtium, non valet, ib. n. 179. 278
3 Statuta, & conſuetudines locales requirentes numerum ſeptem teſtium in teſtamento rebellant juri Divino, ib. n. 182. 278
3 STEPHANUS ab Apoſtolis fuit ordinatus Diaconus, & miniſtravit in Altari Jacobo Apoſtolo, in c. Cum veniſſet, n. 17. de Sacr. Unct. 446
3 Stephanus, & alii Diaconi antequam ſcriptum eſſet Evangelium quomodo fuerint ab Apoſtolis ordinati, ib. n. 25. 449
3 STERILITAS ratione naturæ non aufert incontinentiæ ſuſpicionem, in c. Cum ſis, n. 46. de Converſ. Conjugat. 437
3 Sterilis a natura, & major quinquagenaria, æquiparantur, ib. num. 55. 438
3 Sterilitas mulierum juris præſumptione præcurrit ſterilitatem virorum annis decem, & ſecundum philoſophos annis viginti, ib. n. 70. 439
3 Jus STIPENDII ſpirituale eſt, & competit Clericis de jure Divino, in c. Cum pridem, n. 101. de Pactis. 656
3 Stipendium eſt quid temporale, ſed Clericis divino jure debitum, ib. n. 102. 656
4 STIPULATIO requirit contextum ſicut quilibet actus formalis, in c. Licet, n. 11. de ſponſ. duor. 39
Studium, Studere.
3 STUDIORUM cauſa abſentes de jure communi integre percipiunt diſtributiones quotidianas, in quibus reditus omnes conſiſtunt, in c. de Cætero, n. 22. de Cler. non reſid. 39
3 Idem in obtinentibus ex diſpenſatione Apoſtolica Canonicatum, & Parochialem, ib. n. 23. 39
3 Studens per ſeipſum, ignorat, in c. Super ſpecula, n. 28. Ne Cler. vel Monach. 686
3 Studere quid ſit, ib. n. 41. 686
3 Privilegiatus, ut abſens in ſtudio fructus Præbendæ recipiat, exiſtens in villa, vel caſtello, ubi nullum eſt, vel minus competens ſtudium, privilegio non utitur, in c. Tuæ, n. 1. de Cler. non reſid. 57
3 Licentia Prælati, & privilegium requiruntur, ad hoc ut abſens in ſtudio fructus Præbendæ percipiat, ib. n. 2. 57
3 Et licentia non ſufficit petita, niſi etiam ſit obtenta, ib. n. 3. 58
3 Quod ſi Prælatus eam deneget, adeundus eſt Superior, ut eam dare compellat, ib. 4. 58
3 Studia literarum pertinent ad communem utilitatem, in c. Ceterum, n. 33. de Reſcript. 143
5 STUPRANS virginem de jure Canonico tenetur copulative eam dotare, & uxorem ducere, in c. Pervenit, n. 1. de Adult. 148
5 Sed ſi omnino eam noluerit, non eſt cogendus, ſed tamen eam dotabit, & punietur, ut in d. c. Pervenit, ib. n. 2. 148
5 Stupranti virginem ſine vi ex conſuetudine non infligitur alia pœna quam ut eam ducat in uxorem, vel condecenter dotet, ib. num. 3. 148
5 STUPRUM eſt crimen mixti fori, in c. Pervenit, n. 8. de adul. 148
2 Stupri pœna de jure Canonico eſt depoſitio, & perpetua detruſio in Monaſterium, in c. Pervenit, il 1. n. 20. de Teſt. cogen. 160
1 STYLUS in cauſis Rotalibus, cum dubia emergunt ad interpretationem Conc. pertinentia, in c. Quoniam, n. 38. de Conſt. 134
5 Stylus ſtatuentium maxime eſt attendendus ad intelligentiam ſtatutorum, in c. Qui Presbyterum, n. 88 de pœn. & rem. 298
2 Stylus Curiæ quoad citationem in impetrationibus literarum eſt ſervandus, in c. Cum olim, n. 34. de ſent. & re judic. 185
1 Stylus Principis attenditur ad dignoſcendum, an veriſimiliter literas dederit, necne, &c. in cap. Super literis, n. 57. verſ. Ad dignoſcendum, de reſcript. 162
1 Item attenditur, an gratia præjudicium inferat, ib. n. 57. & verſ. Ad dignoſcendum. 162
4 SUBARRHATIO ſubſecuta poſt verba alterius ex contrahentibus ad matrimonium apta arguit conſenſum matrimonialem, in c. Si inter Virum, n. 5. de ſponſ. & matrim. 21
4 Subarrhatio poſt verba unius ex contrahentibus ad matrimonium apta efficit matrimonium, in c. Tuæ fraternitati, n. 16. de ſponſ. & matrim. 16
5 SUBAUDITIO implicita in mente retenta non excuſat, quin ſit falſa vocis ſignificatio, in c. Fallidicus, n. 87. & 97. uſque ad n. 102. 121. & 146. de crim. falſ. 173
1 SUBDELEGARE poteſt de partium conſenſu is, cui committitur negotium perſonaliter exequendum, niſi in duobus caſibus, in c. Quoniam, n. 2. de offic. Delegat. 529
1 Secus ſi committatur nudum miniſterium, ib. n. 8. 529
Subdiaconus.
3 Subdiaconatus Ordo non eſt de minoribus, ſed de ſacris, licet in primitiva Eccleſia ſacer Ordo non reputaretur, in c. Præterea, n. 2. de ætat. & qual. 409
3 Subdiaconus, qui ignoranter per ſaltum ſit Presbyter, poſt pœnitentiam in Diaconum ordinatur, & demum poterit ſecum in Sacerdotio diſpenſari, in c. Tuæ literæ, n. 1. de Cler. per ſalt. prom. 199
3 Subdiaconi principalis actus eſt vaſa Dominici Corporis offerre, in c. Cum veniſſent, n. 37. de Sacr. Unct. 447
3 Subdiaconatus materia eſt traditio Calicis vacui, & Patenæ vacuæ, ib. n. 43. 447
3 Subdiaconus non recipit manus impoſitionem, ſed ordinatur per traditionem Calicis vacui, & Patenæ vacuæ, in c. Presbyter, n. 40. de Sacram. non iter. 459
3 Subdiaconus, qui cum vidua contraxit, & eam cognovit, bigamiæ pœnam incurrit, licet bigamus non ſit, in c. Nuper a nobis, n. 1. de bigam. 502
3 Subdiaconus a Summo Pontifice diſpenſatus ad matrimonium contrahendum, qui poſtea cum vidua contraxit, & conſummavit, an fori privilegio gaudeat, ib. n. 2. 29 & ſeqq. uſq. in fin. 502
3 Subdiaconis licuit habere uxores uſq. ad tempora Greg. I. nec antea Subdiaconatus Ordo inter ſacros computabatur, ib. n. 33. 506
3 Subdiaconus gaudet privilegio fori, etiamſi habitum, & Tonſuram deſerat, ib. n. 34. 506
3 Subdiaconis olim licebat matrimonium contrahere, in c. Majores, n. 111. de Baptiſm. 691
2 SUBDITUS poteſt contra Prælatum ſuum propter ejus exceſſus manifeſtos appellare ad ſuperiorē, in c. de Priore, n. 2. de Ap. 195
3 *Subjaceat* verbum eſt latæ ſententiæ, in c. Quia nonnulli, n. 8. de Cler. non reſid. 29
2 SUBJECTIO Sedi Apoſtolicæ non importat ſtatum nullius diœceſis, ſed exemptionem, in c. Cum contingat, n. 34. de foro compet. 71
2 Subjectus proprie non dicitur quis poteſtati delegatæ, in c. Licet, n. 11. de foro compet. 64
3 Subjecta talia ſunt, qualia prædicata demonſtrant, in cap. Authoritate, n. 28 de Cenſibus. 555
3 SUBLIMES perſonæ quibus verbis a jure comprehendi conſueverint, in c. Nobis, n. 32. de Jurepatr. 528

Subreptio, communia.

1 Decriſio c. Super literis de Reſcriptis in materia ſubreptionis habet locum etiam inter Legitias, in d.c. Super literis, n.2. 159
1 Subreptio an, & in quo differat, ib. n.5. 159
1 Cauſatur ex duplici cauſa, ib n.6. 159
2 Subreptio, & obreptio quid ſit, ib. n.8. 159
1 Subreptio magis vitiat literas gratioſas, quam literas ad beneficia, ib n.1d 160
1 Subreptio facilius inficit literas beneficiales, & gratioſas, quam reſcripta ad lites, ib n at. 160
2 Subreptio duplex, altera, quæ provenit ex parte impetrantis, altera, quæ oritur ex re ipſa, primam tollit motus proprius, ſecundam non, ib n.38. 161
Vide in ver. *Motus proprius*.
1 Literæ non vitiantur ex eo, quod impetrans tacuerit beneficium ab alio injuſte poſsideri, vel per ſimoniam, ib. n.55. 162
2 Literæ impetrationis ob taciturnitatem beneficii etiam modici vitiantur, ib. n 58. 163
2 In literis beneficialibus non tenetur impetrans facere mentionem, niſi de qualitatibus in jure expreſsis, ib. n.59 163
3 Reſcriptum inutile fit, ſi talis veritas taceatur, vel talis falſitas exprimatur, qua tacita vel expreſsa Papa literas non dediſſet, ib n.d3. 163
2 Reſcriptum commiſsionis cauſæ ſuper re feudali non facta mentione de feudo non valet, ib n.d5. 1d3
2 Reſcriptum vitiatur tacendo id, quod ſi fuiſset expreſsum, nihilominus fuiſset obtentum, ſed non ita facile, ib.n d7. 163
1 Subreptio vitiat privilegia, & beneficia Principum ipſo facto, in c. Ad audientiam, il a.n.26. de reſcript. 17d
1 Subreptio vitiat literas gratioſas, etſi ignoranter, & per ſimplicitatem fuerit ſubreptum, ib. n.27. 176
2 Subreptio eur magis inficiat literas gratiæ, quam juſtitiæ, ib. num. 27. 176
4 Subreptio non inducitur ex taciturnitate eorum, quæ non retraxiſſent Principem a gratia concedenda, in c. Ad noſtram, n.14. de Conjug. ſervor. 57
Vide in ver. *Literæ*, & in ver. *Papa quoad intentionem*.
4 Subreptio in expreſſione falſæ cauſæ vitiat diſpenſationem ipſo facto, in c. Quia circa, n. 4 de Conſang & affinit. 69
1 Subreptio non infirmat literas contentioſas ipſo jure, ſed ope exceptionis, in c. Ceterum, n.9. de Reſcript. 142
2 Secus ſi literæ ſint gratioſæ, ib.n.10. 142
3 Subreptionem inducit omne tacitum, quo expreſſo Princeps non tam facile dediſset literas, ib n. 15 142
2 Princeps, ſi in ſecunda gratia non fuerit facta mentio de qualitatibus primæ, præſumitur circumventus, ib.n.16. 142
1 Subreptio in una parte non vitiat totum reſcriptum in partibus ſeparatis, in c. Ad audientiam, il t. n.6 de Reſcript. 154
1 Declara, quando eſt in parte, quæ non cauſat principalitee concreſſionem gratiæ, ib n.7. 154
Vide in ver. *Reſcriptum*.

Subreptio doloſa:

1 Tacens verum, vel exprimens falſum in reſcripto, ſi per malitiam, caret funditus impetratis, in c. Super literis, n. 2. & 3. de Reſcript. 159
1 Subreptio doloſa vitiat reſcriptum in totum, ſi autem proceſsit ex ſimplicitate, vel ignorantia, eatenus vitiat, quatenus fuit cauſa conceſſionis, ib n 4. 159
1 Subreptio doloſa vitiat reſcriptum, ib. n.10. 160
1 Ampliatur primo, etiamſi impetrans eſset ſanctus, ib.n.11.160
1 Sed contra, ib.n.12. 160
1 Ampliatur ſecundo, etiam in literis Beneficialibus, ib.n.13. 160
1 Ampliatur tertio, etiam in privilegiis, ib.n.15. 160
1 Ampliatur quarto, etiamſi fuerit cauſa partis reſcripti tantum, ib num.18 160
1 Et reſcriptum contineat plura capitula ſeparata, & ſubreptio non fuerit cauſa obtinendi omnia, ib n.19. 160
1 Maxime in literis gratiæ, ib. n.20. 160
2 Et in expectativis, ib n.23. 160
1 Ampliatur quinto, ſi fuerit commiſsa exprimendo falſum, ſive tacendo verum, ib n 25. 160
1 Ampliatur ſexto, etiam ſi non fuerit cauſa conceſsionis, ib.n.33. 161
1 Limita primo, niſi ſubreptio doloſa ſit circa ea, quæ non tangunt ſubſtantiam, vel formam reſcripti, ib n.34. 161
1 Limita ſecundo, niſi reſpiciat unum tantum ex duobus alternative narratis, ib n.35. 161
1 Limita tertio, niſi literæ fuerint obtentæ motu proprio, ib. num.37. 16e
1 Subreptio doloſa in gratioſis, etiam ſi minima ſit, eſt attendenda, ib. n.17. 160
1 Etiamſi Papa aliae fuiſset conceſſurus, ib. 160
1 Subreptio etiam doloſa non vitiat reſcripta ad lites ipſo jure, ſed ope exceptionis; ſed literas gratioſas, & beneficiales vitiat ipſo jure, ib. n 22. 160
1 Expreſsio falſitatis, & ſuppreſsio veritatis facta per dolum æquiparantur, ib. n.26. 160
1 Exempla doloſa ſubreptionis per falſi expreſsionem in reſcriptis ad lites, ib. n 27. 160
1 In literis gratiæ, ib. n.28. 160
1 Exempla doloſæ ſubreptionis per veri ſuppreſsionem in reſcriptis ad lites, ib.n 29. 160
1 In literis gratiæ, ib.n.30. 161
1 Subreptio doloſa vitiat reſcriptum in totum, etiamſi Princeps aliae conceſſiſſet, ib n 33. 161
1 Subreptio in dubio an præſumatur doloſa, ib. n.40. 161
1 Quid in reſcriptis ad lites, ib n 41. 161
1 Et quid in literis gratioſis, ib. n.45. 161

Fagnan. Repertor.

1 Subreptio in gratioſis ſemper præſumitur cum dolo, ſed hæc præſumptio eſt juris tantum, & ideo poteſt contrarium probari, ib.n.45. 161
1 Et ſi gratia ſit modica, dolus non præſumitur, ib. n.46. 161
Vide in ver. *Dolus*, & in ver. *Falſitas*.

Subreptio non doloſa.

1 Tacens verum, vel exprimens falſum in reſcripto, ſi per malitiam, caret funditus impetratis, ſi per ſimplicitatem, aut alias non obtinuiſſet reſcriptum, & idem, aut obtinuiſſet, & ſecundum juris ordinem Delegatus procedit, in cap. Super literis, n.2 & 3. de Reſcript. 159
1 Subreptio doloſa vitiat reſcriptum in totum, ſi autem proceſsit ex ſimplicitate, vel ignorantia, eatenus vitiat, quatenus fuit cauſa conceſſionis, ib.n 4 159
1 Subreptio non doloſa non vitiat literas in totum, ſed eam partem tantum, cujus fuit cauſa, ib. n.24. 161
1 Subreptio per ſimplicitatem, vel ignorantiam, ſi non fuit cauſa conceſsionis, reſcriptum non vitiat, ib. n. 52. 162
1 Quod procedit, etiamſi impetrans tacuerit ea, quæ de proceſſu ſunt neceſſario exprimenda, ib n.53. 162
1 Item procedit etiam in Beneficialibus, ib. n.54. 162
1 Sed vide, ib. n 57. 162
1 Sed fallit, ſi qualitates ſint tales, ad quarum expreſsionem impetrans tenetur de jure communi, ib n.57. 162
2 Item fallit, ſi ſubreptio cadat in id, ad quod verba conceſsionis non adaptantur, ibid n 57 ver. Motivum autem. 162
1 Item fallit, ſi expreſſio falſitatis facta fuerit non cauſa demonſtrationis, ſed cauſa taxationis, ib n 61. 163
1 Item fallit, ubi eſt diverſitas perſonarum, vel cauſarum actoris, vel rei, ib.n.60 163
1 Literæ non vitiantur ex eo, quod impetrans tacuerit beneficium ab alio injuſte poſsideri, vel per ſimoniam, ib.n 55 162
3 Et exprimens beneficium cum cura, vel reſidentia, obtinebit beneficium ſimplex, & reſidentiam non requirens, ib n 56. 162
1 Subreptitia non eſt impetratio Theſaurariæ ſub nomine Dignitatis cum ſit officium, ib n 57 verſ At ſecus. 162
1 Subreptio per ſimplicitatem vel ignorantiam vitiat reſcriptum in totum, ſi ſit ſubſtantiæ reſcripti inductiva, ib n 62. 163
1 Quod a fortiori procedit in beneficialibus & gratioſis, ib n 66. 163
1 Item procedit etiam quando ſubreptio non fuit cauſa finalis, ſed impulſiva, ib. n 67. 163
1 Et quid, ſi alius pro abſente literas impetravit, ib.n 71. 164
2 Exempla non doloſæ ſubreptionis ſubſtantiæ reſcripti inductivæ, ib n.64 & n.ſeqq. 163
1 Reſcriptum commiſſionis cauſæ ſuper re feudali non facta mentione de feudo, non valet, ib.n d5. 163
1 Reſcriptum vitiatur tacendo id, quod ſi fuiſſet expreſſum, nihilominus fuiſſet obtentum, ſed non ita facile, ib.n 67 163
1 Fallit, ſi taciturnitas proveniat ex probabili ignorantia, ib. num.d8. 163
1 Niſi taceatur id, quod erat de jure exprimendum, ib n d9 164
1 Subreptitia eſt reſignatio ejus, qui expreſſit ſe eſſe forenſem, cum in impetratione beneficii expreſſiſſet ſe eſſe Civem Romanum, ib.n.d7 verſ. Et millies. 163
1 Subreptitia eſt penſio reſervata non facta mentione alterius penſionis reſervatæ ſuper eodem beneficio, ib. d. n.67. & verſ Et millies. 163
1 Reſcriptum non vitiatur, ſi taceatur id, quod de jure non debet exprimi, licet eo expreſſo, Princeps non ita facile literas conceſſiſſet, ib.n 69. 164
1 Subreptio per ſimplicitatem, vel ignorantiam, ſi non fuit cauſa totius conceſſionis, ſed partis tantum, eam ſolam vitiat, & non totum reſcriptum, ib n.72. 164
1 Quod procedit etiam in beneficialibus, ib. n. 76. 164
1 Sed fallit, ſi obtentum per ſubreptionem habeat connexitatem cum reliquis, ib.n 78. 164
1 Item fallit ſecundum aliquos in privilegiis, ib n.79. 164
1 Sed contra, ib n 80. 165
1 Simplicitas reſpicit jus, ignorantia factum, ib. 165
1 Exempla non doloſæ ſubreptionis, quæ non fuit cauſa totius conceſſionis, ſed partis duntaxat, ib n.75. 164
2 Vitium eatenus vitiare debet, quatenus ingreditur ſubſtantiam actus, ib.n.74. 164
2 Privilegia & literæ beneficiales in materia ſubreptionis æquiparantur, ib. n.80. 165
1 Subreptio vitiat literas gratioſas, etiamſi ignoranter, & per ſimplicitatem fuerit ſubreptum, in c. Ad audientiam, il 2. n. 27. de Reſcript. 176
3 SUBROGATIO quæ fit juris interpretatione, cenſetur fieri cum omnibus qualitatibus, in c Epiſcopus, n 45 de Præb 73
1 Subrogatum ſapit naturam ejus in cujus locum ſubrogatur, in c. Ad audientiam, il 2. n.57 de reſcript. 180
1 Sed non eſt idem cum ſubrogato, n 58 180
4 SUBSCRIPTIO, & ſigillum Notarii ſunt de ſubſtantia inſtrumenti, in c Lator, n. 48 Qui fil. ſint legit. 86
5 SUBSIDIUM charitativum debetur Epiſcopo indigenti ab omnibus Eccleſiis ſuæ diœceſis, in cap. Præterea, n.36. Ne Prælat. vic. ſuas. 71
5 Et contraria præſcriptio non valet, ib. n.37. 71
3 Subſidium vitæ, & neceſſaria vitæ idem important, in c. Epiſcopus, n.15. de Præben. 71
5 Subſidium charitativum ſolvitur de penſione, ſicut de beneficio, in c. Ad audientiam, il 2. n.85 de Reſcript. 182
1 SUBSTANTIAM impoſſibile eſt eſſe ſeparatam ab eo, cujus eſt ſubſtantia, in c. Cum veniſſet, n 8a. de Sacr. Unct. 451
Et in a. Presbyter, n.27. de Sacram. non iteran 458
1 Subſtantialia ſunt quæ dicantur, & quæ accidentalia, in eod.

cap. Presbyter, num. 28. de Sacr. non iteran. 458
2 Subſtantia deficiente, deficit ipſum totum, in c. Publicato, n 29. de elect. 310
4 Subſtantia actus non præſumitur ex diuturnitate temporis, ſed ſolemnitas tantum, in c. Lator, n. 50. Qui filii ſint legit. 87
5 Subſtantia rei gravius eſt corrumpere, quam illius accidentia, in c. Licet, n. 28 de crim. falſ. 182
5 SUBSTANTIALE in quolibet gradu, & ordine dicitur eſſe illud, in cujus traditione poteſtas illius gradus, ſeu ordinis confertur, in c. Qui Presbyterum, n. 5. de Pœnit. & rem. 292
5 Subſtantialia actus intelliguntur eſſe illa omnia, de quibus in jure cautum invenitur, ut debeant fieri, ib. n. 25. 293
5 Subſtantialia actus debent ſimul, & contemporanee cum ipſo actu explicari, ib. n. 38. & 62. 294
5 Declaratur, n. 39. & 42. 294
2 Subſtantialia actus ubi interveniunt, actum ipſum intervenire neceſſe eſt, in c. Conqueſtus, n. 56. de Feriis. 96
3 SUBSTITUTUS non admittitur, ubicunque electa eſt induſtria perſonæ, in c. Ex parte, n. 52 de Cler. non reſid. 45
4 Subſtitutione prohibitus poteſt explicare per nuncium, in c. Cum dilectus, n. 8. de relig. domib. 497
3 Paria ſunt ſubſtitutionem non fuiſſe ſcriptam a teſtatore, & de jure haberi pro non ſcripta, in c. Nos quidem, n. 54. de Teſt. 263
2 SUBSTITUTIO expirat, ſi filius gravatus reſtituere partem hæreditatis patrum, ſine liberis decedat, Monaſterium ingrediatur, in c. In præſentia, n. 22. de probat. 134
2 Subſtitutio facta filio ſine liberis decedenti evaneſcit, ſi filius profeſſionem emittat Regularem, & hæreditas applicatur Monaſterio, ib. n. 24. 134
2 Secus ſi decedat ante profeſſionem, vel infra tempus probationis exeat, ib. n. 25. 134
2 Et an hoc procedat, ſive ſubſtitutio ſit fidei commiſſaria, ſive directa, ib. n. 26 134
2 Et quid, ſi ſubſtituti ſint fratres teſtatoris, ib. n. 27. 134
2 Et quid, ſi teſtatoris filii, ib. n. 28. 134
2 Subſtitutio facta ſub conditione, ſi deceſſerit ſine filiis ex ſe, vel ex ſuo corpore natis, an evaneſcat, ſi gravatus fiat Monachus, ib. n. 29 134
2 Subſtitutio facta ſub conditione, ſi ſine liberis deceſſerit, an expiret, ſi gravatus fiat Clericus Eccleſiæ ſecularis, ib. n. 30. 135
2 Et quid, ſi ſubſtitutus ſit locus Religioſus, vel Eccleſia ſecularis, aut alius locus pius, ib. n. 31. 135
2 Et quid, ſi conditio illa fuerit appoſita in contractu gratuito, vel oneroſo, aut in ſtatuto, ib. n. 32. 135
2 Et quid, ſi relata fuerit in perſonam ipſius teſtatoris, ib. n. 33 135
2 Et quid, ſi gravatus ingrediatur Monaſterium in fraudem ſubſtituti, ib. n. 34. 135
2 Et quomodo hujuſmodi fraus probetur, ib. n. 35. 135
3 Subſtitutis quale præjudicium generetur ex prorogatione fideicommiſſi, & quo remedio ſit eis conſulendum, in cap. Cum ſimus, n. 18 de regularib. 380
3 SUBTILITAS, quæ veritatem lædit, per Judicem non eſt recipienda, in c. Cum eſſes, n. 43. de teſtam. 270
2 SUBTRAHENS adverſario copiam probationum an habeatur pro convicto, & cauſam perdat, in c. Intimavit, n. 10. de teſt. & atteſt. 150
2 Subtrahens inſtrumenta præſumitur habere malam cauſam, nec eſt opus aliud probare ad eum convincendum, in c. Pervenit, il 1. n. 17. de teſt. cogen. 16p
2 Subtrahens adverſario probationes experiri debet in ſe Judicis authoritatem eluſam, ib. n. 23. 16p

Succeſſio, & ſucceſſor.

1 Succeſſio immediata collateralium in beneficiis Eccleſiaſticis de jure communi non eſt prohibita, in c. Nun ſine, n. 30 de arbitr. 691
1 Etiam in vacantibus per liberam reſignationem, ib. n. 31. 692
1 Succeſſio immediata tranſverſalium in beneficiis a jure non improbatur, in c. Ex parte, n. 2. de off. deleg. 527
1 Succeſſio hæreditaria in collateralibus non conſideratur, ibid. num 6. 527
1 Succeſſio in beneficio viventis a jure improbatur in vacatione per obitum duntaxat, non autem per matrimonium, per ingreſſum religionis, aut per alios modos vacationis, in cap. Accepimus, n. 7. de pact. 661
1 Succeſſio in Eccleſia Dei eſt deteſtabilis, & Canonibus inimica, ib. n. 13. 66a
3 Succeſſio proprie adaptatur ad defunctum, in cap. Cum ſimus, n 6 de regular. 378
3 Succeſſionis verbum adaptatur etiam ad Monachum viventem, cum juris fictione dicatur mortuus, ib. n. 9. 379
3 Succeſſor factum prædeceſſoris revocat in quatuor caſibus hic expreſſis, in c. Conſultationibus, n. 78. de Cler. ægrot. 170
1 SUCCESSOR tenetur non ex delicto, ſed ex facto defuncti, in c. Accepimus, n. 12. de ætat. & qualit. 431
2 Succeſſor ſingularis non ſuccedit in vitium ejus, a quo cauſam habet, & bona fides ſuperveniens prodeſt ei quoad fructuum acquiſitionem, in c. Gravis, n. 135. de reſtit. ſpoliat. 122
2 Prælatus non dicitur ſucceſſor univerſalis ſui prædeceſſoris, nec ejus perſonam repræſentat, ib. n. 136. 122
2 Et mala fides prædeceſſoris non impedit, quin ſucceſſor habens bonam fidem faciat fructus ſuos, ib. n. 137 122
Vide in ver. *Poſſeſſor, &c. quoad fructuum acquiſitionem*.
Et in ver. *Prælatus quoad ſucceſſorem, &c.*
3 Succeſſor in beneficio tenetur ſolvere debita prædeceſſoris, pro neceſſitate Eccleſiæ contracta, in c. Ad hoc, n. 1. & 6. de ſol. 235
3 Succeſſor in beneficio, & hæres, an quibus æquiparentur, vel non, ib. n. 5. 235
3 Succeſſor in beneficio tenetur ad debitum prædeceſſoris, quod conſtat fuiſſe contractum pro neceſſitate Eccleſiæ, licet non probetur verſum, ib. n. 7. & 9. 235
3 Fallit in mutuo, in depoſito, & cum res Eccleſiæ pro delicto venditur, ib. n. 8. 235
3 Succeſſor in beneficio tenetur ad debita, quæ prædeceſſor pro ſui ſuſtentatione, vel infirmitate contraxit, ib. n. 10. & 290. 235
3 Succeſſor in Epiſcopatu tenetur ad expenſas Advocati pro defenſione, & neceſſitate prædeceſſoris carceribus mancipati, ib. num. 11. 235
3 Succeſſor in beneficio an teneatur ad penſiones tempore prædeceſſoris decurſas, & non ſolutas, ib. n. 12 & ſeqq. uſque ad num. 25. 235
2 Succeſſor in beneficio ex ſtylo Rotæ non tenetur ad penſiones decurſas tempore prædeceſſoris, niſi factis a penſionario diligentiis contra prædeceſſorem, vel illius hæredes, ib. n. 18. 236
3 Succeſſor pro penſionibus ſolutis pro antiquo poſſeſſore habet actionem contra eum, vel illius hæredes, ib. n. 20. 236
3 Succeſſor in Epiſcopatu, vel Parochiali, etiam factis per penſionarium diligentiis contra prædeceſſorem, non tenetur ad penſiones ante ſuam proviſionem decurſas, niſi detracta congrua, ib. n. 21. 236
3 Succeſſor an teneatur ad penſiones antiquas pro terminis decurrendis, licet ſibi non remaneat congrua, diſtinguitur, ib. num 22. 236
3 Quid, ſi penſio ſit reſervata cum clauſula: Dummodo remaneant mille pro Epiſcopo, vel centum pro Rectore, ib. n. 23. 236
3 Et quid cum clauſula: Etiamſi non remaneant mille, vel centum, ib. n. 30. 236
3 Et quid, ſi cum eadem clauſula non expreſſa, ſed tacite ſubintellecta, ib. n. 31. 237
3 Et quid, ſi reſervatio ſit pura, ib. n. 32. 237
3 SUFFRAGANEATUS non eſt titulus perpetuus, nec per illius acceptationem Parochialis intelligitur vacare, in c. Ad hæc, n. 24. de Præben. 87
5 Suffraganeatus non eſt titulus perpetuus, in c. Epiſcopalia, n. 58 de privil. 238
5 Suffraganeatus non eſt Prælatura, ſed Officium, in c. A nobis, il 1. n. 21. de ſent. excomm 331
5 SUFFRAGANEUS non datur Eccleſiæ, nec populo, ſed Epiſcopo, per cujus obitum expirat ſuffraganeatus, in c. Epiſcopalia, n. 57. & 59 de privil. 238
1 Epiſcopus ſuffraganeus conſecratus a tribus Epiſcopis Metropolitano jubente, in c. Si Archiepiſcopus, n. 2. & 10. de temp. ordin. 364
1 Vel a Metropolitano cum duobus Epiſcopis, ib. n. 10. 365
1 Debent tamen omnes ſuffraganei conſentire expreſſe, vel tacite, ib. n. 11. 365
1 Alioquin conſecratus non recipit executionem, ib. n. 12. 365
1 Declaratur, ib. n. 15 & 16. 365
1 Suffraganei nec per ſe, nec per procuratorem extra Concilium Provinciale cogi poſſunt accedere ad Metropolitanam Eccleſiam, & contraria conſuetudo ſublata eſt a Concilio Tridentino, etiamſi ſit immemorabilis, ib. n. 5. 7 & 8. 364
1 Suffraganei defuncto Archiepiſcopo conſecrant Epiſcopum propria authoritate, ib. n. 14. 365
1 Epiſcopi Comprovinciales tenentur una omnes convenire ad Sedem Metropolitanam pro conſecratione Archiepiſcopi, ib. num 3. 364
1 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 4. & ſeqq. 364
1 SUFFRAGIUM ſuum alteri dare nemo invitus compellitur, in c. Licet de vitanda, n. 77. & de elect. 238
3 Suffragia, quæ fiunt a Presbyteris gerentibus perſonam totius Eccleſiæ, proſunt mortuis, etiamſi tales Presbyteri ſint peccatores in c. Cum creatura, n. 10 de celebr. Miſſar. 587
3 Suffragium an majorem conferat honorem animæ illi, ut pro quo fit, & in quo ejuſmodi honor conſiſtat, in c. Fraternitatem, n 16. de ſepultur. 292
3 Suffragia ſi conſiderentur ex virtute charitatis, magis proſunt iis, qui majoris ſunt charitatis, quam illis pro quibus fiunt, ib. n. 38 & 71. 294
3 Suffragia valent per modum ſolutionis debiti, ib. n. 50. 296
3 Suffragia prout ſunt ſatisfactiones quædam per intentionem ſacerdotis tranſlatæ in mortuos, magis valent ei pro quo ſingulariter fiunt, quam quæ pro eo communiter fiunt, ib n. 73. 298
3 Suffragia ut ſunt ſatisfactiones non proſunt per modum actionis, ib num 75. 298
5 SUGGERRERE quid ſit, in c. Ad audientiam, n. 32. de homicid. 133
1 SULMONENSIS Eccleſiæ origo, in c. Cum certum, n. 25. & 27. de major. & obed. 608
1 Blondi error, quod Sulmo eſſet caput Epiſcopatus Valvenſis, ib num. 26. 609
3 SUPELLECTILIA in locis ſacris aſſervari non debent, niſi forte ad tempus, urgente neceſſitate, in c. Multa, n. 57. Ne Cler. vel Monach 656
3 SUPERIOR lege inferioris non ligatur, in c. Cum in cunctis, n. 17. de his, quæ fiunt a major. par. cap. 221
3 Superiores Regulares allegantes ignorantiam ætatis Novitii non ſunt audiendi, in c. Significatum, n. 49. de regular. 364
1 SUPERPELLICIUM in collatione Tonſuræ non eſt neceſſitatis, ſed congruitatis, in c. Cum contingat, n. 34. de ætat. & qualit. Contrarium, n. 72. 429
3 SUPERSTITIONES aliquot audientium Evangelium. In principio erat Verbum, vel Miſſas peculiares, in c. Quidam, n. 4 de celebr. Miſſar. 576
3 SUPPLETIONES ad Decretales non ſunt permiſſæ, & qui

ſupplet corrigit, in c. Relatum, il 1. num 7. de teſtam. 279
2 SUPPLICATIONI tanquam materiæ magis ſtandum eſt, quam literis, in c. Veniens, n 18. de tranſact. 668
5 Supplicatio non eſt litera Bullata, eſt tamen litera Papalis, in c. Licet, n. 6. 31. & n 35. de crim. falſ. 182
5 Supplicationes a Papa ſignatæ in materia odioſa non veniunt appellatione literarum Apoſtolicarum, ib. n. 7. & 30. 182
5 Contrarium, ib. n. 31 & 36. 182
5 Supplicatio ſola non probat jus alicui competere, ib. n. 8. 182
5 Et illius clauſulæ quandoque ab Officialibus aliter extenduntur, & reſtringuuntur, ib. n. 9. & n ſeqq. 182
5 Et aliquando juſtis de cauſis ſupplicatio laceratur, ib. n. 10. 182
5 Supplicatio ſola jus certum non continet, nec ſuffragatur literis non expeditis, ib n. 11. & 13. 182
5 Sed continet gratiam informem, ib n. 12 & 19. 182
5 Et intrans in poſseſsionem beneficii, literis non expeditis, licet habeat ſupplicationem ſignatam, perdit omne jus, ib. n. 13. 182
5 Et ſola ſupplicatio non dat Canonicum titulum, ſaltem in ſuo eſse perfecto, ib. n. 14. 182
5 Supplicatio adhuc in utero exiſtere dicitur, donec per expeditionem literarum in mundum producatur, ib. n. 17. 182
5 Et ſumptum de regiſtro ſupplicationum in judicio fidem non facit; ſecus in ſumpto literarum Bullatarum, ib. n. 18. 182
5 Supplicatio attenditur, etiamſi exhibeantur literæ expeditæ, ubi non agitur de canonizanda gratia, ib. n. 25. 182
5 In ſupplicatione, & ſignatura Papæ conſiſtit tota ſubſtantia gratiæ, ib. n 27. 182
5 Supplicatio quando eſt regiſtrata, & ſoluta componenda, non habet locum regula de non judicando juxta formam ſupplicationis, ib. n. 33. 182
5 Nec poteſt lacerari ab Officialibus, cum ſit gratia perfecta, ib. num. 34. 182
Supplicationem falſantes.
Vide in ver. *Falſarius literarum Apoſtolicarum.*
SUPPRESSIO. Vide in ver. *Præbenda.*
3 SURDUS, & mutus a muneribus civilibus ſunt immunes, non autem a muneribus patrimonialibus, in c. Licet, n. 17. de cenſ. 540
3 Declaratur, ib. n 24. 541
4 SUSCIPERE de baptiſmo, vel in baptiſmo quid importet, & quid de verbis levare, tenere, vel tangere, in c. Veniens, n. 3. de cognat. ſpirit. 63
Suſpenſio, Suſpenſus.
4 Suſpenſio non inficit Sacramentorum, niſi in his, quæ ſunt juriſdictionis, in c. Literas quas, n. 24. de matrimonio contracto contra inter. Eccl. 77
4 Suſpenſio irrogatur ipſo jure ob manifeſtum crimen, etiam non enorme, in c. Ad aures, n. 8 de tempor. ordin. 362
1 Suſpenſionem violans adhuc ut contrahat irregularitatem, requiritur, ut actus a quo eſt ſuſpenſus, ſit proprius alicujus Ordinis, in c. Vel non eſt compos, n. 21. de temp ordin. 369
2 Item requiritur, ut actum illum exerceat tanquam miniſter, ib. num. 28. 370
1 Suſpenſio a collatione Ordinum eſt vere, & propriæ cenſuræ Eccleſiaſtica, ib. n. 31. 370
1 Suſpenſio ab actu Ordinis Epiſcopalis non includit ſuſpenſionem ab actu Ordinum inferiorum, ib. n 45. 372
3 Suſpenſus ab officio an ſit ſuſpenſus a beneficio, in c. A crapula, n. 22. de vita & honeſt. Cleric. 6
3 Suſpenſio minor irregularitatem non inducit, in c. Quæſitum, n. 10. & 28. de cohabit. Cleric. & mulier. 22
3 Suſpenſio quoad ſe non eſt cenſura, ſed eſt ſuſpenſio illata a Deo, quæ irregularitatem non inducit, ib. n. 22. 23
3 Suſpenſio quoad alios eſt ſuſpenſio inducta non inducens irregularitatem, ib. n. 25. 24
3 Et hodie etiam quoad notorios fornicatores ſublata eſt per Extravag. Martini V. Ad evitandam, ib. n. 36. 24
3 Suſpenſio illata a Deo irregularitatem non inducit, in c. Veſtra, n. 13, de cohabit Clericor. 18
5 Prohibitio Divinorum eſt ſuſpenſio, in c. Accuſatum, n. 5 de ſimonia. 35
1 Pœna ſuſpenſionis inflicta Epiſcopo bigamum ordinanti an ſit latæ ſententiæ, vel ferendæ, in c. Super eo, n 44 de bigam. 501
1 Suſpenſus ab Ordinum executione non eſt expers pœnæ depoſitionis ab Ordine, in c Super eo, n 3. de bigam. 497
1 Suſpenſus non poteſt eligere, nec eligi, in c. Cum dilectus, n. 8 de conſuetud. 104
5 Suſpenſus a divinis non intelligitur ſuſpenſus a prædicationis officio, nec e converſo, in c. Reſponſo, n. 20. de ſent. exc. 360
5 Suſpenſus a divinis non celebrando efficitur irregularis; ſecus in ſuſpenſo ab officio prædicationis, ib n. 21. 360
1 Suſpenſus ab Ordinibus ſacris ſuſcipiendis, cenſetur etiam ſuſpenſus a dignitatibus Ordinem ſacrum annexum habentibus, in c. Ad aures, n. 10. de tempor. ordin. 362
1 Clericis ob occultum crimen ab Epiſcopo ſuſpenſis ab Ordinibus, & dignitatibus obtentis, vel obtinendis, appellare non licet, ib. n 12 363
1 Tridentini Conc. decretum in c. 1 ſeſs 14. expenditur, ib. n 13. 363
1 Suſpenſus ab Ordine an ſit inhabilis ad beneficium obtinendum, in c Vel non eſt compos, n 9 de tempor. ordin. 368
1 Suſpenſus a collatione certi Ordinis an ſit etiam ſuſpenſus a collatione Ordinis ſuperioris, vel inferioris, ib. n. 16. 369
1 Epiſcopus a collatione Ordinum ſuſpenſus, ſi illos conferet, an efficiatur irregularis, ib. n. 17 & ſeqq. uſque ad n. 42. 369
1 Epiſcopus a Pontificalibus ſuſpenſus Miſſam celebrando in apparatu Pontificali non fit irregularis, ib n. 20. 369
1 Contrarium, n. 36. 370
1 Suſpenſus non fit irregularis abſolvendo ab excommunicatione, aut excommunicando, niſi hæc faciat tanquam Sacerdos, & cum ſolemnitate, ib. n. 23. 370
1 Epiſcopus a collatione beneficiorum ſuſpenſus, ſi illa conferat, in irregularitatem non incidit, ib n. 25. 370
1 Suſpenſus ab officio prædicandi, ſi contraveniat an efficiatur irregularis, ib. n. 26. 370
1 Epiſcopus ſuſpenſus a collatione Ordinum an fiat irregularis, ſi minores Ordines conferat, ib. n. 32. 370
1 Suſpenſus ab Ordinibus an per exercitium ſolemne minorum Ordinum irregularitatem incurrat, ib. n. 33. 370
1 Epiſcopus a collatione Ordinum ſuſpenſus an efficiatur irregularis conferendo primam Tonſuram, ib n. 35. 370
1 Epiſcopus ſuſpenſus, ſi ſolemniter benedicat, irregularis efficitur, ib n. 37. 370
1 Epiſcopus ſuſpenſus a collatione Ordinum an ſit ſuſpenſus a collatione Tonſuræ, ib. n. 40. 370
1 Epiſcopus a collatione Ordinum ſuſpenſus, ſi Miſſam celebret, an efficiatur irregularis, ib. n. 42 & ſeqq. uſque in fin. 371
1 Suſpenſus a Deo quoad ſe propter peccatum, non autem a Canone niſi per approbationem, miniſtrando irregularitatem non incurrit, ib. n 43. 371
1 Epiſcopus ſuſpenſus ab Ordinibus conferendis non poteſt abſolvere ſubditum a ſuſpenſione, de qua in c. 1. de re judic. lib. 6. ib. num 44. 372
3 Suſpenſus ab homine, ſi celebret, antequam ſententialiter abſolvatur, irregularis efficitur, in c. Quæſitum, n. 8. & 20. de cohabit. Cler. & mulier. 22
Vide in ver. *Irregularis, & Irregularitas.*
3 Suſpenſus a Canone propter crimen celebrando non fit irregularis, niſi Canon hoc exprimat, ib. n 15. 23
3 Suſpenſus a Canone tunc demum incurrit irregularitatem, quando per modum ſententiæ fit in Canone ſuſpenſio, ib. n. 16. 23
3 Suſpenſus uſque ad congruam ſatisfactionem, cui cito ſatisfacit, officium ſuum, & beneficium recuperat, in d. c. Quæſitum, n. 18 de cohabit. Cler. & mulier. 23
3 Suſpenſus ab officio, cenſetur etiam ſuſpenſus a beneficio tribus concurrentibus, ib. n. 30. 24
3 Suſpenſus non currit tempus ad conferendum, niſi ſit negligens in petenda abſolutione, in cap. Quia diverſitatem, n. 10. de conceſſ. Præben. 192
Vide in ver. *Beneficium quando conferendum.*
5 Suſpenſus, & excommunicatus a jure, poteſt ſuſpendi, & excommunicari ab homine, in c. Accuſatum, n. 7. de ſimon. 35
3 Suſpenſus ab officio an ſit ſuſpenſus a beneficio, in c. A crapula, n. 25. de vit. & honeſt. Cler. 6
5 SUSPICIO modica non debet ſapientis animum immutare, in c. Ex conſcientia, n. 4. de crim. falſ. 188
2 Suſpicio eſt credulitas ex levibus conjecturis, & tenet medium inter dubitationem, & opinionem, in c. Ne innitaris, n. 94. & 261. de Conſtitut. 38
3 SUSTENTATIONIS duplex titulus haberi non poteſt, niſi pro rebus diverſis, in c. Significatum, n 43. de Præb. 84
3 SYMBOLI nova editio pertinet ad ſolam authoritatem Summi Pontificis, in c. Majores, n. 15 de baptiſm. 596
1 Symbolum quid ſit, & quotuplex, in cap Firmiter, n 26. de Summa Trin. & fide Cath. 5
1 Symbolum Apoſtolorum ubi, quando, & cur ab Apoſtolis compoſitum fuerit, ib. n 27. 5
1 Symbolum unde dictum, ib. n. 28. 5
1 Fidei articuli in Symbolo Apoſtolorum comprehenſi quot numerentur, & qualiter ſinguli ſingulis attribuantur, ib. n. 29 6
1 Symbolum Nicænum ubi, quando, & cur editum, ib n 30. 6
1 Symbolum majus cujus authoritate decantetur in Miſſa, ib. n 32. 6
1 Symbolum, *Quicunque vult*, ubi, quando, & cur editum ab Athanaſio, & quomodo Eccleſiæ authoritate receptum fuerit, ib num 33. 6
1 Symbolum fidei ordinare Summi Pontificis munus eſt, non privatorum Patrum, ib n 34. & 38. 6
1 Symbolo Apoſtolorum alia ſymbola a diverſis Conciliis fuerunt addita ad explanationem veritatis, & excluſionem errorum inſurgentium, ib. n. 35. & ſeqq. 6
1 Conſtitutio c. Firmiter, an congrue dici poſſit quartum ſymbolum, ib. n. 36. 6
1 Fidei profeſſionis formula a Pio IV. præſcripta, ſymbolum appellari poteſt, ib. n. 37. 7
1 Papa poteſt fidei ſymbolum ordinare etiam ſine Conc. ib n. 38. 7
1 Symbolum Apoſtolorum, & Orationem Dominicam omnis Chriſtianus ex neceſſitate ſalutis tenetur memoriter retinere; ſymbolum vero Patrum Sacerdotes, & omnes gradus Eccleſiæ, ib n. 45. 7
1 Concilii Forolivienſis decretum de ſymbolo fidei expenditur, ib. num 46 8
1 SYMMACHUS Papa a Concilio non fuit abſolutus, ſed dimiſſus tam ex capite innocentiæ, quam ex defectu juriſdictionis, in c. Significaſti, n 73. de elect. 489
3 SYNCOPA quid ſit, in c. Dolentes, n. 7. de celebr. Miſſae. 582
3 SYNDICI, Procuratores, Sacriſtæ, & alii Miniſtri, qui ſine ulla juriſdictione officium aliquod habent, non dicuntur in dignitate conſtituti, etiamſi ſint perpetui, ib. n 36. & 54 583
Synodalis Conſtitutio.
Vide in ver. *Conſtitutio Synodalis.*
Et in ver. *Synodi Provincialis auctoritas, & alia.*
Synodus diœceſana.
1 Epiſcopi in Synodo non poſſunt quidquam ſtatuere, quod obviet Canonicis inſtitutis, in c. Quod ſuper his, num. 26. de major. & obed. 614
5 Synodum diœceſanam Epiſcopi tenentur cogere ſingulis annis,

& in ea publicare ſtatuta Provincialia Concilii, in c. Sicut olim, n. 10. & 109. de accuſat. 24
5 Et legitime impediti poſſunt illam celebrare per Procuratorem, vel Vicarium generalem, ib. n. 11. 24
5 Requiritur tamen ſpeciale mandatum, ib. n. 12. 24
5 Synodum diœceſanam Epiſcopi negligentes celebrare infra ſex menſes, & in ea publicare decreta Provincialis Concilii, incurrunt pœnam ſuſpenſionis duorum menſium, ib. n. 109. 29
5 Et qui verentur accedere, mittant Procuratores ad ſe excuſandum, non impediti coguntur, & fiet Synodus cum iis, qui poſſunt venire, & veniunt, ib. n. 110. 29
2 Synodo diœceſanæ qui exempti intereſſe teneantur ex Concilio Tridentino, in c. Quod ſuper his, n. 5. de major. & obed. 611
2 Epiſcopus in diœceſana Synodo, & Archiepiſcopus in Concilio Provinciali, an poſſint aliquid ſtatuere adverſus Regularium privilegia, ib. n. 14. 612
2 Synodi Cracovienſis, & Gneſnenſis decreta circa Regularium exemptionem an ſuſtineantur, ib. d. n. 14. & n. ſeqq. uſque in finem. 612
2 Synodi Cracovienſis decreta contra Regulares expenduntur, ib. num 15. 612
2 Abbates in Diœceſi Epiſcopi exiſtentes tenentur accedere ad ejus Synodum diœceſanam, ſi habeant populum, licet ſint exempti, in d. c. Quod ſuper his, n. 1. de major. & obed. 611
Vide in ver. *Abbas quoad Synodum*,
2 Sacerdotes cogi poſſunt accedere ad Synodum Epiſcopi, ſi curam habeant animarum, alias ſecus, ib. n. 2. & ſeqq. 611
2 Clerici Civitatis, & Diœceſis an, & quando teneantur accedere ad diœceſanam Synodum, in d. c. Quod ſuper his, n. 3. de major. & obed. 611
2 Laicus ex cauſa poteſt ad Synodum vocari, ib. n. 4. 611
2 Synodo diœceſanæ qui exempti intereſſe teneantur ex Concil. Trid. ib. n. 5. 611
2 Regulares omnes, qui vel Capitulis Generalibus non ſubduntur, vel curam animarum exercent, cogi poſſunt ab Epiſcopo, etiam ſub pœna excommunicationis, venire ad Synodum, & illius decreta obſervare, ib. n. 8. 611
2 Fratres Capellani S. Joannis Hieroſolymitani curam animarum habentes tenentur Synodo Epiſcopi intereſſe, ib. n. 9. 611
2 Parochi nullius diœceſis tenentur accedere ad Synodum illius Epiſcopi, qui ex Conc. Trid. poteſt eos viſitare, ib. n. 10. 611
2 Exempti actu exercentes utramque juriſdictionem non tenentur Synodi Epiſcopi intereſſe ratione Parochialium Eccleſiarum, ib. num. 11. 611
3 In Synodo diœceſana an Pœnitentiarius Cathedralis habeat jus intereſſendi, ita ut ab Epiſcopo repelli non poſſit, in c. Grave, n. 9. de Præben. 123
3 Ad Synodum diœceſanam vocandi ſunt Abbates, Sacerdotes, & univerſus Clerus, ib. n. 10. 123
3 Item ſpecialiter invitandi ſunt Canonici Cathed. ib. n. 11. 15. 123
3 Item Curati omnes tenentur accedere, ib. n. 13. 123
2 Synodo diœceſanæ an ex Decreto Innocentii X. intereſſe teneantur Abbates, Priores, & Guardiani parvorum Conventuum, late diſcutitur, in c. Quanto, n. 43. & n. ſeqq. uſque ad n. 64. de off. jud. 569
2 Abbates non ſunt cogendi ab Epiſcopo ad Synodum accedere, niſi rationabilis cauſa ſubſit, ib. n. 44. 569
2 Declaratur, n. 58 575
2 Regulares lege diœceſana Epiſcopo ſubjecti cogi poſſunt illius Synodo intereſſe, ib. n. 44. 569
2 Declaratur, n. 53. 570
2 Vocatio ad Synodum eſt de lege diœceſana, ib. n. 45. 570
2 Declaratur, n. 53. 570
2 Intellectus c. Nimis prava de exceſſ. Prælat. ib. n. 46. 59. & 60 570
2 Fratres Mendicantes an cogi poſſint accedere ad Synodum diœceſanam, ib. n. 47. 59. & 60. 570
2 Exempti, qui ſubſunt Generalibus Capitulis, non tenentur ſynodo intereſſe, ib. n. 48. 570
2 Declaratur, n. 62. 572
2 Exempti habentes Capellas, vel populum ſubjectum Epiſcopo, vel Parochiales Eccleſias, ab acceſſu ad Synodum diœceſanam non eximuntur, ib. n. 49. 570
2 Synodus celebratur ab Epiſcopo authoritate ordinaria, & eſt de juribus Epiſcopalibus, ib. n. 50. 570
2 Declaratur, n. 63. 572
2 Exempti a juriſdictione Epiſcopi non tenentur ad illius Synodum ib. n. 51. 570
2 Declaratur, n. 57. 571
2 Abbates, & alii Superiores Regulares, qui ſubſunt juriſdictioni Epiſcopi, tenentur accedere ad illius Synodum, quamvis ſub ſe non habeant Capellas, vel populum, ib. n. 52. 570
2 Synodus inata eſt de lege juriſdictionis, ib. n. 53. 570
2 Prælati Regulares juriſdictioni Epiſcopi ſubjecti, quamvis non teneantur ad ea, quæ ſunt de lege Diœceſana, tamen tenentur ire ad Synodum, ib. n. 54. 570
2 Abbatibus bonum eſt accedere ad ſynodum Epiſcopi, & cur, ib. num. 55. 571
2 Synodus eſt præambulum viſitationis, ib. n. 56. 571
2 Regulares parvorum Conventuum hodie ſunt exempti a juriſdictione Epiſcopi ordinaria, ſed non a delegata, ib. n. 57. 571
2 Abbates Ciſtercienſes non tenentur ire ad Synodum, ib. n. 58. 571
2 Priores, & Guardiani cogi poſſunt ad Synodum venire, ſed non fratres, ib. n. 60. 571
2 Monachus Clauſtralis non tenetur ire ad Synodum, ib. n. 61. 571
2 Abbas habens Eccleſias in diverſis Epiſcopatibus, ad Synodum unius ire tenetur per ſeipſum, ad alias per ſubſtitutos, ſi Synodi eodem tempore celebrentur, ibidem num. 62. 572
2 Jura Epiſcopalia exercentur ab Epiſcopo in ſubditos authoritate ordinaria, in exemptos vero delegata, ib. n. 63. 572
2 Declaratio Apoſtolica ſuper acceſſu Superiorum parvorum Conventuum ad diœceſanam Synodum, ib. n. 64 572

Synodus Provincialis a quo, & quibus ex cauſis, & quando indicenda.

5 Concilia Provincialia quibus ex cauſis olim a ſanctis Patribus inſtituta fuerint, in c. Super olim, n. 13. de accuſat. 24
5 Ad Metropolitanum ſpectat Provinciale Concilium indicere, convocare, & celebrare, ib. n. 14. 24
5 Etiam ſine authoritate Primatis, ſeu Patriarchæ, ib. n. 15. 24
5 Et Metropolitano impedito, ad Coepiſcopum antiquiorem, ib. num. 16. 24
5 Et idem Sede Metropolitana vacante, ib. n. 17. 24
5 Et antiquior dicitur Epiſcopus, qui eſt antiquior inter Comprovinciales, non autem exemptus, licet ſit Comprovincialibus antiquior, ib. n. 18. 24
5 In Concilio quolibet Provinciali indicendus eſt dies futuri Concilii, ib. n. 24. 25
5 Formula literarum indictionis, & miſſive, ib. n. 25. 25

Synodus Provincialis a quibus, & quando, & ubi celebranda.

5 Concilium Provinciale celebrare tenentur Metropolitani ſingulis annis de jure communi, in c. Sicut olim, n. 1. & 19. de accuſ. 23
5 Concilium Provinciale quoties, & quando ſit celebrandum, ib. n. 19. & ſeqq. 24
5 Et quid ex Concilio Nicæno, ib. n. 20. 24
5 Quid ex Concilio Chalcedonenſi, ib. n. 21. 25
5 Et quid ex Concilio Lateranenſi noviſſimo, & Trident. ib. n. 22. 25
5 Indulgetur Archiepiſcopo Limano in Indiis ob nimiam ſuffraganeorum diſtantiam, ut Concilium Provinciale ſeptimo quoque anno celebrare valeat, ib. n. 23. 25
5 Concilium Provinciale fieri debet in loco proportionato reſpectu eorum, qui convenire debent, in c. Sicut olim, n. 26. de accuſ. 25
5 Et electio loci ad Archiepiſc. pertinet, qui concurrentibus neceſſariis Eccleſiam Metropol. relinquere non debet, ib. n. 27. 25

Synodo Provinciali qui debeant intereſſe, & quo ordine.

5 Concilio Provinciali qui teneantur intereſſe, in cap. Sicut olim, n. 28. de accuſat. 25
5 Et in quo ordine ſedere debeant, ib. n. 29. & ſeqq. 25
5 In Epiſcopis attenditur tempus Ordinationis, non Dignitas Eccleſiarum, vel Ordo, & præeminentia, ib. n. 30. 25
3 Ad Concilium Provinciale debent vocari, & admitti Cathedralium Eccleſiarum Capitula, in c. Etſi membra, n. 1. de his, quæ fiunt a Prælat. 217
3 Et an hoc procedat ex honeſtate, vel neceſſitate, ib. n. 4. & n. 37. 40. & ſeqq. & n. 49. 218
3 Admitti debent ad tractatum, & ad conſulendum, non autem ad decidendum, ib. n. 10. 41. & ſeqq. & n. 53. 218
3 Et pro negotiis etiam ipſa capitula non contingentibus, ib. n. 11. 218
3 Niſi Prælati aliqua ſecreta haberent, quæ revelare non poſſent ſine tranſgreſſione obedientiæ, vel juramenti, ib. n. 14 218
3 Vel niſi alia juſta cauſa ſubeſſet ea non admittendi, ib. n. 15 218
3 Canonici Eccleſiarum Collegiatarum, & alii Clerici inferiores non ſunt vocandi, ib. n. 2. & 37 218
3 Niſi habeant juriſdictionem quaſi Epiſcopalem, ib. n. 3. 218
3 In Concilio Provinciali Capitula Cathedralium poſſunt comparere per Procuratorem, ib. n. 9. 218
3 In Concilio Provinciali an laici intereſſe poſſint, aut debeant, diſtinguitur, ib. n. 16. & ſeqq. 218
3 Intereſſe non debent, niſi ſpecialiter vocentur, ib. n. 17. & 50. 218
3 Vel niſi tractaretur cauſa fidei, ib. n. 18. 218
3 Declaratur, ib. n. 27 & 28. 218
3 Vel niſi tractaretur de gradibus circa matrimonium contrahendum, ib. n. 19. 218
3 Et in his admitti debent ad audiendum, non ad judicandum, vel docendum, ib. n. 20. 218
3 Item ad conſulendum, & ad juſtitiam petendam, vel defendendam, ib. n. 21. & 50. 218
3 Ab Eccleſiaſticis negotiis, & ubi agitur de correctione Clericorum, laici omnino ſunt excludendi, ib. n. 22 218
3 Utile tamen eſt eos vocari in cauſis communibus, ib. n. 29 218
3 Nullo caſu intereſſe poſſunt authoritate propria, ſed tantummodo, ſi vocentur ex electione Synodi, ib. n. 30. & 50. 218
3 Legati Regii non debent intereſſe ſub quovis titulo, ib. n. 23. & ſeqq. 218
3 Reges, ſeu eorum officiales Synodalibus Conventibus intereſſe non debent, niſi in caſibus a jure expreſſis, ib. n. 24. 218
3 Ideſt in Concilio Generali, ubi agitur de fide, reformatione, & pace, ib. n. 26. 218
3 Item in Provinciali ad recipiendam fidem, ad tuendos Patres ab infidelibus, & ad petendum conſilium in ſpectantibus ad Regnum, ib. n. 27 218
3 In Concilio Provinciali quinam ſint vocandi, & admittendi, ib. n. 31. & ſeqq. uſque in fin. 218
3 Epiſcopi ſuffraganei revocari debeant ex neceſſitate, ib. n. 32. & 44 218
3 Et ſi non veniunt, ceſſante legitimo impedimento, puniuntur, ib. num. 45. 219
3 Exempti tenentur ſemel eligere aliquem vicinum Metropolitanum, in cujus Synodo Provinciali interſint, ib. n. 33. 218
3 Nec requiritur conſenſus Capituli, ib. n. 35. 219
3 Quod locum habet etiam in Prælatis inferioribus nullius diœceſis, ib. n. 34. 219
3 Epiſcopi exiſtentes in Provincia Romana non tenentur eligere Metropolitanum, in cujus Synodo interſint, ib. n. 36. 219
3 Presbyteri, & Clerici inferiores, an ſint vocandi ad Concilium Provinciale, ib. n. 37. & ſeqq. 219

3 Convenire debent omnes, qui de jure, vel conſuetudine interesse tenentur, ib. n. 38. 219
3 Non omnes de Provincia ſunt vocandi, ſed qui ſe læſos exiſtimant, ib. n. 39. 219
3 Capitula Cathedralium non tenentur accedere, niſi velint, nec poſſunt compelli, ib. n. 41. & 42. 219
3 Abbates, & alii inferiores Epiſcopo ſubjecti non coguntur venire, licet ſit expediens, ut veniant, ib. n. 43 219
3 Exempti, & Abbates non tenentur venire, ſed ſolum qui de jure, vel conſuetudine intereſſe debent, ib. n. 48. 219
3 Capitula Cathedralium ſunt ſpecialiter invitanda, ib. n. 49. 219
3 In Concilio Provinciali quo ordine capitula, Abbates, commendatarii, Dignitates, & Procuratores Cathedralium conſidere debeant, ib n. 47. 219
3 Ad Concilium Provinciale de neceſſitate vocandi ſoli Epiſcopi, ſi tamen alii veniant, ſunt admittendi, in c. Grava, n. 14. de Præb. 123

Synodum Provincialem non celebrantium, vel non intereſſentium pœna.

5 Metropolitani, & Epiſcopi negligentes cogere Provincialem, vel Diœceſanam Synodum, qua pœna ſint puniendi, in cap. Sicut olim, n. 105. & n. ſeqq. de accuſat. 28
5 Suſpenduntur ab executione officii, non ipſo jure ſed per ſententiam, ib. n. 106. 28
5 Nec quid novi induxerunt Concilium Lateranen. & Trident. ib. n. 107. & 109. 28
5 Ad Concilium Provinciale Epiſcopi non accedentes quas pœnas incurrant, ib. n. 111. 29
5 Et quæ ſint legitima impedimenta non accedendi, remiſſive, ib. n. 112. 29
11 Synodum Provincialem, vel Diœceſanam Archiepiſcopi, vel Epiſcopi non celebrantes quas pœnas incurrant, in c. Ego N. n. 77. de jurejur. 171

Synodi Provincialis auctoritas, & acta.

2 Conciliorum Provincialium decreta in Gregoriana compilatione inſerta habent vim generalium Conſtitutionum, in c. Canonum ſtatuta, n. 13. & ſeqq. de Conſt. 26
2 Concilia Provincialia etiam per Sedem Apoſtolicam confirmata regulariter non obligant extra Provinciam, ib. n. 14. 2d
11 Concilium Provinciale ſtatuere non poteſt, ut aliquis Baro propter inimicitias cum Epiſcopo, & Clero confiteatur extero Sacerdoti etiam approbato a ſuo Ordinario, in c. Nimis, n. 32. de fil. Presbyt. 479
2 Nec poteſt quidquam ſtatuere contra Concilium generale, nec contra Regularium privilegia, in c. Quod ſuper his, n. 14. & 28. de majore. & obed. 61a
2 Nec poteſt ſuper Regularium exemptionibus ſtatuere etiam illud idem, quod Concilium Trid. ſtatuit, ib. n. 25. 614
2 Concilii Provincialis Gneſnen. decreta contra Regularium exemptiones expenduntur, ib. n. 27. 614
2 Concilia Provincialia Mediolanenſia approbantur per literas in forma Brevis, alia recognoſcuntur, & emendantur a S. Congreg. Conc. in c. Firmiter, n. 48. de Summ. Trin. & fid. Cathol. 8
2 Conciliorum Provincialium decreta in Gregoriana compilatione inſerta vim habent generalium Conſtitutionum, in c. Canonum ſtatuta, n. 13. de Conſtit. 1d
2 Concilia Provincialia etiam per Sedem Apoſtolicam confirmata regulariter non obligant extra Provinciam, ib. n. 14 & ſeqq. 16
2 Conciliorum Provincialium decreta an poſſint Canones appellari, ib. n. 34. 17
2 Conſtitutiones Concilii Provincialis non tribuuntur Concilio, ſed Archiepiſcopo, & quomodo verba concipiantur, in cap. Antigonus, n. 64 de pactis. 644
5 Concilium Provinciale debet examinare, quas Cathedrales invicem unire, vel novis proventibus augere expediat, in cap. Sicut unire, n. d. de exceſſ. Prælat. 207
5 In Concilio Provinciali quæ ſint tractanda, & ſtatuenda, & quæ ſit illius authoritas, & juriſdictio, in c. Sicut olim, n. 35. & n. ſeqq. uſq. ad n. 97. de accuſat. 26
5 Decreta Concilii Trid. recipienda, ib. n. 3d. 26
5 Et perlegenda, ib. n. 39 & 71. 2d
5 Hæreſes anathematizandæ, ib. n. 37. 26
5 Fidei profeſſio facienda, ib. n. 38. 26
5 Exceſſus corrigendi, & controverſiæ componendæ, ib. n. 40 & 61. 26
5 Querelæ etiam contra Metropolitanum recipiendæ, & terminandæ, ib. n. 41. & 46. 2d
5 Si cauſæ expediri non poterunt, judicibus deputatis committendæ, ib. n. 42. 26
5 Contra Epiſcopos etiam ex officio inquirendum, & ſuper quibus, ib. n. 43. 50 & 59. 2d
5 De gravioribus cauſis Epiſcoporum non cognoſcendum, ib. n. 44 26
5 Sed ſummariæ informationes ſumi poterunt ad Papam tranſmittendæ, ib. n. 45. 26
5 Minores cauſæ qualiter recipiendæ, & terminandæ etiam contra Metropolitanum, ib. n. 46 & ſeqq 2d
5 Epiſcopis tantum committendæ, niſi ex cauſa Concilium aliter judicaverit, ib. n. 46. 26
5 Negotia indefinita extra Synodum non committenda, niſi in caſibus in jure, & in Concilio Trid. expreſſis, ib. n. 48. 26.
5 A deputatis a Concilio appellandum ad Primatem, Patriarcham, vel Papam, ib. n. 49. 26
5 Ab examinatoribus Synodalibus officii ratio expoſcenda, ibid. n. 51. 2d
5 Cauſæ inferiorum Clericorum minus propria ad Provinciale Concilium pertinent, ib. n. 52. 26
5 Cauſæ vertentes in prima inſtantia coram ſuffraganeis, quando in Concilio tractandæ, ib. n. 53. 26
5 Introductæ coram Ordinariis, in prima inſtantia non avocandæ, ib. n. 54. 2d
5 Sed pendentes coram Archiepiſcopo avocari poterunt, ib. n. 55. 26
5 Appellari poteſt ab Ordinario ad Concilium Provinciale omiſſo Archiepiſcopo, & ab ipſo Archiepiſcopo ad Concilium, ſed non e converſo, ib. n. 56. 26
5 Viſitationem Diœceſis, quam Epiſcopi impediti facere poſſunt per ſuos generales Vicarios, Concilium Provinciale ſuſpendere non poteſt, ib. n. 57. 27
5 Procedit in cauſis criminalibus contra Proviſores, ſeu Vicarios Generales etiam Archiepiſcopi, ib. n. 58. 27
5 Pauperum querelas contra quoſcunque Judices, & Potentiores recipit, ib. n. 60. 27
5 Poſt cauſas, & controverſias ad correctionem, & reformationem procedet, ib. n. 61. 27
5 Ut ſeminaria in Diœceſi, vel Provincia erigantur, & ſalubriter ordinentur, providebit, ib. n. 62. 27
5 Formam inſtructionis pro promovendis ad Cathedrales Eccleſias præſcribet arbitrio Papæ approbandam, ib. n. 63. 27
5 Cognoſcet de cauſis, ob quas Eccleſiæ ſuffraganeorum a Metropolitano viſitari debent, ib. n. 64. 27
5 Præſcribet formulam ad debitum in Divinis officiis regimen, ib. n. 65. 29
5 Formam examinis per concurſum obſervandum corrobit ſeretque ſibi a S. Pio V. ademptam facultatem eidem formæ aliquid addendi, vel minuendi, ib. n. 66. 27
5 Expendet, ſi quæ Cathedrales ſint uniendæ, & redditibus augendæ, & confecta inſtrumenta ad Papam tranſmittet, ib. num 67. 27
5 De abuſibus, & quæſtionibus circa Imagines, & Reliquias Sanctorum judicabit, & qualiter, ib. n. 68. 27
5 In Capitulorum generalium defectum circa Regularium reformationes providebit, ib. n. 69. & 90 27
5 Abuſus circa Indulgentias ad Papam deferet, ib. n. 70. 27
5 Decretum de matrimoniis clandeſtinis in ſingulis Parochiis publicari præcipiet, ib. n. 72. 27
5 Judices Synodales deſignabit, ib n. 73. 27
5 Item Judices, qui de alienationibus etiam a Sede Apoſtolica confirmatis judicent, ib. n. 74. 27
5 Majorem auctoritatem habet Synodus Provincialis ex Concilio Trid. quam de jure communi, ib n. 75. 27
5 Contra jus regulariter ſtatuere non poteſt, ſed ſolum præter, ib. n. 7d. & 79. 27
5 De rebus fidei, & majoribus cauſis non poteſt quidquam tractare, vel diffinire, ib. n. 78. 27
5 Suis decretis poteſt adjuvare jus commune, pœnas novas addendo, vel antiquas augendo, ib. n. 79. 27
5 Abſtinere debet a novis decretis, quæ juri communi, & Pontificiis Conſtitutionibus minus conſonent, etiam in caſibus a jure permiſſis, ib. n. 80. 27
5 Supplere debet, ubi per antiquos Canones, vel ultimum generale Concilium non eſt ſufficienter proviſum, ib. n. 71. 27
5 In quæſtionibus controverſis a diffinitionibus abſtinebit, præſertim circa Sacramenta, cenſuras, & alios conſcientiæ caſus, ib. 82. & 91. 27
5 Cauſam non ſummariam non poteſt ſummariam efficere, nec inſtantiam facere breviorem, ib n. 83. 27
5 Nec appellationes prohibere, ib. n. 84. 28
5 Nec ordinem judicii prætermittere, ib. n. 85. 28
5 De juriſdictione Eccleſiaſtica, & ſeculari conſultius erit nihil ſtatuere, ib. n. 86. 28
5 Exemptos non ligat ſuis Decretis, niſi in caſibus, in quibus Epiſcopis, vel Concilio poteſtas in eos tributa eſt, ib. n. 87. 28
5 Cum Capitulis, Exemptis, & Regularibus quomodo ſe gerere debeat, ib n. 88. 28
5 Quoad Monaſteria exempta Epiſcopi ſunt executores eorum, quæ continentur in Concilio Trid. ſeſſ. 25. de Regul. ib. n. 89. 28
5 Et eorum negligentiam ſupplebit Synodus Provincialis, ibidem num. 90. 28
5 Explicabit quæ ſcitu ſunt neceſſaria circa Sacramenta, & Clericorum functiones, ib. n. 91. 28
5 Adhortationes frequentes interſeret iis, quæ ſub juriſdictione ipſius non cadunt, ib. n. 92. 28
5 Conc. Provincialis decreta quo ſtylo ſint conſcribenda, ib. n. 93 28
5 A Metropolitano, & Epiſcopis ſubſcribantur ſub correctione Sedis Apoſtolicæ, ib. n 94. 28
5 Ad quam in unum volumen redacta pro emendatione, & approbatione tranſmittantur, ib. n 95 28
5 His additis quæ Synodus judicabit Sanctiſſimo proponenda pro felici profectu Provinciæ, ib. n. 96. 28
2 Epiſcopus in diœceſana Synodo, & Archiepiſcopus in Concilio Provinciali an poſſit aliquid ſtatuere adverſus Regularium privilegia, in c. Quod ſuper his, n. 14 de major. & obed. 6ra
2 Synodi Cracovien. & Gneſnen. decreta circa Regularium exemptionem an ſuſtineantur, ib. n. 14 & ſeqq. uſq. in fin. 61a
2 Synodi Cracovien. decreta contra Regulares expenduntur, ib. num. 15. 6ta
5 Synodus Provincialis facultatem non habet derogandi Concilio generali, nec obligat extra Provinciam, in c. Quod a Prædeceſſore, n. 49 de Schiſmat. 106
3 Concilii Provincialis decreta ſubditi omnes Epiſcoporum obſervare tenentur, in cap. Et ſi membra, n. 51. de his quæ fiunt a Prælat. ſine conſenſu Capituli. 220
3 Exempti compelli poſſunt ad eorum obſervantiam in caſibus, in quibus de jure communi, vel ex Concilio Trid. poteſtas in ipſos tributa eſt Epiſcopis, vel Synodo Provinciali, ib. n. 5e. 220
5 Synodus Provincialis non poteſt inhabilitare ſubditos ad Epiſcopa-

ſcopatus in partibus infidelium, in c. A nobis, il 1. n. 31. de ſent excomm. 330
Vide in ver. *Conſtitutio Synodalis*.
5 Synodi Provincialis ſtatuta non obligant extra Provinciam, ib. n. 13. 330
1 Concilium Provinciale non poteſt quicquam ſtatuere contra Concilium generale, nec contra Regularium privilegia, in c. Quod ſuper his, n. 24. de maior. & obed. 613
Synodus Provincialis quoad poteſtatem Metropolitani.
5 In Concilio Provinciali quæ ſit Metropolitani auctoritas, in c. Sicut olim, n. 97. & n. ſeqq. uſq. ad n. 105. de Accuſat. 28
5 Diſſolvere non poteſt Concilium ſine conſilio, & aſſenſu Coepiſcoporum, ib. n. 98. 28
5 Nec cuipiam ſilentium indicere, aut alia hic expreſſa facere ſine eorum conſilio, & aſſenſu, ib. n. 98. 28
5 Poteſt tamen mandare, ne quis loquatur extra locum, aut Synodum perturbet, ib. n. 99. 28
5 An, & quando poſſit cognoſcere cauſas ſuffraganeorum, vel eis ſubjectorum, ib. n. 100. 28
5 Contra Epiſcopos uſurpantes in Concilio, vel extra illius juriſdictionem, non poteſt procedere niſi extra Concilium, ib. num. 101. 28
5 Non poteſt viſitare ſuffraganeos niſi cauſa cognita, & probata in Concilio Provinciali, ib. n. 102. 28
5 Nec ſufficit, ut Concilium declaret eum poſſe viſitare, eo quod adſint querelæ contra Epiſcopos, ib. n. 103. 28
5 Metropolitanus, & Epiſcopus in Concilio Provinciali ſunt conjudices, ib. n. 104. 28
Vide in ver. *Synodus Provincialis a quo indicenda*.
Et in ver. *Synodus Provincialis quoad votum*.
Et in ver. *Metropolitanus*.
Synodus Provincialis quoad votum.
5 In Concilio Provinciali qui votum habeant deciſivum, vel conſultivum, in c. Sicut olim, n. 31. & 34. de Accuſat. 25
5 Votum prius dandum ab iis, qui inferioris Ordinis ſunt, ibid. num. 32. 25
5 Metropolitano, & ſuffraganeis diſcrepantibus, quænam ſententia prævalere debeat, ib. n. 33. & ſeqq. & n. 104. 25
1 Suffraganei in Synodo Provinciali habent votum deciſivum, & ſunt conjudices, in c. Antigonus, n. 62. de pactis. 644
5 Capitula Cathedralia in Concilio Provinciali votum habent conſultivum, non deciſivum, in c. Etſi membra, n. 10 41. & ſeqq. & n. 53. de his quæ ſiunt a Prælat. ſine conſ. Cap. 218
3 Et poſſunt contradicere, & appellare, ib. n. 13. 218
3 Omnia ſunt gerenda de conſilio Capitulorum Provinciæ, ibid. num. 46. 219
3 Abbates, Commendatarii, & Capitulorum deputati vocem habent conſultivam tantum, ib. n. 53. 220
3 Procuratores Epiſcoporum vocem habent etiam deciſivam, ſi Concilio Provinciali placuerit, ib. n. 54. 220

T

3 TABELLIO factus Clericus non perdit ipſo facto tabellionatus officium, in c. Sicut te, n. 6. Ne Cler. vel Monach. 676
3 Idem ſi fiat Religioſus, Decurio, vel Advocatus, ib. n. 7. 676
3 Tabellio eſt ſervus publicus, ib. n. 13. 676
3 Tabellio factus Clericus, vel Monachus, poteſt rogationes ſupplere, & authenticare, ib. n. 32. 678
1 Tabellio in electionis negotio poteſt eſſe laicus, in c. Quia propter, n. 54. de elect. 290
3 TABELLIONATUS officium non poteſt Clericis interdici auctoritate laicali, ſed Eccleſiaſtica tantum, in c. Sicut te, n. 4. Ne Cler. vel Monach. 676
3 Tabellionatus officium cur non liceat Clericis exercere, ib. n. 10. & ſeqq. 676
3 Tabellionatus exercitium eſt genus rogationis, ib. n. 11. & 15. 676
3 Tabellionatus officium quibus Clericis interdicatur, ib. n. 20. & ſeqq. uſq. ad n. 33. 677
3 Quid in Clericis Sacrorum Ordinum beneficiatis, ib. 21. 677
3 Et quid in non beneficiatis, & indigentibus, ib. n. 22. 677
3 Et quid in Clericis minorum Ordinum beneficia obtinentibus, ib. n. 26. 677
3 Et quid, ſi beneficium non habeant, ſed patrimonium ſufficiens, ib. n. 27. 677
3 Et quid, ſi egeant, ib. n. 28. 677
3 Tabellionatus officium an prohibeatur Clericis cauſativè, quatenus velint beneficia retinere, an vero præciſè, ib. n. 24. 677
3 Tabellionatus officium Regularibus exercere non licet, niſi in cauſa hæreſis, ib. n. 30. & 61. 678
3 Privilegium tamen Apoſtolicum ſuper hoc Regularibus conceſſum nunc in Trid. Decreto eſt revocatum, ib. n. 31. 678
3 Tabellionatus officium an Clerici exercere poſſint, in cauſis Eccleſiaſticis, ſeu ſpiritualibus coram Eccleſiaſtico Judice, ib. n. 56. & ſeqq. uſq. in fin. 679
3 Tabellionatus officium in cauſa hæreſis exercere poſſunt Religioſi, & Clerici etiam in ſacris, & beneficiati, ib. n. 61. 680
5 TACENS veritatem quando teneatur pœna falſi, & peccet, late declaratur, in c. Falſidicus, n. 7. & n. ſeqq. de crim. falſi. 169
5 Peccat quando aſſumit officium teſtificandi, ib. d. n. 7. 169
5 Eſt peccatum mortale, ib. n. 8. & 124. 169
5 Idem eſt, quando aliter ex alio officio aſſumpto tenetur dicere veritatem, ib. n. 9. 169
5 Et idem, quando ex alia cauſa ad id tenetur, ib. n. 10. 170
5 Tacens veritatem Superioribus ſuis peccat, ib. n. 11. 170
5 Quod etiam procedit in tacente crimen capitale per ipſum commiſſum, ib. n. 125. 173
5 Tacens veritatem non peccat, quando non compellitur reſpondere, & veritas aliter haberi poteſt, ib. n. 12. 170
5 Limitatur, quando procuraret, ne veritas ab aliis poſſet haberi, ib. n. 13. 170
5 Tacens veritatem peccat, quando non poteſt aliter de veritate liquere, & proximus inde damnum patitur, ib. n. 14. & n. 131. 170
5 Tacens veritatem ad favorem proximi, ne puniatur in cauſa criminali, non peccat, ib. n. 15. 170
5 Fallit primo, quando aſſumpſit officium teſtificandi, vel alias ex officio tenetur, ib. n. 16. 170
5 Fallit ſecundo, in ſubſidium quando veritas aliter haberi non poteſt, ib. n. 17. 170
5 Tacens veritatem in impetratione a Principe peccat, ib. n. 18. 170
5 Tacens veritatem Judici non juridice interroganti non peccat, ib. n. 127. 176
Tacens verum, vel exprimens falſum in reſcripto.
Vide in ver. *Subreptio*.
5 TACITURNITAS ratihabitionem non inducit, in c. Tuæ literæ, n. 39. & 56. de Cler. per ſalt. promot. 202
5 Declaratur, n. 58. uſq. ad n. 65. 203
5 Taciturnitas, an & quando habeatur pro conſenſu, ib. n. 35. 203
5 Et quid in præjudicialibus, & ubi agitur de obligatione inducenda, ib. n. 56. 203
5 Et quid, ſi cum taciturnitate concurrat actus poſitivus, ib. n. 57. & ſeqq. uſq. ad n. 65. 203
5 Et quid in favorabilibus, ib. n. 63. 203
5 Taciturnitas eſt quid medium inter conſenſum, & contradictionem, in c. Nobis, n. 99. de Simon. 46
5 Taciturnitas non ſufficit in re gravi, & oneroſa, ſed requiritur expreſſus conſenſus, ib. n. 100. 46
4 TACTUS moralis an ſufficiat ad contrahendam cognationem ſpiritualem, in c. Veniens, n. 1. de Cognat. ſpirit. 63
4 Tactus corporalis requiritur ad cognationem ſpiritualem contrahendam, ib. n. 4. 63
4 Tactus immediate præcedens, vel ſubſequens baptiſmum, an ſufficiat ad cognationem ſpiritualem contrahendam, ib. n. 10 64
3 *Talis* dictio eſt reſtrictiva ad ſimilia, & diſſimilium excluſiva, in c. Relatum, il 1. n. 4. de Teſtam. 279
5 Talis quis eſſe præſumitur, in quali habitu reperitur, in c. In audientia, n. 3. de ſent. excomm. 336
5 Talis intereſt Divinis officiis pro denario, qui non intereſſet pro Deo, in c. Olim, n. 42. de verb. ſignif. 382
4 TANGENS linteum, quo puer eſt involutus aut ſimulans puerum tangere, an contrahat cognationem ſpiritualem, in c. Veniens, n. 7. de Cognat. ſpirit. 63
1 TAXATIO, ſeu modificatio in ejus eſt arbitrio, in cujus totalis eſt denegatio, in c. Statuimus, n. 36 de ſuppl. negl. Prælat. 352
1 Declaratur, ib. n. 40. 44 & 46 353
5 TAXATIVÆ dictiones non ſemper in oratione ſubaudiuntur, in c. Patentibus, n. 16 de Privil. 242
5 TAXILLOS faciendi ars prohibita eſt, in c. De cetero, n. 13. de homic. 128
2 TEMPLARIORUM Ordo extinctus a Clemente V. in Concilio Viennenſi, in c. Nullus, n. 73 de foro compet. 52
5 Templarii, & Hoſpitalarii ſemel in anno admitti poſſunt ad Divina officia in Eccleſia interdicta, in c. Cum & plantare, n. 9 de Privil. 240
3 TEMPUS ad præſentandum præfixum currit etiam patronis non valentibus præſentare propter litis impedimentum, in c. Cum propter, n. 3. de Jurepatr. 529
3 Et an currat patronis ignorantibus, ib. n. 4. 529
3 Temporis curſus ubi non fundatur ſuper negligentia, ad Superiorem devolvitur ipſum jus, non autem modus ordinandi Eccleſiam, ib. n. 6. 529
3 Tempus Epiſcopo præfixum ad nominandum Clericos idoneos, vel edictum apponendi in Parochialibus devolutis, quando incipiat, ib. n. 11. 530
3 Et quid in bimeſtri Epiſc. præfixo ad inſtituendum ex Bulla S. Pii V patronis non præſentantibus intra legitima tempora, ib. num. 12. 530
3 Tempus an currat de momento ad momentum, ſpectanda eſt forma verborum, in c. Ad noſtram, n. 35 de Regul. 352
1 Tempus tranſgreſſionis caſus an debeat attendi ad dignoſcendum quis ſit Judex competens tam contra Clericum, quam contra laicum, in c. Magnus, n. 90. de oblig. ad ratioc. 496
2 Tempus delicti attenditur quoad pœnam imponendam, non quoad competentiam Judicis, in c. Si quis, n. 57. de for. compet 40
1 Tempore habili, vel inhabili aliquid gerere paria ſunt, ſi effectus conferatur in tempus inhabile, in c. Accepimus, n. 34 de pact. 663
1 Tempus non eſt modus tollendæ obligationis, in c. Treugas, n. 24 de Treug. & pac. 633
1 Declaratur, ib. n. 30. 633
1 Tempus non eſt de ſubſtantia Ordinis, in c. De eo, n. 20. de temp. ordin. 356
3 Tempus vacationis beneficii attenditur, ubi agitur de habilitate, vel inhabilitate perſonæ, in c. Dilectus, il 2. n. 19. de Præb. 115
3 Tempus currit etiam ignorantii, ſi præfixum ſit non in odium negligentiæ, ſed in favorem alterius, in cap. Quia diverſitatem, n. 12. de conceſſ. Præb. 192
4 TENENS puerum ad effectum unctionis, & Catechiſmi, non autem Baptiſmi, non contrahit cognationem ſpiritualem, in c. Veniens, n. 17. de Cognat. Spirit. 65
1 TERMINUS ad ſententiam præfixus a Judice, vel arbitrio, extinguitur per mortem citati, & ſententia poſtea lata non tenet, in c. Ex parte, n. 15 de Arbitr. 702
1 Terminus decem dierum a Conc. Trid. præfixus in c. 18 ſeſſ. 24.

an ſit computandus a die habitæ notitiæ vaestionis Eccleſiæ, an vero liberum ſit Epiſcopo quandocunque illum præfigere, in c. Cum ſit ars, n. 41. & ſeq. uſq. ad n. 48. de ætat & qual. 439
3 Terminum incipiat currere ipſo jure, & eſſe ab Epiſcopo aſſignandum, ib. n. 45. 439
3 Terminus Capitulo præfixus ab Epiſcopo ad corrigendos Capitulares non eſt expectandus, ſi Capitulum dicat ſe nolle corrigere; in c. Irrefragabili, §. Exceſſus, n. 6. de off. ordin. 574
2 Terminus Judici aſſignatus in reſcripto ad cauſam diffiniendam currit a tempore præſentationis literarum, & non ante, in c. Super eo, il 2. n. 9. de appellat. 191
2 Quod procedit quoad exercitium juriſdictionis, non autem quoad juris reſcripti, ib. n. 10. 191
2 Idem procedit, ſi tempus fuerit limitatum per numerum dierum, hebdomadarum, menſium, vel annorum; ſecus ſi ad certum diem, ib. n. 11. 192
2 Et facta aſſignatione per numerum menſium quot dies ſint computandi, ib. n. 12. 192
2 Et an dies aſſignationis computentur in termino remiſſive, ibid. num. 13. 192
2 Terminus a Papa, vel alio Superiore Judici Eccleſiaſtico eſt præfigendus, infra quem natalium quæſtionem proſequatur, & de hæreditate nullatenus ſe intromittat, in cap. Tuam, n. 10. de Ordin. cognit. 108
3 Terminus alicui datus ad ſuam voluntatem declarandam non eſt expectandus, ſi ille prius voluntatem ſuam declaraverit, in c. Potuit, n. 6. de locat & conduct. 287
3 Terminus ubi præſcribitur ad aliquid faciendum, non eſt opus denunciatione aliqua ad moram contrahendam, n. 7. 287
3 Termini habiles præſupponuntur, cum de una re diſputatur, in c. Non eſt vobis, n. 34. de Regular. 348
5 Terminus ad quem, non in quo diſpoſitio celebratur, debet conſiderari, in c. Quanto, n. 5. de Privil. 275
2 TERRITORIUM proprium habere idem eſt atque extra diœceſim exiſtere, in c. Cum contingat, n. 35. de for. comp. 78
2 Territorium proprium ab inferiori Prælato ſine omnimoda juriſdictione privative ad Epiſcopum acquiri non poteſt, in c. Significaſti, n. 19. de off. Archid. 515
2 Territorium proprium non ſit inferioris Prælati, niſi tam ipſa, quam Clerus, & Populus eximatur a juriſdictione Epiſcopi, in c. Cum dilectus, n. 23. de Relig. domib. 498
3 TERRULÆ, vel vineolæ Eccleſiæ alienari poſſunt de conſenſu Epiſcopi tribus concurrentibus, in cap. Nulli, n. 24. de reb. Eccl. non alien. 224
3 Terrulæ exigui valoris quæ dicantur, ad hoc ut alienari poſſint ſine beneplacito Apoſtolico, ib. n. 26. 224
5 TERTIARIIS viris, & mulieribus non poſſunt Regulares miniſtrare Sacramenta Pœnitentiæ, vel Euchariſtiæ in Paſchate, Viatici, vel Extremæ Unct. in c. Omnis, n 64. de pœn & rem. 313
5 Tertiarii S Dominici eodem jura cenſentur cum Tertiariis S. Franciſci, ib. n. 65. 313
5 Tertiariorum non eſt aliqua Religio, ſed modus vivendi a Sede Apoſtolica approbatus, ib. n. 66. 313
5 Tertiarii ſuſcipere debent Sacramenta a Parocho, de cujus Parochia exiſtunt, ib. n. 67. 313
2 Tertiarii, qui lite pendente in foro ſeculari, tertiæ Regulæ habitum aſſumpſerunt, an in cauſa illa teneantur coram Judice laico reſpondere, in c. Magnus, n. 80 de oblig. & ratioc. 494
2 Tertiarii, ſeu Fratres de pœnitentia, & milites gaudentes an ſint perſonæ Eccleſiaſticæ, & fori privilegio gaudeant, in c. Nullus, n. 65. & ſeqq. uſq. ad n. 72. de foro compet. 51
2 Tertiarii ex Concilio Lateranenſi non potiuntur privilegiis Ordinis, & exemptione ab Ordinario, niſi collegialiter vivant, ſeu cum clauſtralibus habitent, ib n 66. 50
2 Niſi aliter ſe habeat conſuetudo, ib. n. 70. 50
2 Tertiariæ domi ſuæ, vel conſanguineorum habitantes, nulla exemptione fruuntur, niſi emiſerint expreſſum votum Caſtitatis, vel Cœlibatus, ib. n. 67. & 69. 50
2 Sed etſi votum emiſerint, tamen ſervari debet conſuetudo, qua Ordinarius jus adminiſtrandi Sacramenta, vel aliam in eas juriſdictionem acquiſivit, ib. n. 69. 50
2 Bulla S. PII V. qua Tertiarii ad clauſuram adſtringuntur, non comprehendit eas, quæ in ſuis, vel conſanguineorum domibus habitant, ib. n 68. 50

Teſtamentum, communia.

3 Teſtamentum quovis tempore fiat, dicitur factum tempore mortis, in c. Cum eſſes, n. 71. de teſtam. 272
3 Inſtitutio hæredis eſt caput, & fundamentum totius teſtamenti, ib. n. 74. 272
3 Teſtandi facultas generaliter conceſſa non comprehendit perſonas alioquin inhabiles, ib. n. 94. 273
3 Declaratur, ib n. 142. 276
3 Teſtamentum eſt in quo hæres inſtituitur, in c. Relatum, il 1. n. 6. de teſtam. 279
5 Teſtamentum in vita teſtatoris ordinatur, & perficitur, in c. Prudentes, n. 20 de Donat. 545
5 Teſtator cenſetur ſe retuliſſe ad diſpoſitionem juris communis, in c. Conquerente, n 18 de Cler. non reſid. 35
5 Teſtamentum B. Dominici, in c. Nimis prava, n. 16. de exceſſ. Prælat. 251
5 Teſtamentum, in quo Fratres Minores ſunt inſtituti hæredes eſt nullum, & ſuccedunt venientes ab inteſtato, niſi adſit cohæres, vel ſubſtitutus, ib. n. 41. 222
5 Teſtamenti utriuſque auctor eſt Deus, in cap. Cum pridem, n. 138. de pact. 658
3 Teſtamentum primum habens clauſulam derogatoriam rumpitur per ſecundum, in quo ſit clauſula generalis; Non obſtantibus quibuſcunque aliis teſtamentis, in c. Nonnulli, n 36. de Reſcr. 170
3 Teſtamentorum publicatio ad Epiſcopum non ſpectat, niſi conſuetudo aliud inducat, in c. Nos quidem, n 11. & ſeqq. de teſt. 260
3 Nemo poteſt cavere, ne leges in ſuo teſtamento locum habeant, ib. n. 41. 262
3 In teſtamentis attenditur, quale fuerit perſonale objectum, & finis teſtatoris, ib. n. 63 264
3 Teſtamenti factionem impedit profeſſio tacita, ſicut expreſſa, in c. Quia ingredientibus, n. 13. de teſtam. 255
3 Teſtamenta, & aliæ ultimæ voluntates non comprehenduntur in Decreto Conc. Trid. de renunciationibus non faciendis, niſi cum licentia Ordinarii, & intra duos menſes ante profeſſionem, n. 17. 255
1 Teſtamentum inter liberos quamvis valeat ſine publicatione, tamen ſi teſtator voluerit illud publicari, & ante publicationem obierit, eſt nullum ex defectu voluntatis, in c. Publicato, n. 63. de elect. 313
3 Teſtamentum an inducat ſufficientem probationem propoſiti mutandi vitam, in c. Conſuluit, n. 41. de Regul. 402
2 Teſtamentum in quo Monaſterium non fuit inſtitutum, ſaltem in legitima, an rumpatur, ſi teſtator fiat Monachus, in c. Præſentia, n. 25. de Probat. 134
2 Teſtamentum in quo Fratres Minores ſunt inſtituti, non valet niſi adſit cohæres, & hæreditas defertur venientibus ab inteſtato, ib n. 42. 135
Vide in ver *Fratres Minores*.
4 Teſtamentum imperfectum ratione voluntatis non valet, in c. Lator, n. 49 Qui fil. ſint legit. 87

Teſtamentum cæci.

3 Teſtamentum cæci ad non pias cauſas conditum coram Parocho, & duobus teſtibus, an valeat, latiſſime in utranque partem diſcutitur, in c. Cum eſſes, n. 77. & n. 87 uſq ad n 157. de teſt. 272
3 Cæcus de jure Civili quam formam ſervare debeat in ſuo teſtamento, ib. n. 78. 272
3 Quamvis teſtamentum cæci ſignetur a teſtibus, non eſt nuncupativum, ib. n. 79. 272
3 Non requiritur, ut ſigilla teſtium apponantur in chordulis, ſicut requirit teſtamentum in ſcriptis, ib n. 80. 272
3 Et an inſtitutio hæredis fieri debeat ante legata, ib. n 81. 273
3 Cæci teſtamentum non ſervata forma l. Hac conſultiſſima, C qui teſtam. facere poſſunt, de jure Civili non valet, ib. n. 82 & 96. 273
3 Et quid in Codicillis, ib n. 83. 273
3 Et quid in donatione cauſa mortis, ib. n 84. 273
3 Cæcus non poteſt teſtari inter liberos niſi ſervata forma l. Hac conſultiſſima, C. qui teſt. fac. poſſ. ib n. 89 273
3 Contrarium, ib. n. 154. 277
3 Cæci teſtamentum etiam ad pias cauſas conditum non ſervata forma, l. Hac conſultiſſima, C. qui teſtam. fac. poſſ. non valet, ib. n. 110. 274
3 Contrarium, ib. n. 151. 277
3 Cæcus ita demum teſtari poteſt ad pias cauſas non ſervata forma legis Civilis, ſi relinquat piis, & venerabilibus locis, ſecus ſi privatis perſonis pauperibus, ib. n. 152. 277
3 Contrarium, ib n. 153. 277
3 Cæcus an poſſit teſtari ad pias cauſas non ſervata forma, l. Hac conſultiſſima, C. Qui teſtam. facere poſſunt, remiſſive, in c. Relatum, il 1. n. 15. de teſtam. 280

Teſtamentum inter liberos.

3 Teſtamentum inter liberos ſcriptum, vel ſubſcriptum manu teſtatoris ſine aliquo teſte valet quoad liberos, ſed non quoad extraneos, niſi ſaltem duo teſtes intervenerint, in c. Relatum, il 1. n. 10. de Teſtam. 279

Teſtamentum Militare.

3 Teſtamentum Militare non ſolum requirit militiam, ſed etiam ut miles ſit in conflictu belli, in c. Cum eſſes, de teſtam n. 64. & 70. 271

Teſtamentum non ad pias cauſas de jure Canonico.

3 Teſtamentum, quod Parochianus facit coram Presbytero ſuo, & duobus teſtibus valet, nec tenet conſuetudo contraria, in c. Cum eſſes, n. 1. de teſtam. 268
3 Teſtamentum etiam ad non pias cauſas conditum coram Parocho, & duobus teſtibus, valet nedum in foro Canonico, ſed etiam in foro Civili, contraria conſuetudine non obſtante, ib. n. 8. & 40. 268
3 Teſtamentum de jure Canonico non requirit, ut teſtes ſint rogati, ib n. 15. 268
3 Contrarium, ib. n. 27. & ſeqq uſq. ad n. 33. 268
3 Teſtamentum de jure Canonico coram duobus, vel tribus teſtibus non valet, niſi etiam adhibeatur proprius Parochus teſtatoris, ib. n. 24. 269
3 Parochus dicitur Pater ſpiritualis omnium ſuorum Parochianorum, ib. n. 26. 269
3 Nec eſt veriſimile, ut conſentiat falſitati, ib n. 27. 44 & 57. 269
3 Parochus in teſtamento æquipollet quinque teſtibus, ib. n. 28. 269
3 Contrarium, ib. n. 29 269
3 Parochus eſt teſtis auctorizabilis, de quo Canones multum confidunt, ib. n. 31. & 44. 269
3 Teſtes duo in teſtamento adhibendi de jure Canonico debent eſſe idonei, ideſt in aliquo non ſuſpecti, ib. n. 38. 269
3 Mulier, & ſervus an de jure Canonico poſſint eſſe teſtes in teſtamento, ib. n. 34. 269
3 Quid in teſtamento ad pias cauſas, ib. n. 35. 269
3 Et quid in teſtamento ad non pias cauſas, ib. n. 36. 269
3 Teſtamentum, de quo certitudinaliter conſtat per duos teſtes omni exceptione majores, mandari debet executioni ſaltem per viam denunciationis Evangelicæ ad peccatum vitandum, ib. n 54. 271

3 Contrarium, ib. n. 59. 60. & 61. 271
3 Teſtes duo quando ſufficiant, & quando tres requirantur, & quales eſſe debeant, ad Eccleſiam pertinet determinare, neque hoc legi Divinæ adverſatur, ib. n. 54. & 14d 27·
3 Parochus, & duo teſtes idonei in teſtamento adhibiti excludunt omnem falſitatis ſuſpicionem, ib. n. 57. 271
3 Teſtamentum ad non pias cauſas coram tribus teſtibus ſine Presbytero Parochiali non valet, ib. n. 58 271
3 Valet tamen, ſi quatuor teſtes ſint adhibiti, ib. n. 59 271
3 Hæredes ab inteſtato, qui non credunt duobus, vel tribus teſtibus fidem adſtruentibus teſtamenta ad non pias cauſas, non cenſentur habere conſcientiam læſam, ib. n. 101. 274
3 Contrarium, ib. n. 133. 275
3 Lex divina, In ore duorum, vel trium ſtet omne verbum, non refertur ad majorem numerum, ſed ad minorem, ib. n. 108. 274
3 Imo refertur etiam ad majorem, ib. n. 144. & ſeqq 276
3 Leges civiles requirentes in teſtamentis numerum ſeptem teſtium ſunt contra jus Divinum, ib. n. 114 274
3 Item ſunt contra jus naturale, ib. n. 118. & 127. 274
3 Item contra inſtituta SS. Patrum, ib. n. 122. 275
3 Item contra generalem Eccleſiæ conſuetudinem, ib. n. 123. 275
3 Item fovent peccatum, ib. n. 141. & 160. 275
3 Teſtamentum impugnans ob defectum ſolemnitatis in numero ſeptem teſtium peccat mortaliter, & poteſt excommunicari, ib. n. 123. & ſeq. uſq. ad n. 141. 275
3 Leges civiles irritantes teſtamentum cum pauciori numero, quam ſeptem, vel octo teſtium, tanquam peccati nutritivæ non ſunt ſervandæ, ib. n. 131. 275
3 Teſtamentum corā duobus, vel tribus teſtibus, ſecundum Apoſtolum impugnari non poteſt ex defectu ſolemnitatis, ib. n. 135 275
3 Hæredes ab inteſtato contra conſcientiam occupant bona defuncti, qui coram quatuor, vel quinque teſtibus extraneum hæredem inſtituit, ib. n. 137. 275
3 Judices ſeculares cogi poſſunt ad obſervantiā hujus c. ib. n. 140. 275
3 Teſtamentum Romæ conditum ad non pias cauſas coram Parocho, & duobus teſtibus, an valeat ſtante ſtatuto Urbis, quod præcipit ſervari jus Civile, & eo deficiente jus Canonicum, ib. n. 157. & ſeqq uſq. in fin. 277
Vide in ver. *Statutum quoad teſtamenta*.
3 Teſtamentum ad pias cauſas conditum per verba enunciativa, & propter aliud prolata, valet etiam ad excluſionem alterius Eccleſiæ, in c. Cum dilectus, n. 2. de ſucceſſ. ab inteſt. 287
Teſtamentum ad pias cauſas.
3 Teſtes in teſtamento ad pias cauſas an debeant eſſe rogati, in c. Cum eſſes, n. 23. de teſtam. 269
3 Mulier, & ſervus an de jure Canonico poſſint eſſe teſtes in teſtamento ad pias cauſas, ib. n. 34. 269
3 Teſtamentum ad pias cauſas conditum in mortis articulo coram duobus teſtibus non valet, ſi teſtator reconvaleſcat, ib. n. 66. & ſeqq. 272
3 Contrarium, ib. n. 71. 272
3 Teſtamento ad pias cauſas magis favetur, quam teſtamento inter liberos, ib. n. 155. 277
3 Fallit quoad legitimam filiis debitam, ib. n. 156. 277
3 Teſtamentum in quo Eccleſia inſtituitur, & filius exhæredatur, eſt contra officium pietatis, ib. d. n. 156. 277
Vide in ver. *Filius*.
3 Teſtamentum favore piæ cauſæ valet ſine hæredis inſtitutione, in c. Nimis prava, n. 29. de exceſſ. Prælat. 222
3 Ultima voluntas ad pias cauſas coram duobus teſtibus valet, in c. Relatum, el 1. n. 1. de teſtam. 279
3 Differentiæ ſex inter c. Relatum, el 2. & c. Cum eſſes, de teſt. ib. n. 3. & ſeqq. uſq. ad n. 15. 279
3 Ad pias cauſas valent non modo legata, & fidecommiſſa, ſed etiam inſtitutio hæredis, de qua conſtat per duos teſtes, ib. n. 5. & ſeqq 279
3 Teſtes duo in teſtamento ad pias cauſas non ſunt de ſolemnitate ſubſtantiali, ſed probatoria, quæ poteſt adimpleri per æquipollens, ib. n. 8. & ſeq. 279
3 Teſtamentum ad pias cauſas ſcriptum manu teſtatoris valet ſine ullo teſte, ib. n. 9. 279
3 Teſtamentum ad pias cauſas coram duobus teſtibus valet etiam in Terris Imperii, & in foro Civili, ib. n. 11. 279
3 Teſtes in teſtamento ad pias cauſas non requiruntur, ut ſint rogati, ib. n. 12 279
3 Et poteſt adhiberi etiam mulier., ib. n. 14. 280
Cæcus an, & quomodo teſtari poſſit ad pias cauſas.
Vide in ver. *Teſtamentum cæci*.
Teſtamentum quoad teſtes de jure Civili.
3 Teſtamentum ſive in ſcriptis, ſive nuncupativum de jure Civili requirit ſeptem teſtes, in c. Cum eſſes, n. 3. & 159. de Teſt. 268
3 Et hic numerus non tantum eſt de forma probatoria, ſed etiam de forma ſubſtantiali, ib. n. 4 268
3 Et ſi unus deficiat, teſtamentum corruit, ib. n. 17. 269
3 In teſtamento ruri condito ſufficiunt quinque teſtes, ib. n. 6. 268
3 Sive fiat in ſcriptis, ſive per nuncupationem, ib. n. 7. 268
3 Teſtamentum tempore peſtis an fieri poſſit cum quinque teſtibus, remiſſive, ib. n. 8. 268
3 Teſtamentum ſolemne requirit teſtium ſubſcriptionē, ib. n. 9 268
Nuncupativum ſecus, ib. n. 10. 268
3 Teſtes in teſtamento tam in ſcriptis, quam nuncupativo debent eſſe rogati, ib. n. 19. 268
3 Teſtes idonei in teſtamento de jure Civili dicuntur maſculi, puberes, & liberi, ib. n. 33. 269
3 Teſtium ſolemnitas in teſtamento introducta eſt propter ſuſpicionem falſitatum, ib. n. 100 274
3 Teſtes in dominio Mediolanenſi dicuntur ſenes in ſexageſimo anno quoad examen ad æternam rei memoriam, in c. Cum ſis, n. 88. de converſ. conjug. 440
3 Teſtator non poteſt prohibere, quin in caſum negligentiæ jus exequendi devolvatur ad Epiſcopum, in c. Tua nobis, n. 12. & ſeqq. de teſtam 282
3 Sicut nec poteſt cavere, ne tutor teneatur de dolo, licet male adminiſtret, ib. n. 13 282
3 Voluntas teſtatoris pro lege ſervanda eſt ſi ſit licita, alias ſecus, ib. n. 14. 282
3 Teſtator non præſumitur voluiſſe, ut judicium ſuum reddatur eluſorium, ib. n. 17 282
3 Præſumptio aliqualis oritur tacitæ fidei in fraudem legis accommodatæ, ſi ex verbis teſtamenti non appareat, cui facienda ſit reſtitutio, ib. n. 55. 284
3 Teſtator non poteſt diſponere, ut impoſſibile transferatur ad poſſibile, in c. Nos quidem, n. 52. de teſtam. 263
2 Teſtandi facultate poteſt quis ſe privare, offerendo ſe, & bona ſua loco Religioſo, in c. Præſentia, n. 4. de probat. 133
3 Teſtatoris prohibitio, ne pia ejus voluntas poſſit per Papam commutari, non tenet, in c. Relatum, n. 39. Ne Cler. vel Monach. 668
Teſtium exceptio.
5 Abbas adverſus teſtes deponentes contra eum ſuper ſimonia in judicio inquiſitionis poteſt excipere, quod ſunt inimici, & conſpiratores: alias vero exceptiones criminum opponere non poteſt, in c. Licet Heli, n. 2. de Simon. 48
5 Teſtes in crimine læſæ Majeſtatis, Hæreſis, & Simoniæ admittuntur etiam crimínoſi, dummodo non ſint conſpiratores, vel inimici capitales. ib. n. 16. 49
5 Teſtes ſuper immemorabili quomodo deponere debeant, in c. Cum olim, el 1. n. 5. de Privil. 252
5 Teſtes deponentes ſuper inſtrumentis deperditis debent eſſe periti, ib. n. 9. 253
4 Teſtes inducendi contra matrimonium debent eſſe omni exceptione majores, in c. Conſultationi, n. 6. de Sponſal. 18
4 Et hæc qualitas articulanda, & probanda eſt ab inducente, ib. num. 7. 18
5 Teſtes crimínoſi, concurrentibus qualitatibus hic præſcriptis, admittuntur in criminibus exceptis, non tamen ut faciant plenam fidem, niſi conjunctis aliis adminiculis, in c. Per tuas, el 1. n. 3. de Simon. 52
5 Teſtes recipi poſſunt etiam publicatis atteſtationibus, quando Judex procedit ex officio, in c. Qualiter, el 2. n. 67. de Accuſ. 19
5 Teſtes in judicio inquiſitionis recipiuntur lite non conteſtata, ib. n. 70. 19
5 Teſtes admittuntur etiam minus idonei, quando fit inquiſitio tam in capite, quam in membris, & ſuper ſtatu Eccleſiæ, ib. n. 71. 19
5 Teſtes ſuper fama interrogati qualiter debeant deponere, ibid. num. 85. 20
3 Teſtes an dicantur ſenes in quinquageſimo anno, ad hoc ut examinari poſſint ad æternam rei memoriam, in c. Cum ſis, n. 42. & 88. de converſ. conjug. 437
5 Teſtes etiam coacti in cauſa criminali ſunt irregulares, ſi inde ſequitur mors, aut mutilatio, in c. Petitio, n. 10. de homic. 139
2 Teſtes ſuper articulis debent deponere de ſcientia per ſenſus corporeos, non autem de credulitate, in c. Olim, n. 92. de lit. conteſt. 88
3 Teſtis tenetur propalare, quod accepit ſub ſigillo confeſſionis, extra Sacramentum Pœnitentiæ, in c. Tua nobis, n. 42. de teſt. 284
3 Teſtis legitime interrogatus tenetur revelare ſecretum non obſtante fide, ac juramento de non revelando, ib. n. 43. & 48. 284
3 Teſtis magis repellitur, cum ſe offert ultro, quam cum requiritur, in c. Nullus, n. 35. de Regul. 331
2 Teſtium receptio contra non citatum eſt nulla, in c. In nomine Domini, n. 1. & 18. de Teſtib. 146
2 Teſtes ſecreto, & ſingillatim ſunt examinandi, ib. n. 12 14d
2 Teſtium depoſitiones ſi pars audierit, non poterit poſtea ſuper iiſdem capitulis teſtes producere, ib. n. 15. 146
2 Teſtes examinati, parte non citata, an ſufficiant pro mandato de manutenendo, ib. n. 19. & ſeqq uſq. ad n. 48. 148
2 Teſtes recepti ſine citatione partis præſumptionem faciunt, ib. num. 29. 147
2 Item faciunt indicium, n. 30. Sed contra n. 34. 147
2 Faciunt ſaltem adminiculum, ib. n. 31. & 35. 147
2 Fallit, ib. n. 45. 148
2 Et ſufficiunt pro mandato de manutenendo ex multorum ſententia, ib. n. 32. Sed alii contra n. 36. 147
2 Teſtes examinati ad perpetuam rei memoriam ſine citatione partis non probant etiam in judicio manutentionis, ib. n. 38. 148
2 Teſtes recepti ante litis conteſtationem regulariter non probant, nec faciunt indicium, ib. n. 39. 148
2 Teſtes recepti citato procuratore non habente mandatum, vel minus ſufficiens, non probant etiam in ſummariſſimo, ib. n. 40. 148
2 Teſtes examinati coram Judice incompetenti fidem non faciunt etiam in ſummariſſimo poſſeſſorio, ib. n. 44 148
2 Nec ullum faciunt adminiculum, ſi cum defectu juriſdictionis concurrat defectus citationis, & juramenti, ib. n. 45. 148
2 Teſtes non jurati, & recepti parte non citata, æquiparantur, ib. n. 46. 148
2 Teſtium receptio an valeat, ſi citatus ob inevitabilem neceſſitatem comparere non potuit, ib. n. 48. & ſeqq uſq. in fin. 148
2 Teſtes recepti contra citatum legitime impeditum faciunt ſaltem indicium, ib. n. 51. 148
3 Teſtes de honeſtate examinari non debent niſi jejunii, in c. Audivimus, n. 58. de Reliq. & vener. Sanct. 606
3 Teſtis non juratus non probat, ib. n. 59. 606
4 Teſtis unicus cum fama plene probat, in c. Quod nobis, n. 10. de Cland. deſponſ. 33

4 Te-

4 Teſtium præſentia non circumſcribitur territorio, ſicut juriſdictio, ib. n. 41. 35
4 Teſtes contra legitimitatem debent eſſe omni exceptione majores, in s. Latoe, n. 52. Qui fil. ſint legit. 87
2 Teſtes diligenter, & ſigillatim ſunt examinandi, præſertim ſi agatur de vita & miraculis canonizandi, in c. Venerabili, n. 1. & 15. de teſtib. 155
2 Teſtes niſi ſeorſim examinentur, teſtimonium non valet, & cur, ib. n. 5. 155
2 Teſtes deponere non debent per eundem præmeditatum ſermonem, in d. c. Venerabili, n. 4. de teſtib. 155
2 Teſtes omnes in publicatione teſtamenti coadunantur, ib. n. 7. 155
4 Teſtis deponens in mortis articulo non habet majorem fidem, quam haberet in vita, in c. Per tuas, n. 14. Qui fil. ſint leg. 95
2 Teſtium fidei derrahitur, ſi ſunt varii, ſi vacillant, ſi ſatagunt probare negativam, in c. Cum Eccleſia, n. 20. de cauſ. poſſ. & propriet. 110
2 Teſtis in odium illius qui eum juramento adſtrinxit ad non deponendum, teſtificari compellitur, etiamſi perſeveret in crimine & veritas per alios probari poſſit, in c. Intimavit, n. 3. & 7. de teſtib. 149
2 Sed contra alium non admittitur, niſi pœnituerit, ib n. 4 & 7 149
2 Teſtes, publicatis atteſtationibus, ulterius producendi non ſunt, ib. n. 7. 150
2 Niſi per viam reſtitutionis in integrum, ib. n. 9. 150
2 Teſtis ſubtractus ab adverſario habetur pro producto, perinde ac ſi contra eum depoſuiſſet, ib. n. 11. & ſeqq. 150
2 In teſtibus producendis partem impedientes excommunicari poſſunt, in c. Conſtitutis, il 2. n. 1. de teſtib. & atteſt. 152
2 Teſtis compellitur fraudem illius detegere, qui probationis copiam adverſario ſubtrahit, in c. Pervenit, il 1. n. 1. de teſtib. cogen. 159
2 Teſtes compelluntur etiam in criminali, quos accuſatus malitioſe accuſatori ſubtraxit, ib. n. 2. 159
2 Teſtis, qui juravit contra aliquem non teſtificari, juramento non obſtante debet compelli, ib. n. 4. 159
2 Teſtem occultans domi ſuæ qua pœna puniatur, ib. n. 8. 159
2 Teſtis in criminali compellitur teſtificari, an fuerit adſtrictus a parte ad non deponendum, ib. n. 9. 159
5 Teſtis falſidicus tres lædit, Deum, Judicem, & partem, in c. Falſidicus, n. 1. & 130. uſq. ad n. 133. de crim. falſ. 169
5 Teſtis tenetur de falſo, ſi interrogatus ſuper certo articulo dicat ſe neſcire, aut non recordari, vel ſi deponat obſcure, verſute, vel per malitiam, ib. n. 5. & 149. & ſeqq. 169
5 Teſtis tenetur pœna falſi, qui obſcure, verſute, aut per malitiam teſtificatur, ib. n. 151. 177
3 Teſtes in actibus humanis regulariter non requiritur, ut ſint rogati, in c. Cum eſſes, n. 32. de teſtam. 268
3 Teſtes duo idonei præferuntur uni, quantæcunque ſit dignitatis, ib. n. 30 & 59. 269
3 Teſtes duo quando ſufficiant, & quando tres requirantur, & quales eſſe debeant, ad Eccleſiam pertinet determinare, neque hoc legi Divinæ adverſatur, ib. n. 56. & 146. 275
3 Teſtes ſeptuaginta duo requiruntur ad damnandum Cardinalem Epiſcopum, ib. n. 144. 276
3 Declaratur, ib. n. 145. 276
3 Teſtium defectus ſupplet numerus, ib. n. 146. 276
3 Teſtes duo, vel tres, ſi habeant qualitates requiſitas de jure Canonico ſufficiunt in omni materia quantumvis gravi, ib. n. 137 & 138. 275
Vide in ver. *Teſtamentum*.
2 Teſtes in multis cauſis plures quam duo requiruntur, ſed nunquam ſufficit unus, in c. Licet univerſis, n. 2. 4. & 13. de teſt. 150
2 Declaratur, ib. n. 7. & n. 12 uſq. in fin. 151
2 Teſtes ultra duos in multis caſibus ſunt neceſſarii, ſed in nullo caſu ultra tres, ſi habeant qualitates a jure requiſitas, & explicatur lex Divina, In ore duorum, &c. ib. n. 4. & 7. 151
2 Leges civiles requirentes majorem numerum, quam duorum, vel trium teſtium, valent, & cenſentur approbatæ a Canone, ib. n. 5. 151
2 Contrarium, ib. n. 7. & 9. 151
2 Teſtes tres in multis caſibus requiruntur, ib. n. 8. 151
2 Lex civilis, quæ in divortio requirit ſeptem teſtes, non valet ex defectu poteſtatis, ib. n. 12 151
2 Teſtis unicus, quamvis legitimus, non probat, ib. n. 13. 151
5 Teſtis unus, & confeſſio facta abſente parte, plene probat, in c. Ne innitaris, n. 105. de conſtit. 40
5 Teſtes plures in concurſu prævalent paucioribus, ib. n. 282. 44
5 Teſti unico atteſtanti de morte mariti non eſt credendum, ib. n. 415. 88
2 Quod locum habet in omnibus cauſis, tam profanis, quam ſpiritualibus, in c. Licet de teſtib. n. 14. 151
2 Teſtimonio unius creditur, ubi de nullius præjudicio agitur, puta an aliquis ſit baptizatus, an Eccleſia ſit conſecrata, &c. ib. n. 15. 151
2 Idem ſi agatur de modico præjudicio, ib. n. 17. 151
2 Idem in pluribus aliis caſibus, remiſſive, ib. n. 19. 151
2 Clericatus poteſt probari per unum teſtem, ib. n. 16. 151
2 Teſtis unicus ſufficit ad probandam poſſeſſionem in judicio manutentionis, ib. n. 18 151
2 Teſtis unicus in judicio præſumptionem inducit, ib. n. 20 151
3 Teſtes ubi ſunt prorſus inhabiles ad teſtimonium ferendum, numerus non ſupplet defectum, in c. Veſtra, n. 144. de cohabit. Cler. & Mulier. 30
5 Teſtes ſynodales per ſingulas diœceſes deputari debent in quolibet Provinciali Concilio, in c. Sicut olim, n. 2. de accuſ. 24
5 Quid ſit eorum officium, & poteſtas, ib & n. ſeqq. & n. 4. 24
5 Quibus qualitatibus præditi eſſe debeant, ib. n. 3. 24
5 Et in quibus differant a teſtibus ſynodalibus deputandis in Synodo Diœceſana, ib. n. 5. 24
5 Teſtes ſynodales in Provinciali Concilio deputandi non requiritur, ut ſint jurati, ib. n. 6. 24
5 Si ſint de loco, ubi inquirunt, propriis ſumptibus vivere debent, ib. n. 7. 24
5 Sin minus, a quo ſint procurandi, ib. n. 8. 24
5 Sumptus habere debent moderatos, ſed non poſſunt aliquem coercere, ib. n. 9. 24
5 Teſtes ſynodales in Synodo ab Epiſcopis conſtitui debent, in s. Cum olim, il 2. n. 14. de Privil. 458
2 Teſtes, & inſtrumenta eandem vim habent ad plenam probationem faciendam, in c. Sicut, n. 3. de probat. 137
2 TESTIFICARI compellitur, qui juravit teſtimonium non dicere, ſi atteſtationes publicæ non ſunt, nec renunciatum teſtibus, in c. Intimavit, n. 1. & 8. de teſtib. & atteſt. 149
3 TESTIMONIUM, accuſatio, & ordo æquiparentur in repellendo, in c. Non debet, n. 7. de teſtib. 358
3 TEXTUS in c. Præterea de ætat. & qual. an fuerit corruptus per s. Si pro Clericis, de Præb. in d. c. Præterea, n. 5. 409
3 THALMUD Judæorum librum plures Romani Pontifices juſſerunt concremari, in c. Canon. ſtatuta, n. 49. de conſtit. 29
Theologia, Theologus,
3 Theologi, & Canoniſtæ quomodo ſe invicem habeant in juribus, & rationibus pendendis, in c. Cum contingat, n. 11. de ætat. & qual. 418
3 Theologiæ appellatione venit etiam ſcientia Canonica, in cap. Non magnopere, n. 15. de Cler. vel Monach. 660
3 Theologiæ appellatione an comprehendetur ſcientia Canonica, in c. Super Specula, n. 31. de Cler. vel Monach. 685
3 Theologus Cathedralis habet unus legendi injunctum Præbendæ per ſe ſtans, in s. Literas, n. 60. de conceſſ. Præb. 199
5 Theologiæ Lector de jure eligi debet tantum in Metropolitana Eccleſia, ſed ex Concilio etiam in Cathedrali, & Collegiata, in s. Quia nonnullis, n. 24. de Magiſtris. 83
5 Theologi officium eſt, Sacerdotes, & alios docere Sacram Scripturam, & in his præſertim inſtruere, quæ ad curam pertinet animarum, ib. n. 28. 83
5 Theologia ſcholaſtica eſt, quæ legitur in libris Sacrorum Scriptorum, ib. n. 31. 83
5 Theologus in Metropolitana Eccleſia electus, de jure efficitur Canonicus, ib. n. 33. 83
5 Secus ex Concilio Trid. ib. n. 34. 83
5 Theologi electio ſpectat ad Epiſcopum, Præbendæ vero Theologalis collatio facienda ab eo, ad quem ante Concilium Trid. ſpectabat, ib. n. & ſeqq. 84
Theologalis Præbenda,
Vide in ver. *Præbenda Theologalis*.
Magiſtri, ſeu Lectores, & Scholares Theologiæ.
Vide in ver. *Lectores Theologiæ*.
3 THESAURARIA an ſit dignitas, in c. Ad hæc, num. 39. de Præb. 87
4 S. THOMÆ loca de poteſtate legali in inducendo impedimenta matrimonii contrahendis conciliantur, in c. Utrum autem, n. 23 de cognat. ſpirit. 60
3 S Thomæ doctrina ab Eccleſia eſt approbata tanquam veridica, & Catholica, in c. Fraternitatem, n. 25 de ſepult. 293
5 S. Thomæ doctrina de ignoranter promoto per ſimoniam expenditur, in c. Nobis, n. 50. & 80 & ſeqq. de ſimon. 42
4 Timor vanus non excuſat, in c. Conſultationi, n. 11. de ſponſ. 19
Vide in ver. *Matrimonii libertas*.
2 TINTINABULORUM ſex ſunt genera, in c. Cuſtos Eccleſiæ, n. 7. de off. cuſtod. 518
3 TITULUS de Clericis non reſidentibus in quibus beneficiis procedat, in s. Clericos, n. 36. de Cler. non reſid. 66
3 Tituli beneficiales ſunt de jure poſitivo, in c. Cum pridem, n. 69. de pact. 652
3 Titulus Eccleſiaſticus eſt ſpiritualis poteſtas ad actus ſpirituales exercendos, ib. n. 127. 657
2 Tituli beneficiales ſunt in ſe formaliter ſpiritualia, licet effectiva per Eccleſiam, ib. n. 126. 658
3 Tituli Epiſcopatus ſunt de jure poſitivo, & tamen vendi non poſſunt ſine labe ſimoniæ, ib. n. 129. 658
3 Titulus, & beneficium pro eodem aſſumuntur, in c. Ad audientiam, il 2. n. 104 de reſcript. 183
3 Titulus putativus, niſi proveniet a legitimo Superiore, non dicitur coloratus, nec ſuſtinetur opinione communi, in cap. Niſi cum pridem, n. 33. de renunc. 339
Vide in ver. *Prælatus putativus*.
3 Titulus ratificatus in perſona unius non evellitur, licet alteri exercitium, & adminiſtratio concedatur, in c. De Rectoribus, n. 36 de Cler. ægrot. 159
2 Titulus reprobatus a jure habetur pro non titulo, in c. Gravia, n. 75. de reſtit. ſpoliat 119
3 Titulus juſtus elicitur ex facto executoris inſtitutionem tribuentis, in c. Cum veniſſent, n. 29. de inſtit. 182
3 Tituli non ſunt ab Epiſcopo transferendi ab una ad aliam Eccleſiam ſine magna cauſa, in c. Ad audientiam, il 1. n. 58. de Eccleſ. ædific 678
5 Titulum ſuæ poſſeſſionis licet non cogatur quis oſtendere, tamen ſpeciale eſt in poſſeſſione beneficii, ut cum de inſtitutione agitur, eam probare debeat per inſtrumentum, in c. Licet Heli, n. 19. & 22. de ſimon. 49
5 Titulum ſui beneficii non cogitur Clericus oſtendere, quando tertius agit contra ipſum, allegans ſe habere jus in Præbenda, ib. n. 24. 50

Vide in ver. *Beneficiatus*.

5 Epiſcopus in eſſiatione poteſt cogere Clericos viſitatos ad exhibitionem ſuorum titulorum, ex ſententia Sacr. Congr. Conc. ib. n. 26. 50

5 Epiſcopi noviter promoti ſolent publicare edictum generale, ut unuſquiſque teneatur fidem facere de titulo ſui beneficii, ib. num. 30. 50

5 Poſſeſſio dicitur antiqua ad effectum præſumendi titulum, ſi ſit decennalis, ib n. 31. 50

Titulus ordinandorum.

Vide in ver. *Ordo quoad titulum*.

3 TOLERANTIA, & patientia Superioris, delictum ſubditi non excuſat, in c. Sicut nobis, n. 4. de Regul. 387

6 Tolerantia Papæ non operatur, ut pluralis juſte poſſideat, ſed ut ſubditi ab ipſo juſte ſacramenta percipiant, in c. Cum jam dudum, n. 12. de Præb. 96

3 *Toleramus*, verbum inducit tacitam diſpenſationem ſuper facto alias illicito, in c. Niſi eſſent, n. 29. & n. 31. de Præb. 108

6 TOLETANI Concilii Decretum de his, qui poſt aſſumpta Eccleſiarum dignitatum officia ad conjugia redeunt, expenditur, in c. Majores, n. 113. & ſeqq. de baptiſm. 601

3 TONSURA, ſeu Pſalmiſtatus an poſſit conferri a ſimplici Presbytero, in cap. Cum contingat, num. 6. de ætat. & qualitat. 417

3 Tonſura Clericalis, ſeu Pſalmiſtatus an ſit Ordo, ib. n. 10. & ſeqq. uſq. in fin. 418

3 Tonſuram Clericalem non eſſe Ordinem proprie, quibus fundamentis probetur, ib. n. 13. & ſeqq. uſq. ad n. 45. 418

3 Tonſura eſt media diſpoſitio inter ſtatum laicalem, & Clericalem, ib. n. 24. & ſeqq. n. 40. & 41. 419

3 Contrarium, n. 128. 428

3 Tonſura Clericorum, & Monachorum quid ſignificet, ibidem num. 26. 419

3 Tonſura Clericalis relationem non habet ad Euchariſtiæ Sacramentum, ib. n. 28. 419

3 Contrarium, n. 110. 426

3 Tonſura non eſt repetenda, ſi ea omiſſa reliqui Ordines fuerint collati, ib. n. 29. 419

3 Contrarium, n. 100 & ſeqq. 425

3 Tonſura confertur ſine ulla rei traditione, ib. n. 33. 420

3 Contrarium, n. 69. & 87. 422

3 Concilium Trid. non habuit Tonſuram Clericalem pro Ordine Eccleſiaſtico, ib. n. 36. & ſeqq. 420

3 Declaratur, ib. n. 132. 429

3 Concilii Trident. Decreta de Clericali Tonſura expenduntur, ib. n. 138. 327

3 Tonſuram Clericalem, ſeu Pſalmiſtatum eſſe Ordinem proprie, & characterem imprimere, qui auctores ſenſerint, ib. num 45. 420

3 Referuntur fundamenta pro ſententia Canoniſtarum, ib. n. 46. & ſeqq. uſq. ad n. 119. 421

3 Tonſuræ collatio irrita eſt, ſi fiat non ſervata forma præſcripta Eccleſiæ, ib. n. 52. 421

3 Tonſura Clericalis, & Pſalmiſtatus idem ſunt, ibid. n. 80. & num 88. 424

3 Tonſura Clericalis unde ortum duxerit, ib. n. 84. 424

3 Tonſura a Pontificali Romano inter Ordines computatur, ib n 95. & ſeqq. 425

3 Datur inter Miſſarum ſolemnia, ſicut & reliqui Ordines, in ſolemnibus Ordinationibus, ib. n. 86. 424

3 Tonſuræ Clericalis materia, & forma quæ ſit, ib. num. 87. & ſeqq 424

3 In Tonſuræ collatione confertur gratia, ib n. 89. 424

3 Tonſura Clericalis, ſeu Pſalmiſtatus, jure ordinario conferri non poteſt, niſi ab Epiſcopo, ib. n. 94 425

3 Tonſuratus ante ſuſceptum Chriſma eſt male promotus, & eget diſpenſatione Apoſtolica, ib. n. 96. 425

3 Tonſura, ſeu Pſalmiſtatus eſt principium, & quaſi fundamentum militiæ Clericalis, ib. n. 101. 426

3 Tonſura Clericalis, ſeu Pſalmiſtatus, quam relationem habeat ad Euchariſtiæ Sacramentum, ib n. 119. 427

3 Tonſuræ Clericalis effectus memorabiles complures recenſentur, ib. n 112 427

3 Tonſuræ Clericalis miniſterium, ib. n. 115. 427

3 Tonſura, & minores Ordines extra ſolemnes Ordinationes dari poſſunt etiam ſine celebratione Miſſæ, ib n. 127 428

3 Tonſura requirit ætatem ſeptem annorum completam, in cap. Super inordinata, n. 20 de Præb. 152

3 Tonſuræ collatio facta ab Epiſcopo familiari ſuo tiennali valida eſt, ſi ſtatim ei reſervata fuit penſio, in c. Ad audientiam, il 2. n. 37. de reſcript. 185

3 Tonſura arguit profeſſionem, ſi per eam profeſſi a Novitiis diſtinguantur, in c. Nullus, n 1. de Regular. 528

3 Tonſura Clericalis quocunque die, & hora conferri poteſt, in c. De eo, n. 4 de tempor. ordin. 356

3 Tonſura, & quatuor minores Ordines eodem die ab Epiſcopo uni conferri non poſſunt, ib. n. 14. 356

3 Tonſura in minoribus Ordinibus continetur, ib n 16. 356

3 Sixti V. conſtitutio de prima Tonſura expenditur, in c. Cum contingat, n. 112 de ætat & qual. 427

3 Tonſura Monachalis, de qua in c. Monaſterium, 19. q. 3 incaute accipitur a Summiſtis pro Tonſura Clericali in c. Cum inter eos. n. 13 & ſeqq. de ſent. & re judic. 188

3 Tonſura magna in Novitio inducit tacitam profeſſionem, ib. num 14. 188

3 TORQUERI nemo poteſt, niſi legitimis præcedentibus indiciis, in c. Audivimus, n. 52. de Reliq. & vener. Sanct. 606

3 Etiam pro crimine læſæ Majeſtatis, & proditionis patriæ, ib. num. 53. 606

2 TORTURA infert gravamen irreparabile, & ideo ab illius comminatione datur appellatio, in c. Super eo, il 2. n. 9. de appellat. 191

3 TORTURA adeo purgantur indicia, ut reus purum ceritatem dixiſſe cenſeatur, in c. Audivimus, n. 45. de Reliq. & vener. Sanct. 606

3 Tortura ſine novis indiciis repeti non debet, ib. n. 48. 606

3 Torturæ inuſitato tormento graviore inferenda non eſt, ib. n 51. 606

1 *Tractare*, verbum quid importet, in c. Contingit, n. 18. & 29. de arbitr. 689

4 TRACTATUS parentum ad conſtituendum filium in quaſi poſſeſſione legitimitatis fortior eſt, quam nominatio, in c. Lator, n. 21. & 30. qui fil. ſint legit. 83

4 Tractatus legitimitatis cum adminiculis nocet etiam fideicommiſſariis, ib. n. 63. & 79. uſq. ad n. 88. 89

4 Tractatus, & nominatio patris ſuper legitimitate filii, an & quando noceat tertio, ib. n. 79. & n. ſeqq. uſq. ad n. 98. 92

4 Tractatus, & nominatio patris non nocet tertio, quando agitur de præjudicio fœderis alterius matrimonii; ſecus ſi de ſucceſſione, ib n. 80. & 87. 92

6 Tractatus parentum cum adminiculis probat legitimitatem ad effectum ſucceſſionis etiam in petitorio, & contra tertium, ib. n. 81. & n. 86. 90

4 Tractatus legitimitatis filii, quando adeſt contrarius tractatus, non nocet fideicommiſſariis, ib. n. 84. 93

4 Tractatus ſimplex ſine adminiculis an ſufficiat in petitorio ad ſucceſſionem obtinendam excluſo tertio, ib. n. 85. 93

4 Tractatus legitimitatis vincit teſtimonium parentum, & hoc vincit famam viciniæ, in c. Per tuas, n. 16. qui fil. ſint leg. 95

1 Tractatus non includit deliberatum conſenſum, in c. Cum pridem, n. 20. de pact. 648

1 Tractatus in electione per compromiſſum eſt unum de eſſentialibus requiſitis, in c. Licet de evitanda, n. 49. de elect. 235

3 Tradere quid importet, in c. Porrectum, n. 41. de Regul. 375

1 TRANSACTIO de ſpiritualibus fieri non poteſt, in c. Contingit, n. 19. de arbitr. 699

1 Tranſactio ex ſui natura requirit, ut aliquid detur, promittatur, vel retineatur, ib. n. 31. 700

1 Et dicitur ſpecies alienationis, ib. n. 32. 700

1 Tranſactio facta per eum, qui non poteſt alienare, valida eſt, ſi per ipſum non fiat alienatio, in c. Cum tempore, n. 27. de arbitr. 696

1 Tranſactio facta de rebus Eccleſiæ per Prælatum ſine conſenſu Superioris non obligat ſucceſſorem, in c. Veniens, n. 1. de tranſact. 667

1 Sed valet in præjudicium tranſigentis, & quandiu Eccleſiam poſſidebit, ib n. 2. 667

1 Tranſactio perſonalis efficitur realis, & obligat etiam ſucceſſores, ſi fuerit per Sedem Apoſtolicam confirmata ex certa ſcientia, ib. n. 3. 667

1 Tranſactio omnis eſt pactum, ſed non e converſo, ib. n 8. 667

1 Tranſactionis ſubſtantia eſt, ut aliquid utrinque detur, aut remittatur, ib. n. 13. 668

1 Tranſactio ſit ſuper re dubia, & lite incerta, alias non tenet, ib. n. 16. 668

3 TRANSITUS ad arctiorem Religionem qualiter ſit permittendus, in c. Ne Religioſi, n. 70. de Regular. 420

3 Tranſitus a perfectiori ſtatu ad minus perfectum eſt licitus, in c. Niſi cum pridem, n 6. de renunc. 337

3 Tranſiens ab uno ad aliud Monaſterium non eget nova probatione, in c. Ad Apoſtolicam, n. 45. de Regul. 384

3 Tranſitus a Fratribus Capuccinis ad Minores de Obſervantia non datur, ib. n. 50. 385

3 Nec a Calceatis ad Diſcalceatos ejuſdem Ordinis, n. 51. 385

3 Tranſiens ad laxiorem Religionem ejuſdem Ordinis poteſt quandocunque ad primam redire, niſi in ſecunda fuerit tacite, vel expreſſe profeſſus, ib. n. 55. 385

3 Tranſitus ad laxiorem Religionem cauſa præcipua eſt infirmitas, ac debilitas complexionis, ib. n. 60 386

3 Tranſiens ad ſecundam Eccleſiam ſine licentia Superioris non eſt ipſo jure privatus prima, ſed privari poteſt infra ſex menſes; ſecus ſi tranſeat cum licentia, in c. Admonet, n. 22. de renunc. 330

Electus ad ſecundam Eccleſiam non poteſt ſe transferre, &c.

Vide in ver *Electus ad ſecundam Eccleſiam*.

1 Tranſitus eſt facilior in habentibus ſymbolum, in c. Sane, il 2. n. 12. de off. Deleg. 523

3 TRANSLATIO Reliquiarum, & Corporum Sanctorum fieri non debet authoritate Principis ſecularis, in c. Cum ex eo, n. 18. de Reliq. & vener. Sanct. 610

3 Tranſlatio Reliquiarum eſt ſpecies alienationis, ib n. 32. 611

1 Tranſlatio Epiſcoporum, ac ſedium mutationes ſunt ex majoribus Eccleſiæ cauſis, in c. Cum ex illo, n. 8. de tranſl. Epiſc. 315

Vide in ver. *Cauſæ majores*.

Et in ver. *Papa quoad Epiſcoporum promotionem*.

1 Tranſlatio Epiſcopi requirit cauſas utilitatis, vel neceſſitatis Eccleſiæ, ib. n. 16. 315

1 Et aliter tranſiens dicitur ſpiritualis adulter, ib. n. 18. 315

Vide in ver. *Epiſcopus quoad tranſlationem*.

1 In dignitatibus Eccleſiaſticis non licet de minori ad majorem tranſire, ib. n. 6. & 15. 315

1 Declaratur, ib. n. 20. & ſeqq. 315

3 Tranſlatio titulorum de una ad aliam Eccleſiam non poteſt fieri ab Epiſcopo ſine magna cauſa, in c. Ad audientiam, il 1. n. 58. de Eccleſ. ædific. 628

3 TRANSLATA Eccleſia, omnia jura ad eam pertinentia tranſeunt

erunt in Eccleſiam, ad quam facta eſt translatio, in c. Extirpanda, §. Qui vero, n. d. de Præb. 127
3 Tranſlatus ab uno ad aliud Monaſterium ejuſdem Religionis poteſt per Abbatem ad libitum revocari ad primum, in cap. Ad Apoſtolicam, n. 56 de Regul. 385
3 Tranſlatus ad laxiorem Religionem poſt Concilium Trid. anno probationis renunciare non poteſt, ib. n. d4. 38d
2 Tranſlatus ad ſecundum beneficium ignorans malignitatem aeris habet regreſſum ad primum, in c. Ad ſupplicationem, n. td de Renunc. 333
2 TREUGÆ Canonicæ quibus diebus, & quas ob cauſas ſunt ſervandæ, in c. Treugas, n. 1. de treug. & pac. d32
2 Treugæ conventionales omni tempore ſervari debent, ib. n. 2. d32
2 Treuga eſt ſecuritas præſtita rebus, & perſonis, diſcordia nondum finita, ib. n. 11. d32
2 Treuga, & induciæ, in quo differant, ib. n. 14. d32
2 TRIBURIENSIS Concilii Canon de Clericali Tonſura expenditur, in c. Cum contingat, n. 81. de ætat. & qual. 424
5 TRIBUTA ſolvuntur Principi ex publico in recognitionem univerſalis dominii, & ſunt impræſcriptibilia, in c. Præterea, n. 48. ne Præl. vic. ſuas. 72

Tridentinum Concilium, communia.

2 Tridentinum Concilium, ubi voluit imponere pœnam nullitatis actus, id disertis verbis expreſſit, in c. Cum acceſſiſſent, n. 30. de conſtit. 109
3 Tribuit juriſdictionem Epiſcopis tanquam Apoſtolicæ Sedis Delegatis, c. Cum dilectus, n. 42. de Relig. domib. 499
1 Non conſuevit nominatim derogare antiquioribus Conciliis, aut privilegiis clauſis in corpore juris; quod pluribus exemplis oſtenditur, in c. Nonnulli, n. 42. & ſeqq. de Reſcr. 171
2 Quibus verbis uti conſueverit, ubi loquitur de Summo Pontifice, in c. Cum Magiſtrum, n. 27. de elect. 302
3 Quo ſenſu in aliquibus prohibitionibus intelligatur includere Summum Pontificem, in c. Nulla, n 70. de conceſſ. Præb. 189
3 Tridentinum Concilium, ubi loquitur de concernentibus juriſdictionem, non intendit eam uni auferre, & dare alteri, in c. Tuæ, n. 8. de Cler. non reſid. 58
1 Tridentinum Concilium præcipiens Beneficia Regularia conferri Regularibus, vel iis, qui habitum ſuſcipere, & profeſſionem emmittere teneantur, procedit in inferioribus collatoribus, in c. Cum in Magiſtrum, n. 24. de elect. 302
5 Tridentinum Conc. non voluit, nec potuit adimere Papæ poteſtatem diſpenſandi in ſacris Ordinibus cum voluntario homicida, in c. Henricus, n. 2d. de Cler. pugn. in duell. 245
2 Trid. Conc. in c. 20 ſeſſ. 24 nihil imminuit Sedis Apoſtol. auctoritatem in cauſis cognoſcendis, in c. Licet, n. 35. de for. comp. dd

Tridentinum Concilium quoad derogationem.

1 Tridentino Conc. in c. 10. ſeſſ. 23. objici non poteſt, quod non derogaverit ſeptimæ Synodo, aut privilegiis clauſis in corpore juris, in c. Significaſti, n. 14. de off. Archid. 514
1 Tridentinum Conc. antiquioribus Conciliis, aut privilegiis clauſis in corpore juris non conſuevit nominatim derogare, quod pluribus exemplis oſtenditur, in c. Nonnulli, n. 42. & ſeqq. de Reſcript. 171
3 Concilio Trid. nec ſolet, nec oportet generaliter, aut ſpecialiter derogari, dummodo ſupplicatio manu Papæ ſignata fuerit ex motu proprio S. Pii V. in c. Nulla, n. d8. de conceſſ. Præb. 189
5 Conſtitutio poſterior tollit Decreta Concilii Trid. contraria, etiamſi eidem Concilio ſpecialiter non deroget, in c. Ex parte, il 2. n. 26 de Privil. 261
3 Concilium Trid. cap. 14. ſeſſ. 25. de reform. circa concubinarios nihil ex veteri jure immutat, vel ex ſtatutis Eccleſiæ, ſed tantum juri communi addit, in cap. Quæſitum n. 28. & n. 91. de cohabit. Cler. & Mulier. 24

Tridentini Concilii interpretatio, & executio.

2 Tridentini Conc. Decreta an, & quibus liceat interpretari, in c. Cum venissent, n. 1. & 9. uſq. in fin. de judic. 19
2 Bulla Pii IV. circa prohibitionem interpretationis Concilii Trident. ib. n. 9. 20
2 Bulla Pii IV. prohibens Tridentini Conc. interpretationem, de qua interpretationis ſpecie ſit intelligenda, ib. n. 10. 20
2 Tridentini Conc. Canones, & Decreta nemo poteſt per modum legis univerſalis interpretari, niſi ſolus Papa, ib. n. 11 & ſeqq. 20
2 Papa poteſt Trid. Conc. interpretari tam per ſeipſum, quam per eos, quibus id munus ſpecialiter demandaverit, ib. n. 14. 28
3 Congregatio Epiſcoporum, & Regularium non habet jus Tridentini Conc. Decreta interpretandi, ib. n. 18. 21
3 Legatus de Latere Tridentini Conc. Decreta interpretari non poteſt abſque ſpeciali facultate, ib. n. 20. 21
2 Epiſcopi in ſuis Decretis, & conſtitutionibus, & Judices in ſuis ſententiis, & interlocutoriis interpretari non poſſunt Decreta Concilii Trid. ib. n. 21. & ſeqq. uſq. ad n. 52. 21
2 Bulla S. Pii V. dum prohibet, ne quis audeat ſtatuere ſuper Decr. Conc. Trid. intelligitur de ſtatutis declarator. ib. n. 25. & ſeqq. 22
2 Epiſcopis tanquam executoribus Conc. Trid. in ſua Diœceſi licet pro hujuſmodi executione edicta proponere, ib. n. 26. 21
3 Epiſcopis, ſi in ſuis Diœceſibus, & juriſdictionibus in cauſis pendentibus liceret Concilium Trid. interpretari, quæ incommoda ſequerentur, ib. n. 37. 23
3 Epiſcopi, & Judices, etiamſi difficilis ſit acceſſus ad Sedem Apoſtolicam, dubium arduum, & difficile ſuper Decretis Conc. Trid. etiam incidenter decidere non debent, ib. n. 50. 24
2 Judex cum incidit dubium concernens interpretationem Concilii Trid. quomodo ſe gerere debeat in cognitione, & expeditione cauſæ, ib. n. 41. 24
2 Judex, cum directe, & principaliter vertitur dubium ſuper intellectu alicujus Decreti Concilii Trid. omnino abſtinere debet ab interpretatione, ib. n. 46. 24
2 Judex etiam incidenter de dubiis ſuper Decr. Conc. Trid. cognoſcere non poteſt, ſi commode pateat aditus ad Congr. ib. n. 47. 24
2 Judices, qui ob locorum diſtantiam, vel aliud legitimum impedimentum nequeunt ad Congr. Conc. recurrere, poſſunt, ſi periculum ſit in mora de dubiis non arduis Decr. Conc. Trid. incidenter cognoſcere, & ſuper negotio principali diſpenſare, ib. n. 48. 24
5 Epiſcopi, & Prælati ſunt executores Decretorum Concilii, Principes vero tantum ſunt moniti, ut ad ea exequenda Prælatis auxilium præſtent, in c. Sacro, n. 33 de ſent. excomm. 373
2 Doctores, & Magiſtri prohibentur gloſſas, commentarios, adnotationes, & ſcholia ſuper Decretis Conc. Trid. typis mandare, atque impreſſa edere, in c. Cum veniſſent, n. 52. & ſeqq. uſq. ad n. 63. de judic. 25
2 Declaratur, ib. n. 71. & 7d. 27
2 Bulla Pii IV. prohibens, ne quis edat ullum genus interpretationis ſuper Decretis Conc. Trid. includit etiam interpretationem probabilem, ib. n. 53 & ſeqq. 25
2 Juriſperitus, qui edidit gloſſam impreſſam Hiſpano idiomate ſuper Conc. Trid. declaratur excommunicatus a S. Congreg. ib. n. 57. 25
2 Remiſſiones Auguſtini Barboſæ indici librorum prohibitorum adjectæ ex ſententia S. Congreg. Conc. ib. n. 58. 25
2 Doctores, qui gloſſas, & commentarios manuſcriptos ſuper Decretis Conc. Trid. non divulgant, ſed ad uſum ſuum ſibi reſervant, non incidunt in pœnas Conſt. Pii IV. ib. n. 76 27
2 Gloſſæ Cardinalis Antonii Caraſæ, & Epiſcopi Theatini ſuper Decretis Conc. Trid. ib. n. 77. 27
2 Congregationis Conc. Miniſtri an includantur in Bulla Pii IV. de non interpretandis Decretis Conc. Trid. ib. n. 78. 27
2 Doctores, & Advocati, qui aliquod Trid. Conc. Decretum incidenter interpretantur, eamque interpretationem ſcriptam, aut impreſſam edunt, excuſantur a cenſuris Bullæ Pii IV. ib. n. 80. 27
2 Bulla Pii IV. accipit interpretationem ex communi obſervantia, ut non comprehendat editiones interpretationum, quas faciunt Magiſtri, & DD. ſuper aliquo Decr. Conc. Trid. ib. n. 83 28
2 Bulla Pii IV. non ſuſtulit facultatem, quam DD. habent publice interpretandi Conc. Trid. ib. n. 94. & ſeqq. uſq. in fin. 29
2 Magiſtri, & Lectores licite poſſunt in ſcholis Trid. Conc. Decreta oretenus interpretari, ib. n. 89. & ſeqq. uſq. in fin. 29
2 Tridentinum Conc. in Græcam, Arabicam, Chaldæam, aliaſque cæteras linguas verbum, ib. n. 90. 29
2 Conc. Trid. Decretum, in c. 2 ſeſſ. 25. de reformat. expenditur, ib. n. 99 29
2 Doctoribus, & Magiſtris an liceat interpretationes ſuper Decretis Conc. Trid. ſcholaribus ſcribentibus dictare, ib. n. 104. 30
5 Obſervantia generalis Epiſcoporum plurimum valet ad interpretationem Conc. Trid. in c. Cum ſit ars, n. 47. de ætat. & qualit. 439
2 Tridentinum Conc. in quo diſcrepat a jure Civili in præfixione inſtantiæ, in c. Venerabilis, n. 13 & n. ſeqq. de judic. 32

Vide in ver. *Congregatio Concilii* Et in c. *Declarationes.*

Tridentinum Concilium expenditur.

2 *Seſſ.* 7. *c.* 13 in c. Accepimus, n. 31 de ætat. & qual. 433
1 *Seſſ.* 14 *c.* 1 in c. Ad aures, n. 13 de temp. Ordin. 363
5 *Seſſ.* 14. c. Henricus, n. 23. & ſeqq. de Cler. pugn. in duel. & in c. Petitio, n. 15 de homic. 140
1 *Seſſ.* 14. *c.* 10 in c. Cum cauſam, n. 36. de elect. 277
3 *Seſſ.* 21 *c.* 1. in c. In ordinando, n. 27. & ſeqq. de Simon. 32
3 *Seſſ.* 21. *c.* 2. in c. Epiſcopus, n. 25. de Præb. 72
3 *Seſſ.* 21. *c.* 3. in c. Quia nonnulli, n. 11. de Cler. non reſid. 30
5 *Seſſ.* 22. de obſer. & evitan. in celebr. Miſſ. c. un. §. Neve patiantur, in c. In his, n. 15. de Privil. 279
3 *Seſſ.* 22. *c.* 3. in c. Quia nonnulli, n. 21. de Cler. non reſid. 30
2 *Seſſ.* 22. c. 4. in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, n 40 de elect. 258
3 *Seſſ.* 22. *c.* 8. in c. De Xenodochiis, n. 20 de Relig. domib. 486
3 *Seſſ.* 23. c. 1. § Eadem, in c. Ex tua, n. 26. de Cler. non reſid. & in c. Qualiter, n. 10. eod. tit. & in c. Fraternitatem, n. 93. de ſepult. & in c. Tuæ, n. 1d & 18 de Cler. non reſid. 302
3 *Seſſ.* 23. *c.* 10. in c. Aqua, n. 18 de Conſecr. Eccl. vel Altar. 569
2 *Seſſ.* 24. *c.* 3. in c. Conquerente, n. 55 de off. Ordin. 589
2 *Seſſ.* 24. c. 6. in c. Henricus, n. 43. de Cler. pugn. in duel. & in c. Dilectus, n. 83. de temp. Ordin. 373
5 *Seſſ.* 24 *c.* 11. in c. Ex parte, il 2. n. 8. de Privil. & in c. Ut privilegia, n 27 eod. 260
3 *Seſſ.* 24 *c.* 17 in c. Cum jamdudum, n. 31. & ſeqq. ad. n. 38. & n. 57 de Præb. 98
5 *Seſſ.* 24 c. 8. in c. Manifeſta, n. 18. & ſeqq. de pœnit. & remiſſ. 289
2 *Seſſ.* 24. *c.* 18. in c. Cum ſit ars, n. 43. de ætat. & qual. 439
2 *Seſſ.* 24. *c.* 20 in c. Ex parte, n. 9 de for. compet. 74
1 *Seſſ.* 25 *de Regular. c.* 6. in c. Quia propter, n 17. de elect. 288
2 *Seſſ.* 25. *de Regular. c.* 11. in c. Cum olim, n 43 & 58 de præſcr. 180
3 *Seſſ.* 25. *de Reg. c.* 16. in c. Cum dilectus, n. 14 de ſucceſſ. ab inteſt. 288
3 *Seſſ.* 25 *de Regul. c.* 17. in c. Cum virum, n. 10 & ſeqq. de Regul. 3d6
3 *Seſſ.* 25. *de Regular. c.* 18 ib. n. 18 367
2 *Seſſ.* 25. *de Regular. c.* 19. verſ. in c. Dilecti, n. 35. de renunc. 348
2 *Seſſ.* 25. *de reform. c.* 2. in c. Cum veniſſent, n. 99. de judic. 29
5 *Seſſ.* 25. *de reform. c.* 3. in c. Licet, n. 27 de pœnit. & in c. Quoniam, n. 40. de off. deleg. & in c. Sacro, a n. 20. uſq. ad n. d4. de ſent. excomm. 387
3 *Seſſ.* 25 *de reform. c.* 7. in cap. Nulla, a n. 69. uſq. ad n. 78. de conceſſ. Præb. 189
3 *Seſſ.* 25. *c.* 14. *de reform.* in cap. Quæſitum, n. 28. & ſeqq. de cohabit. Cler. & mulier. 24
1 *Seſſ.* 25. *de reform.* c. 15. in c. Veniens, n. 22. de filiis Presbyt. & in c. Ad extirpandas, a n. 9. uſq. ad n. 26. & a n. 35. uſque ad n. 48. eod. tit. 466

Tridentinum Conc. quoad Magiſtrum. Vide in ver. *Magiſter*.
Tridentinum Conc. quoad Theologum. Vide in ver. *Theologus*.
3 TRIDUI perſeverantia poſt profeſſionem in quibus caſibus requiratur, in c. Vidua, n. 32 & ſeqq. uſq. ad n. 39. de Regul. 345
3 Tridui perſeverantia an requiratur in eo, qui infra annum probationis profitetur expreſſe, ib. n. 34 345
3 Et quid in eo, qui in infirmitate ſuſcepit habitum profeſſorum, ib. n. 35. 345
3 Et quid in eo, qui poſt votum de ingrediendo Religionem habitum profeſſionis aſſumit, ib. n. 36 345
3 Et quid poſt Concilium Trid. ib. n. 38. 345

SS. Trinitas.

1 Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus vera unione, & non ſimilitudinaria vel collectiva ſunt una ſubſtantia, quæ non eſt generans, nec genita, nec procedens, in c. Damnamus, n. 2. de Summ. Trinit. & fid. Cath. 11
1 Nec per hoc in Trinitate Dei eſt quaternitas, ib. n. 3. 11
3 Tunc, dictio denotat extremitatem temporis, in c. Nulli, n. 17 de reb. Eccl. non alien. 224
5 TUNISEN Eccleſia eſt ſuffraganea Eccleſiæ Carthaginenſis, in c. Epiſcopalia n. 35. de Privil. 238
3 TURPITUDINEM corporis ex ægritudine provenientem occultare licet, pulchritudinem fingere non licet, in c. Multa, n. 67 ne Cler. vel Monach. 656
1 TUTELA legitima eſt, quæ jure agnationis, vel cognationis defertur, in c. Magnus, n. 9. de oblig. ad ratioc. 485
3 Tutela finitur morte pupilli, ſeu naturali, ſeu civili, in c. Ex parte, n. 12. de Cler. ægrot. 360
1 TUTOR non debet eſſe ſub tutela, nec curator ſub cura, in c. Indecorum n. 12 de ætat. & qual. 400
3 Tutor offerre poteſt pupillum Religioni ſicut parentes, in c. Si quis, n. 7. de Regul. 333
3 Et ex pluribus tutoribus ſufficit oblatio unius, alio non contradicente, ib. n. 8. 333
1 Tutor teſtamentarius, vel dativus ordinarii non debet ante depoſitam tutelam, & redditas rationes; ſecus ſi tutor ſit legitimus, in c. Magnus, n. 6. de oblig. ad ratioc. 485
1 Tutor, qui male ſe geſſit, ſi detur curator, ut ſuſpectus removeri debet, in c. Accepimus, n. 26 de ætat. & qual. 432
1 Tutor factus inutilis propter adverſam valetudinem non removetur, ſed datur illi coadjutor, c. Ceterum, n. 74 de Reſcr. 145
5 Tutor ſi ſit captus ab hoſtibus, debuit eſſe tutor, ſed reverſus recipit tutelam jure poſtliminii, in c. Per tuas, n. 42. de Sim. 56
2 TYPOGRAPHIÆ uſus quo tempore incœperit, in c. Cum veniſſent, n. 65 de judic. 26
1 TYRANNUS oritur ſæpius ex principatu plurium, quam ex principatu unius, in c. Significaſti, n. 37 de elect. 225
3 Tyranno præcipienti eſum carnium in diebus prohibitis obtemperari non poteſt ſine peccato, in c. A crapula, n. 40. de vita, & honeſt. Cler. 8

V

5 *Vacare contigerit*, hæc verba ſunt futuri temporis, & excludunt vacantia, in c. Sicut unire, n. 42. de exceſſ. Prælat. 210
1 VACATIO an detur mortuo uno ex pluribus Curam animarum exercentibus in Cathedrali, vel Collegiata Eccleſia, in cap. Cum ſit ars, n. 22. & ſeqq. & n. 26. de ætat. & qual. 437
3 Vacatio Præbendæ non eſt poſſibilis in Eccleſia non numerata, in c. Quanto, n. 12. qui fil. ſint legit. & c. Dilecto, n. 12 de Præb. 113
3 Vacatio in manualibus non datur, in c. De Rectoribus, n. 18. de Cler. ægrot. 159
3 Vacatio beneficii juſtificari debet de jure, & de facto, alias gratia de cujus validitate agitur eſt obreptitia, ib. n. 44. 160
5 Vacationis appellatione an veniat vacatio de jure, & de facto, in c. Abſolutos, n. 20 & 22 de hæret. 99
1 VAGABUNDI, qui certum forum, vel habitationem non habent, ſortiuntur forum, ubi reperiuntur, in c. Licet, n. 27. de foro compet. 65
3 VALVENSIS Eccleſia ubi & quo tempore conſtructa fuerit, in c. Quod ſuper his, n. 24. & 29 de major. & obed. 613
3 Præcedentia an ſit adjudicanda Capitulo Valven. an vero Capitulo Eccleſiæ Sulmonen. ib. n. 23 613
3 Valvenſis Provincia pro dote Eccleſiæ S. Pelini a Romano Imperio donata, ib. n. 28. 614
3 Concordia Capituli Valven. ac Sulmonen. an præſumatur confirmata, ib. n. 30. 614
5 VALERII Reginaldi opinio, quod pro ſalvandis rebus trium, vel quatuor ducatorum liceat Clerico furem occidere, reprobatur, in c. Suſcepimus, n. 14. de homic. 382
5 VALOR beneficii intelligitur deductis omnibus expenſis, & oneribus conſuetis, in c. Præterea, n. 72. ne Prælat. vic. ſuas. 74
5 Valor beneficiorum Galliæ qualiter in literis ſit exprimendus, ib. n. 72 74
3 VARIARE an poſſit quis conſentiendo electioni de ſe factæ, in c. Publicato, n. 38 de elect. 318
3 VARIATIO eſt quædam illuſio, & in Principem Eccleſiaſticum plurimum damnata, in c. Conſultationibus, n. 59. & 61 de Cler. ægrot. 168
2 Variatio & inconſtantia reprobatur maxime in perſonis Eccleſiaſticis, in c. Cum olim, n. 4. de ſent. & re judic. 184
2 Et præcipue in Papa, ib. n. 6. 184
1 Variatio facilius permittitur, quando actus eſt illicitus, in c. Cum vos, n. 73 de off. Ordin. 561
Vide in ver. *Approbatus ſemel*.
1 Variatio facilius permittitur, quando actus eſt illicitus, in c. Cum vos, n. 37 de off. Ordin. 561
1 Vaſa ſacra poſſunt licite vendi, dummodo non pluris vendantur ratione conſecrationis, in c. Cum pridem, n. 18. de Pact. 652
1 VASSALLUS non poteſt ſuper feudo compromittere ſine licentia domini, in c. Cum tempore, n. 23. & 28 de arbitr. 696
Vide in ver. *Feudi alienatio*.
4 Vaſſallus ab origine nativitatis probatur quia ex ſimplici quaſi poſſeſſione Vaſſalatus, in c. Lator, n. 12. qui fil. ſint legit. 82
Vaſſallus ſi fiat Clericus, vel Monachus, an ſuccedat in feudo.
Vide in ver. *Regulares quoad ſucceſſionem*,
Et in ver. *Feudi ſucceſſio*.
5 Vaſſalli liberantur ab omni debito fidelitatis, ſi domini labantur in hæreſim manifeſte, in c. Abſolutos, n. 12. de hæret. 99
5 Et quid ſi occulte, ib. n. 13 & ſeqq. 99
1 Vaſſallus, qui eſt Advocatus, vel Procurator contra dominum, poteſt feudo privari, in c. Cum Sacerdotis, n. 2 de Poſtul. 673
1 Vaſſallus, qui contra dominum eſt advocatus pro conjuncto, non poteſt ob id feudo privari, ib. n. 21. 673

Vaſſallus quoad forum.

2 Vaſſallus paratus coram domino reſpondere, coram alio ſuper feudo conveniri non debet, in c. Ceterum, n. 1. de judic. 6
2 Feudi cauſas inter Vaſſallos cognoſcit ſolus dominus, quamdiu poteſt, vel non negligit exhibere juſtitiam, ib. n. 2. 6
2 Vaſſallus coram domino feudi conveniendus eſt, ib. n. 3 6
2 Declaratur primo, ſive feudum proveniat ab Eccleſia, ſive a laico, ib. n. 5, 6
2 Declaratur ſecundo, ſi quæſtio feudalis ſit inter duos vaſſallos confitentes rem eſſe feudalem, ib. n. 11 6
2 Secus ſi quæſtio ſit ſuper dominio directo inter dominum, & vaſſallum negante feudum, ib. n. 13 7
2 Et quid, ſi quæſtio ſit ſuper dominio utili, vel alio jure ad vaſſallum pertinente, ib. n. 18. 7
2 Declaratur tertio, niſi inter dominum, & vaſſallum, vel inter vaſſallos agatur perſonali actione, quæ non ſit de jure feudali, ib. n. 24. 7
2 Declaratur quarto, niſi quæſtio ſit inter vaſſallum, & alium non vaſſallum actorem, ib. n. 28. 8
2 Declaratur quinto, ut habeat locum in judicio petitorio, non autem poſſeſſorio, ib. n. 26. 7
2 Niſi victoria poſſeſſorii adminiculetur proprietati, ib. n. 28. 8
2 Declaratur ſexto, niſi contra Clericum vaſſallum agatur criminaliter, ib. n. 29. 8
2 Declaratur ſeptimo, niſi Clericus vaſſallus fuerit ſpoliatus, ib. num. 31. 8
2 Declaratur octavo, dummodo vaſſallus coram domino feudi poſſit juſtitiam conſequi, alias ſecus, ib. n. 34. 8
2 Feudi dominus habet juriſdictionem ordinariam in vaſſallos reſpectu cauſæ concernentis feudum, ib. n. 4. & 6. 6
2 Clericus habens feudum a Principe laico in quæſtione feudali, coram eo conveniendus eſt, ib. n. 6. 6
2 Idem in Eccleſia, ib. n. 8. 6
2 Feudi dominus etiam laicus in cauſa feudali eſt Judex ordinarius Clerici, ib. n. 7 6
2 Feudales Judices ſunt dominus feudi, Pares curiæ, & arbitri, quilibet tamen in ſuo caſu, ib. n. 9. 6
2 Et in cauſa appellationis juriſdictio non revertitur ad iſtos, ſed appellatur ad eum, ad quem appellaretur a ſententia Ordinarii, ib. n. 10. 6
2 Feudi controverſia ſi ſit inter duos vaſſallos, cognitio ſpectat ad dominum, ib. n. 11. 6
2 Licet dominus alias juriſdictionem non habeat, ib. n. 12. 7
2 Feudalis quæſtio coram Ordinario rei tractanda eſt, ſi dominus dicat rem eſſe feudalem, & reus neget, ib. n. 13. 7
2 Et ubi conſtat, rem eſſe feudalem, cauſa rei remittitur ad dominum, ib. n. 14. 7
2 Feudi Regalis quæſtio inter Regem, & Epiſcopum coram Metropolitano tractari debet, ſi Rex actor prætendat rem eſſe feudalem, & Epiſcopus urget, ib. n. 15. 7
2 Vaſſallus negans feudum, ſi convincatur, eo ipſo cadit a jure feudi, ib. n. 16. 7
2 Niſi negaverit per ignorantiam, vel errorem juris, vel facti, ib. n. 17. 7
2 Feudi controverſia inter dominum, & vaſſallum ſuper dominio utili, vel alio jure ad vaſſallum ſpectante, coram Paribus Curiæ terminari debet, ib. n. 18 & 20. 7
2 Et quid, ſi dominus Pares Curiæ non habeat, ib. n. 22. & 23 7
2 Feudalis cauſa tractari debet coram Ordinario, ſi inter dominum, & vaſſallum, vel inter duos vaſſallos agatur perſonali actione, quæ non ſit de jure feudali, ib. n. 24. 7
2 Feudalis quæſtio in poſſeſſorio, ſive ſit inter dominum, & vaſſallum, ſive inter duos vaſſallos, ſive inter vaſſallum, & non vaſſallum, tractari debet coram Ordinario, non autem coram domino feudi, ib. n. 26. 7
2 Et quid, ſi victoria poſſeſſorii adminiculetur proprietati, ib. n. 28. 8
2 Vaſſalli Clerici cauſa criminalis, vel civilis criminaliter intentata non cognoſcitur per dominum feudi, ſed per Ordinarium ipſius Clerici, ib. n. 29. 8
2 Vaſſallus Clericus ſi fuerit ſpoliatus, non cognoſcit dominus feudi, ſed Ordinarius, ib. n. 31. 8
2 Etiamſi dubium ſit ſpoliatione, ib. n. 33. 8
2 Feudi dominus, ſive Eccleſiaſticus, ſive ſecularis, cauſam feudalem cognoſcit etiamſi vaſſalli ſunt Clerici, in c. Verum, n. 3. 10. & 12. de foro compet. 60
2 Et ſi plures prætendantur domini, non poteſt unus cognoſcere, maxime alio abſente, ib. n. 2 60
2 Clericus poteſt eſſe vaſſallus nedum Eccleſiæ, ſed etiam laici ratione feudi obtenti, ib. n. 3. 60
2 Feudi dominus, licet ſecularis, juriſdictionem habet in vaſſalos

fallos ſuos etiamſi ſint Clerici, ib. num. 10. d0

2 Baroniæ ſi concedantur in feudum, de his dominus feudi etiam laicus quantumcunque vilis, & ruſticus cognoſcit inter vaſſallos etiam Clericos, ib. n. 12. 60

2 Secus ſi donentur Eccleſiæ ſimpliciter, ib. n. 12. 60

2 Feudi dominus eſt Judex Ordin. in cauſis feudalibus, ib. n. 13. 60

2 Et quamvis laicus, poteſt ſententiam ea qui etiam contra Clericum vaſſallum ſine metu excommunicationis, ib. n. 14. 60

2 Dummodo tamen in perſonam Clerici manus non injiciat, ib. num. 15. d0

2 Executio ſententiæ feudalis per laicum contra Clericum reſiſtentem fieri poteſt realiter, non perſonaliter, ib n 15. d0

2 Feudalis quæſtio en ipſo, quod reus negat rem eſſe feudalem, coram Ordinario ipſius rei terminanda eſt, ib. n. 24. 61

2 Cauſæ civiles, & criminales ad Eccleſiam Cathedralem ſpectantes ratione directi dominii, quod habet in bonis ab ea in feudum conceſſis, an comprehendantur Decreto Concilii Trid. c. 20 ſeſſ. 24. ib. n. 28 61

3 VELUM Religioſis quintuplex ſit, in c. Vidua, n. 3. de Regul. 342

3 Velum probationis eſt album, alia autem vela ſunt nigra, ib. num. 4. 342

3 Vidua poteſt velum profeſſionis accipere a Presbytero, vel ab Epiſcopo, aut ſibimet imponere, ib. n. 5. 342

3 Velum conſecrationis datur ab Epiſcopo ſolis Virginibus in vigeſimo quinto anno, ib. n. 6. 342

3 VÆ eſt comminatio pœnæ æternæ, in c. A crapula, n. ad. de vita, & honeſt. Cleric. 7

3 VENATIO omnibus ſervis Dei interdicitur, in c. Multa, n. 86 Ne Cler. vel Monach. 657

2 VENDENS unum ſine quo nec alterum proveniz, neutrum invenditum derelinquit, in c. Cum pridem, n. 34 106. & ſeq. & n. 123. de Pact. 649

5 Vendens rem carius, quam valeat ob dilatam pretii ſolutionem, ut excuſetur ab uſura, quæ debeant concurrere, in c. Navigaanti, n. 34. de Uſur. 162

5 Vendens rem pluris quam valeat dilata pretii ſolutione, cenſetur quaſi uſurarius in foro animæ, & ad reſtitutionem tenetur, in c. Conſuluit, n. 2. & 8. de Uſur. 258

5 Fallit, ſi duo copulativæ concurrant, ib. n. 9. 258

5 Et quid in foro judiciali, ib. n. 10. 158

5 Vendens rem pluris, quam valeat, quia ſolutionem differt, peccat, niſi dubium ſit, an res tempore ſolutionis plus, minuſve ſit valitura, & vendens non erat ſtatim venditurus, in c. In Civit. n. 1. & 12. de uſur. 154

5 Vendens cariori pretio ob dilatam ſolutionem, an uſurarum nomine jure damnari poſſit, ib. n. 2 & ſeqq. uſq ad n. 13. 154

5 Vendens carius ob dilatam ſolutionem, in foro externo uſurarum nomine non tenetur; ſecus in foro animæ, ib. n. 3. & ſeqq. & n. 10. & 11. 154

5 Declaratur, ib. n. 7. 155

5 Vendens carius ob dilatam ſolutionem, ubi de prava intentione conſtat, cenſetur uſurarius etiam in foro contentioſo, ib. n. 7. 155

5 Et ex quibus conſtet de hujuſmodi prava intentione, ib. n. 8. 155

5 Vendens carius licet fateatur in judicio, ſe id feciſſe ob dilatam ſolutionem; tamen ſi pravam intentionem neget, jure damnari non poteſt, ib. n. 9. 155

5 Vendens cariori pretio ob dilatam ſolutionem, quando excuſetur in foro conſcientiæ ab uſuraria pravitate, ib n. 12. 155

5 Vendens plus quam valeat ex eo quod differt ſolutionem pretii, excuſatur ab uſura ratione dubii, ſi tunc non erat alias venditurus, in c. Naviganti, n. 3. de Uſur. 160

3 VENETI olim non habebant uſum Tabellionum, ſed Presbyteri conficiebant inſtrumenta, in c. Sicut te, n. 2. Ne Cl. vel Mon. 676

3 Hodie ſecus, ib n. 3. 676

1 VENIA ſunt digni qui alieno vitio laborant, in c. Ut filii, n. 32 de fil. Presbyt. 463

3 VENISSE non dicitur qui non ſtetit, in c. Porrectum, n. d2. de Regul. 376

3 Declaratur, ib. n. 65. 377

Verbum communia.

2 Verbo non præſumitur quis exprimere, quod mente non cogitavit, in c Olim, n. 41. de Lit. conteſtat. 85

3 Verba diſpoſitiva magis attendenda ſunt, quam præfationis, in c Ad aures, n 15. de tempor. ordinat. 363

1 Verba per vim extorqueri non poſſunt ſine conſenſu, in cap In ſacris, n. 14. de his, quæ ei met. cauſ. 883

5 Verba deſerviunt intentioni, non intentio verbis, in c. Falſidicus, n. 30. & 71. de crim. falſ. 170

5 Verbis uti ad fallaciam, non ad quod inſtituta ſunt, peccatum eſt, ib. n 134. 176

1 Verbo credendum, diſputatione pugnandum, ratione vincendum, in c. Ne innitaris, n 440. de Conſtit. 590

5 VERBA ENUNCIATIVA non propter ſe, ſed propter aliud prolata non probant, neque diſponunt, in c. Quod a Prædeceſſore, n. 122. de Schiſmat. 114

Vide in ver. *Enunciativa*.

2 Verba futuri temporis non impetrative prolata, non ſunt diſpoſitiva, in c. Cum acceſſiſſent, n. 36. de Conſtit. 210

5 Verbum futuri temporis quando eſt executivum, importet latam a lege ſententiam, in c. Ad abolendam, n. 31. de Hæret. 91

5 Verba generalia, & indefinita, in præjudicium concedentis ad futura extenduntur, in c. Olim, n. 16. de verb. ſignif. 381

2 Verba obſcura propter eorum generalitatem ex obſervantia veniunt declaranda, in c. Cum veniſſent, n. 85. de Judic. 28

3 Verba generalia, & adulatoria ad complacentiam alterius prolata non inducant obligationem, ſeu diſpoſitionem, in cap. Cum veniſſent, n. 5. de Inſtit. 181

5 Verba generalia ſtatuentis, vel ſententiam proferentis, reſtringuntur ad limites poteſtatis ſuæ, in c. A nobis, il 1. n. 2. de ſent. excomm. 330

5 Diſpoſitio generalis commenſuratur agentis poteſtati, ib. n. 3. 330

5 Verborum larga prolatio commenſuratur organizantis potentiæ, ib. n. 4. 330

Verba hortatoria.

3 Verba hortatoria juncta verbis obligationem importantibus non excludunt obligationem, in c. Qualiter, n. 38 de Cl. non reſid. 52

1 Improprianur, quando ſubjecta materia eſt de præcepto, in c. Canonum ſtatuta, n. 45. de Conſt. 18

3 Verbum, *Hortamur*, quandoque eſt neceſſitatis, in cap. Cum percuſſio, n 2 de Cler. ægrot. 154

3 VERBA IMPETRATIVA neceſſitatem importanz, in cap. Si quis, n. 63. de Regular. 378

3 An obligationem inducant, in cap. A crapula, n. 19. de vit. & honeſt. Cleric. d

3 Verba impetrativi modi æquipollent verbis præceptivis, in c. Veſtra, n. 2 de cohabit. Cler. & Mulier. 10

Verborum interpretatio.

3 Verba legis clara non admittunt interpretationem, vel voluntariſe conjecturam, in c. Ex tuæ, n. 28. de Cler. non reſid. 27. & in c. Inſinuante, n. 5d. qui Cler. vel vov. 5d

3 Verba in quacunque diſpoſitione cum effectu ſunt accipienda, in c. Relatum, n. 2. de Cler. non reſid. 32

1 Verba in materia pœnali, & exorbitanti, ſecundum propriam ſignificationem ſunt intelligenda, in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, n. 30. de elect 257

5 Verba ſequentia reſtringuntur ad præcedentia, quando ad illa veniunt continuative, in c. Accedentibus, n 41 de exceſſ. Præl. 217

2 Verba legis cum exponimus, legem non interpretamur, ſed declaramus, in c. Cum veniſſent, n. 7. de Judic. 20

2 Verba obſcura propter eorum generalitatem ex obſervantia veniunt declaranda, ib. n. 85. 28

2 Verba ex communi uſu loquendi ſunt accipienda etiam contra naturam vocis, in c. Nonnulli, n. 18 de Reſcr. 2d7

2 Verba realiter, & cum effectu ſunt accipienda, in c. Cum veniſſet, n. 84. de Sacr. Unct. 452

5 Verba etiam in beneficiis Principum tenaciſſime obſervari debent, in c. Olim, n. 14 de ver. ſignif. 381

2 Verba cum effectu ſunt intelligenda, in cap. Si quis, n. 33. de for. compet. 37

2 Verba ſunt accipienda in potentiori ſignificato, ib. n. 36. 38

2 Verba legis civiliter, & non amare ſunt intelligenda, ib. n. 52. 39

2 Verba ſtatuti debent impropriari, ut aliquid operentur, in c. Paſtoralis, n. 13 de Appellat. 202

5 Verba intelligi debent ſecundum veritatem, & non ſecundum fictionem, in c. Nobis, n. 83 de Simon. 45

3 Verba ſunt impropriianda, ne jus tertio quæſitum tollatur, in c. De Rectoribus, n. 38 de Cler ægrot. 1d0

3 Verba habentia tractum ſucceſſivum non requirunt qualitatem actu, ſed ſufficit aptitudo, in cap Conquerente, n. 30 de Cler. non reſid 36

3 Verbum idem reſpectu diverſorum importare poteſt privationem juris, & facti, in c Ad audientiam, n. 32. de Cler. non reſid. 62

1 Verbis edicti in re dubia tutius eſt deferendum, in c. De eo, n. 7. de tempor. Ordin. 3d6

2 Verba clara interpretationem non admittunt, in c. Cauſam quæ n. 34 de Reſcript. 157

3 Verba ſecundum propriam ſignificationem ſunt accipienda, & propria ſignificatio eſt, quæ ſtricta eſt, non larga, in cap. Veſtra, n 123 & 126. de cohabit. Cler vel Mulier. 19

3 Verbum, *Debet*, regulariter neceſſitatem importat, in c. Qualiter, n. 37 de Cler. non reſid. 52

1 Verbum, *Conventus*, quid importet, in c. Antigonus, n. 16. de Pact. 640

2 Verbum, *Credimus*, exponitur, ideſt ſcimus, in c. Cum olim, n. 18. de ſent. & re Judicat. 185

Vide in ver. *Legis interpretatio*. Et in ver. *Verba ſuperflua*.

3 Verbum, *Pertineat*, quid importet, in c. Poſtulaſtis, n. 4. de conceſſ Præb. 200

3 Verba, *Salva ordinis diſciplina*, quid importent, in c. Ne Religioſi, n. 24. de Regul. 415

Verba latæ ſententiæ.

5 Verba, *Ipſo jure*, licet non excludant declarationem ſuper facto; tamen ſecus eſt ſi factum ſit notorium, in cap. Quod a Prædeceſſore, n d8 de Schiſmat. 108

3 Verba, *Sub anathematis diſtrictione*, non important Canonem latæ ſententiæ, in c. Non minus, n 20. & ſeqq. de Imm. Eccl. 632

3 Secus in verbis, *Excommunicationi te noveris ſubjacere*, ib. n. 21. d32

2 Verba, *Careat commodo*, inducunt nullitatem ipſo jure, in c. Quiſquis, n 3. de elect. 294

2 Verba futuri temporis quamvis innuant Canonem non eſſe latæ ſententiæ, hoc tamen fallit, quando ex ſequentibus apparet de contraria mente, ib. n. 5. 294

5 Verba neceſſitativa, & ordo datus non inducunt formam annullativam actus, quando eadem, vel alia jura dicunt actum valere, in c. Qui Presbyterum, n. 74. & 91. de Pœnit. & remiſſ. 297

Vide in ver. *Excommunicatio latæ ſententiæ*,

5 Verbum, *Spolietur*, ſupponit privationem ipſo jure, in c. Ad abolendam, n. 29. de Hæret. 90

5 Verbum futuri temporis quando eſt executivum importat latam a lege ſententiam, ib. n. 31. 92

Verba ſuperflua.

3 Verborum inculcatio etiam ſuperflua admittitur ad tollendam ſophiſticam malignorum interpretationem, in c. Ex parte, n. 26. de Capell. Monach. 507

5 Verba ſuperflua ſtipulationem non vitiant, in c. Si aliquando, n. 20. de ſent. excomm. 356
2 Verba ſtatuti debent improprieri, ut aliquid operentur, in c. Paſtoralis, n 13 de Appellat. 502

Verba univerſalia, & geminata.

2 Verba geminata, & prægnantia important omnimodam ſeparationem Territorii, in c. Cum contingat, n. 3d. de for. comp. 71
2 Verba univerſalia includunt etiam ea, quæ alias in diſpoſitione generali non includerentur, in c. Cum veniſſent, n. 55 de Jud. 25
2 Verba univerſalia, *Quocunque modo*, reſtringuntur ad ſubjectam materiam, ib. n. 84. 28
5 Verba univerſalia, & geminata includunt etiam ea, quæ alias non includerentur, in c. Ea parte, il 2. n. 31. & 44. de Priv. 203
2 Verba univerſalia comprehendunt etiam minima, in c. Conſuetudine, n. 24. de Conſuet. 193
3 Verba geminata oſtendunt magis enixam voluntatem, in cap. Conquerente, n. 20. de Cler. non reſid. 36
2 Verba, *Nullius momenti*, excludunt judicium quantumcunque leve, in c. Nomine Domini, n. 34. de Teſtib. 147
3 Verba univerſalia negativa includunt etiam Eccleſiaſticos, in c. Inter alia, n. 68. de Immun. Eccl. 642
5 Verba univerſalia, & geminata extendunt diſpoſitionem ad ea, quæ alia non comprehenderentur, in cap. Quanto, n. 19. de Privileg. 276
3 Verba univerſalia, & geminata quam habeant vim, in c. Ad Apoſtolicam, n 53 de Regular. 285
2 VERISIMILITUDO in probationibus præcipue ſpectanda eſt, c. Sicut, n. 27 de probat. 129
3 VERITAS Deus eſt, & in omnibus prævalet, in c. Cum eſſes, n. 42. & 47. de teſtam. 270
3 Subtilitas quæ veritatem lædit, per Judicem non eſt recipienda, ib. n. 43. 270
3 Veritas prævalet ſolemnitati, ib. n. 47 & 141. v. Ac demum. 270
3 Veritas debet eſſe condita ſale ſacrarum Conſtitutionum, nec eſt peccatum illa ſequi nuda veritate relicta, ib. n. 60. & 102. 271
3 Contrarium, ib. n. 137. & 141. 275
3 Veritas legum adminicula deſiderat, ib. n. 61. 271
1 Veritas quid ſit, in c. Damnamus, n d. de Summa Trinit. & fid. Cathol. 11
5 Veritas, & opinio, in quo differant, in c. A nobis, il 2. n. 4. & ſeqq. de ſent. excomm. 341
5 Vero omnia conſonant, ib. n. 5. 341
5 Veritas eſt ſolidiſſima res, & murus inexpugnabilis, ib. n d. 341
4 Veritas narratorum eſt conſideranda ſecundum tempus datæ impetrationis, in c. Quia circa, n. 2. de Conſang. & affin. 69
3 Ad Veritatis notitiam pluribus modis pervenitur, & quilibet modus habet ſuum peculiare vocabulum, in c. Veſtra, n. 20. de cohabit. Cler. & Mulier. 22
5 Veritas rerum error hus geſtorum non vitiatur, in c. Omnipotens, n. 23. de Accuſ. 7
2 Veritas eſt indubitata rei certitudo, in c. Ne innitaris, n. 61. de Conſtitut. 35
2 Veritas nec fallit, nec fallitur; opinio ſecus, ib. n 63. 35
2 Veritas manet, & invaleſcit in æternum, ib. n 64. 35
1 Veritatem amat omnis homo natura non degenerans, & eam ſcire ſuper omnia deſiderat, ib. n. 84 & 115. 38
2 Ad veritatem nati homines, & ut plurimum veritatem conſequuntur, ib. n. 114. 42
1 Verum eſt bonum intellectus, falſum autem eſt malum ipſius, in d. c. Ne innitaris, n 394. 83
2 Veritas potiſſimum indaganda eſt in foro conſcientiæ, qui dicitur forus Veritatis, ib. n 395. 83
2 Veritas, & fictio opponuntur, in c. Epiſcopus, n 28 de Præb. 72
3 Veritas in ſpiritualibus præfertur opinioni, in c. Ea parte, n. 13 de Regul. 406
3 Veritas celari poteſt hoſti, vel perſecutori, non Judici, in c. Tua nobis, n. 46. de Teſtam. 284
1 Veritas diſciplinæ deſeri poteſt propter multitudinem peccantium, in c. Niſi cum pridem, n. 75 de Renunc. 342
1 Veritas honeſtæ vitæ, vel juſtitiæ, propter ſcandalum nunquam deſerenda eſt, ib. n. 77. 342
3 Veritas in ſpiritualibus præfertur opinioni, in c. Conſuluit, n. 46. de Regular. 402
2 Veritatem in judiciis occultare eſt mortale peccatum, in cap. Conſtitutis, il 1. n. 4 de teſt. & atteſt. 152
5 Veritas, aut falſitas ſermonis non accipienda ex verbis externis, ſed ex intentione proferentis, in c. Falſidicus, n. 29. de crim. falſ. 170
5 Contrarium, ib. n. 84. 173
5 Declaratur, ib. n. 76. & 162. v. Non obſtat ſecundum. 173
5 Verum, & falſum invicem ſunt contraria, & ſimul eſſe non poſſunt, in eodem ſubjecto, ib. n 98 174
5 Verum, & nihil ſunt contradictorie oppoſita, ib. n. 109. 175
5 Veritas eſt, ut quod eſt dicatur, ib. n. 112. 175
5 Veritas in juramento eſt adæquatio vocis ad rem, ib. n. 119. 175
5 Veritatem occultans metu cujuſlibet poteſtatis, iram Dei ſuper ſe provocat, ib n. 124. 175
5 Veritatis proditor eſt, qui in judicio non libere veritatem pronunciat, quam libere pronunciare poteſt, ib. n. 150. 177
3 VERSELLIZANTES qui dicantur, in c. A crapula, n. 14. de vit. & honeſt. Cler. 62
2 VESTIS traditio in collatione Tonſuræ non eſt congruitatis tantum, ſed neceſſitatis, in c. Cum contingat, n. 70. de ætat. & qual. 422
2 Veſtimenta ſacra non debent contrectari niſi a ſacratis hominibus, nec ſemel conſecrata iterum conſecrantur, in c. Cum veniſſent, n. 12. de Sacr. Unct. & refici poſſunt filo ſeu panno non ſacro, ib. n. 13. 445
2 Veſtis Sacerdotalis traditio quid ſignificet, ib. n. 60. 449
5 Veſtis civilis, vel pretioſæ effectus; & refertur cujuſdam Theologi argutia, in c. Epiſcopalia, n. 32. de Privileg. 236
4 VETERANUS non dicitur, ſed Novitius, qui per annum geſtavit habitum extra Ordinem, in c. Inſinuante, n. 29. qui Cler. vel voven. 52
5 VEXATIONEM pecunia redimere in jure ſpirituali quæſito non eſt ſimoniacum; ſecus in jure quærendo, in c. Nobis, n. 104. de Simon. 46
4 Viaticum, Extrema Unctio, & Pœnitentia in articulo mortis an poſſint miniſtrari a Sacerdote excommunicato, & præciſo, in c. Non eſt vobis, n. 1. & n. ſeqq. uſq. in fin. de ſponſal. 10
3 VIATORES non ſortiuntur forum loci, per quem tranſeunt, in c. Conſilium, n. 42. de Obſerv. jejun. 615
3 Nec dicuntur moraliter in eo eſſe, ib. n 44. 615
5 Viatores, & peregrini an in terra excommunicatorum poſſint ab ipſis aliquid recipere, in c. Cum voluntate, n. 15. de ſent. excomm. 377

Vicarius Apoſtolicus.

3 Vicarius Apoſtolicus deputatus cum juriſdictione contentioſa, & voluntaria, excepta beneficiorum collatione, an poſſit concurſus inſtituere, in c. Illa, n 30. & ſeqq. uſq. in fin. ne Sede vac. 209

Vicarius Capituli Sede vacante.

2 Vicarius Capituli Sede vacante non prohibetur dare dimiſſorias ad primam Tonſuram præſentato ad Capellam ſimplicem, in c. Cum contingat, n. 39. de ætat. & qual. 430
2 Vicarius Capituli Sede vacante ſuccedit in his, quæ ſunt juriſdictionis, non autem in his, quæ ſunt ordinis, in c. Quanto, n. 39. de Conſuet. 200
3 Vicarius Capituli Sede vacante concedens dimiſſorias non incidit in pœnam interdicti a Concilio Trid. impoſitam, in cap. Significaſti, n. 9. de off. Archid. 513
1 Vicarius Capituli Sede vacante non poteſt eligi non Doctor, aut Licentiatus, niſi in defectum aliorum his qualitatibus præditorum, in c. Inter cetera, n. 49 de Elect. 150
3 Vicarius Capituli Sede vacante poteſt transferre beneficia ſimplicia ab Eccleſiis collapſis, in c. His quæ, n. 9d. de Major. & obedient. 0 622
3 Vicarius Sede vacante datus etiam ad certum tempus, poteſt ad libitum Capituli revocari, ib. n 69. 622
3 Non obſtante juramento, licet revocantes ſint perjuri, ib n 70. 622
3 Aliquando tamen dari ſolent literæ ad Capitulum, ut Vicarium non amoveat, ib n. 71. 622
3 In Vicarii deputatione Sede vacante Capitulum poteſt præfinire tempus, quo elapſo ejus juriſdictio expirat, ib n. 72. 622
3 Vicarius Capituli Sede vacante an dare poſſit licentiam erigendi novum Monaſterium, in c. Non amplius, n. 70 de Inſt. 178
Vide in ver. *Capitulum Sede vacante.* Et in v. *Sede vacante.*
3 Vicarius Capituli Sede vacante conſtituit Vicarium in Parochiali vacante cum congrua fructuum aſſignatione, in c. Illa, n. 18. & 28. Ne Sede vacante. 208
3 Item vocat per edictum publicum omnes, qui volunt examinari, & concurſum inſtituit, & magis idoneum eligit juxta formulam præſcriptam a S. Congregatione Concilii, ib. n 19 208
3 Vicarius Capituli Sede vacante qua formula concipiat literas teſtimoniales concurſus peracti tranſmittendas ad Papam pro collatione Parochialis Eccleſiæ, ib. n 24. 208
3 Vicarius Capituli Sede vacante non poteſt eum, quem magis idoneum judicavit, in Parochiali vacante Vicarium conſtituere, ib n. 29 209
3 Vicarius Capituli Sede vacante beneficium non confert, & tamen concurſus inſtituit, ib. n. 34 209
3 Vicarius Capitularis cum Clero Sede vacante non ſupplet conſenſum Epiſcopi, ad hoc ut Eccleſiaſtici, graventur gabellis, in c. Novit, n 21 Ne Sede vacante. 205
5 Vicarius Capituli Sede vacante. & Vicarius Epiſcopi abſolvunt ab excommunicatione Canonis, ſi levis ſit percuſſio, in cap. Pervenit, n. 16. de ſent. excomm. 329
5 Vicario Sede vacante per Capitulum conſtituto non abdicatur juriſdictio ab ipſo Capitulo, in c. A nobis, il 1. n. 48. de ſentent. excomm. 333
5 Nec in eum tranſeunt, quæ requirunt ſpeciale mandatum, ib. num. 49. 333

Vicarius foraneus.

3 Vicarii foranei licentia permittitur ſufficere, ut Parochus abeſſe poſſit in caſibus repentinis, in c. Relatum, n. 42. de Cler. non reſid. 33
3 Vicarius foraneus non eſt Ordinarius, ib n. 43. 33

Vicarius Epiſcopi.

3 Vicarius Epiſcopi, qui etiam eſt Canonicus, in Choro non debet ſedere primus, quando eſt ſine apparatu Canonicali, in c. Poſtulaſti, n. 26. de conceſſ. Præb. 108
3 Vicarius generalis an poſſit concedere Parocho licentiam abſcedendi, in c. Relatum, n. 44. de Cler. non reſid. 33
5 Vicario, ſeu Officiali Epiſcopus tenetur ex Camera ſua ſalarium conſtituere, in c. Quoniam, n 8 Ne Prælati vic. ſuas. 78
5 Vicarius locat Epiſcopo operas ſuas, nec tenetur ſuis ſtipendiis militare, ib. n. 9. 78
3 Vicarius Epiſcopi an, & quando poſſit concedere dimiſſorias ad Ordines, in c. Significaſti, n. 6. de off. Archid. 513
5 Vicario Epiſcopali nulla portio ex pœnis pecuniariis aſſignari poteſt, in c. Presbyteri, n. 36. de Pœn. 284
1 Vicarius non poteſt totam ſuam poteſtatem alteri committere, in c. Accepimus, n. 43. de Pact. 604
3 Vicariatum Epiſcopi acceptans an perdat dignitatem, vel benefi-

nitſeiom Curatum, in c. ad hæc, n. 25. de Præb. 87
3 Vicarius Epiſcopi dignitatem habet ratione præeminentiæ provenientis ea juriſdictione, & Trib. Epiſc. ib. n. 2d. & 28. 87
3 Vicarius tam abſente, quam præſente Epiſcopo præcedit Canonicos, Dignitates, & Capitulum etiam in actibus diſſerentibus, ib. n. 29. 87
2 Vicarius generalis Epiſcopi abſque ſpeciali mandato an poſſit licentiam concedere novum Monaſterium erigendi, in c. Non amplius, n 72. & ſeqq. uſq. in fin. de Inſtit. 178
3 Vicarius Epiſcopi ſine ſpeciali mandato non poteſt beneficium ſupprimere, ib. n. 74. & 86. 178
3 Vicario generali non cenſetur conceſſa facultas, quæ non competit Epiſcopo de jure communi, ib. n. 75. 178
3 Vicario Epiſcopi regolariter non competunt ea, quæ ſunt juriſdictionis voluntariæ, & ſapiunt gratiam, ib n. 76. 178
3 Vicarius Epiſcopi ſine ſpeciali mandato non poteſt novam dignitatem erigere, ib n. 79. 179
3 Et ſicut non poteſt beneficium conferre, ita nec creare, ib. n 80 179
5 Vicarius Epiſcopi non poteſt Eccleſias de loco ad locum transferre, ib. n. 85. 179
4 Vicarius Epiſcopi habens facultatem conferendi beneficia, poteſt ea conferre etiam extra diœceſim, in c. Quod nobis, n. 38. de Clandeſt. deſponſ. 35
4 Vicario Epiſcopi juriſdictionem ordinariam dat lex, non Epiſcopus, ib. n. 45. 35
2 Vicarius egrediendo e loco Vicariatus animo non redeundi, cenſetur officio renunciare, in c. Præſentata, n. 10 de Teſt. 154
2 Vicarius Epiſcopi habens ſpeciale mandatum ad conferendum beneficia, poteſt ea conferre etiam extra diœceſim, ib. n. 12. 154
2 Niſi per abſentiam extra diœceſim Vicariatus expiraverit, ib. num 13. 154
1 Vicarius generalis habens mandatum generale in forma poteſt abſente Epiſcopo ſuper interſtitiis diſpenſare, in c. De eo, n. 12. de Tempor. ordin. 356
2 Collatio beneficii facta a Vicario Epiſcopali poſtea quam a diœceſi, ubi erat Vicarius, abſceſſit, & ad locum ſui Canonicatus ſe contulit, an valeat, in c. Præſentata, n. 2 & ſeqq. uſq. in fin. de Teſt. 153
2 Collatio beneficiorum non poteſt demandari ab Epiſcopo, niſi Vicario generali, ib. n 14. 154
3 Vicarius Epiſcopi ſine Capituli commiſſione non confert beneficia, & tamen inſtituit concurſus Epiſcopo impedito, in c. Illa, n 35. Ne ſede vac. 209
1 Vicarius Epiſcopi qualiter dicatur habere dignitatem, licet non ſit perpetuus, in c. Ut filii, n. 57. de fil. Presbyt. 464
3 Vicarius Epiſcopi, qui in concurſu Parochialis vacantis magis idoneum elegit, an poſſit Parochialem eidem conferre vigore generalis mandati, in c. Ex frequentibus, n. 2a. de Inſt. 180
3 Vicarius Epiſcopi ſine ſpeciali mandato non poteſt facere collationes voluntarias, ib. n. 4. 180
3 Sed neceſſarias poteſt, ib n. 5. 180
5 Vicarius, cui data eſt poteſtas ab Epiſcopo conferendi beneficia, poteſt conferre etiam Curata, in c. Mandato, n. 36. de Sim. 63
1 Vicarius in cauſa menſæ Epiſcopalis ſi recuſetur ut ſuſpenſus, datur ei adjunctus, non autem Conſervator, in c. Noſti, n. 21. & 25. de elect. 264
1 Vicarius Epiſcopi ſuppoſita immemorabili conſuetudine an poſſit procedere contra laicos in cauſa menſæ Epiſcopalis ad inſtantiam Procuratoris fiſcalis, ib. n. 24. & ſeqq. uſq. in fin. 264
1 Vicarii, & Epiſcopi non eſt idem tribunal in materia recuſationis ib. n. 30. 265
5 Vicarius Epiſcopi, & Vicarius Capituli Sede vacante abſolvunt ab excommunicatione Canonis, ſi levis ſit percuſſio, in cap. Pervenit, n. 16 de ſent. excomm. 329
5 Vicarii juriſdictio an expiret Epiſcopo ab hoſtibus capto, in c. Petrus, n. 21. de Simon. 53
1 Vicarius Epiſcopi an poſſit ſine ſpeciali mandato procedere in illis caſibus, in quibus ex Concilio Trid. tribuitur Epiſcopo facultas tanquam Sedis Apoſtolicæ Delegato, in c. Quoniam, n. 4. de off Deleg. 530
1 Et an Epiſcopus poſſit hujuſmodi facultatem Vicario ſuo ſpecialiter ſubdelegare, ib n 5. 530
1 Diſtinguitur, ib. & n ſeqq uſq. in fin. 530
1 Quid, ſi Epiſcopo tribuatur facultas in his, quæ jure ordinario ei competebant ante Concilium, ib. n. 6. 530
1 Et quid, in his, quæ Epiſcopo non competebant, ib. n 8. 530
1 Et quid, ſi Epiſcopus jubeatur procedere per dictionem taxativam *tantum*, vel *ſolum*, ib. n. 17 18. 23. & 40. 530
1 In Vicarium generalem non tranſit facultas, quæ competit Epiſcopo de jure ſpeciali, ib. n. 10. 530
1 Delegatio facta Vicario non tranſit in Epiſcopum, ib n. 14. 530
1 Vicarii, & Epiſcopi unum eſt tribunal in juriſdictione ordinaria; ſecus in delegata, ib. n. 15. 530
1 Vicario non poteſt Epiſcopus ea ſubdelegare, in quibus induſtria Epiſcopi cenſetur, ib n. 18. & 23. 530
1 Vicarius Epiſcopi an poſſit ſine ſpeciali commiſſione explicare infraſcripta, ib n. 19. 530
1 Abbates compellere ad lectionem Sacræ ſcripturæ, ib n. 19. 530
1 Procedere contra Regulares prædicantes hæreſes, ib n. 20. 530
1 Vicario in Parochialibus deputare abſentibus Rector. ib. n. 21 530
1 Regulares extra clauſtra degentes punire, ib. n. 22. 530
1 Cognoſcere de obreptione, vel ſubreptione gratiæ abſolutionis, vel remiſſionis pœnæ a Sede Apoſtolica obtentæ, ib n. 23. 530
1 Exceſſus privilegiatorum corrigere, ib. n. 24. 530
1 Tertiam partem fructuum Præbendarum, & dignitatum in diſtributiones convertere, ib. n. 25. 530
1 Parochos cogere ad Coadjutores ſibi adjungendos, & novas Parochias erigere, ib. n. 26. 531
1 Viſitare Monaſteria, beneficia commendata, Hoſpitalia, Confraternitates laicorum, & alia pia loca, ib. n. 27 & 30. 531
1 Exequi decretum de obſervandis, & evitandis in celebratione Miſſæ, ib n. 28. 532
1 Cognoſcere de obreptione, & ſubreptione Apoſtolicarum diſpenſationum, ib n. 29. 532
1 Notarios imperitos ab officio ſuſpendere, ib. n. 31. 531
1 Viſitare Eccleſias exemptas, vel nullius diœceſis, ibid. n. 33. & 39. 531
1 Clauſuram Monaſteriorum Monialium reſtituere, & conſervare, & gubernare Monaſteria Monialium Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjecta, ib. n. 36 531
1 Cognoſcere de ſubreptione unionum a quadraginta annis citra ad Eccleſias juriſpatronatus, ib. n. 37. 531
1 Clericos concubinarios a beneficiorum adminiſtratione ſuſpendere, & beneficiis privare, ib. n. 38. 532
1 Vicario Epiſcopi an cenſeantur ſubjecta Monaſteria Regularium in congregationem non redacta, ib. n. 39. 532
1 Vicarius Epiſcopi, & Capituli Sede vacante an poſſint decernere excommunicationes ad finem revelationis, ib. n. 40. & n. ſeqq 532
1 Vicarius generalis Epiſcopi, & Capitulum Sede vacante, in his, quæ pertinent ad juriſdictionem, nec competunt Epiſcopo jure aliquo ſpeciali, continentur Epiſcopi appellatione, ib n. 41. 533
1 Vicarii poteſtas an extinguatur extincta poteſtate principalis Prælati, in c. Expoſuiſti, n. 38. de Præb. 148

Vicarius Papæ.

1 Vicarii Papæ ad vitam deputati officium durat Sede vacante, cum ejus juriſdictio ſit ordinaria, in c. Cum olim, n. 69. de majorit & obed. 249
1 Vicarius Urbis non cognoſcit de cauſis ſub titulis Cardinalium, in c, His quæ, n. 7 de major. & obed. 618

Vicarius perpetuus.

1 Vicarius perpetuus dicitur Curatus, & Paſtor animarum, in c. Ex parte, n. 67. de Cler. non reſid. 46
1 Vicarii perpetui in Eccleſiis Cathedralibus ſunt ad præſentationem Capituli, & inſtitutionem Epiſcopi, in c. Cum Eccleſia Vulterana, n. 37. de elect. 280
1 Et quid in undecim Vicariis a S. Pio V. inſtitutis in totidem Urbis Baſilicis, ib. n. 38. 282
1 Vicarii perpetui compelluntur ordinari, & Eccleſiis deſervire per ſubtractionem proventuum, & Vicariarum, in c. Ex parte, n. 2. de off Vicar. 518
2 Vicarii perpetui tenentur ad reſidentiam ſicut Parochi intitulati, ib. n. 2. 518
1 Vicarius perpetuus tenetur habitare in domo Parochialis Eccleſiæ, & in ejus defectum in alia a ſe conducta infra limites Parochiæ, ib. n. 3. 518
1 Vicarius perpetuus tenetur ſe facere in Presbyterum ordinari, ſicut Rector principalis, ib. n. 5. & 25. 519
2 Vicarii perpetui habent Curam animarum, ib n 7. 519
1 Et in eis habent locum jura de pluralitate incompatibilium, de ætate, & promotione ad Sacerdotium, ib n 8 519
2 Vicarii perpetui inſtituendi ſunt in Parochialibus unitis Capitulis, Collegiis Monaſteriis, & piis locis, ib n. 11. 519
1 Vicarii perpetui, in quos tota cura animarum translata eſt, habent curam tam in habitu, quam in exercitio, ib. n. 19. 520
1 Item habent verum titulum, ib. n. 20 520
1 Item veniunt Parochi appellatione, ib. n. 21. 520
1 Vicaria perpetua comprehenditur in Extravag. Execrabilis, & eſt incompatibilis cum alia ſimili Vicaria, vel beneficio curato, ib. n. 22. 520
1 Vicarius perpetuus comprehenditur in Clem. Gratiæ, de Reſcript ib. n. 24. 520
2 Vicarius perpetuus tenetur infra annum ſuſcipere Ordinem Presbyteratus, ib n. 25. 520
1 Regula de annali, & de idiomate habet locum in Vicariis perpetuis, ib. n. 26. & ſeq. 520
1 Epiſcopus non poteſt diſpenſare cum Vicario perpetuo ſuper ætate, ib. n. 27. 520
2 Vicarii perpetui privari non poſſunt abſque legitima cauſa, ib. num. 28. 520
1 Vicarius perpetuus fundat intentionem ſue ſuper decimis, ibid. num. 29. 520
1 Vicarius Eccleſiæ an dici poſſit Rector Eccleſiæ, ib. n. 31. 520
1 Vicarii perpetui utiliter conſtituti in Eccleſiis Patriarchalibus, & Collegiatis urbis curam animarum habentibus, ib. n. 35. 520
1 Vicarii perpetui an ſint conſtituendi in Monaſteriis curam animarum habentibus, ib n. 36. 522
1 Vicarius perpetuus conſtitui non poteſt ſine erectione tituli Vicariæ, in c. Ad audientiam, il 2. n 100. de Reſcr. 183
3 Vicarius perpetuus ſecularis deputari poteſt ab Epiſcopo in Parochialibus unitis etiam Monaſteriis Canonicorum Regularium, ex Conc. Trid. in c. Quod Dei timorem, n. 14. de Stat Monach. 470
3 Vicarios duos perpetuos in Parochiali Epiſcopus erigere non poteſt ex eo quod populus ſit valde numeroſus, in c. Ad audientiam, il 1. n. 27. de Eccleſ ædific. 245
3 In Vicarium perpetuum S. Petri de urbe translatum eſt ſolum curæ exercitium privative ad Capitulum cura vero habitu penes Capitulum remanſit, in c. Expoſuiſti, n. 41. de Præb. 148
3 Vicarii poteſtas an extinguatur extincta poteſtate principalis Prælati, ib n 38 & 40. 148
3 Vicarios reſtituendi auctoritas eſt penes Epiſcopum, ſi ſint perpetui; ſed ſi temporales, eſt penes Curatos, & Vicarios perpetuos, in c Conſultationibus. n. 13. de Cler. ægrot. 164
4 Vicarius Parochi poteſt audire confeſſiones Parochianorum, etiam extra Parochiã, in c Quod nobis, n 47 de Cland. deſponſ. 36

2 Vicarii perpetui, & Rectores pari procedunt quoad repellendos filios a beneficiis parentum, in c. Conſtitutus, n. 22. de fil. Presbyt. 482
3 Vicarius perpetuus jus habet in Eccleſia, & ſine cauſa removeri non poteſt, ib n. 23. 482
3 Item pro Rectore habetur, & ſicut Rector dicitur Intitulatus, ib. n. 24. 482
3 Vicarius perpetuus, & Rector eandem curam habent inſolidum, ib. n. 25. 482
2 Vicarii perpetui qui ſint, in c. G. Perpetuus, n. 3. de fide Inſtrum. Et an habeant Eccleſiam in titulum, ib n. 4. 162
2 Vicarius perpetuus pro ſpectantibus ad Vicariam ſuam poteſt agere, & conveniri, ib. n. 6. 162

Vicarius Regularis.

3 Viceprapoſiti, ſeu Vicarii deputati a Præpoſito generali, an poſſint ad ejus nutum amoveri, in c Nullus, n 49. de elect 221
3 Vicarii, ſeu Præſidentes in locum Priorum, ſeu Guardianorum defunctorum, vel abſentium, de jure non eliguntur a Capitulo, ſed deputantur a Provincialibus, ib. n. 50. 221

Vicarius ſpecialis.

5 Vicarius ſpecialis quoad illum actum eſt major generali, in c. Officii, n. 31. de Pœnit. & remiſſ. 305

Vicarius temporalis.

3 Vicarius amovibilis an arguat curam eſſe penes deputantem, in c. Eccleſiis, n. 25. de Capell. Monach. 503
3 Vicarii temporales inſtitui poſſunt a capitulis in Parochialibus ſibi pleno jure ſubjectis, in c. Ex parte, n. 18 de off. Vicar. 519
3 Vicarii temporales non poſſunt conſtituere Procuratores ad agendum, ſicut poſſunt perpetui pro juribus ſuis, ib. n. 30. 580
3 Vicarii amovibiles an comprehendantur in diſpoſitione de Vicariis perpetuis, ib n. 38 580
3 Vicarii temporales non habent titulum, ib. n. 33. 580
3 Vicarius amovibilis judicat Curam animarum eſſe penes Rectorem, in c. Cum jam dudum, n. 40. de Præb. 90
3 Vicarii amovibilis deputatio arguit curam eſſe penes deputantem, ſi deputans ſit ſecularis; ſecus ſi Regularis, in c. Quod Dei timorem, n. 21. de ſtat. Monach. 473
4 Vicarius temporaneus Parochi eſt Ordinarius, in c. Quod nobis, n. 28. de Clandeſt. deſponſ. 34
3 Vicarios inſtituendi auctoritas eſt penes Epiſcopum, ſi ſint perpetui; ſed ſi temporales, eſt penes Curatos, & Vicarius perpetuos, in c. Conſultationibus, n. 13. de Cler. ægrot. 164
4 Vicarius Parochi poteſt audire Confeſſiones Parochianorum etiam extra Parochiam, in c. Quod nobis, n. 47. de Clandeſt. deſponſ. 36
3 Vicarii temporales in Eccleſia curata, & ſeculari, poſſunt ſine cauſa amoveri, in c. Cum ad Monaſterium, n. 38. de ſtatu Monach. 478
3 Vicarii amovibiles a Capitulo deputati pro exercitio curæ, & ab Ordinario approbati, poſſunt amoveri ad nutum Capituli, non autem ab Ordinario, niſi ex legitima cauſa, ib. n. 39. 478
2 Vicarius temporalis non eſt cenſendus Vicarius, nec comprehenditur Vicarii appellatione, in c G Perpetuus, n 5. de fid. Inſtr. 162
4 VICES ſuas, qui committit, cenſetur in totum committere, in Quod nobis, n. 29. de Clandeſt. deſponſ. 34
3 VICTUALIA cur dicantur diſtributiones quotidianæ, in cap. De cætero, n. 27. de Cler. non reſid 39
3 Victualia, ſeu manualia magis dantur Regularibus ratione ſui victus, quorum Præbendæ olim in his ſolis conſiſtebant, in c. Ad audientiam, n. 22. de Cler. non reſid. 61
2 *Videtur*, verbum refertur ad arbitrium boni viri, in c. Cum dilectus, n. 43. de Conſuet. 209
5 *Videtur*, verbum in legiſlatore eſt expreſſivum veritatis, in c. De cetero, n. 2. de homic. 127
5 Doctor reſpondens per verbum, *Videtur*, intelligitur affirmative reſpondere, ib. n. 3. 128
5 Medicus ſimiliter per verbum, *Videtur*, affirmat, ib. n. 4. 128
5 Judex quoque pronuncians per ver. *Videtur*, affirmat, ib n 5. 128
5 Teſtis deponens per verbum, *Videtur*, an, & quando probet, ib. n 6. 128
5 VIDUA an poſſit eligi in Abbatiſſam, in c. Cum ſis, n. 31. de Converſ. conjug. 437
3 Vidua eſſe non poteſt, quæ virum non habuit, in c. Quanto, n 114 de Translat. 324
2 Viduarum, & miſerabilium perſonarum cauſæ ſine qualitate paupertatis contra laicos non pertinent ad Eccleſiam principaliter, ſed ſecundario, in c. Significantibus, n. 2. & 64 de off. Deleg. 537
2 Vidua dicitur non tantum cujus maritus eſt mortuus, ſed etiam quæ virum non habuit, ib. n 27. 539
2 Item illa, quæ virum habet inutilem, vel proſcriptum, aut damnatum ad perpetuum carcerem, ib. n. 28 539
2 Vidua, pupillus, orphanus, & conſimiles an ſint miſerabiles perſonæ, ſi divites ſint, ib n. 35. & ſeq. uſq. ad n. 58. 539
2 Vidua, & pupillus non gaudent privilegio l. unicæ, C. quand. Imper. inter pupill. & vid. niſi ſint pauperes, ib. n. 36. & ſeqq 540
2 Contrarium, n. 42. 540
2 Viduarum, pupillorum, & orphanorum cauſas audit Eccleſia negligente Judice ſeculari, etiamſi divites ſint, ib n 41. 540
2 Cauſæ viduarum, aliarumque miſerabilium perſonarum, ſi ſint pauperes, principaliter, & immediate ad Eccleſiam pertinent, ib. n. 60. & 80. 541
2 Etiam extra caſum oppreſſionis, & negligentiæ Judicum ſecularium, n. 61. 542
2 Cauſæ viduarum, pupillorum, & aliarum miſerabilium perſonarum, quæ pauperes non ſunt, perſonaliter ad Eccleſiam non ſpectant, ib. n. 64. Sed ſecundario, n. 67. & 85. 542
2 Niſi quoad protectionem, & defenſionem, ib. n. 65. & 87. 542
3 Vidua poteſt velum profeſſionis accipere a Presbytero, vel ab Epiſcopo, aut ſibimet imponere, in c Viduæ, n. 5. de Regul. 342
3 VIDUATA dicitur Eccleſia habens Prælatum inutilem, in c. Quia diverſitatem, n. 19. de Conceſſ. Præb. 193

Vide in ver. *Eccleſia commenda*.

2 VIENNENSIS Concilii tractatus ad clamorem Joannis Andreæ, in c. Ex parte, n. 24. de Capell. Monach. 507
3 VIGILIÆ omnium Apoſtolorum ſunt in præcepto præter vigilias Apoſtolorum Jacobi, & Philippi, & Joannis Evangeliſtæ, in c. Conſilium, n 1. de obſerv. jejun. 612
3 Nec valet contraria conſuetudo Gallicana, ib. n. 2. 612
3 Vigiliæ nocturnæ quæ ſint, & quot, & quibus temporibus dicantur, in c Presbyter, n 11. de celebr. Miſſar. 573
3 VILLÆ appellatione quandoque venit civitas, in c. Venerabili, n 72. de Cenſib. 552
3 Villa proprie quid ſit, ib. n. 8. 552
3 Villa eſt quid univerſale, in c. Ex literis, n. 4 23. 25. & 38. de Jurepatr. 516
2 VINCENTIUS profundiſſimæ ſcientiæ Pater dictus a Joanne Andrea, in c. Cum venisſent, n 73 de Judic. 27
3 VINDICTÆ ratio ceſſat in occultis criminibus, in c. Ex tenore, n. 10. de tempor Ordin. 359
3 VINUM bibere an propter ſcandalum ſit peccatum, in cap. A crapula, n 18. de vit. & honeſt. Cler. 6
3 In vino veritas, in c. Audivimus n. 26. & 45. de Reliqu. & vener. Sanct. 604

Vide in ver. *Ebrietas*.

VIOLANS libertatem Eccleſiaſticam, vel immunitatem Eccleſ.

Vide in ver. *Libertas Eccleſiaſtica*.

Et in ver. *Immunitas Eccleſiarum*.

5 VIOLENTIA in Clericum perpetratur etiam citra injectionem manuum, ſeu corporalem læſionem; quod pluribus exemplis oſtenditur, in c. Nuper, n 8 de ſent. excomm. 334
3 Violentum eſt cujus principium eſt extra, nihil conferente vim paſſo, in c. Sacris, de his quæ vi met. cauſ. n. 6. 683
3 Violentum aliud eſt ſimpliciter, aliud mixtum, ib. n. 23. 683
3 Violentum mixtum eſt voluntarium ſimpliciter, involuntarium ſecundum quid, ib. n 24 683
5 Violentia corporum major eſt, quam rerum, in cap. Cum pro cauſa, n. 10. de ſent. excomm. 338
3 VIRI juris præſumptione uſque ad ſexageſimum annum poſſunt progenerare, ideoque ante eam ætatem non carent ſuſpicione incontinentiæ, in c. Cum ſis, n. 65. de conver. conjug. 438
3 Niſi contrarium appareat, in quo Judicis arbitrium verſabitur, ib. n 66. 439
3 Virorum exempla, qui poſt octuageſimum nonum liberos procrearunt, in c. Cum ſis, n 67 de converſ. conjug. 439
3 Vir & mulier per copulam fornicariam non efficiuntur una caro, in c. Ex publico, n 53 de converſ. conjug. 449
4 Vir, & uxor non judicantur ad imparia, in c. Ex literis, n 15. de Divort. 97
3 Vir, cujus uxor duodecim annis major Monaſterium ingreſſa habitum Regularem ſuſcepit, expectare debet, donec annus probationis labatur, & profeſſio ſit emiſſa, in c. Ad Apoſtolicam, n 28. de Regul. 383
5 VIRGIS, & loris verberari quis poteſt, & cuſtodiæ cauſa in vinculis poni, in c. Ad audientiam, n. 9 de Homic. 131
1 VIRGINITAS eſt voti, non præcepti, in c. Tuæ literæ, n. 31. & 51. de Cler. per ſalt. promot. 205
4 Virginalis pudoris non eſt maritum eligere, ſed judicium parentum expectare, in c. Tua, n. 12. de deſponſ. impub. 23
3 Virginitatis flos perditur etiam per vim attractivam in femina, in c. Sacris, n. 10 de his quæ vi met. cauſ. 683
3 Secus in maſculo, ib. n. 13. 683
3 Vis quotuplex, in c. Sacris, n. 8. 17. & 19. de his quæ vi met. cauſ 683
3 Vis præciſa impedit conſummationem matrimonii tam ſpiritualis, quam carnalis, in c. Ex publico, n. 52. de converſ. conjug 449
5 Vim vi repellere licet cum moderamine inculpatæ tutelæ; & in quo conſiſtat hujuſmodi moderamen, in c. Interfeciſti, n. 19. de Homic. 123

Viſitatio, commenda.

3 Viſitatio Prælati Curam animarum habentis eſt de jure Divino, in c. Ex parte, n. 39. de Cler. non reſid. 44
1 Viſitationis finis, qui ſit, in c. Dilectus, il primo, n 27. de Reſcript. 190
1 Viſitatio, & correctio ſit ad pœnitentiam, & extra formam judicii, ib. n 28. 40 & 42. 190
1 Epiſcopus in viſitatione non poteſt imponere pœnas ordinarias, ſed eas tantum, quæ morum correctionem reſpiciunt, ib. n. 44. 191

Vide in ver. *Viſitatoris poteſtas*.

3 Eccleſia eadem a pluribus viſitari poteſt, in c. Nullus, n. 30. de Paroch. 306
3 Viſitationem non licet Epiſcopis alteri demandare, niſi fuerint legitime impediti, in c. Procurationes, n. 7. de Cenſ. 547
3 Viſitationum omnium ſcopus quis ſit, ib. n 31. 548
3 Viſitare non prohibetur Ordinarius, ſi Papam det ſpecialem viſitationem, in c. Studuiſti, n. 8 de off Legat. 545
3 Jus viſitandi eſt publicum utilitate, & auctoritate, & ideo impræſcriptibile, in c. Venerabili, n. 23. de Cenſib. 552
3 Viſitans Epiſcopus Monaſterium non introducat ſeculares, ſed duos, vel tres Canonicos ſuos cum aliquot Religioſis, in c. Ut juxta, n. 1. de off Ordin. 592

Viſitatio Capituli exempti.

1 Epiſcopus in viſitatione Capituli exempti poteſt ſine adjunctis punire crimina, ſed non pœna ordinaria, in c. Dilectus, el ſecon-

ſecundo, numero 41. de Reſcript. 191
3 Capitula exempta Cathedralium, & Collegiatarum Eccleſiarum nequeunt ab Epiſcopis viſitari, niſi per ſeipſos, in cap. Procurationes, n. 11. de Cenſib. 547
2 In viſitatione Capituli Cathedralis præcipue Regularis Epiſcopus poteſt ſecum habere tres Clericos, quorum unus ſit Religioſus, item Notarium, qui ſit Clericus, in c. Ut juxta, n. 10 & 33 de off. Ordin. 592
2 Viſitans Epiſcopus Capitulum ſuæ Cathedralis vigore Concilii Tridentini ſeſſ.6. cap an teneatur ſibi adjungere aliquem ex Canonicis, ib.n.37. 594
Vide in ver. *Capituli, & Capitularium exceſſus.*
3 Epiſcopus in viſitatione ſuæ Cathedralis an teneatur ſibi adjungere aliquos ejuſdem Eccleſiæ Canonicos, in c. Cum venerabilis, n.4. de Cenſib. 545
3 Epiſcopus in viſitatione Capituli ſuæ Cathedralis poteſt aſſumere ſibi quos velit adjunctos, etiam extra gremium Capituli, ib.num.8. 545
Viſitatio diœceſis.
2 Viſitatio facta ab Epiſcopo in ultima die anni non debet repeti, nec procuratio exigi in principio anni ſequentis, in c. Ego N. de Jurejuran. 169
2 Viſitatio diœceſis ſaltem biennio ab Epiſcopo facienda eſt, ib. num.79. 171
2 Viſitatio debet ab Epiſcopo quam celerrime abſolvi, debita tamen cum diligentia, in c. Dilectus, il 2.n.36 de Reſcript. 190
2 Viſitare poteſt Epiſcopus Eccleſias ſuæ diœceſis ſemel tantum in anno, niſi neceſſitas aliter poſtulaverit, in c. Conquerente, n.34.de off. ordin. 588
2 Ad viſitationem diœceſis abſolvendam Conc.Trid.nullum tempus præfixit, ſed reliquit arbitrio Epiſcopi, ib n.35. 588
2 Debet tamen eam continuenter proſequi, nec ad extraneos actus divertere, ib n 36. 588
2 In viſitatione an Epiſcopus poſſit ſecum ducere Clericos ſeculares, in c. Ut juſta, n 4. de off. ordin. 592
2 In viſitatione laici non admittendi, ib. n.5. 592
2 Nec advocati, ib.n.6. 592
2 In viſitatione poteſt Epiſcopus ſecum ducere aliquos Religioſos, ſi ita expedire judicaverit, ib.n.14. 593
2 Archiepiſcopus in viſitatione poteſt uti opera trium Canonicorum Eccleſiæ ſuæ, ib n.11. 593
2 Et quid in Epiſcopo, ib.n.12 & 25. 593
2 Viſitationis Eccleſiæ typus & compendioſa deſcriptio, in cap. Conquerente, n. 61. de off. ordin. 589
Vide in v. *Viſitatoris poteſtas* Et in v. *Viſitatoris comitatus.*
3 Viſitatio ab Epiſcopo ſemel tantum in anno eſt facienda, niſi utilitas, vel neceſſitas aliud poſtulaverit, in c. Cum venerabilis, n.3. de Cenſib. 545
Viſitationem impedientes.
3 Excommunicatio lata ab Epiſcopo in Abbatem, qui eum viſitare volentem renuit recipere, & procurare, appellationemque interpoſuit, an valeat, in c. Procurationes, n 27. & ſeqq. uſque in fin. de cenſib. 548
3 Quid, ſi Epiſcopus ſit in quaſi poſſeſſione viſitandi, ib n 28. 548
3 Et quid, ſi non ſit in ejuſmodi quaſi poſſeſſione, ib n.37. 549
3 Et quid, ſi de quaſi poſſeſſione ſit dubium, ib.n 38 549
3 Et quid, ſi Monaſterium ſit in aliena Diœceſi, ib n.39. 549
3 Et quid, ſi non agatur de viſitatione, ſed de aliis juribus Epiſcopo competentibus, ib.n.40 549
3 Vel de conſervatione corporalis poſſeſſionis, ib n 44. 549
3 Et an hæc procedant in his tantum, quæ notoria ſunt, ib n.47 549
3 Epiſcopus, qui excommunicat exemptum renuentem viſitari, non eſt puniendus, niſi appareat de illius malitia, vel craſſa ignorantia, ib n.37. 549
Viſitatio inferiorum Prælatorum.
3 Archidiaconi, Decani, & alii inferiores viſitare debent per ſe ipſos aſſumpto Notario de conſenſu Epiſcopi, in c. Procurationes, n.8. de Cenſib. 547
3 Nec poſſunt viſitare per alios etiam in caſu legitimi impedimenti, ib.n 9. 547
3 Archidiaconum per alium viſitare volenti prohibere poteſt Epiſcopus, non obſtante quod ab immemorabili poſt alium viſitaverit, ib n.10. 547
Viſitatio Liminum. Vide in ver. *Limina.*
Viſitatio locorum, ac perſonarum Regularium exemptarum, vel nullius diœceſis.
3 Eccleſiæ Regulares nullius diœceſis non poſſunt ab Epiſcopo viſitari, in c Nullus, n 33 & 37 de Paroch. 306
3 Idem in Eccleſiis Regularibus exemptis, ib n.34. 306
3 Eccleſiæ Regulares commendatæ ſubſunt viſitationi Epiſcopi, ſi tantum ſint exemptæ, ib n.35. 306
3 Secus ſi nullius diœceſis, n 36. 306
3 Eccleſiæ Regulares nullius diœceſis etiam curatæ non poſſunt ab Epiſcopo viſitari, ib n.38. 306
3 Eccleſiæ Regulares curatæ, in quibus viget regularis obſervantia viſitari non poſſunt ab Epiſcopo jure delegato, ſed jure ordinario tantum, in c.Cum dilectus, n.32.de relig.dom 498
2 Viſitationi, vel juriſdictioni Epiſcopi an, & quando ſubſint Eccleſiæ exemptæ Regulares, in c.Grave, n.12. de off. ordin. 599
2 Monaſteria in Congregationem non redacta, ib n.13. 599
2 Monaſteria curata, ib.n 24 Parochiales Monaſterio unitæ, & ib.num.15. 599
2 Monaſteria non curata, in quibus viget Regularis obſervantia, ib num 16. 599
2 Monaſteria commendata, ib n.17. 599
2 Eccleſiæ Regulares non curatæ, nec commendatæ, ib.n.18. 599
2 Eccleſiæ nullius diœceſis Regulares, ib.n 19. 599
2 Beneficia Regularia nullius diœceſis quoad Seminarium, ibid. num.20. 599
2 Regulares perſonæ nullius diœceſis, ib.n.24. 600
2 Regulares curati nullius diœceſis, ib. n.25. 600
2 Regulares nullius diœceſis quoad proceſſiones, ib.n.26. 600
2 Item quoad ordines, & dimiſſorias, ib.n 27. 600
2 Regulares degentes extra clauſtra, ib.n.31. 600
2 Apoſtatæ, & ejecti, ib. n.32. 600
2 Regulares extra clauſtra in civilibus cauſis, ib n.33. 600
2 Regulares degentes intra clauſtra, ib n 34. 600
2 Et quando cenſeantur intra clauſtra degere, ib.n.35. 601
3 Viſitari an poſſint jure ordinario Monaſteria curata, ſecularia vero Eccleſiæ jure delegato, in c. Cum dilectus, n.44 de relig domib. 499
3 Epiſcopus viſitans Eccleſias monaſterio Caſſinen. unitas an ſit admittendus ad viſitationem plenariam, ib n 46. 499
2 Viſitare poteſt Epiſcopus de jure communi Monaſteria Regularium, ſicut Eccleſias ſeculares, in c. Ut juxta, n.2. de offic. ordin. 598
Vide in ver. *Exempti.* Et in ver. *Nullius diœceſis.*
3 Eccleſia eadem a pluribus viſitari poteſt, in c. Nullus, n.39 de Paroch. 306
2 Viſitationi non Epiſcopi ſubſunt loca, in quibus inferior exercet utranque juriſdictionem, niſi idem Epiſcopus majorem in illis auctoritatem exerceat, in c Cum olim, n. 29 de Præſer 180
3 Viſitatio cenſetur facta jure ordinario, quando fieri non poteſt jure delegato, in c. Cum dilectus, n.34 de Relig.domib 499
2 Epiſcopus viſitans loca exempta, vel nullius diœceſis, in vim Conc. Trid. an poſſit cauſas ordinarias cognoſcere, ac diffinire, in c. Dilectus, il 2. n 26 uſque in fin de Reſcript. 190
2 Epiſcopus extra viſitationem nullam habet juriſdictionem in loca nullius diœceſis, ib n.31. 190
2 Epiſcopus in viſitatione Eccleſiæ exemptæ non debet ad ſpecialem inquiſitionem deſcendere, nec ſententias ferre, ib.n.46 192
Viſitatio Monialium.
2 In viſitatione Monialium ſervari debet Clem. Attendentes, de Stat. Monachor. in viſitatione Capituli Cathedralis Extrav. Debent, de off. ordin, in aliis viſitationibus, in c. Ut juxta, de off. ordin. in d. c Ut juxta, n 15 & 33. 593
2 Differentiæ ſex quoad numerum, & qualitatem perſonarum, quas Epiſcopus poteſt ſecum ducere in viſitatione Monialium, & in aliis viſitationibus, ib.n.17. 593
2 In viſitatione Monaſterii Monialium Epiſcopus poteſt ſecum ducere Clericos ſeculares, ib. n.22. 593
2 Et quid de laicis, ib n.23. 593
2 Et quid de Religioſis, ib. n.24 & 35. 593
2 In viſitatione Epiſcopus de Religioſis, & Clericis ſecularibus poteſt tot ſecum ducere, quot expedire judicaverit, ib n.25 593
2 Viſitatores Monaſteriorum Monialium quot, & quales perſonas poſſint ſecum introducere, ib. n 6. 593
3 Viſitans Monaſterium Monialium ſi introducat ultra octo perſonas a jure præſcriptas, an Moniales poſſint propria authoritate omnes ejicere, an vero illas tantum, quæ ſunt ultra numerum, ib. n.26. 593
2 Viſitatores, qui intra ſepta Monaſterii Monialium introducunt ultra octo perſonas, incidunt in pœnas Conſtitutionis Gregorii XIII ib.n.30. 594
2 Bulla Gregorii XIII. an reſtringat numerum perſonarum, quas viſitatores de jure poſſunt ſecum ducere intra clauſtra Monialium, ib.n.31. 594
Vide in ver. *Monaſteria Monialium.*
Viſitatio locorum, ac perſonarum Secularium exemptarum, vel nullius diœceſis.
2 Viſitationi, vel juriſdictioni Epiſcopi an, & quando ſubſint Eccleſiæ ſeculares exemptæ, in c.Grave, n.11. de off.ordin. 599
2 Eccleſiæ ſeculares nullius diœceſis, ib n.21. 600
2 Perſonæ ſeculares nullius diœceſis, ib n 22. 600
2 Clerici nullius diœceſis quoad Synodum, ib n.23. 600
2 Perſonæ ſeculares exemptæ curam animarum exercentes, ibid. num.28. 600
2 Aut non exercentes, ib. n.29. 600
2 Seculares exempti privilegio perſonali, vel locali, & Capitulari Cathedralium, ib.n.30. 600
2 Perſonæ ſeculares extra clauſtra degentes, ib. n.36. 601
3 Viſitare poteſt Epiſcopus tanquam Sedis Apoſtolicæ Delegatus Eccleſias nullius diœceſis ſeculares, non autem Regulares, in c. Cum dilectus, n 33. de Relig domib. 498
3 Viſitatio cenſetur facta jure ordinario, quando fieri non poteſt jure delegato, ib.n.34. 499
3 Viſitari poſſunt ab Epiſcopo Eccleſiæ ſeculares exemptæ etiam curatæ, & a Monaſterio dependentes, vel unitæ, ſed jure delegato tantum, ib.n.43. 499
3 Idque expreſſe ab Epiſcopo declarandum, ib. 499
Vide in ver. *Exempti.* Et in ver. *Nullius diœceſis.*
Viſitatio quoad Procurationem.
3 Munera etiam ſponte oblata in viſitatione recipientes maledictionem incurrunt, a qua non liberantur, niſi duplum reſtituant, in c. Procurationes, n.24 de Cenſibus. 548
2 Procuratio non debetur Viſitatori, qui vadit pro cauſa expedienda, in c. Dilectus, il 2. n. 43. de Reſcript. 192
Vide in ver. *Procuratio.*
Viſitator Apoſtolicus.
2 Viſitator generaliter datus a Papa poteſt Clericos beneficiis privare propter eorum graves, & manifeſtos exceſſus, in c. Dilectus, il 2 n. 14. de Reſcript. 189
2 Si hoc habeat in litteris delegationis; alias ſecus, ib. n.15. & ſeqq. 189

a Vi-

Digitized by Google

1 Viſitatores generales poſſunt inquirere, & referre, ſed non private, ib. n. 18. 189
1 Viſitator datus a Papa cenſetur datus ad corrigendum, ib. n. 22. 190
3 Viſitator Eccleſiæ vacantis non confert beneficia, niſi ſit datus a Papa, in c. Illa, n. 31. Ne Sede vacante. 209

Viſitatoris comitatus.

1 Viſitans Epiſcopus Monaſterium non introducat ſeculares, ſed duos, vel tres Canonicos ſuos cum aliquot Religioſis, in c. Ut juxta, n. 1. de off. ordin. 592
1 Viſitator poteſt majorem numerum perſonarum adhibere, dum ad locum viſitationis accedit, quam in actu ipſius viſitationis, ib. n. 13. 593
3 Viſitatores contentos eſſe debent modeſto equitatu, famulatuque, in c. Procurationes, n. 15. de Cenſ. 547
3 Nec vecturæ, aut ferraturæ equorum eis debentur, ſed tantummodo victus pro equis, ib. 547
3 Nec ſi equi moriantur, poſſunt alios emere, aut expenſas itineris recuperare, ib. n. 17. 547

Vide in ver. *Viſitatio Monialium*.

Viſitatoris poteſtas.

1 Epiſcopus in viſitatione inquirere poteſt nedum de rebus ſcandaloſis, & publicis, ſed etiam ſecretis, in c. Perniciosam, n. 8. de off. ordin. 550
1 Epiſcopus in viſitatione non poteſt imponere pœnas ordinarias, ſed eas tantum, quæ morum correctionem reſpiciunt, in c. Dilectus, il 2. de reſcript. n. 44. 198
1 Cauſæ ordinariæ extra viſitationem non ſunt cognoſcendæ, ib. num 45. 191
1 Viſitator, & judex cenſetur uti ea poteſtate, per quam actus ſuſtinetur, ib. n. 17 189
1 Viſitator poteſt a beneficiis ſuſpendere, ib. n. 23. & ſeqq. 190
1 Viſitator an poſſit contra contumaces ad pœnam privationis procedere, ib. n. 25. 190

Vide in ver. *Viſitator Apoſtolicus*.

1 Viſitatores licet procedant ſine ſtrepitu, & figura judicii; tamen legitimæ defenſiones ſemper ſunt ſalvæ, ib. n. 33. 190
1 Viſitatoris Regularium officium eſt, abſque judiciorum ſtrepitu intendere Regulari diſciplinæ, & reformationi Ordinis, ib. num. 42. 191
1 Viſitator inquirit de his, quæ ſecreto denunciantur, in c. Ut juxta, n. 7. de off. ordin. 592

Vide in ver. *Viſitatio Diœceſis*.

Viſitatoris recuſatio.

1 Viſitator non poteſt recuſari, niſi judicialiter procedat, vel modum excedat in corrigendo, in c. Conquerente, n. 37. de off. ordinar. 588
3 VITA in calore ſita eſt, in c. Cum ſis, n. 35. de conver. conjugator. 437
3 Vivere præſumitur, qui non probatur mortuus poſt annum centeſimum, ib. n. 59. 438
1 Vita in Prælato an ſit ſcientiæ præferenda, in c. Cum in cunctis, n. 5. de elect. 243
1 Vitæ integritas a puerilibus annis requiritur in aſſumendo ad Dignitatem Epiſcopalem, ib. n. 11. 244
1 Vita contemplativa an ſit præferenda activæ, in cap. Niſi cum pridem, n. 10. de renunc. 337

Vide in ver. *Religio*.

3 Vita activa eſt fructuoſior, quam contemplativa, in c. Licet, n. 17. de regular. 392
3 Vitæ activæ opus duplex, unum derivat ex contemplationis plenitudine, ut prædicatio, & doctrina, in c. Sane, n. 39. de regular. 350
3 Et hoc præfertur ſimplici contemplationi, ib. n. 40. 356
3 Aliud totaliter conſiſtit in exteriori occupatione, ut eleemoſynas dare, & hoſpites recipere, &c. quæ ſunt minora operibus contemplativis, ib. n. 42. 356
5 VITII remiſſio, ſeu approbatio ex ſola communione non inducitur, niſi data ſcientia in communicante, in c. Si aliquando, n. 6. de ſent. excomm. 356
1 Vitium ſucceſſionis in beneficio paterno purgatur ex intitulatione extraneæ perſonæ inter patrem, & filium, in cap. Ex tranſmiſſa, n. 2. de fil. Presbyt. 427
1 Vitia realia in ſucceſſores tranſeunt, perſonalia vero non tranſeunt in ſingularem ſucceſſorem, ſed bene in univerſalem, ib. num. 3. 467
4 Vitium quoties ex una radice naſcitur, conſequens eſt, ut una lege tollatur, in c. Non debet, n. 21. de conſang. & affinit. 72
1 Vitium eatenus vitiare debet, quatenus ingreditur ſubſtantiam actus, in c. Super literis, n. 74. de reſcript. 104
3 VIX quod ſit, tamen ſit, in c. Audivimus, n. 31. de Reliq. & vener. Sanctor. 605
3 UNA, & eadem perſona poteſt vices duarum repræſentare, & reſpectu diverſæ qualitatis, diverſo jure cenſeri, in c. Poſtulaſti, n. 12. de conceſſ. Præbend. 201
3 Etiam in actibus incompatibilibus, ib. n. 13. 201
1 Una determinatio reſpiciens plura determinabilia, debet ea æqualiter determinare, in c. Cauſam, n. 35. de elect. 261
2 UNANIMITER fieri dicitur, quod fit nemine diſcrepante, in c. Cum Eccleſia, n. 7. de cauſ. poſſ. & propriet. 110
1 UNCTIONES in conſecratione Epiſcopi non ſunt de ſubſtantia, ſed de ſolemnitate tantum, in c. Cum veniſſet, n. 71. de ſacr. unct. 450
1 Eccleſia Græca in Ordinationibus, & conſecrationibus ſervare debet unctiones, quas ſervat Eccleſia Romana, in cap. Cum veniſſet, n. 1. de ſacr. unct. 443
1 Unctio exterior, & interior an congrue hic deſcribantur, & an interiori unctio ſit gratia, vel character ſacramentalis: an vero codex ſit mendoſus, & quonam modo reſtituendus ex manuſcripto Bibliothecæ Vaticanæ, ib. n. 2. 443
1 Unctio in Ordine Presbyteri eſt de ſolemnitate tantum, ibidem num. 57. 448
4 Unctio extrema, Viaticum, & Pœnitentia in articulo mortis an poſſint miniſtrari a Sacerdote excommunicato, & præciſo, in c. Non eſt vobis, n. 1. & ſeqq. uſque in fin. de ſponſal. in
5 UNICUIQUE licet in ſuo facere, quod vult, dummodo nihil in alienum immittat, etiamſi per hoc alius lædatur, in cap. Patentibus, n. 9. de privil. 242
5 Quod intelligitur de immiſſione rei corporalis, ib. n. 17. 242

Unio, communia.

5 Unio æque principalis operatur, ut quælibet Eccleſia ſuas retineat prærogativas, in c. Cum certum, n. 31. de majorit. & obed. 609
3 Unio tranſlativa dicitur incorporatio, quæ æquiparatur alluvioni, in c. Recolentes, n. 36. de ſtat. Monachor. 468
3 Unio non præjudicat Epiſcopo, in cujus diœceſi erat Eccleſia unita, in c. de Xenodochiis, n. 29. de Relig. domib. 486
3 Unio in dubio præſumitur perpetua, ut facta contemplatione Eccleſiæ, in c. Extirpandæ, §. Qui vero, n. 58. de Præb. 13 e
5 Unire eſt juriſdictionis Epiſcopalis, in c. Sicut unire, n. 16. de exceſſ. Prælator. 208
5 Unio concernit proprietatem beneficii, collatio vero titulum, ib. num. 20 208
5 Unio eſt actus omnino voluntarius, ſed requirit cauſam utilitatis, vel neceſſitatis, ib. n. 21. 208
5 Unio in quibus differat a collatione, ib. n. 62. 213
3 In unionibus, & aliis actibus, quæ fiunt authoritate delegata, non requiritur Capituli conſenſus, in c. Ad audientiam, n. 53. de Eccl. ædific. 627
3 Declaratur, ib. n. 54 627
3 Prærogativa perſonæ, quamvis interdum ſit juſta cauſa diſpenſandi ad plura incompatibilia, non tamen eſt juſta cauſa annectendi unum beneficium alteri, in c. Expoſuiſti, n. 6. de Præbend. 145
3 Unio incompatibilium ad vitam non eſt proprie unio, ſed magis quædam palliata diſpenſatio, & reprobatur a Conc. Trid. ib. num. 7. 145
3 Uniones ſunt odioſæ, & reſtringendæ, ib. n. 19 146
3 Uniendi facultas extendi non debet de caſu ad caſum ad correctionem juris communis, ib. n. 27. 146
3 Unio facta ab Ordinario ſine cauſa non valet, ib. n. 15. 146
3 Unio acceſſoria quæ dicatur, qui ſit illius effectus, in c. Novit, n. 3. & 8. Ne Sede vacan. 204
3 Unionum quinque ſunt ſpecies, ib. n. 6. & num. ſeqq. uſque ad num. 12. 204
3 In unionibus Eccleſiarum attendendus eſt tenor privilegii, ib. num. 11 204
3 Uniendi facultas non venit in generali diſpoſitione, in cap. Ad audientiam, il 1. n. 57. de Eccl. ædific. 627
3 Unio quotuplex ſit, in c. Expoſuiſti, n. 34. de Præb. 148
3 Unio æque principaliter quæ, & illius effectus, in cap. Novit, n. 4. 9. & 10. Ne Sede vacant. 204

Unionis derogatio, & ſuſpenſio.

5 Unionibus Papa non conſuevit derogare in vacationibus per obitum, ſed ex cauſa reſignationis duntaxat, in c. Sicut unire, n. 27. de exceſſ. Prælator. 209
5 Unio de beneficio viventis valet, ſed ſuſpenditur, ſi contingat illud reſignari, & reſignationem admitti per Sedem Apoſtolicam, ib. n. 28. 209
5 Unio facta Seminario comprehenditur in clauſula ſuſpenſiva quarumcunque unionum, ib. n. 28. 209

Unio dignitatum.

5 Unire poteſt Epiſcopus dignitati curatæ aliam dignitatem, in c. Sicut unire, n. 33. de exceſſ. Prælator. 209
3 Unio Eccleſiarum quot modis fieri poſſit, in c. Novit, n. 2. & ſeqq. uſque ad n. 18. Ne Sede vacante. 204

Unio Eccleſiarum exemptarum.

5 Unio Eccleſiarum exemptarum cujus authoritate ſit facienda, in c. Sicut unire, n. 11. de exceſſ. Prælat. 207
3 Legatus de Latere non poteſt diſſolvere uniones factas a Papa de plenitudine poteſtatis, in c. Novit, n. 38. Ne Sede vac. 205
3 Nec revocare uniones Eccleſiarum exemptarum, quia nec poteſt illas unire, ib. n. 39. 205

Vide in ver. *Unio Præbendis Canonicalibus*.

Unio Eccleſiarum inferioribus ſubjectarum.

5 Unire an poſſit Prælatus inferior Eccleſias ſibi pleno jure ſubjectas, in c. Sicut unire, n. 12. & ſeqq. uſque ad n. 19. de exceſſ. Prælator. 207
5 Quid, ſi Prælatus ſit exemptus, ib. n. 13. 207
5 Et quid, ſi in certa parte diœceſis juriſdictionem habeat quaſi Epiſcopalem, ib. n. 14. & 16. 207
5 Et quid, ſi facultatem uniendi acquiſierit præſcriptione, vel privilegio, ib. n. 15. 207

Unio Epiſcopatuum.

5 Unio, & ſubjectio Epiſcopatuum eſt ſoli Papæ reſervata, in c. Sicut unire, n. 5. de exceſſ. Prælator. 207
5 Concilium Provinciale debet examinare, quas Cathedrales invicem unire, vel novis proventibus augere expediat, ibid. num. 6. 207
3 S. Angeli in Vado, & Caſtri Durantis Eccleſiæ in Cathedrales erectæ ab Urbano VIII. & æque principaliter unitæ, in cap. Novit, n. 5. Ne Sede vacan. 204
3 Uniones Cathedralium Eccleſiarum Papa ſolus poteſt diſſolvere, in d. c. Novit, n. 34. Ne Sede vacan. 205

Vide in ver. *Papa quoad Epiſcopatuum unionem*.

Unio

Unio Hoſpitalium.

5 Hoſpitalia Epiſcopus unire non poteſt, etiamſi dentur in titulum, & in eis nulla exerceatur hoſpitalitas, in c. Sicut unire, n.34. de exceſſ. Prælator. 209

Vide in ver. *Hoſpitale.*

Unio menſæ Capitulari.

3 Unire an poſſit Epiſcopus beneficia ſimplicia menſæ Capitulari ob Præbendarum tenuitatem in vim Conc. Trid. in c. Expoſuiſti, n.24. & 27. de Præben. 146

3 Unio beneficii facta ab Epiſcopo menſæ Capitulari etiam de Capituli conſenſu, de jure communi eſt ipſo jure nulla, ib. n.25. 146

3 Et de hoc requiritur authoritas Papæ, nec ſufficit Metropolitani, ib. n.26. 146

3 Unio beneficiorum ſimplicium facta ab Epiſcopo menſæ Capitulari an valeat, ſi in Eccleſia nullæ ſint Præbendæ diſtinctæ, ſed tantum maſſa communis in diſtributionibus conſiſtens, ib. n.28. & ſeqq. uſque ad n.33. 147

Vide in ver. *Unio Præbendis.*

Unio Monaſteriorum.

3 Unio, ſeu aggregatio unius Conventus, quatenus fieri poſſit ſine authoritate Papæ, non tamen fieri poteſt multorum Conventuum, vel omnium, & cur, in c. Recolentes, n. 47. de ſtat. Monachor. 469

5 Unire non poteſt Abbas, vel alteri ſubjicere Monaſterium ſuum ſine authoritate diœceſani etiam de Metropolitani conſenſu, in c. Sicut unire, n.1. de exceſſ. Prælator. 206

5 Epiſcopus authoritate propria poteſt Monaſteria ſuæ diœceſis non exempta invicem unire, aut unum alteri ſubjicere, ib. n.9. 207

3 Eremitarum Camaldulenſium, & Montis Coronæ unionem factam ab Urbano VIII. confirmavit Sanctiſſimus Dominus Noſter Innocentius X. in c. Sane, n.64. de regular. 357

Vide in ver. *Monaſterium quoad unionem.*

3 Religiones diverſas, vel Monaſteria diverſorum Ordinum ſolus Papa poteſt unire, & uniones diſſolvere, in cap. Novit, n.42. Ne Sede vacan. 206

3 Camaldulenſes, & Montis Coronæ Eremitas univit Urbanus VII ib n.40. 206

3 Quæ unio ab eis diſſolvi non potuit, ib. n.41. 206

3 Regulares de jure facultatem non habent uniendi Eccleſias etiam ſibi pleno jure ſubjectas, in c. Relatum, n.69. verſ. Præterea, Ne Cler. vel Monach. 673

3 Unio parvorum Conventuum ejuſdem Religionis in eodem loco exiſtentium, qua lege facta fuerit, d. verſ. Præterea. 673

Unio Parochialium.

3 Unio Parochialis ad vitam non liberat obtinentes, qui tenentur ſe promoveri facere, & reſidere in eis, in c. Extirpandæ, § Qui vero, n. 33. de Præbend. 128

5 Unire poteſt Epiſcopus ex Concilio Tridentino beneficia curata cum Curatis, qualitercunque ſint reſervata, in c. Sicut unire, n.31. de exceſſ. Prælat. 209

5 Et quid in reſervatis diſpoſitioni, vel ordinationi Apoſtolicæ, ib. num 32. 209

3 Unire non debet Parochialis Eccleſia Præbendæ Canonicali, niſi ſuperſit congrua portio pro Vicario perpetuo, in c. Expoſuiſti, n 8. de Præben. 145

3 Uniri poſſunt ab Epiſcopo de jure communi Parochiales Eccleſiæ Præbendis, vel dignitatibus ob illarum paupertatem, ib. num. 10. 145

3 Secus poſt Conc. Trid. ib. n.11. 145

3 Unio æque principaliter Parochialis cum Præbenda, vel dignitate an ſit prohibita a Conc. Trid. ib. n. 12 & n. ſeqq uſque ad num. 18 145

3 In unione æque principali unus eſt Rector utriuſque beneficii, ib. num.14. 146

3 Curatus, & Rector Parochialis annexæ quis dicatur, ib. n.33. & ſeqq. uſque in fin. 148

3 Quid, ſi Parochialis ſit annexa Præbendæ Canonicali, ib. n. 33. 148

3 Et quid, ſi ſit annexa Capitulo, vel menſæ Capitulari, ib. n.33 148

3 Et quid, ſi ſit aſſignata certa portio ſuper fructibus Parochialis ſicut ex Canonicis, vel Capitulo, ib. n.33. 148

3 Cura habitualis in foro animæ an ſit penes Canonicum, cujus Præbendæ unita eſt Parochialis, ib n 46. 148

Vide in ver *Parochialis quoad unionem.*

Unio Præbendis Canonicalibus.

5 Metropolitanus Epiſcopo nolente, aut negligente non poteſt unire beneficia ſimplicia Præbendis Canonicalibus, in c. Sicut unire, n 8. de exceſſ Prælator 207

5 Unire non poſſunt beneficia ſimplicia Præbendis Canonicalibus Abbates exempti, & juriſdictionem ordinariam quaſi Epiſcopalem habentes, ib n.18. 208

5 Unire poteſt Epiſcopus beneficia ſimplicia etiam reſervata, vel affecta Præbendis Cathedralium, vel Collegiatarum Eccleſiarum, ib. n.35. 209

5 Item Seminario Clericorum, ib n.36 209

5 Et quid poſt Decretum Clementis VIII. ib n.37. 210

3 Præbendis Eccleſiæ Cathedralis propter illarum paupertatem poſſunt annecti Capellæ, reſervata ipſarum Presbyteris congrua portione, in c. Expoſuiſti, n. 1. de Præben. 145

3 Præbendis Canonicalibus quas ob cauſas annecti poſſint Eccleſiæ Parochiales, ib n 5. 145

3 Præbendarum tenuitati in Cathedralibus, & Collegiatis inſignibus, qua ratione Epiſcopus providere poſſit ex Conc. Trid. ib num 17. 146

3 Anve illis unire poſſit de conſenſu Capituli aliquot portiones ejuſdem Eccleſiæ, ib n.18. uſque ad n.24. 146

3 Unio fieri non poteſt ab Epiſcopo portionibus privilegiatis, ib. num 30. 147

3 Maſſa communis, cujus redditus in diſtributionibus conſiſtunt non ſuccedit loco Præbendæ quoad effectum unionis, ibidem num. 31. 147

Vide in ver. *Unio menſæ Capitulari.*

Unio de reſervatis, vel devolutis.

4 Unire an poſſit Epiſcopus beneficia Sedi Apoſtolicæ reſervata, vel affecta, in c. Sicut unire, n.28 & ſeqq. uſque ad n.38. de exceſſ. Prælator. 208

5 Unio facta ab Epiſcopo de beneficio reſervato, ſuſpenditur, donec Papa conſulerit, & proviſus Apoſtolicus beneficium dimiſerit, ib. n.33. 208

5 Declaratur, ib. n.25. & 33. 209

5 Unio non ſortitur effectum in præjudicium expectantis, ſed manet in ſuſpenſo uſque ad illius obitum, vel reſignationem, ib. num.24. 209

5 Quod procedit, ſi gratia expectativa præcedat unionem, ſed ſi unio præcedat gratiam, vel reſervationem, collatio Apoſtolica eſt nulla, non facta mentione unionis, ib n 25. 209

5 Et quid, ſi collatio facta fuerit motu proprio, ib. n.26. 209

5 Unire non poteſt Epiſcopus beneficium reſervatum diſpoſitioni, ſeu ordinationi Apoſtolicæ, ib. n.29. 209

5 Idem in reſervato collationi, vel proviſioni Papæ, ſi reſervatio ſit perpetua, ib. n.30. 209

5 Unire an poſſit Epiſcopus beneficia propter ſuam negligentiam ad Sedem Apoſtolicam devoluta, in c. Sicut unire, n.19. de exceſſ. Prælat. 208

Vide in ver. *Unio Seminario.* Et in v *Unio Parochialium,* Et in ver. *Unio Præbendis Canonicalibus.*

Unionis revocatio.

3 Unio ab initio valida, & effectum ſortita non reſcinditur ipſo jure ex eo, quod deveniat ad caſum, a quo incipere non poteſt, in c. Extirpandæ, § Qui vero, n 57 de Præbend. 131

3 Unione diſſoluta, Eccleſia unita redit ad primævam naturam, & ſtatum, in quo erat ante unionem, in c. Novit, n.43. Ne Sede vacan. 206

3 Congregatio Clericorum Doctrinæ Chriſtianæ unita Religioni Clericorum Regularium de Somaſcha, diſſoluta unione, redacta fuit ad antiquum ſtatum ſecularem, ib. n.45. 206

Unio Seminario.

3 Unio beneficiorum ſimplicium Diœceſis facta Seminario ab Epiſcopo non valet, in c. Recolentes, n.29 de ſtat. Monach. 467

5 Unio facta Seminario comprehenditur in clauſula ſuſpenſiva quarumcunque unionum, in c. Sicut unire, n.38. de exceſſ. Prælator. 209

5 Epiſcopus poteſt unire beneficia ſimplicia etiam reſervata, vel affecta, Seminario Clericorum, ib n 36. 209

5 Et quid poſt Decretum Clementis VIII. ib n.37. 210

5 Cardinalis Epiſcopus an unire poſſit Seminario ante vacationem ea beneficia, quæ ſe ipſo vivente vacarent, non obſtantibus reſervationibus ad ſuam collationem pertinerent, ib. n 38. uſque ad n 47. 210

5 Unire poteſt Epiſcopus in vim Concilii Tridentini Seminario Clericorum beneficia etiam tempore unionis reſervata, vel affecta, ib n 39. & 43. 210

5 Clementis VIII. Decretum de beneficiis affectis Seminario non uniendis expenditur, ib. n 40 & ſeqq. 210

5 Cardinalis Epiſcopus habens indultum, an unire poſſit Seminario beneficia reſervatione perſonali reſervata, vel affecta, non obſtante Decreto Clem VIII ib. n.47 & ſeqq. uſq; ad n.51. 21?

5 Literæ Urbani VIII. declaratoriæ Decreti Clem. VIII. de beneficiis affectis Seminario non uniendis, referuntur, ib. n.49. 211

5 Unio beneficii litigioſi facta Seminario ad præſcriptum Concil. Trid. an ſit valida, necne, ib. n.51. 212

5 Rotæ deciſio in cauſa Corduben. ſuper unione beneficii litigioſi refellitur, ib. n.58. 212

5 Unire an poſſit Epiſcopus Seminario beneficia litigioſa, non obſtante Decreto Clementis VIII. prohibentis fieri uniones de reſervatis, vel affectis, ib. n.64. 213

3 Unio Parochialis habitu facta Seminario, quamvis fuiſſet valida, tamen eſſet diſſolvenda ob reditum Parochianorum, in c. Extirpandæ, § Qui vero, n.59. de Præbend. 131

Vide in ver. *Seminarium.*

5 Unitas Eccleſiæ in quibus conſiſtat, in c. Quod a prædeceſſore, n 12. de ſchiſmat. 103

2 Unitas orationis regulata ab eodem verbo operatur, ut æqualis ſit determinatio quoad omnes, in c. Si quis, n 54 de foro comp 39

2 UNIVERSITATES generales an ſint comprehendendæ in Bulla de Conſervatoribus, in c. Si Clericus, n.46. de foro comp. 56

3 Univerſitas non poteſt ſtatuere de paſcuis, niſi omnibus conſentientibus, in c. Cum in cunctis, n.11. de his, quæ fiunt a majori par. capituli. 321

3 Univerſitas non poteſt prohibere, ne incolæ utantur paſcuis juxta conſuetudinem, ib. n.15. 321

3 Univerſitas etiam in re communi pluribus ut univerſis non poteſt ſtatuere in præjudicium domini temporalis, ib. n.18. 321

2 Univerſitas, vel Collegium non poteſt excommunicari, in c. Olim, n 1. de lit. conteſt. 83

3 Univerſitas, in qua ſunt plures laici, quam Clerici, cenſetur laicalis, & ſubjicitur foro ſeculari, in c. Cum propter, n. 48 & 70 de jurepatr 532

3 Univerſitas, ſeu illius officiales, qui pecunias ad Eccleſiam ſpectantes eidem Univerſitati mutuantur ad emendam annonam, an inciderit in excommunicationem c 11. ſeſſ 22 Conc. Trid, in c. Ad hæc, n.61. & ſeqq. uſque in fin. de Relig. domib 493

3 Relativum, *Quis*, Univerſitatem non comprehendit, ib. n.63 493

3 Univerſitas eſt perſona ficta, ſeu repræſentata, n. 64. 493

3 Excommunicatio prohibetur ferri in Univerſitatem, ib. n 66 493

3 Statu-

Digitized by Google

3 Statutum Univerſitatis in favorem Eccleſiæ editum an ab ipſa revocari poſſit, ib. n.69 493
5 Univerſitas an excommunicari poſſit, in c. Reſponſo, n.31. & ſeqq. uſque in fin. de ſent. excomm. 360
5 Univerſitas unde dicta, ib n.32 Quid ſit, n. 33. 360
5 Et quot homines faciant Univerſitatem, n. 34. 360
5 Univerſitatis nomine quid veniat, n. 35. 360
5 Univerſitas ex tenore ſacrorum Canonum interdicitur, ſingulares perſonæ excommunicantur, ib.n.43. 361
5 Univerſitatem excommunicari non poſſe, qui authores ſenſerint, ib n 51. 361
5 Univerſitas, & Capitulum jure veteri poterant excommunicari, ib.n 52 362
5 Univerſitas duplex, ib n.55. 362
5 Univerſitas dupliciter accipitur, ib.n 60. 363
5 Univerſitas prout eſt quid abſtractum a ſingularibus perſonis, nulla authoritate excommunicari poteſt, ib n.61. & ſeqq. uſque ad n. 72 363
5 Univerſitas, Communitas, Societas, Collegium, ſeu Capitulum dicuntur unum non ſimpliciter, ſed aggregative, n 62 363
5 Collegium, & Univerſitas non dicitur perſona vera, ſed ficta, & repræſentata, carens anima, & baptiſmo, ib n 64 363
5 Univerſitatis res non ſunt ſingulorum, neque e converſo, ibid. num.68. 363
5 Animæ ſingulorum non ſunt Univerſitatis, ib n.68. 363
5 Actus, & paſſiones, prout conſiſtunt in facto, ſunt ſingulorum, non Univerſitatis, ib n 69. 363
5 Univerſitas, ut eſt quid præſcindens a ſingularibus perſonis, non eſt capax interdicti, ib n.71 363
5 Excommunicare Univerſitatem, vel omnes de Univerſitate, non differunt, ib.n 72. 363
5 Declaratur, n 84 364
5 Univerſitas, Collegium, vel Senatus an poſſit per Papam excommunicari, ib n.75. & ſeqq. uſque ad n.79. 364
5 Univerſitas, vel Collegium, an ab inferioribus a Papa excommunicari valeat, ib n.79 & ſeqq. uſque ad n 88. 364
5 Excommunicari poſſunt ab Epiſcopo Priores, & omnes de Univerſitate mandatis ejus rebelles, ib.n 84. 364
5 Et an ligati ſint omnes, n.89. 364
5 Et in foro poli, n 90. 364
5 Excommunicatio lata in Univerſitatem ab inferioribus a Papa an liget, & timenda ſit, ib.n.93. & ſeqq. uſque in fin. 365
5 Excommunicatio lata in Univerſitatem non poteſt referri ad ſingulos, ib n.95. 365
5 Contrarium, n 106. & ſeqq. 366
5 Univerſitas nihil aliud eſt, quam ſinguli homines, qui ibi ſunt, ib.n. 106. 366
5 Actus, qui non poteſt applicari Univerſitati, applicatur ſingularibus perſonis, ib n 108. 366
5 Excommunicatio generaliter lata in Univerſitatem referri non poteſt, niſi ad capaces excommunicationis, ib. n 109. 366
5 Excommunicatio lata in Univerſitatem, an dicatur lata contra illius prohibitionem, ib.n.115. 367
3 Univerſitatem ſecularem Clerici non conſtituunt, in c. Multa, n 51. Ne Cler. vel Monach. 654
4 Univerſitas eſt illius naturæ, cujus eſt major illius pars, in c. In præſentia, n.95. de Probat. 139
4 Univerſitas, in qua ſunt plures laici, quam Clerici, cenſetur laicalis, & e converſo, ib n 96. 139
4 Univerſitas mixta aſſumit naturam a potentiori, ſeu digniori, ib num 97. 139
4 Univerſitas nihil aliud eſt, niſi homines, qui ibi ſunt, ib.n.103. 140
2 Univerſitas an conſtituatur ex quarta Parochianorum parte, in c. Querelam, n.12. de elect. 273
2 In Univerſitate Eccleſiaſtica juſpatronatus non præſumitur quæſitum ex uſurpatione, ib. n.21. 274
3 Univerſitas verbalis reſolvitur in ſingularitates, in c. Ex literis, n 23 25 & 39. de Juſpatr. 517
3 Realis ſecus, ib.n.41. 518
3 Univerſitas quando dicatur verbalis, & quando realis, ib.n.48 519
3 Univerſitatem conſtituunt Prælati Provinciæ, ſeu Regni, in c. Non eſt vobis, n 2. de regular. 346
3 Univerſitas quandoque reſolvitur in ſingulares perſonas, ib.n.5 346
3 Natio quælibet in Concilio Generali conſtituit Univerſitatem, & valent geſta a majori parte nationis, ib n.3. 346
3 Et nationes omnes conſtituunt Univerſitatem totius Eccleſiæ, ib num 4. 346
5 Univerſitas congregari debet in loco publico, & ſolito, niſi ibi non poſſit congregari propter bellum, vel aliud impedimentum, in c. Cum ex injuncto, n.32 de nov oper nunc. 230
5 Univerſitatis pars minor inſtante termino ad impediendum actum præfixum poteſt convocare majorem, & ea arcedere renuente, actum explicare, ib n.50. 230
5 VOLUNTATEM immutatam allegans probare debet, in c. Tuæ literæ, n 72. & 75 de Cleric per ſalt promot. 204
2 Voluntati nihil eſt ſub cælo ita contrarium, ſicut metus, in c. Cum dilectus, n 32. de Conſuet. 206
5 Voluntatis declaratio, & juris effectus reſultat ex actibus certa obligationi attributis, in c Cum virum, n.6. de regul. 366
3 Voluntas exploranda, ſi puella ſit major duodecim annis, ex Concilio Tridentino facienda eſt tam ante habitus ſuſceptionem, quam ante profeſſionem; ſin autem minor, ante profeſſionem tantum, & cur, ib.n.51. 366
3 Voluntas impuberum, qui Religionis habitum ſuſceperunt, de jure communi explorari non debet, niſi poſt pubertatem, ib. num 13. 367
3 Epiſcopus ſi velit, poteſt bis explorare voluntatem puellæ, quæ ante duodecimum annum habitum regularem ſuſcepit, ib num 15. 367
5 Voluntas non fertur, niſi in præcognitum, in c. Significatum, n 23 de regular. 361
3 Mens, & voluntas declaratur etiam ex actu nulliter geſto, ib. num.32. 362
3 Voluntas mutatio in Monacho non præſumitur, niſi probetur, ib. 362
3 In voluntatis perſeverantia dignoſcenda magis ſpectatur initium, quam factum poſtea ſubſecutum, ib.n.33. 362
3 Voluntas mutari non poteſt re non integra, & in præjudicium alterius, ib.n.34. 462
5 Voluntate, & propoſito maleficia diſtinguuntur, in c Cum voluntate, n 4 de ſent. excom. 376
3 Commutatio voluntatum fieri non poteſt ab inferiori a Principe etiam in melius, in c. Recolentes, n.45 de ſtatu Monach. 469
3 Voluntas teſtatoris pro lege ſervanda eſt, ſi ſit licita, alias ſecus, in c. Tua nobis, n.14 de teſtam. 282
3 Diſpoſitio ſecundum voluntatem ſecreto a teſtatore executori participatam an valeat, ib n.31. 283
3 Voluntas ſecreto commiſſa an ſit captatoria, & an hæres teneatur ſtare dicto executoris, ib. n.32. 283
3 Captatoria voluntas an teneat quoad non pias cauſas, ib.n.33 283
3 Voluntas coacta voluntas eſt, ſed non ſpontanea, ſeu libera, in c. Quia ingredientibus, n 35. de teſtam 208
2 Voluntas non habetur pro facto, quando actus non tenet ex impedimento juris, in c Nuper a nobis, n.45. de bigam 505
2 Voluntas in maleficiis ſpectatur, non exitus, ib. n.41. 507
2 Voluntas legiſlatoris obligandi ſubditos ad acceptandam legem præcipue ex verbis conjecturatur, in c. Treugas, n.53. de treug & pac 635
3 Voluntas ſpecificatur ab objecto, in c. Audivimus, n.40. de Reliq. & vener. ſanctor. 605
1 Voluntas coacta, voluntas eſt, in c. Sacris, n.22. de his, quæ vi met. cauſ. 683
3 Voluntas ſemel poſita præſumitur ſemper durare, niſi probetur mutata, in c. Majores, n.71. de baptiſmo. 599
3 Voluntas coacta, voluntas eſt, non tamen abſoluta, ſeu libera, ib.n.85. 599
3 Voluntas coacta non ſufficit in actibus, in quibus requiritur omnimoda libertas, ut in matrimonio, ib. n.86. 599
3 In electione, ib.n.87. 599
3 In dotis conſtitutione, ib. n.88. 599
3 Et in profeſſione, ib n 89. 599
5 Ultima voluntas effectum non ſortitur, niſi poſt mortem, in c. Prudenter, n.18. & 20. de donat. 244
1 Voluntas habet libertatem contrarietatis; intellectus ſecus, in c. Ne innitaris, n. 156. de Conſtit. 47
5 VOLUNTARIUM duplex, in c. Si conſtiterit, n.28. de accuſat. 12
5 Voluntarium ſecundum ſe eſt de ratione intrinſeca peccati actualis, non autem irregularitatis, & cur, ib. n.36. 52
4 Voluntarium eſt de ratione intrinſeca voti, in cap. Conſuluit, n 20. qui Cler. vel vov. 46
5 VOTO continentiæ, nec tacite, nec expreſſe poteſt quis ſe adſtringere ante 14. annos, in c. Tuæ literæ, n.32.45. & 66. de Cler. per ſalt. promot. 201
5 Votum tam profeſſionis, quam continentiæ expreſſe, & tacite ratificari poteſt, ib n.36. 201
5 Votum caſtitatis hodie tam expreſſe, quam tacite fieri poteſt a majore annis 14. ſicut poterat ante Concilium Tridentinum, ib.n.42. & ſeqq. 202
5 Votum continentiæ facilius introducitur in eo, qui characterem habet Ordinis ſacri, quam ingreſſo in monaſterium, qui Monachus non eſt, ib. n 46. 202
5 Votum a viro emiſſum uxore contradicente, ſtatim ea mortua ex perſeverantia in Monaſterio ſolemnizatur, ib.n.75. 204
3 Voti ſolemnitas eſt de jure poſitivo, in c. Ex parte, n.13. de converſ. conjugat. 450
5 Votum virginitatis firmatur, ex quo ætas jam adulta eſſe cœpit, in c. Tuæ literæ de Cler. per ſalt. promot. n.76. 204
5 Votum continentiæ ineſt profeſſioni de ſui natura, & eſt de ipſius ſubſtantia, ib n 77. 205
3 Votum Religionis emiſſum a conjuge de licentia alterius non ſolemnizatur, niſi votum remanentis in ſeculo ſit perpetuum; ſecus ſi temporale durante vita ingreſſi, in c. Præterea, n 8. de converſ. conjugat 430
2 Vota ſingulorum an ſint ſervanda in electione, quæ fit per viam compromiſſi initi in majorem partem Collegii, in c. Licet de vitanda, n.67 de elect. 237
3 Votum in dubio intelligitur de ſimplici, in c. Explicari, n. 8. de obſerv. jejun. 628
3 Authoritas legis, vel Superioris in juramento, & voto ſemper intelligitur excepta, ib n 19. 619
3 Votum debet intelligi, ut non ſit inutile, ſed aliquid operetur, ib n.13.14.20. & 22. 619
3 In voto magis attenditur intentio voventis, quam verba, ib. num 14. 619
3 Voto ſe adſtringere ad id, quod eſt in præcepto, non eſt inutile, ib n 22. 619
2 In voto non fit extenſio de caſu ad caſum, ib. n.25. 619
5 Votum ſolemnizatur per ſuſceptionem ſacri Ordinis, vel per profeſſionem, in c. Ut privilegia, n. 30. de privil. 270
3 Votum filii impuberis poſſunt parentes irritum facere, ſed non poſſunt eum cogere ad vovendum, in c. Cum virum, n.26. de regular. 378
2 Votum neceſſario exigit deliberationem, propoſitum, & pro-

promiſsionem, ibidem numero 37. 369
3 Infans ex voto non obligatur, ib n 38. 369
3 Votum obligat puerum doli capacem, quandiu parentes non contradicunt, ib n.39. 369
3 Votum denuo factum propter dubium validitatis prioris voti an obliget, in c. Significatum, n 9.13.& 42. de regul. 359
3 Vovens ante pubertatem, ſi poſt pubertatem votum ratificet credens eſſe validum, an obligetur coram Deo, ib.n.15 & 42.3do
3 Votum ſimplex non minus obligat ad Deum, quam ſolemnis profeſſio, in c. Si quis, n. 46. verſ. Ergo cum profeſſi de regular. 337
3 Vovens ingredi Religionem, ſi fiat Epiſcopus, tenetur Eccleſiam reſignare, & ad Religionem tranſire, ib. verſ. Facit textus. 337
2 Voti ſolemnitas a ſola conſtitutione Eccleſiæ eſt inventa, in c. Quanto, n.10d. de transl. Epiſcop. 324
4 Votum ſolemne impedit, & dirimit matrimonium poſt contractum, in c. Inſinuante, n.1. qui Cler. vel voven. n.1. 50
4 Vovens caſtitatem reſpectu certæ regulæ, ib. n.10.& ſeqq. uſque ad n. 18. 50
4 Quid, ſi habitum ſuſcipiat animo omnia ſubſtantialia profitendi, n.11. 50
4 Et quid, ſi introdat ſe obligare ad ſolam continentiam, n.12. 50
4 Et quid, ſi de illius intentione dubitetur, n. 14. 50
4 Votum ſolemnizari reſpectu ſolius caſtitatis, & dirimere matrimonium poſt contractum, eſt error, ib.n.13. 50
4 Votum caſtitatis ſolemnizatur per ſuſceptionem, & delationem habitus, etiam extra Monaſterium, ib.n.15. 50
3 Votum profitendi, & profeſſio in quibus differant, in c. Porrectum, n 2. & ſeqq. uſque ad n.9. de regular. 372
3 Votum profitendi habet conditionem ſubintellectam, ſi recipiatur ab Abbate, ib n 3. & 8 372
3 Votum profitendi non eſt ſolemne, nec dirimit matrimonium poſt contractum, ib.n.4. 372
3 Votum non determinatum ad certam Religionem a Sede Apoſtolica approbatam non poteſt dici ſolemne, ib.n.25. 374
3 Votum ſimplex pendet ex voluntate ſolius voventis; votum ſolemne ſecus, ib.n.43. 375
3 Voti, & juramenti obligatio non extenditur ad impoſſibile, num.59. 377
3 Voti obligatio in tantum fertur, in quantum ſe extendit voluntas, & intentio voventis, ib.n.67. 377
3 Votum ingrediendi Religionem non efficit voventem de foro Eccleſiæ, in c. Statuimus, n.46. de regular. 412
3 Votum non ſolemnizatur per ſuſceptionem habitus profeſſorum extra Monaſterium, in c. Sicut nobis, n.2. de regular. 387
3 Votum ſolemnizatur per profeſſionem tacitam, ſicut per expreſſam, in c. Quia ingredientibus, n.25. de teſtam. 255
3 Votum ultra intentionem voventis non extenditur, ib.n.34 25d
1 Votum præcedens Clericatum, vel Monachatum, excludit ſuſpicionem fraudis, in c. Magnus, n.40. de oblig. ad ratioc. 489
3 Votum neceſſario requirit deliberationem, propoſitum, & promiſsionem, in c. Conſuluit, n.16. & ſeqq. de regul. 398
3 Quæ tamen ſufficiunt implicita, & præſumpta, ib. n.18. 398
3 Votum quid ſit, ib.n.17. 398
3 Votum quando dicatur ſolemne ad effectum dirimendi matrimonium poſt contractum, ib n.24. 400
3 Votum ſimplex alicujus ex ſubſtantialibus Monachatus ſolemnizatur per ſuſceptionem habitus probationis, ib.n 3d 408
3 In materia voti ſi non valet quod ago ut ago, valet ut valere poteſt, ib. n 53. & 56. 403
1 Votum ſolemnizatur per ſuſceptionem Subdiaconatus, in c. A nobis, n.13. de bigam. 503
3 Votum ſimplex non dirimit ſecundum ſolemne, in cap. Nulla, n. 12. de conceſſ. Præbend. 186
3 Votum proprium jure divino naturali licitum eſt in melius commutare, in c. Licet, n.22. de regular. 392
3 Regularis profeſſus in laxiori Religione, an teneatur adimplere votum ſimplex, quod prius emiſerat de intrando Religionem arctiorem, in c. Sane, n.66. & ſeqq. de Regular. 357
3 Votum ſecundum ſolemne derogat primo ſimplici, pro quo tamen venit pœnitentia imponenda, ib.n.67. 357
3 Epiſcopus qui prius voverat ingredi Religionem, tenetur cedere Epiſcopatui, & votum implere, ib n. 68. 357
3 In voto, & juramento ſemper intelligitur excepta Superioris auctoritas, in c. Non eſt vobis, n.15. de Regular. 347
3 Voti obſervantia eſt de jure Divino, & ejus tranſgreſsio ſemper eſt mortalis, in c. Cum ad Monaſterium, n 6. de ſtatu Monachor. 476
3 Voti ſolemnitas conſiſtit in quadam conſecratione, ſeu benedictione voventis, ib n 48. 478
3 Votum eſt de jure naturali, in quo non cadit diſpenſatio, ib. num 53. 479
3 Declaratur, ib.n 74. & 75. 480
3 In voto ſemper intelligitur excepta voluntas Dei, & authoritas Papæ, ib.n.d3. 479
3 Voto non poteſt quis ſe diſobligare ab eo, in quo alteri tenetur, ib.n.65. 479
3 Impedito ad tempus exequi votum ultramarinum, conceditur dilatio: perpetuo vero impedito indicitur redemptio in eo, quod magis expediat Terræ Sanctæ, in c. Quod ſuper his, n.1. de Voto. 453
3 Votum ſolemnizatur per ſuſceptionem habitus Monachalis extra Monaſterium etiam de manu habentis poteſtatem incorporandi Religioni, in c. Ut Clerici, n.4. de Regul. 341
3 Inducitur tamen votum ſimplex, quod impedit matrimonium contrahendum, licet non dirimat contractum, ib. n.5. 341
3 VOVENS ingredi Religionem etiam in genere cogi poteſt, & debet intrare aliquam ex approbatis, in c. Porrectum, n. 52 de Regular. 372
3 Vovens Religionem ingredi, & in ea perſeverare, ſi exeat intra probationis annum, non eſt liber a voto, ex Conc. Trid. c. 15. ſeſſ. 25. de regul. ib. verſ Neque vero. 372
3 Vovens ingredi Religionem an teneatur, & cogi poſſit ibi perpetuo manere, ib.n.51. & ſeqq uſque in fin. 376
3 Quid in foro externo, ib. n.52. 37d
3 Et quid, ſi a Monaſterio exivit non ſponte, ſed coactus, ib. n.58. & ſeqq. 376
3 Et quid, ſi exivit ſponte, & ſtatim poſt ingreſſum, ib.n.da.d8 37d
3 Et quid, ſi non ſtatim exivit, ſed aliquandiu in Monaſterio perſeveravit, ib n.63. 377
3 Et quid in foro conſcientiæ, n.67. 377
3 Vovens perpetuo ſe religioſe victurum, & certam Religionem ſervaturum, ad ſeculum redire non poteſt, niſi ex cauſa contrarium proteſtetur, n 53. 37d
3 Vovere Religionem ingredi, & ſe fieri Monachum, an differant, n 54. 376
3 Vovens ingredi certam Religionem non intendens ad aliam ſe obligare, ſi ibi non recipiatur, non tenetur intrare aliam, ib num 61. 37d
3 Vovens ingredi Religionem, cenſetur ingreſſum voviſſe ſecundum formam juris communis, quæ eſt, ut ingredienti detur annus probationis, ib.n 63 d8 & 70 377
3 Proponens ſimpliciter Religionem ingredi, licet non ingrediatur, non eſt reus voti, in c. Literaturam, n.1. de Voto 452
3 Vovens abſtinere a carnibus in diebus alias permiſſis, tenetur abſtinere etiam in die Nativitatis, in c. Explicari, n.24 de obſerv. jejun. d19
5 VOCES cum ſint ſigna intellectus, innaturale eſt, ut aliquis voce ſignificet, quod non habet in mente, in cap. Falſidicus, n.93. de crim. falſ. 174
5 Vox externa, quæ ſignificat falſum, in nullo caſu admittit ſubauditionem internam, quæ ſignificet verum, ib.n.97.& ſeqq. uſque ad n.102 174
5 Voces inſtitutæ ſunt, ut adſtruatur veritas apud audientem, quæ eſt apud loquentem; & qui ad aliud utitur, incurrit peccatum mendacii, ib n 136. 177
3 Vox populi vulgo dicitur vox Dei, in c. Veſtra, n.3p. de Cohab Cler. & Mulier. 13
2 Vox unius, vox nullius, in c. Ne innitaris, n 409. de Conſt. 87
2 Vox communis præfertur dictis paucorum, ib. n. 434. 89
3 URBES, & loca, quibus Primates præſidere debent, ante adventum Chriſti ſtatuta fuerunt, in c. Nullus, n.13. de Paroc. 305

Uſucapio.

2 Fructus percipiens cum mala fide, dicitur furtum committere, & illos uſucapere non poteſt, in c. Gravis, n.133. de reſtit. ſpoliat. 122
2 Uſucapere qui non poteſt, longe minus poteſt acquirere, ib. num 134. 122
3 USUFRUCTUARII jus deperit corpore perempto, in c. Ex parte, n.11. de Cleric. ægrot. 1da
1 Uſufructuarius non acquirit dominium meliorationum, quas ſciens fecit, nec ſumptus repetit, in c. Requiſivit, n.38. de reſtit. in integr. d88
5 USURA centeſima quæ ſit, in c. Naviganti, n.6. de uſur. 160
5 Uſura nautica de jure Canonico reprobatur ſecundum Canoniſtas, ib. n 8. 160
5 Contrarium ſecundum Theologos, ib n.12. 160
5 Diſtinguitur, ib n 21. 1d1
5 Uſura committitur, ſi aliquid quantumcumque modicum ultra ſortem accipiatur, ib n.15. 161
5 Uſura eſt aliquid ultra ſortem accipere ratione mutui, & periculi ſimul; ſed non ratione periculi tantum, ſecundum Theologos, ib n.18. 1d1
5 Et ratione mutui tantum intelligitur, quando creditor vult omnino in ſe ſuſcipere ſortis periculum, alias non mutuatorus, ib.n.19. 161
5 Idem ſi non exprimat, an lucrum recipiat propter mutuum, vel propter periculum, ib.n.20. 161
5 Uſura ſola voluntate committitur, ib n.24 162
5 Uſura non eſt, ſed locatio operarum, ſi naviganti recipiat pecuniam ultra mare vehendam ſub certa mercede, ib n.25. 1d2
5 Uſura non cadit, niſi ubi mutuum verum, vel fictum intercedit, ib n.39. 163
5 Uſura eſt lucrum ex mutuo, vel quaſi mutuo, ib.n 40. 163
5 Uſura ex mutuo vero quando dicatur, ib. n 42. 1d3
5 Uſura palliata eſſe non poteſt, ubi ceſſat depravata intentio contrahentium, ib n.47. 163
5 Uſura mentalis committitur, cum quis ex mutuo lucrum ſperat; ſecus ſi ex alia juſta cauſa, ib. n.48. 163
5 Uſura an ſit mutuare pecuniam cuſtici, ut juſta mercede agros mutuantis colat, ib.n.55. & 57. 1d4
5 Uſura non eſt, ſecundario aliquid ſperare ex mutuo, in c. Conſuluit, n.5 de uſuris. 158
5 Niſi ſpes iſta deducatur in pactum, ib.n 7. 158
2 Uſurarum crimen eſt prohibitum de jure Divino, & ſuper eo Papa non diſpenſat, in c. Cum pridem, n 82. de pactis. d54
2 Uſurarum quæſtio an pertineat ad Judicem laicum, ſi ſit contentio ſuper facto, & non ſuper jure, in c. Tuam, n.37. & n ſeqq. & n.55. de ordin. cognit. 104
3 Uſura reſpectu laicorum eſt execranda, ſed reſpectu Clericorum execrabilior, in c. Inſinuatione, n.5. de feud. 229
3 Lex poſitiva non poteſt ſuper uſuris quenquam privilegiare, ib. num.6. 229
5 Uſura proprie non committitur in contractu emptionis, & vendi-

venditionis, ſed in mutuo, in c. In Civitate, n. 5. de uſur. 154
Vide in ver. *Vendens*. 154

Uſura ex pignore.

5 Eccleſia ſi a vaſſallo recipit feudum in pignus, abſtinendo ab ejus ſervitio, non tenetur fructus in ſortem computare, in c. Inſinuatione, ib. n. 3. de feudis. 229
5 Idem in feudo ſeculari, ib. n. 4. & ſeqq. 229
3 Uſura eſt lucrifacere fructus rei pignoratæ, ib. n. 12. 230
3 Dominus recipiendo rem emphyteuticam in pignus ab emphyteuta, cui pecuniam mutuavit, an teneatur computare fructus in ſortem, ib. n. 7. 229
1 USURARIA quæſtio an poſſit in laicum compromitti, remiſſive, in c. Contingit, n. 14. de arbitr. 699
1 Uſurarius mentalis tenetur ad reſtitutionem rei acceptæ ultra ſortem, in c. Ex parte, n. 20. de offic. Deleg. 528
5 Uſurarius non eſt emens rem minore vero pretio, ſi tunc veriſimiliter dubitetur, an tempore traditionis plus vel minus ſit valitura, in c. Naviganti, n. 2. & 30. de uſur. 160
5 Uſurarius an judicetur, qui prius libere mutuat, & poſtea ſub certa mercede periculum in ſe ſuſcipit, ib. n. 33. 161
5 Uſurarius eſt, qui nunc emit rem minus quam valeat, ob eam cauſam, quia rei traditio differtur, & nunc ſolvit pretium, ib. num. 30. 160
5 Niſi dubium ſit, an tempore traditionis plus, minuſve ſit valitura, ib. n. 31. 162
5 Et in æſtimatione valoris conſiderari debet, quod communiter ſolet contingere, ib. n. 32. 162
5 Uſurarius mentalis eſt, qui carius vendit credita, quam numerata pecunia, ib. n. 35. & 45. 162
5 Uſurarium putatur ex re infructifera lucrum ſperare, ib. n. 38. 163
5 Declaratur, n. 74. 166
5 Uſurarius cenſetur contractus, qui ex ſui forma uſurarius non eſt, ob depravatam contrahentium intentionem, ib. n. 46. 163
5 Uſurarium non eſt periculum in ſe ſuſcipere, & aliquid ultra ſortem recipere, niſi in contractu mutui, ib. n. 58. 164
5 Uſurarius mentalis tenetur in foro conſcientiæ ad reſtitutionem ejus, quod ultra ſortem accepit, in c. Conſuluit, n. 3. de uſur. 158
5 Quod verum eſt, ſi habuit intentionem ad lucrum principaliter; ſecus ſi ſecundario, ib. n. 4. 158
1 USURPATIONIS præſumptio ceſſat, ubi Eccleſia eſt patrona, in c. Querelam, n. 18. de elect. 274
5 Uſurpationis præſumptio cadit in dominis perpetuam juriſdictionem habentibus, in c. Cum olim il 1. n. 4. de privil. 352
1 UTENS Conſtitutionibus abrogatis, incidit in pœnam falſi, in c. Canonum ſtatuta, n. 42. de Conſtit. 18
1 UTILE per inutile vitiatur ratione inſeparabilitatis, in c. Ut piata, n. 27. de uſt. ordin. 593
1 Et inſeparabilitas intelligitur non reſpectu juris, ſed reſpectu facti, ib. n. 28. 593
1 Utile per inutile vitiatur, ubi aliquid inducitur per forma ſubſtantiali, in c. Quia propter, n. 44. de elect. 289
1 Utile an, & quando vitietur per inutile, in c. Maſſana, n. 19. 26. & ſeqq. de elect. 305
1 Utile vitiatur per inutile propter aſſumptam formam juri contrariam, ib. n. 30. 305
2 UTILITAS publica prætextu privilegii vacillare non debet, in c. Nulla, n. 19. de conceſſ. Præbend. 686
1 Utilitas publica prælertur privatæ, in c. Ceterum, num. 52. de Reſcript. 144
1 Communis, & major utilitas præfertur ſpeciali, & minori, in c. Bonæ memoriæ, n. 37. de poſtul. Prælat. 423
5 VULADICÆ Ruthenorum an ſint veri Epiſcopi, in c. Quod a prædeceſſore, n. 27. de ſchiſmat. 104
5 Popones in Ruſſia an ſint veri Ruthenorum Parochi, ib. n. 52. 106
5 Vuladicæ, & Popones Rutheni, quorum ſchiſma notorium eſt, hodie dicuntur excommunicati non tolerati, ib. n. 57. 107
2 VULGO concepti finguntur patrem non habere, in d. cap. Per tuas, n. 5. de probat. 143
2 Vulgo conceptus non venit filiorum appellatione etiam in materia, in qua jus naturæ inſpicitur, ib. n. 6. 143
2 Declaratur, ib. n. 18. & 22. 144
2 Vulgo quæſitus quomodo intelligitur poſſe cum omnibus matrimonium contrahere, ib. n. 22. 144

Vulnus.

5 Exanimatum corpus vulnerans, non punitur tanquam de vulnere, in c. A nobis, il 2. n. 21. de ſent. excomm. 342
Vide in ver. *Mortuus*.

3 UXOR in qua ætate dicatur ſenex ad hoc, ut cum ſimplici caſtitatis voto poſſit in ſeculo remanere, & maritus ad Religionem tranſire, in c. Cum ſic, n. 7. & ſeqq. uſque in finem de converſ. conjug. 434
3 Uxor ut poſſit in ſeculo remanere, viro ad Religionem migrante, debet eſſe ita ſenex, ut non ſit ſuſpecta de incontinentia, ib. n. 8. 435
3 Uxor in qua ætate judicanda ſit ſenex, ut poſſit in ſeculo remanere cum voto ſimplici caſtitatis, jura non præſcripſerunt, ib. num. 27. 436
3 Dicitur ſenex, & non ſuſpecta, ſi ſit ſexagenaria, juxta opinionem Soti, ib. n. 28. 436
3 Contrarium, n. 45. uſque ad n. 82. & præſertim n. 65. 437
3 Uxor quinquagenaria poteſt in ſeculo remanere cum voto ſimplici caſtitatis, ſecundum opinionem Sanchez, ib. n. 37. 437
3 Contrarium, n. 82. uſque in finem. 440
3 Uxor, de cujus licentia maritus profeſſionem emiſit, ſi ſit ſuſpecta de incontinentia, & caſtitatem promiſerit, an ſit cogenda ingredi Monaſterium, ut cuſtodiatur a vagatione, an vero ut ſolemniter profiteatur, ib. n. 87. 440
3 Uxori ante quinquageſimum annum licentia remanendi in ſeculo non eſt concedenda, poſt annum vero quinquageſimum concedi poteſt arbitrio Epiſcopi, & quomodo ejuſmodi arbitrium regulari debeat, ib. n. 99. 441
3 Uxor juvenis, quæ dedit viro licentiam profitendi, & caſtitatem vovit, an cogenda ſit non ſolum ingredi Monaſterium, ſed etiam profeſſionem emittere, in c. Præterea, n. 3. de converſ. conjugat. 429
3 Uxor, quæ dedit viro licentiam ingrediendi Religionem, ſed caſtitatem non vovit, an poſſit directe virum repetere, & ille propria authoritate, ib. n. 3. & ſeqq. 429
3 Et quid, ſi ſit juris conſcia, ib. n. 7. verſ. Prædictam concluſionem. 429
3 Uxor ſenex, & non ſuſpecta, ut poſſit in ſeculo remanere cum ſimplici voto caſtitatis, & vir ad Religionem tranſire, an requiratur licentia Epiſcopi, ib. n. 9. & n. ſeqq. uſque ad n. 17. 430
3 Uxor quando dicatur ſenex, & ſterilis ad hoc, ut poſſit in ſeculo remanere cum voto caſtitatis, relinquitur arbitrio Epiſcopi, ib. n. 14. & ſeqq. 430
1 Uxor ſi petatur ut uxor, nec dubitetur de juribus matrimonii, cauſa tractari poteſt coram Judice ſeculari, in c. Tua, n. 40. de ordin. cognit. Declaratur, ib. n. 62. 605
4 Uxor ante carnalem copulam, & traductionem ad domum viri, multis in locis appellatur Sponſa, in c. Si inter virum, n. 10. de ſponſ. & matrim. 21
3 Uxor cenſetur ſe ad caſtitatem obligare, ſi vir de ejus licentia ſacros Ordines ſuſcipiat, in c. Conjugatus, n. 8. de converſ. conjugat. 442
3 Et quid, ſi uxor ignoraverit quoad hoc juris diſpoſitionem, ib. num. 9. 442
3 Uxor de cujus licentia vir ad ſacros Ordines aſcendit, ſi ſit juvenis, ſive ſit ſuſpecta de incontinentia, ſive non, tenetur Religionem ſolemniter profiteri; ſecus ſi ſit ſenex, & non ſuſpecta, quia ſufficit votum caſtitatis in ſeculo, ib. n. 10. 443
3 Uxor innocens an poſt tori ſeparationem habeat jus petendi, ut ſibi vir reconcilietur, ib. n. 15. 443
3 Uxor, quæ ſciens viri ordinationem tacuit, & diſſimulavit uſque ad divortii ſententiam, videtur ei licentiam dediſſe, & juri ſuo renunciaſſe, ib. n. 16. 443
3 Uxor, cujus vir ſacris Ordinibus eſt initiatus ipſa ignorante, induci debet, ſed cogi non poteſt ad profeſſionem emittendam, aut ad perſeverandum in clauſura, ib. n. 18. 444
2 Uxor Clerici an gaudeat privilegio fori, in c. Nullus, n. 33. & ſeqq. uſque ad n. 42. de foro compet. 47
2 Quid in uxore Clerici in ſacris Ordinibus conſtituti, ib. n. 37. 47
2 Quid in uxore Clerici minorum Ordinum, ib. n. 39. 47
2 Et quid in cauſis civilibus, ib. n. 40. 47
2 Et quid in criminalibus, ib. n. 41. 47
2 Uxores coruſcant radiis maritorum, & ea eorum perſona forum ſortiuntur, ib. n. 34. & 42. 47
2 Uxores Sacerdotum in Eccleſia Orientali gaudent privilegio fori etiam in civilibus, ib. n. 37. 47
2 Uxorem poteſt Clericus alere ex fructibus beneficii, ib. n. 38. 47
2 Uxores Clericorum majoribus privilegiis potiuntur, quam uxores laicorum, ib. n. 43. 48
2 Privilegium competens uxori ex perſona viri, expirat eo mortuo, ib. n. 44. 48
2 Canonis privilegium non extenditur ad uxores Clericorum, nec ad alias perſonas non Eccleſiaſticas fori privilegio gaudentes, ib. n. 45. 58. & 61. 48
4 Uxor traducta ad domum viri efficitur de ejus foro, & Parochiana Eccleſiæ, cujus eſt maritus, in cap. Vir autem, n. 13. de ſecundis nupt. 98
4 Uxor non eſt petenda a Principe, in c. Inſinuante, num. 2. qui Cler. vel voven. 50
2 Uxor ſortitur forum viri, & in loco originis amplius conveniri non poteſt, in c. Propoſuiſti, n. 23. de foro compet. 80
4 Uxor juvenis, vel ſuſpecta de incontinentia, an poſſit ratificare profeſſionem mariti, in c. Conſuluit, n. 29. Qui Clerici vel voven. 47
5 Uxor non recedit ab excommunicato, ſed ab hæretico ſic, in c. Abſolutos, n. 6. de hæreticis. 98
3 Uxor non cognita, etiam invito viro poteſt ad Religionem tranſire, licet inter eos diſcordia præceſſerit, in c. Ex publico, n. 7. de converſ. conjugat. 445
3 Uxor tenetur maritum crucceſignatum expectare quantiſcunque annis abfuerit, licet voto peregrinationis mariti non conſenſerit, ib. n. 22. 446
4 Uxor ob viri adulterium an poſſit Monaſterium ingredi, & in eo profiteri, in c. Ex literis, n. 13. & n. ſeqq. uſque ad n. 23. de divortiis. 96
4 Anne ſubſit juſta cauſa cum ea diſpenſandi ſuper anno probationis, ib. n. 14. & 23. & ſeqq. 96
4 Uxor adultera poſt tori ſeparationem an poſſit ingredi Religionem, ib. n. 18. 97
4 Uxor reconciliata viro adultero cenſetur injuriam remiſiſſe, & obligationem mutuæ ſervitutis redintegraſſe, ib. n. 19. 97
4 Uxor per Religionis ingreſſum non deſinit eſſe uxor, niſi quoad temporalia, & jus ſeculi, ib. n. 22. 97
4 Uxori, cujus vir ſacros Ordines ſuſcepit, licet ingredi Religionem etiam poſt matrimonium conſummatum, ib. n. 25. 97

L A U S D E O.